

L. III. 103

L. III. 103
103.

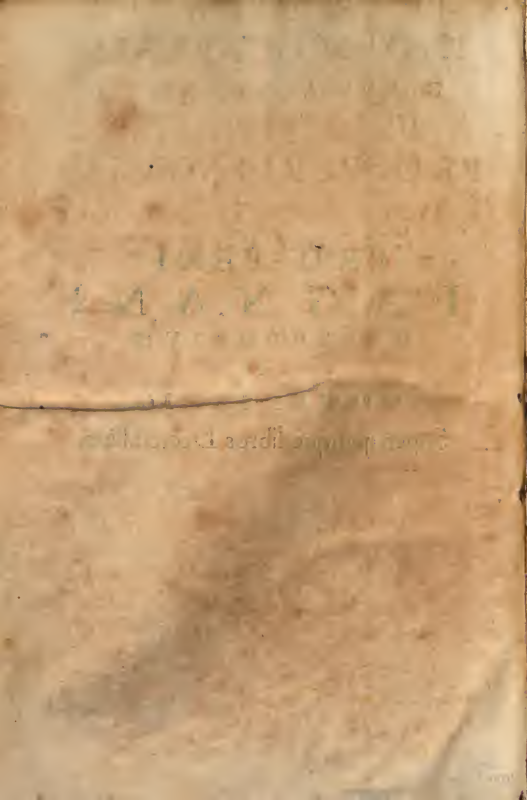

PROSPERI
FAGNANI
REPERTORIUM
IN
COMMENTARIOS
Super quinque libros Decretalium.

INDEX GENERALIS
RERVM AC VERBORVM
IN COMMENTARIOS
PROSPERI FAGNANI
SVPER QVINQVE LIBROS
DECRETALIVM

Alphabetica serie digestus, & iuxta materiarum
varietatem subdivisus.

R O M A E,
Expensis Ioannis Casoni.
MDCLXI.

CVM PRIVILEGIIS, ET SVPERIORVM PERMISSV.

INDEX GENEALOGICUS

REXVM A GENEALOGIA

IN COMPOSITIS

PROSPERI FAGNANI

SAEPE QVINGVE LIBRIS

DECEPTIVIS

Canon numerarius.

- 1 Primus numerus marginalis indicat primam partem libri primi Decretalium.
- 2 Secundus, secundam partem primi libri Decretalium.
- 3 Tertius, secundum librum Decretalium.
- 4 Quartus, primam partem tertij libri Decretalium.
- 5 Quintus, secundam partem tertij libri Decretalium.
- 6 Sextus, quartum librum, & primam partem libri quinti Decretalium.
- 7 Septimus, secundam partem quinti libri Decretalium.

Ita ut materia cui primus numerus marginalis praefixus est, quaeatur in volumine cui titulus est
In primam partem primi libri Decretalium.

Et materia cui numerus secundus est praefixus, quaeatur in volumine cui titulus est In secundam
partem primi libri Decretalium; & sic de reliquis.

R O M A E

IN AEDIBUS

MDCLXXI

INDEX

INDEX RERVM ET VERBORVM.

A

- A** PRÆPOSITIO designat principium temporis, & terminum à quo, in cap. Ego N. n. 38. de iur. iur. pag. 323
Et ex sui natura est exclusiua, præsertim coniuncta temporis, in c. Super inordinata. num. 29. de præben. 188
- 7 A dictio denotat causam efficientem, in c. Cum olim, il secundo, n. 15. de Priuileg. 15
Abbas Isachimus, vide Isachimus Abbas.
- 3 *Abbas Panormitanus, & Ludouicus Romanus* habiti in Concilio Basileensi tanquam duo orbis sydera, in cap. Significasti, num. 45. de elec. 15
- 1 Idem hostes accerimi Pontificie dignitatis, ibid. n. 49. & 56. 15
- 2 *Abbas Archiepiscopus Panormitanus* in schismate Basileensi creatus fuit Cardinalis à Felice Antipapa, ibid. n. 56. 16
- 1 Introduecentibus in Concilium multitudinem Presbyterorum ob defectum Episcoporum, libere contradixit, ibid. n. 57. 16
- 1 *Abbas Siculus* ab aliquibus incaute allegatur super capitibus huius tituli, in cap. Ex transmissa, n. 6. de filiis Presbyter. 310
- 1 *Abbatis Panormitani, & aliorum error circa* præfidentiam Papæ in Concilio Africano, in c. Antigonus, n. 2. & 65. de Paç. 532
- 3 *Abbas Panormitanus* auctoritatis Concilij contra Papam accerimus propugnator, in c. Majores, n. 3. de Baptismo. 122

Abbas, communia.

- 1 *Abbatex ex consuetudine* alicubi dicuntur Rectores Ecclesiarum secularium, in c. Ex transmissa, n. 2. de Renunc. 243
- 1 Et alibi repetiuntur *Abbatex* seculares, ibidem num. 3. 243

Repertorium in 3. libros Decret.

- 2 Et multis in locis consules, & rectores artium, Abbatex appellantur, ibid. n. 4. 143
- 2 Sed *Abbas* propriè est caput monasterij Monachorum, ibid. n. 5. 143
- 6 *Abbas* venit appellatione Monachorum in materia indifferenci, in c. Mandato, n. 1. & n. 4. de Simonia. 178
- 2 *Abbas* in causa monasterij conuincitur per scriptum, in quo nulla sit mentio de conuentu, nec propriè appellari potest, nisi Abbatibus, & Conuentus bona essent distincta omnino, in c. Edocteri, n. 2. de re scripte. 245

Abbas quoad curam animarum.

- 5 *Abbas* monasterij cui animarum cura personarum secularium incumbit ob non promotionem infra annum non incidit in penam, c. Licet Canon, de Elec. lib. 6. in cap. In Ecclesijs, n. 8. de Capell. Monach. 323
- 5 *Abbas* monasterij curati an habeat saltem curam habituatem, ibid. n. 2. 253
- 2 *Abbas* curam habet saltem fori Penitentialis respectu Monachorum suorum, in c. Cum in cunctis, n. 148. de elec. 58
- Vide in vtr. *Regulares quoad curam animarum.* Prælatum.

Abbas quoad degradationem.

- 1 *Abbatex* non debent interesse examini, vel processui degradationis, sed tantum actuali degradationi assistere vt Assessores, in c. Aqua, n. 22. de consec. Eccl. vel Altar. 293
- Vide in vtr. *Degradatio.*

Abbas quoad dignitatem, officium, & potestatem.

- 5 *Abbatex* Titulares in Synodis, & alijs functionibus præcedunt Commendatarijs, in c. In Ecclesijs, n. 22. de Capell. Monach. 224
- 1 *Abbas* ante benedictionem potest exercere eam, 242

INDEX RERVM

- que sunt officij, in c. Quanto, num. 2. de Con-
suetud. 163
- 7 Abbates habent dignitatem excellentiæ, & pri-
mam post Episcopalem, in c. Accedentibus,
n. 28. de excess. Prælat. 14
- 7 Ac si proprium territorium habeant cum iurisdic-
tione quasi Episcopali exclusis Episcopis,
veniant appellatione Diocesani, ibidem,
num. 29. 14
- 8 Abbas an debeat prius benedici, an in Presby-
terum ordinari in c. Ut Abbates, n. 4. de stat. &
qualit. 217
- 8 Abbas de iure antiquo esse poterat etiam in mi-
noribus Ordinibus constitutus, Quintimo, &
laicus, ibid. n. 8. 217
- 8 Abbates, Decani, Prepositi, Archidiaconi, &
Archipresbyteri sunt Prælati, ibid. n. 14. 218
- 8 Abbates Titulares, vel habentes visum Mitre in
Synodis provincialibus præcedunt Commen-
datariis, ibid. n. 17. 218
- 8 In Concilio Tridentino sedebant immediate post
Episcopos, ibid. n. 18. 219
- 8 Abbas Clatauallensis seddit inter Abbates pri-
mus, ibid. 219
- 8 Abbates Vallis-Imbrosæ tenentur residere in
loco Abbatiz, vel Prioratus, licet ibi non
possit Collegium Monachorum sustentari, in
c. Licer, n. 66. de Præb. 268
- 8 Abbas semel benedictus non potest iterum benedi-
ci, in cap. Presbyter, num. 3. de fact. non.
iteran. 305
- 8 Abbas propter contumaciam Episcopi in benedi-
cendo recipit potestatem alios benedicendi
perinde ac si esset benedictus, in c. Statuimus,
n. 1. de suppl. neglig. Prælat. 269
- 8 Abbas ante benedictionem non consequitur po-
testatem spirituales, id est facultatem benedi-
cendi Monachos, & minores Ordines con-
ferendi, ibid. n. 2. 269
- 8 Benedictio Abbatis, & consecratio Episcopi in
quibus differant, ibid. n. 3. 269
- 8 Abbates, & alij inferiores Prælati in quo actu
iurisdictionem accipiant, ibid. n. 2. 271
- 8 Abbas eligi non potest non professus, in c. Cum
magistrum, n. 1. de elect. 209
- 8 Abbas solus non potest quemquam recipere ad
habitum, & professionem, sed cum maiori par-
te Conuentus, in c. Ad Apostolicam, n. 6. de
Regular. 72
- 8 Abbas potest Monachi receptionem demandare
alteri etiam laico, ibid. n. 18. 72
- 8 Abbas dispensare non potest vt Monachus vinat
dissolutus, in cap. Sicut nobis, num. 5. de
Regular. 78
- 8 Abbas tacite professus quamuis amoneri possit
ab Abbatia, tamen cogendus est expressam
professionem emittere, in c. Quia ingrediendi-
bus, n. 33. de Testam. 317
- 8 Abbas an habeat iurisdictionem de iure commu-
ni, que prorogari possit etiam per Clericos
seculares, in c. Significasti, n. 2. & seq. vsque
ad n. 11. de for. compet. 94
- 7 Abbas monasterium suum alteri subijcere, vel
vltre non potest sine autoritate Diocesani,
etiam de Metropolitanis consensu, in c. Sicut
vltre, n. 1. de excess. Prælat. 2
- 8 Abbas propter senium, aut nimiam egritudinem
non debet ab officio remoueri, sed dandus
est illi Coadiutor, in cap. Consultationibus,
num. 4. & 71. de Cler. egrot. 103
- 8 Abbatiali sede vacante Episcopus de iure succe-
dit io facultate dandi licentiam Monacho ac-
ceptandi executionem testamenti, in cap. His
que, n. 41. de maior. & obed. 507
- 8 Abbas agere potest pro Ecclesijs, seu Capellis
suo monasterio subiectis ne indebitis grauen-
tor oneribus, in c. Conquerente, n. 4. de offic.
Ordinar. 463
- 8 Sed si filiarum Rectores agere voluerint, erunt
proponendi, ibid. n. 5. 463
- 8 Abbas est nomen potius sollicitudinis, quam
honoris, in cap. Quia propter, num. 10. de
elect. 92
- 8 Dicitur tamen Pastor, & per eius obitum Eccle-
sia remaneat viduata, ibid. n. 11. 92
- 8 Abbas, & Conuentus vnum corpus constituent,
in cap. Cum Ecclesia Valtzerana, num. 24. de
elect. 84
- 8 Abbas potest compromittere in ipsum Capitu-
lum, in cap. Licet de vitanda, num. 70. de
elect. 39
- 8 Abbates, vel Abbatissa possunt esse in iudicio sine
consensu Monachorum, vel Monialium, in
c. Per latum, n. 2. de ijs que vi met. caus. 378
- 8 Abbas potest super regula dispensare quantum
ad esum carnum, & in alijs casibus hic expres-
sus, in c. Cum ad monasterium, n. 18. de stat.
Monachor. 191
- 8 Sed contra, ibid. n. 19. 191
- 8 Abbas potest absolueri Nouitium ab excom-
municatione Canonis, si quis snadente, nisi
Clericum petens sit ante ingressum Religio-
nis, in c. Cum inter vos, n. 18. de sent. & re-
iudicat. 238
- 7 Abbas potest absolueri Monachos suos ab ex-
communicatione ob violentam manuum in-
iectionem, & immo excessus non sit excom-
municis, in cap. Cum illorum, num. 11. de sent.
excomm. 173
- 7 Siue in excommunicationem inciderint post in-
gressum Religionis, siue ante ibid. n. 12. 172
- 7 Sed ab alijs excommunicationibus eos tantum,
qui inciderunt post ingressum, ibid. n. 13. 172

Abbas exemptus, vel nullius diocesis.

- 8 Abbates, qui in Parochos, & Parochianos, qua-
si Episcopalem habent iurisdictionem prima-
riæ ad Episcopos an possint suis subditis secu-
laribus litteras dimissorias ad Ordines con-
cedere, in c. Significasti, n. 12. & seq. vsque in fin.
de Offic. Archid. 380
- 8 Abbates, & Monachi an, & quando sint con-
ueniendi coram Episcopo ex Concilio provin-
ciali Gnesensi si Sede Apostolica confirmato,
in c. Quod super his, num. 16. de maior. &
obed. 496
- 8 Abbas Presbyter, & benedictus de iure com-
muni potest minores Ordines conferre, & di-
missorias concedere tam suis subditis Regula-
ribus, quam secularibus, in quos habet or-
dinariam iurisdictionem in c. Significasti, n. 13.
de Offic. Archid. 380
- 8 Abbatibus etiam nullius, & vtramque iurisdic-
tionem habentibus, siue intra, siue extra fines
diocesis non licet suis subditis Regularibus
Tonsuram, & minores Ordines conferre, nec
dimissorias dare, sed commendatitias tantum.
ibi-

- ibidem, num. 24. & 34. 381
- 2 Abbas Cassinensis à Sixto V. & Cauensis à Paulo V. ius habent dimissorias concedendi, ibid. num. 55. 381
- 3 Abbates, & Commendatarij Faslen, S. Laurentij in Campo, & Castri Durantis non possunt suis subditis secularibus minores Ordines conferre, nec literas dimissorias concedere, ibid. n. 27. & 31. 381
- 4 Abbates habentes vsam Mitra, & Baculi prohibentur à Concilio Tridentino concedere dimissorias suis subditis secularibus, ibidem, num. 28. 383
- 7 Abbates, & alij inferiores Prelati Indulgentias concedere non possunt, in cap. Accedentibus, num. 7. & seq. vsque ad num. 10. de excess. Prælat. 13
- 7 Abbates nullius diocesis habentes Ordinariam iurisdictionem quasi Episcopalem in clerum, & populum exclusi Episcopis, an possint causas matrimoniales, & criminales cognoscere, ibid. n. 20. & seq. vsque in fin. 14
- 7 Abbates ex Concilio Tridentino prohibentur causas matrimoniales, & criminales cognoscere, ibid. n. 27. 14
- 7 Declaratur, ibid. n. 48. & 50. 14
- 8 Abbates si proprium territorium habeant, cum iurisdictione quasi Episcopali exclusi Episcopis veniunt appellacione Diocesis, ibidem, num. 29. 14
- 7 Abbatibus, & alijs inferioribus sunt committenda dispensationes matrimoniales, litteræ in forma Significavit, & alia huiusmodi quoad eorum subditos si modo ipsi iurisdictionem quasi Episcopum, & proprium territorium habeant iurisdictionem pleno iure Episcopalem, & temporalem ibid. n. 37. 15
- 7 Abbates in locis sibi pleno iure subiectis quoad iurisdictionem sunt similes Episcopis, ibidem, num. 44. 16
- 7 Et valet argumentum de Abbatibus habentibus Episcopalem iurisdictionem ad Episcopos, ibid. n. 45. 16
- 3 Abbates multi referuntur habentes territorium, & iurisdictionem ordinariam exclusi Episcopis, in cap. Cum contingat, num. 27. de foro compet. 21
- 3 Abbati Castri Durantis an sit committenda executio litterarum Apostolicarum, ibid. n. 30. & seq. 29
- 3 Abbas si incipiat præscribere iura Episcopalia contra Episcopum fit interruptio si Episcopus saltem vna vice iudicatus iuribus utatur antequam completam præscriptionem, in c. Audietis, n. 4. de præscr. 222
- 3 Declaratur, ibid. n. 6. & seqq. 222
- 3 Abbas in Capellis præscribere potest iura Episcopalia, sed obtemet in his solis, quæ præscriptæ, in cap. Cum olim, num. 1. & 10. de præscr. 225
- 3 Abbates allegantes vtramque iurisdictionem operantur duriori probatione, quam allegantes statum nullius diocesis, ibid. n. 53. 230
- 5 Abbates, Abbatissæ, & Præpositi monasteriorum in titulum obitantes, vel habentes administrationem Ecclesiasticam non tenentur reddere rationem secularibus, in c. Ad hæc, n. 48. de Religio. domib. 209
- 8 Abbatibus Benedicti an possint tonsuram, & mi-

- nores Ordines conferre secularibus, in quos habent ordinariam iurisdictionem, non obstat cap. 10. sess. 23. Concilij Tridentini, in cap. Nonnulli, num. 10. vsque in finem, de re script. 233
- 1 Abbatum privilegium ordinandi seculares, in quos habent ordinariam iurisdictionem an sit insertum in corpore Iuris, ibid. n. 25. 244
- 3 Abbatibus S. Facundi supplicatio pro facultate conferendi Sacramentum Confirmationis suis subditis, in c. Cum venisset, § Per frontis, n. 1. de sacr. Vnct. 302
- 3 Abbati petenti confirmationem facultatis conferendi Chrisma an obstat Concilium Tridentinum, anue expediat dictam confirmationem concedere, ibid. n. 9. 303
- 1 Abbas Cassinensis, qui ex privilegio potest omnia, quæ ad Episcopum spectant præter quam Chrisma conferre, & sacros Ordines conferre, non potest administrare sacramentum Confirmationis, ibid. n. 10. 304
- 3 Conceditur tamen ei à Sanctissimo hæc facultas de licentia Ordinarij, ibid. n. 11. 304
- 7 Abbates exempti, & iurisdictionem ordinariam quasi Episcopalem habentes non possunt vni re beneficia simplicia Præbendis Canonialibus in vim c. 15. sess. 24. Concilij Tridentini, in cap. Sicut vni re, num. 28. de excess. Prælator. 4
- 1 Abbatibus, & alijs inferioribus etiam exemptis, & iurisdictionem quasi Episcopalem habentibus non licet præbendas supprimere, ex c. 15. sess. 24. in c. Ex parte, n. 18. de Constit. 179
- 1 Nec Capitulo Sede vacante, ibid. n. 19. 179
- Vide in ver. Exemptus, Prælator.
- 3 Abbates, Priores, Præpositi, & Archipresbyteri nullius diocesis, quibus litteræ Apostolicæ à Dataria, & Cancelleria diriguntur, qui sunt, in cap. Cum contingat, num. 43. de foro compet. 93
- 1 Abbates nullius diocesis, de quibus in cap. 10. sess. 23. proprie dicuntur qui habent iurisdictionem ordinariam in Clerum, & populum, priuati ad Episcopos, in c. Significasti, n. 17. de Offic. Archid. 381
- 2 Nullius diocesis existere, & habere proprium territorium separatim à diocesi Episcopali, idem important, ibid. n. 19. 381

Abbas quoad Ordines.

- 1 Abbas si sit Presbyter, & benedictus potest ordinem Clericalem conferre, in c. Cum contingat, n. 1. de 22at. & qual. 255
- 1 Potest conferre Lectoratum, ibid. n. 1. Et quid de alijs minoribus Ordinibus, ibid. n. 2. & seq. 255
- 1 Ut possit tonsuram, & minores Ordines conferre quæ requiruntur, ibid. n. 4. 256
- 2 Conferens tonsuram, vel minores Ordines Monacho alterius Monasterij imprimit characterem si sit Presbyter, & benedictus, ibidem, num. 5. 256
- 5 Abbates Presbyteri, & benedicti de Episcopico consensu, vel cum specialibus eius dimissionibus an possint tonsuram, & minores Ordines conferre secularibus eadem Episcopo subiectis, in c. Aqua, n. 8. & seq. vsque ad n. 10. de sponsal. Ecclæ, vel Altar. 259

INDEX RERVM

- 5 Abbas Presbyter, & benedictus quoad non subditos caret potestate iurisdictionis, sed non potestate ordinis; & ideo ordinando illos, imprimit characterem, ibidem, num. 11. & seq. 199
- 5 Abbas inuitatus potest Tonsuram, & minores Ordines conferre etiam subditis alterius monasterij, ibid. n. 15. 191
- 5 Abbas, qui sine Episcopi consensu contulit Tonsuram, & minores Ordines Regularibus alterius Religionis dimissis à suis superioribus incidit in penam suspensionis ab exercitio Pontificalium, & sic ordinati sunt suspensi ab executione ordinum, ibid. n. 18. 191
- 5 Abbas non potest primam tonsuram, & minores Ordines conferre nisi sit Presbyter, & benedictus, in c. Quanto, n. 21. de consuet. 163
- 5 Abbas non benedictus non potest minores Ordines conferre, nisi Episcopus tertio requisitus cum benedicere recuserit, ibid. n. 23. 163
- 4 Abbas benedictus confertur minores Ordines seculari imprimit characterem, secus si non sit benedictus, ibid. n. 25. 163
- 5 Abbas non benedictus quamvis ex privilegio habeat usum Pontificalium, non tamen potest Ordines conferre, ibid. n. 29. 163
- 3 Abbas Presbyter, & benedictus de iure communis potest minores Ordines conferre; & dimissorias concedere tam suis subditis Regularibus, quam secularibus, in quos habet ordinariam iurisdictionem, in c. Significasti, n. 13. de Offic. Archid. 180
- 2 Abbas benedictus ordinando post Ecclesie prohibitionem, seu mandati reuocationem, non imprimit characterem, in c. Requisitus, n. 26. de ordin. ab Episcopo, 106
- 3 Abbas si sit Presbyter, & benedictus potest Notitio sui monasterij primam clericalem conferre Tonsuram, licet consultus sit ut obtineat, in c. Nonnulli, n. 26. de re script. 124
- 2 Abbates non consequuntur potestatem conferendi minores Ordines ex vi sollemnium benedictionis, sed ex concessione Ecclesie, & ad minusculo habiti sacramenti, in c. Statuimus, n. 6. & 29. de supplen. neglig. Præf. 170
- 3 Abbas etiam benedictus ordinando contra prohibitionem Ecclesie, nihil confert, ibidem 9. 170
- Declaratur, ibid. n. seq. & n. 31. & seq.
- 3 Abbatum potestas conferendi minores Ordines potest ab Ecclesia ex toto auferri, sed non pro parte, sicut nec potest pro parte concedi, ibid. n. 10. 32. 33. 46. & 50. 170
- 3 Abbas benedictus confertur Tonsuram, ac minores Ordines Regularibus, etiam sibi non subditis imprimit characterem, ibid. n. 12. 170
- 3 Tonsuratus ab Abbate non benedicto, vel non habente hanc facultatem ex privilegio debet iterum tonsurari, ibid. n. 13. 170
- 3 Abbas non benedictus habens privilegium ante Concilium conferendi primam tonsuram, & minores Ordines, ita demum ordinando characterem imprimit si habeat subditos Regulares, alias secus, ibid. n. 14. & 31. 170
- 3 Abbates, & alij inferiores Prelati in quo actu accipiant potestatem Ordines conferendi, ibid. num. 30. 171
- 3 Abbates, & alij inferiores Prelati in quo actu iurisdictionem accipiant, ibid. n. 22. 171
- 2 Abbates benedicti potestatem habent conferendi primam Tonsuram, & minores Ordines ex constitutione Ecclesie, ibid. n. 29. 171
- 3 Abbatum iurisdictione quoad Ordinum collationem ad quas personas restringatur, ibidem, num. 30. 171
- 3 Abbas non benedictus potest Lectoratum conferre postquam Episcopus ter requisitus eum benedicere recuserit, ibid. n. 31. 171
- 3 Abbas facultatem habens ex privilegio conferendi primam tonsuram, & minores Ordines, & faciendi ea, quæ potest Abbas benedictus, ordinando non subditos characterem imprimit, ibid. n. 39. 173
- 3 Abbas Presbyter & benedictus an possit minores Ordines conferre in Dominicis, & Festis diebus, in cap. De eo, n. 2. de tempor. ordinat. pag. 176
- Vide in 48r. *Tonsura*, in vet. *Ordinum minister*.
- 3 Privilegium conferendi minores ordines concessum Abbatibus in septima Synodo expenditur, in cap. Nonnulli, num. 24. de re script. pag. 124
- 3 Abbas in Ecclesijs sibi pleno iure subiectis potest primam Tonsuram conferre suis subditis etiam secularibus, in c. Cum inter vos, n. 3. & 5. de sent. & re iudic. 136
- 3 Secus post Concilium Tridentinum, ibidem, num. 6. 136
- 3 Abbas an possit notitio sui monasterij primam tonsuram conferre, ibid. n. 7. & seq. vsque in fin. 137
- Abbas quoad renunciationem.*
- 3 Abbas exemptus sine licentia Papæ renunciare non potest, in cap. Dilecti, num. 1. de re iur. pag. 164
- 3 Quamvis se insufficientem agnoscat, ibid. n. 2. pag. 164
- 2 Et ad arctiorem Religionem transire velit, ibid. num. 3. 164
- 2 Et quid si non sit exemptus, ibidem num. 4. pag. 164
- Abbas quoad Synodum.*
- 2 Abbates in diocesi Episcopi existentes tenentur accedere ad illius Synodum diocesanam si habeant populum, licet sint exempti, in cap. Quod super his, nu. 1. de maior. & obediens. pag. 495
- 2 Abbates habentes usum Mitre, & Baculi, quorum Abbatie nec curam habent, nec Conuentum, non tenentur accedere ad Synodum Episcopi, si populum non habeant, etiam si exempti non sint, ibid. n. 6. 495
- 2 Declaratur ibidem. 495
- 3 Abbas potest per Vicarium Synodo interesse, si per eum curam animarum exerceat, ibidem num. 7. 495
- 3 Abbates, & Monachi Parochialium Rectores, quorum exemptio confirmata fuit post Concilium Tridentinum ad diocesanam Synodum accedere non tenentur, ibid. n. 12. 496
- 3 Item nec Sacerdotes, qui in aliena diocesi dumtaxat obtinent beneficium, & ibi morantur, ibid. n. 13. 496

- Vide in vet. *Synodus Diocesana*.
- 1 *Abbatia* commendata nullius diocesis non potest visitari a proximiori Episcopo, in c. In Ecclesijs, o. 18. de Capell. Monach. 224
  - 2 *Abbatia*, Decanatus, Praepositura, & Archiepiscopatus, de iure requirunt ordinem Sacerdotalem, in c. Cum in cunctis, num. 49. de elect. pag. 39
  - 3 *Abbatia* in Ecclesia Collegiata cui nulla immunitas cura, nec parochialis, nec iurisdictionalis obtineat potest in vigesimo secundo anno absoluto, ibid. n. 49. 40
  - 3 *Abbatia* Castri Durantis an sit nullius diocesis, in c. Cum cootigat, n. 29. vsque in fin. de for. compet. 89
  - 3 *Abbatia* Castri Durantis hodie Vrbanca est episcopalis, ibid. n. 42. 91
  - 4 Dum Regularis erat non poterat visitari ab Archiepiscopo Vrbanatensi, in c. Nullus, n. 39. de Paroch. 381
  - 3 *Abbatia* an, & qualis sit dignitas in c. Ut Abbatres, n. 15. de etat. & qual. 218
  - 3 Et an comprehendatur in c. Licet, de praebend. lib. 6. ibid. n. 16. 218
  - 4 *Abbatia* S. Ioannis in Venere est intra fines Theatine diocesis, in c. Cum olim, n. 37. de praef. & in c. Nullus, n. 21. de Paroch. 379
  - 3 *Abbatia* de Balneo an sit nullius diocesis, vel exempta : & an Episcopus Burgi S. Sepulchri possit iure ordinario illam visitare in c. Cum Dilectus, nu. 19. vsque in fin. de relig. domib. pag. 217
  - 3 Status dictae Abbatiae consideratur iuxta tria tempora, ibid. n. 20. 217
  - 3 *Abbatia* in multis aequiparatur Episcopatibus in c. Quia propter, n. 11. de elect. 92
  - Vide supra in vet. *Abbas quoad dignitatem*.
  - 3 *Abbas*, & Prioratus in qua etate eligi possint, in c. Cum in cunctis, n. 113. vsque ad u. 24. de elect. 48
  - 1 Et in cap. Cum sis, nm. 30. & 74. de conuers. coniug. 141
  - 3 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 214. pag. 48
  - 3 *Abbatissa* eligi non potest ex alio monasterio si in proprio sit Monialis annorum quadragesimi aetatis, & octo professionis, ibidem num. 115. pag. 48
  - 3 Sin minus liberum est Monialibus aliam eligere in proprio monasterio, quo sit annorum triginta aetatis, & quinque professionis, nec reuocatur quadragesimam eligere in alio monasterio, ibid. n. 117. 48
  - 3 Et quid si talis in proprio monasterio non reperiatur, nec quadragesimam in alio eiusdem ordinis, ibid. n. 117. 48
  - 3 *Abbatissa* nullo casu eligi potest quae trigessimum annum non expleuerit, sed postulanda est a Sede Apostolica, ibid. n. 118. 48
  - 3 *Abbatissa* eligi debet quae sit ceteris magis idonea, si nulla sit in monasterio cum qualitatibus a Concilio requisitis, & in provincia non sit aliud monasterium eiusdem ordinis, ibid. num. 119. 48
  - 7 *Abbatissa* electioni an Episcopus interesse possit, in c. Cum Capella, n. 20. de priuileg. 61
  - 3 *Abbatissa* an possit nouitias recipere sine suo Superiorum licentia, in cap. Potestatem, n. 31. de Regular. 62
  - 4 *Abbatissa* cellarii non potest etiam si nunquam induidit habitum Monachalem, io c. Quia ingredientibus, n. 7. de testam. 314
  - 4 *Abbatissatus* est actus, qui non conuenit nisi professis, ibid. n. 30. 317
  - 4 *Abbatissa* negans se professam reddit se indignam Abbatissatu, & iussu praesumitur potest, ibid. n. 31. pag. 317
  - 3 Dispositum in Abbatissa non habet locum in Abbate, in c. Cum in cunctis, n. 211. de elect. pag. 48
  - 4 *Abbatissa* an habeat dignitatem, in cap. Ad huc, o. 38. de praebend. 106
  - 3 *Abbatissa* dignitatem habet, io c. Quia propter, n. 12. de elect. 92
  - 3 Et eligi debet iuxta hoc capitulum, ibid. n. 13. pag. 92
  - 3 Si habet monasterium in titulum : alias secus, ibid. n. 16. & seqq. 92
  - 1 *Abbatissa*, vel Priorissa exire debet clausura a. l. hommagium, & iuramentum fidelitatis prestandum pro secundo, quod monasterium habet a domio temporalium, in c. Quae in ecclesiis, n. 72. de Constit. 138
  - 1 Secus post Bullam Pij V. ibid. n. 73. 138
  - 3 *Monialis* illegitima an possit eligi in Abbatissa, vel Priorissa absque dispensatione Apostolica, in c. Ut filij, nu. 25. de filijs Presbyter. pag. 314
  - 3 Et quid in Italia ubi Abbatissae sunt triennales, ibid. n. 36. 314
  - 3 *Moniales* illegitimi non comprehenduntur in Constitutione Sixti V. contra illegitimos, ibid. n. 33. & 34. 315
  - 3 *Abbatissae* in Italia ex Constitutione Sixti V. eligi non possunt nisi ad triennium, ibid. num. 36. pag. 315
  - 3 *Abbatissa* quae non est perpetua, nec habet monasterium in titulum non dicitur habere dignitatem, ibid. o. 37. 315
  - 3 Declaratur, ibid. n. 36. & 57. 315
  - 3 *Abbatissa* habet dignitatem, ibid. n. 38. 315
  - 3 *Abbatissa* non habet ius defunctio, sed a Canonica electione : & ideo io dignitate non habet successionem hereditariam, sed successionem simpliciter, ibid. n. 49. 316
  - 3 Penitentiaria dispensat cum Monialibus in utroque foro, ut non obstat defectu natalium possit esse Abbatissa, ibid. n. 51. 316
  - 3 Etiam triennales, ibid. n. 60. 316
  - 3 *Monialis* illegitima in Abbatissam non eligitur, sed postulat, ibid. n. 52. 316
  - 3 Dispensare tamen possunt Superiores Ordinum iuxta eorum priuilegia, ut illegitima possint esse Abbatissae, ibid. n. 53. 316
  - 3 *Abbatissa* io Italia durante triennio remoueri non possunt nisi ex iusta causa, & iuris ordine seruato, ibid. n. 58. 317
  - 3 Curia Romana dispensat cum Monialibus, ut defectu natalium non obstante possint esse Abbatissae etiam temporales, ibid. n. 60. 317
  - 3 *Abbas* Babylonio, & eius libro quae fides sit adhibenda, in c. Cuius ad Monasterium, n. 77. de statu Monach. 196
  - 1 *Abscedere* non dicitur qui prius non recessit, in c. Eam, n. 27. de Recept. 206
  - 4 *Absentes* dicuntur ecclesiam deserere, io c. ex parte, n. 32. de Cler. non resid. 50
  - 4 *Absentes* pro seruitio domini sui pro praesentibus

INDEX RERV M,

- bus sunt habendi, in c. De cetero, n. 4. de Cler. non residen. 42
- 4 Abientes pro seruitio Episcopi quatenus Episcopus est censetur abesse pro seruitio ecclesie, ibid. n. 11. 43
- 5 Abientes vocati, aut non vocati in casibus, in quibus non sunt vocandi tenentur stare deliberationi facta a maiori parte presentium, in c. Cum omnes, n. 42. de Constit. 130
- 4 Absens per decennium presumitur habuisse animum non reuertendi, in c. Significauit, n. 51. de Paroch. 387
- 4 Absens in studio Theologie percipit fructus prebende, non autem distributiones quotidianas in c. Licet, n. 1. de prebend. 163
- 4 Auditorium causa abientes lucratur fructus prebende amissis distributionibus quotidianis, ibid. n. 96. 171
- 4 Et quid si reditus omnes in distributionibus consistant, num. 97. & n. 124. & seqq. & nu. 129. pag. 171
- 3 Absentium vocatio non pertinet ad substantiam electionis, sed ad iustitiam, in c. Quia propter, n. 38 de elect. 94
- 2 Declaratur, ibid. n. 40. 94
- 4 Absentia causa quaedam probabilis est, quaedam necessaria, in c. De cetero, n. 16. de Cler. non residen. 43
- 4 Absentia pro seruitio Episcopi, & auditorium causa equiparantur, ibid. n. 31. 44
- 4 Absentia illicita beneficiario non permittitur etiam cum licentia in c. Reclarum, n. 31. de Cler. non residen. 37
- 4 Absentia quae censetur remota arbitrium est, ibid. n. 35. 37
- 4 Causa legitima absentie singulem haberi pro residente, non autem pro diuini intereſſente, in c. Licet, n. 11. de Preben. 164
- 3 Absentia a loco cum obligatione alibi manendi, morti equiparatur, in c. Presentata, nu. 11. de Testib. 195
- 4 Absoluere, Absolutio, Absolutus.
- 1 Absoluere potest inferior ab excommunicatione lata tam a Canone Papae, quam Episcopi, si illius conditor absolutionem sibi non reseruauit, in cap. Canonum statuta, n. 3. de Constit. pag. 21
- 3 Absoluere potest Episcopus ab excommunicatione lata ab Ordinario sibi subiecto si iniusta sit; aliis secus, in c. Cum ab Ecclesiarum, n. 11. de offic. Ordin. 435
- 6 Absolutio a censuris in litteris Apostolicis provisionum quid operetur, in c. Quod a praedecessore, n. 76. de schismat. 236
- 7 Absolutio non est deneganda non valenti satisfacere sine periculo, licet delictum videatur habere effectum continuationis, in c. Officij, n. 3. de poenit. & remiss. 119
- 5 Absoluere potest Episcopus quos de iure communi, vel ex Concilio Tridentino potest excommunicare, in cap. Ad huc, n. 22. de relig. domib. 207
- 5 Absolutio sacramentalis est actus iudicialis, qui in non subditum exerceri non potest, in c. quod a praedecessore, n. 90. de schismat. 237
- 3 Absolutio ab excommunicatione est sanabilis, dispensatio autem odiosa, in c. Mileſius, n. 11. de tempor. ordinat. 198
- 3 Absolutio potest forensis in Sacramento Poenitentiae ab Episcopo in cuius diocesi commoratur, sed non dispensari, ibid. n. 35. 200
- 7 Etiam si materia sit coniuncta ex quia peccatum, & irregularitas interrat, ibidem num. 36. pag. 200
- 3 Absolutus, & dispensatus ab Episcopo in materia delicti perpetrati coram duobus, vel tribus testibus non est tuus in conscientia, ibid. num. 37. 201
- 7 Absoluere potest inferior ab omni excommunicatione lata a Canone quoties conditor Canonis sibi non reseruauit absolutionem, in c. Numer, n. 16. & 29. de sent. excom. 168
- 7 Quod habet locum ne dum in Canone Papae, sed etiam in statuto Episcopi, vel Praelati, ibid. num. 16. 168
- 7 Absolutio ab excommunicatione in quam includunt ingredientis septa monasterij Monialium abique licentia Ordinarij, vel alterius superioris an sit Papae reseruata ex Bulla Gregorij XIII. ibid. n. 17. & num. seqq. vsque ad num. 37. 168
- 7 Et quid si Episcopi sunt, vel Praelati Regulares, qui ingrediuntur sui auctoritate officij, non seruata forma ibi praescripta, ibid. num. 37. & seqq. pag. 170
- 5 Absolutio ab excommunicatione, quam incurunt laici collectantes ecclesias hodie est Papae reseruata, in cap. Non minus, n. 37. de Imm. Eccles. 369
- 4 Absolutio non fit ab excommunicatione iniusta, sed relaxatio, in c. Odoardus, num. 5. de Solut. pag. 294
- Vide in ver. Excommunicatio quoad absolutio- nem.
- 4 Contrarium, ibid. n. 6. 294
- 4 Declaratur si iniustitia sit notoria, ibid. num. 9. 10. & 11. 294
- 4 Absolutio ab excommunicatione iniusta datur sine iuramento, & cautione de parendo mandatis ecclesiae, & solutionis expensorum, ibid. num. 8. 294
- 4 Absolutio compertit in dubio, relaxatio quando de iniustitia euidenter constat, ibid. num. 9. & 11. 294
- 6 Absolutio poenitentis non est deneganda in c. Ad abolendam, n. 48. de Hæret. 217
- 6 Imperitenti praesertim relapso non est concedenda, ibid. n. 49. 217
- 6 Absolutio impenitentis non est concedenda cuiusvis periculi vitandi causa, ibidem num. 60. Vide in ver. Hæreticus.
- 7 Absolutio ab excommunicatione ob leuem Clerici percuſſionem regulariter spectat ad solum Episcopum, in cap. Pequenit, num. 11. de sent. excom. 149
- 7 Declaratur, ibid. n. 12. 149
- Vide in ver. Episcopus quoad absolutionem.
- 6 Absolutus in foro poenitentiali in vim Bullae Cruciatæ, aut inibi non censetur absolutus in foro exteriori, in c. Postulasti, num. 24. & 33. de Cler. excom. 338
- 6 Absolutio ab excommunicatione in foro animæ non tollit poenas fori exteriori, ibid. num. 22. pag. 339
- Vide in ver. Excommunicatio quoad absolutionem, & in ver. Excommunicationis effectus.

- 6 Absolendi facultas in vtroque foro satisfacta, parte aliquando concessit concedi in Bulla Cruciata, vel Iubili, ibid. numer. 26. & 29. pag. 339
- 6 Absolutio in foro penitentiali probatur dicto Presbyteri attestantis se absoluisse, ibid. nu. 28. pag. 340
- 6 Absolutio in foro externo ad effectum validitatis gratie probatur dicto solutionis Penitentiali, ibid. num. 30. pag. 340
- 6 Absolutio à simonia occulta, ac dispensatus ab Episcopo in vim Concilij Tridentini, cap. 6. sess. 24. non censetur absolutus, ac dispensatus ad beneficia obtinenda, ibid. num. 31. pag. 340
- 7 Absolutio sacramentalis est actus iudicialis, qui in non subditum exerceri non potest, in c. Cum & plantare, num. 12. de Priuileg. 43
- 4 Acceptio personarum non debet esse apud papam, in cap. Ex parte, num. 63. de Cleg. non redden. pag. 53
- 3 Acceptio personarum grauius est peccatum in dispensatione rerum spiritualium, quam temporalium, in c. Ne innatis, num. 302. de Constitut. 89
- 3 Accessio non potest fieri nisi rei quæ præexistit, in c. Cum contingat, num. 59. de stat. & qual. pag. 262
- 4 Accessus ante Concilium Tridentinum Clerico illegitimo reueratus ppter decemum vltimi possessoris ad beneficium, quod ante eius Patrem obtinuerat, an potuerit sortiri effectum defuncto vltimo possessore post Concilium, late diffinitur, in c. Dilatus in secundo nn. 6. & nn. seq. vixit in finem de Præbend. 139
- 4 Accelus non tribuitur in re, sed spem quandam beneficium obtinendi, ibidem num. 12. pag. 240
- 6 Accusatio sola non constituit aliquem, reum vel criminofum, in cap. Omnipotens, num. 3. de accusat. 122
- 6 Accusationis pendentiã præiudicat in querenda, disced non in quæstis, ibid. num. 10. 112
- 6 Accusatio superueniens non impedit iam promotorum administrare, nisi sit suspectus de dilapidatione, ibid. num. 11. 112
- 6 Accusatio de crimine etiam famoso si fiat civiliter, non infamat, ibid. num. 15. 113
- 6 Accusatio, denunciatio, & exceptio electione impediunt si infamia præcesserit, ibid. nu. 29. & seq. 114
- Vide in ver. Infamia.
- 4 Accusatio sola, vel inquisitio facit vt delictum non sit occultum quoad hoc vt Episcopus non possit dispensare, in cap. Vestra, num. 126. de Cohabit. Cler. & Mulier. 20
- 6 Accusatio, vel inquisitio, denunciatio, & exceptio an impediunt promotores, in c. accusatum, num. 10. de Simon. 148
- 3 Accusatio civilis infamiam non irrogat, nec repellit à promotione, in c. Non debet. num. 6. de testib. 200
- 3 Accusationis pendentiã præiudicat in querendis, sed non in quæstis, ibid. num. 8. 201
- 6 Accusationem legitimam præcedere debet inquisitio, in c. Qualiter, & quando ille secundo, n. 25. de accusat. 124
- 6 Fallit in quinque casibus, remissum, ibid. n. 26. pag. 124
- 6 Accusatio, & denunciatio sic etiam de occultis criminibus dummodo probari possint, inquisitio fecus, ibid. num. 72. 128
- 6 Accusationem legitimam præcedere debet inquisitio, denunciationem charitativam correctio, inquisitionem clamorosa infamatio, ibid. num. 82. pag. 129
- 3 Accusatore non probante reus absolvitur, in c. Ne innatis, num. 359. de Constit. 107
- 3 Etiam si reus nihil probauerit, ibid. n. 360. 107
- 3 Accusator in criminalibus forum rei sequi debet, in c. Si Clericus, num. 23. de foro compet. pag. 66
- 6 Accusator si in probatione deficiat tenetur pernatalionis, in c. Falsidicus, nu. 131. de crimin. fals. 316
- 6 Item efficitur infamis, & communione priuatur, ibid. num. 132. 316
- 6 Accusatus de Simonia, de qua prius erat infamatus, est ipso iure suspensus tam quoad se, quam quoad alios, in c. accusatum, num. 1. de Simon. 143
- 6 Et quid post Constitutionem Martini v. ad evitanda, ibid. num. 9. 148
- 6 Accusatus de Simonia non præcedente infamia est suspensus quoad se, sed non quoad alios, ibid. num. 3. 148
- 6 Simoniacus pendente accusatione ab administratione Diuinorum prohibetur, ibid. n. 4. 148
- 6 Prohibitio Diuinorum est suspensio, ibid. nu. 5. pag. 148
- 6 Accusatus de Simonia interim suspenditur à celebratione Missæ, ibid. num. 6. 148
- 6 Accusatus, & infamatus de Simonia hodie non est suspensus quoad alios, nisi sit publicè denunciatus per sententiam, ibid. nu. 9. 148
- 3 Accusatus criminaliter pendente accusatione non potest in resem produci nisi in criminibus excerptis, in c. Non debet, num. 1. de testib. 200
- 3 Et quæ sint huiusmodi crimina, ibidem num. 2. pag. 200
- 3 Item non potest alium accusare, nec Ordines suscipere, nec esse alterius procurator, ibid. n. 9. pag. 200
- 3 Secus si fuerit accusatus civiliter, ibidem n. 3. pag. 200
- 3 Quod verum est si sit emendatus de crimine, nec cum comitetur infamia, ibid. nu. 4. 200
- 3 Cum accusatur quis de crimine statim grauatur eius opinio, ibidem num. 5. 200
- 6 Accusatus, vel denunciatus de aliquo crimine, interim ad dignitates, officia, vel beneficia promoueri non potest, in cap. Omnipotens, num. 1 & 2. de accusat. 112
- 6 Sine sint dignitates Ecclesiasticæ, siue seculares, ibidem num. 5. 112
- 6 Et licet infamia non præcesserit, ibidem n. 31. & 33. 112
- 6 Fallit primo si ex accusatione, vel denunciatione orta sit infamia apud personas viles dumtaxat, ibidem num. 13. 112
- 6 Fallit secundo si accusatio non tenet, ibidem num. 14. 112
- 6 Fallit tertio, si accusatio fiat civiliter non ad penam, sed ad interdictum, ibidem nu. 15. 112
- 6 Fallit quarto, si accusetur Collegium, ibid. n. 16. pag. 112
- 6 Fallit quinto si crimen sit leue, ibid. nu. 27. 112
- 6 Accusati opinio grauatur ex sola denuncia- 2 cula

INDEX RERV M,

- cusationis, ibid. num. 2. 113
- 6 Accusatus etiam ante sententiam honores petere prohibetur, secus post annum, nisi per ipsum steterit, quo minus causa expeditur, ibidem num. 6. 113
- 6 Accusatus pendente accusatione a quibus actibus prohibetur, ibidem num. 7. & seqq. 113
- 6 Et a quibus non, ibid. num. 8. & seqq. 113
- 6 Accusatione pendente Notarius potest conficere instrumenta, de quibus est rogatus, sed annum officium agnoscere non potest, ibid. n. 9. 113
- 6 Accusato Collegio illius persone promovendi possunt, nisi in accusatione sint specialiter nominati, ibidem num. 16. 113
- 6 Accusatus si pendente iudicio fuerit promotus, & postea repertus innocens, an talis promotio teneat oec. oe. ibid. num. 19. & num. seqq. vsque ad num. 25. 113
- 6 Accusatus an possit eligi accusatione pendente, ibidem num. 25. & seqq. vsque in finem. 114
- 6 Accusatus, vel denunciatus, aut contra quem excipitur elegi potest si infamia non precessit, ibidem num. 32. 114
- Vide in ver. Infamia.
- 6 Accusatus super occultis respondere compellitur, quia iurat de calunnia, in c. Qualiter, il secundo, num. 73. de accusat. 118
- 6 Accusatus, vel inquisitus etiam post accusationem, vel inquisitionem non presumitur culpabilis, nisi delictum probetur, in c. Ne innitarius, num. 362. de Conlit. 107
- 6 Accusatus non debet ingredi domum iudicis, in c. Tua nos, num. 28. de Simon. 175
- 6 Accusatus de crimine capitali non potest iudici secundum Iuris formam interrogari versatim celare sine mortali peccato, in c. Falsidicus, num. 125. & 155. de crimin. fals. 315.
- 4 Accusatus non statim reus est, sed qui convincitur criminiosus, in cap. Vestra, num. 125. de Cohabit. Cler. & Mulier. Declaratur, ibidem num. 126. 20
- 3 Accusari quis potest end. libello de duobus criminibus capitalibus, in c. Peruenit, il primo num. 3. de testib. cogn. 201
- 2 Acolytho an imprimatur character in acceptione Candelabri, an vero Vrecoli, in c. Cum venisset, num. 15. & 63. de Sacr. Vnct. 292
- 2 Acolytho tradendum est tam Candelabrum, quam Vrecolus. Sed si vnum sine alio tradatur imprimatur character in traditione Vrecoli, ibid. num. 63. 296
- 5 Acolythus suggesta pro Eucharistia, & Calices Diaconis parat, in cap. Multi, num. 94. Ne Cler. vel Monach. 401
- 5 Aia quid sit, in cap. Ad audientiam, il primo num. 37. de Eccles. edificat. 359
- 3 Aia siue instrumenta communia debent edi possunt ad fundandam intentionem, etiam in causa reconventionis, in c. G. Perperus, num. 3. de fid. Instrum. 205
- 3 Appellans si culpa iudicis, vel partis acta primae instantiae ad iudicem appellationis transferre nequit, quo remedio sit ei succutendum, ibid. num. 19. & 20. & nu. seqq. vsque ad nu. 31. pag. 205
- 3 Aia omnia primae instantiae tenetur appellans expensis producere coram iudice appellationis, tam de iure communium, quam ex Concilio Tridento, ibid. num. 20. 205
- 3 Siue procedatur ex officio, siue ad querelam, partis, ibid. num. 11. 205
- 3 Et tenetur transferre etiam acta, quae occasione eiusdem causae coram alio iudice gesta fuerint, ibid. num. 12. 206
- 3 Etiam si acta ad iustitiam etiam non faciant, ibidem num. 13. 206
- 3 Quod ex Concilio locum habet etiam in prophetis spectantibus ad forum Ecclesiasticum, ibidem num. 14. 206
- 3 Non autem in prophetis per appellationem ad iudicem Ecclesiasticum devolutis, ibid. nu. 17. pag. 206
- 3 Item locum habet etiam in actis factis coram Delegato Apostolico, ibid. num. 15. 206
- 3 Et Iudex, & Notarius cogi possunt exhibere acta originalia si de fide exempti sit dubium, ibid. num. 16. 206
- 3 Item habet locum etiam si causa fuerit evocata ad Curiam, ibidem, num. 18. 206
- 3 Sententia non visis actis etiam probatorijs est nulla, ibid. num. 19. 206
- 3 Acta tradenda sunt appellanti per iudicem a quo intra 30. dies, alioquin sine illis causa pro ut Iustitia suaserit, terminanda est, ibidem num. 21. 206
- 3 Et Iudex, vel Notarius in hoc culpabiles puniuntur, ut hic, ibid. num. 22. 206
- 3 Acta si Iudex a quo, vel appellans negaverit se habere, vel noluerit exhibere, Iudex ad quem absolvet appellantem, & pronuntiabit acta, si nunquam repertantur fore casta, & vana, ibid. num. 23. & 29. 206
- 3 Acta primae instantiae Iudex a quo quantum in se est, tenetur appellanti gratis exhibere, Notarius vero congrua mercede accepta, ibid. n. 1. pag. 207
- 3 Nisi sit Cancellarius Episcopi, & non Notarius, ibidem num. 31. 207
- 3 Appellans tenetur ad expensas actorum si ipse, non autem appellans prosequi causam voluerit, ibidem nu. 33. 207
- 3 Actio ex locato quamvis non sit in rem scripta, tamen propter concursum realis trahitur ad eius naturam, in c. Si Clericus, num. 29. de foro compet. 67
- 3 Actio quid sit, in c. Olim, nu. 25. de lit. contestat. pag. 105
- 3 Actionis verbum quandoque refertur ad simplicem petitionem in iudicio factam, in c. Si quis, num. 3. de foro compet. 49
- 4 Actio oritur quotiescunque lex mandata aliqui servari, in c. Quoniam, nu. 28. de decim. 391
- 4 Actio simulata Episcopi, & Parochi super decimis admittitur, ibid. num. 31. 391
- 4 Actionis verbum hic positum quo sensu accipitur, in c. Canonum Statuta, num. 7. & 8. de Conlit. 19
- 1 Actiones a iure civili sunt proditae, in c. Quae ius Ecclesiasticum, num. 133. de Conlitut. 142
- 4 Actio est inanis, quam inopia debitoris excludit, in c. Odoardus, num. 26. de solutionibus. 297
- Vide in ver. Paupertas.
- 3 Actor sequitur forum rei, in c. Si Clericus, n. 29. de foro compet. 66
- 3 Actor admitteri non debet ad litigandum nisi libello in scriptis portectio, in c. Olim, num. 16. & seq. De litis contest. 105
- 3 Actor sicut per repositionem rei, ita & reus per poss.

- positionem Adoris releuatur ab onere probandi, ibid. n. 18. 108
- 1 Agens possessorio recuperandæ repellitur exceptione amotionis & beneficio, & excommunicationis, in c. Dilactus, li. primo, num. 7. de Rescript. 148
- 2 Ador originalis si fiat reus in iudicio reconventionis, aut appellacionis, vel alijs citari potest etiam vltra duas dietas & finibus sue diocesis, in cap. Nounulli, num. 10. de Rescript. pag. 132
- 1 Ador in iudicio reconventionis dicitur potius citare quam citari, ibid. n. 11. 133
- 3 Ador habet electionem conueniendi reum plures iudices habentem sub quo maluerit iudice, in cap. Licet, num. 41. de foro comper. 83
- 2 Ador an, & quando cogi possit suam petitionem specificare, in c. Conquerente, n. 6. & 40. de offic. Ordin. 463
- 2 Adus eius est, cuius est potentia, in c. Cum contingat, n. 123. de etat. & qual. 171
- 5 Adus qui refertur potest ad bonum, & malum, in dubio refertur debet ad bonum, in c. In Ecclesijs, de Capell. Monach. 215
- 4 Adus ubi per Prælatum vel Prælatum & Capitulum explicandus est, vbi non supplet negligentiam alterius, in c. Postulati, n. 6. de Concess. preben. 149
- 4 Secus si vnus sit effectus inhabilis, ibid. num. 7. pag. 149
- 1 Adus argumentandi est apud insuitos, conclusio respondendi, & mediocina sanandi apud paucos, in c. Ne iuniaris, num. 302. de Constitut. pag. 91
- 1 Adus contra prohibitionem legis est ipso iure nullus; quamuis lex non procedat vltius irritando adum, in c. Cum accessissent, n. 14. de Constitut. 147
- 1 Nisi eadem, vel alia lex declararet adum valere, ibid. n. 15. & 38. 146
- 2 Adus contra legis præscriptum factus ab eo qui prius iurisdictionem non habebat est nullus, secus si habebat, ibid. n. 37. 143
- 1 Adus contra legem non habentem perpetuam causam prohibitionis non est irritus, ibidem num. 39. 149
- 1 Adus contra statuti prohibitionem si fiat ab ipsismet statuētibus valet, ibid. n. 40. 149
- 1 Adus ipso iure nullus, & cui lex resistit nec naturalem parit obligationem, in c. Ecclesijs, S. Mariz, n. 22. de Constitut. 161
- 2 Adus contra legem celebratus est nullus quando lex admittit potentiam adum celebrandi, in c. Causam, n. 30. de elect. 58
- 2 Adus suscipientis curam pastoralem necessario requiritur ubi in corpus mysticum accipitur potestas, in c. Cum in cunctis, num. 30. de elect. 38
- 2 Adus gessi d. Superioribus non legitime professi sustineri possunt ex communi reputatione, in c. Perlatum, num. 54. de ijs que vi mee. caus. pag. 586
- 6 Adus qui sonat in vitium, & non in vitium in dubio interpretari debet in vitiū, in cap. Præterea, num. 54. Ne Præl. vic. suas, pag. 199
- 6 Adus gessus contra prohibitionem non habentem causam perpetuam valet, in cap. Littere quas, n. 15. Ne Præl. vic. suas. 83
- 2 Adus tribuitur primæ causæ, in cap. Antigonus, n. 46. de padis. 137
- 7 Adus voluntarie iurisdictionis possunt etiam in alieno territorio exerceri, in c. Ne pro dilatione, n. 30. de penit. & remiss. 140
- 5 Adus cœsus factus in executionem obligationis præcedentis, in c. Significatum, n. 6. de Regular. 43
- 5 Adus continuatus censetur vnus per relationem ad principium sui temporis, ibidem num. 11. pag. 43
- 5 Rationabilis adus inuoluidi an requirit scientiam nullitatis cum qualitatibus, & voluntatem eam sanandi, ibid. n. 12. & 41. 41
- 5 Adus factus ex causa erronea an, & quando sit nullus, ibid. n. 29. & 38. 45
- 7 Adus adiutorum sunt in patiente bene disposito, in c. Responso, num. 66. de sent. excomm. pag. 192
- 7 Adus, & passionis prout consistunt in facto sunt singulorum, non vniuersitatis, ibid. num. 69. & 81. 194
- 7 Adus qui non potest applicari vniuersitati, applicari singularibus personis, ibidem n. 108. pag. 198
- 2 Adus contra legis prohibitionem factus an, & quando sit nullus, in c. statuimus, n. 37. & 44. de suppl. uel. Præl. 173
- 2 Adus pascendi est principalis adus Episcopi, in cap. Nisi cum pascendi, num. 71. de reuoc. pag. 159
- 3 Adus legitimi non recipiunt conditionem neque diem, in cap. Cum in magistrum, n. 29. de elect. 111
- 5 Adus quilibet d. consensu regularum exigie habilitatem agentis interfectæ, & libertatem vt virg non patiatur ab extrinseco, in c. Nullus, n. 2. de Regul. 3
- 5 Adus requiritur spontaneum consensum non, valet si metus intercelleret, ibid. n. 23. 5
- 2 Adus ex se perfectus, & consummatus per contrarium euentum non resoluitur, in c. Publicato, n. 57. de elect. 124
- 2 Etiam si potestas eueniat casu d. quo non potuit inchoari, ibid. n. 58. 124
- 2 Adus imperfectus remanet nullus siue casu, siue culpa accidat vt nequeat perfici, ibid. nu. 63. pag. 125
- 1 Adum nihil dicitur cum quid superest agendum, ibid. n. 64. 125
- 3 Adus spiritualis est penetrabilior quàm adus humanus, in c. Super eo, li. secundo, n. 53. de appellat. 146
- 6 Adus si non valet vt agitur an valeat vi ualere potest, in c. Nauigante, n. 64. & n. 66. & seq. de vsur. 301
- 6 Adus in dubio censetur factus omni meliori modo, ibid. n. 66. 303
- 2 Adus confirmari non potest si addit inhabilitas personæ d. principio, in c. Accipimus, nu. 10. de pad. 562
- 4 Adus momentaneæ interpositionis non excludunt contumaciam, in cap. De multa, n. 47. de preben. 148
- 1 Adus licet inspecta vnitrate orationis videatur vnus, tamen propter diuersitatem effectuum censetur duo, & vtilis ab inutili non inficitur, in cap. Cum M. num. 69. de Constitut. pag. 158

- 7 Actus & passiones, quæ in facto consistunt sunt singulorum, non autem Collegij, vel Vniuersitatis, in c. In praesentia, n. 104. de probat. pag. 178
- 9 Actus contra legis, vel statuti prohibitionem, est nullus, licet non adit decretum irritans, in c. Qui Presbyterum, n. 31. de pœn. & remiss. pag. 167
- 7 praesertim in his, quæ habet perpetuam causam prohibitionis, ibid. n. 32. 107
- 7 Limitatur quatuor modis, ibid. n. 74. vsque ad num. 93. 107
- 5 Actus omnis requirens voluntatem spontaneam, seu liberam, si fiat per voluntatem coactam, non valet, in c. Maiores, n. 105. de Baptismo. pag. 328
- 6 Actus illicitus quando dicatur, in c. Quidam, n. 2. de Homicidio. 373
- 3 Actus perfectè gestus à Nonito non resoluntur per egressum & Religionem, in c. Cum inter vos, n. 20. de sent. & re iudic. 338
- 3 Actus iurisdictionis contentiosæ comprehenduntur sub generali commissione, in c. Quoniam, n. 42. de off. deleg. 403
- 7 Actus habitus tempore, aut loco inhabili valet si illius effectus conferatur in tempus, aut locum habilem, in c. Conquestus, num. 41. de Ferijs. 119
- 3 Declaratur, ibid. n. 47. 119
- 1 Actus humanos, ut sint recti, & habeant bonitatem moralem, præcedere debent verbum verax, & consilium stabile, in cap. Ne innitatis, n. 80. & 87. de Constit. 45
- 9 Actus adiutorum non cadunt in subiecto inhabili, in c. Massana, n. 4. de elec. 119
- 9 Actus collegialiter gestus ab habilibus, & inhabilibus ignoranter admissi sustinetur propter habiles, secus si scienter, & n. 33. ibid. num. 31. pag. 119
- 9 Et quid si vnus tantum sit habilis, reliqui vero inhabiles, ibid. n. 32. 119
- 3 Actus principalis habens in sua essentia debitam formam non vitiat ex superuacua adiectione, ibid. n. 34. 119
- 5 Actus contra iuris prohibitionem valet, si idem, vel alia iura dicant factum valere, in c. Præterea, n. 15. de convers. coniug. 134
- 3 Actus spiritalis est penetrabilior quàm actus humanus, in c. Super eo, il secundo, de Appell. pag. 146
- 6 Actus, dictio fictionem importat, in c. Per tuas, n. 15. de Simonia. 169
- 6 Adm. si hodie viueret non posset cum aliqua matrimonio contrahere, in c. Vir qui, n. 35. de Consang. & affinit. 79
- 4 Adhibitus idem importat quod rogatus, in c. Cum esset, n. 21. de Testam. 332
- 3 Adversio non repugnans contrahui, vel adui qui geritur, non vitiat, nec vitatur, in c. Clemens, in Ecclesijs, n. 6. de Maior. & obed. 501
- 3 Adm. sola non sufficiunt ad obtinendam manutentionem, cum non sint probationes, sed auxilia probationum, in cap. In nomine Domini, n. 35. & 37. de testib. 186
- 6 Adm. inculca plura pro quasi possessione qualificata legitimatatis recensentur, in cap. Lator, n. 31. Qui filij sunt legit. 93
- 4 Admirationi sc. intrudere ante obtentam confirmationem cassatam paria sunt, c. Cum iam dudum, n. 4. de præben. 117
- 4 Administrationis appellatione continentur omnia ecclesiastica officia, in c. Ad hæc, n. 22. de præben. 105
- 5 Administratores hospitalium, & piorum locorum cogi possunt quotannis ab Episcopo ad reddendam rationem administrationis, in c. Ad hæc, n. 3. de rel. domib. 208
- 5 Non obstante contraria consuetudine etiam, immemorabili, n. 32. & seqq. 208
- 5 Administratores fabricæ maioris ecclesiæ Cremonen. qualiter rationes administrationis Episcopo reddere teneantur, ibid. num. 33. pag. 208
- 5 Administratores hospitalis Corduben. tenentur reddere rationem administrationis Episcopo, non obstante privilegio immemorabili, & sententia super his lata, ibid. n. 35. 208
- 5 Administratores tenentur librum rationum deferre ad Episcopum, & in domo eius rationem reddere, ibid. n. 36. 209
- 5 Ordinarius debet rationibus interesse illis diebus, quibus ex privilegio, consuetudine, vel statuto reddenda est ratio, ibid. n. 38. 209
- 5 Non tamen dum bonæ Canonice recitantur, num. 39. 209
- 5 Item adhiberi debet etiam si alijs ad id deputaris ratio reddenda sit, n. 40. 209
- 5 Et tam in ratione reddenda, quàm in liberatione faciendi, ibid. n. 41. 209
- 5 Et eius votum connumerari debet cum voto cæterorum in absoluendo, vel condemnando, n. 42. pag. 209
- 5 Episcopus cogere potest Administratores ad voluntatem fundatoris exequendam, non obstantem contraria lege fundationis, ibid. num. 46. & 59. 209
- 5 Administratores piorum locorum etiam priorum male administrantes cogi possunt ab Episcopo rationes reddere, & exequi voluntatem fundatoris, non obstante ipsius prohibitione, ibid. num. 59. 210
- 5 Administratores qui priorum locorum redditus in suos vsus conuertunt, incidunt in excommunicationem Papæ reservatam, n. 60. 211
- 5 Episcopus potest exigere rationes ab administratoribus omnium piorum locorum etiam meris laicorum, & in casibus à iure non concessis, ibid. n. 57. 211
- 5 Nisi secus in fundatione expressè cautum fuerit, num. 58. 211
- 5 Administrator cum libera facultate disponendi de fructibus dicitur habere vsumfructum, in c. Monachi, n. 43. vers. Ratio diversitatis, de statu Monach. 169
- 2 Administratores bonorum alterius an, & quibus casibus prohibeantur ordinari ante dimissum officium & redditu ratiocinia, in c. Magnus, n. 22. & seqq. de oblig. ad tatic. 243
- 2 Adrianus I. Carolo Magno, & Leo VIII. Othoni I. dederunt potestatem eligendi, seu confirmandi Romanum Pontificem, in cap. Acceptimus, n. 25. de Paſtis. 362
- 3 Contrarium, ibid. n. 64. 363
- 2 Declaratur, n. 65. 363
- 6 Adulter amittit ius reuocandi coniugem à monasterio, in c. Ex litteris, num. 17. de Divortijs, pag. 108

Vide in ver. Coniux.

Adul.

- 1 *Adulterij* nomen est mixti fori in c. Perniciosam. num. 15. de offic. ordin. 437
- 2 *Adulterij* poena depositio, & perpetua detrusio in Monasterium, in c. Perbenet, §. primo, nu. 21. de Test. cogn. 303
- 3 *Adulterij* poena ferendum leges in laico est mors naturalis, secundum Canones in Clerico est depositio, & detrusio in monasterium, in cap. Cum non ab homine, nu. 63. de Indic. 53
- 6 *Adulterium* superueniens rei iudicatz pzjudicat coniugi, pro qua lata est sententia, in cap. Ex litteris, num. 9. de Diortijs. 107
- 6 *Adultus* cum baptizatur, nisi ipsemet cõspõdeat, pzsumitur hñe ad baptismum accedere, in c. Tuq. fraternitati, num. 33. de Spons. & matrim. pag. 15
- 3 *Adiutus* qui docuit clientulum falsum respondere teneat partem damna refecturi, in cap. Olim, num. 96. de lit. contestat. 111
- 3 *Aduocaturum* praua suggestio in positionibus negandis, ibid. num. 97. 112
- 6 *Aduocatus* licite vendit patrocinium suum, in c. Quoniam, nu. 10. Ne Pzæl. vices suas. 100
- 5 *Aduocatus* sumitur pro patrono, & ius aduocationis pro Iurepatronatus, in c. Cum autem, num. 3. de Iurepatron. 246
- 3 *Aduocatus* Clericus an possit salarium exigere, in cap. Clerici, num. 8. de postuland. 574
- 3 *Aduocatus* in causa propria potest esse quilibet Clericus, nec cogitur Procuratorem constituere, ibid. num. 14. 574
- 3 *Aduocatus* pro Ecclesia sua quilibet Clericus esse potest, ibid. num. 16. 574
- 3 Item pro miserabilibus personis, ibidem nu. 17. pag. 574
- 3 Et quid si tales sint diuites, nec sit timor oppressionis, ibid. num. 58. 574
- 3 Item pro personis coniunctis, ibid. nu. 19. 575
- 3 *Aduocationis*, & procuratoris munera Clerici in Romana Curia exercent ex tolerantia Pontificis, ibid. num. 22. 575
- 3 *Aduocatus* in causa sanguinis Clericus esse non debet, etiam pro reo, ibid. num. 23. 575
- 3 *Aduocati* confessionem eadem die reuocant si Iudex velit habere pro lite contestata, vel processum subdelegati ratificat, ab eo licite appellatur, in c. Cum causam, num. 1. de appellat. 254
- 3 *Aduocato* non licet pro vtriusque parte scienter patrocinari, in c. Ne innitatis, nu. 313. & n. 315. de Constit. 91
- 3 *Aduocato* an, & quando liceat patrocinari fecundam opinionem probabilis, ibid. nu. 387. & numeris seq. vsque ad num. 392. 110
- 3 *Aduocatus* in causa, in qua vtriusque sunt opinionem æque probabiles si proponat clientulo rem tanquam certam, mentitur, & tenetur et ad damna, & interesse, ibid. num. 389. 150
- 3 Sed non prohibetur in causa dubia patrocinari si aperiat clientulo rem dubiam esse, ibidem num. 389. 110
- 3 *Aduocati* cõgi meliorem vitam faciant, quàm Fratres Predicatores, vel alij Religiosi, ibidem num. 386. 511
- 1 *Aduocato* non licet patrocinari pro parte minus probabili contra probabiliorem, ibid. nu. 387. pag. 111
- 3 *Examini* pandat clientulo rationes aduersatij esse probabiles, ibidem n. 388. 111

- 1 Et etiam si non sit causa sanguinis, vel maioris partis bonorum, ibid. num. 390. 511
- 3 *Aduocatus* qui in principio litis credidit rationes sui clientuli esse probabiles, si in processu appareat contrarium, tenetur causam deserre, aut illum ad concordiam inducere, ibid. num. 389. 111
- 3 *Aduocationis* officium Sacerdoti exercere non licet, in c. Cum Sacerdoti, num. 1. de postuland. pag. 576
- 2 Etiam in foro Ecclesiastico, ibid. nu. 2. 576
- 3 Nisi in quatuor casibus hic expressis, n. 5. & seq. pag. 576
- 3 *Aduocationis* officium eodem Iudice Ecclesiastico Clerici etiam in sacris, & Beneficiari exercere possunt etiam pro laico; Sacerdotes secus, ibid. num. 4. 576
- 3 *Aduocatus* potest esse Sacerdos pro se, & Ecclesia sua, ibid. num. 5. 576
- 3 *Adversarij* bona fide in solo alieno repetit sumptus rei valore iuscepto, in c. Veniens, num. 23. de In Integr. restit. 595
- 3 Idem in eo qui reficit domum quam ex causa fideicommissi tenetur restituere, ibid. num. 24. pag. 595
- 3 Idem si in re communi edificauerit communi nomine socio sciente & patiente, ibid. nu. 25. pag. 595
- 3 *Aedificans* scienter in solo alieno sumptus non repetit, & edificatum cedit domino soli, ibid. num. 35. 596
- 3 *Aedificans* in re communi nomine proprio non repetit melioramenta, ibid. num. 41. 566
- 3 *Agratius* melius est in mano Creatoris relinquere, quàm periculo exponere dubitabilis medicinz, in cap. Ne innitatis, num. 374. de Constit. 109
- 3 *Aegrotum* ab officio remouere ex sola causa ægritudinis peccatum est, in c. Consultationibus, num. 45. & seq. de Cler. aegrotau. 106
- 3 *Aegroti* si ab officio remoueamur Clerici hoc exemplo decerentur a Clericatu, & status Ecclesie turbatur, ibid. num. 49. 106
- 3 *Aequalitas* est seruanda in actibus vltro citroque obligatorij, in c. Admonet, num. 39. de renunciatione. 148
- 4 *Aeri* intemperies an Parochum a residentia excuset, in c. Clericos, num. 35. & 48. de Cler. non resid. 79
- 4 Et an excuset Canonicos, in c. Licet, num. 46. & 57. de pzabend. 166
- 3 *Aeris* intemperies an, & quando sit iusta causa petendi cessionem, in c. Ad supplicationem, num. 15. & num. seq. vsque in fin. de Renunciat. 150
- 3 Vide in ver. *Episcopus* quoad renunciationem.
- 3 *Translatus* ad secundum beneficium ignorans malignitatem aeris habet regressum ad primum, ibid. num. 56. 550
- 3 *Aeris* intemperies an a residentia excuset, ibid. num. 58. & num. 22. 150
- 3 *Aestimatio* licet non fuerit petita in libello, tamen quando aliquid dari, vel tradi est in obligatione, Iudex potest condemnare ad rem, vel ad illius estimationem, in c. Olim, num. 5. de censib. 372
- 3 In *Estimatione* valoris inspicitur tempus solutionis, ibid. num. 23. 374
- 3 *Estimatio* facit venditionem, ibid. nu. 23. 374

INDEX RERVM

- 6 Estimatio rei pretium est, & fieri debet secundum presentem valorem, in c. In ciuitate, n. 23. de Vria. 392
- 6 Aestimatio patris suffragator filio stante statuto, ne quis admittatur ad officium nisi habeat censum in bonis, in c. Quoniam, num. 9. de Magistris. 303
- 4 Aestimatus patris filij reputatur, in c. Episcopus, num. 22. de praben. 86

Actas, Communia.

- 6 Actas discretionis quandoq; dicitur post septennium, sed regulariter post annum decimum, quartum in masculo, & duodecimum in femina, in cap. Tuz littere, n. 14. de Cler. per salt. promot. 343
- 5 Aetates hominum quot sunt, & qualiter distinguantur, in c. Cum sis, num. 14. de Conuers. Coniugat. 139
- 5 Aetas virilitatis, & senectutis non determinatur à iure generaliter quoad omnes; etas augmenti fecus, & cur. ibid. num. 15. 140
- 5 Aetates hominum secundum subiectam materiam diuersimodè limitantur, & terminantur, ibid. num. 26. 141
- 3 Aetas matura quæ dicatur, in c. Cum in cunctis, num. 4. de elec. 36
- 1 Aetas triginta annorum perfecta, ibid. num. 23. pag. 38
- 2 Aetas an sit computanda à tempore conceptionis, an natiuitatis, vel baptismi, ibid. num. 133. pag. 50
- 1 Aetas quid sit, ibid. num. 134. 50
- 2 Aetas discretionis quæ dicatur in e. Super inordinata, num. 42. de praben. 190
- 5 Aetas pubertatis quæ sit, in c. Nullus, num. 5. de Regular. 5
- 5 Aetas legitima, seu perfecta dicitur 25. annorum, nisi subiecta materia aliud suadeat, ibidem, num. 12. 4
- 6 Aetas qualiter pinbetur ex matrimonio, in c. Lator, num. 15. Qui fil. sint legit. 89

Actas in Beneficijs.

- 2 Aetas legitima quæ dicatur ad Canonicatus, Præbendas, & Portiones in Ecclesijs Cathedralibus, in c. Cum in eundis, num. 51. vsque ad num. 78. de elec. 41
- 2 Aetas quæ requiratur ad Canonicatus, & Præbendas in Collegiata Ecclesia, ibid. n. 78. vsque ad num. 87. 45
- 2 Quid de iure communi, ibidem num. 79. 45
- 2 Et quid ex Concilio Trident. ibid. n. 81. & seqq. pag. 45
- 2 Et quid ex Regula Cancellarie, ibid. num. 85. pag. 45
- Vide in ver. Canonizatus, & in ver. Præbenda quoad etatem.
- 2 Aetas, quæ requiratur ad titulum Beneficij, requiritur ad illius Coadiutoriam, ibid. num. 86. pag. 46
- 2 Aetas quæ requiratur ad obtinendas capellas, & beneficia simplicia de iure communi, ibidem n. 87. & num. seqq. 46
- 2 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. n. 88. 46
- 2 Aetas quatuordecim annorum à Concilio Tridentino præfixa ad obtinendum beneficium,

simplex non requiritur in pensione, ibidem, nu. 102. 47

Vide in ver. Actas in Pensibus.

- 4 Actas quæ requiratur de iure communi ad obtinenda beneficia simplicia, & Canonici in Cathedrali Ecclesia, in c. Superinordinata, nu. 20. & seqq. de praben. 186
- 4 Aetas quatuordecim saltem annorum hodie, requiritur ad beneficium obtinendum, ibidem num. 13. 186
- 4 Et collatio antea facta ab Episcopo est ipso iure nulla, & prouisus non facit fructus suos, ibid. num. 14. 186
- 4 Sufficit tamen annuum 14. esse inchoatum, ibid. num. 15. 187
- 4 Aetas quæ requiratur ad singula beneficia tam secularia, quàm Regularia obtinenda, ibidem num. 18. remissiuè. 187
- 4 Aetas 25. annorum an requiratur ad obtinendam præbendam, cui annexa est Parochialis, in c. Expofuisti, nu. 37. & 39. de praben. 183
- Aetas in Parochialibus.

Vide in ver. Parochialis quoad etatem.

- 2 Ius conferendi beneficia potest competere maiori anni quatuordecim tam ex privilegio, quàm ratione Ecclesiæ à qua collatio dependet, in c. Indecorum, num. 13. de etat. & qual. 233

Actas in dignitatibus.

- 2 Aetas quæ requiritur in promouendis ad Dignitates, Officia, & Ordines Ecclesiasticos, latissime diffinitur per duodecim quæstiones, in cap. Cum in cunctis, à num. 15. vsque ad num. 137. de elec. 37
- 2 Aetas quæ requiratur ad obtinendum Episcopatum, & superiores Dignitates, ibid. num. 16. & seqq. vsque ad num. 25. 37
- 2 Aetas triginta annorum perfecta, ibidem nu. 23. pag. 38
- 2 Aetas triginta annorum an requiratur in S.R.E. Cardinalibus de iure communi, ibidem nu. 15. pag. 38
- 2 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem, num. 26. 38
- 2 Aetas quæ requiratur ad dignitates seculares, quibus cura animarum incumbit, & Parochiales Ecclesias, ibidem num. 31. & seqq. vsque ad nu. 34. 38
- 2 Et quid si cura sit iurisdictionalis, ibid. nu. 35. pag. 39
- 2 Et quid si dignitas sit principalis Collegiata Ecclesiæ, ibid. num. 37. 39
- 2 Et quid in dignitatibus secularibus, vel personatibus, quibus cura animarum nulla subest, ibidem num. 34. & seqq. vsque ad num. 51. 39
- 2 Aetas quæ requiratur ad dignitates, & personatus, quibus cura animarum non incumbit ex Concilio Tridentino, ibidem num. 37. & seqq. pag. 39
- 2 Et quid si dignitati annexum sit beneficium Curatum perpetuo, & accessorie, ibid. n. 38. 39
- 2 Aetas quæ requiratur ad obtinendas dignitates non Curatas quibus annexus est ordo Presbyteratus, ibid. n. 39. & seqq. 39
- 2 Aetatem viginti duorum annorum Concilium Tridentinum præfixit ad obtinendas dignitates non curatas in Ecclesijs tam Cathedralibus,

- bus, quàm Collegiatis, ibid. num. 49. & seqq. 40
 pag. 40
 Et refellitur contraria declaratio tanquam 40
 apocrypha, ibid. n. 50. 40
 Aetas legitima quæ fit ad obtinendas dignitates 47
 seculares, ibid. n. 107. 47
 Quid in Abbatis, & Prioratu Conventuali, cui 108.
 cura animarum incumbit, ibidem, num. 108. 47
 pag. 47
 Et quid in dignitatibus non conventualibus cura 109.
 animarum habentibus, ibid. num. 109. 48
 pag. 48
 Et quid si dignitatibus cura animarum non im- 48
 mineat, ibid. n. 110. 48
 Aetas viginti duorum annorum præfixa ad obti- 48
 nendas dignitates, quibus animarum cura subest, an habeat locum in Dignitatibus Regularibus, ibid. n. 111. 48
 Et quid in commendis monasteriorum, remissis 48
 ibid. n. 112. 48
 Aetas proædior requiritur in Abbatissa, quàm in 48
 Abbate propter sexus imbecillitatem, ibid. num. 113. 48
 Aetas maior cur requiritur in Inquisitore, quàm 49
 in Episcopo, qui tamen Inquisitor est, ibidem num. 115. 49

Aetas in ieiunio.

- Aetas quæ in viris est sexagenaria incongruè dicitur 49
 quinquagenaria in mulieribus quoad effectum ieiunij, in c. Cum sis, & 95. de Conuers. 49
 Coniugat. 49
 Vide in verb. *Ieiunium*.

Aetas in matrimonio, & sponsalibus.

- Aetas congrua nubendi quæ fit ex sententia Aristotelis, in c. Cum sis, u. 7. de Conuers. Coniugat. 144
 pag. 144
 Aetas pubertati proxima, & potentia coeundi an copulatus requiratur ad validitatem matrimonij ante ætatem legitimam, in cap. De illis, il secundo, num. 7. de despons. impub. 11
 Aetas legitima releuat ab onere probandi pubertatem, quæ antea non præsumitur, nisi probetur, ibid. n. 31. 13
 Et ætatem præuenientem succurrendum nuptiarum remedio propter periculum fornicationis, ibid. num. 40. 15
 Aetatis impedimentum non est simplex, & absolutum, sed conditionale, nisi malitia ætatem præueniat, ibid. n. 31. 15
 Aetas septennij sufficit ad sponsalia contrahenda, in cap. Superinordinata, num. 43. de præben. 190
 pag. 190
 Aetas qualiter probetur ex matrimonio, in c. Latrot, num. 51. Qui filij sint legitimi. 89

Aetas in Ordine.

- In promouendis ad sacros Ordines, Dignitates, & officia Ecclesiastica requiritur ætatis maturitas, morum grauitas, & literarum scientia, in c. Cum in euangelio, n. 6. de elect. 36
 Aetas quæ requiritur ad Ordines suscipiendos, ibid. n. 130. & u. seqq. usque ad num. 137. de elect. 49
 Quid in ordine Episcopali, ibid. 49

Reperitur in 5. libro Decret.

- Et quid in ordine Presbyteratus, Diaconatus, & Subdiacnatus, ibid. n. 131. 49
 Et quid in minoribus Ordinibus, & prima tonsura, ibid. n. 132. 50
 Et ætatem nullam præsumit Concilium Tridentinum ad primam tonsuram, in c. Super inordinata, n. 21. & 41. de præb. 187
 Aetatis decem, & octo annorum Lectoribus præfixa, in c. Nemo, 78. dist. nulla est habenda ratio, & cur, ibid. n. 21. 187
 Aetas minorum Ordinum ex decreto Zozymi Papæ, ibid. num. 34. 187
 Item ex decreto Siricij, ibid. n. 25. 188
 Item ex Concilio Toletano, ibidem, num. 26. 188
 Item ex opinionibus glossarum, & Doctorum, ibid. num. 27. 188
 Item ex consuetudine generali, ibid. num. 30. 188
 Item ex Pontificali Romano, ibid. n. 33. 188

Aetas in pensionibus.

- Aetas quæ requiritur ad pensiones obtinendas, in c. Cum in cunctis, num. 89. usque ad n. 107. de elect. 46
 Quid si pensio assignetur pro vitæ sustentatione, ibid. n. 90. 46
 Quid si pro Officio requirente maturitatem consilij, ibid. n. 91. 46
 Et quid si pro seruitio Ecclesiæ impendendo, ibid. num. 92. 46
 Et quid si ex causa remunerationis, ibid. n. 93. 46
 pag. 46
 Aetas quatuordecim annorum à Concilio Tridentino præfixa ad obtinendum beneficium simplex non requiritur in pensione, ibid. n. 102. 47
 Vide in ver. *Pensio quoad ætatem*.

Aetas in professione.

- Aetas legitima ad Monachatum quæ fit, in c. Cum in cunctis, n. 126. de Elect. 49
 Aetas legitima quæ dicitur ad professionem expressam tam de iure communi, quàm ex Concilio Tridentino, in c. Nullus, n. 4. & seq. de Regular. 3
 Et quid in professione tacita, quæ inducitur ex gestatione annali habitus indistincti, vel indistinctissimi, ibid. n. 7. 3
 Et quid in professione tacita, quæ inducitur ex susceptione habitus professionum, vel alij modis, ibid. n. 10. 3
 Statuta Ordinum quæ requirunt ætatem maiorem sexdecim annorum ad profectendum Concilio Tridentino non aduersantur, ibidem num. 15. 4
 pag. 4
 Et ætatem profectus maiorem, vel minorem is probare debet, qui se fundat in ea, ibid. n. 17. 4
 pag. 4
 Versusque tamē probationes recipi possunt, ibid. num. 19. 4
 Vide in verbo *Professio quoad ætatem*.
 Affinitas contrahitur inter consanguineos viri, & uxorem ipsius non transiit ad consanguineos uxoris, nec e conuerso, in c. Quid super, n. 3. de consang. & affinit. 78
 Affinitas non causat affinitatem, ibid. n. 4. 78

INDEX RERVM,

- 6 Affinitas quid n. 71
6 Affines non sunt vir, & vxor, sed causa affinitatis, ibid. n. 6. 72
6 Affinitatis impedimentum in secundo & tertio genere sublatum est, in c. Non debet, n. 1. & 14. de consang. & affinit. 74
6 Idem de impedimento, quo soboles suscepta ex secundis nuptiis coniungi non poterat consanguineis prioris viri, ibid. n. 2. & 15. 74
6 Affinitatis genera quæ sint, & in quo differant a gradibus, ibid. nu. 14. 75
6 Affinitatis impedimentum quod oritur ex fornicatione post Concilium Tridentinum ultra secundum gradum non extenditur, ibid. n. 16. 75
6 Etiam si superueniat post matrimonium contrarium, ibid. n. 17. 75
6 Et ultra secundum gradum nec dirimit matrimonium, nec sponsalia de futuro, ibid. n. 18. pag. 75
6 Nec impedit contrahendum, ibid. num. 19. 75
6 Affinitas ex fornicatione an hodie dirimat matrimonium secundo & tertio gradu, in c. Vir qui, n. 10. & seqq. vsque ad n. 17. de consang. & affinit. 77
6 Affinitatis impedimentum ex fornicatione restitutum est a Concilio Tridentino ad primum & secundum gradum, ibid. n. 11. 77
6 Affinitas quæ ex fornicatione post contrarium matrimonium superueniens debet exactionem impedit, an censeatur ad primum & secundum gradum restituta a Concilio Tridentino, n. 17. & seqq. 78
6 Affinitas ex fornicatione ultra secundum gradum nec causat impedimentum dirimens, nec impediens, ibid. num. 18. 78
6 Affinitas est quid naturale, & oritur etiam ex copula illicita, & inter insoles, in c. Per tuas, num. 12. de probat. 181
6 Affinitas non est addenda affinitio, in c. Licet, n. 3. & 12. de Consil. 167
6 Affinitas non est addenda affinitas, sed potius illius miseriam est miserandum, in c. Ex parte, n. 5. & seqq. de Cler. agrot. 199
6 Affinitas in vno in alio est releuandus, ibid. nu. 6. pag. 199
6 Affinitas affinitatem addere peccatum est, in c. Caterum, num. 35. de Rescript. 192
6 Agentis possessorio recuperandæ in prophanis obijci non potest vitium proprietatis etiam notorium, in c. Constitutus, num. 7. de si. Presbyter. 339
6 In beneficiis suis secus siue sit notorium, siue iure siue per Confessionem spoliati, siue per euidenciam facti, vel probationum indicium. ibid. n. 8. 339
6 Agere per se ipsum facilius est, quam alium conducere, in c. Clerici, num. 15. de posul. 374
6 Agere incertum, & dimittere certum in materia morali est peccatum mortale, in c. Ne innitatur, num. 341. de Constitut. 105
6 Agri suis sitientibus alieni non sunt irrigandi, in c. Ex parte, num. 45. de Cler. non residen. 31
6 Agricultura autem in agro Romano Clerici ex Bulla Clementis VIII. tam per se, quam per alios exercere possunt in censibus propriis, & non conductis, in c. M. d. m. m. 45. Ne Cler. vel Monach. 397
6 Agnitionis operam dare Presbytero non est prohibitum, in c. Presbyter, n. 9. de celebrat. Missarum. 294
6 Alienare prohibitus an possit compromittere, in c. Cum tempore, num. 19. vsque in fin. de arbit. 605
6 Alienare prohibitus cogi potest ad compromittendum iuxta formam Statuti, ibid. n. 39. 607
6 Alienatio personarum maior, & grauior censetur, quam rerum, in c. Licet, num. 16. & 39. de Regular. 85
6 Alienatio emphyteusis. Vide in ver. *Emphyteusis*.
6 Pacto priuatum conueniri potest ne res in Ecclesia alienentur, in c. Potuit, num. 19. de Locat. & conduct. 181
6 Idem cauci potest in vltima voluntate, ibidem num. 30. 181
6 Alienus omnia bona sua, vel maiorem partem etiam interpellatis vicibus præsumitur hoc ecclesie in fraudem creditorum in c. Odoardus, num. 37. de solut. 297
6 Alienans bona sua in fraudem Creditorum non gaudet beneficio c. Odoardus, ibidem nu. 46. pag. 298
6 Alienationis verbum comprehendit etiam heredis institutionem, in c. Prudentia, num. 19. de Donation. 302
6 Alienatio in vltima voluntate dicitur sauarior, quam inter vivos, ibid. num. 34. 303
6 Alienationis verbo quo continentur, in c. Nulli, num. 34. de Reb. Eccles. non alien. 298
6 Alienationis verbum largè sumitur quando lex, restator, vel pactio prohibet alienari, ibidem num. 35. 298
6 Alienatio strictè accipitur pro eo contractu, quo transfertur dominium, ibid. nu. 36. 298
- ## Alienatio rerum Ecclesie.
- 6 Alienari non debent res Ecclesiarum immobiles, & pretiosæ mobiles, in cap. Nulli, nu. 1. & 2. de Reb. Eccles. non alien. 275
6 Alienatio bonorum Ecclesie per Canones prohibetur quibuscunque Clericis, & multis magis laicis, ibid. num. 3. & 5. 275
6 Alienatio bonorum Ecclesie requirit causam, & solemnitate, ibidem num. 7. & 13. 275
6 Et causæ alienationis quæ sint, ibid. nu. 8. 275
6 Alienatio bonorum Ecclesie quam solemnitate requirit, & an sufficiat solemnitas introducta de consuetudine, ibid. num. 9. & 22. 275
6 Consecratio aliquid addens solemnitate ad iuræ requiritur in alienatione rerum Ecclesie valida est si sit Ecclesie utilis, ibid. num. 10. 276
6 In alienatione rerum ecclesie Decretum iudicis non requiritur, sed sufficit causæ cognitio, ibid. num. 11. 276
6 Alienatio rerum ecclesie etiam eum causa, & solemnitate post Extravagant. Pauli II. fieri non potest Papa in consulto, ibidem num. 12. & num. seqq. vsque ad num. 19. 276
6 Fallit in 5. casibus, vt num. 19. vsque ad num. 19. pag. 276
6 Feudalia bona Ecclesie possunt inscudari non obstante iuramento de non alienando Papa in consulto, ibid. num. 20. 277
6 Vide in ver. *Pendalia bona*.
6 Alienantur licitè beneplacito Apostolico fructus, & bona Ecclesie, quæ seruando seruari non possunt, ibid. num. 21. 277

Et

- 4 Et talia dicuntur quæ non durant triennio, vel viū consumuntur, & non fructificant, ibid. n. 23. pag. 277
- 4 Alienari possunt terrulæ, vel vineolæ de consensu episcopi tribus concurrentibus, ibid. n. 24. 277
- 4 Terrulæ exigui valoris quæ dicantur ad hoc vt alienari possint sine beneplacito Apostolico, ibid. n. 26. 277
- 4 Alienatio bonorum Ecclesiasticorum, quæ fit ex necessitate iuris non requirit solemnitatem, ibid. n. 27. 278
- 4 Alienatio, & specialis hypotheca differunt, ibid. n. 29. 278
- Hypotheca bonorum Ecclesiæ.
Vide in ver. *Hypotheca*.
- 4 Alienantes bona immobilia Ecclesiarum quas penas incurrant, in d. c. Nulli, n. 44. & 46. de reb. Eccles. non alien. 279
- 4 Alienationis contractus si sit Ecclesiæ vtilis potest per eam ratificari, nec ab illo receditur nisi Ecclesiæ volente, ibid. n. 46. 279
- 4 Alienationis retum Ecclesiæ quæ sunt ex necessitate iuris non requirunt solemnitatem: secus si fiant voluntariæ, licet ex causa necessitatis, vel utilitatis Ecclesiæ, in c. Pastoralis, n. 11. de his quæ sunt à Prælat. 284
- 4 Alienationis contractus aliis legitime celebratus non est nullus ex eo, quod Ecclesiæ enormiter ex illo sit læsa, sed annullandus ope restitutionis in integrum, in c. Requiescit, n. 15. de integr. restitut. 294
- 4 Alienatio prædiorum decimalium facta sub conditione de non solvendis decimis, tenet, sed conditio vitatur, in c. sane, et secundo, n. 20. de off. Deleg. 292
- Vide in ver. *Fœdus alienatio*: & in ver. *Papa quoad infundationem*.
- 4 Alienatio rerum Ecclesiæ etiam cum causa Episcopo est prohibita, in c. Nisi essent, n. 56. de præben. 135
- 4 Alienam esse à lege diuina quid impotest, in c. Cum esses, n. 109. de testam. 340
- 4 Alimenta quid comprehendant, in c. Episcopos, n. 8. de præben. Et quæ ratione taxari debeant, ibid. n. 9. 85
- 4 Alimenta sunt priuilegiata etiam si diuini relinquuntur, in c. Significata, n. 46. de offic. Deleg. 414
- 4 Alienantis legatis veniunt non solum cibaria, habitatio, & vestitus, sed etiam medicinz, salarium medici, stratum, & omnia ad victum necessaria, in c. In præsentia, n. 58. de probat. pag. 172
- 4 Alimenta, & annuæ præstationes, quæ forte principaliter constituunt debentur etiam decursu ante petitionem, & interpellationem, in cap. Grauis, n. 127. de rebus, spoliat. 256
- 4 Alimonie quid importent, in cap. Non liceat, num. 4. de præben. 82
- 4 Aliqua dictio verificatur in qualibet minima re, in cap. Nauiganti, num. 14. de vsur. 296
- 4 Aliquis verbum quauis sit relatum diuersitatis, est tamen distributiuum, & verificatur etiam in vno, in c. Nobis, n. 17. de Simon. 153
- 4 Aliud dictio est repetitiua similitum, in c. Cum non ab homine, n. 49. & seq. de iudic. 11
- 4 Aliud dictio est repetitiua similitum, & facit positionem eiusdem qualitatibus ad præcedentia, in c. Nouimus, n. 2. de verbor. significat. 215
- 4 Alijs multa indulgemus, quæ nobis indulgere non possumus, in cap. Accepimus, num. 69. de Pañis. 167
- 4 Allegationibus multis se dilatare inutile est, in cap. Cum sit ars, num. 26. de etat. & qualitat. pag. 280
- 4 Præterquam in compilatione librorum in legibus, & in glossis, ibid. n. 17. 280
- 4 Allegatio generalis admittitur, in c. Non liceat, num. 2. de præben. 81
- 4 Altera vnum non debet cooperari vt aliud cooperari, in c. Ex parte, n. 46. de Cler. non residen. 51
- 4 Altaris viatici priuilegium Episcopis concessum cur non ademptum à Concilio Tridentino, in c. In his, n. 10. de priuileg. 89
- 4 Altaris viatici priuilegium potest Episcopus de iure concedere in sua diocesi tantum, & solus Papa in vniuerso orbe, ibid. n. 3. 88
- 4 Altaris portatilis vsum Episcopus post Tridentinum Concilium concedere non potest, etiam in locis publicis, ibid. n. 20. 91
- 4 Fratrum Predicatorum, & Minorum priuilegium celebrandi in Altari viatico.
Vide in ver. *Fratres Predicatorum*.
- 4 Altare semel consecratum non consecratur iterum nisi fuerit dissipatum, in c. Quod à predecessore, n. 32. de schismat. 230
- 4 Altare priuilegium conceditur ipsi Ecclesiæ, in c. Quidam, n. 24. de celebr. Missar. 301
- 4 Altaris viatici priuilegium an competat Cardinalibus, in cap. Quod nonnullis, n. 5. & seq. vique in fin. de priuileg. 81
- 4 Altaris viatici priuilegium quod habent Episcopi, & eorum Superiores ex cap. fin. de priuileg. lib. 6. non fuit sublatum à Concilio Tridentino, ibid. n. 6. 81
- 4 Et Episcopi eo vti possunt ex rationabili causa, etiam extra causam absentie, ibidem num. 7. pag. 81
- 4 Altaris viatici priuilegio vti potest Episcopus in aliena diocesi etiam contradicente Episcopo diocesano, ibid. num. 9. 81
- Altaris portatilis priuilegium an gaudeant Cardinales, & Episcopi.
Vide in ver. *Cardinalium priuilegiis*.
- 4 Altaris portatilis priuilegio vti potest Episcopus electus, & confirmatus, licet non consecratus, in d. c. Quod nonnullis, num. 15. & 23. de priuileg. 82
- 4 Altaris viatici priuilegium fauore cultus Diuini est late interpretandum, quatenus patitur verborum latitudo, ibid. n. 16. & 30. 82
- 4 Altaris portatilis priuilegium concessum Fratribus Predicatoribus, & Minoribus non extenditur ad Episcopos, ibid. n. 17. 82
- 4 Alternatiua natura est vt alterutrum sufficiat, in cap. Qualiter, num. 31. de Cler. non residen. pag. 61
- 4 Alternatiua, vel, an sit ordinis, vel electionis, ibid. n. 35. 61
- 4 Alternatiua in electione tam Provinciali, quam Generali in pluribus religionibus etiam non Mendicantibus infusa est, in c. Cum dilectus, n. 37. de consecrat. 271
- 4 Alterutrum vt verificetur satis est alteram partem esse veram, in cap. Inter ceteras, n. 2. de rescript. 297
- 4 Alternatiua dispositio vnum in effectu continet, ibid. 297

- ibidem num. 3. 197
- 1 Alternatiue petens non dicitur præcisè alterum petere, ibid. num. 4. 197
- 1 Alternatiua ambiguitatem, & obscuritatem inducit, ibid. num. 7. 197
- 1 Alternatiua peticio pender à voluntate debitoris, cuius est electio, ibid. num. 8. 197
- 1 Alternatiua posita inter personas resoluitur in consensum, & requirit consensum vtriusque copulari, ibid. num. 9. 197
- 1 Alternatiua negatiua vt verificetur an sufficiat alterum non factum esse, an verò requiratur vt neutrum sit factum, ibid. num. 10. 197
- 1 Obligatus ad quo alternatiue potest præstare, quod maluerit vt liberationem consequatur, ibid. num. 41. 200
- 1 in Alternatiuis electio regulariter est debitoris, ibid. num. 42. 200
- 1 Fallit in legatis alternatiuis, quorum electio in dubio est legataris, ibid. num. 43. 200
- 1 Item fallit in penis alternatiue apposis, quarum electio est iudicis non rei nisi in casibus, num. 44. 201
- 1 Alternatiua regulariter est electionis, non ordinis, ibid. num. 46. 201
- 1 Fallit si esse posita inter diuersas personas, & in primò nominatis subit maior ratio, ibidem num. 47. 201
- 6 in Alternatiua prohibitione sufficit alterum verificari vt sit locus penæ, in c. Innuante n. 53. Qui Cler. vel voun. 57
- 3 Alternatiua quando ponitur inter genus, & speciem stat restrictiue, & exponitur pro idest, in c. Cum non ab homine, num. 5 de Iudicijs. 6
- 3 Quando statuit plura circa idem factum ponitur pro consuetudine, ibid. num. 6. 16
- 1 Alternatiue petens non censetur præcisè alterum petere, fallit si alternatiua non possit nisi in vno verificari, in c. Super litteris, num. 36. de Rescript. 215
- 4 Electio in penis alternatiuis est iudicis, in c. A crapula, num. 23. de Vit. & honest. Cler. 3
- 4 Ambitio quod sit, in c. Quia in tantum, num. 3. de Præbend. 92
- 4 Ambitiosus quas penas incurrat, ibid. nu. 4. 92
- 5 Amentibus, & dormientibus, qui non consentiunt baptismo actuale peccatum non dimittitur nec etiam originale, in c. Maiotes, num. 60. de baptisim. 325
- 5 Amentes, vel dormientes recipiunt characterem baptismi si prius propositum habuerunt baptismum suscipiendi: alijs secus, ibid. nu. 64. pag. 325
- 5 Baptizari debent in furore etiam si contradicant, aut iniuriam inferant Sacramento, ibidem num. 64. 325
- 5 Fallit in amentibus, qui ante vsum rationis in amentiam inciderunt, qui baptizantur sicut paruuli ex intentione Ecclesie, ibid. num. 65. pag. 325
- 5 Nisi habeant dilucida interualla, ibidem nu. 66. pag. 325
- 5 Amentes sunt baptizandi si periculum timeatur, aliquot melius est expectare, vt sint sanæ mentis, ibid. num. 67. 325
- 5 Amentes, vel dormientes, qui nunquam consenserunt baptismo, vel aliquando consenserunt, sed postea contradixerunt characterem non recipiunt, ibid. num. 72. 326
- 1 Amicus duobus in contrarijs opinionibus existentibus sanctum est pro veritate pugnare, in cap. Ne innitatis, num. 316. de Confit. 92
- 1 Amicus an admittatur pro amico in iudicio, in c. Cum M. num. 9. de Confit. 151
- 3 Amicus intimus fraterna charitate dilectus potest dici coniunctus, in cap. Cum Sacerdotis, nu. 1. de postulan. 577
- 4 Amittit verbum an importet priuationem ipso iure, in c. Quia nonnulli, num. 7. de Cler. non resid. 32
- 4 Ambrosius, Catharinus forte omnium primus asseruit Pastorem residentiam esse de iure positiuo humano, in c. Ex parte, num. 21. de Cler. non residen. 49
- 6 Amphibologia, seu æquiuocatione dolose vti in iudicio est mortale peccatum, etiam si verba ex communi intelligentia vtrumque sensum admittant, in c. Falsidicus, nu. 149. de crimine falsi. 317
- 6 Amphibologia qua vsus est B. Frasciscus an saluetur à mendacio, ibid. num. 148. 317
- 2 Anathema est nuncio Episcopalis, & maior pena, quæ sit in ecclesia Dei, in c. Cum olim, nu. 14. de maior. & obed. 513
- 6 Anathema quis esse non potest pro peccatis alienis, in c. Nobis, num. 75. de Simon. 158
- 3 Anathema, & excommunicatio an, & in quo differant, in c. Cum non ab homine, num. 21. & 23. de Iudic. 7
- 3 Anathematis solemnitas quæ sit, ibid. n. 24. 8
- 1 Andreas de Iernia Regine Ioanne Consiliarius Neapoli trucidatus, in c. Ne innitatis, nu. 369. de Confit. 108
- 5 Angaris Ecclesie, & Ecclesiasticæ personæ affligi non debent, in c. Non minus, num. 5. & seq. de Immun. eccles. 367
- 5 Angaris, & petangaris, quæ dicantur, & in quo differant, ibid. num. 6. 367
- 2 Anima occiditur per subtractionem panis spiritualis, sicut corpus per subtractionem materialis, in c. Inter cetera, num. 3. de officio Ordinar. 457
- 1 Animæ sunt de iurisdictione Papæ, & spiritualium Patrum, in c. Vnus venisset, num. 24. de sac. Vnct. 223
- 3 Animi iudicium ex perseverantia diiudicatur, in c. Si quis, num. 50. de foro compet. 46
- 2 Animalia quæ arant, & semina portant ad agrum gaudent securitate sicuti Presbyteri, nec pignori dari possunt, in c. Innouamus, num. 10. de Treug. & Pace. 530
- 6 Animal, quod ita sanatum est, vt in pristinum statum restitueretur, petiunde habendum est, quasi nunquam morbosum fuisset, in c. Omnipotens, num. 21. de accusat. 113
- 5 Animus probatus per extrinseca non admittit contrariam probationem per iuramentum, in c. Vidua, num. 9. de Regular. 21
- 3 Animus perpetuo habitandi quando præsumitur, in c. Præferata, num. 4. de testib. 193
- 1 Annata non soluitur de beneficijs vnitis, in c. Dudum, il secundo, num. 3. de electi. 71
- 6 Annata vtrum in Curia Romana exigantur licite, & sine labe simoniz latissime discutitur, in c. Præterea, num. 6. & seq. vlt. in fin. Ne Præliquis suas. 188
- 6 Annata à quibus impugnentur, ibid. nu. 7. 188
- 6 Annata vnde dicantur, quid sit, & quot illius species. 188

- cies, ibid. num. 8. 188
- 6 Annata proprie sumpta quæ, & quantæ sit, & de quibus beneficiis solvatur, ibid. num. 9. 188
- 6 Annata Bonifaciana quæ ibid. num. 10. 188
- 6 Commune servitium quid sit, ibid. nu. 11. 188
- 6 Minuta servitia quæ, ibid. num. 12. 189
- 6 Quinquennium quid sit, ibid. num. 13. 189
- 6 Annatarum origo, & antiquitas, ibid. num. 14. & seq. 189
- 6 Damali Papæ testimoniū de annatis, ibid. n. 14. pag. 189
- 6 Annatarum iustitia deducitur ex iure diuino, & naturali, ibid. n. 17. & seqq. 189
- 6 Annata solvitur Papæ loco decimarum, ibidem n. 18. & 15. 189
- 6 Ioannis Andreæ propositio in Concilio Viennensi de vigesima redituum totius orbis à Clericis persolvenda pro sustentatione Papæ & Cardinalium, ibid. n. 20. & 75. 190
- 6 Annatarum iustitia solvitur in re gregium, ibid. n. 41. Item iure ecclesiastico, n. 43. Item iure civili, n. 47. 191
- 6 Martini V. decretum de annatis Papæ solvendis approbatum Concilio Constantiensi, ibidem num. 44. 191
- 6 Romanam Ecclesiam excusat necessitas cum non possit de suo omnibus providere, ibidem num. 46. 192
- 6 Annata temporis diuturnitate ex voluntariis factæ sunt necessitæ, ibid. n. 53. 192
- 6 Basilienis Concilii decretum contra annatas rescitur, ibid. n. 58. Resoluitur n. 59. 193
- 6 Petri de Monte Episcopi Brixiensis oratio pro annatis ad regem Angliæ, ibid. n. 59. 193
- 6 Angli ante subtractionem obediencie soluebant Romanæ Ecclesiæ communia, & minuta servitia, non autem annatas Bonifacianæ, & cur, ibid. n. 60. 193
- 6 Denarij S. Petri qui sint, n. 61. 193
- 6 Glossatoris Pragmaticæ Sanctionis invectionum contra annatas retunditur, ibidem, num. 63. pag. 194
- 6 Annalia, & vacantia differunt ab Annatis, ibid. num. 64. 194
- 6 Annata est onus impositum fructibus beneficij, onem autem beneficiatū, ibidem, num. 66. & 81. pag. 195
- 6 Consuetudo Normandiæ, & Diocesis Parisiensis exigendi annalia pro depoeu an sit reprobatā ibid. n. 67. 195
- 6 Annatarum solutioni nulla inesse potest litationis suspensio, & cur, ibid. n. 68. 195
- 6 Annata pro ecclesijs Confraternalibus, tertiam partem fructuum, & pro inferioribus dimidiam veri valoris non excedit, ibidem nu. 69. pag. 195
- 6 Communia, & minuta servitia pro episcopatibus, & monasterijs Gallie in patria reducta sextam partem veri valoris non excedunt, ibid. n. 73. & 75. 196
- 6 Viennense Concilium quid egerit circa annatas & vigesimam fructuum, ibid. n. 76. 196
- 6 Ioannis Gerfoois sententia de annatis, ibid. n. 77 & 97. 196
- 6 Annata non est pretium beneficij, aut collationis, sed fructuum qui debentur Cameræ Apostolicæ, ibid. n. 78. & seq. usque ad n. 99. maxime, num. 83. 196
- 6 Consuetudo ut dimidia fructuum primi anni prebitioniorum vacantium cedat instigitatione mensæ Capitularis non est sublatā à Concilio Tridentino, ibid. n. 81. 197
- 6 Annata solvitur non in actu provisionis beneficij, sed ex deditionis litterarum, quæ multoties non expeditur, ibid. n. 83. 197
- 6 Annata, & servitia pro beneficijs, bis, vel pluries eodem anno vacantibus non solvuntur nisi semel, ibid. n. 87. 197
- 6 Annata minuitur pro rata reservationis fructuum, ibid. n. 91. 197
- 6 Annata non solvitur pro expectatijs, reservationibus, & alijs gratijs ad incerta beneficiorum corpora, ibid. n. 92. 197
- 6 Nec pro beneficijs compemutatis, aut quorum valor 24. ducatos non excedit, num. 93. pag. 197
- 6 Annata, aut commune, & minuta servitia non solvuntur ex distributionibus quotidianis, cuiuscumque sint valoris, ibid. n. 94. 197
- 6 Dnaren sententia de annatis rescitur, ibidem num. 99. 198
- 1 Annata sicut solvitur de beneficijs excedent. 24. ducatos, ita hodie de pensionibus ultra summam ducatorum quatuordecim, in c. Ad audientiam, il secundo, num. 82. de testis, pag. 240
- 1 Et in expeditione litterarum provisionis beneficij super quo est pensio reservata solvitur detracta pensione, ibid. n. 89. 240
- 6 Annata pro beneficijs de novo institutis ab Episcopo exigij non debet: Notario vero processum scribenti aliquid honestum solvere non videtur inconueniens, in c. In ordinando, n. 43. de Simonia. 247
- 2 Annata an in Curia Romana licite exigantur, & sine labe simoniæ, in c. Cum pridem, n. 140. de Pacis. 359
- 1 Anniverfaria, & officia defunctorum Episcoporum potest reducere ad præscriptum Concilij Tridentini c. 4. sess. 25. in c. Ex parte, n. 30. de Constit. 271
- 5 Anniverfarium quid sit, in cap. Cum creatura, n. 1. & 2. de celebr. Missar. 312
- 5 Anniverfarium defunctorum si occurrat in festo, fieri debet saltem in privato, ibidem num. 6. pag. 313
- 5 Contrarium, n. 9. & 12. 313
- 5 Anniverfario pro defunctis non satisficit dicendo missam de Feria, ibid. n. 9. 31. & 32. 313
- 5 Anniverfario occurrente in Collegiatis ecclesijs cantari debent duæ Missæ una pro defunctis, alia de festo, vel Feria, ibid. n. 23. 314
- 5 Idem in die depositionis defuncti, ibidem, pag. 314
- 5 Annus probationis debet esse completus, in c. Ad nostram, n. 14. de Regul. 31
- 5 Dies additus exigendi necessarius est ut annus probationis sit completus, ibidem, num. 26. pag. 32
- 5 Provisio facta ante annum probationis nullam parit obligationem etiam ad religionem in genere, ibid. n. 34. 34
- 5 Favour est tam processus quam religionis ut annus probationis duret vsque ad ultimum momentum, ibid. num. 35. 33
- 6 Probatio fieri debet in solitudine, & silentio, in cap. Insinuante, num. 27. qui Cler. vel vota. pag. 32

INDEX RERVM,

- 6 Annus probationis debet esse continuus, ibidem, num. 33. 53
- 6 Annus probationis interruptitur si nouitius animo transendi ad aliam religionem duas horas in alio conuentu moratus fuerit, ibid. num. 36. 54
- 6 Secus si animo fugiendi aliquantisper latitauerit intra claustrum, n. 37. 54
- 5 Nouitius seu probandus tempus quamdiu duret ex veterum Can. dispositione varie referuntur sententiae. In cap. Ad Apostolicam, n. 1. & seq. vsque ad num. 23. de Regular. 70
- 5 Probationis tempus ex generali consuetudine omnium ferè ordinum ultra annum non extenditur, ibid. n. 4. 71
- 5 Probationis tempus à superioribus regularibus ultra annum prorogare non potest, ibidem, num. 8. 71
- 5 Declaratur, n. 11. vers. Fatror tamen. 71
- 5 Prorogatur à Sede Apostolica nouitiz morbo correptis etiam ultra sex menses à finito anno, donec duret spes recuperandae valetudinis, ibid. n. 9. 71
- 5 Item Nouitiz qui reuebatur ne emissã professione bona sua apud mercatores existentia recuperare non possit, ibid. n. 11. 71
- 5 Trid. Concil. c. 16. vers. Finito, sess. 25. de regularibus comprehendit etiam Moniales. 71
- 1 Anno probationis hodie nec tacite, nec expresse potest denunciari, & in hoc corrigitur c. Ad Apostolicam de regularibus, ibid. num. 23. pag. 72
- 5 Annus probationis restringi non potest à superioribus regularibus, etiam si per ingressum fiat alteri graue praeiudicium, ibid. num. 26. pag. 72
- 5 Annus probationis ad quid institutus, num. 1. pag. 74
- 4 Annus probationis ex Concilio Tridentino non incipit nisi post susceptum habitum, in c. Quia ingredientibus, n. 7. de testam. 315
- 5 Anno probationis etiam in Ordinibus non Mendicantium post Concilium Tridentinum renunciari non potest, in c. Ex publico, n. 24. de conuers. coniug. 155
- 6 Anno probationis post Concilium Tridentinum renunciari non potest, in c. Ex litteris, nu. 23. de diuort. 108
- 6 Quibus ex causis licet derogare anno probationis, ibid. n. 24. 108
- 6 Annus probationis est iuris positui, ibid. n. 26. pag. 109
- 5 Annus probationis institutus est ut Religio probet mores Nouitij, & Nouitius auctoritatem Religionis, in c. Significatum, n. 39. de Regul. pag. 46
- 9 Annus probationis ad valide profitendum requiritur etiam in Religione Sancti Ioannis Hierosolymitani, in c. Qui Presbyterum, n. 113. de pœnit. & remis. 115
- 7 Fallit in Bohemis, quibus indultum est ut non teneantur esse in probatione, nisi per sex menses, ibid. n. 114. 115
- 7 Annus probationis non sufficit ut sit completus, sed vsque ad professionem continuari debet, alias irrita est professio, ibidem, num. 115. pag. 115
- Contrarium ibid. 115
- 1 Amydum an sit materia conueniens ad facien-
- dum panem consecrabilem, in c. Ne inuitaris, n. 215. de Constit. 70
- 1 Annus legitimus sufficit attigisse in Dignitatibus tam secularibus quam ecclesiasticis excepto Episcopatu, in c. Cum in eandem, n. 18. de elect. 87
- 3 Annus legitimus debet esse completus in matrimonio tam spirituali, quam carnali, ibidem, num. 19. 37
- 3 Annus trigessimus in Episcopo cur debeat esse completus, cum in alijs Dignitatibus sufficiat inchoatus, ibid. n. 21. vsque ad n. 25. 37
- 3 Annus quadragesimus in Abbate an debeat esse completus, ibid. n. 23. 48
- 3 Annus ubi requiritur completus, an sufficiat vltimum diem attigisse, an verò tempus currat de momento in momentum, ibid. nu. 236. pag. 50
- 7 Annorum discretione tres gradus constituntur in cap. Omnis, num. 34. de pœnit. & remis. pag. 118
- 5 Annus naturalis in quo differat à ciuili, in c. Ad nostram, n. 14. de Regul. 31
- 5 Annus ex consuetudine ciuilitate accipitur, ibid. num. 16. 31
- 5 Annus naturalis conficitur diebus 365. & horis fere sex, ex quibus annus bissextilis, ibidem, num. 18. 31
- 5 Annus ubi incipit, ibi definit, & resoluitur, ibid. num. 20. 32
- 5 Annus unde dictus, ibid. n. 21. 32
- 5 Annus bissextilis non dicitur maius spatium, quam anni, ibid. n. 25. 32
- 5 Annus ratiè professionis quando incipiat, & finiat, ibid. n. 30. 32
- 3 Annus integer iudicio Ecclesie qui dicitur, in cap. Litteras, numero 2. de tempor. ordinat. pag. 180
- 4 Anni rediens inter immobilia computantur, in c. Nos quidem, num. 20. de testam. 312
- Vide Reditus.
- 6 Antecedens in omni matris includitur in concessione consequentis, in cap. Quod à predecessore, num. 84. de Schismat. 237
- 6 Declaratur, ibid. num. 91. 237
- 7 Antiquitas in militibus Hierosolymitanis currit à die soluti passagij, in c. Qui Presbyterum, num. 119. de pœnit. & remis. 115
- 7 Sed ea squites non fruuntur nisi à die professionis, ibid. num. 120. 115
- 5 Antichristus nunquam faciet aliqua vera miracula, in c. Audiuimus, num. 7. de Relig. & Vener. Sanctor. 331
- 1 Antiqui magni, & vrre Philosophiz auctores, in c. Ne inuitaris, num. 350. de Constitut. 106
- 6 Antipapa dicitur heresiarcha, in c. Quod à predecessore, num. 22. de Schismat. 239
- 3 Aperiisarij, qui sint, in c. Significasti, num. 3. de elect. 9
- 6 Apostasia est temerarius recessus à statu fidei obedientie, vtriusque religionis, in c. Consultatione, nu. 19. de Apostat. 248
- 5 Apostata à religione dicitur qui ad seculum redit non seruata forma à Conc. Trid. prescripta, in c. Si quis, num. 56. de Regular. 15
- 5 Apostata est excommunicatus, & peccat mortallyter, ibid. num. 57. 15
- 5 Apostata à religione est infamis, in c. Consultati, num. 3. de Regular. 90

- 6 Apostata propriè non elicitur religiosus nisi habuit temerè dimittere, & ad seculum redeat, in cap. Consultationi, num. 7. & 12. de Apostat. pag. 246
- 6 Apostata propriè non ducuntur nisi qui legem Christianam dimittere, vel qui relicta professione quam dimittere non licet dimittere sine causa, ibid. num. 12. 247
- 6 Apostata à fide, vel ex voto religionem deferentes in apostasia ordinati carent executione, nec possunt ab alio quam à Papa dispensare, ibid. num. 14. 247
- 6 Apostatarum duo sunt genera, ibidem num. 17. pag. 248
- 6 Apostata vnde dicantur, ibid. num. 20. 248
- 1 Apostoli qui dantur appellationibus cur dicantur dimissiores, in c. Significasti, num. 4. de offic. Archid. 379
- 2 Apostoli non recipiunt immediatè potestatem à Christo, sed à Petro, in c. Perniciose, n. 47. de off. Ordinar. 430
- 1 Apostoli populos Christus non diuisit, ibidem num. 53. 431
- 2 Apostoli quando, & quibus verbis fuerint ordinati Sacerdotes, & acceperint potestatem ligandi, & soluendi in c. Cum venisset, num. 58. de sacr. Vnct. 296
- 2 Et in c. Presbyter, num. 20. de Sacram. non iterant. 307
- 4 Apostoli dicta prævalent dictis Imperatorum in c. Cum esset, num. 134. de testam. 342

Appellationes communis.

- 3 Appellationis remedium ad quid institutum, in c. ad nostram, num. 2. & 4. de appellat. 219
- 1 Introducendum est ad corrigendam iudicum iniquitatem, vel imperitiam in c. Cum tempore, num. 37. de arbit. 607
- 5 Appellatio vnus prodest omnibus si defensio sit communis, & eadem ratio vincendum, in c. Cum propter, num. 56. de Iurepatr. 359
- 1 Appellationis remedium ad innocentie præsidium institutum, in c. Dilectus, num. 32. de Rescript. 250
- 2 Appellatio, & negligentia quoad deuolutionem iurisdictionis ad superiorem æquiparantur, in cap. Interfragabili, §. excessus, num. 2. de offic. Ordinar. 449
- 2 Declatur, ibid. num. 32. 449
- 2 Appellatio est à minori indice ad maiorem pronuntiatio, in cap. Sensus, num. 31. de offic. Legat. 422
- 3 Appellationis quatuor sunt species, in c. Pastoralis, num. 19. de appellat. 251
- 6 Appellandi ius non competit nisi indebitè, & contra iustitiam grauato, in c. Mandato, n. 19. & seqq. de Simonia. 179
- 6 Appellatio est provocatio inique sententiæ quærelam controuersam, ibid. num. 20. 179
- 6 Et illius usus fuit inuentus ad corrigendum iudicantium iniquitatem, vel imperitiam, ibid. num. 21. 179
- 4 Appellationis remedium non est ad defensionem iniquitatis, sed ad præsidium innocentie institutum, in c. Vestra, num. 205. de Cohabit. Cler. & Mulier. 17
- 2 Appellatio est de minori ad superiorem iudicem provocatio, in c. Significasti, num. 59. de Elec. 16

Appellatio quando admittenda, vel non.

- 1 Appellatio Clerici reuocatur ordinari propter impedimentum an sit admittenda, in c. Quæris, num. 45. de etat. & qualir. 253
- 3 Appellatio à correctione legitima non admittitur, in c. ad nostram, num. 4. de appellat. 239
- 1 Appellatio contra Canones non valet, in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, no 14. de elect. 53
- 5 Appellatio generalis à quocunque grammatice non tenet, in c. Recolentes, num. 27. de stat. Monachor. 279
- 1 Appellatio in his, vbi de visitatione, & morum correctione agitur ad effectum suspensionis, admittitur nisi modus excedatur, in cap. Dilectus, num. 29. de Rescript. 250
- 1 Appellatio in causis ordinariis admittitur ad vtrumque effectum etiam si visitatione diebus cognoscantur, ibid. num. 30. & 32. 250
- 3 Appellationi ab indebita carceratione Ordinarius tenetur deferre, & processum transmittere ad Metropolitani, reo tamen interim manente in carceribus, in c. Super eois, secundo, num. 44. de appellat. 245
- 3 Appellatio in iudicio non admittitur à futuro grauamine nisi illud sit irreparabile, ibidem num. 48. 246
- 3 Appellationi friuolæ deferendum non est, licet appellatio in rescripto non sit inhibita, in cap. Pastoralis, num. 23. de appellat. 250
- 3 Appellatio manifeste friuola semper inhibetur à iudice, & à iure, ibid. num. 20. 251
- 3 Appellatio latens friuola inhibetur à iure, sed non à iudice quandoq. falsitas lateat, ibidem num. 25. 252
- 3 Appellatio ex causa probabili non expressa in iure non suspendit iurisdictionem iudicis procedentis appellatione remota quin possit sententiam exequi, ibid. num. 28. 253
- 3 Fallit in tribus casibus hic expressis, ibidem num. 29. 253
- 4 Appellatio à conuersione fructuum in distributiones quando sublata sit à Concilio Trident. in cap. Quia nonnulli, num. 18. de Cler. non resident. 33
- 2 Appellare an, & quando liceat à sententia arbitri, in c. Cum tempore, num. 35. de arbit. 607
- 2 Appellari potest ab iniquitate, quæ sit contra subditum non præcedente fama, in c. Perniciose, num. 5. de Offic. ordinar. 427
- Vide in ver. Appellatio deuolutiua.
- 3 Appellatio sub conditione quatenus proposita petitorio non admittatur, non valet, in c. Super eo, il secundo, num. 25. de appellat. 244
- 2 Appellari potest à pena arbitraria, non autem à pena in iure expressa, in c. Interfragabili, §. Ceterum, num. 18. de Offic. Ordinar. 454
- 3 Appellans temerè punitur de iure civili, non autem de iure canonico, in c. Super eois, secundo, num. 4. de appellat. 242
- 3 Appellari potest secundum Canones etiam, extra iudicium, non secundum leges, ibidem num. 5. 242
- 2 Appellari an possit viua voce duci sententia excommunicationis proferatur, ibid. num. 51. & seqq. 246
- 2 Appellans debet causam talem exponere, quæ si foret probata, deberet legitima iudicari, in c. Eam re, nu. 35. de etat. & qualitat. 242

INDEX RERV M,

Appellatio an admittatur contra effect.

Vide in ver. *Electio quoad appellationem.*

- 3 Appellationi interpositæ ad Papam non deferens mittitur cum litteris Ordinarij ad Curiam puniendus, in c. De Priore, num. 1. de appellat. pag. 241
  - 3 Appellari potest à correctione Prælati etiam Regularis si sit manifeste criminofus, ibid. num. 3. pag. 243
  - 3 A Contrariis, ibid. num. 5. 243
  - 3 Appellationi etiam extrajudiciali non deferens puniendus est, ibid. num. 8. 242
  - 3 Si appellatio sit iusta, & rationabilis; aliàs fœcus, ibid. num. 9. 243
  - 3 Iudex peccat deferendo appellationi manifestè frivolo, ibid. num. 10. 243
  - 3 Et quid in appellationibus ab interlocutoria, ibid. num. 11. 243
  - 3 Appellatio in dubio præsumitur iusta, eique deferendum, ibid. num. 12. 243
  - 3 Appellatio à correctione morum non admittitur, ibid. num. 13. 39. & 34. 242
  - 3 Nisi Prælati etiam Regularis modum excedat in corrigendo, ibid. num. 14. 243
  - 3 Appellatione remota priuari potest beneficio qui necessitate, vel utilitate Ecclesiæ exigente contumaciter renuit suscipere Ordines beneficij non annexos, in c. Queris, num. 48. de etat. & qualitat. 253
  - 3 Appellatio ad Metropolitanum non impeditur per litteras commissiſſionis excitatus iurisdictionis Ordinarij, in c. Graue, num. 3. de Offic. Ordinarij. 478
  - 3 Appellatio in scripto Papæ in tribus modis remoueri potest, in c. Studuisti, num. 40. de Off. Legat. 423
  - 3 Appellatio qualiter, & quando prohibeatur per clausulam, *Appellatione remota*, ibid. num. 43. & seq. 423
  - 3 Indulgetur à iure in quinque casibus ibi expressis prædicta clausula non obſtante, ibid. num. 45. 424
  - 3 Appellatione remota an, & qualiter intelligatur remota reſcriptio, in cap. Super eo, il ſecundo, num. 7. & 14. de appellat. 242
- Vide in ver. *Clauſula appellatione remota.*
- 3 Appellatio non admittitur ubi de Regulari disciplina, & morum correctione agitur, nisi adſit exceſſus, in c. De Priore, num. 29. de appellat. 244
  - 4 Appellatio an deſur à ſententia lata ſuper notorio, in c. Veſtra, num. 203. de Cohabit. Cler. & Mulier. 17
  - 3 Appellari potest à iudice qui parti hoc pretenſum non facit edi communia ſtrumenta, in c. G. Perpetuus, num. 1. de Fide inſtrum. 105
  - 3 Appellatio in his quæ ad Viſitationem, & morum correctionem ſpectant admittitur ad effectum deuolutionis tantum, non autem ſuſpenſionis, in c. ad noſtram, num. 5. & ſeqq. de Appellat. 239
  - 3 Appellare non licet in cauſis Viſitationis, & correctionis ante diſſinitiuam ſententiam à quocumque grauamine, ibid. num. 6. 240
  - 3 Nisi à diſſinitiuam appellari non poſſit, aut grauamen ſit irreparabile, ibid. num. 7. 240
  - 3 Concilium Tridentinum à decretis Viſitationis, & correctionis ſuſtulit appellationem ſuſpenſiuam, non deuoluſiuam, ibid. n. 9. 240

Appellatio ad quem.

- 3 Appellatio ad proximam ſuperiorem deuoluitur, nec omiſſio medio eſt appellandum, in c. Irrefragabili, §. Exceſſus, num. 24. de Offic. Ordin. 450
- 3 Appellatio ad partem interponi non poteſt, ibid. num. 25. & 28. 450
- 3 Appellatio in cauſa alteri delegata ab uno ex duobus ſocijs in iurisdictione non deuoluitur ad delegatum, ſed ad ſuperiorem amborum, ibid. num. 29. 450
- 3 Appellatio à ſententijs Capitulum in Cathedralibus Hiſpaniarum non conſueuit interponi ad Episcopos, ſed ad alios Superiores, ibid. num. 30. 451
- 3 Appellatio ab Episcopo procedente autoritate delegata in eo cauſa, in quo vti poterat etiam, autoritate ordinaria, ad quem ſit interponenda, in §. Ad audientiam, il primo, num. 45. vbi ad num. 49. de Eccleſ. iudiſic. 460
- 3 Et quid ſi procedere non poterat autoritate Ordinaria, ibid. num. 47. 360
- 3 Appellatio ab erectione Parochialis factæ ab Episcopo infra limites Parochiæ Regularibus ſubſcriptæ interponi non poteſt niſi ad Papam, ibidem num. 48. 361
- 3 Appellatio à ſententijs, & granaminibus Commiſſarij Cruciatæ in illius caſibus, in quibus non eſt prohibita per clauſulam appellatione remota, an interponi poſſit ad Collictorem, an vero ad Papam ſit interponenda, in c. Studuisti, num. 406. & ſeq. de Offic. Legati. 424
- 4 Appellatio omiſſio medio valet parte non excipiente, in c. Referente, num. 4. de Præben. 95
- 3 Conſuetudo vt à Delegato Papæ appelletur ad Legatum de Latere non valet, in cap. Studuisti, num. 35. de Officio Legati, 422
- 3 Conſuetudo appellandi ad partem, ſen ad Romanam, eſt contra ſubſtantiam appellationis, ibid. num. 35. 422
- 4 Conſuetudo appellandi ab Ordinario inferiori ad Metropolitanum omiſſio medio, valida eſt, in c. Referente, num. 3. de Præben. 95
- 4 Appellandum eſt in dubio à collatione ſimultanea Episcopis, & Capituli, non ad Episcopum, ſed ad Superiorem, in c. Poſtulaſti, num. 3. de conceſſione præben. 251
- 3 Appellari potest à ſententia Concilij ad Papam, ſed non è conuerſo, in c. Significasti, num. 60. de elec. 16
- 3 Appellantes à Romano Pontifice ad futurum Concilium, eorumque Conſiliarij, & fautores incurſum poſſunt excommunicationis, & laxe maiſtatis humanæ, & Diuinæ, ex Bulla Pij II. ibid. num. 62. 16
- 3 Item declarantur ſchiſmatici, & hæretici ex Bulla Iulij II. ibid. num. 63. 17
- 7 Excommunicantur in Bulla Cœnz omnes, & ſinguli appellantes ad futurum Concilium, & Vniuerſitates verò, & Collegia interdicuntur, in c. Reſponſo, num. 44. de ſenten. excommuniſ. pag. 189
- 3 Appellare non licet à ſententia Papæ ad Tribunal Chriſti, in cap. Quanto, num. 9. de tranſlat. Episcopis, & in c. Significasti, n. 61. de Elec. 16
- 3 Appellari non poteſt à ſententia Delegati Papæ ad Legatum de Latere, in c. Studuisti, n. 30. de Offic. Legati. 422

- 1 Appellari non potest à sententijs, & grauaminibus Conferuatorum, nisi ad Papam, ibid. n. 32. pag. 412
- 2 Appellari non potest à Delegato nisi ad Delegantem, ibidem n. 36. 412
- 3 Appellari potest ad Papam omisso medio, ibid. num. 49. 415
- 4 Appellandi facultas ad Patriarcham non censetur sublata, licet per mille annos fuerit semper appellatum ad Papam, in c. Treugas, n. 65. de Treug. & Pace. 528
- 7 Appellatio ab inferiori Prelato ad Episcopum est effectus iurisdictionis habitualis apud Episcopum remanentis, in cap. Sacro, n. 64. de sent. excomm. 504
- Vide in ver. *Iudex quoad Appellationem.*
Et in ver. *Auditor Camera.*
- 8 Appellari potest ad Metropolitanum, vel ad Papam omisso medio à sententijs per Ordinarios latis in causis Regularium sibi subiectorum, in d. c. De Priore, num. 17. & n. 37. de Appell. pag. 243
- 9 appellari non potest de iure ciuili ad Imperatorem omisso medio, sed gradatim est procedendum, ibid. n. 18. 243
- 3 appellatio cum sit species defensionis, quæ est de iure naturali qualiter tolli possit à Principe, in c. Pastoralis, n. 6. de appellat. 249
- 3 appellatiois remedium nulli denegandum, ibid. n. 9. 250
- 3 appellare non licet à sententia Papæ ad Tribunal Christi, in c. Quanto, n. 9. de elect. 231

Appellatio deuolutiua, vel suspensiua.

- 1 appellatio non impedit executionem eorum, quæ ad morum reformationem, & correctionem pertinent, in c. Irrefragabili, n. 6. de offic. Ordin. 445
- 2 admittitur tamen ad effectum deuolutiuum, ibid. n. 8. 446
- 2 Et admittitur ad vtrumque effectum si Prelatus limites visitationis, seu correctionis excedat, ibid. n. 9. 446
- 3 Appellatio deuolutiua à Decretis ab Episcopo in visitatione editis iure delegato interponi potest, etiam ad Metropolitanum, in c. Studiis, n. 47. de offic. Legati. 424
- 2 Appellatio inspecto futuro euentu sententiam suspendit, sed inspecto statu præsentem eam extinguit, in c. Significantiis, n. 12. de offic. Delegati. 410
- 4 Appellatio à datione coadiutoris, & assignatione congruæ datur ad effectum deuolutiuum tantum, in c. De Recloribus, n. 11. de Cler. xgro. pag. 395
- 3 Appellari potest post diffinitiuam in causis visitationis, & correctionis, sed appellatio non suspendit executionem, in cap. Ad nostram, num. 8. de appellat. 240
- 3 Appellari potest ad vtrumque effectum si Prelatus excedat modum in corrigendo, & procedat tela iudiciaria, ibid. n. 11. & seq. vsque in fin. 240
- 5 Appellari non potest ab executione nouæ Parochiæ ad effectum suspensiuum, sed deuolutiuum tantum, in c. Ad audientiam, il primo, nn. 13. de Eccl. edificand. 356
- 3 Monachus, sicut & Clericus appellare potest à

Repertorium in 5. libros Decret.

correctione, & si fiat in forma indicij, in c. Ad nostram, n. 12. de appellat. 240

Appellatio à censura, vel illius comminatione, aut declaratoria.

Vide in ver. *Censura*, & in ver. *Excommunicatio quoad appellationem.*
Vide in ver. *Appellatio quando admittenda.*

Appellatio à diffinitiuâ.

- 3 Appellatio à diffinitiuâ enim expressione causæ manifestè friuolæ non tenet, in c. Sapere eo, il secundo, n. 19. de Appellat. 243
- 3 In Appellationibus recipiendis à diffinitiuâ, & inhibitionibus decernendis seruari debet forma, c. Romana, de Appell. lib. 6. & decretum Sac. Congregationis Episcoporum, ibid. n. 23. pag. 243
- 3 Appellatio à diffinitiuâ in multis casibus non admittitur, ibid. n. 35. 244
- 3 Appellari potest secundum Canones tam antequam post litis contestationem in actu prolationis sententiæ, & post secundum leges verò post sententiam dumtaxat, in cap. Super eo, il secundo, n. 1. & 16. & seq. de appellat. pag. 241
- 3 Et ratio differentie triplex assignatur, ibid. n. 2. pag. 241
- 3 Appellari potest post sententiam diffinitiuam etiam nulla causâ expressâ, & sufficit dicere, Appello, ibid. n. 16. 243
- 3 Quod procedit etiam in causis electionum, licet in his tutius sit causam exprimere, ibid. n. 17. pag. 243
- 3 Item procedit etiam in appellatione, quæ fit à iudice extra iudicium, ibid. n. 18. 243
- 3 Et quid in appellatione extrajudiciali, quæ fit à parte contra partem, ibidem remissiuè, nu. 30. pag. 248
- 3 Appellari non potest à diffinitiuâ, nisi grauet, ibid. num. 31. 243
- 3 Sufficit tamen quaecunque grauamen etiam modicum, ibid. n. 22. 243
- 3 Appellari potest post sententiam diffinitiuam etiam in causis visitationis, & correctionis, sed ad effectum deuolutiuum tantum, non suspensiuum, nisi grauamen sit irreparabile, ibid. n. 30. 244

Vide in ver. *Appellatio ab interlocutoria.*

Appellatio ab interlocutoria.

- 3 Appellatio admittitur secundum Canones ab interlocutoria, vel grauamine aliquo, dummodo concurrant decem, quæ hic exprimuntur, in c. Super eo, il secundo, nu. 24. de appellat. pag. 243
- 3 Appellatio ab interlocutoria, vel alio grauamine ante diffinitiuam in quibus casibus admittatur ex Concilio Tridentino, ibid. n. 29. & seq. vsque ad num. 31. 244
- 3 Appellare non licet in causis visitationis, & correctionis ante diffinitiuam sententiam à quocunque grauamine, in cap. Ad nostram, nu. 6. de appellat. 240
- 3 Nisi à diffinitiuâ appellati non possit, aut grauamen sit irreparabile, ibid. n. 7. 240
- 3 Appellari potest ab interlocutoria de iure ciuili quando non expectatur alia diffinitiuâ, in

D cap.

6. Super eo, il secondo, num. 26, de Appellat. pag. 244
8. Item à grauamine quod per diffinitiuam, vel per appellationem à diffinitiuā reparari non potest, ibid. n. 28. 244
3. Appellari potest à grauamine etiam reparabili quando iudex extrajudicialiter procedendo grauatur partes, ibid. num. 37. 245
7. Appellatio non datur à grauamine, quod reparari potest per appellationem à diffinitiuā, in c. Per tuas, n. 55. de sent. excomm. 276
7. Appellare quis potest à grauamine, & appellationem prosequi non obstante exceptione excommunicationis, ibid. n. 40. 178
Vide in ver. Excommunicationis quoad appellationem: & in ver. Excommunicationis exceptio.
3. Appellatio non datur secundum leges nisi à diffinitiuā, sed secundum Canones appellatur à quocunque grauamine, in c. Venerabilis, n. 5. de Iudicijs. 38
3. Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num. 12. pag. 36
Vide in verb. Appellatio quando admittenda.
- Appellatio à mala Episcopi electione, & reprobatio-
ne examinatorum.*
2. Appellatio deuolutiua in vim Concilij Tridentini datur à reprobatione examinatorum, sed non ab irrationabili iudicio Episcopi, in cap. Eam te, n. 26. de iur. & qual. 240
2. Appellatio à mala Episcopi electione ex sententia Rotæ ita demum conceditur si Episcopus dolose, & irrationabiliter iudicauerit, ibid. num. 30. 240
2. Et irrationabilitas, & dolus liquidè probari debent, ibid. d. n. 30. 241
1. Contrarium ex sententia Sac. Congregationis Concilij, ibidem. num. 31. vique ad num. 40. pag. 241
2. Appellare potest magis idonea postpositus à mala Episcopi electione, & prouocare præelectum ad nouum examen ex Constitutione Pij V. ibid. n. 27. 240
2. Appellans à reprobatione examinatorum, & à mala Episcopi electione potest prouocare præelectum ad nouum examen, ibid. num. 36. pag. 243
1. Appellare an liceat in conuersu Paroehialis Ecclesiæ à reprobatione examinatorum Synodaliū, & ad nouum examen prouocare, in cap. Cum sit ara, n. 50. & seq. vique in fin de iur. & qual. 285
2. Appellari potest à reprobatione Episcopi, qui iudicium examinatorum sequutus vnū magis idoneum prætulit, ibid. n. 33. 286
Vide in verbo Conuersus.
- Appellatione pendente.*
6. Appellatione pendente status econdemnati interger est, nec inter infames interim est habendus, in c. Quinipotentis, q. 4. de accusat. 612
- Appellatio quoad translationem actorum.*
2. Appellans tenetur expensis suis ad omnia primæ instantiæ producere coram iudice appel-
- lationis, in c. G. Perpetuus, num. 20. de fide, instrum. 205
Vide in ver. Acta.
3. Approbare, & credere esse validum in quo differant, in c. Significatum, num. 23. de Regul. 43
3. Approbatus ad aliquod officium non potest in simili officio reprobati requirente eandem personam idoneitatem, in c. Ad Apostolicam, n. 44. de Regul. 71
2. Approbato ad ordines, aut ad officium, vel beneficium obijci non potest quod sit criminofus vel irregularis, nisi postea noua causa superuenit, in c. Accepimus, num. 2. de iur. & qual. pag. 274
2. Ampliatur, ibid. n. 3. & 37. 274
2. Declaratur, n. 4. & 38. 274
2. Approbatus ad sacros Ordines censetur etiam approbatus ad beneficium, nec debet iterum examinari, ibid. n. 31. & 35. 275
2. Fallit in beneficio curato, n. 40. 275
2. Item fallit quando Episcopus per alium examinauit, ibid. n. 25. 275
2. Item fallit in Episcopo successore, ibid. num. 16. & 42. 275
2. Item fallit in ordinato qui eligitur ad beneficium in alia diocesi, ibid. n. 17. 275
2. Approbatus ad Dignitatem est examinandus ad ordinem eidem dignitati annexum, nisi statim cum collatione dignitatis examinatus, & ordinatus fuerit, ibid. n. 17. 275
3. Approbatus semel potest reprobati ex noua causa superueniente respectu criminis, sed non respectu illiteraturæ, ibid. n. 38. 277
2. Approbatus ad ordines potest ad beneficium ab Episcopo successore iterum examinari, & reprobati, ibid. n. 41. 277
2. Approbatio non est sententia diffinitiuā, sed decretum admissorium, ibid. n. 43. 277
2. Approbatus ad duas Paroehiales debet ad tertiam æqualem, vel minorem iterum examinari, ibid. n. 45. 277
2. Approbatus semel Regularis ab Ordinario ad confessiones personarum secularium audiendas an, & quando possit iterum examinari, & reprobati, in c. Graue, n. 50. de offic. Ordin. pag. 484
2. Prælati potest contra factum proprium venire reprobandi prorsus illiteratum, quem semel approbavit, in c. Accepimus, n. 47. de iur. & qual. 278
2. Approbatus semel potest reprobati fauore publicæ utilitatis, in c. Quoniam, n. 32. de offic. Delegat. 402
3. Aquilensis Concilij decretum de translatione Sanctorum Corporum, & Reliquiarum referent in cap. Cum ex eo, n. 38. de reliq. vener. Sanctor. 341
2. Arbitrari procedit in substantialibus seruat ordine iudiciali, in c. Contingit, nu. 22. de arbit. pag. 610
2. Arbitrari esse non potest, qui non potest esse iudex, in c. Cum tempore, num. 10. de arbit. pag. 605
2. Nec potest arbitrari quod non potest iudex, ibid. num. 12. 605
2. Arbitrari an habeat coercitionem, ibidem nu. 14. pag. 605
2. Arbitrari, vel iudicij sententia an, & quando possit

- fit pro parte valere ; & pro parte non, ibidem num. 18. 605
- 1 Arbitrari citare debet partes , & præfigere illis terminum ad audiendam sententiam , in cap. Ex parte , n. 8. de arbit. 613
- 2 Arbitri , & arbitratores habent solam notionem , nec penam , vel multam possunt partibus imponere , ibid. num. 36. 615
- 3 Arbitri possunt ordinare vt vna pars de facto dimittat beneficium , in quo ius non habet , & pecuniam ad colligantem recipiat , in cap. Non sine , n. 6. de arbit. 598
- 2 Arbitris an , & quando liceat ordinare vt vna pars cedat liti spirituali , & recipiat aliquid temporale , ibid. n. 8. 598
- 3 Arbitro non creditur si de compromisso non constat , licet assertor in laudo factum fuisse compromissum , in c. Cum in iure , n. 39. de off. Delegat. 497
- 2 Nisi laudum sit latum partibus præsentibus , & non contradicentibus , ibid. n. 40. 407
- 2 Arbitramentum est quoddam transactio , in c. Contingit , n. 20. de arbit. 610
- 2 Arbitramentum non dicitur proprie sententia , vel quasi , neque actio oritur ex arbitramento , sed ex compromisso , ibid. num. 26. 610
- 2 Arbitramentum iniquum etiam iuratum per superiorem emendatur , in c. Non sine , num. 2. & 26. vers. Quarto nota de arbit. 597
- 1 Arbitrarij de re spirituali non est actus spiritualis , in c. Contingit , nu. 10. de arbit. 609
- 1 Arbitrator eligitur vt differentiam amicabiliter componat sine ordine iudiciario , in c. Contingit , num. 25. de arbit. 610
- 3 Arbitrator non fert sententiam , nec coram ipso iudicio vertitur , in c. Ex parte , num. 24. de arbit. 614
- 4 Arbitratores pronunciando pro honore pacis possunt excedere limites iuris : sed iudices contra ius pronunciare non possunt , in c. Nisi essent , num. 6 & 41. de Præben. 130
- 1 Arbitria redacta sunt ad instar iudiciorum , in c. Contingit , num. 21. 610
- 2 Et in c. Cum tempore , num. 10. de arbit. 604
- 2 Arbitrium quid sit , in cod. c. Contingit , num. 23. pag. 610
- 3 Arbitrium latum super pluribus capitibus subinetur quoad illa quæ a Compromittentium potestate dependunt , in c. Cum tempore , n. 16. de arbit. 605
- 3 Arbitria tot videntur , quor sunt res , de quibus fuit compromissum , ibidem num. 17. 605
- 3 Arbitrium est quoddam transactio in arbitrium boni viri arbitrio moderanda , ibid. num. 22. pag. 606
- Declaratur , num. 29. vers. Et in hoc casu.
- 3 Arbitrium , & iudicium in quibus differat , in cap. Ex parte remissive , nu. 19. de arbit. 613
- 3 Arbitrium simoniacum , & dolosum non valet , in c. Non sine , num. 1. de arbit. 597
- 2 Arbitrium vt vna pars cedat liti super beneficio , & recipiat pecuniam ab altera est simoniacum ibid. num. 3. 597
- 3 Fallit si intercedat autoritas Papæ , ibid. nu. 5. pag. 597
- 2 Item fallit si renunciatus nullum ius habeat in beneficio , ibid. num. 6. 597
- 2 Et quid in dubio , ibidem num. 8. 597
- 5 Arbitrium in feneclure dijudicanda qualiter sit

- regulandum , in c. Cum sis , num. 23. de Conuict. Coniugat. 141
- 1 Arbitrium iudicis succedit in his tantum , quæ a lege non sunt determinata , in c. Nonnulli , n. 19. de rescript. 223
- 4 Et in cap. Cum contingat , num. 51. de Decim. pag. 398
- 2 Arbitrium regulatur a iure , in c. Vt iuxta , nu. 34. de offic. Ordin. 473
- 1 Arbitrium liberum , & absolutum nullis subiacet regulis iuris positui , in cap. Ne innitatis , num. 238. de Constitut. 73
- 1 Arbitrij verbum in dubio viri boni , & a iure regulatum significat , ibidem ibid. nu. 239. 73
- 1 Clausula arbitrio Rotæ quid importet , ibidem num. 240. 73
- 3 Arbitria redacta sunt ad instar iudiciorum in c. Olim , num. 19. de liti contest. 105
- Vide in ver. Iuris arbitrium .
- 6 Arcana Regni alieni scrutari non conuenit , in c. Sicut olim , num. 4. de accusat. 133
- 1 Archidiaconi opinio super sexto libro Decretalium præualet communi opinioni , in c. Ne innitatis , num. 164. de Constit. 63
- 1 Archidiaconus , & archipresbyter auximanus tenentur residere , licet nullos habeant redditus , sed solum stallum in Choro , in cap. Cum omnes , num. 26. de Constit. 128
- 7 Archidiaconi , Decani , & aliorum inferiorum appellatione non veniunt abbates nullius diocesis habentes iurisdictionem ordinariam exclusis Episcopis , in c. Accedentibus , num. 32. de excess. Prælat. 15
- 6 Archidiaconus contra prohibitionem Episcopi au possit exercere officium suum , in c. Litteræ quas , num. 22. de Matrim. contra & cum interd. Eccl. 83
- 2 Archidiaconi , & archipresbyteri officia quomodo inuicem se habeant , & in quibus distinguantur , in c. Ad hæc , num. 1. & seq. vique in fin. de offic. Archid. 374
- 2 Dubia plura inter archidiaconum , & archipresbyterum adriensem , ibid. num. 2. & 10. vers. Ex supradictis , 374
- 3 Archidiaconus , & archipresbyter Vicarij Episcopi a iure sunt constituti , ibid. nu. 3. 374
- 2 Dignitates archidiaconatus , & archipresbyteratus habent se tanquam excedentia , & excessa , ibid. num. 4. 374
- 2 Archipresbyter est maior ordine , archidiaconus est maior administratione , ibidem nu. 5. 374
- 1 Archidiaconi potestas quæ complectatur ibid. num. 6. 374
- 2 Archidiaconus vnde dicatur , ibidem nu. 7. 375
- 2 Archidiaconus est Vicarij Episcopi quoad iurisdictionem , archipresbyter quoad Sacerdotalia , ibid. num. 9. 375
- 2 Diuinorum celebratio an spectet ad Archidiaconum , vel archipresbyterum , ibid. num. 13. pag. 375
- 2 Archidiaconi , Præpositi , & Decani ferè tot sunt ex consuetudine quor sunt Ecclesie , ibid. n. 1. pag. 377
- 2 Archidiaconus post Episcopum omnibus præfatus ibid. nu. 16. 376
- 1 Si sit Presbyter in quibus præsit archipresbyter , ibid. num. 17. 376
- 2 Eucharistie custodia an spectet ad Archidiaconum , vel ad archipresbyterum , ibid. n. 21. 377

INDEX RERV;

- 1 Abbates, & abbatissas ponere in sede, & institutio corporalis spectat ad Archidiaconum, ibid. num. 12. 377
- 2 Archidiacono quæ competant de iure communis, ibid. nu. 23. 377
- 3 Archidiaconi ius examinandi promouendos ad ordines, & beneficia an sit sublatum à Concilio Tridentino, ibid. num. 24. 377
- 4 Archidiaconus cur dicatur oculus Episcopi, ibid. num. 26. 377
- 5 Potest modicam penam imponere, & ad modicum tempus suspendere, ibid. nu. 27. Habet curam, num. 28. Est Vicarius Episcopi in omnibus & habet iurisdictionem ordinariam, ibid. num. 29. 377
- 6 Archidiaconatus Dignitas post Episcopalem est maior dignitas in Ecclesia Dei, & sic maior abbatiali, ibid. num. 30. 377
- 7 Episcopus an possit remouere Archidiaconum à Vicaria. & illius munera exercere, ibidem num. 31. 378
- 8 Archidiaconus est Vicarius non ab Episcopo assumptus, sed datus à iure, ibid. nu. 32. 378
- 9 Archidiaconus non dat commendatitias ad Ordines, in c. significati, l. 1. de offic. archid. 379
- 10 Archidiaconus de iure communi an possit concedere dimissorias absente episcopo, ibid. nu. 11. pag. 380
- 11 Archidiaconatus est Dignitas in Cathedrali, nec comprehenditur in cap. Statutum, de Elect. in 6. in c. Com in conciliis, §. Inferiora, num. 31. de elect. 384
- 12 Archidiaconatus de iure annexum habet ordinem Diaconatus, in c. Ut Abbates, nu. 11. de c. etat. & qual. 318
- 13 Sed ex stylo ubi est prima Dignitas post Pontificalem requirit Ordinem Presbyteratus, ibid. num. 13. 318
- 14 Archidiaconus de iure est prima Dignitas post Pontificalem, & Caput Capituli, ibid. num. 26. pag. 319
- 15 Et ad eum spectat Capitulum conuocare, ibid. num. 27. 319
- 16 Ac si reuerit cogi potest ab Ordinario, ibidem num. 28. 319
- 17 Archidiaconatus dignitas an sit maior abbatiali, vel e conuerso, ibid. num. 29. & 31. 319
- 18 Archidiaconi plures esse possunt in eadem ecclesia, in c. Licet, num. 2. de Poenis. 92
- 19 Et an omnes debeant esse Doctores, ita ut optati non possint à Canonici non Doctores, ibid. 92
- 20 Archidiacono habenti nudum ius præsidendi in Choro dum residet in locis suæ iurisdictioni subiectis non debentur distributiones, in c. Licet, num. 163. de Præben. 176
- 21 Debentur tamen absentibus pro exercitio curæ animarum suæ Dignitati, vel Canonici cui incumbentis, ibid. num. 163. 176
- 22 Dum sunt in actu ministrandi Sacramenta, vel ea exercendi, quæ ad curam spectant, non 164. ut dummodo hoc præstent per seipsos, ibid. num. 165. 176
- 23 Archidiaconi, Decani, & alij inferiores visitare debent per se ipsos, assumpto Notario de consensu Episcopi, in c. Procuraciones, num. 3. de Censib. 277
- 24 Nec hodie possunt visitare per alios in casu legitimi impedimenti, ibidem num. 9. 277
- 25 Archidiacono per alium visitare volenti prohibere potest episcopus, non obstant quod ab immemorabili per alium visitauerit, ibidem num. 20. 277
- 26 Archidiaconus qui abiurauit institutiones, & Custodias vacantium ecclesiarum, non potest eas repetere, in c. Cum venisset, num. 29. de Institut. 227
- 27 Archidiaconus in Monasterij iurisdictionem non habet, nisi quantum tribuit ei generalis, vel specialis consuetudo, in cap. Dilecto, nu. 1. de Offic. archid. 383
- 28 Archiepiscopus potest procedere contra Episcopos de ferentes Ecclesias suas excommunicando, & suspendendo, non autem remouendo eos ab Episcopatu, vel administratione, in cap. Extur, num. 16. de Cler. non residentibus. 66
- 29 Archiepiscopus, qui propria temeritate ab Ecclesia recessit, & communis non rediit, potest spoliari Archiepiscopatu, in c. Qualiter, n. r. de Cler. non resid. 58
- 30 Archiepiscopus an sit susceptor pallii, & Episcopus non consecratus possunt exercere ea quæ sunt iurisdictionis tantum, in c. Quanto, num. 37. de Consuetud. 264
- 31 Archiepiscopus non dicitur nisi excepto pallio, in cap. Licet de vitanda, num. 8. de elect. 25
- 32 Archiepiscopus Theatinus an sit manutenendus in possessione visitandi loca subiecta Abbatiæ S. Ioannis in Veure, donec Commendatarius probauerit per rem iudicatam se in illa vtiq. iurisdictionem exercere, in c. Cum olim, num. 36. & seq. vsque in fin. de præscript. 218
- 33 Archiepiscopus in visitatione Prouinciæ Episcopos negligentes potest in criminibus notorij procedere, & poenas ordinarias impouere, in c. Dilecto, il primo, num. 29. de rescript. 251
- 34 Archiepiscopus potest cognoscere causas subditorum suffraganei in prima instantia negligente, non autem consentiente Episcopo, in c. Significasti, num. 36. de foro comper. 98
- 35 Archiepiscopus licet sit index ordinarius suorum suffraganeorum nullam tamen iurisdictionem exercere potest in eorum diocesibus, nisi in casibus in iure expressis, in c. Sicut vnire, nu. 8. de excess. Prælat. 3
- 36 Archiepiscopus qui aliquid aufert ex bonis Episcopi accedens ad Prouinciale Concilium poena quadupli est puniendus, in c. Procuraciones, num. 26. de Censib. 278
- 37 Archiepiscopus habet iurisdictionem in subditis suffraganei, qui publicè per beneficium detinet illicitè, in c. ad extirpandas, num. 2. de c. si. Presbyter. 324
- 38 Et est iudex in communi vitio Prouinciæ, ibid. num. 3. 324
- 39 Archiepiscopus in visitatione potest vti operantibus Canonici in Ecclesiis suæ, in cap. Vt iuxta, num. 31. de off. Ordin. 475
- 40 Et quid in Episcopo, ibidem num. 12. & 25. pag. 471
- 41 Archiepiscopus qui processum contra se fabricatum subtrahit, an habeatur pro consensu de criminibus, de quibus fuit accusatus, an ve, & qua poena pro subtrahione sit puniendus, in c. Peruenit, il primo, num. 20. & seq. vsque in fin. de testib. cogen. 202
- 42 Archiepiscopus appellari potest ante susceptionem pallij, in c. Eam te, l. 10. de Rescript. 204

- Archiepiscopo qui ex iusta causa cessit, licitè de Episcopatu vacante prouideri potest, in c. Cum ex illo, num. 30. de translat. Epif. 128
- Imo & de Parochiali, ibid. num. 31. 128
- Secus si cessio facta fuerit in fraudem ad obtinendum Episcopatum locupletem, ibid. n. 22. pag. 128
- Sed qui fraudem allegat, probare debet, ibid. num. 23. 128
- Archiepiscopus potest celebrare sine pallio, & sandalijs, in c. Quia nos, num. 1. & 5. de author. & vsu pall. 141
- Vide in ver. *Pallium*.
- Vide in ver. *Metropolitani*.
- Archiepiscopus ab omnibus suffraganeis est consecrandus: alijs irrita est consecratio, in c. Si Archiepiscopus, num. 1. & 9. de Tempor. Ordin. 188
- Archiepiscopus consecrari non potest nisi in ciuitate Metropoli: Comprovincialibus ibi conuenientibus, ibid. n. 6. 188
- Archiepiscopi iussus in consecratione Suffraganei est adus iurisdictionis, non ordinis, ibid. num. 13. 188
- Archiepiscopus in consecratione Episcopi debet stare sententiz maioris partis suffraganeorum, ibid. num. 15. 188
- Sed si eam non sequitur, nihilominus tenet consecratio, ibid. num. 16. 188
- Archiepiscopus non potest deputare Officiales in diocesibus suorum suffraganeorum pro appellationibus ad eum interponendis, in c. A nobis, il primo, num. 27. de senten. excomm. pag. 153
- Archiepiscopatu renuncians definit esse archiepiscopus, & remanet tantum Episcopus, & exhibet obedientiam archiepiscopo, in cuius diocesi moratur, in c. ad supplicationem, num. 3. de Renunciat. 149
- Archiepiscopus qui renunciauit Archiepiscopatu potest exercere pontificalia in loco exempto etiam sine licentia Ordinarij, vel de alienis Clericis sibi missis, sed Pallio vti non potest, etiam de Diocesani licentia, ibid. nu. 5. 149
- Archimandrita idem est quod abbas, in c. Ut abbas, num. 6. de ztat. & qual. 217
- Archimandrita Messanen. palatium etiam cõdutiũ non fixum, & habens Ecclesiam coniunctam in ciuitate Messanen. gaudet immunitate Ecclesiastica stante legitima consuetudine, in c. Ecclesie, num. 35. de Immun. Eccles. 389
- Familiares Archimandrite gaudent privilegio fori stante etiam consuetudine, ibid. num. 37. pag. 389
- Archimandrita in Ciuitate Messanen. degens potest Magistratus coercere censuris suam iurisdictionem turbantes, ibid. nu. 38. 389
- Archipresbyteri, & archidiaconi officia quomodo inuicem se habeant, & in quibus distinguantur, in c. ad hæc, num. 1. & seq. vsque in fin. de off. Archid. 374
- Archipresbyterij officium quod sit, ibid. num. 8. & seq. 375
- Archipresbyter in quibus subsit archidiacono, ibid. num. 10. & 16. 375
- Archipresbyter potest vices suas alteri delegare, ibid. nu. 12. 375
- Archipresbyter habet curam animarum, & ideo debet in Presbyterum ordinari, in cap. Vt ab-
- bates, num. 4. de ztat. & qual. 217
- Archipresbyter an sit maior Archidiacono, ibid. nu. 30. remissiuè. 219
- Archipresbyter Saponariz, Vide in ver. *Ecclesia Collegiata*.
- Argentine Ecclesie Canonice inordinata ordinatio de suis nepotibus in Canonicis assumendis, redarguitur ab Hostiens. in c. Graue, num. 8. de Præben. 150
- Argumentum à maiori ad minus qualiter procedat, in c. Cum contingat, num. 48. de ztat. & qual. 261
- Argumentum de tanquam, seu respectiuis, in c. Postulasti, num. 14. de concess. præben. 249
- Argumentum à communiter accidentibus valet, in c. Cum sis, n. 57. de conuers. Coniugat. 143
- Argumentum à contrario sensu non sumitur vbi alia iura contradicunt, in c. De illis, il secon- do num. 6. De spons. impuber. 22
- Argumentum à minori ad maius sumitur affirmatiue, à maiore autem ad minus sumitur negatiue, in c. Cum in cunctis, nu. 9. de elect. 36
- Argumentis frequenter, & collationibus latens veritas aperitur, in c. Cum venissent, num. 98. de iudic. 34
- Argumentum à potestate ordinis ad potestatem iurisdictionis, & e conuerso validum est, in c. Nullus, num. 2. de Paroch. 377
- Declaratur, ibid. num. 3. vsque ad num. 7. 377
- Argumentum ab etymologia vocabuli validum est iure, in c. Cum secundum, num. 7. de præben. pag. 130
- Si negatiue sumatur, sed si affirmatiue ita de- mum valet si definitiõni rei non contradicat, ibid. num. 10. 110
- Et quid in etymologia nominis proprii, ibid. num. 11. 110
- Argumentum à genere ad speciem affirmatiue non valet, sed negatiue, ibid. n. 12. 110
- Argumentum à consecratione Ecclesie ad consecrationem ministris, & e conuerso valet, ibid. num. 22. 110
- Argumentum ab identitate rationis non procedit in materia correctoria, in c. Cum virum, num. 14. de Regular. 52
- Argumentum de seruo ad Monachum non procedit vbi contrarium reperitur in iure expressum, in c. Monachi, num. 22. de statu Monach. pag. 167
- Argumentum à simili, vel ab identitate rationis non habet locum in his, quæ exorbitant à iure communi, in cap. Quod Dei timorem, n. 11. de statu Monach. 186
- Argumentum de parte ad totum, vel de singulis ad vniuersos multoties vacat, in c. Recolentes, num. 25. de statu Monach. 179
- Argumentum à matrimonio carnali ad spirituale validum est, in c. Quanto, num. 3. de translat. Epif. 130
- Argumentum à contrario sensu est fortissimum in iure, & quando secus, in c. Publicato, nu. 49. de elect. 125
- Argumentum à contrario sensu quamuis fortissimum, in iure, tamen aliquando vacat, in c. Nullus, num. 6. & seq. de foro compet. 52
- Argumentum de pacto ad legem validum est, in cap. Conquerente, num. 59. de offic. Ordin. pag. 467
- Argumentum de bello ad pacem validum est, in

INDEX RERV M,

- in cap. Non minus, num. 60. de Immun. Ecclef. pag. 373
- 2 Argumentum à contrario sensu non procedit ad correctionem iuris communis, nec quando non sumitur à contrario sensu rationis, seu mentis legis, sed simpliciter à contrario sensu litterarum, in c. Ad extirpandas, nu. 18. de fil. Presbyter. 326
- 5 Argumentum à contrario sensu aliquando vacat, in c. Sicut te, num. 26. & 29. ne Cler. vel Monach. 416
- 6 Argumentum à matrimonio spirituali ad carnale validum est, in c. Tux fraternitatis, num. 10. de sponsa. & matrim. 8
- 6 Fallit ibid. num. 34. 8
- 1 Argumentum à pacto, vel testamento ad legem, statutu, vel consuetudinem, an, & quando procedat, in c. Quæ in ecclesiis, num. 50. & nu. seq. de Constitut. 136
- 3 Argumentum ab acquisitione ad vsucapionem non valet, & multi possunt acquirere qui non possunt vsuapere, in c. Grauis, num. 105. & 134. de test. Spoliae. 153
- 4 Argumentum quid sit, & quot modis, in c. Vltra, num. 21. de Cohabit. Cler. & Mulier. 10
- 4 Arguitur quandoque de intrinsecis ad extrinsecas, in cap. Quia diuersitatem, nu. 5. de concess. prebend. 238
- 4 Argumentum à speciali validum est in iure, in c. Quia diuersitatem, num. 27. de concess. prebend. 240
- 4 Argumentum à feudo ad emphyteusim an, & quando procedat, in cap. Insinuatione, nu. 13. & seqq. de feud. 284
- 4 Argumentum de feudo ad emphyteusim non procedit quando obstat regula, vel dispositio iuris communis, ibid. nu. 16. & seqq. 284
- 4 Argumentum de feudo ad emphyteusim in materia iuris accrescendi non procedit affirmatiue, ibid. num. 18. & seqq. 284
- 4 Fendalia iura an possint allegari in emphyteuti ad cessionem casuum, ibid. num. 14. & seqq. pag. 284
- 6 Argumentum à partium enumeratione validum est in iure, in cap. Licet, num. 4. de Crimin. fals. pag. 322
- 6 Si species omnes enumerentur, alias secus, ibid. num. 32. 322
- 7 Argumentum à minori ad maius non procedit affirmatiue, sed negatiue, in c. Cum illorum, nu. 10. de sent. excomm. 172
- 6 Argumentum à contrario sensu non semper pro lege, & certa ratione suscipitur, in c. Licet Heli, num. 25. de Simon. 165
- 1 Argumentum à communiter accidentibus validum est, in c. Ne inuitatis, num. 263. de Constit. pag. 81
- 6 Argumentum à contrario sensu non procedit ubi appositum reperitur statutu à iure, in cap. Peruenit, num. 24. de adulter. & stupro. pag. 284
- 1 Aristoteles in primo Ethicorum. cap. 3. Expenditur, in c. Ne inuitatis, num. 200. de Constitut. pag. 52
- 1 Arma deferendi licentia aduersus edictum Principis laici à quo sit Clericis concedenda, in cap. Ecclesia S. Mariz, num. 24. de Constitut. pag. 163
- 1 Arma Clerico ablata à Curia seculari non sunt

- restituenda, ibidem num. 27. 163
- 1 Armorum vsus iure Canonico est Clericis interdicius, ibid. num. 35. 165
- 1 Arma edicto Principis secularis prohibita an liceat ministris Curie laicis in Ecclesia perquirere, & inde auferre, ibidem nu. 37. 165
- 7 Aromaticus qui saporum sariuam misceat in cera candelarum puniri potest à Prælo habente in laicos iurisdictionem Episcopalem, in c. Licet, nu. 8. de Pœnis. 93
- 1 Aromaticarum vsus Fratribus Minoribus qualiter permittatur, in c. Nimis praua, num. 59. de excoll. Prælar. 27
- 6 Ars faciendi raxillos prohibita est, in c. De extero, nu. 13. de homicid. 359
- 1 Ars artium est regimen animarum, in c. Cum sit ars, num. 2. de etat. & qual. 279
- 3 Articulus quid sit, in c. Olim, num. 91. de licet. testat. 114
- 3 Testes super articulis debent deponere de scientia per sensus corporeos, non autem de credulitate, ibid. num. 92. 111
- 3 Articuli cõclusi sunt loco libelli, & per responsionem datam ad illos oritur litis contestatio, ibidem nu. 51. 108
- 5 Artificium Clericis, & Monachis est permissum si necessitas subist, & non fordide exerceatur, in cap. Multi, numer. 25. de Cler. vel Monach. pag. 396
- 5 Artificio an Clericus vacare liceat extra causam necessitatis, ibidem num. 46. & seqq. vsque ad num. 52. 397
- 5 Artificium est licitum Clericis, & Monachis ad vicium querendum, ad otium tollendum, ad concupiscentiam refrendandam, & ad elemosinas faciendas, ibid. nu. 47. 397
- 5 Non autem ad purum lucrum, ibidem num. 53. pag. 397
- 3 Artificium in quo differat à negotiatione, seu mercatura, in c. Secundum, num. 6. Ne Cler. vel Monach. 405
- 5 Artificium an liceat Clericis, vel Monachis lucrari causa exercere, ibid. num. 10. 406
- 3 Arripere, & sortilegi de iure canonico deponuntur, & detruduntur in Monasterium, in c. Cum non ab homine, num. 86. de iudic. 15
- 3 Et quid in laicis de iure Civili, ibidem num. 87. pag. 15
- Arx, Domus, Principis Palatia. Vide in ver. Opærium.
- 3 Assassinus abique villa depositione, vel sententia statim relinquitur Curie seculari, in cap. Cum non ab homine, nu. 72. de iudic. 14
- 3 Nec requiritur sollemnis degradatio, ibid. nu. 73. pag. 14
- 3 Requiritur tamen declaratio iudicis Ecclesiastici super crimine, ibid. num. 74. 14
- 7 Clericus assassinus sine villa monitione, vel sententia relinquitur Curie seculari, in cap. Conringit, il secundo, num. 19. de sentent. excomm. pag. 181
- 7 Clericus de assassinio impetratus si reperitur earecratus per iudicem laicum an sit remittendus ad iudicem ecclesiasticum, vt ferat declaratoriam super factio, ibid. num. 20. & seqq. vsque ad num. 25. 181
- 7 Iudex laicus ante declaratoriam iudicis Ecclesiastici super assassinio, nescit se iudicem contra Clericum, ibid. num. 22. 181

Affirmationes plurimæ & facultate Theologien.

Louanienſi cenſuratz.

Vide infra in ver. *Opinio probabilis.*

- 4 *Aſſignetur* ell verbum ſacri requirens hominis miniſterium, in c. Cum contingat, num. 49. de Decim. 398
- 4 *Aſſiſtere* an importet corporalem præſentiam, in c. Ex parte, num. 12. & 31. de Cler. non triſiden. pag. 48
- 3 *Aſſumi*, vel *admitti*, hæc verba verificantur tam in electione, quàm in collatione, & inſtitutione, in c. Priore, num. 7. de reat. & qual. 146
- 3 *Attritus* & porticus Eccleſiæ adherens immoſſitate gaudet, in c. Eccleſiæ, num. 15. de Immon. Ecceſ. 387
- 4 *Attendere* non debemus quod fieri poſſit de ſacdo, ſed quod fieri debeat de iure, in c. Mandato, num. 96. de Simon. 180
- 6 *Attenuatio* debet quod fuit, ſed quod eſt, in c. Omnipotens. num. 22. de acceſſ. 113
- 1 *Attentata* ante omnia ſunt reuocanda, præuia tamen cauſe cognitione, in c. Cum M. nu. 54. de Conſtit. 146
- 1 *Attentare* eſt delictum, ibidem num. 55. 156
- 1 *Attentata* ſunt pleuè probanda, ibid. 156
- 2 *Attentata* turbida non ſunt reuocanda, & poſſet Roia illa non attendere quando cauſa fuit commiſſa eius arbitrio, ibid. num. 56. 157
- 3 *Attentio* interna inquam onus importabile hic non præcipitur, ſed ſuadetur, in cap. Dolentes, num. 34. de celebr. Miſſar. 307
- Conſtrarius, num. 38. & ſeqq. 307
- Declaratur, num. 68. 307
- 3 *Attentio* virtualis intelligitur perdurare quando aliqui ad officium accedunt cum intentione Deo debiliu obſequium reddendi, etiam ſi in proſecutione mens ad alia rapiatur, ibidem num. 47. 309
- 3 Niſi tanta ſint euagatio, vt omnino depercat ius primæ intentionis, ibid. num. 48. 309
- 3 *Attentio* virtualis omnino deperit per voluntariam diſtractionem, ibid. nu. 50. 309
- 2 *Attributus* Epilcopi concordia, ſeu exemplo an fuerit à Concilio Tridentino; ſublata, in c. Veniens, num. 9. & ſeq. vſque in fin. de Transact. 369
- 2 *Attribus* non ſit contritus ſi abſoluatur à Sacerdote poteſtatem non habente, in c. Cum veniſſet, num. 97. de ſacr. Vnct. 303
- 4 *Auaritia* notatur magis in pluralitate præbendam quàm Canoniciatum, in c. Cum iam dudum, num. 15. de præben. 119
- 3 *Auditor* Nuntij an poſſit cognoscere cauſas à Nuntij forum perſonantes, quamuis non habeat requiſita, cap. Statutum, de ſcriptis, lib. 6. & Concilij Trident. cap. 10. ſeſſ. 35. & in c. Cum cauſam, num. 8. & ſeqq. vſque in fin. de appellat. 154
- 3 *Auditor*es Nunciorum non poſſunt cognoscere cauſas appellationum à ſententia Epilcopi, vel eius Vicarij in criminalibus lata, ibid. num. 9. pag. 154
- 3 Et ſententia ab eis lata in cauſis appellationis huiusmodi non ſubſtituit ex communi errore, ibid. nu. 10. 154
- 3 *Audiores* Legatorum an habeant iuriſdictionem ordinariam, vel Delegatam, ibidem num. 11. & ſeqq. 154
- 3 *Auditor*es Legatorum an conſeſſent Ordinarij, li-

cet cauſas cognoscant ex delegatione ſpeciali, ibid. nu. 13. 154

Auditor Camera.

- 4 *Auditor Camera* procedit contra Epilcopos non reſidentes vſque ad ſententiam diffinitiuam, excluſiue, in c. Qualiter, num. 13. de Cler. non reſiden. 60
- 3 *Auditor Camera* an poſſit cognoscere, & terminare in prima inſtancia cauſam criminalem, Clerici Epilcopo ſubiecti de ipſius Epilcopo conſenſu, in c. Significati, num. 13. & ſeq. vſque in fin. de foro compet. 97
- 1 *Auditor Camera* & Mareſcallus habent ordinariam, quæ per obitum Papæ non expirat, in c. Cum olim, nu. 70. de maior. & obed. 118
- 3 *Auditor Camera* generalem habet facultatem, procedendi contra Epilcopos, eoſque puniendi abſque ſignatura Papæ, in c. Perueni, il primo num. 37. & num. ſeqq. de teſt. cogent. 104
- 3 Etiam pro delictis, pro quibus veniret imponenda pena deſinitionis, vel priuationis, ibid. num. 39. 104
- 3 *Monitoria* tamen vt perſonaliter compareant decernere non poſſent ſine commiſſione manu Papæ ſignata, ibid. num. 37. 104
- 7 *Auditor Camera* eſt iudex Ordinarius appellationum à ſententijs per Ordinarios latis, etiam extra ſtatum Eccleſiarum, in c. Per tuas, nu. 31. de ſent. excom. 177
- 7 Non tamen poſſet abſoluere etiam eum reiſcindentia, vel ad cautelam excommunicatos ob violatam libertatem, vel immunitatem Eccleſiaſticam, ibid. n. 32. & 33. 177
- 7 Declaratur, ibid. n. 43. 177
- 7 *Auditor Camera* in cauſis pendentiſſimis in ſuo tribunali debet ſuſpendere ſi partes recurrant ad ſacr. Congregationem immunitatis pro alicuius dubij declaratione, & illam exequi, ibid. n. 33. 177
- 7 *Monitoria*, & inhibitiones in Tribunali Auditoris Camera an dari poſſint excommunicatis ob violatam immunitatem Eccleſiaſticam, ibid. num. 34. 177
- 7 *Auditor Camera* poſſet appellentem ab iniuſticia excommunicationis per ſeipſum abſolvere, vel eum remittere ad excommunicatorem, ibid. num. 41. 178
- 7 *Auditor Camera* poſſet audire excommunicatorum ab Epilcopo dicentem excommunicationem eſſe nullam, ibid. num. 44. 178
- 7 Item poſſet audire appellentem à declaratoria excommunicationis ab Epilcopo lata, ibid. num. 45. 178
- 7 Non tamen poſſet eum abſolvere ad cautelam, vel cum reiſcindentia, ſi excommunicatio, ſit Papæ reſeruata, ibid. n. 46. & 47. 178
- 7 *Auditor Camera* ſtylus in cenſuris decernendis in ſacro, num. 40. & 55. de ſent. excom. pag. 103
- 3 *Auditor Camera* an in cauſis Regularium poſſet concedere monitoria, & inhibitiones, & cum quibus clauſula, diſtinguitur, in c. De Priore, num. 15. & num. ſeqq. vſque in fin. de appellat. pag. 143
- 3 Vide in ver. *Obligatio Cameralis.*
- 3 *Quid* in cauſis Regularium Epilcopi ſubiectorum, ibid. num. 16. 143

Quid

- 3 Quid in causis ordinarijs, quæ vertuntur inter
diversas Religiones, ibid. n. 30. 243
- 3 Et quid in causis inter Regulares, & Sæculares,
sive Clericos, sive Laicos, ibid. n. 31. 243
- 3 Et quid in causis Prælatorum Regularium Sedi
Apostolicæ immèdiatè subiectorum, ibid. n. 32.
pag. 243
- 3 Et quid si agatur de debito salario, vel contra-
ctu in Curia in isto, ibid. n. 33. 243
- 3 Et quid si agatur de executione litterarum Apo-
stolicarum, vel Decretorum sacrarum Con-
gregationum, ibid. n. 34. 243
- 3 Et quid si rei sponte se constituant in carceribus
ibid. n. 36. 243
- 3 Et quid in criminibus atrocioribus, ibid. n. 37.
pag. 243
- 3 Et quid si agatur de Regularium disciplina, &
morum correctione, ibid. n. 38. 243
- 3 Auditor Cameræ est iudex appellationum, quæ à
sententijs quorumcumque Ordinariorum ad Se-
dem Apostolicam denoluntur, ibid. num. 19.
pag. 243
- 3 Auditor Cameræ pro executione litterarum
Apostolicarum, & Decretorum, seu Declara-
tionum Congregationum dat Monitoria etiã
in causis, & negotijs Regularium, ibid. nu. 24.
pag. 243
- 3 Et quid in hoc fuerit prouisum per Congrega-
tionem à Sanctissimo deputatam, ibid. nu. 25.
pag. 243
- 3 Auditor Cameræ an possit procedere in prima
instantia in causis Ordinarijs tam civilibus,
quàm criminalibus inter Religiosos eiusdem
Ordinis, ibid. n. 30. 244
- 3 Et quid in gradu appellationis, ibid. num. 36, &
segg. usque in fin. 244
- 3 Auditor Cameræ potest cognoscere de excessi-
bus exemptorum priuatim quoad omnes,
ibid. n. 31. 244
- 3 Declaratur si exempti sint Sedi Apostolicæ im-
mediatè subiecti, & alijs iudicem non habeant,
ibid. n. 32. 244
- 3 Auditor Cameræ prohibetur quidquam decerne-
re quod locorum Ordinarios impedire possit,
ne ad executionem decretorum Concilij Tri-
dentini, & correctionem morum liberè pro-
cedant, ibid. n. 34. 245
- 3 Et eius facultates limitantur, ut non obuiant
Concilij decretis, ibid. n. 35. 245
- 3 Monitoria pro executione litterarum Apostoli-
carum, & c. in negotijs Regularium qualiter
ab Auditore Cameræ sine concedenda, ibidem
num. 25. 244
- 7 *Augusta* quamvis gaudeat privilegij *Augusti*,
tamen sub generali legum vinculo com-
prehenditur, in c. Ne pro dilatione, n. 56. de pen-
& remiss. 246
- 3 *S. Augustinus* non successit, sed accessit *Valerio*
adhuc viventi, in c. Quanto, n. 53. de translat.
Episc. 234
- 4 *Augustinus* non fuit successor, sed coepiscopus
Valerij Hippontensis Ecclesiæ Episcopi, in cap.
Nulla, n. 81. de concess. præben. 237
- 5 *Aurora* unde dicta, in c. Dolentes, n. 4. de celeb.
Missar. 305
- 4 *Autoritas* eadem, quæ requiritur in constructione
actus, requiritur in illius destructione, in c. No-
uit, num. 37. Ne Sede vacante. 235
- 3 *Autoritatis* pondus inclinatur ad actum, præcipue

- si grauc sit, in cap. Ne innitaris, n. 423. de
Constit. 230
- 4 *Autoris* Commentaria post cæcitatem inchoata,
in cap. Nisi cum pridem, num. 83. de renunc.
pag. 260
- 3 *Authores* pro opinione negatina expenduntur,
in c. Tuam, n. 45. & n. seqq. ad n. 44. & n. 61.
de ordin. cognit. 238
- 3 Item pro opinione affirmatiua, ibid. num. 6.
pag. 238
- 3 *Authoritas* non est nisi superioris, in c. Signifi-
cassi, n. 19. de elect. 23
- 2 *Authoritas* actum præcedit, in c. Antigonus, n. 38.
de Pañ. 236
- 4 *Authoritas* in facto proprio ita demum interponi
potest palam, & bona fide si hoc fiat coram
superiore, in c. Exposuisti, n. 32. de præben. 183
- Reliqua vide in ver. *Doffor, Opinio.*

B

- 2 *Balmoregionensis* Episcopi cessio admittitur pro-
pterea quod in ea ciuitate, vel diocæsi ob acris
intemperiem sine mortis periculo morari non
poterat, in cap. Ad supplicationem, n. 25. de
Renunc. 253
- 4 *Baptismalis* ecclesia est Parochialis totius Pleba-
natus ratione administrationis baptismi, in
c. Cum coningat, n. 34. de Decim. 396
- 4 Et dicitur etiam matrix & cur, ibid. num. 35.
pag. 396
- 4 Non tamen est absolutè Parochialis, ibid. n. 58.
pag. 399
- 4 *Baptismalis* fons an esse debeat in omnibus Paro-
chialibus, ibid. n. 59. 400
- 3 *Baptismus* qui ab hereticis datur in nomine Patris
& Filij, & Spiritus Sancti, & cum intentione
faciendi quod facit ecclesiæ, est verus baptismus,
in c. Si quis puerum, n. 1. de Baptismo. 326
- 3 Baptismi effectum quis potest intendere implici-
tè, & explicite, ibid. n. 5. 326
- 3 Baptismus conferri potest etiam à Pagano, & lu-
dæo, ibid. n. 15. 328
- 3 Baptismus non habet efficaciam à ministro, sed
à principali agente, qui est Christus, ibid. n. 16.
pag. 328
- 7 Baptismus est fundamentum, & ianua omnium
sacramentorum, in c. Omnis, nu. 2. de pen. &
remiss. 225
- 3 Baptismus, idest ius tenendi in ecclesiâ fontem
baptismalem potest præferri, in cap. Cum
olim, nu. 27. de præscript. 227
- 6 Baptismus non confertur sari valentibus, nisi ipsi
mæ respondeant, in cap. Tux fraternitati, n. 8.
de spons. & matrim. 2
- 6 Declaratur, ibid. n. 32. & 33. 2
- 3 Baptismus utiliter confertur parulis, licet actum
non credant, nec intelligant, & remittitur eis
peccatum originale, in c. Maiores, n. 1. & 40.
de baptis. 321
- Baptismus, & Circumcisio
Vide infra in ver. *Circumcisio.*
- 3 Baptismus continet virtutem Christi, qui est vni-
uersalis causa salutis omnium, & remissionis
omnium peccatorum, ibid. n. 46. 324
- 3 Baptismus in tempore Circumcisionis fuisse,
Ianuam Regni cælestis non aperuisset, ibid.
num. 48. 324

- in Baptismo paruulorum infunduntur virtutes
Cardinales, & morales quoad habitum, licet
non quoad vsum, ibid. num. 53. 325
- in Baptismo adultorum requiritur intentio ex
parte baptizati ex necessitate Sacramenti, adeo
ut baptizatus, sine intentione sit deuo baptiza-
ndus, ibid. n. 68. & seq. vique ad num. 80. 325
- Sed si non constet au habuerit intentionem est
rebaptizandus sub conditione, si non es bapti-
zatus & c. ibid. n. 69. 326
- Non tamen requiritur intentio aqualis, sed suf-
ficienter virtualis, ibid. num. 70. & seq. 326
- Baptismo est naturaliter, & essentialiter annexa
obligatio profitendi fidem, ibidem num. 109.
pag. 329
- Finis intentionis in baptismate duplex est, in-
c. Si quis Puerum, num. 4. de baptis. 326
- Baptizans cum intentione faciendi quod facit
Ecclesia, licet credat nihil per baptismum con-
ferri, tamen vere baptizat, in c. Si quis pue-
rum, num. 13. & 17. de baptis. 327
- Baptizans non requiritur, ut sciat quid sit bap-
tismus, vel baptismum esse Sacramentum, ibid.
num. 17. 328
- Baptizans filium in extrema necessitate ab ux-
ore non est separandus, in c. Si vir, num. 7. de
cognat. spiritual. 64
- Licet contrahat cum ea cognatione spiritualem
ibid. num. 8. & 10. 64
- Baptizandus est puer in periculo mortis consti-
tutus si quid appareat extra verum, in c. Ne
iuniaris, num. 378. de Constitut. 109
- Baptizare possunt in casu necessitatis etiam lai-
ci, & mulieres, imò etiam pagani, & heretici,
in c. Siquis puerum, num. 9. & 15. de baptis.
pag. 327
- Baptizare se ipsum nemo potest, aut sibi, ipsi be-
neficium conferre, in c. Porrectum, num. 21. de
Regular. 60
- Baptizari possunt in priuatis domibus non so-
lum filij Regum, & Principum, sed etiam
nepotes, & alij descendentes, in c. Ex transmissa,
num. 16. de fil. Presbyter. 328
- Baptizati à Caluinistis an sint iterum baptizandi
necne, in c. Si quis puerum, num. 1. & seq. vique
in fin. de baptis. 326
- Baptizari à puero Athanasio, qui se Episcopum
simulauerat, iussi non fuerunt iterum baptiza-
ri, ibid. num. 10. 327
- Baptizati à Donatistis, & à Græcis schismaticis
iussi non sunt rebaptizari, ibid. num. 12. 327
- Baptizati à Caluinistis sunt vere baptizati, nec
sunt iterum baptizandi sub conditione, in
c. Quoniam, num. 24. de Constitut. 179
- Baptizati, & ordinati ignoranter per simonia-
cam hæresim recipient charactèrem, & gra-
tiam Sacramentalem, in c. Nobis, num. 82. vers.
Quinimò de simon. 159
- Baptizatus, & de sacro Fonte susceptus efficitur
filius spiritualis baptizantis, & suscipientis, in-
cap. Ex litteris, num. 3. & 15. de cognat. spiri-
tual. 70
- Baptizatum de iure communi prohibentur plu-
res de sacro Fonte suscipere, sed ex Concilio
Tridentino vnus tantum, & vna ad summum
suscipere debent, ibid. num. 4. 70
- Si tamen plures designati susceperint, & tetige-
rint, nec appareat quis prior sit designatus,
contrahunt omnes cognationem spiritualem
ibidem num. 5. 70
- Baptizatus, vel ordinatus per coactionem abso-
lutam nec rem, nec charactèrem recipit Sacra-
menti, in c. Maiores, num. 81. & 91. de baptis.
pag. 327
- Sed per vim conditionalem recipit sacramen-
tum, sed non rem sacramenti, ibid. num. 83. &
seq. & num. 115. 327
- Baptizatus per vim conditionalem compellitur
ad obseruantiam fidei, & illius sequelam, ibid.
num. 98. & num. 109. 327
- Barbitonioris, seu Phlebotomantis artem exer-
cens an efficiatur irregularis, in c. Ad audien-
tiam, num. 39. de homicid. 265
- Baronia si donentur Ecclesie simpliciter, Prin-
ceps donator laicus nullam habet in Eccle-
siam iurisdictionem, in c. Verum, num. 16. de
for. compet. 75
- Ex Ecclesia in nullo tenetur donatori, nec etiam
ad nuntia, quæ prius subibat Baronia, sed tã-
tum ad munera, quæ donator sibi retinuit in
donatione, dummodo sint honesta, ibid. num. 18.
pag. 75
- Vide in ver. *Fendalis causa*.
- Barones etiam extra locum Baronie præferuntur
nobilibus iurisdictionem non habentibus, in
c. Nobis, num. 24. de irrepatr. 252
- Bartholi doctrina in l. si prius, num. 8. ff. de nou.
oper. nunc. explicatur, in c. Lator, num. 54. & nu.
seq. vique ad nu. 63. 96
- Basileense Concilium post translationem non
Synodus Ecclesie, sed Sæcra, & ministrorum
eius Synagoga appellatum, in cap. Significalli,
num. 18. de elect. 10
- Basileense Concilium à Leone X. in Concilio La-
teranensi appellatur Conciliabulum, præsertim
post translationem, ibid. num. 25. 11
- Basileensis Concilij Constitutiones quæ fuerint
à Nicolao V. approbatæ, aut improbatæ, ibid.
num. 27. 11
- Basileensis Concilij canon an derogauerit Con-
stitutioni Concilij Constanti. n. Ad euitandam,
in c. Quod à prædecessore, num. 41. de consinat.
pag. 321
- Moguntinum Concilium etsi innouauerit Con-
stitutionem Concilij Basileensis, tamen non de-
rogauit decreto Constantiensis Concilij, ibid.
num. 48. 322
- Basileense Concilium quo tempore ab Eugenio
IV. translatum, seu dissolutum fuerit, ibid.
num. 42. 321
- Basileensis Concilij acta in quibus approbatæ,
aut reprobata fuerint, ibid. n. 45. 322
- Basilia proprie quæ dicitur, in c. Ecclesie, num. 3.
de immuni. Eccles. 385
- Beguine, & Canonice sæculares sunt sub iurisdic-
tione Ecclesie, licet earum status non sit ap-
probatus, in c. Nullus, n. 56. & 59. de foro com-
pet. 122
- Bellum verisimiliter non duraturum non est iusta
causa percipiendi Sacramenta in aliena paro-
chia, in cap. Significauit, num. 34. de Paroch.
pag. 386
- Bellum, & treuga large dici possunt etiam inter
priuatos, in c. Treugas, num. 13. de treug. & pac.
pag. 522
- Bellum ex utraque parte iustum non datur, in
c. Ne inuitis, num. 206. & num. 318. de Con-
stitut. 90

INDEX RERV.

- 1 Bellum à spoliato moueri potest solum incontinend, non autem ex intervallo, ibid. num. 308. pag. 91
  - 1 Bellum est perditio animæ, corporis, & substantiæ, ibid. nu. 310. 92
  - 1 Beneficentia Abbatis est de substantia quoad potestatem ordinis conferendi, sed non quoad hoc ut electus dicatur Abbas, in c. Quanto, n. 23. de Consuetud. 162
  - 1 Beneficentia proportionaliter id tribuit Abbati, quod consecratio Episcopo, ibid. nu. 26. 163
  - 1 Beneficentia solemniter est ordinis Episcopalis, in cap. Vel non est compos, num. 38. de tempor. Ordin. 195
  - 6 Beneficentia nubentium non teitatur, in cap. Vir autem, num. 4. de secun nupt. 109
  - 6 Beneficentia an sint nuptiæ, quæ sunt secundæ respectu viri, non autem respectu mulieris, ibid. num. 6. 109
  - 6 Consuetudo benedicendi coniuges quando vir secundam duxit virginem, an valeat, ibidem, num. 7. & num. seqq. 109
  - 6 Beneficentia nubentium fieri debet à proprio Parrobo, non autem ab alio Sacerdote, nisi de ipsius Parochia, vel Ordinarij licentia, non obstante immemorabili, vel priuilegio, ibidem, nu. 9. & num. 14. 110
  - 6 Et Sacerdos contraueniens est suspensus quandiu ab Ordinario proprij Parochi absoluitur, ibid. num. 11. 110
  - 6 Consuetudo inmemorabilis Venetiarum, ut Parochus mulieris benedicat coniuges postquam mulier fuit traducta ad domum viri in alia Parochia habitantis, an sit sublata à Concilio, viden. ibid. num. 13. & num. seqq. vsque in fin. 110
- Vide reliqua in ver. Abbas.
- 4 Beneficiarius an, & quando teneatur præcepto charitatis, vel institutis redditus beneficiorum suorum pauperibus erogare, in c. Si quis sanè, num. 1. & seqq. vsque in fin. de pecul. Clerici. pag. 304
  - 4 Reditus superfluos Beneficiorum suorum pauperibus non erogantes an teneantur ad restitutionem, ibidem & num. seq. vsque ad nu. 6. & num. 13. 304
  - 4 Faciunt fructus suos, & comparantur usufructuario in vita, & usufructuario in morte, ibidem, num. 3. 306
  - 4 Declaratur ibidem, num. 5. & 11. vsque ad num. 17. 306
  - 4 Possidentes sufficiens patrimonium an possint viuere de fructibus beneficij patrimonio in alios usus collato, ibidem num. 6. vsque ad num. 17. 306
  - 4 Habentes patrimonium possunt liberè testari de bonis patrimonialibus, & viuere de redditibus beneficij, ibid. num. 8. 307
  - 4 Declaratur ibidem, à num. 11. vsque ad nu. 17. pag. 307
  - 4 Possunt excedere de fructibus beneficij non solum in necessarijs, sed etiam in ijs, quæ decent, seruata ratione conditionis, status, & personæ, ibid. num. 17. 310
  - 4 Possunt licitè distribuere prouentus beneficij in eos, qui quauis habeat necessaria ad victum, non tamen habent sic sufficiens pro qualitate conditionis, & decentia status, ibid. n. 18. 310
  - 4 Item possunt vsque ad statum decentiam donare

- confanguineis, & familiaribus suis, & dotare forores, vel alias confanguineas indigentes, ibid. num. 19. 310
- 4 De redditibus Ecclesiasticis possunt remunerare accepta seruitia, ibid. num. 21. 311
- 4 Si detractio decenti victui ex fructibus beneficij nihil superfit, an nihilominus teneantur vnâ portionem fabricæ Ecclesiæ, & alteram pauperibus applicare, ibid. num. 27. vsque in fin. pag. 312
- 4 Alimenta debentur beneficiatis ex iustitia, & pauperibus ex charitate, ibid. num. 31. 313
- 4 Non teneantur ad reparationem Ecclesiæ nisi ex fructibus qui supersunt detractis necessarijs, ibid. num. 32. 313
- 1 Intulantur, & obligantur Ecclesiæ, in cap. Ad audientiam, num. 103. de Rescript. 241
- 1 Non habent dominium vile, nec directum, sed sunt constituti procuratores, & administratores à Papa, in c. Quanto, num. 49. de translat. Episc. 133
- 4 Beneficiarij Regulares, & seculares æquiparantur quoad potestatem dispensandi fructus beneficiorum. In cap. Ad audientiam, n. 18. de Cler. non resid. 73
- 5 Beneficiarius, qui horas Canonicas recitat cum distracção voluntaria, non tenetur ad restitutionem fructuum, in c. Dolentes, num. 22. de celebr. Missar. 306
- 5 Contrarium, num. 38. & seqq. maximè num. 57. pag. 306
- 3 Beneficiarij duo in eod. beneficio simul esse non possunt, in c. Si quis, nu. 44. de for. compet. 45
- 3 Beneficiarius nec habet dominium vile, nec directum, sed est constitutus procurator, & administrator à Papa, in c. Quanto, nu. 49. de translat. Episcopi. 133
- 4 Beneficiarij, vel Capellani, quibus diebus teneantur Missam celebrare ratione beneficij, vel salarij an possint ab alijs elemosynam accipere, & vnica Missa omnibus satisfacere, in c. Fraternalitatem, num. 89. de sepulcr. 373
- 4 Beneficiarius potestatem non habet dandi successorem in beneficio, in c. Nulla, num. 41. de concess. preben. 233
- 3 Beneficiarius sine licentia Prelati sui beneficio renunciare non potest, in cap. Admonet, nu. 12. & 4. de renouat. 145
- 3 Beneficiatus vt transeat ad aliam Ecclesiam eiusdem diocesis sufficit consensus tacitus Prelati, sed si sit alterius diocesis requiritur expressus, ibid. n. 13. 146
- 3 Beneficiatus transire potest ad Religionem licet petita, licet non obtenta, ibid. nu. 17. 146
- 3 Beneficiatus an possit beneficium dimittere acceptando aliud beneficium incompatible contra voluntatem superioris, ibid. nu. 23. & seqq. vsque in fin. 147
- 4 Beneficiatus post collationem non potest opponere quod beneficium sit reuocatum, sed tempore collationis tantum, in c. Conquerente, num. 77. de Cler. non resid. 39
- 4 Beneficiatus non fruitur beneficio, c. Odoardus contra Pensionarium si per seipsum consensit reservationi pensionis, in cap. Odoardus, n. 79. & seqq. de solut. 309
- 4 Secus si successisset in beneficio grauato, & non consensisset per seipsum, ibid. n. 80. 309
- 3 Beneficiarij teneantur ordines Beneficij annexos per

- per seipſos exercere, in c. Cum pridem, n. 135.
de Paſis. 558
- 6 Beneficiatus quoad ſui præiudicium poteſt ſe obligare ad poſtam perſendi beneficium: ſecus quoad præiudicium ſuperioris, in cap. Ex conſcientia, n. 5. de crim. falſ. 331
- 6 Beneficiatus an cogi poſſit edicto Episcopod ad ostendendum titulum ſui beneficii, in c. Licet Heli, n. 17. & ſeqq. de Simon. 164
- 6 Beneficiatus an cogi poſſit offendere titulum ſui beneficii ſi eius poſſeſſio ſit antiqua, ibid. n. 27. & n. ſeqq. 165
- 6 Et an ſit admitendus ad probationem per iuramentum, ibid. num. 28. 29. 30. & 32. 165
- 6 Et que poſſeſſio ad hunc effectum dicatur tectis, vel antiqua, ibid. n. 31. 166
- 6 Beneficiatus qui per decennium poſſedit plura beneficia incompatibilia, & allegat ſe titulum amiſiſſe, an ſit admitendus ad probationem tituli per iuramentum, ibid. num. 32. 166
- Vide in ver. Beneficium quoad pluralitatem, &c.
- 5 Beneficiatus non curatis tenetur Ordinarius dare licentiam ſtudenti in publica univerſitate Theologiæ, vel Iuri Canonico ſi ſtatutis Eccleſiæ patriar, & minores ſint triginta annis, in c. Super ſpecula, n. 34. Ne Cler. vel Monach. pag. 436

Beneficium Principis

- 7 Beneficia Principum ſunt latiffimè interpretanda in cap. Olim, num. 3. & 12. de verb. ſignif. pag. 309
- 7 Declaratur, ibid. n. 13. & 14. 309
- 7 Beneficii appellatione an veniat privilegium, ibid. n. 5. & n. 13. 309
- 7 Beneficium Principis quatenus concernit præiudicium tertij, ut privilegium debet ſtrictè interpretari, ibid. num. 13. 310
- 7 Verba etiam in beneficiis Principum tenaciſſimè obſervari debent, ibid. n. 14. 310
- 6 Beneficium non confertur in ſuitum quando agitur de commodo ipſius contradicentis tantum, in c. Admonet, n. 35. de Renunc. 148
- 6 Beneficium Principis eſt latiffimè interpretandum, in c. Mandato, n. 10. de Simon. 179

Beneficium quid, quotuplex, & ad quid inſtitutum.

- 2 Beneficii appellatione ex ſtylo Concilij Tridentini non venit penſio, in cap. Cum in cunctis, num. 106. de elec. 47
- 2 Beneficium in Eccleſia aliud eſt quam beneficium Eccleſiæ, in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, num. 7. & ſeqq. de elec. 53
- 2 Beneficium omne lato ſumpto vocabulo poteſt appellari beneficium, ibid. n. 13. 53
- 2 Beneficium Sacerdotale quod dicitur, in c. Ve Abbares, n. 61. de rit. & qual. 223
- 2 Obſervantia plurimum valet ad cognoscendam qualitatem Beneficii, ibid. n. 99. 229
- 4 Miniſteria Eccleſiaſtica, æcclieſiæ, & Eccleſiæ an, & in quo diſſant, in c. Nulla, n. 3. de conceſſ. Prab. 229
- 4 Beneficia ad Diſtinctum cultum, & ad eccleſiaſtica munia obſervanda ſunt conſtituta, in cap. Licet, num. 24. de preb. 265

- 6 Beneficium eſt ſequela officij, & ſine ſpirituali, bus non poteſt conſiſtere, in c. Cum pridem, n. 109. de paſis. 555
- 2 Beneficium poſſideri non poteſt niſi canonice habeatur, in cap. Ad audientiam, num. 23. de reſcript. 234
- 2 Beneficium ſuper alio Beneficio creati poteſt dummodo id fiat ſine labe ſimonis, & abſque ſciliſſima Beneficij, ibid. n. 43. 236
- 2 Beneficium eccleſiaſticum ex ſui natura debet eſſe perpetuum, ibid. n. 98. & 112. 241
- 2 Beneficium requirit canonicam erectionem, aliàs non eſt beneficium, ibid. n. 100. 241
- 2 Beneficium quid ſit, ibid. num. 110. 242
- 2 Beneficiorum etiam manualium fieri debet mentio in litteris, ibid. n. 116. 242
- 2 Beneficia manualia verè, & propriè ſunt beneficia, ibid. n. 118. 243
- 2 Etiamſi autoritate Episcopod ſint fundata, ibid. n. 119. 243
- 2 Beneficia ſacralia ſunt perpetua Regularia, verò manualia, in c. Ad aures, n. 19. de tempor. ordin. 287
- 7 Beneficium in genere quid ſit, in c. Cum olim, num. 4. de verb. ſignif. 309
- 7 Beneficium ſtrictè ſumptum quid ſit, ibid. n. 6. pag. 309
- 7 Manualia beneficia que dicantur, ibid. num. 4. & 44. 312
- 2 Beneficia omnia mundi ſunt manualia Papæ, in cap. Quanto, num. 38. de Tranſlat. Episcopod. pag. 323
- 2 Declaratur, ibidem, num. 77. 323
- 2 Ad beneficium eccleſiaſticum conſtituendum, que requirantur, in c. Si quis, n. 28. de ſoro compet. 44
- 2 Beneficium nullius reditus obtinens non dicitur beneficium habere, ibid. n. 29. 44
- 2 Beneficij ſola collatio, aut inſtitutio ius tribuit etiam ſine poſſeſſione, ibid. num. 30. 44
- 2 Beneficia æquiparantur vicinis voluntatibus, ibid. num. 31. 44
- 4 Beneficii appellatione non venit beneficium exiſtens in Cathedrali, in c. Expoſuiſſi, n. 10. de preb. 180
- 4 Beneficia eccleſiaſtica debent eſſe perpetua, in c. Ex parte, n. 8. de Cler. & grot. 200
- 4 Beneficia Regularia duplicia que dicantur, in c. Non amplius, n. 22. de inſtit. 222
- 2 Beneficium intelligitur cum apprehenſione poſſeſſionis, in c. Ad extirpandas, num. 31. de ſil. Presbyter. 228
- 2 Beneficiario quid conferat Prelatus in collatione beneficii, in c. Cum pridem, n. 52. de paſis. 548
- 2 Beneficium non pertinet ad eum, qui non debet gerere officium, in c. Quæ in eccleſiarum, n. 62. de Conſtit. 136
- 6 Beneficii nomen includit Reſtorias, & Dignitates, in c. Mandato, n. 5. & 37. de ſimon. 178
- 6 Niſi obſtet intentio ſcribentis propter alterius præiudicium, ibidem, num. 7. & 42. 178
- 6 Beneficii appellatione in materia odioſa, & ceſſingibilis non venit curatum, ibid. num. 40. pag. 181
- 4 Beneficium quantum ad ipſius ſubſtantiam non eſt diſpoſibile, nec quantum ad fructus quando diſpoſitio eſt realis, ſeu perpetua, in c. Niſi eſſent, n. 7. & n. 43. de prebend. 130

- Beneficium scinditur per impositionem pensionis
realis, seu perpetuæ, ibid. num. 43. 134
- Vide in ver. *Beneficij fectio*. 111
- Beneficij affectio est actus pertinsens ad forum,
externum, in cap. Postulasti, num. 15. de Cler.
excommun. 339
- Beneficij possessio non sufficit sine Canonica in-
stitutione, in c. Licet Heli, num. 25. de simon.
pag. 165
- Beneficium sufficiens quod dicitur, in cap. Epi-
scopus, num. 10. de præben. 85
- Beneficij appellatione non venit beneficium exis-
tens in Cathedrali, in c. Exposuisti, num. 20. de
præben. 180
- Beneficia electiva non comprehenduntur in
mandato de providendo, si certi modi sint ex-
pressi, in c. Nullus, num. 18. de elect. 13
- Secus si Papa simpliciter mandet provideri de
beneficio vacaturo, ibid. 13
- Beneficium quibus conferendum.*
- Beneficij collatio facta schismatico, seu hæretico
aut excommunicato est ipso iure nulla, in
c. Quod à Prædecessore, num. 60. 73. & 77. de
Schismat. 236
- Beneficiorum provisiones in personas hæretico-
rum vires, & effectum non habere sanxit Gre-
gor. XIII. ibid. num. 70. 235
- Beneficij collatio facta excommunicato non ac-
cet, ibid. num. 73. 236
- Etiam si excommunicatio sit occulta, ibid. n. 74.
pag. 236
- Beneficij collatio facta excommunicato nulla
est etiam in foro conscientie, ibid. n. 75. 236
- Beneficij impetratio non fit ab excommunicato
ratione publici officij, ac propterea ex com-
muni errore, & titulo putatio non sustinetur,
ibid. num. 137. 244
- Beneficia secularia secularibus, Regularia Re-
gularibus sunt conferenda, in c. Cum ad no-
stram, num. 3. de elect. 87
- Si dentur in titulum, secus si in commendam,
quia tunc ordine inverso secularia Regulari-
bus commendantur, ibid. num. 4. 87
- Beneficium, cuius provisio ob negligentiam ele-
ctorum ad superiorem devolutur, conferri
non potest nisi habenti qualitatem, cui primi
Electores adscribi erant, in cap. Cum in magi-
strum, num. 6. de elect. 109
- Beneficia certo personarum generi affecta mul-
totes conferri possunt ijs, qui tempore colla-
tionis non sunt de genere, ibid. n. 20. 110
- Beneficio absenti collato Episcopus dicitur fun-
ctus officio suo, & ideo variare non potest, in
c. Publicato, num. 9. de elect. 118
- Laicus non est capax beneficij ecclesiastici, in
cap. Super eo, n. 4. de bigam. 364
- Beneficia indignis conferentes post seculdam
correctionem suspenduntur per Concilium
Prouinciale à beneficiorum collatione, in cap.
Graue, num. 1. de Præben. 150
- Et illam suspensionem relaxat solus Papa, vel
patriarcha, ibid. n. 2. 150
- ad Beneficia ecclesiastica in defectum idoneorum
assumi possunt indigni, ibid. num. 3. 150
- Nisi sit tanta indignitas ut eis provideri non
possit sine mortali peccato, vel sine graui alio-
rum scandalo, ibid. n. 4. 150

Beneficium qualiter, & ubi conferendum.

- Beneficium non censetur collatum, aut confir-
matum, nisi illud per verba disposita confir-
matur, in c. Quod à Prædecessore, n. 120. de
Schismat. 242
- Papa solus confert beneficia sub conditione, &
ex tempore, siue ad tempus, in c. Cum in
magistrum, num. 28. de elect. 111
- Beneficia ad tempus conferri non possunt nisi per
Papam, in c. Veniens, num. 16. de fil. Presbye.
pag. 319
- Collatio beneficij sub conditione *si redieris*, va-
lida est, in cap. Tua nos, num. 18. de Simon.
pag. 175
- Collatio beneficij facta eo pacto, ut prouisus
soluat pensionem collatori debitam non est
simoniaca, ibid. num. 19. 175
- Collatio beneficij litigiosi pendet à futuro even-
tu, in cap. Sicut vinctus, num. 55. de excess. Præ-
lati. pag. 10.
- Collatio clandestina quamvis non careat suspi-
cione, tamen valet, ubi de ea fuerit facta si-
des, in c. Si quis, num. 3. de Clandest. despons.
pag. 26
- Collatio beneficij facta à Vicario episcopali po-
testa, quam à diocesi, ubi erat Vicarius, abesse
fit, & ad locum sui Canoniciatus se contulit,
an valeat, in c. Præsentata, n. 2. & seqq. vsque
in fin. de Testibus. 194
- Vicarius Episcopi habens speciale mandatum
ad conferendum beneficia potest ea conferre
etiam extra diocesim, ibid. num. 12. 195
- Nisi per absentiam extra diocesim Vicarius
expirauerit, ibid. num. 13. 195
- Beneficia sub conditione non dantur, nec ad tem-
pus, in cap. Per tuas, il primo, num. 30. de
Simon. 171

Beneficium à quibus conferendum.

- Beneficiorum collationes à Schismaticis factæ
sunt ipso iure nullæ, in c. Quod à Prædecessore,
num. 35. de Schismat. 230
- Beneficij collatio fit ab Episcopo ratione publi-
ci muneris, ibid. num. 51. 233
- Beneficij collatio facta ob excommunicato non
tolerato est irrita ipso iure, ibid. num. 59.
pag. 234
- Beneficiorum collationes factæ in Schismate ab
Antipapis, quo tempore præstatur eis obedi-
entia, sustinentur ex communi reputatione,
ibidem num. 127. 243
- Contrarium, ibid. num. 132. 243
- Beneficij reservati collatio facta à Prælati putat-
io etiam ratione publici officij non valet,
ibid. n. 133. 244
- Beneficia omnia mundi sunt manualia Papæ, in
cap. Quanto, num. 38. de Translat. Episcopi.
pag. 133
- Declaratur, ibid. n. 77. 133
- Beneficia conferendi facultas Vicario attributa
non transit in successorem, in c. Præsentata,
n. 15. de Testib. 195
- Collatio Canoniciatum, & Præbendam in
Cathedrali Ecclesia ad quem spectet de iure
communi, in c. Cum Ecclesia Viterana, n. 2. de
elect. 81
- Collationem habens de consensu alterius dicitur
tur

tur habere liberam collationem, ibidem

num. 5. 83

3 Collatio praebeunda facta sine consensu Capituli an sit nulla, ibid. num. 7. & 9. 84

3 Et an tertius possit hanc nullitatem opponere, aut iudex allegationem supplere, ibidem, num. 8. 83

3 Collatio beneficiorum requirit consilium, vel consensum illius, cuius principaliter interest, ibid. nu. 10. 82

3 Collatio praebeundarum in Cathedrali de iure est simultanea inter Episcopum, & Capitulum, secundum communem opinionem, quam servat Rota, ibid. num. 11. & 13. 83

3 Collatio inferiorum beneficiorum in Cathedrali fieri potest ab episcopo sine consensu, vel consilio Capituli, ibid. num. 36. 85

3 Collatio beneficiorum sonantium in nomen Recendit spectat ad episcopum cum Capituli consilio si maiora sunt, si minora ad episcopum solum, ibid. num. 41. 86

3 Collatio beneficij reservati facta per Papam, abque derogatione iurisdictionis habet locum etiam beneficiis pertineat ad praesentationem Clerici, & laici simul, in c. Cum propter, num. 23. de iurepatr. 256

3 Contrarium, ibid. num. 31. 256

3 Collatio facta ab existente in quasi possessione conferendi sustinetur, licet ius conferendi non habeat, in c. Consultationibus, num. 7. de iureparronaz. 244

3 Collatio beneficij facta a Vicario Episcopali postquam a Dilecto, ubi erat Vicarius, abfcessit, & ad locum sui Canonatus se contulit, an valeat, in c. Praefentata, num. 1. & seq. vique in finem, de testibus. 195

3 Collatio beneficiorum non potest demandari ab Episcopo nisi Vicario Generali, ibidem, num. 14. 195

3 Privilegium quod habet Episcopus, vel Capitulum ut aliter eorum sine altero possit conferre, servandum est, in c. Cum Ecclesia Vultana, num. 39. de elect. 85

3 Et quid in fundatione Ecclesiae, ibid. nu. 30. 85

4 Impetrans beneficium non tenetur facere mentionem de collatione prius alteri facta a non habente potestatem conferendi, nec de possessione inde sequuta, in c. Illa, num. 3. de Sede vacante. 257

4 Collatio facta a non habente potestatem non imprimet colorem tenendi, ibid. nu. 4. 257

Vide in ver. Gratia.

4 Collatio beneficiorum vacantium post obitum Episcopi referatur Episcopo successori, & si periculum sit in mora, recurritur ad Papam, ibid. num. 8. 257

4 Sed ex Regula 2. Cancellaria pertinet ad Papam indistincte, ibid. num. 19. 257

4 Visitatione Ecclesiae vacantis non confert beneficia, nisi sit datus a Papa, ibid. nu. 31. 259

6 Beneficia conferendi facultas inclinat etiam Curiam, in c. Mandato, num. 35. de finem. 187

6 Nisi agatur de praedilecto tertij, ibid. num. 42. pag. 181

6 Vicarius, cui data est potestas ab Episcopo conferendi beneficia, potest conferre etiam Curiam, ibid. num. 36. 181

Beneficium quando conferendum.

4 Beneficia conferri debent infra sex menses, quibus clausus de Episcopo ad Capitulum, & de conuerso, & demum ad proximum superiorem collatum deuoluitur, in cap. Nulla, nu. 2. & 3. de concess. praeb. 279

4 Beneficium qui distulit conferre ultra sex menses, priuatur ea vice potestate conferendi, ibid. num. 24. 271

4 Et tempus sex mensium currit a die scientiae, nec requiritur notitia, ibid. n. 25. 271

4 Et moram purgare, aut in integrum restitutionem petere non licet, ibid. nu. 26. 271

4 Tempus sex mensium est vtile in quantum non currit iuramentum, aut conferre non valent, ibid. num. 27. & 28. 271

4 Sed est continuum in quantum currit etiam diebus feriatis, ibid. num. 28. 271

6 Beneficij collatio tanquam actus legitimus non potest esse in pendenti, sed ad litem tenet, aut vitatur, in cap. Quod a praedecessore, n. 97. de schismat. 279

4 Collatio pertineat ad Capitulum, & Praelatum vi Praelatum lapsu temporis ad alium non transit, in c. Postulatis, num. 1. & 6. de concess. praeb. 248

4 Collatio primi beneficij vacantis per affectionem secundi ad proximum superiorem deuoluitur, si Episcopus infra sex menses non conserat, in cap. De multa, num. 18. de praebend. pag. 245

4 Et tantundem ex his prouentibus tenetur Episcopus illi Ecclesiae assignare, quantum ex fructibus ipsius durante vacatione consisterit esse perceptum, ibid. num. 19. 245

4 Quod si proprios prouentus non habeat, aliter puniatur arbitrio iudicis, ibid. num. 20. 245

4 Et sex menses computari debent a die, quo Episcopus sciuit prouentibus habuisse possessionem pacificam secundi beneficij, ibid. n. 21. 245

4 Semel ad eligendum, seu conferendum a iure praefixum non currit legitime impedio, in cap. Quia diuersitatem, num. 1. & 7. de concess. praeb. 238

4 Nec incipit currere nisi a die notitiae vacationis, ibid. num. 2. & 9. 238

4 Impedimentum tempus non computatur a semel dato ad conferendum, siue impedimentum sit iuris, siue facti, ibid. n. 7. 238

Beneficium quoad etatem.

1 Beneficij collatio facta minori quatuordecim annorum est ipso iure nulla, & prouisus non facit fructus suos, in c. Cum dilectus, num. 59. de Consuetud. 274

2 Beneficij collatio facta minori quatuordecim annorum est ipso iure nulla, in c. Causam, n. 22. de elect. 58

3 Beneficia Sacerdotalia respectu aetudinis non exigunt etatem ad Sacerdotium requisitam in actu collationis, nisi sint Dignitates, vel Beneficia Curiae, in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, num. 1. de elect. 57

3 Collatio beneficij facta minori 14 annis est ipso iure nulla, in c. Indecorum, num. 7. de etate, & qualitate. 233

3 Collatio Apostolica facta pupillo coram Patre. 233

existenti de dignitate Cathedralis Ecclesie non tenet, nisi in literis fuerit derogatum eodratibus Constitutionibus editis a Papa in Concilio, in c. Ex parte, num. 18. de Capell. Monachor. 228

Vide in ver. *Actus in Beneficiis.*

Beneficium quoad affectionem alterius.

Beneficij affectio tractum successuum non habet, sed unico momento perficitur, in cap. Episcopus, num. 63. de preben. 90

Vide infra *Beneficium quoad pluralitatem.*

Beneficium primum vacat per receptionem secundi, dummodo utrumque sit Curatum, alias secus, in c. De multis, num. 2. de preben. 142

Et quid possit Concilium Tridentinum, ibidem num. 3. 142

Beneficium primum quo ipso iure prius est per affectionem secundi statim non dimittit in manibus Ordinarij, prius est etiam secundo, & inhabilis ad ordines, & beneficia, ibid., num. 7. 144

Beneficium Curatum obtinens, & aliud simile recipiens olim non erat prius secundo, sed erat prius ad per sententiam, hodie secus, ibid., num. 3. 144

Beneficium curatum non vacat per affectionem alterius similis, nisi post adeptam possessionem secundi, ibid., num. 9. 144

Et possessio debet esse pacifica, ibid., num. 10. 144

Et an requiratur administratio maioris partis bonorum, ibid., num. 11. 144

Beneficium curatum vacat adepta possessione, secundi similis etiam si prout sit infra tempora promissionis ad ordines, an vi occupet secundo, ibid., num. 12. 144

Vel primum habeat de iure, & non de facto, eod., num. 1. 144

Beneficium in multis casibus non vacat per affectionem alterius incompatibilis, remissive, ibid., num. 15. 145

Beneficium vacans per affectionem alterius potest, & debet ab Episcopo statim conferri etiam irrequisito possessore, ibid., num. 16. 145

Sed possessio tradi non potest nisi possessore requisito, ibid., num. 17. 145

Beneficium primum sufficiens vacat per affectionem pacificam secundi, & per retentionem cum primo vacat utrumque, in c. Cum iam dudum, num. 37. & 44. de preben. 141

Beneficium simplex vacat ipso iure per affectionem alterius similis in eadem Ecclesia, in c. Litteras, num. 17. & 65. de concess. prebend. pag. 243

Et quid si in diversis Ecclesijs, ibid., num. 18. 243

Beneficium commendatum.

Beneficia Regularia commendata quibus cura animarum incumbit, non subiacent forme examinis per concursum, in c. Ecclesijs, no. 24 de capell. Monachor. 224

Vide in ver. *Concursus*

Et in ver. *Commenda.*

Beneficium etiam perpetuo commendatum proprie non vacat per obitum Commendatarij, in cap. Cum sit Ars, num. 40. de stat. & qual. pag. 244

Beneficia secularia regulatibus, & regularibus, secularibus commendantur, in c. Cum ad nostram, num. 3. de elect. 87

Beneficia commendari possunt a Summo Pontifice tantum, non autem ab Ordinarijs inferioribus, ibid., num. 7. & 14. 87

Beneficium vacans per affectionem alterius incompatibilis an Episcopus ex Bulla Pij V. prohibetur conferre, nepoti suo, in c. Dilecto, no. 4. de preben. 137

Beneficia quoad concursum.

Beneficia regularia commendata, quibus Curam animarum incumbit non subiacet forme examinis per concursum, in c. In Ecclesijs, num. 24 de capell. Monachor. 224

Vide in ver. *Concursus.*

Beneficium curatum.

Beneficium nullam habens iurisdictionem fori contentiosi, vel penitentialis non potest dici curatum, in c. Indecorum, num. 11. de stat. & qual. 232

Beneficium omne curatum habet annexum ordinem Presbyteratus, in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, no. 2. de elect. 52

Er quid si cura sit iurisdictionalis, ibid., num. 3. pag. 52

Vide in ver. *Beneficium quoad etatem.*

Beneficium curatum, & Parochialis Ecclesia an, & in quibus differat, ibid., num. 5. & seq. 52

Beneficium dicitur curatum etiam ratione iurisdictionis in foro contentioso, ibid., num. 9. 52

Beneficium curatum in mandato de providendo non comprehenditur beneficij appellationes, in c. Ad audientiam, no. 67. de rescript. 138

Episcopi iudicium est an beneficium sit curatum habitu tantum, necne, in c. Extirpanda, §. Qui vero, num. 46. de preben. 159

Beneficium habitu tantum curatum regulatur vt curatum actu si subit spes reversionis Parochianorum, alias secus, ibidem num. 48. & 53. pag. 159

Beneficium per annexionem Parochialis non sic curatum, in cap. Exposuisti, num. 13. de preben. 179

Beneficia habitu tantum curata, an debeant regulari, & conferri vt curata, an vero vt simplicia, & an comprehendantur in hac Constitutione Concilij Generalis, in c. De multis, num. 34. & seq. usque ad num. 48. de preben. pag. 146

Status ultimus attenditur ad cognoscendum an beneficium sit curatum, necne, ibid., num. 39. & seq. 147

Beneficium curatum habitu non censetur curatum nisi subit spes vt de proximo reuertatur Parochiani, ibid., num. 47. 147

Vide in ver. *Cura, Parochialis, Beneficium quoad pluralitatem.*

Iurisdiclio sola sine obligatione residentie non efficit beneficium curatum, in c. Indecorum, num. 16. de stat. & qual. 232

Iurisdiclio spiritualis in foro contentioso an, efficit proprie monasterium curatum, in cap. In Ecclesijs, num. 3. de Capell. Monachor. pag. 221

Beneficium quoad expectatum.

- 4 Beneficia non vacantia concedi, vel promitti non debent, in c. Nulla, num. 1. de Concess. Prab. pag. 229
- 4 Beneficij vacaturi promissio non valet, nec vllam inducit obligationem sine fiat in specie, siue in genere, ibid. num. 4. 230
- 4 Beneficium promittens cum poterit, olim obligabatur; hodie fecus, ibid. num. 6. 230
- 4 Beneficia vacantia possunt per Prælatum promitti, sed ex hoc non adeo afficitur beneficium, vt annulletur collatio alteri facta, ibid. num. 11. pag. 230
- 4 Quanto quis est sanctior, tantò facilius abstinere debet à promissionibus vacaturorum beneficiorum, ibidem vnum. 14. 230
- 4 Beneficij vacaturi collatio, vel promissio non inducit votum captandæ mortis casualiter, sed occasionaliter; & ideo Papa potest super hoc dispensare, ibidem nn. 15. & 18. 230
- 4 in Beneficijs ecclesiasticis expectatio future successionis est contra omnia iura, ibid. num. 17. pag. 231
- 2 Beneficium non potest alicui conferri ab Episcopo cum pacto vt ei post mortem alius succedat in cap. Accepimus, num. 14. de Pactis. 566

Beneficium quoad fundacionem, & onera.

- 2 Fundationi Beneficij per clausulas generales papa non censetur derogare, in cap. Vt Abbates, num. 50. de stat. & qual. 221
  - 2 Fundator Beneficij in dubio censetur se retulisse ad vniuersalem consuetudinem, ibid. nu. 98. pag. 229
  - 4 Prælatus, & Capitulum possunt præbendæ vacanti honestum onus imponere, ad quod Præbendarius teneatur, in c. Significatum, num. 7. de præben. 97
  - 4 Beneficio nouum onus celebrationis Missarum, ab Episcopo imponi non potest, ibid. num. 3. pag. 98
  - 4 Etiam ex coniecturis verisimilibus, ibid. num. 5. pag. 98
  - 4 Vicarius Apostolicus, cui facultas in litteris Apostolicis tributa non fuit, non potest beneficium onerare nouo onere celebrationis Missarum, ibidem num. 6. 98
  - 4 Beneficij institutio qua quis adstringitur ad celebrandum quotidie per seipsum est illicita, ibid. num. 9. 98
  - 4 Secus si in institutione cautum nõ sit vt celebret per seipsum, ibidem num. 10. 98
- Vide in verb. *Præbendarum onera.*

Beneficium iurisdictionis.

- 2 Beneficia Patronatus ecclesiastici pertinent ad libertatem collationem Papæ in mensibus reservationis, in cap. Querelam, num. 24. de elect. pag. 75
- Reliqua vide in verb. *Ins patronatus, Patronatus, Presentatus.*

Beneficium quoad Ordines.

- 2 Beneficium ea lege fundatum, vt consecrari debeat

Sacerdoti, sen constituto in ordine Sacerdotali requirit ordinem Presbyteratus tempore collationis, in cap. Cum in cunctis, num. 67. de elect. 43

- 2 Beneficium omne entatum habet annexum ordinem Presbyteratus, in c. Cum in cunctis, & Inferiora, num. a. de elect. 52
- 2 Et quid si Cura sit iurisdictionalis, remissioe, ibid. num. 3. 52
- 2 Beneficia in alijs Ecclesijs, quàm Cathedralibus, vel Collegiatis non comprehendunt in c. Clem. Vt ij. de stat. & qualitat. etiam si in illis essent distributiones, ibidem n. 41. 56
- 2 Beneficium quodlibet Curatum habet ordinem Presbyteratus annexum, in c. Ex parte, n. 6. de off. Vicar. 386
- 2 Beneficium Sacerdotale an requiratur, vt quis acquirat Presbyter tempore collationis, an verò sufficiat appetitum, late discutitur, in cap. Vt Abbates, & n. 37. vsque ad num. 60. de stat. & qual. pag. 221
- 2 Quid si Ecclesia sit Parochialis, ibid. num. 38. pag. 224
- 2 Quid in dignitate Curata, & Collegiata Ecclesia etiam Parochialis, ibid. n. 39. 221
- 2 Quid si sit dignitas non Curata, ibid. num. 40. pag. 221
- 2 Et quid in Canonicatibus, Præbendis, aut Portionibus, Presbyteratibus in Cathedrali, vel Collegiata Ecclesia, ibid. n. 41. 221
- 2 Beneficia simplicia de iure communi non habent certos ordines annexos, sed ad illa obtinenda sufficit prima Clericalis tonsura, ibid. nu. 42. pag. 221
- 2 Aliquando tamen habent ordines annexos ex fundatione, privilegio, consuetudine, vel statuto, ibid. num. 43. 221
- 2 Beneficia Sacerdotalia regulariter non requirunt Sacerdotium actu, sed aptitudinem, ibid. num. 59. pag. 223
- 2 Beneficium Sacerdotale quod dicatur, ibid. n. 61. pag. 223
- 2 Beneficium ea lege erectum, vt Præbendarius singulis diebus teneatur Missas celebrare, & diuinis Officijs interesse, non est Sacerdotale, ibid. num. 67. 225
- 2 Beneficia obtinentes in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesijs compelli debent diuina Officia obire per seipsos, ibid. num. 81. 227
- 2 Beneficium quodlibet requirit saltem priuam Tonsuram, in c. Cum pridem, nu. 94. de Pactis. pag. 553
- 4 Beneficia Sacerdotalia exigunt solam habilitatē ad Sacerdotium, in c. Conquerente, num. 28. de Cler. non testid. 41
- 2 Beneficiari an, & qualiter cogi possint ad suscipiendo ordines suis beneficijs annexos, in cap. Quæritur, num. 29. & seq. vsque ad n. 42. de stat. & qual. 251
- 2 Quid si beneficium sit Parochiale, vel Prioratus Conventualis, ibid. n. 30. 251
- 2 Et quid si beneficium sit Collegiatum, & Curatum, ibid. num. 31. 251
- 2 Et quid in dignitatibus non Curatis, ibid. n. 32. pag. 251
- 2 Et quid in Canonicatibus, Præbendis, & Portionibus, ibid. num. 33. 251
- 2 Beneficiari qui propter impedimentum non suscipiunt ordines suis beneficijs annexos, an & quando

- quando amoveri possint, aut ad Ordines compelli, ibid. n. 35. 252
- Quid si impedimentum fuerit contrarium ante adeptum beneficium, ibid. num. 36. 252
- Et quid si post, ibid. n. 40. 252
- Beneficiatus qui sine culpa sua post adeptum beneficium in impedimento incidit, non potest petiri ob non promotionem ad Ordines, ibid. num. 40. 252
- Secus si culpa sua, ibid. num. 41. 252
- Beneficiatus an, & quando cogi possint suscipere Ordines suis beneficiis non annexos, ibid. n. 42. & seq. usque ad fin. 252
- Quid si nulla subest necessitas, vel utilitas, ibid. n. num. 42. 252
- Et quid si subsistente causa necessitatis, vel utilitatis reuocant ordinari propter erimen, ibid. num. 43. 252
- Et quid si propter impedimentum, ibid. n. 45. d. num. 42. 252
- Quid si pro sola voluntate, ibid. num. 46. pag. 252
- Beneficiatus per prinationem beneficii ardeantur ad Ordines sumendos, quos beneficia requirunt, in cap. Ut Abbates, num. 1. de stat. & qual. 217
- Beneficiatus teneant Ordines beneficiis annexos per se ipsos exercere, ibid. n. 135. 217
- Vide in ver. *Præbenda quas Ordines.*
- Beneficium quoad pluralitatem, & incompatibilitatem.*
- Beneficia plura curata obtinens sine dispensatione Papa ineligibilis est tam ad Cathedralis Ecclesias, quam ad minora beneficia, in c. Dudum, 1. secundo, num. 1. & seq. de elect. 68
- Beneficia plura detinens incurrit infamiam Canonica, ibid. num. 3. 68
- Item avaritiis, & cupiditatis vitium committit, ibid. num. 4. 68
- Item furtum eum sacrilegio, ibid. num. 5. 68
- Beneficia duo Curata, quorum vnum dependet ab alio possunt simul retineri absque dispensatione, ibid. num. 30. 71
- Beneficium vnum Curatum obtinere in titulum, & aliud in Commendam non est prohibitum de iure communi, ibid. num. 34. 71
- Secus ex Concilio Tridentino, ibid. num. 35. pag. 71
- Beneficiorum pluralitas quibus ex causis improbetur, in cap. Quia tantum, n. 2. de præben. pag. 92
- Beneficia plura obtinere absque rationabili dispensatione an sit peccatum mortale, ibid. n. 5. & seq. usque ad num. 30. 92
- Opinionum diuersitas circa pluralitatem beneficiorum an excolet a peccato, ibid. num. 6. pag. 92
- Beneficiorum pluralitas quas habeat deformitates, & inordinationes, ibid. num. 9. 92
- Et quibus ex causis huiusmodi deformitates euacuentur, vel augeantur, ibid. num. 10. & sequent. 92
- Beneficia plura obtinere etiam ex legitima causa iure ecclesiastico non licet absque dispensatione, ibid. n. 12. 92
- Beneficium secundum ex Concilio Tridentino ita demum potest vni conferri, si primum sit insufficiente, & vtrumque personalem residentiam

- non requirat, ibid. n. 19. 92
- Beneficium simplex obtinenti an, & quando Episcopus possit conferre secundum ex iuris communis dispositione, in cap. Super inordinata, n. 3. & seq. de præb. 185
- Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num. 7. pag. 185
- Beneficium obtinens, quod personalem residentiam non requirit, de iure communi est inhabilis ad aliud obtinendum, ibid. num. 6. pag. 185
- Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 7. pag. 185
- Beneficia duo personalem residentiam requirunt quantumcumque modici sint valoris hodie sunt incompatibilia, ibid. n. 8. 186
- Collatio secundi beneficii incompatibilis valida est, sed adepta pacifica possessione secundi vacat primum, ibid. n. 9. 186
- Beneficium sufficiens quod dicitur, in c. Episcopus, n. 10. de præben. 85
- Quid in ordinato ad sacros Ordines sine titulo, ibid. num. 11. 85
- Et quid in Rectore Parochialis Ecclesie, ibid. num. 12. 85
- Et quid in eo, qui ratione nobilitatis, vel sciuitur pluribus indiget beneficiis, ibid. num. 13. pag. 86
- Beneficiorum etiam manualium fieri debet mentio in littera, in cap. Ad audientiam, num. 116. de rescript. 242
- Beneficiorum incompatibilium pluralitas cur sit prohibita, in c. Extirpanda, §. Qui verò, n. 38. de præben. 258
- Beneficia duo incompatibilia obtinens absque dispensatione an, & quando cogi possit vnum eligere, & alterum dimittere, in cap. Referente, n. 5. de præben. 95
- Declaretur, ibid. num. 6. usque ad num. 9. pag. 95
- Beneficia duo incompatibilia si alicui ab Episcopo conferantur eodem instanti an alterum ipsorum, vel vtrumque dicatur vacare, an vero liceat vnum eligere, & alterum dimittere, ibid. num. 9. 95
- Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 10. 96
- Tempora quinque considerari debent ad dignoscendum an pluralis in beneficiis habeat optionem, an vero priuetur primo, vel secundo, vel vtroque, ibid. n. 6. 95
- Beneficium sufficiens habenti potest conferri aliud, sed habita possessione secundi vacat primum sufficiens, in cap. De multa, num. 4. de præben. 143
- Beneficia plura ratione residentie, aut alias incompatibilia præsumens post Concilium Tridentinum retinere incidit in penam c. 4. sec. 7. ibid. num. 5. 143
- Beneficia plura incompatibilia quando quis retinere dicatur ad hoc ut omnibus ipso iure priuatus existat, ibid. n. 6. 142
- Beneficiorum simplicium pluralitas ante Concilium Tridentinum erat permessa ex generali consuetudine, in c. Cum iam dudum, num. 15. & 30. de præben. 118
- Beneficia plura personalem residentiam requirunt sunt incompatibilia, ibid. num. 27. pag. 118

- Beneficiorum pluralitas an tantum inhibita quoad peccatum in foro animæ, an vero quoad penam in foro fori, ibidem num. 28. & 37. 120
- Beneficium vnum tantum ex Concilio Tridentino regulariter est singulis conferendum, etiam S. R. E. Cardinalibus, ibid. n. 33. 120
- Tridentinum Concilium sess. 24. c. 17. de beneficiis pluralitate expenditur, ibid. nu. 31. & seq. vsque ad num. 38. & n. 57. 120
- Beneficium insufficiens obtinenti potest Ordinarius conferre secundum, sed non ultra duo, ibid. n. 35. 45. & 71. 120
- Beneficium sufficiens obtinenti nec in titulum, nec in commendam licet obtinere secundum ibid. n. 36. 121
- Beneficium primum sufficiens vacat per affectionem pacificam secundi, & per retentionem cum primo vacat utrumque, ibidem num. 37 & 44. 121
- Beneficia plura personalem residentiam requirunt sunt hodie incompatibilia, siue illam requirant ratione curæ animarum, siue ratione fertilitatis, ibid. n. 38. 121
- Beneficia incompatibilia propter residentiam ratione curæ quæ sunt, ibid. n. 39. 122
- Et quæ ratione fertilitatis, ibid. 122
- Beneficium sufficiens obtinenti potest Ordinarius conferre secundum, etiam insufficiens, ibid. num. 43. 122
- Beneficium insufficiens obtinenti an possit ab Ordinario conferri secundum quod per se sit sufficiens, ibid. n. 44. & 55. 122
- Beneficia duo obtinenti non potest auctoritate ordinaria conferri tertium, etiam si omnia simul sint insufficiens, ibidem num. 45. & 71. 122
- Beneficium sufficiens haberi si Ordinarius aliud conferat an collatio sit nulla, an vero adepta pacifica possessione secundi vacet primum, ipso iure, ibid. n. 52. & 56. 122
- Beneficium obtinens quod per se sufficiat presumitur moueri ad impetrationem secundi ex ambitione, & avaritia, sed non e contra, ibid. num. 58. 123
- Beneficia duo incompatibilia obtinens ante Concilium Lateran. habebat optionem alterum retinendi, ex eodem Concilio debebat priuari secundo, post Concilium vacabat primum, & post Execrabilem primum illius erat dimittendum, ibid. n. 61. 124
- Beneficia duo incompatibilia obtinens etiam ex dispensatione inhabilis est ad aliud simile assequendum, ibidem n. 64. & 66. 124
- Beneficia duo compatibilia ex lege foundationis non cernuntur compatibilia respectu tertij, ibid. num. 65. 124
- Beneficiorum pluralitas æquè prohibita est in vna Ecclesia, atque in diuersis, in cap. Ad hæc num. 4. de præben. 103
- Beneficij tertij collatio vni facta ab Ordinario non est nulla de iure communi, in c. Litteras, num. 2. de concess. præb. 243
- Nisi omnia beneficia in eadem Ecclesia existant ibid. num. 3. & 59. 243
- Vel nisi alias sint incompatibilia, ibid. num. 4. pag. 243
- Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. n. 3. 242
- Beneficiorum pluralitas magis est inhibita in vna Ecclesia, quam in diuersis, ibidem num. 6. & seq. 243
- Beneficia plura conformia sub eod. testio cum in vna persona vniuntur, frangitur ibi numerus: secus si sint dissimilia, ibid. n. 41. 245
- Beneficia quorum onera ad Parochialem translata sunt eo quod eorum ecclesiæ in suis essent sibi, non sunt incompatibilia quæ sub eod. testio ibid. num. 46. 246
- Beneficia tria etiam dissimilia sub eod. testio vigore consuetudinis obtineri non possunt, ibid. num. 59. 247
- Beneficium etiam vnitum computatur ad inducendam incompatibilitatem in eadem ecclesia, ibid. num. 61. 247
- Beneficia duo conformia sub eodem testio obtineri non possunt absque dispensatione Apostolica, non obstante contraria consuetudine, etiam immemorabili, ibid. n. 64. 247
- Nisi secus cautum sit lege foundationis ab Ordinario approbata, ibid. num. 64. & 66. 247
- Beneficium seruitorium, & præbensionium in ead. Ecclesia sunt conformia, ac primum vacat per affectionem secundi, ibid. n. 65. 247
- Beneficia duo dissimilia sub eod. testio obtineri non possunt absque prouisione Apostolica, nisi id dicat ecclesiæ statutum, vel consuetudo, aut Episcopus expresse dispense, ibidem num. 67. pag. 247
- Prouisi ab Ordinario de duobus beneficiis dissimilibus sub eodem testio tutius est ut petant nouam prouisionem à Sede Apostolica, ibid. num. 68. 248
- Beneficia plura obtinens ex dispensatione an teneatur pluries Officium recitare, in c. Quia nonnulli, num. 2. de Cler. non resid. 32
- Canonicum instituta beneficiorum pluralitatem prohibentia vnde originem duxerint, ibidem num. 7. 32
- Beneficia personalem residentiam requiruntia sunt incorruptibilia, ibid. n. 4. 32
- Beneficia plura obtinens ad sustentationem sufficientia priuari potest sicut non residens, in c. Conquerente, num. 5. de Cler. non resid. 39
- Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 6. 39
- Episcopi permittere non debent quem plures Ecclesias, vel Præbendas obtinere, in c. Quia in tantum, num. 1. de præben. 92
- Beneficiati duo in eodem beneficio simul esse non possunt, in c. Si quis, num. 44. de sur. con. pet. 45
- Ecclesias plures habens alteram eligere, & alteram dimittere compellitur, in c. Referente, num. 1. de præben. 95
- Ecclesias plures obtinens videtur spiritualis adulter, in c. Ad hæc, num. 3. de præb. 103
- Collatio secundi beneficii incompatibilis valida est, sed adepta pacifica possessione secundi vacat primum, in c. Super inordinata, num. 9. de præben. 106
- Collatio tertij beneficii incompatibilis de iure communi est nulla, in c. Cum iam dudum, n. 63. & 64. de præben. 124
- Et quid in tertio beneficio, quod esset compatibile de iure, effectum est tamen incompatibile ex Concilio Tridentino, ibidem nu. 63. pag. 124
- Collatio tertij beneficii incompatibilis vigore

INDEX RERVM,

statuti non inducit vacationem aliorum incompatibilium. *ibid.* n. 68. 125

Vide in ver. *Dispensatio ad Beneficia plura*, & in ver. *Parochialis quoad incompatibilitatem*.

- 4 Collatio secundæ dignitatis, vel Parochialis ex Lateranensi Concilio an valeat, in c. Quia nonnulli, num. 6. de Cler. non residen. 32
- 3 Iura nihil magis abhorrent, quàm vnum occupare officia plurimum, in c. Ad hæc, num. 18. de off. Archid. 376
- 6 Beneficia plura curata, vel aliàs incompatibilia obtinentes cogi possunt ab Ordinarijs ad suas dispensationes exhibendas, in cap. Licet Heli. num. 20. de Simon. 165
- 6 Et quid in obtinentibus vnum, vel plura compatibilia, *ibid.* n. 1. & seqq. 165
- Vide in ver. *Parochialis quoad incompatibilitatem*, & in ver. *Præbendarum pluralitas*, & in ver. *Consuetudo irrationabilis*.
- 6 Beneficia incompatibilia obtinentes cogi possunt ab Episcopo ad dispensationem exhibendam, & titulos ostendendos, non obstante temporis longinquitate, nisi beneficia ad iurisdictionem Episcopi non spectarent, in d. c. Licet Heli. num. 33. de Simon. 166
- 2 Consuetudini conferendi beneficia non curata, in minori ætate constitutis plurimum deseritur, in c. Indecorum, num. 12. de ætat. & qual. pag. 233
- 1 Consuetudo obtinendi plura beneficia si vnum sit sufficiens ad sustentationem an valeat, in c. Cum omnes, num. 17. de Constitut. 127
- 2 Consuetudo an possit immutare statum beneficii, in cap. Ut Abbates, num. 107. de ætat. & qual. 230
- 4 Consuetudo nutriendi pluralitatem beneficiorum non valet, in c. Quia in tantum, nu. 17. de præbend. 93
- 4 Consuetudo obtinendi plura beneficia simplicia si vnum sit sufficiens, est corruptela, *ibid.* num. 18. 93
- 4 Consuetudo generalis plura beneficia sine cura obtinendi absque dispensatione, an excuset à peccato, in cap. Cum iam dudum, num. 30. de præbend. 120
- 4 Consuetudo potest efficere ut Dignitas perdat primæuam naturam, & transeat in naturam beneficii simplicis, in c. Ad hæc, n. 46. de præbend. 107
- 4 Consuetudo obtinendi duas præbendas in ead. Ecclesia de iure communi non valet, secus in diuersis Ecclesijs, in c. Litteras, num. 7. & 10. de præben. 242
- 4 Consuetudo obtinendi in ead. Ecclesia duas præbendas non valet etiam si vnam præbendam quis habeat uti principalem, & aliam ut annexam, *ibid.* num. 12. 243
- 4 Consuetudo obtinendi duo difformia sub eod. titulo ex collatione Ordinarij locum habeat in præbenda Theologica cum Archidiaconatu, *ibid.* num. 51. & seq. vsq; in fin. 246
- 4 Consuetudo obtinendi duo difformia sub eod. titulo de iure communi valida est, *ibidem* num. 52. 246

Beneficium quoad priuationem.

- 4 Beneficijs suis aliquem spoliare non decet honestatem superioris sine manifesta, & rationabili causa, in c. Consultationibus, num. 47. de Cler. ægrotan. 206

- 4 Beneficio suo sine causa quis priuari non debet etiam per Papam, in c. Cum percussio, nu. 4. de Cler. ægrot. 191
- 3 Beneficium collatum remunerationis causa non est gratuitum, nec eo priuari quis potest propter ingratitudinem, in cap. Cum Sacerdotis, num. 17. de postulan. 577
- 6 Beneficio suo priuatur qui per collusionem illud constituit censuale, in c. Audimus, num. 1. de collus. deteg. 333
- 6 Colludens in causa beneficii priuari debet beneficium, *ibid.* num. 2.

Beneficium quoad regressum.

- 4 Beneficium sponte dimittenti non datur regressus ad ius semel extinctum, in c. Super inordinata, n. 61. de præben. 90
- 4 Beneficium consequutus à Principe si factum Principis illud amittat, debet ad suam gratiam ipso iure reintegrari, *ibid.* nu. 67. 91
- 1 Regressum habens dicitur habere ius ad beneficium, in c. Ad audientiam, num. 124. de Rescript. 243

Beneficium Regulare.

- 3 Non professus assumi non potest ad Abbatiam, Prioratum, vel administrationem Ecclesiæ Regularis, in c. Cum causam, num. 11. & 34. de elect. 77
- 2 Et ad hoc requiritur expressa professio, nec sufficit tacita, *ibid.* num. 13. 77
- 2 Aliàs irrita est prouisio, *ibid.* nu. 14. & 34. 77
- 2 Nec valet contraria consuetudo, *ibid.* num. 23. pag. 77
- 2 Et Ordinarij inferiores non possunt Abbatias, & beneficia administrationem habentia conferre nisi professis, *ibid.* n. 38. 77
- 2 Et in prouisionibus, quas faciunt non professis, non est apponendum decretum ex nunc prius ex tunc, & postquam, *ibid.* nu. 39. 77
- 2 Et nulla est prouisio de dignitatibus Regulari facta Clerico seculari ab Archiepiscopo Cæsari-Augustano cum decreto ut infra annum habitum suscipere, & professionem emittere teneatur, *ibid.* num. 40. 77
- 2 Reges Hispaniarum in vim Indulti Adriani VI. præsentare non possunt personas seculares ad Præfaturas Regulares, *ibid.* n. 13. 77
- 2 Episcopus præfici potest regimini Ecclesiæ Regularis, licet sit Clericus secularis, *ibid.* nu. 17. & seq. vsq; ad num. 23. 78
- 2 Beneficia Regularia administrationem habentia conferri non possunt nisi Religiosis eiusdem Ordinis expressè professis; reliqua vero conferri possunt etiam Clericis secularibus, qui habitum suscipere, & professionem emittere teneantur, *ibid.* nu. 34. 79
- 2 Et quid post Concilium Tridentinum, *ibidem* num. 36. 79
- 2 Prouisus de beneficio Regulari, cuius status fuit immutatus non tenetur habitum Regularem suscipere, vel professionem emittere, *ibidem* num. 41. 80
- 2 Beneficij Regularis collatio facta seculari Clerico

- rico tanquam de beneficio seculari non valet, ibid. n. 42. 80
- 2 Ordinarii Collatores an possint beneficia in titulum Regularibus prouideri solita conferre, secularibus, qui illius ordinis habitum suscipere, & professionem emittere teneantur, in c. Cum in magistrum, num. 20. & seqq. vique in fin. de elect. 109
- 2 Quid de Abbatibus, Prioratibus, & Administrationibus, ibid. num. 11. 109
- 1 Et quid de portionibus Monachalibus, & Canonicalibus, ibid. n. 13. & 33. 109
- 2 Et quid de alijs beneficijs, quæ in titulum Regularibus conferri solent, ibid. n. 19. 109
- 2 Beneficia certo personarum generi affecta multoties conferri possunt ijs, qui tempore collationis non sunt de genere, ibidem, num. 20. pag. 110
- 3 Beneficia Regularia in defectum Religiosorum, possunt conferri secularibus, ibid. num. 21. pag. 110
- 2 Regula de trienniâ tuetur Clericam Regularem in possessione Beneficij Regularis, ibid. num. 22. 110
- 2 Tridentinum Concilium præcipiens beneficia Regularia conferri secularibus, vel ijs, qui habitum suscipere, & professionem emittere teneantur, procedit in Inferioribus collatoribus, ibid. n. 24. 111
- 2 Beneficia vnius ordinis prohibentur conferre Regularibus alterius ordinis, ibid. num. 25. pag. 111
- 2 Collatio beneficij Regularis facta seculari cum decreto vt teneatur habitum recipere, & professionem emittere non pœdet ea tempore, aut conditione, ibid. n. 30. & 38. 111
- 2 Beneficia Regularia in Francia an, & quando prouideantur non expresse professis, ibid. n. 32. pag. 111
- 2 Collatio beneficij Regularis facta seculari ex nunc prout ex tunc, & postquam professionem emisit est conditionalis, & non potest fieri nisi à Papa, ibid. n. 34. 112
- 2 Idem si adieciatur vt elapso anno, & non sequuta professione expressa beneficium vacet ipso iure, ibid. n. 36. 112
- 2 Collatio Beneficij Regularis Clerico seculari qua formula ab Ordinarijs inferioribus fit capiendi, ibid. n. 37. 112
- 2 Facta sub obligatione proficendi non est conditionalis, sed modalis, ibid. n. 38. 112
- 4 Beneficia Regularia duplicia que dicantur, in cap. Non amplius, n. 82. de Instit. 222
- 4 Et quæ simplicia, ibidem n. 83. 222
- 4 Beneficia regularia etiam non Curata requirunt maiorem residentiam, quàm beneficia secularia; tamen rationabilis causa excusat, in cap. Ad audientiam, num. 35. de Cler. non resid. pag. 74
- 4 Beneficiati seculares abesse possunt tempore permisso, etiam absque licentia superioris: Regulares secus, ibid. num. 27. 74
- 5 Beneficia Regularium ex sui natura sunt manualia, in c. Cum ad Monasterium, n. 30. de Stat. Monachor. 293
- 6 Beneficia Regularium sunt manualia, nisi sint clericalia, in cap. Per tuas, el primo, num. 11. de Simon. 168

Beneficium quoad reservationem, & affectionem.

- 6 Beneficia propter hæresim vacantia sunt Sedi Apostolicæ reservata ex Constitutione Pij V. & eorum impetrationes non valent nisi modus vacationis propter hæresim sit expressus, in cap. Quod à Prædecessore, n. 69. de Schismat. pag. 235
- 7 Beneficium ratione litris censetur affectum, in c. Sicut vnire, n. 52. de excess. Prælator. 9
- 7 Beneficium esse litigiosum nimis est, quàm esse reservatum, ibid. n. 53. 9

Beneficium quoad residentiam, & seruitium.

- 4 Beneficium Clerici, qui tribus edictis citatus infra sex menses non reuertitur ad residentiam, confertur quasi vacans siue alia sententia priuationis, in c. Ex tunc, num. 13. de Cler. non resid. pag. 65
- 4 Beneficia sunt illis conferenda qui possint, & velint residere, & curam per seipos exercere, in cap. Relatum, num. 3. de Cler. non resident. pag. 35
- 4 Beneficium recipiens non intendens residere, vel iurendus donec aliud pinguius adificatur, non dicitur canonicè promotus, ibid. num. 4. pag. 35
- 2 Beneficia omnia de iure communi scripto residentiam requirunt, in cap. Cum omnes, num. 127. de Constit. 127
- 2 Beneficium datur propter officium, ibid. num. 13. pag. 127
- 2 Beneficia simplicia de generali consuetudine personalium residentiam non requirunt, ibid. n. 14. Sed satis est illis deferuire per substitutum, ibid. num. 15. 127
- 2 Vide in ver. Residentia.
- 2 Beneficia simplicia ex generali consuetudine, personalium residentiam non requirunt, in c. Ve Abbates, nu. 63. 74. & 97. de stat. & qual. pag. 224
- 2 Beneficia obtinentes in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesijs compelli debent Diuina officia obire per seipos, ibid. n. 81. 227
- 2 Beneficia obtinentes in Cathedrali, vel Collegiata cum onere seruendi Diuini, tenentur interesse Missæ Conuentali, ibid. n. 83. 227
- 4 Beneficia simplicia de iure communi personalem residentiam requirunt, in c. Super inordinata, num. 5. de præb. 185
- 2 Beneficium acceptans censetur ex quasi cōtractu se obligare ad illius administrationem, in cap. Quanto, n. 85. de translat. Episc. 137
- 4 Imputandum est ei qui beneficium tenet acceptauit, in cap. Extirpanda, & Qui verò, n. 7. de Præben. 155
- 4 Beneficia duo incomparabilia obtinens potest residere in quo maluerit si sint æqualia; alias residere debet in maiori, ibid. num. 26. 156
- 4 Beneficia simplicia ex generali consuetudine non requirunt residentiam, in cap. Exposuisti, num. 21. de præben. 180
- 4 Beneficia simplicia obtinentes non tenentur deferuire per se, nec per substitutum, in cap. Significatum, num. 4. de præben. 98

- 4 Beneficium acceptans censetur ex quasi contractu (se obligare ad illius administrationem, in cap. Consultationibus, num. 62. de Cleric. zgrota. 208
- 3 Beneficia simplicia obtinentes an teneantur in diuini de seruire per seipso, in c. Quia nonnulli, n. 5. de Cler. non resid. 32
- 3 Beneficia simplicia obtinentes non possunt cogi ad residendum in Diocesi, in cap. Admonet, num. 34. & 37. de renunciat. 148
- 4 Beneficium quantumcumque minimum de iure communi personalem residendum requirit, in cap. Conquerente, num. 2. & 18. de Cler. non resid. 39
- 4 Beneficia simplicia ex generali consuetudine non requirunt residendum, nisi aliud sit inducitur de iure speciali, ibidem nu. 4. 39
- 4 Beneficia Regularia etiam non cutata requirunt maiorem residendum, quam beneficia secularia, tamen rationabilis causa excusat, in c. Audientiam, num. 26. de Cler. non resid. 74
- 4 Beneficiarius non residens priuatur si monitus non redeat, nec iustam executionem allegat, in c. Clericos, num. 1. de Cler. non resid. 77
- 4 Beneficiarius an, & quando ad breue tempus ad aliam Diocesim transire possint sine licentia Episcopi, ibidem num. 6. 77
- 4 Beneficiarius absens an, & quando teneatur inseruire per substitutum, ibidem nu. 4. 77
- 4 Quibus ex causis a residentia excusetur, ibidem num. 7. 77
- 4 Absens si ignoretur ubi sit, tribus edictis citatus, & infra sex menses, non reuersus beneficio priuabitur, in c. Ex tuz, n. 1. de Cler. non resid. 64
- 4 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 31. & seqq. 64
- 4 Numquam citari debet per edictum ut redeat ad residendum si personaliter citari possit, ibidem nu. 4. & 9. 64
- 4 Et quid post Concilium Tridentinum, num. 31. & 35. 64
- 4 Absens personaliter citatus nisi redeat infra terminum sibi praefixum beneficio spoliari potest etiam non expectatis sex mensibus, ibidem num. 9. 65
- 4 Absens quamdiu sit expectandus, ut beneficio priuari possit, ibidem num. 11. 65
- 4 Beneficiarius absentibus de iure communi nihil debetur ex redditibus beneficii, in c. De cetero, num. 3. de Cler. non resid. 43
- 4 Beneficiarius Cathedralis Ecclesie sicut & Canonici absentes pro seruitio Episcopi percipiunt integre fructus beneficiorum suorum, ibidem num. 14. 43
- 4 Beneficiarius ut licite abesse possit requiritur Prælati licentia petita, & obtenta, in c. Relatum, num. 12. & 29. de Cler. non resid. 35
- 4 Et Prælati renuere potest adiri superior qui eum compellat licentiam concedere substituto legitima causa, ibidem num. 13. 35
- 4 Beneficiarius ut licite abesse possit copulatiue requiritur honesta causa, & Prælati licentia, ibidem num. 10. & 29. 35
- 4 Si necessitas repentina decurrat potest abscedere etiam Prælati inconsulto, ibidem num. 14. & 33. & seqq. 36
- 4 Beneficiarius abesse non licet studiorum causa sine licentia Episcopi petita, & obtenta, in cap. Cum ad hoc, num. 3. de Cler. non resid. pag. 75
- 4 Alias coguntur recte per subtractionem fructuum, & beneficii, ibidem n. 4. 75
- 4 Etiam si Vniuersitas sit priuilegiata super fructibus in absentia percipiendis, ibidem num. 5. pag. 75
- 4 Beneficiarius qui in studijs morantur sine licentia Episcopi praesumuntur facere in fraudem legis ibidem n. 13. 76
- 4 Vide in ver. *Scholares*.
- Beneficium quoad resignationem, & dimissionem.*
- 3 Beneficia in eorum manibus resignata Ordinarii prohibentur suis, aut resignantium consanguineis, affinibus, vel familiaribus conferre ex bulla Pij V. in c. Non sine, num. 33. de arbler. pag. 600
- 3 Beneficium vacans per professionem, & matrimonium potest dimitti coram Ordinario, ibidem num. 40. 601
- 2 Beneficium matrimonij causa dimissum non vacat ante matrimonium ne ipsa contrahatur, ibidem n. 42. 601
- 3 Beneficia resignata cur Ordinarii prohibeantur suis, aut resignantium consanguineis conferre, ibidem nu. 47. 603
- 4 Vide in ver. *Resignatio, Dimissio, Renunciatio, Bulla Pij V.*
- 3 Beneficia per resignationem vacantia hodie ab Episcopo conferri possunt eius, aut resignantium consanguineis, vel familiaribus, in c. Ex parte, num. 8. de off. Delegat. 397
- 3 Idem in vacantibus per dimissionem ob alterius incompatibilis afectionem, ibidem num. 9. pag. 397
- 1 Beneficium secundum volens obtinere potest in pacum deducere resignationem primi, in cap. Ad audientiam, num. 15. de rescript. 213
- 1 Beneficium quamuis resignati non possit, penitus tamen potest extingui sine superioris auctoritate, ibidem num. 106. 241
- 4 Beneficium vacans etiam ex causa resignationis de iure communi non prohibeturquis conferre nepoti suo, in c. Dilecto, num. 2. de praebend. pag. 137
- 4 Secus ex bulla Pij V. ibidem num. 3. 137
- 4 Et quid si beneficium vacet per afectionem, alterius incompatibilis, ibidem nu. 4. 137
- 3 In dimissione beneficii requiritur illius auctoritas, quæ requiritur in beneficii afectione, in c. Admonet, num. 2. & 3. de renunciat. 145
- 3 Beneficiarius sine licentia Prælati sui beneficio renunciare non potest, ibidem num. 1. & 4. 145
- 3 An possit beneficium dimittere acceptatum aliud beneficium incompatibile contra voluntatem superioris, ibidem num. 13. & seq. vsque in fin. 147
- Beneficij scilio.*
- 4 Præbenda duæ ex vna possunt constitui si rationabilis causa subest, in c. Nisi essent, nu. 34. de praebend. 133
- 4 Beneficium scinditur per impositionem pensionis realis, seu perpetuae, ibidem nu. 43. 134
- 4 Beneficij scilio de iure est prohibita, ibidem nu. 44. pag. 134
- 4 Et in hoc non dispensat Episcopus etiam ex magna

- magna causa, ibidem num. 45. 134
 4 Beneficia ecclesiastica sine diminutione sunt conferenda, ibid. n. 47. & 49. 134

Beneficium quoad Simoniam.

- 6 Beneficium ecclesiasticum vendere an sit simonia, quia prohibuit, vel e conuerso, in cap. Præterea, n. 4. Ne Prælat. vic. suas. 183
 2 Beneficium vendere an sit prohibitum quia simoniacum: & quid de exactione Annatarum, in c. Ex parte, n. 33. de offic. Deleg. remissuæ pag. 399
 Vide in vet. Ann. 121.
 3 Beneficium ecclesiasticum vendere an sit prohibitum quia simoniacum, an e conuerso, in c. Cum pridem, num. 30. & seqq. de Pactis. pag. 345
 1 Beneficij ecclesiastici venditores domum Dei ipsellancam latronum faciunt, ibid. n. 41. 346
 2 Beneficio ecclesiastico insunt Clericatus, & Præbenda, ibid. n. 93. 553
 1 Beneficium est sequela Officij, & sine Spiritualibus non potest consistere, ibid. n. 109. 555
 2 Venditio beneficij ecclesiastici an cadat dittece super iure spirituali, ibid. n. 123. 556
 Vide in vet. Simonia.
 1 Beneficiam vendere habetoti ordinem requisitum vel non habenti an æqualiter sit simoniacum, ibid. o. 134. 558
 6 Beneficium obtinens à se fundatum cum pacto præstandi seipsum an faciat studus suos, in c. Tua nos, num. 7. & seq. vsque ad n. 25. de Simon. 174
 Vide in vet. Præbenda quoad Simoniam.

Beneficium quoad titulum Ordinandi.

- 4 Beneficium quod consequitur iam Ordinatus ad ritulum patrimonij, non succedit loco tituli, in cap. Episcopus, n. 46. de Præbend. 89
 4 Nec prohibetur resignare à Concilio Tridentino, ibid. n. 47. 89
 Vide in vet. Clerici quoad titulum, & in vet. Ordo quoad titulum, & in vet. Patrimonium.
 4 Beneficia confirmari non debent nisi sufficientia, ad congruam Clerici sustentationem, in cap. Cum iam dudum, n. 39. de Præben. 120

Beneficium quoad vacationem.

- 3 Beneficium vacans per professionem, & matrimonium potest dimitti coram Ordinario, in c. Non sine, o. 40. de Arbitr. 603
 2 Beneficium matrimonij causa dimissum non vacat ante matrimonium re ipsa contractum, ibid. n. 43. 608
 4 Beneficium Clerici qui tribus edictis citatus infra sex menses non reuertitur ad residendam conferitur quasi vacans sine alia sententia, in c. Ex tunc, n. 13. de Cler. non resid. 65
 1 Beneficium non vacat per obitum beneficiati in tribus casibus, idest si sit suppressum, si præbenda non sint distinctæ, & si sit de meofa, in cap. Cum accessissent, num. 31. de Consecr. pag. 145
 2 Beneficium aneque impetrati non potest, quia non vacat, in cap. Dudum, il secundo, no. 31.

- de elect. 71
 2 Beneficia promoti ad Episcopatum non vacant ante illius consecrationem, & adeptam possessionem Ecclesie, in cap. Quanto, n. 27. de translat. Episc. 132
 2 Idem si prouisus fructus episcopatus non accepit eo quod ad certum tempus alteri debeantur, ibid. n. 28. 132
 2 Beneficia electi, & in Curia consecrati conferuntur ex stylo Curie etiam ante adeptam Ecclesie possessionem, ibid. n. 29. 133
 5 Beneficium ingredientis Religionem an sit alteri conferendum infra annum probationis, in c. Statuimus, n. 15. & seqq. vsque ad oim. 32. de Regular. 106
 5 Quid de iure communi, ibid. num. 16. 106
 6 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num. 18. pag. 106
 5 Beneficium ingredientis Religionem etiam eo contentente, aut resignante alicui conferri non potest, nisi intra duos menses ante professionem, nec resignatio effectum sortiunt nisi professione sequuta, ibidem num. 18. & 23. pag. 107
 5 Resignatio beneficij facta à Nouitio in vdecimo mense à susceptione habitus valida est, etiam si professio ultra annum differatur, ibid. num. 19. 107
 5 Beneficium ingredientis Religionem non vacat ante professionem, & ideo alteri conferri non potest, ibid. n. 20. & seqq. 107
 5 Beneficium ingredientis Religionem ante pubertatem quando alteri conferri possit, in c. Nullus, n. 8. de Regular. 3
 2 Beneficium vacat per obitum prouisi licet eam supplicationem signatam habeat, in c. Si quis, n. 32. de hoc. compet. 44
 5 Beneficium Nouiti vacat per propositum mutandi vitam absolute, in cap. Consulti, n. 34. de Regular. 95
 5 Beneficium non vacat per votum Religionis nisi illud sit solemne, ibid. num. 35. 95
 4 Beneficia non vacant per promotionem ad episcopatum, & adeptam possessionem nisi post sex menses præfixos ad consecrationem suscipiendam, in cap. De multa, n. 14. de præbend. pag. 145
 4 Beneficium quandoque vacat de iure, sed non vacat de facto, & e conuerso, in cap. Litteras, num. 14. 27. & 30. de concess. præb. 243
 4 Beneficium vacans de iure, licet non de facto conferri potest ab Ordinario absque eo, quod cogat detentorem ad dimittendum, sed non à Delegato: & cur, ibid. n. 24. 243
 4 Beneficium an vacare debeat de iure, vel de facto, vel utroque modo ad hoc vt conferri possit ab Ordinario, vel à Delegato, ibid. n. 27. 244
 4 Beneficium vacans de iure, sed non de facto an possit conferri priusquam possessor factio ipso renunciauerit, ibidem oim. 30. & seqq. vsque ad n. 36. 244
 4 Quid si possessio sit colorata, ibid. num. 31. & 34. pag. 244
 4 Et quid si nullum habeat colorem, ibid. n. 38. pag. 244
 4 Beneficium vacat per mortem coadiutori eam naturalem, quam ciuilem, in cap. Ex parte, n. 10. & seq. de Cler. ægrot. 200
 4 Beneficium, vel officium minimè vacat Papa. 000

non intendit conferre, in cap. De Reſtoribus.
n. 43. de Cler. xgro. 138

Beneficium quoad unionem.

- 1 Beneficium annexum amittit nomen Beneficij, & induit naturam beneficii, cui vpitur, & fir illius pradium, in c. Dudum, li ſecondo, num. 31. de elec. 71
- 2 Et impetrari non poteſt, quia non vacat, ibid. num. 32. 71
- Vide in ver. *Vnio.*
- 4 Beneficium annexum induit naturam beneficii, quæ perpetuo, & acceſſorie eſt vnitum, in cap. Licet, num. 68. de Præben. 169
- 7 Beneficia vnus diœceſis ex quacunque cauſa ab Epifcopo vniri non poſſunt beneficijs alterius diœceſis, in c. Sicut vnire, num. 10. de exceſſ. Prælat. 3
- 4 Beneficium per annexionem Parochialis non eſt Curatum, in c. Expoſuiſti, num. 13. de Præben. pag. 179
- 4 Beneficium etiam vnitum computatur ad inducendam incompatibilitatem in eadem Eccleſia, in c. Litteras, num. 61. de conceſſ. Præben. pag. 147
- Vide in ver. *Præbendarum ſuppreſſio.*
- 3 Beneficium Apoſtolicum non interceſſiſſe probatur ex regiſtris, in quibus non reperiuntur deſcriptum, in cap. Cum Eccleſia, num. 21. de cauſ. poſſeſſ. & propriet. 140
- 2 Beneficij Apoſtolicum præſumptio ex obſeruantia quadraginta annorum etiam vbi agit de magno præiudicio ramen ex regiſtro probari poteſt non interueniſſe, ibid. num. 48. 157
- 1 Beneficium irregularitas cur inducitur, in c. Super eo, n. 38. de Bigam. 363
- 2 Apoſtoli prohibitio ſæpe bigamia ſde quibus ordinibus intelligatur, ibid. num. 27. 361
- 2 Bigamiz quot ſint ſpecies, in c. A nobis, num. 1. de bigam. 365
- 1 Bigamia vera quæ ſit, ibid. n. 3. 365
- 1 Bigamia interpretatiua quæ dicatur, ibid. n. 5. & ſeq. 365
- 2 Et quæ ſimilitudinaria, ibid. n. 6. 365
- 1 Bigamiz irregularitatem an incurrat Clericus in ſacris, vel profeſſus contrahens cum vnica, & virgine, ibid. num. 6. & n. ſeqq. 366
- 2 Bigamiz penam non incurrit Subdiaconus contrahens cum vidua, niſi illa ſit corrupta, ibid. n. 8. 366
- 2 Bigamia vera an incurtatur ex matrimonio cum vidua legitime contracto, & conſummato, ibid. num. 12. 367
- 2 Bigamia cur inducat irregularitatem, ibid. n. 13. pag. 367

- 2 Bigamia etiam interpretatiua per ſolemne. profeſſionem non aboletur, ibidem num. 18. pag. 368
- 2 Bigamia interpretatiua eſt in duplici differentia, ibid. n. 23. 368
- 2 Bigamiam contrahens ex eo quod reddat debitu vxori adultera clericale priuilegium non perdit, ibid. num. 26. 369
- 2 Nec qui contraxit plura matrimonia de ſaſcio, ibid. n. 27. 369
- 2 Bigamiz irregularitatem an incurrat Clericus minorum ordinum, vel laicus contrahens inualidè matrimonium cum vidua, vel corrupta, ibid. num. 40. & ſeqq. vſque in fin. 371
- 2 Bigamiz penam incurrit Clericus minorum ordinum, vel laicus, qui ſecundum vxorem accepit de ſaſcio propter quodcunque impedimentum dirimens, ibid. n. 44. 372
- 2 Bigamiz penam inducit natiuitatem inualidè contractum in omnibus caſibus in quibus contractum validè inducet bigamiam, ibid. n. 45. pag. 373
- 2 Bigamus quamuis ordinari non debeat, tamen ſi ſecus fiat characterem recipit, in c. Super eo, num. 1. de bigam. 358
- 2 Bigamus quæ ratione ſit irregularis, ibid. num. 4. & 10. 359
- 2 Bigamus ordinari prohibetur non propter culpam, ſed propter Sacramenti defectum, ibid. num. 10. 359
- 2 Bigami omni clericali priuilegio nudati ſunt, & ſub anathemate prohibentur tonſuram, vel habitum clericalem deſerre, ibid. n. 31. 361
- 2 Bigami, etiam ſi cœlibes deſiciant, prohibentur ſacriſici ab epifcopo in minorum ordinum miniſterijs, ibid. n. 41. 363
- 2 Bigamus ordinatus ab Epifcopo ad primam tonſuram non habet ordinis executionem, nec eſt capax beneficii, ibid. num. 43. 364
- 2 Bigamus, vnde dictus, in cap. A nobis, n. 4. de Bigam. 365
- 2 Bigami ex matrimonio validè contracto, & conſummato cum vidua, vel corrupta ſpoliati ſunt omni priuilegio clericali, ibidem num. 23. pag. 368
- 2 Bigami, & viduarum mariti per omnia æquiparantur, ibid. n. 24. 368
- 2 Bigami nudantur clericalibus priuilegijs ſi ſint in minoribus tantum ordinibus conſtituti: ſecus ſi in ſacris, ibid. n. 39. 371
- 2 Bigamus non eſt benedicendus, in c. Vir autem, num. 3. de ſecun. nup. 109
- 2 Epifcopus ordinans Bigamum, quas penas incurrat, in cap. Super eo, num. 2. de Bigam. pag. 359
- Vide in ver. *Diſpenſatio ſuper Bigamia.*
- 2 Bis de eodem hominis ſaſcio quæri non debet, in cap. Accepimus, num. 34. de etat. & qualie. pag. 277
- 2 Biſphemia, ſeu adulterij punitio non comprehenditur correccionis morum appellatione, quando Epifcopus iudicialiter proceſſit, in c. Ad noſtram, num. 14. de Appellat. 240
- 2 Bona fides excuſat a culpa, & pena, ſed non conualidat a eum nullum, in c. Super eo, n. 1. de Crim. falſi. 321
- 2 Bona fides in his, quæ ſunt iuris naturalis poteſt excuſare à peccato, ſed non à reſtitutione, in c. Nauiganti, num. 81. de Vſur. 304

Bona fidei possessor quis, & an, & quando faciat fructus suos.

Vide in ver. *Possessor bone fidei*.

- 1 Bona fides abesse præsumitur ubi enormis læsio reperitur, in c. Super litteris, n. 3. de Rescript. pag. 212
- 2 Bona minorum alienari prohibentur sine causæ cognitione, & decreto; nec valet laudum super his prolatum, in c. Cum tempore, nu. 21. & 40. de arbit. 606
- 3 Bona ecclesiastica iure consanguinitatis acquiri non debent, in cap. Non sine, num. 48. de arbit. pag. 602
- 4 Bona ecclesiastica sunt Dei, in c. Ex parte, n. 64. de Cler. non residen. 53
- 5 Bona ecclesiarum, & Clericorum exempta sunt à iurisdictione Principis secularis iure tam. Divino, quam humano, in c. Ecclesia S. Matris, num. 15. de Constit. 162
- 6 Bona Clerici damnari deuoluenda sunt in fiscum ecclesiæ, in cap. Presbyteri, num. 6. de penis pag. 96
- 7 Confisatio ex delicto Clerici fit Camera Episcopali ubicumque ex delicto laici veniunt confiscanda bona ipsius laici, ibid. num. 7. 96
- 7 Bona Clerici decedentis sine hærede ex Testamento, vel ab intestato deuoluntur ad curiam ecclesiasticam, non autem ad curiam Principis secularis, ibid. num. 8. 96
- 4 Bona præsumuntur dismembrata à territorio cui adiacent, in c. Nullus, num. 24. de Paroch. pag. 389
- 4 Bona ecclesiarum sunt patrimonium Iesu Christi, in cap. Cum secundum, num. 6. de præbend. pag. 109
- 4 Bona ecclesiarum pauperum sunt, ibidem, num. 32. 111
- 4 Bona sunt accessoria ad personam, in c. Episcopus, num. 31. de præbend. 87
- 4 Bona patrimonialia Clericorum non gaudent priuilegijs bonorum ecclesiæ nisi in casibus in iure expressis, ibid. num. 35. 88
- 4 Et qui sint huiusmodi casus, ibid. num. 41. 88
- 4 Bona patrimonialia Clericorum præscribuntur sicut bona laicorum, ibid. num. 36. 88
- 4 Restitutio in integrum non competit Clerico in bonis patrimonialibus, sicut competit in bonis ecclesiæ, ibid. num. 37. 88
- 4 Compromittere potest Clericus in laicum de bonis patrimonialibus, non autem de bonis ecclesiasticis, ibid. num. 38. 88
- 4 Bona patrimonialia, ad quorum titulum Clerici ordinantur, censentur quasi dotalia, & alienari non possunt sine licentia Episcopi, ibidem, num. 40. 88
- 4 Bona patrimonialia Clericorum an, & pro qua parte sint obnoxia solutioni onerum Cameralium, ibid. num. 41. 88
- 4 Bona ingredientis monasterium acquiruntur eidem loco in specie in quo est professus tacite, vel expresse, in c. Quia ingredientibus, nu. 18. de testam. 315
- 5 Bona professi in genere generalissimo sunt religionis in genere arbitrio Episcopi distribuenda, in c. Confili, num. 38. de Regular. 94
- 5 Bona Clericorum de iure diuino immunia sunt à collectis, & impositionibus laicorum, in cap. Non minus, num. 4. de Immun. Ecclef. 366
- 5 Bona ecclesiarum quoad fundationem, mansum,

vel dotem ecclesiæ immunia sunt à tributis, & oneribus laicalibus etiam priuatis, & antea impositis, ibid. nu. 8. 367

- 5 Bona transeunt ad ecclesiam cum oneribus antea impositis, dummodo huiusmodi onera sint vera, realia, perpetua, & inuariabilia, ibidem num. 9. 367
- 5 Bona postquam sunt effecta ecclesiæ immunia sunt à tributis, & oneribus laicalibus de nouo imponendis, ibid. nu. 10. 367
- 5 Bona patrimonialia Clericorum vt bona ecclesiarum quoad immunitatem à collectis à pari procedunt, ibidem num. 16. 368
- 5 Bona Religiosorum, & bona Hospitalium immunia sunt à collectis & impositionibus laicalibus, ibid. num. 17. & 19. 368
- 5 Bona ecclesiarum sunt deputata publico vsui spirituali; laicorum vero pro vsu Reipublicæ mundanæ, ibid. n. 47. 370
- 1 Bona patrimonialia Clericorum an gaudeant priuilegio bonorum ecclesiæ, in c. Consuetudinis, num. 37. de Consuetudine. 255
- 2 Bona ecclesiæ locari possunt sub annuo censu, & in emphyteusim concedi seruati tamen solemnitatibus requisitis, in c. Requiriuit, nu. 3. & 5. de in integ. restitut. 594

Bona in emphyteusim, vel feudum concedi solita.

Vide in ver. *Fendalia bona*.

- 5 Bonorum appellatio vniuersitatem continet, sicut hereditas, in c. Ex litteris, num. 28. 29. 46. & 56. de iurepatr. 242
- 5 Bonorum appellatione veniunt etiam iura, & actiones, ibid. num. 30. 242
- 5 Præsertim si adit dictio vniuersalis, omnia, ibid. num. 31. 242
- 5 Etiam in materia odiosa, vt confiscationis bonorum omnium, ibid. n. 32. 242
- 5 Bonorum omnium, ac iurium appellatio non continet vniuersitatem quando est restricta ad certum locum, aliis secus, ibidem num. 47. & seq. 242
- 1 Bona patrimonialia Clericorum non sunt de foro laicorum, nec eorum statutus ligantur, in cap. Quæ in ecclesiis, num. 22. de Constitut. pag. 139
- 3 in Bonis à Io. Galeatio donatis monasterio Carthusiæ Papien. fisco Regius Ducatus Mediolani nil prætereendere potest, nec Magistratus Extraordinarius villam iurisdictionem sibi vindicare, in c. Verum, num. 11. de for. compet. 76
- 3 Sed ipsorum dominium habet Carthusia cum onere tamen distribuendi in pauperes annuos floren. 10. milit. auri ibid. n. 22. & seq. 76
- 3 Ex eorum augmentum spectat ad Carthusiam, non ad pauperes, vel quoscunque alios, ibid. num. 23. 76

Vide in ver. *Baronia*.

- 6 Bonorum appellatione etiam beneficia ecclesiastica continentur, in c. Ad abolendam, n. 32. de Hæreticis. 213
  - 4 Bonorum diuisionem frater maior facit, & minor elegit, secundum opinionem Canonistarum, in cap. Si Episcopus, num. 5. & 13. de Paroch. pag. 376
  - 4 Et maior intelligitur non respectu ætatis, sed respectu administrationis, ibid. num. 7. 376
- Vide in ver. *Diuisio*.
- 5 Bona statimque sunt donata ecclesiæ, sunt immo media-

- mediatē acquisita Deo, in c. Relatum, nu. 37.
Ne Cler. vel Monach. 413
Vide in ver. *Res Ecclesiæ*.
- 3 *Beneficium* II. in Concilio Romano Vigiliū sibi
succellorem instituit, sed factum illud in Sy-
nodo iterum congregata fuit ab omnibus re-
probatur, in c. Accipimus, nu. 21. & 60. de
Pasis. 363
- 3 *Bonus* quilibet presumitur, in cap. Cum in iure,
nu. 5. de offie. pot. Iud. Deleg. 405
- 2 Fallit in quinque casibus, & præsertim cum agi-
tur de præiudicio alterius, ibid. n. 6. 405
- 1 *Bonus* aratorij executioni non sunt obnoxij, in
cap. Innotuamus, nu. 11. de Treug. & pæc.
pag. 530
- 2 *Bonus* aratorij: & instrumenta rustica in distri-
ctu vrbis quibus gaudeant priuilegijs, ibidem
nu. 12. 530
- 6 *Brachij* secularis innocatio de iure communi est
remedium extraordinarium, secus post Con-
cilium Tridentinum, in c. Peruenit, n. 31. de
Adulter. 285
- 6 *Brachij* secularis auxilium qualiter ab Episcopis
sibi implorandum, ibid. n. 37. 286
- 7 *Brachij* secularis innocatio est arbitraria Episco-
po etiam contra laicos, in cap. Licet, nu. 27.
de penis. 25
- 3 *Brachij* secularis auxilium Ecclesiæ potest im-
plorare, & iudex laicus illud præstare tenetur,
in c. Cum non ab homine, nu. 32. de Iudic.
pag. 6
- 5 *Breviarium* Monastico reformato vtentes gaudet
iisdem priuilegijs, quibus gaudent vntes Bre-
uiario Romano, in c. Presbyter, n. 3. de cele-
brat. Missar. 297
- 6 *Bullarum* expeditio non requiritur ad gratiæ per-
fectionem, sed tantum ad illius probationem,
in c. Præterea, nu. 85. Ne Prælat. vices suas.
pag. 197
- 6 *Bulla* non sunt producenda nisi vbi agitur de
canonizanda gratia, ibid. n. 26. 197
- 2 *Prouisus* per Papam in Consistorio est verus
Prælatos autē leuatus Bullas, in c. Nihil, n. 27.
de elect. 107
- 2 *Promoti*, vel etiam confirmati ad Cathedralēs,
vel Regulares Ecclesiās non debent per Eccle-
siam recipi tanquam Prælati, nisi litteras pro-
motionis, vel confirmationis ostendant, in cap.
Qualiter, nu. 4. de elect. 66
- 2 *Promotus* in Consistorio ante ostensas Bullas
non potest quidquam de bonis Ecclesijs admi-
nistrare etiam si habeat certissimum nuntium
suz promotionis, ibid. nu. 5. 66
- 3 Et contrariū, aut litteras infra annum non
expedias est ipso iure priuatus, ibid. n. 7. ver-
tu vero. 66
- 2 *Litteræ* non sunt de substantia gratiæ, sed pro-
bationis, ibid. n. 7. 66
- 2 *Gratia* ante consecutionem litterarum est infor-
mis, & imperfecta, ibid. d. nu. 7. 66
Vide in ver. *Litteræ*.
- 6 *Bulla* Cenz non solum tollit præteritas consue-
tudines, & prescriptiones contra impediētes
iurisdictionem ordinariam, sed etiam futuras
impedit inchoare, & inchoatas interrumpit,
in cap. Peruenit, nu. 4. de Adulter. 287
- 1 *Publicatur* quorūdam ad damnanda, & vitanda
Ecclesijs, & personis Ecclesiasticis præiudicia-
lia cum eorum vñbus, & obseruantijs, etiam
immemorabilibus, in c. Consuetudines, n. 63.
de Conful. 258
- 7 *Bulla* Clementis VI. super translatione Capitu-
li Leodiensis ex causa rebellionis contra Epis-
copum refertur, in c. Cum ex iniuncto, n. 55.
de Nou. oper. nunciat. 34
- 3 *Bulla* Clementis VII. contra illegitimos an fuerit
correcta per Concilium Tridentinum, in cap.
Ad extirpandas, nu. 17. de kl. Presbyter.
pag. 326
- 2 *Sex* differentiz inter ius commune, & ius nouis-
simum constitutionis Clementis VII. & Con-
cilij Tridentini circa successorem illegitimo-
rum in beneficijs parentum, ibid. nu. 20. vñque
ad n. 26. 325
Vide in ver. *Filius illegitimus*.
- 3 *Bulla* Clementis VII. adinens in criminalibus
priuilegium fori Clericis dominij Reip. Vene-
re refertur, in c. Ad audientiam, n. 122. & 127.
de Re-script. 243
- 3 *Bulla* Clementis VIII. de Conservatoribus an-
tis innotuanda, & cum quibus additionibus,
& clausulis, in c. Si Clericus, nu. 39. de foro
compet. 68
- 3 *Constitutio* de Conservatoribus compilatur in
Congregatione Concilij, ibidem nu. 43.
pag. 69
- 3 *An sit* contra Concilium Tridentinum, ibidem
nu. 53. 70
Vide in ver. *Conservatores*.
- 5 *Clementis* VIII. decreta de Novitijs non reci-
piendis nisi in coenubijs designatis, expen-
duntur, in c. Cum virum, nu. 49. de Regul.
pag. 56
Vide in ver. *Novitijs in Coenubijs design.*
Et in ver. *Professio in Coenubijs design.*
- Bulla cruciata.*
Vide in ver. *Oratorium*.
- 5 *Bulla* Cruciatæ interpretari debet, vt minus de-
roget iuri communi, & Concilio Tridentino,
quàm fieri potest, in cap. Auctoritate, nu. 30.
de Censib. 287
- 7 *Cruciata* non obstat quominus Religioni S. An-
tonij liceat collegere elemosynas forma 4. S.
Congregatione Concilij præscripta, in c. Cum
ex eo, n. 28. de Penit. & remiss. 233
- Bulla Eugenioana.*
Vide in ver. *Eugeniana Constitutio*.
- 2 *Bulla* Gregorij XII. an restringat numerum
personarum, quas visitatores de iure possunt
secum ducere intra claustra monasterij Mo-
nialium, in cap. Vt iuxta, n. 31. de off. Ordin.
pag. 472
- 3 *Bulla* Gregorij XV. in electione Papæ per serui-
cium habet præcipuam rationem secreti, in c.
Licet de vitanda, n. 85. de elect. 31
Vide in ver. *Electio Papæ*.
- Bulla* Gregorij XV. de exemptorum priuilegijs.
Vide in ver. *Regulares quoad Confratres*,
Et in ver. *Monasterium Monialium quoad
clausuram*.
- Bulla* Gregorij XV. de Conservatoribus.
Vide in ver. *Conservatores*.
Et in ver. *Regulares quoad Conservatores*.
- 7 *Bulla* Gregorij XV. de exemptorum priuilegio
per quam sit redditus ad ius commune est fau-
orabilis, & latè interpretanda, in cap. Quanto,
nu. 23.

num. 23. de Privileg. 37
 4 Bulla S. D. N. Innocentij X. super recessu Cardin-
 alium à statu ecclesiastico sine licentia Papæ,
 & reditu eorum ad Romanam Curiam, in c.
 Ex gessis, n. 22. de Cler. non resid. 34
 4 Constitutio eiusdem circa statum Regularium
 compilata in Congregatione refertur, in cap.
 Non amplius, nu. 10. vers. Sed quia decreta-
 ta, de Institut. 213
 5 Bulla Innocentij X. suppressionis parvorum
 conventuum Italianæ, & Insularum adiacentium
 in Congregatione super statu Regularium,
 compilata, in cap. Relatum, n. 46. Ne Cler-
 vej Monach. 416
 5 Refertur, ibid. num. 47. 416
 5 Causa suppressionis, ibidem num. 48. 416
 5 Suppressio, & reductio ad statum secularem,
 ibid. num. 49. 417
 5 Reservatio facultatis Congregationis, & reserv-
 uatio iurium fundatorum, ibidem, num. 50.
 pag. 417
 5 Terminus præfixio ad dimittendos Conventus
 suppressos coram loci Ordinario, ibid. num. 51.
 pag. 417
 5 Facultas Regularium asportandi prophanam
 suppellectilem, ibid. num. 52. 417
 5 Penarum adiectio, ibid. n. 53. 417
 5 Prohibitio faciendi Divina in Conventibus sup-
 pressis sub pena interdicti, ibid. num. 54. 417
 5 Ordinariorum facultas expellendi Regulares à
 Conventibus suppressis, & cetera, ibid. p. 55.
 pag. 417
 5 Deputatio Sacerdotum secularium ad Curam
 animarum dictis Conventibus incumbentem,
 ibidem num. 56. 417
 5 Applicatio bonorum, ibid. n. 57. 417
 5 Prohibitio erigendi nova loca Regularia,
 ibid. num. 58. 417
 5 Declaratio intentionis Papæ providendi extra
 Italiam, ibidem num. 59. 418
 5 Oblaculorum remotio, ibid. d. n. 59. 418
 5 Contrariorum derogatio, ibid. num. 60. 418
 5 Archiepiscopi Guelfenæs litteræ ad Innocent. X.
 pro extensione Bullæ ad Regnum Bolognæ,
 ibid. num. 61. 418
 5 Bulla Iulij II. an sit intelligenda de illa tantum
 simonia, quæ notoria est, in c. Nobis, n. 12. &
 78. de Simon. 152
 5 Irritæ electionem Papæ factam per simoniam,
 etiam conventualem, ibid. num. 13. 152
 5 An irritæ electionem quando solus electus si-
 moniam committit, non autem eligentes,
 ibidem n. 25. vlg. ad num. 30. 154
 5 An comprehendat electum per simoniam ab
 alio commissam ipso ignorante, ibid. num. 53.
 & 71. 156
 5 Supponit etiam in simoniace electo, cui gra-
 vissimas penas infligit, ibid. num. 73. 158
 5 Intelligi debet simonia vera, non autem de
 præsumpta, quæ elicitur ex scientia, & faci-
 litate electi, ibidem nu. 101. 161
 5 Vide in ver. *Electi in Papa per simoniam*.
 5 Bulla Nicolai V. super exemptionibus censuum
 in Regno Siciliæ ad rationem decem pro cen-
 tenario continet dispensationem, in cap. In-
 cluare, num. 20. de Viris. 292
 5 Vide in ver. *Census*.
 5 Bulla Pij IV. in quo immutaverit iura antiqua
 quoad iurisdictionem Cardinalium sedis 94.
Repertorium in 5. libros Decret.

cante in casibus urgentis necessitatis, & immi-
 nentis periculi, in c. Cum olim, num. 61. de
 maior. & obed. 518
 2 Et quid statuerit de illorum autoritate circa
 statum temporalem Romanæ Ecclesiæ, ibidem
 num. 62. remissive. 518
 Vide in ver. *Cardinales fide vacante*.
 Bulla Pij IV. prohibens Tridentini Concilij in-
 terpretationem.
 Vide in ver. *Tridentini Concilij interpretatio*.
 Bulla Pij IV. contra decoctos.
 Vide in ver. *Cessio bonorum*.
 2 Bulla Pij V. super collatione Parochialium ec-
 clesiarum expenditur, in cap. Eam te, num. 31.
 & seqq. vlgue ad num. 36. de etat. & qual-
 pag. 241
 2 Bulla Pij V. recipit interpretationem passivam,
 à iure communi. 242
 2 An obster quominus Ordinarij suis, aut dimit-
 tentium consanguineis, & c. conferre possint
 Parochiales per dimissionem vacantes ob alter-
 rius Parochialis affectionem, in cap. Non,
 sine, n. 34. & n. seqq. vlgue in fin. de Arbitr.
 pag. 600
 2 Verbum *admittentium* in eadem Bulla mendo-
 se appositum, ibid. n. 45. 600
 2 Quoad penam requirit temeritatem, & præ-
 sumptionem, ibid. num. 50. 601
 2 Habet locum etiam in Parochialibus per resig-
 nationem vacantibus, quæ per concursum
 conferuntur, ibid. num. 53. 602
 4 An prohibeat ne Episcopus conferat nepoti suo
 beneficium vacans per affectionem alterius
 incompatibilis, in cap. Dilecto, n. 4. de præb.
 pag. 137
 Vide in ver. *Resignatio, Beneficium quoad
 resignationem*.
 3 Bulla Pij V. declarans Societatem Iesu esse Men-
 dicantem expenditur, in c. In præsentia, n. 106.
 & num. seqq. vlgue ad num. 112. de probat.
 pag. 179
 5 Bulla Pij V. contra non recitantes Divinum Offi-
 cium refertur, in c. Presbyter, n. 21. & seqq.
 de celebr. Missar. 295
 5 Bulla Pij V. super Brevarijs Romano quoad Of-
 ficium Beate Mariæ Virginis expenditur, ibid.
 n. 32. & seqq. vlgue in fin. 297
 5 Bulla Pij V. de Novitijs non recipiendis nisi post
 decimum octavum annum an, & quomodo sit
 temperanda, in c. Cum virum, n. 47. de Regul.
 pag. 56
 5 Bulla Pij V. Durum himis.
 Vide in ver. *Simonia quoad Canonicos*.
 Bulla Pij V. de non infeudandis locis Romanæ
 Ecclesiæ,
 Vide in verb. *Papa quoad infeudationem*.
 5 Constitutio Pij V. super administratione Sacra-
 mentorum in Indijs non est revocata, sed non
 suffragatur nisi in locis ubi non sunt Parochi,
 in cap. Sanè, il secondo, n. 66. de off. & potest
 Indic. Delegat. 396
 4 Bulla Sixti V. præcipiens Episcopis vt exami-
 nent qualitates ordinandorum intelligenda est
 de proprijs subditis tantum, in cap. Cum se-
 cundum, num. 57. de præbend. 113
 De hac Bulla,
 Vide in verb. *Ordines quoad Trinitatem*.
 7 Bulla Sixti V. disponens aliquos non esse admit-
 tendos ad professionem nisi prius facta inquiri-
 G. fideone

INDEX RERVM,

- stione de eorum qualitatibus, inducit formam, in c. Qui Presbyterum, n. 36. de penit. 107
- 2 Nulla Sixti V. contra illegitimos redacta fuit ad terminos iuris à Gregorio XIV. in c. Ut filij, n. 17. de Presbyter. 314
- 1 Bulla Urbani VIII. improbaus, & cassans quatuorquaque praiudicialia Sedi Apostolica, vel iurisdictioni aut libertati Ecclesie, Ecclesijs, & personis Ecclesiasticis earumque bonis, ac iuribus per partes refertur, in c. Consuetudines, num. 59. & seqq. vsque in finem, de Consuetud. pag. 238
- De hac bulla vide in cap. Eam re, à num. 4. de Rescript.
- Vide in ver. *Consuetudo contra Ecclesiam.*
- 4 Bulla Urbani VIII. super residentia episcoporum refertur, in cap. Qualiter, num. 11. de Cler. non resident. 38
- Vide in ver. *Episcopus quoad residentiam.*
- 3 Bulla Urbani VIII. super praeferuatione iurium Sedis Apostolicae, & inferiorum ecclesiarum, tollit consuetudines etiam immemorabiles, & cum fama priuilegij, in cap. Massana, num. 17. de elect. 114
- 4 Burgi Sancti Donini crechis in episcopatum non obstat in iurisdictioni Pispofiti Buncti, in c. Cum venissent, num. 10. de In iustit. 235
- 4 Que iurisdictione est cumulativa cum episcopo, ibid. num. 10. 235

C

- 4 Caducitas censetur remissa, si dominus Canonem accipiat, in cap. Potuit, num. 10. de Locato, & Condu. 280
- 4 Siue fit canon temporis futuri, siue praeteriti, ibid. num. 11. 280
- 1 Censitas non est iusta causa remouendi aliquem ab officio prius ebentis, quamuis sit officium Ecclesiasticum, in c. Ceterum, num. 39. & 44. de Rescript. 192
- 1 Et quamuis detur principaliter propter exercitium, & non propter dignitatem, ibid. n. 63. & seqq. vsque in fin. 193
- Vide in ver. *Officium, Officialis.*
- 4 Cens non tenetur Horas Canonicas recitare, in c. Licet, num. 143. de proben. 175
- 4 Nec choro interesse, & tamen lucratur distributiones, ibid. num. 144. 175
- 4 Caeitas non priuat voto quod quis habere iussus non est, ibid. num. 145. 175
- 1 Caeus non numeratur inter personas miserabiles nisi sit pauper, in c. Significauitibus, num. 39. de off. Delegat. 423
- 3 Sed contra, ibid. num. 50. 423
- 3 Caeitatis calamitas quanta sit, ibidem d. nu. 50. & 51. 425
- 3 Caeitas corporis, & caeitas mentis quid sint, ibid. num. 50. 425
- 3 Caei, & senio confecti licet diuites, sunt pauperibus miserabiliores, ibid. num. 51. 425
- 3 Caeus ad collectas cogi non debet in c. Licet, n. 1. de Censib. 266
- 3 Caeus est persona miserabilis, & peccatum est inhumanitatis eum affligere in solutione collectae, ibid. num. 2. & 12. 266

- 5 Caeo inopia laboranti subueniendum est per impositionem collectae, ibid. n. 41. 267
- 5 Ius canonicum an potuerit statuere ut Caeus laicus ad collectas cogi non debeat, etiam in terris Imperij, ibid. num. 6. 12. & 21. vsque ad num. 29. 267
- 5 Caeus est de foro Ecclesie tanquam miserabilis persona, ibid. n. 8. 267
- 5 Caeus non pauper an ad collectas teneatur, & de quo caeo intelligatur hoc cap. ibid. n. 9. & seq. vsque ad n. 15. 267
- 5 Caeus non pauper à quibus collectis sit immunis, ibid. num. 15. & seq. vsque in fin. 269
- 5 Caeus si sit sapiens cogi potest esse ad Concilium, & consilere, ibid. num. 23. 270
- 4 Officialis Penitentiariae an ex sola causa quod caeus euasit in iure potuerit per litteras Papales ab officio remoueri, & alius in eius locum, subrogari, adeo ut priuatio, & prouisio huiusmodi sit cassanda per Pontificem successorem, in c. Consultationibus, n. 24. & seq. vsque in fin. de Cler. agrot. 205
- 4 Caeus quamuis ad nomen magistratum aspirare prohibeatur, tamen retinet magistratum prius acceptum, ibid. n. 43. 295
- 4 Idem in furioso, n. 43. 205
- 3 Caei sunt Episcopi erga nepotes, in c. Accipimus, n. 46. de Paeis. 565
- 4 Caeus an teneatur choro interesse itaq; alioquin non lucratur distributiones quotidianas, in cap. Cum percussio, num. 11. & seq. vsque ad num. 18. de Cler. agrot. 192
- 4 Caeus excusatur à muneribus personalibus, ibid. num. 25. 192
- 4 Caeus non tenetur dicere horas Canonicas, ibid. num. 25. 192
- 4 Caeus tanquam miserabilis persona est sub protectione Ecclesie, ibid. num. 26. 193
- 4 Caeus retinet magistratum, & officium prius obtentum, in c. De rectoribus, n. 33. & 41. de Cler. agrot. 195
- 4 Elatus, & confirmatus qui ante consecrationem officium linguae, vel oculorum amisit, consecrari non debet, sed in totum amoueri, in cap. Consultationibus, num. 7. de Cler. agrot. pag. 207
- 4 Et quid in inferiori Pralato, ibid. 207
- 4 Caeus qui perdit visum, non perdit officium, in c. Ceterum, num. 40. de Rescriptis. 198
- 1 Senatorium Ordinem retinet, & iudicantis officio fungitur, ibid. num. 41. 198
- 1 Retinet Magistratum prius acceptum, ibid. 198
- 1 A tutela non remouetur, sed datur illi curator, vel condutor, ibid. num. 42. & 73. 198
- 1 Caei est miserandum, & eis de nouo subueniendum, ibid. n. 59. 198
- 1 Caeus non potest dici inhabilis ad officium, vel Magistratum, nec respectu tituli, nec respectu exercitij, ibid. n. 81. & seqq. vsque in fin. 195
- 1 Non excusatur à consilio, vel patrocinio, ibid. num. 82. 195
- 1 Si sit sapiens cogi potest esse ad Concilium, & consilere, ibid. n. 83. 195
- 1 Non priuatur voto, quod aliis habere si caeus non esset, ibid. n. 84. 195
- Vide in ver. *Officium, Officialis, Caeus, Mutus, Infirmus.*
- 3 Non dicitur inhabilis ad legendum, vel scribendum, cum à lege sit habundans ad hanc implenda

- da per substitutionem, ibid. n. 85. 295
 2. Cacus vis ingens, & intellectus per speculacior est, ibid. n. 86. & seq. 295
 3. Cacus potest contrahere, & doteare inter viuos, sicut quilibet alius, in c. Cum esset, num. 86. de testam. 338
 4. Cacus de iure communi est inhabilis ad testandum nisi servata forma, & hac consuetudine, in c. Qui test. fac. poss. ibid. n. 96. 339
 5. Celsinus Papa de mane conferebat gratiam, & de sero auferbat, & alteri conferebat, in c. Cum olim, num. 8. de senten. & re iudicata, pag. 333
 6. Celsus, & patenz traditio ex sententia antiquorum Canonistarum non est de essentia Ordinis Sacerdotalis, in cap. Cum venisset, num. 4. de sac. Vnct. 290
 7. Eadem sententia quibus fundamentis nitatur, ibid. num. 10. 291
 8. Reliqua vide in ver. *Chasaffr.* 291
 9. Calix, & Christina ad Episcopum consecrata quocumque portentur sunt ab omnibus veneranda, in c. Audiuimus, num. 26. de relig. & vener. Sanctorum. 333
 10. Calumniam error circa Sacramentum Baptismi, in cap. Si quis puerum, cum. 9. de Baptis. 336
 11. Calumniæ etsi nullam vim tribuant Baptismo, tamen debitam ferunt materiam, & formam, & necessariam habent intentionem ad baptizandum, ibid. n. 16. 339
 12. Camerarius, & Penitentiarius Papæ officium mortuo Papa non expirat, sique deficientibus, potest Collegium Apostolicum alios subrogare pro tempore vacationis, in c. Cum olim, num. 58. de maior. & obed. 517
 13. Camerarius Papæ cum administrationem habuerit, beat cum iurisdictione dici potest habere dignitatem, in cap. Ad hæc, num. 40. de prebend. 106
 14. Camera an possit redimere officia, & loca montium pro pretio, quo in prima erectione condita fuerunt, vel potius pro pretio victimarum venditionum, in cap. Ex epistola, num. 9. & seq. in fin. de probat. 150
 15. Loca montium cessante pacto de redimendo an possint per Cameram redimi, ibid. de vi huius. 17. 159
 16. Campana in Oratorio publicè teneri non possunt, in cap. Patentibus, cum. 5. & 22. de privilegiis. 43
 17. Campanas habere in loco publico, & elevato est non solum loci publici, & sacri, ibidem num. 8. 43
 18. Campanarum pluvium que sine cause, ibid. n. 10. 45
 19. Campanarum sonus est adinuocans ad conuocandum populi. multitudinem ad audiendum, & verbum Dei, ibid. num. 12. & 21. 46
 20. Campanulas habere, & priuatim pulsare non est prohibitum Religiosis in eorum officiis, & in priuatis Oratorijs, ibid. num. 21. & 24. 47
 21. Campanam in priuato Oratorio Religiosis publicè tenere, & pulsare non licet, ibid. num. 22. & 25. 47
 22. Campanarum vna multiplex, & ad quid fuerit adinuocans, in c. Custos Ecclesiarum, an. 3. & seq. de off. Custod. 334
 23. Campana cur benedicatur, ibid. num. 6. 334
 24. Tintina baldetrix sex sunt genera, ibidem no. 7. pag. 334
 25. Cancellarius an & quando ab Episcopo vendi possit, aut locari sub annuo censu, in c. Quomam, ibid. n. 17. Ne Præf. v. fuis. 290
 26. Vide in ver. *Irregularitatis venditio.* 291
 27. Clementia VIII. decretum ne Prælati Cancellarias suorum tribunalium locent, sed illas per proprios ministros mercede conductas exercent, ibid. num. 25. 301
 28. Cancellarius pro singulis litteris dimissorijs, seu testimonialibus decem annis auri partem potest accipere, ibid. num. 26. 301
 29. Item pro qualibet scriptura collationis, vel institutionis potest accipere mercedem suo labori convenientem, que omnibus computatis vnum aureum obo excedat, ibidem num. 27. & 29. 301
 30. Et quartam partem ducati pro examine testium in executione litterarum Apostolicarum, ibid. num. 31. 301
 31. Dummodo ei oallum salarii pro officio exercendo constitutum sit, & ex illius commodis Episcopo nihil emolumenti directè, vel indirectè provenire possit, ibid. num. 28. 301
 32. Cancellarius non dat litteras laico contra laicam rationem peccari, vel pacis, seu contradiçti bene fidei nisi de antiqua consuetudine ad Curiam spectet cognoscio, in c. Antigonis, nu. 12. de pacis. 533
 33. Cancellaria derogat patronatu mixto vnius laicæ, & plurium Clericorum, & non dat de reseruato, in cap. Cum propter, num. 64. de iure parti. 260
 34. Reliqua vide in ver. *Notarius.* 159
 35. Cancellarij, seu Aduari Episcoporum vbique sunt laici, in cap. Sicut te, cum. 63. de Cler. vel Mon. 428
 36. Cancellarius quam mercedem possit accipere pro qualibet scriptura collationis, vel institutionis, in c. In ordinatio, nu. 31. & 35. de simon. 144
 37. Cancellarij quale iudicium sit sanctis, in c. Cum sign. 18. de contr. coniugat. 140
 38. Cameræ edicti à Papa in Concilio dicuntur Conciliares quoad effectum derogationis, in c. Ex parte, num. 1. & seq. de capelli. Monach. 227
 39. Canonici ita sunt interceptandi vt minus corrigantur, in commune quàm si possint, in c. Cum in cunctis, s. Inferiora, num. 26. de elect. 54
 40. Canonici inponunt penam ipso iure imper hæc per alios ius iam damnato dicitur iuris executiones, ibid. num. 2. 55
 41. Canonum violatores desolantur tam ab obtentis quàm obtinendis, in c. Postumil, secundo, o. 1. de elec. 68
 42. Canonici standum est etiam in terris impetij, & in foro seculari in materia, qua non est expressè decisio iuris Civilis, sed tantummodo sunt opinionibus inter Legistas, in c. Interdicti, n. 1. de homicid. 259
 43. Canones, & leges interpretari ius tantum potest qui potest condere, in c. Cum venisset, in. 12. de iudic. 28
 44. Canonum disciplina est Theologie subalternata, ibid. n. 107. 34
 45. Canonum Actura Principum Constitutionibus adiungatur, ibid. nu. 56. 34
 46. Quæ Apostolorum primus expenditur, in cap. 28. 34

INDEX RERVM

- Requisit, num. 87, de Ordinac. ab Epif. 213
- Canones ignorare periculofum eft Theologis, & Catholicis omnibus, in c. Cum fit ars, n. 11. de stat. & qual. 280
- Canon Provincialis Concilij allegari potest ad decisionem caufarum, in ea parte quæ claufa est in corpore iuris in c. Antigonus, num. 14. & n. 10. vers. Ad hanc difficultatē, de Pactis. 333
- Canones non ligant Papam sicut nec leges Imperatorem, in cap. Cum pridem, num. 66. de Pactis. 349
- Canones Apostolorum quot ab Ecclesia recipiantur vt Canonici, in c. Si quis sanē, num. 8. de pecul. Cleric. 304
- Canonibus Apostolorum preiudicatur per posteriores canones, in cap. Nonnulli, nu. 45. de rescript. 339
- Codex canonum qui sit, in c. Statuimus, num. 41. de suppl. neglig. Pralat. 173
- Canonis imperantis, vel prohibentis transgressio ex sui natura est culpa lethalis, in c. A crapula, num. 21. de vica. & honest. Cler. 3
- Canonis priuilegium non extenditur ad vxores Clericorum, nec ad alias personas non Ecclesiasticas fori priuilegium gaudentes, in cap. Nullus, nu. 45. 58. & 61. de foro compet. 38
- Canonis priuilegium an fuerit ademptum Clericis non habentibus qualitates, c. 6. l. 13. Concilij Tridentini, in c. Si quis, num. 71. & seq. vsq. in fin. de foro compet. 49
- Canonis priuilegium facilius amittitur de iure communi quam priuilegium fori, ibidem, num. 74. 50
- Canones a legibus discrepantes in materia ciuili, & inter laicos seruari debent in terris Ecclesie, non autem in terris imperij, in c. Licet, nu. 24. de censib. 370
- Canones non dedignantur leges Gentilium imitari, in c. Nulla, v. 16. de concess. praben. 230
- Canonum instituta beneficiorum pluralitatem prohibentia vnde originem duxerint, in cap. Quia nonnulli, n. 3. de Cler. non resid. 32
- Canonum statuta quot modis accipiantur, in c. Canonum statuta, num. 1. de conslit. 18
- Canones transgredi non licet in Ecclesiasticis negotijs, vel iudicijs, & proprium sensum sequi, ibid. n. 8. 39
- Canonis appellatione in lationi significatione venit omnis constitutio Ecclesiastica, ibidem num. 11. & 18. 59
- Canon strictē accipitur pro constitutione in generali Concilio edita, ibid. num. 59. 20
- Canones qui dicantur ex stylo Concilij Tridentini, ibid. num. 20. 20
- Canonis nomine frequentius vsurpantur constitutiones an corpore iuris clausæ, ibid. num. 11. & seq. 20
- Claufula in his quæ sacris Canonibus, Trid. Conc. decretis, & Constitutionibus Apostolicis non aduersantur, de quibus Canonibus intelligatur, ibid. num. 21. 20
- Canones fidei non continent ius nouum, sed iuris Diuini declarationem, ibid. num. 25. 25
- Canonum appellatione an veniant statuta Episcoporum, ibid. n. 27. & seq. vsque ad num. 37. 22
- Quid in materia odiosa, & penali, n. 21. 21
- Et quid in materia favorabili, n. 30. 22
- Canonis appellatione in materia favorabili veniunt etiam constitutiones Capituli, ibid. n. 31. & 33. 22
- Canonis appellatione iudicialitē venit statutum Episcoporum, si a Papa sit confirmatum in d. r. Canonum statuta, n. 35. de conslit. 22
- Et idem si statutum sit secundum terminos iuris communis, ibid. num. 36. 22
- Canones omnes sunt in præcepto, ibid. num. 47. pag. 23
- Canonum transgressores ex contemptu, vel neglegētia, aut concupiscentia qualiter peccent, & puniantur, ibid. num. 48. 23
- Canonum conditoris, & Vicario Creatoris subiecta est omnia creatura, ibid. num. 56. 24
- Canonum antiquorum rigor cur nostris temporibus non sit vsquequaque obseruandus, in cap. Non debet, n. 6. de consang. & affinit. 74
- Canone, vel lege deficiente, recurrendum est ad rationem naturalem, in c. Quæ in Ecclesiis, n. 48. de conslit. 135
- Canones loquentes de Episcopis, & Diocesanis verificantur etiam in inferioribus habentibus iurisdictionem quasi Episcopalem in his, quæ iurisdictionis sunt in c. Peruenit, nu. 15. de sent. ex com. 149
- Canones Concilij Tridentini circa dogmata iuria Diuini sunt declarationes, & ideo non incipiunt obligare a Kal. Maij 1564. sicut alia decreta reformationem concernentia, sed a Diuina institutione, in c. Quoniam, n. 55. de conslit. 183
- Constitutiones canonum ligant omnes, & eorum ritum tam in procedendo, quam in decidendo iudicia sunt regulanda, in c. Canonum statuta, n. 6. de conslit. 28
- Constitutiones canonice ab omnibus sunt seruandæ tam in foro externo, quam in foro conscientie, ibid. n. 9. 59
- Ligant omnem creaturam, ibid. nu. 35. 24
- Et an hoc sit restringendum ad subditos, ibid. & num. seq. vsque ad n. 93. 27
- Constitutiones Decretorum singularibus opinionibus sunt præferendæ, in c. Ne iniuriæ, n. 2. de conslit. 37
- Canonis non datur sine præbenda, in c. Cum pridem, n. 6. de Pactis. 554
- Ius Canonis spirituale est, & inuendibile, in d. c. Cum pridem, n. 155. 59
- Canonis potest obtineri cum beneficio curato de iure communi, Secus post Concilium Tridentinum, in c. Cum capella, num. 5. de priuileg. 59
- Ius Canonis est spirituale, & non cadit in laicum in c. Tua non, n. 2. de simon. 373
- Canonis potest esse æquus sine præbenda, sed non sine spe, & expectatione future præbende, in c. Cum M. n. 17. de conslit. 554
- Canonis aliud est, aliud præbenda, ibidem n. 15. pag. 554
- Canonis quid sit, ibid. nu. 26. 54
- Canonis non datur sine præbenda, in c. Olim, nu. 37. de verbor. signifi. 218
- Canonica portio an de obligationibus Episcoporum & beatorum, in c. Pastoralis, num. 33. de his quæ fi. a Pralat. 267
- Canonica portio quæ reliquis pijs iure debetur Episcopo præferatur est a Concilio Trid. in c. Venerabili, n. 19. de censib. 223
- Vide in ver. Præbenda.
- Canonis, & Præbendarum collaris in Cathedrali de iure communi est similitudo inter Epi.

- Episcopum, & Capitulum, in cap. Postulasti, num. 1. de concess. praben. 249
- 1 Canonici non requirunt de substantia matritatem consilij, & vocem in Capitulo, in cap. Cum in cunctis, o. 35. de elec. 43
- 2 Canonici in Cathedrali an vigore consuetudinis coferri possint maiori septennio propter certum ministerium illi annexum, ibid. nu. 58. pag. 43
- 3 Canonici habentes ordinem sacrum annexum requirunt ut prout sit in statu ad talem ordinem requisita, ibid. n. 59. & 63. 43
- 4 Aliis prout etiam facta ex causa permutationis est nulla, ibid. n. 60. 43
- 5 Quod procedit siue illi sit annexus ordo Presbyteratus, siue Diaconatus, siue Subdiaconatus, ibid. n. 61. 43
- 6 Item etas Ordinis requiritur tempore datz, nisi sit ad vacatura in genere, ibidem, num. 65. pag. 43
- 7 Sed hodie obtecentes Dignitates, Canonici, & portiones, quibus Ordines sacri sunt annexi satis est ut sint in tali etate, ut infra annum, promoueri valeant, siue Ordines sint annexi certis prabendis, siue iocertis, quae tamen possint certificari sunt, ibidem, o. 63. & o. 65. pag. 43
- 8 Canonici in Cathedrali Ecclesia conferri possunt etiam non existent in tali etate, ut infra annum ad Subdiaconatum promoueri valeat, si nondum facta sit Ordinum distributio, ibid. num. 71. & n. 74. 44
- 9 Canonici conferri possunt ante etatem a iure, vel a Tridentino Concilio prescriptam, si in illius fundatione sit cautum, ibidem nu. 72. pag. 44
- 10 Canonici nouiter creati in Cathedrali Ecclesia, et nondum sacri Ordo fit annexus etiam hodie conferri possunt in etate a iure communis prescripta, ibid. num. 74. 45
- 11 Vide in ver. *Præbenda quoad etatem.*
Et in ver. *Etas in Beneficijs.*
- 12 Canonici & præbenda includunt appellacione beneficij de quo loquitur Cœcilium Tridentinum c. 4. sess. 23. ibid. num. 81. 45
- 13 Canonici in Collegiata ubi vigore statuti prout ante realem possessionem tenentur expectare per biennium, conferri non possunt constituto in 13. statis anno, ibidem n. 84. 45
- 14 Canonici, & Præbenda ex proprietate vocabuli comprehendunt beneficij appellacionem, in cap. Cum in cunctis, s. Inferiora, num. 38. de elec. 55
- 15 Canonici vendere, vel aliud simplex beneficium an sit sponciatum quia prohibetur, vel de conuerso, in c. Cum pridem, ou. 39. & seqq. vsque ad num. 53. & o. 67. de Padis. 546
- 16 Canonici Cathedralium ecclesiarum quo tempore sacri Ordines annexi fuerint, ibidem num. 43. 546
- 17 Simoniacum esse vendere titulum Canonici quibus rationibus probetur, ibidem num. 51. pag. 548
- 18 Canonici vendens dicitur vendere ius eligendi Episcopum Canonici autem non, ibid. num. 87. 553
- 19 Canonici comprehenduntur in indulto conferendi beneficia Clericorum, in c. Bonæ memoriz, n. 4. de postulat. Prælat. 576

- 20 Canonici, & portiones Cathedralis ecclesie hodie annexum habent ordinem Presbyteratus, Diaconatus, vel Subdiaconatus, in c. Super inordinata, num. 17. de prab. 187
- 21 Canonici, & Præbenda in Cathedralibus, & Collegiatis ecclesijs cum hodie personalem residentiam requirant, sunt incomparabiles, in cap. Cum iam dudum, num. 34. de prab. pag. 130
- 22 Canonici, & officium habenti in eadem ecclesia quæ ex fundacione compatibilis fuit si Episcopus Canonici alterius ecclesie consulit an collatio secundi Canonici sit irrita necne, ibid. oum. 39. & seqq. vsque in fin. pag. 134
- 23 Canonici cum Capella in eadem ecclesia obtineri possunt ex dispensatione Episcopi, in c. Litteras, num. 43. & 45. de Concess. Praben. pag. 145
- 24 Item Canonici cum Archipresbyteratu cui ex consuetudine annexa est duplicata præbenda, ibid. num. 44. & 49. 145
- 25 Canonici creati sine Capituli consensu est nulla, in cap. Dilige, oum. 27. de Prab. 138
- 26 Vide in ver. *Præbenda.*

Canonici, communia.

- 27 Canonici Regularium Lateranensium Congregatio præ antiquitate præcedit omnes alias Religiones, in c. Cum certum, n. 29. de maior. & obed. 490
- 28 Canonici Congregationis S. Georgij in Alga Venetiarum veniunt Cleri secularis appellacione, & ideo præcedunt Canonici Regularibus Lateranensibus, ibid. n. 10. 491
- 29 Canonici, Abbates, Commendatarij, Dignitates, & Procuratores Cathedralium quibus locum habet in Concilio Provinciali, ibid. num. 13. pag. 491
- 30 Canonici, & præbendati absque dispensatione non possunt esse in pluribus Ecclesijs etiam diuersorum Episcopatus, secundum opinionem Innocentij, in cap. Cum iam dudum, n. 14. & 31. de Praben. 118
- 31 Canonici in vna Ecclesia, & præbendati in alia tenentur seruare statuta ecclesie in qua est Canonici, ibid. n. 34. 119
- 32 Canonici non possunt supprimere aliquam dignitatem in Ecclesia, & illius redditus sibi applicare sine auctoritate Papæ, in cap. Cum accessissent, n. 5. de Constit. 145
- 33 An possint in sequitio Ecclesie, & Chori seculo substituere, in cap. Cum omnes, ou. 28. de Constit. 128
- 34 Et quid in absentibus a cœlestre, ibid. num. 39. pag. 128
- 35 Et quid in pernoctantibus in suburbij, ibid. num. 30. 118
- 36 Possunt se obligare ad pecuniam quasi conuentionaliter pro obseruantia statuti, ibidem, n. 39. pag. 119
- 37 Canonici Penitentiales debent esse Magister, vel Doctor, aut Licentiat in Theologia, vel iure Canonico, & Annorum quadraginta, in c. Cum in cunctis, o. 75. de elec. 45
- 38 Et annos quadragenarius debet esse completus, ibid. num. 76. 45
- 39 Defectus tamen etatis non obstat ubi alias ap-
tior

1. *Et* pro loci qualitate non reperitur, ibid. n. 77. pag. 45
2. Canonici, & Portionarii ad ordines suis beneficiis antea non promoti hodie quas penas incurrant in cap. Cum in cunctis, §. Inferiora, n. 39. de elect. 55
3. Canoniorum receptio in Cathedrali Ecclesia pertinet sicut ad Episcopum, & Capitulum, in cap. Cum Ecclesia Viterana, num. 17. de elect. 84
4. Canonici tantum de iure communi habent ius eligendi Praelatum, non autem Portionarii, in c. Nullus, n. 32. de elect. 5
5. Canonici soli de iure communi faciunt Capitulum, ibid. num. 33. & 42 5
6. Canonici Cathedralium de iure communi non possunt eligi Consecutores, secus post Constitutionem Gregorii XV. de Consecratoribus, in cap. Si Clericus, num. 56. de foro compet. pag. 73
7. Canonici, qui principaliter interest Divinis pro dario committit simoniam mentalem, in c. Ex parte, o. 16. de offie. Delegat. 398
8. Canonici veniunt Clericorum appellatione in materia fauorabili, vel indifferenti, in c. Bonae memoriae, num. 2. de postul. Praelat. 276
9. Clericorum appellatione an veniant Canonici, & Dignitates obtinentes in materia odiosa, & resistibili, ibid. num. 5. & seq. 276
10. Canonici censentur exempti per exemptionem, Clericis Ecclesiae concessam, ibidem num. 6. pag. 277
11. Canonici sunt digniores Clericis, ibid. num. 9. pag. 277
12. Et appellantur Ecclesiae Senatus, ibid. num. 10. pag. 277
13. Canonici Cathedralis Ecclesiae iura praesumunt esse peritos, & consilio maturos, in c. Super inordinata, num. 12. de praeb. 286
14. Iuramentum a Canonici Iosularum praestitum de non impedienda translatione eorum Ecclesiae ad ordinem Cisterciensem, valet in eorum praevium, in cap. Reolentes, num. 23. de stat. Monachor. 278
15. Canonici Sacerdotes ex conventionem obstrictis cantare Missam ter in hebdomada denegatur facultas omittendi Missam de feria, in c. Cum erectura, num. 8. de celebr. Missar. 313
16. Canonici in Ecclesia numerata si conferat secundum Canonicos, collario nihil operatur, in cap. Litteras, num. 43. de concess. praeb. pag. 245
17. Canoniorum munus est psallere in choro, in c. Cum percussio, n. 12. de Cler. agrot. 193
18. Canonici in visitatione adesse debent in habitu, cum quo intrant in chorum cum cappa, & superpelliceo c. Ut iuxta, n. 20. de offie. Ordin. pag. 472
19. Canonici prohibendum est ne Ecclesiae bona conducant, & locationes sint irritae, in c. Multa, n. 7. Ne Cler. vel Monach. 394
20. Canoniorum appellatione etiam Canonici Regulares continentur, in c. Ad audientiam, n. 21. de Cler. non resid. 73
21. Canonici pro Concanonico non potest agere sine mandato, in c. Cum M. ou. 8. de Confrat. pag. 152
22. Canonici praebendatus si aliud beneficium impetret facta mentione de praebenda, & non de

- Canonicali, gratia non est suspecta, ibid. num. 29. 154
23. Et quid in casu conuerso, ibidem, num. 30. pag. 154
24. Si duo Canonici recipiantur ad unam praebendam, non tenet receptio etiam si Legati auctoritas interuenierit, in c. Dilecto, n. 1. & 7. de praeb. 137
25. Canonici potest recusari in causa Concanonici, in c. Nolui, n. 14. de elect. 63
26. Canoniorum munus est psallere in Choro, in c. Cum percussio, n. 12. de Cler. agrot. 193
27. Canonici, & Clerici eiusdem Ecclesiae veniunt coniunctorum appellatione, in cap. Cum Sacerdotes, n. 10. de postulan. 577

Canonici cum expectatione Praebendae.

1. Canonici an recipi possint cum expectatione futurae praebendae, in cap. Cum M. num. 57. & seq. vigne in fin. de Confrat. 157
2. Quid si receptio fiat pure, & simpliciter, cum intentione tamen ut Canonici habeat praebendam cum ptimum vacauerit, ibid. num. 58. pag. 157
3. Et quid si primo recipiatur pure, & postea ex intervallo promittatur ei praebenda proxime vacatura, ibid. n. 59. 157
4. Et quid si eodem tempore fiat receptio, & promissio sub diversis cooptione verborum, ea tamen intentione, ut statim sit Canonici, sed praebendam non habeat nisi cum vacauerit, ibid. n. 64. 157
5. Et quid si effectus utriusque conferatur in tempus vacaturae, ibid. n. 67. 157
6. Et quid si receptio, & promissio fiat sub vnicis verbis cum structura, ibid. num. 68. 157
7. Canonici receptus cum promissione vacaturae praebendae, debet illam habere non ex vi promissionis, sed ex vi receptionis, ibid. num. 69. pag. 157
8. Canonici receptio ad vacaturam praebendam non valet, in cap. Dilecto, n. 8. de praeb. pag. 137

Vide in ver. Expectatione Praebendae Canonici.

1. in Canonico recepto quam cito facultas se obtulerit praebenda debetur, & interim quotidianas distributiones habebit, in c. Cum dilectus, n. 2. de praeb. 126
2. Canonici receptio non viciatur ex infecta promissione futurae praebendae, ibidem num. 3. pag. 126
3. Quod procedit si recipiatur ea intentione, ut statim sit Canonici, sed praebendam non habeat, nisi cum vacauerit, ibidem, num. 4. pag. 126
4. Secus si effectus tam receptionis, quam promissionis differatur in tempus vacaturae, ibid. num. 5. 126

Canonici quo ad distributiones quotidianas.

Vide in ver. Distributiones.

Canoniorum receptio per simoniam.

Vide in ver. Simonia in aduisione ad Canoniam.

Canonici quoad Præbendas, & Ordines annexos.

Vide in ver. *Præbenda quoad Ordines.*

Canonici irregularis.

Vide in ver. *Irregularis.*

Canonici Regulares.

1. Canonici Regularium Lateranensium Congregatio præ antiquitate præcedit omnes alias Religiones, in c. Cum certum, n. 9. de maior. & obed. 490
2. Canonici Regulares possunt cum licentia suorum superiorum ex rationabili causa abesse per id tempus, quod ipsis permittitur, in c. Licet, num. 63. de præben. 168
3. An possint in absentia distributiones quotidianas percipere, ibid. num. 130. 173
4. Canonici Regularium, vel Monachorum, Hispaniæ status, quibus solentur annuæ pensiones, quas vocant privilegia, an sit reprobus à iure, vel à Concilio Tridentino, in cap. Monachi, num. 6. & 62. de stat. Monachor. pag. 165
5. Canonico Regulari, quem testator constituit executorem ad annum redditum distribuendum cum facultate aliquid sibi applicandi, an obstat Concilium Tridentinum, in c. s. scilicet 25. de Regularibus, in cap. Ioannes, num. 12. de testam. 353
6. Et an possit esse executor ultimæ voluntatis, ibid. num. 14. 315
7. Potest præfici Parochialis etiam seculari cum socio sui Ordinis si commodè fieri possit, in cap. Quod Dei timorem, num. 1. de stat. Monachor. 185
8. Canonici Regulares, & Monachi equiparantur, ibid. num. 5. 185
9. Canonici Regulares quando, & à quibus instituti, ibid. num. 2. & seq. 185
10. Eorum Religio in processibus, & alijs actibus publicis præcedit omnes alias Religiones, ibid. num. 9. 185
11. Eorum Prepositi an infra annum ad Sacerdotium promoveri debeant sicut Priores Conventuales ex Constitutione Clementis. V. ibid. num. 10. 186
12. Monachorum appellatione an veniant Canonici Regulares, ibid. num. 10. & seq. 186
13. An possint hodie præfici Parochiales, Ecclesijs secularibus, ibid. num. 13. 186
14. Etiam ad tempus prohibentur assumi ad curam animarum ex decreto Gregorij XIII. ibidem num. 16. 187
15. De iure communi sunt incapaces beneficiorum simplicium secularium, ibid. 19. 188
16. An possint eligi in Abbates, in c. Cum in Magistrum, num. 7. de elect. 109
17. Canonici Regularium appellatione etiam Canonici Regulares continentur, in c. Ad audientiam, n. 21. de Cler. non resid. 117
18. Canonici Regulares & Portionarii seculares in ecclesia Regulari an gaudeant vacatione trium mensium à Concilio Tridentino, ibidem num. 14. 74
19. Canonici Regulares abesse possunt cum licen-

tia Superioris, etiam ultra 40. dies ex consuetudine permisso citra amissionem aliquam fructuum, ibid. num. 19. 74

20. Canonici Regularis qui non possunt vivere sine carnibus, dicitur transire ad Monachos ex temeritate, in c. Licet, num. 34. de Regular. 86

Vide in ver. *Regulares quoad transiunt.*

21. Canonici Regularis si fiat Monachus Religiosis auctoritate magis Monachus, sed si laxioris redire compellitur, in cap. Sanæ, num. 1. de Regular. 36

22. Regula Canonice Regularium est laxior, quam regula Monachorum, sed per constitutiones potest esse strictior, ibid. num. 3. 36

23. Canonici Regulares vescuntur carnibus, Monachi secus, nisi in casibus, &c. in c. Cum ad Monasterium, n. 1. & 20. de stat. Monachor. 190

24. Utuntur lineis canis, ibid. num. 1. 190

25. Canonici Regulares inobedientes Priori suo per ipsum excommunicari possunt, & si fuerint incorrigibiles de Fratrum consorcio expelli debent, in c. Cum in Ecclesijs, num. 1. de maior. & obedien. 500

26. Canonici Regularium Lateranensium gratia, & Parochiales ab Innocentio X. declarantur comprehendi in eius Bulla, Instauranda, in c. Relatum, num. 28. Ne Cler. vel Monach. pag. 410

27. Canonici Regularis an possint eligi in Abbatem, in c. Cum in Magistrum, num. 7. de elect. pag. 109

Canonici quoad residentiam, fructus, & distributiones.

28. Canonici de iure communi sunt adstricti ad personalem residentiam, in c. Cum iam dudum, num. 19. de præben. 118

29. Canonici, & alij Beneficiati in Cathedralibus, & Collegiatis ex capite non residentia priuati non possunt titulo, nisi post lapsum trium annorum, in c. Extra, num. 14. & 35. de cler. non resid. 65

30. Canonicus absens ultra sex menses primo anno priuatur debet dimidia parte fructuum ad ratam mensium quibus absuit, si non integer est annus, secundo omnibus fructibus, ibidem num. 15. 66

31. Non talem post lapsum trium annorum qua forma sit primandus canonicatu, ibidem num. 35. 68

32. Existentes in seruitio Episcopi percipiunt fructus beneficii, sed non distributiones quotidianas, in c. De cetero, num. 1. de cler. non resid. 42

33. Et quid de existente in seruitio inferioris Prælati, ibid. num. 2. & 6. 42

34. Canonici duo, vel Beneficiati absentes pro seruitio Episcopi an percipere debeant sine diminutione distributiones quotidianas, in quibus vniuersi Capituli redditus consueuerunt, ibid. n. 1. & seq. vsque in fin. 42

35. Canonici duo loci possunt etiam inuis Episcopo insecuire ab id. num. 15. 43

36. Canonici nullum detrimentum sentire debent ex absentia cum non dist. pct. eos quominus residentiam, ibid. num. 1. & 4. 44

37. Absentes pro seruitio Episcopi post Concilium Tridentinum percipere debent duas tantum partes distributionum, ubi alij non sunt redditus

- reditus & distributionibus separati, ibid. nu. 29.
& seqq. usque in fin. 45
- 4 Absentes studiorum causa post Concilium Tridentinum lucrantur duas tertias partes distributionum quotidianarum, in quibus reditus omnes consistunt, amissa alia tertia quæ accersit inseruiantibus, ibid. num. 34. 45
- 4 Canonici ut abesse possint tribus mensibus & Concilio permissis nec episcopi, nec capituli licentia, nec causa requiritur, in c. Relatum, num. 36. de cler. non resid. 36
- 1 Canonici Collegiarum ecclesiarum etiam non insignium, quibus cura animarum incumbit, tenentur residere non obstante contraria consuetudine etiam immemorabili, in c. Cum omnes, n. 33. de consue. 128
- 1 Canonici absentes tribus mensibus & Concilio permissis non lucrantur distributiones etiam ab immemorabili tempore illas percipere consueverint, ibid. num. 35. 129
- 4 Canonici, & Beneficia obtinentes in cathedralibus, vel collegiatis ecclesijs an, & quibus casibus percipere possint in absentia reditus beneficiorum suorum, in c. Lest. num. 15. & seqq. usque in fin. de praben. 164
- 4 Canonici de iure communi in absentia fructus prabendæ non percipiunt, ibidem num. 22. pag. 165
- 4 Declaratur, ibid. num. 25. 165
- 4 Absentes non sunt ipso iure privati fructibus prabendarum suarum, sed priuandi ad præscriptum Concilij Tridentini, ibid. n. 25. 165
- 4 Non residentes hodie non possunt priuari titulo uis post lapsum trium annorum, ibidem, num. 26. 165
- 4 Nec sunt priuandi distributionibus, in quibus uiuere reditus consistunt, quia satis sunt illis priuati, ibid. num. 27. 165
- 4 Absentes in studio Theologiæ non percipiebant fructus prabendæ ante cap. Super specula, de Magistris, ibid. num. 38. 166
- 4 Facultatem non habent distributiones, aut fructus absentibus remittendi, ibid. nu. 39. 166
- 4 Absentes a seruitio ecclesiæ puniendi sunt, licet sint præsentis in ciuitate, ubi ecclesia consistit, ibid. num. 41. 166
- 4 Canonici etiam suæ obligationi satisfaciunt quoad seruitium chori, & altaris, tamen non possunt rita conscientia ordinariæ absente à Capitulo, ibid. num. 42. 166
- 4 An possint sumere dies absentia permissos in diebus Capituli, seu Congregationis Capitularium, ibid. n. 44. 166
- 4 Absentibus pro defensione iurium ecclesiæ Parochialis, in qua sunt inuiculi, non debentur fructus suorum canoniarum, ibid. num. 45. pag. 166
- 4 Canonici ita demum tres menses singulis annis abesse licet si hoc habeat statutum, vel consuetudo ecclesiæ, ibid. n. 48. 167
- 4 Constitutiones quæ longum seruitij tempus requirunt, quàm nouem mensium, præferuntur à Concilio Tridentino, ibid. n. 49. 167
- 4 Canonici, qui maiori seruitio ecclesiæ quàm nouem mensium sunt adstricti si non residerint, subiacent penis Concilij Tridentini, ibidem, num. 50. 167
- 4 Ut abesse possint tres menses à Concilio permissos nec Episcopi, nec Capituli licentia, nec causa requiritur, ibid. n. 51. 167
- 4 Et tunc absentes pro negotiis priuatis aliis non sunt multandi, quàm amissione quotidianarum distributionum ibid. n. 53. 167
- 4 Canonici non possunt à seruitio Ecclesiæ abesse ultra tres menses continuos, sine interpellatos, ibidem nu. 54. 167
- 4 Nec omnes simul abesse possunt, sed ea tantum quota pars quæ videbitur arbitrio Episcopi, & Capituli, ibid. n. 55. 167
- 4 Horæ cuiuslibet diei non sunt computandæ ad conficiendos tres menses absentia, sed dies integri absentia tantum, ibid. n. 56. 167
- 4 Canonici Regulares possunt cum licentia suorum Superiorum ex rationabili causa abesse per id tempus, quod ipsis permittitur, ibidem nu. 63. pag. 168
- 4 Canoniatum, vel Dignitatem obtinens cum Parochiali ex dispensatione Apostolica tenetur in Parochiali residere, & tunc lucratur fructus Canoniciatus, vel Dignitatis, ibid. nu. 67. 169
- 4 Canonici duo in seruitio Episcopi existentes percipiunt in absentia fructus prabendæ, ibidem num. 71. 169
- 4 Canonici familiares Papæ percipiunt fructus in absentia, non obstante contraria consue. ibid. num. 72. 169
- 4 Canonici studentes in publica Vniuersitate integrè percipiunt in absentia fructus prabendæ, modo ultra quinquennium non abeant, ibid. num. 73. 169
- 4 Idem in docentibus etiam in ecclesiis, ibidem, num. 115. 169
- 4 Canonici in illis casibus in quibus in absentia lucrantur distributiones multo magis percipere debent fructus prabendæ, ibidem nu. 74. pag. 169
- 4 Canonici abesse non licet à seruitio ecclesiæ nisi ex causis in iure expressis, quæ an veræ sint Episcopi est iudicium, ibid. n. 75. 169
- 4 Canonici an liceat se inuicem substituere, ibid. num. 84. 170
- 4 Canonici Basilicæ S. Petri tam de iure communi, quàm ex Concilio Tridentino tenentur ad præstandum in choro, ibid. num. 89. 170
- 4 Canonici non possunt mutuum remissionem, punctaturarum facere, & portionem quam sibi inuicem remiserint, debet episcopus applicare fabricæ Ecclesiæ, vel alteri pro loco, ibid. n. 90. pag. 170
- 4 Et quid postquam portiones non residuum, perceperunt, ibid. num. 91. 170
- 4 Absentes tres menses à Concilio permissos percipiunt fructus prabendæ, sed non distributiones, non obstante immemorabili, ibidem num. 91. 170
- 4 Canonici, qui pestis causa abfuerint, an debeantur quotidianæ distributiones, ibidem num. 93. pag. 171
- 4 Canonici tenentur assistere Episcopo etiam non pontificaliter celebranti, si ira se habeat consuetudo, sed distributiones non percipiunt, ibid. num. 108. 172
- 4 Absentes ex causis in iure permissis lucrantur distributiones quotidianas, si prabendæ distingas, aut fructus grossos non habeant, ibidem num. 124. 172
- 4 Sed post Concilium Tridentinum lucrantur duas tertias illarum partes amissa alia tertia, quæ

- que instruuntibus accrescit, ibid. num. 126.
& seq. 173
- 4 Canonici Regulares an possint in absentia distributiones quotidianas percipere, ibid. n. 130. pag. 173
- 4 Canonici infirmus percipere debet etiam portionem accrescentem, ibid. n. 139. 174
- 4 Canonico conceduntur distributiones illius cuius, cui sine vitæ periculo interire non potest, ibid. num. 141. 174
- 4 Canonico à secretis Regis Portugallic in rebus ecclesiasticis ex gratia conceduntur in absentia distributiones quotidianæ, ibid. num. 161. pag. 176
- 4 Canonici absens pro negotijs Capituli lucratur distributiones quotidianas, nec tenetur inferuire per substitutum, ibid. n. 167. 177
- 4 Canonici qui tenentur assistere Episcopo Pontificalia exercent in Cathedrali tenentur etiam in alijs civitatis locis, & suburbij, & tunc lucrantur distributiones, ibid. num. 168. 177
- 4 Canonici pro servitio Episcopi, vel Auditorum causa absentibus de iure communi debentur integræ distributiones quotidianæ, in quibus universi redditus consistunt, in c. Quia in tantum, num. 32. de præb. 94
- 4 Idem si fructus præbendæ sint admodum tennes ibid. n. 33. 94
- 4 Sed post Concilium Tridentinum debentur tantum duæ tertie illarum partes, amissa alia tertia, quæ instruuntibus accrescit, ibid. num. 34. pag. 94
- 7 Papa non consuevit referbere, ut Canonici absentes habeantur pro interuentibus, in cap. Olim, n. 39. de verb. signif. 112
- 7 Absentibus ex iusta causa post Concilium Tridentinum debentur duæ tertie partes quotidianarum distributionum, si nulli sint redditus à distributionibus distincti, ibid. n. 40. 112
- 7 Canonici qui pro lucrandis distributionibus interfunt Choro, an simoniam committant, ibid. num. 43. 112
- 3 Si sine iusta causa cessent à Divinis, Episcopus cassationem non servabit, & Metropolitanus cognoscat, in c. Irrefragabili, §. Caterum, n. 1. de off. Ordin. 453
- 3 Absentibus ultra tres menses à servitio Ecclesiæ potest Episcopus penam privationis fructuum ante sententiam, vel in actu sententiae augere, vel diminuire, & non in totum remittere, ibid. n. 28. 455
- 4 Habentes præbendam equè principaliter vitant cum Parochiali tenentur in Parochiali reside- re tanquam in digniori, in c. Expofuisti, n. 16. de præbend. 180
- 4 Reditus Canonicoz quot modis augeri possunt ex prouentibus Ecclesiæ Parochialis, ibid. n. 35. & seqq. vique in fin. 182
- 4 Infirmi, vel senio confecti non tenentur inferuire per substitutum, in c. Nulla, num. 73. de concess. præbend. 236
- 4 Et an percipere debeant etiam portionem quotidianarum distributionum, quæ à Canonici absentibus amissa inferuiuntibus accrescere, in cap. Cum percussio, n. 28. & seqq. vique in fin. de Cler. & gro. 193
- 4 Canonici duo absentes pro servitio Episcopi fructus præbendarum suarum percipiunt, non obstant constitutione contraria, in c. Ad au-
Reperitur in 5. libris Decret.
- dientiam, n. 1. & 7. de Cler. nū. resid. 71
- 4 Idem in absentibus pro servitio Papæ, ibid. n. 7. pag. 71
- Canonici de iure communi nullam habent certam vacationem à servitio Ecclesiæ, ibid. n. 14.
- 1 An possint in servitio Ecclesiæ, & Chori fese- substituere, in c. Cum omnes, n. 28. de Constit. pag. 128
- 1 Et quid in absentibus à civitate, ibid. num. 39. pag. 128
- 1 Et quid in pœnoctantibus in suburbij, ibid. n. 30. pag. 128
- 7 Talis interest Divinis officiis pro demario qui non interest pro Deo, in cap. Olim, n. 42. de 3. ver. signif. 212
- 4 Fundationum privilegij, quibus ultra tres menses Canonici abesse licet, an Concilium Tridentinum derogaverit, in cap. Licet, num. 58. de præbend. 162
- 4 Privilegia Apostolica percipiendi in absentia distributiones quotidianas non sunt sublata à Concilio Tridentino, ibid. n. 133. 174
- 4 Canonici, & Præbendati, qui absque Episcopi licentia se contulerunt iudiciorum causa ad vulneratam privilegiam an possint ab eo revocari ad residentiam, præsertim si Ecclesiæ ministrorum defectum patiantur, in c. Cum ad hæc, num. 2. & seqq. vique in fin. de Cler. non resident. 75
- 4 Canonici non ultra duos de licentia Episcopi abesse possunt Auditorum causa, ibid. num. 14. pag. 76
- 4 Quod verum est ubi immineret præiudicium Ecclesiæ, si plures mitterentur ad studia, ibid. num. 15. 76
- Reliqua in ver. *Distributiones Residentia Canonicoz. Statutum quoad residentiam.*
- 2 Canonici, qui ultra tres menses abierunt à servitio Ecclesiæ potest Episcopus penam privationis fructuum ante sententiam, vel in actu sententiae augere, vel diminuire, & non in totum remittere, in cap. Irrefragabili, §. Caterum, n. 28. de off. Ordin. 455
- Canonici supranumerarij, & numerarij.*
- 4 Canonici supranumerarij cū ingrediantur locum Canonicoz decedentium intra numerum, Moniales secus, in cap. Non amplius, n. 50. de Institue. 219
- 1 Canonici supranumerarij Capitulum de fructibus supercrecentibus providere tenentur, non obstant constitutione de certo numero, & contraria protestatione, in c. Cum M, n. 1. de Constit. 150
- 1 Reditus supercrecentes debentur eis etiam si prouenerit ex Canonicoz industria, ibidem num. 39. 155
- 1 Quod procedit si prædia sint communia & reditus communiter augmententur, ibid. num. 40. pag. 155
- 1 Secus si præbendæ sint distinctæ, ibid. 155
- 1 Supranumerarij non tenentur Canonici Antiqui communicare suas præbendas, sed tantum reditus supercrecentes, ibid. n. 49. 156
- 1 Ultra numerum recepti debentur fructus supercrecentes vique ad quantitatem valoris præbendarum antiquarum, & non ultra, ibidem num. 51. 156

INDEX RERUM,

- 1 Et quid si fructus non sufficiant nisi ad vnam præbendam, ibid. n. 52. 156
- 1 Supranumerarij qualiter ab Episcopo creati possint ex sententia S. Congregationis Concilij, ibid. n. 65. 158
- 1 Ultra numerum recepti non possunt præbendam postea vacantem propria auctoritate apprehendere, nisi eis conferatur, nec habentius in re, sed ius ad rem, ibid. n. 66. 158
- 4 in Canonico cum quis recipitur in Ecclesia non numerata creatur quoddam ius de nouo, quod nascitur, & extinguitur cum persona, in cap. Dilectio, n. 13. de Præben. 157
- 4 Canonico ultra functio in Ecclesia non numerata si eius Canoniciatus impetretur non valet impetratio, ibid. n. 14. 158
- 4 Numerus Canonicoꝝ non possit ab Episcopo augeri de Capituli consensu, ibid. n. 16. & seq. vsque in fin. 158
- 4 Quid si numerus non sit per statutum iuratus, nec confirmatus, ibid. n. 17. 158
- Et quid si sit iuratus, sed non confirmatus, ibid. n. 19. 158
- 4 Et quid si sit iuratus, & confirmatus cum decreto irritanti, ibid. num. 21. 158
- 4 Et quid si redditus Ecclesiæ sint aucti, ibid. n. 23. pag. 158
- 4 Numerus Canonicoꝝ neque ab episcopo augeri potest sine Capitulo, neque à Capitulo sine episcopo, ibid. num. 28. 158
- 4 Numerus Canonicoꝝ etiam iuratus, & confirmatus cum clausula decreti habet in se conditionem resolutiuam, nisi Ecclesiæ facultates exercuerint, ibid. n. 33. 158
- 4 Supranumerarios potest episcopus creare, ita tamen vt nullius ius ad vacaturam præbendam sibi vendicent ex tali creatione, ibidem n. 35. pag. 158
- 4 Canonico supranumerario debetur præbenda cum se facultas obtulerit non ex vi promissionis, quæ nulla est, sed ex vi receptionis, in cap. Dilectus, n. 7. de præben. 156
- 4 Canonici recipi potest sine beneficio, seu præbenda, ibid. n. 8. 157
- 4 Dummodo id fiat ex causa, & non multi sic recipiantur, ibid. num. 9. 157
- 4 Nec incruentiar pactum, & receptus nihil parit, ibid. num. 10. 157
- 4 Canonici supranumerarii vacante præbenda extinguitur, & numerarius efficitur, ibid. n. 14. pag. 157
- 4 Secus in Monialibus supranumerariis, ibid. n. 15. pag. 157
- 4 Canonici ultra numerum recepti an habere debeant stallum in Choro, vocem in Capitulo, & quotidianas distributiones, ibidem num. 16. pag. 157
- 4 Quid si super hoc extet consuetudo Ecclesiæ, ibid. num. 17. 157
- 4 Et cessante consuetudine quid in receptis voluntariè à Capitulo, ibid. 157
- Vide in ver. *Statutum circa numerum Canonicoꝝ*.
- Et in ver. *Præbendam suppressam, & redactio numeri*.
- 4 Et quid in receptis de mandato Papæ, ibidem. pag. 157
- 4 Consuetudo quæ communiter est vbique recepta ultra numerum non habeant iura canonica, nec distributiones quotidianas, valida est, & obseruanda, ibid. n. 18. 158
- 4 Canonici expectantes dici non possunt beneficiati, & vocantur Canonici in herbas, ibidem pag. 158
- 4 Canonici ultra numerum ad limites inflationis vocem consequuntur, ibid. num. 19. 158
- 4 Numerus frangitur si recepto ultra numerum, fiat à Capitulo simpliciter: secus si cum adiectione, vt receptus sit supranumerarius, ibid. num. 20. 158
- 4 Canonici ultra numerum recepti potest esse Delegatus Papæ, ibid. num. 21. 158
- 4 Item potest eisdem consecratorum post Bullam Gregorij XV. de Conseruatoribus, ibid. 158
- 4 Canonici ultra numerum à Capitulo recepti eo adiecto, vt sit supranumerarius non consequitur, nisi ius quoddam preparatorum ad ius integrum obtinendum, ibid. n. 24. 158
- 4 Numerus non frangitur si Papa mandet quem recipi in Canonico ultra numerum simpliciter, ibid. n. 25. 158
- 4 Clausula, Cum plenitudine iuris canonici, includit quotidianas distributiones, ibid. n. 26. pag. 158
- 6 Canonistarum opinio circa matrimonij contractum præualeat opinioni Theologorum, in cap. Super eo, num. 5. de condit. appol. 38
- 6 Canonistarum opinio præferenda est opinioni Theologorum super interpretatione iuris Diuini in spectantibus ad moralem Philosophiam, in c. In ciuitate, num. 11. de Vfur. 390
- 3 Canonista in locis de hæresi non suspensis præferendus est Theologo, in c. Eam te, num. 43. de etat. & qualir. 344
- 3 Canonista à Theologis dissentit tam in idemitate Tonforæ, & Psalmissarum, quàm in numero ordinum, in cap. Cui contingat, num. 44. de etat. & qualir. 360
- 3 Canonistarum opiniones de simonia in Beneficijs penduntur, in cap. Cum ptem, n. 136. de pactis. 358
- 4 Canonista, & Theologi referunt pro opinione affirmatiua, in cap. Fratemitatem, num. 15. de Sepulturis. 363
- 3 Canonizare quid sit, in cap. Audiuius, nu. 2. de Reliq. & ven. Sanctior. 338
- 3 Canonizari vt quis possit quæ sint inquirenda, & probanda, ibid. num. 3. 337
- 3 Canonizandi modus, qui nunc seruatur, in primitiua Ecclesia non seruabatur, & cur, ibidem num. 6. 322
- 3 ad Canonizationem an sufficiat excellentia vite sine miraculis, ibid. n. 13. 322
- 3 ad Canonizationem Sanctoꝝ quæ maturitate, & consilio, quoue ordine sit procedendum, ibid. n. 15. 322
- 3 Canonizationis quis sit effectus, ibid. num. 17. pag. 322
- 3 Canonizatio est vnum ex specialibus Papæ reuerentiis, ibid. num. 20. & seq. vsque ad num. 28. pag. 322
- 3 Nec fieri potest ab Episcopo in sua diocesi, & cur, & n. seqq. 322
- 3 Canonizatio Sanctoꝝ est vox ex maioribus causis, quæ inter Christianos proponi possit, ibid. num. 27. 328
- 3 in Canonizatione alicuius Sancti si Ecclesia erraret, quod non est credendum, Deus tamen acceptaret

- pariter preces in illius honorem posuerat, 337
 ibid. n. 38. 337
 3 Canonizatus constituitur omnibus communiter adorandus, ibid. n. 33. 339
 3 Canonizari ut quis possit pro sancto copulativè requiruntur sanctorum vita, & miracula, in c. Venerabili, n. 2. de Testib. 396
 3 Canonizatio Sanctorum est ex his, quæ spectant ad statum universalem totius Ecclesiæ, ibidem n. 37. & n. 38. 399
 3 Canonizatio Sanctorum est medium inter distinctiones fidei, & alias sententias, quæ ad particularia facta pertinent, ibid. n. 38. 399
 3 in Canonizatione Sanctorum Divina Providentia præservat Ecclesiæ ne medio fallibili attestationum fallatur, ibid. n. 40. 399
 3 Canonizatio Sanctorum, translatio, depositio, & cessio Episcoporum pertinent ad solum Papam, non tam constitutione canonica, quàm institutione Divina, in c. Bernicidiam, n. 57. de off. Ordin. 433
 3 Papa ante actum canonizationis inducit populum ad orandum, ut Deus non permittat ipsi errare in hoc negotio, in c. Venerabili, n. 19. de Testib. 398
 3 Papa canonizando aliquem secundum informationem sibi factam quantumcumque veteri non approbet, tamen non errat, ibid. n. 24. pag. 390
 3 Cantor non est nomen ordinis specialis, sed officij, in cap. Cui contingat, num. 19. de stat. & qual. 358
 3 Contrarium, ibid. num. 56. vsque ad n. 63. & 73. pag. 398
 3 Cantoria, seu Psalmistatus in primitiva Ecclesia erat ordo ecclesiasticus à Lecturatu distinctus, ibid. num. 71. 393
 3 Cantorum, seu Psalmistarum ordo constitutio Ecclesiæ supposita, aut delectudine aboleti non potuit, ibid. num. 78. & seqq. 395
 7 Capellæ Principum, & eorum Capellani subsunt locorum Ordinariis, non autem Capellarum, magistris, in cap. Cum capella, n. 6. de privileg. 59
 7 Capellæ Regiæ visitari possunt ab Episcopo ex decretis Concilij Tridentini, ibidem num. 8. pag. 59
 7 Concilium Tridentinum in c. 11. sess. 24. vers. 1. tenet quoad Capellanos Regios, non habet locum nisi extra visitationem, ibid. num. 20. 59
 7 Capellani Regij, Milites, eorumque familiares, & alii quomodo locorum Ordinariis subiciantur, in cap. Tuorum, num. 43. de privileg. 55
 1 Capellania si ex perpetua fiat amonibilis ad numerum desinit esse beneficium, in cap. Ad audientiam, il secundo, num. 110. de rescript. 243
 3 Capella si intra Ecclesiam ædificetur, & ab alio doteatur Ecclesiæ efficitur patrona, in r. Ad audientiam, il primo, n. 40. de Ecclesiæ ædific. pag. 360
 3 Capella appellatione quid veniat, & quos sipe Capellarum species, in cap. Expositio, n. 2. de preben. 188
 4 Capella appellatione non venit portio, ibid. num. 22. 180
 3 Capellania Sacerdotalis in Cathedrali obtineri potest in vigesimoquarto anno iacobo, in cap. Ut Abbates, num. 10. de stat. & qual. pag. 328
 3 Capella, in cuius fundatione cautum est ut Capellanus per seipsum Missas celebrare teneatur, conferri potest simpliciter Clerico, in c. Tamen ætate constituto, ut infra annum possit in Presbyterum ordinari, ibid. n. 52. 323
 3 Capellanæ in Cathedrali, quarum Capellani à Capitulo electi teneantur Missas Conventuales canere, & divinis interesse sunt Sacerdotalis aptitudine, ibid. n. 53. 322
 3 Capellania, cui est annexum onus Missarum celebrandarum an sit Sacerdotalis, an ne Capellanus teneatur per seipsum Missas celebrare, ibid. n. 60. & seq. vsque ad n. 89. 323
 3 Capellania ea lege erecta ut Capellanus teneatur Missas celebrare, & si divinis deferuire nō est Sacerdotalis, & conferri potest Clerico quatuordecim annorum, ibid. num. 62. 66. & 70. pag. 324
 3 Hæc verba Missas, vel Divina officia celebret, aut in Divini deferuiat non important personale servitium, ibidem num. 64. 70. 73. & 74. pag. 324
 3 Declaratur, ibidem num. 88. 99. 100. & 102. pag. 324
 3 Capellania sic instituta ut Capellanus quotidie Missam celebret, & si negligens fuerit, certam penam incurrat, non requirit personale residentiam, ibid. n. 68. 325
 3 Idem si cautum sit ut domus pro Capellano adificetur ubi habitat, & servat divinis, alioquin amoveri possit, ibid. n. 69. 325
 3 Capella sic ordinata ut eligatur idoneus Capellanus Presbyter, qui Missam celebret, est Sacerdotalis, sed Capellanus non teneatur interesse per seipsum ibidem num. 71. 325
 3 Declaratur, ibid. n. 79. 325
 3 Capellania in Cathedrali Ecclesia sic fundata, ut Capellanus debeat celebrare diu, nocturne, divinis officium non requirit ut Capellanus debeat esse Presbyter, ibid. n. 72. 325
 3 Capellanium non requirit servitium personale declaratur ex obsequantia subsecuta, ibidem num. 74. & 84. 326
 3 Capellano habenti onus per seipsum celebrandi Missas in ecclesia à Testatore destinata potius indulgetur ut celebret in eadem ecclesia per substitutum quàm alibi per seipsum, ibid. n. 75. vers. Nec adveniat. 326
 3 Capellanus teneatur per seipsum Missas celebrare si ad verba expressis aut equipollentibus cautum fuerit in fundatione Capellanæ, ibidem num. 76. 326
 3 Residentia personalis, & obligatio Missas celebrandi, & inferendi per seipsum in Capellis, & beneficiis simplicibus quibus casibus censetur induci ex sententia S. Congregationis Conc. ibid. num. 78. 326
 3 Capellani, & beneficii Sacerdotalia obediunt in Cathedralibus, & Collegiatis ecclesiis teneantur Missas celebrare, & onera adimplere per seipsum, ibid. num. 79. & seq. 327
 3 Capellanæ erectæ in cathedrali, vel collegiata ecclesia cum onere Missarum celebrandarum non comprehenduntur in decreto Concilij Tridentini, c. 4. sess. 22. nisi ordinem annexum habeant, ibid. n. 80. & 90. 327
 3 Capellani obtinent ad, & quoad teneantur esse

- Presbyter, & Missas, ac diuina officia celebrare per seipsum, compendiosa distinctio, ibid. num. 87. 188
- 3 Capella sic fundata in Collegiata ecclesia vt illam obtinens obligatus sit in dicta Ecclesia Missas dicere, eique in diuinis deferuire an requirit vt Capellanus hac munia expleat per seipsum, ibid. num. 89. & seq. vsque in finem, pag. 188
- 1 Capellania cum onere inferuendi choro requirit personale seruitium, ibid. num. 90. 188
- 2 Capellaniz, quibus incumbit onus celebrandi missas, & choro inferuendi, non sunt compatibles cum Canoniciatibus, & Parochialibus, quamvis per earum constitutiones liceat seruire per substitutum, ibid. num. 93. 189
- 1 Capellaniz cathedralis ecclesie, quantum redditus in distributionibus quotidianis consistunt, personalem residentiam requirunt, ibidem, num. 94. 189
- 2 Capella etiam in Collegiata non dicitur Sacerdotalis ex eo quod cautum sit in fundatione vt Capellanus teneatur Missas celebrare, ibid. num. 95. 189
- 1 Capellania extra cathedralem, vel collegiatam ecclesiam ca lege erecta vt capellanus teneatur in diuinis deferuire, non requirit seruitium personale, ibid. n. 96. 189
- 2 Residentia intelligitur de personali ex vulgari modo loquendi eorum qui fundant capellanas in cathedralibus, & collegiatis, ibidem, num. 101. 190
- 1 Capellania cum onere interessendi diuinis officiis in cathedrali, vel collegiata requirit personale seruitium, ibid. n. 103. 190
- 1 Capellaniz cum onere missas, & diuina officia celebrandi, quarum redditus distribuuntur inter presentes, requirunt residentiam iuxta formam Concilij, non obstante contraria consuetudine, ibid. nu. 104. 190
- 4 Capella administrator non potest fructus sua industria, & labore exerescentes pro se retinere, in cap. Tua nobis, num. 8. de testam. pag. 199
- 4 Ordinarius non potest se immiscere administrationi, & visitationi Capellanum contra tenorem fundationis a Sede Apostolica approbatæ, nisi in casu negligentiz administratorum, ibid. num. 15. 190
- 4 Capellanorum tenuitati, aut subiectæ, vel Sacrificiæ in cathedrali Episcopus prouidere non potest remedio, c. 15. sess. 14. Concilij Trident. in c. Exposuisti, nu. 12. de præben. 180
- 3 Capelle Monasterio subiectæ an, & quando teneantur Episcopo ad iura episcopalia, in c. Conquerente, u. 10. de off. Ordin. 193
- 4 Capellania ea lege fundata vt usufructuaria manentere debeant Capellanum, qui omni die celebret, & residet in ecclesia, &c. an sit Sacerdotalis, in c. Conquerente, n. 10. & seq. vsque in fin. de cler. non resid. 199
- 4 Capellanus non tenetur celebrare per seipsum, nisi in fundatione cautum sit vt per seipsum celebret, ibid. n. 11. 190
- 4 Ad dignoscendum an capella sit Sacerdotalis multum faciunt pronuntiationes subiequentes, ibid. num. 12. 190
- 4 Capella ex eo quod Capellanus debeat esse Presbyter est Sacerdotalis, sed nõ propterea Sacer-

- dos tenetur per seipsum celebrare, ibid. nu. 16. pag. 191
- 4 Capellania Sacerdotalis potest conferri simpliciter clerico in ea etate constituto vt infra, annum possit ad Sacerdotium promoueri nisi aliud ex fundatione caueatur, ibidem, num. 19. 191
- 6 in Capellania dignitati vnita Episcopus retinet omnia iura sibi ante vnionem competentia, nisi secus in litteris Apostolicis disponatur, in c. In ordinando, nu. 44. de limon. 197
- 4 Constitutio, qua absentes vitra duos menses priuantur capellaniz, quomodo sit intelligenda, in c. Licet, n. 19. de præb. 195
- 3 Capellaniam obtinens non tenetur sacros Ordines suscipere, sed Missarum oneri potest per alium satisfacere, nisi in fundatione cautum sit, vt per seipsum celebret, in c. Vt Abbates, num. 64. de etat. & qual. 194
- 2 Capitulum Sanctorum, 70. distinct. an fuerit indistincte correctum per cap. De multa, de præb. in c. Dudum i secundo, num. 19. & 18. de elect. 69
- 3 Cap. Denique 4. dist. non est B. Gregorij licet sub illius nomine referatur, in c. Explicari, nu. 45. de obleru. ielun. 198
- 3 Cap. vt lit. pend. lib. 6. an habeat locum in duobus præsentatis, in c. Cum autem, n. 13. de iurepatr. 197
- 3 Cap. Odoardus, de solut. non suffragatur dolo, in cap. Magnus, num. 31. de obligat. ad ratioc. 196
- 2 Cap. Adrianus, & in c. In Synodo, 63. dist. auctoritas, & fides expenditur, in c. Accepimus, n. 64. de Pactis. 198
- 3 Cap. Quia propter de elect. est fauorabile, nec debet multum strictè interpretari, in c. Quia propter, num. 33. de elect. 93
- 3 Cap. Anastasius, 19. est apocryphum, & falsò tribuitur Anastasio, in cap. Maiorea, num. 9. de Baptis. 199

Capitulum, communia.

- 1 de Capitulo esse possunt ex consuetudine etiam penitus extranei, in cap. Nullus, num 36. de elect. 195
- 3 Capitula cathedralium, & collegiarum ecclesiarum curam animarum habentium, & cam per Vicarios temporales exercensium, an cogi possint ad constituendos Vicarios perpetuos, qui cam curam exerceant, in c. 8. parte, num. 9. & seq. vsque ad num. 14. de off. Vicar. pag. 196
- 1 Aut expediat vt Sedes Apostolica decernat de cetero huiusmodi Vicarios perpetuos in prædictis Ecclesijs instituendos, ibid. n. 11. & seq. vsq. in fin. 196
- 7 Capitulum est nomen intellectuale, & res incorporalis, & nihil facere potest, nisi per membra sua, in c. Responso, n. 74. de sent. excom. 193
- 7 Capituli alia est causa, alia Canonorum, ibid. num. 26. 194
- 7 Canonici singulares citati etiam si fuerint contumaces, non possunt excommunicari pro Capitulo non comparente vbi decreta sunt citatio contra Decanum, & Capitulum, ibidem num. 87. 194

- 7 Capitulum excommunicato an censentur excommunicati canonici successores, ibid. num. 96. pag. 194
- 7 Excommunicans capitulum censetur excommunicatus singulis, ibidem, num. 107, & seq. 196
- 4 Capitulum S. Petri de Vrbe habet curam animarum habitu, exercitium vero est penes Vicarium perperum priuatiue ad capitulum, in c. Expositio, n. 41. de præn. 183
- Capituli ius in vno consecratur, in cap. His quæ, n. 63. de maior. & obedi. 509
- 3 Capitulum maioris Ecclesiæ aliquando Concilium appellatur, in c. Cum ex eo, num. 30. de relig. & venerat. Sandor. 341
- 7 Capitulum est Senatus Ecclesiæ, in cap. Cum ex iunctio, n. 33. de noui oper. nunc. 32
- 6 Capituli ius in vno Canonico conferatur, in c. Abolitos, n. 16. de hereticis. 324
- 4 Capitulum ex prescriptione, vel privilegio potest in certis Ecclesiis sibi acquirere iura Episcopalia exclusio Capituli, in c. Tux, n. 6. de Cler. non resident. 69
- 4 Capitulum Ciuitatem. quam iurisdictionem habet ius Ecclesiæ sibi subiectis, in c. Tux, n. 1. de cler. non resident. 69

Capitulum quoad absentes.

- 7 Capitulares actus ex contemptu aliquorum non sunt nulli, sed nec etiam debent cassari, nisi ipsi prosequentibus contemptum, in c. Cum ex iunctio, n. 9. de Nou. oper. nunciat. 34
- 7 Absentes non sunt vocandi, nisi in tribus casibus hic expressis, & in alijs consimilibus, & multum arduis, ibid. n. 12. 34
- 7 Et an sint citandi absentes extra prouinciam, ibid. num. 53. 34
- 7 De quâ longinquo loco sint vocandi, statum consuetudini, ibid. n. 54. 34

Capituli consensus.

- 5 Capituli consensus non requiritur si noua Parochia ab Episcopo erigatur in Parochia Regalibus subiecta, in cap. Ad audientiam, il priuilegiu, n. 4. de elec. aduocat. 361
- 5 In vniuersibus, & alijs actibus, quæ sunt auctoritate Delegata non requiritur capituli consensus, ibid. num. 33. 361
- Declarat. ibid. n. 54. 361

Capituli conuocatio.

- 4 Capitulum conuocare potest ad Decanum de consensu iur. in c. Ut Abbates, n. 28. de exar. & qualitat. n. 10. de elec. 219
- 4 Capitulum potest congregari ab antiquiore in iudicium ius ad quem ad speciem de iure, vel consuetudine, in c. Quia propter, num. 75. de elec. 97
- 2 Episcopus potest capitulum conuocare si aliquod Canonice ad deliberandum proponat, nec de re ad suum, vel suorum commodum spectante agatur, in c. Cum ex iunctio, n. 16. de Noui oper. nunciat. 32

- 7 Nec ad id admittitur Vicarius Episcopi. si capitulum sit exemptum, ibid. n. 27. 32

Capituli, & Capitularium excessus.

- 4 Capitula quæ consuetudine, privilegio, vel alio iure speciali se vident aduersus iurisdictionem Episcopi, qua forma procedere debeant in causis criminalibus capitularium, in c. Irresistibilis, n. 5. de excessu, num. 9. & seq. & n. 21. de off. Ordinar. 447
- 3 Capitulum negligente in corrigendis excessibus Capitularium an, & quando iurisdictione ad Episcopum deuoluatur, ibid. num. 11. & seq. vique ad num. 22. 448
- 3 Quid si Episcopus interfit capitulo tamquam prelatum, ibid. num. 13. 448
- 2 Et quid si interfit tanquam Canonicus, ibidem num. 14. 448
- 2 Et quid si vocem in capitulo non habeat, ibid. num. 18. 448
- 2 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 20. & seq. 448
- 3 Episcopos de iure communi est caput Capituli, ibid. n. 13. 448
- 2 Canonici singuli non sunt coniudices, vbi capitulum consuevit excessus illorum corrigere, sed ipsum Capitulum est iudex, & penes ipsum est iurisdictione, ibid. n. 15. 448
- 3 Episcopus ad quem propter negligentiam capituli deuoluta est iurisdictione reuocatur procedere contra canonicos cum capituli consilio, vel assensu, ibid. n. 16. & 16. 448
- 2 Item reuocatur causam appellationis ad se interpositæ alteri delegare si interfit, capitulum tamquam Canonicus, & animum suum propalam, ibid. n. 17. 448
- 3 Iurisdictione negligente capitulo proprie ad Episcopum non deuoluatur, sed impedimentum remouetur, ibid. n. 19. 449
- 2 Iurisdictione ad Episcopum non deuoluatur si adiuncti a capitulo electi vna cum Episcopo negligant, vel recusant procedere contra Capitulares, sed cogi debent a Metropolitano, vbi a Sede Apostolica, vt procedant, ibid. num. 21. pag. 449
- 3 Episcopus in causis criminalibus contra capitulares de iure communi procedere debet cum consensu Capituli, ibid. n. 26. 450
- 2 Capitulum in causis Capitularium an de iure communi sit coniudex cum Episcopo, ibidem num. 27. 450
- 5 Capitula exempta cathedralium, & collegatarum ecclesiarum nequeunt ab Episcopis visitari, nisi per seipso, in c. Procuraciones, n. 11. de censibus. 377
- 3 Capitulum congregatum ex permissis, & prohibitis capituli auctoritate non habet, in cap. Mallana, num. 27. de elec. 114
- Vide in ver. Visitatio Capituli exempti.

Capituli locus, & translatio.

- 7 Capitulum Cathedralis Ecclesiæ an, & quando ab Episcopo, vel alijs Canonice ad alium locum intra, vel extra diocesim transferri possit late discutitur, in c. Cum ex iunctio, num. 16. & n. seq. vique in fin. de Nou. oper. nunciat. 30

INDEX RERVM

- 7 Quid de iure communi, ibid. n. 17. 30
 7 Et quid ex Bulla Clementis. VI. ibidem num. 39. pag. 30
 7 Capitulum celebrari debet in Ecclesia, & loco ad hoc determinato, ibid. n. 17. 31
 7 Nec episcopus potest domi sue illud convocare, sed ad aulam Capitularem ubi autem solitum fuit convenire, ibid. n. 18. 31
 7 Capitulum cum non potest tunc convenire in Ecclesia, vel loco Capitulari, ad alium locum transferri potest, ibid. num. 22. 31
 7 Et in ista causa transirendi est repulsio episcopi ab ingressu in civitatem, ibidem, num. 23. pag. 31
 7 Canonici presentes in Ecclesia à Tyranno occupata pro negotiis communibus tenentur nec ad Canonicos sollicitos etiam pauciores: & quando secus, ibid. num. 34. & 36. 32
 7 Et quid in absentibus ob priuatas inimicitias, ibid. num. 35. 32
 7 Bulla Clementis VI. super translatione Capituli Leodiensis ex causa rebellionis contra Episcopum refertur, ibid. n. 35. 35
 7 Confirmatio Innocentii X. translationis Capituli Leodiensis, ibid. n. 56. 35

Capitulum quoad maiorem partem.

- 7 Ad Capitulum constituendum regulariter non sufficit maior pars, sed requiruntur duae tertiae partes sint praesentes, in cap. Cum ex iuncto, n. 48. de Nou. oper. nunciat. 33
 7 Declaratur, ibid. n. 49. 33
 1 Maior pars Capituli sine rationabili causa non potest tollere consuetudinem, utilitatem priuam nutriendo, in cap. Cum omnes, num. 10. de Constitut. 126
 1 Maior pars Capituli non potest prauiudicare minori in iure eligendi, sed requiritur omnium, & singulorum consensus, in cap. Cum dilectus, num. 32. de Consuet. 269
 1 Declaratur, n. 47. 48. & 50. 269

Capituli potestas.

- 4 Capitulum quauis non possit citare Episcopum, potest tamen eum monere vt redeat ad residentiam, in c. Qualiter, num. 2. de Cler. non. residen. 58
 4 Capitulum quantumcumque moneat Praelatum ad residentiam, non tamen potest procedere ad electionem alterius sine auctoritate Papae, ibid. n. 2. 58
 4 Capitulum solum an possit praebendas conferre, stante absentia Episcopi in Curia, enis ceditur facili non sperabatur, in c. Postulasti, n. 8. de concess. Praeb. 249
 1 Capitulum sine Episcopi consensu non potest statueri super residentia, nec super statu vniuersali ecclesiae, in cap. Cum omnes, num. 4. de Constitut. 125
 1 Capitulum Cathedralis etiam sine apiscopo potest statuere de his, quae propria ipsius Capituli negotia respiciunt, ibid. n. 37. 129
 1 Et an possit cuiusmodi statuta, quod firmius obseruentur, penas adicere, ibid. n. 37. & seqq. vsque in fin. 129

- 1 Capituli maior pars vbiunque de necessitate, vel utilitate ecclesiae agitur, potest prauiudicare minori in his, quae competunt Canonici vniuersi, ibid. n. 42. 129
 1 Capitulum potest penas adicere quasi conuentionaliter in his, quae pacto priuatorum promitti, ac in conuentionem deduci possunt, ibid. n. 43. 130
 1 Et sufficit consensus maioris partis, ibid. n. 44. pag. 130
 1 Capitulares possunt luri electionis passiuae renunciare, in cap. Cum dilectus, n. 30. de consuet. pag. 130
 1 Capituli maior pars potest ex iusta causa excludere certam nationem ab electione passiuae, ibid. n. 47. 132
 2 Capitulum non potest esse Index si aliquod dubium oriatur inter maiorem partem Capituli, & aliquos singulares de Capitulo, in c. Licet de vitandis, n. 46. de elec. 35
 2 Capitulum si Canonicorum excessus consuevit corrigere, nisi hoc faciat infra terminum ab Episcopo praefixum, episcopus corriget, in cap. Irrefragabili, s. excessus, num. 1. de offic. Ordin. 416
 2 Capitulum ex consuetudine potest habere potestatem corrigendi excessus Canonicorum, ibid. num. 2. 246
 2 Etiam exclusio episcopo, ibid. n. 7. 446
 2 Et quid in criminibus grauib, ibidem num. 3. & 10. 446
 2 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 9. pag. 446
 2 Terminus Capitulo praefixus ab Episcopo ad corrigendos Capitulares non est expectandus si Capitulum dicat se nolle corrigere, ibid. n. 6. pag. 447
 4 Capitulum potest in facto proprio autorizare, vbi agitur principaliter de interesse singulorum, & secundario de interesse Capituli, sed non e contra, in c. Expositi, nu. 29. de Praeb. pag. 181
 4 Capitulum potest competere ins conferendi beneficia etiam priuatiue ad episcopum, in c. Nulla, num. 40. de concess. Praeb. 233
 2 ad Capitulum episcopo existente haeretico spectat facultas concedendi dimissorias, in c. His quae, n. 62. de maior. & obed. 509
 1 Capitulum ex causa publicae utilitatis potest statuta facere contra antiquam ecclesiae consuetudinem, etiam de ea non facta mentione, in c. Cum M, n. 13. de Constitut. 152
 2 Etiam si consuetudo foueat utilitatem publicam, & statum sit nutritium utilitatis priuatae, ibid. n. 14. 152
 1 Dum principaliter, & directe concernat utilitatem ecclesiae, & fiat de episcopi consensu, ibid. n. 15. 152
 4 Ordinatio maioris partis Capituli per contradictionem, & appellationem minoris nil rationabile opponens impediri non debet, in c. Cum in cunctis, prima. de his quae sunt à maior. par. Capituli. 271
 Vide in ver. Statutum Capituli.

Capitulum Regularem.

- 1 Capitulum generale an possit recedere à Constitutionibus per Sedem Apostolicam confirmatis

- etia præſcribentibus tempus faciendi decreta,
circa electionem Generalis in Sede vacante, io
cap. Cum acceſſit, num. 32. & ſeqq. vique
in fin. de Conſtit. 146
- 1 An poſſit ſtatueri vt Prælatus Generalia eligi
ooo poſſit de eadem oatione, de qua ſuit im-
mediatus prædeceſſor, in cap. Cum dilectus,
oim. 9. & ſeqq. vique in finem, de conſuetud.
pag. 268
- 1 Non poteſt ſtatueri contra Canones, ibid. n. 12.
pag. 269
- 1 Noo ſtatuit contra ius priuatum iuri alterius
detrahendo, ibid. num. 14. 269
- 1 Poteſt ſtatueri vt electio generalis fieri debeat
ex certo gremio perſonarum, ibid. n. 25. vique
ad n. 39. 270
- 1 Capitulum generale de iure communi poteſt
conſtitutiones facere, ibid. num. 56. 274
- 1 An poſſit reuocare decreta à ſe prius edita in
vim priuilegiarum Sedis Apoſtolicæ, ibid. n. 61.
pag. 274
- 2 Sicut poteſt Vicarios eligere, ſic poteſt etiam
eos deputandi poteſt in Generalem transferre,
in c. Nullus, num. 51. de elect. 7
- 3 Capitulum ſratrum ſeremitarum S. Auguſtini
Provinciæ Bethicæ, cui laicus miniſter inter-
ſuit, declaratur nullum ob laicæ poteſtatis
abulum, in cap. Quiſquis, num. 39. de elect.
pag. 104
- 2 Capitula celebrari nec ſolent, nec debent ſine
Præſidente, in c. Quia propter, num. 73. de
Elect. 97
- 3 Capitulum prouinciale ſufficit celebrare in fine
primi triennij, & ſtatim in principio ſecondi
celebrare aliud, in c. Ego N., n. 51. de iureiur. 5
- 5 Capitulum prouinciale Religioſorum oon ſuffi-
cit celebrare in fine primi triennij, & ſtatim
in principio ſecondi aliud celebrare, ſed inrer
vnum, & aliud debet triennium intercedere,
io cap. In ſingulis, num. 1. de ſtat. Monachor.
pag. 197
- Vide in ver. *Conſtitutio Capituli generalis.*
- 5 Fieri debet ſaluo iure apoſcopi Diaceſan. ibid.
o. 2. & 5. 197
- 5 Et tam à Religioſis exemptis, quàm oon exem-
ptis, ibid. num. 3. 198
- 5 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. o. 7.
& ſeqq. & o. 12. 198
- 5 Et conuenire debent vniuerſi Abbates, & Prio-
rea Provinciæ cuiusdem Ordinis, ibid. num. 4.
pag. 198
- 5 Et maſſioſe impediētes ne Capitula celebra-
rent ſententiam excommunicationis incurrunt,
ibid. num. 6. 198
- 5 Capitula in aliquibus Religioſionibus, vel Congre-
gationibus Monachorum an ſit permittendū
vt celebrentur ſingulis annis, & præſides eli-
gantur annales, ibid. n. 12. 199

Capitulum ſede vacante.

- 1 Capitulum ſede vacante poteſt ſuper iure eligen-
di litigare, io cap. Cū dilectus, num. 4. de
Conſuet. 268
- 2 Non concedit litteras formatas, quibus Cleri-
cus abſoluitur à poteſtate ſui apoſcopi, io cap.
Significati, num. 3. de off. Archid. 379
- 2 Capitula tam Cathedralium, quàm Collegiata-
rum æcleſiarum ſede vacante prohibentur

ſub pena interdicti dare diſiſſorias ad Ordī-
nes infra annum, niſi arctis occasione bene-
ficij recepti, vel recipiendi, ibidem num. 7.
pag. 379

- 1 Capitulum vacante apoſcopatu confirmat ele-
ctiones ab apoſcopo confirmandos, in c. Cum
olim, num. 1. de maior. & obediē. 523
- 2 Iuriſdictio apoſcopi ſede vacante ad Capitulum
deuoluitur, ibid. nu. 2. 512
- 2 Capitulum ſede vacante non conſert beneficia ad
ſolius apoſcopi collationem ſpectantia, ibidem
num. 34. 514
- 2 Capitulum ſede vacante poteſt ſtatuta condere,
Collegium Cardinalium ſecus, ibid. num. 57.
pag. 517
- 2 Capitulum vacante titulo Cardinalatus ſuccedit
in iuriſdictione niſi pro bono pacis aliquid ſit
exceptum, io c. His quæ, oim. 2. de maior. &
obediē. 503
- 2 Capitulum an ſuccedat in iuriſdictione Prælati
vacante Eccleſia, ibid. oim. 31. vique in fin.
pag. 505
- 2 Quid in Capitulo Eccleſiæ Collegiatæ, quæ eſt
titulus Cardinalis, ibidem, num. 32. & 42.
pag. 505
- 2 Et quid in Capitulo alterius Collegiatæ, ibid.
n. 32. 36. & 39. 505
- 2 Et quid in Capitulo æcleſiæ Cathedralis, ibid.
oim. 49. 505
- 2 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibidem
num. 67. 505
- 2 Capitulum æcleſiæ io qua eſt titulus Cardina-
lis moruo titulari non ſuccedit in iuriſdictio-
ne quoad ius puniendi crimina, & ſuſtina-
di cenſuras, ibid. n. 33. & 42. 505
- 2 Et an hoc procedat de iure communi, an verò
propter ſeruationem, de qua hic, ibid. n. 34.
pag. 505
- 2 In Capitulum ſede vacante an tranſeat iuriſdi-
ctio competens inferiori Prælato de iure ſpe-
ciali, ibid. num. 39. & ſeq. vique ad num. 49.
pag. 506
- 2 In Capitulum ſede vacante non tranſeunt quæ
competunt Prælato de iure ſpeciali, ibid. n. 43.
& 46. 507
- 2 Capitulum Paduanum ſede vacante non ſucce-
dit in facultate conferendi gradum Doctora-
tus, & Magiſterij, ibid. n. 44. 507
- 2 Capitulum ſede apoſcopali vacante poteſt iudi-
care, abſoluere, & excommunicare, ſed non
anathematizare, ibidem, num. 49. 508
- 2 Item poteſt viſitare, & procuraciones recipere,
ibid. num. 50. & 75. 508
- 2 Item poteſt delictis etiam extra viſitationem
contra certas perſonas inquirere, ibid. o. 51.
pag. 508
- 2 Item poteſt Syndicare Fiſcalem apoſcopi præde-
ceſſi, ibid. num. 52. 508
- 2 Item poteſt ſtatuta condere, oon tamen duratu-
ra in tempus ſucceſſoris, ibidem n. 53. 508
- 2 Capitulum ſede vacante oon ſuccedit in iuriſdi-
ctione apoſcopo delegata, etiam ex generali
delegatione ſedis Apoſtolicæ, ibidem num. 54.
pag. 508
- 2 In Capitulum ſede vacante non tranſeunt ea,
quæ ex Concilio Tridentino competunt apoſ-
copo tanquam ſedis Apoſtolicæ Delegato,
ibid. n. 55. 508
- 2 Niſi detur apoſcopo facultas procedendi etiam
autho-

INDEX RERVM,

- authoritate Apostolica, ibid. num. 56. 508
- 1 Capitulum sede episcopali vacante non potest beneficia conferre, licet possit presentationes admittere, & instituire, ibid. n. 57. 508
- 2 Item non potest bona ecclesiarum alienare, ibidem num. 58. 508
- 3 Item non potest dare licentiam Clerico transgrediendi ad aliam Ecclesiam, ibidem num. 59. pag. 509
- 4 Item non potest dimissorias ad Ordines concedere infra annum à die vacationis, nisi archæpiscopi ratione beneficii recepti, vel recipiendi, ibidem num. 60. 509
- 5 Et quibus casibus Capitulum potest dimissorias concedere, potest etiam interdicta remittere, non autem Capituli Vicarius, nisi ex mandato speciali, ibid. n. 61. 509
- 4 Capitulum sede vacante succedit in iurisdictione compellendi executores, in cap. Ioannes, num. 8. de testam. 355
- 2 In Capitulum Sede episcopali vacante an, & quomodo transeat ea, quæ sunt ordinis episcopalis, in d. cap. His quæ, num. 64. & seq. de maior. & obedient. 509
- 3 Capitulum sede vacante de iure communi non ardetur ad constituendum Vicarium, sed potest iurisdictionem per seipsum exercere, ibidem num. 66. 509
- 3 Capitulum infra octo dies post mortem episcopi ex Concilio Tridentino tenetur Vicarium, seu Officiale constituere, vel existentem confirmare, ibid. num. 67. 509
- 3 Capitulum Sede episcopali vacante post Concilium Tridentinum ita decem potest duos Vicarios in solidum, vel alternis mensibus constituere, si ita se habeat memorabilis consuetudo, ibid. num. 68. 509
- 2 Sede vacante iurisdicção residet principaliter penes Capitulum, exercitium vero penes Vicarium, ibid. num. 73. 510
- 3 ad Capitulum Sede vacante non spectat substitutio faciendi propter absentiam Vicarii, vel aliorum Officialium, sed ad ipsos Officiales, ibid. num. 74. 510
- 2 Capitulum Sede vacante absque Vicario non potest Visitatorem eligere ad visitandam diocesim, ibid. num. 75. 510
- 3 Item non potest eligere arbitros ad cognoscendum de causis suspicionum Vicarij, sed per seipsum cognoscere, ibid. num. 76. 510
- 3 Capitula cathedralium dumtaxat archantur à Concilio Tridentino ad eligendum Vicarium, non autem Capitula Collegiarum, ibidem num. 77. 510
- 2 Iurisdictione Episcopi Sede vacante ad Capitulum deuoluitur, in c. Cum olim, num. 3. de maior. & obed. 513
- 3 Iurisdicção simultanea inter Prælatum Ecclesie inferioris, & Capitulum: item administratio bonorum transit in capitulum sede vacante, in cap. His quæ, num. 48. de maior. & obed. pag. 507
- 2 Sede vacante si Papa scribat Capitulo uti vicegerenti, ut præbendam conferat, Episcopus ibi creatus mandatum adimplet tenetur, in c. Eam te, num. 1. de rescript. 203
- 3 Capitulo si dirigitur monitoria, vel preceptoria super receptione alicuius, & ad Episcopum spectat receptio, Episcopus qui tempore data erat de Capitulo, exequi tenetur, ibid. num. 2. pag. 203
- Vide in ver. *Vicarius Capituli Sede vacante.*
- 4 Capitulum Sede vacante non confert beneficia, spectantia ad collationem solius Prælati, in cap. Illa, num. 1. & 8. de Sede vacante. 256
- 4 Secus si collatio inter Episcopum, & Capitulum fit simultanea vel ad Capitulum tantum pertineat, ibid. num. 2. & 16. 256
- 4 Capitulum Sede vacante succedit in iure confirmandi electiones, sed non in iure conferendi beneficia, & quæ sit ratio diuersitatis, ibid. n. 10. & seqq. 257
- 4 Capitulum Sede vacante non succedit in iurisdictione voluntaria, sed in necessaria tantum, ibid. num. 13. 257
- 4 Non succedit in dandis indulgentijs, ibid. num. 14. pag. 257
- 4 Succedit in presentationibus admittendis, & institutionibus faciendis, ibid. num. 15. 258
- 4 Capitulum Sede vacante, vel Decanus nullam auctoritatem sibi vendicat in examinibus per concursum pro collatione Parochialium Ecclesiarum, sed infra octo dies post obitum Episcopi Vicarium constituit, ibid. num. 17. & 25. 258
- 4 Capitulum Sede vacante non potest conferre Parochiales vacantem in commendam temporalem ei, qui magis idoneus fuerit iudicatus, ibid. n. 26. 258
- 4 Nec ei fructus concedere durante commendam, ibid. num. 27. 258
- Capitulum quoad concursum Parochialium.
- Vide in ver. *Concursus.*
- 4 Capitulum Sede vacante non succedit in potestate deducendi iura Episcopi in iudicium etiam defendendo, in cap. Nouit. num. 22. Ne Sede vacan. 254
- 4 Item non succedit in potestate alienandi iura, & bona Ecclesiarum, ibid. n. 23. & 31. 254
- 4 Etiam si magna vergeat necessitas, ibid. num. 24. & 29. 254
- 4 Capitulum Sede vacante alienare potest res, quæ seruando, seruari non possunt, dummodo pretium seruetur, ibidem num. 31. 254
- 4 Idem si Ecclesia diu esset vacatura, & ex dilatione periculum immineret, ibid. n. 32. 254
- 4 Debet tamen Ecclesia dari curator, aut defensor, cuius auctoritate fiat alienatio, & est speciale in Ecclesijs inferioribus, ibid. num. 32. & 33. 254
- 3 Capitulum Sede vacante non succedit in iurisdictione Episcopo competente ratione feudi, nisi feudum esset commune episcopo, & Capitulo, in cap. Verum, n. 4. & 8. de foro compet. pag. 74
- 3 Succedit in his, quæ competunt de iure specialibus, nisi hæc communiter spectent iam ad Episcopum, quæ ad capitulum, ibidem num. 5. & 7. 74
- 3 Potestas deuoluitur ab episcopo ad capitulum in ijs, quæ ad Episcopum pertinent proprio iure, secus vero si ex quodam iure accidentali, puta iure deuoluto propter negligentiam clericorum, ibid. num. 6. 75
- 3 Cap. vnicum Ne Sede vacante, lib. 4. locum habet non modo in collatione beneficiorum, sed etiam in alijs, quæ spectant communiter ad Episcopum, & Capitulum, ibid. num. 9. 75

- 6 Capitulum Sede vacante succedit in potestate iurisdictionali episcopi, etiam quoad iudicandum hæreticos, in c. Ad abolendam, n. 13. de hæreticis. 213
- 4 Prælati excommunicati, vel suspensi an iurisdictione deouoluntur ad Capitulum, ita ut sit locus electioni Vicarii Capitularis, in c. Quia diuersitate, nu. 16. & seqq. usque in fin. de concess. præben. 239
- 4 Episcopo à Paganis, vel Schismaticis capto Sedes quasi vacat, & iurisdictioni tribuitur capitulo, ibid. n. 28. & seqq. 240
- 7 Capitulum Sede vacante an possit præcipere Sacrifitæ sub pœna suspensionis ne asportet sacramenta fupellectilem extra ecclesiam absque Capituli licentia, in c. A nobis, il primo, nu. 45. & seqq. de sent. excomm. 154
- 7 Anue hoc præceptum expiret per ingressum Episcopi, ibid. num. 46. & num. 50. & seqq. usque in finem. 154
- 7 in Capitulum Sede vacante transit omnis iurisdictione, & sic etiam potestas suspendendi, ibid. num. 47. 154
- 7 à Capitulo non abdicatur iurisdictione per depurationem Vicarii Sede vacante, ibid. n. 48. 154
- Vide in ver. *Sede vacante*.
- 7 Capituli statutum Sede vacante etiam si imponat pœnam pro futuro delicto, non expirat Sede plena, in d. c. A nobis, il primo, n. 51. de sent. excomm. 154
- 3 Capitulum Sede vacante potest ponere Oeconomum in beneficiis vacantibus, quorum collatio pertinet ad episcopum, in c. Cum vos, n. 11. de off. Ordinar. 440
- 3 at quid post Conc. Tridentinum, ibid. n. 12. 440
- 3 Iurisdictione delegata non transit in Capitulum Sede vacante, in c. Quoniam, nu. 12. de off. Delegat. 400

Capituli tempus.

- Ad Capitulum, vel Congregationem subditi cõuenire debent non ad voluntatem Superioris, sed temporibus constitutis, in c. His quæ, nu. 14. de maior. & obedien. 504
- 1 Capituli, & nimirum de se præsumentes volunt omnes opiniones suas alijs prævalere, in c. Ne innitaris, n. 12. de constit. 37
- 6 Capitulus est mors civilis, quæ non æquiparatur naturali nisi in casibus in iure expressis, in c. Per tuas, il primo, n. 16. de simon. 169
- 6 de Captivitate Clerico redeunti Ecclesia debet restitui quantumcumque tempore detentus fuerit, ibidem nu. 28. & 37. 170
- 6 Captivorum calamitati est miserendum, in c. Per tuas, il primo, num. 27. & 26. de simon. 169
- 6 Captura in civilibus regulariter est prohibita, secus in criminalibus, in c. Peruenit, n. 34. de adulter. 285
- 6 Captura est arbitraria iudici, ibid. n. 41. 287
- 3 In domo propeia nullus debet capi, in cap. Inter alia, num. 81. de Immunit. eccles. 383
- 6 Capti in bello sicut captivum efficiuntur, si bellum sit iustum, in c. Per tuas, il primo, n. 17. & 28. de simon. 169
- 6 Hoc tamen non obtinet in Christianis captis à Turcis, vel Saracenis, ibid. n. 19. 169
- 6 Captus ab hostibus, & postea reuersus recuperat omnia iure postliminii tam secundum leges seculi, quam secundum Canones, ibidem

Reperiturum in 5. libris Decret.

- num. 27. & seqq. & num. 13. & 41. 170
- Vide in ver. *Postliminium*.
- 6 Captus à Piratis, vel latronibus etiam secundum leges civiles liber permanet, & retinet omnia iura sua, & hæc postliminii non est necessitas, ibid. n. 45. 172
- Provincialis Carmelitarum captus à Barbaris, Vide in ver. *Provincialis*.
- 6 Capitalesque cetera quoque membra inficiuntur, in c. Præterea, n. 27. Ne Præ. vic. suas. 190
- 3 Caput unde dictum, in c. Perniciosam, num. 41. de off. Ordinar. 403
- 3 à Capite non licet membra discedere, in c. Cum dilectus, n. 13. de relig. domib. 217
- 6 Carcer de iure civilis est ad custodiam, de iure canonico est etiam ad pœnam, in c. Pernitenti, num. 35. de adulter. 286
- 3 Carcer inferi onus, & gravamen continuum, & numquam transit tempus appellandi à gravamine carcerationis, in c. Super eo, il secundo, num. 40. de appell. 245
- 3 Carcer regulariter inflictus est ad custodiam, & locus Sanctus est ibidem num. 41. 245
- 3 Carceratus etiam custodie causa dicitur luere pœnam in corpore, ibid. n. 42. 245
- 3 Carcer infamiam irrogat, & damnum irreparabile, ibid. n. 43. 245
- 7 in Carcere, vel in vinculis detinere an differant, in c. Nuper, de sent. excomm. 167
- 7 Carceratus, vel detentus in vincula non dicitur ladi corporaliter, ibid. num. 6. 167
- 7 Carcer, & vincula principaliter non sunt ad pœnam, sed ad custodiam, ibid. n. 7. 167
- 6 Carceratus iniuste peccat non fugiendo de carcere, in c. Falsidicus, n. 128. de crimin. falsi. 315
- 6 Contrarium, ibid. n. 130. 315
- 6 Privilegio nequis detrodatur in carcerem renunciari non potest etiam cum iuramento, in cap. Odoardus, n. 75. de solut. 300
- 4 Carceris squalor est contra naturalem æqualem, ibid. n. 76. 300
- 4 Carcer est species servitutis, ibid. n. 77. 300
- 3 Carceris perpetui pœna proportionatur pœnæ mortis naturalis, in c. Cum non ab homine, n. 60. de iudic. 12
- 7 Carcer perpetuus est gravius pœna, quæ possit clericis imponi ab ecclesia, in c. Nouimus, n. 7. de verbor. significat. 215
- 7 Er proportionatur morti naturali, ibid. n. 8. 215
- 7 Carcer perpetuus non debet esse ita durus, ut infra paucos dies carceratus moriatur, ibidem num. 9. 215
- 7 Nec debet tantum subtrahi de visu necessario, ut venisimilitudo debeat mori, ibid. n. 13. 215
- 7 Et Officiales hæc facientes sunt homicidæ, & irregulares, ibid. n. 10. & 13. & 14. 215
- 3 E carceribus dimissis sub fideiussione de se representando censetur adhuc detentus, in c. Magnus, n. 86. de oblig. ad ratiocin. 336

Cardinales communia.

- 3 Cardinalis à Turrecremata in dubio magis facit opinionibus Theologorum, quam Canonitarum, & cur. in c. Cum contingat, num. 135. de etat. & qualitat. 273
- 4 Eius inuectiva in Episcopos non residentes, in c. Qualiter, n. 13. de cler. non residen. 59
- 3 Cardinalis Turrecrematæ iudicium de opinione Congregationis circa simoniam in Beneficialibus

INDEX RERV,

- libus , in c. Cum pridem , n. 71. de Pactis, 550
 2 Referuntur Auctores pro opinione affirmativa, ibid n. 72. 550
 1 Cardinalis Zabarella in opinionibus nulli cederat, nisi urgente ratione, in cap. Ne innitatis, n. 413 de Conflit. 118
 2 Cardinalis Diaconus creari potest in vigesimo secundo ætatis anno, in cap. Cum in cunctis, num. 27. de elect. 38
 3 Cardinalis dum allegatur ab Henrico Boich, & Bellamera intelligitur Ioannes Monachus, non autem Zabarella, qui fuit illis posterior, in c. Coni Ecclesia Vulterrana, n. 12. de elect. 83
 3 Cardinalis Caietani inuectiva in sublimes personas, qui munia pastoralia per se non obeunt, sed alteri delegant, in c. Dudum, il secundo, nu. 27. de elect. 70
 1 Cardinalis Caietani iudicium de opinione Canonistarum in simonia Beneficiali, in cap. Cum pridem, nu. 124. de Pactis. 555
 3 Cardinalis Zabarella quomodo se gesserit circa Romani Pontificis auctoritatem, in c. Significasti, num. 58. de elect. 16
 3 Cardinales Presbyteri qui dicantur, in cap. Ad hæc, num. 11 de off. Archid. 375
 1 Cardinales Ecclesiæ Compollitanæ, Ravennaten. & Mediolanen. dicuntur Cardinales sicut dicitur Rex scaccorum, in c. Bonæ memoriæ, n. 14. de postul. Prælat. 277
 1 Et sunt Cardinales sine pileo rubro, & sine succo, ibid. n. 15. 277
 1 Cardinalis apiscopus ad aliam Cathedralē non eligitur, sed postulatur, ibid. num. 16. 277
 1 Et quid in Cardinali nō Episcopo, ibid. n. 17. 277
 7 Cardinales quatuor à Paulo II. creati per literas in forma Brevis post eius obitum exhibitas, in c. Ex parte, num. 30. de Privileg. 70
 7 Cardinales nō sunt Papæ familiares, ibid. n. 36. 71
 1 Cardinales cum rationes sunt vtrique probabiles quomodo debeant in Consistorio respondere, in cap. Ne innitatis, n. 83. de Conflit. 64

Cardinalium assertio.

- 4 Cardinali assertenti aliquid datum de mandato Papæ, ut sit credendū, tria debent concurrere, in c. De Reſtoribus, n. 40. & seq. de Cler. argot. 198
 4 Cardinalis etiam maioris Pœnitentiarij assertioni non statim in præiudiciū tertij, ibid. n. 42. 198
 3 Cardinali assertenti se legatum creditur etiā sine literis, in c. Cum in iure, n. 45. de off. Deleg. 408
 3 Idem si assertit se delegatum in aliqua causa, ibid. n. 46. & 50. 408
 3 Sed contra, ibid. num. 47. 408
 3 Declaratur, ibid. n. 48. & seqq. 408
 3 Cardinali aliquid assertenti de mandato Papæ creditur tribus concurrentibus, ibid. n. 51. 408

Cardinalium depositio.

- 4 Cardinalis deponitur qui in titulo suo non residet, in c. Ex gellis, n. 1 & 17. de Cler. nō resid. 39
 4 Cardinalis an possit per Papam deponi sine Concilio, ibid. num. 4. 39
 4 Et an sine consilio fratrum, ibid. num. 7. 39
 4 Cardinalis, qui spreta Parochia sua tanquā vagus in alienis demorat, deponi potest, ibid. n. 16. 30
 Vide in ver. *Cardinalium residentia.*

Cardinalium dignitas, & officium.

- 1 Cardinales cum rationes sunt vtrique probabi-

- les quomodo debeant in Consistorio respondere, in c. Ne innitatis, nu. 183. de Conflit. 64
 3 Cardinalis est maior Episcopo dignitate, & officio, apiscopus est maior ordine, in cap. Requisiuit, num. 65. & 67. de ordi. ab apisc. 210
 3 Cardinalis depositus non retinet dignitatem, sed ordinem sacrum, qui erat impressus, ibidem num. 76. 211
 7 Cardinales dignitate, & officio sunt superiores Episcopis, in c. Ne pro dilatione, n. 40. de pen. & remiss. 143
 7 Cardinales sunt Papæ immediatē subiecti tanquam ipsorum iudici Ordinario, ibid. n. 43. & seqq. 144
 7 Familiares Cardinalium à solis Cardinalibus iudicantur, ibid. num. 44. 144
 7 Cardinales comprehenduntur in generali derogatione respiciēte fauorem publicum, & salutem animæ, ibidem num. 58. 146
 7 Ideoque comprehenduntur, in cap. Omnis vtriusque seaus, de pen. & remission. ibid. n. 59. 146
 7 Item in generali derogatione habente clausulas pregnantas, ibidem n. 60. 146
 1 Cardinales quibus casibus comprehendantur in dispositione generali, in cap. Bonæ memoriæ, num. 26. de postul. Prælat. 279
 1 Cardinales sunt Coadiutores Papæ, ibid. nu. 34. pag. 279
 1 Cardinalium consilio apud Romanum Pontificem vniuersalis ecclesiæ administratio ininitur, ibid. n. 35. 279
 1 Eorum instantia est sollicitudo omnium ecclesiarum, ibid. n. 36. 279
 7 Cardinales non sunt Papæ familiares, in c. Ex parte, num. 36. de priuileg. 71
 3 Cardinalium Collegium est honorabilis Ecclesiæ membrum, in c. Accepimus, n. 52. de pactis, pag. 566
 4 Cardinales sunt Sacerdotes Leuitici generis. Coadiutores, & Consiliarij Papæ, & cum eo iudicant orbem, in cap. Ex gellis, n. 12. de Cler. non resid. 30
 4 Et sunt membra, & pars corporis Papæ, ibid. num. 13. 30
 4 Eiusque Collaterales, ibid. num. 14. 30
 4 Cardinalis officium versatur in frequenti Papæ assistentia, & sedis Apostolicæ negocijs, ibid. num. 19. 30
 7 Cardinales sunt maiores apiscopis dignitate, & officio, sed minores ordine, in c. Quod nonnullis, n. 11. & 13. de Priuileg. 83
 7 Cardinalatu nulla est maior dignitas in ecclesia Dei, & in Cardinalibus residet tota maiestas Christianæ Reipublicæ, ibid. nu. 12. & 13. 83
 Vide in ver. *Papæ quoad consensum, & Consilium Cardinalium.*

Cardinales quoad electionem Papæ.

- 3 Cardinales an validē possint hodie compromittere electionem Papæ in personas extra Collegium, in c. Causam, num. 8. & seqq. vique ad num. 35. de elect. 58
 3 Cardinalium cæteris non potest modificare, corrigere, vel immutare Constitutiones super electione Papæ, ibid. num. 19. 58
 3 Cardinales an possint super electione Papæ compromittere in vnum tantum ex Collegijs, ibid. num. 35. & n. seqq. vique in fin. 59
 3 Cardinales vel non pergent communicando cum

- excommunicatis in electione Papæ, in c. Licet de vitanda, n. 53. de elect. 21
- 2 Cardinales in Conclau præsentes an hodie possint ordinare vt electio valeat celebrata à maiori parte Collegij, ibid. num. 38. & seqq. vsque ad num. 71. 23
- 3 Cardinales de iure communi conuenire possunt vt valeat electio celebrata à maiori parte Collegij, ibid. num. 31. & seqq. vsque ad n. 37. & 60. vsque ad n. 72. 23
- 4 Declaratur, ibid. num. 87. vsque in fin. 23
- 5 Cardinales possunt tacite renunciare Decretali Licet de vitanda, de elect. licet non possint expressè, ibid. n. 35. 23
- 6 Cardinales vniuersim de iure communi conuenire possunt vt valeat electio celebrata à pluribus de Collegio etiam partium comparatione minorum, ibid. num. 36. & n. 88. vsque in fin. pag. 24
- 7 Cardinales nemine dissentiente possunt compromittere eligendi potestatem pluribus de Collegio in numero sibi grato, ibidem, num. 37. pag. 24
- 8 Cardinales de iure communi cur possint inter se ordinare, vt valeat electio Papæ celebrata à maiori parte Collegij, ibid. num. 41. 25
- 9 Formæ eligendi Romanum Pontificem renunciare non possunt, ibid. n. 53. 25
- 10 Quomodo, & quando conuenire possint vt valeat electio celebrata à duobus partibus, vel à maiori parte Collegij, declaratur septem casus distinguendo, ibid. num. 78. vsque in finem. pag. 30
- 11 Cardinales in difficultatibus emergentibus quatione possunt consultare celeritati electionis, ibid. n. 26. & seq. 23
- 12 ad Cardinales in conclau non licet mittere Nuncium, vel scripturam, nec eis loqui etiam publice, & palam, non tamen excommunicantur nisi hæc faciant secretè, in cap. Cum olim, n. 80. de maior. & obed. 320
- 13 Cardinalium Collegium iure eligendi Romanum Pontificem priuari non potest, in cap. Acceptimus, num. 52. de & seq. de Pæsis. 366
- 14 Cardinalis qui dicit se non dedisse votum electio, à quo pecuniam recepit, non est audiendus, & electio est nulla si processum fuerit per formam serutinij, in cap. Nobis, num. 21. de Simonia. 153
- 15 Idem si quasi per inspirationem, ibid. num. 23. pag. 153
- 16 Et quid si per compromissum, ibid. n. 24. vsque ad n. 30. 153
- 17 Cardinales si fuerint accusati, & conuicti, quod Papam simoniacè elegerint, non propterea electus erit deponendus, ibidem, num. 59. pag. 157

Cardinales quoad Episcopatus.

- 4 Cardinales ex eo quod in Episcopatibus propè Urbem, vel in Vrbe in suis titulis resederint, non excusantur à residentia in Cathedralibus quibus prædicti sunt, in cap. Qualiter, n. 23. de Cler. non resid. 60
- 4 Cardinalibus Episcopis quomodo, & quandiu à suis Cathedralibus abesse liceat ex causa vacationis Sedis Apostolicæ, ibidem, num. 26. pag. 60

- 1 Cardinalis Caietani inuestitura in sublimis personas, quæ munia Pastoralis per se non obtineant, sed alteri delegant, in cap. Dudum, il scondo, num. 27. de elect. 70
- 1 Cardinalatus de iure est incompatibilis cum episcopatu, in cap. Bonæ memoriæ, n. 20. vsque ad n. 24. de postul. Prælat. 278
- 1 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num. 24. pag. 278
- 1 Et quid de consuetudine, ibid. n. 21. 23. & 31. num. 5. 278
- 1 Cap. De multa, de præben. an habeat locum in Cardinalatibus, & episcopatibus, ibidem n. 11. pag. 278
- 1 Cardinali in Curia residenti episcopatus non datur in titulum, sed in commendam, ibidem num. 23. 278
- 1 Concilium Tridentinum non habet Cardinalatum pro incompatibili cum episcopatu; & resellitur contraria opinio Alphonsi Heredæ, ibid. num. 24. 278
- 1 Episcopatus plures nemo etiam Cardinalis potest simul retinere in titulum, seu in commendam, ibid. n. 25. 278
- 1 Episcopi etiam Cardinales tenentur præcepto Diuino in suis episcopatibus residere, ibidem num. 27. 279
- 1 Cardinales an expediat Metropolitanis, vel Cathedralibus Ecclesijs præficere, ibid. num. 33. pag. 279
- 2 Cardinalium episcoporum resignationes admitti solent etiam non probatis causis expressis, in cap. Nisi cum priorem, num. 57. de renouat. pag. 158
- 3 Cardinales ad episcopatum promouendi cur examen non subeant, ibid. n. 63. 158
- 1 Episcopatus plures nemo etiam Cardinalis potest simul retinere in titulum, seu commendam in cap. Bonæ memoriæ, num. 25. de postulat. Prælat. 278
- 1 Episcopatus non vacat per promotionem ad Cardinalatum, ibid. n. 31. 279
- 1 Episcopatus Cardinales habent in Romana Curia residentiam, ibid. n. 38. 279

Cardinalium indultum.

- 7 Cardinalis episcopus an vnire possit Seminario ante vacationem ea beneficia, quæ si ipso viuente vacarent non obstantibus refectionibus ad suam collationem pertinerent, in c. Si eum vnire, n. 38. & seqq. vsque ad n. 47. de excess. Prælator. 7
- 7 Cardinalis episcopus habens indultum an vnire possit Seminario beneficia duplici reservatione personaliter reseruata, vel affectu, non obstantes decreto Clementis VIII. ibid. n. 47. vsque ad n. 51. 82
- Vide in ver. Seminarium.

Cardinalium potestas.

- 2 Cardinales de iure communi consuram conferre non possunt, nisi subditis, in quos iurisdictionem habent quasi Episcopalem, in cap. Cum contingat, n. 9. de stat. & qualitat. 257
- Vide in ver. Cardinales in suis titulis.
- 1 Cardinalium ceteris dispensare non potest contra constitutiones editas à Papa in Generali Concilio.

- Concilio, in c. Ex parte, n. 21. de Capell. Monachor. 229
- 1 Cardinalium auctoritas in dubijs, & causis decidendis tam ex veteri, quam ex nouo testamento causam trahit, in c. Quoniam, n. 13. de consil. 177
- 2 Cardinales non possunt ius Papæ immutare, in c. Licet de vitandis, n. 33. de elect. 53
- 3 Cardinalium cœtus non dispensat contra generale Concilium ea defectu potestatis, in c. Nihil, n. 13. de fil. Presbyter. 333
- 7 Familiares Cardinalium à solis Cardinalibus iudicantur, in c. Ne pro dilatione, n. 44. de penit. & remiss. 144
- Vide in ver. *Cardinales quoad electionem.*
- Papa.*
- 3 Cardinalium cœtus potest mittere Cardinalem Legatum ad Papam electum in absentia, in c. Cum olim, n. 43. de maior. & obed. 515
- 3 Item potest Legatum missum à Papa remocare ea magna, & euidenti causa. Alias secus, ibid. num. 45. 516
- 3 An possit Cardinalibus nuper creatis insignia Cardinalatus tradere, & os aperire Sede vacante, ibid. n. 47. 516
- 3 Et an possit ad effectum electionis faciende Cardinales à censuris absolueret, & cum eis super irregularitate dispensare, ibid. n. 49. 516
- 3 Cardinalium Collegium duobus de Papatu contententibus, aut electione simoniaca celebrata; potest generale Concilium indiciere, ibid. num. 50. 516
- 3 Item potest intrusum in Papatu anathematizare, ibid. num. 51. 517
- 3 Non tamen est index intrusi, nisi deniaret à fide, ibid. num. 52. 517
- 4 Cardinalium potestas à solo Papa emanat, in c. Ex parte, n. 20. de feud. 287
- 7 Cardinalis Regni Protector potest inquirere super qualitatibus promouendi, & examen super aliquo articulo subdelegare. Sed processus Nuntij proueniens per se, vel per alium impinguare non potest, in c. Ne pro dilatione, n. 42. vers. & per predicta, de Penit. & remiss. pag. 143
- Vide in ver. *Papa quo ad consensum, vel consilium Cardinalium.*
- Et in ver. *Papa quoad infundationem.*
- Cardinalium Potestas in suis Titulis.*
- 7 Cardinales etiam non Episcopi in suis titulis habent iurisdictionem quasi Episcopalem, & minores Ordines conferunt; non tamen vel possunt facultatibus, quæ à Conc. Tridentino Episcopis tribuuntur, in c. Ne pro dilatione, n. 42. de penit. & remiss. 143
- 3 Cardinales de iure communi tonsuram confecti non possunt nisi subdicia, in quos iurisdictionem habent quasi Episcopalem, in c. Cum contingat, n. 9. de reat. & qualitat. 257
- 3 Cardinales in suis Titulis Vtibus uti non possunt facultatibus, quæ tribuuntur Episcopis à Concilio Tridentino, in c. Dilectus, n. 27. de tempot. ordinat. 200
- 3 Cardinalium iurisdictione in suis titulis Apostolica Sede vacante non ctingitur, in c. Cum olim, n. 68. de maior. & obed. 518
- 3 Declaratur, ibid. nu. 94. 518
- 3 Cardinales in Conclavi existentes possunt in suis titulis iurisdictionem exercere non personaliter, sed per suos ministros, ibidem d. num. 84. 520
- 3 Cardinali titulari Presbyteri, & Clerici capellarum titulo subiectarum debent obedientiam & alia, de quibus hic, in c. His quæ, nu. 1. de maior. & obed. 503
- 3 Cardinales habent in suo titulo, & in Ecclesia titulo subiectis Episcopalem iurisdictionem, ibid. num. 15. & seq. vique in c. 27. 504
- 3 Non tamen quoad ea, quæ à Concilio Tridentino Episcopis sunt concessa, ibid. nu. 16. 504
- 3 Quod intelligit, vt nu. 32. 504
- 3 Cardinales Presbyteri in suis titulis, & Diaconi, in suis Diaconijs, & in capellis subiectis habent ius apiscopale, ibid. num. 8. 504
- 3 Idem corrigendi, & censuras fulminandi, ibid. num. 19. 504
- 3 Item ius visitandi in suis titulis, sicut Episcopi in suis apiscopatibus, ibid. n. 20. 504
- 3 Item instituendi, & destituendi, ibidem num. 21. pag. 505
- 3 Unde possunt conferre beneficia suarum ecclesiarum Titulatum, ibid. num. 22. 505
- 3 Dummodo sint presentes in curia, alioquin solum Papa confert, ibid. num. 23. 505
- 3 Item ius habent resignationes admittendi, ibid. & num. 37. 505
- 3 Item vtendi insignijs Pontificalibus, & solemniter benedicendi morte Episcoporum, licet Episcopi non sint, ibid. num. 24. 505
- 3 Item ius subdicia, & familiaribus in suis titulis primam Tonsuram, & minores ordines conferendi, ibid. num. 25. 505
- 3 Cardinales in suis titulis habentur loco Episcoporum quoad iurisdictionem alia tantum, non autem quoad episcopalia, nisi sint Episcopi, ibidem num. 26. 505
- 3 Cardinalis in sua ecclesia habet titulum, & per eius obitum ecclesia dicitur vacare, ibidem num. 27. 505
- 3 Cardinales Presbyteri tantum habent titulum, & cum titulo inscribuntur, præter unum, ibid. num. 28. 505
- 3 Cardinalibus Presbyteris quinquaginta tituli, & quatuordecim Diaconis totidem Diaconie assignantur à Sisto V. ibid. nu. 29. 505
- 3 Cardinales in suis titulis habent ius pinguius, quam Plebani, ibidem num. 37. 506
- 4 Cardinalis in suo titulo curam habet animarum tam fori penitentialis, quam contentiosi, in c. Ex gestis, nu. 11. de elect. non testen. 30
- Cardinalium priuilegia.*
- 7 Cardinales in vim, c. Ne pro dilatione, de penit. & remiss. an possint sibi eligere Confessorem, non Curatorem, nec approbatum ab Ordinario, iuxta Concilium Tridentinum, in c. 15. sess. 13. in d. c. Ne pro dilatione, n. 32. & seq. vique in finem, de penit. & remiss. 143
- 7 Cardinalis Episcopus, aut Legatus de Latere indubie habet priuilegium sibi eligendi Confessorem, num. 32. 143
- 3 Cardinales de iure communi confecti debent Papæ, vel maiori eius Penitentiario, ibidem num. 39. 143
- 7 Cardinales gaudent priuilegio Altaris portatilis, 143

- lis, ibid. num. 45. 144
 7 Cardinalium privilegia non comprehenduntur in generali privilegiorum derogatione, ibid. num. 52. 145
 7 Contrarium, ibid. n. 55. 145
 7 Declaratur, ibid. n. 58. & 60. 145
 7 Cardinalium prerogatiue quamvis multum attendantur in honoribus deferendis, non tamen eximunt eos a viscolis sacrorum Canonum, & Apostolicarum constitutionum, ibid. num. 55. 146
 7 Cardinales, & Episcopi an Romæ vntant privilegio Altaris portatilis absque indulto Papæ, in cap. Quod nonnullis, num. 10. & 31. de privileg. 82
 7 Cardinales sicut episcopi possunt sibi eligere Confessorem, qui tamen vel Parochiale beneficium habeat, vel sit approbatus ab Ordinario ad confessiones audiendas, ibidem, num. 17. 82
 7 Privilegia episcopi concessa ratione Pontificalis officij competunt etiam Cardinalibus, ibid. num. 19. 82
 7 Cardinales an gaudeant privilegio c. Quia periculosum, de sent. excomm. lib. 6. v. pœnas suspensionis, vel interdici non incurant, nisi in sententia sint expressi, num. 24. 83

Cardinales quasæ reditus Beneficiorum.

- 4 Cardinales de fructibus commendatorum beneficiorum integre disponere possunt vsque ad decentem personæ, atque familiæ sustentationem, & remunerationem familiarium, in cap. Si quis sanæ, num. 33. de pecul. cleric. 312

Cardinalium residentia in Curia.

- 7 Cardinales non possunt recedere à Curia sine licentia Papæ, in c. Ne pro dilatione, n. 35. de pœnit. & remiss. 143
 7 Tenentur residere in suis Titulis, ibidem n. 37. 143
 7 Cardinales habent alas ligatas sicut Episcopi, in cap. Bonæ memoriæ, num. 28. de postulat. Prælatorum. 277
 1 Cardinales residentes in curia æquiparantur sibi fixis, quæ non moventur nisi motu Orbis, ibidem. 278
 4 Cardinalis deponitur, qui in titulo suo non residet, in c. Ex gestis, num. 1. & 17. de cler. non. resident. 19
 4 Cardinalis in suo titulo non residens privari non debet, nisi legitime moxius non redeat, ibid. num. 9. 30
 4 Cardinales tenentur in Romana curia residere, nec possunt inde abscedere sine licentia Papæ, & cur. ibid. num. 20. & seq. vsque ad num. 17. 30
 4 Falut in Cardinalibus, qui Cathedralibus, & maioribus ecclesijs præfati sunt, ibid. num. 16. & 24. 30
 4 Residentes in curia æquiparantur sibi fixis, Legati vero planetis, ibid. n. 15. 30
 4 Cardinalis qui spreta Parochia sua tanquam vagus in alienis demorat, deponi potest, ibid. num. 16. 30
 4 Et tempus, quo expectari debet, est arbitrium ibid. num. 13. 30
 4 Secus post bullas Leonis X. & Innocentij X. ibid.

- num. 19. & 21. 30
 4 Cardinales à Romana Curia absentes ex Bulla Leonis X. quas pœnas incurant, ibid. num. 20. 30
 pag. 31
 4 Et quid ex Decreto Pauli III. ibid. n. 21. 31
 4 Et quid ex Bulla Innocentij X. ibid. n. 23. 31

Cardinales Sede vacante.

- 1 Cardinalium Collegium an succedat in iurisdictione Papali Sede vacante, in c. Cum olim, num. 3. & seq. vsque ad num. 63. de maior. & obed. 512
 2 Quid inspecto tempore ante Decretalem, vbi periculum, de elec. lib. 6. ibid. num. 4. 512
 2 Et quid post illam Decretalem vsque ad tempus Clem. Ne Romani, de elec. ibid. nu. 38. 512
 2 Et quid post dictam Clem. vsque ad tempus constitutionis Pij IV. ibid. num. 53. 512
 2 Et quid post ipsam constitutionem, ibidem, num. 59. 512
 1 Cardinales quam iurisdictionem habeant Sede vacante ex sententia veterum Canonistarum, ibidem num. 54. 512
 2 Cardinalium Collegium Sede vacante habet exercitium iurisdictionis Papæ in his tantum, quæ sunt necessaria, vel vtilia ecclesiæ, seu Reipublicæ Christianæ ex sententia Hostiensis, ibid. nu. 9. & 17. 513
 2 Declaratur ibid. num. 26. 513
 2 Cardinales Sede vacante olim vtebantur iurisdictione Papali ex consuetudine, ibidem nu. 10. & 36. 513
 1 Hodie secus, ibid. n. 37. 513
 2 Cardinales Episcopi Romano Pontifice obente funguntur vice Metropolitanæ, ibid. num. 21. pag. 513
 2 Cardinales Sede vacante possunt anathematizare, ibid. num. 13. & 51. 513
 2 Cardinales Sede vacante non sunt sine capite, ibid. num. 15. & seq. 513
 2 Cardinalium Cœtus ante Concilium Lugdunense habebat in habitu Sede vacante plenitudinem potestatis Papæ, ibid. n. 18. & 21. 513
 2 Contrarium, ibid. n. 22. 513
 2 Cardinales Sede vacante nullam habent iurisdictionem in his, quæ ratione excellentiæ, & dignitatis Papæ tantum sunt reservata, ibidem num. 19. & 31. 513
 2 Cardinalium Cœtus in Sede vacante ad minus eam habet iurisdictionem in ecclesiis Vniuersali, quam habet Legatus Sedis, ibidem nu. 20. & 28. 513
 2 Contrarium, ibid. n. 29. 513
 2 Cardinalis Otienfis consilium circa clausuram Conclauis, & cibaria Cardinalibus subtrahenda, ibid. n. 27. 514
 2 Cardinalium Collegium Sede vacante beneficia conferre non potest, sicut nec inferiora Collegia, ibid. n. 30. & 34. 514
 2 Cardinales Sede vacante nec possunt Episcopos creare, nec confirmare, nec deponere, ibidem num. 32. 514
 2 Quamvis possint Sede vacante Papam eligere, non tamen possunt Cardinales creare, ibidem num. 33. 514
 2 Cardinalium Cœtus Sede vacante an possit Cardinales per Papam creatos rehabilitare saltem ad vocem, ibid. n. 35. 515

INDEX RERV M,

- 3 Cardinales fede vacante non possunt se de alio negotio intrinittere, qudm electionis Papæ, ibidem num. 38. 515
- 2 Fallit, ibid. num. 40. & 61. 515
- 3 Cardinalibus per capitulum Vbi periculum, de elect. lib. 6. non admittit iurisdictione fede vacante, sed iurisdictionis executionem, ibid. n. 39. pag. 513
- 2 Secus ex Clem. Ne Romani, de elect. & Bulla Pij IV. ibid. num. 53. & 59. 515
- 3 Cardinalium cœtus mortuo Papa pro terra Ecclesie defendenda cum evidenti periculo potest mittere vnum Cardinalem qui non erit propriè Legatus cum iurisdictione, sed Nuncios ad illum actum, ibid. num. 41. 515
- 3 Nec mitti poterit nisi volens, ibidem num. 44. pag. 515
- 3 Cardinalium Collegium est deterioris conditionis, quam sint inferiora Collegia in quæ transit iurisdictione fede vacante, ibidem num. 55. pag. 517
- 3 Et quæ sint eorum differentia, ibidem num. 56. pag. 517
- 2 Cardinalium iurisdictione in suis ritibus Apostolica fede vacante non extinguatur, ibidem num. 68. pag. 518
- 2 Declaratur, ibidem num. 84. 518
- 3 Cardinales fede vacante nec in arduis possunt se immiscere, nisi pro terra Ecclesie defendenda, & grandi periculo imminente, ibid. num. 79. pag. 520
- 3 Mortuo Papa plenitudo potestatis est penes Romanam Ecclesiam, in cap. Cum olim, num. 6. de maior. & obed. 513
- 7 Cardinale quid importet, in cap. Episcopalia, num. 40. de Priuileg. 39
- 3 Carcentia, & non existentia an, & in quo differant, in cap. Olim, num. 66. de lit. contest. pag. 109
- 4 Carmelitarum Discalceatorum Congregationem B. Mariæ Fulienfis, & Clericorum Regularium S. Pauli Decollati indulta erigendi Monasteria de sola Ordinarij licentia expendantur, in c. Non amplius, num. 71. de Iustit. 211
Vide in ver. *Fratres Carmelitani.*
- 5 Carnium usus in Quadragesima ægrotis est indulgendus, in cap. Consilium, num. 3. de obseru. ieiun. 343
- 5 Carnium usus an aliquo casu sit necessarius ad liberandum infirmum à mortis periculo, ibid. num. 5. 343
- 5 Carnibus non vescerantur homines in primætatate, idest ante diluuium, ibidem, num. 6. pag. 343
- 5 Carnibus in Quadragesima vesci non licet etiam ex legitima causa sine licentia Episcopi, ibid. num. 8. 344
- 3 Et quid si sit causa vrgens, ibidem, num. 10. pag. 344
- 3 Carnium abstinencia scilicet consuetudine in sola die Veneris per totam hebdomadam est in præcepto, ibid. nu. 19. 344
- 3 Carnes comedere in Sabbatho est mortale, vbi non est consuetudo comedendi, alias secus, ibid. nu. 20. 344
- 3 Carnium usus apud Græcos in die Sabbathi est tolerandus vbi sine scandalo fieri potest, ibid. num. 21. 344
- 3 Cathalani, & Francigens, qui in suis partibus so-
- lent vesci carnis in die Sabbathi peccant si alibi vescantur vbi non est solitum, ibid. n. 24. & 40. 345
- 5 Idem in Mediolanensibus, qui alibi comedunt carnes in diebus carnispriuij, ibid. num. 35. pag. 345
- 5 Et in Castellanis, qui in Sabbatho vescuntur extremis, vel interioribus partibus animalium, in Lusitania, & Nauarra vbi non est consuetum ibid. num. 36. 346
- 5 Cathalani existentes in studio Tholosano peccant si iuxta consuetudinem Cathalonie vescantur carnis in Sabbatho, sed non è conuerso, ibid. num. 40. 346
- 5 Carnibus vesci licet si festum Natiuitatis contingat in sexta Feria exceptis professis, & vouentibus, in c. Explicari, num. 1. de obseru. ieiun. pag. 349
- 5 Carnibus vesci non possunt in die Natiuitatis Domini qui vouerunt illas nunquam comedere, ibid. num. 11. 350
- 5 Vouens abstinere à carnibus in sextis Ferijs an teneatur abstinere, si ea die occurrat festum Natiuitatis, ibid. num. 12. & n. seq. vsque ad num. 30. 350
- 5 Vouens abstinencia à carnibus in die, in qua peruenit ad locum peregrinationis, vbi in qua occurrit Saluatio Virginis, tenetur abstinere etiam in Dominica Resurrectionis, ibid. n. 15. pag. 350
- 5 Votum abstinencia à carnibus in die Veneris an obliget in die Natiuitatis, vbi non appareat de intentione vouentis, ibidem, num. 16. & 24. pag. 351
- 5 Et quid si votum fuerit commissum in memoriam passionis Domini, ibid. num. 17. 351
- 3 Votum abstinencia à carnibus in die Veneris nisi comprehendat diem Natiuitatis est decisorium, ibid. n. 20. Contrarium n. 21. 351
- 5 Vouens abstinere à carnibus in diebus alijs permixtis tenetur abstinere etiam in die Natiuitatis, ibid. num. 22. 351
- 3 Caro non potest dici corrupta, nisi mens prius corrupta fuerit, in cap. Ex publico, cum. 47. de conuers. coniugat. 157
- 5 Carolus Magnus ex tolerantia Romanæ Ecclesie colitur vt Sanctus in sola sua Capella Aquigrani, in c. Audinimus, n. 25. de Reliq. & vener. Sancti. 333
- 5 Carthusia est strictissima omnium Religionum, in cap. Ad Apostolicam, num. 38. de Regular. pag. 74
Vide in ver. *Religio Strictior.*
Et in ver. *Regulares quoad transitum.*
- 3 Carthusiani petira, & non obtenta à suis Superioribus licentia recipi possunt ab Heremitis Camaldulensibus, ibid. n. 39. 74
- 3 Carthusia Papico.
Vide in ver. *Bona Ecclesia.*
- 5 Carthusiosum status, qui lauguentibus in extrema necessitate carnes non concedunt an sit periculosus, in c. Consilium, num. 4. & seq. de obseru. ieiun. 343
- 4 Castalis deducit rem de esse ad non esse, in cap. Cum iam dndum, num. 5. de præben. 117
- 3 Cassationis causa est nullitas, & iniquitas, & cassatur de facto etiam quod nullum est, in c. Et si vnanimur, num. 6. de postulat. Prælator. pag. 283

- 4 *Cassinenſis* Eccleſiæ ſtatus, in c. Nullus, nu. 18. de Paroch. 379
- 4 *Caſtrum* Cetrarij in quo Abbas Caſſinenſis exercet utramque iuriſdictionem non poteſt ab Epifcopo viſitari, ibid. u. 42. 381
- 5 *Caſtrum* de Balneo exemptum eſt à iuriſdictione Epifcopi Burgi S. Sepulcri, in cap. Cum di- heſus, num. 35. de Relig. domib. 219
- 4 *Cafſaldi*, Syndici, Procuratores, Viceomini, & alij habentes onus officio annexum vt Præpo- ſiti eccleſiæ Carnoten, dicuntur habere offi- cium, in cap. Ad hæc, num. 54. de præbend. pag. 108
- 6 *Caſtigatio* levis dicitur ſi fiat cum molli cingulo, in c. Ad audientiam, num. 12. de homicid. pag. 263
- 6 *Caſtigatio* an ſit moderata neque iudicis arbi- trario relinquatur, ibidem, num. 13. & ſeqq. pag. 263
- 6 *Caſtigatio* levis in robuſto poteſt eſſe grauis in debili, vel infirmo, ibid. n. 14. 263
- 6 *Caſtigatio* dicitur grauis, aut levis ex genere, instrumenti, ibid. n. 15. 263
- 6 Item ex parte corporis in qua quis pereuntur, ibid. num. 16. 263
- 7 *Caſtrum* oblidens non animo detinendi in cuſto- dia clericum ibi exiſtenter, ſed capiendi ca- ſtrum, vel faciendi clerico verecundiam, non eſt excommunicatus, in cap. Nuper, n. 10. de ſent. excomm. 167

Casus reſervati.

- 7 *Casus* Papæ reſervati qui ſunt, remiſſiſſe, in cap. Sicut vñre, num. 7. de exceſſ. Prælator. 3
- 7 *Casus*, quibus annexa eſt excommunicatio non debet Epifcopus ſibi promiſſe reſervare propter frequentiam, ſcandalum, vel aliam neceſ- ſariam cauſam, in c. Nuper, num. 23. de ſent. excomm. 169
- 2 *Opinio* Nauarri, & nonnullorum Theologo- rum circa diſpenſationes in caſibus Sedi Apo- ſtolice reſervatis, reſellit, in c. Nūnis, u. 27. de ſil. Presbyter. 336
- Casus* violationis immunitatis eccleſiæ.
Vide in ver. *Immunitas Eccleſiæ quoad pernam.*
- 7 *Casum* reſervatum nõ requirit formalitatem ver- borum, & poteſt fieri per relationem ad aliud, in cap. Cum pro cauſa, n. 24. & ſeqq. de ſent. excomm. 161
- Casus* violationis libertatis Eccleſiæ.
Vide in ver. *Libertas Eccleſiaſtica.*
Vide in ver. *Excommunicatione reſervata, vel non.*
- 7 *Regulares* ab Epifcopo approbati cum ſacula- te abſolendi à caſibus illi reſervatis an poſ- ſint abſolvere confluentes ex aliena dioceſi à reſervatis in dioceſi penitentium dumtaxat, in cap. Omnis utriuſque, nu. 78. & ſeqq. vſque in fin. de pœn. & remiſſ. 132
- 2 *Casus* eventitij non computantur in cap. Cum, tempore, n. 34. & ſeqq. de arbit. & in c. Cum Terra, n. 15. de elect. 65
- 4 *Casus* repentini æquiparantur neceſſitati, quæ non ſuccumbit legi, in cap. Relatum, nu. 37. de Cler. non reſiden. 37
- 2 *Casus* mortis, ægritudinis, ceſſionis, & abſen- tiæ æquiparantur, in cap. Nullus, num. 54.

- de Elect. 7
- 6 *Casus* eſt in agente præter intentionem, in c. Ad audientiam, n. 57. de homicid. 267
- 6 *Casus* venientes ex aliquo opere præter operantis intentionem non ſunt voluntarij, niſi per acci- dens, ibid. num. 58. 267
- 7 *Casus* omiſſus in lege nova remanet in diſpo- ſitione iuris antiqui, in cap. Nuper, n. 23. de ſent. excomm. 169
- 7 *Casus* eventitij attendi, & conſiderari non de- bent, in c. Sicut vñre, n. 42. de exceſſ. Prælat. pag. 7
- 4 *Casus* exceptus à iure communi extenditur ad alios caſus conſimiles, in c. Ad audientiam, n. 5. de cler. non reſiden. 71
- 4 *Casus* non prouiſus à ſtatuto relinquatur in diſpo- ſitione iuris communis, ibid. num. 6. 71
- 6 *Casus* omiſſus habetur pro expreſſo ſi in eo con- currat ſimilitudo, vel identitas rationis, in c. Vir qui, num. 20. de conſang. & affinit. 78
- 6 Idem ſi aliàs ſequeretur à abſurdum, ibidem n. 21. pag. 78
- 5 *Casus* omiſſus in fidei commiſſo relinquatur diſpo- ſitioni iuris communis, in cap. Perlatum, n. 20. de Iurepatr. 232
- 3 *Casum* fornicatorum renunciatio non validatur iuramento ob deſectum conſenſus, in cap. Ve- niens, num. 17. de Iureiur. 210
- 6 *Casus* non imputatur danti operam rei licite, in c. Quidam, uum. 8. de homic. 273
- 2 *Casus* nullus reperitur, in quo Concilium habeat authoritatem in eum qui certus ſit Pontifex, in cap. Significalli, num. 70. de elect. 17
- 2 *Catechiſmus* Romanus quid ſenſerit de clericali Tonſura, in c. Cum couingat, n. 40. & 133. de erat. & qual. 260
- 6 *Catechiſmus* parit impedimentum impediens contrahendum, ſed non dirimens contrahum, in cap. Veniens, num. 20. de Cognat. ſpirit. pag. 68
- Cathalani*, & Francigenæ veſcentes carnibus in die Sabbathi.
Vide ſupra in ver. *Carnes.*
- 2 *Cathedrales*, vel Metropolitanas plures in titu- lum, ſiue commendam nemo poteſt recipere, & ſimul retinere, in c. Dudum, il ſecundo, u. 36. de elect. 71
- 2 *Cathedralem* vnam in titulum obtinenti an poſ- ſit commendari altera, non obſtante Concilio Tridentino, in cap. 2. ſell. 7. ibidem num. 37. pag. 71
- 2 *Cathedralem* vnam obtinens in titulum an poſſit habere aliam in commendam ad tempus, vel eſſe illius Procurator, ibid. num. 40. 72
- 2 *Cathedrales* eccleſiæ, & Monaſteria excedentia valorem ducentorum ducatorum auri ſunt Papæ reſervata per ſecundam Regulam Can- cellariæ, in cap. Nullus, num. 7. de elect. 2
- 2 *Cathedralis* eccleſiæ ſtatus deducitur ex electio- ne Vicarij Capitularis, in cap. Cum certum, num. 32. de maior. & obed. 494
- 1 *Cathedralem* vnam in titulum obtinere, & aliam in commendam an aduerſetur Concilio Tri- dentino, in cap. 2. ſell. 7. in c. Bonæ memoriæ, num. 28. de poſt. Prælat. 299
- 4 *Cathedralis* eccleſia ſi habeat limitatam Paro- chia fundat intentionem in perceptioe deci- marum in totum infra ſuos limites, in c. Cum couingat, num. 27. de decim. 395

INDEX RERUM,

- 4 Idem si decima non sint in Parochia, aliquis
acclisæ, ibid. num. 28. 396
  - 4 Idemque si Parochia non sint distinctæ, aut in
diocesi non sit alia parochia, quam cathedra-
lis ibid. num. 29. & seq. 396
  - 5 Cathedralium non est sublatum à Concilio Tri-
dentino, non tamen solui debet in visitatione
sed extra, & in Synodi celebratione, in c. Ve-
nerabili, no. 16. de censib. 383
  - 1 ad Cathedralicum Monasterium non tenetur vr-
potè exempta à lege diocesana, sed eorum-
capellæ solvant hoc nomine duos solidos, in
c. Conquerente, n. 43. de off. Ordin. 453
  - 1 Cathedralicum, seu Synodicum cur ita appel-
latum, ibid. n. 44. & 53. 466
  - 2 pro Cathedralico ad culus monetæ æstimatio-
nem duo solidi sint solvendi, ibidem num. 66.
pag. 466
  - 2 Cathedralicum an sit sublatum à Concilio Tri-
dentino, ibidem num. 48. & seqq. vique in fin.
pag. 466
  - 1 Est de iuribus episcopalibus, & adeo privile-
giatum ut in totum præscribi non possit, ibid.
num. 49. 466
  - 1 Non comprehenditur in generali dispositione,
nisi de ea fiat mentio specialis, ibid. num. 50.
pag. 466
  - 2 Fuit introductum ex Concilio Bracharensi se-
cundo, ibid. n. 51. 466
  - 1 Cathedralicum est cæsus duorum solidorum, qui
solvantur ecclesiæ cathedrali in signum subie-
ctionis, & honoris Cathedralis, ibid. n. 52. 466
  - 3 Non exigitur in Visitazione, sed in Synodo,
ibid. n. 53. 466
  - 1 Est de lege diocesana, Visitatio de lege iurisdic-
tionis, ibidem num. 54. 466
- Causa, communis;*
- 6 Causa quantumcunque rationalis defectum,
potestatis non supplet. in cap. Vtrum autem,
num. 19. & 21. de cognat. spirit. 62
  - 1 Causa principalis semper est potior effectu, in
c. Significasti, n. 20. de elect. 11
  - 3 Causa utilitatis, vel necessitatis in dispensatione,
Episcopi debet esse magna, in c. Nimis, num. 72
de fili. Presbyter. 332
  - 9 Causa magna de novo emergens, & impedi-
mentum recursus non sufficit ad dispensandum
nisi periculum sit in mora, ibidem num. 28.
pag. 336
  - 3 Causarum dissimilium dissimiles debent esse
effectus, in cap. Cum pridem, num. 48. de
pactis. 347
  - 1 Causa expressa in lege, vel dispensatione cen-
setur rationalis, nisi sit manifestus error, in
c. Cum venisset, s. Per frontis, num. 6. de sacr.
Vnd. 303
  - 7 Causa etiam in iusta excusat quem à contumacia,
in c. Nuper, n. 18. de sent. excom. 168
  - 3 Causa per effectum cognoscitur, & demonstra-
tur, & per exteriora de interioribus indica-
tur, in c. Quod Dei timorem, no. 2. de stat. Mo-
nachor. 183
  - 1 Causa præsumitur in Principe etiam in his, que
competunt alicui de iure gentium, vel de iure
Divino ubi solitum est dispensari, in c. Quanto,
num. 121. de translat. Episcopi. 140
  - 1 Continentia causæ non debet dividi, in c. Magnus

- n. 41. de obligat. ad ratioqn. 348
- 2 Declaratur, ibid. n. 49. 348
- 6 Causa eadem contrariorum naturaliter esse non
potest, in c. Nobis, no. 63. de simon. 157
- 7 Causa rei cessans, rei finem imponit, & perse-
verans eam ampliat, & extendit, in c. Patienti-
bus, n. 11. de privileg. 46

Causa delegatio:

- 1 Causæ ab Apostolica Sede delegantur Canonici
cathedralium, non autem Collegiarum
sclesiasticum in c. Cum in cunctis, num. 80. de
elect. 45
- Vide in ver. *Delegatio, Delegatus.*
- 7 Causæ à Sede Apostolica quibus sint commit-
tendæ ex Concilio Lugdunensi, in c. Cum olim,
il secondo, num. 7. de privilegijs. 56
- Et an sint committendæ Monacho acclisæ ca-
thedralis Monachalis.
- 7 Et quid ex constitutione Bonifacii VIII. & ex
Concilio Tridentino, ibid. no. 8. & 11. 56
- Vide in ver. *Monachus, communia.*

Causa Ecclesiastica.

- 1 Causa spiritualis simul clerico, & laico delegati
non potest, in c. Contingit, num. 10. de arbit. 609
- 1 Causa spiritualis quamvis non possit transigi,
potest tamen amicaliter componi, ibidem
num. 30. 611
- 1 Causæ ecclesiasticæ per constitutiones laicorum
diffiniri non debent, in ecclesiæ S. Mariz, no. 3.
de constit. 159
- 1 Causa individua plurium laicorum, & vnus cle-
rici agi debet coram ecclesiastico, in c. Cum,
propter, n. 38. de iurepatr. 359
- 1 Causæ ecclesiasticæ decidendæ sunt secundum
canones, & non secundum leges, in c. Cano-
num statuta, n. 49. de constit. 32
- 1 Causa etiam in foro seculari secundum canones est
decidenda si de re ecclesiastica agatur actione
reali, secus si actione personali, ibidem no. 50.
pag. 33
- 1 Sed in preparatorijs iudicii indistinctè seruan-
dæ sunt leges fori ubi causa ventilatur, ibidem
num. 51. 32
- 1 Causæ ecclesiasticæ quæ coram iudice laico tra-
ctari possint, dicuntur ratione persone, deli-
cti, aut rei, in c. Clerici, no. 11. & seqq. de po-
stulan. 374
- 3 Causæ matrimonij, legitimitatis, in iuripatrona-
tus, decimarum, & huiusmodi in iudicando
tradari possunt nisi à clericis, in c. Multa,
no. 17. Ne clerici, vel monachi. 395
- Vide in ver. *Causa matrimonialis.*
Et in ver. *Causa nuptialium.*
- 3 Causæ contra debitores, emphyteutas, condic-
tores, & censuarios menz episcopalis sunt
fori ecclesiæ, & iudex ecclesiasticus est iudex
Ordinarius, in cap. Nollis, n. 2. de elect. 64
- 3 Causa ecclesiæ non dicitur propria ipsius Recto-
ris, in c. Cum Sacerdotis, num. 6. de postulan.
pag. 376

Causa Episcoporum.

- 3 Causæ criminales grauiorcs contra episcopos à
solo

solo Romano Pontifice cognoscuntur; minores verò à Concilio provinciali, in c. Non potest. n. 4. desent. & re iudicat. 231

- 3 Causa appellacionis à mala episcopi electione, petus Rotæ commissis in tertia instantia remittitur à Sanctissimo ad Congregationem Concilij, in cap. Eam te, num. 41. de stat. & qualitat. pag. 244

Causa feudales.

Feudales causæ coram quibus sint tractandæ.
Vide in ver. *Vassallus quoad forum.*

Causa finalis, vel impulsiva.

- 1 Causa finali constitutionis cessante cessat ipsa constitutio, in c. Cum accessissent, nu. 34. de constitut. 148
7 Causa in dubio an præsumatur finalis, vel impulsiva, in c. Ne pro dilatione, num. 49. de penit. & remiss. 144
3 Causa finalis in proœmio expressa regulat totam dispositionem, in c. le præcinita, num. 111. de probation. 179
2 Ratio quando non est generalis ad omnes, est impulsiva, qua cessante non cessat Constitutio, in c. Dilecti, n. 33. de renunciat. 167

Causa in Curia tractanda.

- 3 Causæ quæ secundum Canonicas sanctiones in curia sunt tractandæ, & ab Ordinarijs cognosci non possunt in prima instantia quæ sint, in cap. Licet, num. 30. vsque in finem de for. compet. 82
3 Causæ beneficiorum refectuatorum cognoscendæ apud Sedem, & sunt de exceptis à Concilio siue emergant principaliter, & directè, siue, incidenter, ibid. n. 31. 81
3 Causæ executivæ vigore obligationis Cameralis, aut litterarum Apostolicarum non sunt de comprehensionis à Concilio, in c. 20. sess. 24. ibid. num. 33. 83
3 Causa in prima instantia est cognoscenda in Curia, ubi Papa providit de beneficio vti referuato, vel alias, & Ordinarius providit, ut de spectante ad suam collationem, ibid. n. 34. 83
3 Causæ ad Curiam devolutæ semper sunt exceptæ decreto, c. 20. sess. 24. ibid. n. 36. 83
3 Causæ ad curiam devolutæ quæ dicantur, ibid. num. 37. 83
3 Causa de consensu episcopi non potest in prima instantia in Curiam introduci, nisi partes etiam consentiant, ibid. n. 38. 83
3 Declaratur, ibid. num. 39. 83
3 Concilium Tridentinum in c. 20. sess. 24. nihil imminuit Sedis Apostolicæ auctoritatem in causis cognoscendis, ibid. num. 35. 83
3 Causa semel effecta curialis nunquam exiit de Curia, nisi Papa illam deleget, vel ad Ordinarium remittat, in cap. Verum, num. 25. de for. compet. 76
3 Delegatus à Papa si est mortuus, Ordinarius se intromittere non potest, ibid. nu. 26. 76
3 Delegatus à Papa etiam si nulliter procedat, causa revertitur ad delegantem, ibid. num. 27. pag. 76
3 Causa misetabilis personæ, quæ iuxta canonicas

Reperitur in 5. libros Decret.

sanctiones tractari debet in Curia, vt valide committatur, an requiratur subscriptionem Papæ, in c. Ex parte, num. 7. & seqq. vsque in fin. de for. compet. 93

- 3 Causa in qua agitur de interpretatione litterarum Apostolicarum apud Sedem est cognoscenda, ibid. num. 11. 94
2 Signaturæ Iustitiæ commissio sufficit in causis, quæ in curia tractari debent, ibidem num. 12. pag. 94

Causa in prima instantia.

- 3 Causæ etiam criminales ad forum ecclesiasticum pertinentes in prima instantia cognosci debent coram Ordinario loci, & non coram alio, nisi de ipsius Ordinarij, & partium consensu, in cap. Significasti, num. 31. de for. compet. 97
3 Causæ civiles, & criminales ad ecclesiasticam catholicam spectantes ratione directi dominij, quod habet in bonis ab ea in feudum concessis an comprehendantur decreto Concilij Tridentini, c. 20. sess. 24. in c. Verum, n. 28. & seqq. de foro compet. 76
3 Infrascriptio cumulativa Episcopi, & inferioris pertinet ad vtrumque in prima instantia, & est locus præuentioni, ibid. nu. 31. 77
3 Causæ omnes ad forum ecclesiasticum quomodolibet pertinentes ex Concilio Tridentino infra biennium terminari debent, quod elapso libetum est partibus Iudices superiores adire, in c. Venerabilis, num. 12. de Iudicij. 37
3 Causæ tam civiles, quam criminales ex Concilio Tridentino coram Ordinario infra biennium sunt terminandæ, ibid. num. 15. 37
3 Quod non procedit in ordinario Commissarij ibid. num. 16. 38
3 Et quid si causa Ordinatio fuerit delegata iurisdictionem excitandam, ibidem num. 17 pag. 38

Vide in ver. *Instantia.*

- 2 Causæ maiores Ecclesiæ ex Diuina institutione ad Romanam Ecclesiam referuntur, in c. Pecuniosam, num. 56. de off. Ordinarij. 492
5 Maiores Ecclesiæ causæ ad Romanam Ecclesiam sunt referendæ, in c. Recolentes, nu. 31. distat. Monachor. 180
5 Sedes Apostolica in causis maioribus magna circumspectione, & maturitate procedere consuevit, in c. Quanto, num. 74. de translat. Episc. pag. 136
3 Causæ commissio contra Episcopos debet esse specialis, & manu Papæ signata, in c. Petuente, il primo, num. 26. de test. coeg. 104
3 Episcopi citari, vel moueri non possunt ad personam aliter comparandum, nisi pro criminibus, pro quibus pœna depositionis venit imponenda, ibid. nu. 29. 104
5 Causæ maiores, & præsertim fidei spectant ad Papam priuatè quoad omnes, in c. Maiores, num. 2. de Baptis. 321
3 Causæ maiores Ecclesiæ ad Papam pertinent non ex reservationis Apostolicæ, sed ex institutione Diuina, in c. Cum ex illo, n. 2. de translat. Episcopi. 126
2 Et hæc auctoritas ab inferioribus acquiri non potest consuetudine, aut præscriptione etiam immemorabili, ibid. n. 3. 126
3 Translationes Episcoporum, ac Sedis mutationes

INDEX RERVM,

tiones sunt ex maioribus Ecclesiæ causis, ibid.
num. 8. 117

Causæ criminales Episcoporum.

Vide in ver. *Causa Episcoporum.*

Causa matrimonialis, & criminalis.

- 1 Causa matrimonij maiores iudices requirit, nec compositionem admittit, in cap. Ex parte, n. 5. de Arbitr. 612
- 7 Causas matrimoniales cognoscere est dignitatis Episcopalis, in c. Accedentibus, nu. 2. de excess. Prælat. 13
- 7 Causarum matrimonialium cognitio acquiri potest, ne dum privilegio, sed etiam consuetudine legitime præscripta, ibidem num. 3. 13
- 7 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 6. vers. Hodie vero, 13
- 7 Causas matrimoniales, & criminales an possint cognoscere Abbates nullius Diocesis habentes ordinariam iurisdictionem quasi Episcopalem in Clemm. & populum exclusis Episcopis, ibid. num. 20. & seqq. vsque in finem, pag. 14
- 7 Causæ matrimoniales cum sint graves scilicet & criminales non sunt per quoslibet tractandæ, ibid. n. 21. 21
- 7 Causæ matrimoniales olim committebantur inferioribus Prælati iurisdictionem habentibus ordinariam, vel delegatam, ibidem n. 30. pag. 14
- 7 Causæ matrimoniales, & criminales an olim ex stylo Curie committerentur Abbatibus, & an hic stylus seruari debeat, ibidem, num. 36. pag. 15
- 4 Causæ matrimoniales exigunt maiores iudices, nec sunt tractandæ ab inferioribus Prælati siue speciali concessione, in c. Cum dilectus, n. 25. de Religios. domib. 218
- 5 Causæ matrimonij legitimis, Turis patronatus, decimarum, & huiusmodi in iudicando tractari non possunt nisi à Clericis, in cap. Multa, Ne Cler. vel Monach. 395
- 5 Causæ matrimoniales tractatus, & cognitio ad Episcopum pertinet, in c. Ex publico, num. 2. de conser. coniugat. 153
- 3 Causa natalium pendente coram Iudice ecclesiastico quæstio hæreditatis per seculares iudices inchoari non debet, in cap. Tuam, num. 1. & 6. de ordin. cognit. 130
- 3 Causa natalium ad Ecclesiam pertinet tam principaliter, quàm incidenter, & per viam exceptionis, ibid. n. 7. 130
- 3 Etiam si de illa agatur post obitum parentum, ibid. n. 8. 130
- 3 Causa natalium est spiritualis, & matrimonialis, ibid. num. 10. 131
- 3 Causa hæreditatis prout dependet à quæstione legitimis non pertinet ad iudicem ecclesiasticum, ibid. n. 17. 131
- 3 Nisi coram Papa, vel coram Episcopo habente iurisdictionem recipiendam in loco, in quo quæstio legitimis, & hæreditatis simul proponatur, ibid. n. 18. & 33. 131
- 3 Causa principalis, & incidens ubi sunt tractandæ coram diversis iudicibus, pendente incidentis suspendit iurisdictionem in principali, ibidem num. 19. & 22. 131

Vide in ver. *Qualit.*

- 3 Causa natalium si & contentio an quis sit filius huius, vel alterius, tractari potest coram iudice laico, coram quo incidit: secus si sit contentio an matrimonium sit contractum, ibid. n. 41. & seqq. 134
- 3 In causa legitimis libellus qualiter formetur ibid. n. 41. 134

Causa naturalis, & accidentalis.

- 2 Vbi concurrunt duæ causæ vna naturalis, & alia accidentalis, prælati naturalis, in c. Ad hæc, num. 20. vers. Nam ubi concurrunt, de offic. Archid. 376
- 1 Causæ ordinariæ extra visitationem sunt cognoscendæ, in cap. Dilectus, il primo, num. 45. de Rescript. 231

Causa Regularium.

Vide in ver. *Regulares quoad causas, & iudicia.*

- 6 Causa remota quæ nullo modo est ordinata ad homicidium non parit irregularitatem, in c. De cetero, num. 22. de homicid. 259
- 6 etiam si præbens huiusmodi causam det operam reuoluit, ibid. n. 23. 259
- 6 Ars faciendi taxillos prohibita est, ibid. d. n. 13. pag. 259
- 6 Cautela mirabilis ad extorquendam confessionem à debitoribus, in c. Tux litteræ, num. 62. de Cler. per salt. promot. 348
- 4 Cautela recipiendi pecuniam ab ingredientibus in Monasterium sine labe simoniz, in c. Non amplius, num. 25. de Instit. 216
- 1 Cautela ad dimittendum beneficium innito Episcopo, in cap. Admonet, num. 18. de Reuoc. pag. 146
- 6 Cautela pro mulieribus contra viros qui in matrimonio apponunt conditiones contra illius substantiam, in c. Si conditiones, num. 5. de condit. appoi. 39
- 2 Cautela pro conferendis minoribus ordinibus extra tempora, in cap. De eo, n. 32. de tempor. Ordin. 179
- 4 Cautelis nomine nuda promissio intelligitur, sed cum additur idonea, vel sufficienti, debet esse pignoratitia, velidelictoria, in c. Odoardus, n. 69. de solut. 299
- 7 Celebrans in Ecclesia postlata non est ipso iure suspensus, sed suspendendus, secus in ecclesia interdicta, in cap. Tuorum, n. 4. de privileg. pag. 49
- 6 Celebrans in loco interdicto si Clericus est, à beneficio deponitur, si Monachus, vel Monialis in archibus Monasterium deriditur, in c. Postulasti, num. 2. de cler. excom. 337
- 5 Clerici aduerbiis quid importet, in c. Non est vobis, n. 27. de Regul. 28
- 6 Censura de iure communi erat remedium ordinarium, post Concilium Tridentinum est extraordinarium, & in subsidium, in c. Peruenit, n. 30. de Adult. 285

Vide in ver. *Excommunicatio in subsidium.*

- 3 Censura Ecclesiastica trahit secum executionem, & ab ipsa appellatur ad effectum deuolutionis tantum, non autem suspensionem, in cap. Super eo, il secundo, num. 46. de Appellat. pag. 246

- 3 Sed a comminata censura datur appellatio ad
vtramque effectum ibid. n. 47. 146
- 6 Censualis contractus ad tempus limitatum an sit
de iure licitus, in cap. In ciuitate, num. 13. &
seqq. vlg. ad 18. de Vfuris. 190
- 6 Et quid si non agatur de censu antiquitus con-
stituto, sed de eo, qui constituitur tempore
contractus, ibid. n. 14. 191
- 6 Et quid si emptor computatis solutionibus an sit
totius temporis aliquid ultra pretium
conuentum sit recepturus, ibid. n. 15. & seqq.
pag. 191
- 6 Censualis contractus est illicitus si excedat an-
nuatim redditum, quem emptor de tanta pecu-
nia in terra empti posset habere, ibid. n. 17. &
num. 20. 191
- 6 Censualium reddituum emptiones omni tempore
vite sunt suspectæ, ibid. num. 19. 191
- 6 Censuali contractui possunt accedere obligatio-
nes camérales, huiusmodi, & hypothecæ,
ibid. num. 20. 191
- 6 In contractu censuali non emittit res, sed ius pe-
tendi pensionem, ibidem, num. 30. & 34.
pag. 191
- 6 Censualis contractus in quibus differat a contra-
ctu emphiteutico, ibid. num. 34. 191
- 6 Censui solutio subiectionem arguit, in cap. Cum
dilectus, n. 24. de relig. donib. 218
- 6 Censui vitalitius in quo perpetuo pecunia sit
recipientis, sortitur naturam emptionis, in c.
Nauiganti, num. 41. de Vfur. 199
- Censualis contractus.
Vide in ver. *Contractus censuales*.
- 6 Censui pecuniarius certi, & determinati tempo-
ris supponitur Bulla Pij V. in cap. In ciuitate,
num. 18. de Vfuris. 191
- 6 Censualium reddituum emptiones omni tempore
vite sunt suspectæ, ibid. n. 19. 191
- 6 Bulla Nicolai V. super emptionibus censuum in
Regno, Siciliæ ad rationem decem pro cente-
nario continet dispensationem, ibid. num. 30.
pag. 191
- 6 In censuum emptione non videtur certum pre-
tium generaliter statuendum, ibid. num. 31.
pag. 191
- 6 Censui annales non est tutum decernere, vt cer-
tam summam non excedant, ibidem num. 34.
pag. 191
- 6 Censui emptio licita est si illius redditus, & pensio
incerta sit, ibid. n. 35. 191
- 6 Censui annui minoris valent, quam fructus, qui
liberè ex prædio percipiuntur, ibid. num. 36.
pag. 191
- 9 Pretium census quo a ratione sit minuendus pro-
pter pactum de redimendo, vel alia ouera em-
ptioni adiecta, ibid. n. 28. 191
- 6 Censui constitui non potest nisi super re, ex sui
natura fructificare, ibid. n. 31. 191
- 6 Censui pro parte petiuntur re pro parte perem-
pta, vel redditu insufructu, ibid. num. 32.
pag. 191
- 6 Censui reservatiui qui sit, & qui census consi-
gnatiui, ibid. num. 33. 191
- 3 Censui præscribi non potest, in c. Olim, n. 16. de
cessibus. 173
- 5 Quod verum est in totum, sed in parte scilicet
ibid. num. 17. 173
- 5 Nisi debitor sit in mala fide soluendo denarios
papienses pro Lucensibus, ibid. num. 18. 173

Census in qua moneta solui debeat.

Vide in ver. *Moneta*.

- 4 Censui ecclesiæ imposui ex causa transactionis
sine auctoritate Episcopi non excedit vicari-
eius qui soluit, in c. Nisi essent, num. 33. de
prob. nd. 133
- 4 Ecclesia non potest constitui censuali auctorita-
te Episcopi, ibid. n. 50. 135
- 4 Declaratur, ibid. n. 64. 135
- 4 Ecclesiæ dux si licent super subiectione, potest
subiecta constitui censuali Episcopi auctori-
tate, ibid. n. 64. 136
- 3 Ceremoniale continens ritus electionis Papæ, &
Gregorio XV. & Urbano VIII. confirmatum,
in cap. Licet de vitanda, num. 27. de elec-
pag. 13
- 3 Certitudo moralis de honestate operationis suffi-
cit ad honestè operandum, in cap. Ne iniuria-
ris, num. 47. de Coniit. 41
- 3 Certitudo alia supernaturalis, alia naturalis, alia
moralis, ibid. n. 48. 41
- 3 Certitudo mathematica non oportet in
cunctis querere, ibid. n. 50. 44
- 3 Moralis materia non nititur certa demonstra-
tione, sed coniecturis grossis, & figurantibus,
ibid. n. 51. 44
- 1 Declaratur, ibid. n. 59. 44
- 1 Certitudo est determinatio intellectus ad vnum
ibid. n. 52. 45
- 1 Certitudo saltem moralis de rectitudine, & hone-
state operationis requiritur ad rectè, & hone-
stè operandum, ibid. n. 70. & 98. 47
- 1 Certitudinem ex probabilitatibus sufficere in mora-
libus quomodo sit intelligendum, plenè expli-
catur, ibidem num. 99. & num. seqq. vsque ad
num. 112. 51
- 3 Certitudinem moralem habere de omnibus eli-
gibilibus non est supra humanam facultatem,
in d. cap. Ne innitatis, n. 122. & num. seqq. de
Coniit. 54
- 3 Certis incerta præponens in rebus ad salutem
animæ periculis grauior peccat, in c. Ne
innitatis, n. 20. de Coniit. 87
- 4 Censui immoderatus potus an sit crapula, vel
ebrietas, in c. A crapula, n. 20. de vit. & honest.
Cler. 1
- 4 Censui bonorum fieri debet vsque ad vltimum
quadrantem, in cap. Odoardus, num. 15. de
solut. 296
- 4 Non tamen auferuntur panni de dorso, ibidem
num. 16. 296
- 4 Debitor laicus nisi cedat bonis pro debito ci-
uili in solidum conueniri, & in catenam de-
trahi potest, ibid. num. 14. 296
- 4 Debitor laicus si quid acquirit post cessionem
bonorum non conuenitur nisi in quantum fa-
cere potest, ibid. n. 17. 296
- 4 Miles, maritus, donator, & alij privilegiati de
iure ciuili sine vlla bonorum cessione conue-
niuntur quatenus facere possunt, ibid. num. 18.
pag. 296

Vide in ver. *Clericus quoad priuilegium*,
cap. Odoardus.

- 4 Dolosus non est admitendus ad beneficium,
cessionis, vel ad beneficium cap. Odoardus,
vel cap. Peruenit, de fideiussor, ibid. num. 44.
pag. 297
- 4 Cessio bonorum quamuis infamiam iuris non
inroget, tamen singulari statum cedentis sal-
tem

INDEX RERV M,

- tem quoad infamiam facti, in d. c. Odoardus ,
num. 99. de solut. 299
- 4 Cessio bonorum alicubi fit cum infamia, & vitu-
perio, ibid. num. 60. 299
- 4 Romæ fit super leonem marmoreum penes sca-
lam Capitolij, ibid. n. 61. 299
- 4 Beneficium c. Odoardus , & c. Peruenit ex Con-
stitutione Pij IV. non datur debitoribus in
Verbe, nisi gentent birretum viride, ibid. n. 62.
pag. 299
- 4 Cessio bonorum de iure fit nudo verbo eorum
iudice, ibid. num. 63. 299
- 4 Cessio bonorum potest reiterari, ibid. num. 67.
pag. 299
- 1 Character ordinis imprimitur in actu traditionis
instrumenti, in c. Cum contingat, n. 69. de stat.
& qualic. 263
- 2 Character interior est essentialiter, & principa-
liter Sacramentum Ordinis, ibid. n. 93. 267
- 1 Character quid sit, ibid. num. 99. 267
- 3 Character imprimitur in collatione Tonfuræ ex
sententia sacr. Congregationis Concilij, ibid.
num. 18. 270
- 1 Character episcopalis animæ insus a Deo per
ministerium hominis deleri nō potest, in c. Re-
quisivit, num. 3. & 34. & seqq. de ordinat. ab
Episc. 203
- 3 Character ordinis, habitus, & exercitium qualiter
consideretur in ordinante, ibid. num. 7.
pag. 203
- 3 Character Sacerdotis in impositione manuum
extenditur ad potestatem ligandi, & soluendi,
ibid. num. 28. 205
- 1 Contrarium, num. 91. 205
- 1 Character Sacerdotalis non extenditur in ordi-
natione Episcopi, sed novus imprimitur, ibid.
num. 91. 214
- 1 Character Ordinis prærequirit ex necessitate Sa-
cramenti characterem Baptismi, ibid. num. 94.
pag. 214
- 3 Calicis, & patenæ traditio ex sententia antiquo-
rum Canonistarum non est de essentia ordinis
Sacerdotalis, in c. Cum venisset, n. 4. de sacr.
Vnct. 290
- 1 Eadem sententia quibus nitatur rationibus, ibi-
dem num. 10. 291
- 3 Character in Sacramento Confirmationis im-
primitur in ipsa vñctione, ibid. u. 11. 291
- 3 Character idem in Sacramento Ordinis iterari
non potest, & eor. ibid. n. 14. 293
- 3 Character Ordinis potest animæ insigi per insti-
tutionem ecclesiæ ex sententia Canonistarum,
ibid. num. 23. 293
- 2 Contrarium, num. 67. 293
- 3 Characterem ordinis Presbyteratus non imprimi
si portigatur calix sine vino quibus fundamē-
tis probetur, ibidem num. 33. vsque ad nu. 89.
pag. 294
- 3 Character in quolibet ordine imprimitur per
sulceptionem illius signi exterioris in quo
principalis actus, quem respicit ille ordo, signi-
ficatur, ibid. n. 39. 294
- 1 Manus impositione non imprimitur character
ordinis Presbyteratus, sed tantum confertur
potestas ligandi, & soluendi, ibidem num. 42.
& 58. 295
- 2 Character ordinis insigitur animæ immediate a
Deo, ab ecclesiā autem insigi, aut deleri non
potest, ibid. nu. 67. & seq. 297
- 6 Character Ordinis non confertur per ministrum,
sed imprimitur in anima immediate a Chri-
sto, in c. Quod d. prædecessore, num. 3. & 91. de
schismat. 228
- 3 Character quid sit, in c. Statuimus, nu. 51. de sup-
pl. neglig. Pralat. 174
- 3 Character Sacramentalis non imprimitur præ-
cise coacto, in c. Quanto, num. 14. de translat.
Episc. 131
- Reliqua vide in ver. Ordo.
- 7 Character Ordinis non imprimitur sine traditio-
ne instrumenti ad illum Ordinem spectantis, in
cap. Qui Presbyterum, num. 15. de poenit. & re-
miss. 106
- 5 Characterem tunc sacramentalis imprimi oper-
atur, cum obiectum voluntatis contrarie non
inuenit obstitentem, in c. Maiores, nu. 7. de
Baptism. 326
- 5 Procedit in his, qui aliquando confenserunt,
nec postea contradicendo obiectum posuerunt,
ibid. num. 7. & 9. 326
- Vide in ver. Ordines quoad characterem
Et in ver. Ordines quando iterandi.
- 3 Character Ordinis dum etiam post mortem, &
clericus resuscitatus non esset iterum ordina-
ndus, in cap. Non potest, num. 5. de sent. & re-
iudicat. 232
- 4 Characteris ordo exigit ut primum quis subueniat
sibi ipsi, deinde proximo, in cap. Si quis sanæ,
num. 30. de pecc. clericor. 312
- 4 Charitas non minuitur si effectus eius discedat
in multos, imo magis augetur, in c. Fraterni-
tatem, num. 71. de sepultur. 370
- 3 Charitas sola diuidit inter filios Regni, & inter
filios perditionis eternæ, in c. Audiuit, n. 12.
de reliq. & vener. Sanctor. 331
- 1 Charitativum subsidium quas ob causas fit ab
Episcopo postulandum, & an sit liberalitas, in
c. Conquerente, num. 38. de off. Ordin. 465
- 1 Et quæ verborum formula sit petendum, & an
Reges possint illud imponere, ibid. num. 39.
pag. 465
- 6 Chirurgus an sit irregularis si ex aduisione, vel
incisione quam fecit sequuta fuerit mors, vel
mutilatio, in c. Ad audientiam, n. 38. & 40. de
homicid. 265
- 6 Chirurgus ut sit immunis ab irregularitate que
requiritur, ibid. num. 42. 265
- 6 Chirurgiæ ars est Clericis interdicta, ibid. nu. 40.
pag. 265
- 7 Chorepiscopi qui, & eorum officium, in c. Episco-
palia, num. 42. de privileg. 40
- 7 Ordo ipsorum ab ecclesiā reprobatus, ibidem
num. 43. 40
- 3 Chorepiscopi qui ab vno sunt Episcopo, non
sunt episcopi, in cap. Nec Episcopi, num. 6. de
tempor. ordinat. 189
- 5 Episcopo accedenti ad conferendum christiana
populus, vel clerus non tenetur vñctualia mi-
nistrare, in cap. Venerabili, nu. 19. de censib.
pag. 182
- Reliqua vide in ver. Confirmationis Sa-
cramentum.
- 7 Christianorum duo sunt genera, in cap. Ut privile-
gia, num. 3. de privileg. 77
- 3 Christiano indecens est si radius solis ipsum in
lecto dormientem inueniat, in cap. Volentes,
nu. 5. de celebr. Missar. 305
- 1 Christi conceptio ex Spiritu Sancto spiritum irradien-
tium

lum miraculorum, in cap. Cum sis, num. 73. de
conuers. coniug. 145
2 Christus in trigesimo anno completo baptizatus
est, & predicauit & refellit contraria opinio
glossæ, Hugonis, Archidiaconi & Abbatis, in
c. Cum in cunctis, nu. 2. & 24. de elect. 37
3 Christus solus est proprius sponsus Ecclesiæ, in
c. Quanto, n. 116. de elect. 139
4 Christi omnis actio nostra est instructio, in cap.
Acceptimus, n. 18. de pactis. 562
5 Declaratur, ibid. nu. 55. 563
6 Christus fuit verus Deus, & verus homo: sentiens
oppositum hæreticus est, & excommunicatus,
in c. Cum Christus, nu. 2. de hæreticis. 219
7 Cibus etiam non nutrens, & per modum medi-
cinæ sumptus post mediam noctem impedit
Missæ celebrationem, in c. Si conuerterit, nu. 17.
de accusat. 117
8 Cibus nullus, vel potus est illicitus nisi per accel-
dens, in c. A crapula, num. 17. de vita, & honest.
cleric. 3
9 Cibus, & potus moderatus sano potest esse super-
fluus infirmo, & e conuerso, ibid. n. 35. 5
10 Cingulum militiæ in Religione Hierosolymitana
de substantia professionis Regularis in gradu
militum, ita ut illius omisso irriter professio-
nem expressam, & impediat tacitam, in c. Qui
Presbyterum, n. 2. & n. seqq. vsque in fine de po-
nit. & remiss. 105
11 Cingulum militiæ quid, ibid. num. 3. & 4. 105
12 Cinguli solemnitas de iure communis est substan-
tialis in milite seculari, ibid. num. 4. & num.
seqq. vsque ad n. 24. 105
13 Contrarium, ibid. num. 61. 105
14 Declaratur, ibid. n. 63. 105
15 Cingulum venit appellatione habitus, ibid. n. 23.
pag. 106
16 Declaratur, ibid. num. 71. 106
17 Cinguli decoratio ex statuto Ordinis Hieroso-
lymitani est de substantia professionis in gra-
du Militum, ibid. num. 24. & seqq. vsque ad
num. 46. 106
18 Contrarium, ibid. nu. 73. & seqq. vsque ad nu. 99.
pag. 106
19 Item ex ordinationibus Capitularibus eiusdem
Religionis, ibid. n. 46. 106
20 Contrarium ibid. n. 99. 106
21 Cingulum militiæ non materialiter tantum, sed
formaliter est accipiendum, ibid. n. 39. 108
22 Cinguli ornatus in Militibus Regularibus de iu-
re non requiritur, ibid. nu. 58. & 69. vsque ad
num. 73. 109
23 Cinguli, seu spatheæ ceremonia in creatione
Militis Regularis fuit prætermissa in pontifi-
cali reformato iussu Clementis VIII. ibid. n. 59.
& 72. 109
24 Cur adhibeatur in creatione Militis secularis, &
non regularis, ibid. n. 60. 110
25 Cingulo decorari dicitur qui Miles creatur, etiã si
cinguli solemnitas non seruetur, ibid. nu. 65.
pag. 110
26 Cingulo celestis militiæ præcingi dicitur Cleri-
cus, ibid. nu. 66. 110
27 Cingulum in iure quandoque pro dignitate ipsa
vsurpatur, ibid. num. 67. 110
28 Cippus, vel truncus, aut capsula pro cleemosy-
nis Misarum Fratribus Minoribus habere nõ
licet, in cap. Nimis praua, num. 60. de excess.
Prælat. 37

3 Circumcisio non est inutilis quando per cum satisfit
Canon, in c. Licet, num. 58. de Regular. 88
4 Circumcisio, & Baptismus, quæ Circumcisioni
successit, in quibus conueniant, & in quibus
differant, in c. Maiores, num. 37. & seqq. vsque
ad num. 53. de baptis. 324
5 Conueniunt primo, quia sicut olim per circum-
cisionem, ita hodie per baptismum remittitur
originale peccatum, ibid. nu. 38. 324
6 Et ideo circumcisio non reiterabatur, sicut nec
hodie baptismus, ibid. nu. 39. 324
7 Secundò, quia sicut circumcisio tam adultis,
quàm paruulis ex præcepto Domini confere-
batur, ita hodie baptisma, ibidem num. 40.
pag. 324
8 Tertiò, quia sicut olim sine circumcisione nul-
lus saluari poterat, ita nec hodie sine bap-
tismo, ibidem nu. 41. 324
9 Differunt primò quia baptismus tam masculis,
quàm foeminis est conferendus, sed circum-
cisio ad foeminas non pertinebat, ibid. nu. 42.
pag. 324
10 Secundò, quia multo plus confert baptismus
Christianis, quàm olim circumcisio Iudæis,
ibid. num. 47. 324
11 Tertiò quia baptismus est significantiore, decen-
tiori, & faciliore circumcisione, ibidem num. 50.
pag. 324
12 Quartò, quia circumcisio non imprimebat cha-
racterem, sicut nunc imprimi baptismus, ibid.
num. 51. 324
13 Quintò, quia circumcisio conferebat gratiam
iustificantiem ex opere operante, nunc verò
baptismus illam confert ex opere operato,
ibidem num. 52. 324
14 Circumcisio instituta fuit vt signum fidei Abra-
hæ, qui credidit se patrem futurum Christi sibi
repromissum, ibid. num. 45. 324
15 Circumcisio si hodie locum haberet Paradisi ia-
nuas aperiret sicut baptismus, ibidem num. 49.
pag. 324
16 Circumstantia notabiliter aggrauantes an sint
necessariò in confessione aperiendæ ab eo, qui
putat veramque opinionem esse probabilem,
vel vnâ altera probabiliorẽ, in c. Ne inni-
taris, num. 26. de consil. 71
17 Circumstantia quæ exprimi non potest sine
manifestatione peccati alterius an necessariò
sit confitenda, in c. Omnis, num. 28. de poenit.
& remiss. 127
18 Circumstantiæ notabiliter aggrauantes an sint
necessariò in confessione aperiendæ, ibidem
num. 48. 129
19 Circumstantiæ, quæ mutant speciem peccati sin-
gularis exprimendæ in confessione, ibidem
num. 49. 129
20 Et quæ sint huiusmodi circumstantiæ, ibidem
num. 50. 129
21 Circumstantiæ quæ aggrauent, vel extenuent
delictum, remissæ, in c. Cum illorum, nu. 23.
de sent. excom. 173
22 Cistercij Monasterium est caput Ordinis, & illius
Abbas est Generalis totius Ordinis Cisterciën-
sis, in c. Cum ad nostram, nu. 12. de elect. 87
23 Cisterciënse, Templarij, & Hospitalarij de fru-
ctibus possessionum, quas acquisierunt post
generale Concilium, tenentur decimas solu-
ere, si prius ex illis decimæ soluebantur, in cap.
Nuper, n. 1. de decim. 402
Cister.

- 4 Cistercienses emere non possunt prædia decima-
lia nisi pro monasterijs fundandis, & acqui-
sitæ ex largitione fidelium, vel emptæ pro mona-
sterijs fundandis debent tradere alijs excolen-
da, ibid. n. 2. 402
- 5 Cisterciensis si absque licentia Abbatis alium
Ordinem profiteretur, regredi compellitur, in c.
Non est vobis, num. 1. de Regular. 26
Vide in ver. *Regulares quoad transitum.*
Et in ver. *Religios.*
- 5 Cisterciensium ordo est strictior cæteris ordini-
bus, ibid. nn. 21. & 24. 28
- 5 Contrarium, ibidem n. 25. 28
- 4 Citatio per edictum contra Clericum absentem
affigi debet valuis Ecclesiæ suæ, in cap. Ex ruz,
num. 3. de Cler. non resid. 64
- 4 Citatio contra beneficiatum absentem fieri po-
test etiam extra provinciam, sed ad id iudex
non tenetur, ibid. n. 5. 64
- 4 Citatio per edictum ubi requiritur trina non suf-
ficiet unica, licet peremptoria, ibidem num. 6.
pag. 65
- 4 Et an sufficiat unica peremptoria ad penam in-
currendam, si fuerit personaliter exequuta,
ibid. num. 7. & in. 65
- 4 Citatio trina, & unica peremptoria cum com-
petentibus intervalis regulariter equiparan-
tur, ibid. n. 8. 65
- 4 Citationis edicta sex mensium spatio præfu-
muntur deduci ad notitiam citati, ibid. n. 12.
pag. 65
- 4 Citatio, & sententia in notorijs non requiritur,
in cap. Qualiter, num. 7. de elect. non residen-
pag. 58
- 1 Citatio pactum in declaratione legis an, &
quando requiratur, in c. Quoniam, n. 40. de
Constitut. 181
- 3 Citationis executio non est actus iudicialis, &
ideo potest per nuncium exerceri etiam extra
territorium, in c. Licet, n. 13. de foro compet.
pag. 80
- 3 Citatio iudicis contractus non constituit absen-
tem in contumacia quoad hoc vt possit excom-
municari, vel mulctari, sed tantum quoad hoc
vt possit missionem pati, ibidem nu. 1. p. 80
- 3 Citatio vt sit legitima fieri debet ad instantiam
partis, in cap. Proposui, n. 2. de foro compet.
pag. 99
- 3 Nisi iudex procedat ex officio, ibid. num. 3.
pag. 99
- 3 Citatio debet fieri à iudice, seu de illius commis-
sione, aliàs non valet, ibid. num. 4. 99
- 3 Citationis commissio est decretum quoddam in-
terlocutorium, ibid. n. 5. 99
- 3 Citatio realis requirit specialem iudicis commis-
sionem, sed in personali sufficit generalis,
ibid. n. 6. 99
- 3 Citatio nulla ex defectu commissionis validatur
per comparisonem partis, de hoc defectu non
non oppositis, ibid. n. 7. 99
- 3 per Citationem frustratorem non prævenitur,
nec perpetuat iurisdicção, ibidem, num. 8.
pag. 99
- 3 Citatio vt sit legitima non est necesse vt fiat tri-
bus edictis, sed sufficit unicuique peremptorium
ibid. n. 9. 100
- 3 Citatio quotuplex sit, qui indices possint citare,
& quot modis, remissivè, ibidem num. 10.
pag. 100
- 3 Iurisdicção perpetuat per simplicem citatio-
nem iudicis sine Ordinarij, siue Delegati, ibid.
n. 12. 100
- 3 Citatio est principium, & fundamentum indicij,
ibid. n. 13. 100
- 3 Citatio respectu contumacis habetur pro cir-
cumspecta, ibid. num. 24. 100
- 3 Et quid si contumax velit purgare moram solu-
tis expensis, & dato fideiussore de iudicio fisci,
ibid. num. 15. 100
- 3 Citatio que fit die feriato pro non feriato non
tenet, in cap. Accepimus, num. 9. de pacis,
pag. 162
- 3 Citatio ad videndum committi notario iura-
menta testium non suffragatur nisi etiam dicatur
ad videndum iurare, & hic defectus est in-
sanabilis, in c. In nomine Domini, num. 13. &
14. de Testib. 186
- 7 Citatio non est necessaria ubi certum est absenti
nullum ius competere, in c. Cum ex iniuncto,
num. 47. de Nnu. oper. nunciat. 33
- 3 Citatio in impetratione gratiæ tercio præiudicia-
lis non requiritur, in cap. Cum olim, num. 24.
de feat. & re iudic. 234
- 3 Dummodo Princeps procedat de plenitudine
potestatis, ibidem num. 31. 234
- 3 At adversarius non sit præsens in Curia, ibid. n. 32.
pag. 234
- 3 Declaratur, ibidem n. 33. 234
- 3 Vbi privilegium conceditur non est de more,
nec de iure, vt aliquis citetur, ibid. num. 25.
pag. 234
- 3 Citatio generalis in litteris præiudicialibus non
sufficit quando adversarius est præsens in Cu-
ria, sed Procurator citandus est ad hospi-
tium, ibid. num. 28. 235
- 3 Procedit in litteris iustitiæ, non autem in litte-
ris gratiæ, ibid. n. 29. 235
- 3 Citatio quomodo non requiratur in impetratione
gratiæ tercio præiudicialis, tamen ius illis qua-
situm non auferitur, ibidem, num. 30. 235
- 3 Stylus Curie quoad citationem in impetratio-
nibus litterarum est servandus, ibid. num. 34.
pag. 235
- 3 Citatio quomodo non requiratur in impetratione
gratiæ præiudicialis, requiritur ramen in
processu ad victoria, ibidem num. 25. 235
- 3 Etiam si citatio per Principem fuerit remissa,
ibid. num. 36. 235
- 3 Citatio est de iure diuino, & naturali, ideo per
principem tolli non potest, ibidem num. 38.
& 47. 235
- 3 Citatio requiritur etiam in notorijs, nisi constet
reco nullam defensionem competere, ibid. n. 42.
pag. 235
- Vide in ver. *Notorium.*
- 3 Citatio requiritur quantumcunque factum sit
notorium, ubi pena corporalis debet infligi,
ibid. num. 45. 236
- 3 Declaratoria excommunicationis an requiratur
citationem partis, in c. Non potest, n. 9. & 17.
desent. & re iudic. 231
- 3 Citatio non potest decerni ab episcopo contra
exemptum, ibid. num. 10. 231
- 3 Citatio est decretum interlocutorium, ibid. n. 11.
pag. 231
- 3 Citatio requiritur in discussione causæ etiam pu-
blicæ, ob quam fertur declaratoria, ibid. n. 19.
pag. 232

1. Secus si causa sit notoria, ibidem, num. 10. 231
2. Citatio pro declaratoria ob notoriam excommunicationem contra exemptum non est arbitraria, ibid. n. 23. 232
3. Citatio quatenus sua putet interesse, potest fieri etiam non subditi, ibid. num. 24. 232
3. Citandus non est cui notorium est defensionem non competere, ibid. n. 25. 232
- Citatio in die feriata, & ad diem feriata.
Vide in ver. *Feria*.
3. Citationis triplex est actus, in cap. Conquestus, n. 42. de Ferijs. 120
3. Mandatum de citando an fieri possit in die feriata ad diem non feriata, ibid. n. 43. & n. 46. 120
3. Citatio est de processu, & fundamentum iudicii, ibid. num. 48. 120
3. Citationis commissio est actus extrajudicialis non requirens causae cognitionem, ibid. n. 50. pag. 120
3. Et fieri potest etiam in territorio alieno, ibid. num. 51. 120
3. Citatio conturbat mentem citati, & plerumque eum provocat ad iracundiam, ibid. num. 54. pag. 121
3. Citationis executio est de iudiciali processu, ibid. num. 55. 121
2. Citatio non inserta copia delegationis censetur emanasse tanquam à privato, & non valet, in cap. Cum in iure, num. 26. de offic. Delegat. pag. 405
2. Sed contra, ibid. n. 17. 405
- Vide in ver. *Delegatus*.
3. Citatus extra territorium ab Ordinario delicti non dicitur contumax, cum non teneatur comparere, in cap. Licet, n. 16. de foro compet. pag. 80
3. Citatus ad causam si postea moratur forum, in causa illa coram primo iudice responderi tenetur, in cap. Proposui, n. 2 & 35. de foro compet. pag. 99
3. Citatus ad dicendum causam quare non debeat excommunicari potest appellare, in cap. Super eo, i. secundo, num. 49. de Appellat. pag. 246
3. Secus si citetur ad dicendum causam quare non debeat declarari excommunicatus. 246
3. Citari debet pars in receptione testium ut audiat illos iurantes, non autem deponentes, in c. In nomine Domini, num. 11. de Testib. 185
3. Si citetur dominus, & non procurator vel unus ex duobus procuratoribus in solidum an valeant attestations, ibid. num. 16. 186
3. Citatus ad domum qui non comparuit allegans se citationem ignorasse audiri debet ad opponendum in personam testium, licet non servauerit formam cap. Praesentium, de Testib. ibid. num. 51. & 53. 189
4. Citatus ad actum debet admitti, & fortius expectari, in cap. Erii membra, n. 6. de ijs qui sunt à Pralat. sine conf. Cap. 269
4. Nisi de non perveniat ad citantis notitiam, citatum non habere ius, ibid. n. 7. 269
4. Vocantes tamen non tenentur praevis vocatum admittere, sed ei non admissio tenentur ad interesse, ibid. num. 8. 269
2. Citatus ad locum non tutum non tenetur comparere, in c. Ad supplicationem, n. 10. de Renunc. 150

1. Gnephus non tenetur comparere si citatur in loco, ubi regnant Gibellini, ibidem num. 11. pag. 150
2. Citatus excusatur à comparendo in loco, ubi viget pestis, ibid. n. 17. & 20. 151
2. Citatus in loco, ad quem accessus est multiplex, non excusatur, nisi probet nullum ex illis accessibus esse tutum, ibid. n. 24. 152
3. Citatus tenetur comparere si Delegatus ponat in citatione causam iurisdictionis, ut si dicat se Delegatum, in c. Cum in iure, num. 18. de offic. Delegat. 406
4. Civilitatem ratione originis non potest quis sola voluntate à se abdicare, in cap. Significavit, num. 13. de Paroch. 184
7. Cives vnius civitatis omnes, & simul possunt non tantum interdicti, sed etiam excommunicari, in cap. Responso, num. 30. de sent. excomm. pag. 188
2. Cives eligentes sibi Potestatem an possint variare, in c. Publicato, num. 47. de elect. 123
2. Cives habent facultatem condendi statuta in suis civitatibus, in cap. Quae in ecclesiis, num. 3. de consuet. 132
2. Etiam contra ius commune, ibidem num. 5. pag. 132
2. Dum tamen sint licita, & de rebus eorum iurisdictioni suppositis, ibid. n. 4. 132
3. Civitas aratum passa desinit esse civitas, in c. Proposui, n. 23. de foro compet. 110
2. Civitas quolibet hodie habet sua regimina, in c. Significavit, num. 75. de offic. Delegat. pag. 417
5. Civitas non comprehenditur sub dispositione c. Felicitas, de pen. i. 6. in cap. Ad hac, num. 65. de relig. domib. 222
7. Civitates maiores dumtaxat privilegio Episcopatus sunt honorandae, in c. Episcopalia, n. 26. 23, & seqq. de Privileg. 37
7. Ad esse civitatis requiritur Episcopus, & num. 3. & seqq. vique ad n. 18. 37
7. Civitates erant ante adventum Christi, ibidem num. 5. 37
7. Civitas quae proprium necavit Episcopum perpetuo priuatur dignitate Episcopali, non tamen desinit esse civitas, ibid. num. 20. 38
3. Sacerdotes habent civitates, & non habent Episcopos, nisi forte abusivos, ibidem num. 11. pag. 38
7. Princeps potest facere civitatem, & tamen non potest facere Episcopum, nec sedem Episcopalem creare, ibid. n. 17. 38
7. Civitas in Italia ex communi interpretatione appellatur illa tantum, quae habet Episcopum, sed Vitramoutani hoc non recipiunt, ibidem num. 14. 38
7. Papa erigit civitatem, & dat Episcopum unico contextu, ibid. n. 15. 38
7. Et concedit pro maximo dono hanc dignitatem, ibid. n. 16. 38
7. Civitas au erigi possit à populo sine Principis auctoritate, ibid. n. 28. 38
7. Muros municipales nec reficere licet sine auctoritate Principis, vel Praefidis, ibidem num. 19. pag. 38
7. Civitas dicitur civium unitas, ibidem num. 20. pag. 38
7. Structurae autem murorum non dicuntur civitas, sed Vrbs, ibid. n. 22. 38

INDEX RERVM,

- 7 Civitas est multitudo hominum Societatis vinculo adunata, ibid. num. 23. 38
- 1 Civitas interficiens electum non incidit in penam interficientis Episcopum, in c. Eam te, num. 17. de rescript. 304
- Vide in ver. *Episcopalis dignitas*.
- 2 Civitas, vel diocesis pertinet ad iurisdictionem Episcopi in spiritualibus, in c. Sané, il secundo, num. 7. & 14. de offic. Delegat. 391
- 3 Non tamen dicitur propria ipsius Episcopi, ibid. num. 8. 391
- 2 Contrarium, ibidem num. 14. 391
- 7 Clausi iurisdictionis non est quid Sacramentale, in c. Accedentibus, num. 10. de excess. Prælat. pag. 13
- 7 *Clausuræ* Ecclesiæ violans dicitur violare immunitatem ipsius Ecclesiæ, in c. Cum pro causa, num. 3. de lect. excom. 159
- Vide in ver. *Immunitas Ecclesiæ quoad loca*.

Clausula, communis.

- 7 Clausula una secundum diversos respectus diversimodè accipitur, in c. Omnis, num. 31. de pœnit. & remiss. 127
- 3 Clausula utrumque odiosa in rescripto apposta debet intelligi ut aliquid operetur vitra ius commune, in c. Pastoralis, num. 8. & seq. de appellat. 250
- 2 Clausula in litteris apponi consuevit semper subintelligitur, in c. Accipimus, num. 5. de stat. & qual. 374
- 2 Clausula apponi solita in rescripto si fuerit omisa, rescriptum non vitiatur, ibid. num. 9. pag. 374
- 1 Clausulæ consuetæ omisio rescriptum non vitiatur, in c. Cum M. num. 42. de conslit. 155
- 7 Clausulæ aptæ importare executores mixtum, in litteris gratiæ nihil operantur, nisi adit clausula vocatis vocandis, in c. Qui Presbyterum, num. 96. de pœnit. & remiss. 123
- 1 Clausula in rescripto posita debet ad statum iuris reduci ubi cumque sita reperitur, in c. Causam quæ, num. 9. de Rescriptis. 208
- 4 Clausula in medio posita refertur ad proximam, non autem ad omnia præcedentia, in c. Nulli, num. 14. de Reb. Ecclesiæ non alien. 276
- 4 Clausula in fine posita refertur ad omnia præcedentia, ibid. num. 15. 276
- 6 Clausula absolutionis à censuris in litteris Apostolicis provisionum quid operetur, in c. Quod à prædecessore, num. 76. de schismat. 236
- 6 Clausula absolutionis à censuris in litteris Apostolicis reddit gratiam efficacem, & validam, non obstante exemptione excommunicationis, in c. Postulasti, num. 7. de cler. excommun. pag. 338
- 4 Clausula *Ad sui vitam* perpetuitatem importat, in c. Consultationibus, num. 36. de cler. exgrot. pag. 204
- 3 Clausula, *Aliter fieri non possit*, importat decretum irritans, in c. Causam, num. 24. de elect. 58
- Vide in ver. *Potest*.
- 2 Clausula, *Amoveri*, facit de posteriore priorem, in c. Ex parte, num. 11. de off. Legat. 398
- 3 Et odiosa, & sive intelligenda, ibid. num. 12. pag. 398

Clausula appellatione remota.

- 2 Appellatio qualiter, & quando prohibeatur per clausulam, *appellatione remota*, in c. Studuisti, num. 43. & seq. de off. Legat. 433
- 2 Indulgetur à iure in quinque casibus ibi expressis prædicta clausula non obstante, ibidem num. 45. 423
- 3 Appellatione remota an, & qualiter intelligatur remota recessio, in c. Super eo, il secundo, num. 15. de appellat. 243
- 2 Clausula *appellatione postposita*, quæ habetur in bulla Cruciatæ an solum tollat appellationem contra resistentes de factio, an vero etiam contra resistentes de iure, in c. Studuisti, num. 38. de off. Legat. 423
- 3 Clausula *appellatione remota* in medio litterarum apposta quid operetur, in c. Super eo, il secundo, num. 15. de appellat. 243
- 3 Clausula *appellatione remota* tollit omnem appellationem, quæ à iure non est expressè permissa, in c. Pastoralis, num. 1. de appellat. 249
- 3 Et datur à Summo Pontifice tantum in terris Ecclesiæ indilindè, sed in terris Imperij in causis spiritualibus, vel mixti fori, aut inter personas ecclesiasticas, ibidem num. 2. & 4. pag. 249
- 3 Non datur à Congregationibus Cardinalium, nec à Signatura iustitiæ, ibid. num. 3. 249
- 3 Datur ab Imperatore in locis Imperio subiectis in causis temporalibus, & inter laicos, ibid. num. 4. 249
- 3 Item à Regibus, & Principibus non recognoscens superiorem in temporalibus, ibid. num. 5. 249
- 3 Clausulam *appellatione remota* ab interlocutoria an iudices inferiores dare possint in subdelegatione causarum, ibid. num. 7. 250
- 3 Clausula *appellatione remota* tollit appellationem, quæ à iure non indulgetur expressè ad effectum suspensionum tantum, non autem devolutivum, ibid. num. 15. 250
- 3 Ex stylo curiæ quoad partes nihil operatur, sed tantum quoad iudicem, ne teneatur deferre, ibid. num. 16. 251
- 3 Et gravamina à iudice illata post appellationem non revocantur per viam attentati, sed per viam querelæ, ibid. num. 17. & 20. 251
- 3 Clausula *appellatione remota* an hodie aliquod operetur, & quid, ibid. num. 18. & seq. usque in fin. 251
- 3 Nihil operatur respectu appellationis, quæ à iure indulgetur expressè, ibidem num. 21. & 23. pag. 251
- 3 Et quando appellatio dicatur à iure expressè indulgeri, ibidem num. 22. 251
- 3 Clausula *appellatione remota* non impedit appellationem ubi manifestè quis gravatur, ibidem num. 24. 252
- 3 Clausulæ *appellatione remota* effectus octodecim, remissive, ibid. num. 31. 253
- 3 Clausula *appellatione remota* nihil operatur de consuetudine si apponatur, in litteris executorialibus, quæ expediuntur per contradiclas, secus si in litteris commissionis, ibidem num. 32. pag. 253
- Vide in ver. *Appellatio quando admittenda*.
- 3 Clausula *ameto quolibet detinente*, intelligitur iurif-

- Iuris ordine seruato, in c. Cum olim, num. 4. r.
de sent. & re indic. 235
- 1 Clausula *Arbitrio Rota*, quid importet, in cap.
Ne inuitaris, num. 240. de constit. 73
- 2 Clausula, *auctoritate nostra procedas*, importat
iurisdictionem delegatam, in c. Graue, nu. 4. de
offic. Ordinari. 478
- 7 Clausula codicillaris, vel *omni meliori modo*, quid
operetur, in c. Nimis praua, num. 39. de excess.
Prælator. 23
- 3 Clausula *contra aduersos*, iurisdictionem non con-
ferret, nisi contra resistentes de facto, in c. Studui-
sti, num. 40. de offic. Legat. 423
- 5 Clausula derogatoria, non *obstante*, non requiri-
tur quando Princeps rescribit per viam pri-
uilegij, in c. Ex parte, num. 3. vers. Ac propterea,
de capell. Monachor. 226
- 1 Clausula derogatoria in litteris Apostolicis sem-
per apponi consueuerunt, in c. Ceterum, n. 27.
de rescript. 595
- Vide in ver. *Derogatio*.
- 1 Clausula decreti, videtur data forma cui renun-
ciari non potest, in c. Cum accessissent, nu. 18.
de constitut. 246
- 5 Declaratur, ibid. num. 22. 546
- 3 Clausula decreti posita in fine Bullæ electionis
Magni Magistri Hierosolymitani sublata est,
& in eius locum sufficit alia perstringens
substantialia electionis, in c. Causam, num. 39.
de elect. 59
- 7 Clausula decreti in fine posita refertur ad omnia
præcedentia, in c. Qui Presbyterum, nu. 91. de
pœnit. & remis. 123
- Vide in ver. *Decretum irritans*.
- Clausula *Dummodo*, an faciat pensionem condi-
tionalem, Vide in ver. *Pensio, communis*.
- 6 Clausula *& non aliter*, &c. facit dispositionem
conditionalem, in c. Tu nos, nu. 12. de simon.
pag. 174
- 1 Clausula *ex certa scientia*, & de plenitudine pote-
statis item clausula *quorum tenores*, in genera-
li priuilegiorum derogatione annullant etiam
priuilegia habentia clausulam derogatoriam
ad sequens contrarias dispositiones, in c. Non-
nulli, num. 48. de rescript. 229
- 1 Clausula *ex certa scientia*, & de plenitudine pote-
statis si ante intentionis defectum nihil operatur,
in c. Causam quæ, num. 21. de rescript. 209
- 4 Clausula *Ex nunc prout ex tunc*, non ope-
ratur nisi euentibus conditione, nec conside-
ratur nisi à tempore conditionis purificata,
in c. Dilectus, il secundo, num. 9. de præbend.
pag. 140
- 7 Clausula generalis subsequens quando in leges,
vel canone sunt enumerata minores, vel infe-
riores personæ nunquam comprehendit maio-
res, vel superiores, in c. Accedentibus, num. 39.
de excess. Prælat. 16
- 3 Clausula generalis subsequens aliquibus specifi-
catis omnia comprehendit, in c. Multa, nu. 10.
de cler. vel Monach. 394
- 4 Clausula in fine posita refertur ad præcedentia,
in eod. cap. sed non in Capitulis separatis, in
c. Ex tunc, num. 23. de cler. non relid. 67
- 3 Clausula in *virtute sanctæ obedientiæ* est præcepti-
ua, & de necessitate salutis, in c. Cum ad Mo-
nasterium, num. 4. de stat. Monachor. 590
- 3 Clausula *instituto impedimento cessante*, subintelligi-
tur in 5. libro Decret.

- tur in rescripto, licet non exprimat, in c. Ac-
cepimus, n. 8. de stat. & qual. 274
- 4 Clausula *non solum adstringens ad omnia pro-
banda*, quid operetur, in cap. Cum iam dudum,
num. 20. de præb. 127
- 1 Clausula *non obstanti collatione alterius*, illa, intel-
ligitur de collatione inualida, ne terto præiud-
icetur, in c. Causam quæ, num. 28. de rescript.
pag. 209
- 3 Clausula *Omni meliori modo*, operatur ut quis
censeatur vsus ea validiori potestate, qua uti
poterat, in cap. Ex parte, num. 37. de arbit. 616
- 7 An, & quando faciat, ut quatenus non valeat in-
stitutio directæ, valeat per indirectum, in c. Ni-
mis praua, n. 27. & 38. de excess. Prælat. 22
- 7 Clausula *omni meliori modo*, vel codicillaris quid
operetur, ibidem num. 39. 23
- 1 Clausula de plenitudine potestatis operatur etiam
in præiudicium tertij, in c. Ceterum, n. 24. de
Rescript. 191

Clausula præseruatiue

- 1 Clausula *In his*, quæ sacris Canonibus, & Triden-
tensi Concilio decretis, & constitutionibus Apo-
stolicis non aduersantur, de quibus canonibus in-
telligatur, in c. Canonum statuta, num. 23. de
constitut. 10
- 7 Clausula, *dummodo sacris Canonibus, & Triden-
tensi Concilio decretis non aduersentur*, quæ ponit
in litteris confirmationis, & communica-
tionis priuilegiorum, intelligitur de canonibus
insertis in corpore iuris, in c. Tuarum, n. 26
de priuileg. 52
- 3 Clausula *sine præiudicio*, vel *dummodo non sit alteri
ius quaesitum*, & aliæ præseruatiue, intelligun-
tur præterquam in expressis, in cap. Peruenit, il
primo, num. 30. de testib. coe. ued. 204
- 4 Clausula *quatenus non tollatur ius quaesitum*, ad-
de gratiam conditionalis, & stante præiudi-
cio gratia à principio est nulla, nec conuale-
scit ex satisfactione subsequente, in cap. Manda-
to, n. 69. de simon. 184
- 2 Clausula *quod partes redeant ad primos iudices*, in
compromisso appositæ non sapit compromis-
sum, in cap. Significantibus, num. 28. de offic.
deleg. 412
- 3 Clausula, *quorum tenores*, in supplicatione cum
facultate inferendi tenorem in litteris inducit
scientiam Papæ hanc, non autem veram, in
c. Veniens, nu. 23. de transact. 572
- 3 Clausula, *Rebus sic stantibus*, semper in contra-
dictibus subintelligitur, in c. Ex epistola, nu. 24.
de probat. 359
- 3 Idem in priuilegijs, ibid. nu. 25. 219
- 3 Clausula *rebus sic stantibus* subintelligitur in re-
scripto, licet non exprimat, in c. Accepimus,
num. 7. de stat. & qual. 274
- 6 Clausula *scitasti scis* parte solet apponi in Bullis
quando datur facultas absolucendi in vitro, &
foro, in cap. Polluisti, num. 29. de cler. excom.
pag. 340
- 7 Clausula *scitasti scis* non refertur nisi ad
substantialia, in c. Qui Presbyterum, n. 93. de
Pœnit. & Remiss. 123
- 7 Clausula *scitasti scis* non sonant in conditionem,
sed in monitionem, nec dant uocum formam mandati,
L sed

INDEX RERV.

- sed instruunt executores, ibid. n. 98. 113
- 1 Clausula *si est idoneus, & beneficio non indignus* an, & in quo differant, in c. Accepimus, n. 10. de atar. & qualr. 274
- 6 Clausula *sine alicuius praedictio* in litteris tacite subintelligitur, sed non facit gratiam conditionalem, in c. Mandato, num. 71. de simonia. pag. 185
- 1 Clausula *si preces veritate nescantur*, subintelligitur in rescripto, licet non exprimat, in c. Accepimus, n. 6. de atar. & qualitat. 274
- 5 Clausula *sub obtestatione diuini iudicij* ostendit transgressorem esse reum culpe lethalis, in c. Cum ad monasterium, n. 5. de stat. Monachot. pag. 190
- 2 Clausula, *sui ordinis periculo subiacet*, quid importet, in cap. Treguas, n. 9. de Tregu. & Pac. pag. 523
- 7 Clausula suspensiva quarumcunque vnionum in litteris reuocationis suspendit etiam vniones factas Seminario, in c. Sicut vnire, num. 28. de excess. Pralat. 5

Clausura.

Vide in ver. *Monasterium Monialium quoad Clausuram.*

Et in ver. *Monasterium virorum.*

- 7 Clausura nomen genus est tam ad interiorem, quam ad exteriorem, in c. Quanto, num. 2. de Priuileg. 86
- 2 Clementis Epistola prima de eius substitutione, in Papatu refertur, in c. Accepimus, n. 20. de Pacis. 563
- 2 Illius fides expenditur, ibid. n. 59. 563
- 2 Clemens a Petro electus renunciauit Papatu, & cur. ibidem num. 58. 567
- 2 Clericatus est de iure diuino, in c. Cum pridem, n. 97. de Pactis. 554
- 2 Clericatus quid sit, ibid. 554
- 2 per Clericatum mutatur status, & forus, quoniam imo & genus fori, in c. Magnus, n. 47. de oblig. ad ratiocin. 349
- 3 Clericatus potest probari per vnum testem, in cap. Licet vniuersis, num. 16. de Testibus, pag. 193

Clericus agens contra laicum, vel Clericum.

- 3 Clericus pro possessione praebendae potest laicum conuenire coram iudice ecclesiastico, in c. Si Clericus, n. 6. de foro compet. 65
- 3 Clericus si allegat oppressionem, vel fraudem, aut contractum minus legitimum, vel spoliū, & laicus neget, procedit iudex ecclesiasticus, ibid. n. 19. 66
- 3 Clericus agens contra laicum potest, & debet litigare coram iudice seculari, & potest ab eo condemnari in expensis, ibidem, num. 21. pag. 66
- 3 Clericus agens rei vindicatione pro rebus suis, vel Ecclesiae potest conuenire laicum in foro Ecclesiastico etiam cessante allegatione sacrilegij, ibid. num. 27. 67
- 3 Et quid si agatur actione personalis, vt ex locato, vel legato, ibid. num. 28. 67
- 3 Clericus in causa merè ciuili potest conuenire laicum coram iudice ecclesiastico, si ita se habeat consuetudo, ibid. num. 30. 67
- 3 Clerico ex stylo curiae indistincte dantur litterae contra laicum super quacunque qualique, siue

indices sint negligentes, siue non, ibid. num. 33. pag. 67

- 3 Et laico opponenti declinatoriam fori, & appellanti non dantur litterae in causa appellationis, ibid. num. 34. 67
- 2 Nec iudex secularis potest inhibere laico ne respondeat coram Ecclesiastico, ibid. num. 35. pag. 68
- 2 Clericus agens contra laicum in foro seculari, potest ibi ciuiler reconueniri, in c. Magnus, n. 57. de oblig. ad ratioc. 350
- 3 Clericus in curia residens non potest reum absentem ad curiam trahere, sed illius forum sequi debet, in cap. Licet, num. 47. de foro compet. pag. 84
- Vide in ver. *Engeniensis constitutio.*
- 4 Clerici sunt humaniter tractandi, ne alij deterreantur a Clericatu, in c. Cum percussio, n. 5. de Cler. agrot. 191
- 4 Clerici dicuntur milites Ecclesiae, ibid. num. 6. pag. 191
- 4 Clericus instar militis non conuenitur nisi in quantum facere potest, ibid. n. 9. 191

Clericus quoad Beneficia Regularia.

- 2 Clericus secularis praefici non potest Regularibus, sed Regularis Clericus potest praefici secularibus, & quod sit ratio differentiae, in cap. Cum causam, n. 15. de elect. 78
- 2 Clericus secularis non potest esse Clericus in monasterio, ibid. nu. 26. 78
- 2 Si habeant ius in participatione spiritualium, secus si simpliciter recipiatur ad officium, ibid. num. 27. & 29. 78
- 2 Item non potest esse Canonicus, seu praebendatus in Ecclesia Regulari, ibidem, num. 28. pag. 78
- 2 Et quid si Praebendatus non faciat Collegium cum Regularibus, ibidem, num. 30. & 31. pag. 78
- 2 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 31. 78

Clericus coniugatus.

- 2 Clerici coniugati non sunt adhibendi in ministerijs ordinum, nisi cum deficiunt clerici coelibes, in cap. Super eo, num. 41. de Bigam. pag. 363
- 7 Clericus coniugatus non gaudet nisi priuilegio fori, & canonis, in cap. Vt priuilegia, n. 31. de Priuileg. 79
- 2 Clericus coniugatus qui post dimissum habitum, & tonsuram deliquit, & in curia seculari condemnatus fuit, & deinde habitum, & tonsuram reassumpit, & Ecclesiae inseruire coepit, an possit a iudice laico iudicari, & puniri, in cap. Magnus, num. 79. & 81. de seqq. de oblig. ad ratioc. 359
- 2 Clericus coniugatus per dimissionem habitus non perdit perpetuo priuilegium fori, sed ad tempus, quamdiu habitum non deserit, ibidem num. 82. 355
- 3 Clericus coniugatus non incedens in habitum, & tonsuram conueniri non potest coram iudice ecclesiastico, nisi ratione praesentationis, in cap. Proposui, num. 27. de foro compet. 101
- 3 Clericus coniugatus habens requisita Coniugationis

tionia Bonifacii VIII. & Concilij Tridentini
an gaudeat privilegio fori in ciuilibus, ibid.
num. 18. 102

Vide in ver. *Tensura*.

Clerici coniugati an teneantur ad custodiam
murorum ciuitatis, perinde ac laici, in c. Per-
uenit, n. 16. de immuni. ecclief. 365

Clerici coniugati non bigami habitum, & tonsu-
ram deferentes gaudent privilegio fori, & Ca-
nonis, non autem immunitate à muneribus,
ibid. d. n. 16. 365

Clericus coniugatus non beneficiarius non cogi-
tur deferre tonsuram, in cap. Ioannes, n. 1. de
Cler. coniug. 37

Declaratur, ibidem, num. 2. 37

Clericus coniugatus non bigamus habitum, &
tonsuram deferens retinet privilegium Cano-
nis, & Ecclesie inferiuri etiam privilegium
fori, sed reliqua privilegia perdit ipso iure,
ibid. num. 2. 37

Nec potest esse Vicarius Episcopi in spirituali-
bus, sed bene in temporalibus, ibid. num. 3.
pag. 37

Clericus coniugatus in habitu laicali in contu-
maciam condemnatus in curia seculari an
possit reassumpto habitu, tonsura, & seruitio
Ecclesie pro eodem delicto à iudice laico per-
sonaliter distinguere, ibidem, num. 4. & seqq.
pag. 37

Clerici coniugati non incedentes in habitu, &
tonsura clericale privilegium sine villa moni-
tione amittunt, in cap. Contingit, il secundo,
num. 17. de sent. excom. 181

*Clericus quoad degradationem, & traditionem
Curie seculari.*

Clericus depositus incorrigibilis per Curiam se-
cularem comprimitur, c. Cum non ab homi-
ne, n. 1. & n. 15. & 19. de iudic. 6

Ecclesia operatur hominis salutem, & non interi-
um, ideo gradatim emendando progreditur, &
non soluitur degradando, ibid. n. 15. 6

Vide in ver. *Clericus incorrigibilis*.

Degradatus actualiter est ipso facto nudatus
omni privilegio Ecclesiastico, nec requiritur
actualis traditio curie seculari, ibid. num. 16.
& num. 90. & p. 1. 7

Clericus an pro crimine atrocissimo, vel pro plu-
ribus criminibus depositione dignis statim
sit degradandus, & tradendus curie seculari,
licet non sit incorrigibilis, ibid. n. 36. & seqq.
vsque ad fin. 9

Referuntur Authores, & fundamenta opinionis
affirmatiue, ibid. n. 37. & 38. & seqq. vsque ad
num. 65. 9

Item Authores, & fundamenta opinionis nega-
tiue, ibid. n. 65. vsque ad num. 104. 9

Item Authores hoc relinquentes arbitrio iudi-
cis, ibid. n. 104. 9

Et consulto Romano Pontifice, ibid. num. 105.
pag. 9

Ecclesia tradendo clericum iudici seculari de-
bet efficaciter intercedere, vt infra mortem
sententia moderetur, ibid. n. 46. 11

Degradatio clerici, & traditio curie seculari
fit pro quolibet flagitio damnabili, & damno-
so, ibid. num. 48. 11

Declaratur, ibid. num. 50. 11

Degradandus non exiuit privilegio fori ante,
quam ab Episcopo fuerit iudicialiter degrada-
tus, & traditus curie seculari, ibid. nu. 90. &
num. 102. 15

Traditio curie seculari quomodo fieri intelliga-
tur, ibidem n. 91. 15

Homicida, vel furta iterata non sufficiunt ad
tradendum curie seculari non data incorrigi-
bilitate, ibid. num. 95. & seqq. 15

Vide in ver. *Degradatio*.

Sacerdos Regularis apostata, qui decem furta
qualificata commisit ex voto Congregationis
à Sanctissimo deputat ad tririmes in perpetu-
um transmissus fuit, ibidem num. 106. 17

Clericus traditur curie seculari, quia degrada-
tur seculari potestate presente, cui etiam de-
nunciatur, vt recipiat illum in suum forum,
in cap. Nouimus, num. 1. 3. & 5. de verbor.
signif. 215

Traditio curie seculari intelligitur fieri quan-
do ab ipso Episcopo fit degradatio seculari
potestate presente, & pronuntiatur, vt in suum
forum recipiat degradatum, ibidem num. 3.
pag. 215

Nec requiritur traditio manalis, sed verbalis,
ibid. n. 6. 215

Clericus de hæresi conuictus non statim est tra-
dendus curie seculari, sed prius est degrada-
ndus, in cap. Ad abolendam, num. 14. de Hæresi.
pag. 212

Clericus pro crimine quantumvis enormi de iure
non degradatur, nec traditur curie seculari
nisi in tribus casibus hic expressis, ibid. n. 44.
pag. 215

Clericus quoad delicta, & penas.

Clericus propter stuprum cum virgine commif-
sum punitur pena depositionis, in cap. Perue-
nit, n. 9. de Adult. 282

Pœnis legalibus affici non debet absq; eo quod
à iudice ecclesiastico tradatur curie seculari,
ibid. n. 15. 283

Degradatus ab ordine Clericus primæ tonsuræ,
in c. Cum coniugatur, n. 61. & seqq. vsque ad
n. 71. de atar. & qual. 262

Deponendus est Clericus homicida, & perpetuo
detrahendus in monasterium, in c. Henricus,
n. 80. de Cler. pugnan. in duell. 275

Cum armis prohibitis deprehensus quia pena
sit peniendus, in c. Ecclesia S. Marie, num. 28.
de Constitut. 163

Clericus crapulosus, vel ebriosus monitus non
desistens, ab officio, vel beneficio suspenditur,
in cap. A crapula, n. 1. de vit. & honest. Cler.
pag. 2

An liceat Clericis bibere vitra tertiam vicem,
ibid. num. 6. 2

Clerici bibentes vinum sine aqua qualiter pec-
cent, ibid. num. 16. 2

Clericus Beneficiatus solitus incedere in habitu,
& tonsura, licet aliquando talem gestacionem
intermitteret non incidit in penam priuationis
Beneficij ex Bulla Pij V. in c. Si quis, n. 26. de
foro compet. 43

Clerici pro honestate ecclesie debent in ea ver-
benari per Clericum, & non per laicum, in c.
Inter alia, n. 75. de immunit. Eccles. 381

Vide in ver. *Oculum*.

INDEX RERVM,

- 1 Clericus etiam minorum ordinum ratione delicti est deponendus, in c. Cum non ab homine, num. 13. de iudic. 7
- 3 Clericus pro furto, homicidio, vel periuripotest deponi, ibid. num. 14. 7
- 2 Depositus etiam pro crimine irregularitatem inducente non perdit ipso iure privilegium, ibid. num. 15. 7
- 3 Irregularis ex homicidio non est depositus ipso iure, sed deponendus, ibid. num. 17. 7
- 3 Deprehensus in flagranti crimine non potest statim condemnari, nisi etiam sit conuictus, vel confessus, ibid. num. 18. 8
- 3 Si tamen factum sit notorium statim condemnari potest, ibid. num. 19. 7
- 3 Clericus depositus, & incorrigibilis an statim efficiatur de foro seculari ante actuale degradationem, & traditionem, ibid. num. 25. & seq. 8
- 3 Et quid si notorie constet de incorrigibilitate, ibid. num. 27. 8
- Vide in ver. *Clericus incorrigibilis*.
- 4 Clericus concubinarus in Officiis vitandus non est, nisi sit notorius, in c. Quæsitum, num. 1. de cohabit. clericor. & mulier. 23
- 4 Clericus à iure suspensus propter notoriam fornicationem illicito post penitentiam temperat officij executionem quoad alios, ibid. num. 3. & 17. 23
- 4 Clericus non tantum pro fornicatione, sed & pro quolibet peccato mortali est suspensus quoad se, & peccat gravissime ministerium alienius ordinis exercendo, ibid. num. 3. & 21. pag. 23
- 4 Non tamen propterea efficitur irregularis, ibid. num. 4. & 21. 23
- 4 Sacerdos notorie criminofus non est suspensus quoad alios, nec est vitandus nisi sit practica notorius fornicator, vel simoniacus, ibid. num. 5. 23
- 4 Et quid post extravagantem Martini V. ad evitanda, ibid. num. 6. & 26. 23
- 4 Notorius fornicator an celebrando efficiatur irregularis, in cap. Quæsitum, num. 7. & seq. vique in fin. de cohabit. Clericor. & mulier. 24
- 4 Concubinarius notorius ipso iure suspensus quoad se, & quoad alios, & quamvis peniteat, non debet celebrare ante dispensationem, aliàs sit irregularis, ibid. num. 9. & 12. 24
- 4 Concubinarius notorius non est suspensus simpliciter, sed quoadmodum non penituerit, ibid. num. 17. 25
- 4 Contrarium, ibid. num. 13. 24
- 4 Distinguitur, ibid. num. 21. 24
- 4 Concluditur, ibid. num. 22. 24
- 4 Concubinarij Clerici, vel episcopi ex Conc. Tridentino quas penas incurrant, ibid. num. 29. pag. 27
- 4 à Clerico fornicario non notorio licet audiuntur Divina, & percipiuntur Sacramenta, si autem est notorius, abstinendum est, in c. Vestra, num. 1. & num. 10. & 24. & seq. de cohabit. clericor. & mulier. 7
- 4 Et quid post constitutionem Concilij Constantiensis, ibid. num. 17. 7
- 4 Clericus fornicarius est suspensus quoad se sicut quilibet existens in peccato mortali, & gravissimè peccat celebrando, in c. Vestra, nu. 11. de cohabit. clericor. 8
- 4 Non tamen incurrit irregularitatem, ibid. num. 12. 8
- 4 Clericus fornicarius si sit occultus, sen ab Ecclesiâ toleratus non est suspensus quoad alios, ibid. num. 14. 8
- 4 Secus si sit notorius notorietate iuris, ibid. num. 15. 8
- 4 Et quid si sit notorius per operis evidentiam, ibid. num. 16. 8
- 4 Sacerdos notorie concubinarus an sit vitandus in divinis Officiis. & Sacramentis antequam sit monitus ab Episcopo, ibid. num. 16. 8
- 4 Post constitutionem Conc. Constantiensis non est vitandus nisi fuerit nominatim denunciatus per sententiam, ibid. num. 17. & seq. 9
- 4 Sacerdos notorie fornicarius an celebrando efficiatur irregularis, ibid. num. 18. 9
- 7 Sacerdotes Græci procurantes, vel studiosè negligentes oppressionem filiorum suorum deponuntur, & si est publicum publice puniuntur, in c. Quæsitum, num. 1. de penit. & remiss. pag. 116
- Vide in ver. *Pœnitentia publica*.
Et in ver. *Pœnitentia solemnis*.
- 7 Clericus Presbyterica est irregularis, & perpetuo deponendus, ibid. num. 17. & seq. 118
- Clerici falsantes iururas Principis, vel inferioris, 274
- Vide in ver. *Falsum*.
- Clerici falsantes litteras Papæ. 274
- Vide in ver. *Falsarius*.
- Clericus in magno crimine deprehensus, depositus, in Monasterium detruditur, in c. Tunc, num. 1. de Poenit. 274
- Clericus quoad exemptionem ab oneribus.*
- 4 Clerici volentes mittere sua animalia ad pascua Universitatis, tenentur ad onera statuto Universitatis imposita, in c. Cum in cunctis, nu. 20. de his que sunt à maior. parte Cap. 273
- 4 Secus si pascua sint ad usum clericorum, & laicorum, ibid. num. 21. 274
- Vide in ver. *Collecta*.
- 5 Antequam Clerici ad custodiam minorum civitatis perinde ac laici, in c. Peruenit, num. 9. & seqq. vique in fin. de Immunit. ecclesiast. pag. 363
- 5 Et quid in Clericis primæ Tonsturæ, ibid. nu. 14. pag. 363
- 5 Et quid in Clericis conjugatis, ibid. num. 16. 363
- 5 Clerici etiam primæ Tonsturæ gaudent Immunitate à muneribus realibus, & personalibus, ibid. nu. 14. 364
- 5 Etiam si habitum, vel Tonfuram non deferant, nisi tertiò moniti contumaces extiterint, ibid. num. 15. 364
- 5 Antequam Clerici ad refectionem murorum civitatis, ibid. num. 17. 365
- 5 Sunt Clerici cum eorum familia immunes à angariis, & perangariis, nisi pro vigilijs minorum, & ratione feudi, in c. Non minus, n. 7. de Immunit. Eccles. 367
- 5 Tenentur ad onera, que ratione quadam naturali ipsi rebus incumbunt, ut reticere iter ante domum, & purgare puteum necessarium, toti vicinæ, nu. 12. 367

- 5 Et vicini possunt hoc casu propria auctoritate collectam indicare, ibid. num. 13. 367
- 5 Clerici, & eorum mancipia, & coloni ad indidita munera non tenentur, ibidem num. 14. & seq. 367
- 5 Clerici vt licite soluant collectas, & impositiones laicorum sex requiruntur, ibid. n. 21. & seq. vsq. ad num. 33. 368
- 5 Primò, deliberatio Episcopi, & Cleri, ibidem num. 27. 368
- 5 Secundò magna necessitas, vel utilitas, ibidem num. 25. 368
- 5 Tertiò, vt hæc necessitas, vel utilitas sit communis tam laicorum, quam clericorum, ibidem num. 26. 368
- 5 Quartò, vt laicorum facultates non suppetant, ibid. nu. 30. 368
- 5 Quintò, vt contributio fiat sine vlla exactione laicali, ibid. num. 31. 368
- 5 Sextò, vt Romanus Pontifex consulatur, ibid. num. 32. & 32. 368
- 5 Nullo casu ad collectam sunt compellendi per secularem, sed per Ecclesiasticum iudicem, de cuius foro sunt persone, licet res sint de foro laici, ibid. n. 31. 369
- 5 An teneantur ad contributionem gabellæ pro annona ciuitatis imposita, ibid. num. 38. & vsque ad nu. 55. 369
- 5 Clerici sunt membra Reipublicæ, ibidem nu. 40. pag. 370
- 5 Declaratur, ibid. num. 49. 370
- 5 Tenentur ad instructionem viarum, & pontium, ibid. nu. 41. 370
- 5 Contrarium, ibidem num. 50. 370
- 5 Tenentur contribuere pro construendis, vel instaurandis muris, fontibus, & similibus ad communem utilitatem spectantibus, ibidem num. 43. 370
- 5 Contrarium, ibid. num. 50. 370
- 5 Tenentur ad collectam impositam ad redimendam vexationem, & incursionem hostium patriam depreddari volentium, ibidem num. 43. pag. 370
- 5 Contrarium, num. 45. vers. Contraria opinio, & num. seqq. 370
- 5 Tenentur contribuere vbi agitur de communi utilitate laicorum, & clericorum, ibidem n. 44. pag. 370
- 5 Contrarium, ibid. num. 45. vers. Contraria opinio. 370
- 5 Quas ob causas Clerici non teneantur subire onera Reipublicæ laicalis, ibidem num. 49. & 61. 371
- 5 An teneantur contribuere ad collectas, quæ sunt propter pestem in locis, vbi pestis grassatur, ibid. num. 55. & seq. vsque in fin. 371
- 5 Panormitanus ad sedandam populi commotionem aboleuerunt gabellam, in c. Nouit, nu. 19. Ne sed. vacant. 374
- 5 Et cum nonnullas sede vacante reposuissent etiam ab ecclesiasticis persolueudas, supplicatio confirmationis fuit reiecta, ibidem nu. 20. pag. 374
- 5 Vicarius Capitularis cum Clero sede vacante non supplet consensum Episcopi, ad hoc vt Ecclesiastici grauentur gabellis, ibid. num. 21. pag. 374
- 5 Clerici an, & quando eximi possint per laicum ab obligatione legis de armis non deferendis,

in cap. Ecclesia sanctæ Mariæ, nu. m. 34. de consil. 165

Clericus quoad exemptionem à seculari iurisdictione.

- 1 Clerici sunt exempti à seculari iurisdictione iure humano, & Diuino, in c. Ecclesia S. Mariæ, n. 10. de consil. 161
- 1 Clerici ad legum secularium obseruantiam, quæ de Clericis, & eorum bonis expressè disponunt etiam de honestate non tenentur, ibidem num. 21. 163
- 1 Clerici an edicto Principis seularis de armis non deferendis ligentur vi coactiua, ibidem num. 25. 163
- 1 Et an vi directiua rationis, ibid. num. 26. 163
- 1 Clerici cum armis reperti an possint à Curia seculari armis spoliari, ibid. num. 26. 163
- 1 Arma Clerico ablata à Curia seculari an sibi ei restituenda, ibid. n. 28. 163
- Vide in ver. Clericus quoad delicta :
Et in ver. Consuetudo quoad forum.
Et in ver. Laicus quoad immunitatem Ecclesiæ.
Et in ver. Clericus quoad fori privilegium.
Et in ver. Statutum laicorum.
- 1 Clerici an sint membra Reipublicæ, & veniant populi appellatione, in c. Ecclesia S. Mariæ de consil. 163
- 1 Clericis non licet iudicem secularem adire pro licentia deferendi arma, ibid. num. 30. 164
- 1 Clerici an, & quomodo eximi possint per laicum ab obligatione legis de armis non deferendis, ibid. n. 34. 165
- 2 Iurisdictionem iudicis Laici non potest Clericus prorogare, in c. Significasti, num. 77. de elect. 18
- 4 Clerici sunt laici superiores, & exempti ab eorum iurisdictione, in c. Cum in cunctis, nu. 19. de his quæ sunt à maior part. Cap. 273
- 4 Clerici etsi sint membra Reipublicæ non tamen ligantur statutis vniuersitatis laicalis, ibidem num. 21. 274
- 2 Coercitio Clerici est iurisdictionis merè spiritualis, quæ non cadit in laicum, in c. Magnus, nu. 49. de obligat. ad ratioe. 349
- 2 Declaratur, ibid. n. 56. & seq. 349
- 2 Exemptionem Clericorum Ecclesia potest declarare in aliquibus casibus non suffragari, ibid. num. 88. 356
- 3 Clerici sunt res spirituales, & ante omnem humanam constitutionem exempti à iurisdictione Imperatoris, in c. Nullus, num. 2. & 4. de for. compet. 32
- 3 Laici quantumcumque & qualicumque fulgeant dignitate non licet Clericos iudicare, in c. Cum non ab homine, num. 7. de iudic. 1
- 3 Clerici etiam primæ Tonsuræ non possunt à seculari potestate iudicari, ibid. n. 11. 7
- 3 Clericus in crimine deprehensus non potest capi à curia seculari, nisi auctoritate Prælatorum, ibid. num. 10. 7
- 3 Clericorum exemptio à seculari potestate non tantum Canonice sanctionibus, sed etiam Diuina ordinatione fuit constituta, in c. 66. & num. 79. 13
- 3 Et Papa solus potest huiusmodi exemptionem limitare, seu declarare, ibid. n. 67. 13

INDEX RERUM,

- 6 Clericus natus in terris Principis laici dicitur esse originaliter, & naturaliter de dominio, & ditione ipsius Principis, in c. Ad falsarium, n. 10. de crimin. falſ. 326
- 6 Non tamen contra eum dici potest committere crimen læsæ maiestatis, ibid. n. 21. 326
- 7 Clericus deprehensus in enormitatibus, & captus sine habitu, & tonsura, remittendus est ad iudicem ecclesiasticum, in c. Contingit, il secundo, n. 14. de sent. excom. 180
- 7 Clerici habent iuris assentientiam super omnimoda exemptione à seculari potestate, ibid. n. 21. pag. 181
- 3 Clericus an generaliter, & indistinctè coram proprio Episcopo sit conueniendus, in cap. Si quis, n. 9. & n. seqq. vsque ad num. 27. de foro compet. 92
- Clericus incorrigibilis.*
- 3 Clericus depositus incorrigibilis per curiam secularem comprimitur, in cap. Cum non ab homine, n. 1. n. 25. & 29. de iudic. 6
- 3 Ecclesia optat hominis salutem, & non interitum, ideo gradatim emendando procedit, & non fulminat degradando, ibidem, num. 2. pag. 6
- Vide in ver. Clericus quoad degradationem, & traditionem curia seculari.*
- 3 Clericus depositus, & incorrigibilis an statim efficiatur de foro seculari ante actualem degradationem, & traditionem, ibid. num. 25. & seq. 8
- 3 Et quid si notoriè constet de incorrigibilitate, ibidem num. 27. 8
- 3 Clericus etiam non depositus, qui tertio monitis ingerit se enormitatibus perdit ipso iure privilegium Clericale, ibid. n. 26. 8
- 3 Incorrigibilis an sit Clericus cognosci debet per iudicem ecclesiasticum, ibid. n. 28. 8
- 3 Clericus depositus, & incorrigibilis ita demum comprimentus est per curiam secularem si ecclesia de facto non habeat ultra quid faciat, ibid. num. 29. & 97. 8
- 3 Et quis dicatur incorrigibilis, ibid. d. num. 29. & n. 33. 34. & 39. 8
- 3 Clericus incorrigibilis ut tradi possit curia seculari, qui gradus sint seruandi quando pœna incipit à crimine, ibid. num. 34. 9
- 3 Et quid si pœna incipiat à contumacia, ibid. num. 35. 9
- 3 Incorrigibilis quis dicatur, ibidem, num. 96. pag. 15
- 3 Clericus incorrigibilis non est tradendus curia seculari, nisi prius ecclesia sit experta omnes modos correctionis, ibidem n. 98. 15
- 7 Clericus incorrigibilis quando perdat privilegium fori, in cap. Contingit, il secundo, n. 18. de sent. excom. 181
- 7 Clericum incorrigibilem Prælati incarceratione potest, & debet, in c. Ut sciamus, num. 1. de sent. excomm. 174
- aliquem illorum occidit, & in dubio abſinebit in cap. Petitio, n. 2. de homic. 270
- 6 In bello iusto possunt adesse, & hortari, sed non propria manu pugnare, ibid. n. 2. 270
- 6 In bello iusto possunt deferre arma defensionis tantum, ibid. n. 3. 270
- 6 Interfector Clericum ob necessariam proximam defensionem non est excommunicatus, ibid. num. 5. 271
- 6 In bello iusto ex percussione etiam cum sanguinis effusione extra mortem non sit irregularis, ibid. num. 14. 272
- Vide in ver. Irregularitas.*
- 6 Non licet Clerico pro rebus conseruandis latronem interficere, licet aliter res conseruari non possint, in cap. Suscepimus, num. 5. & 7. vsque in fin. de homicid. 255
- 6 Occidens furem, vel spoliatorem pro necessaria rerum defensione an efficiatur irregularis, ibid. num. 7. vsque in fin. 255
- 6 Clerici seculares, & Monachi quoad irregularitatem contrahendam non differunt, ibid. n. 9. pag. 255
- 6 Latronem capere, & ligare licitum est etiam Clerico, dummodo id heri possit sine homicidio, & graui sanguinis effusione, ibid. num. 10. pag. 255
- 6 Licitum est Clerico prosequi delinquentem vsque ad satisfactionem damni, & non vitæ, ibidem num. 12. 256
- 6 Non licet Clerico ob res suas transitorias armis se tueri, & interficere spoliatorem, licet hostis fortior sit, & sine armis imperat, & spoliat, ibidem, num. 13. 256
- 6 Valerij Reginaldi opinio, quod pro soluendis rebus trium, vel quatuor ducatorum liceat Clerico furem occidere, reprobatur, ibidem num. 14. 256
- 6 Licet Clerico res proprias manuum iniectione baculo, & gladio defendere, dummodo non procedat ad seculum, ibid. n. 27. 257
- 6 Occidens, aut causam præbens occisioni pro defensione personæ, & rerum an, & quando incurrit irregularitatem, ibid. n. 28. 257
- 6 Clericus prohibetur omnia illa, ex quibus sequitur, vel sequi potest vitæ amissio, vel sanguinis effusio, in cap. Sententiam, num. 1. Ne Cler. vel Monach. 430
- Vide in ver. Clericus quoad iudicium sanguinis.*
- 6 Irregularis efficitur Clericus equitans, si equus disrupto freno hominem prætereuntem occiderit, in cap. Quidam, num. 7. de homicid. pag. 273
- 6 Causa non imputatur danti operam rei illicitæ, ibid. num. 8. 273
- 6 Clerici non debent mouere arma corporalia, contra hostes, nec propria persona pugnare, sed tantum adesse, & hortari, in c. Per tuas, il primo, nu. 40. de Simon. 172
- Clericus quoad iudicium sanguinis.*
- 5 Clericis prohibentur omnia illa, ex quibus sequitur, vel sequi potest vitæ amissio, vel sanguinis effusio, in cap. Sententiam, num. 1. Ne Cler. vel Monach. 430
- 5 Clericus nec distare, nec proferre sententiam sanguinis debet, nec quicquam aliud exercere per

Clericus quoad irregularitatem.

- 6 Clericus pro defensione vitæ potest inuadentem occidere, secus pro defensione rerum, in cap. Interfecti, n. 17. de homic. 252
- 6 Pugnans etià contra Saracenos irregularis est si

per quod ad vindictam sanguinis tendatur, nec purgationi vulgari opem ferre, ibidem num. 2. pag. 430

Vide in ver. *Clericus quoad irregularitatem*.
Et in ver. *Irregularis*.

Clericus quoad horas Canonicas.

- 4 Clerici cessantes à Diuinis Officijs tenentur ad restitutionem fructuum, in c. Ad audientiam, n. 31. de Cler. non resid. 74
- 5 Clerici in minoribus non Beneficiati an teneantur ad horas canonicas, in c. Presbyteri, n. 26. & seqq. de celebr. Missar. 296
- Vide in ver. *Hora Canonica*.
- 5 Clericus an peccet, qui dum est in officijs, cogitat super aliquo bono spirituali, vel temporali, in cap. Dolentes, n. 52. de celebr. Missar. 310
- 5 Et quid si non intelligat que ibi dicuntur, vel leguntur, ibid. n. 53. 310
- 5 Et quid si nimium fatigatus spiritu de alijs cogitet, ibid. n. 54. 310

Clericus quoad negotia secularia.

- 5 Clerici dignitatem, vel personatum habentes, aut Presbyteri excommunicati sunt post duos menses à die, qui inceperunt leges, vel medicinam audire, in c. Super specula, n. 17. Ne Cler. vel Monach. 434
- 5 Parochi non Presbyteri, qui leges audiunt, vel medicinam non ligantur Constitutione c. Super specula, nisi Ecclesie fuerint Plebanie sub se Capellas habentes, in quibus instituuntur Clerici perpetui, ibid. n. 16. 434
- 5 Clerici seculares prohibiti ligantur vbiuis audiant, ibid. n. 23. 435
- 3 Potest Clericus sui beneficii fructus vendere, & locare, in cap. Cum pridem, n. 110. de Pacis. pag. 555
- 4 Clericus, & laici possunt simul deputari executores in testamento, in cap. Ioannes, n. 4. de Testam. 355
- 4 Clerici, & Religiosi deputati possunt esse executores in testamento etiam ad non pias causas, ibid. n. 11. 355
- 2 Clerici non possunt esse Procuratores, nec Advocati in foro seculari, nisi pro Ecclesia, miserabilibus personis, consanguineis, & quorum negotia de iure gerunt, in c. Magnus, uum. 2. de oblig. ad ratiocin. 341
- 2 Secus in foro Ecclesiastico, ibid. n. 3. 341
- 2 Non prohibentur Clerici vnum negotium laicorum in foro seculari procurare, ibid. n. 4. pag. 341
- 2 An possint esse Coadiutores, ibidem, num. 5. pag. 341
- 2 Possunt emere fructus Ecclesie ad tempus, ibid. num. 6. 341
- 2 Prohibentur administrationes suscipere, sed non prohibentur eligi dum tolerantur, ibid. n. 13. pag. 341
- 2 Debent tamen suspendi ab executione Ordinum quousque rationes reddiderint, ibid. n. 14. pag. 341
- 2 Patrocinari possunt pro miserabilibus personis etiam diuitibus, quæ Advocatum non reperiunt, in c. Significantibus, num. 55. de offic. Delegat. 415

- 5 Clerici in sacris compellendi sunt per Beneficiorum subractionem, vt desistant à Tabellionatus exercicio, in c. Sicut te, num. 1. Ne Cler. vel Monach. 434
- 6 Clerici etiam in sacris si egeant, possunt honestam negotiationem exercere, ac prouide etiam Tabellionatus officio vti, ibid. num. 11. & 23. pag. 324
- 5 Negotiari non licet Clericis habentibus vnde viuunt siue ex Beneficio, siue ex patrimonio, ibidem num. 28. 426
- 5 Patrocinari possunt Clerici pro defensione miserabilium personarum, sed tamen gratis, in cap. Multa, num. 5. Ne Clerici, vel Monachi. pag. 394
- 5 In causa sanguinis non possunt esse Advocati etiam pro reo, ibidem n. 16. 395
- 5 Artificio, vel agricultura sibi victum parent, ibid. n. 26. 396
- 5 Alienarum possessionum conductores, vel administatores esse non possunt avaritie causa; secus ad sui, & suorum sustentationem, ibid. num. 29. & 43. 396
- 5 Locare possunt animalia, quæ habet ex decimis, vel successione, aut alias sibi data, & eorum fructus vendere, ibid. n. 30. & 44. 396
- 5 Item si habeant pascua possunt emere animalia, vt illa depascant ad sustentationem suam, suorum, & pauperum, ibid. n. 31. & 35. 396
- 5 Secus si emat vt tradant ad clementem, ibid. num. 32. 396
- 5 Item ad sui, & suorum sustentationem possunt emere equi pullum nutriendum, & tabulam pingendam, vt carius vendant, ibid. num. 33. pag. 396
- 5 Item possunt agros suos opera laicorum colere, abique reatu illicitæ negotiationis, ibid. n. 34. & 38. 396
- 5 Item possunt pro eiusmodi culturæ vsu boues, & alia animalia necessaria coemere, illorumque factus iusto pretio, atque honesta ratione vendere, dummodo tamen, &c. ibid. n. 36. & 40. pag. 396
- 5 Item possunt arborum folia in eorum bonis existentium laico concedere ad medietatem, lueri ex bombicibus prouenientis, ibid. n. 37. & 41. 396
- 5 Item possunt suarum arborum folijs arti, sericæ operam dare pro sua, & familie sustentatione cum personis tamen non suspectis, & de licentia Episcopi, ibid. n. 42. 397
- 5 Item possunt ob suam, suæque familie necessitatem terras ecclesiasticorum conducere, non autem laicorum, nisi ex mera præcisè necessitate, ibid. n. 43. 397
- 5 Clerici minorum Ordinum si competens beneficium non habeant an possint esse Advocati, ibid. n. 82. & 96. 400
- 5 Clerici in sacris, & minoribus Beneficiati in multis equiparantur, in c. Presbyteri, n. 18. de celebr. Missar. 295
- 5 Clerici, vel Monachi non licet lueri causa negotiari, cap. Secundum, n. 1. & 8. Ne Cler. vel Monach. 405
- 5 Clericus negotiator mortaliter peccat, & simonitus non desistat, debet excommunicari, ibid. n. 4. 405
- 5 Non licet Clericis aliorum possessiones conducere, nisi urgente necessitate, ibid. n. 11. 406

INDEX R E R V M,

- 1 Clericus in sacris, vel minoribus Beneficiatus in foro seculari postulare non debet nisi pro se, vel pro sua Ecclesia, vel miserabili persona, in c. Clerici, n. 1. de postulat. 573
  - 1 Opprobrium est Clericis si se peritos disceptationum forensium ostendunt, ibidem num. 1. pag. 573
  - 1 Clerici in minoribus non Beneficiati non prohibentur esse Aduocati etiam pro laico in foro seculari, ibid. nu. 3. 573
  - 1 Et quid si aliunde habeant vade commodè vivere possunt, ibid. n. 5. 573
  - 1 Et quid in Clerico in sacris non Beneficiato, & indigente, ibid. num. 6. 574
  - 1 Clerici etiam in sacris, & Beneficiati coram Ecclesiastico iudice etiam pro laico patrocinari non prohibentur, ibidem num. 7. 574
  - 1 An possit Clericus Aduocatus salarium exigere ibidem num. 8. 574
  - 1 Clerici quauis generaliter prohibeantur esse Aduocati, tamen vnum negotium administrare non prohibentur, ibid. num. 9. 574
  - 1 Clerici in sacris non Beneficiati possunt in foro seculari esse Aduocati pro negotiis, & causis ecclesiasticis, ibid. nu. 10. 574
  - 1 Clericus potest pro Clerico esse Aduocatus in foro seculari, ibidem num. 11. 574
  - 1 Non prohibetur Clericus in sacris, & Beneficiatus domi consulere etiam in scriptis, ibidem num. 10. & n. seq. 575
  - 6 Clericus vacans rei mechanicæ, vel ædificationi an dicatur rei illicitæ operam dare, in c. Quidam, num. 4. de homicid. 273
  - 6 Clericis opus rurale permittum est, ibidem nu. 5. pag. 273
- Clericus quoad nomen, & dignitatem.*
Clericalem.
- 1 Clerici an sint membra Reipublicæ, & veniant Populi appellatione, in cap. Ecclesia S. Mariæ, num. 29. de constit. 163
  - 4 Sunt laici superiores, exempti ab ætorum iurisdictione, in c. Cum in concilio, n. 19. de his quæ sunt à maior. Par. Capituli. 273
  - 4 Etsi sint membra Reipublicæ, non tamen ligantur statutis Vniuersitatis laicalis, ibid. nu. 12. pag. 274
  - 1 An appellatione Clericorum veniant Canonici, & dignitates obtinentes in materia odiosa, & resistibili, in c. Bona memoria, n. 5. de postulat. Prælator. 276
  - 1 Nomen Clericorum est generale, & comprehendit paruos, & magnos, ibidem nu. 8. 277
  - 4 Appellatione Clericorum veniunt etiam constituti in minoribus ordinibus, in c. Non licet, num. 6. de præben. 81
  - 4 Clerici tanquam digniores sunt præmittendi ubi sit sermo de Clericis, & laicis, in c. Joannes, num. 1. de testam. 355
  - 4 Sunt Clerici humaniter tractandi ne alij deterreantur à Clericatu, in c. Cum percussio, nu. 3. de Cler. ægrot. 191
  - 4 Dicuntur Milites Ecclesiæ, ibid. num. 6. 191
  - 4 Appellatione Clericorum Regularium non comprehenduntur Monachi, & Moniales, in c. Non amplius, num. 8. de institut. 223
  - 5 Clerici sunt membra Reipublicæ, in c. Non minus num. 40. de Immunit. ecclæs. 370

- 5 Declaratur, ibid. nu. 49. 370
- 5 Clerici primæ Tonfuræ etiam non beneficiati dicuntur Milites Dei, in c. Multa, nu. 88. Ne Cler. vel Monach. 400
- 5 Et eorum habere ab institutione Ecclesiæ anrequam essent tituli beneficiales, ibid. num. 89. pag. 400
- 5 Nec sunt de corpore Reipublicæ mundanæ, sed ecclesiæ, ibid. num. 90. 400
- 5 Clerici in sacris, & minoribus beneficiati in multis æquiparantur, in c. Presbyter. n. 18. de celebr. Missar. 295
- 1 Clericorum appellatione in materia feudalium veniunt Clerici etiam Regulares, & Episcopi, etiam si vocetur Clericus maior natus, in c. Quæ in ecclesiis, num. 91. & 93. de constitut. 139
- 5 Clericorum genus habet sub se duas species, idest Clericos seculares, & Religiosos, & appellatione vnius non venit alter, in c. Sanæ, 19. de Regular. 37
- 3 Dignitas nulla secularis Sacerdotio æquatur, in c. Cum non ab homine, 8. de iudic. 7
- 6 Clericorum appellatione veniunt Clerici minorum Ordinum, in c. Si quis Presbyter, num. 5. de cler. excom. ministran. 334
- 4 Clerici omnes dici possunt Sacerdotes, in c. Nulli, num. 4. de Reb. Ecclesiæ non alien. 275

Clericus quoad obedientiam, & subiectionem Episcopo.

- 1 Clerici non possunt cogi ab Episcopo ad præstandum aliquod seruitium non expressum in iure, in c. Conquerent, n. 8. de off. Ordinari. 463
- 2 Clerici, & laici quantumcunque potentes tenentur Episcopo ad canonicam obedientiam, ibidem num. 12. 463
- 5 Clericus secularis transire potest ad Religionem non petita Episcopi licentia, imo & ipso contradicente, in cap. Licet, num. 28. de Regular. pag. 85
- 5 Episcopus tamen posset eum repeteri, si Ecclesiæ gravem pateretur iacturam, licet transiisset de eius licentia, ibid. n. 29. 85

Clericus quoad officium Clericale.

- 2 Clerici officium in spiritualibus consistit, in cap. Cum pridem, nu. 98. de passis. 554
- 1 Clerici inferiores qualiter teneantur laicos excedere in cognitione distinctæ fidei, in c. Firmiter, num. 21. & 50. de Summa Trinit. 5
- 1 An liceat Clericis explicite cognitioni articulorum fidei præponere alia opera pietatis, aut alias scientias, ibidem num. 22. 6
- 1 An sufficiat Clericis habere fidem implicitam de articulis ab Ecclesiâ diffinitis, ibidem num. 50. 11
- 5 Clerici debent esse sancti, & in suis actibus relucere, in c. Inter alia, num. 76. de Immunit. ecclæsial. 281
- 7 Clerici à laicis discernuntur in modo Tonfuræ, in vestimentorum forma, & negotiorum qualitate, in c. Contingit, §. secundo, nu. 3. de sent. excom. 179

Clericus quoad Ordines.

- 1 Clericus non existens in sacris olim non poterat alium

assumi ad beneficium curatum, nisi dispensatione, in cap. Præterea, nu. 3. de xat. & qual. pag. 246

Beneficium simplex obtinens compellitur suscipere Ordines sacros suis beneficiis non annexos ex causa necessitatis, vel utilitatis Ecclesiæ, in cap. Quærit, uum. 2. de xat. & qual. pag. 248

Etiamsi beneficium sit modici valoris, ibidem num. 4. 248

Vide in ver. Ordines.

Numerosam Clericorum multitudinem quibus ex causis expediat competere, in c. Cum sit ars, num. 14. de xat. & qual. 280

Numerum Clericorum augere fauorabile est, in c. Cum secundum, nu. 30. de præbend. 111

Clerici non Beneficiati habentes de patrimonio vnde viuunt, licet possint ad sacros Ordines promoueri, in cap. Episcopus, num. 17. de præbend. 86

Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. n. 24. 85

Clerico non arctato ratione tituli an possit ob occultum crimen prohiberi ascensus ad Ordines, in c. Ex reuocato, num. 11. de tempor. ordin. pag. 183

Clerici præsertim in sacris constituti inuis capaces reperiuntur ab Episcopo suspendi ab executione Ordinum, ibid. n. 17. 184

Filius habens patrem diuitem potest promoueri ad sacros Ordines absque patrimonio, in cap. Quoniam, in. 12. de magist. 103

Contrarium, ibidem, num. 11. 102

Clericus quoad priuilegium.

De priuilegio Clericali secundum Canones est iudicandum, nec super his standum est legibus, statutis, vel consuetudinibus laicorum, in c. Perpendimus, num. 52. de sent. excomm. pag. 157

Clericus quoad priuilegium fori, & Canonis.

Clerici primæ Tonfuræ gaudent priuilegio Canonis, & fori iure Diuino, in c. Cum contingat, num. 82. & 112. de xat. & qual. 265

Clericus minorum Ordinum potest retrocedere, & pro laico se gerere, & omnibus priuilegiis clericalibus se exuere, ibid. num. 131. 272

Clerici an sint membra Reipublicæ, & veniant populi appellatione, in cap. Ecclesia S. Marie, n. 19. de constit. 163

Clericus primæ Tonfuræ, qui beneficium ecclesiasticum à se possessum resignauit, reseruata sibi pensione an gaudeat fori priuilegio, licet sit habitu, & tonsura non incedat, in cap. Ad audientiam, nu. 131. & 137. de Rescript. 243

Constitutio Clementis VII. adimens in criminalibus priuilegium fori Clericis dominij Reipub. Venetæ, refertur, ibid. num. 132. 243

Clericus pensionem obtinens an veniat appellatione Clerici non beneficiati, de quo prædicta constitutio loquitur, ibid. nu. 133. 245

Clericis indultum est fori priuilegium iure Diuino, ibid. n. 126. 243

Clericus Beneficiatus gaudet priuilegio fori, licet Clericalem habitum, & tonsuram non deferat, & Ecclesiæ non inseruiat, in c. Intee careras, uum. 3. de Rescript. 197

Clericus, qui dimisso habitu, & tonsura, delinquit, & postea habitum, & tonsuram sumpsit, & Ecclesiæ inseruiuit, gaudet priuilegio fori, nisi recitauerit habitum in fraudem, in cap. Magnus, nu. 29. de obligat. ad rat. 345

Clericus, qui dimisso habitu, & tonsura dedit mandatum ad committendum delictum, quod fuit commissum postquam habitum, & tonsuram assumpsit, & Ecclesiæ inseruiuit, gaudet priuilegio fori, nisi recitauerit habitum in fraudem, ibidem num. 34. 346

Clericus hæres laici conuerti in foro seculari an teneatur ibi causam persequi, ibid. n. 58. & 61. vers. Non obstat. 350

Clericus primæ tonsuræ incorrigibilis non potest puniri à iudice laico atqueam fuerit traditus curiæ seculari præiud. declaratione ecclesiastica super delicto, ibid. num. 63. 352

Clericus assassinus potest à iudice laico puniri etiam absque alia degradatione, requiritur tamen declaratio Oeduarij super qualitate assassinij, ibidem num. 69. 353

Clericus immiscens se enormitatibus an perdat priuilegium fori, ibidem n. 83. 355

Clericus non inseruiens ecclesiæ cui Episcopus beneficium contulit dum detineretur in carceribus curiæ secularis, puniri potest à iudice laico, etiam pena corporis afflictiva, ibidem num. 87. 356

Clericus in quatuor casibus hic expressis, & in alijs pluribus coram iudice seculari conueniri potest, in cap. Nullus, num. 3. de for. compet. pag. 52

Clericus ut fori priuilegio gaudeat quæ requirantur ex Concilio Tridentino, in cap. Si quis, num. 19. de for. compet. 42

Clericus si habitum à se gestati solitum aliquā occasione ad breue tempus deposuerit, non ideo fori priuilegium amittit, ibidem num. 20. pag. 43

Munitio non requiritur ut Clericus carens qualitatibus à Concilio Tridentino requisitis fori priuilegium amittat, ibid. nu. 21. 43

Clericus in minoribus habitum, & tonsuram deferens, & ecclesiæ inseruiens, licet sine mandato Episcopi, gaudet fori priuilegio, ibidem n. 22. & seq. 43

Idem si inseruiat alteri Ecclesiæ quam cui Episcopus mandauit, ibid. num. 23. 43

Clericus beneficio priuatus ex Bulla Sixti V. eo, quod habitum, & tonsuram non detulerit, fori priuilegium non amittit antelata à iudice seculari declaratoria super facto, ibid. n. 24. & seq. 43

Clericus Beneficiatus solius incurrere in habitu, & tonsura, licet aliquando talem gestationem Intermittere, non incidit in poenam priuationis Beneficij ex Bulla Sixti V. ibidem num. 26. pag. 43

Clericus primæ tonsuræ de Capella Sacerdotali institutus an gaudeat priuilegio fori, licet illius possessionem ad licem sibi motam non acquisierit, ibid. nu. 27. & seq. vsque ad nu. 45. pag. 43

Clerici ante Concilium Tridentinum an debeant esse in Ecclesia intitulati, aucillius seruati adscripti ad hoc ut fori priuilegio gaudeant, ibidem num. 46. & seq. vsque ad nu. 60. pag. 45

INDEX RERVM,

- 3 Clericus Ecclesiæ deputatus qui ad sacrificium quotidianum non accesserit, pro Clerico non habetur ex Concilio Toletano, ibid. num. 42. pag. 45
- 3 Clericus nō beneficiatus solitus Ecclesiæ inseruire, & in habitu, & tonsura incedere, si noctu, vel interdiu in habitu laicali deprehendatur cum armis, an fori privilegio gaudeat, ibid. n. 45. & seqq. vsque ad num. 59. 45
- 3 Clericus beneficiatus ex Concilio Tridentino fruitur fori privilegio, licet habitum, & tonsuram non deferat, ibid. num. 46. 45
- 3 Clerici cælibes de iure communi etiam non beneficiati ante monitionem gaudent privilegio fori, licet in habitu non incedant; Clerici coniugari secus, ibid. n. 47. 46
- 3 Sed hæc differentia sublata est à Concilio Tridentino, ibid. n. 48. 46
- 3 Clerici non habentibus requisita Concilij Tridentini non admittunt perpetuo privilegium fori, sed suspenditur ad tempus, ibid. num. 49. pag. 46
- 3 Clericus deferens ab breue tempus vestes virgatas, & partitas non incidit in penam Clementinam de vita, & honest. Cler. ibid. n. 56. pag. 47
- 3 Clerici incedentes in habitu, vel tonsura de iure communi gaudent privilegio fori, licet Ecclesiæ non inseruirent, ibid. n. 60. 48
- 3 Clerici quamvis fori privilegio non gaudeant, tamen puniri possunt ab Episcopo præuentione si pro Clericis adhuc publicè se gerant, ibid. num. 75. 50
- 3 Clericus qui cum vidua de factò matrimonium contraxit, & eam cognouit, an privilegio Clericali gaudere debeat, in cap. A nobis, nu. 20. vsque ad n. 29. de Bigam. 368
- 2 Quid in Clerico minorum Ordinum, ibid. n. 211. pag. 368
- 2 Et quid in constituto in sacris, ibid. num. 28. pag. 368
- 2 Clericus fori privilegio nec expressè nec tacite renunciare potest, in cap. Magnus, num. 48. de oblig. ad ratioe. 349
- 2 Declaratur, ibid. num. 56. & 59. 349
- 3 Fori privilegium quamquam personæ præter Clericos gaudere debeant, latissimè discutitur in c. Nullus, d. n. 16. vsque in finem de for. compet. pag. 54
- 3 Fori privilegium concessum est Clericis propter characterem, qui è persona non egreditur, ibid. num. 36. & 41. & in c. A nobis, n. 36. de Bigam. 370
- 3 Fori privilegium quas ob causas à Concilio Tridentino fuerit limitatum, in cap. Si quis, n. 73. de for. compet. 370
- 4 Clericus non habens requisita Concilij Tridentini quamvis non gaudeat privilegio fori, tamè si gerat se pro Clerico potest puniri etiam ab Episcopo, & est locus præuentioni, in c. Odoardus, n. 25. de solut. 297
- 4 Privilegio fori expressè renunciare non potest Clericus etiam cum iuramento: potest tamen tacite habitum, vel tonsuram non deferendo, aut Ecclesiæ non inseruiendo, ibidem, num. 72. & 78. 300

Vide in ver. *Laicus in fraudem factus Clericus, vel Profeſſus.*

Et in ver. *Forus.*

Et in ver. *Eugeniana Constitutio.*

Et in ver. *Pensionarius.*

Et in ver. *Iudex laicus in Clericos.*

- 2 Clerici primæ tonsuræ in Ecclesia militanti gaudent privilegio Canonis, & fori iure Diuino, in c. Cum contingat, n. 82. & 113. de et. & qual. pag. 265
  - 7 Clericum pedibus percussens, vel perfundens aqua, aut in eum spuens, vel eius vestem frangens excommunicationis est, in cap. Nuper, num. 31. de sent. excom. 170
  - 7 Clericum cogens per metum ad se redimendum, vel ex eundem domo, vt ipsam occupet, excommunicationem non incurrit, ibid. num. 11. pag. 167
  - 7 Clericus si d. Prælati suo tertio monitus non reassumit habitum, & tonsuram, perdit privilegium Clericale, in cap. Contingit, il secundo, num. 1. de sent. excom. 179
  - 7 Clericus quamvis habitum, & tonsuram dimittat, & negotijs secularibus se immisceat non perdit privilegium Canonis, nisi tertio monitus noluerit se emendare, ibidem, num. 2. pag. 179
  - 7 Clericus non potest verbis renunciare privilegio canonis, nec fori; potest tamen factò ipso, ibid. n. 5. 179
- Vide infra *Clericus per dimissionem.*
- 7 Clericus dimisso habitu se enormitibus ingerens perdit privilegium Canonis, in cap. Perpendimus, num. 2. & 13. de sent. excommuni. pag. 156
  - 7 Sed non privilegium fori, ibid. nu. 4. 5. & 17. pag. 156
  - 7 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 15. pag. 156
  - 7 Clericus qui dimisso habitu ingreditur bellum, vel aggressiones, captus debet restitui Ecclesiastico iudici, ibid. n. 4. 156
  - 7 Clericus, qui dimisso habitu, & tonsura immiscet se enormitibus, potest puniri per iudicem secularem, licet non fuerit ter monitus, secundum vnā opinionem, ibidem, num. 5. pag. 156
  - 7 Saltem si in enormitibus diu perseverauit, secundum aliam opinionem, ibid. n. 7. 156
  - 7 Contrarium, ibid. num. 8. 156
  - 7 Privilegium Canonis quo iure inducitur fuerit, ibid. n. 9. 157
  - 7 Facilius perditur, quam privilegium fori, ibid. d. num. 9. 157
  - 7 Et quid post Concilium Tridentinum, num. 16. pag. 157
  - 4 Clericus vt gaudeat fori privilegio quoad personam, inspicitur in quo statu reperitur, cum iudex laicus incipit eum distringere, in c. Ioannes, n. 5. de Cler. coniug. 28
  - 7 Clerici qui dimisso habitu, & tonsura ingerunt se enormitibus an, & quando perdat privilegium Clericale, in c. Perpendimus, nu. 12. & seqq. vsque in finem, de sentent. excommuni. pag. 157
  - 7 Quid de privilegio Canonis, ibidem num. 13. pag. 157
  - 7 Et quid de privilegio fori, ibidem, num. 15. & 16. 157
  - 7 Clerici habitum Clericalem dimittentes ex vanitate, vel negligentia non perdit privilegium Canonis ante trinam monitionem; secus si ex ini-

- iniquitate, vel malitia, ibid. n. 24. 157
- 7 Clericus per dimissionem habitus, & tonsuræ antequam monitionem non perdit privilegium fori, in c. Contingit, ti. secundo, nu. 6. & 9. de c. sent. excom. 179
- 7 Nec privilegium Canonis, ibid. num. 10. & 13. pag. 179
- 7 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 25. 179
- 7 Et monitio fieri non potest per iudicem secularem, vel alium, sed per episcopum, vel alium Prælatum habentem episcopalem iurisdictionem, ibid. num. 7. 179
- 7 Nec sufficit vna monitio pro omnibus, sed debet esse tria, ibid. n. 8. 179
- 7 Clericus qui dimisso habitu, & tonsura immiscet se negotiis secularibus, non perdit privilegium immunitatis ab oneribus laicalibus, nisi ter monitus à negotiationibus non abstinat, ibid. num. 11. 180
- Sacerdos autem gaudeat, &c.
Vide in ver. Sacerdos.
- 7 Clericus deprehensus in enormitatibus, & captus sine habitu, & tonsura remittendus est ad iudicem ecclesiasticum, ibid. num. 14. 180
- 7 Clerici etiam in sacris per annum exercentes artem loculatoriam, vel histrionum perdunt ipso facto privilegium Clericale; sed si breviori tempore, requiritur tria monitio, ibid. num. 15. 180
- 7 Clericus qui miles efficitur, & sæva exerceat, perdit ipso facto privilegium Clericale, ibidem num. 16. 181
- 7 Clericus minorum Ordinum non beneficiatus nisi habitum, & tonsuram deferat, & Ecclesiæ inseruiat, ex Concilio Tridentino fori privilegium perdit, sine alia monitione, ibid. num. 25. pag. 181
- 7 Clericus ut laicus incedens tertio monitus non respiciens perdit privilegium Clericale, in c. In audientia, n. 1. de sent. excom. 158
- 7 Clericus qui deposito habitu arma militaria gestat, non perdit privilegium Clericale antequam triam monitionem, nisi etiam suis enormitatibus se immisceat, ibid. num. 2. 158
- 7 Qui in habitu, & tonsura, & exteris de laici conuersantur, deprehensi in maleficiis, puniri possunt à iudice seculari, in c. Ex parte, ti. tertio, num. 1. de priviil. 87

Clericus quoad privilegium cap. Odoardus.

- 4 Clericus, qui non est soluendo, non debet excommunicari, nec aliter murtari, præstabit tamen cautionem saltem iuratoriam de soluendo cum pervenerit ad pinguem fortunam, in cap. Odoardus, n. 2. de solut. 294
- 4 Clericus pro debito civili excommunicari potest, si contumaciter resistit præcepto iudicis de satisfaciendo, sed non debet carceribus mancipari, ibid. n. 3. 294
- 4 Sed ex Concilio Tridentino excommunicari non debet nisi in subsidium, ibidem, num. 4. pag. 294
- 4 Milites armati, legales, & ecclesiæ militie equiparantur quoad beneficium, ut non conveniant nisi in quantum facere possunt habitatione ne egant, ibid. n. 19. 296
- 4 Clerici etiam primæ tonsuræ gaudent beneficio

- c. Odoardus, ibid. n. 20. 296
- 4 Quamvis non sint beneficiati, nec habitum, & tonsuram deferant, vel alieu Ecclesiæ inferuiant, ibid. n. 21. 296
- 4 Tridentinum Concilium c. 6. sess. 22. non adimit Clericis non habentibus requisita, nisi privilegium fori Privilegium verò cap. Odoardus, & reliqua remanserunt in dispositione iuris communis, ibid. num. 22. 296
- 4 Clericus conjugatus gaudet privilegio fori, & Canonis, sed non privilegio cap. Odoardus, ibid. num. 23. 296
- 4 Clericus qui abiectione habitu Clericali gerit se publicè pro laico, non gaudet beneficio, d. c. Secus si gerat se pro Clerico, licet non habeat requisita Conc. Trid. ibid. num. 24. 296
- 4 Solutio partis debiti regulariter non admittitur creditore invito, sed saltem in Clerico, qui pro parte non est soluendo, ibid. n. 29. 297
- 4 Clericus non gaudet privilegio cap. Odoardus si creditor sit ipso pauperior, ibid. num. 30. pag. 297
- 4 Clericus ut gaudeat beneficio c. Odoardus, pauperat probare debet, ibid. num. 31. 297
- 4 Clericus, qui in ludis prohibitis, vel luxuriose viuendo bona sua dispensavit non gaudet beneficio cap. Odoardus, ibid. num. 32. 39. & 40.
- 4 Contrarium, ibid. num. 41. 297
- 4 Clericus censetur tacite renunciare beneficio cap. Odoardus si dolo, vel fraude factus est uxor, ibid. n. 36. 44. & 46. 297
- 4 Vel si prioribus creditoribus præposuit posteriores, ibid. n. 38. 297
- 4 Alienans bona sua in fraudem creditorum non gaudet beneficio cap. Odoardus, ibid. num. 46. pag. 298
- 4 Dolosus non est admittendus ad beneficium, cessionis, vel ad beneficium c. Odoardus, vel c. Peruenit, de fideiussor. ibid. num. 44. 297
- 4 Spoliator qui fraudem adhibuit, non admittitur ad beneficium cap. Odoardus, ibid. num. 45. pag. 298
- 4 Alienans bona sua in fraudem creditorum non gaudet dicto beneficio, ibidem, num. 46. pag. 298
- 4 Clericus non gaudet beneficio huius cap. Nisi conveniatur civiliter, vel pro maleficio ad interellè præstandum, ibid. num. 47. 298
- 4 Secus si agatur criminaliter ad poenam, vel penitentiam imponendam, qui non sit commutatio poenæ pecuniariæ in corporalem, nisi amore volente, ibid. num. 48. 298
- 4 Et hoc si poenæ applicetur patti, secus si applicetur sisco, ibid. n. 50. 298
- 4 Clericus ita demum gaudet privilegio huius cap. si conveniatur actione personalis, secus si actione reali, ut depositi, &c. ibid. n. 51. & 54. 298
- 4 Clericus non gaudet privilegio cap. Odoardus, nisi debitum conitetur, ibidem, num. 55. pag. 298
- 4 Et multo minus si debitum pertinaciter neget, ibid. n. 57. & 58. 298
- 4 Si cedat bonis antequam condemnatur, vel debitum in iure conitetur, non est audiendus, ibid. n. 56. 298
- 4 Clericus gaudet privilegio cap. Odoardus, abique illa bonorum cessione, secus in personis non privilegiatis, ibid. num. 58. & seqq. usque ad num. 64. 298

INDEX R E R V M,

- 4 Beneficium cap. Odoardus, & c. Pernicieux Constitutione p. IV. non datur debitoribus in Vrbe, nisi gestent birctum viride, ibid. nu. 62. pag. 299
- 4 Clericus inops cum ad pinguorem fortunam peruenit, non tenetur in totum, sed in quantum facere potest, habita ratione ne egeat, ibid. n. 65. 299
- 4 Clericus semel admissus ad beneficium c. Odoardus non prohibetur iterum admitti, ibidem num. 66. 299
- 4 Clericus non admittitur ad beneficium c. Odoardus, nisi præstat iuramentum cautionem de soluendo, cum ad pinguorem fortunam deuenit, ibid. nu. 68. & seq. 299
- 4 Beneficio ne quis conueniatur ultra quam facere potest, si competat ratione personæ privilegiatæ, non potest renunciari: secus si ratione contractus, in d. c. Odoardus, n. 70. 299
- 4 Fallit in renunciatione tacita, quæ fit per actum contrarium, ibid. nu. 71. 300
- 4 Clericus an possit cum iuramento rennitiare beneficio cap. Odoardus, ibidem num. 73. pag. 300
- 4 Beneficium d. c. Odoardus habet duos effectus, ibid. n. 74. 300
- 4 Privilegio ne quis detradatur in carcerem, rennitiare non potest etiam cum iuramento, ibid. num. 75. 300
- 4 Privilegium ne quis conueniatur ultra quam facere potest, si competat ob reuerentiam personæ, rennitiare non potest etiam cum iuramento, ibid. nu. 78. 300
- 4 Beneficiarius non frustatur beneficio e. Odoardus contra Pensionarium, si per seipsum consenserit reservationi pensionis, ibidem num. 79. & seq. 300
- 4 Secus si successerit beneficio grauato, & non consenserit per seipsum, ibid. num. 80. 301

Clerici quoad redditus Ecclesiasticos.

- 1 Clerici vivere debent de patrimonio Iesu Christi, in c. Cum pridem, num. 95. de Pactis. 553
- 2 In collatione præbendæ non consentitur Clerico nouum ius, sed iuri quod habet à Deo determinatur ab Ecclesia certa possessio, ibidem num. 103. 554
- 4 Clericis deseruientibus debita sunt Ecclesiæ stipendia, ex sacrarum Litterarum testimonij, in c. Si quis sanctus, num. 7. de pecul. cleric. 307
- 4 Et quomodo Ecclesiæ deservire intelligantur, ibid. num. 12. 307
- 4 Authoritates Hieronymi, Augustini & Prosperi asserunt Clericos, qui bonis parentum, aut suis sustentari possunt, peccare si redditus Ecclesiæ percipiunt, in quos sensus à Doctores accipiuntur, ibidem n. 9. & seq. vique ad n. 17. pag. 307
- 4 Clerici in primitiua ecclesia nihil possidebant proprii, sed omnia erant communia, & erat aliquis modus viuendi ab Ecclesia approbatus, ibid. num. 15. 309
- 4 Potest Clericus pro libito disporre de portione, quam per suos labores ab Ecclesia meretur, aut quam sibi subtrahit de ijs, quæ ad decentem statum sunt necessaria, nec si profusum dat, tenetur ad restitutionem, ibidem num. 23. pag. 311

- 4 Clerici in Vrbe, & eius districtu intra decem militiaia decedentes ex Bulla Pauli V. liberè possunt disporre de bonis ibi consistentibus, etiam prouenientibus ex redditibus ecclesiasticis tam inter viuos, quam in vltima voluntate, cique intestatis succedunt hæredes ab intestato, ibid. n. 14. 311
- 4 Clerici habentes patrimonium quamuis possint viuere de bonis Ecclesiæ, tamen si illa iussumat in usus inhonestos, tenentur ad restitutionem, in c. Cum secundum, n. 4. de præb. 309
- 4 Mendicitas Clericorum cedit in opprobrium Ordinis Clericalis, & opprobrium eius, in cuius sortem assumpti sunt, ibid. num. 28. & 69. pag. 311
- 4 Humiliter sunt tractandi Clerici, ne aliq. deterantur à Clericatu, in c. Cum percussio, nu. 3. de Cleric. ægrotant. 301
- 4 Non conuenitur Clericus instar Militis, nisi in quantum facere potest, ibid. nu. 9. 191
- Beneficiarius an, & quando teneatur redditus beneficiorum suorum pauperibus erogare. Vide supra in ver. Beneficiari.

Clerici Regulares.

- 5 Clericis Regularibus Theatinis, & ministrantibus infirmis interdictum est ne quaquam ad habitum Regularem recipiant ante pubertatem, in c. Cum virum, num. 47. de Regular. 56
- 4 Clericorum Regularium appellatione Monachi, & Moniales non comprehenduntur, in c. Non amplius n. 7. de Cler. ægrot. 213

Clerici quoad residentiam.

- 4 Clericus habens beneficium residentiam requirens non potest ad aliam diocesum morandi causa transire sine sui Prelati licentia, in cap. Clericos, n. 2. de cler. non retid. 77
- 1 Vagabundus potest ad residentiam reuocari, licet eius beneficium personale residentiam non requirat, in c. Cum omnes, nu. 19. de constitut. 127
- Vide in ver. Residentia.
- 4 Non potest Clericus ex vna ad aliam ecclesiam vel Ciuitatem transire sine litteris Episcopi proprii, in cap. Significauit, nu. 4. de Paroch. pag. 383
- 1 Clerici in ordinatione adscripti seruitio Ecclesiæ non debent eam deserere sine licentia Episcopi, quamuis non sint intulati, in c. Admonet, n. 15. & 37. de renunciat. 146

Clerici quoad titulum patrimonij, vel beneficij.

- 4 Clericos non debere sine titulo ordinari quibus ex causis constitutum fuerit, in c. Non liceat, num. 3. & 9. de præben. 81
- 4 Minorum ordinum Clericis cur Episcopus cogatur titulum assignare sicut constitutus in sacris, ibid. nu. 13. 83
- 4 Clerici non beneficiati habentes de patrimonio vnde viuunt, licet possint ad sacros Ordines promoueri, in cap. Episcopus, num. 17. de præben. 86
- 4 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num. 18. pag. 86

4 Clericorum mendicitas cedit in dedecus Ordinis Clericalis, & opprobrium eius, in cuius sortem aggressi sunt, in c. Cum secundum, nu. 28. de praebea. 111

4 Ad obus qui eligitur non debet repelli à mercede, ibid. num. 29. 111

4 Episcopus in suo officio generali providere debet ne quis Clericorum egeat, ibid. nu. 31. pag. 111

Vide in ver. *Ordines quoad titulum.*

Et in ver. *Patrimonium.*

Clerici quoad Tonfuram Clericalem.

2 Clericus primae tonsurae non eligitur in militiam Dominicam, sed in sortem Domini, in c. Cum contingat, num. 26. de stat. & qualitat. 259

2 Contrarium, ibid. nu. 129. 259

2 Potest tonsuram Clericalem dimittere, & ad statum laicalem redire, ibid. nu. 35. 259

2 Degradatur ab ordine, ibid. nu. 61. & seqq. usque num. 71. 262

2 Gaudet privilegio Canonis, & fori iure Divino, ibid. nu. 82. & nu. 112. 265

2 Sicut in ecclesia militantis per tonsuram, ita in triumphanti per characterem Clerici à laicis distinguuntur, ibidem nu. 98. 267

2 Clerici etiam primae tonsurae male promoti ab executione ordinis sunt suspensi, ibid. nu. 116. pag. 270

2 Per primam tonsuram transeunt à statu laicali ad Clericalem, & veniunt proprie Clericorum appellatione, ibid. nu. 128. 271

2 Item efficiuntur Milites caelestis Militiae, ibid. num. 129. 271

Vide in ver. *Tonsura.*

Clerici ubi conveniendus.

2 Clerici in iudicem non suum etiam Ecclesiasticum sine propria Episcopi licentia consentire non possunt, in cap. Significasti, num. 78. de elec. 19

3 Clerici super excessibus coram Episcopo suo conveniri debent, non coram illis, quibus serviunt, nisi consuetudo, vel privilegium aliud inducat, in cap. Cum contingat, num. 1. de for. compet. 86

3 Clericus in Curia Romana convento non competit declinatoria fori, competit tamen sibi ex causa ius revocandi domum, in c. Lacet, nu. 1. de for. compet. 79

3 Clericus an in curia Romana conveniri possit in prima instantia non obstante decreto Conc. Tridentini c. 20. sess. 24. ibid. nu. 25. usque in fin. 81

3 Potest Clericus conveniri in loco originis, vel ubi contraxit ante Clericatum, sed non coram primo iudice, in c. Proposuisse, num. 24. de for. compet. 101

3 Clericus, qui citatus coram Episcopo, postea de illius consensu ad aliam diocesim se transiit, tenetur coram primo indice causam persequi, ibid. nu. 26. 101

3 Clericus conveniendus est coram proprio Episcopo si conveniatur à clerico, si à laico, in c. Si quis, num. 15. de for. compet. 42

3 Et in causis tam civilibus, quam criminalibus, ibid. nu. 16. 42

3 Etiam si sit Clericus primae Tonsurae, ibid. nu. 17. & 19. 42

3 Vel suspensus, excommunicatus, interdictus, depositus, aut irregularis, ibid. nu. 18. 42

2 Clericus sine licentia proprii Episcopi non potest subijcere se alieno, & illius iurisdictionem, prorogare in c. Super his, num. 18. de maior. & obed. 497

3 Clericus sine diocesana licentia non potest se subijcere iurisdictioni non sui iudicis, in cap. Significasti, nu. 1. de for. compet. 94

3 Clericus debet conveniri coram suo Episcopo, si quis, nu. 1. & 9. de for. compet. 40

3 Clericus non potest prorogare iurisdictionem alterius iudicis etiam Ordinarii absque consensu Episcopi proprii, ibid. nu. 4. & 7. 41

3 Episcopus proprius quis dicatur ad hoc ut clericus coram ipso conveniri debeat, ibid. nu. 10. pag. 41

Vide in ver. *Clericus quoad fori privilegium.*

4 Clericus etiam donando Papae non potest obligare episcopum ad solvenda data à se indicta, in c. Novit, nu. 27. Ne sede vacante. 244

2 Coactio duplex, id est absoluta, seu praecisa, & conditionalis, seu causativa, in c. Sacris, num. 2. & num. 23. de his quae vi met. 588

2 Coactio absoluta est maior rei impetus, qui repellit non potest, ibid. nu. 3. 588

2 Fit per manum attractionem, vel detentionem, ibidem nu. 4. & 9. 589

2 Consensum prorsus excludit, ibid. nu. 5. 589

2 Coactionis absolutae exempla, ibidem, num. 9. pag. 589

2 Coactio absoluta, seu oppressio ad copulam cadit in mulierem, sed non in virum, ibid. nu. 12. pag. 589

2 Coactio absoluta non potest intervenire in emissionem verbi, id. nu. 7. ibid. nu. 14. 589

2 Coactio conditionalis, seu vis compulsiva, & metus idem sunt, ibid. nu. 17. 589

2 Coactio absoluta consensum prorsus evacuat, in c. Maiores, nu. 80. de Baptismo. 327

2 Coactio à praedominio si quis vult, magis non vult quam vult, in cap. Quisquis, num. 27. de elec. 303

2 Coactus absolute magis pati, quam agere conveniunt, & dormienti aequiparatur, in c. Sacris, num. 5. de his, quae vi met. caus. 589

2 Nec meretur, nec demeretur, ibidem num. 7. pag. 589

2 Coactus per metum dicitur conditionaliter volens, licet absolute non veli, in c. Maiores, nu. 84. de Baptismo. 327

2 Coadiutoria quae dantur hodie à Sede Apostolica cum futura successione ad aduersetur iuri communi, vel decrevis Concilii Tridentini, in c. Nulla, num. 42. & seqq. usque in fin. de concess. praeb. 233

4 Coadiutoria gratia non est merè praeventiva, sed habet fontem iuris propter consensum coadiutori, ibidem nu. 43. 233

4 Coadiutorias hodiernas esse odiosas & à iure communi exorbitantes, qui auctores sententiunt, nu. 46. 233

4 Coadiutoria cum futura successione in Cathedralibus, & Monasteriis an, & quo respectu dicatur esse contra Canones, ibidem, num. 47. & seqq. 233

4 Coadiutoria cum futura successione quae dantur à Capitulis in Canonicatibus, & alijs beneficiis in Cathedralibus, & Collegiatis ecclesiis an exorbitent 233

INDEX RERVM,

- bitent à iure communi, ibid. num. 50. & seqq. vſque ad num. 69. 234
- 4 Anne exorbitent à Concilio Tridentino, nu. 69. pag. 234
- 4 Coadiutoria cuius ſutura ſucceſſione in inferioribus beneficijs eſt proſus incognita ſacris Canonibus, ibid. num. 51. 234
- 4 Coadiutoria hodierna hæreditariæ ſucceſſionis imaginem referre, ibid. num. 52. & num. 75. pag. 234
- 4 Coadiutoria cum ſutura ſucceſſione iugerit votum captandæ mortis, quod non excluditur per conſenſum coadiuti, ibidem, num. 53. pag. 234
- 4 Coadiutoria cum ſutura ſucceſſione propter conſenſum coadiuti eſt minus odioſa, quàm gratia merè præuenticia, ibidem, num. 56. pag. 234
- 4 Coadiutoria hodierna in quibus differat à coadiutoria ſecundum formam iuris communis, ibid. u. 57. vſq. ad n. 69. 234
- 4 Coadiutoria perpetua requirit conſenſum coadiuti, alioquin gratia eſt nulla, ibid. num. 58. pag. 234
- 4 Coadiutoria de iure non datur propter benenecitiam, aut in fauorem perſonæ, ſed ob Eccleſiæ neceſſitatem, ibid. num. 61. 234
- 4 Coadiutoria cum ſutura ſucceſſione continet duas gratias æque principales, vnam in fauorem Coadiutoris, alteram in fauorem coadiuti, ibidem num. 62. 234
- 4 Coadiutoria temporalis non datur niſi decrepitiſ, vel morbo incurabili impeditis officium exercere, ibid. n. 63. 234
- 4 Coadiutoria temporalis dari poteſt ab eo ad quæ ſpectat diſcretio, vel ceſſionis admiſſio, ibid. num. 67. 235
- 4 Coadiutoriam perpetuam non dat Legatus de latere, ſed ſolus Papa, ibidem, num. 68. pag. 235
- 4 Coadiutoria cum ſutura ſucceſſione permittuntur à Concilio Tridentino in Cathedralibus, & Monafterijs dumtaxat, non autem in beneficijs inferioribus, & num. ſeqq. vſque ad n. 78. pag. 235
- 4 Et quæ ſit ratio differentię, ibidem, num. 72. pag. 235
- 4 Coadiutoria utilitas non eſt tanta vt illi non præponderent grauamina plurima quæ ex ſutura ſucceſſione eccleſiæ, & perſonis eccleſiaſticaſ inferuntur: & quæ ſint huiusmodi grauamina, ibid. n. 75. & ſeqq. & n. 79. 236
- 4 ad Coadiutoriam obtinendam exiguntur litteræ Commendatitiæ aut Episcopopi aut Capituli, ibid. num. 76. 236
- 1 Coadiutoria concernit principaliter publicam utilitatem, non autem remotio officialis infirmi ab officio, in cap. Caterum, num. 30. de Reſcript. 193
- 1 Coadiutoria gratia non requirit derogationem regulæ de iure quaſito non tollendo, ibid. num. 53. 193
- 4 Coadiutoria cum ſutura ſucceſſione ante Concilium Tridentinum obtenta non poteſt poſt Concilium effectum fortiri, in c. Dilectus, il ſecundo, num. 21. de Præben. 143
- 4 Coadiutoria duplex, in cap. Ex parte, num. 14. de Cler. ægrot. 200
- 4 Coadiutoria cum ſutura ſucceſſione quando ex-
- piret. ibid. n. 25. 200
- 2 Coadiutor Canonici cum ſutura ſucceſſione poteſt puniri ab Episcopopo ſine adiunctis Capitularibus, niſi in litteris Coadiutoria conceda ei fuerint omnia priuilegia, quæ habent Canonici, in c. Nullus, n. 43. de elect. 5
- 1 Coadiutor Canonici cum ſutura ſucceſſione non eſt Canonicius, nec Capitularis, ibid. num. 42. pag. 6
- 1 Coadiutores perpetui in cura animarum ea lege ad reſidentiam tenentur, quæ Rectores Parochialium eccleſiarum. In Capitulo ex parte, n. 4. de off. Vicar. 385
- 1 Nec poſſunt ſibi alios Vicarios ſubſtituere, ibid. num. 5. 386
- 4 Coadiutor dandus eſt Aſchidiacono loqui non valenti, in c. Conſultationibus, nu. 1. de Cler. ægrot. 202
- 4 Præſtatui inhabilis propter morbum ſuperuenientem ab officio non amouetur, ſed datur illi coadiutor, ibid. n. 2. & 6. 202
- 4 Idem in habente perſonatum, vel quodcumque beneficium certi monaſterij, & officij, ibidem num. 3. 202
- 4 Idem in Abbate, ibid. n. 4. & 71. 202
- 4 Idem in Generali Religionis, ibidem num. 5. & 40. 202
- 4 Coadiutor vt infirmo dari poſſit aut debeat talis eſſe debet infirmitas vt eum impediatur officium ſuum exercere, ibid. n. 8. 203
- 4 Item debet eſſe perpetua, & mitabilis, ibidem num. 10. 203
- 4 Et talis ceuſetur licet tolli poſſit per diuinum miraculum, ibid. n. 11. 203
- 4 Coadiutor non datur ægroti ſi morbus ſit curabilis, ſed ipſemet poteſt ſibi vicarium temporalem conſtituere ab Ordinatione approbandum, ibid. num. 12. & ſeq. 203
- 3 Coadiutor datur illi, qui officium linguz, vel oculorum amiſit, ibid. n. 14. & 41. 203
- 4 Non autem monoculo, ibid. num. 15. & 70. pag. 203
- 4 Item datur Epileptico, ibid. n. 16. 203
- 4 Item decrepito, n. 17. 203
- 4 Item dementi, vel furioſo, n. 18. 203
- 4 Leproſus ſi ſit Episcopopus, vel Superior non cogitur cedere, ſed datur illi Coadiutor. Inferior autem remouetur in torum, ibid. n. 19. & ſeq. 203
- Et quæ ſit ratio differentię, ibid. n. 21. 203
- Sed contra, ibid. verſ. Tu dic melius. 203
- 4 Coadiutor quid ſit, vnde dicatur, quis detur, cui, & quibus cauſibus, & per quem, quod ſic eius officiumque poteſtas, & quando expiret; an detur inuito, & cuius expenſis, an plures vni, & vnus pluribus dari poſſit, ibid. num. 22. pag. 203
- 4 Coadiutores de iure communi non ſumebantur niſi propter neceſſitatem regendi eccleſias, & hi non cum ſutura ſucceſſione, ibid. num. 23. pag. 203
- 4 Coadiutor cum ſutura ſucceſſione reſpectu beneficij nec titulum habet, nec poſſeſſionem, ſed eſt ſictus beneficiatus, in cap. Nulla, n. 54. & 66. de conceſſ. præben. 234
- 4 Coadiutor de iure communi tenetur reſidere, ibid. num. 39. 234
- 4 Coadiutor cum ſutura ſucceſſione non poteſt Choro, aut Capitulo intereſſe, nec aliquid iurium

- rium Canonicalium exercere contradicente. 234
 Coadiutor, ibid. n. 60. 234
- 4 Coadiutori de iure datur certa portio ex redditibus beneficii in compensationem laborum, ibid. num. 64. 235
- 4 Coadiutor cum futura successione distributiones non lucratur sibi, sed ad utilitatem coadiutori, nec quidquam percipit ex fructibus beneficii, ibidem num. 64. 235
- 4 Coadiutor temporalis potest quodcumque amoveri, & alius in eius locum subrogari, ibid. n. 66. 235
- 4 Coadiutor cum futura successione quibus conditionibus detur Episcopo secundum antiquos Canones, ibid. n. 79. 236
- 4 Coadiutor datus est Episcopo, qui propter incurabilem morbum pastorale officium exercere non potest, in c. Ex parte, n. 1. de Cler. reg. 199
- 4 Coadiutorum datio Episcopis, & Superioribus Prelatis est de causis maioribus, & pertinet ad solum Papam, ibid. n. 2. 199
- 4 Coadiutor datur etiam iniuncto, ibidem num. 4. pag. 159
- 4 Coadiutoris officium quando expiret, ibid. num. 9. pag. 200
- 4 Coadiutor unde dictus, ibidem, num. 23. & 20. pag. 200
- 4 Coadiutoria cum futura successione quando expiret, ibidem n. 15. 200
- 4 Coadiutori cum futura successione acquiritur in beneficio ius ad eum, quod evenciente vacatione per obitum coadiutori efficitur ius plenum, nec est opus nova collatione, ibidem num. 16. pag. 200
- 4 Coadiutor datus Episcopo cum futura successione an possit administrare ea, quae sunt iurisdictionis spiritualis, seu temporalis ipso Episcopo contradicente, ibid. num. 17. & seq. vique ad n. 25. 200
- 4 Quid si sit datus dementi, vel alias omnino inhabili, ibid. n. 18. 200
- 4 Et quid si datus sit impedito vel non profusus inhabili, ibid. n. 19. 200
- 4 Coadiutor quid sit, ibid. n. 21. 200
- 4 Coadiutor retinet in habitu potestatem, & iurisdictionem, ibid. n. 22. 200
- 4 Coadiutor an & quando possit beneficia conferre, ibid. n. 24. 200
- 4 Coadiutor alicui delegare non potest ea, quae coadiutor vult, & potest per seipsum exercere, ibid. num. 25. 201
- 4 Coadiutor non potest evocare quos coadiutor gessit in casibus sibi à iure, vel consuetudine permisis, ibid. num. 26. 201
- 5 Coadiutori conveniens habitatio est concedenda in aedibus Episcopialibus, ibidem num. 27. pag. 201
- 4 Coadiutor in consueto tribunali Episcopi ius reddere debet, ibid. n. 28. 201
- 4 Coadiutor dicitur habere curam animarum, quoad exercitium, non autem quoad ius, & habitum curae, in c. De rectoribus, n. 6. & 34. de Cler. regrot. 195
- 4 Coadiutor vivere debet de Ecclesiae prouentibus, & inde recipere congruam portionem, ibidem num. 8. 195
- 4 Appellatio à datione coadiutoris, & assignatae congruae datur ad effectum devolutivum tantum, ibid. n. 11. 195
- 4 Coadiutori, & coadiuto si redditus Ecclesiae non sufficiant vtee sic praefertendus, ibid. n. 12. & seq. pag. 196
- 2 Coadiutor nec titulum habet, nec possessionem, sed nudum exercitium, titulus vero, & possessio remanet penes Coadiutorem, ibid. num. 35. pag. 197
- 6 Coadiutor Vicarii Parochi potest matrimonio interesse, & alius dare licentiam ut intersit, in c. Quod à nobis, n. 52. de clandest. despons. pag. 30
- 4 Coadiutor datur Praefato inhabili, nec iurisdicatio transit in Capitulum, in c. Quia diversitatem, num. 32. de concess. praeb. 240
- Vide in ver. Papa quoad coadiutorias.
- 4 Coadiutori non veniunt appellationes testamenti, nisi largae, & improptie, in cap. Cum eiles, n. 5. de Testam. 332
- 5 Coadiutor gaudet immunitate ecclesiastica, in cap. Immunitatem, num. 1. de Immun. Eccles. pag. 389
- 5 Coadiutor & Ecclesia gaudent eodem privilegio, & vno violato, censetur & aliud violatum, in c. Ecclesiae, n. 21. de Immun. Eccles. pag. 387
- 5 Cognationis praeterea nemo patitur, in cap. Dolentes, n. 24. de celebr. Missar. 306
- 5 Declaratur, n. 64. 306
- 3 Cognati vnde dicti, in cap. Per tuas, num. 9. de Probat. 182
- 6 Cognationem spirituales an contrahat compater, qui in actu Baptismi infantem non tetigit, sed Presbytero tradidit baptizandum, vel baptizatum de manu Presbyteri suscepit, in c. Veniens, num. 1. & seq. vique in fin. de cognat. spirit. 66
- 6 Cognatio spiritualis an possit contrahi per procuratorem, ibid. n. 5. & 9. 66
- 6 Cognationis spiritualis definitio, ibid. num. 6. 66
- 6 Cognatio spiritualis ex Concilio Tridentino requirit tacitum, & designationem, ibid. num. 8. pag. 66
- 6 Cognatio spiritualis inducitur est de iure postremo ad instar generationis, & naturae naturalis, ibid. n. 9. 67
- 6 Cognatio spiritualis imitatur naturam, ibidem num. 11. 67
- 6 Cognatio spiritualis inter fidelem, & paganum, non potest contrahi, ibid. n. 4. 67
- 6 Sed bene cum Christiano mox futuro, ibidem num. 20. 67
- 6 Cognationis spiritualis impedimenta restricta sunt ad terminos Concilii Tridentini, cui non est derogatum per Bullam Pij V. in c. Vtrum autem, num. 1. vers. Hodie, de cognat. spirituali. 59
- 6 Cognatio spiritualis non contrahitur per eum, qui in actu Baptismi nullum praestat ministerium, ibid. n. 3. 60
- 6 Cognatio spiritualis an contrahatur inter concubinarium, & concubinam, quae filium ea eo susceptum baptizatum tenuit, in cap. Si vir, om. 3. & seq. vique in fin. de cognat. spirit. pag. 64
- 6 Cognatio spiritualis contrahitur à laico baptizante in extremo necessitatis articulo, ibidem num. 6. 64
- 6 Cognatio spiritualis quam contrahit pater baptizando

INDEX RERV,

- ptizando proprium filium ex concubina
na suscepum impedit matrimonium contra-
hendum, & dirimit post contractum, ibidem
oum. 9. 65
- 6 Cognationem spirituale non contraxit qui
baptizatum non tetigit, sed candelam tenuit
iuxta consuetudinem loci, in c. Super eo, nu. 2.
de cognat. spirit. 65
- 6 Cognatio spiritualis de iure communi oritur
inter baptizatum, & filium baptizantis im-
pediens, & dirimens matrimonium inter eos
contrahendum, in c. Ex litteris, nu. 1. de cognat.
spiritual. 69
- 6 Cognatio spiritualis olim triplex paternitas,
compaternitas, & fraternitas, sed hæc vltima
sublata est à Concilio Tridentino, ibid. num. 2.
pag. 69
- 6 Filij duorum Compatrum nisi consuetudo re-
pugnent, licet contrahant, si per eorum neutrum
deuentum est ad compaternitatem; alijs se-
parantur, in c. Vtrum, num. 1. de cognat. spirit.
pag. 39
- 6 Cognationis spiritualis impedimentum est iuris
merè ecclesiastici, d. c. Ex litteris, num. 7. de co-
gnat. spirit. 70
- 6 Et an dotis accessio sit causa sufficiens dispen-
sandi, ibid. n. 8. & oum. 17. 70
- 6 Cognatio spiritualis maior est, & difficilius sol-
uitur, quam carnalis, ibid. num. 14. 70
- 6 Cognationem spirituales contraxit puella no-
nem annorum, quæ infautem leuauit de sacro
fonte, & cum ea Gregorius XIII. noluit dis-
pensare, ibid. n. 15. 70
- 6 Magis vitanda eorum coniugia qui ad nos per
spirituales, quam per carnalem cognationem
attinent, ibid. nu. 13. 70
- 6 Cognationis legalis impedimentum à Concilio
generali non est sublatum, in c. Non debet, n. 25.
de consang. & affinit. 76
- 3 Cognitio quæ tendit ad destructionem, vel con-
firmationem actus debet ab eo præcedere qui
potest actum celebrare, in cap. Cum venissent,
n. 13. de iudic. 21
- 3 Coitus primus inter coniuges non est gratuitus,
in c. Ex publico, num. 5. de contr. coniugat.
pag. 153
- 4 Collatio Beneficij dicitur donatio, in c. Postula-
sti, num. 5. de concess. Præben. 249. & in c. Cum
accessissent, n. 9. de constitut. 245
- 4 Collatio beneficij non obstante collatione alicui
facta intelligitur de iure alia, in c. Consultatio-
nibus, n. 54. de elec. a. grot. 207
- 3 Collatio beneficij non est ædis ordinis, sed iur-
isdictionis, in c. Vel non est compos. ou. 3. de
tempor. ordinat. 194
- 4 Collatio beneficiorum alia necessaria, alia vo-
luntaria, in c. Ex frequentibus, num. 3. de in-
finit. 223
- 4 Collatio necessaria non est donatio, ibid. num. 6.
& seq. 223
- 4 Collatio Parochialis est debita magis idoneo
prælecto in concursu, ibid. nu. 7. 223
- Reliqua in ver. *Beneficium*.
Et in ver. *Præbendarum collatio*.
- 4 Collatio si sit simultanea inter Episcopum, &
Capitulum, Episcopo suspensio, ius conferendi
ad Capitulum deuoluitur, in c. Quia diuersita-
te m, num. 15. de concess. Præben. 239
- Collatio beneficij facta excommunicato,

- Vide in ver. *Excommunicationis effectus*.
- 3 Collatio cur habeat vim electionis, & confirma-
tionis, in c. Nullus, n. 25. de elec. 4
- 4 Collatio pertinens ad Capitulum, & Prælatum,
lapsu temporis ad alium non transit, in cap.
Postulasti, n. 1. de concess. Præben. 249
- 3 Collecta si imponatur Episcopo pro se, & Clericis
patronis pro se, Ecclesia debet contribuere,
simul cum clericis, non autem eum Episcopo,
in cap. Cum propter, num. 18. de iure patron.
pag. 236
- 3 Collecta quæ imponitur personis pro rebus est
munus patrimoniale, in cap. Licet, oum. 19. de
eccl. sub. 269
- 3 Collecta an sit munus extraordinarium, & an
ex statuto inferiorum possit fieri ordinarium,
ibid. num. 30. 271
- 3 Collecta aliqua ab episcopo imponi non potest
ecclesiæ sibi subiectis præter charitativum sub-
sidium, in c. Conquerente, nu. 9. & 38. de offic.
Ordin. 463
- 3 Collectam imponentes acclerij, vel Clericis ex-
communicati sunt etiam Imperiales, vel Regali
præfulgeant dignitate, de Immon. eccl. 366
- 3 Collectam pro subsidio laicorum Episcopus im-
ponere non potest clericis sine consensu Cleri,
ibid. num. 23. 368
- 3 Nec sufficit consensus Capituli, ibid. num. 24.
pag. 368
- 3 Collectam Clerici nec tenentur, nec possunt solu-
uere ad releuandas necessitates, vel villica-
tes laicorum tantum, ibid. num. 26. 368
- 3 Sed ubi versatur necessitas, vel utilitas laicorum
simul, & Clericorum possunt clerici illam solu-
uere concurrentibus alijs requisitis, ibidem
pag. 368
- 3 Collectam tenentur soluere omnes qui grauari
poterant oneribus in quorum locum collecta
succedit, ibid. nu. 45. 370
- 3 ad Collectas, quæ ob pestem imponuntur de iure
ciuili tenentur etiam habentes exemptionem
generalem ab oneribus personalibus, reali-
bus, & mixtis, ibid. num. 56. 372
- 3 Secus de iure can. ibid. num. 57. 372
- 3 Collectæ ecclesijs, ac personis ecclesiasticis ea-
rumque bonis sine Apostolica auctoritate per lai-
cos, vel alios imponi, & exigi non possunt
etiam à sponte dantibus, in c. Consuetudines,
oum. 68. de consuetudine. 218
- Vide in ver. *Clericus quoad exemptionem*
ab oneribus.
- 3 Collector decimarum si capiat calices vel missalia,
aut alia ornamenta diuinis officijs deputata,
an possit puniri ab Ordinario, in c. Studuisti,
nu. 17. de offic. legati. 421
- 3 Collector Portugallie an possit cognoscere cau-
sas appellationum à sententijs Commissarij
Cruciatæ, non obstante clausula Appellationum
remota, ibid. nu. 28. & seq. vsque in fin. 423
- 3 Quid de iure communi, ibid. nu. 29. 423
- 3 Et quid vigore facultatum, oum. 37. 423
- 3 Collector Portugallie facultatem habet cognos-
cendi causam tam per viam quærelæ, quam ap-
pellationis quobusvis iudicibus etiam Sedes
Apostolicæ delegatis, ibid. n. 37. 423
- 3 Collector Portugallie ex consuetudine admittit
appellationes etiam ad Papam interpositas,
ibid. n. 48. 423

- 1 Subcollectoris commissio facta à Collectore potest per testes probari, in c. Cum in iure, n. 36. de off. Delegat. 407
- 2 Collegiatam eam Parochialem obtinens infra annum non promotus ad ordinem Presbyteratus non est priuatus ipso iure, sed priuandus mouitione premissa, in c. Cum in cunctis, num. 22. & num. seq. usque ad num. 35. de elect. pag. 37
- 3 Collegiata omnis naturaliter electio est respectu Prelati, in c. Nullus, nu. 45. de elect. 6
- 4 Collegiata ecclesia non dicitur quia per consuetudinem desistit esse collegiata, in c. De multa, num. 44. de praebeu. 148
- Vide in ver. *Ecclesia Collegiata*.
- 5 Collegium ipsum censetur eligere cum electio sit à compromissariis, in c. Causam, num. 9. de elect. 57
- 6 Collegium ex vniuerso sumitur, & loco vnius personae habetur, in cap. Nullus, num. 29. de elect. 4
- 7 Collegium non facit societas priuata, sed publica autoritas, ibidem n. 44. 6
- 8 Collegium quandoque representat singularia persona, licet Collegium non faciat, in c. Licet de vitanda, num. 66. de elect. 28
- 9 Collegium in quo sunt pariformiter clerici, & laici in dubio censetur ecclesiasticum, in cap. Non magnopere, num. 11. ne cler. vel monach. pag. 403
- 10 Collegium Doctorum vtriusque iuris quale censetur, ibid. num. 12. 403
- 11 de Collegiis diuersis an, & quando quis esse possit, ibid. num. 27. 404
- 12 Collegio subdito an ecclesia desinat esse Collegiata, in c. Cum sit ars, num. 33. de stat. & qual. 283
- 13 Collegium conferuatur in vno, ibidem num. 35. pag. 283
- 14 Collegium quid, & in quo differat ab Vniuersitate, in c. Responso, num. 37. de sent. excomm. pag. 189
- 15 Consules mercatorum non faciunt Collegium, ibid. n. 46. 190
- 16 Collegium, & Vniuersitas non dicitur persona vera, sed ficta, & representata carens anima, & baptismo, ibid. n. 64. & num. seqq. 195
- 17 Vniuersitas vel Collegium an ab inferioribus à Papa excommunicari valeat, ibid. num. 79. & seq. usque ad n. 88. 193
- 18 Collegii maior pars si delinquit, Collegium ipsum dicitur deliquisse, ibid. nu. 85. 194
- 19 Collegio Iudeorum, vel aliis Illis legari non potest, singularibus personis secus, in cap. Recoilentes, n. 6. de statu monach. 179
- 20 ad esse Collegium non requiritur vt habeat Praelatum, in cap. Quia propter, num. 73. de elect. pag. 97
- 21 Collegia cessante exemptione habent Ordinarium pro capite; exempla vero Papam, ibid. num. 74. 97
- 22 Collegium assumit naturam à personis, ex quibus componitur, in c. In praesentia, n. 105. de probat. 178
- 23 Collegium habet intentionem fundatam super iure eligendi Praelatum in collegiata ecclesia, in c. Cum terra, n. 2. de elect. 65
- 24 Collegium tres homines facit, duo Congregationem, in cap. Vltra, num. 91. de cohabit. cler. & mulier. 15
- 25 Maior pars Collegij non sufficit in statutis, quae sunt contra ius alicui competens, in c. Cum dilectus, num. 15. de consuet. 269
- 26 Maior pars Collegij non potest praedecidere minori, si actus sint voluntarii, secus si necessarii, vel ob publicam utilitatem, ibid. nu. 48. pag. 273
- 27 Maior partis factum in iure Vniuersitatis, vel Collegij praedecedit minori, secus in iure singulari, ibid. num. 50. 273
- 28 Collegio accusari illius personae promoueri possunt, nisi in accusatione sint specialiter nominati, in cap. Omnipotens, num. 16. de Accusat. pag. 113
- 29 Collegij ius, & quasi possessio ex quibus colligatur, in c. Postulasti, num. 5. & 15. de Iurepatr. pag. 164
- 30 Collegij ius de iure communi habent Ecclesiae Cathedrales, & Regulares quae ad Congregationem tenendam sufficienter iure dotatae, & quae in communi viuunt, ibid. n. 6. 264
- 31 Collegij ius in vno retinetur, ibid. nu. 7. 264
- 32 Colludens in causa beneficii, priuari debet beneficio, in cap. Audiuimus, num. 2. de collus. deteg. 333
- 33 Collusio quid sit, ibid. num. 4. 333
- 34 Collusio per Collusionem non tenet, ibid. nu. 5. pag. 333
- 35 Colores an liceat mercari ad colorandam mulierem, vel virum, in c. Multa, num. 61. Ne cler. vel monach. 298
- 36 Colamba per quam Rauennates Archiepiscopi eligebantur à Coruo dicitur occisa, in c. Quia propter, num. 4. de elect. 91
- 37 Commenda non mutat statum beneficii, in c. In ecclesiis, nu. 16. de capell. monach. 223
- 38 Commenda cessante per obitum Commendatarii beneficium non vacat per obitum, sed eo modo, quo vacabat ante commendam, ibid. num. 17. 223
- 39 Commenda non est verè titulus, ibidem nu. 19. pag. 224
- 40 Commendae nostri temporis magis participant de collatione, & vero titulo, quam de deposito simpliciter, in c. Dudum, si secundo, num. 38. de elect. 71
- 41 Commendae de iure communi non induebant incomparabilitatem, secus post Concilium Tridentinum, ibidem num. 43. 72
- 42 Commendae ad sex menses in beneficiis curatis, quae fieri poterant ab Ordinariis post Concilium Tridentinum locum non habent, sed deputari debeat Vicarij ibidem, num. 44. 72
- 43 Commenda Parochialis ecclesiae fieri non potest nisi actu Sacerdoti, in c. Vt Abbates, num. 47. de stat. & qual. 221
- 44 Commendae nostri temporis redactae sunt ad illarum titulum, in c. Cui sit ara, num. 38. de stat. & qual. 283
- 45 Commenda etiam perpetua non mutat statum beneficii, ibid. num. 39. 283
- 46 Commendae de iure communis erant temporales & ideo non erant incompatibiles cum titula in c. Bonae memoriae, nu. 29. de postul. Praelator. pag. 179
- 47 Commendae nostri temporis sunt perpetuae & habent rationem tituli, & Commendatarius facit fructus suos, ibid. num. 30. 179

INDEX RERVM,

- 2 Commendæ rer adinuicem, in c. Cum ad nostram
n. 5. de elect. 87
- 2 Commendæ quid sit, ibid. n. 6. 87
- 2 Commendæ nostri temporis an sint à iure, vel à
Concilio Tridentino improbatæ, ibid. num. 8.
pag. 87
- 3 Et an à Concilio Lateranensi sub Leone X.
ibid. n. 14. 87
- 3 Commendæ perpetuæ de iure antiquo non erant
cognitæ, ibid. d. num. 9. 87
- 3 Tridentinum Concilium non prohibet quin mo-
nasteria, quæ suos habent conuenius, dentur
de commendâ in commendam, ibid. num. 10.
pag. 87
- 3 Nisi monasteria huiusmodi sint capita ordinum
num. 11. 87
- 3 Commendæ grauius lædunt monasteria cam. in
spiritualibus, quam in temporalibus, num. 14.
pag. 88
- 2 Commendæ non mutat statum beneficii, ibidem
num. 24. 89
- 3 Commendæ cessante beneficium vacat eo modo
quo ante commendam vacabat, ibid. num. 25.
pag. 89
- 3 Etiam si commendâ sit perpetua, ibid. num. 26.
pag. 89
- Vide in vet. *Monasterium commendatum.*
- 5 Commendatarij Monasteriorum S. Benedicti, vel
S. Basilij, quibus cura animarum incumbit an
teneantur personaliter residere, & curam per
seipsos exercere, in cap. In Ecclesijs, nu. 1. &
seq. vsque in finem, de Capell. Monachor.
pag. 221
- 5 Commendatarius monasterij, cui imminet iuri-
dictio temporalis tantum, non tenetur sacris
initari, nec residere, ibidem dict. num. 1.
pag. 222
- 5 Commendatarius cui iurisdicção spiritualis in-
cumbit in foro contentioso an ardeatur ad sa-
cros Ordines suscipiendos, & personaliter resi-
dendum, ibid. n. 2. 221
- 5 Commendatarius, cui incumbit cura animarum
in foro penitentiali, an teneatur Ordines sa-
cros suscipere, & residere, ibid. n. 4. & seqq.
vsque in finem. 221
- 6 Commendatarij hodie habentur pro veris titula-
ribus, ibid. n. 5. & 22. 222
- 3 Commendatarij monasteriorum non sunt cogendi
sacros Ordines suscipere, nec residere si cura
animarum sacramentalis incumbat eccle-
siæ, vel monasterio, non autem persone com-
mendatarij, ibid. n. 6. 222
- 5 Commendatarius non est proprie Prelatus, sed
quasi depositarius, ibid. num. 10. 224
- 5 Commendatarius subrogatus est in locum Ab-
batis titularis, etiam quoad iura personalia,
ibidem num. 33. 224
- 3 Commendatarij olim non faciebant fructus suos
in cap. Dudum, si secundo, num. 39. de elect.
pag. 72
- 4 Commendatarij monasteriorum si mensa sit se-
parata à conuentuali, quamvis si verò sit com-
munis tertiam fructuum partem tenentur ero-
gare in fabricam, seu ornamenta Ecclesiæ, vel
alimonia pauperum, in c. Si quis sanè, n. 28.
de pecul. Cler. 313
- 4 Declaratur, ibidem num. 33. & seqq. 312
- 4 Commendatarij, seu beneficiati alimenta secun-
dum decetiam status antequamda sunt su-

- stentationi pauperum, ibidem n. 29. 312
- 5 Commendatarij tenentur procurare Visitatori
Apostolicum à quo possunt visitari, in cap.
Venerabili, n. 6. de censib. 222
- 5 Commendatarius Prioratus canonicorum Regu-
lariu, cui animarum cura personarum secu-
larium incumbit, an teneatur in Prioratu resi-
dere, & curam animarum per seipsam exer-
cere, in c. Quod Dei timore, nu. 10. & seqq.
vsque in finem, de stat. Monachor. 228
- 1 Commendatarij monasteriorum an possint se
immiscere in his, quæ concernunt regularia
instituta, in cap. Edoceri, num. 4. de Recept.
pag. 245
- 5 Commemorati pro defunctis qui legati pro
Missis reliquerunt quomodo satisfiat ex len-
tencia Sac. Congregationis Concilij, in cap.
Cum creatura, num. 19. de celebr. Missar.
pag. 314
- 2 Commissio facta ab habente duplicem dignitatem
censeatur facta nomine eius dignitatis, quæ
facit actum valere, etiam si illa expressa fuerit
per dictionem & cetera, in c. Ex parte, n. 38.
de Arbitr. 616
- 1 in Commissionibus causarum quando in suppli-
catione non exprimitur articulus certius iuris
inbetur addi clausula, Dummodo non agatur
de interpretatione Decretorum Concilij,
in cap. Quoniam, num. 39. de Constitut.
pag. 181
- 3 Commissio Papæ præsumitur conformis libello,
in cap. Constitutus, num. 16. de fil. Presbyter.
pag. 349
- 3 Commissarius cruciatæ non est constitutus iudex,
sed exequutor, in cap. Studuit, n. 39. de offi.
Delegat. 423
- 3 Commissarij ad testes examinandos an subdele-
gare possint, in c. Venerabili, num. 9. de Testib.
pag. 197
- 3 Commissarius tenetur non modo ostendere litte-
ras suæ commissionis, sed etiam illarum co-
piam parâ dimittere, in c. Cum in iure, n. 23.
de offi. Delegat. 406
- 2 Commissarij qui de provincia ad provinciam
mittuntur, debent præsentare litteras suæ fa-
cultatis Præsidi provincie: aliâs potest eis re-
sisti, ibid. n. 40. 407
- 6 Commistere quis non dicitur per se, vel alium qui
propterea igitur, in cap. Nobis, num. 77. de
Simon. 158
- 5 Commisum non debet quis consequi ex eo quod
facit inuitus, in c. Quoniam, nu. 39. de iure-
patr. 237
- 4 Commode sustentari, & sine penuria an disfe-
rant, in cap. Non amplius, num. 15. & seqq.
vsque ad n. 20. de Instit. 216
- 4 Commoditas estimatur secundum consuetudinem
regionis, & utilitatem persone, ibid. num. 16.
pag. 216
- 6 Commune seruitiu quid sit, in c. Præterea, n. 11.
Ne Prel. vic. suas. 188
- 6 Communia, & minuta Gallie in paria reductis
sextam partem veri valoris non excedunt, ibid.
num. 73. & 75. 196
- 3 Commune pluribus vt singulis, vel vt vniuersis
quando aliquid esse dicatur, in cap. Licet de
vitanda, num. 69. de elect. 228

- 3 Communis vsus loquendi praeualet verborum proprietate, in c. Qui venissent, num. 67. de Iudic. 30
- 1 Declaratur, n. 68. 30
- 1 Communicatio privilegiorum in forma communi non comprehendit facultatem conferendi Ordines, in c. Quanto, num. 27. de Consuetud. pag. 263
- 1 Communicatio quantumvis ampla, & generalis non comprehendit facultatem ordinandi, cum sit difficilissimae concessionis, ibid. num. 28. pag. 263
- 4 Communicatio privilegiorum quantumvis ampla exemptionem à decimis praedialibus non includit, in cap. Nuper, num. 33. de decim. pag. 406
- Vide in ver. *Privilegium communicatio.*
- 6 Communicare in die Cana non in sano stomacho quamvis olim licuerit, hodie tamen est mortale, in cap. Si confiteris, num. 3. de Accusar. pag. 116
- 7 Communioantes in Hebdomada sancta, vel infra octavam Paschae satisfaciunt praecepto ecclesiae ex declaratione Eugenii IV. in cap. Omnis, num. 41. de penit. & remiss. 159
- 7 Communicare non licet in ipsa die Resurrectionis de manu Regularium, etiam denotionis causa, ibid. o. 43. 159
- 7 Communioantes quolibet aevi die in Insulis Philippinis satisfaciunt praecepto Ecclesiae, ibid. num. 47. 159
- 7 Episcopus potest procedere ad excommunicationem in eos, qui negligunt adimplere praeceptum cap. Omnis virique, ac elemosinas pio loco applicandas iniungere, sed non expedire, ut sibi absolutionem referret, ibid. n. 46. pag. 159
- 7 Communitas quid sit, in cap. Responso, num. 36. de sent. excom. 189
- 7 Communitas non praesumitur ita tota ad malum consentire, quia aliqui sint dissentientes, ibid. num. 81. 189
- 4 Commutatio legati annui Fratribus Minoribus relicta an sit nulla ex defectu intentionis, eo quod Papa ignoraverit haereticos fuisse vocatos in euentum commutationis, in cap. Nos quidem, nu. 48. & seqq. vsque ad n. 67. de Testam. pag. 325
- 4 Commutatio voluntatis locum non habet ubi testator prouidit quid fieri debeat de legato, si in usum destinatum conuerti nequeat, ibidem num. 49. 326
- 4 Et in quibus casibus commutatio impugnari possit ex defectu intentionis eo quod Papa ignorauerit praecisionem Testatoris, ibid. n. 50. & n. seqq. 326
- 1 Commutatio voluntatis ab inferiori à Principe regulariter fieri non potest, in c. Ex parte, n. 22. de consil. 170
- 1 Et quid si proventus hereditatis non sufficiant ad onera adimplenda, ibid. num. 23. & seqq. pag. 170
- 1 Voluntas testatoris potest ab Episcopo in alium usum commutari si de iure, vel de facto adimpleri non possit, ibid. n. 27. 171
- 1 Commutandi ritum voluntates si quae facultas Episcopis competebar non est sublata à Concilio Tridentino, ibid. n. 28. 171
- Vide in ver. *Papa quoad commutationem*

- voluntatem.*
- 7 Compensatio supponit positum, licet improprie aliquando ponatur pro posituo, in cap. Episcopali, n. 7. de Priuileg. 37
- 2 Compagunt caligae Episcoporum, in c. Quia nos, omni. 4. de Auth. & viu. pall. 141
- 6 Compertum scilicet, vel ignoranter inter coniuges superveniens coniugium non dissolvit, in cap. Si vir, numer. 1. de cognat. spirit. pag. 64
- 6 Competer qui in actu baptismi infanctem non tetigit, sed Presbytero tradidit baptizandum, vel baptizatum de manu Presbyteri suscepit, an contrahat cognationem spirituale, in c. Veniens, o. 1. & seq. vsque in fin. de cogn. spirit. pag. 65
- 6 Compatrium duorum filij per quorum nentrum deuentum est ad compatriam, licet iniuriam matrimonium contrahant, nisi obiter loci consuetudo, in cap. Super eo, o. 1. de cognat. spirit. 65
- Reliqua in ver. *Cognatio spiritualis.*
- 1 Compatries fidei rudimenta ignorantes quomodo ex Concilio Mediolanensi prohibentur infantes de sacro fonte suscipere, in cap. Firmiter, num. 47. de Summ. Trinit. & fid. Cathol. pag. 10
- 3 Compensatio delictorum non fit ubi poena venit hisce applicanda, siue sit spiritualis, siue temporalis, siue pecuniaria, in c. Veniens, nu. 10. de iustelur. 219
- 5 Completum dicitur licet supersit aliqua pars illius, in c. Ad olivam, num. 19. de Regular. pag. 32
- 4 Compositio super decimis facta per Parochiam sine beneficio Apostolico, an trauscat in successorem, in cap. Nuper, num. 34. de decim. pag. 405
- 3 Compone est pro damno dato, vel offensa, vel iniuria pecuniariter satisfacere, in c. Inter alta, n. 17. de Insum. Eccles. 376
- 4 Compositio super iure beneficii praesumitur simoniaca, nisi facta fuerit auctoritate superioris, in cap. Nisi essent, num. 3. de Praebend. pag. 130
- 5 Compositio amicabile super spiritualibus valida est, licet transactio stricta non valeat, ibidem n. 4. & n. 22. 130
- 4 Oportet tamen ut compositio capiat initium ab auctoritate superioris, & non a passione, partium, ibid. n. 5. 130
- 4 Compositio super iuribus Ecclesiae potest fieri à Rectore in praedictum suspensum, etiam sine consensu superioris, ibid. n. 30. 133
- 4 Compositio super re spirituali fieri potest, sed non transactio, in cap. Dilectus, num. 2. de Praebend. 126
- 3 Compromissarius in dubio an censetur pronunciasse ut arbitret, ad & ut arbitrator, in c. Contingit, n. 34. de arbit. 611
- 3 Compromissarius an sit Procnator compromittentium, in c. Causam, n. 11. 13. & 16. de elect. pag. 57
- 3 Compromissarius arbitrari debet ad Praelatus sit idoneus ad officium Praelaturae, ibid. num. 13. pag. 57
- 3 Compromissarii possunt esse alij à Capitulo dummodo sint veri religiosi, & clerici, ibid. num. 17. pag. 57

INDEX RERV M,

- 1 Compromissarij eligere possunt & honestius est
vi eligant per secretum secretum, in c. Licet
de vitanda, num. 51. & 61. de elect. 25
- 2 Compromissarij à principio possunt esse incerti,
certificandi tamen per eos quibus data est eli-
gendi potestas, ibid. nu. 59. 27
- 3 Compromissarij non arctantur ad eligendum,
servata forma scilicet, ibidem num. 61. & 67.
pag. 27
- 3 Compromissarij licet procedant per viam scru-
tini, non tamen arctantur ad formam, c. Quia,
propter, in cap. Publicatio, num. 45. de elect.
pag. 123
- 6 Compromissarij simpliciter dati non arctantur
ad eligendum per scrutinium secretum, in cap.
Nobis, num. 24. de simon. 154
- 3 Compromissarij non arctantur ad secretum, in
c. Quia propter, num. 26. de elect. 93
- 3 Compromittentes in arbitrium, vel arbitratorem
de iure canonico possunt se iuramento obstrin-
gere ad observantiam arbitrij, vel arbitra-
menti, in cap. Non sine, num. 18. de arbitrij.
pag. 599
- 2 Et hoc ius canonicum servari debet etiam in
foro civili, ibid. nu. 19. 599
- 3 Compromittentes tenentur recipere electum à
Compromissario, dummodo sit idoneus, in
c. Causam, n. 1. de elect. 57
- 3 Compromissor, & compromissarius idem esse non
potest, in c. Licet de vitanda, nu. 45. & 58. vers.
Neque dicas, de elect. 25
- 3 Compromissum de rebus spiritualibus in laicum
fieri non potest, in c. Coniungit, nu. 1. & seq. de
arbitr. 608
- 3 Etiam auctoritate Episcopi, ibid. n. 5. 609
- 3 Compromissum initum contra legis prohibiti-
onem est irritum, quamvis lex non procedat vi-
terius ad iritationem actus, ibidem num. 2.
pag. 608
- 3 Compromissum de re spirituali fieri potest, in
clericum, & laicum simul, ibid. n. 8. 609
- 3 Etiam si unus sit clericus, & plures laici, ibidem
num. 9. 609
- 3 Dummodo tamen fiat auctoritate superioris,
ibid. num. 10. 609
- 3 Compromissum de iure, & de facto super bene-
ficio, vel iure spirituali fieri non potest etiam
in clericum, ibid. num. 16. 610
- 3 Compromissum factum in laicum de re spirituali
tanquam in arbitrium arbitratorem an su-
sineatur, ibid. num. 53. 612
- 3 Compromissum cur fieri non possit ab ecclesia
exempta in praeiudicium libertatis, in c. Cum
tempore, nu. 6. & n. seqq. usque ad num. 16. de
arbitr. 604
- 3 Compromissum ab initio est voluntatis, post fa-
ctum necessitatis, ibid. num. 13. 605
- 3 Compromissum super his, quae alienari pro-
hibentur si fiat de facto, non valet, ibid. nu. 28.
& n. seqq. 606
- 3 Secus si de iure, ibidem num. 30. & seqq. usque
in fin. 606
- 3 Compromissum non valet per quod Ecclesia
obligetur, ibid. n. 29. 606
- 3 Compromissum super iurisdictione Archiepisco-
pali, item super questione spirituali Hospita-
lis valet, etiam si auctoritas superioris non in-
terveniat, ibid. n. 32. 607
- 3 Compromissum fieri potest de omnibus etiam
tangentibus in alterius, sed arbitrium non
tenet in alterius praeiudicium, ibidem nu. 38.
pag. 607
- 3 Compromissum expirat morte alterius compro-
mittentium, in cap. Ex parte, num. 1. de arbitr.
pag. 612
- 3 Etiam si ante mortem fuerit conclusum in cau-
sa, & praefixus terminus ad sententiam, ibid.
num. 15. 612
- 3 Compromissum est stricti iuris, nec extenditur
ad haeredes, vel alios de quibus expressè non
est cautum, ibidem, num. 18. 613
- 3 Compromissum fieri potest in iudicem, ut in ar-
bitratorem tam secundum leges, quam secun-
dum Canones, ibid. n. 21. 614
- 3 Sive sit iudex Ordinarius, sive delegatus, ibidem
num. 22. 614
- 3 Compromissum censetur factum ut in arbitro-
rem, si data sit potestas procedendi de iure, &
de facto, & renuntiarum reductioni ad arbi-
trium boni viri, ibid. num. 43. 616
- 3 Compromissum sub nomine Dignitatis factum,
an transeat in successorem, ibidem num. 44.
pag. 616
- 3 Compromissum super beneficio ecclesiastico, seu
iure spirituali licet fieri potest, in c. Non sine,
nu. 9. de arbitr. 598
- 3 Si fiat de iure, secus si de facto, ibidem nu. 10.
pag. 598
- 3 Compromissum de iure, & de facto alienationem
includit, & habet vim transactionis, ibid. n. 11.
& seqq. 598
- 3 Compromissum de re spirituali in laicum fieri
non potest, ibid. n. 13. 599
- 3 Compromissum etiam iuratum generaliter ini-
tum in laicum non includit causam spiritua-
lem, ibid. n. 14. 599
- 3 Compromissum de iure civili prohibetur fieri
cum iuramento tam arbitratorum, quam par-
tium, ibid. num. 21. 599
- 3 Compromissum iuratum quamvis de iure civili
actionem non producat, tamen secus est de
iure canonico, ibid. n. 26. 599
- 3 Compromissum super electione potest fieri in
vnum tantum, in c. Causam, num. 6. & 38. de
elect. 57
- 3 Item fieri potest in extraneum à Collegio,
ibid. num. 7. 57
- 3 Compromissum super electione Papae à Cardina-
libus initum in vnum tantum de Collegio an
valeat, ibid. n. 45. 61
- 3 Compromissum in aliquos initum hac forma ut
compromissarij teneantur eligere nomen
à maiori parte Capituli, validum est in c. Licet
de vitanda, num. 29. de elect. 23
- 3 Declaratur, ibidem num. 56. & seqq. & 86. 23
- 3 Compromissum initum in aliquam partem Col-
legij, an videatur initum in personas incertas,
ibid. num. 42. 25
- 3 Compromissum de incerta persona assumenda
non tenet, ibid. nu. 43. 25
- 3 Declaratur, ibid. n. 59. 25
- 3 Compromissum factum in aliquem ex Collegio
Cardinalium hac forma ut ille vocis singulo-
rum secreto exquisitis cum eligat, in quem
maior pars Collegij consenserit, hodie non
valet, ibidem, nu. 56. & 85. vers. Quanta casus.
pag. 26
- 3 Compromissum initum in aliquem ex Collegio
hac

- hac forma, vt ille eligat eam, in quem liberè,
ac nulla forma seruata maior pars Collegij
conferent, validum est, ibidem num. 57.
& 86. 26
- 2 Compromissum fieri potest sub hac forma, vt
compromissarius eligat eum, quem postea ele-
gerint aliqui de Collegio, ibid. n. 58. 27
- 3 Compromissum factum à Cardinalibus directè
in maiorem partem Collegij, an valeat, ibidem
num. 60. vsque ad num. 72. & 87. vsque in
finem. 27
- 2 Compromissum factum in quorundam partem Col-
legij, non dicitur in personam incertam, ibid.
num. 62. 27
- 3 Compromissum fieri potest in Collegium, Immo
& in Concilium generale, & postea sufficit
consensus maioris partis, ibid. n. 63. 28
- 2 Compromissum factum in maiorem partem
Collegij an videatur factum in seipsum, ibid.
num. 64. 28
- 2 Compromissum an requirat consensum singulo-
rum, vel sufficiat in communem, ibidem num. 68.
pag. 28
- 2 Compromissum in aliquos ex Cardinalibus ini-
tium hac forma vt compromissarii eligere de-
beant eum, in quem votis singulorum inquisi-
tis duæ partes Collegij conferentur an fieri
possit à duobus ex tribus partibus Cardina-
lium, ibid. num. 72. & seq. vsque in finem. 29
- 2 Compromissum initum hac forma vt compro-
missarii reneantur eum eligere, in quem maior
pars Capituli conferent valeat, & est expre-
ssior forma quam habeamus, ibidem num. 73.
pag. 29
- 2 Compromissum à Cardinalibus initum ea forma
vt compromissarii votis singulorum per secre-
tum scrutinium inquisitis reneantur eum eli-
gere in quem duæ partes Cardinalium con-
ferentur, an valeat, ibid. num. 78. 30
- 1 Et an fieri possit à duobus ex tribus partibus
Cardinalium, ibidem num. 79. 30
- 2 Et quid si compromissum sit cum forma vt sim-
pliciter vota singulorum exquiri debeant, ibid.
num. 80. 30
- 2 Compromissum enim forma vt compromissarii
teneantur eligere eum, in quem conferentur
duæ partes Collegij votis singulorum per scru-
tinium apertum inquisitis, an valeat, ibidem
num. 81. 31
- 2 Et an fieri possit à duobus ex tribus partibus
Cardinalium, ibidem num. 82. 31
- 2 Compromissum cum forma vt compromissarii
teneantur eligere nominatum à maiori parte
Collegij requirit consensum omnium nemine
dissentiente, ibid. num. 86. 32
- 2 Compromissum directè factum in maiorem par-
tem Collegij non valet, si sit cum forma vt vo-
ta singulorum exquirantur, ibid. num. 87. 32
- 2 Et hoc fieri potest etiam in plures de Collegio
partem comparatione minorum, ibid. num. 89.
pag. 32
- 2 Vitiatur tamen si vel vnus dissentiat, ibidem
num. 90. 32
- 2 Compromissum de causa ecclesiastica fieri po-
test in duos laicos ob adiunctionem vnius cle-
rici, in cap. Cum propter, num. 53. de iurepari.
pag. 259
- 2 Opinio Lapi, quod in compromisso limitato suf-
ficiat consensus maioris partis Capituli, decla-
ratur, in c. Licet de vitanda, num. 83. de elect.
pag. 31
- Vide in ver. *Index quoad compromissum.*
Et in ver. *Arbitr. Arbitrator.*
- 3 Compromissum vbi agitur de crimine criminali-
ter, non potest fieri in priuatum, in c. Veniens,
u. 5. de iurjur. 219
- 3 Secus vbi de crimine agitur civiliter, ibid. num. 6.
pag. 219
- 3 Compromissum super satisfactione iniuriarum
fieri potest non solum in extraneum, sed etiam
in ipsum offensum tanquam amicabilem,
compositorem, ibid. num. 7. 219
- 3 Secus tanquam in arbitrum, ibidem num. 8.
pag. 219
- Vide in ver. *Iniuria.*
- 2 Compromissi verba quantumcumque lata relata
ad arbitrium tertij proferuntur sub quadam
confidentia legalitatis, & bonitatis eius, in
quem compromittitur, ibidem num. 22. 220
- 2 Compromissum super electione an possit fieri in
laicum, in c. Causam, num. 10. & num. seq. vsque
ad nu. 18. de elect. 57
- 2 Compromitti potest in laicum de rebus Ecclesie
non spiritualibus, sed merè ciuilibus, in cap.
Contingit, num. 13. de arbit. 609
- 2 Nec requiritur consensus iudicis ecclesiastici,
ibidem num. 13. 609
- 2 Compromitti non potest de liberali causa, in
c. Cum tempore, num. 8. de arbit. 604
- 2 Compromittere potest clericus in sui præiudi-
cium, non autem in præiudicium Ecclesie, ibid.
num. 10. & 6. & 19. 605
- 2 Declaratur, num. 38. 605
- 2 Compromitti potest de rebus temporalibus Ec-
clesie etiam in mulierem habentem iurisdic-
tionem de iure, vel de consuetudine, ibid. nu. 30.
pag. 606
- 2 Etiam sine auctoritate Episcopi, ibidem num. 31.
pag. 606
- 2 Compromitti potest super beneficio dummodo
arbitrè ex vi compromissi beneficium adiu-
dicare non possit titulum non habenti, ibidem
num. 32. 607
- 2 Compromitti potest super electione, & matri-
monio spirituali, in cap. Ex parte, num. 3. de
arbitr. 612
- 2 Secus super matrimonio carnali, ibidem num. 4.
pag. 612
- 2 Compromitti non potest de libertate hominis,
secus de libertate Ecclesie in præiudicium
compromittentium, ibid. num. 6. 613
- 2 Compromitti non possunt de facto quæ alienari
prohibentur de iure, in c. Non sine, num. 12. de
arbitr. 593
- 3 Compromitti potest de iuribus ecclesie in cleri-
cos ipsius, in c. Cum olim, num. 3. de præscript.
pag. 225
- 4 Compromittere potest clericus in laicum de bonis
patrimonialibus, non autem de bonis ec-
clesiasticis, in cap. Episcopus, num. 38. de præ-
scrib. 88
- 7 Concedimus, seu indulgemus, hæc verba relata
ad id, quod erat concessum de iure communis,
nil nouum concedunt, sed iam concessum
ostendunt, in c. Tuorum, num. 22. de priuileg.
pag. 52
- 7 Concessa omnia videntur, quæ non inueniuntur
prohibita, in c. Patentibus n. 8. de priuileg. 46

INDEX R E R V M,

- Declaratur, ibid. n. 14. 46
 2 *Concessione* aliqua vt ens eius qualitates respue-
 re non debet, in c. De eo, num. 33. de tempor.
 ordin. 179
 3 *Concessio* indeterminata intelligitur iuxta for-
 mam petitionis, in cap. Inuouamus, num. 6.
 de Treug. & pace. 530

Concilium, communia.

- 5 Concilium vnde dictum, in c. Ex parte, num. 10.
 de Capell. Monachor. 227
 2 Conciliorum institutum est non solum hæreticos
 confutare, sed etiam Catholicos orthodoxam
 fidem docere, in c. Cum contingat, nu. 74. &
 seqq. de ætat. & qual. 264
 2 Concilium primum vbi, quando, & cur ab Apo-
 stolis celebratum, in c. Antigonus, num. 39 de
 Pæcis. 536
 3 Concilium tertium Apostolorum fuit plenarium
 Conciliorum forma postmodum à Summis
 Pontificibus obseruata, ibid. num. 40. 537
 1 Concilium æcumenicum quod dicitur, in c. Fir-
 miter, num. 8. de Summ. Trinit. & fid. Cathol.
 pag. 3
 1 Concilia æcumenica quæ, & quot in Ecclesia
 fuerint hæcenus celebrata, ibid. num. 9. 3
 2 Constitutiones in Concilio generali an edende
 sint nomine Papæ, an nomine Concilij, in cap.
 Antigonus, num. 31. vsque in fin. de Pæcis,
 pag. 535
 2 Constitutiones in Concilijs generalibus præfente
 Papa varijs nominibus reperiuntur conceptæ,
 ibidem num. 34. 536
 1 Constitutiones quæ sunt à papa de consilio concilij
 denominari debent à papa, & illius nomi-
 nis promulgari, ibid. num. 35. 536
 2 Idem si de consensu concilij contra distinc-
 tionem Abbatis, vel de consilio, & consensu si-
 mul, ibid. n. 36. 536
 2 Constitutiones in concilio edende sunt nomine
 papæ, si materia legis originatur à papa, & no-
 mine concilij si materia originatur à concilio,
 ibid. num. 37. 536
 3 Contrarium, ibid. num. seqq. vsque in finem,
 pag. 536
 1 Declaratur, ibidem num. 4. 1. 536
 4 Concilia sunt cætus Episcoporum, & Sacerdo-
 tum, & sunt propter ecclesiasticas causas, in
 c. Bæsi membra, n. 3. t. de his quæ sunt à prælat.
 cons. Capituli. 270
 Vide in ver. *Tridentinum Concilium, Congre-
 gatio, Declarationes.*
 Reges in Concilio.
 Vide in ver. *Synodo provinciali qui debeant
 interesse.*
 1 Concilij Ephesini II. diffinitiones Leo Papa
 tanquam hæreticas dampnavit, in c. Maiores,
 n. 30. de Baptis. 323
 1 Concilia nationalia, quibus Summi Pontifices,
 vel eorum Legati præfuerunt an, & quomodo
 vniuersalia, seu generalia nuncupari possint,
 in c. Firmiter, num. 7. de Summ. Trinit. & fid.
 Cathol. 3
 3 Concilium Florentinum, & Tridentinum expen-
 ditur pro sententia Theologorum, in c. Requi-
 sit, num. 12. de ordin. ab Episc. 204
 1 Concilium Carthaginense IV. expenditur pro
 sententia Canonistarum, ibid. n. 43. 207

- 1 Patres in Concilio existentes non possunt ali-
 quid statuere sine auctoritate Papæ, in c. Anti-
 gonus, n. 55. de Pæcis. 538

Concilij generalis auctoritas.

- 2 Conciliorum diffinitionibus obtrudere non licet
 defectum causæ, in c. Cum contingat, n. 73. de
 ætat. & qual. 264
 2 Concilia non restringunt Papam, sed constri-
 nguntur ab ipso, in c. Significasti, nu. 10. & seqq.
 de elect. 9
 2 Concilia omnia per Romanæ Ecclesiæ autori-
 tatem facta sunt, & robur acceperunt, ibidem
 num. 15. 10
 2 Concilium non dicitur, sed conciliabulum, seu
 conuenticulum quod sine auctoritate Summi
 Pontificis celebratur, ibid. n. 16. 10
 2 Concilium legitimè congregatum post dissolu-
 tionem remanet accephalum, & schismaticum,
 ibid. nu. 17. 10
 2 Concilia non dederunt primatum Romanæ Ec-
 clesiæ, sed datum immediatè à Domino ex-
 plicatur, ibid. n. 21. 11
 2 Concilia generalia quomodo Romani Pontificis
 superioritatem agnouerint, ibid. n. 51. & seqq.
 pag. 15
 2 Statuta Papæ à Concilio non confirmantur, sed
 statuta Concilij confirmantur à Papa tanquam
 Superiore, ibidem n. 54. 16
 2 Concilium est iudex in schismate cum duo, vel
 plures contendunt de Pontificatu, ibid. nu. 64.
 & seq. 17
 2 Concilium cognoscit quando electio Papæ non
 fuit canonica, ibidem num. 65. 17
 2 Item in casu hæresis formalis, non autem alterius
 criminis etiam notorii, & scandalosi, ibid. n. 66.
 pag. 17
 2 Concilia omnia æcumenica obseruari debent si-
 cut Euangelia, in c. Nimis, n. 14. de Presbyter.
 pag. 333
 2 Decreta in Concilijs, quibus Summi Pontifices
 non præfunt, aut concipiuntur imperatiuè, seu
 imperionaliter, aut nomine Concilij, in c. Anti-
 gonus, num. 32. de Pæcis. 535
 2 Decreta in Concilio, cui Papa præfidet ita de-
 mum edenda sunt nomine Concilij si Papa in
 hoc consentiat: aliis secus, ibid. n. 41. & seqq.
 vsq. in fin. 537
 2 Concilia omnia vniuersalia congregantur, & au-
 thoritatem accipiunt à Romano Pontifice,
 ibid. nu. 44. 537
 2 Concilia generalia, & eorum canones à Roma-
 no Pontifice confirmantur aliis nullum ha-
 bent robur, ibidem n. 47. 537
 5 Concilia generalia seruanda sunt sicut quatuor
 Euangelia, in c. Si quis, num. 40. de Regular.
 pag. 13
 1 Concilia omnia æcumenica manant ex eodem
 fonte Apostolice potestatis, sine qua non
 habent firmitatem, in c. Nonnulli, n. 44. de
 rescript. 129
 1 Conciliaria decreta ita sunt interpretanda, vt
 non sint inania, & elusoria, ibidem num. 46.
 pag. 129
 2 Conciliorum diffinitionibus firmiter adhæren-
 dum, in c. Cum venisset, nu. 79. de sacr. Vnct.
 pag. 209
 1 Conciliorum generalium præstantia quibus ex
 causis

- causis sit desumenda, in c. Firmiter, n. 2. de Sum. Trin. & fid. Cathol. 2
- 1 Conciliorum quatuor vniuersalium dignitas, ibid. n. 5. 2
- 1 Concilia omnia vniuersalia solius Romanæ Ecclesiæ autoritate sunt, & roborantur, ibid. num. 10. 3
- 5 Concilij statuta concernentia ius positium possunt per Papam tolli, & abrogari etiam sine concilio, in cap. Maiores, num. 8. de Baptism. pag. 322
- 5 Concilij, & Papæ potestas est maior, quam solius Papæ extensiuè, non autem intensiuè, ibid. n. 10. & 17. 322
- 5 Concilium non est Ecclesia vniuersalis, nisi representatiuè, ibid. n. 23. 323
- 5 Concilij iudicium in quæstionibus fidei an, & in quibus casibus sit infallibile, ibid. num. 24. & seqq. vsque ad n. 37. 323
- 5 Quid sit Concilium sit congregatum sine autoritate papæ, ibid. n. 25. 323
- 5 Et quid si autoritate Papæ sit congregatum, & Papa ibi sit præsens, ibidem num. 26. & 36. pag. 323
- 5 Et quid si papa sit absens, ibid. num. 27. & 36. pag. 323
- 5 Concilium siue auctoritate papæ congregatum, est æcephalum, schismaticum conuenticula, & synagoga Satanæ, ibid. n. 25. 323
- 5 Concilij diffinitiones cui papa præsidet sunt infallibiles, ibid. n. 26 & 36. 323
- 5 Alii secus nisi post confirmationem Apostolicam, ibid. num. 28. & 36. 323
- 5 Vel nisi Papa committat concilio, vt talem articulum sic diffiniat, ibidem n. 36. 323
- 5 Concilium legitime congregatum habet potestatem statuendi pleno iure, sed eius determinationes non sunt infallibiles, nisi in tribus casibus, ibid. num. 27. & 36. 323
- 5 Concilium etiam legitime congregatum errare potest, prout aliquando errauit, ibid. num. 28. pag. 323
- 5 Concilij Ephesini II. diffinitiones Leo papa tanquam hæreticos damnauit, ibidem num. 30. pag. 323
- 5 Conciliorum decreta Romani Pontifices olim confirmabant congregata synodo Prælatorum sub patriarchatu Romano, & præuia diligenti examinatione, ibid. num. 31. & 36. 323
- 5 Concilij diffinitiones post impartitam illi auctoritatem à papa censentur papales, non tamen infallibiles, nisi in casibus, vt n. 36. ibid. n. 32. pag. 323

Vide in ver. *Papa quoad Concilium.*
Et in ver. *Papa quoad fidei articulos.*

- 4 Constitutio edita à papa in concilio non impedit quin successor possit contra eam priuilegium, vel dispensationem concedere, in c. Nuper, n. 26. de decimis. 405

Concilio derogatio.

- 5 Concilia generalia habent tacite clausulam annullatiuam eorum, quæ in contrarium sunt, in c. Ex parte, nu. 8. & 26. de Capell. Monach. pag. 227
- 5 Concilio Generali in contrarijs rescriptis, & priuilegijs cur debeat specialiter derogari, ibid. num. 9. 227
- 2 Concilia generalia habent clausulam derogatariam ad sequentes contrarias dispositiones, in c. Quanto, n. 42. de consuet. & in c. Nimis, n. 19. de fil. Presbyt. 324
- 1 Concilio generali debet expressè, & specialiter derogari, nec sufficit generalis derogatio, in c. Nonnulli, n. 22. de rescript. 213
- 1 Contrarium, ibid. num. 37. vers. Nec est omitendum. 223
- 1 Declaratur, ibid. n. 28. & seq. 223
- 1 Conciliaria decreta non includuntur in derogationibus generalibus si derogationes huiusmodi ponantur in litteris gratiæ, & rescriptis contra ius, ibid. num. 28. 225
- 1 Concilia generalia habent clausulam derogatariam ad sequentia rescripta contraria, non autem ad sequentes constitutiones, etiam sint solius papæ, ibid. num. 30. 225
- 1 Concilij generalis posterius decretum tollit primum contrarium, quamuis generali Concilio expressè non deroget, aut de illo mentionem non faciat, ibid. num. 31. & seqq. & num. 35. vsque ad num. 38. & 42. vsque ad num. 49. pag. 225
- 1 Rescriptum contra generale concilium non valet nisi concilio fuerit specialiter derogatum, ibid. num. 32. 225
- 1 Litteræ Apostolicæ in quibus generali concilio non derogatur sunt inualide, non ex defectu potestatis papæ, qui est supra concilium, sed ex defectu voluntatis, ibidem num. 34. 226
- 1 Constitutiones conciliares si inuicem sunt contrariæ quæ nam ex illis seruari debeat, ibidem num. 37. 226
- 3 Concilia generalia habent clausulam derogatariam ad sequentes dispositiones contrarias, in c. Si quis, n. 66. de for. compet. 48
- 3 Et quid in Concilio Tridentino, ibid. num. 67. pag. 48
- 5 Constitutio edita à papa in concilio an dicatur conciliaris quoad hoc vt contraria rescripta, vel priuilegia non valeant, nisi concilio fuerit derogatum, in c. Ex parte, n. 1. & seqq. vsque in fin. de Capell. Monach. 226
- 5 Constitutionibus papæ, vel Decretalibus Epistolis in priuilegijs non est opus vltimatione derogare, & in rescriptis sufficit derogatio generalis, ibid. n. 2. 226
- 5 Declaratur, ibid. n. 21. 226
- 5 Constitutiones editæ à papa in concilio appellantur simpliciter constitutiones papæ, ibidem num. 5. 227
- 5 Contrarium, ibid. n. 1. 227
- 5 Declaratur, ibid. num. 11. 227
- 5 Constitutionibus conciliaribus debet spiritualiter derogari in contrarijs priuilegijs, & litteris gratiæ, ibid. num. 14. & 27. 227
- 5 Constitutiones editæ à papa, & concilio simul sunt maioris auctoritatis, quam constitutiones solius concilij, ibid. n. 17. 228
- 5 Constitutio edita à papa sacro approbante concilio dicitur conciliaris, ibid. nu. 20. 228
- 5 Contradictente concilio valet, sed non est conciliaris, nec eget speciali derogatione in contrarijs rescriptis, & priuilegijs, ibidem n. 25. pag. 230
- 1 Constitutiones conciliares si inuicem sint contrariæ, quænam ex illis seruari debeat, in cap. Nonnulli, n. 37. de rescript. 226

INDEX RERVM,

- 4 Constitutio c. Nuper, ad effectum vt requiratur derogatio est conciliaris, in c. Nuper, n. 30. de decimis. 406
- 6 Constitutio posterior tollit priorem conciliarem etiam sine speciali derogatione, in c. Quod a Prælece flor, num. 71. de schismat. 235
- 7 Privilegium Papæ contra Concilium absque derogatione non valet, in c. Quanto, nu. 43. de consuetud.

Concilium provinciale.

Vide in ver. Synodus provincialis.

- 2 Concordatis Germaniæ non obstant reservationes non insertæ in corpore iuris, in c. Nullus, num. 11. de elect. 3
- 2 Concordata an obstant quin valeat nominatio Regis de persona seculari ad Abbatiam Regularem, in c. Cum in magistrum, num. 23. de elect. 110
- 3 Concordat fieri non dicitur si vel vnus contradicat, in c. Cum ecclesiæ, num. 8. de eaus. poss. & propriis. 139
- 2 Concordia plena non dicitur nisi omnes consentiant nemine di serepante, in c. Licet de vitandis, num. 2. de elect. 21
- 2 Concordiæ per Papam confirmatæ ex certa scientia, & cum causæ cognitione non sunt sublatæ à Concilio, c. 4. sess. 6. & cap. 6. sess. 25. in c. Veniens, num. 6. & 10. de transact. 569
- 2 Secus in pascio gratuito, ibid. num. 7. 569
- 2 Concordia ex quibus diuersificetur à pascio gratuito, seu privilegio, ibid. num. 11. 569
- 2 Concordia in latiori significatione accipitur propter contradiſtinguitur à discordia, ibidem num. 17. 571
- 3 Concordiæ à Sede Apostolica confirmatæ non sunt sublata à Concilio Tridentino, c. 6. sess. 25. in c. Si quis, num. 24. & 34. de confirm. vtil. vel inutil. 584
- 3 An hoc procedat in confirmationibus tantum ex certa scientia, an verò etiam in confirmationibus in forma communi, ibid. num. 25. & seq. vsque in fin. 584
- 3 Concordiæ vt sint reales, & obligent successores debent esse confirmatæ ex certa scientia, alias sunt personales, ibid. num. 32. 588
- 3 Concordiæ à Sede Apostolica confirmatæ in forma communi intelligitur derogatum à Concilio Tridentino etiam si cum ea conuerſat immemorabilis consuetudo, ibidem num. 37. pag. 599
- 6 Concubinarij, & adulteri quibus poenis ab Episcopo sint puniendi, in c. Peruenit, num. 36. de adulter. 286
- 2 Concubinarij tam soluti, quàm vxorati si ter admoniti concubinas non eiecerint excommunicari possunt ex Concilio Tridentino, in cap. Perniciosam, nu. 18. de offic. Ordinari. 428
- 2 Etiam si cum diuersis concubinis successio tempore fuerit deprehensa, ibid. num. 19. 428
- 2 Monitoria contra adulteros, & concubinarios non est necessaria nisi quando ad excommunicationem proceditur & puniri possunt alijs poenis, etiam non expectato anno post excommunicationem, ibid. 20. & 21. 428
- 2 Concubinarij in prima, secunda, & tertia monitione puniri possunt poenâ pecuniaria pijs lo-

cis, vel apparitoribus applicanda, ibid. nu. 21. pag. 428

- 2 Poenæ à iure communi, vel statutis synodaliſibus contra concubinarios inflictæ non sunt sublata à Concilio Tridentino, ibid. nu. 22. 428
- 2 Poena cecisionis extra oppidum contra mulieres adulteras, & concubinas non habet locum in viris, ibid. n. 23. 428
- 3 Concubina Clerici an ipsius Clerici formam fortatur, in c. Nullus, nu. 25. & seq. vsque ad nu. 33. de foro compet. 56
- 3 Concubina Clerici dicitur committere sacrilegium, ibid. n. 26. 56
- 2 Concubinarius ex cuiusdam Theologi sententia non tenetur concubinas à domo expellere, sed tantum polliceri se cum ipsa non peccaturum, quando ea dimissa tristitia vitam duxerit, in c. Ne inuitari, num. 32. de consuet. pag. 93

Vide in ver. Clericus quoad delicta, & poenas.

- 2 In Concursu Parochialis præferri debet is, cuius mores probati sunt, doctiori, cuius vita ignoratur, & multo magis si praua sit, in c. Eam te, nu. 18. de etat. & qual. 139
- 2 Index appellationis ex bulla Pij V. an possit vocare prælectum ad nouum examen antiquam reiectus doceat per alia documenta de irrationabili iudicio Episcopi, ibid. num. 29. & seq. vsque in finem. 241
- 2 Concursus plures in Vrbe habiti ex decreto Sac. Congreg. Conc. inter appellantes, & prælectum, ibid. num. 37. 243
- 2 Concursus nouus ex stylo Congreg. Concilij in Vrbe instituitur vbi appellans de irrationabili iudicio dederit sumum, ibid. num. 39. 243
- 2 Contentum qualitates sunt inuicem contentende, vt liquet vter eorum sit magnus idoneus, ibid. num. 41. 244
- 2 Episcopi affectus inordinatus in prælectione minus idonei ex quibus eliciatur, ibid. nu. 48. pag. 244
- 2 Concursus non requiritur in Parochiali iurisdictionis mixti laicorum, & ecclesiasticorum, in cap. Quoniam, num. 38. de consuet. pag. 184
- 2 Concursus an requiritur in Dignitatibus, & Missionarijs, seu Hebdomadarijs curam animarum habentibus in Cathedralibus, vel Collegiatis ecclesijs, in c. Cum fir ars, no. 19. & seq. vsque ad nu. 28. de etat. & qual. 181
- 2 Concursus an requiritur in Parochialibus non Collegiatis vbi cura animarum per plures exercetur, aut in parochialibus habentibus nomen Dignitatis, ibid. num. 24. & 27. 182
- 2 Item an requiritur in Prioratu commendarij solito, qui est dignitas habitu, & non actu, cuius eora imminet animarum, ibid. nu. 28. & seq. vsque ad n. 41. 183
- 2 Concursus non requiritur in beneficijs regularibus curatis etiam Clericis secularibus commendari solitis, ibid. num. 37. & seq. vsque ad num. 41. 183
- 2 Concursus habitus infra terminum decem dierum non est nullus si nemo post examen comparuit, qui se litem prætendat, ibidem nu. 48. pag. 185
- 2 Idem si aliqui fuerint examinati infra decem dies, alij vero post, itaut nullus ex concurrentibus

ET VERBORVM.

tibus remanescit non examinatus, ibid. nu. 49.
pag. 385

Decisio S. Congreg. Conc. quod in Parochialibus patronatus laicorum non requiratur forma-
examinis per concursum, an habeat locum
quando plures à patrono laico sunt presentati,
in e. Cum autem, num. 3 t. & seq. usque in fin. de
Iurepatr. 249

Conferri an requiratur in Parochialibus pa-
tronatus laicorum, quarum collatio oblapum
tempus ad præsentandum præfixum ad Epi-
scopum est liberè deuoluta, in c. Cum propter,
num. 7. & seq. usque ad num. 19. de Iure patron.
pag. 355

Concurfus non requiritur in Parochialibus ad
Sedem Apostolicam de uoluntate ob lapsum tem-
poris Episcopo ad providendum praefixi, ibid.
num. 8. 255

Concurfus fieri debet inter plures ab eodem patrono laico ad parochialem vacantem cum-
latinè praefatos, ibid. n. 10. 255

Concussus a Concilio Tridentino pręscriptus in
Parochialibus Intispatronatus ecclesiastici
an sit etiam observandus in Parochialibus pa-
tronatus partim ecclesiastici & partim laicali,
ibid. n. 21. & seq. usque ad num. 30. 356

Et quid in Parochialibus Iurispatronatus quod
origine erat totum laicale, sed pro duabus ter-
tius partibus ex donatione laicorum effectum
policea fuit ecclesiasticum, Ibid.num. 39. & seq.
vsq. ad n. 74. & n. 80. 256

Concurfus est praedictalis patronis, quorum li-
bertas in praesentando restringitur, *ibid.* nu. 34.
& 37. 257

Concurfus non requiritur in Parochiali Jurifpatronatus pro vna parte laicalis, & pro duabus ecclefiaftici, Ibid, num. 80.

Concurfus habitus coram Examinatoribus non
Magistris, ſeu Doſtoribus aut Licentiatis in
Theologia, vel iure Canonico non eſt nullus,
in cap. Inter ceteras, num. 54. de Reſcript.
pag. 202.

Conferri non requiritur in beneficijs Regularibus curatis, & quæ regularibus in titulum conferri consueverunt, sed sufficit ut regularis proficiendus sit ab Ordinario examinatus, atque probatus, in c. Cum ad nostram, nu. 23. de elect.

Concurfus non requiritur in Parochialibus pa-
tronatus laicorum, & Vicarijs perpetuis, ibid.
num. 28.

Concurfus requiritur in Parochialibus etiam N-
tigiofis, in cap. Sicut vnire, num. 62, de exceff.
P. xlat.

Electo detrectante nonum examen subire infra
præfixum terminum iubetur appellans coram
Vrbis Vicario examinari, in c. Eam te, nn. 38.
de stat. & qual. 243

Vide in ver. *Appellatio à mala Episcopi electione*.

Et in ver. *Paracibialis Iurispatorum*.

Concurfus fieri debet ab Episcopo, licet collatio
Parochialis ad alium spectet, in c. Illa, nu. 39.
Ne fede vacante. 359

Capitulum habens ius conferendi Parochialem
non potest edita proponere pro concurrenti-
bus, sed hoc ius pertinet ad Episcopum, ibid.
num. 36. 259

Concursus Sede vacante,

Repertorium in 5. libro Decret.

Vide In verb. *Vicariorum Capituli Sede vacante*.

Vicarius Apostolicus quoad concursum,

Vide in vct. *Vicarius Apostolicus*.

4 Examen per concurrem requiritur in qualibet
vacatione, nec sufficit ut quis fuerit alijs in
consensu approbatus, in d.c. Illa, num. 12. Ne
Sede vacante. 358

4 Electio magis idonei, & collatio sunt diversa,
& ex una ad aliam non infertur, ibid. num. 32.
pag. 259

4 CollatioParochialis est debita magis idoneo præ-
electio in concursu, in c. ex frequentibus, nu 7.
de Institut. 213

6 Parochialis Ecclesia ex iustitia est debita digniori inter probatos in concursu ab examinatoribus Synodalibus, in c. Mandato, num. 17. & n. 26, & seq. de simon. 179

6 Et postpositus potest appellare ab irrationabili
iudicio Episcopi ex Bulla Pij V. ibidem nu. 18.
& 27. 179

6 Parochiam impetrans in concursu tacendo
suam inhabilitatem occultam, peccat contra
iustitiam, & ad restitutionem tenetur, ibidem
num. 21. & seqq vsque ad n. 33. 179

6 Impedire ut beneficium detur digniori in concursu, restituere tenentur, ibid. num. 29. 180

Vide in ver. *Examinatores*

Et in ver. Episcopus quoad Parochialium
collationem.

6 Parochiales Ecclesie in pluribus casibus hic
relatis conferuntur sine forma examinis per
concursum. Ibid. num. 51. 182

6 Revalidatio beneficij in concursu obtenti est sui
natura prejudicialis, ibid. p. 63. 182

3 Concurfus in quo vna cum tribus examinatori-
bus Synodalibus alijs quoque non Synodales
fuerunt adhibiti, non valet, in c. Mallana, n. 28
de elec.

Concurfus an requiratur in Parochiali Ecclefia,
quam Epifcopus cõfert iure deuoluto ob lap-
fum temporis Patrono laico ad præfentandum
præfixi, in c. Quoniam, num. 63. de Interpretat.
cap. 330.

3 *Condemnatio* erimen puniatur in quadrangulum, in
c. Procuratoris, n. 37. de censib. 278

spoliat. 153

6 *Condemnatus in poenam quæ aufert libertatem*,
perdit testamenti facionem, sed non ea, quæ
sibi competunt ratione publici Officij, in
c. Quælitur, & quando, il secondo, n. 92. de Ac-
cusat. 120

3) *Conditio sine causa datur ex equitate contra-*
eum qui factus est locupletior, non modo ex re
mea, sed etiam ex re mihi debita, in c. *Gravis*,
n. 58. de ressit. spoliat. 140

x *Conditio* si puella non nupserit alicui ex certo genere personarum non est contra libertatem matrimonij, si alij superint quibus possit nubere, in cap. Cum dilectus, num. 41. de consuet. 110.

^a Condicio formam substantialem inducit, in
e. Causam. nu. 1. & de elec. 18

6 **Conditio quæ non potest impleri de iure si effici
ut impleatur de facto, in c. Litteræ quæ, nu. 19.**

INDEX RERVM,

- de matrim. contrah. cum interd. secl. 81
- 4 **Conditio facta est vt per momentum temporis impleatur, licet implementum non duret in c. Episcopus, n. 54. de praben.** 90
- 4 **Nisi non duret factio illius, qui conditionem impleuit, ibid. num. 51.** 90
- 4 **Aut nisi aliter constet, de mente disponentis, num. 64.** 90
- 4 **Conditionem non sufficit semel extitisse vbi sequitur effectus iuris, ibid. n. 65.** 91
- 4 **Modus, vel conditio impossibilis si ad nullum honestum finem adiiciatur legato impleti non debet, si verò ad honestum finem sit conuersio in alium vsum, in cap. Nos quidem, n. 24. de Testam.** 323
- 4 **Conditio impossibilis in vltimis voluntatibus habetur pro non scripta si contineat aliquid turpe, secus si nihil turpe, quia impleri debet de facto si non potest de iure, ibid. num. 27. pag.** 323
- 4 **Conditio adiecta legato factio religiosa ne superior possit se de illo intrinicare, aliis sit ademptum tanquam turpis habetur pro non adiecta, ibidem, num. 39. & seqq.** 325
- 4 **Conditio per indirectum habilitans fratres Minores ad redditus annuos est turpis, ibid. n. 45. pag.** 325
- 5 **Conditio habetur pro non adimpleta quando implemenrum non durat factio illius, qui tenetur adimplere, in c. Porreçum, n. 55. de Regul. pag.** 64
- 3 **Conditio nihil ponit in esse etiam si sit tacita, & de iure subintellecta, in cap. Treugas, num. 47. de Treug. & Pac.** 525
- 6 **Conditiones quæ matrimonij substantiæ, seu illius bonis aduersantur, vitiunt matrimonium in cap. Si conditiones, num. 1. & seq. de condit. appof.** 39
- 6 **Conditio contra matrimonij substantiam illud non vitiat si alter eorum oppositioni conditionis contradicat, ibid. num. 3.** 39
- 6 **Et idem si taceat quia censetur eoneradicere, & cur, ibid. n. 4.** 39
- 6 **Cautela pro mulierib' contra viros qui in matrimonio apponunt conditiones contra illius substantiam, ibid. n. 5.** 39
- 6 **Conditio contra naturam matrimonij vitiat illud etiam si sit resolutiva, ibidem num. 6. & n. seq. pag.** 39
- 6 **Conditio vt liceat viro aliam ducere si vxor adulterium commiserit, an vitiet matrimonium, ibid. num. 7.** 39
- 6 **Conditio turpis, vel impossibilis, quæ matrimonij substantiæ, seu illius bonis aduersatur habetur pro non adiecta, nec matrimonium vitiat, sed vitiat, ibidem num. 9.** 40
- 6 **Idem in vltimis voluntatibus, ibidem num. 10. pag.** 40
- 6 **Secus in contrahibus, qui vitiantur ex conditione turpi, vt impossibili, ibidem num. 10. pag.** 40
- 6 **Conditiones impossibiles de iure, vel de facto, aut natura æquiparantur, ibidem, num. 12.** 40
- 6 **Conditio contrahæ recte si est legitima, an vitiet matrimonium si postea apparuerit mulierem illegitimam esse, ibid. n. 13.** 40
- 6 **Conditio de præterito, vel de presenti non suspendit actum, ibid. num. 16.** 40
- 6 **Conditio si est legitima possibilis & hæc est,** 41
- ibid. n. 19. 41
- 6 **Conditiones ex sui natura impossibiles reijciuntur à matrimonio, non autem impossibiles ex accidenti, ibid. num. 20.** 41
- 6 **Conditio de futuro non reddit actum nullum ab initio, sed suspendit: secus si conditio sit de presenti, vel de præterito, ibid. n. 23.** 41
- 6 **Conditio turpis descensus in contrahæ matrimonij appofæ non vitiat matrimonium, sed vitiat, in c. Quicumque, num. 1. de condit. appof.** 36
- 6 **Conditio resolutiva an vitiet matrimonium, vel potius visietur, ibid. n. 1.** 37
- 6 **Conditio an, & quando matrimonium suspendat, an vitiet, semissimè, ibidem, num. 3. pag.** 37
- 5 **Conditio impossibilis natura vitiat stipulationem, in c. Falsidicus, num. 100. de cism. fals. pag.** 313
- 6 **Conditio purificata perinde est ac si dispositio à principio fuisset pura, in c. Mandato, nu. 70. de Simon.** 185
- 4 **Conditioalis gratia superueniente impedimento ante implementum conditionis expirat, in cap. Dilectus, il secundo, num. 7. de præbend. pag.** 140
- 4 **Conditiois adimpleta dies non retrahitur ad tempus dispositionis quando ante impletam conditionem superuenit impedimentum, ibid. num. 8.** 140
- 4 **Dispositio facta sub duplici conditione euanesceat, nisi vtraque conditio adimpleatur, in c. Prudentes, n. 14. de donat.** 303
- 4 **Verba quæ reperiuntur, siue quæ reperiuntur tempore obitus faciunt legatum conditionale, ibid. num. 13.** 303
- 3 **Conditio quæ non aduersatur substantiæ Religionis, si sit licita, tenet; si illicita vitiat, sed non vitiat professionem, in cap. Cum in ecclesijs, n. 7. de maior. & obediens.** 501
- 3 **Conditio reuocationis proprij, licet aduersetur substantiæ Religionis, tamen ex communi opinione vitiat, & non vitiat ingressum, ibidem num. 9.** 501
- 3 **Conditio resolutiva aliàs honesta an vitiet matrimonium carnale, ibidem, num. 10. & 14. pag.** 501
- 5 **Conducere aliquem pretio pro aliquo seculari quæstionem, & quando Clericis, vel Monachis liceat, in cap. Multa, num. 3. Ne Cler. vel Monach. pag.** 394
- 5 **Conducere res secularium clericis non licet nisi cogente necessitate, ibid. num. 6. 29. & 43. pag.** 394
- 5 **Conducitori laico si clericus succedat iure hereditario potest in conductione remanere vsque ad præfixitum tempus locationis, ibidem num. 8. pag.** 394
- 3 **Conductor ad modicum tempus nullum dominium habet, nec possessionem, sed nudam detentionem, in c. Ex litteris, n. 14. de iure patr. pag.** 239
- 4 **Conductio ad non modicum tempus dicitur quando excedit decennium, vel est ad decennium, in c. Nulli, n. 41. de reb. Eccl. non alien. pag.** 279
- Vide in ver. Locatio.
- 4 **Conferre habens de consilio alterius illo in re motis agente potest solus conferre, in c. rostellati,**

- laſti, n. 9. de conceſſ. Præben. 249
- 4 Secus ſi collatio ſit ſimultanea, vel fieri debeat de conſenſu alterius, ibid. n. 10. 249
- 3 Conſerre aliud eſt, aliud conſerenti conſentire, in c. Cum Eccleſia Vulturana, n. 5. de elec. 82
- 2 Conſerre habens de capituli conſenſu habere, debet conſenſum ſaltem maioris partis, aliàs nulla eſt collatio, ibid. n. 9. 82
- 4 Conſeruari verbum qualiter ſit accipiendum, in c. Cum iamdudum, n. 52. 54. & 70. de præben. pag. 132
- 4 Conſerens ignoranter beneficiū tenetur ei, cui conſulit, ad conſimile beneficium, in c. Litteras, n. 29. de præben. 244
- 1 Conſeſſio occultis criminis propter quod clericus renuit ſuſcipere ordines ſuo beneficio non annexos an ei præiudicet, ita vi beneficio priuari poſſit, in c. Queris, nu. 10. & n. ſeqq. vique ad num. 25. de etat. & qual. 250
- 3 Quid ſi conſeſſio emanaverit in foro contentioſo, ibid. n. 22. 250
- 4 Et quid ſi in foro poenitentiali, ibid. num. 22. ibid. n. 9. 250
- 3 Et quid ſi in foro mixto, ibidem, num. 23. pag. 250
- 7 Conſeſſio ſacramentalis an ſit nulla ſi fiat Sacerdoti in aliena dioceſi commoranti etiam ibi approbato ab ordinario, in c. Ne pro dilatione, num. 19. de poenit. & remiſſ. 141
- 7 Conſeſſio mulieris auditur quæ ſibi parvum, alienum ſuppoſuit, vel proprium ex adulterio ſuſcepit, & hoc marito non vult detegere, in cap. Officij, nu. 1. de poenit. & remiſſ. 129
- 7 Sigillum conſeſſionis ſicut & conſeſſio eſt de neceſſitate ſacramenti, de iure diuino, ibidem num. 27. 121
- 7 Sigillum conſeſſionis ſine poenitentis licentia, nullus mortalium violare poteſt, etiam pro ſalute totius mundi, ibid. n. 32. 121
- 7 Conſeſſio ſacramentalis ubi, quando, & à quo inſtituta, in c. Omnis, n. 22. de poenit. & remiſſ. pag. 126
- 7 Conſeſſio peccatorum omnibus poſt baptiſmum lapſis iure diuino neceſſaria exiſtit, ibid. n. 23. pag. 127
- 7 Conſeſſio debet eſſe integra, ibidem, num. 26. pag. 127
- 7 Conſeſſio ſacramentalis eſt actus iudicialis, ibid. num. 33. 130
- 7 Conſeſſiones ſecularium etiam Sacerdotum ex Concilio Tridentino nullo præſbyter audire poteſt, niſi aut parochiale beneficium, aut epiſcopi approbationem obtineat, ibid. num. 59. pag. 131
- 3 Conſeſſiones quas audit Sacerdos non approbatus ſunt irritæ, in cap. Præſbyter, num. 25. de ſacram. non iterat. & in c. Statimus, n. 45. de ſupplen. negl. Prælat. 173
- 3 ad Conſeſſiones perſonarum ſecularium audiendas Regularis ſemel ab Epifcopo approbatus an, & quando poſſit iterum examinari, & reprobari, in c. Graue, n. 50. de offic. Ordinari. pag. 484
- 6 Conſeſſioni coniugum ſtandum eſt ſuper matrimonio tam contrahto, in c. Quod à nobis, n. 5. de clandeſt. deſponſ. 28
- 6 Et proles ante publicationem ſuſcepæ pro legitima eſt habenda, ibid. n. 6. 28
- 6 Niſi agatur de præiudicio alterius matrimonij

- publicè contrahto. 28
- 6 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibidem, num. 19. 28
- 3 Conſeſſio etiam ſpontanea coram indice incompetenti non valet, in c. Tuam, nn. 57. de ordin. cognit. 137
- 3 Conſeſſio ficta, vel præſumpta non poteſt magis operari, quàm vera, in c. Peruenit, n. 12. de teſt. cogen. 202
- 7 Epifcopus etiam quoad ſubditos non poteſt limitare iuriſdictionem Sacerdotis ſibi non ſubditi, in c. Omnis, num. 82. de poen. & remiſſ. pag. 133
- 3 Conſeſſionem Aduocati eodem die renocatam, ſi iudex velit habere pro lite conſtellata, vel proceſſum Subdelegati ratificet, ab eolice appellatur, in c. Cum cauſam, n. t. de Appell. pag. 254
- Vide in ver. Sacerdos quoad conſeſſiones.
- 7 Conſuetudo, ac priuilegium eligendi conſeſſorem non approbatur ad conſeſſiones audiendas ſublata ſunt à Concilio Tridentino, in c. Ne pro dilatione, num. 17. de poenit. & remiſſ. pag. 141
- 7 Conſuetudo etiam immemorabilis, ut quis præter ſui Superioris licentiam conſeſſorem ſibi eligere valeat, reprobat, ibidem num. 68. pag. 147
- 7 Conſuetudo abſolucendi conſeſſentes à caſibus in aliena dioceſi reſeruatſ quoad Sacerdotes ſeculares, an valeat, in d. c. Omnis, num. 95. pag. 134
- 7 Conſeſſor eligendus ex priuilegio c. Ne pro dilatione, de poen. & remiſſ. debet eſſe habilis ad conſeſſiones audiendas, in d. c. Ne pro dilatione, n. 6. 140
- Vide in ver. Priuilegium eligendi conſeſſorem.
- 7 Conſeſſorem eligere eſt illius iuriſdictionem prorogare, ibid. n. 11. 140
- 7 Conſeſſor electus in vim d. c. An cenſetur ordinarius, ibid. num. 16. 141
- 7 Conſeſſor eligendus in vim Bullæ cruciatæ debet eſſe approbatus ab ordinario ipſius conſeſſoris licet in Bulla id non exprimat, ibid. num. 18. pag. 143
- 7 Conſeſſor ab Epifcopo electus poteſt illius conſeſſiones audire etiam extra dioceſim approbantis, ibid. n. 25. 141
- 7 Conſeſſor ſine ſecularis ſive regularis in vna dioceſi approbatus non poteſt extra illam audire conſeſſiones etiam perſonarum illius dioceſis, in qua eſt approbatus, ibid. num. 65. & ſeqq. pag. 147
- 7 Conſeſſor quomodo ſe debeat gerere cum muliere, quæ prolem ſuſcepit ex adulterio, in cap. Officij, n. 15. de poenit. & remiſſ. 121
- 7 Conſeſſor pro conſilio obtinendo poteſt peccatum ſibi conſeſſum detegere ſine expreſſione perſonæ, ibid. n. 22. & 35. 121
- 7 Conſeſſor an prohibeatur reuelare non tantum peccatorem, ſed etiam peccatum in ſacramento poenitentis ſibi decretum, ibid. num. 23. & ſeqq. vique in ſinem. 121
- 7 Conſeſſor reuelans peccatum ſine expreſſione perſonæ an ſit deponendus, & in monaſterium detrudendus, ibid. n. 38. 122
- 7 Et an aliquo caſu poſſit illud cum ſuſu reuelare, ibid. n. 39. & 42. 122

INDEX RERV M,

- 7 Confessor an possit Episcopo reuelare casum reseruatum in penitentia sibi detectum pro obtinenda facultate absolueudi, ibidem num. 44. pag. 123
- 7 Confessario absenti non licet confiteri per epistolam, vel interuencium, & contrariam propositionem vt temerariam, & scandalosam, damnavit Clemens VIII. in c. Omnis. nu. 38. de penit. & remiss. 123
- 7 Confessor non potest valide absentem absolueret, etiam si prius praesens illius confessionem audierit, ibidem num. 39. 123
- 7 Confessori an liceat reuelare peccatum sine reuelatione peccatoris, ibid. num. 51. 130
- 7 Confessores in locis exemptis approbandi sunt ab Episcopo dioecetano. ibid. nu. 76. 132
- 7 Confessorem oportet scire à quibus casibus non possit absolueret, ibidem, num. 88. 134
- 7 Confesso. i an liceat aliquid accipere à penitente ex iniuste acquisitis, in c. Cum voluntate, n. 27. de sent. excomm. 107
- 1 Confessores ex Concilio Provinciali Mediolanensi V. quomodo prohibeantur absolueret penitentes, qui memoriter nesciunt orationem Dominicam, Angelicam salutationem, Symbolum fidei, & Praecepta decalogi, in cap. Firmiter, num. 47. de Summa Trinit. & fid. Cathol. 10
- Vide in ver. *Sacerdos quoad Confessiones.*
- 1 Confiteri statim an sit in praeepto post lapsum in mortale, in cap. Ne ininitaris, num. 227. de conslit. 72
- 7 Confiteri sacramentaliter semel in anno vt quis teneatur quae requisita sint necessaria, in c. Omnis, nu. 1. de penit. & remiss. 125
- 7 Infans, furiosus, vel mentecaptus non habens di-lucida intervalla non ligantur edicto de con-ficendo semel in anno, ibid. n. 5. 125
- 7 Peccata venialia tantum habens an teneatur iure positivo semel in anno confiteri vt satis-faciat praeepto ecclesiae, ibid. n. 14. 125
- 7 Christianus qui saltem semel in anno non con-fitetur, est suspectus de haeresi, ibid. num. 15. pag. 125
- 7 Confiteri semel in anno ex praeepto Ecclesiae non tenentur illi, quibus ex gratia collatum est vt sint immunes à peccato veniali, ibidem num. 16. 126
- 7 Peccata venialia non tenetur quis confiteri se-mel in anno specialiter & numeraliter, sed in generali, ibid. num. 17. 126
- 7 Hermaphroditus an teneatur confiteri semel in anno, ibidem num. 18. 126
- 7 Papa an adstringatur edicto de cōficendo semel in anno, & communicando in Paschate, ibid. num. 10. & seqq. vsque ad num. 25. 126
- 7 Pueri tenentur semel in anno confiteri cum sunt dolci capaces, quod vt plurimum contingit cir-ca septennium, ibid. uu. 32. 127
- 7 Confiteri quis debet proprio Sacerdoti, non alie-no nisi de proprii licentia petita, & obreata, ibid. nu. 52. 130
- 7 Confessi Sacerdotibus Regularibus satisfaciunt praeepto ecclesiae, nec tenentur iterum con-fiteri Parochiali Presbytero, ibid. nu. 57. & 73. pag. 130
- 1 Confirmationis Sacramentum conferri potest per solos Episcopos, non autem per simplices Sa-cerdotes, in cap. Quanto, num. 2. de consuet. pag. 260
- 2 Confirmationis materia est Chrisma consecrum ex oleo, & balsamo, in c. Cum venisset, num. 53. de sac. Vnct. 295
- 2 Manus impositio, & vñctio cur sit de essentia Sacramenti Confirmationis, non autem Ordi-nationis, ibid. num. 56. 296
- 2 Abbatis S. Facundi supplicatio pro facultate conferendi Sacramentum Confirmationis suis subditis, in c. Cum venisset, §. Per frontis, nu. 1. de sacra Vnct. 302
- 2 Confirmationis Ordinarius minister est Episco-pus, Delegatus tamen potest esse etiam non Episcopus, ibid. n. 4. 303
- 2 Papa potest munus administrandi Sacramentum Confirmationis committere etiam simplici Sa-cerdoti, ibid. num. 2. 303
- 2 Episcopus est ordinarius minister Confirma-tionis, delegatus tamen potest esse etiam non Episcopus, ibid. nu. 4. & 8. 303
- 2 Chrisma conferendi facultas ex quibus causis per Sedem Apostolicam sit concedenda infe-riori Praelato, ibid. num. 5. 303
- 2 In Sacramento Confirmationis datur Spiritus sanctus ad robur, sicut datus est Apostolis in die Pentecostes, ibid. nu. 7. 303
- 2 Abbati petenti confirmationem facultatis con-ferrandi Chrisma an obestet Conc. Tridentinum, anve expedit dictam confirmationem con-cedere, ibid. num. 9. 303
- 2 Abbas Cassinen. qui ex privilegio potest omnia quae ad Episcopum spectant, praterquam Chrisma consecrere & sacros Ordines conferri, non potest administrare Sacramentum Con-firmationis, ibid. num. 10. 304
- 2 Conceditur tamen ei à Sanctissimo facultas de-licentia Ordinarij, ibid. n. 12. 2
- 7 Confirmatio est complementum Baptismi, & ante eam quis non dicitur plene Christianus, in cap. Responso, num. 27. de senten. excomm. pag. 188
- 5 Episcopo accedenti ad conferendum Sacramen-tum Confirmationis populus, vel Clerus non tenetur vidualia ministrare, in c. Venerabili, num. 19. de censib. 282
- 1 Confirmatio dat robur actu confirmato, sed il-lum non extendit, in c. Canonum statuta, num. 15. de conslit. 29
- 1 Confirmatio Pij IV. cum clausula decreti non operatur vt omnia gesta contra Concilium Tridentinum sint nulla, in c. Cum accessissent, num. 28. de conslit. 147
- 2 Confirmatio quodplex, in c. Studuisti, num. 27. de offic. legat. 422
- 1 Confirmatio in forma communi quid operetur, in c. Ex parte, num. 4. de conslit. 168
- 1 Confirmatio subrepticia non conualidat preben-darum suppressionem nullam, ibidem num. 5. pag. 168
- 2 Confirmatio est manifestum signum superiorita-tis, in cap. Significasti, num. 53. & seq. de elec. pag. 15
- 2 Confirmatio dicitur ex certa scientia si illius tenor sit insertus in litteris, non autem in sup-plicatione, in cap. Veniens, num. 22. de transact. pag. 571
- 4 Confirmatio Apostolica dat ius perpetuum, & irrevocabile, in c. De Recltoribus, num. 23. de cler. exgrot. 196
- 3 Confirmatio tri litigiosa etiam ex certa scientia non

- non facta mentione litis est ipso iure nulla,
nec impedit iudicem in causa procedere, in
cap. Si quis, num. 3. de conuict. vit. vel inutili-
pag. 256
- 3 Declaratur, ibid. num. 27. 256
- 3 De re sciēter confirmata per Papam iudex in-
ferior non cognoscit nisi tempore confirma-
tionis res esset litigiosa, vel confirmatio aliis
subreptitia, ibidem num. 1. 256
- 3 Confirmatio ex certa scientia quando dicitur,
ibidem num. 11. 28 & 29. 257
- 3 Confirmatio in qua inferiur tenor rei cōfirmatæ
dicitur in forma specifica, ibid. n. 11. 257
- 3 Confirmatio in qua exprimitur substantia rei
probat abique eo quod doceatur de confirma-
to, ibid. n. 13. 257
- 3 Confirmatio ex certa scientia ligat manus iudi-
cis quominus possit cognoscere de quæstione,
exorta super re confirmata, ibid. n. 14. 257
- 3 Nisi constet notorie confirmationem esse subre-
ptitiam, ibid. num. 15. & 17. 257
- 3 Confirmatio in forma communi, quæ sit, ibid.
num. 18. 257
- 3 Parum aut nihil operatur, ibidem n. 19. 257
- 3 Non impedit iudicem cognoscere de re confir-
mata, ibid. num. 20. 257
- 3 Dat causam, & titulum legitimum præscriben-
di, ibid. nu. 23. 257
- 3 Confirmatio siue causæ cognitione an sit vera,
vel falsa solus Papa cognoscit, ibidem num. 28.
& 26. 257
- 3 Confirmationum Apostolicarum Concilium
Tridentinum non meminit nisi in c. 14. sess. 24.
ibid. n. 26. 257
- 3 Confirmatio in forma communi, & ex certa
scientia in quibus differant, ibidem num. 27.
pag. 257
- 3 Confirmatio an sit ex certa scientia si fiat cum
clausula, sicut iuste possides, ibidem num. 28.
pag. 258
- 3 Et quid si cum clausula, ex certa scientia, nu. 29.
pag. 258
- 3 Confirmatio vt suos producat effectus duo requi-
runtur, idest vt hat & certa scientia, & cum
causæ cognitione vocatis partibus, ibidem
num. 30. 258
- 3 per Confirmationem in forma communi Papa
non censetur præiudicare Ordinarijs, n. 33. 258
- 3 Confirmationis appellatio in dubio venit illa
quæ sit ex certa scientia, ibid. n. 34. 258
- 3 Confirmatio facta iudiciali ordine obseruato ha-
bet vim diffinitiuæ, in c. Constitutis, il secon-
do, num. 19. de Appellat. 248
- 3 Confirmatio electionis clandestinæ facta quando
dicatur, ibid. num. 20. 248
- 4 Confirmans non donat, sed tantummodo seras
administraciones soluit, & refert, in cap. Illa,
n. 11. Ne sede vacante, 257
- 4 Confirmatio est actus necessitatis, & sapit iustitiam:
collatio ell voluntatis, & sapit gratiam,
ibidem num. 12. 257
- Confirmatus potest libere administrare etiam de
viribus confirmationis in iudicio disceptetur,
in c. Cum iam dndum, num. 6. de præbend.
pag. 217
- 4 Dummodo a confirmatione appellatum non
fuerit, aliis secus, ibid. nu. 7. 217
- Confirmatio.
Vide in vtr. *Fiscus*.

- 7 *Confrater* dici non potest qui bona sua dat reli-
gioni, in c. Vi priuilegia, n. 13. de priuileg. 77
- 4 *Confraternitas* laicorum ex consuetudine pos-
sunt recipere oblationes, dummodo nil sibi
applicent, sed in pios vsus totum conuertant,
in cap. Pastoralis, num. 22. de his que sunt à
Prelat. 265
- Vide in ver. *Lotrus* quod d. decimas & oblationes.
- 4 *Congregatio* Clericorum Doctrina Christianæ vni-
ta Religioni Clericorum Regularium de So-
malha, dissoluta vniōne, redacta fuit ad anti-
quum statum secularem, in c. Nonie, n. 45. Ne
sede vacan. 255
- 2 Congregationem quot homines faciant, & quor
Collegium, in c. Nullus, num. 27. de elect. 4
- 2 Congregatio quomplex sit, & an differat à Col-
legio, ibidem num. 28. 4
- 4 Congregationem duo homines faciunt; Colle-
gium tres, in c. Vellra, num. 91. de cohabit. cler.
& mulier. 15
- 4 Congregationis Concilij stylus in licentijs non
reliuendi inimicitiarum causa, in c. Clericos,
num. 25. de cler. non resid. 79
- 6 Congregationis Concilij stylus in dispensationi-
bus super homicidio voluntario, in c. Henricus,
num. 35. de cler. pugnan. in ducl. 279
- 5 Congregationis Concilij declaratio super facul-
tate Abbatum confertendi ordines minores
cum dimissorijs Episcopis, à quorumdam im-
pugnacionibus vendicatur, in cap. Aqua, nu. 9.
de consec. Eccles. vel Altar. 289
- 1 Congregationis Concilij declarationes an ha-
beant legis auctoritatem, itaut obligent in
vtrouque foro, in c. Quoniam, n. 6. & num. seqq.
vsque ad nu. 69. de consuet. 174
- 1 Congregationis Concilij institutio, & sacralis
ibid. n. 7. & 35. & seqq. 175
- 1 Congregationis Concilij auctoritas in decretis
Tridentini Concilij interpretandis est Apostoli-
ca, & facit ius quoad omnes, ibid. num. 8. &
num. seqq. 175
- 1 Declarationes à Congregatione Concilij fieri
debet consulto Romano Pontifice, & cur.
ibid. num. 10. 176
- 1 Congregatio Concilij in suis rescriptis frequen-
tius vtitur verbo *consuit*, & cur, ibid. num. 20.
pag. 179
- 1 Congregationis Concilij declarationes insunt
Concilio, & obligant in vtrouque foro ex vi
legis declaratae, ibidem num. 21. 179
- 1 Congregatio Concilij inhibet Officialibus vrbis
in causis Conciliaribus in quibus habet iustifi-
cationem priuatiuæ quoad omnes, ibidem,
num. 26. 180
- 1 Congregationis Concilij declarationes non re-
quirunt publicationem, ibid. num. 45. & seqq.
pag. 181
- 1 In declarationibus Congregationis Concilij non
conficitur apponi tempus, neque locus, & cur.
ibid. num. 52. 181
- 1 Congregationis Concilij declarationes an ca-
teant legis auctoritate eo quod aliquando vi-
deantur sibi contraria, ibid. num. 56. 184
- 1 Declarationibus Congregationis Concilij im-
pressis, vel manuscriptis sigillo, & subscriptione
carentibus, an, & quæ hucus sit adhibenda,
ibid. n. 59. 185
- 1 Congregationis Conc. interpretatio non est pro-
babilis tantum sed necessaria, ibid. n. 61. 185

INDEX RERVM,

- 1 Congregatio Concilij respondet ad dubia iuris, ea vero quæ factum concernunt rejicit ad iudices ordinarios, ibidem num. 65. 186
- 1 Congregationis Concilij declarationes quavis edantur in aliquo speciali casu, tamen faciunt ius quoad omnes, ibid. n. 66. 186
- 1 Congregationis Concilij auctoritas in decretis Trident. Concil. interpretandis est Apostolica, & facit ius quoad omnes, in c. Quoniam, n. 8. de constit. 175
- 1 Congregationis Concilij stylus in dubijs decidendis, & causis expedicendis, ibid. num. 35. pag. 180
- 1 In declarationibus Congregationis Concilij nõ consuevit apponi tempus, neque locus, & cur, ibid. num. 52. 183
- 1 Congregationis Concilij responsa sunt veluti responsa prudentum, ibid. n. 68. 186
- 1 Congregatio Concilij occasione visitationis Limum, & recognitionis conciliorum provincialium respondet etiam ad dubia non conciliaria, ibid. num. 69. 186
- 2 Congregationis Concilij decisio de collatione simultanea incaute à quibusdam refertur, in c. Cum Ecclesia Vultetana, num. 14. de elect. pag. 83
- 3 Congregationis Concilij declarationes sigillo, & subscriptione munitæ etiam si editæ fuerint in aliquo speciali casu faciunt ius quoad omnes perinde ac si à Papa editæ essent, in cap. Cum venissent, num. 17. de iudic. 21
- 3 Congregatio Concilij à Pro J. V. ad Concilium Tridentinum non interpretandum, sed exequendum assumpta habuit aut ab iussu cunctis Concilium interpretari, ibid. num. 30. pag. 34
- 4 Congregationis Concilij declarationes non publicantur, & cur, in c. Nullus, n. 47. de Paroch. pag. 383
- 2 Congregatio Concilij consilium à Nuncio Apostolico in Belgio de consensu concilij privati Archiducis in scriptis habito, in cap. Veniens, n. 10. de Transact. 569
- 1 Papa dat literas in forma Brevis, & Auditores Cameræ monita pro obseruatione declarationum Congregationis Concilij, in cap. Quoniam, n. 41. de constit. 181
- 1 Rotæ Romanæ testimonium de auctoritate resolutionum Sac. Congregationis Concilij, ibid. n. 70. 71 & 72. 187
- 1 Stylus in causis Rotalibus cum dubia emergunt ad interpretationem Concilij pertinentiam, ibidem num. 38. & n. seq. n. 73. 185
- 5 Congregationis Ordinis S. Benedicti in Belgio erectio cum facultate aggregandi monasteria non exempta in congregationem rerum consistorialium examinatur, in c. In singulis, n. 10. de stat. Monachor. 198
- 4 Congregationis concilij decretum de rebus regularium non alienandis non comprehendit generalem hypothecam, in cap. Nulli, n. 3. de rebus eccl. non alien. 278
- 3 Congregatio concilij questiones facti rejicit ad iudices competentes, in c. Cum olim, nu. 40. de præscrip. 228
- 4 Congregatio super bono regimine consulit congregationem concilij de pluribus dubijs specialibus ad interpretationem c. 2. sess. 21. in c. Episcopus, n. 34. de præben. 88
- 2 Congregatio examinis Episcoporum totam, Papa à Clemente VIII. instituta, in c. Nisi cum pridem, n. 61. de renunc. 358
- 2 Congregationum Cardinalium iurisdicctio an expectatiue sit suspensa Apostolica Sede vacante, in c. Cui olim, n. 63. & seq. vique in fin. de mai. or. & obed. 518
- 3 Congregationum quindecim à Sixto V. institutarum iurisdicctio est ordinaria, ibid. num. 64. & num. seqq. 518
- 3 Congregationum à Sixto V. institutarum facultates sunt perpetuæ, & durant etiam in tempus Pontificum Successorum, ibid. num. 72. pag. 519
- 3 Congregationum Cardinalium iurisdicctio non includitur in prohibitionem Clem. Ne Romani, de elect. nec Bulla Pij IV. circa iurisdicctionem Collegij Apostolici Sede vacante, ibid. nu. 73. pag. 519
- 2 Congregationum Cardinalium facultates creatio nouo Pontifice non consueverunt renouari, ibidem num. 76. 519
- 2 Congregationum iurisdicctio Cardinalibus conclusi manentibus debet conuiescere quoad negotia quæ in congregatione expediuntur per subscriptionem Cardinalis Præfetti, ibid. num. 78. 519
- 2 Secus si manerent extra, n. 8. 519
- 2 Congregationum negotia, quæ in communi forma à Secretario expediti possunt Sede vacante ibid. num. 83. 520
- 1 Congregatio Episcoporum iubet expungi decretum Episcopi declarans in collatione consue non imprimi characterem, in cap. Cum coniungat, n. 117. de stat. & qualic. 270
- 1 Congregatio Episcoporum de ijs quæ ad interpretationem Concilij pertinent, aut de ipsis Congregationis Concilij decretis cognoscere non potest, in cap. Quoniam, n. 77. de constit. & in cap. Cum venissent, n. 18. de iudic. 185
- 3 Congregatio Episcoporum non habet ius Tridentini Concilij decreta interpretandi, in cap. Cum venissent, n. 18. & seq. de iudic. 32
- 3 Congregatio Episcoporum, & Regularium cognoscit causas vertentes inter diuersas Religiones, dummodo formam iudicariam non requirant, in c. De Priore, n. 20. de Appellat. pag. 243
- 4 Congregationi peregrinorum ordinis Prædicatorum conceditur vt sine Episcopi consensu possint conuentus erigere vbi non sunt Episcopi, in cap. Non amplius, num. 67. de iustit. pag. 221
- 7 Congregationis Fabricæ S. Petri decretum circa legata annu fratribus Minoribus relicta refertur, in c. Nimis praua, nu. 61. de excell. Præl. pag. 27
- 5 Congregatio super statu Regularium ab Innocentio X. instituta, in c. Relatum, n. 42. Ne Cler. vel Monach. 414
- Reliqua vide in ver. Tridentinum Concilium, Declarationes.
- 4 Congregatio portio coadiutoribus, & vicarijs assignanda ex præscripto Concilij Tridentini an, & quando taxari debeat arbitrio Episcopi, in cap. De rectoribus, num. 9. de Cler. ægorat. pag. 195
- 4 Et qualiter arbitrium sit moderandum, ibidem num. 10. 195

7. *Coniugal* status non est incompatibilis cum statu oblati, in c. Vt privilegia, num. 29. de Privileg. 79
8. *Coniugatus* non est ordinandus ad sacros Ordines nisi vxor continentiam promittat, in c. Coniugatus, num. 1. de conuers. coniugat. 148
- Vide in ver. *Maritus, Vxor.*
9. Quod si ordinari se fecerit, an vxor reneatur Religionem profiteri, an saltem cogi possit ad perseuerandum in claustra alicuius monasterij Monialium in habitu seculari, vt virentur scandala, ibidem num. 2. & seqq. vsque in fin. pag. 148
10. Coniugatus non potest ad sacros Ordines ascendere absque vxoris licentia etiam si matrimonium non fuerit consummatum, ac si ascendat, renocari potest ab vxore, & tenetur ei debitum reddere, sed exigere non potest, ibid. num. 13. & seqq. 150
11. Coniugatus potest ad sacros Ordines promoueri, & vxor Religionem ingredi an requiratur licentia Episcopi, ibid. num. 15. 150
12. *Coniugium* spirituale quod inter Episcopum, & Ecclesiam contrahitur non humana, sed diuina potius potestate dissoluitur, in c. Nisi cum pridem, n. 22. de Renunc. 155
13. Coniugium non repugnat substantie Ordinis sacri, & prohibitio inducitur ex prohibitione Ecclesie, in cap. Nullus, n. 35. de foro compet. pag. 157
14. *Coniugales* dicuntur consanguinei, & affines ex licita copula vsque ad quartum gradum, in cap. Cum Sacerdos, num. 8. de postulan. pag. 156
15. Illicita vero vsque ad secundum, ibid. num. 9. pag. 157
16. *Coniux* non adulter potest Religionem profiteri, licet remanens in seculo sit iuuenis, & castitatem non promittat, in c. Cum sis, num. 4. de conuers. coniug. 138
17. Coniux inuita vxore ordinatus potest ab ea renocari etiam post sententiam diuortij, in cap. Coniugatus, num. 14. de conuers. coniugat. pag. 150
18. Coniux non potest ad sacros Ordines ascendere, vxore id ignorante, & non consentiente, etiam si precepsit sententia diuortij, ibidem num. 17. 151
19. Coniux ante matrimonium consummatum potest altero inuito Religionem ingredi, sed remanens in seculo potest ad secunda vota transire, in cap. Verum, nu. 1. de conuers. coniug. pag. 155
20. Coniux Religionem ingressurus cautionem prestare debet, quod vel Religionem profiteri, vel ad coniugium redire debeat infra duos menses ibid. n. 10. & seqq. 156
21. Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 11. 156
22. Coniuges in multis casibus continere coguntur sine culpa, sed non sine causa, in c. Consultuit, n. 26. Qui elect. vel vov. 46
23. Coniux qui habet conscientiam impediendi ex credulitate leui, non potest exigere debitum, nisi prius deponat scriptulum, in cap. Ne iniuriarum, num. 96. & 141. de consil. 50
24. Coniux transire non debet ad Religionem altero in seculo remanente cum voto calitatis sine licentia Episcopi, in cap. Præterea, n. 13. de

- conuers. coniug. 134
25. Coniuges in occultis casibus sine culpa, sed non sine causa continere coguntur, in cap. Ex publico, num. 20. de conuers. coniug. 154
- Vide in ver. *Sponsa.*
26. Coniux innocens ob adulterium coniugis liberatur ab omni seruitute, quam illi debet ratione coniugij, in cap. Ex litteris, num. 16. de Diuort. 108
- Vide in ver. *Adulter.*
27. Coniuges non benedicuntur si ambo, vel alter fuerit benedictus, in cap. Vir autem, num. 1. de secund. nupt. 109
28. Coniuges monendi sunt, vt non cohabitent ante benedictionem in templo suscipiendam, ibid. num. 10. 110
29. *Communerum* alterum recipiens tenetur ad alterum se obligare, in cap. Tu litteræ, num. 59. de cler. per salt. promot. 348
30. *Consanguinitas*, seu cognatio est quid naturalis, in c. Per tuas, num. 8. de probat. 182
31. Consanguinitas quid sit, ibidem, num. 10. pag. 182
32. Consanguinitatis vinculum oritur etiam ex complexu infidelium, ibid. n. 11. 183
33. Consanguinitas est fortius vinculum quam affinitas, ibidem num. 13. 183
34. *Consanguinei*, vel familiares Episcopi, ant resignantis admitti non debent ad concursum Parochialis sic resignatæ, in cap. Non sunt, n. 53. de Arbir. 603
35. Consanguinei mariti cum consanguineis vxoris licite contrahunt, in cap. Quod super, num. 1. de consang. & affinit. 71
36. Consanguinei si impediunt testes a foris, puniuntur reus, de cuius voluntate hoc fieri præsumitur, in cap. Consilitoris, il primo, num. 2. & 5. de test. & attestat. 193
37. Consanguinei, & affines de iure antiquo prohibebantur copulari vsque ad septimum gradum in c. Vir qui, num. 22. de consang. & affinit. pag. 78
38. *Consentis* suæ quis relinquitur in materia indifferenti, non autem in prohibita, in c. Relatum, n. 51. de cler. non resid. 38
- cum conscientia erronea etiam erroneitate iuris operari non licet absque peccato, in c. Ne inuitatis, n. 313. de consil. 155
39. Conscientia erronea deponenda est ad consilium & determinationem Romani Pontificis, in cap. Nisi cum pridem, num. 19. de Renunc. pag. 155
40. Conscientiæ suæ quis relinquitur ubi de animo noui apparet per actus exteriores, in c. Videtur, n. 12. de Regular. 22
- Conscientia dubia.
- Vide in ver. *Opinio dubia.*
41. Conscientia regulari debet ex his, quæ a iure sunt dispositæ, in c. Cum essis, n. 102. de testam. pag. 332
42. Conscientiam suam tenetur quis informare secundum leges, in c. Vt filij, n. 10. de filijs Presbyter. 333
43. Et quid si habeat conscientiam laesam, ibid. n. 12. pag. 333
44. Conscientia quid sit, in cap. Ne inuitatis, n. 26. & seq. de consil. 80
45. Conscientia est quedam consonantia, & harmonia cum veritate, ibid. n. 396. 113

INDEX RERV M,

- 1 Lex conscientie debet dici *Lex Evangelica* a Pare luminum oriens, ibidem n. 397. 113
- 1 Conscientia est Angelus mentis pates, ibid. d. num. 397. 113
- 5 Consecrans Ecclesiam indotatam tenetur eam competenter dotare, in c. Quoniam, nu. 36. de Iurepatr. 137
- 5 Et in defectum Episcopi consecrantis tenetur fundator, ibid. num. 37. 137
- 4 Consecrans Ecclesiam sine competenti dote tenetur de suo eam dotare, in c. Cum secundum, num. 21. de praben. 110
- 3 Consecrans actum perficere possunt plures Sacerdotes simul, & vna omnes eandem Hostiam consecrare, in c. Cum contingat, nu. 25. de rite. qual. 171
- 3 Consecratio Papae ad potestatis plenitudinem nihil addit, in c. Licet de vitanda, num. 4. de elec. 21
- 3 Consecratio omnis, vel potestas in consecratione collata auferri potest per Papam praece sacramentali, in c. Requiritur, num. 39. de ordinat. ab Episc. 206
- 3 Consecrationes aliquae subtrahi possunt ab Ecclesia, sed quamdiu sustinentur repugnant venialitati, in c. Cum pridem, num. 158. de Pacis, pag. 557
- 1 Consecratio vestium in quodifiam ad consecratione ministrorum, in c. Cum venisset, n. 59. de sac. Vnct. 296
- 5 Consecratio sacramentalis per nullum Ecclesiae Praelatum potest auferri: sed in alijs consecrationibus, quae sunt de iure positivae, in c. Cum ad Monasterium, n. 71. de stat. Monachor. pag. 196
- 5 Consecratio seu benedictio, in qua consilii solemnitas non est sacramentalis, sed ea litatur Ecclesiae, ibid. n. 72. 196
- 3 Consecrationes spectant ad Praefules Ecclesiae, in cap. Conquestus, num. 63. de ferijs. 123
- 6 Consensus liber volens est de intrinseca ratione voti, in cap. Tua littera, nu. 50. de cler. per salt. promor. 347
- 2 Consensus deficiens in matrimonio tam carnali, quam spirituali suppleri non potest, in c. Perlatum, num. 48. de ijs quae vi met. caus. 185
- 5 Consensus in matrimonio tam carnali, quam spirituali est de iure naturali, & diuino, in c. Si quis, n. 32. de regular. 11
- 3 Consensus sicut requiritur in coniugio spirituali contrahendo, ita & in dissolviendo, in c. Quanto, n. 23. de transl. Episc. 132
- 3 Declaratur, num. 91. 132
- 4 Consensus semper exquirendus est ab eo proes quem residet ius principale, in c. Nos quidem, num. 68. de testam. 138
- 3 Consensus partium, vel consuetudo, non remouet incapacitatem iudicis laici in spiritualibus, in c. Tuam, num. 58. de ordin. cognit. 137
- 6 Consensus legitimus in matrimonio qualiter dicitur, in c. Tuz fraternitati, num. 36. de spons. & matrim. 11
- 4 Consensus titularis intelligitur praestitus sub ead. conditione sub qua penitus fuit reseruata, in c. Ad hoc, num. 26. de solut. 292
- 3 Consecrator si offensa negetur notoria, debet inper hoc prius probatiores recipere ad suam iurisdictionem fundandam, in cap. Si Cleticus, num. 124. de foro compet. 66
- 3 Conservatores an possint vices suas alteri committere, ibid. n. 48. 69
- 3 Conservatores Regularium an possint procedere per censuras contra Ordinarium, ibid. nu. 47. pag. 70
- 3 Et an possint exercere iurisdictionem extra locum, in quo sunt deputati, ibidem num. 48. pag. 70
- 3 Post Bullam de Conservatoribus an sine iterum eligendi, ibid. num. 49. 70
- 3 Et eorum mutatio qualiter sit permittenda, ibid. nu. 50. 70
- 3 Episcopi, & eorum Vicarij an possint elegi in Conservatores Regularium, ibid. nu. 51. 70
- 3 Conservatores Regularium an debeant esse iudices Synodales, ibid. nu. 55. 71
- 3 Conservatores ubi non eant iudices synodales quomodo eligendi, ibidem nu. 57. 71
- 7 Conservator in causis criminalibus, & mixtis nemini suffragantur quin possit coram Episcopo accusari, & contra eum procedi, & quid in causis civilibus, in c. Tuorum, nu. 37. de privileg. 34
- 3 Conservatores Religionum an ex Concilio Tridentino teneantur infra biennium causas terminare, in c. Venerabilis, num. 18. de iudicijs. pag. 38
- 6 Consilium, & cunctus caigitur a iuriconsulto, in c. Ad audientiam, n. 63. de homicid. 167
- 1 Consilium reverentiae obligationem non excludit, in c. Perniciosam, num. 73. de offic. Ordinar. pag. 434
- 5 Consilio, & verbis hortatorijs parendum est si materia sit de praecipio, in c. Recolentes, nu. 3. de statu Monach. 176
- 4 Consilium perfectionis non est obligatorium, in c. A erapula, num. 30. de vita & honest. cler. 3
- 3 Consilium accipitur pro consensu quando caigitur ab eo, de cuius superioritatis praedictio agitur, in cap. Si quis, num. 5. de foro compet. pag. 41
- Et prolatum a iure importat necessitatem, ibid. num. 6. 41
- 1 Consilij lex regulariter non est obligatoria, in c. Canonum statuta, num. 97. de constit. 23
- 1 Consilij legem non servans ea contemptu moraliter peccat, ibid. n. 98. 28
- 1 Consilium reverentiae quod dicatur, ibid. num. 99. pag. 28
- 5 Consilium in spiritualibus a laicis petere non est prohibum in c. Cum ea eo, num. 19. de Reliq. & venerat. Sanctor. 340
- 5 Consilium petere qui tenetur, illud sequi non cogitur, ibid. n. 20. 340
- 5 Consilium, & consensus sibi innicem compauntur, ibid. num. 21. 340
- 3 Consilium quandoque ponitur pro consensu vel auctoritate, in c. Admonet, num. 3. de renunc. pag. 145
- 5 Consilium qui tenetur requirere, non sequi adstringitur, in c. Licet, n. 14. de Regular. 84
- 2 Consistorium Dei, & papae vnum & idem est censendum, in c. Quanto, num. 8. de transl. Episc. pag. 131
- 6 Constantiensis Concilij constitutio ad evitandam, recipienda est v canonica, & perpetua, in cap. Quod a praedecessore, nu. 39. de sehimat. pag. 131
- 6 Abbas, Nicolai de Autmo, Felini, & Nauarri error

error circa constitutionem Concilij Constantiensis, ibid. n. 44. 232

6 Constantiensis Concilij constitutioni de vitandis excommunicatis fuit derogatum per contrariam constitutionem Concilij Lateranensis sub Leone X. ibidem num. 53. & seqq. 233

6 Constantiensis constitutionis tenor refertur, ibid. num. 54. 233

6 Constantiensis Concilium non releuat excommunicatos, vel interdictos, nec eis in aliquo suffragatur, ibid. num. 75. 235

6 Constantiensis Concilij constitutio indulget Catholicis, vt possint recipere sacramenta etiam hæreticis, & schismaticis non denunciatis, ibid. num. 83. 237

6 Constantiensis Concilij constitutio, Ad evitanda, habitantibus Catholicis ad sacramenta recipienda ab excommunicatis in reliquis supponit terminos habiles, ibidem num. 86. vsque ad num. 94. 237

6 Constitutio Ad evitanda, quibus ex causis edicta fuerit in Concilio Constantiensis, ibidem n. 100. pag. 239

6 An habeat locum in prouisis de parochialibus ecclesijs, vel dignitatibus post excommunicationem, seu schisma, ibid. n. 101. & seqq. vsque ad num. 116. 239

6 In quibus consulerit timoratis conscientijs, & scandalis obuiauerit, ibidem n. 103. 240

6 Extendi non debet ad rehabilitationem ad beneficia ad vltiorem correptionem iuris communis, ibid. n. 109. 241

6 Nec in fauorem Catholicorum sanauit defectus titularum, seu canonicæ institutionis, ibid. n. 95. 238

6 Excommunicati in vim dicte constitutionis retinent iurisdictionem respectu non excommunicatorum priuilegio alieno non proprio, ibid. num. 94. 238

1 Constantiensis Concilij constitutio de non promotionis ad Ordines beneficio annexo refertur, in c. Cum in cunctis, 9. Inferiora, num. 23. de elec. 54

1 Expenditur, ibidem num. 24. & seqq. vsque in fin. 54

1 Imponens poenam priuationis tituli ipso iure ob non promotionem ad Ordines in quibus beneficijs hodie sit seruanda, ibidem num. 41. pag. 56

1 Constantiensis Concilij canon de potestate Concilij in Romanum Pontificem expenditur, in c. Significasti, num. 22. de elec. 51

1 Constantiensis Concilij decreta, quæ ad fidem pertinent dumtaxat, à Martino V. confirmata fuerunt ibidem num. 23. 51

1 Constantiensis Concilium qualiter dici possit habuisse immediatè potestatem à Christo, ibid. num. 24. 51

6 Constantiensis Concilium speciali constitutione reuolauit collationes & titulos eorum, qui in Concilio Pisano fuerunt à suis dignitatibus depositi, in c. Quod à prædecessore, n. 93. & 110. de schismat. 238

3 Constantinopolitanum Concilium de Eremitis Comaritis ad solitudines relinquentis expenditur, in c. Nullus, num. 60. de foro compet. 60

Vide in ver. Excommunicatio quoad participationem.

Constitutio, communis.

1 Constitutio quid sit, & an illius appellatione veniant declarationes Apostolicæ, in c. Quoniam, num. 5. de constitut. 174

Vide in ver. Declarationes.

7 Constitutio, & consuetudo sunt due species iuris inter se differentes, in c. Ad audientiam, n. 10. de cler. non resid. 72

4 Et appellatione vnius non veniat alia, etiam materia, in qua verba impropriantur, ibidem num. 11. 72

1 Constitutiones Papales non continent tempus & locum an valeant in cap. Quoniam, n. 51. de c. constitut. 183

4 Constitutio Leonina quæ dicatur, in cap. Nulli, num. 44. de Rebus Eccles. non alien. 239

3 Constitutio Innocentij X. pro numero personarum in lingulis Moraliteris prætigendo in Congregatione super statu Regularium compilata, in c. Relatum, num. 43. Ne cler. vel monach. pag. 414

3 Refertur, ibidem num. 44. 414

4 Constitutio Innocentij X. super recessu Cardinalium à statu Ecclesiastico sine licentia Papæ, & reditu eorum ad Romanam Curiam, compendiosè per partes refertur, in c. Ex gestis, n. 2. de Cler. non resid. 31

Vide in ver. Bulla, & statutum, lex.

Constitutionum abrogatio, derogatio.

1 Constitutiones per contrariam legem, vel consuetudinem abrogatæ non sunt seruandæ, in c. Canonum statuta, num. 95. de constit. 28

1 Et illis videntes incident in poenam falsi, ibidem num. 96. 28

1 Constitutiones Apostolicæ non tolluntur per non usum, vel contrarium usum, nisi spatio anno 40. cum scientia, & patientia Papæ, in c. Treugas, num. 74. de treug. & pac. 519

1 Constitutiones factæ auctoritate Papæ censentur Papales, & ab inferioribus reuocari non possunt, in c. Quoniam, num. 9. de constit. 176

6 Constitutio reuocata, vel illius ad ratio decidendum causarum allegari non potest, in c. Nauiganti, num. 79. de vi & 304

2 Constitutio posterior tollit priorem, licet de ipsa mentionem non faciat, sed non tollit locorum specialium consuetudines, vel statuta, in c. Cum in cunctis, num. 47. de elec. 40

3 Constitutionibus Papæ, vel Decretalibus epistolis in priuilegijs non est opus vltate derogare, & in rescriptis sufficit derogatio generalis, in c. Ex parte, num. 2. de capell. Monachor. pag. 226

5 Decretatur, ibid. num. 21. 226

7 Constitutio posterior edita motu proprio, & ex certa scientia derogat primæ contrariæ etiam habenti clausulam derogatoriam ad futuras dispositiones, in cap. Ex parte, num. 29. de priuileg. 70

3 Constitutio posterior tollit priorem directè contrariam etiam conciliarem, licet de illa mentionem non faciat, in cap. Nonnulli, n. 29. de rescript. 225

3 Constitutiones Papales quando censentur abrogatæ per contrarium vsu, in cap. Si quis n. 79.

INDEX RERVM,

- num. 70. d. r. foro compet. 49
- 5 Constitutionis ordinis tolli possunt per contrarias constitutiones, sed regula per constitutiones tolli non potest, in c. Sanē, n. 8. de Regol. pag. 36
- 1 Constitutio Capituli super his quæ pertinent etiā ad episcopum, sine episcopo facta non valet, in rap. Cum omnes, nu. 2. de constitut. 125
- 1 Constitutio Capituli, quæ non est communis omnibus, & per quam tollitur antiqua consuetudo, non valet, ibid. n. 8. 126
- 1 Constitutio Collegij in damnum aliquorum, & commodum aliorum cessante rationabili causa non tenet, ibid. n. 9. 126
- Vidr in ver. *Capitulum*.
- 1 Constitutio Capituli generalis confirmata à Sede Apostolica cum clausula de retri, à statuentibus revocari non potest, etiam quatenus concernit eorum favorem, in cap. Cum accessissent n. 17. de constit. 146
- 1 Contrarium, ibid. num. 21. 146
- 1 Constitutio Capituli generalis qua caveatur ne in Priores monasteriorum eligantur plures, quàm tres de vna natione, valida est, in c. Cum dilectus, n. 36. de consue. 171
- 1 Excludens personas cuius tantum nationis ab electione passiva non est contra libertatem electionis, ibid. num. 39. 171
- 1 Constitutionibus omnium ferè ordinum Regularium ceperunt aliqui inhabilitati ad electionem passivam, ibid. n. 45. 173
- 1 Constitutio ardens ad eligendum Abbatem ex gremio certi monasterij intelligitur si sibi reperiatur aliquis idoneus, ibid. num. 51. 173
- 1 Constitutiones Ordinum secundum quas deputatio Vicarij pertinet ad Abbatem, approbatur à iure, in cap. Nullus, n. 52. de elect. pag. 7
- 7 Constitutio Capituli generalis confirmata per Papam de re revocari non potest per sequeus generale Capitulum dicitur perpetua quando non revocatur, in c. Qui Presbyterium, n. 50. de pen. & remiss. 109
- Vidr in ver. *Capitulum Regularium*.

Constitutiones Ecclesie.

- 4 Constitutio qua absentes ultra duos menses privatur Capitularijs quomodo sit intelligenda, in c. Licet, num. 29. de preben. 165
- 4 Constitutiones quæ longius fructus tempus requirunt quàm novem menses, præstantur à Concilio Tridentino, ibid. n. 49. 169
- 4 Et eue in cathedralibus, vel collegiatis ecclesijs sint præstantur à Concilio Tridentino, & non consuetudines, in c. Ad audientiam, n. 12. de cler. non resisd. 72
- Vidr in ver. *Canonici quoad residentiam*.

Constitutionum interpretatio, & extensio.

- 1 Constitutiones Parochiales respectu certorum locorum, vel personarum, ad alia loca, vel alias personas non extenduntur, in cap. Canonum statuta, num. 94. de constit. 18
- 1 Constitutio loquens per verba viuresalia, & geminata non recipit restrictionem à iure communi, in c. Consuetudines, nu. 25. de consue. pag. 254

- 5 Constitutio nova non tollit speciales locorum consuetudines, vel statuta, in cap. Presbyter, n. 36. de celibe. Missar. 198
- 1 Constitutio futura respicit, non præterita, nisi in ea de præteritis cautum, in c. Quoniam, n. 4. de constit. 174
- 1 Constitutio disponens idem quod ius commune, recipit interpretationem passivam à iure communi, in cap. Causam, num. 39. & in c. Liceat vitanda, n. 76. de elect. 19
- 1 Constitutio respicit futura, dispensatio autem præterita, in c. Nimis, num. 31. de hl. Presbyter. pag. 337
- 3 Constitutio tollens consuetudinem non tollit interpretationem, in c. Cum vniuersum, num. 86. de iudic. 32
- 5 Constitutionem implicat esse declaratoriam, & non habere locum in præteritum, in c. Super specula, num. 4. Nr. rlr. vel Monach. 432
- Vide in ver. *Declaratio*.
- 5 Constitutio penaliter debet potius restringi, quàm ampliari, ibidem n. 10. 437
- 5 Constitutio prohibens personis ecclesiasticis audire leges, vel medicinas, an sit odiosa, vel favorabilis, ibidem num. 13. & seqq. usque ad num. 18. 433
- 7 Constitutio iuris veteris declaratoria novum ius non inducit, sed quod prius latebat manifestat, in cap. Ex parte, num. 43. de privileg. pag. 72
- 1 Constitutio exorbitans strictè intelligi debet, ut minus laet ius commune, quàm neci possit, in cap. Ad audientiam, num. 125. de elect. pag. 143
- 3 Constitutio tollens privilegia non tollit clausuram in corpore iuris, in c. Licet, num. 52. de foro compet. 85
- 3 Constitutio trahitur ad præterita si sit declaratoria, non autem si sit novi iuris, seu privilegij induciva, in c. In presentia, n. 107. de probat. pag. 179
- 1 Constitutio in favorem animæ recipit latam interpretationem, licet sit exorbitans, & penalis, in cap. Eam te, num. 26. de Rescript. pag. 205
- 4 Constitutio prohibens usum alicuius ecclesie, vel alius comprehendit etiam usum præteritum, in cap. Dilatus, n. 20. de preben. pag. 141
- 5 Constitutio nova recipit interpretationem passivam à iure antiquo, demmodo sic clarum, & non habens varios intellectus, in c. Immunitatem, num. 29. de Immunit. Eccles. 392
- 5 Quod multipliciter intelligitur, illius veritas ignoratur, ibid. n. 30. 392
- 7 Constitutio iuris antiqui declaratoria trahitur etiam ad præterita, in c. Cum & plantare, n. 3. de privileg. 43
- 3 Constitutio iuri communi conformia recipit ab eodem iure interpretationem passivam, in c. Causam, num. 39. de rlr. 60

Constitutio nova.

- 7 Constitutio nova per relationem ad ius commune perinde operatur ac si ius commune esset in a inferum, in cap. Cum pro causa, num. 25. de sent. excom. 161
- 4 Constitutio nova comprehendit dispositionem, quæ

que habet factum de præterito, quod expectat perfectionem de futuro, si antequam periciatur noua constitutio superueniat, in c. Dilatus, in secundo, n. 10. de præben. 140

Constitutionum publicatio:

- 1 Constitutiones canonice ligant omnem creaturam, in cap. Canonum statuta, n. 55. de constit. pag. 24
  - 1 Et an hoc sit restringendum ad subditos, ibidem & n. seq. vsque ad n. 93. 24
  - 1 Constitutiones ecclesiasticæ ante publicationem non ligant, in cap. Canonum statuta, n. 93. de Constit. 27
  - 1 Constitutiones Apostolicæ ante illarum publicationem an, & quando ligent ignorantes, in c. Quoniam, n. 47. de constit. 183
  - 1 Constitutio noua etiam ante publicationem ligat eos, qui illius habent notitiam, ibidem n. 51. pag. 183
  - 3 Constitutiones Papales censentur effectum sortite cum primum sunt promulgatæ, in c. Si quis, n. 69. de for. compet. 49
  - 3 Et quando cœcantur abrogatæ per contrarium vsum, ibidem, n. 70. 49
  - 3 Exceptio quod non fuerunt vsu receptæ, non admittitur, ibidem, n. 71. 49
- Vide in ver. *Publicatio.*

Constitutio Synodalis.

- 7 Constitutio Synodalis Regni Poloniæ inhabilitans dimissos à Societate Iesu ad Prælaturas, & Canonicatus cathedralis, an obicit quominus sic dimissus possit esse Episcopi suffraganeus, in c. A nobis, il primo, n. 10. & n. seq. vsque ad n. 23. de sent. excomm. 251
- Vide in ver. *Synodi promouialis auctoritas, & alia.*

Constitutio vsu recepta.

- 6 Constitutionibus Apostolicis obijci non potest quod non sint vsu receptæ, sed bene obijci potest, quod per contrarium vsum sint abrogatæ, in c. Nauiganti, n. 82. de Vfur. 304
- 3 Constitutio de treuga seruanda hodie non tenet, nec Episcopi censentur illius transgressores, quia non iure moribus vntium approbata, in c. Treugas, n. 17. de Treug. & pace. 523
- 3 Contrarium, ibidem, n. 22. 523
- 1 Declaratur, ibidem, nom. 71. 523
- 1 Constitutionibus Apostolicis ad sustinenda ecclesiis præiudicialia obijci non potest quod non sint publicatæ, vel vsu receptæ, in c. Consuetudines, n. 65. de consuet. 358
- 3 Exceptio quod constitutiones Papales non fuerunt vsu receptæ, non admittitur, in c. Si quis, n. 71. de for. compet. 49
- 3 *Constitutionis* nomine includitur etiam fundatio in c. Quoniam, n. 23. de Iurepatr. 236
- 7 *Consules* mercatorum non faciunt collegium, in cap. Responso, num. 46. de senten. excomm. pag. 190
- 1 *Consultatio* Papæ etiam edita in aliquo particulari caso facit ius commune inter omnes, in c. Quoniam, n. 11. de consue. 176
- 4 *Contemptus* plus iuris habet ad annullandum,

gesta maioris partis, quam plures præsentis, & contradicentes, in cap. Cum in cunctis, n. 6. de his que fiunt à maior. part. Cap. 273

Consuetudo communis.

- 6 Consuetudo vt dicatur legitime præscripta que requiratur, in c. Vtrum autem, n. 17. de cognat. spirit. 62
- 6 Consuetudo vt vincat legem requirit scientiam, & approbationem eius, qui potest super ea ius condere, ibidem, n. 18. 62
- 1 Consuetudo non inducitur per obseruantiam iuris communis, in c. Cum omnes, nu. 5. de constit. 116
- 1 Consuetudo in tantum valet, in quantum nititur tacito consensu eius, qui potest ius condere, in cap. Cum dilectus, num. 28. de consuetud. pag. 270
- 6 Consuetudo præsumitur habuisse bonum initium in cap. Præterea, num. 55. Ne Prælat. vic. suas. pag. 193
- 6 Consuetudo Normandiæ, & diocesis Parisiensis, exigendi annalia pro deportu, an sit reprobata, ibidem, num. 67. 195
- 5 Consuetudo requirit potentiam cum voluntate Principis, cuius est legem abrogare, in cap. Explicari, numero 43. de Obseruat. Ieiun. pag. 353
- 3 Consuetudo iuri communi conformis sublata, intelligitur eodem iure sublata, in c. Si quis, n. 61. de for. compet. 48
- 3 Consuetudo disponens idem, quod ius antiquum correptum, præsumitur rationalis, ibidem, n. 64. 68. & 73. 48
- 5 Consuetudo in quo differat à præscriptione, in cap. Venerabili, num. 26. & 28. de censib. pag. 183
- 1 Consuetudo vt sit seruanda debet esse rationabilis & religioni conueniens, in c. Consuetudines, n. 5. de consuet. 253
- 1 à Consuetudine sine magna causa non est recedendum, ibidem, num. 14. 254
- 4 Consuetudo in quibus differat à statuto, in cap. Ad audientiam, num. 13. de Cler. non resid. pag. 72
- 4 Consuetudo iuri communi conformis sublata, censetur iure communi sublata, ibidem, num. 15. pag. 73
- 3 Consuetudines à Sede Apostolica confirmatas an Concilium Tridentinum sustulerit, in cap. Si quis, num. 38. de confirmat. vtil. vel inutil. pag. 259
- 3 Consuetudines etiam speciales, & priuilegia tolluntur per clausulam generalem non obstantibus consuetudinibus, & priuilegiis, in c. Significabili, num. 21. de off. Archid. 381
- 4 Considero laudabilis, vt Princeps, & Magistratus tempore peccatis ministris Sacramentorum conducant mercedem ex gratia, in c. Licet, num. 44. de cler. non residens. 80
- 3 Consuetudinem intentans, videtur vtrumque cumulare, in c. Cum Ecclesia, n. 23. de causa posses. propriet. 140
- 5 Consuetudo in actibus merè facultatis non inducitur per non vsum, in c. Cum ad Monasterium, n. 37. de stat. Monachor. 193
- 4 Consuetudo generalis potest concurrere cum iure communi, eique aliquid addi, saltem ibi

INDEX RERV M,

- In confirmando, & roborando, in c. Cum venissent, n. 4. de institut. 225
1. Consuetudine induci non potest, vt laici admittantur ad actus spirituales, etiam si sit immemorabilis, in cap. Massana, num. 11. & 16. de elec. 113
1. Consuetudo, & statum non differunt, nisi sicut tacitum, & expressum, in cap. Consuetudines, num. 8. de consuet. 254
1. Consuetudine induci non potest, vt electus administret, non habita confirmatione a superiore, in c. Cum Venerabilis, nn. 3. 7. & 13. de consuetud. 265
1. Consuetudo circa simultaneam communionem Episcoporum, & Capituli est in re collationis obseruanda, in cap. Cum Ecclesia, num. 38. de electi, pag. 85
- Consuetudo dandi aliquid in sua receptione, Vide in ver. *Simonia in admissionem ad Canonatum*.
1. Consuetudo eligendi Praedictorem in Cathedrali; eique praestandi elemosynam, an & quomodo sit obseruanda, in c. Inter cetera, n. 30. de offic. Ordinar. 458
1. Et quid si sit immemorabilis, ibidem nn. 31. & num. seqq.
- Consuetudinis auctoritas.*
6. Consuetudo potest limitare, augere, & interpretari ius Diuinum, in c. Vtrum, no. 5. de cognat. spiritual. 60
6. Derogari iuri positio si sit rationalis, & legitime praescripta, ibidem n. 17. 62
5. Potest plurimum in his quae sunt in iurisdictionis, sed in his quae sunt ordinis nihil potest, in cap. Aqua, n. 3. de consec. accler. vel Altar. pag. 189
1. Non habilitat Presbyteros ad ea, quae sunt reseruat Ordini apicali. In c. Quanto, num. 1. de consuetud. 260
7. Consuetudo Romanae Ecclesiae praeualeat auctoritati cuiuscunque Doctoris, ibid. n. 5. 260
1. Consuetudo circa potestatem Presbyteria tribuendam in his, quae sunt ordinis Episcopalis, nihil potest, ibid. n. 19. 262
1. Contra Concilia generalia valide introduci non potest, ibid. n. 43. 265
3. Consuetudo, & privilegium equiparantur, in cap. Cum contingat, num. 2. de foro compet. pag. 86
3. Consuetudo sicut privilegium dat iurisdictionem, territorium assignat, & iura territorij ampliat, ibidem num. 3. & 16. 86
3. Consuetudine acquiri potest quicquid potest acquiri privilegio, ibid. n. 4. 86
3. Praesertim si consuetudo sit immemorabilis, ibid. num. 5. 86
- Declaratur, ibid. n. 8. & 11. 86
3. Consuetudinem non valere in his, quae per privilegium conceduntur, quomodo sit intelligendum, ibid. n. 10. 86
3. Consuetudo tribuere potest ordinariam iurisdictionem etiam privatae personae, ibid. n. 12. 87
3. Si sit approbata superioris auctoritate, alijs fecus, ibid. o. 13. 87
3. Consuetudo non potest tribuere praeuilegiu facultatem deponendi Clericos, ibid. nu. 14. pag. 87

3. An possit tribuere simplici clerico facultatem excommunicandi, ibid. n. 16. 87
3. In ordine iudiciorum potest disponere contra ius commune, in c. Si clericus, num. 31. de foro compet. 67
3. Consuetudo contra constitutionem Apostolicam habentem decretum irritans, & insignens penam excommunicationis valide introduci non potest, in cap. Cum venissent, num. 60. de iudicijs. 28
6. Consuetudo Ecclesiae Romanae praeualeat auctoritati cuiuscunque Doctoris, in c. Praeterea, n. 16. Ne praelati vic. suas. 189
3. Consuetudo vniuersalis Ecclesiae censetur traxisse originem ex traditionibus Apostolorum, vel ex generalibus Concilijs, in cap. Explicati, num. 28. de obseruat. ieiun. 352
3. Ratione legis manente non consuetudo, sed lex consuetudinem vincit, ibid. n. 40. 353
5. Consuetudo in delictis excusat multitudinem a pena temporali, sed non a gehennali, ibid. num. 47. 453
1. Consuetudines, & constitutiones diuersae per diuersa loca valent in officijs, in cap. Ad hac, nom. 14. de off. Archid. 375
1. Consuetudo longeva, licet irrationalis, inducit probabilem dubitationem, in c. Cum causam, num. 2. de electi. 76
1. Nisi sit contra ius naturale, vel diuinum, ibidem num. 4. 76
1. Consuetudine induci non potest vt clericus secularis praeficiatur Regimini Ecclesiae Regularis, ibid. nu. 13. 78
1. Consuetudo an valeat contra ius commune, ibid. n. 43. 80
1. Consuetudo Ecclesiae Romanae facit ius, in cap. Bonae memoriae, n. 32. de postul. praelat. 279
3. Consuetudo immemorabilis inferiorum Praetorum cognoscendi causas matrimoniales, & criminales non est sublati a Concilio Tridentino, in c. Significasti, nn. 22. de offic. Archid. pag. 381
4. Consuetudo vniuersalis Ecclesiae quamvis sit contraria iuri scripto, pro lege seruanda est, in cap. Super inordinata, n. 32. de praebend. pag. 189
5. Consuetudo immemorabilis, vel statum non obstat quominus Episcopus visitare possit hospitalia, & loca pia sui dioecesis, in cap. Ad hac, num. 2. de Relig. Domib. 207
5. Consuetudo an excuset a potestate excommunicationis, ibid. nu. 70. 212
6. Consuetudo contra Concilium generale non valet, in cap. Quod a praedecessore, num. 61. de schismat. 234
3. Consuetudo dat iurisdictionem, in cap. Nullus, num. 47. & 64. de foro compet. 58
3. Consuetudo contra Concilia Generalia non potest valide introduci, in c. Si quia, n. 65. & seqq. de foro compet. 48
1. Consuetudinis transgressor puniendus est vt transgressor legis, in cap. Irretrahabili, & Ceterum, n. 3. de off. Ordinar. 455
4. Consuetudine introduci potest vt officium in ecclesia quod nullam habet prerogatiuam iurisdictionis sit dignitas, in c. Ad hac, num. 43. de praebend. 107
4. Consuetudo potest efficere vt Dignitas perdat primatum naturam, & transeat in naturam bene-

ET VERBORVM.

- beneficij simplicis, ibidem num. 46. 107
 4 Consuetudo, & communis reputatio non solum
 deferit, sed etiam adimit Dignitatem, ibidem
 num. 48. 107
 3 Consuetudo de licito facit illicitum, in c. De eo,
 num. 10. de tempor. Ordinac. 177
 4 Consuetudo Ecclesie generalis ita obligat, sicut
 preceptum, in c. Cum esses, num. 123. de tes-
 tiam. 341
 4 Consuetudinis Ecclesie transgressio inducit cul-
 pam lethalem sicut transgressio precepti, ibid.
 nu. 129. & 130. 341
 2 Consuetudo nihil potest contra substantiam rei,
 in c. Studiisti, n. 24. de offic. Legat. 422
 * Vide in ver. *Consuetudo irrationabilis*.

Consuetudo contra Ecclesiam & ecclesiasti- cas personas.

- 2 Consuetudo contra ecclesiasticam libertatem non
 valet, in c. Quisquis, num. 18. de elect. 102
 1 Consuetudo inferens grauamen Ecclesijs, seu
 eis onerosa, non tenet, in c. Consuetudines, n. 1.
 de consuet. 341
 1 Et de facto reuocari debet, ibidem num. 4.
 pag. 253
 1 Consuetudo vt sit seruanda debet esse rationa-
 bilis, & Religioni conueniens, ibidem num. 15.
 pag. 253
 1 Consuetudo vt sit Ecclesie preiudicialis ratione
 caret, ibid. num. 6. & 33. 253
 1 Consuetudo vt dicatur Ecclesijs onerosa non suf-
 ficat quaecunque preiudicium, sed requiritur
 magnum, ibid. nu. 10. 254
 1 Quod iudicis arbitrio relinquitur, ibid. num. 11.
 pag. 254
 1 Et quid post Bullam Urbani VIII. ibid. num. 21.
 & seq. 254
 1 Consuetudo qua Parochus tenetur suis Paro-
 chianis in Paschate dare agnum paschalem,
 vel pasum, aut certa die candelas de cera
 alba, an valeat, ibid. u. 17. & 18. 254
 1 Et quid in consuetudine qua Plebanus dare de-
 bet cuiuslibet parochianorum certas libras
 carnis porcine ante solutionem decimarum,
 ibid. nu. 19. 254
 1 Consuetudo grauans clericos, eorumque bona
 patrimonialia an sit nulla, ibid. num. 26. & seq.
 pag. 255
 1 Et quid post Bullam Urbani VIII. ibid. num. 31.
 pag. 255
 1 Consuetudines ecclesijs preiudiciales per hoc
 cap. sublatæ quæ sint, ibid. 30. & seq. vsque ad
 num. 48. 255
 1 Quid si consuetudo sit inter laicos, ibid. nu. 33.
 pag. 255
 1 Et quid si præiudicet Ecclesie aliter, quam respec-
 tu inuicem, aut libertatis ecclesiasticæ,
 ibid. num. 34. 255
 1 Et quid in consuetudine interpretatiua, ibidem
 num. 35. 255
 1 Et quid in consuetudine inductiua 10. vel 20. an-
 norum, ibid. num. 37. & 42. 255
 1 Et quid in centenaria, ibid. num. 40. 255
 1 Et quid in quadragenaria, ibid. n. 41. 255
 1 Et quid in immemorabili, ibid. n. 48. 255
 1 Et quid si cum immemorabili concurret fama
 priuilegij, ibid. num. 51. 255
 1 Consuetudo multum grauans ecclesiam est nu-

tritiua peccati, & impræscriptibilis, ibidem
 num. 33. 255

- 1 Consuetudo minoris temporis, quàm annorum
 quadraginta contra Ecclesiam non procedit,
 ibid. num. 37. 256
 1 Consuetudo laicorum non potest clericos ad-
 stringere, ibid. num. 39. 256
 1 Consuetudo, vel præscriptio centenaria procedit
 etiam contra Ecclesiam Romanam concurren-
 tibus de iure requisitis, ibid. num. 40. 256
 1 Consuetudo, vel præscriptio quadragenaria ob-
 tinet contra ecclesiam, ibidem num. 41. & 44.
 pag. 256
 3 Consuetudo vt iudex laicus sit competens in
 causa ciuili reconuentionis contra clericum,
 seruanda, cum articulus sit dubitabilis, in cap.
 Tuam, num. 35. & 59. de ordin. cognit. 133
 1 Constitutio Urbani VIII. improbens, & cassans
 quæcumque præiudicialia Sedi Apostolica, vel
 iurisdictioni aut libertati ecclesie, &c. per par-
 tes referretur, in cap. Consuetudines, num. 60. &
 seqq. vsque in finem, de consuetud. 258
 2 Consuetudo contra libertatem ecclesiasticam,
 non valet, in cap. Cum terra, num. 6. de elect.
 pag. 65
 2 Etiam si sit immemorabilis, ibid. num. 7. 65
 5 Consuetudo præiudicialis immunitati ecclesie
 est nulla, & impræscriptibilis etiam per tem-
 pus immemorabile, in c. Inter alia, num. 94. de
 Immunit. ecclef. 382
 2 Consuetudo contra ecclesiasticam libertatem est
 impræscriptibilis, in c. Massana, nu. 15. de elect.
 pag. 113
 2 Consuetudine induci non potest vt clerici solu-
 ant collectam etiam de bonis patrimonialibus,
 ibid. n. 14. 113
 2 Consuetudo mala amittit nomen consuetudinis,
 & dicitur corruptela, ibidem num. 15. 114
 Vide in ver. *Immunitas*.
 Et in ver. *Laicus quoad immunitatem eccle-
 siasticam*.

Consuetudo quoad electionem.

Vide in ver. *Electio libertas*.

Et in ver. *Consuetudo, communis*.

- 6 Consuetudo in Sacramentalibus non valet nisi
 Papa sciatur, & toleretur, in c. Vir, autem, num. 8.
 de secun. nupt. 109

Consuetudo quoad extensionem.

- 4 Consuetudo, quæ habet fomentum iuris, & ne-
 mini præiudicat extenditur ad casus similes,
 in cap. Litteras, num. 53. de concess. præbend.
 pag. 246
 4 Consuetudo obseruata in Monasterijs Religio-
 nis extenditur ad noua eiusdem Religionis
 Monasteria, ibidem num. 54. 246
 4 Consuetudo quamuis sit fauorabilis, tamen non
 extenditur in materia valde præiudiciali, in
 c. Cum contingat, num. 10. de decim. 393
 3 Consuetudo non valet ultra probationem ple-
 nam exigens iuramentum, in c. Sicut, num. 1. &
 nu. 8. de probat. 161
 3 Consuetudo exigens iuramentum ultra plenam
 probationem aduersatur iuri naturali, scripto,
 & Diuino, ibid. n. 8. 162
 3 Consuetudo inualidans plenam probationem,
 aut

INDEX RERVM,

ant eam restringens non valet, ibid. num. 9.
pag. 162

Consuetudo quoad forum, & iurisdictionem.

- 1 Consuetudo qua clerici habitum, vel tonsuram deferentes fori privilegio gaudet, licet beneficii non habeant, nec alicui Ecclesie inferant, an sit observanda, in cap. Si quis, num. 59. & seqq. usque ad num. 73. de foro competen. pag. 48
- 2 Consuetudo eni fuerit sublata à Concilio Tridentino sess. 23. cap. 6. quoad clericos coniugatos tantum, ibid. num. 64. 48
- 3 Consuetudo quod Clerici coniugati paudeat privilegio fori, licet habitum, & tonsuram non deferant, an valeat de iure communi, ibidem num. 63. 48
- 4 Consuetudo conueniendi Regulares coram Ordinario sublata fuit ex privilegijs Apostolicis, in c. Quod super his, n. 19. de maior. & obed. pag. 467
- 5 Consuetudo Anglorum qua clerici coniugati etiam in sacris constituti conueniantur coram iudice seculari, improbatur, in c. A nobis, num. 37. de Bigam. 370
- 6 Consuetudo vt index laicus sit competens in causa ciuili reconuentionis contra clericum, seruanda est, cum articulus sit dubitabilis, in cap. Tuam, n. 53. & 59. de ordin. cognit. 133
- 7 Consuetudo in articulo dubitabili propter varietatem opinionum declarat iudicis competentiam, ibid. d. n. 59. 137
- 8 Vide in ver. *Fori privilegium. Clericus quoad fori privilegium.*
- 9 Consuetudo secundum quam de iure communi Episcopus non protestat ad capturam contra laicos, fuit sublata à Concilio Tridentino, in cap. Peruenit, num. 38. de Adulter. 286
- 10 Consuetudo trahendi laicos ad forum Ecclesiasticum ex qua causa fuerit introducta, in c. Si clericus, n. 31. de for. compet. 67
- 11 Consuetudo tribuit iurisdictionem alijs non habenti, in cap. Nosti, num. 27. de elect. 64

Consuetudo immemorabilis.

- 1 Consuetudo immemorabilis habet vim tituli, seu privilegij, in cap. Cum contingat, nu. 6. de for. compet. 86
- 2 Etiam in his que sunt Principi reternata, ibid. num. 7. 86
- 3 Consuetudine simpliciter sublata an, & quando ceuseatur sublata immemorabilis, in cap. Ad hæc, n. 34. & 36. de Religiof. domib. 208
- 4 Ad immemorabilem consuetudinem computari debent anni elapsi usque ad tempus controverſæ motæ, in cap. Consultationibus, n. 13. de iurepatr. 244
- 5 Immemorabilis potest ecclesijs præiudicare, quia habet vim tituli, in cap. Consuetudines, num. 49. de consuet. 257
- 6 Contrarium, ibid. num. 50. 257
- 7 Declaratur, ibid. n. 51. 257
- 8 Immemorabilis non habet vim privilegij, quod est à iure reprobata, vel quando est in materia, in qua non est verſumile, vt Papa aliquem privilegiauerit, ibid. num. 51. 257
- 9 Immemorabilis consuetudo, vel præscriptio

præiudicialis ecclesie quibus casibus tollatur per Constitutionem Urbani VIII. ibid. n. 52. pag. 257

- 1 Immemorabilis à iure reprobata non infinetur post Bullam Urbani VIII. etiam concurrente fama privilegij Apostolici, ibidem num. 53. pag. 257
- 2 Immemorabilem habens potest allegare meliorem titulum de mundo, in c. Cum Apostolica, n. 6. de his que sunt à Prelar. 260
- 3 Fallit in laico quoad spiritualia propter eius incapacitatem, ibid. n. 7. 261
- 4 Immemorabilis sola non suffragatur laico in perceptione decimarum, ibid. n. 8. 261
- 5 Nisi laicus possit differ decimas ranquam vassallus, & vt talis fuisset agnitus ab ecclesia, ibid. num. 11. 261
- 6 Vel nisi vna cum immemorabili concurrat fama privilegij, ibid. n. 12. 261
- 7 Et quid post Bullam Urbani VIII. ibid. num. 12. pag. 261
- 8 Immemorabilis est infinita, & capir omne tempus, ibid. num. 9. & in cap. Cuni propter, n. 6. de iurepatr. 261
- 9 Immemorabilis possessio quando habeat vim tituli, in cap. Quanto, num. 33. de consuet. pag. 264
- 10 Consuetudo immemorabilis intelligitur sublata quando lex damnat consuetudinem vti corruptelam, in cap. Quod super, n. 8. de consang. & affinit. 73
- 11 Immemorabilis consuetudo dimittendi Prelaturas, vel administrandi non habita superioris licentia, non valet, in c. Cum venerabilis, n. 8. de consuet. 266
- 12 Immemorabilis non habet vim tituli vbi consuetudo à iure est reprobata, ibidem num. 9. pag. 266
- 13 Consuetudo immemorabilis habet vim privilegij, in c. Nosti, num. 28. de elect. 64
- 14 Consuetudo immemorabilis secundum quam ex quavis causa, & ultra tres menses ab ecclesijs cathedralibus abesse licet, sublata est à Conc. Trid. in cap. Cum omnes, num. 22. de consil. 128

Consuetudo interpretatus.

- 6 Consuetudo facilius admittitur ad interpretandum, quam ad inducendum, in cap. Veniens, num. 23. de cogn. spirit. 69
- 1 Est optima legum interpres, in c. Cum dilectus, n. 7. de consuet. 268
- 2 Consuetudo in legibus interpretandis primo loco spectanda est, deinde propria significatio verborum, in c. Cum venissent, n. 87. de iudic. pag. 32
- 3 Consuetudo interpretatus facilius, & minori tempore inducitur, quam noui iuris indicius, in cap. Super inordinata, n. 31. de præben. pag. 189
- 4 Non oportet vt sit præscripta, sed ad eam inducendam sufficit decem anni, in cap. Nos quidem, n. 73. de testam. 318
- 5 Consuetudo potest legem interpretari, & tollere, in cap. Ad Apostolicam, num. 5. de Regular. pag. 71
- 6 Consuetudini interpretatæ potius standum est, quam communi, in cap. Irrefragabili, §. Excessus.

- cessus, num. 31. de foro comper. 106
- 1 Consuetudo interpretatiua non censetur sublata per statum tollens consuetudinem, in c. Consuetudines, nu. 35. de consuetud. 255
- 1 Favorabilior est quam inductiua, & sufficit probare obseruationem sine prescriptione, ibid. num. 36. 255
- 4 Consuetudo interpretatiua non requiritur ut sit prescripta, in c. Tux, n. 15. de cler. non resid. pag. 70
- 1 Consuetudini interpretatiue potius standum est, quam communi opinioni, in c. Interfragabili, §. Exceptus. n. 31. de off. Ordin. 453

Consuetudo irrationabilis.

- 6 Consuetudo irrationabilis dicitur quæ reprobatu-
r à sacris canonibus, aut iuri diuino aduer-
satur, in cap. Vitam autem, num. 14. de cognat.
spirit. 62
- 6 Consuetudo qua accusans, & accusatus adstringitur
ad pugnandum, damnata est, in c. Hen-
ricus, num. 2. de cler. pugn. in duell. 274
- 3 Consuetudo à iure improbatu etiam si immemora-
bilis sit, vim priuilegij non habet, nisi data
fama priuilegij, in c. Cum contingat, num. 11.
de for. comper. 86
- 5 Consuetudo irrationabilis, & impræscriptibilis
est quæ discrepat ab instituto vniuersalis Eccle-
siae, aut quæ est contra ecclesiasticam discipli-
nam, in c. Explicari, num. 41. de obseru. ieiun.
pag. 333
- 2 Consuetudo quæ morum reformationem, & cor-
rectionem impedit non valet, in cap. Interfra-
gabili, n. 4. de off. Ordin. 445
- 3 Consuetudo longuua licet irrationabilis inducit
probabilem dubitationem, in cap. Cum cau-
sam, num. 2. de elect. 76
- 1 Nisi sit contra ius naturale, vel diuinum, ibid.
num. 4. 77
- 2 Consuetudo mala est radicitus extirpanda, ibid.
omn. 6. 77
- 4 Consuetudo nutritiua peccati extirpanda est, in
c. Extirpanda, n. 2. de præbend. 152
- 4 Idem in constitutio, & appellatio, iuramento,
& priuilegio, ibid. num. 3. 152
- Er super talibus ad Papam, non ad Imperato-
rem, est recurrendum, ibid. o. 4. 152
- 5 Consuetudo secundum quam Prælati Regulares
non reuocant ad monasterium suos electos, &
fugiuos, est nutritiua peccati, in cap. Ne-
cessario, n. 7. de Regular. 113
- 3 Consuetudo nutritiua peccati est corruptela,
ibid. num. 12. 113
- 6 Consuetudo irrationabilis, & nutritiua peccati
dicenda est potius corruptela, quam consue-
tudo, in c. Quod à Prædecessore, n. 65. de schis-
mat. 234
- 6 Consuetudines prauæ, & corruptelæ debent
ab Ecclesia radicitus extirpari, in cap. Tux fraterni-
tati, num. 39. de spons. & matrim. 10
- 1 Conueniendo per quam sine causa ius alterius an-
feratur, non valet, in cap. Quæ in ecclesiis, n. 15.
de consuet. 141
- 2 Consuetudo dimittendi dignitatem, vel ad aliam
se irantendi suæ superioris licentia non valet,
in c. Cum venerabilis, n. 1. & 6. de consuet.
pag. 265

Vide in ver. *Consuetudo inmemorabilis.*

- 1 Consuetudine induci non potest, ut electus admi-
nister non habita confirmatione à superiore,
ibid. num. 27. & 13. 265
- 1 Consuetudo non valet per quam rompitur net-
uns ecclesiasticæ disciplinæ, ibidem num. 4.
pag. 265
- 1 Consuetudo perniciofa est per quam omittitur
inquisitio, quæ in confirmatione seruari debet,
ibid. num. 10. 266
- 2 Consuetudo contra ius diuinum est corruptela,
& omnino impræscriptibilis, in c. Cum ex illo,
n. 4. de Translat. Episcop. 116
- 3 Consuetudine sublata tanquam irrationabili cen-
setur sublata etiam immemorabilis, in cap. Si
Archiepiscopus, num. 8. de Tempot. Ordin.
pag. 183
- 2 Consuetudo per quam detrahatur substantia actus
ipso actu remanente non tenet, in c. Cum ter-
ra, n. 12. de elect. 65
- 4 Consuetudo nutriendi pluralitatem beneficiorum
non valet, in c. Quia in tantum, n. 7. de præb.
pag. 93
- 4 Consuetudo obtinendi plura beneficia simplicia
si vnum sit sufficiens, est corruptela, ibid. n. 8.
pag. 93
- Vide in ver. *Beneficium quoad pluralitatem.*

Consuetudo laudabilis.

- 5 Consuetudo fauens immunitati Ecclesiæ tanquā
pia est attendenda, in c. Inter corporalia, n. 79.
de immunit. eccles. 381

Consuetudo quoad residentiam.

- Vide in ver. *Residentia.*
- 3 *Contemplationis* opus duplex, oratio, & lectio, in
c. Sanæ, n. 38. de Regular. 38
- Vide in ver. *Religio.*
- 5 *Contentiones*, lites, & rixæ in quibus differant, in
cap. Multa, omni. 4. Ne cleric. vel Monach. 394
- 3 *Contrastari* quid sit, in c. Olim, n. 41. de lit. contest.
pag. 107
- Contestatio licita.
- Vide in ver. *Litis contestatio.*
- 3 *Continuè* habitare in ciuitate quis dicitur etiam
si tempore necessum ruri permaneat, in cap. Si
quis, n. 53. de foro comper. 46
- 2 *Continentia* causæ non debet diuidi, in c. Magnus,
o. 42. de oblig. ad ratioe. 348
- 2 *Declaratur*, ibid. n. 49. 348
- 3 *Continentia* præterita non est de substantia Mo-
nachatus, sed futura tantum, in c. Vidua, r. 2.
de Regular. 21
- 5 *Continentia* est res voti, non præcepti, nec debet
esse nisi voluntaria, in c. Maiores, n. 101. & 105.
de Baptism. 328
- 5 *Continentia* requirit libertatem à coactione,
ibidem n. 105. 328
- 2 *Contractus*, & officia spiritualia lege Ecclesiæ
determinantur, sicut officia humana legibus
humanis, in cap. Cum pridem, n. 14. de Pædis.
pag. 543
- 3 *Contractus* euss ab initio sint voluntarii, tamen
post factum etiam cum Principe sunt necessi-
tatis, in c. Ex episcopo, num. 8. & 25. de probat.
pag. 158
- 3 *Contractus* à Principe iniecti etiam cum subdito
lre-

INDEX RERVM.

- irreuocabilis est, ibid. num. 20.
- 3 Quod maximè procedit cum Principe ecclesiastico, n. 22. 158
- 3 Contractus omnes qui à Principe celebrantur habent naturam bonæ fidei, ibidem num. 28. pag. 160
- 3 Contractus ratione consensus sunt de iure naturali, cui etiam Princeps subijcitur, ibid. nu. 32. pag. 160
- 3 Contractus sine causa dissolui non potest etiam per Principem, in c. Quanto, num. 86. de elect. pag. 137
- 5 Contractus bonæ fidei dolo initus, est ipso iure nullus, in c. Sicut nobis, num. 16. de Regular. pag. 79
- 5 Contractus claudicare non debent, in c. Nullus, n. 36. de Regular. 6
- 5 In Contractibus vitro citroque obligatorijs dispositum in vno ex correlariis censetur dispositum in alio, ibid. num. 37. 7
- 6 Contractus præsumitur qualis in sui signa appareat, in c. Nauiganti, n. 41. de vsur. 299
- 6 Contractus mutui quoad vsurarium prauitatem multum distat à contractu innominato, ibid. num. 59. & 62. 301
- 6 Contractus in quo datur alicui pecunia cum pacto duplum restituendi si accipies ducat uxorem, aut presbyter fiat, non est usurarius, ibid. num. 60. 301
- 6 Contractus non à nomine, sed à conventionibus, & circumstantijs fortiuntur naturam, ibidem num. 65. 301
- 6 Contractus in dubio neque iniustus, neque vsurarius est indicandus, ibidem num. 68. 303
- 6 Contractus natura hoc non patitur: ergo est contractus iniustus, erronea est consequentia, ibid. num. 76. 303
- 6 Contractus quando dicatur iure positio, vel naturali prohibitus, ibidem num. 77. 303
- 5 Contractus initus cum prodigo post iudicij interdictum non valent, in c. Sicut te, num. 37. Nec cler. vel monach. 427
- 4 Contractus talis denominatur à contrahentibus: ergo talis est iudicandus, non est bona consequentia, in c. Posuit, num. 25. de locat. & conduct. 281
- Contractus emphyteuticus.
- Vide in ver. *Emphyteusis*.
- 4 Contractus feudalibus, & emphyteuticus sunt eiusdem nature, cap. In sinuatione, num. 8. de feud. pag. 283
- 4 Et decisiones loquentes de feudo locum habent in emphyteusi si sit eadem ratio, & contrarium non repetitur in iure expressum, ibidem num. 9. & 13. & 14. 283
- 4 Contractus conditionis dicitur ubi prædictum continuatur tributarium, in c. Nulli, nu. 37. de Reb. eccles. non alien. 279
- Contractus censualis.
- Vide in ver. *Censualis*.
- 5 Contradicere plus est, quàm minimè consentire, in c. Maiores, num. 82. de baptisim. 327
- Contradictoria.
- Vide in ver. *Proposito*.
- 6 Contrahentes matrimonium contra consuetudinem possunt tantum separari ad poenitentiam peragendam, vel ad tempus, in cap. Vtrum an eum, num. 7. de cognat. spirit. 61
- 3 Contrahent cum transiente quando possit eum

- conuenire in loco celebrati contractus, in c. Licet, num. 7. de foro competen. 79
- 5 Contrahentibus in foro animarum non licet se decipere, in c. Si quis, n. 30. de Regular. 11
- 1 Contrarietas turpis est in Doctore, in c. Ne innitatis, num. 315. 92
- 3 Contrariorum quandoque non est eadem disciplina, in cap. Studiis, num. 26. de offic. legati. pag. 413
- 6 Contraria mutuo se expellunt, & vincit quod est potentius, in c. Quod à nobis, nu. 14. de clandest. despons. 29
- 1 Doctorem sibi non esse aliquando contrarium est serè impossibile, in c. Ne innitatis, nu. 138. de constitut. 59
- 1 In paritate contrariorum motuum oportet quiescere, quod pluribus exemplis ostenditur, ibidem nu. 154. 61
- 3 Contumacia non est iusta causa, vt quis iure suo priuari debeat, in c. G. perpetuus, num. 5. de fide instrum. 207
- 3 Nec audientia propter contumaciam denegatur in perpetuum, sed ad tempus, ibidem nu. 26. pag. 207
- 3 Nisi interueniat etiam contemptus, ibidem, num. 27. 207
- 3 Vel in præcepto fuerit comminata pœna, ibid. num. 28. 207
- 7 Contritus est absolutus quoad Deum etiam ante absolutionem Sacramentalem, in c. A nobis, il secondo, num. 20. de sent. ex com. 164
- 7 In contritione tamen voti Sacramentum includitur, ibid. num. 11. 164
- 2 Contumax dici non potest qui negat iurisdictionem, in cap. Cum in iure, num. 27. de off. Delegat. 406
- 2 Communales ecclesiæ ex proprietate vocabuli intelliguntur Regularium, non Clericorum, secularium, in c. Cum in concis, § Inferiora, num. 29. de elect. 34
- 3 Conventualis ecclesia per vnionem æquè principaliter non efficitur Cathedralis, in cap. Cum certum, num. 34. de maior. & obediens. 494
- 3 Conventualis ecclesia ex proprietate vocabuli dici potest Collegiata tam secularis, quàm Regularis, in c. Cum ecclesia, num. 9. & 11. de caus. poss. & propriet. 139
- 3 Et quid ex communi vsu loquendi, ibid. nu. 10. pag. 139
- 3 Conuentus dicitur Religiosorum, Capitulum secularium, in c. Cum ecclesia, num. 12. de caus. poss. & propriet. 140
- Conuentus quid importet, in c. Antigonus, nu. 16. de pactis.

Conuentus parui.

- 5 Conuentus parui statim transferri possunt ad Clericos seculares, nec seruandi sunt gradus, cap. Inter quatuor, de Relig. domib. in cap. Regularum, num. 8. Ne cler. vel monach. 408
- 5 Conuentus in quibus alii non potest competens numerus Religiosorum sunt incapaces reformationis, siue id contingat ob redditum tenuitatem, ibid. nu. 9. & 12. & 28. 409
- 5 Siue ob aeris intemperiem, ibidem num. 10. pag. 409
- 5 Siue ob infestationem prauorum hominum, ibid. num. 11. 409

- 5 Conuentus paruorum scriptis exemptionibus
reduci possunt ad statum secularem auctori-
tate Episcopi, ibid. num. 13. 410
- 5 Ioannis Mauburni inuectiua in paruos Priora-
tus, ibidem num. 14. 410
- 5 Generales Ordinum cur abstinuerint a dimis-
sione paruorum conuentuum, ibid. num. 15.
& n. seqq. 410
- 5 Bona suppressorum Conuentuum cur non po-
tuerint applicari maioribus Monasterijs alibi
existentibus, ibid. n. 15. vers. Vel demum quia,
& n. 20. 410
- 5 Conuentus paruus ab Innocentio X. suppressi in
tota Italia, & Iusulis adiacentibus, ibidem
num. 16. & n. 26. 410
- 5 Et bona ipsorum applicata pijs vsibus in iisdem
locis, ubi Conuentus exstiterat, ibid. num. 19.
& num. 40. 410
- 5 Papa potest applicare bona paruorum Con-
uentuum suppressorum alijs pijs vsibus etiam
de potestate ordinaria, ibidem num. 30. & 36.
pag. 411
- 5 Religiones plurimæ, & Monasteria per Pipam
suppressa, & eorum bona alijs pijs vsibus ap-
plicata referuntur, ibidem num. 40. 413
- 5 Historia suppressionis paruorum Conuentuum
refertur, ibidem num. 41. & num. seqq. vsque
in finem. 414
- 5 Bulla Innocentij X. suppressionis paruorum Con-
uentuum Italix & Insularum adiacentium.
Vide in ver. *Bulla Innocentij X.*
- 5 Litteræ Archiepiscopi Gnesensis ad Innocen-
tium X. pro extensione Bullæ Instaurandæ ad
Regnum Poloniæ, in d. c. Relatum, nu. 61. Ne
cler. vel monach. 419
- 5 Litteræ circulares Congregationis exprimentes
nominatim Conuentus suppressos, & exqui-
rentes episcoporum, & Capitulorum sententias
pro bonis applicandis, ibidem num. 62.
pag. 419
- 5 Relationes applicationis bonorum Conuen-
tuum suppressorum Papa ad se relatas appro-
bavit, ibid. num. 63. 419
- 5 Litteræ circulares super grangijs, & membris
etiam curatis Monasteriorum, ibidem nu. 64.
pag. 419
- 5 In grangijs, & membris Monasteriorum habita-
re non possunt Regulares Sacerdotes, sed Con-
uersi tantum pro bonorum administratione,
num. 65. 419
- 5 Mixta in Capellis gratantur quando, & a qui-
bus celebrandæ, ibid. num. 66. 419
- 5 Curia animarum in grangijs, & membris Mo-
nasteriorum exerceri non potest per Regula-
res, sed per Vicarios perpetuos, vel amouibi-
les ab Ordinario deputandos, ibidem num. 67.
pag. 420
- 5 Grangiarum bona referuntur ipsarum Mona-
sterijs, ibid. nu. 67. 420
- 5 Canonicoium Regularium Lateranensium grā-
ciæ, & Parochiales ab Innocentio X. decla-
rantur comprehendi in eius Bulla Instauran-
dæ, ibid. num. 68. 420
- 5 Conuentus plurimi primùm suppressi, ac deinde
ex rationabilibus causis à Papa Religionibus
restituti, ibid. num. 69. 420
- 5 Vnio paruorum Conuentuum eiusdem Religio-
nis in eodem loco existentium qua lege facta
fuerit, ibid. nu. 69. vers. Præterea. 420
- 5 Decretum Innocentij X. super subiectione non-
nullorum Conuentuum iurisdictioni Ordina-
rij loci refertur, ibid. nu. 70. & nu. seq. 420
- 5 Declarationes ad hoc decretum, in c. Quanto,
num. 41. de offic. Ordinar. 420
- 5 Conuentus suppressi, ac postea Religionibus res-
tituti subieciuntur Ordinario quandiu acti
non alunt duodecim Religiosos, in c. Relatum,
n. 71. Ne cler. vel monach. 420
- 5 Quod si non alant quatuor Sacerdotes, & duos
Conuersos, gratia restitutionis nulla est, ibid.
num. 72. 420
- 5 Conuentus numquam suppressi, in quibus non
aluntur ad minus quatuor Sacerdotes, & duo
Conuersi, sunt subiecti iurisdictioni Ordina-
rij loci, ibid. num. 73. 420
- 5 Decretum Urbani VIII. super Monasterijs ere-
ctis cum pauciori numero, quam duodecim,
Religiosorum præferatur in decreto Inno-
centij X. Ut in paruis, ibid. n. 74. 421
- 7 Conuersus in ecclesiâ regularis cum persona cen-
suræ etiam bona obtulisse, in c. Ut priuilegia,
num. 16. de priuileg. 78
- 7 Secus in conuerso ecclesiæ secularis, ibid. 78
- 7 Conuersi, & Oblati in quibus differant, ibidem
num. 24. 78
- 5 Conuersum in vsu, & vtilitatem propriæ non
dicitur quod restitui debet, in c. Ad hæc, n. 57.
de relig. domib. 213
- 5 Conuersi recipi non possunt ad habitum regula-
rem ante annum vigesimum inchoatum, in
c. Nullus, n. 16. de regular. 4
- 5 Conuersi non veniunt Monachorum appellatio-
ne, in cap. Non est vobis, num. 6. de Regular.
pag. 26
- 5 Prostituntur tamen eandem Regulam, & eorum
educatio non prætermittenda, ibidem, num. 7.
pag. 27
- 5 Conuersi nouitij dormitorium habere debent se-
paratum à Nouitiu Clericorum, sed tamen
subiunctum Nouitijs Magistro, & superiori-
bus Monasteriorum, ibid. num. 8. 27
- 5 Ad professionem non admittuntur ante exple-
tum vigesimum primum ætatis annum, ibid.
num. 9. 27
- 5 Conuersi ad Clericorum statum etiam durante
anno probationis transire non possunt, ibid.
num. 10. 27
- 5 Conuersi, & Oblati magis adstricti sunt mona-
sterio, quam Monachi, & ideo transire non
possunt ad arctiorem Religionem licentia
petita, nisi etiam sit obiecta, ibidem n. 11. 27
- 5 Contrarius quoad Conuersos, ibid. num. 12. &
seqq. 27
- 5 Et quoad Conuersos non professos, seu Oblatos,
ibid. nu. 16. vsque ad num. 21. 27
- 5 de Conuersis indicatur vt de Monachis, ibidem
num. 23. 27
- 4 Conuersi quid differant à Monachis, in c. Cum
dilectus, n. 12. de success. ab intestat. 358
- 5 Conuersi laici possunt electionibus regularium
interesse ex consuetudine, in c. Massana, nu. 18.
de elect. 114
- 5 Conuersi sunt persona ecclesiastica, quæ alicui
religionis addicæ solemniter parent, in cap.
Ad apostolicam, num. 29. de regular. 73
- 5 Et possunt professionem emittere iuxta dispo-
sitionem iuris communis, earumque consuetu-
dines, ibid. nu. 30. 73

- 5 Tenebatur tamen ad clausuram formalem, & emissionem trium votorum, nec in earum monasterijs reponi possunt Moniales aliorum monasteriorum correctionis causa, n. 31. 73
- 5 Conuerſitis, seu monasterio Domus piz an liceat exigere dotes in susceptione habitus non obstante Concil. Tridin. cap. 16. vers. Sed neque, scilicet. 75. de Regular. in c. Statuimus, nu. 60. de Regular. 111
- 3 Conuiuium quid, & unde dictum, in c. Veniens, num. 3. de iureiuran. 219
- 6 Copula actualis non requiritur ad hoc vt malitia suppleat ætatem, sed sufficit aptitudo ad copulam, quæ ex alijs signis probari potest, in cap. De illis, si secundo, num. 5. de dispens. in pub. pag. 11
- 6 Copula, q. resolutur in dissolutionem ubi necesse est, alias requirit amorum concursus, in cap. Interfessis, num. 9. & seqq. de homicid. 251
- 3 Copula requirit concusum omnium copulatorum, & coniungit æque principaliter, in cap. Cum venisset, n. 49. de sac. Vnct. & in c. Insinuante, num. 54. Qui cler. vel vouen. 295
- 5 Copula carnalis inducit consensum coniugalem, licet nullum proferatur si aliquis tractatus præceſſerit: alijs secus, in c. Ad nostram, nu. 16. & 18. de coniug. seruo. 58
- 6 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 19. pag. 58
- 5 Cor hominis vagam, & mobilis omnimobili, in cap. Dolentes, num. 49. de celebr. Missar. pag. 309
- 5 Corniculus Scipionum familia post sexagesimum secundum annum Voluſum peperit, in c. Cum sis, n. 51. de conuerſ. coniug. 143
- 3 Coronationis dies dicitur ortus Imperij, in c. Licet de vitanda, n. 6. de elect. 21
- 3 in Corpore vitiatum non peccat anima, sed natura, in cap. Nisi cum pridem, num. 83. de renunc. pag. 160
- 5 Corpora Sanctorum an Episcopus possit de ecclesia ad ecclesiam transferre sine auctoritate Papæ, in cap. Cum ex eo, num. 14. & seqq. vsque ad nu. 29. de reliq. & vener. Sanct. pag. 339
- 5 Corpora Sanctorum iniussu Principis non sunt transferenda, ibidem num. 17. 339
- 5 Corporum defunctorum translatio cur legibus Imperialibus interdicta, ibidem. num. 24. pag. 341
- 5 Corpora excommunicatorum, & hæreticorum, exhumari debent, ibidem num. 25. 341
- 5 Corpora Sanctorum transferre an possit Episcopus sine Capituli consensu, ibidem num. 29. pag. 341
- 5 Corpora Sanctorum de loco ad locum sine iusta causa transferti non debent, ibidem num. 31. pag. 341
- 5 Corpora Sanctorum transferens sine legitima licentia qualiter sit puniendus, ibid. num. 34. pag. 341
- 3 Corpora multa Sanctorum veneramus in terris, quorum animæ cruciantur in inferno, in cap. Venerabili, o. 20. de Testibus. 198
- 5 Corpus mulierum non vis maculat, sed voluntas, in c. Ex publico, n. 48. de conuerſ. coniug. pag. 157
- 3 Corpus delicti constare debet etiam si reus verè, vel fide sit confessus, nec alijs potest sequi condemnatio, in cap. Petuenit, il primo, n. 11. & seqq. de iellib. cogen. 202
- 3 Corpus delicti constare debet, vt damnari possit contumax, qui in vim statuti, vel consuetudinis habetur pro confessio, ibidem num. 13. pag. 202
- 4 Diuersitatem corporum diuersitas sæpe sequitur animorum, in c. Quia diuersitatem, n. 4. de concess. Præben. 238
- 3 Correctio fit ad penitentiam, in c. Ad nostram, n. 13. de Appellat. 240
- 3 Correctio fraternalis regula an sit seruanda cum Summo Pontifice, in c. Significasti, n. 67. de elect. 47
- 7 Correctio legum induci non debet per subauditos & tacitos intellectus, in cap. Accedentibus, num. 31. de excess. Prælat. 15
- 6 Correctio debet esse levis, & moderata, in c. Ad audientiam, n. 10. de homic. 262
- 1 Correctio an depositionem contineat, in c. Dilectus, il primo, n. 24. de rescript. 250
- 4 Correctio iuris est fauorabilis quando sit reclusa ad ius commune antiquum, in cap. Non amplius, n. 63. de Insit. 210
- 3 Correctio, & reformatio an, & in quo differant, remissiuè, in c. Conquerente, num. 22. de off. Ordin. 464
- 6 Crimen qui potest emendare, & non corrigat ipse committit, in cap. Ad abolendam, n. 56. de Hæret. 218
- 4 Correctio iurium induci non debet per subauditos intellectus, in c. Cum dilectus, nu. 3. de success. ab intellat. 357
- 6 Correctio coactiua est actus iustitie, seu fraternalis, & vtraque est in præcepto, in cap. Licet Heli, n. 4. de Simon. 163
- 6 Correctio coactiua est actus iustitie, correctio fraternalis est actus charitatis, ibidem num. 6. pag. 163
- Vide in ver. Prælati quoad correctionem subditorum.
- Correctio Penitentiariz.
- Vide in ver. Penitentiariz.
- Et in ver. Officialis.
- 3 Corrigitur quid sit, in cap. Ad nostram, n. 15. de Appellat. 240
- 6 Clericus licet propriam familiam corrigere etiam moderatè verberando, nec casus mortis inde contingens illi imputatur, in cap. Ad audientiam, o. 8. de homic. 262
- 3 Correlatiui posita se ponunt, & peremptoria se perimunt, in cap. Perniciosam, num. 43. de off. Ordin. 430
- 3 Correlatiui in eodem subiecto esse non possunt, in cap. Cum pridem, num. 143. de Pactis, pag. 560.
- 3 Correlatiuorum natura est vt concessio vno censetur concessum & aliud, ibid. n. 146. 560
- 7 Prohibitio facta vni ex correlatiuis censetur etiam alteri facta, in c. Quanto, n. 20. de Priuil. pag. 86

- 6 *Correspondentia* præsumitur ex proximitate temporis, in cap. Nauigantes, num. 23. de Vfur. pag. 297
- 5 *Corrupta* indecorum est vt præstet virginibus, in cap. Cum sis, num. 77. de conuers. coniugat. pag. 145
- 3 *Corrupta* per vim absolutam dormiendo, vel in furore existens non potest inter virgines velari, in c. Sacris, num. 11. de his quæ vt met. caus. pag. 589
- 5 *Corrupta* violententer perdit virginitatem, non tamen eius beneficium quantum ad Deum, in c. Ex publico, n. 29. & 55. de conuers. coniugat. pag. 154
- 5 *Corrupta* violententer inter virgines consecrari non potest, ibid. n. 5. 157
- 6 *Couarruuia* opinio adstruens ebrium sua culpa non esse irregularem ex homicidio refellitur, in cap. Si constiterit, num. 33. de Accusat. pag. 119
- 4 *Crapula* quid sit, & vnde dicatur, in cap. A crapula, num. 8. de vita, & honest. Cleric. pag. 2
- 4 *Crapula* quandoque inebriat, & mentis exilium inducit, ibidem n. 12. 2
- 7 *Creare* est ex nihilo aliquid facere, in c. Qui Presbyterum, n. 8. de pen. & remiss. 105
- 3 *Credens* vt loquitur etiam si falsa loquatur, fide-liter loquitur; & è conuerso, in c. Venerabili, n. 23. de Testib. 198
- 5 *Credo* verbum à Legislatore prolatum non importat opinionem, sed veritatem, in c. Con-sulci, n. 4. de Regular. 90
- 3 *Credimus* ver. Exponitur idest scimus, in c. Cum olim, n. 18. de sent. & re iudic. 233
- 6 *Credimus* verbum à Legislatore prolatum inducit iuris dispositionem, in c. Per tuas, il primo, n. 1. de Simonia. 168
- 6 *Idem* de verbo videtur, ibid. num. 2. 168
- 6 *Prælati* non debet esse facilis ad credendum, in præiudicium alterius, in c. Licet Heli, n. 7. de Simon. 163
- 6 *Credendi* facultas cessante proximi præiudicio est simplicitatis, & iustitiæ, ibidem num. 8. pag. 163
- 5 *Creditor* an possit furari rem debitoris sui sibi naturaliter obligati, in c. Si quis, nu. 4. vers. Quinimò licet ei, de Regular. 13
- 1 *Credulitas* quod duplex, & per quos gradus ad plenam credulitatem perueniatur, in c. Ne iniuri-taris, n. 261. de consil. 80
- 3 *Crescere* inuitus nemo cogitur, in c. Quanto, n. 18. de Trans. Episc. 132
- 5 *Crimina* sunt iustinenda ratione scandali, vel schismatis, in cap. Explicati, n. 46. de obseru. Ieiun. 353
- 7 *Crimen* suum non tenetur quis prode cum graui honoris detrimento, in c. Officij, n. 10. de pen. & remiss. 119
- 4 *Crimina* regulariter morte extinguuntur in cap. Cum secundum, n. 27. de præben. 111
- 3 *Crimina* multa licet occulta impediunt ordinis executionem, etiam post peractam penitentiam, in c. Dilectus, n. 24. de tempor. ordin. pag. 200
- 5 ob *Criminis* immanitatem receditur à communibus regulis iuris, in c. Immunitatem, n. 7. de Immunit. Eccles. 390
- 6 *Crimina* grauius quæ sint, & quæ leuius, in cap. Omnipotens, num. 17. de Accusat. 113
- 2 *Criminosi* non prohibentur admitti ad concursum, cum sit in facultate Ordinarij eos non approbare, in cap. Eam te, num. 19. de ætat. & qualic. 240
- 2 *Criminosus* post peractam penitentiam incipit esse quod non erat, in c. Super eo, num. 9. de Bigam. 359
- 3 *Criminosus* ineligibilis est, in c. Cum in cunctis, n. 11. de elect. 36
- 1 *Item* inopellabilis, in c. Bonæ memoriæ, n. 74. de postul. Prælat. 281
- 2 *Criminosus* occultus moueri potest ne promoveatur ad Ordines, sed prohiberi non debet, in cap. Ex tenore, num. 1. de tempor. ordinat. pag. 181
- 2 *Criminosus* occultus penitentia, vel illius parte peracta potest in susceptis ministrare, etiam si crimen sit degradatione dignum, ibid. num. 2. pag. 181
- 2 *Et* quid si crimen impediatur ordinis executionem, etiam post peractam penitentiam, ibid. num. 6. 181
- 2 *Satisfactio* criminosi occulti an ex præcepto præcedere debeat celebrationem Missæ, ibid. num. 3. 181
- 2 *Crimen* etiam enorme si sit occultum non impedit quominus ad penitentiam possit quis sine peccato officio suo vi, & ad maiores ordines ascendere, ibid. n. 4. 181
- 3 *Nec* requiritur dispensatio Episcopi, ibid. nu. 5. pag. 181
- 2 *Fallit* si crimen impediatur officij executionem, etiam post peractam penitentiam, quia tunc non licet sine peccato ascendere, vel ministrare, ibidem n. 6. 181
- 3 *Et* quæ sint eiusmodi crimina, ibidem num. 7. pag. 181
- 2 *Episcopus* ob crimen occultum quâcumque enorme non potest de iure communi interdicere subito ascensum ad ordines, ibid. n. 8. 181
- 2 *Etiamsi* crimen sit tale vt post peractam penitentiam impediatur ordinis executionem, ibid. num. 9. 181
- 2 *Et* quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 12. 181
- 2 *Vindictæ* ratio cessat in occultis criminibus, ibid. num. 10. 182
- 2 *Episcopus* ex Concilio Tridentino potest ob crimen occultum extraiudicialiter prohibere subito ascensum ad sacros Ordines, eumque suspendere à susceptis ordinibus, gradibus, & dignitatibus, ibid. nu. 12. 182
- 2 *Episcopus* an possit ex causa etiam extraiudicialiter interdicere Subdiacono ascensum ad Ordines Diaconatus, & Presbyteratus, ibid. num. 13. & seq. vsque in fin. 183
- 2 *Episcopus* potest ob occultum crimen suspendere iam promorum ad sacros Ordines ne ministret, etiam sub poenâ excommunicationis, num. 19. 184
- 2 *Crimen* impediens ordinis executionem post peractam penitentiam est iusta causa cedendi Episcopatu, in c. Nisi cum pridem, num. 15. de renunc. 184
- 3 *Crimina*, quæ post peractam penitentiam impediunt officij executionem quæ sint, ibidem, num. 17. 184
- 2 *Crimen* hæresis, & assassinij inducunt priuationem

INDEX RERVM,

- nem tituli ipso iure, ibid. n. 44. 157
- 6 Crimen qui potest emendare, & non corrigit, ipse committit, in cap. Ad abolendam, num. 56. de Hæreticis. 118
- Criminis socius,
Vide in vet. Socius.
- 6 Criminosi regulariter condemnari, & puniri debent etiam si penitent, in d. c. Ad abolendam, num. 16. de Hæreticis. 113
- 6 Fallit in hæreticis, & cur. ibid. num. 17. 113
- 6 Criminosus primò est arguendus, secundò increpandus, tertiò deponendus, quartò excommunicandus, quintò deponendus, in c. Qualiter, & quando, il secundo, num. 13. de Accusat. 114
- Cruciata.
Vide in vet. Bulla Crucitata.
- Et in vet. Oratorium.
- 3 Culpa deletur per penitentiam, irregularitas secus, in cap. Super eo, num. 6. & 9. de bigam. pag. 359
- 6 Culpa leuissima an sufficiat ad irregularitatem contrahendam, in c. Audientiam, num. 34. de homicid. 265
- 7 Culpa ubi est maior, ibi debet esse maior vindicta, in c. Nuper, num. 19. de sentent. excomm. pag. 168
- 3 Culpa licet tollatur per penitentiam, tamen in omnibus non deletur infamia, in c. Nisi cum pridem, num. 18. de reuoc. 154
- 6 Culpa leuissima in committendo transit in culpam leuem, in c. Quidam, num. 10. de homicid. pag. 273
- 6 Culpa tunc adest si omnia facta sunt quæ diligentissimus quisque obseruaturus fuit, ibid. num. 11. 274
- 5 Cura habitualis an, & quando obliget ad residentiam, in cap. In seclis, num. 14. de capell. Monachor. 223
- 5 Cura animarum in Monasterio ubi est Congregatio Monachorum, non incumbit Abbati & Monacho, sed Monasterio, seu ecclesiæ ipsorum, ibidem n. 15. 223
- 3 Cura animarum incumbit Capitulo, non autem Episcopo, cum ecclesiæ Collegiata habet Patrocinium, in cap. Ex parte, num. 13. de offic. Vicar. 386
- 3 Cura animarum in Cathedralibus & Collegiatis curatis non est penes singulares personas, sed penes Capitulum, ibid. n. 14. 386
- 3 Cura non est diuidenda inter Sacerdotes, sed unus constituendus qui eam regat, ibidem n. 15. 386
- 3 Curam animarum exercentes quas qualitates habere debeant ex sacrorum Canonum precepto, ibidem num. 17. 387
- 7 Cura quid sit, in cap. Omnis, num. 56. de penit. & reuoc. 130
- 5 Curam animarum habentes tenentur iure Diuino oues suas cognoscere, & illarum custodiam incumbere, in c. Ne Religiosi, num. 3. de regular. pag. 113
- 4 Cura animarum ceteras omnes superat, & excellit, in cap. Extirpandæ, §. Qui verò, num. 27. de præben. 156
- 4 Cura habitualis in foro animæ an sit penes Canonicum, cuius præbenda vnica est Patrocinialis, in c. Expositi, num. 36. de præben. 183
- 3 Curator datus hæreditati iacenti compromittere non potest, in c. Cum tempore, num. 24. & 28. de arbit. 604

- 3 Potest tamen cogi ad compromissum ex forma statuti, ibid. num. 40. 606
- 3 Curator dari potest etiam pupillo, in c. Magnus, num. 7. de oblig. ad ratione. 341
- 4 Curatis inferioribus non licet abesse etiam per hebdomadam absque licentia Episcopi inscriptis, in c. Relatum, n. 32. & 49. de cler. non residen. 37
- 3 Curato non licet ecclesiæ deferere ut transeat ad vitam eremiticam, in c. Nisi cum pridem, num. 4. de reuoc. 152
- 4 Curatus, & Rector Parochialis annexæ quis dicatur, in cap. Expositi, num. 33. de præben. pag. 181
- 4 Quid si Parochialis sit annexa præbendæ Canonicali, ibid. n. 35. 181
- 4 Et quid si sit annexa Capitulo, vel mensæ Capitulari, ibidem num. 41. 181
- 4 Et quid si sit assignata certa portio super fructibus Parochialis alicui ex Canonicis, vel Capitulo, ibid. num. 41. 181
- 3 Curati tenentur præstare Prælati obedientiam, per iuramentum, nec sufficit manualis, in cap. His quæ, num. 6. de maior. & obed. 503
- 7 Curia Romana committit causas matrimoniales Episcopis, & si alios adiungit ponit clausulam, Quod si non omnes, tu frater Episcopo, in cap. Accedentibus, n. 23. de excess. Prælat. 14
- 3 Curialis conueniatur in partibus coram loci Ordinario an possit opponere declinatoriam, & petere ut causa ad Curiam remittatur, in cap. Licet, num. 40. & seq. usque in fin. de foro comp. 83
- 3 Quid de iure comuni, ibidem n. 41. 83
- 3 Et quid vigore Eugenianæ, ibid. n. 43. 83
- 3 Procurator Curialis item contestando in partibus coram loci Ordinario censetur illius iurisdictionem prorogare, & excludit principalem à beneficio eugenianæ, ibidem num. 54. pag. 85
- 3 Custos ecclesiæ dicitur, cuius, quæ ecclesiæ competunt custodienda committuntur sub obedientia Archiepiscopi, in cap. Custos ecclesiæ, num. 1. de off. Custod. 384
- 3 Custodis officium quod sit, ibid. num. 2. 384
- 3 Custodes ecclesiæ vacantibus ad quem spectet, in c. Cum vos, num. 13. de offic. Ordinari. remissivè. pag. 440

D

- 3 Damnum non sufficit eijcere per penitentiam in oratione, & ieiunio, nisi restituantur fructus iniuste percepti, in c. Grauis, num. 90. de resit. spoliat. 151
- 3 Damnum, & reprobare, an & in quo differant, in c. Dominus, num. 4. de Summa Triuit. & fid. Cathol. 13
- 6 Damnatu ad mortem peccat aufugiendo de carcere, in cap. Falsidicus, num. 16. de crimin. fals. 315
- 4 Damnatu ad vitium supplicium vestes non auferentur, in cap. Odoardus, num. 16. de solut. pag. 296
- 6 Damni facti aliquem videtur & auferri id quo ipsum damificat, in c. Mandato, n. 23. de simon. 180
- 6 Damni facti aliquem impediendo ne adipiscatur

- sur quoderat in via habendi, tenetur aliquam recompensationem facere, secundum conditionem personarum, & negotiorum, ibid. n. 32. pag. 180
- Vide in ver. *Concurfus*.
- 5 *Damnū* non debet quis sustinere vnde meruit gratiam reportare, in c. Ne religiosi, n. 25. de Regular. 114
- 4 Duplex damno, quis affici non debet, in cap. Ex parte, n. 7. de Cler. agrot. 199
- 8 *Darius* qualiter admittere debeat supplicationes illas quibus habens Parochiam, vel simplex sufficiens petit sibi aliam Parochialem, vel aliud simplex, in c. Cum iam dudum, n. 53. de prob. 133
- 6 *Date* tempus non attenditur in mandatis de dispensando, vel conferendo quoad habilitatem impetrantis, in cap. Mandato, num. 67. de simon. 184
- 6 *Habilitas* sufficit quando potentia explicatur ad actum, ibid. d. n. 67. 184
- 4 *Date* tempus, vel receptionis an attendatur in rescriptis ad lites, vel ad beneficia, in cap. Dilectus, si secundo de proben. 139
- 4 Quoad habilitatem, vel inhabilitatem impetrantis in litteris ad beneficia inspicitur tempus executionis, & non date, ibid. num. 1. & seqq. 139
- 4 Nisi a principio fuerit commissa subreptio, ibid. pag. 139
- 4 *Datum* ob causam repeti potest causa non sequuta, in c. Significatum, num. 35. de proben. pag. 101
- 6 *Dare* verbum liberalitatem notat, non necessitatem, in cap. In ordinando, num. 7. de simon. pag. 143
- 4 *Debet* verbum regulariter necessitatem importat, in cap. Qualiter, num. 37. de cler. non resid. pag. 62
- 3 *Debet* ver. ex proprietate vocabuli est necessitatum, in cap. Et si si. m. 9. de rebus, num. 4. de his quæ sunt à Prelat. sine eoul. cap. 369
- 2 *Debet* verbum non semper est præceptum, in c. De eo, num. 37. de tempor. ordinat. 179
- 3 *Debet* verbum non est semper præceptum, in c. De eo, num. 37. de tempor. ordinat. 179
- 7 *Debeat* verb. præceptum, & necessitatem importat, & si quando sapiat honestatem, illud est speciale, in c. Qui Presbyterum, num. 28. de poenit. & remiss. 107
- 2 *Debilis* corporis impediens executionem pastoralis officij est iusta causa cedendi, in cap. Nisi cum pridem, n. 49. de renun. 157
- 2 *Debiliter* corporis non sequitur debilitas cordis, intellectus, & spiritus, ibidem num. 55. pag. 157
- 3 *Debilis* corporis excusat à muneribus personalibus quæ corpore, non quæ consilio adimplentur, in cap. Licet, num. 18. & 33. de censib. pag. 269
- 4 *Debitor* qui iuit in corpore, liberatur ab obligatione soluendi poenam pecuniariam, in d. c. Odoardus, num. 5. rati solutione. 298
- 6 *Debitor* si iuravit ad certam diem solvere sub certa poena si non soluat creditores in heredes lapsi, poena non committitur, nec est periturus, in c. Absolutus, num. 8. & seqq. de hereticis. 233
- 6 *Debitoris* iuramentum habet tacitam conditionem si creditor in eodem statu manserit, ibid. num. 9. 233

- 6 *Debitor* lapsi in heresim tenetur soluere scilicet si bona sunt publicata, ibid. num. 10. 233
- 6 *Debitor* excommunicati non tenetur ei debitum soluere, sed illud deponere debet apud eadem sacram, donec ab excommunicatione fuerit absolutus, ibid. n. 11. 233
- 6 *Debitor* est mutuant naturaliter obligatus ad antidota, in cap. Consultuit, num. 6. de viuis. pag. 293
- 4 *Debitor* in officijs, & muneribus personalibus non liberatur si per alium facit, in c. Ex parte, num. 50. de cler. non residen. 52
- 3 *Debitor* non potest prævenire tempus solutionis, quando dilatio apponitur est creditoris gratia, in cap. Presbyter, num. 7. de celebr. Militar. pag. 294
- 4 *Debitor* qui non est soluendo, excommunicatus, quia non soluit, absoluitur cum cautione de soluendo si ad pinguorem fortunam devenit, in cap. Odoardus, num. 1. de solut. 294
- 4 *Excommunicatio* notorie iniusta, ut quia sit lata contra debitorem, qui notorie non est soluendo, an sit ipso iure nulla, ibid. num. 11. & seqq. 294
- 4 *Debitor* ad hoc vt gaudeat beneficio c. Odoardus, quæ requirita debeant concurrere, ibid. num. 13. & seqq. vsque ad n. 70. 296
- Vide in ver. *Clericus* quoad privilegium cap. Odoardus.
- 4 *Debitor* laicus nisi cedat bonis, pro debito censi in solidum conveniri, & in carcerem detrudi potest, ibid. num. 14. 296
- 4 *Debitor* laicus si quid acquirit post cessionem honorum, non convenitur nisi in quantum facere potest, ibid. num. 17. 296
- 1 *Decanatus* Clodien. habens nudam præminem etiam in ecclesia sine iurisdictione, fructibus, dote, voce, & loco in Capitulo, residentiam non requirit, in cap. Cum omnes, num. 27. de consuet. 118
- 2 *Decanatus* an sit Dignitas, in cap. Vt Abbates, num. 22. de stat. & qual. 219
- 2 *Decanus* an sit maior Archidiacono, vel e contra, in c. Cum in sanctis, 9. Inferiora, num. 1. de elect. 52
- 2 *Decanus* est honorabilior de Capitulo, in cap. Vt Abbates, num. 20. de stat. & qual. 219
- 2 *Decanus* non est de Capitulo nisi sit etiam Canonicus, vel hoc habeat consuetudo, ibidem num. 23. 219
- 2 *Decanus* an sit maior Praeposito, vel e contra, ibid. n. 33. 220
- 4 *Decem* homines possunt infamare Presbyterum, ut ei sit purgatio indicenda, in c. Vesta, n. 58. & 118. de cohabit. Cler. & mulier. 12
- Vide in ver. *Populus*.
- 3 *Decernere* necessitatem indusit, & referri potest tam ad nouæ legis edicionem, quam ad legis iam editæ declarationem, in cap. Quoniam, n. 32. de consuet. 177

Decima, communis.

- 4 *Fructuum* appellatione veniunt Decima, & quicquid ex fundo nascitur, & renascitur, in cap. Cum contingat, num. 45. & seqq. de Decimis. pag. 233

INDEX RERVM,

- 4 Oblationum , & obucutionum appellatione veniunt etiam Decimæ, ibidem num. 41. 397
  - 5 Decimæ, & alia iura merè spiritualia cum vniuersitate non transeunt, in cap. Ex litteris, n. 7. de Iurepatr. 240
  - 5 Decimæ in generali donatione non includuntur, ibid. num. 9. 240
  - 5 Nisi tale ius donetur Ecclesiæ quod habeat in se temporalia iura, vt Præbenda, ibid. n. 10. pag. 240
  - 4 Decimas integrè non solucentes excommunicari debent, & sic mortaliter peccant, in c. In aliquibus, n. 2. de Decimis. 400
  - 3 Decimarum causa si sit quæstio super iure decimandi spectat ad forum Ecclesiæ tantum; secus si super facto, in cap. Tuam, num. 39. de ordin. cognit. 133
  - 4 Decimæ communes, non autem ex pacto, pollicitatione, vel voto comprehenduntur in Clem. Dispensatam, de Iudicijs, in c. Nuper, n. 5. de Decimis. 403
Vide in ver. *Causa ecclesiastica*.
- Decimarum consuetudo, præscriptio, priuilegium.*
- 4 Consuetudo plurimum valet in transferendo ius decimarum de vna ad aliam Ecclesiam, in c. Cum contingat, nu. 18. & 36. de Decim. pag. 394
  - 4 Consuetudo vt oblationes factæ imagini alicuius sancti debeantur laico domino muri vbi depicta est illa imago, non valet, in cap. Pastoralis, numer. 19. de his quæ sunt à Prælat. pag. 265
  - 4 Etiam respectu administrationis, ibid. num. 20. pag. 265
  - 4 Fallit, ibid. n. 21. & 22. 265
  - 4 Consuetudo vt oblationes non debeantur Parochiali, sed alteri Ecclesiæ, seu personæ ecclesiasticæ valida est, ibid. num. 36. 267
  - 4 Consuetudo etiam immemorabilis non potest in totum eximere quemquam laicorum à solutione decimarum prædialium, in cap. Nuper, n. 20. de Decim. 404
  - 4 Et quo casu possit eximere Religiosos ab huiusmodi solutione, ibid. n. 21. 404
  - 4 Consuetudo eximens à solutione decimarum, an sit attendenda, in c. In aliquibus, num. 10. & seq. de Decim. 401
  - 4 Quid in Clericis, & Religiosis, ibid. num. 11. pag. 401
  - 4 Et quid in laicis, ibid. num. 12. 401
  - 4 Consuetudine induci non potest, vt laici ex toto sint exempti à solutione decimarum prædialium, sed ad hoc requiritur vel priuilegium, vel immemorabilis cum fama priuilegij, ibid. num. 13. 401
  - 4 Et quid post Bullam Urbani VIII. ibid. n. 14. pag. 401
  - 4 Consuetudine induci non potest vt Decimæ uulgi Ecclesiæ sint soluenda, in cap. Significauit, n. 17. de Paroch. 384
Vide in ver. *Laicus quoad Decimas, & oblationes*.
  - 4 Decimas qui præscribitur in aliena Parochia, si ibi insurgunt noualia, ipsorum decimas non habebit, in cap. Cum contingat, n. 1. de Decim. pag. 393

- 4 Decimas præscribere vna potest Ecclesia in Parochia alterius Ecclesiæ, ibid. n. 2. 393
- 3 Requiritur tamen quadragenaria cum titulo, vel immemorabilis, ibid. n. 3. 393
- 4 Decimas an possit Clericus præscribere non intuitu Ecclesiæ, ibid. num. 4. 393
- 4 Decimarum perceptio in aliena Parochia non extenditur ad noualia si competat ex præscriptione, vel consuetudine; secus si ex priuilegio, & quæ sit ratio differentia, ibid. nu. 5. & seqq. vltque ad n. 11. 393
- 4 Decimas petens ex præscriptione de singulis prædijs probare debet, ibid. num. 6. 393
- 4 Decimæ possunt præscribi à Religiosis, aut Clericis secularibus tam adiuuè, quàm passiuè, in cap. Nuper, num. 36. de Decim. 406
- 4 Requiritur tamen immemorabilis, vel quadragenaria cum titulo, ibid. n. 37. 406
- 4 Decima omnium fructuum prædij debetur ei, qui præscripsit sibi decimas; sed ad aliud prædium præscriptio non extenditur, in cap. Cum in tua, num. 1. de Decim. 400
- 4 Priuilegium super Decimis an sit latè, vel stricte interpretandum, in cap. Cum contingat, n. 8. de Decim. 393
- 4 Decimarum concessio includit etiam futura, ibid. num. 9. 393
- 4 In Decimis prædialibus, quæ debentur Ecclesijs non Parochialibus ex priuilegio, vel præscriptione, aut alio iure speciali, an habeat locum cap. Nuper, de Decimis, ibid. n. 3. & seqq. vltque ad nu. 10. 403
- 4 Quid si decimæ debeantur Ecclesiæ Cathedrali, ibid. n. 8. 403
- 4 Et quid si debeantur inferioribus Ecclesijs ex consuetudine, vel priuilegio, aut præscriptione, ibid. num. 9. 403
- 3 Priuilegium exemptionis à decimis prædialibus concessum Religiosis Societatis Iesu absque derogatione cap. Nuper, de decimis, validatur à Gregorio XIII. in c. Ex parte, n. 9. de Capell. Monach. 228
- 4 Priuilegium quod habent Religiosi non soluendi decimas de noualibus, quæ proprijs manibus excolunt, per hoc capitulum non fuit sublatum, in cap. Nuper, num. 22. de Decimis, pag. 435
- 2 Locatio prædiorum decimalium in eo, qui ex consuetudine non soluit decimas, est prohibita, in c. Sanè, il secondo, num. 21. de offic. Delegat. 392

Decimarum infeudatio.

- 4 Decimarum donatio, quas laici ante Conciliū Lateranense habuit in feudum, facta per eum Ecclesiæ de solius diocesani consensu valida est, in c. Cum Apostolica, n. 1. de his quæ sunt à Prælat. 260
- 4 Decimarum infeudatio in laicum quo tempore primum fuerit prohibita, ibidem, num. 4. pag. 260
Vide in ver. *Laicus quoad decimas, & oblationes*.
- 6 Decimæ Papales exiguntur pro ingruentibus ecclesiæ necessitatibus, nec sunt peremptor. in cap. Præterea, num. 25. Ne Prælat. vires suas, pag. 190

Decima personales.

- 4 Decimæ personales solui debent Ecclesiæ, ubi quis habet domicilium, prædiales verò ubi prædia sita sunt, in cap. Significauit, num. 15. de Paroch. 384
- 4 Nisi ex consuetudine alteri Ecclesiæ debeantur, ibid. num. 16. 384
- 4 Decimæ personales pertinent ad Ecclesiæ ubi quis audit Diuinam, & percipit Sacramenta, in or. Cum contingat, n. 10. 31. & 36. de Decim. 394
- 4 Decimæ personales transeunt in Parochialem, nouiter erectam, etiam ante vllam Episcopi assignationem, ibidem, num. 32. & sequent. 394
- 4 Decimæ personales non debentur parochiali, si quis mutauerit domicilium, sed secundæ, ibid. n. 33. 399
- 4 Decimæ personales cui Ecclesiæ debeantur si quis pereceperit Sacramentum Baptismi in Ecclesiæ matrice, & reliqua sacramenta in Parochiali, ibid. n. 35. 399
- 4 Decimæ personales sunt diuidendæ inter plures Ecclesias pro rata temporis, quo Parochiani in eis audiunt Diuinam, & recipiunt Sacramenta, ibid. num. 36. 398
- Vide in vet. *Decima quo iure, & quibus.*

Decima de quibus soluenda.

- 4 Decimandi ius an, & quando extendatur de specie ad speciem, in c. Cum contingat, n. 11. & seqq. vsque ad n. 16. de Decim. 393
- 4 Quasi possessio decimandi fructus vnus fundi, ex quo solum frumentum colligebatur, extenditur etiam ad milium, ibid. num. 17. 394
- 4 Decimas percipiens ex piscibus, piscariis, aut nemoribus obtinere debet etiam de noualibus, quæ ibi infurgunt, ibid. n. 14. 394
- 4 Idem si percipiat decimas ex agro pro parochia, qui posita pro alia parte factus noualis, ibid. n. 15. 394
- 4 ad Decimas præstandas Episcopus etiam non requisitus potest ex officio compellere possessores terrarum, in cap. Quoniam, n. 6. de Decimis. 389
- 4 Decimæ etiam de fructibus prædiorum dotalium Ecclesiæ, vel monasterij solui debent illis Ecclesiis, quibus antea solvebantur, in cap. Numer, num. 10. de Decim. 404
- 4 Item solui debeat de fructibus fundi, vel mansi monasterij ante illius constructionem, siue excolatur proprijs manibus, siue alijs excolendus tradatur, ibid. n. 11. 404
- 4 Secus postquam monasterium fuerit ibi ædificatum, ibid. n. 12. 404
- 4 Decimæ prædiales 4 Regularibus priuilegiatis soluenda sunt de fructibus illarum possessionum, quas acquisuerunt post datam Concilij Generalis, ibid. num. 14. 404
- 4 Secus de acquisitis ante, ibid. num. 16. 404
- 4 Decimas de possessionibus acquisitis post Generale Concilium Regularibus priuilegiatis ita deum tenentur soluere, si de illis antea decimæ solvebantur, ibid. n. 18. 404
- 4 Alijs. secus, ibid. num. 19. 404
- 4 Et quid si Decimæ antea solvebantur ratione solius administrationis Sacramentorum, ibid. num. 20. vers. Quod autem dictum est. 404
- 4 Decimæ prædiales solui debent sine vlla deductione seminis, & aliorum sumptuum, qui sunt

in agricultura, in c. Grauis, n. 6. de Restitut. spoliat. 146

Decima quo iure, & quibus debeantur.

- 6 Decimarum decimæ summo Sacerdoti in lege vereri ex præcepto Diuino à Leuitis præstabantur, in cap. Præterea, n. 18. Ne Prælat. vices suas. 189
- 6 Decimæ debentur iure Diuino omnibus eorum, animarum habentibus, ibid. n. 21. 190
- 4 In Decimis percipiendis quis funder intentionem de iure communi, in c. Cum contingat, num. 16. & seqq. vsque in finem, de Decimis. pag. 394
- 4 Quid si Episcopus concetur cum Ecclesiæ Baptismali, vel Parochiali, ibid. num. 17. & seqq. vsque ad num. 21. 394
- 4 Et quid si Baptismalis cum Parochiali concurrat, ibid. num. 31. & seqq. vsque in finem. 394
- 4 Parochialis Ecclesiæ de iure communi fundat intentionem super decimis prædialibus ex fructibus, qui colliguntur infra limites Parochiæ suæ, ibid. n. 21. 395
- 4 Siue Parochialis sit etiam baptismalis, siue non, ibid. n. 22. 395
- 4 Episcopus fundatam habet intentionem de iure communi super quarta decimarum sui Episcopatus, ibid. num. 23. 395
- 4 Siue concurrat cum Ecclesiæ baptismali, siue cum Parochiali, ibid. n. 24. 395
- 4 Episcopus an funder intentionem quoad perceptionem Decimarum in totum faciendam nomine parochialium ecclesiarum, anue pro sua quarta decimarum agere possit immediate contra parochianos, remissiuè, ibid. num. 25. pag. 395
- 4 Cathedralis Ecclesiæ si habeat limitaram parochianam fundat intentionem in perceptione decimarum in totum infra suos limites, ibidem num. 27. 395
- 4 Idem si decimæ non sint in parochia alicuius Ecclesiæ, ibid. num. 28. 396
- 4 Idemque si parochia non sint distinctæ, aut in diocesi non sit alia parochia, quàm Cathedralis, ibid. n. 29. 396
- 4 Decimæ in parochia nouiter erectæ de iure communi an spectent ad Ecclesiæ matricem, an verò ad nouam parochialem, ibid. n. 31. & seqq. vsq. ad n. 43. 396
- 4 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem n. 43. vsque ad n. 51. 396
- 4 Et quid an decimis personalibus, ibid. num. 52. pag. 396
- 4 Decimæ de iure communi non sunt rebus subrahenda, vt de iur. Capellis, ibid. n. 33. & 42. pag. 396
- 4 Ecclesiæ eo ipso quod habet limitatam parochiam de iure communi, debentur illi redditus spirituales provenientes ex prædijs intra parochiam inclusis, ibid. num. 40. 397
- 4 Oblationum, & obventionum appellationes veniunt etiam decimæ, ibidem num. 41. 397
- 4 Decimæ, vel alia corpora redimuntur matricis Ecclesiæ ab Episcopo assignari possunt Rectori parochialis nouiter erectæ, ibidem, num. 44. pag. 397
- 4 Decimæ prædiales debentur Ecclesiæ in cuius parochia sita sunt prædia, personalis verò ubi spiritualia recipiuntur, ibidem num. 2. 388

INDEX RERVM,

- 4 Decretum quartum Episcopus exigere potest
immediatè à parochianis, ibid. num. 7. & 27.
pag. 382
- 4 Contrarium, ibid. num. 24. & 27. 389
- 4 Distinguitur à n. 20. vsque in fin. 389
- 4 In decimarum perceptione Episcopus, & paro-
chus sunt quasi portionarii, ibid. n. 8. 16. & 29.
pag. 389
- 4 Decima prœdialia totius Episcopatus integrè
ad Episcopum pertinent, si prœdia decimatoria
non sint infra limites alicuius parochiæ, aut
incertum sit de cuius parochia existant, ibid.
n. 9. & seqq. 389
- 4 Decima prœdiorum existentium in altera ex
duabus Parochiis sunt diuidendæ inter utram-
que Ecclesiam si non appareat infra cuius li-
mites prœdia sint sita, ibidem num. 11. 389
- 4 Insula si in mari appareat, decima noualium,
cui debeantur, ibidem num. 12. 389
- 4 Episcopus an pro sua quarta decimarum agere
possit immediatè contra Parochianos an verò
illam petere debeat à Parochis, ibid. num. 13.
pag. 389
- 4 Quid si parochi iam exegerint à parochianis
integras decimas, ibid. num. 11. 389
- 4 Et quid si nondum exegerint, sed ramen non
negligunt illas petere, ibidem, numero 12.
pag. 389
- 4 Et quid si sint negligentes an tunc episcopus
agere possit nomine ecclesiæ contra Para-
chianos pro integris decimis, ibidem num. 13.
& seq. 389
- 4 Et an iure proprio possit agere actione directâ
pro sua quarta Canonica, ibid. nu. 26. 389
- 4 Anve possit agere officio iudicis nobili, ibidem
num. 13. 389
- 4 Episcopus in prœdijs decimatorijs habet ius
reale, & coequale cum Parochis, ibid. nu. 16.
& 29. 390
- 4 Quæ reueltas, & conualiras tolli non potest
per negligentiam, vel malitiam parochiorum,
non comparentium, ibidem num. 17. & 30.
pag. 390
- 4 Parochiani per solutionem decimarum faciunt
Parochio consequuntur liberationem, nec su-
per quarta possunt ab Episcopo molestari,
ibid. nu. 21. 390
- 4 Decima qua ratione dicantur esse in potestate
Episcopi, ibid. nu. 24. 390
- 4 Actio simultanea Episcopi, & Parochi super de-
cimis admittitur, ibid. n. 31. 391
- 4 Decimarum quarta debetur episcopo propter
coniunctionem, & curam vniuersalem, quam
habet in ecclesijs subiectis, ibid. nu. 33. 391
- 4 In decimis debitis Cathedralibus episcopus
fundat intentionem de iure communi, in cap.
Nuper, num. 8. de decim. 403
- 4 Decima saltem prœdialia etiam hodie sunt sol-
uenda de iure Diuino, in c. In aliquibus, nu. 3.
& seqq. vsque ad num. 10. & num. 16. de decim.
pag. 400
- 4 Quid in decimis personalibus, ibid. nu. 5. & 15.
pag. 400
- 4 Decimarum præceptum in lege veteri partim
fuit morale, partim iudiciale, partim cere-
moniale, ibid. n. 4. 6. & 8. 400
- 4 Respectu quoræ hodie est de iure ecclesiastico,
ibidem num. 9. 400
- 4 Episcopus fundatam habet intentionem de

- iure communi super quarta decimarum sui
Episcopatus, in c. Cum contingat, num. 23. de
decimis. 395
- 4 Siue concurrat cum ecclesia baptismali, siue
cum Parochiali, ibid. num. 24. 395
  - 4 Episcopus an fundet intentionem quoad pe-
titionem decimarum in totum faciendam,
nomine Parochialium ecclesiarum, anve pro
sua quarta immediatè contra Parochianos,
ibidem, num. 25. remissive. 395
  - 3 Vicarius perpetuus fundat intentionem suam
super decimis, in c. Ex parte, num. 29. de offic.
Vicar. 388
  - 2 Decimalia prœdia alienari prohibentur sub
condicione de non soluendis decimis: tenet ra-
men alienatio, sed conditio vitatur, in c. Sa-
né, si secundo, num. 20. de offic. & pot. iudic.
deleg. 392
  - 2 Episcopus an præcipere possit suis subditis ne
alienent prœdia Regularibus priuilegiatis, nisi
reseruatis ecclesiæ decimis, ibidem num. 19.
pag. 391
- Vide in ver. *Decima personales*.
Et in ver. *Parochus quoad decimas*.

Decimarum transactio.

- 4 Super decimis transactio, seu compositio fieri
potest inter ecclesiasticas personas sine bene-
placito Apostolico, & afficit etiam successores,
in cap. Cum contingat, num. 19. de decim.
pag. 394
- 1 *Declaram* non inducit ius nouum, sed tantum
manifestat quod prius latebat, in c. Quoniam,
num. 15. de consuet. 178
- 1 *Declare* quid sit, ibid. num. 17. 178
- 3 *Declaratoria* facti semper requiritur quantum-
cunque lex imponat penam ipso iure, in cap.
Si quis, num. 25. de foro compet. 43
- 7 *Declaratoria* super facto Rebellionis non requi-
ritur quando de illa incidenter agitur, in cap.
Cum ex iurisdictione, num. 44. de Nou. oper. nunc.
ciat. 33
- 7 Nec quando rebellio est totaliter notoria. vt
nulla possit tergiversatione celari, aut defendi,
ibid. n. 45. 33
- 1 *Declarationes* Apostolicæ an dicantur statuta Ca-
nonum, in cap. Canonum statuta, num. 24. de
consuet. 180
- 1 *Declarationes* editæ Principis autoritate ha-
bent vim constitutionis generalis, in cap. Quo-
niam, num. 9. vers. Et in terminis, de Constitut.
pag. 176
- 3 *Declaratio* dubiorum emergentium ex decretis
generalium Conciliorum à Sede Apostolica
petenda est, in c. Cum venissent, num. 13. de iu-
dicijs. 31
- 1 *Declaratio legis* ab eo facta, qui à Principe au-
thoritatem habet legem interpretandi, essen-
tialiter non differt à lege declarata, ibid. n. 14.
pag. 178
- 1 *Declaratio legis* etiam obscure, & dubiè publi-
cationem non requirit, ibid. num. 44. 181
- 1 *Declaratio triplex*, & propriè fit super dubio,
ibid. num. 45. vers. Et sanè. 181
- 1 *Declaratio legis* trahitur etiam ad præterita,
imò & ad pendentia, ibid. num. 47. & 53.
& seqq. 182
- 5 *Declaratio legis* habet vigorem ex tempore le-
gis 182

- gis declarate, ibidem num. 53. 183
- 5 Declaratio Papæ quamvis edita in aliquo speciali easo facit ius commune quoad omnes, in cap. Super specula, num. 5. ne cler. vel Monach. pag. 432
- 6 Declaratio retrahitur ad principium actus declarari, in e. Quod a nobis, num. 30. de claud. despons. 29
- 7 Declaratio dubij ardui, & difficilis circa intelligentiam Canonis à Sede Apostolica petenda est, in c. Capellanus, num. 1. de ser. 111
- 8 Declaratio nouum ius non inducit, in cap. Super specula, num. 2. Ne cler. vel monach. 432
- De declarationibus Congregationis Concilij, Vide in ver. *Congregatio Concilij*.
- 9 Declaratio Apostolica alienius concessionis si non conueniat actui declarato, habendus est Pontifex pro circumuento, in cap. Cum olim, num. 15. de sent. & re iudicata. 234
- 10 Declaratio Papæ iniqua est ipso iure nulla, & tribuenda circumuentioni, vel importunitati, aut errori, ibid. n. 16. 234
- 11 Declaratio post appellationem est valida, in cap. Non potest, nu. 14. de sent. & re iud. 231
- 12 Declaratio dubiorum in iure consistentium à Sede Apostolica petenda est, in c. Cum illorum, num. 7. de sent. excom. 172

Declaratoria excommunicationis.

Vide in ver. *Excommunicatio quoad denunciationem*.

- 6 Declaratoria non requiritur ubi factum est notorium, in cap. Absolutos, num. 24. de hæret. pag. 224
- 7 Declaratur, ibid. num. 34. 224
- 8 Declinatoria fori nouiter orta opponitur etiam post litem contestatam, in c. Magnus, nu. 44. de oblig. ad ratioe. 348
- 9 Decretum quot compilationes fuerint, & qui illarum glossatores, in c. Cum uenissent, n. 62. de iudic. 32
- 10 Decreta Conciliorum, Decretales, & leges ciuiles à Gratiano volumini suo insertæ non aliam habent auctoritatem quam leges ipsæ, decreta, & decretales, in c. Super inordinata, nu. 27. de præben. 187
- 11 Decretales epistolæ etiam non clausæ in corpore iuris habent legis auctoritatem, in cap. Statutum, num. 42. de supplen. neglig. Prælat. 173
- 12 Decretalis epistola, decretum, dogma, mandatum, interdictum, & sanctio in quibus differant, in c. Canonum statuta, nu. 18. de constit. pag. 20
- 13 Decretales debent esse communes nec facile iudicari debent locales, in c. Peruenit, num. 11. de immun. eccles. 364
- 14 Supplementones ad Decretales non sunt permixtæ, & qui supplet, corrigit, in c. Relatum, il primo, num. 7. de testam. 346
- 15 Decretum irritans importat formam, in c. Ad nostram, num. 22. de Regular. & in c. Ad Apostolicam, num. 24. eod. tit. 32
- 16 Decreta Sedis Apostolicæ transgrediens quas penas incurrat, in cap. Si quis, nu. 29. de Regular. pag. 12
- 17 Decretum fidel Eugenij IV. editum in Concilio Florentino adstringit etiam Græcos, in c. Cum uenisset, n. 93. de sac. Vnct. 301

Repertorium in 5. libros Decret.

- 1 Decreti liber in quibus hodie intelligatur approbatus, ibid. nu. 46. 23
- 2 Decreto irritanti à partibus renunciari non potest, nisi tantum priuatam respiciat utilitatem, in c. Licet, num. 55. de foro compet. 85
- 3 Decretum irritans tollit contrariam consuetudinem tam præteritam, quam futuram, in cap. Cum olim, nu. 37. de maior. & obed. pag. 515
- 4 Decretum irritans operatur ut quidquid contra sit irritum sit ipso iure, ibid. num. 53. 517
- 5 Et inficit titulum, & possessionem, ibid. nu. 54. pag. 517
- 6 Decretum irritans tollit consuetudinem nedum præteritam, sed etiam futuram, in e. Non amplius, nu. 20. de instit. 217
- 7 Et operatur ut non possit dari de non usu Constitutionis, ibid. n. 31. 217
- Vide in ver. *Clausula decreti*.
- 8 Decretum irritans quoad penas non ligat ignorantes, in cap. Non sine, nu. 51. de arbit. 602
- 9 Decretum appositum in regressu, vel alia gratia non habet effectum nisi uolente eo, in cuius fauorem est appositum, in c. Cum accessissent, num. 26. de constit. 147
- 10 Decretum irritans in confirmatione Constitutionum quarum aliquæ habent clausulam annullatiuam actus contrarij, & alia non, minime inducit nullitatem quoad omnia, ibid. nu. 27. vsque ad n. 34. 147
- 11 Decretum irritans apponitur ad finem remouendi obstacula impedimenta executionem, actus, super quo decernitur, ibidem num. 33. pag. 148
- 12 Decretum irritans non impedit manutentionem, dum discutitur an principalis dispositio locum habeat, nec ue, ibid. n. 35. 148
- 13 Decreta Apostolica, & Conciliaria obligandi vim habent, etiam sub reatu mortalis peccati, in c. Quoniam, num. 21. de constit. 179
- 14 Decreta Clementis VIII. de Nouis ad habitum, & professionem non recipiendis ad quos terminos restringantur, in cap. Perlatum, nu. 53. de ijs, quæ uimēt, cau. 586
- 15 Decreta in Concilijs, quibus Summi Pontifices non præfuerunt, aut concipiuntur imperatiue, seu impersonaliter, aut nomine Concilij, in c. Antigonus, nu. 31. ne pacis. 535
- 16 Decreta in Concilio cui Papa præfuit ita demum edenda sunt non sine Concilio, si Papa in hoc consensit, aliis secus, ibid. nu. 41. & seq. vsque in fin. 537
- 17 Decreta generalia ante publicationem non ligant, in c. Nullus, nu. 45. de Paroch. 281
- 18 Sufficit tamen publicatio facta Romæ, ibidem num. 46. 281
- 19 pro Decretis in testamentis Clericorum interpositis si quid Episcopus de iure vel consuetudine potest accipere non debet excedere taxam consuetam, in cap. In ordinando, num. 36. de simon. 146
- 20 Decretum Gratiani à Gregorio XIII. approbatur ut pars corporis iuris Canonici, in c. Tria, n. 22. de despons. impuber. 18
- 21 Decretum prohibens Regularibus accessum ad monasteria Monialium an derogat Constitutioni Gregorij XIII. in c. Vt iuxta, num. 35. de offic. Ordin. 473
- 22 Decretum irritans formam substantialem, R in.

- inducit, in cap. Qui Presbyterum, num. 47.
de pen. & remiss. 508
- 6 Decretum irritans impedit ne Episcopus possit dispensare in criminibus infra adulterium, in cap. Vergentis, n. 33. de Hæret. 321
- 5 Decretum Innocentij X. super subiectione nonnullorum conuentuum iurisdictioni Ordinarij loci refertur, in cap. Relatum, num. 70. & seqq. Ne Cler. vel Monach. 410
- 5 Decretum Urbani VIII. super monasterijs erectis cum pauciori numero, quàm duodecim Religioforum præseruatur in Decreto Innocentij X. Vt in paruis, in cap. Relatum, num. 74. Ne Cler. vel Monach. 451
- Decreta pro Nouitijs recipiendis,
Vide in ver. *Nouitij communia.*
- 5 Decretum irritans in aliqua dispositione appositum operatur vt pars non possit illi renunciare, in cap. Ex publico, num. 25. de conuers. coniugat. 135
- 1 Decretum irritans inducit formam, cui renunciari non potest, in cap. Licet de vitanda, n. 54. de electi. 35
- 4 Decretum Pij V. non extenditur ad loca nullius diocesis, in cap. Nullus, num. 48. de Paroch. & alien. Parochian. 382
- 5 Decretum irritans inducit formam, in c. Ad Apostolicam, num. 24. de Regular. 73
- 5 Decreta Clementis VIII. ad Regularium reformationem an sint innouanda, in c. Ne Religiosi, num. 57. de Regular. 120
- De declarationibus Congregationis Concilij,
Vide in ver. *Congregatio Concilij.*
- 6 Defectus principiorum naturalium super quibus fundatur essentia visipfam tollit, in c. Nobis, num. 42. de Simon. 55
- 1 Defensio non competit ei qui potest iussu, & impune offendi, in c. Ne inuitatis, num. 318. de Constitut. 93
- 6 Defensio rerum temporalium regulariter non est in precepto, in c. Suscepimus, num. 24. de homicid. 257
- 5 Defensio d Iudice, vel à Principe tolli non potest, in c. Dilectus, il primo, n. 34. de rescript. pag. 250
- 5 Defensio propriæ vitæ præponitur defensioni patris, & parentum, in cap. Audiuius, nu. 68. de relig. & vener. Sancti. 337
- 2 Degradatio solemnis quid sit, in c. Cum contingat, n. 63. de xi. & qual. 263
- 1 Degradationis forma in Clericis primæ tonsuræ, ibidem num. 64. 263
- 3 Degradatio actualis non fit ab officijs, & dignitatibus, sed tantum verbalis deponitio, ibidem num. 66. 263
- 5 Degradatio Clericorum an possit demandari ab Episcopo Abbatibus Presbyteris, & benedictis, in c. Aqua, num. 30. de consecr. Eccl. vel altar. 292
- 1 Degradatio est ordinis Episcopalis, ibidem num. 21. pag. 293
- 5 in Degradatione Presbyteri olim sex Episcopi erant adhibendi, tres in degradatione Diaconi, vel Subdiaconi, ibidem num. 25. 293
- 5 Degradatio solemnis fieri potest ab Episcopos per seipsum, adhibitis tamen sex Abbatibus vnum mitræ, & baculi habentibus, ib. n. 27. 293
- 5 Vel alijs personis ecclesiasticis, quam non diceceant, si Abbates communi interesse non possint, ibidem n. 28 & 33. 293
- 7 Degradatio post Concilium Tridentinum fieri potest ab Episcopo alijs Episcopis non adhibitis, non solum in casu hæresis, sed etiam in alijs criminibus, in quibus ad æqualem degradationem sit procedendum, ibidem n. 29. 293
- 6 Degradatio, seu depositio ab ordinibus est ordinis Episcopalis, in cap. Quanto, num. 40. de consecr. 264
- 2 Degradatio fit ab ordine tantum, depositio verò ab officijs, & dignitatibus, in cap. Requisiuit, n. 74. de ordin. ab episc. 211
- 1 Degradatio an requiratur in Clerico primæ tonsuræ, in c. Maguus, n. 67. & 70. de oblig. ratioc. pag. 352
- 5 Degradari an possit Clericus, & tradi curi seculari pro crimine parricidij, si non sit incorrigibilis, in c. Canonum statuta, nat. de constit. pag. 29
- 7 Degradatio Clerici fit vt exanthorizatio eius qui militat deseruit armatæ, in c. Qui Presbyterum, uum. 10. de penit. & remiss. 106
- 7 Declaratur, ibidem num. 68. 106
- 1 Episcopus in casibus à iure expressis æqualiter degradatur adhibitis duodecim Episcopis, in cap. Requisiuit, num. 73. de ordinat. ab Episc. pag. 251
- Clericus an, & quando sit degradandus, & tradendus curi seculari.
Vide in ver. *Clericus quoad degradationem, &c.*
- 3 Degradationis pœna, & traditionis curi seculari secundum Canones succedit in omnibus delictis, pro quibus secundum leges imponitur pœna mortis naturalis, in cap. Cum non ab homine, n. 56. de iudic. 52
- 3 Contrarium, ibidem num. 61. 52
- 3 Degradationis pœna imponitur tantum in casibus in iure expressis, in d. cap. Cum non ab homine, num. 68. & n. 79. 53
- 1 Idem Hæresis, ibidem num. 69. 53
- 3 Falsificationis litterarum Apostolicarum, ibidem num. 70. 13
- 3 Conspirationis in proprium Episcopum, ibidem num. 71. 53
- 3 Incorrigibilitatis, ibidem num. 75. 53
- 3 Vitij nefandi, ibidem num. 76. 53
- 3 Missam celebrationis, & auditionis confessionis à non ordinato in Presbyterum, ibidem num. 77. 53
- 3 Falsificationis monetæ, ibidem num. 78. 13
- 4 Degradatio non fit extra casus in iure expressos etiam in identitate, vel maioriore rationis, etiam vbi lex civilis inponit aliquam pœnam ex iussu legis, ibidem num. 83. & 90. 14
- 7 Degradatio fieri non potest pro quolibet flagitio damnabili, & damnofo, nisi in casibus in iure expressis, in cap. Nouimus, n. 2. de verb. signif. pag. 215
- 6 Degradationis pœna de iure communi non imponitur nisi in tribus casibus hic expressis, in cap. Ad falsarium, num. 41. de Crimin. fals. pag. 328
- Degradatio falsantis litteras Apostolicas.
Vide in ver. *Falsarius.*
- 6 Degradatio accipitur etiam pro verbali depositione, in c. Qualiter, il secundo, num. 76. de Accusat. 129
- 6 Et est pœna capitalis, ibidem n. 77. 129

- 6 *Delator* qua pena sit muliandus, in cap. Si quis, num. 4. de Homicid. 249
- 7 *Delegari* possunt ab Episcopo Clericis etiam minoribus quæ suar iurisdictionis, non autem quæ sunt Ordinis, in c. Aqua, n. 1. de consecr. eccl. vel altar. & in c. Quanto, n. 38. de consecr. pag. 264
- 4 *Delegati* non possunt ea in quibus est electa indultoria persona, in c. Extirpanda, §. Qui verò, num. 2. de præben. 154
- 4 *Delegatio* si fiat Episcopo, & vnus habeat Episcopatum habitu, & alius exercitio, erit iudex qui habet habitu, in cap. De multa, n. 35. de præben. 147
- Vide in ver. *Iudex Delegatus.*
- 3 *Delegatio* facta Vicario non transit in Episcopum, in cap. Quoniam, n. 14. de offic. Deleg. pag. 409
- 2 *Delegatio* causarum ab Apostolica sede fit Canonici Cathedralium, non autem Collegiarum Ecclesiarum; in cap. Cum in concilio, n. 80. de elect. 45
- 3 *Delegatus* Papæ in causa sibi commissâ iurisdictionem habet super ordinariis, & quicumque maiorem, in cap. Sanè, §. secundo, num. 1. de off. Deleg. 390
- 3 *Delegatus* Papæ potest procedere etiam contra Episcopum, qui in causa ei delegata contumax, aut rebellis extiterit, ibid. num. 3. & 15. pag. 390
- 3 *Delegatus* à sede Apostolica gerit vices Papæ, ibid. num. 5. 390
- 2 *Delegatus* Apostolicus potest procedere contra Episcopum rebellem, aut contumacem, etiam per censuras Ecclesiasticas, ibid. num. 15. pag. 391
- 3 *Debet* tamen in his deferre dignitati Pontificali, & seruare ordinem hic descriptum, ibidem n. 16. & 38. 391
- 6 *Delegati* iurisdicção de facili per Ordinarium iudicem reuocatur, in cap. Ceterum, num. 7. 1. de rescript. 194
- 3 *Delegatus* Papæ an procedere possit contra exemptos, si in litteris non sit facta mentio exemptionis, in c. Graue, num. 5. de offic. Ordinari. pag. 478
- 1 *Delegatus* non potest beneficio priuare nisi hoc exprimat commissio ei facta, in cap. Dilectus, §. primo, n. 16. de rescript. 149
- 3 *Delegatus* Papæ in causa sibi commissâ est maior quolibet Ordinario etiam de largere Legato, in cap. Studuisti, n. 3. de offic. Legati. 419
- 2 *Delegatus* Papæ quomodo sua facultate abutatur tamen à Legato prohiberi non potest, ibidem num. 10. 420
- 3 *Contra* eum, n. 14. & 19. 420
- 3 *si* Delegatus procedat contra formam commissionis, vel alias nulliter legatus potest de nullitate cognoscere, ibid. n. 14. 420
- 1 *Delegatus* Papæ an sortiatur forum ordinarij loci ubi delinquit, ibid. n. 18. & seq. 421
- 2 *Delegatus* exigens immoderatas sportulas potest puniri ab Ordinario, ibid. n. 19. 422
- 3 *Delegatus* qui pronunciauit se iurisdictionem non habere etiam de consensu parium causam non reassumit, in cap. Significantibus, n. 1. de off. delegat. 420
- 3 *Delegatio* causæ inter laicos ad petitionem miserabilis persone non pauperis non est nulla ab initio, sed pendet validitas ex negligentia iudicis secularis, ibid. num. 43. 414
- 3 *Delegationis* litteræ contra laicos ad petitionem viduæ pauperis sunt validæ ab initio, ibid. u. 69. pag. 416
- 7 *Delegatus* non seruans formam mandati tunc demum nulliter procedit si conditiones in commissione adiectæ sint præter ius; secus si de iure iussum, & aliis non sint substantiales, in cap. Qui Presbyterum, num. 97. & seq. de pæn. & reuiss. 123
- 3 *Delegatus* à Papa si est mortuus, Ordinarius se intrinsece non potest, in cap. Verum, n. 16. de foro compet. 76
- 3 *Delegatus* à Papa etiam si nulliter procedat, causa reuertitur ad delegantem, ibidem num. 27. pag. 76
- 4 *Delegati* gesta præter, vel contra formam rescripti sunt ipso iure nulla, in cap. Cum venissent, n. 12. de iustitut. 125
- 3 *Delegatus* lapsu triennij non obstante potest in causa procedere, in c. Venerabilis, num. 6. de iudic. 36
- 3 *Nisi* Princeps delegans præfixisset instantiam, triennio minoreni, ibid. n. 7. 37
- 3 *Delegatus* ab alio quàm à Principe non potest causam alteri delegare, in cap. Cum causam, num. 2. de Appellat. 254
- 3 *Delegatus* ab inferiori à Principe ad vniuersitatem causarum potest vnâ causam subdelegare, ibid. n. 3. 254
- 3 *Delegatus* ad vniuersitatem causarum ordinario æquiparatur, ibid. num. 4. & n. seq. & n. 15. pag. 254
- 3 *Et* idem potest quod ordinarius, ibid. num. 5. pag. 254
- 3 *Et* ab eius sententia non appellatur ad delegantem, sed ad superiorem ipsius delegantis, ibid. num. 7. 254
- 2 *Delegatus* Papa potest subdelegare, licet datus sit ex officio, vel de parium consensu, vel cum clausula, Quid si non omnes, in cap. Quoniam, num. 1. & 9. de off. deleg. 400
- 2 *Delegatus* Papæ in causa sibi commissâ est maior Ordinario, ibidem n. 16. 400
- 3 *Delegatus* quis non creditur nisi delegationem probet, in c. Cum in iure, n. 1. de off. & potest. iudic. deleg. 404
- 3 *Delegatus* Papæ in suis litteris dicit nostris, seu vetus Apostolicis parere mandatis, & cur, ibid. n. 2. 404
- 3 *Delegatus* potest præcipere Ordinario vt exequatur facinus suum, ibid. num. 3. 404
- 3 *Delegatus* non tenetur Ordinarius fidem adhibere, nec eius mandatis obtemperare, nisi illæ suam delegationem probet, ibidem num. 4. pag. 404
- 3 *Hæc* regula ampliatur tredecim modis, ibid. n. 7. vique ad n. 44. 404
- 3 *Et* declaratur duobus modis, ibid. §. d. n. 44. v. lq. in fin. 404
- 3 *Delegatus* quis non præsumitur, licet præsumatur honor, ibid. n. 5. 405
- 3 *Delegatus* Principis probari non potest nisi per litteras delegationis, ibid. num. 7. & num. 35. pag. 405
- 3 *Delegatio* probari debet per mandatum originale, ibid. num. 9. 405
- 3 *Vel* per exemplum ab originali solemniter

INDEX RERVM,

- sumptum, ibidem num. 10. 405
- 1 Delegatus si citet attendendo se delegatum, non tenetur citatus comparere, nisi in citatione inferatur tota copia descripti, ibid. num. 15. pag. 405
- 2 Contrarium, ibidem num. 17. 405
- 3 Citatio non inserta copia delegationis censetur emanasse tanquam à privato, & non valet, ibidem num. 16. 405
- 4 Sed contra, ibidem num. 17. 405
- Vide in ver. *Citatio*.
- 1 Delegato creditur in minoribus etiam non ostensis litteris delegacionis, in d.c. Cum in iure, cum. 19. de off. Delegat. 406
- 2 Delegatus tenetur inferre in citatione copiam descripti quando est persona incapax delegationis, ibid. num. 20. 406
- 3 Idem quando citatus est in loco longinquo, ibidem num. 21. 406
- 4 Nisi citatio fiat per Nuntium publicum, & notum, puta Cursorem Papæ, ibidem num. 22. pag. 406
- 5 Exceptio quod non constat de delegatione, potest opponi etiam in actu executionis, ibidem num. 25. 406
- 6 Delegato iurisdictionem exercenti non ostensis litteris suæ commissionis potest Ordinarius de facto resistere, ibidem num. 32. & 43. 407
- 7 Delegato etiam ab inferiore à Principe non est credendum, nisi delegationem probet, ibid. num. 34. 407
- 8 Delegatio Papæ, vel Imperatoris non probatur, nisi per scripturam, sed delegatio inferioris probari potest etiam per testes, ibid. num. 35. pag. 408
- 9 Delegationis litteræ non oportet ut sint scriptæ vel subscriptæ à delegante, sed sufficit ut sint eius sigillo munitæ, ibidem num. 37. d. 407
- 10 Delegatus lapsu trienni non obstant potest in causa procedere, in c. Venerabilis, num. 6. de iudicijs. 36
- 11 Nisi Princeps delegans præfixisset instantia triennio minorem, ibid. 36
- 12 Delictum transferentis Sanctorum Corpora cui assimilatur, in c. Cum ea eo, num. 36. de Reliq. & venerat. Sanctor. 341
- 13 Delictum consanguinei, amici, vel famuli præsumitur commissum de voluntate illius, in c. eul. commodum resultat, in c. Constitutis, il primo, num. 6. de test. & attestat. 193
- 14 Dummodo habeat causam continuam, seu necessariam: secus si delictum sit momentaneum, ibidem num. 8. 193
- 15 Delicto unico potest quis ledere plures personas, & tenetur omnibus satisfacere, in c. Falsidicus, num. 7. de crim. falsi. 307
- 16 Et qui in pluribus offendit, in pluribus puniatur, ibid. num. 4. 307
- 17 Delicti ob frequentiam stervilis aliquid illatur, in cap. Cum non ab homine, cum. 32. de iudic. 12
- 18 Delictum gravior est in personam Principis, cui delinquens est subiectus, quam in extraneum, in cap. Ad fallariorum, num. 12. de crimin. falsi. 326
- 19 Delictum in ebrietate commissum non constituit novam speciem peccati, sed est circumstantia peccati præcedens, in c. Si constiterit, num. 5. de Accusat. 519
- 20 In delictis primaria causa fertur à voluntate, & ab anima rationali, in c. Cum voluntate, num. 5. de sent. eacum. 205
- 21 Delinquens in ecclesia non privatur immunitate nisi propter homicidium, vel membri mutilationem, in c. Ecclesia S. Mariz, num. 39. de constitut. 165
- 22 Delinquens nullâ pertimescit culpam, cum speret eam non mis redimere, in cap. Irrefragabili, s. Ceterum, num. 9. de offic. Ord. 454
- 23 Delinquens non debet esse melioris conditionis, quam non delinquens, in c. Ex publico, n. 28. & 43. de conuers. coniugat. 155
- 24 Dementia non est iusta causa remouendi ab officio perpetuo, sed solum dandi coadiutorem, in cap. Ceterum, n. 60. de descript. 164
- 25 Denarij S. Petri quid sint, in c. Præterea, nu. 61. de Prælat. vic. suas. 193
- 26 Denominatio fieri debet à superiore confirmante, c. Antigonus, n. 48. de pactis. 537
- 27 Denominatio fieri debet à maiori, & digniori, ibid. num. 51. 538
- 28 Denominatio facienda est ab eo qui producit effectum, ibid. nu. 59. 538
- 29 Item à potentiore, ibidem. 538
- 30 Denominatio sumitur quandoque à causa, quandoque à loco, & c. Conquerente, n. 45. de offic. Ord. 466
- 31 Denominatio sola facit aliquem matrem fidei possessorem, in c. Requiuit, num. 40. de in integ. restit. 596
- 32 Denunciations matrimoniales remitti non possunt ab Ordinarijs inferioribus, sed ab Episcopo tantum, in c. Accedentibus, num. 26. de excess. rel. 14
- 33 Denunciations matrimoniales non sunt de substantia, & ideo si omitantur à Delegato ad dispensandum cum clausula Seruatis seruandis, actus non vitatur, in c. Qui Presbyterum, n. 94. de penit. & remis. 112
- 34 Matrimonium contracta non premixtis denunciationibus valida, in c. Cum accessissent, n. 19. de constitut. 147
- 35 Denunciatio non addit vinculum, in c. Cum pro causa, num. 9. de sent. ex com. 160
- 36 Denunciationis iudicio index non debet poenam Ordinariam imponere, sed ad poenitentiam compellere, in cap. Qualiter, à secundo, nu. 78. & seq. de Accusat. 129
- 37 Denunciatio triplex vangelica, iudicialis, & canonica; & in qualibet diuersè feruatur sententia, ibid. num. 79. 129
- 38 Denunciationis finis est emendatio fratris: Accusationis verò punizio criminis ad publicam vindictam, ibidem num. 81. 129
- 39 Matrimonium cum sunt contrahenda debent per Presbyteros in ecclesia edicta proponi, assignato termino ad opponenda impedienda, in cap. Cum inhibito, num. 1. de clandest. desponsat. 34
- 40 Nec de iure possunt Episcopi super hoc dispensare, ibid. num. 2. 34
- 41 Secus ex Concilio Tridentino, ibid. num. 3. 34
- 42 Denunciations matrimoniales qualiter ex Concilio Tridentino sint præmittendæ, aut remittendæ, ibid. d. om. 3. 34
- 43 Ordinarius, de quo loquitur Concilium Tridentinum in denunciationibus remittendis intelligitur Episcopus Diocesanus, & non alij, alij.

- alij, qui sunt Ordinarij de iote speciali, ibid.
num. 5. & no. 9. 35
- 6 *Depositor* quis à minoribus Ordinibus sicut à
maioribus, ibidem eum. 7. & 13. 315
- 7 *Depositarius* poenarum ex Capitulo constitui de-
bet qui episcopo praesente Capitulo rationem
administrationis reddat, in c. Presbyteri, n. 33.
de poenis. 99
- 6 *Depositionis* poena olim digoom erat quodlibet
peccatum mortale, in c. Noo debet, num. 9. de
confang. & affinit. 75
- 3 *Deposito* habetur iostar moctis, io cap. Cum ab
homine, n. 42. de indicij. 11
- 7 *Deposito* est ab Altaris ministerio perpetua, re-
motio, in cap. Quosdam, num. 18. de poenit. &
remiss. 118
- 3 *Sacerdos* sine iusta causa non est ab Episcopis
etiam in vnam sententiam concordantibus,
deponendus io c. Non potest, num. 1. de sent.
& re iudicat. 120
- 3 *Deposito*, & degradatio Episcoporum, Presby-
terorum, & aliorum Clericorum quem nu-
merum Episcoporum requirit, ibid. num. 1.
pag. 131
- 1 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem
eum. 3. 131
- 1 *Depositionis* poena infligi non potest nisi pro
culpa mortalitatis, in c. Ne in iocaris, eum. 243. de
constitut. 74
- 6 *Deposito* habetur instar mortis, in c. Si quis, n. 3.
de homicidio. 149
- 4 *Deposito* episcoporum iure diuino est Papae re-
seruata, in cap. Ex tua, num. 17. de Cler. ooo re-
sida. 66
- 5 *Deposito* ab ordine ad eum spectat, ad quem
spectat ordinatio, in c. Aqua, num. 1. 2. de con-
secr. eccl. vel altar. 193
- 5 *Declaratur*, ibid. num. 1. 3. & seqq. 193
- 5 *Deposito* verbalis ab ordinibus etiam sacris
hieri potest ab Episcopo tam per seipsum,
quam per eius generalem Vicarium, ibidem
num. 26. 193
- 5 *Depositione* soluitur spirituale coniugium inter
Fratrum, & ecclesiam, in cap. Ne Religiosi,
num. 35. de Regular. 115
- 1 *Deposito* Episcopi in dubio censetur facta ex
iusta causa, in c. Quanto, eum. 78. de translat.
Episc. 116
- 3 *Deposito* includit in se suspensionem, in c. Cum
non ab homine, num. 13. de iudic. 8
- Reliqua in ver. *Degradatio*.
- 6 *Depositi* vel suspensio celebrans, & monitus non
desistens excommunicatur, & si nec sic desi-
nat per facularem potestatem ad requisitionem
ecclesiae exilio damnatur, in cap. Si quis
Presbyter, num. 1. de Cler. excomm. minister.
pag. 134
- 6 *Beneficia* eius qui per sententiam fuit De-
positus, possunt per Episcopum alteri con-
ferri, io c. Qualiter, il secundo, num. 93. de Ac-
cusat. 130
- 6 *Depositi* spoliari potest etiam beneficijs, quae
possidet in alijs diocesis, ibidem num. 94.
pag. 131
- 7 *Derogatio* non fit nisi ad contraria, in c. Tuorum,
num. 49. de priuileg. 56
- 1 *Derogatio* generalis nunquam operatur circa
ignota in facto consistentia, in c. Nonnulli,
num. 12. 339
- num. 39. de rescrip. 337
- 4 *Derogatio* c. Nuper, io priuilegio exemptionis à
decimis praedialibus non requiritur quoad il-
la praedia, de quibus decime prius non solu-
bantur, in c. Nuper, n. 17. de decim. 405
- 4 Sed quoad illa, de quibus antea soluebantur
necessaria est derogatio, alias priuilegium sit
nullum ex defectu intentionis in concedente,
ibid. n. 18. 405
- 4 *Derogatio* primae partis huius cap. Nuper non
cooscitur concessa nisi io specie fuerit expressa,
ibid. num. 19. 406
- 4 *Derogatum* censetur, c. Nuper, si in litteris exem-
ptionis à decimis praedialibus derogetur ali-
cui Concilio Generali, & postea addatur clau-
sula, ut alijs Concilijs, ibidem num. 31. 406
- 4 Idem si dicatur Non obstante aliqua constitu-
tione in generali Concilio edita, ibid. num. 32.
pag. 406
- Vide in ver. *Concilij derogatio*.
Et in ver. *Constitutionum derogatio*, *dero-
gatio*.
Et io ver. *Priuilegij derogatio*.
- 4 *Deserere* quid sit, in cap. Ex parte, num. 14. de
Cler. non resid. 48
- 2 *Deseruire* in diuinis, haec verba intelligenda sunt
secundum subiectam materiam, in c. Vr Abba-
tes, num. 104. de rat. & qual. 130
- 1 *Diuinis* inferuire, aut intetede, in Cathedrali,
vel Collegiata Ecclesia importat seruicium
Chori, quod adimpleri non potest per substi-
tutum, ibidem eum. 88. 97. 103. & 105.
pag. 130
- 2 ad Desponsationem verbalem non potest quis
absoluit compelli, sed bene ad actualem per
annali immisionem, in c. Saceris, num. 16. de
his quae vi mer. caus. 589
- 1 *Distigere* qui potest, multo magis potest cor-
rigere, sed non e conuerso, in c. Conquerere,
n. 21. de off. Ordinari. 464
- 1 *Distigere* ad eum spectat, ad quem institutio,
in cap. Quanto, eum. 45. de translat. apisc.
pag. 133
- 4 *Distigere* eius est, cuius est condere, in cap. Ex
parte, num. 23. de Cler. non resid. 49
- 1 *Distigere* potest ius qui illud condidit, in c. Quan-
to, num. 46. de translat. apisc. 133
- 1 *Dicatio* pura nec collationem impedit, nec
impetrationem, in c. Litteras, eum. 33. de con-
cell. prob. 144
- 4 *Declatur*, ibidem eum 36. vers. Tene igitur
pag. 144
- 2 *Defectus* habens principium viciosum non ex-
cusat, in c. Teugas, eum. 13. de treug. & pace.
pag. 134
- 3 *Declatur*, ibid. nu. 19. & 41. 124
- 2 *Defectus* ut legem abroget quae debeant co-
coerrere, ibid. num. 73. 129
- 2 *Defectus* non excusat contravenientes si aliqui
in eodem loco legem seruauerint, ibid. nu. 75.
pag. 129
- 2 *Determinatio* vna respiciens duo determinabilia
debet utrumque pariformiter determinare, in
c. Cum ex eo, eum. 8. de reliq. & vener. Sanctor.
pag. 138
- 5 Nisi in vno diuersa sit ratio quàm in alio, ibid.
eum. 9. & 21. 139
- 5 Vel oisi alia induceretur iuris correctio, ibid.
num. 12. 139

- 6 *Detinere* idem est quod rapere, & idem est auferre quod non dare, in cap. In aliquibus, nu. 7. de Decimis. 400
- 9 *Detrahi* in monasterium ad agendam penitentiam non coguntur habium regularem suscipere, in cap. Cum virum, n. 12. de Regular. 53
- 5 *Pena* detractionis in monasterium Monialium, an possit infligi mulieribus secularibus, in c. Cum virum, num. 19. de Regular. 53
- 4 *Devolutio* potestatis conferendi fit ad Superiorem, si is ad quem spectat ultra sex menses conferre neglexerit, in c. Nulla, num. 29. de consens. Præben. 231
- 4 *Quod* procedit in omnibus dignitatibus, officiis, & præbendis, dummodo sint distinctæ, vel certus numerus sit statutus, ibid. num. 30. 232
- 4 *Item* procedit etiam in Episcopatibus, & Abbatibus, sed minus tempus datur ad eligendum, idest trium mensium, ibid. n. 31. 232
- 4 *Devolutionis* pena locum non habet contra eum, qui beneficium non consulit propter impotentiam iuris, vel facti etiam culpa contingentem, ibid. num. 32. 232
- 4 *Devolutio* ob negligentiam non conferentis beneficium fit ad proximum superiorem gradum, & quilibet ipsorum habet sex menses ad conferendum, ibid. n. 34. 232
- 4 *Devolutio* potestatis conferendi non fit ad Metropolitanum, nisi omnes inferiores infra certum tempus conferre neglexerint, ibid. n. 35. pag. 232
- 4 *Devolutio* potestatis conferendi fit etiam de superioribus ad minores, velut ab Episcopo ad Capitulum, ibid. num. 39. 232
- 3 *Devolutio* iurisdictionis non inducitur nisi in casibus in iure expressis, in c. His quæ, nu. 40. de maior. & obed. 570
- Vide in ver. *Iurisdictionis devolutio.*
- 3 *Dei* voluntas, à qua lex divina proficiscitur, est immutabilis, in c. Cum pridem, n. 78. de Præb. pag. 351
- 3 *Deus* quique ex sua promissione obligatur, in c. Ex epistolæ, n. 22. de probat. 160
- 3 *Deus* non est author iniquitatis, sed omnia aut iusto iudicio facit, aut suo permisso ita fieri finit, in cap. Quanto, n. 67. de translat. Episc. pag. 135
- 5 *Deus* quo sensu intelligatur non posse suscitare viginti annorum, in c. Cum ad monasterium, num. 45. de stat. Monach. 594
- 3 *Deus* regit infima per inferiores Angelos, media per superiores, suprema per seipsum, in c. Ex parte, n. 4. de for. compet. 93
- 6 *Deus* audit verba nostra prout ex intimis profertur: hominæ aures prout foris sonant, in cap. Falsidicus, nu. 28. & 70. de crimin. fals. pag. 308
- 6 *Declaratur*, ibid. n. 76. & 80. & 163. ver. Non obstat secunda. 308
- 3 *Deus*, & lex non obligant ad impossibile, in cap. Ne innitatis, num. 55. de consens. 45
- 1 *Dei* iudicium semper innititur veritati, quæ nunquam fallit, nec fallitur, ibid. num. 146. 60
- 3 *Deus* solus potest facere ut aliquis mortalium sit maior Apostolico, in c. Nullus, n. 75. de elect. pag. 18
- 3 *Deuteronomij* authoritas, Non arabis in bono, simul, & asino exponitur, in c. Cum causam, n. 8. de elect. 77
- 3 *Diaconi* in primitiva ecclesia fuerunt ordinari per manus impositionem absque traditione libri Evangeliorum, in cap. Cum venisset, n. 16. & 65. de sacr. Vnct. 298
- 2 *Diacono* imprimatur character in traditione, libri Evangeliorum, ibid. n. 63. 296
- 3 *Diaconi* potestas est media inter potestatem Subdiaconi, & Sacerdotis, ibid. num. 61. 298
- 2 *Diaconi* Selvatici quot in singulis ecclesiis deputari possunt, & quibus privilegijs fruantur ex decreto iussu Gregorij XV. hac de re edito, in c. Nullus, n. 19. de foro compet. 54
- 4 *Diaconus* cui oculus fuit effusus in Presbyterium ordinari non potest, in cap. Consultationibus, num. 70. de Clet. zgrot. 209
- 1 *Diffamam* rationis quid sit, in cap. Ne innitatis, n. 258. de consens. 79
- 4 *Diffusio* vna absonum est ut respectu vnius determinabilis sit alternatim, & respectu alterius copulativæ, in cap. Cum iam dudum, n. 23. de consens. Præben. 119
- 3 *Dictio, etiam*, est implicativa, in c. Quoniam, n. 7. de off. delegat. 400
- 7 *Dictionis* laxativa natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere, in c. Accedentibus, n. 24. de excessib. Prælat. 14
- 7 *Declaratur*, num. 41. & seq. usque ad num. 46. pag. 14
- 7 *Dictio* laxativa in dispositione legis non excludit casus similes, vel eandem rationem habentes, & sufficit, ut sint similes quoad id de quo disputatur, ibid. num. 43. & n. 45. 16
- 3 *Alique*, orationem conditionalem facit, & inducit conditionem in casu contrario, in cap. Irrefragabili, S. Excessus, num. 7. de offic. Ordin. 447
- 4 *Venit* aduersatiue ad præcedentia, & includit ex propria significatione contrarium intellectum, in cap. Quoniam, num. 10. de decimis, pag. 389
- 7 *Aliorum*, inest omnimodam similitudinem ad expressa, & quamvis iuncta sit cum dictione omnium; tamen non comprehendit maiora, quam expressa, in c. Accedentibus, n. 38. de excess. Prælat. 16
- 3 *Alius*, est implicativa, & repetitiva similium, in c. Cum contingat, n. 14. de erat. & qualle, pag. 269
- 5 *Implicat* similia, in cap. Ad audientiam, il secundo, num. 53. de Rescript. 237
- 5 *Nisi* per alia iura declaratur aliquid non esse simile, ibid. num. 56. 237
- 3 *Denotat* diuersitatem in supposito, & identitatem in substantia, & est implicativa eiusdem generis, ibid. n. 55. & 65. 237
- 3 *Importat* diuersitatem in substantia, & identitatem in qualitate, in cap. Significauimus, n. 49. de off. deleg. 414
- 3 *Est* repetitiva similium etiam si adiuncta sit dictio vniuersalis, in c. Conquerente, num. 58. de offic. Ordin. 467
- 4 *Amodo*, quid importet, in cap. Nuper, num. 15. de Decim. 404
- 4 *Affidui, semper, indefuenter*, & consimiles dictiones non sunt amare intelligendæ, sed ciuiliiter, & cum aliquo temperamento, in c. Significatum, n. 1. de præben. 98
- 5 *Antem* dictio est aduersatiua præcedentium, &

- & in casu contrario retinet idem thema præcedens, in cap. Monachi, num. 53. de stat. Monachor. 171
- 3 *Causa* est implicatiua similium, in cap. Requiruit, num. 48. de ordin. ab Episc. 108
- 7 *Circa*, quid importet, in cap. Quanto, n. 17. de Priuileg. 86
- 4 *Conat*, idest præsentibus, & intelligentibus, in e. Cum elects, num. 16. de Testam. 333
- 3 *Cum* coniungit per inodum accessorij, non autem principalis dispositionis, in e. Audiogonus, in 43. de Pacis. 517
- 2 *Dirigere* quid importet, in cap. Cum pridem, n. 44. de Pacis. 546
- 4 *Donce*, collata in incertum euentum importat conditionem, in c. Episcopus, n. 53. de Præb. pag. 90
- 3 *Etiā* est ampliatiua, & implicatiua præcedentium, in cap. Cum contingat, num. 40. de for. compet. 91
- 1 Importat casum magis dubitabilem, in c. Inter ceteras, n. 33. de iur. 103
- 7 *Et* implicatiua casus præcedentis cum eisdem qualitatibus, in cap. Peruenit, num. 7. de sent. excom. 147
- 7 *Etiā* si ampliat dispositionem, & implicat casum magis dubitabilem, in cap. Sicut vnice, num. 56. de excess. Prælator. 10
- 3 *Ex tunc* denotat temporis extremitatem, in cap. Infragabili, num. 8. de offic. Ordinari. pag. 447
- 2 *Foritan* quandoque ponitur affirmatiue, in e. Nisi cum pridem, num. 16. de Rempciar. pag. 154
- 4 *Idem* quandoque importat identitatem in genere, & diuersitatem quoad speciem qualitates, in cap. Ex tunc, n. 22. de Cler. non relid. pag. 67
- 5 *Libere* quid importet, in c. Statuimus, num. 3. de Regular. 105
- 4 *Max* quid importet, in cap. Super inordinata, num. 31. de præben. 189
- 3 *Et* in cap. Quia propter, num. 56. de elect. pag. 95
- 5 *Nec*, negat, & copulat præcedentia cum suis qualitatibus, in cap. Monachi, nu. 37. de stat. Monach. 169
- 7 *Nulatenus* quid importet, in cap. Nimis praua, num. 37. de excess. Prælator. 21
- 5 *Omni modo* quid importet, in c. Cum dilectus, nu. 37. de Relig. domib. 219
- 1 *Omni no* quid importet, in c. Relatum, n. 19. de Cler. non relid. 36
- Et in c. Cum in magistrum, num. 76. de elect. Et in c. Ad audientiam, n. 16. & seq. de spons. & matrim. 121
- 2 *Per*, causam efficientem significat, in cap. Presbyter, num. 34. de Sacram. non iterand. 310
- 2 *Porro*, est diuersificatiua præcedentium, in cap. Cum sit ars, num. 44. de stat. & qual. 184
- 2 *Præsertim*, quid importet, in c. Cum voluntate, num. 16. de sent. excom. & in c. Ex tenore, num. 18. de tempor. ordinat. & in c. Significari, n. 26. de elect. 11
- 5 *Quæcumque de causa*, quid importet, in cap. Si quis, n. 66. de Regular. 16
- 4 *Quandocumque*, comprehendit omne tempus, in c. Qualiter, num. 21. de Clet. non reliden. pag. 36
- 2 *Quis*, aliquando non importat diminutionem, sed excessum, in c. Cum in cunctis, nu. 24. de elect. 38
- 7 *Quicunque*, est restrictiua, & comprehendit omnes etiam in sublimiori dignitate constitutos, in cap. Ex parte, num. 14. & 45. de Priuileg. pag. 68
- 3 *Quocumque modo*, extendit dispositionem etiam ad impropria, & alias non comprehensa in dispositione generali, in c. Cum venissent, n. 70. de Iudic. 3
- 3 *Includunt* omnem modum tam principalem, & directum, quam incidentem, in c. Venissent, n. 81. de Iudic. 30
- 2 *Quodcumque* vniuersaliter omnia includit, in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, nu. 33. de elect. pag. 55
- 2 *Nisi* per aliud ius aliquis casus reperitur exceptus, ibid. n. 34. 55
- 6 *Quæque*, est copulatiua, & repetitiua præcedentium, in cap. Peruenit, num. 33. de Adulter. pag. 385
- 2 *Quocumque modo*, includit generalem modum, in c. Ad extirpandas, n. 1, 37. & 44. de fil. Presbyt. pag. 316
- 6 *Saltem*, est subsidiaria, in c. Quia nonnulli, n. 21. de Magistris. 105
- 2 *Semper*, quid importet, in cap. Requiruit, n. 12. de relid. in integr. 594
- 1 *Seu* ex sui natura est augmentatiua, in cap. Inter ceteras, n. 17. de rescript. 198
- 1 *Contrarium*, ibidem n. 22. 199
- 1 *Regulariter* est disiunctiua, seu alternatiua, ibidem n. 22. 199
- 1 *Vnita* cum relativo augeat dispositionem, ibid. num. 24. 199
- 1 *Seu*, & siue diciuntur sunt alternatiue proprie, & simpliciter, sed habent naturam mixtam, in cap. Inter ceteras, num. 12. de Rescriptis, pag. 198
- 1 *Et* sunt indifferentes ad disiunctam, & coniunctam, ibidem num. 13. 198
- 1 *Contrarium*, ibidem n. 22. 198
- 1 *Declaratur*, ibid. num. 34. 198
- 1 *In* dispositione fauorabili vt in legatis flant ampliatiue, in non fauorabili, vt in contractibus, flant disiunctiue, ibidem, num. 14. pag. 198
- 1 *Contrarium*, ibid. num. 17. 198
- 1 *Quando* ponuntur inter illa, quæ habent conformitatem, & conuenientiam flant ampliatiue, ibid. num. 27. 199
- 1 *Inter* synonyma flant expositiue, pro idem, ibid. num. 30. 198
- 1 *Inter* genus, & speciem flant coniunctiue, seu expositiue, ibid. n. 31. 199
- 1 *Ad vitandum absurdum*, quamuis verba disiungant, sensum tamen coniungunt, ibid. n. 32. pag. 200
- 1 *Augent*, disiungunt, & exponunt, prout suadet mens disponentis, & subiecta materia, ibid. num. 33. 200
- 1 *Habent* symbolum cum coniuncta, in quam facilius transiunt, quam diciuntur aut, & vel ibid. num. 34. 200
- 4 *Si*, adiecta verbo futuri temporis conditionem importat, in c. Qualiter, num. 30. de cler. non reliden. 60
- 2 *Sicut* est exemplificatiua, in c. Requiruit, n. 78. de

INDEX RERVM,

- de Ordinat. ab Episcopo. 213
- 3 *Sicut*, importat omnimodam similitudinem, in c. Conquestus, n. 7. de feriis. 123
- 1 *Sine* propriè importat alternatiuam, seu disiunctiuam, in c. Inter ceteras, n. 13. de rescript. pag. 199
- Vide supra in dictionibus *Sem*, & *fine*.
- 5 *Tantum* dictio taxativa in dispositione legis non excludit casus similes, vel eandem rationem habentes, in c. Accedentibus, num. 43. de excess. Prælator. 16
- 7 Et sufficit ut sint similes quoad id, de quo disputatur, ibidem num. 45. 16
- 7 *Taxatiuè* natura est ponere quod affirmat, & præter id quod ponit omne aliud excludere, ibidem num. 24. 14
- 7 Declaratur, ibidem num. 41. & seqq. usque ad num. 46. 14
- 5 *Tunc* denotat extremitatem temporis, & idem importat, quod eo casu, in c. Cum virum, n. 33. de Regular. 54
- 3 *Ubi*, quandoque stat copulatiuè, in c. Ex parte, num. 18. de arbit. 615
- 1 *Vel* & *Aut*, sunt dictiones propriæ, & simpliciter alternatiuæ, quæ & sensum disiungunt, in cap. Inter ceteras, num. 11. de rescript. 198
- Vide supra in dictionibus *Sem*, & *fine*.
- 1 *Verò*, est aduersatiuæ præcedentium, & aduersatur in iure, & in facto, in c. Ad audientiam, si secundum, num. 70. de rescript. 238
- 4 *Vndè*, in c. Cum iam dudum, num. 13. de præben. pag. 23
- 3 *Vt*que, dictio ponitur exclusiue, in c. Conquestus num. 38. de feriis. 119
- 3 *Ut* an causam finalem inducat, vel impulsiuam, in cap. Ad aures, num. 11. & 15. de tempor. ordinat. 185
- 6 *Vt supra*, inducit repetitionem præcedentium, in c. Peruenit, num. 3. de adulter. 285
- 1 *Diffis* sanctorum Patrum an, & quando sit standum, in cap. Ne in iuratis, num. 5. de constit. pag. 37
- 1 *Dicta* sanctorum Patrum in philosophicis non sunt maioris auctoritatis, quam dicta philosophorum, quos sequuntur, ibid. n. 9. 37
- 4 *Dictum* sancti sulcitum auctoritate veteris, vel noui Testamenti præualet dictis aliorum omnium, in cap. Si Episcopus, num. 14. de Patroch. pag. 376
- 6 *Digestio* cibi, vel potus an debeat præcedere assumptionem Eucharistiæ, in c. Si consulerit, omni. 13. de Accusat. 117
- Dies festi.**
- 5 Consuetudo regni seruari debet in colenda festiuitate S. Bartholomæi, in cap. Consilium, num. 26. de obseruat. ieiun. 345
- 5 Idem in festiuitate B. Margaritæ, ibid. num. 30. pag. 345
- 5 Diebus festis licet non tantum spiritualiter, sed etiam corporaliter honestè iactari cibus, & vestibus, in cap. Explicari, num. 18. de obseruat. ieiun. 351
- 2 Dies festi, in quibus minores Ordines licet conferre, quod sint, in cap. De eo, num. 3. de tempor. Ordin. 177
- 3 Diebus festis licet dare operam rebus ad vitam necessariis, & tempore perituris, in c. Conque-

- stus, n. 18. de feriis. 316
- 3 Dies festi de præcepto qui sunt hodie ex Constitutione Urbani XIII. ibidem num. 23. 116
- 6 Dies festi de præcepto sunt etiam feriati quoad iudicialia, sed non è conuerso, ibidem n. 26. pag. 117
- 3 Dies festos solus Papa in Ecclesia vniuersali potest indicare, & singuli Episcopi in suis diocesis, ibidem n. 27. & num. seq. & num. 58. pag. 117
- 3 Diei Dominici obseruatio succedit obseruantie Sabbathi, non ex vi præcepti legis, sed ex constitutione ecclesiæ, & consuetudine Populi Chritiani, ibidem num. 28. 117
- 3 Diem festum an possit episcopus indicare sine populo, ibidem nu. 31. & seq. 117
- 3 Dies festos solus populus, seu laicalis potestas indicare non potest, etiam quoad iudicialia, ibid. nu. 33. 117
- 3 Princeps laicus an statuere possit ut dies aliqui Sancti ab ecclesia canonizati à suis subditis feruetur, ac si dies festus ex præcepto ecclesiæ, ibid. num. 57. & o. seq. usque in finem. pag. 121
- 3 Dierum festorum indictio est actus spiritualis, & pertinet ad Pastores ecclesiæ, ibid. num. 61. pag. 123
- 3 Dierum festorum iudictio est quædam consecratio temporis, ibidem num. 64. 123
- 3 Diem festum si Princeps, vel Ciuitas statuat sub certa poena colendum, transgressores culpam non incurrunt, sed poena exigi potest, ibidem num. 70. 123
- 3 Contrarium, ibidem num. 71. 123
- 3 Statutum laicale potest poenam imponere violentibus dies festos ab ecclesia institutos, ibid. num. 73. 123
- 3 Princeps laicus non potest statuere, ut eius subditi in die aliqui Sancti ab operibus seruilibus abstineant, ibid. num. 75. 123
- 3 Diei festi celebrationis formalitas in quibus consistat, ibidem num. 79. 124
- 3 Declaratio Apostolica nullitatis litterarum Senatus Mediolani, & edicti Gubernatoris Status Mediolanensis super obseruatione festiuitatis S. Dominici in dicto Statu, ibidem nu. 80. pag. 124
- 6 Dies in ecclesia Romana incipit à media nocte, in c. Si consulerit, nu. 12. de Accusat. 117
- 5 Dies festæ expletus dicitur post vesperras, in cap. Consilium, num. 13. de obseruat. ieiun. 347
- 5 Dies coepta in materia professionis non habetur pro completa, sed tempus currit de momento ad momentum, in c. Ad nostram, num. 9. & 13. de Regular. 30
- 5 Dies coepta in sanotabilibus habetur pro completa, ibid. n. 11. 31
- 5 Dies coepta habetur pro completa prout suadet fauor, vel odium ut duret, vel finiatur, ibidem num. 31. 33
- 2 Dies in actibus qui commodè nocturno tempore exerceri non possunt non naturaliter, sed artificialiter sunt computandi, in c. Treugas, nu. 3. de treng. & pace. 522
- 2 Dies quotuplex sit, ibid. nu. 4. 523
- 2 Dies, & locus non sunt de substantia electionis, in c. Quia propter, num. 67. & num. 69. de elect. pag. 96
- 2 Etiam in Constitutionibus ecclesiæ, vel Ordin-

- nis cecus dies; aut locus sit preñitus, nisi
adit decretum irritans, ibid. n. 68. 96
- 3 Dies cepta habetur, vel non habetur pro com-
pleta, prout fauor aut odium suadet ut ha-
beat, vel non habeatur, in c. Ego N. n. 44. de
inreuz. 114
- 4 Dies statuta interpellat pro homine, in c. Potuit,
num. 8. de loc. & conduc. 180
- 4 Dies conditionis adimplet non retrotrahitur ad
tempus dispositionis, quando ante impletam
conditionem superuenit impedimentum, in
cap. Dilectus, il secundo, num. 8. de prebend.
pag. 140
- 1 Dieta non computantur a loco, ubi reus domi-
ciliu habet, sed a finibus suz diocesis, in
c. Nonnulli, num. 6. de rescript. 123
- 1 Si agatur actione personali, nu. 7. 123
- 1 Et quid sit actione reali, aut personali in tem-
scripta, vel quz datur ad certam rem, ibidem
num. 8. 123
- 1 Diete hodie restricte sunt ad vnam tantum, vi-
tra quam si fiat delegatio, non valent sententia,
ibid. num. 15. 123
- 1 Dietarum tria sunt genera, & de quibus dietis
intelligatur, ibid. num. 16. 123
- 7 in Differentibus specie in eo quod plus est non
continetur id quod est minus, in c. Sicut mire,
num. 59. de excess. prelat. 10
- 7 Quz differunt in quantitate temporis, non dif-
ferunt specie, ibid. num. 61. 10
- 1 Diffinitio quid sit, in c. Ad audientiam, il secundo,
num. 107. de rescript. 143
- 1 Quidditatem rei ostendit, ibidem num. 108.
pag. 143
- 1 Et differentiz specierum non cognoscuntur nisi
per distinctionem, ibid. num. 109. 143
- 2 Diffinitum cui conuenit impossibile est non con-
uenire distinctionem, in c. Cum venisset, n. 86.
de sacr. vñt. 199
- 1 Diffinitio Authoris ponitur, & per partes expli-
catur, in c. Olim, num. 55. vsque in finem de li-
ris contest. 108
- 1 Diffinitores Ordinis Predicatorum nullam ha-
bent dignitatem ecclesiasticam, nec possunt
esse Conseruatores, in c. Sanè, il secundo, n. 34.
de off. & potest. iud. delegat. 193
- 1 Dignitas non constituitur ex nudo ministerio
conferendi beneficia, in c. Indecorum, nu. 10. de
etat. & qual. 233
- 2 Dignitas Patriciatus, & Consulatus ius parit
potestatis soluit, ibid. n. 19. & 36. 234
- 2 Dignitas, quz iure hereditario defertur non
comprehenditur, in cap. Quoniam Abbas, de
off. deleg. in cap. Ex parte, num. 45. de arbitri.
pag. 616
- 4 Dignitatem obtinens, cui sit annexum benefi-
cium cratum, residere debet in dignitate, &
constituere vicarium perpetuum in Parochia-
li, in c. Ex parte, num. 66. de Cler. non residen.
pag. 54
- Vide in ver. *Residentia*.
- 1 Dignitatis collatio deuoluitur ad Papam si om-
nes collatores habuerunt sex menses, ad con-
ferendum, & neglexerunt conferre, in c. Cum
accessissent, n. 1. de consil. 144
- 1 Dignitas, personatus, & officium an differant,
ibid. num. 3. 144
- 2 Dignitates non curatz, quibus annexus est or-
do Presbyteratus requirunt annum vigesimum
Repertorium in 5. libris Decret.

- quartum inchoatum, in cap. Cum in cunctis,
num. 4. de elect. 40
- 3 Quod procedit si talis ordo sit annexus de iure
speciali, ibidem num. 43. 40
- 3 Secus si de iure communiquia runc ex Conci-
lio Tridentino sufficit annus vigesimus secun-
dus completus, ibid. num. 44. 40
- 3 Et quz sit ratio differentiz, ibid. nu. 46. 40
- 3 Dignitates in Collegiata, quibus animarum
cura nulla subest, requirunt annum vigesimum
secundum completum, etiam si sint primz,
ibid. n. 48. & nu. seq. 40
- 3 Dignitates non curatz de iure etiam requirunt
annum vigesimum quintum inchoatum, ex
Concilio Tridentino vigesimum secundum
completum, in c. Cum in cunctis, 5. Inferiora,
nu. 4. de elect. 53
- 3 Dignitas ecclesiæ vnica non comprehenditur in
litteris expectatiuis de Dignitate in ecclesiâ,
ibid. n. 8. 53
- 3 Dignitatum collarum in Cathedrali ecclesiâ an
sit simultanea, in cap. Cum ecclesiâ Vultera-
na, n. 18. & seq. de elect. 84
- 3 Dignitas, & iura ecclesiæ possidentur pariter
per Episcopum, & Capitulum, ibid. num. 19.
pag. 85
- 3 Dignitates omnes originaliter Romana funda-
uit ecclesiâ, in c. Nullus, nu. 3. & 6. de elect. 3
- 3 Dignitates maiores post Pontificalem in Cath-
edralibus, & primz in Collegiatis ecclesiis re-
seruantur in tertia regula Cancellariæ, ibidem
num. 9. 3
- 3 Item reseruantur dignitates Conuentuales, &
Præceptoriz generales, non tamen milita-
rum, ibid. num. 10. 3
- 3 Dignitas electiua non comprehensa in gratia ad
niguitatem, pertinet ad quauilibet dispositio-
nem quorumcumque, ibidem n. 13. 4
- 3 Dignitates obtruncantes in Cathedrali ecclesiâ de
iure communi sunt de Capitulo, ibid. num. 43.
pag. 6
- 3 Dignitates etiam seculares non debent pluribus
de ead. domo successiue deferri, in c. ex parte,
num. 7. de off. deleg. 397
- 3 Dignitates omnes instituit, & fundauit Romana
ecclesiâ, in c. Perniciosam, num. 37. de off. Or-
dinar. 439
- 3 Dignitates, Abbatiz, Decanatus, Præposituræ,
& Archipresbyteratus iure annexum habent
Ordinem Sacerdotalem, in c. Vt Abbates, de
etat. & qual. 217
- 3 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem
num. 5. & seqq. 217
- 3 Dignitates omnes, quibus animarum cura nulla
subest hodie obtineri possunt in vigesimo se-
cundo anno completo, ac proinde non sunt
presbyterales, ibid. n. 5. 217
- 3 Dignitates curatz in Cathedrali, vel Collegiata
an veniant Parochialis appellatione, in c. Cum
sit ars, num. 30. de etat. & qual. 281
- 3 Dignitas habito tantum curata an comprehen-
datur appellatione Parochialis, ibid. num. 30.
& seqq. 283
- 7 Dignitati non solum Regiæ, sed etiam Pontifi-
cali renunciandum est si ex his conscientia
non esset tuta, in c. In officij, num. 19. de poe-
nie. & remiss. 230
- 4 Dignitates obtinentes licite possunt studiorum
causa

- causa abesse, in cap. Licet, num. 6. de Præb. pag. 164
- 4 Dignitates, Canonicatus, vel Portiones obtinentes in Cathedralibus, vel Collegiatis tenentur personaliter residere, ibid. num. 21. 165
- 4 Dignitates obtinentes in Cathedrali sine vllis fructibus tenentur residere, non obstante contraria consuetudine, ibid. n. 40. 166
- 4 Dignitates, quibus perpetuo; & accessorie annexus est Canonicatus, non tenentur nisi ad residentiam dignitatibus insistentiam, ibid. nu. 69. pag. 169
- 4 Secus in obtinentibus dignitates cum Canonici- catibus ex consuetudine, vel dispensatione Apostolica, ibid. num. 70. 169
- 4 Dignitates obtinentes non obstante contraria consuetudine tenentur per seiplos celebrare Missas, sicut cætera officia, ibidem num. 83. pag. 170
- 4 Dignitatem, vel personatum, aut beneficium curatum obtinens, si secundum tale recipiat, vacat primum, quod si retinere contenderit etiam secundo priuabitur, in cap. De multa, n. 1. de Præbend. 173
- 4 Dignitas aliud est, aliud personatus, ibid. n. 29. pag. 176
- 4 Dignitates plures obtinens absque dispensatione Apostolica ineligibilis est, & inhabilis ad beneficia obtinenda, in cap. Cum iamdudum, n. 2. de præben. 176
- 4 Dignitates plures, vel personatus in vna, vel diuersis ecclesijs quis habere non potest, in c. Ad hæc, num. 1. de præben. 103
- 4 Dignitatum, ac personatum pluralitas est omni rationi contraria, ibid. n. 2. 103
- 4 Dignitates, & officia requirunt residentiam continuam, ibid. num. 5. 103
- 4 Dignitas, personatus, & officium quid sint, & an inter se differant, ibid. n. 6. & seq. vsque in finem. 103
- 4 Dignitas, personatus, & officium quandoque accipiuntur vt synonyma, ibidem, num. 7. pag. 104
- 4 Quandoque vt diuersa, ibid. num. 8. 14. & 15. pag. 104
- 4 Dignitas largè comprehendit etiam personatum vel custodiam seu officium aut inferius ministerium, ibid. n. 9. 104
- 2 Dignitatis appellatione an veniant Episcopatus, & maiores dignitates, ibidem num. 10. & 17. pag. 104
- 4 inter Dignitatem, personatum, & officium iura non constituunt specifi- cam differentiam, & nomen diuersitas introducta est ex diuersis consuetudinibus ecclesiarum, ibid. num. 12. pag. 104
- 4 Contrarium, n. 14. 104
- 4 Dignitas se habet ad personatum, & officium tanquam genus ad species, ibidem num. 16. pag. 105
- 4 Contrarium, n. 18. 105
- 4 Dignitas somitur largè, & strictè secundum subiectam materiam, vel intentionem proferentis, ibid. num. 17. 105
- 4 Dignitatem habens dicitur etiam habere personatum. Sed non è contra, ibidem num. 19. pag. 105
- 4 Dignitatis diffinitio quæ, ibid. n. 20. 105
- 4 Dignitatis ventose nullus alius est effectus, quàm vt inuidiam generet, & scandalum seminet inter fratres, ibid. n. 22. 105
- 4 Dignitas ecclesiastica non constituitur nisi sit perpetua, ibid. nu. 23. 105
- 4 Dignitas ecclesiastica satis est vt habeat administrationem rerum temporalium ad ecclesiam pertinentium, ibid. num. 30. 106
- 4 Dignitas est excellentior gradus, ibidem nu. 31. pag. 106
- 4 Dignitas quæ sit maior in ecclesia ex quibus deprehendatur, ibid. num. 32. 106
- 4 Dignitatis præminentia ex quatuor causis constituitur, ibidem, num. 33. 106
- 4 Dignitas ecclesiastica cognoscitur ex eo quod habeat administrationem rerum ecclesiasticarum cum iurisdictione, ibidem num. 34. & seq. pag. 106
- 4 Dignitas, administratio, & iurisdic- tio sunt annexa, & quasi inseparabilia, ibidem num. 35. pag. 106
- 4 Dignitas propriè dicitur cum in illius institutione cautum est vt sit dignitas, ibid. num. 41. pag. 106
- 4 Dignitas censetur quæ ex consuetudine Ecclesie reputatur dignitas, licet de iure non sit talis, ibid. num. 42. 107
- 4 Dignitates non tantum administrationem habentes cum iurisdictione; sed etiam quæ solum ex consuetudine Ecclesie pro dignitatibus habentur præseruata sunt à Concilio Tridentino in c. 6. sess. 24. ibid. n. 44. 107
- 4 Dignitatem habere non dicitur exercens ministerium specians ad dignitatem si in loco non reputetur dignitas, ibid. num. 45. 107
- 4 Dignitas an constituatur ex eo quod vocetur aliquo nomine dignitatis in iure expressè, ibid. num. 47. 107
- 4 Dignitas cognoscitur quando habet nomen dignitatis, & prælationis & prærogatiuum in Choro, & in Capitulo licet non habeat rerum administrationem, vel iurisdictionem vt Archidiaconus Parmen. ibid. n. 49. 107
- 4 Dignitates plures, vel ecclesie vni conferri non debent, & cur, in c. Quia nonnulli, nu. 1. de Cler. non resid. 32
- 4 Dignitas quot modis accipitur, ibid. num. 9. pag. 33
- 4 Dignitates in Cathedralibus, & Collegiatis ecclesijs quale seruitium requirant, & an eas obtinentibus liceat quotannis ultra tres menses ab ecclesia abesse, ibid. nu. 10. & seq. vsque in finem. 33
- 4 Dignitatum duo genera à Concilio Tridentino constituuntur in Cathedralibus, & Collegiatis ecclesijs, ibid. n. 12. 33
- 4 Dignitates habentes redditus separatos à Capitulo de iure communi non obligant ad residentiam, ibid. n. 13. 33
- 4 Nec sunt incompatibiles cum alijs beneficijs residentiam requirentibus, ibidem num. 14. pag. 33
- 4 Dignitatibus separatos redditus habentibus potest Episcopus arbitrio suo competens seruitium assignare, ibid. num. 19. 33
- 4 Dignitates Cæsareæ eodem iure censeri debent quo aliæ de quibus agitur à Concilio Tridentino sess. 22. c. 3. 33
- 4 Et Archiepiscopus potest illis congruum seruitium statuere, & distributiones pro tertie parte

- parec fructuum deducis pensionibus assignare
ibid. num. 21. 34
- 6 Dignitas acquisita per moniam se ignorante
committam dimittenda est in foro animarum non
in penam criminis, sed ex natura rei, quia
vendibilis non est, in cap. Nobis, num. 52. de
Simon. 156
- 6 Contrarium, ibid. n. 80. & seq. 156
- 6 Declaratur, n. 82. 156
- 6 Dignitatem omnino novam Episcopus solus
erigere non potest, in c. Dilectio, num. 26. de
Præben. 138
- 4 Episcopus de Capituli consensu potest in Cathedra
novas dignitates erigere, vtrates tamco,
& sacris canonibus recognitas, ibid. num. 69. 138
- 2 in Dignitatibus ecclesiasticis non licet de maiori
ad minorem transire, in cap. Cum ex illo, n. 9.
& 15. de Translat. Episcop. 137
- Declaratur, ibid. n. 30. & seq. 137
- 1 Vide in ver. *Episcopus quoad translationem*. 137
- 2 Subreptitia est impetratio dignitatis facta sub
narrativa cessionis Episcopatus, si cessione fuit
invalida, ibid. n. 19. 137
- 4 Dignitatis iura Prælati irrequisito Episcopus di-
minuere non potest, in c. Nisi essent, n. 22. de
Præben. 131
- 7 Dignitas, & officium præponderat ordini in
translationibus, in cap. Quod nonnullis, n. 14.
de Privileg. 83
- 2 Dignitatem perdens potest descendere ad mino-
rem, in c. Ad supplicationem, n. 4. de Renunc.
pag. 149
- 1 Dignitas personarum compensatur cum numero
in cap. Ne innotatis, num. 446. de Constitut.
pag. 123
- 4 Dignitates plures habens alteram dimittere
compellitur, in cap. Præterea, de Præben-
pag. 108
- 3 Dignior ad officium regiminis esse potest qui ta-
men non excelsit gratia sanctitatis, in cap.
Eam re, num. 22. de xrat. & qualitat. 139
- 1 Dignum eligens post habito digniori peccat
contra iustitiam distributivam, ibid. num. 21.
pag. 140
- 3 Minus idoneus ad Sacrodotium promoueri, vel
ad regimen animarum assumi non debet, in c.
Cum sit ars, n. 1. de xrat. & qualitat. 179
- 5 Magis dignum trahit ad se minus dignum, ubi
est favor magis digni ut trahat & non trahat,
in cap. Cum propter, num. 24. & 33. de
Interpatr. 156
- 6 Dilapidatio dicitur cum res immobiles alienan-
tur, cum verò mobiles dicitur quasi dilapida-
tio, in cap. Licet Heli, num. 15. de Simon.
pag. 164
- 1 Vide in ver. *Prælati quoad alienationem, &c.*
- 3 Dimissorias concedendi facultas an includatur in
generali mandato, in c. Significasti, num. 5. de
off. Archid. 179
- 4 Dimissorias concedere potest Episcopus etiam
absenti, & examen committere ordinario loci,
in quo ille degit, in c. Cum secundum, n. 60.
de Præben. 113
- 2 Dimissorias sufficit obtinere ab vno ex Canoni-
cis si reliqui propter hæresim sint dispersi, vel
absentia est Sedes Apostolica, in c. His que,
n. 62. de maior. & obed. 109
- 6 Dimissorias concedendi facultas spectat ad Ca-
pitulum, Episcopo existente notorio hæretico,
in c. Ad abolendam, num. 36. de Hæreticis,
pag. 214
- 6 Dimissorias Episcopo existente hæretico an sine
concedenda & Capitulo Cathedrali Ecclesie,
in cap. Absolutos, n. 16. & seq. vique in fin. de
Hæretic. 123
- 6 Et quid si Canonici vno excepto propter hære-
sim sint dispersi, ibid. num. 17. & nu. 19. & 25.
pag. 123
- 6 Et quid si omnes absint, ibid. n. 27. & seq. vique
in fin. 123
- 6 Dimissorias concedere sede vacante non spectat
ad Canonicos, ut singulos, sed uti repræsen-
tantes Capitulum, ibid. num. 25. 124
- 6 Dimissorias sede vacante dari non possunt & Ca-
nonicis absentibus, ibid. n. 27. 124
- 6 Dimissorias concedendi potestas Episcopo, &
Capitulo non extantibus, conservatur penes
Ecclesiam, nec devolvitur ad Archiepiscopum,
ibid. num. 28. 124
- 6 Episcopus in visitatione potest compellere Cle-
ricos ad ostendendas dimissorias, quarum vi-
goris ordinati sunt, in cap. Licet Heli, nu. 34.
de Simon. 166
- 2 Dimittere quid importet, cap. Non sine, n. 44. de
Arbitr. 601
- 3 Diocesanus dicitur solus Episcopus, in c. Cum
olivi, n. 7. de præf. 126
- 3 Diocesani appellatione an, & quando veniat in-
ferior Prælati, ibid. num. 9. 126
- 3 Diocesis appellatione in dubio comprehenditur
diocesis domicilii, in c. Licet, nu. 10. de foro
compet. 80
- 2 Diocesis appellatione etiam cinitas includitur,
in c. Peruicaciam, num. 26. de offic. Ordinari.
pag. 428
- 4 Diocessum diuisio, in cap. Nullus, num. 15. de
Paroch. 378
- 5 Diocesis tota est vnum corpus, cuius caput est
Episcopus, in c. Cum dilectus, nu. 12. de relig.
donatib. 217
- 2 Discordia verbum comprehendit etiam priuato-
rum dissidia, in c. Treguas, nu. 12. de Tregu.
& pac. 513
- 5 Discretio in Religionibus præfertur ieiunijs, vigi-
lijs, & huiusmodi obseruantijs, in c. Saue, n. 37.
& 46. de Regular. 38
- 1 Vide in ver. *Religio*.
- 1 Dispensatio posita inter personas inter quas cadit
affectio ordinata non resoluitur in coniun-
ctam, in cap. Inter ceteras, num. 48. de reſc.
pag. 202
- Reliqua in ver. *Nullum diocesis*.
- Dispensatio quid, & quotuplex.
- 4 Dispensatio dupliciter accipitur, in c. Ex parte,
nu. 57. de Cler. non resid. 33
- 6 Dispensationis gradus tres, in c. Henricus, n. 24.
de Cler. pugnan. in duello. 277
- 6 Dispensatio est quædam misericordia, ibid. nu. 13.
pag. 275
- 2 Dispensatio dicitur vulnus, & cur, in cap. Cum
in cunctis, n. 36. de elec. 39
- 2 Dispensatio quid sit, in cap. Nimis, num. 4. de
fil. Presbyter. 331
- 2 Dispensatio est iuris relaxatio, seu vulneratio
in cap. Dilectus, num. 4. de tempor. ordinat.
pag. 198

INDEX RERV M,

- 1 Dispensare maius est, quam absolueri, ibid. n. 19. 198
pag.
- 2 Dispensare non est legem tollere, sed ordinare ex
causa, ne liget eo casu quo dispensatur, in c.
Cum ad monasterium, n. 75. de stat. Monachor.
pag. 196
- 7 Dispensandi est maior potestas, quam potestas
absolueri ab excommunicatione, in cap.
Cum illorum, num. 9. de senten. excommuni.
pag. 178
- 3 Dispensatio ad similia oon extenditur, in c. Nihil,
num. 14. de elect. 106
- Dispensatio quibus casibus Episcopo sit per-
missa.

Vide in ver. *Episcopus quoad dispensatio-
nem.*

Dispensatio quibus casibus à Papa concedi pos-
sit.

Vide in ver. *Papa quoad dispensationem.*

Dispensatio ad qua extendatur.

- 4 Dispensatio com Monacho ad beneficium Cu-
ratum non extenditur ad simplex, io c. Quia,
in tantum, o. 21. de prab. 93
- 4 Dispensatio extenditur ad accessoria, vel con-
cessa, seu consecutiva, & dependentia, ibidem
num. 23. 93
- 3 Dispensationis edictum est prohibitorium, in
c. dilectus, num. 1. de tempor. ordinat. 196
- 3 dispensatio respectu dispensantis oon est stricti
iuris, sed quid favorabile, ibidem num. 20.
pag. 199
- 4 dispensationes sunt odiose, & io eis non va-
let argumentum de maiori ad minores, in c. Quia
in tantum, num. 20. de prab. 93
- 4 dispensatio vt quis transire possit ad Archiepis-
copatum oon habet locum in episcopatu, ibid.
num. 22. 93
- 3 dispensatio ad plura Curata necessario includit
dispensationem super residua in alterutro
ipsorum, io c. dudum, il secundo, num. 11. de
elect. 70
- 3 dispensatus ad beneficium non intelligitur dis-
pensatus ad ordinem beneficiorum annexum, in
c. Quæris, num. 38. de etat. & qual. 252
- 4 dispensatus super fructibus in absentia perci-
piendis quotidianas distributiones non perci-
pit, in c. licet, num. 3. de prab. 163
- 4 dispensatus ad duo beneficia incompatibilia
consecutus dispensatus super residentia alterius,
in c. Quia in tantum, num. 27. de prab. 94
- 4 Et consequenter ad percipiendos fructus in ab-
sentia, ibid. num. 28. 94
- 3 dispensandi facultas vt favorabilis est amplianda
nisi agatur de prauicio tertii, io c. Ex par-
te, num. 33. de constitut. 172
- 3 dispensandi facultas in simplicibus non exten-
ditur ad mixta, ibidem num. 33. 172
- 4 dispensatus ad plures dignitates non constituitur
dispensatus ad plures dignitates in ead. eccle-
sia, nisi hoc exprimitur, io c. de multa, num. 23.
de prab. 145

Vide in ver. *Dispensatio tacita.*

- 6 dispensandi potestas est late interpretanda, in
c. Nandato, n. 3. & n. seqq. vsq. ad n. 23. & 35.
de simonia, 178

- 6 Fallit in sex casibus, ibid. n. 10. 178
- 6 dispensandi potestas est beneficium datum dis-
pensanti, & non delinquenti, & ideo large in-
terpretatur, ibidem num. 9. 179
- 6 dispensatio est odiofa, & strictè accipienda, ibid.
num. 33. 180
- 6 dispensandi potestas super beneficijs extenditur
etiam ad beneficia Curata, vbi de nullius pra-
iudicio agitur, ibidem num. 34. 180
- 6 Alia secus, ibidem num. 41. 180
- 6 dispensandi potestas quoad agitur de prauicio
alterius, quam Principis concedenti est
odiofa, & restringenda, ibidem num. 39. 181
- 6 dispensandi potestas vniuersum ampla, & exuberans
non extenditur in prauicio tertij sine
derogatione reg. de iure quæf. non toll. ibid.
num. 48. 182
- 6 dispensandi potestas non extenditur etiam ex
maioritate rationis de vno casu ad alium sub
lata verborum significatione non comprehen-
sum, ibidem num. 63. 184
- 3 dispensatio numquam porrigitur ad defectus
suppletos, in c. Super litteris, num. 3. de Re-
script. 214
- 3 Sufficit tamen exprimere qualitates in genere,
ibid. num. 32. 214
- 7 dispensandi potestatem habens com subdito de-
linquenti non potest dispensare cum eo, qui
deliquit antequam esset subditus, in c. Cum
illorum, n. 14. de sent. excomm. 172
- 7 dispensatio super fructibus in absentia percipi-
dis habetur pro præsente, non autem pro iote-
rrefeote, io c. Cum, olim, num. 38. de verb. signif.
pag. 212

Dispensatio ad beneficia plura.

- 4 dispensatio ad duo Curata est de iure positio,
& ideo concedi potest per Papam, etiam si oc-
culla causa, in c. Ex parte, num. 23. de Cler. non
residen. 49
- 3 Contrarium, ibid. n. 26. & seqq. 49
- 3 declaratur, ibid. num. 61. 53
- 4 dispensatio ad plura beneficia curata quam-
causam requirat, ibidem num. 59. & seqq.
pag. 53
- 3 dispensatio ad plura Curata ob prerogatiuam
meritorum fit priuilegiatè propter bonum
publicum, in c. Dudum, il secundo, o. 17. & 28.
de elect. 69
- 3 dispensatio ad plura curata necessario includit
dispensationem super residua in alterutro
ipsorum, ibid. num. 1. 70
- 3 dispensatio Papæ ad plura curata talem cau-
sam requirit, vt ius minimum in casu illo verè
ad residuam non obliget, ibidem num. 25.
pag. 70
- 3 dispensatio super retentione plurium Ecclesia-
rum in Germania quam ob causam concedi
soleat, ibidem num. 29. 70
- Vide in ver. *Beneficium quoad pluralitatem.*
- 4 dispensatio ad plura beneficia siue rationabili
causa oon redditutum dispensatum quoad
neum, in cap. Quia io tantum, nu. 13. de prab.
pag. 93
- 4 dispensatio nulla requiritur vt quis possit habe-
re Personatum cum cura, & Præbendam, coi
sit annexa ecclesiæ Parochialis, in c. Ex parte
dix, 5. Qui verò, num. 37. de prab. 158

dispens-

- 4 Dispensationibus veris super pluralitate incompatibilium à Concilio Tridentino sublatis multo magis censetur sublata præsumptæ, in c. De multa, num. 49. de præben. 149
- 4 Dispensatio ad duo incompatibilia nihil operatur respectu collationis tertij beneficii, in cap. Cum iam dudum, n. 66. de præben. 124
- 4 Dispensatio ad duo difformia sub eodem tectio quam causam requirat, in c. Litteras, num. 48. & 68. de concess. præben. 245
- 2 Dispensare non potest Episcopus ad duo curata, vel ad dignitatem cum Parochiali ob prærogatiuam meritum, in c. Dudum, il secondo, num. 13. & seqq. de elect. 69
- 2 Et quid ob utilitatem, vel necessitatem ecclesiæ, ibid. num. 14. & seqq. vsque ad num. 30. pag. 69
- 4 Dispensatus ad plura beneficia censetur etiam dispensatus super fructibus alterius, in absentia percipiendis, in c. Quia in tantum, v. 24. & 28. de præben. 93
- 4 Dispensatus ad Parochialem cum Canonicatu dum relidet in Parochiali an percipere debeat integras distributiones quotidianas, in quibus vniuersi redditus Capituli consistunt, vel aliquam eorum partem, ibid. num. 26. & seqq. vsque in fin. 93
- 4 Dispensatus ad duo incompatibilia censetur dispensatus super fructibus alterius, ibid. n. 27. 94
- 4 Et consequenter ad percipiendos fructus in absentia, ibid. n. 29. 94
- 2 Episcopis dispensare non licet in retentione beneficiorum, & fructuum perceptorum cum eis, qui beneficia in irregularitate occulta obtinuerunt, in cap. dilectus, num. 7. de tempor. Ordin. 197
- 4 Dispensare potest Papa cum sublimibus, & litteratis personis ad plures dignitates, & beneficia etiam curata, in c. De multa, num. 30. de præben. 146
- 4 Et quæ sit forma talis dispensationis, ibidem num. 31. 146
- 4 Dispensare nequeunt Episcopi ad plura curata, ob prærogatiuam personæ, ibid. n. 32. 146
- 4 Neque ob urgentem ecclesiæ necessitatem, vel evidentem utilitatem, ibidem num. 33. 146
- 4 Dispensare an possit Episcopus super pluralitate beneficiorum simplicium, in c. Cum iam dudum, n. 46. de præben. 121
- 4 Quid si beneficia existant in diuersis ecclesiis, ibidem num. 47. & 49. 121
- 4 Et quid si in eadem ecclesia, ibidem n. 48. & 50. pag. 122
- 4 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 49. 122
- 4 Dispensare non potest Episcopus ad duos Canonicatus, & duas præbendas in eadem ecclesia, in c. Litteras, nu. 13. 39. & 41. de concess. præben. 143
- 4 Dispensare an possit Episcopus ad duo beneficia in eadem ecclesia, ibid. nu. 38. & seqq. vsque ad num. 51. 145
- 4 Quid si beneficia sint conformia, ibidem nu. 39. pag. 145
- 4 Et quid si difformia, ibid. num. 40. 145
- 4 Dispensare potest Episcopus ad dignitatem cum Canonicatu in eadem ecclesia, ibid. num. 40. 43. & 45. 145
- 4 Constatum, ibid. n. 49. 145

- 4 dispensare non intelligitur Episcopus conferendo simpliciter duo beneficia difformia sub eodem tectio, sed requiritur dispensatio expressa, ibid. num. 47. & 67. 246
- 4 dispensare non potest Episcopus ad duo difformia sub eodem tectio, si præcisam residentiam requirant, ibidem num. 48. & 68. 246
- 4 Idem si primum sit sufficiens ad congruam sustentationem, ibid. nu. 50. 246
- 2 dispensare non licet Episcopis in retentione beneficiorum, & fructuum perceptorum cum eis, qui beneficia in irregularitate occulta obtinuerunt, in c. dilectus, nu. 7. de tempor. ordinat. pag. 197
- 4 dispensatio ad beneficia in ecclesia in qua Patet non extenditur ad beneficium parisi, in cap. dilectus, il secondo, num. 36. de præben. 141

Dispensatio super bigamia.

- 2 dispensatur facilius cum ordinante bigamum, quam cum ordiato, in c. Super eo, num. 5. de bigam. 359
- 2 dispensare non potest Episcopus cum bigamo in facis Ordinibus, ibid. n. 7. 359
- 2 dispensare non potest Episcopus cum bigamo in sacris ordinibus, ibid. n. 7. 359
- 2 dispensare an possit Episcopus autoritate ordinaria cum sibi subdito vero bigamo ad primam confuram, & beneficia simplicia, ibid. num. 10. & n. seqq. vsque in fin. 360
- 2 Quod si dispoferit, & confuram, ac beneficium confert quas poenas tam ipse, quam sic promotus incurrant, ibid. n. 30. & 44. & seqq. 360
- 2 dispensare potest Episcopus cum Clerico in facris, qui de sacro contraxit cum vnica, & Virgine, in c. A nobis, num. 10. de bigam. 366
- 2 dispensare non potest Episcopus, sed solus Papa cum Subdiacono, qui de sacro contraxit cum vidua, ibid. num. 15. 367
- 2 Et an hoc procedat tam in officio, quam beneficio, ibid. n. 16. 367
- 2 Et quid si contraxerit ignoranter, ibid. n. 17. 367
- Vide in ver. Bigamia.
- at in ver. Papa quoad dispensationem.
- at in ver. Episcopus quoad dispensationem.

Dispensatio ex causa.

- 2 dispensatio nulla concedi debet sine iusta causa, in cap. Super eo, num. 40. vers. Ceterum de bigam. 363
- 4 dispensatio non habens respectum ad bonum commune irrationabilis est, in cap. ex parte, num. 61. de Cler. non residen. 53
- 4 dispensatio intuitu carnalitates, & affectionis non dicitur dispensatio, sed dissipatio, ibidem num. 65. 53
- 2 distinctio Abbatis super dispensatione quæ sit principaliter ob prærogatiuam meritum, & secundario ob utilitatem ecclesiæ refertur, in c. modum, il secondo, num. 20. vsque ad n. 30. de elect. 69
- 2 dispensatio causam requirit communis utilitatis, vel necessitatis, in c. Nimis, num. 6. & seqq. de fil. Presbyt. 323
- 2 Causa utilitatis, vel necessitatis in dispensatione Episcopi debet esse magna, ibid. n. 7. 323

INDEX RERV M,

- 2 Dispenfatio fieri debet cum caufa cognitione, alijs cenfetur fupreptitia, ibid. nu. 8. 332
- 2 Dispenfatio fine iufta caufa dicitur diffipatio, ibid. n. 9. 332
- 2 Causa magna de nouo emergens, & impedimentum recurfus non afficiunt ad difpenfandum nifi periculum fit in mora, ibid. num. 28. pag. 336
- 3 Dispenfatio inferioris contra legem fuperioris iuftam causam requirit, in cap. Cum pridem, nu. 77. de pacis. 551
- 4 Dispenfatio irrationabilis diffipatio dicenda eft, in c. Quia in tantum, num. 14. de Præbend. pag. 93
- 4 Papæ voluntas in difpenfationibus habetur pro ratione, ibid. num. 15. 93
- 4 Declaratur, ibidem num. 16. 93
- 2 Dispenfatio nulla fieri debet nifi ad honorem Chrifti, vel vtilitatem Ecclefie, in c. Quanto, num. 90. de transl. Epife. 137
- 2 Dispenfatur facilius in delictis, quæ poenitentia tollantur, quàm in defectibus, qui durant etiã poft baptifmum, in c. Super eo, n. 35. de Bigam. pag. 362
- 6 Difpenfare non poteft inferior à Papa nifi ex caufa magnæ vtilitatis, vel neceffitatis Ecclefie, in c. Henricus, n. 12. de Cler. pug. in duell. pag. 275
- Vide in ver. *Dispenfatio ad beneficia plura.*
- 2 Dispenfatur facilius fuper iam factò, quàm fuper faciendò, in cap. Nimis, n. 35. de fil. Presbyter. pag. 337
- 2 Dispenfatus ab eo, à quo aliàs non poterat, ceffante impedimento tenetur recurrere ad fedem Apostolicam pro noua difpenfatione, ibidem num. 41. 338
- 2 Dispenfatoris principale obiectum debet effe Ecclefie vtilitas, vel neceffitas, non autem prærogatiua perfonæ, in c. Dudum, il fecondo, n. 28. de Elect. 70
- 3 Difpenfationes, & priuilegia conceduntur nemine citato, in c. Cum olim, num. 27. de fent. & re iudicat. 334
- Vide in ver. *Citatio.*
- Dispenfatio circa electionem.*
- 6 Dispenfat Epifcopus cum electo reprobato propter vitium fimoniæ, in c. Nobis, n. 2. & 9. de Simon. 151
- 6 Difpenfare non poteft Epifcopus poft electionem caftatam cum fimoniacè electo etiã ignorante, ibidem n. 9. 152
- 2 difpenfare an poffit Epifcopus ad dignitates cum electo per laicæ potestatis abufum, in c. Quifquis, num. 7. de elect. 101
- 1 difpenfare tacite intelligitur Papa cum ineligiblei fi eum fcienter pronideat, ibid. num. 8. pag. 101
- 2 Secus in alijs fuperioribus citra Papam, ibidem num. 9. 101
- 5 Dispenfatio in his, quæ funt contra votum tacitum, vel expreffum, & in alijs, quæ funt contra Euangelium non prodeft nifi ex caufa fiat, & peccat difpenfans, & is, cum quo difpenfatur, in c. Cum ad monafterium, n. 80. de stat. Monachor. 197

Dispenfationis executio.

- 7 Difpenfationes matrimoniales, litteræ in forma fignificauit, & aliæ huiusmodi funt committendæ Abbatibus, & alijs inferioribus quoad eorum fubditos, fi modo ipfi iurisdictionem, quafi Epifcopalem, & proprium territorium habeant, vel iurisdictionem pleno iure epifcopalem, & temporalem, in c. Accedentibus, num. 37. de exceff. Prælator. 15
- 6 Dispenfatio, ab Epifcopo, & Vicario funt gratis exequendæ non obftante immemorabili: Notarius quartam partem aurei accipere poteft pro exantiue teftium, in c. In ordinando, n. 38. de Simon. 146
- 5 Difpenfationes matrimoniales cõmittuntur Abbati nullius diœceſis, fed non Commendatario, quia non eft Abbas, in c. In Ecclefis, n. 21. verſ. Et aliàs cum Cardinalis Vercellen. de Capell. Monachor. 124
- Vide in ver. *Simonia, Notarius.*

Dispenfatio contra Concilium.

- 2 Dispenfatio contra Concilium cenfetur prohibita eo ipfo, quod non reperitur concessa, in cap. Super eo, n. 35. de Bigam. 262
- 2 Dispenfatio contra generale Concilium difficilius conceditur, quàm contra alios Canones non Conciliares, in c. Nimis, num. 18. & feqq. de fil. Presbyter. 334
- 2 Difpenfare non poteft Epifcopus contra Canonem Concilij etiam ex caufa vtilitatis, vel neceffitatis Ecclefie, in cap. Dudum, il fecondo, n. 15. de elect. 69
- 4 Difpenfare an poffit Epifcopus contra Concilium generale de fui Capituli confenſu, in cap. Paſtoralis, num. 4. de his quæ funt à Prælato pag. 162
- 1 Difpenfare poteft Epifcopus ex magna caufa neceffitatis, & vtilitatis contra generale Concilium ex ſententia Rotæ, in cap. Canonum ſtatuta, n. 13. de Conſtit. 29
- 1 Contrarium, ibid. num. 121. 29
- 1 Declaratur, ibid. num. 122. 29
- Vide in ver. *Papa quoad difpenſationem.*

Dispenfatio contra ius naturale, & Diuinum.

- 4 Dispenfatio ad ius naturale non pertinet, fed ad poſituum, in cap. Ex parte, num. 60. de Cler. non reſid. 53
- 2 Dispenfatio nulla fieri poteft contra legem Diuinam, in cap. Cum pridem, num. 76. & feqq. vique ad n. 76. de pacis. 55
- 4 Dispenfatio ad ius naturale non pertinet, in cap. Quia in tantum, n. 11. de Præben. 93
- 3 Causa præſumitur in Principe etiam in his, quæ competunt alicui de iure gentium, vel de iure diuino, vbi ſolium eſt difpenſari, in c. Quanto, n. 121. de Translat. Epife. 140
- 2 Difpenfare in præceptis Diuinis non poteft niſi Deus, vel is, cui Deus ipſe commiſit, in c. Dudum, il fecondo, n. 23. de elect. 70
- Dispenfatio cum illegitimus.
- Vide in ver. *Illegitimus.*
- Dispenfatio contra ius Canonicum.
- Vide in ver. *Epifcopus quoad difpenſationem.*
- Dispen-

Dispensatio cum malè promotis.

2. Dispensat Episcopus suus cum ordinato ad minores, vel ignorer ad sacros ab Episcopo, qui renunciavit Episcopatu, in c. Requisiuit, n. 1. de ordin. ab Episc. 103
4. Dispensare non potest Episcopus cum ordinato sine titulo ad aliquem ex sacris ordinibus, ut siue nouo titulo ad altiores ordines ascendat, & refellitur contraria opinio, in c. Episcopus, n. 4. de præben. 85
3. Dispensare potest Episcopus cum ordinato antea, si ad legitimam ætatem peruenit, & defectus sit occultus, in c. Dilectus, n. 9. de tempor. ordinat. 198

Dispensatio circa matrimonium.

5. Dispensatio super matrimonio rato quibus ex causis sit concedenda, in c. Ex parte, il secundo, n. 10. de conuer. Coniugat. 160
5. Dispensationem super matrimonio rato non consummato quæ debeant præcedere, ibidem num. 16. 161
6. Dispensatio an sit concedenda contrahendi matrimonium cum ea, quam quis in sacramento Confirmationis tenuit ob doris accessionem, & ad tollendas lites, in cap. Ex litteris, nu. 6. & seqq. usque in finem, de cognat. spiritual. pag. 70
6. Dispensatio in secundo gradu non concedenda nisi inter magnos Principes, & ob publicam causam, ibid. num. 10. 70
6. Et an hoc procedat in cognatione spirituali, ibid. num. 11. 70
6. Dispensare an soleat Ecclesia in primo gradu cognationis spiritualis, ibidem num. 15. & seq. pag. 70
6. Dispensatio an filius inuito patre sit concedenda super impedimento publicæ honestatis in primo gradu ex matrimonio rato non consummato, in cap. Tua, n. 10. & seqq. usque in fin. de despons. impuber. 16
6. Dispensatio cum aliquibus, ut possint contrahere in quarto gradu, intelligitur si uterque distat quarto, dummodo hoc approbet consuetudo, in c. Quod dilectio, n. 1. de consang. & affinit. 71
6. Et an gradus remotior indistinctè attendatur tam in dispensationibus, quam in impedimentis, ibid. num. 2. remissive. 71
5. Dispensandum an sit cum nobili coniugata, ut in domo Turris speculotum Urbis emittat tria vota substantialia in manibus delegati Apostolice, ita ut per hanc prouisionem soluat matrimonium non consummatum, in c. Ex parte, il secundo, nu. 12. & seqq. usque in fin. de conuer. coniugat. 159
2. Dispensare potest inferior in articulo mortis in impedimento dirimente, ne publica salus regni periclitetur, in c. Nimis, num. 42. de fil. Presbyter. 330
3. Dispensari non posse ab Ecclesia in nonnullis consanguinitatis, & affinitatis gradibus, qui in Leuitico exprimuntur, est hæresis, in c. Cum contingat, n. 7. de ætat. & qualic. 164
3. Opinio Nauarri, & nonnullorum Theologorum circa dispensationem in casibus dedi-

- Apostolicæ reseruatis, refellitur, in c. Nimis, num. 17. de fil. Presbyter. 336
5. Papa dispensat in matrimonio rato non consummato, in c. Verum, n. 8. de conuer. coniugat. pag. 136
5. Et an ingressus in Religionem Societatis Iesu sit causa sufficiens, ibidem n. 9. & num. seqq. pag. 136
3. Et quid de promotione ad Episcopatum, ibid. num. 11. 136
5. Dispensatio an sit concedenda, ut matrimonium ratum dissoluitur per vota simplicia à viro emittenda in Religione Societatis Iesu, in cap. Verum, n. 6. & seqq. usque in fin. de conuer. Coniugat. 135
6. Dispensatio obrenta à Papa non valet super matrimonio intrer consanguineos contracto, si ibi falsa causa sit expressa, nisi eam postea Papa confirmet, in c. Quia circa, nu. 1. de consang. & affinit. 73
6. Dispensandi causa legitima super matrimonio contracto in gradu prohibito est soboles ex eo superites, ibid. n. 6. 73
6. Dispensatur super matrimonio tam contracto, quam contrahendo, si timeantur scandala, vel futura iniuriæ, ibid. num. 7. & sequent. pag. 73
6. Declaratur, ibid. num. 11. & 14. 73
6. Propter scandalum receditur à dispensatione iuris positiui, ibidem n. 8. 73
6. Dispensatio an sit concedenda in secundo affinitatis gradu ad vitandas inimicitias, & lites inter familias illustres, ibidem num. 9. 73
6. Dispensatio in secundo gradu ex Concilio Tridentino non concedenda nisi inter magnos Principes, & ob publicam causam, ibid. n. 10. pag. 73
6. Quod locum habet tam in secundo affinitatis, quam consanguinitatis, ibid. d. num. 10. 73
6. Et copula, & resolutur in distantiam, ibidem num. 11. 73
6. Periculum ne ciuitas factionibus diuidatur est iusta causa dispensandi in secundo gradu consanguinitatis, ibid. num. 13. 73

Dispensatio cum ordinato per saltum.

6. Dispensare potest Episcopus cum Presbytero ordinato per saltum ut post quam penitentiam egerit, & ordinem omisit receperit, in Presbyteratu ministraret, in c. Tue litteræ, n. 16. de Cler. per salt. promot. 344
  6. Et quid si ordinatus fuerit scienter, & dolose, ibidem n. 16. vers. Verum Hostiensis. 344
  6. Et quid si ministrauerit in ordine, quo carebat ibid. n. 17. & 10. 344
  6. Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 11. 344
  6. Dispensare quis possit cum ordinato per saltum post annum ætatis decimumquartum, ibidem num. 18. 344
  6. Dispensare an hodie possit Episcopus cum scienter ordinato per saltum, ibid. nu. 24. 345
- Vide in vtr. Ordines per saltum.

Dispensatio super residenda.

4. Dispensationes de non residendo, & de fructibus in absentia percipiendis non suffragantur, nisi Ordin.

INDEX RERVM;

Ordinarij consensus accedat, in c. Cum ad hoc
num. 8. de Cler. non resid. 75
Vide in ver. *Residentia*.

Dispensatio super irregularitate ex homicidio.

- 6 Dispensari potest cum homicida voluntatio ad
obtinendum beneficium, etiam in titulum, in
cap. Henricus, num. 8. de Cler. pugn. in duell.
pag. 175
- 6 Et an hæc dispensatio sit debita adeo ut super-
ior peccet non dispensando, ibidem num. 9.
pag. 175
- 6 dispensare potest cum homicida voluntatio etiã
Episcopus ad beneficium simplex, sed ad Cu-
ratum non dispensat nisi Papa. ibid. num. 16. &
17. vique in fin. 170
- 6 Dispensare an possit Episcopus cum homicida
voluntario ad beneficium curatum prius ob-
tentum, ibid. nu. 16. vers. Et quamvis. 176
- 6 Et quid ad beneficium non curatum, cui sit an-
nexum onus ministrandi in sacris Ordinibus
per seipsum, ibid. n. 17. 176
- 6 Et quid si alter beneficium impetrauerit in-
euentum priuationis ante accusationem iusti-
tutam, ibid. nu. 17. vers. An autem Episcopus.
pag. 176
- 6 Dispensare an possit Episcopus cum occulto ho-
micida etiam in sacris, ibid. num. 21. 177
Vide in ver. *Dispensatio super irregularitate
occulta*.
- 6 Concilium Tridentinum sess. 14. c. 7. excludens
voluntarium homicidam à spe dispensationis
an habeat locum in iam promoti ad sacros
Ordines, ibidem num. 23. & seqq. 177
- 6 Concilium Tridentinum nec voluit, nec potuit
adiungere Papæ potestatem dispensandi in sa-
cris Ordinibus cum voluntario homicida,
ibid. nu. 16. 178
- 6 Doctores asserentes Ecclesiam non dispensare
super homicidio voluntario expenduntur,
ibidem, num. 33. 179
- 6 Dispensari potest cum ecclesiasticis irregulari-
bus ex homicidio ob necessariam patriæ, vel
parentum defensionem, in c. Petio, num. 15.
de homicid. 173
- 6 Tridentinum Concilium cap. 7. sess. 14. A regula
dispensationem prohibentem excipiens homi-
cidium ad sui defensionem, comprehendit etiã
homicidium ad defensionem parentum, ibid.
d. num. 15. 170
- 7 Dispensatio in irregularitate cõ dispensatio
circa ordines, in c. Cum illorum, num. 30. de
sent. excom. 171

Dispensatio super irregularitate occulta.

- 1 Episcopi ex Concilio Tridentino dispensant in
irregularitatibus, & suspensionibus ex delicto
oculto prouenientibus, in c. dilectus, num. 52.
de tempor. ordinat. 199
- 3 Item absoluunt à casibus occultis & Sedi Apo-
stolicæ reservatis in foro conscientie tantum,
ibid. nu. 27. 200
- 3 Prelati Regulares, & Abbates iurisdictionem
quasi episcopalem habentes dispensare, & ab-
solvere nequeunt in casibus occultis Concilio
Tridentino, ibid. num. 26. 200

2 Dispensare potest Episcopus in irregularitate
occulta ex mutilatione membri, sicut non pos-
sit in irregularitate ex homicidio occulto,
ibid. nu. 58. 200

1 Dispensatus, & absolutus ab Episcopo in mate-
ria delicti perpetrati coram duobus, vel tribus
testibus non est tutus in conscientia, ibidem
num. 37. 201

6 Concilium Tridentinum sess. 24. c. 6. expendi-
tur, in c. Henricus, num. 43. de Cler. pugnans in
duell. 280

4 Occultum delictum quando dicatur ad effe-
ctum ut Concessores in vim litterarum S. con-
nitentiarum, vel Episcopi in vim Concilij Tri-
dentini possint dispensare super irregularitate
ex eo proueniente, latè discutitur, in c. Vestra,
num. 106. & seqq. vique in fin. de cohabit. Cler.
& mulier. 17

Vide in verb. *Episcopus quoad dispensatio-
nem*.

Dispensatio tacita.

- 6 Dispensatio tacita super defectu inducit quã-
do alias ex gratia nulla vitæ periret,
in c. Quod à prædecessore, num. 85. de schis-
mat. 237
- 4 Dispensatio Apostolica ex diuturnitate tempo-
ris in insolitis non præsumitur, in c. De multa,
num. 51. de præb. 149
- 4 Dispensatio tacita non inducitur ex simplici to-
lerantia Papæ in his, quæ sunt contra ipsam,
in c. Cum iam dudum, num. 31. de præb. 117
- 2 Dispensare non censetur infertor à Papa facien-
do actum sive Constitutioni contrarium, in
c. Cum pridem, num. 147. de pactis. 160
- 4 Dispensare non intelligitur Episcopus conferen-
do simpliciter duo beneficia disformia sub
eodem titulo, sed requiritur dispensatio ex-
pressa, in c. Litteras, num. 47. & 67. de concess.
præb. 246

Vide in ver. *Dispensatio ad qua extendatur*.

- 2 Dispensare an tacite censetur Episcopus si
scienter conferat filio legitimo beneficium,
quod pater habuit immediate, in c. Veniens,
num. 4. de fili. presbyt. 318
- 2 dispensare intelligitur Episcopus quotiescunque
facit scienter quod est contra ius commune,
& materia est talis, in qua potest dispensare,
ibidem num. 5. 318
- 2 Dummodo super causa præcedat summaria co-
gnitio, & causa in dispensatione exprimitur,
ibidem num. 6. 318
- 2 Dispensare tacite intelligitur Papa cum ineli-
gibili si cum scienter provideat, in c. Quis quis
num. 2. de elect. 301
- 2 Secus in alijs superioribus citra Papam, ibid.
num. 9. 101

Dispensationis effectus.

- 2 Dispensatus super impedimento cogi potest Or-
dines suscipere, perinde ac si impedimentum
non contraxisset, in c. Quæritis, num. 37. de stat.
& qual. 323
- 3 Dispensatus super defectu ætatis ad præbendam
ob non promotionem ad ordinem eadem præ-
bendæ annexum priuari non potest, ibidem
num. 39. 253

dis.

- 1 dispensati à Legato extra limites suæ legationis non sunt tuti ex titulo putatiuo, & communi erroris, in c. Super eo, num. 13. de crimin. falli. pag. 321
- 2 Dispositio media congruè interponitur in transitu de statu ad statum, à quo nõ datur recessus, in cap. Cum contingat, num. 130. de exat. & qual. 373
- 3 dispositio generalis non comprehendit illicita, in cap. Ecclesie S. Mariz, num. 4. de constit. pag. 160
- 4 dispositum in Abbatia non habet locum in Abbate, in c. Cum in cunctis, num. 133. de electi. pag. 48
- 5 dispositionis verbum generale est, & idem sonat quod ordinatio, in c. Nullus, num. 22. de electi. pag. 4
- 6 Dispositio in primo actu verificatur si actus effectum sortitus fuerit, in c. Episcopus, nu. 59. de preben. 90
- 7 Quod procedit in dispositione legis, secus in dispositione hominis, ibid. num. 60. 90
- 8 Dispositio pœnalis iniungens poenam excommunicationis non restringitur, sed extenditur, in c. Super, num. 10. de sent. excomm. 163
- 9 Contrarium, ibid. num. 30. 168
- 7 Dispositio quantumcumque generalis recipit restrictionem de habilitate, & possibilitate, in cap. Responso, num. 110. de sent. excomm. pag. 196
- 7 Dispositio partim fauorabilis, & partim odiosa restringi debet quatenus præiudicat tertio, vel cultui diuino, in cap. Olim, num. 63. de verb. significat. 214
- 5 Dispositio omnis simpliciter concepta vestitur à iure communi, & ad illius intellectum est redigenda, in c. Potestatem, num. 64. de Regular. pag. 65
- 5 Dispositio intelligitur de actu valido, in c. Consulti, nu. 59. de regular. 99
- 6 Dispositio loquens de aliquo actu in materia illicita non comprehendit fictum, in c. Nobis, nu. 94. de simon. 160
- 1 Dispositio quælibet intelligitur, rebus sic stantibus, in c. Cum M. num. 44. de constit. 155
- 3 Dispositio loquens de solo Episcopo non excludit Capitulum ratione coniunctionis, in cap. Ut iuxta, num. 38. de off. Ordin. 473
- 3 Quod procedit in materia, quæ communiter explicatur, ibidem num. 39. 473
- 6 Dispositio conditionalis per aduentum conditionis perficitur perinde ac si ab initio purè facta esset, in cap. Super eo, num. 3. de condit. appof. pag. 37
- 7 Dispositio respiciens duo determinabilia debet utrumque pariformiter determinare, in c. Percepit, num. 6. de sent. excomm. 148
- 7 Dispositio generalis commendatur agentis potestati, in cap. A nobis, il primo, num. 3. de sent. excomm. 151
- 3 Dispositio contra filios legitimos multo magis habet locum in spurjis, secus si conferat filijs illegitimis aliquod beneficium, in c. Pertuas, num. 14. de probat. 183
- 4 Disputare non licet de factis Papæ, in c. Ex parte, num. 61. de Cler. non residen. 53
- Et in c. Quanto, num. 80. de elect. 146
- 3 Disputare publice, vel occultè de articulis fidei an liceat Clericis, vel laicis, in c. Cum venis-

- sent, num. 103. de iudicijs. 34
- 5 Dissimulatio aliquando accipitur pro approbatione, in cap. Præterea, num. 10. de conuersi. coniug. 133
- 5 Dissimulatio peccatorum in Prelato est culpa mortalis, in c. Inrefragabili, n. 2. de offic. Ordin. & in cap. Ne Religiosi, num. 3. de Regular. pag. 112
- 6 Dissimulare poteris, hæc verba habent vim dispensationis, in c. Quia, num. 3. de consanguinit. & affinit. 73
- 2 Dissolutionis materia generatur ex introductione Clericorum secularium intra claustra Monasterij, in cap. Ut iuxta, num. 3. de offic. ordin. pag. 470
- 7 Dissimulatio an modus licitus adiectionis fuerit sit in legatis particularibus tantum, non autem in successione vniuersali, in c. Nimis praua, n. 36. de excess. replet. 12
- 5 Dissimulatio voluntaria in officio si sit secundum actum interiore, est quidem grauis, & temeraria, sed non mortalis, in c. Dolentes, nu. 29. de celeb. Missar. 307
- 5 Contrarium, num. 38. & seqq. 307
- 5 Distractio voluntaria non est culpa mortalis nisi tanta sit, ut notabilem officij, vel Missæ partem absumat, ibid. num. 51. & num. seqq. vique ad num. 57. 310

Distributiones quotidianæ, communis.

- 4 Distributionum quotidianarum quæ sit natura, in cap. De extero, num. 10. de Cler. non resid. pag. 43
- 4 Distributiones quotidianæ succedunt loco fructuum præbendæ, vbi nulli sunt redditus à distributionibus distincti, ibidem num. 18. & 23. pag. 43
- 4 Distributiones quotidianæ propriæ quæ sint, ibid. num. 28. 45
- 6 Distributiones quotidianæ non veniunt appellatione fructuum, in cap. Præterea, num. 95. Nec. Prælati vices suas. 197
- 6 Nec comprehenduntur in regulis de Valoribus, ibid. num. 96. 197
- 2 Distributiones quotidianæ assignantur pro Missa Conuentuali, sicut pro horis, in c. Ut Abbates, nu. 24. de exat. & qual. 218
- 4 Distributiones quotidianæ sunt redditus casuales, & incerti, in c. Licet, num. 5. de præb. 164
- 4 Distributiones quotidianæ cur instituantur, ibidem num. 14. 164
- 4 Distributiones quotidianæ censentur etiam si dimittantur in fine anni dummodo diuiso fiat pro rata seruitij, & absentes nihil percipiant, ibid. num. 18. 164
- 4 Seminario Clericorum non est contribuendum ex distributionibus quotidianis, ibidem num. 19. 164
- 4 Distributiones in quibus vniuersi redditus consistunt, habentur loco præbendæ, & est locus erectioni præbendæ Theologalis, ibid. num. 25. pag. 173
- 4 Distributiones an succedant in locum præbendæ vbi tenues sunt fructus à distributionibus distincti, ibidem num. 137. 173
- 4 Et quomodo hæc tenuitas sit æstimanda, ibid. num. 128. 173

INDEX RERV M,

- 4 Et quid si fructus quartam partem distributionem non superent, ibid. n. 129. 173
- 4 Distributiones quotidianæ ubi nulli sunt fructus succedunt in locum præbendæ; & ideo debentur absentibus ex iusta causa, in cap. Quia in tantum, n. 29. de præben. 93
- 7 Distributiones quotidianæ quæ sint, & quibus nominibus appellentur, in cap. Olim, n. 44. de verb. signif. 113
- 7 Distributiones quotidianæ an dicantur redditus illi, qui in fine anni dividuntur pro rata servitij cuiusque horæ, ibid. num. 45. & seqq. vique in finem. 113
- 7 Fructuum appellatione non veniunt quotidianæ distributiones, ibid. n. 48. 113
- 7 Distributiones duplices an debeantur obtinenti in eadem Ecclesia dignitate cum Canonicali, ibid. n. 53. 113
- 7 Decimæ Papales, & spolia an deducantur ex distributionibus quotidianis, ibidem num. 54. pag. 113
- 7 Et quid si redditus omnes in distributionibus consistant, ibid. n. 55. 113
- 7 Distributiones quotidianæ ad quem finem institutæ fuerint, ibidem num. 58. 113
- 7 Distributiones quotidianæ, in quibus universi redditus consistunt, in materia favorabili, & privilegiata succedunt in locum præbendæ, ibidem num. 60. 113
- 7 Secus in materia odiosa, & restringibili, ibidem num. 61. 114
- 7 Fidei professionem non emittentes an perdant distributiones quotidianas, in quibus universi redditus consistunt, ibid. num. 62. 114
- 3 Distributiones quotidianæ non computantur inter fructus, nec fructus dicuntur, in cap. Grauis, num. 77. & 81. de rehit. spoliat. 151
- 3 Contrarium, ibid. num. 85. 151
- 3 Declaratur, ibid. num. 84. 151
- 3 Distributiones quotidianæ nihil commune habent cum corpore beneficii, sed danntur in recompensant servitij, ibid. n. 78. 151
- 3 Quandoque manualia, quandoque visualia appellantur, ibid. num. 79. 151
- 3 Dantur pro opere diuino, & tanquam merces laboris, ibid. num. 80. 151
- 3 Declaratur, ibidem num. 87. 89. & 91. 151
- 3 Distributiones quotidianæ plenius acquiruntur, quàm fructus præbendæ, & ideo Clericus de eis testari potest, ibid. num. 82. 151
- 3 Distributiones quotidianæ non computantur in valore fructuum, ibid. n. 84. 151
- 3 Sed tamen sub fructibus comprehenduntur, pag. 151
- 4 Distributiones quotidianæ ubi nulli sunt fructus succedunt in locum præbendæ; & ideo debentur absentibus ex iusta causa, in c. Quia in tantum, num. 29. de præben. 94

Distributiones quodidiane quibus accrescant, vel applicantur.

- 4 Distributiones Canonicorum absentium primo applicandæ sunt fabricæ Ecclesiæ si indigeat, sin minus alteri pro loco arbitrio Ordinarij, in cap. Qualiter, num. 36. de Cler. non residen. pag. 61
- 4 Distributiones quas perdidit absens vitra tempus & Concilio peritum non accrescunt insec-

ntentibus, si redditus omnes in distributionibus consistant, in c. Licet, num. 28. de præben. pag. 165

- 4 Distributiones quando accrescant inferuentibus vel applicantur fabricæ Ecclesiæ, in cap. Quia nonnulli, num. 16. & 21. de Cler. non resid. pag. 33

Vide in ver. Ius accrescendi.

Distributionum conversio.

- 4 Distributiones ubi nullæ sunt, vel tenues tertia pars fructuum separari debet, & in distributionibus converti, in c. De cætero, num. 30. de Cler. non resid. 45
- 4 Fructus præbendæ dignitatum qualiter sint convertendi in distributionibus, in c. Quia nonnulli, num. 11. & 21. de Cler. non residen. 33

Distributiones quodidiane quibus debeantur, vel non.

- 4 Distributiones quotidianæ absentibus non debentur quantumcumque absint ex iusta causa, in c. De cætero, num. 9. de Cler. non residen. pag. 43
- 4 Distributiones quotidianas de iure communi integrè lucrantur duo Canonici in servitio Episcopi existentes, si universi Capituli redditus distributionibus consent, ibid. n. 17. 43
- 4 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 29. vique in fin. 43
- 4 Distributiones quotidianæ debentur Canonico ab Ecclesia per vim expulso, ibid. num. 25. pag. 44
- 4 Item iniuste excommunicato aut carceri mancipato, si antea solitus erat Diuinis interesse, ibid. num. 26. 44
- 3 Distributiones quotidianæ iubentur assignari Canonicis, qui Episcopum limina viitantem comitantur, vel qui eius nomine viitantur, in c. Ego N, n. 81. de Iureiur. 218
- 4 Distributiones quotidianas non recipiunt nisi qui statis horis interfuerint, in cap. Licet, n. 76. de Præben. 169
- 4 Statuta ut distributiones debeantur non interessentibus sublata sunt à Concilio Tridentino, ibid. n. 80. 169
- 4 Distributiones non lucrantur absentes, licet per substitutum interfuerint, ibidem n. 82. 170
- 4 Distributiones debentur his, qui verè diuinis interfuerint, non autem his, qui fidei, aut iuris interpretatione, ibid. num. 102. 171
- 4 Distributiones quotidianæ non debentur Inquisitoribus, nec examinatoribus Synodalibus, nec his, qui voluntariè se confessionibus audiendis exponunt, ibidem num. 104. 171
- 4 Nec familiaribus Episcopi eum comitantibus, aut illi interfuerintibus dum Miliani particulatim celebrat, ibid. num. 105. 171
- 4 Nec duobus Canonicis in servitio episcopi existentibus, nisi redditus omnes, &c. ibid. n. 106. & 114. & seqq. 171
- 4 Nec Allocantibus Episcopum volentem audire Missam in Ecclesia non Cathedrali, ibidem num. 107. 171
- 4 Distributiones non lucrantur interfuerint Episcopo in Monialibus velandis, in examine promovendorum in Seminario, aut in cognatio-

- tionibus S. Officii. ibidem n. 109. 173
- 4 Nec comitantes Episcopum in visitatione dic-
cessis, ibid. num. 110. 172
- 4 Nec Canonicus Vicarius Episcopi non obli-
scit memorabili consuetudine, ibid. num. 111.
pag. 173
- 4 Nec electus iudex in vim rescripti, aut Iudex
Synodalis nisi abbit pro exequendis sibi com-
missis, ibidem num. 112. 173
- 4 Nec assistens Congregationi rerum spiritua-
lium, ibid. n. 113. 172
- 4 Nec sermocinans ex debito sui officii, ibidem
num. 114. 173
- 4 Distributiones non lucrantur Canonici Missam
celebrantes submissa voce dum horum Canoni-
ca recitantur, nisi illa hora ad celebrandum
compulsi fuerint, ibidem num. 118. 173
- 4 Nec peregrinantes deuotionis causa, ibid. n. 119.
pag. 173
- 4 Et quid in absentibus tempore Iubilei, ibidem
num. 120. 173
- 4 Distributiones debentur absentibus si ita cau-
tum sit lege foundationis, ibidem num. 121.
pag. 173
- 4 Vel statuto à Sede Apostolica confirmato, ibid.
num. 122. 173
- 4 Priuilegia Apostolica percipiendi in absentia
distributiones quotidianas non sunt sublata
à Concilio Tridentino, ibidem num. 123.
pag. 174
- 4 Distributiones debentur visitantibus limina pro
Episcopo, aut cum in eadem visitatione co-
mitantibus, ibid. n. 124. 174
- 4 Ordinarius potest sine Capituli consensu ex-
cursare Canonicos à seruitio Chori ex causis tan-
tum expressis in Constitutione Bonifacii VIII.
ibid. num. 125. 174
- 4 Distributiones quotidianas debentur infirmis ab-
sentibus, etiam non probata consuetudine
illas in absentia percipiendi, ibid. num. 126.
pag. 174
- 4 Statutum Capituli vt egrotis non dentur distri-
butiones, non valet, ibidem num. 128. 174
- 4 Tempus infirmitatis non est computandum
pro tempore vacationum, ibidem num. 140.
pag. 174
- 4 Distributiones debentur podagra impedito, ibid.
num. 142. 145
- 4 Distributiones debentur senio confectis si alias
residere sint soliti, ibid. num. 146. 175
- 5 Item infirmis ex propria culpa, & peccato,
ibid. num. 147. 175
- 4 Dummodo antea essent soliti Choro interesse,
ibid. num. 148. 175
- 4 Et an debeatur ei, qui dum abesset tribus men-
sibus vacationum, vel ex causa Iubilei in mor-
bum incidit, ibid. num. 149. 175
- 4 Distributiones quotidianas debentur absentibus
ob iustam, & rationabilem corporalem ne-
cessitatem, ibid. num. 150. 175
- 4 Vnde debentur ei, qui medicinam sumpsit, aut
sanguine minutus est, ibid. 175
- 4 Item expulso à ciuitate propter seditiones, ibid.
num. 151. 175
- 4 Etiam non probata consuetudine, vt distribu-
tiones debeantur absentibus ex iusta causa, ibid.
num. 152. 175
- 4 Item indebitè concessis in carcerem vbique lo-
corum 1 & quid de fructibus prebende, seu
massæ grossæ, ibid. num. 153. 176
- 4 Item abienti vt iniustam ludicris vexationem
redimeret, ibidem num. 154. 176
- 4 Item citato ob causam criminalem, qui se in-
nocentem probat, ibid. n. 155. 176
- 4 Item condemnato, vel excommunicato, & pos-
tea ab iudice per sententiam, quæ in iudicatum
transiit, ibid. num. 156. 176
- 4 Distributiones quotidianas debentur absentibus
ob euentum Ecclesiæ utilitatem, ibid. n. 158.
pag. 176
- 4 Nisi probetur consuetudo, secundum quam ab-
sentes ob dictam causam distributiones non
percipiunt, ibid. n. 159. 176
- 4 Archidiacono habenti nudum ius perfructu
in Choro, dum residet in locis suis iurisdic-
tioni subiectis non debentur distributiones, ibid.
num. 162. 176
- 4 Debentur tamen absentibus pro exercitio eorum
animarum suæ dignitati, vel Canonicali in-
cumbentis, ibid. num. 163. 176
- 4 Dum sunt in actu administrandi sacramenta,
vel ea exercendi, quæ ad curam spectant, ibid.
num. 164. 176
- 4 Et dummodo hoc præsentet per seipsum, ibidem
num. 165. 176
- 4 Distributiones debentur Theologo prebendato
in diebus, in quibus legit, ibidem num. 169.
pag. 177
- 4 Item Penitentiario audienti confessiones in
Ecclesia sue in Confessionario, siue extra
dum missa celebrantur, ibid. n. 170. 177
- 4 Item dum Capitulum comitat corpus defun-
cti ad sepulturam, ibid. num. 171. 177
- 7 Distributiones quotidianas debentur priuilegiato
super fructibus in absentia percipiendis, si re-
dictus omnes in his distributionibus consistant,
in cap. Olim, n. 36. vsque ad n. 41. de verbor.
signif. 211
- 7 Distributiones non lucrantur absentes studiorum
causâ, nec valet contraria consuetudo, ibidem
num. 50. 213
- 7 Et quid si nulli sint fructus à distributionibus
distincti, ibid. num. 51. 213
- 7 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem
num. 501. 213
- 7 Distributiones duplices an debeantur obtinenti
in eadem Ecclesia dignitatem cum Canonica-
tu, ibid. num. 53. 213
- 7 Consuetudine, vel constitutione Ecclesiæ an pos-
sit induci, vt diuinis interessentes, non lucen-
tur quotidianas distributiones, ibid. num. 56.
pag. 213
- 7 Constitutio Ecclesiæ vt absentes per quinquaginta
vices amittant integras distributiones
quotidianas, an valeat, ibid. n. 57. 213
- 8 Distributiones quotidianas debentur senio conse-
ctis, si alias residere sint soliti, in cap. Nisi cum
pridem, n. 57. de renunciat. 157
- 4 Item infirmis ex propria culpa, & peccato,
ibid. n. 54. 157
- 4 Distributiones quotidianas debentur Canonico,
qui amittit officium linguæ, quamuis Choro
non intersit, in c. Cum percussio, n. 3 de Cler.
egrot. 193
- 7 Fidei professionem non emittentes an perdant
distributiones quotidianas, in quibus vniuersi
redditis consistunt, in cap. Cum olim, n. 61. de
yct. signif. 214

INDEX RERVM,

Vide in rec. Canonici quoad residentiam, fratres, & distributiones.
Vide in vet. Infirmus.

Distributiones quotidiana quando restituenda.

- 3 Distributiones quotidianas perceptas, & quas percipere potuissent, an male fidei possessor restituere teneatur, in c. Grauis, nu. 76. & seqq. vsque ad num. 97. de Restit. spoliati. 151
- 3 Distributiones quotidianas quas male fidei possessor percipit Diuini interessendo, tenetur restituere, etiam si ex parte impedit nulla praecesserit protestatio, ibid. n. 83. & 95. 152
- 3 Et quid in percipiendis, ibid. num. 99. 152
- 3 Distributiones quotidianas perceptas sine titulo, vel cum titulo reprobato, & sine iuris fomento restituendae sunt, ibid. num. 87. 152
- 3 Et eas percipiens cum titulo reprobo committit furtum, vel capinam, ibidem num. 88. pag. 152
- 3 Non debentur infernentibus nisi sint canonice instituti, ibidem num. 89. 152
- 3 Distributiones quotidianas, quas male fidei possessor diuini interessendo percipere potuisset, non tenetur restituere, nisi praecesserit protestatio spoliati, ibid. n. 94. & seqq. 153
- 3 Fallit in casibus, remissive, ibid. nu. 96. 153
- 3 Condemnatio in Beneficialibus ex illo Rota non fit nisi cum fructibus perceptis; & sub fructibus semper comprehenduntur distributiones quotidianae, ibid. num. 86. 152
- 3 Distributiones quotidianas non tantum perceptas, sed etiam quas percipere potuissent bonae fidei possessor tenetur restituere a die controuersiae mortis, ibid. num. 117. 155
- 3 Sed quoad eas, quae percipi potuissent, necessaria est protestatio, ibidem num. 118. 155

Vide in vet. Fructuum condemnatio.

- 4 Diuersitatem corporum diuersitas sequitur animorum, in cap. Quia diuersitatem, num. 4. de concess. praeb. 138
- 4 Diuersi, non videtur populus statim euerfurus, in c. Extirpanda, §. Qui vero, num. 53. de prebend. 159

Diuisio bonorum.

- 4 Diuisionem bonorum frater maior facit, & minor eligit, secundum opinionem Canonillarum, in cap. Si Episcopus, num. 5. & 13. de Paroch. 376
- 4 Et maior intelligitur non respectu aetatis, sed respectu administrationis, ibid. num. 7. 376
- 4 Frater minor non prouocat ad diuisionem, sed prouocatur a fratre maiore, ibidem num. 6. pag. 376
- 4 Fratres si debeant aliquam hereditatem diuidere, non maior natus debet diuisionem facere, sed ille qui diutius res paternas administravit, ibid. n. 8. 376
- 4 Frater maior secundum Legislas non tenetur facere portiones, nec minor eligere, sed diuisio facienda est iudicis officio, vel sortis mittenda, ibid. n. 10. & seqq. 376
- 4 Frater potest fratrem ad diuisionem vocare iudicio familiae excusandae, vel communis diuidendo, ibid. n. 11. 376

- 4 Iudex quomodo se gerere debeat in diuisione, faciendi inter fratres, ibid. num. 13. 376
- 4 Consuetudo ut frater maior diuidat, & minor eligat, relict Augustino, traxit originem a diuisione Abraham, & Loth, ibidem num. 13. & seqq. 376
- 4 Diuisio inter socios studij fieri debet ab eo, qui diutius in studio fuit, in c. Si Episcopus, nu. 9. de Parochiis. 376
- 7 Diuisio proventuum in fine anni fit gratia commodioris solutionis, in cap. Olim, num. 49. de vrb. signif. 112
- 3 Diuturnitas temporis sine veritate, & ratione, est vetustas erroris, in c. Inrefragabili, num. 4. de offic. Ordinari. 145
- 4 Diuicio, quod tempus impotest, in cap. Nulla, num. 21. de concess. praeb. 131
- 4 Docere prius quam doceri praeposterum est, & impossibile, in c. Cum in magistrum, num. 3. de elect. 109
- 3 Doctores, & magistri prohibentur glossas, commentarios, adnotationes, & scholia super decretis Concilij Tridentini typis mandare, atque impressa edere, in c. Cum venisset, nu. 52. & seqq. vsque ad num. 63. de iudic. 17
- 3 Doctoribus, & magistris non licet glossas, commentarios, adnotationes aut scholia super decretis Concilij Tridentini manuscripta euulgare, ibid. num. 63. & seqq. 22
- 3 Declaratur, num. 71. & 76. 29
- 3 Doctores antiqui mittebant sibi inuicem libros manuscriptos propter illorum penuriam, ibid. num. 74. 30
- 3 Doctores qui glossas, & commentarios manuscriptos super decretis Concilij Tridentini non euulgant, sed ad usum suum sibi referunt non incurrunt in penas Constitutionis Pij IV. ibid. num. 76. 31
- 3 Doctores, & Advocati qui aliquod Tridentini Concilij decretum in eidentem interpretantur, eamque interpretationem scripserint, aut impressam edunt excusantur a censuris Bullae Pij IV. ibid. num. 80. 31
- 3 Magistri, & Doctores licite possunt in scholis Trident. Concilij decreta ore tenus interpretari, ibid. nu. 89. & seqq. vsque in finem. 33
- 3 Doctores, & Magistri de iure communi facultatem habent leges, & canones interpretandi, ibid. n. 92. 33
- 3 Doctor potest interdum subrogare scholarem, in cap. Cum sit ars, num. 4. de etat. & qualis. pag. 179
- 5 Doctor respondens per verbum videtur intelligitur de iure respondere, quod facit pro discipulis centis, in cap. Cum virum, num. 31. de Regular. 54
- 4 Doctor ignarus perinde ac nullus, in c. Intee exteras, num. 55. de Recript. 102
- 4 Doctorum opinio non habens contradicentem, dicitur calus legis, in c. Quoniam, num. 18. de decem. 390

Reliqua in vet. Auctoritas, Opinio.

- 3 Doctor semel probatus reprobari potest, in cap. Accepimus, num. 44. de etat. & qual. 177
- 3 Doctores attestanti de illo Curia non est credendum, in c. Quia propter, num. 46. & num. 53. de elect. 95
- 3 Doctor habens salariam a ciuitate non prohibetur contra eam esse Advocatum, in cap. Cuius. Sa.

- Sacerdotes, num. 18. de postulan, 577
- 1 Doctores Catholici in principio, vel in fine librorum suorum quam faciant protestationem ad evitandam hæresim, in c. Damnamus, n. 13. & seqq. de Sum. Trinit. & fid. Cathol. 14
- 6 Doctor respondens per verbum videtur, intelligitur affirmatiue respondere, in c. De cætero, n. 3. de homicid. 158
- 6 Doctores adherentes Ecclesiam non dispensare, super homicidio voluntario expenduntur, in dupl. Henricus, num. 33. de Cler. pugn. in dupl. pag. 179
- 1 Doctorem non esse sibi aliquando contrarium, esse ferè impossibile, in c. Ne innitatis, num. 138. de constit. 59
- 1 Doctrinæ vniuersæ autoritas per contrariam auctoritatem alterius enervatur, ibid. num. 166. pag. 63
- 1 Doctor referens plures opiniones in dubio, quam censetur approbare, ibidem num. 271. 84
- 1 Doctor qui simpliciter approbat vnam opinionem censetur contrariam rescilire, ibidem num. 272. 84
- 1 Idem sicut vnam opinionem esse probabiliorē, seu veriorē, ibidem num. 273. & seqq. pag. 84
- 1 Doctoribus antiquis magis deferendum est, quam modernis, ibid. num. 349. & quarum numeris seqq. 106
- 1 Doctores antiquos relinquens vt modernis adherat, non rectè sapie, ibidem num. 351. pag. 106
- 2 Doctorem didis in tantum est credendum in, quantum Canonice scripturis deserviunt, ibid. num. 408. 117
- 1 Doctores vniuersæ autoritas an faciat opinionem probabilem, Vide in ver. *Opinio probabilis*.
- 1 Doctore attestanti de consuetudine [vel de] communi vsu loquendi non creditur, in d. c. Ne innitatis, num. 410. de constit. 118
- 7 Doctores in insignia, id est liber, & insula, an sine substantia Doctoratus, in c. Qui Presbyterum, num. 13. de penit. & remiss. 106
- 6 Doctoratus in iure Canonico in quinque annis si velit in alia facultate studere, ad residentiam reuocari non potest, in c. Super specula, nu. 13. de magistris. 209
- 3 Doctrina sufficiens requiritur de substantia in Pastore, Sanctitas verò tanquam conditio sine qua non, in c. Eam te, num. 20. de etar. & qual. pag. 339
- 1 Doctrina de libera electione opinionis probabilis vnde originem ducit, in c. Ne innitatis, nn. 23. & 306. de constit. 41
- 1 Doctrina de libera electione probabilium opinionum valde vilis est Christianæ Republicæ, ibidem num. 41. 43
- 1 Inuò valde perniciosus, ibid. 2. num. 109. vsque ad num. 236. & n. 310. 43
- 6 Doctrina non est tradenda de his, quæ melius est tacerē, quam scire, in c. Licet, num. 2. de crimin. falsi. 312
- 2 Docendi licentiam vendere an sit prohibitum, quia simoniacum, in c. Cum pridem, num. 86. de Pænis. 553
- 4 Docentes, & studentes tam in Theologia, quam in iure Canonico in publica vniuersitate,

- gaudent privilegio de percipiendis fructibus in absentia, in cap. Licet, num. 8. & 12. de præbend. 164
- 4 Etiam si præbendæ sitæ sint in Cathedrali ciuitatis, ibid. n. 9. 164
- 4 Et quid in doctentibus in Ecclesia, num. 125. pag. 164
- 6 Dolicapax & voto, & Sacramento se obligare potest, in cap. Tuz litteræ, num. 39. de Cler. per salt. promot. 345
- 6 Declaratur, num. 31. & 45. 345
- 5 Dolus in spiritualibus non vitiat contractum, in c. Sicut nobis, num. 9. de Regular. 79
- 5 Dolus bonus dicitur quo quis ad meliorem viam inducitur, ibid. num. 16. 79
- 5 Declaratur, num. 13. 79
- 5 Dolus malus quid sit, ibid. nu. 12. 79
- 5 Dolo allici quis non debet ad Religionem ingredendam, ibidem num. 13. 79
- 5 Dolus suus nemini debet esse lucrosus, num. 15. pag. 79
- 5 Dolus dans causam contractui ita deum nocet si sit dolus ipsius contrahentis, secus si alterius ibid. num. 17. 79
- 5 Dolus an debeat esse Abbatis, & Monasterij ad hoc vt bona seducti ad Religionem sint hæredibus restitenda, ibid. num. 18. 80
- 5 Dolus tursoris, vel curatoris dans causam contractui nocet populo, ibid. nu. 20. 80
- 5 Dolus non præsumitur in his quæ habent iuris assensum, ibidem nu. 35. 81
- 1 Dolus non præsumitur quis commisisse in re modica, in c. Super litteris, nu. 43. de Rescript. pag. 215
- 1 Dolus præsumitur in eo, qui in facto proprio non antiquo, neque intricato falsum narrat, etiam in litteris Institit, ibid. nu. 44. & 46. 215
- 1 Dolus in litteris gratiæ præsumitur in eo qui expressit falsum, vel tacuit verum in facto proprio, ibidem num. 46. 216
- 5 Dolus in eo, qui suggessit falsum, vel tacuit verum in rescripto, ex quibus probetur, ibidem num. 50. 216
- Vide in ver. *Subreptio dolosa*.
- 6 Dolus in dubio præsumitur quando ex officio, vel ex natura actus prærequiritur diligens indagatio, in c. Ad falsarium, num. 12. de crimin. falsi. 325
- 6 Dolus præsumitur in his, quæ sunt de genere prohibitorum, in c. Ex conscientia, 12. de crimin. falsi. 332
- 4 Dolus non est admittendus ad beneficium cessionis, vel ad beneficium cap. Odoardus, vel cap. Peruenit, de hæcudior. in cap. Odoardus, num. 44. de solut. 297
- 3 Domestici præsumuntur non facere nisi quod placeat maiori suo, in c. Constitutus, il primo, nu. 7. de testib. & attestat. 194
- 3 Hac ramen præsumptio admittit probationem in contrarium, ibidem num. 9. 194
- 4 Domestici constitutio sicut est voluntaria, ita & illius extinctio, vel mutatio, in c. Significauit, num. 3. de Paroch. 383
- 4 Domestici translatioe quis subtrahitur iurisdictioni prioris Episcopi, ibid. nu. 8. 384
- 4 Domestici translatioe ex loco originis non eximitur ad iurisdictionem naturalis domini nec quoad spiritualia, nec quoad temporalia, ibid. nu. 11. 384

INDEX RERV M.

- 4 Domicilium ad effectum recipiendi ecclesiastica sacramenta ibi quis dicitur habere vbi habitat, ibid. num. 18. 37. & 31. & seq. 384
- 4 Relegatus in loco, in quo relegatus est interim necessarium domicilium habet, ibid. num. 35. pag. 386
- 4 Domicilium an transferatur eo ipso quod quis alio se confert ad habitandum, an vero ad hoc sit aliquod tempus a iure praehitum, ibidem eum. 40. & seq. vsque in finem. 387
- 4 Domicilium de iure ciuili non constituitur, nisi per habitationem decem annorum, ibid. n. 41. pag. 387
- 4 Contrarium, n. 44. Declaratur, n. 51. 387
- 4 Habitator simplex non censetur in loco domicilium contrahere nisi per decennium habitauerit, ibidem num. 43. 387
- 4 Declaratur, n. 57. 387
- 4 Domicilium non constituitur sine animo perpetuo habitandi, ibidem num. 44. 387
- 4 Impubes, qui diu penes tuericem, vel rotorem sit, non dicitur ibi domicilium contraxisse, ibid. n. 45. 387
- 4 Domicilium constituitur animo, & facto simul, nec sufficit vnum sine altero, ibidem eum. 46. pag. 387
- 4 Animus verò ex coniecturis deprehenditur, n. 47. 387
- 4 Et quæ sunt eiusmodi coniecturae, ibid. num. 48. pag. 387
- 4 Domicilium constitui potest minori tempore, quam decem annorum si alia concurrant indicia, ibidem n. 49. 387
- 4 Domicilium sufficienter demonstratur per habitationem decennalem, ibidem, num. 50. pag. 387
- 4 Scholares non contrahunt domicilium vbi studiorum causa morantur, nisi transacto decennio, & cur, ibidem eum. 51. 387
- 4 Idem in mercatore, & leuatore publico, n. 53. pag. 387
- 4 Domicilium censetur quis immediate constitutur in loco, ad quem se transfuit cum familia, & foris suis; si ibi possessiones emerit, aut animam suam declarauerit, ibid. n. 54. & 56. pag. 387
- 4 Alioquin tempus erit arbitrium, num. 55. pag. 387
- 4 Domicilium cessantibus alijs coniecturis non constituitur per simplicem habitationem, nisi sit decennalis, ibid. n. 57. 388
- 3 Domicilium vt contrahatur requiritur animus perpetuo habitandi, in c. Praesentia, n. 3. de Testib. 194
- 3 Domicilij translatio ex quibus probetur, ibidem num. 5. 194
- 3 Domicilium Clerici faciliè praesumitur in loco beneficij residentiam requireritis, ibid. num. 7. pag. 194
- 3 ad Domicilium contrahendum an sufficiat solus animi declaratio sine alia probatione, ibidem num. 8. 195
- Reliqua in ver. *Locus quoad Domicilium.*
- 3 Domini iurisdictionem habent super familiam, sicut magister super discipulos, Pater in filium, & maritus in uxorem, in cap. Cum contingat, num. 20. & seq. de foro compe. 88
- 7 Domini temporales, & magistratus quicunque impediunt libertatem matrimonij incurrunt in excommunicationem, cap. 9. sess. 24. de reform. Conc. Trid. non autem priuatae personae, in cap. Nuper, num. 27. de senten. excomm. pag. 169
- 5 Dominus temporalis si superiore non recognoscit, æquiparatur principi, si recognoscit, Praesidi, in cap. Nobis, n. 28. de Iurepatr. 152
- 2 Dominium, vel possessio non potest esse in solidum apud plures, in cap. Ex parte, n. 14. de Arbitr. 613
- 3 Dominium in dubio intelligitur de directo, non de viili, in cap. Significauit, num. 4. de foro compe. 94
- 6 Dominium sequuta traditione transfertur ex contractu etiam inutili, non tamen nullo, & contra legem, in cap. Tua nos, n. 21. de Simon. pag. 174
- 6 Dominium rei mutuae consumptione amittitur & fit alterius, in c. Nauiganti, nu. 11. de Vfur. pag. 296
- 4 Dominium quandoque difficultus perditur, quam possessio, regulariter contra, in cap. Litteras, num. 15. de concess. praeben. 243
- 4 Declaratur, ibidem num. 16. 243
- 1 Dominia sunt de iure gentium, in c. Quæ in Ecclesiis, n. 10. de Constit. 141
- 1 Sed modi acquirendi per ius ciuile distinguuntur, ibidem n. 116. 141
- 3 in dominio potior habetur, cui res primò tradita est, licet alius in titulo praueuerit, in c. Cum olim, n. 14. de senten. & re iudic. 234
- 3 Sed hoc non procedit in Clericis, ibid. d. n. 14. pag. 234
- 5 Dominium rerum Ecclesiarum propriè loquendo non est apud aliquam Ecclesiam particularem, sed apud Christum, in c. Relatum, n. 32. & n. 37. Ne Cler. vel Monach. 413
- Vide in ver. *Papa quoad ius quæsitum.*
- 4 Domus venerabilis appellatione includitur etiam monasterium, in cap. Nos quidem, num. 4. de Testam. 321
- Domus Principis, Atræ, & Palatia, Vide in ver. *Missa ubi celebranda.* Et in ver. *Oratorium.*
- Donum, Donatus, Donatio, Donare, Donator, Donatus.*
- Donatio causa mortis.*
- 4 Donatio causa mortis faciliè reuocatur sequuta reuolucetotia, in c. Cum esses, nu. 67. de Testam. 337
- 4 Donatio causa mortis non est mera vltima voluntas, & prout in esse deducitur, æquiparatur contractu, ibidem, num. 85. 338
- 4 Donatio facta à Clerico concubinx non valet, sicut nec facta meretrici à milite, in cap. Cum percussio, nu. 8. de Cler. exor. 191
- 5 Donatio omnium bonorum praesentium, & futurorum facta Ecclesie valida est, in cap. In praesentia, num. 6. de Probat. 168
- 4 Donationes quæ sunt ab Imperatore videntur fieri ex contemplatione eius, in quem conferuntur, in c. Postulasti, nu. 20. de concess. Praeben. pag. 250
- Donatio ingredientis monasterium, Vide in ver. *Nomina quoad renunciationem.* Res Ecclesie donata, Vide

- Vide in vet. Res Ecclesiæ.*
 3 Donans simpliciter, omnia iura sibi competen-
 tia concessisse videtur, in cap. Verum, num. 19.
 de foro compet. 75
Vide in vet. Bona Ecclesiæ.
Et in vet. Baronie.
 4 Donare est proprium animi nobilis, in c. Pru-
 dentes, num. 3. de donat. 303
 4 Donatio propriè dicitur cum aliquis dat non
 aliam ob causam, quàm vel liberalitatem exer-
 ceat, ibid. num. 5. 301
 4 Donatio perfectà renovari non potest nisi in casu
 bus hic expressis, ibidem num. 7. 301
 4 Donans vni Ecclesiæ bona, quæ superfuerint
 tempore sui obitus, an possit in prædictis bonis
 aliam ecclesiæ sibi hæredem instituere, ibid.
 n. 8. & n. seqq. vique in fin. 301
 4 Donans bona, quæ acquisita reperirentur tem-
 pore sui obitus censetur reservasse sibi facultatem
 disponendi de bonis donatis, ibid. num. 9.
 pag. 302
 4 Donatio bonorum, quæ acquisita reperitur tem-
 pore obitus, includit duplicem conditionem,
 ibid. num. 11. 302
 4 Donatio perfectà per testamentum reseiundi non
 potest, ibid. num. 15. 303
 4 Scens si donatio sit conditionalis, ibid. n. 16. 303
 4 Donans bona quæ reperirentur tempore sui obitus,
 an possit de illis disponere in ultima volun-
 tate, ibidem num. 17. & num. 16. 303
 4 Donatio inter viros dicitur perfectà, licet effe-
 ctus suspendatur in tempus mortis, ibid. n. 21.
 pag. 303
 4 Idem in donatione causa mortis, ibid. num. 22.
 pag. 303
 4 Donator, qui reservavit sibi facultatem disponen-
 di in vita de bonis donatis, potest illa testa-
 mento relinquere, ibidem num. 23. 303
 4 Mitius agitur cum eo, qui ex mera liberalitate
 conuenit, quàm qui ex debito, ibid. n. 25.
 pag. 303
 4 Donatio causa mortis confirmatur morte civili,
 sicut naturali, in cap. Quia diversitas, n. 23.
 de concess. Præben. 309
 5 Donans prædium monasterio sub conditione vt
 recedentibus fratribus prædium redeat ad donan-
 tem, illud non recuperat si fratres recedat
 de mandato Papæ, in cap. Relatum, n. 28.
 Ne Cler. vel Monach. 413
 4 Donatio facta Magistro ex causa disciplinæ, non
 est mera donatio, nec indiget insinuatione, in
 cap. Cum Sacerdotis, num. 19. de postulan.
 pag. 377
 4 Donatum socio occasione Societatis cedit lucro
 Donatarij, in cap. Postulasti, n. 17. de concess.
 Præben. 350
 4 Donator non tenetur de euicione, in cap. Cum
 secundum, num. 43. de præben. 112
 5 Donatum monasterio ob causam erroneam vali-
 ditatis professionis potest repeti, in cap. Signi-
 ficatum, n. 15. de Regular. 43
 2 Donata res acquiritur donatario, sed non irre-
 vocabiliter, quia potest illam respuere, in cap.
 Quanto, num. 22. de translat. Episc. 132
 4 Donatio facta à Principe ex causa remunerationis
 revocari non potest etiam propter ingratitudinem
 superuenientem, in c. Consultationibus, num. 63. & 65. de Cler. & grot. 308
 4 Donati, seu oblati quid differant à Conuersis, in
 cap. Cum dilectus, num. 13. de success. ab intest.
 pag. 358
Vide in vet. Oblati.
 4 Donorum qualitas an sit attendenda ad digno-
 scendum cuius intuitu fuerint collata, in cap.
 Postulasti, n. 21. & seqq. de concess. Præben.
 pag. 350
 4 Donorum magnitudo spectanda est non tam ex
 persona illius, cui conferuntur, quàm ex per-
 sona eius qui confert, ibid. n. 24. 351
 5 Donum fidei est supereminens fidei certiendo ad
 instruendum alios, in c. Maiores, num. 34. de
 Baptism. 323
 6 Dormitio post cibum, vel potum an debeat præ-
 cedere celebrationem Missæ, in c. Si constitue-
 rit, n. 10. & 13. de accusat. 116
 5 Dotis augmentum non sufficit ad acquisitionem
 iuris patronatus, sed requiritur totalis dotatio,
 in cap. Cum propter, num. 67. de Iurepatr.
 pag. 260
 5 Dos modica non efficit quem patronum, in cap.
 Quoniam, num. 27. de Iurepatr. 234
 5 Dotans ecclesiæ prius fundatam, & consue-
 tam de consensu diocesanij Iuris patronatus
 acquirit, ibid. n. 40. num. 40. 237
 5 Et fingitur ab initio eam dotasse, ibid. num. 48.
 pag. 238
 5 Dotis constitutio de diocesanij consensu retro-
 trahitur ad tempus fundationis, & constru-
 ctionis ecclesiæ, ibidem num. 48. 238
 2 Dos sine matrimonio esse non potest, in c. Quan-
 to, num. 19. de translat. Episc. 232
 2 Dotis promissio intelligitur sub conditione si
 nuptiæ sequatur fuerint, ibidem num. 30. 232
 5 Dos ante Tridentinum Concilium monasterio
 soluta post Concilium restitui debet si puella
 ante professionem decesserit, deductis tamen
 impensis alimentorum, in c. Statuimus, n. 27.
 de Regular. 108
 5 Dos nuptiæ decessentis ante professionem debet
 hæredibus restitui vna cum fructibus deducto
 tamen illius victu, & vestitu, ibidem num. 38.
 pag. 108
 5 Non obstante pacto vt si puella post annum
 decesserit facta, vel non facta professione, dos
 monasterio acquiratur, ibid. vers. Quinimo.
 pag. 108
 4 Dos ecclesiæ non potest constitui ad tempus, in
 cap. Cum contingat, num. 47. de Decim. pag.
 398
 2 Dos dicitur causa pia sine detur pauperi, siue
 diuiti, in c. Significantibus, n. 47. de off. Deleg.
 pag. 414
 4 Dotis taxatio in ducatis ducentis indifferenter fa-
 cta ab Episcopo in monasterijs Monialium
 Maioricens. non probatur à S. Congregatione
 Concilij, in c. Non amplius, num. 21. de Instat.
 pag. 216
 4 Dos Monialis numerariæ an licitè recipi possit à
 monasterio, ibidem num. 24. 216
 4 Dos Monialis supranumerariæ quanta esse de-
 beat, ibid. num. 42. 218
 6 Dotis accessio an, & quando ex stylo Curie sit
 iusta causa dispensandi in gradibus prohibitis
 in cap. Ex litteris, n. 17. de cognat. spiritual.
 pag. 71
 6 Dubitatur an sit irregularitas debet tutiorem par-
 tem eligere, & abstinere à ministerio altaris,
 in c. Ad audientiam, n. 2. de homicid. 262

INDEX RERVM,

- 1 Dubitatio unde citatur, in c. Ne iunitaris, nu. 147. & num. seqq. & num. 162. de constit. 60
- 1 Dubitatio quid sit, ibid. num. 150. & num. 153. & 159. 61
- 1 Dubitans applicat animum suum ad plura, & nescit quid eligat, ibid. num. 157. 62
- 1 Dubitatio fit ex principiis tam in rebus rationis, quam extrinsecis autoritatum si utriusque sint aequales, ibid. num. 163. & num. seqq. usque ad n. 172. 63
- 6 Dubia res dicitur ubi sunt opiniones ex utraque parte probabiles, in c. Si consiliterit, num. 50. de Accusat. 120
- 6 Dubia contra seipsum in deteriore parte sunt interpretanda, secus contra proximum, in cap. Ad audientiam, n. 6. de homicid. 163
- 6 Dubius tenetur tutiorem partem eligere in omni materia, in qua subest periculum salutis aeternae, ibid. num. 5. 161
- Vide in ver. *Opinio dubia*,
Et in ver. *Opinio tutior*.
- 1 Dubius simile quiddam ligatit patitur, in c. Ne innitatis, num. 153. de constit. 61
- 1 Dubia emergentia iu audientia Papae referenda sunt ad ipsum Apostolicum, in c. Quoniam, num. 11. de constit. 176
- 6 Dubia in foro iudiciali sunt interpretanda in meliorem partem, sed in foro animae in durior, in cap. Naviganti, num. 33. de vsur. pag. 298
- 1 Dubium quid sit, in cap. Ne innitatis, num. 151. & 158. de constit. 61
- 1 Dubium est motus indifferens in utramque partem contradictionis, ibid. n. 158. 62
- 1 Quiescere oportet in paritate contrariorum, motuum, quod pluribus exemplis ostenditur, ibid. num. 154. 61
- 1 Dubium iuris dicitur cum rationes pro, & contra congruant, vel ubi sunt discordes Doctorum opiniones, nec constat de communi, ibid. num. 169. & nu. 183. 63
- 1 Refruntur aliquor Theologorum assertiones de conscientia dubia, videlicet. 64
- 1 Dubitans an sit excommunicatus siue dubium sit iuris, siue facti, non debet se habere pro excommunicato, nec tenetur petere absolutionem, ibid. nu. 174. 64
- 1 Item dubitans an lex imponens poenam excommunicationis sit visu recepta, potest existimare non esse receptam, ibid. nu. 175. 64
- 1 Item dubitans an casus sit reservatus, potest ab illo absolvi, ibid. num. 176. 64
- 1 Item dubitans an commiserit peccatum mortale, non tenetur illud confiteri, ibid. nu. 177. pag. 64
- 1 Item dubitans de legitima potestate Praelati, non tenetur illi obedire, ibid. n. 178. 64
- 1 Item dubitans an beneficium sit tenue, non tenetur officium recitare, ibidem nu. 179. 64
- 1 Item dubitans in die Iouis an media nox sit transacta, potest comedere carnes, secus si duhitet in die Sabbathi, ibidem nu. 180. 64
- 1 Assertiones suprascriptae confutantur, ibidem num. 181. & numeris seqq. usque ad num. 222. pag. 64
- 1 Dubia cum conscientia operari non licet, nisi prius dubium deponatur, ibidem num. 182. pag. 64
- 1 Dubia cum est absolutio episcopus iubetur excommunicatum visitare, ibid. nu. 185. 65
- 1 Dubitans de validitate sponsalium cum puella septennio proxima separatur ab illius confortibus, quam postea duxit in uxorem, in d. cap. Ne iunitaris, num. 86. de Constitut. 65
- 1 Presbyteri ordinari ab Episcopis, incognitis, de quibus dubium est an sint Episcopi, siue iterum ordinandi, ibid. num. 87. 65
- 1 Parvuli a parentibus subtrahi, de quibus dubitatur an sint baptizati, sunt iterum baptizandi, ibid. num. 188. 65
- 1 Ecclesia de qua incertum est, an fuerit consecrata iterum consecrari debet, ibidem h. 189. pag. 65
- 1 Matrimonium de quo dubitatur an valeat, non est iterum contrahendum, sed praesumitur pro illius validitate, ibidem num. 190. pag. 65
- 1 Episcopus quamvis sit in possessione communicandi cum fidelibus, tamen dicitur deponendus, eo quod in dubio non gessit se pro excommunicato, ibid. num. 190. 65
- 1 Mulier dubitans de morte prioris conjugis non potest perire in possessione debitum exigendi a secundo marito, ibid. num. 193. 65
- 1 Iudex in dubio non debet iudicare quemquam irregularem, sed quilibet in dubio tenetur se irregularem iudicare, in d. cap. Ne innitatis, n. 197. de constit. 66
- 1 Interpretatio in dubio contra tertium facienda est in meliorem partem, contra se ipsum in deteriore, & cur. ibid. n. 199. 66
- 1 In obligationibus quae concernunt Deum tutius est praesumere quod ligatum, quam solum, ibid. num. 200. 66
- 1 Dubium iuris habens an sit excommunicatus, tenetur securiorem partem eligere, ibid. nu. 224. pag. 70
- 1 in Dubijs omnibus tres maxime sunt servandae ex sententia Scoti, ibid. nu. 216. 70
- 1 Dubium personae quo sensu accipitur a iurisperitis, ibid. n. 217. 70
- 1 Dubijs in rebus non est de facili praestandus assensus, ibidem num. 220. 83
- Vide in ver. *Opinio tutior*.
Et in ver. *Pari tutior*.
Et in ver. *Doctor*.
- 6 Duellum purificationis vulgaris quibus rationibus reprobetur, in c. Henricus, nn. 3. de Cler. pugn. in duello. 175
- 6 Duellum purificationis vulgaris quo iure sit prohibitum, ibid. num. 7. 175
- 3 Duo ubi copulativae requiruntur, non sufficit alterum adimpleri, in cap. Cum non ab homine, num. 99. de iudic. 16
- 2 Duos simul in eodem beneficio ius habere impossibile est, in c. Ex parte, num. 21. & nu. seqq. de arbit. 613
- 5 Duplicitas a Deo, & a iure reprobatur, in cap. Ut Clerici, num. 2. de Regular. 30

E

Ebricitas, Ebriosus, Ebrivus

- 4 Clericus crapulosus, vel ebriosus monitus non desistens, ab officio, vel beneficio suspenditur, in

ET VERBORVM.

in cap. A crapula de vita, & honestate Cler.	num. r.	2
Ebrius quid differat ab ebrioso, ibid. n. 1.		3
Ebrietas inducit exilium mentis, & libidinis incientium, ibid. num. 3.		2
Ebrietatis quæ, & quanta sint mala, ibidem.	num. 4.	2
Violentum Sacerdotem & Apostolum prohibet, & vetus Lex damnat, ibid. n. 5.		2
Clericis an liceat bibere vitra tertiam vicem, ibidem num. 6.		2
Moniales debent vinum fugere sicut venenum, ibid. num. 7.		2
Ebrietas quid, ibid. num. 9.		2
Cervitij immoderatus potus an sit crapula, vel ebrietas, ibid. num. 10.		2
Obligantium se ad potus æquales abusus reprobatur, ibid. n. 13.		2
Sponsio quod alter alterum in bibendo superabit, non est raga, ibid. n. 15.		2
Clerici bibentes vinum sine aqua qualiter peccent, ibidem num. 16.		3
Cibus nullus, vel potus est illicitus nisi per accidens, ibid. n. 17.		3
Vinum bibere an propter scandalum sit peccatum, ibid. num. 18.		3
Ebrietas an sit peccatum mortale, ibidem n. 24.	pag.	3
Ebrietas tripliciter potest contingere, ibidem num. 29.		3
Rationis vsu seipsum priuare, an sit culpa lethalis, ibid. num. 31.		4
Ebrietatem esse peccatum mortale si sit assidua quomodo intelligendum sit, ibid. n. 32.		4
Ebrietas voluntaria ad valetudinem recuperandam an sit peccatum, ibid. n. 33.		4
Aegrotus frequenti ebrietate a periculo morbo de consilio Medici liberatus, ibidem.	num. 34.	4
Cibus, & potus moderatus sano potest esse superfluous infirmo, & e conuerso, ibidem.	num. 35.	4
Inebrians se ad vomitum prouocandum an peccet, ibid. n. 36.		5
Inebriare se num liceat sine peccato ad vitandam tyranni seuitiam, ibid. num. 37.		5
Ebrietas sola non est iusticiens causa prauationis Beneficij, in c. Si consisterit, num. 5. de Accusat.		116
Ebrietas cognita licet non assidua semper secundum se est mortale peccatum, ibidem.	num. 7.	116
Ebrietas quot modis accipiat, & quando sit peccatum, in c. Audiuius, num. 32. 39. & 63. de Reliq. & vener. Sanctorum.		333
Ebrietatis peculiare vitium est secretum nullum custodire, ibidem num. 34. & seqq. & num. 45.	pag.	333
Ebrietas quæ mala producat, ibidem nn. 35. 55. & 64.		334
Ebrietas voluntaria non est intrinsecè mala, ibidem num. 37. Contrarium, num. 63.		334
Ebrietas formalis, vel materialis quando dicatur, ibid. num. 38. & 65.		334
Ebrietas incipit à Noe qui primus plantauit vineam, ibid. num. 39.		334
Ebrietas licita est ad euitandam seuitiam tyranni, ibidem num. 41. Contrarium, n. 67.		334
Ebrietatis tortura grauior est quid tortura con-		

Repertorium in 5. libros Decret.

fecta, ibid. nu. 55.		335
Ebrietas est mater omnium flagitiorum, ibidem num. 64.		336
Ebrietas cur sit licita ad valetudinem corporalem, non autem ad salutem Reipublicæ, vel ad euitandam seuitiam tyranni, ibid. num. 65. & 67.		337
Ebrietas an sit peccatum, in c. Si consisterit, n. 22. de Accusat.		118
Ebrietas dupliciter accipitur, ibid.		118
Ebrietas continetur sub gula, sicut species sub genere, ibidem nn. 23.		118
Ebrietas contracta ignoranter, & sine culpa nullam poenam meretur, ibidem num. 27.		118
in Ebrietate oportet veniam habere, ibidem num. 44.		120
Delinquentes per ebrietatem non dicuntur sturdiose delinquere, sed impetuosè, & ideo mitius puniuntur arbitrio Iudicis, nu. 45.		120
Ebrietas voluntaria quæ dicatur, ibid. num. 46.	pag.	120
Ebrietas voluntaria est culpa mortalis, ibidem num. 48.		120
Ebrius vino sepultus ignorat quid loquatur, in c. Si consisterit, num. 8. de accusat.		116
Ebrius quæ sit poena, ibidem num. 24.		118
Ebrius in foro temporalis si steterit in meris finibus ebrietatis nulla poena tenetur, ibid. nu. 25.	pag.	118
Ebrius si sua culpa in ebrietatem incidit, & ebrius existens hominem interfecit, vel mutilauit, an & quando sit irregularis, ibid. nu. 26. & seq. vsque in finem.		118
Ebrius meretur duplices maledictiones, ibidem num. 31.		119
Ebrius, & furiosus æquiparantur, ibidem nu. 34.	pag.	119
Ebrii sunt in duplici differentia, ibidem num. 41. & 46.		119
Ebrii pluries iniuriuntur, quàm sobrii, ibidem num. 47.		120
Ebrius sua culpa qui in ebrietate homicidium commisit indistinctè abstinere debet à ministerio altaris, ibid. num. 49.		120
Ebrii testimonium non valet, in c. Audiuius, num. 57. de Reliq. & vener. Sanctor.		336
Ebrii quandoque effundunt falsa, ibidem nu. 62.	pag.	336
Ebrii Regnum Dei non possidebant, ibidem num. 63.		336

Ecclesiæ, communis.

Ecclesia minor in praiudicium Papæ de libertate compromittere non potest, in c. Cum tempore, num. 1. & 6. de arbit.		603
Declaratur, ibid. num. 11. & 28. & seqq. & nu. 38.	pag.	603
Ecclesia S. Hippolyti de Fauentia est Sedes ordinaria Generalis Camaldulensis, in c. Nullus, num. 41. de Paroch.		381
Ecclesia Græca ab ecclesia Latina discrepare non potest in essentialibus Sacramentorum, in cap. Cum venisset, num. 25. de sacr. Vnct.		293
ecclesia & pupillus tenentur in eo, in quo faci sunt locupletiores, in capitulo, num. 13. de probat.		199
ecclesia restituitur aduersus contractum alias legitimè celebratum, in cap. Requistum, nu. 1. de		de

INDEX RERVM,

- de in integr. restituit. 593
- 1 Ecclesia si sic laza ultra dimidium iusti pretij non iunatur beneficio restitutionis, sed experiri debet remedio iuris ordinario, ibid. num. 18. pag. 594
- 2 Ecclesia nulla prater Cathedralē fundat intentionem super subiectione alterius ecclesie etiam fundatæ infra limites Parochie alterius etiam iuncto Rectore, in cap. Ad audientiam, il primo, n. 10. de eccl. adif. 356
- 3 Ecclesia tam Cathedralis, quā inferior potest dici ecclesia ipsius episcopi, in cap. Vt iuxta, num. 21. de offic. Ordin. 472
- 4 Ecclesia est in episcopo, in c. De cetero, n. 13. de Cler. non residen. 43
- 5 Ecclesie omnes diocesis in potestate episcopi sunt constitutæ, in c. Nullus, num. 6. de electi. pag. 2
- 6 Ecclesiam sæcularem non potest episcopus in Regularem erigere, nec monasterium de nouo construere sine consensu Capituli, in c. Pastoralis, num. 10. de his, quæ fiunt d. Prælat. pag. 263
- 7 Ecclesia secularis ab episcopo erigi potest in monasterium de consensu quorum interest, & sine præiudicio Rectoris, in c. Non amplius, num. 68. de Institut. 222
- 8 Ecclesie & altaria dedicare solus episcopus potest, non autem Vicarius, ibidem num. 78. pag. 223
- 9 Ecclesia S. Laurentij in Damaso est titulus Cardinalis, & personæ assignata Vice-Cancellario per tempore existentis, in cap. His quæ, nu. 30. de maior. & obed. 505
- 10 Ecclesie plures obtinens videtur spiritualis adules, in c. Ad hæc, num. 3. de præben. 103
- 11 Ecclesie plures habens alteram eligere, & alteram dimittere compellitur, in c. Referentia, num. 1. de præben. 95
- 12 Ecclesia quid sit, i. c. Responso, num. 8. de sent. excom. 187
- 13 Ecclesie ultioni non subduntur quæ in finibus nuz voluntatis consistunt, in c. Tua nos, n. 45. de Simon. 177
- 14 Ecclesia vix orat pro oceiso in ebrietate, in cap. Audiuius, num. 30. de reliq. & ven. Sanctor. pag. 333
- 15 Ecclesia nunquam humanis legibus constringitur, in c. Ecclesie S. Mariæ, n. 16. de Constit. pag. 162
- 16 Ecclesia est extra territorium iudicis laici, ibid. num. 38. 165
- 17 Ecclesiarum bona nunquam vacant, sed sunt de dominio, & patrimonio Christi, in c. Dudum, il secundo, num. 10. de electi. 69
- 18 Et dicuntur ab ecclesia possideri, ibid. n. 12. 69
- 19 Res ecclesiasticæ dona Dei sunt, in cap. Cum pridem, n. 46. de pact. 547
- 20 Res ecclesiasticæ sunt Papæ vt principalis dispensatoris, non autem vt domini, & possessoris, ibidem num. 85. 552
- 21 Surripientes fructus, & bona ecclesiarum non incidunt in excommunicationem nisi id faciant autoritate usurpata, & sub ratione bonorum ecclesie, in c. Nuper, num. 26. de sent. excom. 169
- 22 Ecclesie condonatijs sacerdotibus non committenda, in cap. Ex parte, n. 34. de offic. Vicar. pag. 388
- 23 Ecclesie sine substantia rerum deserui non potest, in cap. Quoniam, num. 47. de Iurepatr. pag. 238
- 24 Ecclesie etiam per laicos fundatæ cum dotibus suis olim ad ordinationem pertinebant episcoporum, ibidem n. 5. 234
- 25 Ecclesia, vel Basilica appellari non potest nisi in constructione sit eo usque processum, vt possint ibi diuina officia celebrari, ibid. num. 30. pag. 236
- 26 Ecclesie si habeant populum habent ius funerandi, dummodo cæmeterium fuerit eis ab episcopo deputatum, in c. Fraternitatem, num. 4. & 6. de sepult. 361
- 27 Ecclesie de iure communis regulariter non habent cæmeterium, ibidem n. 3. 361
- 28 Ecclesia valet eo ipso, quo Papa inuitum transfert, nec ad eam datur regressus, in c. Quanto, n. 33. de translat. episc. 122
- 29 Ecclesia secunda dicitur viduata per obitum episcopi ad eam translati, ibid. num. 123. 139
- 30 Vide in ver. Viduata.
- 31 Ecclesia per quorum obitum viduata remaneat, in cap. Quia propter, num. 7. & seqq. usque ad num. 36. de electi. 91
- 32 Ecclesia recipiens rem oblatam cum onere celebrationis Missarum facto ipso naturaliter obligatur ad oneris implementum, in cap. Significatum, num. 30. de præben. 100
- 33 Ecclesia est cultrix iustitiæ, nec in se iniuncta patitur, nec in alium tolerat, in cap. Quæ in ecclesiis, n. 43. de Constit. 135
- 34 Ecclesia comparatur pupillo, & in re minoris fungitur, in c. Noue, n. 25. Ne Sede vacante. pag. 254
- 35 Et sine decreto episcopi nil alienare potest, ibid. num. 26. 254
- 36 Ecclesia non præsumitur quem privilegialiter contra se, in cap. Inter alia, n. 67. de immuni. ecclesi. 380
- 37 Ecclesia non est de territorio Principis sæcularis, ibid. num. 97. 384
- 38 Nec habet territorium nisi in his, quæ pertinent ad forum ecclesiasticum, ibid. num. 98. 384
- 39 Ecclesia non profert sententiam sanguinis, in c. Si quis, num. 1. de homic. 249
- 40 Ecclesia ad sui regimen indiget viris litteratis, & non porcis, vel asinis ferratis, in cap. Super specula, n. 12. de Magistr. 209
- 41 Ecclesia per sententiam, à qua non fuit appellatum, potest subijci inferiori Prælato, in c. Cum inter vos, num. 2. de sent. & re iudic. 236
- 42 Ecclesia dicitur pleno iure subiecta inferiori cum episcopus nullum ius episcopale ibi exercet, sed tota iurisdicção ad inferiorem pertinet, ibid. num. 4. 236
- 43 Ecclesia per captiuitatem Prælati non vacat verè sed fidei, seu interpretatiuè, in cap. Per tuas, il primo, n. 14. de Simon. 169
- 44 Ecclesia vtens duplici privilegio, licet ex vno succumbat, ex alio poterit obtrudere, in c. Cum olim, il secundo, num. 1. de Privileg. 56
- 45 Ecclesia pleno iure subiecta dicitur in qua habet ordinariam, & quasi episcopalem iurisdictionem, in c. Tua, nu. 7. de Cler. non resid. pag. 69
- 46 Iudices sæculares possunt compelli per ecclesiam ad iustitiam faciendam, in c. Vergentie, nu. 6. de Hæret. 218

- 5 Ecclesia secularis potest ab episcopo fieri regularis, sed non a converso, nisi deficientibus Regularibus, in cap. Relatum, nu. 7. Ne Cler. vel Monach. 408
- 6 Ecclesia de qua incertum est an fuerit consecrata, iterum consecrari debet, in c. Ne imitari, n. 189. de Consecrat. 65
- 7 Ecclesia quo sensu dicatur polli ab indignis, in cap. Vestra, de Cohabit. Cler. & mulier, n. 7. pag. 8
- 8 Ecclesia non potest precipere, vt officium recitetur, vel Missa audiat cum attentione inter-
na, in cap. Dolores, num. 23. & n. legq. vsque ad n. 33. de celebr. Missar. 306
- 9 Contrarium, n. 38. 306
- 10 Declaratur, n. 64. 306
- 11 Ecclesia Baptismalis licet non sit curata, tamen requirit personalem residentiam, & est incom-
patibilis cum Canonica, vel Parochiali, in
c. Extirpanda, §. Qui vero, nu. 21. de Præben.
pag. 156
- 12 Cancellaria inter signa ecclesie curatæ præcipue
attendit an in ea sit fons baptismalis, ibid. n. 22.
pag. 156
- 13 Ecclesiarum ciuitatis appellatione in litteris Be-
neficialibus non includitur Cathedralis, in cap.
Ad audiendam, nu. 68. de Rescript. 238
- 14 Ecclesia potest declarari Clericorum exemptio-
nem a seculari potestate, sicut de iure diuino
in aliquibus casibus non suffragari, in
c. Magnus, num. 88. de obligat. ad tatiocin.
pag. 356
- 15 Ecclesie, & monasteria in patria redacta quæ di-
cantur, in cap. Præsentia, num. 74. Ne Prælat.
vices suas. 196
- 16 in ecclesia Collegiata si omnes de Collegio sint
mortui, eligit episcopus non opinione sua, sed
nomine ecclesie, ibid. num. 8. 205
- 17 Electio, & collatio præbendarum in Collegiata
ecclesia ex fundatione, privilegio, vel consuetu-
dine potest pertinere ad episcopum, vel alios
Clericos, ibid. n. 9. 205
- 18 Ecclesia de Saponaria Marticens. diocesis an sit
Collegiata, ibid. n. 10. & num. 13. vsque ad n. 18.
pag. 205
- 19 Et an electio Archipresbyter in dicta ecclesia
pertineat ad Collegium, ibid. num. 11. & n. 18.
pag. 205
- 20 Anque iurisdicção civilis, criminalis & mixta in
Clericos eiusdem ecclesie spectet ad Archi-
presbyterum, & qualiter, ibid. num. 12. & 20.
pag. 205
- 21 Ecclesia ex enunciatiuis instrumentorum in anti-
quis probatur esse Collegiata saltem præsum-
ptiue, quando non probatur oppositum,
ibid. num. 14. 205
- 22 Ecclesia probatur esse Collegiata ex fama, &
communi reputatione in antiquis, ibid. n. 17.
pag. 205
- 23 in ecclesia Collegiata electio de iure commu-
ni pertinet ad Collegium, ibidem num. 18.
pag. 205
- 24 Ecclesie Conuentualis appellatione comprehen-
ditur omnis Collegiata, in c. Nobis, n. 15. de
Iurepatr. 251
- 25 Ecclesiarum curatarum appellatione ex stylo
Concilij Tridentini non veniunt ecclesie Re-
gulares commendatæ, in c. Cum ad nostram,
n. 27. de elect. 89

- 4 Cancellaria inter signa ecclesie curatæ præci-
pue attendit an in ea sit fons baptismalis, in
c. Extirpanda, §. Qui vero, n. 22. de præben.
pag. 156
vide in ver. Parochialis, Conuersus.
- 2 Ecclesie Collegiatæ non debet prouideri de præ-
lato per collationem, sed prouisionem, sed per
electionem Collegis, in cap. Nullus, num. 1.
de elect. 2
- 3 Collegiatæ nemo inferior à Papa potest præla-
tum præficere, sed fieri debet electio per illos
de Collegio, ibid. num. 14. 3
- 4 Ecclesia Collegiata quæ dicatur, remissiuè, in c.
Nobis, n. 16. de Iurepatr. 251
- 5 ecclesia ex quibus probetur collegiata, in cap.
Postulasti, n. 2. & n. 13. vsque ad num. 18. de
de Iurepatr. 264
- 6 ecclesia non potest fieri Collegiata sine consensu
Patroni, & aliorum, qui ex mutatione status
hæderent, ibidem num. 2. 264
- 7 ecclesia cum dubitatur an sit Collegiata Clerici,
vel Patronus manutinentur in ea possessione,
in qua reperiuntur, ibid. num. 4. 264
Vide in ver. Collegiata.

*Ecclesia quoad edificationem, & destruc-
tionem.*

- 7 ecclesia adificata post nunciationem noui opetis
destruenda est expensis constructis, in c. Cum
ex iniuncto, num. 1. de Noui oper. nunciat.
pag. 29
- 7 Destructa ecclesia, vel loco propter alioquo-
rum delicta, nullus debet vocari Clericus illius
ecclesie, vel municeps illius loci, ibid. nu. 10.
pag. 30
- 7 Secus si destruitur ab hostibus, quia omnia
privilegia retinent, ibid. num. 12. 30
- 7 Idem si destruitur terræmotu, ibid. num. 13.
pag. 30
- 7 et idem si in alium locum transferantur, vel voian-
tur, ibid. n. 14. 30
- 7 Quod locum habet etiam in ciuitatibus, & alijs
locis prophanis, ibid. num. 17. 30
- 7 Radiceatque auctoritate superioris recuperat
omnia privilegia, ibid. n. 11. 30
- 8 ecclesia adificari non debet nisi prius assignen-
tur, quæ necessaria sunt pro luminibus, pro
custodia, & pro stipendijs ministrorum, in c.
Quoniam, n. 34. de Iurepatr. 237
- 9 ecclesia de factis constructa sine dotis assignatio-
ne consecrari non debet, nisi prius sanctorum
illam detet, ibid. n. 35. 237
- 9 ecclesiam reedificans, iudicatus diuitum fuit
Diocesani consensu, non efficitur patronus,
ibid. num. 33. 238
- 9 ecclesia constructam reedificare fauorabilius
est, quàm de nouo construere, ibid. num. 34.
pag. 238
- 9 ecclesiam per totalem destructionem tenet
exerata, ibid. n. 55. 238
- 10 Ecclesia quoad immunitatem, & libertatem.
- 11 ecclesia est immunitas tam quoad personas, quàm
quoad bona, in c. Ecclesia S. Martini, n. 40. de
consecrat. 165
- 12 ecclesia non potest se submittere superioritati,
ac legibus Imperatoris, in cap. Quæ in
V 2 eccle-

INDEX RERVM,

- ecclesiarum, num. 18. de constitur. 134
- 5 Ecclesia non consecrata, in qua diuina celebratur gaudet immunitate, in cap. ecclesiarum, num. 1. de Immunit. eccles. 385
- 5 Ecclesiarum appellatio venit etiam non consecrata, ibid. num. 2. 383
- 5 Ecclesia non consecrata gaudet immunitate, etiam si diuina officia ibi nondum fuerint celebrata, ibid. n. 5, 8. & 10. 386
- 5 Ecclesia non consecrata eodem privilegio gaudet quo consecrata, ibidem num. 6. 386
- 5 Et cum fundata est spectat ad ordinationem episcopi, & est locus deuotus, & religiosus, ibid. num. 7. 386
- 5 Statuta Praefati Urbis saluant confugientes ad ipsam, ibid. num. 9. 386
- 5 Ecclesia interdicta gaudet privilegio immunitatis, ibid. num. 11. 387
- 5 Idem in ecclesia polluta, ibid. 387
- 5 Ecclesia destructa gaudet immunitate, dummodo subit spes reedificationis, & auctoritate episcopi destructa non fuerit, ibid. num. 14. 387
- 5 Ecclesia gaudet immunitate per circuitum quadraginta, vel triginta passuum, etiam si cernitur minori ipatio perstringatur, ibid. n. 18. pag. 387
- 5 Nisi infra dictos passus alia domus laicorum interponatur, ibid. n. 19. & n. 20. 387
- 5 Quid si seruetur de consuetudine, ibid. num. 19. pag. 387
- Vide in ver. *Immunitas, Libertas, Consuetudo, Statum Laicorum, &c. Lex civilis, Lex secularis.*
- 5 Ecclesia matris, ex cuius obventionibus erigitur noua Parochia efficitur patrona simul cum alio dotante, in cap. Ad audientiam, il primo, num. 38. de eccles. xdi. 359
- 5 Non acquirit patronatus in ecclesia fundata intra suos limites, nisi de suo aliquod contulerit, quamuis oblationes futurae dicantur esse loco dotis, ibid. num. 39. 359
- 5 Ecclesia noua potest in Parochia edificari propter nimiam distantiam Parochialis, eiusque portio assignari ex redditibus ecclesiae antiquae, in cap. Ad audientiam, il primo, num. 1. de eccles. xdi. 355
- Vide in ver. *Parochialis.*
- 5 Ecclesia Parochialis quandoque erigi potest sine dote, in cap. Ad audientiam, il primo, num. 7. de eccles. xdi. 355
- 4 Ecclesia eo ipso quod habet limitatam Parochiam de iure communis debentur illi redditus spirituales prouenientes ex praedictis intra Parochiam iunctis, in cap. Cum contingat, n. 40. de decim. 397
- Vide in ver. *Parochialis quoad erectionem.*
- 4 in Ecclesia Regulari an Clerici seculares habere possint praebendas, & beneficia aut stipendia, in cap. Ad audientiam, num. 17. de Cler. non. resid. 73
- 4 Ecclesiae Regulares an comprehendant in c. v. de Cler. non. resid. lib. 6. & in c. 1. §. Distributiones, sess. 23. Concilij Tridentini, ibid. num. 19. 73
- 4 Veniunt appellatione ecclesiarum, ibidem n. 20. pag. 73

Ecclesia quoad consecrationem, & reconciliationem.

- 5 Ecclesia polluta per Sacerdotem simplicem reconciliari non potest, etiam si aqua fuerit per episcopum benedicta, in c. Aqua, num. 1. de consecr. eccles. vel altar. 289
- 1 Ecclesia per simplicem Sacerdotem non potest reconciliari, & contraria consuetudo est corruptela, in c. Quanto, n. 35. de consuetud. 264
- 5 Consecrans ecclesiam indotatam tenetur eam competentem dotare, in c. Quoniam, num. 36. de iurepatr. 237
- 5 Et in defectum episcopi consecrans tenetur fundator, ibid. num. 37. 237
- 5 Ecclesia per totalem destructionem remanet excreta, ibid. num. 35. 238
- 7 Celebrans in ecclesia polluta non est ipso iure suspensus, sed suspendendus; secus in ecclesia interdicta, in cap. Tuorum, num. 4. de privileg. pag. 49

Ecclesia Romana, & vniuersalis.

- 6 Ecclesiarum Romanarum obseruantia praeualet auctoritati cuiuscunque Doctoris, in cap. Henricus, num. 39. de Cler. pugn. in duell. 279
- 1 Eius doctrina est regula fidei, in c. Ne innotatis, num. 7. de consuet. 37
- 3 Ecclesia Militans exemplata est diuinitus a Triumphante, in cap. Significasti, num. 38. de elec. 13
- 2 Ecclesia Catholica non ab Apostolis, sed a Christo primatum obtinuit, ibid. num. 41. & seq. pag. 14
- 7 Ecclesia assimilatur Congregationi Politicae, Conuentus, vel Parochiae Congregationi economico, in c. Accedentibus, num. 14. de excess. Praelat. 13
- 6 Ecclesia est vnum corpus mysticum in multis membra diffusum instar corporis humani, in c. Praeterea, n. 26. Ne Praelat. vices suas 190
- 6 Ecclesiarum omnes prodierunt ex vero ecclesiae Romanae, ibidem num. 28. 190
- 6 Et Romanae subsunt ecclesiae, ibidem num. 33. pag. 191
- 6 Et quidquid habent in peculio habent separatim quodammodo a rationibus Dominij Domini permixtum, ibidem n. 34. 191
- 6 Ecclesia Romana cum aliquid percipit ab ecclesiis inferioribus nil noui acquirit, sed retinet quod suum est, ibidem num. 35. 193
- 2 Ecclesiarum omnes reguntur per auctoritatem ecclesiae Romanae, in c. Perniciosam, num. 36. de offic. Ordinar. 439
- 3 Ecclesiae particulares ad ecclesiam Romanam comparantur sicut radij ad Solem, riuuli ad fontem, & rami ad radicem, ibidem num. 40. pag. 430
- 3 Ecclesiarum Romanarum auctoritas in exponendis sacris Scripturis, in cap. Cum pridem, num. 45. de pacis. 547
- 3 Ecclesia Romana usque ad Urbanum I. dicitur absque reditibus visisse, ibid. num. 70. 550
- 3 Ecclesia Graeca in ordinationibus, & consecrationibus seruari debet rationes, quas seruat ecclesia Romana, in c. Cum venisset, num. 1. de sac. Vnde. 288

- 1 Ecclesia Græca ab ecclesia Latina discrepare non potest in essentialibus Sacramentorum, ibid. num. 25. 293
- 2 Ecclesia vniuersalis est vnum corpus mysticum, multorum episcoporum concordie numerositate diffusum, cuius caput est Papa, in c. Quanto, nu. 60. de translat. episcop. 134
- 3 Ecclesia Romana in præiudicium suum non præsumitur voluisse quemquam priuilegiare, in c. Olim, num. 17. de ver. signif. 210
- 4 Est caput vniuersalis ecclesie & ideo eius est ad singula membra alimenta transfundere, in cap. Si significatum, num. 24. de præbend. pag. 100
- 5 Ecclesia est fidelissima interpres: institutionis Christi, in cap. Fratritatem, num. 54. de sepultur. 358
- 6 Ecclesia auctoritatem Dei habet super regna, in cap. Canonum statuta, num. 76. de constitut. pag. 26
- 7 Ecclesia Romana auctoritatem Canonibus impertitur, sed non eis alligatur, ibidem nu. 102. 28
- 8 Ecclesia interest habere plures Consiliarios, & Ministros, in cap. Dilectio, num. 24. de præbend. pag. 138
- 9 Ecclesia teneretur tolerare incommoda non multum lædientia propter consuetudinis auctoritatem, in cap. Consuetudines, nu. 13. de consuetud. 254
- 10 Ecclesia vix orat pro occiso in ebrietate, in cap. Audiuimus, num. 30. de Reliq. & venerat. Sanctorum. 333
- 11 Ecclesia in Canonizatione Sanctorum an possit errare, in c. Venerabili, num. 10. & seqq. vsque in fin. de resib. 197
- 12 Ecclesia quantum potest debet se conformare iudicio Dei, ibid. nu. 16. 198
- 13 Non indicat de occultis, sed sequitur ea, quæ apparent, sicut non sunt, in c. Tuz fratritati, n. 24. de spons. & matrim. 10
- 14 Fius iudicium in questionibus fidei est infallibile si ecclesia consideretur prout est vnum corpus, cuius caput est Papa, in cap. Minores, num. 17. & 21. de baptisim. 322
- 15 Secus si consideretur solum ad capite, ibid. n. 18. & seqq. 323
- 16 Ecclesie corpus non est sine capite, & omnis ad capite defuit in membra potestas, ibid. nu. 19. pag. 322
- 17 Ecclesie vnum caput esse existimantur Christus, & Papa, ibid. num. 20. 323
- 18 Ecclesia prout est collectio omnium fidelium, non est possibile, vt in vnum conueniat ad determinandum questiones fidei, ibid. num. 22. & seqq. 323
- 19 Romanæ ecclesie potestas dicitur neruosa, quia non frangitur, licet in cortice vulneretur, in c. Cum venerabilis, num. 5. de consuetudine, pag. 265
- 20 Ecclesia an errare possit ligando non ligandum, vel absolueno non absolueno, in c. A nobis, il secundo, num. 28. de senten. excomm. pag. 164
- 21 Ecclesia potest mitigare duriciem legis civilis, in c. Peruenit, num. 5. de adulter. 281
- 22 Habet carcerem, & insigit penam relegationis, ibidem, num. 19. 283
- 23 Non potest quemquam inuitum obligare ad
- 24 vorum continentia, in c. Tuz litteræ, num. 51. de Cler. per salt. promot. 347
- 25 Nunquam dispensat super homicidio voluntario, etiam ex consuetudine, in cap. Henricus, num. 28. & 33. de Cler. pugn. in duell. 278
- 26 Contrarius, ibidem, num. 34. 278
- 27 Ecclesia effectum sacramenti impedire non potest quando concurrunt ea, quæ sunt de necessitate sacramenti in cap. Quanto, 16. de consuetud. 261
- 28 Potest constituere vt matrimonium ratum dissoluantur, si aliter coniugum labatur in hæresim, in c. Ex parte, il secundo, num. 5. de conuers. coniugator. 158
- 29 Secus si matrimonium sit consummatum, ibid. num. 9. 158
- 30 Non dispensat in substantialibus Sacramento rum, in cap. De illis, il secundo, num. 28. de def. pons. impub. 24
- 31 Vide in ver. *Dispenfatio, Papa quoad potestatem. Papa quoad dispensationem*
- 32 Ecclesia tripliciter se habet in his, quæ ad matrimonium pertinent, in c. Litteræ quas, num. 6. de matrim. contract. contra interd. eccles. pag. 81
- 33 Habet iurisdictionem etiam in laicos, vt pax struetur, in cap. Antigonus, num. 10. de paci. pag. 533
- 34 Idem vbi igitur de materia peccati, ibid. nu. 11. pag. 533
- 35 Ecclesia an potuerit simoniam inducere in his, quæ ex sui nature non sunt simoniaci, in cap. Cum pridem, num. 11. de pacis. 543
- 36 An re ipsa statuerit, vt simoniacum effect quod prius non erat, ibid. num. 15. & seqq. vsque ad num. 30. 543
- 37 Ecclesia habet fiscum, non tamen ad explendam episcoporum auaritiam, in c. Presbyteri, n. 27. de poenis. 98
- 38 Vbi vertitur salutis periculum multoties generaliter statuit, aut prohibet ad cautelam eorum, quæ possunt contingere, in c. Officii, n. 34. de poenit. & remiss. 112
- 39 In nemini iudicium exercet, qui non prius in ipsam per baptisim ianuam fuerit ingressus, in c. Omnis, num. 3. de poenit. & remiss. 125
- 40 Non potest quemquam inuitum Religioni alligare, in c. Si quis, num. 31. & 72. de Regular. pag. 11
- 41 Declaratur, ibidem, num. 73. 11
- 42 Ecclesia sicut non potest noua Sacramenta institueret, ita nec materiæ, nec formam sacramentorum immutare, in c. Cum venisset, num. 20. de fact. Vult. 293
- 43 Ordinem Sacerdotalem non tradit diuerso modo ab institutione Christi, ibidem num. 87. pag. 299
- 44 Ecclesia non indicat de occultis, in c. Tua nos, num. 41. de simon. 177
- 45 In traditione potestatis apponere potest legem, quam vult, in c. Statuimus, num. 25. de supplen. neglig. Prælator. 173
- 46 Declaratur, ibidem, num. 40. 44. & 46. 173
- 47 Potest agere contra episcopum translatum, vt redeat, in cap. Quanto, num. 35. de translat. episcop. 133
- 48 Non potest iuste obligare quemquam inuitum ad Religionem in genere, in c. Consulti, nu. 30. de Regular. 95

1. Extremæ iurisdictionem etiam in laicos ubi agitur de violentia, & peccato, in c. Licet, num. 7. 167
2. & 14. de censu. 167
6. Potest quidam inhabilitare ad matrimonium contrahendum, in c. Quodam nobis, num. 15. de clandest. de sponsat. 169
6. ecclesie, visioni non subdantur quæ in finibus nuda voluntatis consuevit, in c. Tua mon. 45. de Simon. 177
2. Ecclesia potest sub mortali obligare ad aliquid vigilandum, vel faciendum, etiam cum periculo mortis, in c. Sactis, n. 48. de his quæ vi met. can. 179
6. Ecclesia non iudicat de occultis, sed sequitur ea quæ apparent, licet non sint, in c. Tuæ fraternitatis, num. 14. de spons. & matrim. 180
1. Ecclesiastica potestas, lege evangelica à Christo supernaturaliter constituta est, in c. Ecclesia, S. Mariz, num. 13. de consue. 182
1. ecclesia non potest se submittere superioritari, ac legibus Imperatoris, in c. Quæ in ecclesiis, num. 13. de consue. 174
7. ecclesia quandoque errat ligando non ligandum, vel absolviendo non absolvendum, in c. A nobis, il secundo, num. 8. de sentent. excom. pag. 168
- Et quid in ecclesia vniuersali, ibidem n. 9. Vide in vet. *Ecclesia Romana, &c.*
3. ecclesiæ potestas non extenditur ad peccatum, in cap. Licet vniuersis, num. 10. de Testibus, pag. 191
3. ecclesia cum dispensat in voto, non dispensat in præcepto iuris naturalis, sed determinat id, quod cadebat sub obligatione deliberationis humane, in c. Cum ad monasterium, num. 74. de stat. Monachor. 196
4. ecclesia damnat in genere, & verbalem penam infligit pro crimine occulto, sed occultum peccatorem manifestæ, & specificæ non punit, in c. Vestra, nu. 47. de cohabit. Cler. & mulier. pag. 11
4. ecclesia in quibus casibus habeat iurisdictionem in laicos, in c. Cum dilectus, n. 7. de success. ab intestat. 197
4. ecclesiastica potestas non solet se immiscere in iurisdictione aliena, ibid. n. 6. 197
1. ecclesiastica potestas lege evangelica à Christo supernaturaliter constituta est, in cap. Ecclesia S. Mariz, n. 13. de Consue. 182
- Vide in vet. *Ecclesia Romana.*
3. Edicta contra non recalcantes concubinarios, & viuarios publicari possunt ab episcopo etiam non adhibitis duobus de Capitulo, in cap. Perniciosam, n. 9. de offic. Ordinari. 197
6. Edictum an episcopus possit facere, vt quilibet Clericus ostendat ritulum sui beneficii sub pena priuationis, in c. Licet Heli, n. 17. & n. seqq. de Simon. 184
3. Educari non debet apud subditum ex fideicommissio is, cui per obitum succedendum, est, in cap. Accepimus, non. 4. de Pactis, pag. 182

Electio, communis.

5. Electio in dubio est debitoris, in cap. Quidam, n. 19. de celebr. Missar. 302
1. Electio secunda est attestata si lite pendente inter duos electos alter moriatur, in c. Ex parte, 3

- n. 9. de Arbitr. 613
1. Electi superfluis nullum ius habeat, ibid. nu. 10. pag. 613
3. electiones duæ de eodem ad eandem non valent, ibidem n. 11. 613
1. Electio, postulatio, & nominatio in quibus conueniant, in c. Bonæ memorie, num. 39. & seqq. vsque ad n. 57. de postu. Prælat. 180
1. Et in quibus differant, ibid. num. 57. & seqq. vsque in fin. 180
1. Electio, postulatio, & nominatio fieri debent collegialiter, alias per subsequentem consensum singulorum non conualescunt, ibid. nu. 46. pag. 180
1. Electio quid sit, ibidem n. 58. 180
2. Electiones, & postulationes in Cathedralibus, & Monasterijs quatenus sublatæ fuerint in Gallia ex concordatis, in cap. Nullus, n. 12. de elect. pag. 3
2. Electio licet semper facta fuerit ex gremio vnius ecclesiæ, non tamen per hoc cenietur præfixum quomodo fieri possit ex gremio alterius in cap. Treguas, nu. 64. de Tregu. & Pace, pag. 183
1. Electores dici possunt actus electionis inchoato, licet non consummato, in c. Publicatio, nu. 1. de elect. 187
2. Electi in schismate dicuntur hæresiarchæ, & communis gesta ex communi errore non subsistent in cap. Nisi cum pridem, nu. 34. de renouat. pag. 186
4. Opponentem plura contra electum sufficit alterum probare quod ad cassationem sufficiat, in c. Cum iam dudum, num. 1. de proben. 186
1. Consuetudine induci potest, vt vna ecclesia de Collegio alterius teneatur sibi Prælatum eligere, in c. Cum dilectus, num. 1. & 26. de consuetud. 188
1. Consuetudo eligendi Prælatum ex certo genere personarum valet, ibidem num. 16. 170
3. Consuetudo in electionibus, & beneficiorum collationibus spectanda est, in c. Cum ecclesia Vultreana, n. 15. de elect. 81
1. Siue collationem det soli Prælati, siue soli Capituli, siue alteri eorum de consensu, vel consilio alterius, ibid. n. 16. 85
3. Dummodo tamen sit legitime præscripta, ibid. num. 17. 85
2. Electio sufficit probare eligentem tempore electionis possedisse, in c. Querelam, num. 1. de elect. 79
6. Eligendi ius quod habent Capitula ecclesiasticum non est de iure Diuino, vt male affirmat Ferrerius, in c. Nullus, n. 13. de elect. 3
5. eligendi potestas ad Superiorem non depluit, licet questio super iure eligendi infra tempus ad eligendum præfixum non fuerit diffinita, in c. Quoniam, n. 33. de iur. prælat. 135
3. Ad electionem canonicè probatam de iure sufficit solum decretum, in c. Nihil, num. 32. de elect. 107
1. Per electionem spirituale matrimonium non initiat, & acquiritur electio ius administrandi in habitu, ibid. num. 31. 107
4. electio magis idonei, & collatio sunt diuersæ, & ex vna ad aliam non inferitur, in cap. Illa, n. 32. Ne sede vacante. 159
1. Eligendi ius spirituale est, & non eadit in laicum, in c. Cum terra, n. 9. de iur. 63

- 1 Eligere est vnum ex pluribus capere, ibid. num. 13. pag. 65
- 2 electionem habens ex dispositione testatoris eligendo indignum priuatur ipso facto potestate eligendi, in c. Cum vos, nu. 41. de off. Ordin. pag. 443
- 3 Idem si habeat electionem ex gratia, vel ex priuilegio, ibidem num. 45. 443
- 4 Declaratur, ibid. num. 54. 443
- 5 electio dat ius in re, presentatio vero ius ad rem, ibid. num. 52. 444
- 6 electio passiva maiorem libertatem requirit, quam actiua, in c. Cum electus, nu. 23. de consuet. pag. 269
- 7 Per reservationem dignitatum fuit ademptum electionibus ius eligendi, in cap. Nihil, n. 18. de elect. 106
- 8 Quod tamen fuit præsueruatum in concordatis Germaniæ, quibus non obstat reservationes non clausæ in corpore iuris, ibidem num. 19. pag. 106
- 9 electio est fauorabilis, collatio, & institutio odiosa, in cap. Præterea, num. 8. de stat. & qualitat. pag. 247

Electio à quo.

- 5 electio facta à non existente in quasi possessione iuris eligendi quamuis sic nulla; tamen constituit cum in quasi possessione, in c. Viduus, n. 23. de Regular. 21
- 6 electio non adscribitur eligenti, sed potius tribuenti facultatem eligendi, in cap. Quod à nobis, num. 42. de Clandest. desponsat. 33
- 7 electio Prælati in Cathedrali, Collegiata, vel Conuentuali ecclesia de iure communi pertinet ad Capitulum, Collegium, vel Conuentum, in cap. Cum ecclesia Vulturana, n. 39. de elect. 86
- 8 Confirmatio ad proximū superiorem, ibid. n. 40. 86
- 9 electio Prælati in Cathedralibus, & Collegiatis ecclesijs tributa fuit Capitulis ex concessione Apostolicæ sedis, in c. Nullus, n. 4. & 13. de elect. 2
- 10 electio Prælati fit per Collegium vtriusque ecclesiæ æquè principaliter vnitæ, in cap. Cum certum, n. 34. de maior. & obed. 494
- 11 electio Prælati pertinet ad Canonicos, non autem ad inferiores Beneficiatos, in cap. Bonæ memoriæ, n. 3. de postulat. Prælator. 276
- 12 electio Canonicoꝝ de consuetudine potest ad solum Capitulum pertinere, in cap. Cum ecclesia Vulturana, n. 1. de elect. 81
- 13 electio Prælati non competit Beneficiatis ecclesiæ Collegiatae, nisi sint ibi vt Collegium, in c. Nullus, n. 31. de elect. 5
- 14 electiores non possunt suffragium ferre per procuratorem, nisi sint canonicè impediti, in cap. Quia propter, Illud autem, num. 1. de elect. pag. 97

Vide in ver. *Electiois forma.*

Electio ubi celebranda.

- 7 electio quamuis fieri debeat in ecclesia, tamen si fiat alibi non propter hoc est nulla, nec annullanda, in c. Cum ex iunctio, n. 19. & seqq. de noui oper. nunciat. 31
- 7 Locus non est de substantia electionis, ibid. n. 20. pag. 31

Vide in ver. *Electiois forma.*

Electiois forma.

- 1 In electionibus forma cur introducta, in cap. Publicato, num. 26. de elect. 110
- 2 electio non seruata forma huius cap. non valet, & eligentes priuandi sunt pro illa vice potestate eligendi, in c. Quia propter, n. 1. de elect. pag. 91
- 3 Formæ electionis sunt scrutinij, compromissi, & quasi inspirationis, ibid. num. 2. 91
- 4 A Concilio Tridentino non sunt sublata, ibid. num. 20. 92
- 5 electio ad dignitates, Personatus, & Canoniciatus in Cathedralibus ecclesijs necessario fieri non debet iuxta d. c. Quia propter, ibid. n. 34. pag. 93
- 6 Nisi aliud habeat consuetudo ecclesiæ, ibidem num. 35. 93
- 7 electiois actus non debet esse singularis, sed Collegialis, ibidem num. 37. 94
- 8 electio clandestina quæ dicatur, ibidem num. 65. pag. 94
- 9 electio non valet si sit clandestina, in cap. Si quis, n. 4. de clandest. despons. 26
- 10 electio tenet, licet electi, & eligentium consensus eodem tempore non concurrant, in cap. Licet, num. 4. de spons. duor. 36
- 11 electio casari non debet nisi ad petitionem contempti, nec per alium, quam per superiorem, & interim variare non licet, in c. Publicato, num. 18. de elect. 119
- 12 Non vitatur ex contemptu aliquorum, sed casari debet ipis prosequentibus contemptum, in c. Quia propter, nu. 39. de elect. 94
- 13 electio episcopi fieri debet secundum formam huius cap. ibid. num. 8. 93
- 14 electio Prælatorum principalium ecclesiarum Collegiatarum, qui generale habent iurisdictionem fieri debet secundum huius cap. formam, ibidem num. 31. 93
- 15 electio debet esse Canonica, in c. Bonæ memoriæ, num. 75. de postulat. Prælator. 281

Electio per inspirationem, vel quasi.

- 1 electio quasi per inspirationem quando fieri dicatur, in cap. Licet de vitanda, num. 47. de elect. 25
- 2 electio quasi inspirata non dicitur, si vel vnus contradicat, ibidem num. 48. 25
- 3 Præuio tractatu celebrata potius dicitur per inspirationem, quam per inspirationem, ibid. n. 50. 25
- 4 electio superiorum Regularium per viam compromissi, vel quasi inspirationis est sublata à Concilio Tridentino, in c. Quia propter, n. 25. & seqq. & n. 30. de elect. 93
- 5 electio per veram inspirationem est immediatè à Deo, nec redigitur ad aliquam formam iuris positui, ibid. n. 3. 91
- 6 electio quasi inspirata quæ dicatur, ibid. num. 27. pag. 93
- 7 Non est absolute à Deo, sed quasi à Deo, ibidem num. 27. 93
- 8 Subiacet legi positivæ, & indiget canonica approbatione, ibid. num. 29. 93

INDEX RERVM,

Electio per scrutinium.

- 1 Electio per viam scrutinij primum substantiale est vt fiat per congregatos in vnum, in cap. Quia propter, num. 36. & seq. de elect. pag. 94
- 2 Secundum, vt scrutatores assumantur à Collegio, ibid. num. 43. 94
- 3 Tertium, vt scrutatores sint tres, ibid. num. 43. pag. 94
- 4 Quartum, vt scrutatores sint de Collegio, ibid. num. 45. 94
- 5 Quintum, vt vota singulorum exquirantur secundo, ibid. n. 47. 94
- 6 Sextum, vt vota exquirantur singillatim, ibid. num. 48. 94
- 7 Septimum, vt exquirantur vota cunctorum, ibid. num. 49. 94
- 8 Octauum, vt vota in scriptis redigantur, ibid. num. 53. 94
- 9 Nonum, vt vota in communi publicentur, ibid. num. 55. 94
- 10 Decimum, vt publicentur mox, ibid. num. 56. pag. 94
- 11 Vndecimum, vt fiat collatio numeri ad numerum, meriti ad meritum, & zeli ad zelum, ibid. num. 57. 94
- 12 Duodecimum, vt collatio fiat incontinenti post publicationem, ibid. num. 58. 94
- 13 Decimumtertium, vt fiat communis electio, ibid. num. 59. 94
- 14 Decimumquartum, vt eadem electio fiat statim post collationem, ibid. num. 60. 94
- 15 Decimumquintum, vt electio fiat de illo, in quo maior & fauor pars Capituli consensus, ibid. num. 61. 94
- 16 Decimumsextum, vt electio sit verbalis, ibid. num. 63. 94
- 17 Decimumseptimum, vt electio non sit clandestina, ibid. n. 64. 94
- 18 Decimumoctauum, vt predictorum omnium ordo seruetur, ibid. num. 66. 94
- 19 Electio facta à minori parte de consensu totius Capituli an valeat, in c. Licet, de vitanda, n. 40. de elect. 34
- 20 Electio ex votis singulorum publicatis, & inuicem collatis immediate producipitur c. Cum pridem, num. 88 de pactis. 553
- 21 Electio fieri debet à maiori parte Collegij, in c. Bonæ memoriæ, num. 40. de postulat. Prælat. pag. 180
- 22 Fallit in electione Pape, in qua duæ partes requiruntur, ibid. num. 41. 180
- 23 Electio an sit districta si aliquis publicato scrutinio probare velit nominatum esse ineligibilem, in c. Publicato, num. 44. de elect. 113
- 24 Electio non valet si post collationem protrahatur per simplicitatem, vel negligentiam electorum: secus si mala fide, ibid. num. 61. pag. 125
- 25 Electio, in qua vitra solitos scrutatores electi fuerunt alij tres laici, non valet, in cap. Quia quis, num. 38. de elect. 104
- 26 Electio fieri non potest nisi sint præsentés duæ partes vocandorum, in c. Quia propter, num. 40. de elect. 94
- 27 Et in numero duarum partium qui debeant computari, ibid. num. 47. 94
- 28 Electio communis post collationem votoeum, qua forma fieri debeat, ibid. num. 59. 96
- 29 Electio vt sit valida non sufficit vt quis habuerit maiorem suffragiorum partem, nisi etiam illa sit sanior, & idem in casu conuerso, ibid. num. 61. 96
- 30 Electio publicari debet in Capitulo, & tutum est vt & populo publicetur, ibid. num. 64. pag. 96
- 31 Electio honestum est vt fiat in ecclesia vacante, sed hoc non est de substantia, nisi aliud habeat consuetudo, ibid. n. 69. 97
- 32 Electio vt celebretur antequam cadauer Prælati sit traditum sepulture, non est de substantia, ibid. n. 71. 97
- 33 Vide in ver. *Scrutinium. Scrutatores.*
- 34 Electoris cuiuslibet interellect consensus suum explicare per secretum suffragium, in c. Licet, de vitanda, num. 84. de elect. 38
- 35 Scrutinio publicato electoribus variare non licet, in c. Bonæ memoriæ, num. 48. de postulat. Prælat. 181
- 36 Electores scrutinio publicato non possunt variare, sed cogi debent ad collationem, & electionem, in c. Publicato, num. 1. de elect. 117
- 37 Ampliatur sex modis, ibid. num. 11. vsque ad n. 23. pag. 117
- 38 Et fallit in nonem, ibid. à n. 45. vsque ad nu. 52. pag. 117
- 39 Electores publicato scrutinio sunt compellendi ad collationem, & electionem à superioribus, ad quem spectat confirmatio, ibid. num. 3. pag. 117
- 40 Electoribus cur non liceat variare scrutinio publicato, ibid. n. 5. & seqq. 118
- 41 Electores nec singulariter, nec in communi variare possunt scrutinio publicato, ibid. num. 11. pag. 119
- 42 Electoribus sicut post publicationem scrutinij non permittitur variatio, ita nec substitutis in eorum locum, ibid. num. 12. 119
- 43 Idem in Metropolitano, ad quem ius eligendi sit deuolutum, ibid. num. 13. 119
- 44 Electores post scrutinij publicationem excommunicati, ac deinde absoluti variare non possunt, ibid. num. 14. 119
- 45 Et an possint facere electionem ante absolutionem, ibid. num. 15. remissive. 119
- 46 Electoribus asserentibus se non consensisse in eum, qui in scrutinio reperiit nominatus, non creditur, ibid. num. 16. 119
- 47 Scrutinio publicato si superueniat defectus in forma, an electores ad nouum scrutinium procedentes teneantur eligere iam nominatum, ibid. num. 19 & seqq. & nu. 28. & seqq. 120
- 48 Electores in forma peccantes priuati sunt ea vice potestate eligendi, ibid. num. 22. 120
- 49 Scrutinij publicatione inchoata, sed non consummata an liceat electoribus variare, ibid. num. 37. 122
- 50 Et quid si publicato scrutinio vota appareant æqualia, ibid. num. 36. 122
- 51 Et an pars minor variare possit accedente maiori, ibid. n. 37. 122
- 52 Et quid si nominatus in scrutinio iuri suo renunciauerit, ibid. num. 39. 122
- 53 Et quid si notorium sit nominatum esse ineligibilem, ibid. num. 40. 122

1. Et quid si dubitetur an sit postulandus, vel eligendus, ibid. num. 43. 112
2. Et quid in Compromissarijs eligentibus per viam scrutini, ibidem num. 45. 112
3. Et quid in Patrois ecclesiarum, ibid. num. 46. pag. 112
4. Electoribus variatio non est prohibita, nisi in praeiudicium nominati, ibidem num. 36. & seq. 112
5. Variare possunt Electores ante publicationem scrutini, ibidem num. 52. 113
6. Idem in superiore, ad quem ius eligendi sit de uoluntate, ibid. num. 54. 113
7. Et quid si scrutatores recesserint a loco scrutini, ibid. num. 54. 114
8. Eligentium vota debent in scriptis redigi vel per scrutatores, vel per tabellionem extraneum, in c. Quia propter, num. 53. de elect. 95
9. Electio a laicis per laicos, & Canonici facta non valet, etiamsi hoc habeat consuetudo, in c. Massana, num. 1. de elect. 113
10. Eligendi ius in Collegiata ecclesia non cadit in laicum, ibidem num. 2. 113
11. Electio a Canonici celebrata an irritatur ex eo, quod laici ignoranter fuerint admissi, aut violenter se inuenerint, ibid. num. 11. 113
12. Electus in scrutinio potest dissentire, etiam post electionem sibi praesentatam, in c. publicato, num. 19. de elect. 113
13. Electus nulliter ob non seruata formam Concilij generalis an sine peccato beneficium retineat, in c. Si quis, num. 45. de elec. ad quod facit, de Regulae. 113
14. Electus a minori parte Capituli an, & quando sit praefertendus si electio facta a maiori parte sit nulla, in c. publicato, num. 1. de elect. 110
15. Electio Procuratoris ad eligendum non potest fieri sorte, in c. Quia propter. §. Illud num. 2. de elect. 98
16. Electores absentes non possunt votum suum date scripto obsignatum, ibid. num. 3. 98
17. Vide in ver. *Electio a quo*. 339
18. Electio celebrata nudo consensu eligentium non seruata forma cap. Quia propter, suffragatur electio in foro conscientie quo ad hoc tantum ut eadere non teneatur, sed non valet in foro externo, in cap. Postulasti, num. 22. de Cler. excomm. 339
- Electio per compromissum.*
1. in Electione per compromissum factum in maiorem partem Collegij debent omnes suffragium ferre, in c. Licet de vitanda, num. 44. de elect. 25
2. Declaratur, ibid. num. 67. 25
3. Electio Papae per viam compromissi vno ex Cardinalibus dissentiente iniuri irrita est, ibidem num. 74. & seq. 29
4. Et quid si compromissum sit limitatum cum forma, ut singulorum vo ta scrutari debeant, ibid. num. 75. & seq. & num. 82. & 83. 29
5. Electio superiorum Regularium per viam compromissi, vel quasi inspirationis est sub lata a Concilio Tridentino, in c. Quia propter, n. 35. & seq. & num. 30. de elect. 93
6. Electio fieri potest per viam compromissi, quamvis ab immemorabili tempore facta fuerit per viam scrutini, in c. Treugas, num. 63. de treug. & pace. 93

1. Electio facta a minori parte de consensu totius Capituli an valeat, in c. Licet de vitanda, num. 40. de elect. 24
2. Vide in ver. *Compromissum*.
3. Eligendi potestas vtilius committitur pluribus, quam vni in c. Causam, num. 37. de elect. 59
4. Melius tamen expeditur per vnum, quam per plures, ibid. num. 38. 60
5. Eligendi potestas consultius committitur in impari numero, ibid. num. 42. 61
6. Eligere seipsum nemo potest etiam cum proceditur per viam compromissi, in c. Nobis, num. 29. de simon. 154
7. Opinio Lapi quod in compromisso limitatio sufficiat consensus maioris partis Capituli declaratur, in c. Licet de vitanda, n. 83. de elect. 31

Electio libertas.

1. Electio non dicitur libera si facultas eligendi restringatur, ita ut certum genus personarum, imo vna persona eligi non possit, in c. Cum dilectus, n. 22. de consuetud. 269
2. Declaratur, ibid. num. 29. 35. 39. & 55.
3. Electio passiva maiorem libertatem requirit, quam actiua, ibid. num. 23. 269
4. Electio de certo genere personarum facta per metum, vel impressionem an valeat, ibidem num. 31. 270
5. Electionis libertas non violatur si ab ipsismet Capitularibus, quorum interest, restringatur electio, ibid. num. 55. 273
6. Electio non potest pendere ex consensu alterius siue ille sit Clericus, siue laicus, in c. Quisquis, num. 14. de elect. 101
7. Regis tamen assensum potest requiri super electione iam facta, ibid. num. 15. 102
8. Electio quae sit contra libertatem ecclesiae nulla est, in c. Quisquis, ibidem num. 37. 104
9. Vide in ver. *Electio per abusum laici potestatis*.
10. Electorum libertas non laeditur ex eo quod non reperitur nisi vnus idoneus in Monasterio, de cuius gremio tenentur eligere, in c. Cum dilectus, num. 52. de consuetud. 273
11. In electionibus liberum debet esse arbitrium, non solum ab oppressionem manifesta, sed etiam ab occultis formidabili, in c. Quisquis, num. 33. de elect. 103
12. Electus quamvis non concurrat in sua electione, actiue, concurrat tamen passiuè, in c. Nobis, n. 26. & 29. de simon. 154
13. Eligentes per metum, vel impressionem non puniuntur, in cap. Quisquis, num. 26. de elect. pag. 103
14. Consuetudine induci potest ut vna ecclesia de Collegio alterius teneatur sibi Praelatum eligere, in c. Cum dilectus, num. 2. & 26. de consuetud. 268
15. Consuetudo eligendi Praelatum ex certo genere personarum valet, ibid. num. 26. 270
16. Consuetudo in electionibus, & beneficiorum collationibus spectanda est, in c. Cum ecclesia Vulturan, num. 25. de elect. 85
17. Siue collationem det soli Praelato, siue soli Capitulo, siue alteri eorum de consensu, vel consilio alterius, ibid. num. 26. 85
18. Dummodo tamen sit legitime praescripta, ibid. num. 27. 85
19. Electio an, & quando possit restringi ad duos, in 8

INDEX RERVM,

- in 2. Constitutis, num. 2. de Appel. 246
- 3 Electio honestius est ut fiat de idoneo de eodem Collegio, quam ut fiat transitus ad magis idoneum alterius Collegij, ibid. num. 3. 246
- Vide in ver. *Statutum circa electionem*.
- 3 Electio debet esse in libertate eligentium, nec valet contraria consuetudo, in cap. Cum terra, n. 1. de elect. 65
- 3 Consuetudo secundum quam electio non est in libertate eligentium, sed pendet ex arbitrio tertij sine ecclesiastici, sine laici extirpanda est, ibid. num. 8. 65
- 3 Consuetudo per quam in totum tollitur electio, valida est, ibidem num. 10. 65
- 3 Secus si libertas eligendi remanente electione in totum tollatur, ibid. n. 11. 65
- 3 Electio si fit facienda de certo gremio, & ibi non sit nisi vnus idoneus, ille est eligendus, ibidem num. 14. 65
- Electio per abusum laici potestatis.*
- 3 Electio quaremcunque dignitatum a Clericis celebrata per abusum laicæ potestatis est ipso iure nulla, in cap. Quisquis, num. 2. & seq. de elect. 100
- 3 Electioni de se factæ per secularis potestatis abusum obfensens efficitur ineligibilis ad dignitates, & beneficia curata, non autem ad Canonicatus, ibid. n. 4. 100
- 3 Et quid in electio in Papam, ibidem num. 6. pag. 100
- 3 Electio an, & quando dicatur celebrata per secularis potestatis abusum, ibid. nu. 12. & seq. vique in fin. 101
- 3 Quid si electores requirant Principem laicum super personis eligendis, vt consensum præstet, ibid. num. 13. 101
- 3 Et quid si Princeps laicus intersit electioni ex privilegio, vel consuetudine, ibid. num. 16. pag. 101
- 3 Et quid si laicus intersit vs. Tabellio, ibid. nu. 19. pag. 101
- 3 Et quid si intersit vt priuatus ad eligendum, ibid. num. 22. 101
- 3 Et quid si laicus Princeps, vel potestas incutiat metum electoribus, vt certam personam eligant, ibid. n. 23. 101
- 3 Et quid si electioni intersit authoritatis, vt obligat, vel alias iurisdictionem exerceat, ibid. num. 28. 101
- 3 Et quid si assistat electoribus extra aulam Capitularem ad protegendum, ibidem num. 29. pag. 101
- 3 Et quid si in ipsa aula Capitulari, ibid. num. 30. pag. 101
- 3 Electio per abusum potestatis secularis est contra libertatem ecclesiasticam, ibid. num. 17. pag. 101
- 3 Electio facta per impressionem laicorum non valet propter abusum potestatis secularis, ibid. num. 23. 103
- 3 Et quando dicatur facta per impressionem, & quæ minas illam inficiant, & quid differat metus ab impressione, ibid. num. 25. 103
- Vide in ver. *Electio libertas*.
- 3 Eligentes per secularis potestatis abusum ab officijs, & beneficijs suspenduntur, & tunc eligendi sunt potestate priuati, in cap. Quisquis, n. 1. & 11. de elect. 100
- 3 Eligendi ius spirituale est, & non cadit in laicum, in c. Cum terra, n. 9. de elect. 65
- Vide in ver. *Laici quo ad electionem*.
- Electio appellatio.*
- 3 Appellatio contra electum, & confirmatum, non admittitur ad impediendum electionis, vel confirmationis effectum, in cap. Constitutis, il secundo, n. 1. & 17. de Appel. 246
- 3 Fallit primo in appellatione iudiciali, ibidem num. 18. & 19. 246
- 3 Fallit secundo in confirmatione clandestinæ factæ, ibid. num. 20. 246
- 3 Fallit tertio si in loco vigeat consuetudo confirmandi non positis edictis, ibidem num. 21. pag. 246
- 3 Fallit quarto in collatione, seu prouisione, ibid. n. 22. 246
- Electio confirmatio.*
- 3 Electio ipso iure nulla an possit confirmari, in c. Publicato, n. 30. de elect. 122
- 3 Electio casuati si electus se immisceat administrationi Ecclesie ante confirmationem, in c. Bonæ memoriæ, num. 53. de postu. Prælator. pag. 280
- 3 Confirmatio electionis Prælati in Cathedrali, Collegiata, vel Conuentuali ecclesia de iure pertinet ad proximum superiorem, in c. Cum ecclesia Viterana, n. 40. de elect. 86
- Vide in ver. *Confirmatio*.
- 3 Electio acquiritur ius petendi confirmationem, in c. Bonæ memoriæ, n. 47. & 77. de postu. Prælator. 280
- 3 Electio quale ius acquiratur ante confirmationem num. 77. 281
- 3 Confirmans electum indignum ad regimen animarum perdit potestatem confirmandi primū successorem, & à preceptione proprii beneficij suspenditur ad beneplacitum superioris, si per negligentiam id fecerit, in cap. Nihil, n. 1. & 7. de elect. 105
- 3 Si verò per maliciam, grauius ponitur superioris arbitrio, vel pena depositionis, ibid. nu. 8. pag. 105
- 3 Electi immediate subiecti Papæ per se, aut per personas instructas debent adire Papam pro Confirmatione, ibid. num. 2. & n. 10. 105
- 3 Et si sint electi in concordia, & sine vltra Italiam interim administrant, ita tamen, vt nil alienent, ibid. n. 3. & n. 12. 13. 24. 105
- 3 Nisi in prouincia sit Legatus de latera, ibid. n. 19. vers. Limitabis. 105
- 3 Si dicuntur electi in concordia si nullus discrepet, ibid. num. 12. 105
- 3 Confirmator antequam confirmet, debet electionis processum, & merita electi diligenter examinare, ibidem num. 5. 105
- 3 Idque vocatis oppositoribus, &c. alias confirmatio non valet, ibid. n. 6. 105
- 3 Legatus de latera potest electos confirmare ex officio legationis, sed abij Legati hoc non possunt sine speciali mandato, ibidem n. 10. & 29. vers. Limitabis. 106
- 3 Electus vt possit administrare ante confirmationem, quæ requirantur, ibid. n. 11. & n. 24. 106

6. Suffraganeus quamvis sic valde remotus à suo Metropolitano, tamen administrare non potest ante confirmationem, ibid. u. 23. & seqq. 106
7. Intraneus in iurisdictione de electione, non habet locum in inferioribus à Papa confirmantibus, ibid. num. 17. 106
8. Administrationem Prælati ante episcopum in partibus remotis suscipere possit ob urgentem ecclesiæ necessitatem ante receptas Bullas, ibid. num. 20. 106
9. Administrandi potest episcopus si litteras sue consecrationis habere non potuit propter obitum Papæ, ibid. num. 21. & 24. 107
10. Electus in concordia in partibus remotis non cecidit à iure suo ex eo quod ante confirmationem administraverit ob necessitatem ecclesiæ, licet Curia sit ultra montes, ibid. n. 25. 107
11. Electus si non habeat sufficientem scientiam, vel ante confirmationem administraverit, eius electio cassari debet, in c. Qualiter, n. 1. de elect. 66
12. Electus non potest se ingerere administrationi Prælati ante obtentam confirmationem, nec valet contraria consuetudo, ibid. n. 2. 66
13. Electus an possit permittit se installare ante confirmationem, ibid. n. 3. & seq. 66
14. Installare quid sit, ibid. d. num. 3. 66
15. Promoti, vel etiam confirmati ad Cathedralis vel Regulares ecclesias non debent per secessionem recipi tanquam Prælati, nisi litteras promotionis, vel confirmationis ostendant, ibid. num. 4. 66
16. Electus qui ante confirmationem per se, vel per alium administrat in spiritualibus, vel temporalibus eo ipso privatus est iure ex electione, quæritur, ibid. num. 9. 67
17. Sine administret æconomatus, vel procuratoris nomine, aut alio quovis quæsitore colore, sine tanquam electus, ibid. num. 10. 67
18. Fallit in electio in concordia extra Italiā, ibid. num. 11. 67
19. Prouisorii Consistorialis habet vim electionis, & confirmationis, in c. Nihil, n. 24. de elect. 107
20. Confirmatio facta iudiciali ordine obseruato habet vim definitiue, in c. Constitutus, il secundo, n. 19. de Appellat. 248
21. Confirmatio electionis clandestine facta quando dicatur, ibid. num. 20. 248
22. Consuetudo confirmandi electum non positis edictis valida est, ibid. n. 21. 248
23. Licentia administrandi ante confirmationem non sufficit petita, nisi fuerit obtenta, in c. Cum venerabilis, n. 7. de consuet. 266
24. Electus potest administrare ante confirmationem, si hoc habeat ex privilegio, vel Cisterciensis, & Præmonstratensis, ibid. num. 11. 266
25. Electi in partibus remotis sante consuetudine possunt administrare ante confirmationem, etiam si Curia sit ultra montes, ibid. n. 12. pag. 266
26. Electi in concordia extra Italiam à Papæ immediate subiecti administrare possunt ante confirmationem, nisi esset Legatus in Provincia, ibid. num. 14. 266
27. Vide in ver. Consuetudo irrationabilis.
28. Episcopus electus, & confirmatus repellitur si fiat inhabilis ante consecrationem, in c. Dilectus, il secundo, n. 16. de Præben. 240
29. Electiones Præpositi generalis S. Hieronymi de Feculis nulliter celebratz conuallidantur, in

- c. Quia propter, & illud autem, n. 2. de elect. 98
30. Electus ante confirmationem beneficia conferre, vel aliter administrare non potest, in c. Nostri, nom. 1. de elect. 62
31. Potestas conferendi beneficia, & administrandi pendet ex confirmatione non autem ex electione Collegij, ibidem num. 2. 62
32. Electio dat ius Prælati, & ius administrandi in habitu: confirmatio verò ius administrandi in actu, in d. cap. Nostri, n. 3. de elect. 62
33. Electio non cassatur si crimen in modum exceptionis probatur contra electum sit modicum, in cap. Omnipotens, num. 18. de Accusat. pag. 113
34. *Electio de digno.*
35. Electio de digno posthabito digniori post factum sustinetur de iure communi, in cap. 2am te., n. 23. de atar. & qual. 243
36. Præsumitur pro Ordinarij iudicio, ibid. num. 24. pag. 240
37. Et ad irrationabilitatem Ordinarij excludendā sufficit ut possint in electio concurrere maiores qualitates, ibid. num. 25. 240
38. In electione qualiter eligendus est melior, & vite sanctitate præstantior, in cap. Cum dilectus, n. 18. de consuet. 269
39. Declaratur, ibid. n. 53. 269
40. Electio de digno omisso digniori regulariter sustinetur, sed peccant sic eligentes, ibid. num. 19. pag. 269
41. Electio non est semper facienda de digniori simpliciter, sed de digniori quoad aliquid, ibidem num. 53. 272
42. Electio fieri debet de digniori licet sustineatur de digno, in c. Bonæ memoriæ, n. 71. de postul. Prælator. 281
43. Vide in ver. Concursum.
44. Eligentes scienter indignum sunt ipso iure privati pro illa vice potestate eligendi, ibid. num. 43. pag. 280
45. Electio Dei nihil tam perniciosum, quā ut indigni assumantur Prælati ad regimen animarum, in cap. Nihil, num. 14. de elect. 105
46. Prælati indigni debet deijci, etiam si fuerit confirmatus, ibidem num. 7. 106
47. Electoribus deferri potest iuramentum à superiore, ut magis idoneum eligant, in cap. Constitutus, il secundo, num. 3. de Appellat. 246
48. Electio in foro conscientie debet fieri de magis idoneo, ibidem u. 8. 246
49. Aliquis dignum posthabito digniori mortaliter peccat, ibid. num. 9. 246
50. Et magis idoneus dicitur non tantum respectu sui, sed etiam in ordine ad utilitatem ecclesiæ, ibid. num. 14. 246
51. Electio de digno omisso digniori in foro externo valida est, nec debet retrahari, ibid. num. 10. pag. 247
52. Quod procedit non obstante iuramento de eligendo magis idoneo, ibid. u. 21. 247
53. At quid si à contraria electione fuerit appellatum, ibidem num. 12. 247
54. At quid in concursu Parochialium ecclesiarum, ibid. num. 17. 247
55. Electio si sit facienda de certo gremio, & ibi non sit nisi unus idoneus, ille est eligendus, in cap. Curia terra, num. 14. de elect. 65
56. Electio non cassatur si crimen in modum exceptionis

promissum probatum contra electum sit modicum in cap. Omnipotens, num. 18. de Accusar. pag. 113

Accusatus an sit eligibilis.

Vide in ver. *Accusatio, Accusatus.*

Infamia an repellat ab electione, & promotione.

Vide in ver. *Infamia.*

4 Episcopus qualis sit eligendus in cap. Ex parte, num. 53. de Cler. non residuo. 52

Electio nulla.

6 Electio inualida ob occultam irregularitatem, conuallidatur per dispensationem, in c. Mandato, num. 59. de simonia. 183

6 Nisi ante dispensationem alius fuerit canonice electus ibidem num. 60. 183

6 Electio facta per vota non secreta non est irrita ubi non sunt nisi duo vocales, in c. Absolutos, num. 32. de heret. 224

Electio simoniaca.

6 Electio simoniaca est cassanda si electoribus propter hoc sit promissa pecunia, quamvis electus ignoret, in c. Nobis, num. 1. de simon. 151

6 Est simoniaca etiam cum pecunia promittitur vni tantum ex electoribus, licet electus hoc ignoret, ibid. num. 3. & 16. & seq. 151

6 Cur tanta inheletur ex voto vnus simoniaci, non autem ex voto vnus excommunicati ignoranter adhiberi, ibid. num. 4. 151

6 Est simoniaca eod. modo si pecunia electoribus sit promissa, ac si soluta fuerit, ibidem num. 6. pag. 152

6 Quamuis electio si simoniaca, non tamen vitatur quando pecunia eligentibus datur, vel promittitur malitiose, & in fraudem electi, ibid. num. 8. & 32. 152

6 Non sufficitur electio simoniaca ex eo quod eligentes dicant se non fuisse pecunia motos ad eligendum, quia alias electuri erant, ibid. num. 19. 153

6 Declaratur, ibid. num. 20. & 108. 153

6 Electio facta per simoniam cum Electoribus commissam electio ignorante an sit nulla ipso iure, ibid. num. 35. & seq. vsque ad num. 82. 155

6 Electio est nulla de iure naturali quando quis est intrusus, vel simoniace electus, ibidem, num. 46. & 52. 155

6 Contrarium, ibid. num. 80. 155

6 Declaratur, ibid. num. 82. 155

6 Electio ob defectus inherentes redditur nulla etiam electio ignorante, ibid. num. 47. 155

6 Electionem inferiorum per simoniam electio ignotante commissam non esse nullam quibus fundamentis probetur, ibid. n. 67. 157

Vide in ver. *Electio Papa per simoniam.*

6 Electus offerens Ordinariorum vel Consecratori suo electuarium, vel aliud quidpiam modici pretij non censetur simoniacus, in c. Tua nos, nu. 37. de simon. 176

6 Electus aliquando est simoniacus, sed non simoniace electus, in c. Nobis, nu. 37. 54. & 81. de simon. 154

6 Electus nonnumquam est simoniace promorus, sed non simoniaca, ibid. num. 54. 156

6 Simoniaca est electio, licet electores dicant se

non fuisse motos propter pecuniam sibi datam vel promissam, quia alias electuri erant, in c. Naufragii, num. 22. de vfaris. 297

Electio Papa.

3 Electionis Papae forma substantialia praescribitur in Constitutione Gregorij XV. in 4. Quod si electio, in cap. Causam, num. 28. de elect. pag. 58

3 Canonos loquentes de electionibus inferiorum, an, & quando locum habeant in electione, Papae, ibid. n. 43. & 45. vers. Et cum similiter, 19

3 Electionis Papae nullus mortalium potest esse index, in c. Licet, de vitanda, num. 21. & seq. de elect. 22

3 Sit quid de Concilio, ibid. n. 22. 22

3 Electio per scrutinium requirit secreta schedularum iussuque duarum ex tribus partibus Cardinalium in Concilio praesentium, ibidem, num. 39. 24

3 Electio Papae per viam compromissi vno ex Cardinalibus dissentiente iniuri irrita est, ibid. n. 74. & seq. 29

3 Et quid si compromissum sit limitatum cum forma ut singulorum vota scrutari debeant, ibid. n. 75. & seq. & num. 82. & 83. 29

3 Electio Papae si nulla sit ex defectu formae praescriptae in Constitutione Gregorij XV. An Cardinalibus in nouo scrutinio liceat variare, in c. Publicato, num. 23. & seq. vsque ad num. 35. de elect. 120

3 Electio quamvis nulla ex defectu formae, tamen si ad sit consensus eligentium, & electus, dicitur Canonica de iure naturali, ibid. nu. 24. 120

3 Et post consecrationem nihil potest obicere ecclesiae de forma non seruata, ibid. num. 25. pag. 120

3 Contrarium, ibid. num. 28. & seq. 120

3 Electio Papae an vitietur ex eo, quod aliquot schedulae deperierint ante consummatum scrutinium publicationem, ibidem num. 56. & seq. vsque in fin. 124

3 Et quid si hic casus contingat in scrutinio, & accessu, ibidem num. 65. 124

3 in Electione Papae quanta sit virtus Spiritus sancti, in c. Accepimus, num. 40. de pacis. 565

6 Electio Papae per scrutinium debet esse secreta, ita ut nomen eligentis numquam publicetur, in c. Nobis, num. 22. de simon. 153

6 Electio Papae quasi per inspirationem pro forma requirit, ut nullus precedat de persona speciali tractatus, atque ut fiat ab omnibus Cardinalibus communi ter nemine dissentiente, ibid. num. 23. 153

3 In electione Papae an sint seruandae formae scrutinij, compromissi, & quasi inspirationis, remissive in c. Quia propter, num. 35. in fin. de elect. 93

3 Nulla non est de forma electionis Papae, in cap. Cum ecclesia, num. 3. de caus. poss. & propriet. pag. 139

3 Mixta sacrificium an ex forma precedat debeat electionem Papae, in c. Causam, num. 33. de elect. 89

Vide in ver. *Papa quoad electionem.*

Et in ver. *Cardinales quoad electionem.*

Papa.

Et in ver. *Papa quoad sacre formae.*

Ele.

- 1 Electus in Romanum Pontificem potest statim scribere Pontificatum, in cap. Licet de vitanda, num. 3. de elect. 11
- 2 Electio in Papam an possit obijci quod Cardinales eligentes non sint saltem 30 Diaconatus ordine constituti, ibid. num. 18. 11
- 3 Vel quod forma Constitutionis Gregorij XV. non fuerit obseruata, ibid. nu. 19. 11
- 4 Et quid de exceptionibus intrinsicis electionis, vel iris naturalis, & Diuini, ibid. num. 20. 11
- 5 Electus à maiori parte Cardinalium de consensu omnium, non à maiori parte tantum, imò à toto Collegio electus censetur, ibid. num. 34. & seqq. & num. 39. 11
- 6 Electus in Papam non seruata Constitutionis Gregorij XV. non est Apostolicus, sed Apostolicus, in c. Publicato, num. 27. de elect. pag. 111
- 7 Eligendi potestas tribus modis à Cardinalibus potest transferri in maiorem partem Collegij, in c. Licet de vitanda, num. 53. & num. 85. vers. Quartus casus, vsque in fin. de elect. 114
- 8 Electio Papæ an reddatur irrita ex eo, quod schedulæ post illarum publicationem apparuerint cū plures numero, quàm Cardinales, & num. seqq. vsque in fin. in c. Maiana, de elect. nu. 1. pag. 114
- 9 Quid si electus habuerit tantum duastertias partes suffragiorum habita ratione numeri Cardinalium, non autem numeri schedularum, ibid. nu. 22. 114
- 10 Et quid si habuerit duas tertias partes suffragiorum, etiam superfluis non computatis, n. 26. & num. seqq. vsque in fin. ibid. d. num. 22. 114
- 11 Vota eligentium debent esse certa, aliis non valent, & num. 25. ibid. num. 23. 114
- 12 Electionis actus est indiuiduus, iud. n. 28. & seqq. pag. 114
- 13 Electio vitatur propter aduersionem inhabilitatem etiam ignoranter facta, ibidem num. 29. 115
- 14 Contrarium, num. 31. & seqq. 115
- 15 Electio Papæ per simoniam celebrata an, & quando sit ipso iure nulla, in c. Nobis, nu. 10. & seqq. vsque ad num. 102. de simon. 153
- 16 Quid si ipsemet electus cum Cardinalibus votum dantibus simoniam commiserit, ibidem nu. 11. & 56. 153
- 17 Et quid si alius eam commiserit electo contradicente, ibid. nu. 30. 153
- 18 Et quid si ille hoc fecerit malitiose, & in fraudem, ibidem num. 82. 153
- 19 Et quid si non malitiose, sed tamen electio ignorante, ibid. num. 35. vsque ad num. 83. 153
- 20 Et quid si electus postea raram habuerit, ibidem num. 83. 153
- 21 Et quid si simonia per alium commissa fuerit electo sciente, & tacente, ibid. num. 96. 153
- 22 Electio Papæ celebrata per simoniam commissam cum Cardinalibus votum dantibus ab ipsomet electo, vel ab alio de illius voluntate, est ipso iure nulla ex Constitutione Iulij II. ibid. num. 11. & 56. 153
- 23 Nec per successuam inthronizationem, vel adorationem, aut cursum temporis coualescit, ibid. num. 12. 153
- 24 Electio simoniaca est nulla, etiam si pecunia de voluntate electi promissa fuerit vnicuique ex Cardinalibus votum dantibus, ibidem n. 16. & 55. 153

- 6 Etiam si votum illud non sit necessarium ad integrandam electionem, sed superabundet, ibid. num. 18. 153
- 6 Electio simoniaca non sustinetur ex eo, quod eligentes dicant se non fuisse pecunia motos ad eligendum, quia aliis electuri erant, ibidem, num. 19. 153
- 6 Declaratur, ibidem num. 20. & 208. 153
- 6 Electio Papæ de iure communi non inficitur ex eo, quod electus raram habeat pecuniarum solutionem suo nomine factam eligentibus, ibid. num. 90. 160
- 6 Et quid ex Constitutione Iulij II. ibid. n. 93. 160
- 6 Electio Papæ propter simoniam commissam de voluntate electi cum aliquo votum non habente an sit irrita nec ne, ibid. nu. 102. 161
- 6 Et quid si pecunia alicui magnati soluta fuerit ad hoc vt libertatem electionis de facto non impediat, ibidem num. 103. 161
- 6 Et quid si fuerit soluta ad hoc vt quempiam ex electoribus inducat ad eligendum, ibidem & nu. 107. 161
- 6 Electio à duabus partibus Cardinalium obijci potest defectus intrinsici, qui inficiunt naturalia electionis principia, ibid. num. 40. 155
- 6 Et qui huiusmodi defectus, ibidem num. 41. 155
- 6 Electum in Papam à duabus partibus Cardinalium non repellunt defectus extrinseci, & qui sint tales defectus, ibid. num. 43. 155
- 6 Vide in ver. *Bulla Iulij II.*
Et in ver. *Simonia in electione.*
- 6 Electio à duabus partibus Cardinalium de iure communi non potest obijci, quod electio sit simoniaca, etiam si ipse simoniam commiserit, ibid. num. 56. & 60. 156
- 6 Et quid ex Constitutione Iulij II. ibid. n. 71. 156
- 6 Electus, qui nquit simoniam cum eligentibus commissam tacendo, & non contradicendo, consentire videtur, ibidem num. 56. 160

Electio Regularium.

- 1 Electio Prouincialis facta non præiudicamento de eligendo dignorem contra Constitutiones ordinis confirmatas cum decreto irritanti non est nulla, in c. Cum accessissent, n. 3. de constit. pag. 148
- 1 Electio Abbatis Generalis tam actiua, quàm passiva liberè spectat ad vniuersam Congreg. in c. Cum dilectus, num. 10. de consuetud. 168
- 1 Episcopus cum suo Capitulo potest statuere vt Monachi vnius Monasterij eligant sibi Prælatum de gremio alterius Monasterij, ibidem num. 23. 170
- 1 Vt electio ab vno Monasterio fiat de gremio alterius non est contra, sed præter ius, ibidem, num. 34. 170
- 1 Electio generalis, quæ in aliquibus Religionibus fit ex singulis prouincijs per turnum an sit rationabilis, ibidem num. 38. 171
- 3 Electio Prioris de iure spectat ad Conuentum, confirmatio ad superiorem, in c. Nullus, n. 47. de elect. 6
- 2 Electio Prælatorum Regularium facienda est secundum formas præscriptas in hoc cap. Quia propter, num. 9. de elect. 93
- 2 Quod procedit si Prælati Regulares sint intrinseci, aliis secus, ibid. num. 14. & seqq. 93
- 3 Electio Abbatum sicut debet iuxta formam cap. Quia propter, ibid. num. 10. 93

INDEX RERVM,

- 1 Si sint perpetui; secus si temporales, ibid. n. 14. & seqq. 93
- 2 Electio Generalium, & aliorum superiorum Regularium etiam perpetuorum, qui monasteria non habent in titulum, fieri non debet secundum formam huius cap. ibidem num. 14. & 18. pag. 93
- 3 Sed sufficiunt singulares consensus Capitularium, dummodo præsentur in communi, ibid. num. 15. 93
- 4 at electio fiat per vota secreta ad præscriptum Concilij Tridentini, ibidem num. 16. & 30. pag. 93
- 5 Electio Regularium, in qua duo, vel tres suscipiunt vota eligentium non est conformis dispositioni Concilij Tridentini, ibid. num. 21. pag. 93
- 6 Et quid in electione Abbatissæ, ibid. num. 51. pag. 93
- 7 Idem si scriba communis det singulis electoribus plures schedulas cum nomine vnius tantum eligendi, ibidem num. 23. 93
- 8 Electio superiorum Regularium per viam compromissi, vel quasi inspirationis est sublatæ à Concilio Tridentino, ibid. num. 25. & seqq. & num. 30. 93
- 9 Fieri debet tantum per vota secreta, ibid. n. 30. pag. 93
- 10 Electio ad ecclesiam quam obtinet Nonitius etiam ipso consentiente non valet, collatio secus: & quæ sit ratio differentia, in c. Admonet, n. 19. de renunc. 146
- 11 Electio de non professo ad regimen ecclesiæ Regularis cassatur, consuetudine non obstante, in cap. Cum causam, num. 1. de elect. 76
- 12 Eligere spectat ad professos tacite, vel expresse, in cap. Vidua, num. 21. de Regular. 23
- 13 Regulares in electionibus votum non habent nisi saltem sint Subdiaconi, in c. Quia propter, S. Illud autem, u. 6. de elect. 98

Electio ad secundam Ecclesiam.

- 1 Electus ad secundam ecclesiam non potest se transferre sine licentia episcopi, ad quem pertinet prima ecclesia, in c. Admonet, num. 8. de renunciat. 145
- 2 Licet contrarium seruetur de facto, ibidem n. 11. vers. Verumtamen. 145
- 3 Et si transferat, ab episcopo reuocari potest, ibid. num. 9. & 10. 145
- 4 Ac si monitus non redeat, est excommunicandus, ibid. num. 10. 145
- 5 Et quando secundæ ecclesiæ de alia persona sit providendum, ibidem num. 11. 145
- 6 Transiens ad secundam ecclesiam sine licentia superioris non est ipso iure priuatus primæ, sed priuari potest iuxta sex menses: Secus si transierit cum licentia, ibidem num. 12. 146
- 7 Electus ad secundam ecclesiam potest electioni de se factæ consentire sine superioris licentia, & cum eligentes non peccant, ibid. num. 20. pag. 147
- 8 Fallit in episcopo: qui non potest eligi, sed postulari, ibid. num. 21. 147
- 9 Electioni de Clerico factæ ad secundam ecclesiam, si episcopus primæ ecclesiæ malitiosè renuat consentire, per superiorem est cogendus, in cap. Admonet, n. 22. de Renunc. 147

Electio temporis.

Vide in ver. Beneficium quando conferendum.

Electio, Electus.

Vide in ver. Electio.

Electio an, & quando liceat variare.

Vide in ver. Electio per scrutinium, vers. Electio.

Eleemosyna.

- 7 Eleemosynarum quæstiones sine Apostolicis, vel Diocesano litteris admitti non debent, in cap. Cum ex eo, n. 1. & n. 40. de pen. & remiss. pag. 136
- 7 Et debent esse modesti, & discreti, & à locis, & expensis incongruis abstinere, ibid. num. 2. & num. 9. 136
- 7 Eleemosynarum quæstiones indigent litteris Papæ, vel episcopi si eleemosynas querant nomine alieno, secus si proprio, ibid. num. 5. pag. 136
- 7 Quæstiones non possunt pro eleemosynis colligendis aliud populo proponere, vel prædicare, quàm in eorum litteris continetur, ibidem num. 6. 136
- 7 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 18. & 22. 136
- 7 Quæstorum abusus corrigere ad officium episcoporum pertinet, non obstante exemptione, ibid. num. 7. & n. 24. 136
- 7 Litterarum forma pro colligendis eleemosynis, qua vti solet Sedes Apostolica, & secundum quam episcopi debent suas litteras moderari, refertur in textu, ibid. n. 8. 136
- 7 Beguinarum sclarum hospicia sunt quasi protubula, à quibus modis omnibus est cauendum, ibidem n. 10. 136
- 7 Eleemosynarum quæstiones, qui per se, vel per alios prædicare præsumunt ab Ordinariis locorum sunt puniendi, non obstantibus privilegijs, ibidem num. 18. & num. 24. pag. 137
- 7 Quæstorum nomen, arque vsum aboleri iussit Concilium Tridentinum, ibidem, num. 19. pag. 137
- 7 Episcopi eleemosynas, & oblata sibi charitatis subsidia colligere possunt, nulla tamen mercede accepta, ibid. num. 20. 137
- 7 Formula litterarum in S. Congregatione Concilij cõpilata ad colligendas eleemosynas pro Hospitalibus actu hospitalitatè exercentibus reuertitur, ibid. n. 21. 137
- 7 Eleemosynarum collectores hodie quas qualitates habere, & quæ obseruare debent in quærendis eleemosynis, ibidem num. 22. 137
- 7 in Eleemosynis colligendis campanellæ vsum soli Religioni Sancti Antonij à Sede Apostolica fuit concessus, ibid. num. 23. 137
- 7 Eleemosynarum collectores non obseruantes leges sibi præscriptas, publice sunt puniendi, & statim remouendi ab episcopo Diocesano, ibidem num. 24. 137
- 7 Eleemosynarum collectio Monachis S. Antonij non est prohibita à Concilio Tridentino, quam faciunt tempore aditus, ibidem num. 25. 137
- 7 Presbyteri non prohibentur à Concilio Tridentino accedere ad accipiendas primitias frugum, 137

ET VERBORVM.

- gum, siue animalium, ibidem num. 16. 317
- 7 Eleemosynas quæcere, & earum nomine triti-
sum, & vinum tempore messium, & vindemia-
rum, & alias res colligere Fratres Ordinum,
Mendicantium non prohibetur, ibid. num. 27.
pag. 138
- 7 Dummodo id non faciant per alios, sed per se-
ipsum, ibid. num. 30. & u. 31. 138
- 7 Cruciatu non obstat quominus Religioni S. An-
tonij liceat colligere eleemosynas forma à S.
Congregatione Concilij præscripta, ibid. n. 28.
pag. 138
- 7 Eleemosynas colligere iuxta propriorum locorū
necessitatem non est prohibitum, ibid. num. 31.
pag. 138
- 7 Regulares quærentes eleemosynas extra dice-
cesim, in qua situm est monasterium, teneantur
fuorū superiorum licentiā Ordinario osten-
dere, & illius consensum obtinere, ibid. n. 32.
pag. 138
- 7 Episcopus potest tam in sua diocesi, quam in
aliena de Diocesani consensu per personas
speciatz probitas, ac fidei eleemosynas quæ-
rere pro ecclesijs, & pijs locis suæ diocesis,
ibid. n. 33. 138
- 6 Eleemosynarum vsus an habeat locum inter Cle-
ricum, & Clericum, in cap. Præterea, n. 56.
Ne Præb. vic. suas. 152
- 7 Eleemosynam obstrictis facere nomine alterius
potest eā sibi conferre, si in euidenti necessitate
sit constitutus, in c. Presbyter, n. 19. de pen.
pag. 97
- 7 Eleemosynas cur liceat recipere ab excommuni-
catis, & iuribus non autem oblationes, in cap.
Cuius voluntate, num. 14. de senten. excomm.
pag. 205
- 7 Eleemosyna licite potest recipi ab excommuni-
catis, & peccatoribus etiam notorijs de rebus
licite acquisitis, ibidem num. 24. 207
- 7 Eleemosynam de rebus retentionis obnoxij re-
cipere non possunt non habentes officium,
prædicandi, nisi ab necessitate famis, ibidem
num. 25. 207
- 7 ut quid in habentibus officium prædicandi,
num. 26. 207
- 8 Eleemosynas pauperibus erogandas episcopus
reducere non potest in vim cap. 4. sess. 25. Con-
cilij Tridentini, in cap. 22. parte, n. 31. & seqq.
de consilic. 173
- 4 Eleemosynā dantes pro Missa communiter inten-
dunt vt sacrificium sibi applicetur, in c. Signi-
ficatum, n. 44. de Præben. 102
- 5 Eleemosynam parare etiam proprijs vranibus la-
borando tenentur ex præcepto Clerici, & lai-
ci, vt subueniant extreme indigenti, in cap.
Multa, num. 50. Ne Cler. vel Monach. 397
- 8 Eleemosynam tempore egestatis potest facere
Monachus de bonis monasterij etiam sine
licentiā Prælati, in cap. Quia lu. ecclesiarum,
n. 9. de consilic. 133
- 8 Si necessitas sit extrema, alijs secus, ibid. n. 10.
pag. 133
- 8 Eleemosyna pro nutrimento indistincte danda
est, ibidem n. 11. 133
- Vide in vet. Regulares quoad eleemosynam.
- 8 Eleemosynam alterius nomine facere obligatus
potest eam facere sibi ipsi si sit in necessitate
constitutus, vel suis consanguineis si sint pau-
peres, in c. Dilectus, n. 16. de off. Ordin. 476
- 3 Eligentes sciendū indignum fuit ipso iure prin-
cipio illa vice potestate eligendi, in cap. Cum
vos, num. 50. 44. & 50. de off. Ordin. 441
- Vide supra in ver. Eligere.
- 5 Elisabeth concepio miraculosa, in cap. Cum sis,
num. 73. de conuers. coniug. 145
- 5 Emere totum frumentum, vel merces omnes ne-
mini licet vt coactis alijs à se emere vendant
suo arbitratu, in c. Multa, num. 71. Ne Cler. vel
Monach. 399
- 5 Tempore tamen vbertatis potest quis multa
victualia emere vt abundet tempore egestatis,
ibid. n. 73. 399
- 5 Vel vt alijs possit vendere pretio tunc currenti
dummodo hoc faciat ne in terra sua victualia
deficiant, ibid. num. 73. 399
- 5 Secus si vt vendat carius, ibid. n. 74. 399
- 6 Emptionis, & venditionis nomine in diffinitione
simoniz venit omnis contractus non gratuitus
in cap. lu. ordinando, num. 5. de Simon. 142
- 3 Emptor in redemptione officij recuperare debet
ne dum pretium, sed etiam pretij accessioem,
in cap. 22. epistolæ, num. 11. de rellit. spoliat.
pag. 159
- 4 Emphyteusi oñ canonem non solum in secula sta-
tutum tempus non rekinditur ipso facto, sed
ita denum si domino placuerit, in cap. Potuit,
num. 9. de locat. & conduct. 180
- 4 Caducitas cessatur remissa si dominus cano-
nem accipiat, ibid. num. 10. 181
- 4 Siue sit canon temporis futuri, siue præteriti,
ibidem, num. 11. 181
- 4 Emphyteuticus contractus est medius inter ven-
ditionem, & locationem, & particeps vtriuf-
que, ibid. num. 12. 181
- 4 Propius tamen accedit ad naturam locationis,
ibid. num. 14. 181
- 4 Emphyteusis, & locatio in quibus differant,
ibid. num. 15. 181
- 4 In emphyteusi contractui disposita trahi non
debent ad contractus locationis perpetui,
ibid. n. 16. 181
- 4 Emphyteusis, & locationis perpetua contractus
inter se magnam habent similitudinem, ibid.
num. 17. 181
- 4 ut de vtroque idem est iudicandum, ibid. nu.
18. pag. 181
- 4 In neutro transfertur dominium directum sed
tantum utile, ibid. n. 19. 181
- 4 Non tamen sunt per omnia similes, & æquipa-
rati, ibidem num. 20. 181
- 4 In emphyteusi soluitur quid minimum pro re-
cognitione, ibid. n. 21. 181
- 4 In locatione pensio debet esse magna, idest fru-
ctibus correspondens, ibid. n. 22. 181
- 4 Locatio indicatur ex magna pensione, ex mo-
dica vero emphyteusis, ibid. num. 23. 181
- 4 etiam si contrahentes in instrumento appella-
uerint locationem, vel emphyteusim, ibidem
num. 24. 181
- 4 Emphyteusi concessa ad tertiam, vel quartam
generationem repetitur locatio, si pensio fru-
ctibus correspondeat, ibid. n. 26. 181
- 4 Pacta ne bona emphyteutica alienentur in ac-
clesiam an sint contra immunitatem ecclesia-
sticam, ibid. num. 28. & seqq. vsque in finem.
pag. 181
- 4 Alienatio emphyteusica etiam in casibus alijs
per-

INDEX RERVM,

- permissis fieri non potest in personam potestatiorem, ibid. num. 31. 281
- 4 Et talis dicitur etiam Hospitalis, ibid. num. 30. pag. 282
- 4 Item ecclesia, ibidem num. 33. 282
- 3 in Emphyteusi census debet esse modicus, in locutione verò debet esse magnus itant fructibus correspondere, in cap. Requisitum, num. 4. de in lrege, restit. 594
- 4 emphyteusis contractus de bonis ecclesie potest fieri sine beneplacito Apostolico si tres conditiones concurrant, in c. Nullus, num. 16. de Reb. eccles. non alienan. 277
- 4 Emphyteuta potest meliorationes suas vendere, & ius emphyteuticum in alium transferre, concurrentibus tamen septem requisiis, de quibus hic, in c. Positum, num. 1. & 3. de locat. & conducto. 280
- 4 Emphyteuta ecclesie cessans in solutione Canonis per biennium cadit à iure suo, nisi moram celeriter purgauerit, ibid. num. 3. & 4. 280
- 4 In priuato autem requiritur triennium, ibidem num. 5. 280
- 3 Emphyteuta laici si contendant de dominio vtili quod habent ab ecclesia, causa eorum iudice ecclesiastico agi debet, in c. Nullus, num. 47. de foro compet. 58
- 5 Enthusiastarum error ab Augustino damnatus, in cap. Multa, vni. 48. Ne Cler. vel Monach. pag. 397
- 1 Enucleare quid sit, in c. Quontam, num. 15. ver. Quod satis confirmat, de consuet. 178
- 5 Enunciatio infra centum annos non dieuitur antiquæ, nec probant saltem contra tertium, in c. Cum dilectis, num. 28. de Relig. domib. pag. 318
- 5 Enunciatio excludit contrarijs presumptionibus, ibid. num. 29. 318
- 5 Enunciatio Papæ per modum statuti plenè probat situationem in diuensi, in c. Cum ab ecclesiis, num. 16. de consuet. 436
- 5 Enunciatio plures, & antiquissimæ plenè probant situationem, ibidem num. 19. 437
- 5 Præsertim si sint alijs administratis, & probationibus fulcitur, ibid. n. 30. 437
- 5 Enunciatio partis non probat, ibidem num. 26. pag. 438
- 3 Licet Papa in ea se fundat, ibidem num. 28. ver. Item non obstat. 438
- 3 Enunciatio vniuersa non probat etiam si sit supra centum annos, cum ad minus debeant esse duæ, ibidem num. 27. 438
- 2 Enunciatio vniuersa in litteris ad supplicationem non statim in iudicium tertij, in c. Veniens, num. 19. de transact. 571
- 3 Enunciatio iurisdictionis, & quædam aliæ per teneuriam Ministrorum in expeditionibus litterarum insertæ declinantur errorum, in cap. Consuetudines, num. 76. & seq. de consuetud. pag. 259
- 5 Enunciatio antiquissimæ probant famam, quæ est loco tituli, in c. Cum ecclesia, num. 40. de causis possib. & propriet. 142
- 6 Enunciatio verba non præsertim se, sed propter aliud prolata non probant, neque disponunt, in cap. Quod à prædecessore, num. 122. de schismat. 242
- 3 Ephepsi Concilij II. definitiones Leo Papa tanquam hæreticas damnauit, in cap. Maior.

- res, num. 30. de baptis. 322
- 1 Episcopia ab. & quomodo iudicibus uti liceat, in c. Canonem statuta, num. 174. de consuet. 30

Episcopalis dignitas.

- 3 Dignitas episcopalis ius patriæ potestatis soluit tam de iure ciuili, quàm Canonico, in c. Indecorum, num. 18. de stat. & qual. 333
- 4 Instituta est à Domino propter Officium, in c. 2. parte, num. 33. de Cler. non resid. 50
- 4 Actus episcopales sunt in triplici differentia, ibid. num. 71. 54
- 3 Episcopatus dicitur summum beneficium, in c. Cum iu cunctis, num. 27. de elect. 37
- 2 Episcopatum prout olim ad Papam tantum pertinebat, in c. Nullus, num. 2. de elect. 3
- 2 Episcopatus nomen est oneris non honoris, in cap. Nisi cum pridem, num. 9. de senectute, pag. 343
- 2 Episcopos esse Presbyteris superiores in ecclesiastica hierarchia ex institutione Diuina est de fide, in c. Cum contingat, n. 76. de stat. & qual. pag. 264
- 3 Episcopi etiam in primitiua ecclesia, & Sacerdotes gradu, ordine, & potestate differant, in c. Quanto, num. 7. de consuetud. 261
- 3 Episcopi successerunt in locum Apostolorum, Presbyteri verò in locum Discipulorum, ibid. num. 8. 261
- 1 Episcopi & Presbyteri vnde dicti, ibid. num. 11. pag. 261
- 7 Episcopus solus propriè Prælatus ecclesie dicitur in c. Accedentibus, num. 15. de excess. Prælatus, pag. 13
- 3 Episcopi singuli in singulis vrbibus sunt constituendi, in c. Perniciolam, num. 3. de offic. Ordinar. 427
- 3 Episcopi vocati sunt ab ecclesia Romana in partem sollicitudinis, non in plenitudinem potestatis, ibid. num. 31. & 67. 429
- 2 Episcopos esse positos à Spiritu Sancto regere ecclesiam Dei quomodo sit intelligendum, ibid. num. 50. 431
- 3 Ordo episcoporum quadripartitus est, in c. Requiritur, num. 22. de ordin. ab episcopo. 204
- 3 Episcopi declarantur esse Presbyteris superiores, & soli ministris ecclesie ordinare, in c. Quanto, num. 43. de consuetud. 264
- 3 Iacobus frater Domini fuit primus episcopus ab Apostolis ordinatus, in c. Requisitum, num. 8. de ordinat. ab episcopo. 204
- 3 Non habet episcopus quoad Sacramentum characteris potestatem superiorem simplicis Sacerdotis, ibid. num. 21. 205
- 3 Declaratur, ibid. num. 28. 93. & seq. 205
- 3 Actus principalis episcopi est ministris ecclesie ordinare, ibid. num. 22. 213
- 3 Petrus fuit primus episcopus à Christo institutus, ibid. num. 23. 213
- 4 Institutio episcoporum, & maiorum prælatorum, in c. Nullus, num. 14. de Paroch. 378
- 4 Per excellentiam dicuntur episcopi ecclesiarum Rectores, in c. Consultationibus, num. 20. de Cler. & egrot. 203
- 3 Non præsumitur episcopus violare Canonicas sanctiones, in c. Accepimus, num. 28. de stat. & qual. 276
- 3 Sanctorum patrum ius quilibet Monach. vel Abbat.

ET VERBORVM.

- bare, in cap. Cum causam, num. 21. de elect.
pag. 78
- 3 Episcopus solus de iure comuni habet ius des-
cendi annulum, in c. Quanto, nu. 6. de trans-
lat. Episcopi. 131
- 1 Episcopus dicitur Officialis communis, in cap.
Sancti, il secundo, num. 13. de offic. Delegat.
pag. 391
- 1 Episcopatus est nomen oneris, non honoris, in
c. Ceterum, num. 74. de Rescript. 194
- 7 Episcopalis dignitas non debet tribui nisi locis
insignibus, & populosis, in c. Episcopalia,
num. 1. & n. 23. & seq. de privileg. 37
- 7 Civitates maiores duntaxat privilegio episco-
pales sunt honorandæ, ibidem num. 2. 6. 23.
& 24. 37
- 1 Vide in ver. Civitas.
- 7 Episcopalis dignitas post Christi aduentum in-
stituta, ibid. nu. 4. 37
- 7 Episcopi non in castellis, & modicis ciuitari-
bus debent constitui, ibidem num. 8. 37
- 7 Episcopus potest esse siue Ciuitate, ibid. num. 12.
pag. 38
- 7 Princeps potest facere ciuitatem, & tamen non
potest facere episcopum, nec Sedem episco-
palem creare, ibid. num. 13. 38
- 1 Vide in ver. Civitas.
- 7 Episcopalis dignitas sui numerositate vilescit,
ibid. nu. 23. 38
- 7 Episcopi dicuntur sanctissimi Christi Legati, &
columnæ ecclesiæ, ibid. nu. 35. 39
- Item Beatissimi, ac Serenissimi, & Principes
Terre, ibid. num. 26. 39
- 7 Episcopatus dicitur excellentiæ dignitas, ibidem
num. 27. 39
- 7 Item culmen dignitatis, ibid. num. 28. 39
- 7 Episcopalis sublimitas quanta sit, ibid. num. 29.
pag. 39
- 7 Locus, aut diuitiarum potentia, vel paupertatis
humilitas episcopum sublimiorem, vel infe-
riorem non faciunt, ibidem num. 30. 39
- 7 Declaratur, ibid. nu. 31. & 32. 39
- 4 Episcopatus diuiditur modo hic expresso inter
episcopum sublimitatem episcopo hæretico, &
ipsum hæreticum reuelum, & ex dispensatio-
ne receptum, in cap. si episcopus, num. 1. de Pa-
roch. 375
- 4 Episcopi duo ex magna causa possunt constitui
in vno episcopatu, ibid. num. 2. 375
- 7 Episcoporum appellatio venit etiam etiam
eorum superiores, in cap. Quod nonnullis, nu. 20.
& 30. de privileg. 83
- 7 Episcopi appellatio venit etiam nondum con-
secratus in materia proportionabili tam con-
firmato, quam consecrato, ibid. num. 23. 83
- 7 Episcopi appellatione in materia exorbitante,
non venit non consecratus etiam si ageretur de
exercenda iurisdictione, in c. Cum illarum,
num. 31. de sent. excom. 173
- 6 Episcopatum appetere non licet, in c. Tua nos,
num. 34. de summa. 176
- 7 Episcopalis dignitas post Christi aduentum in-
stituta, in cap. Episcopalia, num. 4. de privileg.
pag. 37

Episcopalis ordo.

- 3 Ordo episcopalis supponit necessariò ordinem
Sacerdotalem, in cap. Indecorum, num. 38. de
Reptorium in 5. libros Decret.

- 3 rat. & qualis. 235
- 1 Ordo episcoporum est de iure Diuino, & præci-
puum in ecclesiastica hierarchia, in cap. Perni-
ciosam, nu. 71. de offic. Ordinar. 434
- 6 Ordo episcopalis an præquirat characterem
Presbyteralem ex necessitate Sacramenti, in
c. Tua litteræ, num. 6. de Cler. per salt. prom.
pag. 343
- 3 Consecrationis episcopalis fundamentum est
Sacerdotium, sine quo nihil recipitur, in c. Re-
quisiuit, num. 25. de ordinat. ab episc. 204
- 3 Contrarium, ibid. num. 79. 204
- 2 Declaratur, ibidem num. 81. 204
- 2 Potestas episcopalis in quo excedat potestatem
Sacerdotalem, ibid. nu. 93. 214
- 2 Status episcopalis perfectior est quàm status
Religionis, in c. Nisi cum pridem, num. 7. de
Renunciat. 153
- 2 Iura episcopalia, quæ competunt episcopo in
ecclesiis suæ diocesis etiam inferiori Prælati
subiectis sunt decem & octo hic per ordinem
enumerata, in c. Conquerente, n. 11. vlt. adu. 40.
de offic. Ordinar. 463
- 5 Episcopatus est Ordo, in c. Aqua, num. 7. de con-
secr. eccles. vel altar. 289
- 2 An sit Ordo sacramentalis imprimens charac-
terem latissime discutitur, in c. Requisiuit, à
num. 8. vsque in finem, de Ordin. ab episcopo.
pag. 203
- 2 Opinio eorum qui dixerunt episcopatum non
fuisse à Christo institutum, refellitur tan-
quam erronea, ibidem num. 9. & 89. & seqq.
pag. 203
- 2 Episcopatum non esse ordinem prout est sacra-
mentum, sed prout est officium, & potestas, ad
actiones Hierarchicas, qui Authores senserint,
ibid. num. 10. 203
- 2 Ordinis sacramentum confertur in sabbatho
quatuor temporum, episcopatus verò tantum
in Dominicis, ibid. num. 16. 204
- 2 Episcopatum esse ordinem sacramentalem, sed
non distinctum ab ordine Sacerdotali, qui
Theologi tradiderint, ibid. num. 26. 205
- 2 Episcopalem ordinem imprimere characterem,
& non esse sacramentum, non compatiuntur,
ibid. num. 27. 205
- 2 Ordo episcopalis est superior presbyterali, ibid.,
num. 32. & 93. 206
- 2 Canonibus in quo differant ab opinionibus
Theologorum circa ordinem episcopalem,
ibid. num. 33. 206
- 2 Episcopatum esse ordinem sacramentalem, & di-
stinctum ab ordine presbyterali deducitur ex
Concilio Tridentino, ibid. num. 47. 208
- 2 Canones loquentes de ordine, & ordinatione,
episcopi, generaliter expenduntur, ibid. nu. 49.
pag. 208
- 2 Ordini episcopatus conuenit distinctio ordinis,
& sacramenti, ibid. num. 54. 209
- 2 Materia ordinis episcopalis quæ sit, ibid. nu. 55.
pag. 209
- 2 Vnctiones in consecratione episcopi non sunt
de substantia, ibid. nu. 56. 209
- 2 Opinio asserentium inpositionem libri Euan-
geliorum non esse materiam ordinis episco-
palis, sed manu impositionem, refellitur,
ibid. num. 57. 209
- 2 Græci conueniunt cum Romana ecclesiâ in im-
positione libri euangeliorum super cernit.
Y episc.

INDEX RERVM,

- Episcopi consecrandi, ibid. num. 58. 309
- 1 Forma in ordinatione episcopi qua fit, ibidem num. 79. 210
- 1 Ordo episcopalis est ex Diuina institutione, ibid. num. 69. & seqq. 210
- 2 Ordinis episcopalis collatio an teneat si episcopus non sit Sacerdos, ibidem num. 79. & seq. pag. 212
- 2 Episcopatus cur prærequirat characterem ordinum inferiorum, ibidem num. 81. 212
- 1 Episcopatus est summus ordo, ibidem num. 84. pag. 212
- 1 Ordo episcopalis quam relationem habeat ad eucharisticum Sacramentum, ibidem num. 89. pag. 213
- 1 Episcopatus habet annexum ordinem Diaconatus respectu actus, maiores vero respectu aptitudinis, in cap. Vt Abbates, nu. 46. de ztat. & qualitat. 211
- 1 Episcopatus est merè, & propriè Ordo sacramentalis, in c. Vel non est compos, n. 29. de tempor. ordinat. 194
- 1 Episcopatus ordine non est minor Archiepiscopo, Presbyter, Archipresbytero, in cap. Ad hæc, num. 29. de offic. Archid. 376
- 1 potestas episcopi quamuis sit indelebilis, tamen non habet rationem characteris, in c. Requiriuit, num. 25. de ordin. ab episc. 205
- 1 Contrarium, ibid. n. 34. & seqq. 205
- 2 Non esse episcopos Presbyteris superiores, vel potestatem, quam habent confirmandi, & ordinandi esse cum Presbyteris communem, est hæresis, ibid. num. 62. & 89. 210
- 1 Sunt episcopi pares Apostolico quantum ad ordinem, & potestatem consecrationis, ibidem num. 66. 210
- 2 est Episcopus maior ordine Presbytero Cardinale, ibid. n. 67. 210
- 1 In primitiua ecclesia episcopum non fuisse distinctum a Presbytero in collatione sacramentorum est error, ibidem n. 72. 211
- 1 Episcopi soli manus imponunt ob honorem, Sacerdotij, non ob legis necessitatem, in c. Cum venisset, §. Per frontis, num. 3. de sacr. Vnct. pag. 303
- 2 Non habent episcopi communem cum reliquis inferioribus gradus potestatem chrismandi, & ordinandi, in cap. Statuimus, nu. 4. de suppl. neglig. Prælator. 169
- 1 Ordo episcoporum quadripartitus est, in cap. Requiriuit, num. 21. de ordinat. ab episcopo, pag. 204
- 2 Actus principalis episcopi est Ministros ecclesie ordinare, ibid. num. 81. 204
- 2 Episcopalis iurisdictio tota reducitur ad ea, quæ sunt ordinis, iurisditionis, & simplicis potestatis, seu dignitatis, in c. Dilectus, n. 4. de off. Ordin. 415
- 1 Ordinis episcopalis quæ sunt non veniunt in generali concessione, nisi de illis fiat specialis mentio, in cap. Cum venisset, §. Per frontis, num. 21. de sac. Vnct. 304
- 7 Episcopatus Clero, & populo carentes sunt ad liberam prouisionem Papæ, in c. A nobis, il primo, num. 14. de sent. excom. 151

Episcopus, communia.

- 4 Episcopi appellatione in materia iurisditionis

- veniunt etiam inferiores Prælati similem iurisditionem habentes, in c. Tuæ, num. 17. de Cler. non resident. 70
- 4 Secus si habeant solum ius conferendi, ibidem num. 20. 70
- 1 Episcopus quamuis sit in possessione communiendi cum fidelibus, tamen dicitur deponendus eo quod in dubio non gessit se pro excommunicato, in cap. Ne inuitatis, num. 192. de conslit. 65
- 4 Episcopus qualis sit eligendus, in cap. Ex parte, num. 53. de Cler. non resid. 52
- 5 Episcopus debet quolibet die Dominico in propria ecclesia præsens esse, & saltem semel in hebdomada celebrare, in c. Dolentes, nu. 25. de celebr. Missar. 306
- 5 Nec decet eum transire vllam diem quin Missam celebret, vel audiat, ibidem num. 16. 306
- 2 Episcopum quem fieri ex mero laico repugnat Canonica institutio, in cap. Cum couingat, num. 230. de ztat. & qualitat. 270
- 2 Episcopus in visitatione inquirere potest ne dum de rebus scandalosis, & publicis, sed etiam secretis in c. Perniciosam, n. 8. de offic. Ordin. pag. 427
- 2 Episcopus indens cum subdito non ligatur potestatem excommunicationis suo statuto contraludentes imposita, in c. Cum pridem, n. 144. de pactis. 360
- 4 Episcopus tenetur seruare iuramentum in his, quæ sunt separabilia à præiudicio ecclesie, in cap. Cum venissent, n. 28. & num. 30. de Institur. pag. 227

Episcopus quoad absolutionem.

- 1 Absolvere non possunt episcopi à casibus occultis in Bulla Cænx Sedi Apostolicæ reseruatis, in cap. Quoniam, n. 29. de Consit. 180
- 1 Item post Bullam Pij V. nequeunt absolvere Mouiales in materia clausuræ secretò desinquentes, ibid. n. 30. 180
- 1 Absoluentes, ac dispensantes in casibus Sedi Apostolicæ reseruatis incidunt in Bullam Cænx, ibid. n. 31. 180
- Vide in ver. Absolutio, Casus reseruati, Excommunicatio, Suspendio.
- 2 Episcopi Regionum, in quibus Concilium Tridentinum non est receptum, vti non possunt facultate sibi tributa, in c. 6. sess. 24. in c. Dilectus, n. 25. de tempor. ordinat. 200
- 2 Absolvere non potest episcopus à casibus occultis post Concilium Tridentinum Sedi Apostolicæ reseruatis, ibid. n. 30. 200
- 2 Episcopi, & Inquisitores ex Bulla Cænx adempta est facultas, quam habebant ex Concilio Tridentino absoluedi ab hæresi occulta, ibid. num. 31. 200
- 7 Episcopus non potest absolvere eum, qui leuitè percussit Clericum sine speciali commissione, iuxta vnum intellectum, in cap. Percussit, n. 1. & seqq. de sent. excom. 148
- 7 Qui reprobatur, ibid. num. 4. & seqq. 148
- 7 Episcopus absoluit pro leuissima iniuria Clerico illata, ibid. n. 3. 148
- 7 Absolutio ab excommunicatione ob leuem Clerici percussione regulariter spectat ad solum episcopum, ibid. n. 11. 149
- 7 Declaratur, ibid. num. 23. 149

Vide in ver. *Excommunicatio quoad absolutionem*.

- 3 Episcopus suspensus ab ordinibus conferendis non potest absolue subdium a suspensione, de qua, in c. 1. de re iudic. lib. 6. in cap. Vel non est compos, num. 44. de tempor. ordinat. pag. 195
  - 4 Episcopus qui est in studio, vt scholaris, in actibus scholasticis sedere debet post Rectorem, vniuersitatis, in c. Pollulalti, n. 27. de concess. praben. 151
  - 7 Episcopus dicitur habere fiscum, in c. Presbyteri, n. 3. de pœnis. 96
  - 7 Episcopus non potest concedere suo subdito ve absolatur in aliena Diocesi a Sacerdote uon habente iurisdictionem, in c. Omnis, num. 85. de pœn. & remiss. 133
  - 7 Episcopus vel Delegatus ab eo potest absolue pœnitentem non obstante prohibitione Prælati, vel inferioris, vel equalis, ibid. num. 91. pag. 134
- Episcopus quoad Altare viaticum,
Vide in ver. *Altare*.
Et in ver. *Cardinalium privilegia*.

Episcopus quoad Beneficiorum collationem.

- 1 De iure communi fundat laticutionem super collatione omnium beneficiorum suæ diocesis, in cap. Eam te, uniu. 6. de stat. & qual. pag. 138
  - 3 Conferens episcopus Beneficium resignatum, contra Bullam Pij V. quas pœnas incurat, in c. Nou sine, n. 52. de Arbitr. 603
  - 3 Qui ignoranter committit Parochiale ob laticutionem alterius dimittit, suo consanguineo, an incidat in pœnas Bullæ Pij V. ibidem num. 49. 603
- Vide in ver. *Beneficium, Collatio*.
- 4 Qui contulit beneficium alterius an teneatur prouidere de æquali beneficiis, in c. Cum secundum, num. 42. de prabend. 112
  - 3 Episcopus si mandet vni beneficium conferri non potest variare etiam re integra, in c. Cum olim, n. 5. de sent. & re iudic. 126

Episcopus quoad Capitulum, & Canonicos.

- 3 An possit sine adiunctis procedere ad priuationem Canonicorum, ex eo quod ordines suis præbendis annexos non suscepit, aut non resederint, in c. Queris, o. 34. de stat. & qual. pag. 151
- 4 Aliquando interesse potest Capitulo tanquam Canonicis, in c. Postulati, nu. 11. de concess. prabend. 149
- 4 Quo in loco sedere debeat quando interest Capitulo tanquam Canonicis, ibidem num. 5. & seqq. 151
- 3 Potest episcopus solus sine Adiunctis procedere contra Portionarios, licet ex consuetudine, privilegio, vel statuto habeant in Capitulo semper, vel vt plurimum vocem, in c. Nullus, num. 40. de elect. 5
- 6 Episcopus cum Capitulo faciunt vnum corpus, in c. Quid a prædecessore, n. 38. de schismat. pag. 131
- 3 Episcopus Abulen. an possit cognoscere de causis Capitularium a sententijs contra eos latis

a Capitulo pro delictis in ecclesia patris, in c. Inestimabili, §. Exceissus, uniu. 21. & seqq. vsque in fin. de off. Ordin. 449

Vide in ver. *Capitulum, Prælati quoad Capitulum, Pfratatio Capituli exempti*.

- 7 Episcopus & Canonici sine vnu corpus in cap. Cum ex iniunctio, n. 14. de Nou. oper. oune. pag. 11
- 7 Nec decet episcopum in negotijs ecclesie omittis meritis aliorum consilio uti, ibidem n. 15. pag. 31
- 7 Episcopus quæ negotia expedire non possit suoc consensu, vel consilio Capitali, ibid. num. 32. pag. 32
- 6 Episcopus non cognoscit de causa heresis sine consensu, vel consilio Capitali, in c. Ad abolendam, n. 21. de Heret. 113
- 3 Episcopus de Capitali consensu potest in Cathedrali nouas dignitates erigere, vritates tamen, & sacris Canonibus cognititas, in cap. perniciosis, n. 70. de off. Ordin. 434

Episcopus captiuus, vel expulsi.

- 4 Episcopo ab hostibus capto iurisdicatio iure proprio pertinet ad pagam, in c. Quia diuersitate, num. 30. de concess. praben. 140
- 6 Episcopo a paganis, vel Schismaticis captus non instituitur alius in locum ipsius, sed Capitulum aduiniat ad tempus, in cap. per tuas, il primo, num. 13. & num. 21. & 33. de Simon. pag. 169
- 6 Episcopus a paganis, vel Schismaticis bello captus non efficitur seuerus capientium, ibid. o. 10. 169
- 6 Episcopus ab hostibus expulsi, & in alia ecclesia iustitatus, cessante hostilitate restitendus est prius ecclesie, & qui medio tempore fuit substitutus debet dimittere, ibidem num. 19. pag. 171
- 4 Episcopus ciuitatis ab hostibus captiuatus, alteri ecclesie est præficiendus, in cap. extirpanda, §. Qui vero, n. 40. de prabend. 159
- 4 Officium pascendi cui immititur obligatio residentie, cessat ouibus deficientibus, ibid. n. 50. pag. 159

Vide in ver. *Prælati, communis*.

- 3 Episcopus nullum habens titulum verum, nec putatum non solum potest, sed etiam debet ex se i. fo. episcopatum dimittere, in cap. Nili cum pridem, n. 27. de renuic. 155
- 3 Episcopus propter persecutionem subditorum an debeat fugere, & ecclesiam desercere, ibid. num. 72. 159

Episcoporum causa,

Vide in ver. *Causa Episcoporum*.

Episcopus quoad confessionem.

- 7 Episcopi, & alij superiores, & minores prælati exempti possunt sine alia licentia sibi eligere confessores, in c. Ne pro dilacione, num. 1. de pœn. & remiss. 140
- 7 possunt episcopi sibi eligere confessorem etiam si exempti non sint, ibidem n. 2. 140
- 7 An episcopus hodie possit eligere confessorem sibi non subditum, qui a proprio Ordinario non fuerit approbatus ad præscriptum Concilij Tridentini, in c. 15. sed. 23. ibid. n. 5. & seqq. vsque ad n. 31. & 62. 140

INDEX RERUM,

- 7 Eligendo confessorum sibi subditum videtur illum approbare, ibidem num. 15. 141
- 7 Non decet episcopum iter agentem confessorum eligere in singulis diocesis, ibidem num. 30. 142
- 7 De iure communi confiteri debet Archiepiscopo, Archiepiscopus Patriarcha, Patriarcha Papae, ibidem nu. 34. & seq. & num. 39. 143
- 7 Possunt eligere sibi Confessorem, sed non tenentur eligere Curatum, seu approbatum ab Ordinario, ibid. num. 62. 146
- 3 Episcopus lapsus in aliquod delictum potest etiam in Urbe ad se absolvendum deputare proprium Confessorem ex Concilio Tridentino, c. 6, sess. 24. in c. Electus, num. 34. de tempor. Ordinatio. pag. 100
Vide in ver. *Confessio, Confessor, & Prælatus quoad Confessorem.*
- Episcopus quoad consecrationem.*
- 2 Episcopus qui renuntiavit Ordini, potest de licentia Papae executionem reassumere sine nova consecratione, in c. Requisivit, nu. 6. de Ordinatio. ab episcopo. 102
- 2 Episcopalis consecrationis fundamentum est Sacerdotium, sine quo nihil recipitur, ibidem num. 15. 104
- 2 Contrarium, ibid. nu. 79. 104
- 2 Declaratur, ibid. num. 81. 104
- 2 Episcopi consecratio non fuit instituta immediate à Christo, ibid. num. 17. 104
- 2 Contrarium, ibid. num. 68. & seqq. & num. 85. pag. 104
- 1 Potestatem consecrandi non admittunt episcopus, vel Sacerdos excommunicatus depositus, & degradatus, in cap. Quanto, num. 18. de consecratio. 162
- 1 Non consecratus ordinem conferre non potest, ibidem num. 16. 163
- 2 Tres episcopi in consecratione episcopi sunt adhibendi ex necessitate sacramenti, in c. Requisivit, num. 86. de ordinatio. ab episcopo. pag. 113
- 4 Ante consecrationem non potest episcopus exercere ea quae sunt ordinis, sed tantum ea, quae sunt iurisdictionis, in c. Nullus, num. 5. de Paroch. 178
- 7 Electus, & confirmatus ante consecrationem, an possit indulgentiarum litteras dare, in cap. Accedentibus, num. 9. & seqq. de excess. Prælator. 13
- 7 Et quid si non sit Presbyter, ibid. nu. 11. 13
- 3 Cum consecratur episcopus inungitur Chrismate in capite, & manibus, quod si fuerit omissum, per tres episcopos est supplendum, in c. Cum venisset, num. 2. de sacr. ord. 188
- 6 In consecratione episcopus non solum hæresim, sed etiam schisma anathematizat, in c. Quod à rezeceffore, num. 15. de schismat. 139
- 3 Potestas quae confertur episcopo per consecrationem est indelebilis, & remanet in episcopo etiam excommunicato, deposito, & degradato, in c. Statuimus, num. 7. de supplen. neglig. Prælator. 170
- 3 Potestatem accipiunt episcopi conferendi ordinem in consecratione, ibid. u. 19. 171
- 3 Iurisdictionem accipiunt in confirmatione etiam ante consecrationem, ibid. num. 12. 171
- 1 Semel consecratus perpetuo retinet nomen, consecrationis, in c. Nisi cum pridem, num. 8. de renuntiatio. 153
Vide in ver. *Consecratio.*
- 2 Episcopus electus non potest inritus consecrari, sed satis est ut dignitati cedat, in cap. Quanto, num. 13. de transit. episc. 131
- 4 Electus, & confirmatus, qui ante consecrationem officium linguarum, vel oculorum amisit consecrari non debet, sed in totum amoveri, in cap. Consultationibus, num. 5. de Cler. & grot. pag. 102
- 4 Et quid in inferiori Prælato, ibid. num. 102
- 4 Electus, & confirmatus in episcopum non est episcopus nisi post consecrationem, in c. De multa, num. 14. de præben. 145
- 1 Promotus non dicitur quis ante consecrationem, licet sit electus, & confirmatus, vel provisorius, in c. Eam te, num. 3. & 5. & 15. de Rescript. pag. 103
- 1 Contrarium, ibid. nu. 13. & seqq. 103
- 1 Declaratur, ibid. num. 30. & 38. 103
- 1 Episcopus non dicitur ante consecrationem, sed electus, ibid. n. 6. & 18. 103
- 1 Declaratur duobus modis, ibid. n. 30. & 38. 103
- 1 Electio & consecratio vnum faciunt episcopum, ibid. num. 7. 103
- 1 Provisorius à Papa ante consecrationem non dicitur episcopus sed electus, ibid. num. 9. 104
- 1 Declaratur ibidem num. 30. & 38. 104
- 1 Provisorio, seu pronuntiatio Papae in Consistorio habet vim electionis, & confirmationis, ibid. num. 15. 104
- 1 Episcopi, vel Pontificis appellatione in materia poenali non venit electus confirmatus ante consecrationem, ibid. num. 16. 104
- 1 Contrarium, ibidem num. 15. 104
- 1 Civitas interficiens electum non incidit in poenam interficientis episcopum, ibidem nu. 17. pag. 104
- 1 Provisorius à Papa etiam ante consecrationem appellatur promotus, ibid. num. 24. & 27. 104
- 1 Provisorius nondum consecratus accedentes ad ecclesias, & administrantes ante levatas Bullas incurrunt in poenam extra leg. iniunctam, de elect. ibid. num. 15. 104
- 1 Praefecti Cathedralibus ecclesiis dicuntur etiam non consecrati, ibid. nu. 19. 105
- 1 Episcopi appellatione venit etiam electus quando in eo militat ead. ratio, quae in consecrato, ibid. num. 30. 105
- 1 Episcopus electus, & confirmatus tenetur personaliter residere, sicut consecratus, ibid. n. 31. & seqq. & 40. 105
- 1 At inter eum, & eligentes contrahitur spirituale coniugium, ibid. num. 32. 105
- 1 Episcopus electus, & confirmatus ante consecrationem non potest exercere ea, quae sunt Ordinis episcopalis, sed ea tantum, quae sunt iurisdictionis, ibid. num. 33. 105
- 1 Episcopi appellatione venit tantum consecratus in conventibus exercitium, & decorem ordinis episcopalis, ibid. num. 38. 106
- 1 Sed in conventibus iurisdictionem venit etiam electus confirmatus, vel provisorius per Papam, ibid. num. 39. 106
- 1 Electus confirmatus potest dare licentiam Clerico se absentandi à Parochiali studiorum causa, ibid. n. 41. 106

- 1 *Episcopus qui infra sex menses munus consecrationis non suscipit et ipso iure priuatus ecclesia, in cap. Cum ex illo, num. 13. de translat. episcop.* 127
- 2 *Non tamen potest cedere propria auctoritate, nisi factum sit notorium, vel declaratum per sententiam, ibid. num. 14.* 127
- 3 *Sed bene potest, ac debet cedendi licentiam postulare, ibid. num. 14.* 127
- 3 *Consecratio episcopi a tribus saltem episcopis facienda est, in cap. Nec episcopi, nu. 1. de tempor. ordinat.* 129
- 3 *Et hoc est de substantia consecrationis, ibidem num. 3. & seqq. & n. 9.* 129
- 3 *Nec est episcopus qui minus, quam a tribus auctoritate etiam Metropolitanis factus est episcopus, & num. 5.* 129
- 3 *Quod si in provincia non sint tot episcopi, vel vnus solus, conuocari debet vicinorum auxilia, ibid. n. 2.* 129
- 2 *Consecrationis episcopi formam ab Apostolis introductam potest papa immutare, ibidem num. 4. 8. & seqq.* 129
- 3 *Et solus ordinando censetur dispensare, ibidem num. 10.* 129
- 3 *Consecrationem episcopi vnus episcopus perficit, alij vero duo sunt assistentes, ibid. num. 7. pag.* 129
- 3 *Dispensandum an sit, vt in provincia, in qua episcoporum copia haberi non potest, loco duorum episcoporum, qui consecrationi episcopi interesse debent, subrogentur duo Abbates, vel duo alij in dignitate ecclesiastica constituti, ibid. n. 8. 9. & 10.* 129
- 3 *Episcopus chrismate consecratur in capite, in c. Cum non ab homine, nu. 19. de iudic.* 7
- 7 *Episcopi appellatione venit etiam nondum consecratus in materia proportionabili tam confirmato, quam consecrato, in c. Quod non a nullis, nu. 23. de priuileg.* 83
- 7 *Episcopus electus ante consecrationem non potest concedere indulgentias, in c. Cum illorum num. 3. de sent. excom.* 173
- 3 *Episcopus olim eligebatur ab vniuerso Clero, in c. Cum certum, num. 33. de maior. & obed. pag.* 494

Episcopus quoad delegationem.

- 4 *Episcopi tam praesentes, quam absentes an possint pastoralia munia alijs delegare, in c. Ex parte, num. 1. & 28. & 67. vel. Denum non obstat, de Cler. non residu.* 48
- 5 *Potest alteri episcopo ea, quae sunt Ordinis demandare, in c. Aqua, num. 14. de consecr. eccles. pag.* 291
- 3 *Non licet episcopis, nec vquam licuit committere Sacerdoti vt conferat Chrismum, in cap. Quanto, num. 3. de consuet.* 260
- 3 *Non potest episcopus clericorum causas delegare laico, & clerico simul, nec clerico conjugato, in cap. Perniciosam, num. 60. de off. ordinat.* 432
- 1 *An possint episcopi, Archiepiscopi. & Legati causas delegare ultra duas distas, in c. Nonnulli, num. 2. de rescript.* 221
- 1 *Extra diocesim episcopos causas audire, vel delegare non potest, ibid. num. 3.* 221
- 3 *Non potest Clericum inuitum submittere iurisdic-*

- ditioni alterius episcopi, in cap. Significasti, num. 19. & 30. de for. compet. 96
- 3 *Non potest causam committere extra diocesim, nisi & litigantes consentiant, ibid. num. 19. & 31.* 97
- Vide in ver. Delegatio, causa.*

Episcopus quoad delicta.

- 7 *Episcopus cuius auctoritate homicidium est commissum a ministro Altaris, & officio pontificali, & episcopatus administratione depouitur, in cap. Ex litteris, num. 2. de excess. Prælator.* 11

Episcopus quoad dispensationem.

- 1 *Episcopus an possit dispensare super defectu ætatis ad beneficia, in c. Indecorum, num. 8. de ætat. & qual. 232*
  - 2 *Præficere parochiali ecclesie non idoneum ætate, moribus, vel doctrina, etiam dispensatiue non potest, in c. Eam te, num. 8. de ætat. & qual. 238*
  - 2 *Non dispensat episcopi contra Apostolum, in c. Super eo, num. 8. de bigam. 359*
  - 2 *Nec contra Canonem etiam non conciliarem statuentem per ver. Non potest, ibid. num. 34. vel. Adiungit etiam.* 362
  - 2 *Cur dispenset episcopos cum illegitimo, & non cum bigamo, ibid. nu. 37.* 362
  - 2 *Quo casu possit super bigamia dispensare, ibid. num. 40.* 363
  - 2 *An possit cum bigamo dispensare ad beneficia simplicia, ibidem nu. 42.* 364
- Vide in ver. Dispensatio.*
- 2 *Dispensat cum illegitimo, in d. c. Super eo, n. 24. de bigam.* 360
  - 2 *Item cum Diacono, qui matrimonium contraxerat, ibidem num. 35.* 361
  - 2 *Item cum Monialibus, & Monachis, qui nubendo bigamiam contraxerunt, ibid. nu. 26.* 361
  - 2 *An possit episcopus ex necessaria causa contra generale Concilium dispensare, ibid. num. 32. pag.* 361
  - 4 *De iure communi dispensare possunt cum Parochis, vt ad septennium studiorum causa, abesse possint, & interim non teneantur ad Sacerdotium promoueri, in c. Clericos, nu. 21. de Cletic. non resid.* 78
  - 4 *Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 21.* 78
  - 5 *Non habent episcopi facultatem dispensandi contra Constitutiones Conciliares, sicut nec Legati, in cap. Ex parte, num. 6. de Capell. Monachor.* 227
  - 5 *Secus si constitutiones sint editæ a papa in Concilio, ibid. n. 7.* 227
  - 5 *Contrarium, ibid. n. 22.* 227
  - 5 *Dispensare non potest episcopus cum sibi subdito vero bigamo ad primam Tonsuram, & beneficia simplicia, ibidem num. 23.* 229
  - 6 *Post Concilium Tridentinum an possit dispensare super homicidio voluntario saltem occulto ad executionem minorum ordinum, & beneficia simplicia, in cap. Henricus, num. 42. de Cler. pugnan. in duell.* 280
  - 1 *Ex magna causa necessitatis, & utilitatis potest contra generale Concilium dispensare ex sententia*

INDEX RERVM,

- temia Rotæ, in c. Canonum statuta, nu. 103.
de Conſtit. 29
- 1 Contra Canones diſpenſare non poteſt niſi re-
periatu eis à iure permiffum, ibid. num. 121.
pag. 31
- 1 Non poteſt diſpenſare cum vero bigamo ad pri-
mam conſuram, ad beneficia ſimplicia, in c.
Quoniam, num. 32. de conſtit. 180
- 6 Non diſpenſat ſuper impedimentiſ dirimenti-
bus, in c. De illis, ſecondo, n. 32. de diſpenſ.
Impuber. 24
- 6 An ex vrgentiſſima cauſa diſpenſare poſſit vt
puella pubertate proxima matrimonio copu-
letur, ibid. n. 33. 24
- 6 Compilato proceſſu ſuper malitia quid agere
debeat, ibid. num. 37. 25
- 1 Diſpenſare non poteſt contra Concilium Gene-
rale, licet Concilium non prohibeat diſpen-
ſationem, in c. Nimiſ, num. 2. de ſil. Presbyt.
& n. 44. vbi reſellitur contraria opinio. 311
- 1 An poſſint epiſcopi ex magna cauſa diſpenſare
contra generale Concilium, ibid. num. 11. vique
in fin. 331
- 1 Siue iuſta cauſa diſpenſans eſt deponendus, ſi
de hoc fuerit accuſatus, ibid. num. 10. 332
- 1 Contra Canones non diſpenſant niſi diſpenſatio
illis appareat permiffa, ibidem num. 16. 333
- 1 Cum vero bigamo ad primam conſuram, & be-
neſicia ſimplicia diſpenſare non poteſt etiam
ex magna cauſa vtilitatis, vel neceſſitatis,
ibidem n. 30. 334
- 1 Contra generale Concilium epiſcopum non
diſpenſare etiam ex magna cauſa qui autho-
res ſenſerint, ibidem n. 21. 334
- 1 Concurrentibus requiſitis poſſunt epiſcopi ri-
gorem Canonum relaxare per viani diſpenſa-
tionis, non per viani ſtatuti, ibidem num. 30.
pag. 337
- 1 Ceteris concurrentibus diſpenſat epiſcopus in
impedimentiſ ſi ſint occulta, & matrimonium
publicum, & ſeparatio ſine magno ſcandalo
neri non poſſit, ibid. n. 33. 337
- 1 Sed non diſpenſat in matrimonio contrahendo
in articulo mortis ad legitimandam prolem,
& reſellitur contraria opinio, ibid. num. 34.
pag. 337
- 1 Declaratur, ibidem n. 43. 337
- 1 Facultas epiſcoporum diſpenſandi in impedi-
mentiſ, & irregularitatibus occultis habet lo-
cum in foro conſcientie tantum, ibidem n. 37.
pag. 337
- 1 Et dummodo matrimonium ſit contractum,
cum probabili ignorantia impedimenti, ibid.
num. 38. 337
- 1 Non poteſt diſpenſare cum Vicario perpetuo
ſuper etate, in cap. Ex parte, num. 27. de off.
Vicar. 337
- 1 Diſpenſat epiſcopus ſuus cum ordinato ad mi-
nores, vel ignoranter ad ſacros ab epiſcopo,
qui renunciauit loco, & dignitati, in c. Requi-
ſiuit, num. 1. de ordin. ab epiſc. 303
- 1 Diſpenſant epiſcopi cum ſimoniaciſ in præam-
bulis ad Ordinem quoad penam iuris poſitui
tantum, in cap. Cum pridem, nu. 89. de pactis,
pag. 553
- 1 Nequeunt diſpenſare ad parochiales eccleſias
cum Minoribus 25. annorum, aut illegitimis,

- ctimoniſ, aut corpore vitatiſ, in c. Quod à
Prædeceſſore, num. 96. de ſchisma. 238
- 5 Nequeunt etiam pro vna vice, & de patroni
conſenſu diſpenſare contra legem in fundatio-
ne beneficii, in cap. Recolentes, n. 43. de ſtat.
Monachor. 183
- 1 Epiſcopi Regionum, in quibus Concilium Tri-
dentinum non eſt receptum vt non poſſunt ſa-
cultate ſibi tributa in c. 6. ſeſſ. 29. in c. Dile-
ctus, n. 25. de tempor. ordinat. 200
- 1 Diſpenſare an poſſit epiſcopus cum filio legiti-
mo ad eccleſiam paternam, in cap. Veniens,
n. 7. de ſil. Presbyter. 318
- 1 Diſpenſare an poſſit epiſcopus cum ſilitato,
anve illum promouendo cenſetur cum eo ta-
citè diſpenſare, in c. Accepimus, nu. 46. de
etate, & qualitat. 278
- 1 Diſpenſatio in criminibus exceptis prohibetur
propter ſcandalum, in c. Vcltra, nu. 126. de
cohabit. Cler. & mulier. 18
- 1 Diſpenſatus ab epiſcopo in materia delicti per-
petrati coram duobus, vel tribus teſtibus, licet
non ſit notorium, non eſt tutus in conſcientia,
ex ſententia S. Congregationis Concilij, ibid.
num. 127. 20
- 1 Diſpenſare poteſt epiſcopus cum occultè ex-
communicato, qui publice celebravit, ibidem
num. 148. 22
- 1 Secus ſi publice ſit excommunicatus, & cele-
brauerit occultè, ibid. d. num. 148. 22
- 1 Diſpenſare non poteſt epiſcopus in materia de-
lictati ſorum contentio ſum deducti, & per ſen-
tentiam puniti; & reſellitur contraria opinio,
ibid. num. 140. 22
- 1 Diſpenſare non poteſt epiſcopus cum inquiſitis
de delicto, quod non potuit probari, ſi nec diſ-
ſinitiuè, nec alio modo fuerit abſoluti, ſed di-
miſſi cum cautione de ſe præſtando, ibid.
num. 136. 21
- 1 Diſpenſare non poteſt epiſcopus contra Cano-
nem non Conciliarem reſervantem Summo
Pontifici diſpenſationem, in cap. Dudum, ſe-
condo, n. 16. de elect. 69
- 1 Diſpenſare non poſſunt epiſcopi contra Cano-
nes niſi appareat eis expreſſè permiffum, in c.
Dilectus, n. 2. & ſeq. vſque ad n. 23. de tempor.
ordinat. 197
- 1 Diſpenſare non poteſt in lege humana niſi ſi à
quo lex authoritatem habet, ibidem num. 3.
pag. 197
- 1 Epiſcopi in criminibus diſpenſare poſſunt niſi
eis appareat prohibitum, ibid. n. 14. 198
- 1 Diſpenſare nunquam poteſt epiſcopus niſi et
concedatur à Canone etiam in Canone repe-
riatur quod Papa diſpenſet, ibidem num. 15.
pag. 198
- 1 Diſpenſare poteſt epiſcopus vbi Canon permittit
diſpenſationem, licet eam epiſcopo non
indulgeat, ibid. n. 17. 199
- 1 Et quid ſi Caſon ſit Conciliatis, ibid. num. 18.
pag. 199
- 1 Caſus in quibus epiſcopi poſſunt, vel non poſ-
ſunt diſpenſare, ibid. num. 21. 199
- 1 Diſpenſare poteſt epiſcopus cum Clerico in ſa-
cris, qui de ſacro contraxit cum vnica, & vit-
gine, in c. A nobis, num. 10. de Bigam. 366
- 1 Diſpenſare non poteſt epiſcopus, ſed ſolus Papa
cum Subdiacono, que de ſacro contraxit cum
vidua, ibid. n. 13. 367

- 2 Et an hoc procedat tam in officio, quàm benefici-
cio, ibid. n. 16. 567
Et quid si contraxerit ignoranter, ibid. num. 17.
Vide in ver. *Dispensatio super Bigamia*.
3 Dispensare qui potest super irregularitate im-
posita à Canone, potest dispensare cum Mo-
nacho irregulari ex celebratione post incur-
sam excommunicationem laicam ex constitu-
tione Ordinis, in cap. Canonum statuta, n. 33.
de Constitut. 21
4 Dispensare nequeunt episcopi contra Canones
nisi quatenus eis reperitur permillum, ibidem
num. 31 r. 31
5 Dispensare potest episcopus contra Canonem,
in articulo dubio propter diuersas opinioniones
saltem quoad hoc vt non possit contrauenire,
inc. Veniens, num. 8. de fil. Presbyter. 318
6 Prælati etiam in casibus à iure permillis sine
iusta causa non dispensat contra ius, in c. Re-
latum, n. 11. de Cler. non resid. 35
7 Episcopus potest dispensare cum excommunica-
to vt retineat beneficium post excommunica-
tionem sibi collatum, in cap. Postulasti, nu. 4.
de Cler. excom. 318
8 Dum tamen non sit ille idem episcopus, qui
sciens contrahit, ibid. n. 5. 318
9 Et quid si collatio fuerit ei facta per Papam, ibid.
num. 6. & seq. 318
10 Episcopus an possit dispensare cum filiis hæreti-
corum ad officia, & beneficia, in cap. Ver-
gentis, num. 31. & n. seqq. vsque in finem, de
Hæret. 211
11 Decretum irritans impedit ne episcopus possit
dispensare in criminibus infra adulterium,
ibid. num. 33. 211
12 Dispensare non potest episcopus cum ijs, qui à
Canone sunt perpetuo priuati beneficijs ob-
tentis, vel inhabiles ad illa obtinenda, ibid.
num. 34. 211
13 Nec in concernentibus fidem, vel statum vni-
uersalis ecclesie, ibid. num. 35. 211
14 Episcopus an possit dispensare cum filiis inter-
dicentis Prælatus, ibid. n. 36. 211
15 Episcopus dispensare potest vbicunque in mate-
ria pœnali Canon permittit dispensationem,
ibid. num. 37. 211
16 Episcopus dispensare non potest cum ordinato
sine titulo ad aliquem ex sacris Ordinibus, ve
sine nouo titulo ad altiores ordines ascendat,
& resellitur contraria opinio Henricus, in c.
Episcopus, num. 4. de præben. 85
17 Dispensare an possit episcopus contra Conci-
lium generale de sui Capituli consensu, in cap.
Pastoralis, num. 4. de his que sunt à Prælat.
pag. 162
18 Non dispensat episcopus cum electo reprobo
propter initium simoniz, in cap. Nobis, nu. 2.
& 9. de Simon. 151
Episcopus quoad electionis confirmationem.
Vide in ver. *Electio confirmatio*.
Et in ver. *Constitutio irrationabilis*.
Et in ver. *Episcopus quoad consecrationem*.

*Episcopus quoad executionem, & commutationem
ultimarum voluntatum.*

- 4 Episcopus propter negligentiam hæredis exequi-
tur piam voluntatem testatoris, in c. Nos qui-
dem, n. 1. de testam. 321

- 4 Omnium piarum dispositionum tam inter vi-
uos, quàm in ultima voluntate in casibus à iure
permisiss sunt executores, ibidem num. 9.
pag. 322
4 Succedit episcopus hærede, vel executore negli-
gente in facultate exequendi etiam ad non
pias causas, ibid. n. 10. 322
Vide in ver. *Executio, commutatio*.

Episcopus quoad feuda.

Vide in ver. *Pendit successio*.

Et in ver. *Pendalia bona*.

Et in ver. *Episcopus Regularis*.

Et in ver. *Regularis quoad successionem feudo-
lem*.

- 1 Vassallus factus episcopus censetur habitatus
ad inseruiendum per substitutum, licet feudum
requirit seruium personale, in c. Quæ in ec-
clesiarum, n. 83. de constit. 139
2 Episcopus est successibilis in feudo paterno,
ibid. num. 84. 139
3 Episcopi, & Cardinales retinent feuda ad se de-
uoluta iure successionis, ibidem num. 85. 139
4 Episcopi propter excellentiam dignitatis non
comprehenduntur in Capitulis feudalibus ex-
cludentibus Clericos, & Monachos à suc-
cessionem, ibidem num. 101. 140
5 Episcopus si fiat vassallus ecclesie Romanæ, non
desinit esse miles Christi, ibidem, num. 104.
pag. 140
6 Feudum apertum Religioso ad episcopatum as-
sumpto transit in Cathedrali ecclesia quoad
ad commoditatem dominijs vtiles durante vita
naturali ipsius Episcopi, ibid. n. 105. & 107.
pag. 140

Episcopus quoad fructus Beneficiorum.

- 4 Episcopus antequam beneficium conferat si ali-
quid subtrahat de fructibus illius in pos vltus
expendendum, non est illicitum, in cap. Nisi
essent, nu. 31. vers. Tertio ad idem, de præben.
pag. 132
4 Ecclesia non potest constitui censuali auctori-
tate episcopi, ibidem num. 30. 135
4 Declaratur, ibid. num. 64. 135
Vide in ver. *Census*.

Episcopus quoad iurisdictionem, & iudicium.

- 1 Episcopus habet imperium merum in sua diocesi,
in cap. Ecclesia, num. 31. de Constitut. 164
1 Potest ac debet habere familiam armatam im-
munitate ecclesiastica gaudentem, ibid. nu. 45.
pag. 166
2 Episcopus solus de iure communi est Ordinarius,
& habet imperium in tota diocesi, in c. Cum
contingat, num. 23. de for. compet. 88
3 Tenetur ex officij sui debito iurisdictionem gra-
tis administrare, in cap. Quoniam, n. 11. Ne
Prælat. vic. suas. 200
4 Possunt Episcopi in suis Diocesisbus crimina
inquirere, & punire, & cum opus fuerit inuo-
care brachium seculare, in c. Perniciosum,
num. 1. de off. Ordin. 427
5 In sua diocesi habet Episcopus iurisdictionem
ordinariam & metum, & mixtum imperium,
ibid.

INDEX RERVM,

- ibidem num. 35. & seqq. 428
- ¶ An possit episcopi in sua diocesi quidquid potest papa in vniuersali ecclesia exceptis his, quæ papa sibi reseruauit, ibid. num. 28. & seqq. vique ad num. 72. 428
- 2 An accipiat potestatem iurisdictionis immediatæ à Christo, an verò à Papa, ibidem nu. 29. & seqq. vique ad num. 57. 429
- 3 Possunt causas fidei ventilare, sed non definire, ibidem nu. 55. 432
- 4 Potestatem iurisdictionis accipiunt immediatæ à papa, sed potestatem ordinis immediatæ à Deo, in c. Ex parte, num. 54. de Cler. non resid. pag. 52
- 3 Fundat intentionem de iure communi super iurisdictione vniuersali in omnibus ecclesijs sue diocesis, in cap. Cum olim, num. 5. de præscript. 226
- 3 Si iurisdictione spiritualis sit, alijs secus, ibidem num. 6. 226
- 3 Potest causas matrimoniales, & criminales cognoscere, prædicandi licentias concedere, & Confessores approbare in locis intra sue diocesis fines existentibus, donec probetur status nullius diocesis, ibidem nu. 38. 228
- 3 Habet assensum iuris, & Concilij Tridentini super iurisdictione spirituali in omnibus ecclesijs etiam Regularibus intra fines sue diocesis, quandiu non probentur exemptæ, ibid. num. 42. 229
- 7 Fundat intentionem in tota diocesi, & in qualibet ipsius parte super exercitio ordinariæ iurisdictionis, in c. Cum capella, num. 7. de priuileg. 59
- 6 An possit inhibere inferioribus potestatem circa, quæ illis commissæ sunt, in c. Litteræ, quæ, num. 19. de matrim. contr. interd. eccles. pag. 82
- 6 Potest suspendere à totali Curæ exercitio, ibid. num. 23. 83
- 5 Qui non vitat iurisdictione sibi attributa in exemptis in talibus, in quibus Conc. Tridentinum vitat verbis præceptiuis, seu obligatiuis, peccat mortaliter, in cap. Si quis, num. 40. ver. in specie vtro de Regular. 13
- 7 Non possunt episcopi ledi Apostolicæ decreta in totum, vel in partem conuellere, vel mutare, in c. Responso, num. 83. de sent. excom. 193
- 5 Non possunt Episcopi, & Prælati Regulares supprime Religionem à sede Apostolica approbatam, in cap. Reuolentes, num. 35. de stat. Monach. 180
- 1 Iurisdictione accipiunt in confirmatione etiam ante consecrationem, in c. Statuimus, num. 2. de supplen. neglig. prælator. 171
- 2 An episcopus possit omnia in sua diocesi, quæ potest papa in vniuerso Orbe exceptis reseruatis, in c. Dilectus, num. 16. de tempor. ordin. pag. 199
- 5 Subiungit Episcopo omnia loca pia, & ad eius sollicitudinem debent ordinari ad vsum destinatum, in c. De xenodochijs, num. 1. de Religiosomib. 201
- 2 An possit reo gratiam facere post sententiam, in c. Interfragabili, S. Ceterum, num. 36. de off. Ordinari. 456
- 2 Et quid in inferiori prælato, ibidem num. 37. pag. 456

Vide in ver. *Gratia*.

- 5 Tueri potest possessionem suam armis materialibus, & spiritualibus, in cap. Procuraciones, num. 29. & 44. de censib. 279
- 5 Proderent agit sit tanquam pars, & non tanquam iudex procedat pro suo inre tuendo, ibid. nu. 35. 279
- 5 In causa ecclesiæ sue iudex esse non debet si commodum veniat sibi applicandum, ibidem num. 41. & 43. 279
- 5 Fallit consentiente aduersario, & alio procuratore constituto ab episcopo ad causam defendendam, ibid. num. 47. 279
- 5 Imo satis est vt non recusetur, ibidem num. 48. pag. 279
- 2 In ecclesijs diocesis sue debet esse contentus iuribus episcopalibus, in c. Conquerentes, num. 1. de off. ordinari. 463
- 3 Ab ecclesijs sibi subiectis non potest petere nisi iura episcopalia in iure expressa, ibidem nu. 7. pag. 463
- 2 Fundat intentionem super iure instituendi, & destituendi in ecclesijs omnibus sue diocesis, ibid. nu. 19. 464
- 2 De iure communi procedere potest contra omnes Clericos sue diocesis, licet subsint inferiori prælato, ibid. num. 23. 464
- 2 Declaratur, ibid. num. 24. 464
- 3 Proprius episcopus quis dicatur ad hoc vt Clericus coram ipso conueniri debeat, in cap. Si quis, num. 10. de for. compet. . . .
- Vide in ver. *Iurisdictione*,
- 2 Iura episcopalia, quæ competunt episcopo in ecclesijs sue diocesis etiam inferiori prælato subiectis sunt decem & octo hic per ordinem enumerata, in c. Conquerente, num. 11. vique ad num. 40. de offic. Ordinari. 463
- 3 Iurisdictione episcopalis quibus consistat, in c. Cum olim, num. 48. de præscript. 329
- 7 Episcopi expulsi possunt omnimodam iurisdictionem exercere in aliena diocesi petita, licet non obtenta licentia à diocesani loco, in c. Cum ex iolundio, num. 29. de Nou. oper. nunc. 31
- 7 Et dicuntur expulsi etiam non admissi, ibidem num. 30. 31
- 5 Episcopus indicat in ecclesijs, vel in palatio suo, & quandoque damnat Clericum ad perpetuū carcerem, quandoque ad verbera, in c. Inter alia, num. 74. de Immunit. eccles. 382
- 2 Episcopus potest esse iudex in causa ecclesiæ sue in c. Nollis, n. 6. de elect. 62
- 2 Melius est tamen, vt id expediat per Delegatos, ibid. num. 11. 62
- 2 Causa ecclesiæ non est Episcopi, in cap. Nollis, num. 10. de elect. 62
- 2 Episcopus in causa ecclesiæ sue potest recusari, ibid. num. 12. 63
- 2 Idem in eius consanguineo, ibid. nu. 13. 63
- 2 Episcopus in causa sue mensæ non potest esse iudex, ibidem num. 18. 63
- 2 Nec testis, ibidem num. 19. 63
- 2 Et quid si fundet intentionem de iure communi seu notorium sit bona ad mensam Prælati pertinere, ibid. num. 20. 63
- 2 Episcopus potest esse iudex in causa sue mensæ si id ius præscripserit ex antiqua consuetudine, ibid. nu. 26. 64
- 2 Episcopus ex priuilegio possunt committi causæ sue mensæ reculatione remota, ibid. nu. 29. 64

Epif-

Episcopi, & Vicarii non est idem tribunal in materia reformationis, ibid. num. 30. 64
Episcopus etiam de Capitulo consensu non potest abdicare si solus iurisdictionem in totum, in cap. Cum venissent, num. 27. de iust. 217
Iurisdictione Episcopalis tota reducit ad causas sunt ordinis, iurisdictionis, & simplicis potestatis seu dignitatis, in c. Dilectus, nu. 4. de off. Ordin. 475
Vide in ver. *Lex quid, & quatuorplex.*
Et in ver. *Episcopalis Ordo.*
Episcopus non debet contra subditum in criminalibus procedere, nisi adhibitis secum Canonici ecclesie Cathedralis in cap. Qualiter, & quando, il secundo, n. 12. de Accusat. 123
Episcopus in causis criminalibus non tenetur sequi consilium Capituli, sed satis est ut illud requirat, ibid. num. 23. 123
Sec. de consuetudine procedunt Episcopi soli sine Capitulo, & valet talis consuetudo, ibid. num. 24. 123
Et quid si Capitula sint exempta, ibidem nu. 15. pag. 123
Episcopus habens facultatem etiam ut Delegatus potest iure ordinario procedere in his, quae prius ei competebant de iure communi, in c. Omnia in num. 6. de off. delegat. 400
Episcopus in causa sibi delegata non procedit ut Episcopus, sed ut Delegatus, ibid. num. 2. pag. 400
Episcopus non potest alteri, quam Vicario Generali delegare facultatem decernendi excommunicationes ad finem revelationis, ibidem num. 41. 463
Ecclesia sita in diocesi Episcopi, tenetur ei in episcopalibus respondere, nisi appareant remissa, in c. Constituta num. 2. de Relig. Conib. pag. 215
Episcopus potest episcopos remittendo spiritualia censura sibi remittere, ibid. 215
Episcopi precipue pertinent ad Hierarchicum ordinem Divina ordinatione institutum, in c. Quanto, num. 15. de consuet. 261
Episcopus quoad iurisdictionem in laicos.
Episcopus in causis criminalibus ecclesiasticis, vel mixti fori an possit laicos sibi alios in temporalibus non subditos carere mancipare, & corporaliter punire, licet ex consuetudine addeat laicos ad personalem iurisdictionem procedere non episcopatus, in cap. Peruenit, num. 10. & seqq. vlt. in fin. de adulter. 283
In delictis ad eius forum pertinentibus potest contra laicos poenis etiam pecuniariis procedere, ibid. nu. 21. 283
De iure communi debet primo uti censura ecclesiastica, & in subsidium, brachij secularis auxilio, ibidem num. 14. & 28. 283
Carcerat laicos praecriminalibus sacrilegij, & stupri, quae sunt mixti fori, ibid. num. 17. & seqq. pag. 283
Tribuitur Episcopo facultas procedendi contra laicos in causis ad eius forum pertinentibus, non solum per sacros Canones, sed etiam per leges Regias, & Imperiales, ibidem num. 25. pag. 284
An Episcopus possit procedere ad capturam Repetitur in 5. libro Decret.

contra laicos, ex c. 3. sess. 25. Concilij Tridentini, ibidem num. 29. 285
In criminibus ecclesiasticis inquirere potest contra laicos prout ad iudicem secularem in c. Perniciosam, num. 12. de off. Ordin. pag. 427
In criminibus mixti fori procedit tam index ecclesiasticus quam secularis, & est locus praeventioni, ibid. num. 13. 427
Cogere possunt iudices laicos ad praestandum brachij secularis auxilium, sed non e converso ibidem n. 72. 434
In causis spiritualibus, vel mixti fori Episcopus, vel alius index ecclesiasticus an possit contra laicos sibi in temporalibus non subditos poenis pecuniariis procedere, in cap. Licet, num. 14. de poen. 93
Quid in terminis iuris communis, ibid. num. 15. & 18. 93
Ex Concilio Tridentino an possit procedere contra laicos in causis ad eius forum pertinentibus etiam poenis pecuniariis, ibidem nu. 21. & seq. 94
Vide in ver. *Licet quoad forum.*
Et in ver. *Licet in fraudem factus Clericus, vel professus.*
Episcopus in his, in quibus vertitur interesse laicorum non potest statueri sine illorum consensu, vel saltem debent esse praesentes, in cap. Consequens, num. 32. de scrijs. 127
Episcopus an possit indiciere dies festos sine populo.
Vide in ver. *Dies festi.*
Episcopus quoad iurisdictionem in Regulares, & exemptos.
Vide in ver. *Exempti, Regulares quoad exemptionem, & Monasterium quoad exemptionem.*
Episcopi sunt executores Decretorum Concilij Tridentini, non tamen contra exemptos, nisi in casibus, in quibus haec facultas specialiter eis attribuitur, in c. Sanè, il secundo, num. 24. & 46. de off. & potest. iudic. Deleg. 392
Vide in ver. *Regulares quoad Confessiones, &c.*
Et in ver. *Regulares quoad Confraternitates.*
Stratum Episcopi excommunicans accedentes ad monasterium Monialium exemptioni suae eius licentia an valeat, in c. Quanto, num. 3. & seqq. de privileg. 85
Vide in ver. *Monasterium Monialium quoad clausuram.*
Et in ver. *Excommunicatio quoad denunciationem.*
Regulares resistentes Episcopo exercere valent Pontificalia in eorum ecclesijs, non ab ipso Episcopo, sed ab eorum superioribus Regularibus sive compellendi, in c. Quia nos, n. 19. de anth. & usu Pallij. 142
Episcopi qui non utuntur iurisdictione sibi attributa in exemptos in casibus, in quibus Concilium Tridentinum vult verbis praecipulis, seu obligativis, peccant mortaliter, in c. Si quis, num. 40. de Regular. 13

INDEX RERV M,

- Episcopus quoad loca exempta, & nullius diœcesis.*
- 7 Episcopus in locis ipsis nullius diœcesis excepta visitatione iure Delegato nullam prorsus auctoritatem exercere potest, in c. Accedentibus, n. 33. de excessu, prælatus. 15
- 7 Etiam quoad ordinationem Clericorum, ibid. num. 34. 15
- 7 Vel concorrentia curam animarum, & sacramentorum administrationem, ibidem num. 35. pag. 15
- 2 Episcopus Mariscanus non potest visitare oppidum Cavense, in quo Abbas Cassinensis utraque iurisdictionem exercet, potest tamen hominibus dicti loci dimissorias concedere, in cap. Significasti, num. 32. de offic. Archid. pag. 383
- 2 Episcopus obtinens in Commendam monasteriū exemptum, non potest ibi ordinare seculares subditos ratione dicti monasterij, ibid. num. 30. pag. 383
- 4 Proximiior potest personas nullius diœcesis ordinare, sed non iudicare, in c. Nullus, num. 6. de Paroch. 378
- 4 An, & quomodo possit loca nullius diœcesis visitare, & illorum personis ordines conferre, ac dimissorias concedere, ibid. num. 10. & seqq. vsque in fin. 378
- 4 Qui potest visitare ecclesias nullius diœcesis, potest etiam illarum subditos ordinare, eiusque dimissorias concedere, ibid. num. 11. 378
- 4 Viciniior habet ius visitandi loca nullius diœcesis si sint extra fines utriusque diœcesis, si vero intra, hoc ius competit episcopo intra cuius diœcesis fines existunt, ibid. num. 23. & 26. pag. 380
- 4 Proximitas à Cathedrali, non à Diœcesi sumenda est, ibid. num. 25. 380
- 4 Manuinetur in quali possessione iurisdictionis in locis quæ probaverit esse intra fines suæ Diœcesis, donec ab inferiori Prælato probeatur status nullius diœcesis per rem iudicatam, ibid. n. 27. 380
- 4 Vel exercitium utriusque iurisdictionis, ibidem num. 33. 380
- 4 Et quando hoc procedat, ibid. num. 28. 380
- 4 Admittendus est ad plenariam visitationem locorum nullius Diœcesis, ibidem num. 29. pag. 380
- 4 Et quid in eius Vicario, ibid. 380
- 4 Visitans loca nullius diœcesis debet declarare se id facere, ut Delegatus Sedis Apostolicæ, ibid. n. 32. 380
- 4 In visitatione locorum nullius diœcesis causas ordinarias cognoscendo nulliter procedit, ibid. n. 49. 382
- 4 Secus in visitatione diœcesis, sed tunc datur appellatio ad utrumque effectum, ibid. n. 49. pag. 382
- 4 Non potest ordinare Clericos nullius diœcesis, nisi in sua diœcesi, ibid. n. 52. 382
- 4 In diœcesi sua ordinare potest etiam subditos illorum locorum, in quibus capita ordinum sedem principalem habent, vel alij inferiores utramque iurisdictionem exercent, ibid. n. 53. pag. 382
- 3 Potest causas matrimoniales, & criminales co-

- gnoscere, predicandi licentias concedere, & Confessione approbare in locis intra suæ diœcesis fines existentibus, donec probeatur status nullius diœcesis, in cap. Cum olim, n. 38. de præser, 328
- 3 Habet assensentiam iuris, & Concilij Tridentini super iurisdictione spirituali in omnibus Ecclesijs etiam Regularibus intra fines suæ diœcesis, quamdiu non probentur exemptæ, ibid. n. 42. pag. 329
- 1 Visitans loca exempta, vel nullius diœcesis, in vim Concilij Tridentini an possit causas ordinarias cognoscere, & diffinire, in cap. Dilectus, il primo, num. 26. & seqq. vsque in fin. de rescript. 250
- 1 Extra visitationem nullam habet iurisdictionem in locis nullius diœcesis, ibid. num. 31. & 35. pag. 250
- 1 In loco exempto non potest tribunal erigere, ibid. n. 35. 250
- Vide in ver. *Exemptio, Nullius Diœcesis, Prælati inferioris auctoritas, Prælati inferioris quoad præscriptionem.*
- 7 Episcopus viciniior non potest ordines conferre, aut Pontificalia exercere in locis nullius diœcesis sine Ordinarij licentia, sed subditos dictorum locorum debet ordinare in sua diœcesi, in cap. Episcopalia, num. 62. de Privileg. pag. 47
- 2 Episcopus visitare volens Ecclesias exemptas, vel nullius diœcesis experimere debet se id facere, ut Sedis Apostolicæ delegatū, in c. Quoniam, num. 34. de off. Delegat. 402
- 2 Et potest eos visitare etiam per Vicarium generalem, cum speciali tamen in scriptis facultate ibid. n. 35. 402
- 5 Visitare potest Episcopus hospitalia, & loca pia suæ diœcesis, etiam si exemptionis privilegio sint munita, in c. Ad hæc, n. 20. de Relig. domib. 297

Episcopus quoad Moniales.

- 2 Episcopus non est de Collegio Monialium, licet sit ipsarum Caput, in cap. Causam, num. 8. de elect. 57
- 5 Negligente Abbatisa an possit Moniales creare, si monasterium abundet, & Monialium defectum patiatur, in cap. Porrectum, num. 28. & seqq. de Regular. 61
- 5 Non spectat ad Episcopum supplere negligentiam Monialium exemptarum, sed ad earum superiores, vel ad Sedem Apostolicam, ibid. num. 29. 61
- 5 Non potest transferre Moniale ab vno ad aliud monasterium ex causa futuri, sine licentia Sedis Apostolicæ, in c. Recolente, n. 49. de stat. Monachor. 183
- Vide in ver. *Moniales, Monasteria Monialium.*

Episcopus quoad officium Episcopale.

- 4 Episcopus non est dicendus qui tantum præesse desiderat, & non prodesse, in cap. Ex parte, num. 8. de Cler. non resident. 47
- 6 Indicare debet observantiam consuetudinis inducentis ieiunium, vel abstinentiam à carnibus in sua diœcesi, in c. Consilium, num. 18. de observat. ieiun. 344

- 1 Debet Episcopi in Cathedralibus, & Collegiatis ecclesiis instituire viros idoneos pro Predicationibus, visitationibus, & confessionibus audiendis, in c. Inter cetera, num. 1. de offic. Ordin. 457
  - 2 Auctus principalis Episcopi est ministros ecclesie ordinare, in c. Requisiuit, num. 82. de ordin. ab Episcop. 512
  - 4 Ex suo officio generali providere debent ne quis Clericorum egeat, in c. Cum secundum, num. 31. 44. & 46. de preben. 111
  - 3 Tenentur de fidei articulis reddere rationem, omni poscenti, & hæreticos persequi, & confutare, in c. Firmiter, num. 24. de Sum. Trinit. & fide Cathol. 6
  - 3 Sont custodes Canonum, & iurant sacras Regulas defendere, & retinere iure Dilectus, n. 6. de tempor. ordinat. 197
  - 3 Sont executores Canonum, & dispensatores, ibidem num. 99. 199
  - 3 Precipuum episcoporum munus est subditum vitia redarguere, in c. Ex tenore, num. 15. de tempor. ordinat. 183
  - 4 Est episcopus ordinatio non solum spirituali, sed etiam temporalium ad ecclesiam pertinentium, in cap. Cum contingat, nu. 38. de Decima. 397
  - 4 Episcopi ex præcepto Dinino tenentur ad curam animarum propter illarum salutem, qui est finis obligationis episcopalis, in c. Ex parte, n. 32. de Cler. non resid. 50
  - 4 Debet in seipso ostendere qualiter alios in domo Dei oporteat conversari, ibidem num. 43. pag. 51
  - 3 Sanctior præsumit quolibet Monacho, vel Abbate, in cap. Cum causam, nu. 21. de elect. pag. 78
  - 3 Et Religione debet omnibus præminere, ibid. num. 21. 78
  - 4 Paria sunt habere Episcopum inutilem, vel non habere, in cap. Ex parte, num. 16. de Cler. non resid. 48
  - 3 Non præsumit apiscopus violare Canonicas sanctiones, in c. Accipimus, n. 18. de stat. & qual. 276
  - 3 Episcopus dicitur officialis communis, in c. Sanè, il secundo, n. 13. de off. Delegat. 391
  - 7 Episcopus potest de iure concedere privilegium Altaria viatici in sua Diocesi tantum, & solus Papa in universo orbe, in cap. In his, num. 3. de privileg. 88
- Vide in ver. *Prædicatio, Residencia, Prælatas* quoad correctionem.

Episcopus quoad ordines.

- 3 Episcopus qui subito alterius episcopi primam tonsuram consulit, declaratur non incidisse in penam suspensionis, in cap. Cum contingat, n. 38. de stat. & qual. 259
- 3 Non tenetur credere Beneficiario asserenti se non posse ordines recipere propter conscientiam læsam, in cap. Quartis, num. 5. de stat. & qual. 248
- 3 Potest Clericos ab ordinibus repellere & suspendere ex delicto etiam occulto, dummodo illud noverit extra sacramentum Pœnitentie, ibid. n. 34. 250
- 3 An, & qualiter possit cogere Clericos sibi sub-

- ditos, ad ordines suscipiendos, ibid. num. 25. & seqq. vique in fin. 251
  - 3 Quid de Clericis non Beneficiatis. ibid. num. 26. pag. 251
  - 3 Et quid in expectantibus, ibidem num. 27. pag. 251
  - 3 Et quid in pensionariis, ibid. n. 28. 251
  - 3 Ordinans bigamum quas penas incurrit, in c. Super eo, n. 2. & 44. de Bigam. 359
  - 4 Non potest Episcopus, cui commendatum est monasterium exemptum, ordinare secularia sibi subditi ratione monasterii, in cap. Postulasti, n. 14. de concess. preben. 249
  - 6 Si conferat ordinem Diaconatus, quem non habet, characterem non imprimi, in cap. Tunc litteræ, num. 8. de Cleric. per salt. promor. pag. 342
  - 3 Episcopus obtinens in Commendam monasterium exemptum non potest ibi ordinare seculares subditos ratione dicti monasterii, in c. Significasti, num. 30. de off. Archid. 323
  - 3 Episcopus qui renuntiavit loco tantum, inuitatus potest ordinare sicut prius, si verò & dignitati, characterem imprimi, sed non confer executionem, in c. Requisiuit, num. 1. & seqq. de ordin. ab apisc. 203
  - 3 Ordinem quem non habet conferre non potest, ibid. n. 83. 212
  - 4 Parochianum alterius nec ordinare potest, in c. Nullus, n. 2. de Paroch. 377
  - 4 Ordinaretiam ad primam tonsuram alterius Diocesanum sine Ordinarii licentia est suspensus per annum à collatione ordinum, ibidem num. 7. & seq. 378
  - 4 Proprius episcopus quoad ordines conferendos dicitur ratione originis, beneficii, vel domicilii, ibid. num. 9. 378
- Reliqua in ver. *Ordo, Character.*
- 4 Ignoranter ordinando subditum alienum, qui furtivè, aut ex simplicitate se in numerum ordinandum ingessit, aut litteras detulit furtivè impetratas in penam suspensionis non incidit, in cap. Cum secundum, n. 62. de preben. pag. 114
  - 4 Qui ordinavit aliquem ad sacros Ordines sine titulo non habentem de suo vnde vivat, ei de proprio providere tenetur donec aliquem titulum fuerit consecutus, in c. Episcopus, n. 1. de preben. licet talis iam esset in facto Ordine constitutus, ibidem num. 2. 85
  - 4 Clericum ordinans sine titulo ei in necessariis providere tenetur, in c. Non liceat, n. 1. & 3. de Preben. 81
  - 4 Promovens aliquem sine titulo ad Minores Ordines an teneatur ei vitæ necessaria ministrare, ibid. num. 5. & seqq. vique in fin. 81
  - 2 Prohibitus à Papa chrismare, vel ordines conferre, si contempta prohibitione fecus faciat, imprimit characterem, in cap. Statuimus, n. 8. de supplen. neglig. prælator. 170
  - 3 Ordinando Clericos alienos imprimit characterem, sed ordinis executionem non conferre, ibid. n. 24. 171
  - 3 Idem in episcopo, qui renunciavit episcopatu. ibid. n. 25. 173
  - 3 Et in episcopo hæretico, excommunicato, vel degradato, ibidem num. 27. 173
  - 3 De lure communi monere potest criminosa occultos ne ordinentur, sed prohibere non.

INDEX RERVM,

- debet, in c. Ad aures, num. 5. de tempor. ordinat. 185
- 3 De iure communi Episcopi, & Praelati Regulares non poterunt suspendere criminosos occultos à suscepris Ordinibus, ibidem num. 6. pag. 185
- 3 Ex Concilio Tridentino potest episcopus suspendere subditos ab ordinibus, gradibus, & dignitatibus iam suscepris ex causa etiam occulta, & extrajudicialiter, ibid. n. 7. 185
- 3 Item à suscepiendis, ibidem num. 9. & 12. 185
- 3 Recusante episcopo aliquem ordinare qui stylus fectetur in Dataria, ibid. n. 25. 187
- 3 Conferens eidem vna die plures sacros ordines etiam de mandato Metropolitani ab ordinandi potestate suspenditur, in c. Dilectus, num. r. de tempor. ordinat. 196
- 6 De Dioecessani licentia ordinatum subditum extra dioecesim iure proprio, non iure concedentis licentiam, in c. Quod à Nobis, nu. 43. de clandest. dispens. 31
- Vide in ver. Ordo...
- 3 Episcopus potest ordinare eum, qui momento temporis declaratione sua acquisiuit domicilium in dioecesi, in cap. Cum inter vos, n. 17. de senten. & re iudicat. 238
- 2 Episcopus ordinans Bigamum, quas poenas incurrat, in c. Super eo, num. 2. de bigam. 359

Episcopus quoad Parochialium collationem, & censuram.

- 3 Episcopus etiam dispensativè non potest praeficere Parochiali ecclesiae non idoneum ætate, moribus, vel doctrina, in c. Eam te, num. 8. de ætat. & qualit. 238
- 3 In concursu Parochialis an teneatur omnino praeficere digniorem, ita ut aliàs liceat postposito appellare, ibid. num. 20. & seqq. vique ad num. 40. 240
- 3 Quid de iure communi, ibid. num. 21. 240
- 3 Quid ex Concilio Tridentino, ibidem num. 24. pag. 240
- 3 Quid post Bullam Pij V. ibid. num. 25. 240
- 3 Iudicium Episcopi in praeelectione vnius ex concurrentibus ad Parochialem ecclesiam ex quibus deprehendatur esse irrationabile, ibid. num. 40. & 42. vsq. in fin. 243
- 3 Episcopus qui ignoranter contulit Parochialem ob adfectionem alterius dimissam, suo consanguineo an incidat in poenas Bullæ Pij V. in c. Non sint, nu. 52. de arbit. 603
- 3 Potest differre electionem magis idonei vsque ad sex menses si Parochialis in suo mense vacaverit, & vsque ad quatuor si vacaverit in mense Sedi Apostolica reservato, in c. Cum sit ars, num. 42. de ætat. & qualit. 284
- Vide in ver. Concursus.
- Et in ver. Examinatores.

Episcopus quoad pensiones.

Vide in ver. Pensio à quo reservanda.

Episcopus quoad Pontificalia.

Vide in ver. Pontificalia.

Episcopus quoad predicationem.

- 4 Episcopi, & Parochi per se ipsos, ac si legitimè impediti fuerint, per alios predicare teneantur, in c. Ex parte, num. 35. & seqq. de Cler. non. residen. 50
- 2 Episcopi si legitimè impediti non fuerint teneantur predicare per se ipsos, in cap. Inter cetera, num. 10. de offic. ordinar. 457
- 3 Nec excusantur in vino contrariæ consuetudinis vel prætextu, quod aptitudinem non habeant ad concionandum, ibid. num. 11. 457
- 3 De iure communi Episcopus fundat intentionem super deputatione Prædicatorum in tota sua dioecesi, ibidem num. 12. 19. & seqq. pag. 458
- 3 In Cathedrali an, & quomodo possit vendicare sibi electionem Prædicatoris populo competentem ex immemorabili consuetudine, ibid. num. 24. 459
- 3 Quando, & quomodo possit vendicare sibi electionem alteri ex consuetudine competentem in alia ecclesia quàm Cathedrali, ibidem n. 27. & 31. 460
- Vide in ver. Prædictio.
- 7 Episcopus etiam non consecratus, & Parochus non Sacerdos tenentur predicare Populo Verbum Dei, in cap. Responsio, num. 28. de senten. excommun. 588

Episcopus quoad promotionem, electionem, & postulationem.

- 3 Episcopum quem fieri ex mero laico, repugnat Canonici inhibuit, in cap. Cum contingat, num. 120. de ætat. & qualit. 270
- 4 Quis sit eligendus, in c. ex parte, num. 53. de Cler. non resid. 52
- 3 In eminentiori gradu debet habere qualitates requisitas in inferioribus ordinibus, & ministris ecclesiasticis, in c. Cum in cunctis, num. 7. de elect. 36
- 3 Debet esse natus de legitimo matrimonio, ibid. num. 12. 37
- 3 Olim eligebatur ab universo Clero, in c. Cum certum, num. 33. de maior. & obed. 494
- 3 Potest præfici regimini ecclesie Regularis, licet sit Clericus secularis, in c. Cum causam, num. 17. & seqq. vique ad n. 23. de elect. 78
- 3 Et dicitur episcopus, & Abbas, & Monachus immediate præfici, eosque ad professionem recipit, ibid. num. 18. 78
- 3 Et Monachi debent illi obedientiam, quam debent Abbati, ibid. num. 19. 78
- Vide in ver. Electio, Postulatio.
- 3 Formula qua vitur Papa in promovendis episcopis in Consistorio, in c. Eam te, num. 34. de Rescript. 205
- Promotus an dicatur ante consecrationem.
- Vide in ver. Episcopus quoad consecrationem.
- 3 Episcopus postulandus est, non eligendus, in c. Et si vnam inter, num. 5. de Postulat. Prælat. pag. 282
- 3 Vallet si nulli sit alligatus ecclesie, ibid. num. 9. & 3. 282
- 3 Concordia plena non supplet defectum modi in providendo, nec postulandum facit eligibilem, ibidem num. 2. 282
- alicio

- 1 Electio de persona postulanda non valet, ibid. nom. 4. 153
Vide in ver. *Electio, Postulatio, Prælatus* quilibet à quo eligendus.
- 1 Episcopus si de facto eligatur ad aliam dignitatem non debet electio per superiorem confirmari, in c. Et si unanimiter, n. 8. & seqq. de Postulat. Prælator. 183
- 1 Episcopus non potest electioni suæ consentire, ibidem ou. 10. & seqq. 183

Episcopus quoad renunciationem.

- 4 Episcopus potest cedere episcopatus si in diocesi non potest securè morari, vel propter aeris intemperiem, vel propter inimicitias, in cap. Clericos, num. 49. de Cler. non residen. 80
- 2 Non licet episcopo episcopatus renunciare, propter frugem melioris vitæ, in c. Nisi cum pridem, n. 1. de renunciat. 113
- 2 Non potest curam pastorem deferre ut transeat ad Monachatum, ibidem num. 5. & seqq. vsque ad num. 11. 153
- 2 Tandiu obligatur ad retinendam curam pastorem quandiu possit subditis proicere ad salutem, ibidem nu. 13. 154
- 3 Pro erimine quantumcumque graui renunciare non potest sine licentia Papæ, ibid. num. 10. pag. 155
- 3 Translatio, depositio, & cessio episcoporum, sicut soli Papæ reseruata, non tam constitutione Canonica, quàm institutione Diuina, ibid. num. 23. 155
- 2 Inerulus an possit episcopatus renunciare sine licentia Papæ, ibidem num. 25. vsque ad n. 49. pag. 155

Vide in ver. Intrusus.

- 1 Episcopatum accipiens Regia ordinatione tenetur illi cedere sine licentia Summi Pontificis, ibid. num. 77. 156
- 2 Item prouisus ab Antipapæ, vel alio schismatico, ibidem num. 38. 156
- 2 Priuatus ob crimen notorium, vel declaratum per sententiam cedere potest absque superioris auctoritate, ibidem num. 46. 157
- 2 Secus si crimen sit occultum, ibid. num. 48. vers. Aut crimen. 157
- 2 Si propter debilitatem corporis sit inhabilis ad spiritualia, seu temporalia, potest, non autem cogitur renunciare, sed datur illi coadiutor, ibid. ou. 46. 157
- 3 Propter scandalum aliquando non solum potest, sed etiam debet renunciare, ibid. nu. 73. 160
- 2 Episcopus, qui propter criorem renunciauit episcopatus ad Religionem descendens, ad episcopatum reassumens non potest: secus si renunciauit propter aliam causam, i. e. Post translationem, n. 1. de renunciat. 161

Vide in ver. Renunciatio.

- 2 Simoniacus an possit episcopatum resignare sine auctoritate superioris, in c. Nisi cum pridem, num. 41. de Renunciat. 157
- 3 Electus à minori parte tenetur cedere, dummodo de non canonica electione constat in signis indicij, ibid. num. 39. 156
- 2 Episcopus potest ecclesiam deferre, ut transeat ad Religionem sine licentia Papæ, nec debet huiusmodi licentiam petere, aut obtinere, quandiu suis subditis prodesse potest, in cap.

Licet, num. 16. de Regular. 84
5 Episcopus non potest monachari, sed Religiosus potest episcopari, ibid. num. 18. 84
Vide in ver. *Prælatus quoad renunciationem.*

- 2 Renunciatio episcopi non valet nisi per Papam fuerit admittenda, cum ex illo, n. 1. de translat. episcopi. 127
- 1 Episcopus est ecclesiæ suæ alligatus vinculo matrimoniali, quod dissolui non potest nisi per Papam adhortante Diuina, in c. alii unanimiter, num. 9. de postulat. Prælator. 183
- 2 Papa concedit licentiam cedendi episcopo, qui sine mortis periculo in ecclesia sua morari non potest, in c. Ad supplicationem, num. 1. de Renunciatione. 149
- 2 Renunciatio legitima causa est cum episcopo accessum non habet ad ecclesiam sine periculo mortis, ibidem num. 2. 149
- 2 Renunciatio Archiepiscopatus debet esse Archiepiscopus, & remanet tantum episcopus, & exhibet obedientiam Archiepiscopo, in cuius diocesi moratur, ibid. n. 3. 149
- 2 Episcopus potest petere cessionem à Papa, cum habet in ecclesia sua capitales inimicitias, ibidem num. 6. & num. seqq. vsque ad num. 15. pag. 149
- 2 Declaratur, ibid. num. 13. & 14. 149
Vide in ver. *Papa quoad Episcoporum promotionem.*
- 2 Inimicitie capitales præbent legitimam causam cedendi, dummodo sint verisimiliter duratura, ibid. n. 13. 150
- 2 Et dummodo subditorum saluti possit per alium prouideri, ibid. n. 14. 150
- 2 Aeris intemperies an, & quando sit iusta causa petendi cessionem, ibid. num. 15. & seqq. vsque in fin. 150
- 2 Pestilentia præbet iustam causam cedendi, dummodo sit perpetua, vel longo tempore duratura; alias secus secundum opinionem Baldi, ibid. num. 11. 150
- 2 Sed contra, ibidem num. 12. 150
- 2 Declaratur, ibidem num. 13. 150
- 2 Balneo regienfis episcopi cessio admittere propter quod in ea ciuitate, vel diocesi ob aeris intemperiem sine mortis periculo morari non poterat, ibid. n. 25. 151
- 2 Episcopus qui renunciauit ordini, potest de licentia Papæ executionem reassumere sine noua consecratione, in c. Requisiuit, num. 6. de ordinat. ab episc. 103

Vide in ver. Papa quoad promotionem.

Episcopus quoad residentiam.

- 4 Episcopus pestis tempore an continèe residere, & parochis infectis sacramenta ministrare, teneatur, in c. Clericos, num. 46. de Cler. non residen. 80
- 4 Et an ad aliquam suæ diocesis partem, in qua pestis non vigeat, se possit conferre, ibidem num. 47. 80
- 4 Quamuis possit aliquando gregem deferre corporaliter, nunquam ramen potest illum deferre spiritualiter, in cap. 1. parte, num. 17. de Cler. non residen. 48
- 4 An episcopi, & alij inferiores, quibus cura animarum incumbit, censentur de iure diuino in

INDEX RERV M,

- in suis episcopatibus, vel ecclesijs personaliter
residere, ibid. nu. 30. & seqq. vsque ad oum. 75.
pag. 49
- 4 Ambrosius Catharinus fortè omnium primus
asseruit pastorum residentiam esse de iure po-
sitivo humano, ibid. num. 31. 49
- 4 Tenentur Episcopi præcepto Dinino oves suas
verbi Dei prædicatione, sacramentorum ad-
ministratio, & bonorum operum exemplo
pascere, ibid. n. 39. 50
- 4 Tenentur episcopi præcepto Dinino ad curam
animarum propter illarum salutem, qui est hi-
nis obligationis episcopalis, ibidem num. 33.
pag. 50
- 4 Episcopus pauper vt extra suam diocesim alteri
Episcopo inferuiat, abusus est detestabilis,
ibid. num. 44. 51
- 4 In diocesi aliena episcopus non est pastor, sed
mercenarius, in d. c. Ex parte, nu. 49. de Cler.
non resid. 52
- 4 Quandoque per accidens ad personalem resi-
dentiam non tenetur, ibid. n. 74. 55
- 4 Quibus ex causis excusetur à personali resi-
dentia, ibidem oum. 75. 55
- 4 An possit ab ecclesia abesse ex causa infirmita-
tis, ibid. n. 77. 55
- 4 An possit abesse à diocesi pro tuedis iuribus
ecclesiæ suæ, ibid. num. 80. & 83. 55
- 4 Et quid pro necessitate spiritali alterius Epi-
scopi, ibid. num. 81. 55
- 4 Licite episcopi suot Legati ad pacem inter prin-
cipes Christianos, ibid. num. 82. 55
- 4 Serus ad negotia temporalia, ibidem num. 83.
pag. 56
- 4 An, & quando episcopus licite abesse possit à
diocesi pro negotijs vniuersalis ecclesiæ, vel
pro seruitio Papæ, in d. cap. Ex parte, oum. 84.
& seqq. de Cler. non resid. 56
- 4 An episcopus esse possit Officialis in Romana
Curia, ibid. num. 85. 56
- 4 Videtur habere ecclesiæ pro derelicta episco-
pus, qui communiter non reddit ad resi-
dentiam, in rap. Qualiter, n. 4. de Cler. non resid.
pag. 58
- 4 Habens ecclesiæ pro derelicta potest ea spo-
liari per Papam sine citatione, & sententia,
ibid. o. 6. 58
- 4 Quas penas episcopi non residentes incurrant ex
decretis Concilij Tridentini, & Constitutio-
nis Apostolicis, ibidem oum. 9. 11. & seqq.
pag. 58
- 4 Et quibus ex causis abesse possint, ibid. d. n. 9.
pag. 58
- 4 Ab Imperatore, seu Rege vocati an excusentur
à residentia, in d. c. Qualiter, n. 14. de Cler.
non resid. 59
- 4 Et quid si à Principe habeant regalia, ibid. n. 15.
& seqq. 59
- 4 Habens feudum à Principe siue à Papa etiam
post regiam præceptionem relicto omibz
regalibus sequatur Papam, ibidem num. 17.
& seqq. 59
- 4 Vocatus à Metropolitano ad Concilium, vel ad
causam, item vocatus à Rege, cui potius pa-
rere teneatur, ibid. n. 18. 59
- 4 Noo habens regalia à principe illius præceptis
non est obnoxius, ibid. num. 19. 60
- 4 Ratione muneris, aut Reipublicæ officij episco-
patibus adiuncti quomodo excusantur à resi-
dentia, ibidem n. 21. 60
- 4 Vitra, vel citra montes quandiu ex causa visi-
tationis liminom abesse possint, ibid. num. 24.
pag. 60
- 4 An hodie singulis annis abesse possint tribus
mensibus à Concilio Tridentino præmissis, in
d. cap. Qualiter, num. 27. de Cler. non resid.
pag. 60
- 4 Temporibus Aduentus, Quadragesimæ an in
Cathedrali ecclesia residere tentantur, an verò
satis sit vt in diocesi resident, ibid. oum. 27.
& seqq. vsque in finem. 60
- 4 Absens à Cathedrali, si in diocesi resideat, an
incidat in penas Trident. Concilij, ibid. n. 28.
pag. 60
- 4 Ante Concilium Tridentium tenbantur omoi
tempore in Cathedrali residere, ibid. num. 34.
pag. 61
- 4 Au vt possint absentia trium mensium à Con-
cilio permitta temporibus Aduentus, & Qua-
dragesimæ, ibidem num. 39. & n. 44. 63
- 4 Vt æqua ex causa possint quotannis duos, vel
tres menses abesse Papæ, vrl Metropolitani li-
centia non exigatur, in c. Relatum, num. 17. de
Cler. non resid. 36
- 3 Tenetur præcepto Dinino pascere oves sibi cõ-
missas ooo tantum verbi Dei prædicatione,
& Sacramentorum administratione, sed etiam
bonorum omnium exemplo, in cap. Cum in
cunctis, n. 10. de elect. 36
- 3 Tenentur Episcopi etiam Cardinales præcepto
Diuino in suis episcopatibus residere, in cap.
Bonæ memoriæ, num. 27. de postulat. vrlat.
pag. 379
- 3 Episcopus ciuitatis, & diocesis vbi sunt tantum
Græci schismatici an ad residentiam teneantur,
in cap. Post translationem, ou. 2. de renunc.
pag. 161
- 2 Ob intrinsecam persecutionem cogi debet ab
Ecclesiâ recedere, ibid. o. 5. 163
- 3 Ob duritiem plebis non potest abscedere à resi-
dentia absque Sedis Apostolicæ licentia, ibid.
num. 7. 163
- 4 Cardinalis à Intercremata inuectiua in episco-
pos non residentes, in c. Qualiter, num. 13. de
Cler. non resid. 59
- 3 Cardinalis Caietani inuectiua in sublimes per-
sonas, quæ munia pastoralia per se non obeit,
sed alteri delegant, in cap. Dndum, il secundo,
num. 27. de elect. 70
- 1 Episcopus Cardinalis habent in Romana Cu-
ria residentiam, in cap. Bonæ memoriæ, o. 38.
de postulat. vrlat. 179
- 3 Episcopi promoti in Curia an ex Bolla Vrba-
ni VIII. teneantur se conferre ad residentiam
infra mensem computandum à die provision-
is, an verò à die consecrationis, in c. Eam
te, num. 4. & seqq. vsque in fin. de rescript.
pag. 203
- Vide in ver. Episcopus quoad consecrationem
- 1 Episcopi æqua ex causa possunt singulis annis
duos, vel tres menses abesse ab ecclesia, in
cap. Eam te, num. 20. & 36. de Reser. 204
- 1 Et hæc facultas non fuit eis adempta per Con-
stitutionem Urbani VIII. super residentia, ibid.
num. 22. 204
- 2 Et illa vi possunt à principio suæ promotionis
etiam antequam se consecraat ad residentiam,
ibid. n. 23. 204

- Conterarium, ibid. num. 37. 204
Episcopus an possit iungere trimestrem abien-
tiam vnus anni cū trimestri anni sequentis, in
cap. Qualiter, n. 40. & 44. de Cler. non resid. 63
Episcopus in casibus, in quibus ex rationabili
causa abesse potest, an primò vi debeat tri-
mensibus mensibus à Concilio permitti, & non nisi
postmodò consumptis licentiam petere non residendi,
ibid. num. 42. & 46. 63
Episcopus visitans lumina, in hoc vnus triennij
non potest in principio triennij sequentis ite-
rum visitare, nec ab ecclesia abesse per odo-
continuos menses, ex Bulla Urbani VIII. ibid.
num. 42. & 47. 63
Episcopus an possit concedi, vt per tres menses
absente queat ex sola causa, quid per multos
annos continuos resederit, ibidem num. 43.
de 48. 63
Conditio personæ an, & quando excuset Episcopum
à residentia, in cap. Ex parte, nu. 86. de
Cler. non resid. 56

Residentia Episcopi.

- Vide in ver. *Residentia Episcopi, Cardinales*
quoad Episcopatum, Prelatus quoad resi-
dentiam.

Episcopus quoad residentiam Canonicorum.

- Episcopi habere possunt duos Canonicos tantum
pro seruitio suo, etiam sine Capituli consensu,
& non probata utilitate ecclesiæ, in c. De cate-
ro, num. 5. de Cler. non resid. 42
Declaratur, ibid. n. 12. 42
An, & qualiter episcopus pro suo seruitio ha-
bere possit ultra duos Canonicos, ibid. num. 7.
& seqq. 42
Debet concedere Canonicis licentiam non resi-
dendi ad quinquaginta studiorum causa, ac
si emeritis, cogi potest à Superiore, in cap. Li-
cet, num. 7. de preben. 164
Declaratur, ibid. num. 73. 164
Vide in ver. *Canonicus, Residentia Canonico-*
rum, Distributiones.

Episcopus quoad residentiam Parochorum.

- Episcopo non licet pro Cathedrali ecclesiâ ser-
uitio, vel suo aliquem ex curatis extra ipso-
rum curam adhibere, in c. Clericos, n. 17. de
Cler. non resid. 78
Nec pro visitatione diocesis, nisi pro tempore
à Concilio permisso, & tunc constituto in
Parochiali idoneo Vicario, ibidem num. 18.
pag. 78
Nec pro Vicario foraneo, vel seruitio Semina-
rij, ibid. n. 19. 78
Nec pro cura monasteriorum Monialium etiã
ob sacerdotum penuriam, ibidem num. 20.
pag. 78
De iure communi episcopi dispensare possunt
cum Parochis, vt ad septennium studiorum
causa abesse possint, & interim non tenentur
ad sacerdotum promoueri, ibidem num. 21.
pag. 78
Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. d.
num. 21. 78

- Est ad Episcopi arbitrium procedere contra Pa-
rochos non residentes, vel censuris, vel seque-
stratione, & subtrahione fructuum, vel priua-
tione Parochialis, in cap. Ex tunc, num. 18.
& 20. vers. Postremo, de Cler. non residendi.
pag. 66
Quoties episcopus in penam non residentie
vult parochis subtrahere partes fructuum, quos
fecerunt suos, quoad interualia, & quoties se-
rare debet prescriptum Concilij in c. 1. sess. 6.
ibid. num. 24. 67
Secus in executione faciendâ super fructibus,
quos pro rata temporis absentie suæ non fe-
cerunt, ibid. num. 25. 67
Iudicium Episcopi qualiter sit informandum,
in casibus absentie Parochi, in c. Relatum, n. 46.
de Cler. non resid. 67
Vide in ver. *Residentia Parochorum.*
Et in ver. *Parochus quoad residentiam.*

Episcopus quoad scientiam.

- Episcopum oportet esse Doctorem, in c. Ex parte,
n. 35. de Cler. non resid. 51
Dicuntur Episcopi lux mundi, ibid. num. 41.
pag. 51
Debet habere notitiam scrutabiliter noni,
& veteris testamenti, in c. Cum in causis, n. 14.
de elect. 50
Item habere debet scientiam iuris, cum secun-
dam illud debeat iudicare, ibidem num. 142.
pag. 50
Episcopus ordinandus super quibus examinari
debeat ex decreto Concilij Carthaginensis IV.
in c. Firmiter, n. 25. de Summ. Trinit. & fide,
Cathol. 6
Legem scire debent scrutabiliter, non persun-
ctorie, ibid. n. 49. 10
Tenentur de fidei articulis reddere rationem,
omni poscenti, & hæreticos persequi, & con-
sultare, ibid. n. 24. 6

Episcopus quoad Synodum.

- Episcopus potest in Synodo constitutiones facere
de consilio Capituli tantum, in cap. Cum
olim, il secundo, n. 17. de priuileg. 57
Vide in ver. *Synodus.*
Scientia conueniens sufficit in Episcopo, in c.
Qualiter, n. 18. de elect. 67

Episcopus quoad translationem.

- Episcopus qui propterea auctoritate de sua eccle-
sia se transfert ad aliam, carebit vtraque, in
c. Quanto, n. 1. de trans. episc. 120
Translatio Episcopi fieri non potest nisi à papa,
ibidem, num. 10. 121
Papa an possit Episcopum inuitum transferre,
ibidem latissime disputatur à n. 11, vsque in fin.
pag. 121
Episcopus electus, & confirmatus, sed nondum
consecratus non potest inuitus transferri ad
alium Episcopatum, ibid. n. 12. 121
Papa non possit Episcopum transferre inuitum
quibus rationibus probetur, ibidem num. 15.
vsque ad num. 32. 121
Episcopus per translationem absoluit à vinculo
prioris ecclesiæ non pure, sed sub conditio-
ne

INDEX RERUM,

1. Episcopus quatenus confenserit, ibid. num. 16. 132
2. Declaratio, num. 91. 132
3. Translatio quantumcumque pars intelligitur sub conditione si nuptie cum secunda ecclesia sequuta fuerint, ibidem num. 31. 132
4. Transitus qui non dicitur nisi secundum ecclesiam possessionem quæ fuerit, ibid. num. 66. 132
5. Contrarium, num. 99. 132
6. Papa non potest pro libito voluntatis episcopum translatum qui Authores senserint, ibid. num. 32. 132
7. pag. 132
8. Ecclesia vacat eo ipso quod Papa in interuentum transferat, nec ad eam datur regressus, ibidem num. 23. 132
9. Episcopus quoad translationem liberum discessum non habet, sed Monacho æquiparatur, ibid. n. 34. & 37. 132
10. Declaratio, num. 75. 132
11. Ecclesia potest agere contra episcopum translatum ut recedat, ibidem num. 35. 132
12. Episcopus ab initio nemo cogitur fieri inuitus, ibidem num. 36. 132
13. Papam non posse transire episcopum inuitum nisi ex causa necessitatis, vel utilitatis ecclesiarum qui auctores senserint, ibid. num. 38. 132
14. Translationis iuxta causam est insuperabilis resistencia Populi etiam iniusta, ibid. num. 59. 132
15. Papa si videt membrum ecclesie idem episcopum esse inutilem ob persecutionem quam patitur debet illum amonere, & ad aliam ecclesiam transferre, ibid. num. 61. 132
16. Conjugium spirituale inter episcopum & ecclesiam est de iure Divino, eiusque dissolutionem Deus suo iudicio reservavit, ibid. num. 63. 132
17. pag. 132
18. In translationis materia semper iura ponderant iustum causam utilitatis, vel necessitatis ecclesiarum, ibid. num. 72. 132
19. Ophionum concilio circa translationem. Episcopi inuiti, num. 71. 132
20. Translatio Monachi quid differat à translatione episcopi, ibid. num. 71. 132
21. Episcopus esse ad nuntium amovibilis tepugnans sacris Regulis, ibid. num. 77. 132
22. Translatio facta in gratiam episcopi non iudicem vacationem ecclesie nisi post consensum præstitum ad secundam, ibidem num. 91. vlt. ad num. 92. 132
23. Translatio in favorem solius translati improbat à sacris Canonibus, ibid. num. 92. 132
24. Episcopus transiens ad aliam ecclesiam sine iusta causa dicitur adulterium committere, ibid. num. 94. & 109. 132
25. Dispensatus ad maiorem eum non possit transire ad parvam, ibid. num. 95. 132
26. Translatio in dubio censetur fieri de episcopo non inuito, ibid. num. 98. & 100. 132
27. Translatio facta in gratiam episcopi requirit illius consensum non ex defectu potestatis papæ, sed voluntatis, ibidem num. 97. 132
28. Et sufficit consensus presumptus, ibid. num. 98. pag. 132
29. Vacatio ecclesie inducitur eo ipso quod episcopus translationem confenserit ante adeptam possessionem secundæ, ibid. num. 99. 132
30. In translatione duo extrema sunt consideranda, ibid. num. 100. 132
31. Episcopos vacat eo ipso quod Episcopus ex causa transferretur inuitus, nec ad eam datur regressus, ibid. num. 101. 132
32. Episcopus an contrahat speciale coniugium cum ecclesia, ad quam transferretur, ibid. num. 101. vlt. ad num. 118. 132
33. Vinculum fortius est inter episcopum & ecclesiam quam inter profanum, & religiosem, ibid. n. 105. 132
34. Translatione locus tantummodo variatur, non autem dignitas episcopalis, ibid. num. 107. pag. 132
35. Locus vel sublimior, vel inferior, ibid. num. 108. 132
36. reddit Episcopum, ibidem num. 108. 132
37. Episcopus durante vinculo priora ecclesie non potest consentire alteri matrimonio spirituali, aliis coniugere matrimonio spirituale, ibidem num. 109. 132
38. Translatio est modus providendi ecclesie sive ecclesie, ibidem num. 110. 132
39. Transitus quoad primam ecclesiam habetur pro mortuo, ibidem num. 113. 132
40. Ecclesia secunda dicitur viduata per obitum episcopi ad eam translati, ibid. num. 113. 132
41. Episcopus æque absoluitur à vinculo ecclesie per translationem, ac per cessionem, vel depositionem, ibid. num. 117. 132
42. Episcopus an cogi possit causatim ut translationi ad secundam ecclesiam confentiat, ibidem num. 119. 132
43. Episcopus in dubio an cogatur transire ubi non apparet quod translatio fuerit facta ex causa necesse, ibid. num. 120. 132
44. Translatio an censetur facta de episcopo non inuito cum non apparet an Papa præciserit providendo, vel intendendo, ibidem num. 123. 132
45. Episcopi qui ad aliam ecclesiam transferantur nouo examini non subijciuntur, in c. Nisi cum potidem, num. 64. de renunciat. 132
46. Episcopus eluitur ab hostibus captivitate alteri ecclesie est preficiendus, in c. Extirpanda, §. Qui verò, num. 49. de præben. 132
47. Vide in ver. Translatio.
48. Translationes episcoporum, ac sedum mutationes sunt ex maioribus ecclesie causis, in c. Cum ex illo, nu. 8. de translati. 132
49. Episcopus qui propria auctoritate ad aliam ecclesiam se transferre crederet debet utraque, ibid. num. 12. 132
50. Ab Episcopatu ad scholasticum transire non licet, ibid. num. 15. 132
51. Translatio episcopi requirit eiusdem utilitatis, vel necessitatis ecclesie, ibid. n. 16. 132
52. Et aliter transiens dicitur spiritualis adulter, ibid. num. 18. 132
53. Episcopus translatus ad Patriarchatum. Vide in ver. Patriarchi.
54. Episcopus canonicus cum abest ex causa visitationis sue diocesis distributiones quosdam non lucratur, in c. Lices, nn. 98. de præb. 132
55. Episcopus excommunicatus vel suspensus.
56. Episcopo excommunicato, vel suspenso nec eius officialis, nec alius potest ius reddere nisi Papa, in c. Quia diversitatem, num. 25. de concess. Præb. 132
57. Episcopo excommunicato vel suspenso an iurisdicchio devolvatur ad Capitulum. Vide in ver. Capitulum sede vacante.
58. Episcopi suffraganei excommunicati iurisdicchio non devolvitur ad Metropolitanum, ibid. n. 26. 132
59. Episcopi.

Episcopus infirmus.

2 *Episcopus* quem non crimen, sed infirmitas ab officio abducit, ecclesia priuati non debet inuitus, in cap. Quanto, num. 31. de translat. episc. 132

Vide in ver. *Coadiutor, residentis Episcopi.*
Episcopus quoad renuntiationem.

Episcopus Regularis.

1 *Spolia* episcopi Regularis morientis ab intestato in Indijs Orientalibus ad propriam ecclesiam pertinent, in c. Quæ in ecclesiis, num. 80. de constitut. 138

Regularis factus episcopus an succedat in feudo.
Vide in ver. *Regularis quoad successionem feudalem.*

1 *Monachus* factus episcopus paternam hereditatem vendicat non sibi, sed ecclesie, in d. c. Quæ in ecclesiis, num. 79. de constitut. 138

1 Regularis si fiat episcopus non per hoc absoluitur à voto paupertatis, ibidem num. 86. & 89. pag. 139

1 Et cum nihil habeat, nihil donare potest, ibid. num. 87. 139

1 Regularis episcopus quicquid post suam consecrationem acquirit, non sibi, sed episcopatu acquirit, ibid. num. 88. 139

1 Frater Minor si fiat episcopus non efficitur capax successionis, sed tamen bona in suam ecclesiam deferuntur, ibid. num. 89. 139

5 Episcopus Regularis ecclesie potest Monachos sibi subditos ad professionem admittere, in c. Porcedum, num. 27. de Regular. 61

5 Idem in Episcopo ecclesie secularis, cui Monasteria ita sunt subiecta, vt ad eum spectet receptio Monachorum, vel monialium, ibidem num. 32. 62

Episcopus schismaticus, & hæreticus.

6 Episcopus schismaticus nec potest excommunicare, nec absoluerè, nec indulgentias concedere, ac si fecerit nihil est aduim, in c. Quod à Prædecessore, num. 33. de schismat. 230

6 In vim constitutionis Constantiensis valide iurisdictionem exercet, & beneficia confert, ibid. num. 50. & seq. 233

6 Contrarium, ibid. n. 53. vsque ad nu. 126. 233

6 Parochialium collationes factæ à schismaticis non valent, ibid. num. 58. 234

6 Episcopo existente hæretico an subditi ab illius obedientia liberentur, in c. Absolutos, nu. 29. & n. 34. de hæreticis. 234

A quo debeant suscipere ordines.

Vide in ver. *Ordinum minister.*

Et à quo dimissorias petere.

Vide in ver. *Dimissoria.*

Propter hæresim episcopi an sedes vacet.

Vide in ver. *Sede vacante.*

Et in ver. *Hæreticus.*

6 Episcopus in hæresim lapsus episcopatum non recuperat nisi ex misericordia, in c. Vergentis, num. 10. de hæret. 218

4 Episcopus hæreticus ad fidem conuersus recuperat primum locum dispensatiue, in c. Si episcopus, num. 3. de Patoch. & alien. Parochian. pag. 375

Episcopus suffraganeus.

Vide infra in ver. *Episcopus titularis.*

Et in ver. *Suffraganeus, & Suffraganeus.*

4 Episcopi titulares in ecclesia sunt per accidens, in cap. Ex parte, num. 47. de Cler. non residen. pag. 52

4 Quos sine rationabili causa creare abusionis est ibid. num. 48. 52

5 possunt ordines conferre de licentia episcopi Diocesani, in cap. Aqua, num. 13. de consecr. pag. 291

2 Habent potestatem ordinis, sed non executionem, seu potestatem iurisdictionis, in c. Perniciosus, num. 46. de off. ordinari. 430

5 In decreto de Residentia non comprehenduntur, in c. Post translationem, num. 6. de renunc. pag. 163

3 Episcopi titulares, & Comites Palatini non dicuntur propriè tales, sed abusiue, in c. Si quis, num. 35. de for. compet. 44

3 Declaratur, ibid. num. 39. 44

3 Quamuis Clero, & Populo Christiano careant tamen sunt veri Episcopi, in c. Ego N. num. 83. de Iurici. 218

4 Beneficia promoti ad episcopatum titulare non vacant, cum per eum non slet quominus possessionem adipiscatur, in c. De multa, nu. 11. ver. Et ex hoc de præben. 144

7 Episcoporum titularium creatio quibus rationibus improbetur, in c. Episcopalia, num. 34. & seqq. & num. 47. & 53. de priuileg. 39

7 Episcopi titulares serenitatem Pontificalis obnubilant dignitatis, ibid. n. 35. 39

7 Querunt Vicarias episcoporum maximè habentium amplas dioceses, ibidem num. 36. pag. 39

7 Adhærent Principibus, qui honoris causa querunt habere Capellanos episcopos, ibidem num. 36. 39

7 Ferè vagabundi sunt, & permanentem sedem non habent, ibid. n. 37. 39

7 Quasi episcopalem Cathedram eligunt in locis nullius diocesis, ibidem dict. num. 37. & 57. pag. 39

7 Episcopus titularis an sit creandus pro Pontificalibus exercendis in nonnullis oppidis Militiarum nullius diocesis, ibid. nu. 38. & seqq. vsque in fin. 39

7 Episcoporum titularium origo, ibidem num. 39. pag. 39

7 Episcopi titulares ex Concilio Lateranensi nouissimo constituti possunt suffraganei in ecclesijs Cardinalium Episcoporum, ibidem num. 41. pag. 39

7 Et quid ex decreto Pij V. ibid. n. 48. 39

7 Episcopus titularis absque vrgenti necessitate creari non debet, ibid. n. 45. & 53. 40

7 Etiam mortuo episcopo ab infidelibus expulso, ibid. n. 46. 40

7 Et hic abusus maximè viget in Religiosis, & cur, ibid. num. 47. 40

7 Et quando creandus, & quibus conditionibus ex decreto Pij V. ibid. n. 48. 40

7 Episcopi titulares, & suffraganei dos quanta, & qualis esse debeat, ibid. n. 49. 40

7 Pontificalia exercere non potest nisi in diocesi, cui datus est suffraganeus, ib. n. 50. 54. & 55. 40

INDEX RERVM,

- 7 Creari non debet Episcopus titularis, vt sit Coadiutor Archiepiscopi Arborens. absens propter infirmitatem, & capitales inimicitias, ibid. n. 51. 40
- 7 Episcopi titulares ea, quæ sunt ordinis exercentes in locis nullius diocesis sunt suspensi per annum ab exercitio pontificalium, ibid. n. 52. pag. 40
- 7 Propositio aeclesiæ Tuniten. facta in Consistorio à Cardinali Pacuchio pro exercendis pontificalibus in locis Ordinis Sancti Iacobi de Spatha, ibidem num. 54. 41
- 7 Episcopum titulem an deceat subesse inferiori pralato, ibid. num. 56. 60. & 61. 41
- 7 Episcopum titulem non decet esse suffraganeum inferioris pralati, ibid. num. 60. 42
- 7 Episcopi titulares sunt veri Episcopi, ibid. num. 61. pag. 42
- 7 Epistola quid sit, in c. Si aliquando, nu. 19. de sent. excomm. 184
- 7 Equum occidens, cui Clericus insidet non incidit in canonem, in cap. Nuper, num. 4. de sent. excomm. 167
- 3 Eremitæ an sint personæ ecclesiasticæ, & exempti à seculari potestate, in cap. Nullus, num. 50. & seqq. vsque ad num. 65. de foro competen. pag. 59
- 3 Eremitæ quamvis non abtenuent proprijs, tamen annexum habent votum continentis, nec debent esse acephali, ibidem num. 51. 53. & 58. pag. 59
- 3 Non sunt tamen verè religiosi, nisi dent se alicui ex religionibus approbatis, ibid. num. 52. & seq. 59
- 3 Eremitæ sunt sicut locustæ sine rege, ibidem n. 53. pag. 59
- 3 Declaratur, n. 63. 59
- 3 Eremitarum quatuor sunt species, ibid. num. 54. pag. 59
- 3 Eremitæ vincentes in Congregatione, & habentes viuendi modum ab episcopo approbatum non prohibentur testari, ibidem num. 55. pag. 59
- 3 Eremiticam vitam docentes de Superiorum licentia in habitaculis eremi, non includuntur in prohibitione de nouis domibus non recipiendis, ibid. n. 57. 60
- 3 Concilium Constantinopolitanum de Eremitis comatis ad solitudines reijciendis expenditur, ibid. num. 60. 60
- 3 Eremitæ, & alij existentes in statu penitentium, & habitantes in Oratorijs auctoritate pralati dicuntur personæ ecclesiasticæ, & eorum caput est Christus, ibid. nu. 61. 60
- 3 Eremitæ an gaudeant priuilegio Canonis, ibid. num. 62. 60
- 3 Eremitæ miraculum, cui Angelus interdum descerebat vvas acerbas, interdum maturas, interdum maridas, in c. Presbyter, nu. 8. de celebr. Missar. 394
- Eremitæ Camaldulenses, & Montis Coronæ.
Vide in ver. *Vnio monasteriorum.*
- 3 Ergastulorum pena Regularibus quando Imponenda, in c. Ne religiosi, num. 30. de Regular. pag. 115
- 5 ergastulorum remedium ad coercendos Monachos incorrigibiles periculosum, ibid. num. 55. pag. 119

Error, errare.

- 6 Error an excuset homicidium Inuoluntarium, in cap. Ad audientiam, num. 68. de homicid. pag. 268
- 5 Errantis, & ignorantis nullus est consensus, in cap. Significatum, num. 7. 21. & 41. de regular. pag. 42
- 5 Errans an presumatur scilicet fuisse si scivisset quando ex actu oritur obligatio, ibid. num. 33. & 38. 46
- 6 Error communis ad validitatem eorum, quæ geruntur ab excommunicato, vel irregulati debet esse facti, non intris, in c. Quod à redecessore, num. 135. de schismat. 244
- Vide in ver. *Pralatus putatus*
- 1 Erranti in fide non imputatur si ex simplicitate deficiat, & fidem suam supponat fidei ecclesiæ, in c. Firmiter, num. 20. de Sum. Trinit. & fide Cathol. 5
- 1 Errare, idest aliud pro alio putare in his, quæ ad fidem aut mores non pertinent an, & quando liceat, ibidem num. 53. 15
- 1 Error stultus Ioannis Vuicless. in c. Accipimus, num. 53. de pactis. 566
- 2 Error communis excusat Pralatos non seruantes legem vsu non receptam à transgressionem, & à pena, in c. Treugas, num. 32. de Treug. & pac. pag. 524
- 2 Contrarium, ibid. à n. 47. 524
- 6 Error qualitatis non excludit consensum à matrimonio, in cap. Si conditiones, num. 34. de cond. appol. 40
- 6 Fallit si qualitas apponatur in conditione, ibid. num. 15. 40
- 3 Errare potest qui nititur medio fallibili, in cap. Venerabili, n. 12. de Testib. 197
- 3 Declaratur, ibidem n. 40. 197
- 1 Errare nihil aliud est quam vnum pro alio putare, ibidem num. 25. 198
- 3 Error damnabilis in ecclesia esse non potest, ibid. num. 32. 199
- 3 Error circa Reliquiarum approbationem non est presumendus, maxime in ecclesia Romana, ibid. n. 45. 200
- 3 Error intris dubij dat instam causam præscribendi, & æquipollet errori facti, in c. Cum ecclesia, n. 39. de caus. poss. & propriet. 242
- 6 Error conditionis dirimit matrimonium iam contractum, in c. Ad nostram, n. 4. de coniug. seruor. 38
- 6 Procedit si error sit conditionis deterioris, ibid. num. 6. & 13. 38
- 6 Secus si sit conditionis melioris, ibid. num. 8. pag. 36
- 6 Et quid in errore qualitatis personæ, ibid. n. 11. pag. 38
- 6 Error est vnum pro alio putare, ibidem num. 9. pag. 38
- 6 Errantis nullus est consensus, ibidem num. 3. pag. 38
- 6 Declaratur, ibidem n. 8. & seq. 38
- 4 Error expressus in sententia an eam reddat nullam ipso iure, in c. Odoardus, n. 12. de solut. pag. 295
- 6 Esse, & non esse contradictorie sunt opposita, in cap. Falsidicus, num. 101. de crimin. falsi. pag. 314

- 2 *Ethica* diuisio in monasticam, economicam, & politicam, in cap. Indecorum, n. 6. de etat. & qualitat. 238
- 4 *Etymologia* dat verbis proprium significatum, ubi definitio non cognat, in c. Cum secundum, n. 2. de praebr. 150
- 4 *Etymologia* quid sit, ibid. n. 9. 110
- 4 *Etymologia* non confueritur, sciri definitio cum diffinito, sed generalior est, ibidem num. 11. pag. 110
- 2 *Euangeliorum* liber non potuit esse materia consecrationis episcopalis ante obitum Christi, & cur, in c. Requisiuit, nu. 19. & 86. de ordinat. ab apiste. 204
- 2 *Euangelium* quibus temporibus scriptum fuerit ab euangelistis, in cap. Cum uenisset, n. 18. de sac. vnde. 298
- 6 *Eucharistia* cur a ieiuniis tantum sumenda sit, in c. si confiterit, num. 4. de accusar. 116
- 3 *Eucharistia* custodia an ipse ad Archidiaconum, vel ad Archipresbyterum, in c. Ad hac, nu. 21. de off. Archid. 377
- 3 *Actus* consecrandi eucharistiam qui ad Sacerdotem pertinet, est principalior, & nobilior quam actus consecrandi ministris, qui pertinet ad episcopum, in c. Requisiuit, num. 30. & 93. de ordinat. ab apiste. 206
- 7 *Eucharistia* in qua etate sit pueris exhibenda, in cap. Omnis, num. 33. de pueris, & remiss. pag. 228
- 7 *Eucharistia* an amantibus, & phreneticis praebere possit, ibid. n. 34. vtr. An auctoritatem non habens. 128
- 7 *Eucharistia* semel tantum in anno, id est in Paschate sumenda est ex necessitate praeccepti, ibid. num. 40. 129
- 7 *Eucharistiam* ad minus in Paschate non sumere est signum haereseos, & male credentiae, ibidem num. 44. 129
- 7 *Paschale* tempus ad eucharistiam sumendam, potest a proprio sacerdote ex causa prorogari, ibid. n. 46. 129
- 7 *Episcopus* non potest certa tempora praescribere quibus viris coniugatis, negotiatoribus, & mulieribus liceat eucharistiam sumere, in cap. Omnis, num. 45. de pueris, & remiss. 129
- 7 *Euentus* nihil operaturus non est expectandus, in cap. Per tuas, num. 25. de sent. ex commun. pag. 175
- Vide in ver. *Frangere*.
- 7 *Eugeniana* constitutio quoad obtinentes beneficia non fuit derogatum a Concilio Tridentino nisi in canis criminalibus, in cap. Ex parte, num. 20. de priuileg. 68
- 3 *Eugeniana* constitutio eximens curiales ab Ordinariorum iurisdictione comprehendit tam laicos, quam Clericos, in cap. Licet, num. 43. de for. compet. 84
- 3 Est honorabilis, & pro tutela curialium, ibidem num. 44. 84
- 3 Suffragatur residentibus in curia Romana, nou autem venientibus ad eam pro aliquo inmomentaneo negotio, & requiritur residentia saltem per annum, ibid. num. 45. 84
- 3 Non tueretur curiales, qui recedunt a curia antimo non redeundi, vel diu extra curiam morantur, ibidem n. 46. 84
- 3 Locum non habet si curialis sit actor, sed tantum si sit reus, ibid. num. 47. 84
- 34 *Eugeniana* non innot curialem qui intentat reuocandum l. Dissimari, nisi possideat, ibid. n. 48. pag. 84
- 6 Item non uiuat obtinentes beneficium extra curiam quam ratione illorum beneficiorum conueniri possint coram loci Ordinario, ibidem num. 49. 84
- 3 Et quid in Referendariis, ibidem, num. 50. pag. 84
- 3 *Eugeniana* non tueretur curialem quin possit conueniri in partibus vigore l. vnde, C. Quando Imper. inter. pupill. & vid. ibidem num. 51. pag. 84
- 3 *Eugenianae* beneficio non gaudet curialis non, apponitur in partibus declinatorium fori antelitem contestaram, ibidem n. 53. 85
- Vide in ver. *Clericus agens contra laicum, &c.*
- 2 *Examen* inter relictum, & praecedum in concursu coram iudice appellacionis fieri debet non solum quoad scientiam, sed etiam quoad alias qualitates, in cap. sam te, num. 32. de & 42. de etat. & qualitat. 241
- 2 *Examinis* forma a Concilio Tridentino praescripta in Parochialibus conferendis quae sit, in c. Cum sit ars, num. 18. de etat. & qualitat. pag. 281
- 4 *Examen* de qualitatibus ordinandorum, quamuis sit faciendum ab episcopo dimissionis concedente, non autem ab ordinante, tamen si episcopus alienus sciret aliquem criminisum peccaret ordinando, in c. Cum secundum, n. 59. de praebr. 113
- Vide in ver. *Ordines quoad examen*.
- 3 *Examen* testium super vita, & miraculis canonizandi potest committi in partibus, in c. Venerabili, num. 3. de testib. 197
- 3 *Examen* testium non potest dici extra terminum, quando testes intra terminum iurauerunt in cap. ago N, n. 46. de iuric. 214
- 3 *Examen* per concursum, Vide in ver. *Concursus*.
- 2 *Examinatores* in concursu Parochialium ecclesiarum an debeant vota sua palam dare, in cap. sam te, n. 17. de etat. & qualitat. 239
- 2 *Examinatores* nisi retulerint concurrentes idoneos quoad omnes qualitates concursus eis nullus, ibidem num. 15. 239
- 2 Sufficit tamen si renuncient simpliciter aliquo idontum, vel non idontum approbatum, vel reprobarum, num. 16. 239
- 2 *Examinatorum* officium est idoneos iudicare, electio autem magis idonei ad solum episcopum pertinet, in c. Cum sit ars, nu. 51. & seq. de etat. & qualitat. 286
- 2 *Examinatorum* Synodaliu autoritas an, & quando expiret, & an episcopus in locum decessuorum possit alios extra Synodum substituire, ibid. num. 34. 286
- 2 *Concursus* in quo vna cum tribus examinatores Synodaliu alij non Synodales fuerunt adhibiti est nullus, & collatio Parochialis ad Sedem Apostolicam deuoluitur, ibid. num. 55. pag. 286
- 4 *Litteris* examinatum creditur, in cap. Cum secum, n. 56. de praebr. 113
- 2 *Examinatores* Synodales an sint necessario eligendi Magistri, Doctores aut Licentiat, an vero sit in optone episcopi eligere alios Clericos his qualitatibus carentes, in cap. Inter

- exteraa, num. 45. in fin. de reſcript. 251
- 2 Examinatores episcoporum quod iuramentum præstent ante susceptionem officii, in cap. Nisi cum pridem, num. 66. de reuenc. 159
- 6 Examinatores pro examine, & approbatione ad parochiales nihil possunt accipere, in c. In ordinando, num. 39. de simon. 146
- Vide in ver. *Concurſus*.
- 4 Examinatorum synodaliū auctoritas an, & quando expiret, in c. Illa, num. 30. Ne sede vacante. 258
- 4 Examinatores synodales non vnum solum, sed plures, quos iudicauerint idoneos debent renunciare, ibidem num. 22. 258
- 4 Ex quibus non examinatores, sed Episcopus, vel Vicarius Capituli fede vacante magis idoneum eligat, ibidem num. 23. 258
- 2 Examinandi non sunt quoad doctrinam prouisi de Canonicatibus in forma dignum si iam Diaconi. vel Presbyteri sunt, in c. Accepimus, num. 14. de stat. & qual. 275
- 2 Examinatus, & promotus ad ordinem sacrum an quoad doctrinam sit iterum examinandus ad beneficium iurispersonarum requirens eundem ordinem, ibid. num. 30. & seq. vique in fin. pag. 276
- 2 Examinatus semel quoad doctrinam regulariter non debet iterum examinari, ibidem num. 32. pag. 277
- 2 Examinatus ad ordines non potest ratione insufficientiæ à beneficio repellī, ibidem num. 35. pag. 277
- Declaratur, ibidem: 277
- Vide in ver. *Ordines quoad examen*.
- 2 Examinatus ad beneficium, vel officium non tenetur ad aliud simile se iterum examini subijcere. Secus si ad maius, vel dissimile, ibid. num. 39. 277
- 1 Exceptio negatiua pro parte rei non est probanda, in c. Ne innitatis, num. 36. de constit. 107
- 7 Exceptio in vno casu non firmat regulam in contrarium in alijs casibus qui sunt similes excepto, in c. Officij, num. 12. de penit. & reuiss. pag. 122
- 7 Etiam si casus fuerit exceptus per dictionem taxatiuam, ibidem num. 43. 122
- 5 Exceptio non numeratæ pecunie post biennium an habeat locum in foro conscientie, in c. Si quis, num. 29. de regular. 11
- 1 Exceptio regulam firmat, sed non ampliat, in c. Cum venisset, §. Per frontis, num. 15. de sac. Voc. 304
- 4 Exceptio debet esse de regula, alijs est inepta & impertinens, in cap. Rectoralis, num. 3. de his, quæ s. d. Prælat. 263
- 2 Exceptio criminis contra ordinatum de equitate semper est admittenda, in c. Accepimus, num. 4. de stat. & qual. 274
- 2 Exceptiones frivolas executor debet rejicere, rationabiles admittere, & interim suspendere, ibid. num. 23. 276
- 2 Exceptio, trais dummodo ad sit rationis vsus contra electum à duobus partibus Cardinalium non admittitur, in c. Accepimus, num. 50. de pacis. 566
- 6 Exceptio qua subiectum negatur semper admittenda est, in cap. Nobis, num. 42. de simon. pag. 255
- 2 Exceptio facta per dictionem taxatiuam non excludit alias similes exceptiones, in c. Conquerente, num. 60. de off. ordin. 467
- 2 Exceptio quæ non est de regula, est desinoria, in c. Ut iuxta, num. 8. §. off. ordin. 471
- 2 Declarat regulam de materia exceptionis esse intelligendam, ibid. num. 9. 471
- 3 Exceptio illegitimitatis est peremptoria, & suspensiuu iurisdictionis laici, in c. Tuam, num. 3. de ordin. cognit. 130
- 2 Et litis contestationem non inducit, ibid. num. 4. pag. 130
- 6 Exceptio turbida, & altiorē requirens indaginem non admittitur in iudicio possessorio legitimitatis, in c. Lator, num. 70. & num. 81. Qui hujus sint legiti. 102
- 3 Exceptio contra iugitatis admittitur contra mulierem petentem aliquem in matrum, in cap. Intelleximus, nu. 2. de ordin. cognit. 125
- 3 Si agat iudicio petitorio: secus si possessorio reintegrande, ibid. num. 3. 125
- 2 Et quid si maritus offerat probationes in continenti paratas, ibidem num. 4. 125
- 3 Exceptionem peremptoriam non expedit reo proponere ante fundatam intentionem actoris, ibid. num. 5. & num. 13. 125
- 3 Exceptio peremptoria est quæ perimit petitionem actoris, ibid. nu. 6. 126
- 3 Exceptio dicitur adionis exclusio, ibidem num. 7. pag. 126
- 3 Exceptio omnis peremptoria debet dissentire ante quam diffinatur negotium principale, ibidem num. 8. 126
- 3 Lite tamen prius contestata, ibid. num. 9. & num. 34. pag. 126
- 3 Nisi sit exceptio litis finitæ, ibidem num. 10. pag. 126
- 3 Vel si notoria, ibid. num. 11. 126
- 3 Aut continetur in instrumentis, vel reus offerat se illam in continenti probaturum, ibidem num. 12. 126
- 3 Exceptio peremptoria etiam si veniat cognoscenda coram diverso iudice, debet dissentire ante diffinitionem articuli principalis, ibid. nu. 14. & 31. 126
- 3 Exceptiones dilatorie regulariter sunt proponende ante litis ingressum, ibid. nu. 16. 126
- 3 Exceptio dilatoria solutionis proponi debet ante litem contestatam, non tamen priusquam actor fundauerit intentionem suam, ibidem num. 18. 126
- 3 Exceptio dilatoria, quæ incipit competere, aut venit ad nouitiam rei post litem contestatam, tunc proponi potest, ibidem num. 19. 127
- 3 Exceptio quæ limitat exceptionis excedit non perimit questionem principalem, sed sunt de petitionis vicissim tradendæ, & terminandæ, ibid. num. 20. 127
- 3 Exceptiones peremptorie quamuis proponi debeant ante litis contestationem, tamen non probantur, nisi lite contestata, ibid. n. 24. 128
- 3 Exceptio illegitimitatis an sit præiudicialis, vel peremptoria, ibid. nu. 36. 128
- 4 Exceptio firmat Regulam in casibus non exceptis, in c. Illa, num. 31. Ne sed. vacan. 259
- 5 Exceptio non firmat regulam in casibus non exceptis quando alij casus excipiuntur à iure, in c. Inter alia, n. 34. & 38. de Immu. eccles. 377
- 5 Etiam si exceptio sit cum dictione taxatiua, ibid. num. 35. 377

- 5 Exceptio non excludit casus similes exceptis.
ibidem num. 53. 378
- 6 Exceptio non excludit casus similes, in cap. Cum
non ab hominibus, num. 80. de iudic. 34
- 6 Exceptiones tot non recipiuntur contra Regula-
res, quot contra seculares, in c. Qualiter, il se-
condo, num. 101. de Accusati. 131
- 5 Exceptio regulariter non prodest nisi opponatur,
in c. ex publico, num. 34. de conuers. con-
iugali. 156
- 2 Exceptio quod non constat de delegatione po-
testat opponi etiam in actu executionis, in cap.
Cum in iure, num. 25. de off. delegat. 406
- 2 Exceptiones à iure naturali, & Diuino proue-
nientes non sunt subiacere per Decretalem Licet,
de elect. in c. Cum in cunctis, num. 19. de elect.
pag. 38
- 7 Excessus enormis dicitur respectu quantitalis
facti, in cap. Cum illorum, num. 16. de senten.
excomm. 171
- 7 Item respectu qualitalis personæ, ibid. num. 20.
pag. 171
- 7 Item respectu scandalii, ibidem nu. 22. 171
- 7 Item respectu loci, ibidem num. 23. 171
- 7 Enormis semper dicitur Excessus in episcopio, vel
Abbatem, vel alium superiorem, ibidem
num. 20. 171
- 7 Et idem si in patrem, vel in magistrum, ibidem
num. 21. 171
- 3 Excommunicandi potestas est iurisdictionis, in
c. Cum contingat, nu. 17. de foro compet. 87

Excommunicatio, & Excommunicatus.

- 4 Excommunicatio non infligitur nisi pro culpa
mortali, in c. Relatum, num. 40. de Cler. non
residen. 37
- 5 Excommunicationis poena induci non debet,
nisi in casibus in iure expressis, in c. Adhuc,
num. 61. de Relig. domib. 211
- 6 Excommunicatio iuris semper supponit pecca-
tum mortale, ibid. num. 68. 211
- 7 Poena nulla est maior in ecclesia quàm excom-
municatio, & ideo non debet in ea fieri ex-
tensio, sed potius restrictio, in c. Nuper, n. 30.
de sent. excomm. 169
- 7 Excommunicationis gladius neruus est ecclesia-
sticæ disciplinæ, ac si contemnatur perniciem
potius parit, quàm salutem, in c. Responsio, n. 9.
de sent. excomm. 187
- 7 Excommunicatio est medicinalis, non mortalis,
ibidem num. 10. 187
- 7 excommunicationis poena quàm grauis sit, ibid.
num. 39. 189
- 7 Excommunicatio siue iusta, siue iniusta timenda
est, ibid. nu. 100. & 112. & seqq. 195
- 7 Si lata sit ab Ordinario, & in talē, qui quauis
sit sine culpa, tamen culpam committere po-
tuit, ibid. nu. 101. 195
- 7 excommunicationis sententia contra Canonis
prohibitionem tenet, si feratur ab Ordinario,
secus si à Delegato, ibid. num. 102. 195
- 5 Excommunicatio est mucro episcopi, in c. Pro-
curatores, num. 30. de censib. 279
- 3 Excommunicatio sequitur personam, sicut le-
prodesprosum, in c. Treugas, num. 7. de Treug.
& pac. 522
- 6 Excommunicatio quæ annexa est Apostasie non

- incurritur nisi pro peccato mortali, in c. Con-
sultationi, nu. 8. de Apostat. 247
- 6 Excommunicati large dicuntur schismatici, in
cap. Quod à Prædecessore, num. 8. de schisma.
pag. 218
- 6 Excommunicati publicè, vel occultè non differ-
runt in his, quæ geruntur ratione publici of-
ficii, ibidem num. 138. 244
- 7 Excommunicatus non præsumitur quem Papa
ad offensa scienter admittit, in c. Si aliquando,
num. 10. de sent. excomm. 183
- 3 Excommunicatus potest iterum excommunicari,
in c. Nullus, num. 12. & seq. de foro compet.
pag. 53
- 3 Excommunicatus in vna diocesi haberi debet
pro excommunicato in vniuerso orbe, in cap.
Treugas, num. 6. de Treug. & pac. 522
- 7 Excommunicationis vis fuit in ecclesia etiam
temporibus Apostolorum, in c. Sacro, num. 28.
de sent. excomm. 200
- 3 Excommunicatio, & anathema an, & in quo
differant, in c. Cum non ab homine, num. 21.
& 23. de iudic. 7
- 3 Excommunicationis verbo maior excommuni-
catio intelligitur, ibid. nu. 22. 37
- 3 Gladius spiritalis ecclesiæ non est ad mortem,
sed ad medelam, ibid. nu. 45. 12
- 6 Excommunicatus & suspensus à iure potest ex-
communicari, & suspendi ab homine, in cap.
Accusatum, num. 7. de timonia. 148
- Vide in ver. Censura.
- 3 Excommunicationis sententia, & declaratoria
in quo differant, in c. Non potest, num. 15. de
sent. & re iud. 233
- 6 Excommunicatus retinet beneficia prius obtine-
ta, licet non possit de nouo acquirere, in c. Ad
abolendam, num. 40. de hæret. 314
- 7 Excommunicationis poena nulla est maior in
ecclesia, in c. Sacro, num. 23. de senten. excom-
munic. 200

Excommunicatio à quo.

- 5 Excommunicandi ius non competit non prala-
to, in c. Procuratores, n. 49. de censib. 280
- 7 Excommunicationis materia, & illius cognitio
spectat ad iudicem ecclesiasticum tantum, in
c. Sacro, num. 27. & seqq. vsque ad num. 34. de
sent. excomm. 200
- 7 Eius vis fuit in ecclesia etiam temporibus
Apostolorum, in c. Sacro, num. 28. de senten.
excomm. 200
- 7 Iudici seculari nefas est prohibere iudici eccle-
siastico ne quem excommunicet, vel mādare vi
latam excommunicationem reuocet, ibidem
num. 30. 200
- 7 Excommunicatio vbi minus ritè, resciendè lata
fuit, ad solum superiorem ecclesiasticum spe-
ctat errorem corrigere, ibidem num. 31. 201
- 3 Excommunicatio lata in Ordinarium à Dele-
gato non offensis litteris sue commissionis,
est ipso iure nulla, in c. Cum in iure, num. 39.
de offic. Delegat. 406

Excommunicatio in quas.

- 3 Excommunicatio lata in Capitulum an teneat, in
c. Olim, nu. 2. de lit. contest. 104
- 5 Excommunicatio prohibetur ferri in vniuersita-
tem, 104

INDEX RERVM,

- tem, in c. Ad huc, n. 66. de Relig. domibus.
pag. 112
- 7 Excommunicatio non ligat nisi personam veram
in cap. Responsio, num. 65. & 69. de sentent.
excomm. 192
- 7 Excommunicatione non ligatur nisi persona ra-
tionalis, & baptizata, ibid. num. 67. 192
- 7 Excommunicatione ut quis ligetur quas qualita-
tes habere debeat, ibidem num. 70. 192
- 7 Excommunicatio lata à Papa in vniuersitatem,
an valeat, ibid. n. 88. 194
- 7 Et an liget innoctios, ibidem num. 89. 194
- 7 Et quid in foro possit ibid. num. 90. 194
- 7 Ecclesia non potest per excommunicationem,
excludere à regno Dei nisi indignos, qui per
peccatum mortale charitatem amiserint, ibid.
num. 92. 194
- 7 Excommunicatio lata in vniuersitatem ab Inle-
rioribus à Papa au liget, & timenda sit, ibid.
num. 93. & seq. vsque in fin. 194
- 7 Excommunicatio lata in vniuersitatem non po-
test referri ad singulos, ibid. num. 95. & seqq.
pag. 194
- 7 Contrarium, ibid. num. 106. & seqq. 194
- 7 Excommunicatio generaliter lata in vniuersita-
tem referri non potest nisi ad capaces excom-
municationis, ibid. n. 109. 196
- 7 Excommunicatio lata in vniuersitatem an dica-
tur lata contra illius privilegium, ibid. n. 115.
pag. 197
- Excommunicatio lata ab Episcopo in Abbatem
tenentem visitari,
Vide in ver. *Visitationem impediens*.
- 5 Episcopus qui excommunicat exemptum renuen-
tem visitari non est puniendus, nisi appareat
de illius malitia, vel crassa ignorantia, in c.
Procuratores, n. 37. de cens. 179
- Excommunicatio Episcopi in exemptos renuen-
tes visitari,
Vide in ver. *Visitationem impediens*.
- Excommunicatio an, & quando ferri possit in
Clericum non soluentem,
Vide in ver. *Clericus quoad privilegium cap.
Ordinarum*.
- Excommunicatio in debitorem,
Vide in ver. *Debitor*.
- 7 Privilegiai quod excommunicari non possint
ab Ordinarijs, non debent excommunicari
etiam indirectè, in c. Quanto, n. 1. de privi-
pag. 85
- 7 Excommunicatio lata ab Episcopo in subditos
suos, qui morantur in molendinis, vel coquunt
panem in furnis Regularium exemptorum,
non tenet, ibidem num. 4. 85
- 7 Excommunicatio generalis non ligat nisi subdi-
tos profertentes, in c. A nobis, il primo, n. 1. de
sent. excom. 150
- 7 Excommunicatio in Suffraganeos lata ab Offi-
cialibus Archiepiscopi, qui de facili potest
haberi, ligat, quamvis ferri non debeat, in c.
Responsio, n. 12. de sent. excom. 197
- Excommunicatio quoad absolutionem.*
- 4 Excommunicationibus pluribus ligatus potest
absolui ab vna, nec censetur à reliquis abso-
lueri, in cap. Maiores, num. 61. de Baptism.
pag. 325
- 4 Ab excommunicatione iniusta non fit absolutio,
sed relaxatio, in cap. Odoardus, n. 3. de solut.
pag. 194
- 4 Contrarium, ibidem num. 4. 194
- 4 Declaratur si iniustitia sit notoria, ibid. num. 9.
10. & 11. 194
- 7 Excommunicatus à suo Episcopo non potest
absolui ab alieno, in c. Omnis, n. 80. de pen.
& remis. 133
- 7 Absolutionis forma non seruata excommuni-
catus non intelligitur absolutus, in cap. Si ali-
quando, cum. 8. & 13. de sent. excommu-
pag. 183
- 7 Excommunicatus non presumitur quem Papa
ad osculum scienter admisit, ibidem cum. 10.
pag. 183
- 7 Excommunicati vigore constitutionis, quam
Papa vult haberi pro infecta, non indigent ab-
solutione, ibid. n. 12. 183
- 3 Excommunicatus non debet absolui nisi prius
de iniuria satisfaciatur, in c. Nullus, n. 15. de
foro compet. 14
- 7 Excommunicatus ab episcopo si ad Metropolita-
num appellet, potest ab illo absolui, in c. ver-
tuas, n. 1. de sent. excom. 175
- 7 Metropolitanus tamen suffraganeo deferens po-
test eum remittere absolvendum, ibid. num. 2.
pag. 175
- 7 Et tenetur remittere si eius excessus fuerit mani-
festus, ibid. n. 3. 175
- Vide in ver. *Excommunicatio quoad appella-
tionem*.
- 7 Absolutionem petens fatetur se excommunica-
tum nisi protestetur, ibidem num. 27. 176
- Auditor Camere an possit appellantes abque-
re ab excommunicatione,
Vide in ver. *Auditor Camera*.
- 7 Excommunicatus in quo apparuerunt in morte
contritionis euidentia ligna, post mortem,
absoluitur ab eo, à quo vinens fuerat absol-
uendus, in cap. A nobis, il secondo, n. 1. & 3.
& 30. de sent. excom. 163
- Vide in ver. *Absolutio*.
- Et in ver. *Excommunicatio nulla, vel iniusta*.
- 7 Heredes ab ecclesia pro ipso satisfacere com-
pelluntur, in d. c. A nobis, il secondo, n. 2. & 3.
& 31. de sent. excom. 163
- 7 Excommunicato defuncto non est communican-
dum ante absolutionem nec pro ipso orau-
dum, licet sit quoad Deum absolutus, ibidem
num. 3. 163
- Vide in ver. *Excommunicatio quoad partici-
pationem*.
- 7 Absolutionis formula pro excommunicato, qui
in excommunicatione decessit, ibid. cum. 1. 4.
pag. 164
- 7 Excommunicatus ex pluribus causis si in abso-
lutione omnes non expressit, non habetur
pro absoluto, in cap. Cum pro causa, num. 5.
de sent. excom. 159
- 7 Excommunicatione vna, vel pluribus ligatus, &
ex pluribus causis an possit absolui vnica ab-
solutione, ibidem num. 2. 159
- 7 Episcopus non potest absolueri eum, qui leuiter
percutit Clericum sine speciali commissione,
iuxta vnum intellectum, in cap. Peruenit, n. 1.
& seqq. de sent. excom. 148
- 7 Qui reprobarur, ibid. num. 4. & seqq.
- 7 Episcopus absoluit pro leuissima iniuria Clerico
illata, ibidem num. 3. 148
- Vide

ET VERBORVM.

Vide in ver. *Episcopus quoad absolutionem.*

- 7 Excommunicati pro leui manu iniunctione in Clerum possunt per episcopum absolui, ibid. num. 8. 148
- 7 Excommunicati ob percussione[m] Clericorum, quibus casibus per episcopum absolui possint, compendiosa distinctio, ibid. num. 9. 148
- 7 Prælati inferior habent jurisdictionem quasi episcopalem an possint absolvere subditos ab excommunicatione ob leuem Clerici percussione[m], ibid. num. 10. & seqq. vsque in finem. pag. 149
- 7 Absolutio ab excommunicatione ob leuem Clerici percussione[m] regulariter spectat ad solum episcopum, ibid. num. 11. 149
- 7 Declaratur, ibidem num. 12. 149
- 4 Prælati inferior habent infra episcopalia potestatem absolueri ab excommunicatione Canonis quando Canon eam non reservat, ibid. num. 14. pag. 149
- 7 Vicarius episcopi, & Vicarius Capituli Sede vacante absolunt ab excommunicatione Canonis si levis sit percussio, ibidem num. 16. pag. 149
- 6 Excommunicatus licet absolutus in foro animæ non potest se immiscere Divinis Officijs, in cap. Postulatus, num. 16. de Cler. excommu. pag. 339
- 6 Et in publico debet se gerere tanquam excommunicatum, ibid. n. 17. 339
- 6 Et puniri potest in foro iudiciali, ibid. num. 18. pag. 339
- 6 Excommunicatus per absolutionem in foro penitentiali à quibus liberetur, ibid. n. 20. & seqq. pag. 339
- 6 Absolutio ab excommunicatione in foro animæ non tollit penas fori externi, ibidem num. 21. pag. 339
- 6 Excommunicatus absolutus in foro conscientie tantum, parte opponente nunquam debet admitti ad participationem sacramentorum, ac divinatorum celebrationem, ibidem num. 23. pag. 339
- 7 Vide in ver. *Excommunicationis effectus.*
- 7 Excommunicatus pro manifesta offensa non absoluitur cum cautione, sed satisfactione præmissa nisi satisfactio concernat spiritualia, in cap. Ex publico, num. 8. de convers. coniugar. pag. 153
- 1 Absolvere potest inferior ab excommunicatione lata à Canone tam Papæ, quam episcopi, si illius conditor absolutionem sibi non reservavit, in c. Canonum statuta, num. 32. de Const. 21

Excommunicatio quoad appellationem.

- 7 Excommunicatus ab episcopo si ad Metropolitanum appellat, potest ab illo absolui, in cap. Per tuas, num. 1. de sentent. excommu. pag. 175
- 7 Metropolitanus tamen Suffraganeo deferens potest eum remittere absolvendum, ibid. n. 2. pag. 175
- 7 Et tenetur remittere si eius excessus fuerit manifestus, ibid. n. 3. 175
- 7 Excommunicatus appellatus ab iniuncta excommunicationis non auditur, nisi prius petat absolutionem, ibid. n. 4. & n. 10. 175

- 7 Secus si dicat sententiam nullam, ibid. n. 9. & 8. pag. 175
- Vide in ver. *Excommunicatio nullus, &c.*
- Et in ver. *Excommunicationis exceptio.*
- 7 Excommunicatus potest appellare, & appellationem persequi, licet absolutionem non petat, ibid. num. 14. & 35. 175
- 7 Declaratur, ibid. n. 16. & 40. 175
- 7 Appellatio est species defensionis quæ excommunicato non denegatur, ibid. n. 15. 175
- 7 Appellatio ab excommunicatione operatur effectum devolutivum, non executivum, ibidem num. 19. 176
- 7 Excommunicatio trahit secum executionem, ibid. n. 20. 176
- 7 Appellatio à comminatione excommunicationis datur ad utrumque effectum, ibid. num. 22. pag. 176
- 7 Secus à comminatione declaratoria, ibid. n. 23. pag. 176
- 7 Appellatio à declaratoria excommunicationis datur ad effectum devolutivum, & suspensivum, ibid. num. 24. & 45. cum duobus seqq. pag. 176
- 7 Appellare quis potest à declaratoria excommunicationis, & appellationem persequi absque eo quod petat absolutionem, ibid. num. 26. pag. 176
- 7 Appellans à declaratoria excommunicationis quamvis non egeat absolutione, tamen ad cautelam potest absolui à Metropolitano, ibidem num. 28. 177
- 7 Nisi absolutio sit Sedi Apostolicæ reservata, ibid. n. 30. 177
- 7 Appellans à declaratoria excommunicationis non auditur si excessus sit notorius, ibid. n. 47. & 48. 178
- 7 Appellatio à comminatione, vel declaratoria censuratum, 178

Vide in ver. *Censura.*

Excommunicatio quoad denunciationem.

- 1 Excommunicatus per declarationem amplius non ligatur, eum ab initio ligatus iam fuisse, in cap. Quoniam, num. 54. de Constitut. pag. 183
- 3 Regulares excommunicati ob notorium delictum an possint ab Episcopo denunciari, in c. Non potest, num. 7. & seqq. vsque in fin. de sent. & re iudic. 231
- 3 Milles Hierosolymitanus qui Parochum publicè percussit, non potest ab episcopo declarari excommunicatus, ibidem num. 2. & 12. pag. 231
- 3 Declaratoria excommunicationis an requirat citationem partis, ibidem num. 9. & num. 17. pag. 231
- 3 Regulares sacramenta ad ministrantes sine Parochorum licentia possunt ab episcopo denunciari excommunicati, ibidem num. 11. pag. 231
- 3 Denunciatio, & declaratio circumscripta citatione non est actus iurisdictionis, ibid. num. 13. & 15. 231
- 3 Declaratio post appellationem est valida, ibid. num. 14. 231
- 3 Exemptus notoriè excommunicatus potest declarari ab episcopo, ibidem num. 16. 231

Excom-

INDEX RERVM

3 Excommunicationis sententia & declaratoria
in quo differant, ibidem num. 18. 233

Excommunicationis effectus.

- 6 Excommunicatus vel suspensus etiam non de-
nunciatus de iure communis est destitutus omni
facultate beneficii conferendi, in c. Quod a
prædecessore, num. 78. de schismat. 236
- 8 Et quid in occulte excommunicato, ibidem
num. 79. 236
- 6 excommunicati non sunt privati beneficiis ante
excommunicationem canonicè obrentis, nec
sunt privati nisi in excommunicatione in-
sorduerint, ibid. nu. 92. 238
- 6 Excommunicati in vim Constitutionis Ad euitā-
da, retinent iurisdictionem respectu non ex-
communicatorum privilegio alieno, non pro-
prio, ibid. num. 94. 238
- 6 Excommunicatus proutus a Papa de Parochia-
li cum eis sola absolutio nisi a censuris potest
non excommunicatis administrare Sacramen-
ta ex Concilio Constantinensi, secus de iure
communis, ibid. num. 112. 241
- 7 Excommunicatis & interdictis prædicari potest
verbum Dei, 10 c. Responsio, num. 1. de senten-
tiis. 286
- 7 excommunicati licet possunt ecclesiam ingredi,
dummodo officium non audiant, ibid. num. 3.
pag. 286
- 7 Contrarium, ibid. n. 6. & seqq. 286
- 7 excommunicatus permittendus est per ecclesiam
transire, ibid. num. 7. 286
- 7 Excommunicatus Missam audiente extra eccle-
siam Sacerdos celebrare debet nisi iuxta Capitulum
Canonem, ibidem nu. 4. 286
- 7 Orare non licet in ecclesia in qua excommuni-
catus exiit non orandi causa, ibidem num. 5.
pag. 286
- 7 excommunicatis licitum est communicare ad
finem ut ad penitentiam reducantur, ibidem
num. 6. 286
- 7 Excommunicatus siue occultus, siue manifestus
nullo tempore intrare debet ecclesiam nisi ad
audiendam prædicationem verbi Dei, ibidem
num. 7. 286
- 7 excommunicatis non denunciatis, nec publicis
Clericorum percussoribus, an liceat ecclesiam
ingredi post constitutionem Concilii Constā-
tensis, ibidem num. 11. 287
- 7 excommunicatus traditur Diabolo corporaliter,
& spiritualiter, ibidem num. 40. 289
- 7 Excommunicatorum corpora non sunt exhumā-
da si a fidelibus discerni non possint, in c. Cum
propter, num. 54. de interdictis. 289
- 8 Excommunicatus in una diocesi haberi haberi
debet pro excommunicato in universo Orbe,
in c. Treugas, num. 6. de Treug. & pac. 322
- 6 Excommunicatio impedit promotionem, in
c. Ex litteris, n. 3. de furtis. 287
- Violentiam immunitatem ecclesie an sit excom-
municatus.

Vide in ver. Immunitas Ecclesiarum.

- 7 Excommunicatio separat a corpore Christi, in
c. Sacro, num. 24. de sent. excomm. 200
- 7 Excommunicatus pro violenta manuum inie-
ctione in Clericos ante denunciationem vitan-
dus est, nisi sit occultus, in c. Cum non ab ho-
mine, nu. 1. de sent. excomm. 247

Vide in ver. Excommunicatio quoad partici- pationem.

- 6 Excommunicationis notitiam habens per samā,
& celebrans deponitur de rigore, in cap. Illud,
num. 1. de Cler. excomm. minit. 237
- 5 Excommunicatus ecclesiam construens de con-
sensu episcopi, quamvis non debuerit adole-
scere, tenetur patronus, sed excommunicatione
non habetur ante absolutionem, in c. Nobis,
num. 12. de iurepatr. 251
- 7 Excommunicatus per episcopum remanet ex-
communicatus etiam post mortem episcopi,
in c. A nobis, li primo, num. 57. de senten. ex-
comm. 255
- 6 Excommunicato beneficii collatio facta non va-
let, & scienter conferens a beneficiorum col-
latione suspenditur, in c. Postulatis, nu. 1. & 2.
& 2. de Cler. excomm. 337
- 6 Secus si ignoranter, ibid. nu. 9. 337
- 6 Excommunicatus tenetur cedere beneficio post
excommunicationem obtentum, nec potest illud
salva conscientia retinere, ibid. num. 3. 337
- 6 Excommunicato etiam occulto collatio benefi-
cij facta est nulla, ibid. num. 9. & seqq. 338
- 6 Excommunicato collatio beneficii facta non
tenet, etiam si communi reputatione habeatur
pro absoluto, in d. c. Postulatis, nu. 11. de Cler.
excomm. 338
- 6 Nec validatur per sequentem absolutionem,
ibid. num. 12. 338
- 6 Collatio beneficii facta excommunicato absol-
uto in foro penitentiali in vim bullæ Cruciatæ,
vel Iubilæi an sit valida necne, ibid. num. 13. &
seqq. usque in fin. 338
- 6 Excommunicatus licet absolutus in foro anime
non potest se innuicere Divinis officiis, ibid.
num. 16. 339

Vide in ver. Excommunicatio quoad absol- utionem.

- 6 Et in publico debet per se gerere tanquam ex-
communicatum, ibid. nu. 17. 339
- 6 ar puniti potest in foro iudiciali, ibidem num. 18.
pag. 339
- 6 Excommunicatus quibus penis astringatur in fo-
ro anime, & in quibus in foro externo; ibid.
num. 20. 339
- 6 Excommunicatio occulta in foro externo non
impedit beneficii ascensionem, ibid. num. 24.
pag. 339
- 7 Excommunicatus qui scienter recipit ordines
deponendus est, si est Clericus secularis, si Re-
gularis ab executione Ordinem est suspen-
sus, in c. Cum illorum, num. 1. & 8. de senten.
excomm. 171
- 7 Dispensat solus Papa cum Clerico seculari, qui
ignorans ius, vel factum lo excommunicatione
recipit ordines, ibidem num. 2. 172
- 7 Sed cum Regulari dispensat Abbas si ignoran-
tia est probabilis, & factum non est graue, ibid.
num. 3. & num. 26. 172

Excommunicationis exceptio.

- 3 Excommunicationis exceptio quamvis sit dila-
toria, tamen proponi potest quandoquunque
etiam post sententiam, in c. Intellectus, nu. 17.
de ordin. cognit. 226
- 7 Exceptio excommunicationis repellit a limine
iudicii, & impedit litis ingressum, in cap. Per
tuas,

- uas, num. 37. de senten. excom. 178
 7 Et potest opponi in qualibet parte iudicii, ibid. num. 38. 178
 7 Excommunicatus est officio iudicis repellendus, licet excommunicationis exceptio non opponatur, ibid. num. 39. 178
 7 Appellare quis potest à grauamine, & appellationem, prolequi, non obstante exceptione excommunicationis, ibid. num. 40. 178
 7 Etiam si fuerit excommunicatus pro eadem causa, pro qua est in iudicio, ibidem num. 41. pag. 178
 Vide in ver. Excommunicatio quoad appellationem.

Excommunicatio ad finem reuelationis.

- 7 Monitoria ad finem reuelationis decerni non possunt ab Abbatis nullius diocesis habentibus episcopalem iurisdictionem, sed petenda sunt à Sede Apostolica, in c. Accedentibus, n. 25. & 47. de excess. Pralat. 14
 7 Legati de Latere non prohibentur à Concilio Tridentino huiusmodi excommunicationes decernere, in c. Quoniam, num. 44. de offic. Delegat. 403
 Quid in Vicario Episcopi, Vide in ver. Vicarius Episcopi.
 7 Excommunicationes ad finem reuelationis relinquuntur arbitrio iudicis, in c. Sacro, num. 39. de sent. excom. 203
 7 Monitoria ad finem reuelationis quo ad subditos Abbatis iurisdictionem quasi episcopalem habentis petenda sunt à Sede Apostolica, ibid. num. 38. 203
 7 Et quid si Abbas habeat dictam iurisdictionem in vna parte diocesis, sed appellationes ab ipso ad episcopum interponantur, ibid. num. 59. & seqq. vique in fin. 203
 7 Monitoria ad finem reuelationis pro locis nullius diocesis petenda sunt à Sede Apostolica, in c. Quoniam, n. 44. de offic. Delegat. 403

Excommunicatio minor.

- 7 Excommunicati minori excommunicatione in ecclesiam intrare non prohibentur, in cap. Responso, num. 23. de sent. excom. 187
 7 Communicans excommunicato extra crimen incurrit minorem excommunicationem, & reconciliari potest sine iuramento per simplicem Sacerdotem, in c. Nuper, num. 3. & 14. de sent. excom. 167
 7 Et quid post Constitutionem Concilij Constantiensis, ibidem num. 15. vers. Ceterum, pag. 167
 Vide Excommunicatio quoad participationem.

Excommunicatio lata sententia, vel deferenda.

- 5 Excommunicatio lata sententia an inducatur per hæc verba, scilicet excommunicatus ab omnibus excluditur, in c. Super specula, num. 1. vique ad num. 8. Ne Cler. vel Monach. 431
 7 Incipit ver. importat excommunicationem ipso iure, in c. Sacro, num. 57. de senten. excom. pag. 203
 Repertorium in 5. libros Decret.

Vide Verba lata sententia.

Excommunicatio quoad monitionem.

- 7 Prælati excommunicare non debet, nisi monitione præmissa, & ex manifesta, & rationali causa, in c. Sacro, num. 1. & 4. de senten. excommun. 198
 7 Excommunicatio fieri non debet, nisi trina monitione præmissa, ibid. nu. 6. 199
 7 Vel vna pro omnibus cum competentibus diebus interuallis, ibid. num. 16. 199
 7 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 19. 199
 7 Prælati excommunicant vnicuique monitione præmissa non incidit in penam c. Sacro, ibidem num. 7. 199
 7 Monitio ex causa est arbitraria, & potest omitti quando est periculum in mora, ibidem num. 8. pag. 199
 7 Monitio debet premiti quando excommunicatio fertur pro culpis præteritis, scilicet si pro futuris, ibid. num. 9. 199
 7 Monitio non requiritur si excessus sit notorius, ibidem num. 10. 199
 7 Contrarium, ibid. num. 11. 199
 7 Declaratur, ibid. num. 12. 199
 7 Monitio non est necessaria si excommunicatio fertur ad defensionem sui iuris, ibidem num. 13. pag. 199
 7 Prælati Regularis si excommunicet Monachum non præmissa monitione, & non in scriptis an incidat in penam interdicti per mensuram ab ingressu ecclesie, ibid. num. 14. & seqq. pag. 199
 7 Excommunicatio non præmissa monitione est iniusta, sed non est nulla, nisi feratur in participantibus, ibid. num. 17. & 26. 200
 7 Monitio ex Concilio Tridentino potest fieri etiam per edictum, sed de iure communi fieri debet personaliter, ibid. num. 20. 200
 7 Fallit in quatuor casibus, ibidem num. 21. 200

Excommunicatio nulla, vel iniusta.

- 4 Ab excommunicatione iniusta non fit absolutio, sed relaxatio, in cap. Odoardus, num. 5. de solut. 294
 4 Contrarium, ibidem num. 6. 294
 4 Declaratur, si iniustitia sit notoria, ibid. num. 9. 10. & 11. 294
 4 Excommunicatus iniuste repetit fructus medij temporis, in c. Licet, num. 157. de præb. 176
 7 Nullitas, & iniustitia excommunicationis in quibus differant, in c. Per tuas, num. 7. & seqq. vique ad num. 26. de senten. excom. 175
 7 Excommunicationem qui dicit nullam auditur, licet non petat absolutionem pure, vel ad cautelam, ibidem num. 8. & 44. 175
 7 Et quid si fuerit excommunicatus propter notorium excessum, ibid. num. 47. & 48. 175
 7 Excommunicationem qui dicit iniustam volens probare eius iniustitiam non auditur nisi ante omnia petat absolutionem, ibid. num. 10. pag. 175
 Vide in ver. Excommunicatio quoad absolutionem.
 Et in ver. Excommunicatio quoad appellationem.

- 7 Excommunicatio etiam iniusta ligat quoad ecclesiam militantem, ibidem num. 11. 175
- 7 Excommunicatus iniuste non petendo absolutionem videtur contemnere sententiam ecclesiasticam, & ex huiusmodi contemptu ligatur etiam quoad Deum, ibid. num. 11. 175
- 7 Excommunicationem dicens iniustam absolutur pure, sed dicens nullam quatenus non egeat absolutione, tamen solet absolui ad cautelam, ibid. num. 17. 176
- 7 Nisi dicatur, & infra octo dies probaretur excommunicatus pro manifesta offensa, ibidem num. 18. 176
- 7 Excommunicationem ubi quis dicit nullam, non modo infirmitas ad superiorem ecclesiam deulbitur, sed etiam suspenditur effectus sententiae, ibid. num. 21. 176
- 7 Subditi qui falso conqueritur se excommunicatum iniuste puniunt, in c. Sacro, num. 2. de scuten. ex com. 198
- 7 Excommunicatio dicitur iniusta ex causa ex animo, & ex ordine, ibidem num. 3. & seqq. pag. 198
- 7 Excommunicatio ubi minus rite, recteue latetur ad solum superiorem ecclesiasticum spectat errorem corrigere, ibidem, num. 32. pag. 201
- Excommunicatio quoad participationem.*
- 1 Excommunicatum vitare inbetur episcopus quoties absolutio est dubia, in cap. Ne innitatis, num. 185. de Const. 65
- 6 Excommunicari omnes etiam non denunciati ante Concilium Constantiense dicebantur non tolerari, in cap. Quoad a Prædecessore, num. 36. de schismat. 238
- 6 Excommunicati denunciati dumtaxat, aut Notarii Clericorum percussores ex Concilio Constantensi dicuntur non tolerari, ibid. num. 40. & 54. 238
- 6 Excommunicato notorie nisi sint denunciati, aut notarii Clericorum percussores ex Concilio Constantensi non sunt vitandi, ibid. num. 46. & 54. 238
- 6 Excommunicati omnes notorie ex Constitutione Lateranensi visitari debent etiam si non sint nominatim denunciati, aut notarii Clericorum percussores, ibidem num. 56. 238
- 6 Communicatio in Divinis cum excommunicatis est culpa mortalis, ibid. num. 61. 234
- 6 Et quid extra Divina, ibid. d. n. 62. remissive. pag. 234
- 6 Communicantes in Divinis cum excommunicatis incidunt in excommunicationem maiorem, quæ non infligitur nisi pro mortali reatu, ibid. num. 67. 234
- 6 Excommunicati in quibus actibus de iure comuni sint vitandi, ibidem num. 104. 240
- 6 Notorie excommunicati vitari debent etiam ante declarationem, ibid. num. 105. 240
- 6 Communicatio cum excommunicatis maiori excommunicatione extra crimen an sit mortalis, ibid. n. 106. 240
- 6 Excommunicato in ecclesiam ad orandum ingrediende cessandum est a divinis etiam Missa inchoata, si nondum ceptus sit Canon, ibidem, num. 107. 240
- 6 Communicatio cum excommunicatis in administratione, vel receptione sacramentorum est culpa lethalis, ibidem num. 108. 240
- 7 Excommunicatum alloquens in his quæ pertinent ad salutem etiam alia verba interponat excommunicatus non est, in cap. Cum voluntate, n. 1. & 8. de sent. excom. 204
- 7 Excommunicato an liceat communicare in spectaculis ad salutem corporis, ibid. num. 10. pag. 205
- 7 Et quid in oratione, mensa, & cohabitatione, ibid. num. 11. 205
- 7 Excommunicatum alloquens conversionis causa an possit verba interficere, quæ ad absolutionem non faciunt, ibid. n. 12. 205
- 7 Excommunicatus etiam per litteras salutari non debet, in c. Si aliquando, n. 9. de sent. excom. pag. 183
- 7 Excommunicato licitum est communicare in his quæ pertinent ad salutem animæ, ibid. num. 17. pag. 183
- 7 Non tamen salutando eum, aut cohabitando, vel orando cum eo, ibid. num. 18. 183
- 7 Contrarium, ibid. num. 21. & seqq. 183
- 7 Excommunicato licitum est communicare etiam per litteras in spectantibus ad salutem, ibid. num. 19. 184
- 7 Excommunicatum alloquens correctionis causa potest etiam interficere verba placentia, & signa dilectionis offendere, ibid. n. 21. 184
- 7 Imo & cum eo participare in mensa, & cohabitatione, dummodo hoc faciat principaliter, ut eum ad penitentiam inducat, ibid. num. 22. pag. 184
- 7 Communicans excommunicato scienter in crimine excommunicatus est, & non potest absolui, nisi ab excommunicatore, vel ipsius superiore, & cum iuramento, in cap. Nuper, n. 2. & 14. de sent. excom. 167
- 7 Communicans excommunicato extra crimen incurrit minorem excommunicationem, & reconciliari potest sine iuramento per simplicem Sacerdotem, ibidem num. 3. & 14. 167
- 7 Et quid post Constitutionem Concilii Constantensis, ibidem n. 15. vers. Cæterum aduerse, pag. 167
- 7 Communicans criminoso in crimine præiudicando illi consilium, auxilium, vel favorem tenetur eadem pena cum principali, ibid. num. 11. pag. 167
- 7 Communicare excommunicato quis dicitur non solum comedendo, loquendo, vel disculando, sed etiam cum ipso orando, ibid. num. 13. pag. 167
- 7 Communicans scienter cum excommunicato extra crimen, an peccet mortaliter, ibid. n. 15. remissive. 167
- 2 Excommunicatus non est qui absolute coactus cum excommunicato communicat: scilicet si coactus fuerit conditionalis, in c. Sacris, n. 2. de his qui vi mer. caus. 588
- 2 Excommunicato scienter communicans an peccet mortaliter, in c. Sacris, num. 25. & seqq. vsque in fin. 590
- 2 Quid si communicet per actum cadentem in constantem virum, ibidem num. 27. 31. & 45. pag. 590
- 2 Quid si communicet in oratione, consilio, & similibus, ibid. num. 33. & 35. 590
- 2 Et quid si finitis frequenter, ibid. num. 47. 590

- 1 Quid si excommunicatio sit lata etiam in participes, ibid. n. 34. & 40. 590
- 1 Quid si coniungatur in Diuinis, ibid. n. 35. & 40. pag. 590
- 1 Quid si in crimine, ibidem num. 35. 36. & 40. pag. 590
- 1 Quid si communicet cum excommunicatis à Canone, vel ab homine, ibidem n. num. 39. pag. 590
- 1 Quid si in contemptum clauium, vel superioris, ibid. n. 39. & 40. 590
- 1 Et quid post Concilium Constantiense, ibidem num. 43. 590
- 7 Excommunicato communicare quis potest licite ad emendum, vel recipiendum viciu necessaria, ne fame pereat, ibidem num. 36. & 32. pag. 590
- 3 Excommunicato communicans etiam simpliciter ligatur maiori excommunicatione si lata fuerit etiam in participes, ibid. num. 34. & 40. pag. 590
- 1 Idem si communicet in crimine, in Diuinis, vel in contemptum, ibidem num. 35. & seq. & 40. pag. 590
- 1 cum Excommunicato communicans etiam in Diuinis ob metum mortis non peccat mortaliter, ibid. num. 36. 591
- 1 Contrarium, ibid. n. 38. & 46. 591
- 1 cum Excommunicatis à Canone, vel ab homine post Concilium Constantiense licitum est communicare etiam in Diuinis, nisi sint publice denunciati, vel Notarii Clericorum percussores, ibid. num. 43. 591

Vide in ver. *Constantiensis Concilij constitutio*.

- 1 Et cum publice denunciatis scienter communicare etiam simpliciter est mortale peccatum, ibid. n. 44. 591
- 1 Nec excusat metus etiam cadens in constantem virum, ibid. num. 45. 591
- 1 cum excommunicatis communicare in oratione, conuiuio, & similibus, imo etiam in Diuinis est prohibitum ex Constitutione Ecclesie, ibid. num. 47. 591
- 7 cum Excommunicato defuncto non est communicandum ante absolutionem, nec prius ipso nrandum, licet sit quoad Deum absolutus, in cap. A nobis, il secundo, nu. 3. de sent. excom. pag. 163

Vide in ver. *Excommunicatio quoad absolutionem*.

- 7 Excommunicatus pro violenta manuum iniectione in Clericos ante denunciarionem vitandus est nisi sit necculatus, in cap. Cum non ab homine, num. 1. de sent. excom. 147

Excommunicatio ob persecutionem Clerici, &c.

- 6 Excommunicatus est qui volens percutere vnum Clericum percussit alium, in cap. Ad audientiam, num. 70. de homic. 268
- 6 Excommunicatus est permittens Clericum percussu si potuit prohibere, & non prohibuit, in cap. Suscepimus, num. 22. de homicidio. 257
- 7 Excommunicatus est qui Clericum detinet in custodia publica, vel priuata, aut in vinculis etiam sine corporali lesione, in c. Nuper. n. 1. & 4. de sent. excom. 167
- 7 Declaratur procedere si hoc faciat animo infe-

- rendi iniuriam, seu violentiam Clerico, secus aliam ob causam, ibid. n. 12. 167
- 7 Excommunicatus est qui de manu Clerici rapit, vel quæ illius carpoti adhibent, aut eum per vestem tenet, aut per frænum equi, ibid. nu. 9. pag. 167
- 7 Mortuum Clericum percutions an sit excommunicatus, in c. A nobis, il secundo, num. 23. & seq. de sent. excom. 165
- 7 Excommunicatus non est interficiens Clericum, qui contempto Clericali habitu se enormitatibus immiscuit, in c. Cum non ab homine, n. 2. de sent. excom. 147
- 7 excommunicati ob violentam manuum iniectionem in Clericum non tenentur in multis casibus adire Sedem Apostolicam, in cap. Perpendimus, num. 1. de sentent. excomm. pag. 156
- 7 Percutions seu interficiens Clericum qui dimisso habitu secus, & enormitatibus se immiscuit, non est excommunicatus, ibid. num. 3. & 13. pag. 156
- 7 excommunicatus pro violenta manuum iniectione in Clericum regulariter non absoluitur nisi à Papa, in c. Cum illorum, n. 4. de sent. excom. pag. 171
- 7 Fallit in casibus hic enumeratis, ibid. n. 5. & seq. pag. 171
- 6 Clericum interficiens ob necessariam proximam defensionem non est excommunicatus, in cap. Periclitio, n. 5. de Homic. 271
- 7 Clericum percutions quibus casibus in excommunicatione non incidat, in cap. Cum voluntate, n. 39. de sent. excom. 207

Excommunicatio quas ob causas.

- excommunicatio lata ab episcopo in Abbatem, reuocentem visitari, Vide in ver. *Visitacionem impediens*.
- 5 episcopus tueri potest possessionem suam ætem materialibus, in cap. Procuraciones, num. 29. & 44. de cens. 279
- 5 episcopus excommunicans rebelles prius conseruatione suæ possessionis, non procedit vt iudex, sed vt pater, ibid. n. 33 & 40. 279
- 5 Declaratur, ibid. n. 49. 279
- 5 Possessionem suam potest episcopus excommunicacione rueri, etiam lite pendente coram Papa, vel Metropolitano, ibidem num. 33. pag. 279
- 5 excommunicatio lata ab episcopo in rebelles pro conseruatione suæ possessionis tenet, etiam si cause cognitio, & manicio non præceßerit, ibid. u. 34. 279
- 5 Declaratur, ibid. n. 49. 279
- excommunicatio in Clericum non solucentem, Vide in ver. *Clericus quoad primitiæ cap. Odoardus*.
- excommunicatio in debitorem, Vide in ver. *Debitor*.
- 3 excommunicatus potest iterum excommunicari in cap. Nullus, n. 12. & seq. de iuro compet. pag. 53
- 7 excommunicatio ab homine non fertur nisi prius contumacia, in c. Per tuas, num. 43. de sent. excom. 178
- 7 Mortuos exenterantes, membrarum concidentem, sicut aquis coquentes excommunicati sunt, 178

INDEX RERVM,

- in c. A nobis, il secondo, n. 20. de senten. excom.
pag. 164
- Vide in ver. *Mortuus*.
- Excommunicatio ob violatam immunitatem, vel
libertatem ecclesiasticam,
Vide in ver. *Immunitas ecclesiarum*.
Et in ver. *Libertas ecclesiastica*.
- 7 Prælati excommunicare non debet, nisi moni-
tione præmissa, & ex manifesta, & rationabili
causa, in c. Sacro, num. 1. & 4. de sent. excomm.
pag. 198
- 7 Excommunicatio fertur propter contumaciæ
persecutionem, ibidem num. 5. 12. & 23. & 29.
pag. 199
- 7 Excommunicatio non infligitur nisi pro culpa
mortali cum contumacia, ibid. nu. 24. 200
- 7 Excommunicationis ferendæ causa in obligatos
in forma Camere est contumacia, ibidem
num. 58. 203
- 7 Excommunicatio regulariter non ligat nisi ex
contemptu, in c. A nobis, il primo, num. 39. de
sent. excom. 254
- Excommunicatio reservata, vel non.*
- 7 Excommunicatio propter ingressum in mona-
stia Monialis ad malum finem est Sedi A-
postolicæ reservata, in c. Nuper, num. 36. de
sent. excom. 170
- 5 Excommunicatio in dantes, & accipientes aliquid
ex bonis Novitij ante professionem non in-
tuitur ipso iure, nec est Sedi Apostolicæ re-
servata, in cap. Statuimus, num. 58. de Regular.
pag. 211
- 7 Incendiarij, & effraiores ecclesiarum incident
in excommunicationem Sedi Apostolicæ re-
servatam, in c. Cum pro causa, nu. 7. de senten.
excom. 160
- Excommunicatio ob violatam immunitatem,
vel libertatem ecclesiasticam,
Vide in ver. *Immunitas ecclesiarum*.
Et in ver. *Libertas ecclesiastica*.
- 7 Episcopus potest procedere ad excommunica-
tionem contra non communicantes in Pascha-
tes, sed non expedit, ut absolutionem sibi refer-
ret, in cap. Omnis, num. 46. de penit. & remis.
pag. 129
- Excommunicatio in subsidium.*
- 7 Excommunicatio lata ab episcopo non servata
forma Concilij Tridentini, c. 3. sess. 25. valida
est, in c. Responsio, num. 123. de sent. excomm.
pag. 197
- 7 Episcopus de iure communi prius debebat vi
censura pro executione sue sententiæ, & in
subsidium invocare brachium seculare. Con-
tra post Concilium, in c. Licet, num. 2. de pe-
nis. 94
- Vide in ver. *Censura*.
- 7 Excommunicatio ex Concilio Tridentino non
fertur nisi in subsidium, id est ubi executio rea-
lis, vel personalis in causis tam civilibus, quã
criminalibus nec inon potest, in c. Sacro, n. 18.
25. & 35. de sent. excom. 200
- 7 Si tamen servatur ea forma non servata est valida
& excommunicatus indiget absolutione, ibid.
num. 26. 200
- 7 Iudex si velit excommunicare contumaces, an
sit necesse, ut constet in actis executionem
realem, vel personalem fieri non posse, ibidem
nu. 24. & seqq. vique ad nu. 41. 201
- 7 Censuræ an possint relaxari contra unum ex
duobus teis in solidum obligatis in forma Ca-
meræ, si contra alium tantum possit fieri execu-
tio realis, vel personalis, ibidem nu. 41. & seqq.
vique ad num. 54. 202
- 7 at quid si ex instramento obligationis, vel ea
acti iudiciario suscepcionis censuratum iam
legitimè fuerit irrogata excommunicatio, &
sic agatur de declaratione excommunicationis
iam incurse, ibidem num. 54. 55. & 66.
pag. 202
- 7 Censuræ secundum stylum hodiernum obliga-
tionis Cameralis non sunt relaxandæ contra
reos si fieri possit executio realis, vel persona-
lis, ibidem num. 44. 202
- 7 Excommunicationis gladius ex Concilio Tri-
dentino in subsidium est adhibendus ubi agitur
de excommunicatione ferenda, non autem
ubi agitur de declaratione excommunicationis
iam incurse, ibid. nu. 55. 203
- 7 Tridentinum Concilium c. 3. vers. In causis, sess.
25. non habet locum in pensionarij vigore
litterarum, in quibus cauetur, ut lapsio ter-
mino sententiæ excommunicationis incur-
rant, ibid. num. 56. 203
- 5 Excommuni fieri debent vicissim, & successivè nisi
tanta sit necessitas ut oporteat omnes simul
adelle, in c. Peruenit, num. 7. de Immun. eccles.
pag. 263
- 2 Executio non debet precedere sententiæ, in c.
Perniciosam, num. 10. de offic. Ordin. 427
- 7 Executio est pars iurisdictionis, in c. Cum capel-
la, num. 27. de privileg. 61
- 2 Executio sententiæ capitalis an sit differenda si
compareat aliquis dicens reum esse sibi obli-
gatum ad reddendam rationem alicuius ad-
ministrationis, vel negotiationis, in c. Magnus,
num. 21. de oblig. ad ratiocin. 349
- 2 Executionem & publicationem sententiæ sue iu-
dex cuius territorij potest committere iudici
alterius territorij, in c. Treugas, n. 8. de treug.
& pac. 522
- Vide in ver. *Simonia in executione litterarum
Apostolicarum*.
- 3 Executor litterarum Apostolicarum tribuens ius
intinuendi præter fines rescripti præbet iustam
causam præscribendi, in c. Auditis, num. 9. de
prescript. 223
- 4 Episcopus cogit executores ad exequendas pias
voluntates defunctorum, etiam si testator hoc
inierdixerit, in c. Tua nobis, num. 1. de testam.
pag. 348
- 4 Et dicitur pia voluntas adhuc effectum, etiam
ad non pias causas, ibid. num. 5. vers. Pia autem
voluntas. 348
- 4 Episcopus exequitur ultimam voluntatem cum
certus executor deputatus non est, vel si est, de-
trestat exequi, ibidem num. 2. 348
- 4 Et quid si testator providerit sibi de alio exe-
cutore in casum negligentie primi, ibid. nu. 3.
pag. 349
- 4 Episcopi sunt executores piarum dispositionum
in casibus à iure concessis, ibid. num. 4. 349
- 4 Sed rationes exigere possunt ab administrato-
ribus plorū locorum etiam priuatorum, & in
casibus non concessis à iure, ibid. n. 5. 349

- 4 Executor testamentorum falcidiam non detrahunt, ibid. nu. 6. 349
- 4 Executores compelli possunt ad exequendam, a piam testatoris voluntatem etiam per censuras, ibid. num. 9. 349
- 4 Executoris officium sibi delatum in testamento non cogitur quis acceptare, ibid. 349
- 4 Monitiones quot, & quales requirantur vt executor cogi possit ad implendam testatoris voluntatem, ibid. nu. 10. 349
- 4 Executores testamentorum esse possunt Clerici, & Religiosi etiam ad non pias causas, ibidem num. 18. 350
- 4 Fratres Minores non possunt esse executores testamentorum, ibid. 350
- 4 Legatarius an executor quis sit ex quibus probetur, ibid. num. 21. 351
- 4 Executor censetur qui habet facultatem disponendi ad libitum iuxta voluntatem sibi a testatore secretò communicatam, ibid. num. 23. pag. 351
- 4 Executoris officium consistit in persona, nihilq; ordini acquiritur, ibidem num. 26. 351
- 4 Executor attestanti de voluntate testatoris sibi secretò commissi creditur, ibidem nu. 27. 351
- 4 Legatarius cui imminet relictio, habetur loco executoris, ibid. nu. 29. 351
- 4 Executor an teneatur reuelare voluntatē testatoris sibi secretò communicatam, ibid. num. 36. pag. 352
- 4 Iuramentum executoris de non reuelando superiori secretam testatoris voluntatem est temerarium, ibidem num. 37. 352
- 4 Executor secundum mentem testatoris tenetur reddere rationem, ibid. nu. 49. 353
- 4 Executori reuelanti secretam mentem testatoris an sit credendum, ibid. num. 50. 353
- 4 Monachus executor potest à superiore priuari facultate exequendi si voluntatem testatoris reuelare noluierit, ibid. num. 51. 353
- 4 Episcopus potest sibi vendicare executionem, alteri à testatore commissam si sit suspicio fraudis, ibid. nu. 54. 353
- 4 Et fraudis suspicio ex quibus oriatur, ibidem num. 55. 353
- 4 Executoris fidei standum non est quando non est persona legalis, ibidem num. 56. 354
- 4 Executor renuens secretam mentem testatoris reuelare quomodo fit scienda executio, ibid. num. 58. 354
- 4 Executor testamentarius qui suscepit officium illud exequi compellitur, in c. Ioannes, num. 1. de testam. 355
- 4 Clericus & laicus possunt simul deputari executores in testamento, ibid. nu. 4. 355
- 4 Alternatiua in deputatiōe pluriū executorum resoluitur in coniunctiuam, ibid. num. 5. 355
- 4 Executor testamentorum pertinet ad episcopum etiam quoad temporalia, ibid. num. 6. 355
- 4 Praelati inferiores habentes in loco iurisdictionem quasi episcopalem possunt coopellere executores ad exequendam testatoris voluntatem, ibidem num. 7. 355
- 4 Capitulum sede vacante succedit in iurisdictionem compellendi executores, ibid. nu. 8. 355
- 4 Executores testamentarii quibus noui quibus appellentur, num. 9. 355
- 4 Executores proprii qui sunt, num. 10. 355
- 4 Clerici & religiosi deputari possunt executores in testamento etiam ad non pias causas, ibid. 11. 355
- 4 Canonico Regulari quem testator constituit executorem ad annum redditum distribuendum cum facultate aliquid sibi applicandi an obtestetur Concilium Tridentinum, c. 2. sess. 23. de Regul. ibid. nu. 12. 355
- 4 Canonici Regularis an possint esse executores vltimae voluntatis, num. 14. 356
- 4 Executor ad distribuendum in pios vsus non potest sibi aliquid applicare, ibid. nu. 15. 356
- 4 Executor ad distribuendum dicitur administrator, num. 17. 356
- 4 Executio voluntatis testatoris fieri debet infra annum computandum à die monitionis faciae per iudicem, in c. Nos quidem, num. 1. de testat. 356
- 4 Executores habentes ex testamento facultatem declarandi voluntatem testatoris à declaratione semel facta resilire non possunt, ibid. nu. 70. pag. 358
- 3 Executor potest recusari, & tamen ab eo appellari non potest nisi exeat fines mandati, in c. Super eo, 1. secundo, nu. 24. de appellat. 243
- 3 Executor rescripto praesentato super modo providendo in beneficiis quomodo debeat procedere, in c. Accepimus, nu. 22. de stat. & qual. 476
- 4 Executor Apostolicus beneficium conferre non potest nisi prius cogat detentorem ad renunciatum de facto, in c. Litteras, nu. 20. 23. de concess. prob. 243
- 3 Executor potest admittere exceptiones sententias infringentes, & de eis cognoscere in cap. Cum ab ecclesiis, nu. 9. de offic. ordin. 435
- 7 Executores si heredis institutio non valeat an censentur institui heredes, & rogati bona erogare in vsus à testatore praescriptos, in c. Nimis praua, nu. 23. & 41. de excess. Pralat. 21
- 3 Executor cum assumit partes iudicis iudicatur de eo sicut de iudice, in c. Ad audientiam, nu. 35. de rescript. 235
- 3 Executor specialis ad maritandas virgines potest illis doctes constituere, non autem generalis executor, in c. Studuisti, nu. 25. de offic. legati. pag. 421
- 3 Executores litterarum Apostolicarum non habent iurisdictionem nisi contra resistentes de facto, ibidem num. 42. 423
- 2 Executori de cuius facultate non constat, impune non pareatur, in c. Cui in iure, nu. 41. de offic. Delegat. 407
- 7 Executor datus cum potestate limitata nulliter procedit si fines mandati non seruet, in c. Qui Presbyterum, nu. 42. de pōnit & remiss. 108
- 7 Declaratur, ibid. n. 93. & seqq. vsque ad nu. 101. pag. 108
- 7 Executor non est mixtus, sed merus vbi commissio dirigitur parti impetranti, ibid. nu. 95. pag. 113
- 7 Executor cui aliquid certo loco expediendum committitur, si de eo loco secure non possit, extra locum poterit expedire, in c. Cum ex iniuncto, nu. 18. de Nou. ager. nunc. 31
- 5 Exemplum malum Moachorum est contagiosum, & alios inficit, in c. Relatum, nu. 2. Ne Clerici, vel Monachi. 408
- 5 Maxime si proueniat à Praelato, ibidem num. 3. pag. 408

INDEX RERVM,

- 4 Exemplum vite est veluti quoddam perpetuum, pradicandi genus, in c. Ex parte, n. 32. de Cler. non resid. 51
- 7 Exempla regulam non restringunt, in c. Ego N. n. 23. & 24. de iurinev. 212
- Et in cap. Niinis prava, num. 6. de excess. Pralat. pag. 19
- 5 Exem plum declarat dispositionem de similibus esse intelligendam, in cap. Non minus, nu. 29. de Inquis. ecclies. 369
- 5 Exemptio causa sunt panca exprimenda, in cap. Multa, num. 2. Ne Cleric. vel Monachos. pag. 394
- 7 Exempla non restringunt regulam, vel illius rationem, in c. Per l uas, num. 9. de sent. excom. 175

Exemptio, Exemptor, Exemptus.

- 2 Exemptio privilegio Ecclesia exempta non potest renunciare, in c. Cum tempore, n. 2. de Arbitr. 603
- 3 Exemptionis privilegium eximit à subiectione, non à situatione, & denominatione, in c. Cum coingrat, n. 33. de foro compet. 89
- 3 Exemptio quatuorplex fit, & quando eximat à diocesi, ibidem num. 39. 91
- 1 Exemptionis materia est stricte accipienda, in c. Bonæ memoriæ, num. 7. de postulat. Pralat. pag. 277
- 3 Exemptio non inducitur ex sola receptione sub protectione Sedis Apostolicæ, in c. Cum olim, n. 49. de præscript. 229
- 7 Receptio generalis personarum tantum, aut personarum sub protectione Papæ non eximit personam nec res à iurisdictione episcopi, in cap. Ex parte, n. r. de privileg. 65
- 7 Exemptio alia est merè personalis, alia localis, vel mixta, ibid. vers. Secundo nota. 66
- 7 Tridentini Concilij decretum c. 11. sess. 24. procedit in causis criminalibus tantum, non autem in civilibus, ibid. n. 8. 67
- 7 Exemptio à visitatione sub generali exemptione à iurisdictione non comprehenditur, ibidem num. 24. 69
- 7 Declaratur, n. 30. & seq. 69
- 7 Exemptio privilegium potius intelligi debet ut in suo casu corrigat ius præcedens, quam ut sit inane, & clusorium, ibidem num. 25. pag. 69
- 7 Exemptiones à iurisdictione Ordinarij etiam in posterum concedendæ, quæ ritualis honorariis sunt annexæ, sublatæ sunt à Concilio Tridentino, ibidem, num. 28. 70
- 7 Exemptio à iurisdictione Ordinarij quantumcunque lata restringitur ad tres casus exceptos in cap. Volentes, de priuil. in 6. ibidem n. 45. pag. 73
- 7 Exemptio non inducitur per solam receptionem sub protectione Sedis Apostolicæ, ibid. n. 47. pag. 73
- 7 Exemptiones merè personales non sunt restrictæ ad tres casus delicti, contractus, aut rei de quibus, in c. Volentes, de priuil. in 6. sed mixta tantum, ibid. num. 49. 73
- 7 Exemptio super certo articulo concessa ad alium articulum non extenditur, in cap. Cum capella, num. 21. de privileg. 19
- 7 Exemptiones ut duobus vel tribus denarijs reli-

- gioni oblati acquirantur indignum est, in c. Ut privilegia, nu. 19. de priuilieg. 78
- 7 Tridentini Concilij requisiti in cap. 11. sess. 24. sunt necessaria ad vitandum forum Ordinarij, non autem studiis laici, ibidem num. 27. pag. 79
- 7 Exemptiones quantumcunque generales locum non habent cum exempti delinquunt, seu contrahunt, aut etsi litigiosa consistit in loco non exempto, in c. Tuorum, n. 1. & 14. de priuil. pag. 90
- 7 Exemptiones contra generale Concilium non valent nisi Concilio fuerit specialiter derogatum, ibid. n. 12. 50
- 7 Exemptiones speciales etiam ratione delicti commissi, contractus celebrati, aut rei sitæ in loco non exempto non fuerunt sublatæ, aut restrictæ per cap. Volentes, de priuil. in 6. ibid. 16. & seq. 50
- 5 Exemptionem monasterij allegans probare debet in cap. Cum dilectus, num. 15. de relig. domib. pag. 217
- 5 Dummodo antea episcopus probaverit illud intra hinc suæ diocesis existere, ibid. num. 16. pag. 217
- 3 exemptionis privilegium eximit vniuersaliter à iurisdictione iudicis ordinarij, nisi privilegiu sit præsentum per actum citationis, in c. Proposuit, num. 29. de foro compet. 102
- 5 Exemptio reuocata à visitatione an censetur reuocata exemptio à procuratore, in c. Venetabilis, n. 33. de censib. 283
- 3 Exemptio supponit existentiam in diocesi, in cap. Cum ab ecclesiis, num. 24. de offic. Ordin. 437
- 2 exemptionis privilegium ab episcopo concessum non obligat successorem, in c. Veniens, nu. 11. de transact. 570
- 4 exemptio à decimis prædialibus post generale Concilium obtenta an valeat, in cap. Nuper, num. 25. & seq. vsque ad num. 33. de Decim. pag. 405
- 4 Quid si in privilegio fuerit expressæ derogatum huic cap. Nuper, ibid. n. 25. 405
- 4 Et quid si derogatum non inierit, ibid. num. 27. pag. 405
- 4 exemptio à Decimis prædialibus non conceditur nisi magna cum difficultate, & causæ cognitione, ibid. num. 34. 406
- 4 Exemptio à Decimis intelligitur de extraordinarijs, non autem de ordinarijs, ibid. num. 35. pag. 406
- Vide in ver. Privilegium exemptionis.
- 2 Exempti actu excentes vtramque iurisdictionem non tenentur Synodo episcopi interesse ratine parochialium ecclesiarum, in c. Quod super his, n. 11. de maior. & obed. 496
- 3 Exemptus excommunicatus à iure in casu Papæ non reservato an possit absolui ab Ordinario loci, in cap. Graue, num. 8. de offic. Ordin. pag. 478
- 3 Ecclesiæ, & personæ exemptæ, vel nullius diocesis tam seculares, quam regulares an, & quibus casibus hodie subint visitationi, & iurisdictioni episcopi, ibid. n. 9. & seq. vsque in fin. pag. 479
- 3 Locus exemptus in quo differat à loco nullius diocesis, ibidem num. 10. 479
- 7 Exempti Sedis Apostolicæ immediate subiecti non

non subfunt vifitationi Ordinarij, in cap. 22
 de vifitatione, num. 33. de priuileg. 71
 67 Exemptorum duæ species, ibid. n. 41. 71
 68 Exempti generaliter, & indefinite gaudent exem-
 ptione etiam cum delinquant, feu contrahant,
 nifi res litigiofa confluit in loco, vbi domici-
 lium habent, quamuis idem locus exemptus
 non fit, ibid. n. 46. 73
 69 Exempti à iurisdictione Ordinarij ex hoc ipfo
 pæ funt immediate fubieci, ibidem num. 48.
 70 71 pag. 73
 72 Ab exempti etiamfi exiftant in loco exempto fi ta-
 men delinquant in loco non exempto puta-
 ri poffunt, ibid. n. 50. 73
 73 Exemptus conueniri non potest in loco domicilij
 fi alibi delinquat, vel contrahat, aut res li-
 giofa confluat, n. 51. 73
 74 Exemptus ratione certæ rei, vel loci non cenfetur
 exemptus refpectu certæ rei, vel loci, in c.
 Cum capella, n. 1. de priuileg. 59
 75 Exemptis ecclefie Canonici, vel Clerici ecclefie
 cenferur exempta, ibid. num. 3. 59
 76 Exemptus refpectu certi loci fi extra illum delin-
 quat non gaudet priuilegio exemptionis, ibid.
 num. 4. 59
 77 Exemptus vt fufpendi interdij, vel excommuni-
 cari non poffit in reliquis puniri potest ab Or-
 dinario, ibid. num. 11. 59
 78 Exemptus ratione Canonatus refpectu Paro-
 chialis fubest iurisdictioni epifcopi, ibidem
 num. 14. 60
 79 Exemptus fubest apifcopo ratione rei non exem-
 ptæ, ibid. num. 15. 60
 80 Exempta ecclefia nec Parochus quoad curam
 animarum, nec Parochiani intelliguntur exem-
 pti, ibid. num. 16. 60
 81 Exempti tam fæculares quàm regulares sacra-
 mentum aliquod de facio adminiftrantes, &
 in alijs cafibus hic expreffis an fint fubjicien-
 di iurisdictioni, & punitioni apifcopi Diocæ-
 fani, ibid. num. 18. & feqq. vique in finem.
 pag. 60
 82 Confitutionis Gregorij XV. de exemptorum
 priuilegijs otio, & compilatio, ibid. num. 19.
 pag. 60
 83 Exempti delinquentes circa claufuram, vel per-
 fonas intra fepta decenics, vel adminiftratio-
 nem monafteriorum Monialis an ab Epifco-
 pi puniri valeant, ibid. num. 19. 61
 84 Exemptus perfonaliter tantum vbi libet delinqua,
 contrahat, aut res fita fit, forum Ordinarij
 non fortitur, in cap. Tuarum, nu. 5. de priuileg.
 pag. 49
 85 Exemptus refpectu certi loci fi delinquat in loco
 exempto à Diocæfano puniri non potest, ibid.
 num. 6. 49
 86 Nifi effectus delicti extendatur, fen explicetur
 extra locum exemptum, num. 7. 49
 87 Projiciens lapidem extra locum exemptum,
 vel alias turbando Ordinarium cum campanis
 exiftentibus in loco exempto ab eodem Or-
 dinario coerceri potest, ibid. 49
 88 Exempti refpectu certi loci fortinunt forum
 Ordinarij ratione delicti commiffi, contradi-
 ctus initij, aut rei fitæ extra locum exemptum,
 ibid. n. 9. 49
 89 Exemptorum à iurisdictione Ordinarij, duæ funt
 species, ibid. num. 14. 50

7 Exemptorum tres funt species, & quibus cafibus
 à Tridentino Concilio funt fubieci Ordinari-
 rum iurisdictioni, ibid. num. 40. 55
 5 Exempti à procuratore pecuniaria non videntur
 exempti à procuratore in vñalibus, red
 tantum ab indebita extorfione, in cap. Vener-
 rabilis, num. 31. de cenfib. 183
 6 Exemptus à iurisdictione epifcopi non cenfetur
 exemptus à iure teutemiali, in cap. Congre-
 gente, num. 26. de off. Ordin. 463
 7 Eximere à fe pleno iure non potest epifcopus
 ecclefias fubi fubieciæ, in c. Veniens, num. 25.
 de tranfati. 572
 8 Exempti fimpliciter à iurisdictione apifcopi funt
 Sedi Apoftolicæ immediate fubieci, ibid. n. 16.
 pag. 572
 9 In exemptis poffunt procedere epifcopi tanquàm
 Sedi Apoftolicæ Delegati extra vifitationem
 fi in fuis ecclefijs refidant, aliàs fecus, in cap.
 Ex parte, num. 13. de priuileg. 68
 10 Tridentinum Concilium tribuit iurisdictionem
 epifcopis tanquàm Apoftolicæ Sedis Dele-
 gatis, vbi noluit exemptorum priuilegia vulnera-
 re, in c. Cum dilectus, nu. 42. de Relig. domib.
 pag. 219
 11 Iuridictio contentiofa in exemptos non cenfetur
 tributa nifi in cafibus in iure expreffis, in
 cap. Cum capella, num. 17. de priuileg.
 pag. 60
 Excommunicatio epifcopi in exemptos,
 Vide in ver. *Vifitationem impediens*.
 6 Exempti fubfunt Ordinarijs fuper his quæ con-
 tra hæreticos iultituantur, in c. Ad abolendâ,
 n. 8. de Hæret. 215
 7 Exempti delictum fi extendit vires fuas, & effe-
 ctum extra locum exemptum, licet commit-
 tatur in loco exempto, potest per Ordinarium
 puniri, in cap. Patentibus, num. 4. de priuileg.
 pag. 45
 7 Declaratur, ibid. num. 5. 45
 6 Exemptus an poffit à quo maluerit epifcopo or-
 dines fufcipere, in cap. Abfolutos, num. 30. de
 Hæret. 224
 Vide in ver. *Papa quoad exemptiones*.
 8 Exempta loca quamuis funt in diocæfi cenferur
 tamen ac fi effent extra diocæfem, in c. Quia
 nos, num. 15. & 17. de Auth. & vfo Pallij
 pag. 142
 9 Procedit quoad iurisdictionem contentiofam,
 non quoad voluntariam, ibidem num. 16.
 & feq. 142
 10 Exemptus non tenetur promittere obedientiam
 diocæfano, non tamen potest fine ipfius licentia
 in loco non exempto ecclefiam conftituere,
 c. Cum olim, il fecondo, num. 2. de priuileg.
 pag. 56
 11 Exequi debent epifcopi fententias inflas Pra-
 latorum fubi fubiectorum, in c. Cum ab eccle-
 fiarum, num. 2. de off. Ordin. 435
 12 Exequi poffunt minores iudices fententias fuas
 verbaliter, non autem realiter, ibidem n. 10.
 pag. 435
 Vide in ver. *Executio, Executor*.
 6 Exercere verbum in difpofitione pœnali vetitum
 in vñico actu, in c. Ad falfarium, n. 26.
 de etim. falf. 326
 7 Exercitium cum nec fubest ad, nec fpe, nunquàm
 comprehenditur in lege coniunctum felfi-
 cientie habitum, & actum, in c. Cum fit ars,
 n. 31. 326

INDEX RERV M,

- num. 38. de stat. & qualitat. 123
- Exercitium non excedit metas habitus, & quo vi
de causa dependent exercitij vires, in c. A nobis,
li primo, num. 5. de sent. excom. 151
- Expectatio valet licet fiat verbis contumelio-
sis, & turpibus, in c. Olim, num. 29. de lit. con-
trahat. 105
- Expectatio pena est Canonica, in c. Cum non abho-
mine, num. 31. de iudic. 8
- Expectantes ad titulum beneficii, quandiu ex-
pectant ordinari non possunt, in c. Queris, n. 27.
de stat. & qual. 251
- Expectans Apostolicus an possit acceptare pre-
bendam, cui trespasu actus annexus est ordo
Sacerdotalis, si actu non sit Sacerdos, in c. Ve
Abbares, num. 49. de stat. & qual. 231
- Expectans potest renunciare litteris impetratis,
& earum comodum non solum expectare, sed
etiam tacite, in cap. Ad audientiam, num. 4. de
rescript. 131
- Expectans nullum contrahit vinculum spirituale
cum beneficio, quod expectat, nec habet ius
in re, ibid. n. 5. 123
- Expectans an possit renunciare litteris pro pec-
unia sine labe simoniæ, ibid. num. 6. vsque ad
num. 12. 233
- Expectans non consequitur ius in re, nec ius ad
rem, sed ius quoddam preparatorium ad be-
neficium obtinendum, ibid. num. 8. 233
- Imo consequitur ius ad rem, num. 9. 233
- Et quomnis non habeat ius spirituale comple-
tius, habet tamen intuitu, ibid. num. 10.
pag. 233
- Expectans non potest secundum beneficium
adipisci, nisi renunciet litteris, ibid. num. 14.
pag. 233
- Expectativa ad beneficium spectans ad collatio-
nem Episcopi, & Capituli non includit bene-
ficium ad collationem episcopi cum Capituli
consensu, in c. Cum ecclesia Vulturana, num. 6.
de elect. 89
- Expectativa super beneficio spectante ad colla-
tionem vnius non potest impleri in beneficio
cuius collatio ad eum simul cum alio pertinet,
in c. Fraternalitatem, num. 91. de sepulture. 379
- Expectatiue reservationes mentales, & quacun-
que gratia ad vacatura, & indulta ad alienas
ecclesias ex Concilio Tridentino nemini sunt
concedenda etiam S. R. E. Cardinalibus, in cap.
Nulla, num. 8. de concess. preb. 230
- Expectatiue ad beneficia vacatura ab inferiori-
bus à Papa concedi non possunt, ibid. nu. 71.
pag. 235
- Expectatiue concessa à Papa sustinentur, etiam si
Concilio Tridentino detogatum non fuerit,
ibid. nu. 85. 237
- Expectatiue ad beneficium simplex an compre-
hendat beneficium curatum habitu tantum,
in c. De multa, uum. 45. & seqq. de prebend. 148
- Expectatiue sunt ambiciose, & restringendæ, in
c. Super litteris, on. 23. de Rescript. 214
- Expense quas domi suæ quis fecisset, non repe-
tuntur, in c. Venetabili, num. 10. & 11. de cen-
sibus. 281
- Expense repetuntur rei valore inspecto, in c. Re-
quiritur, nu. 30. de rescri. in integr. 595
- Expense tribunalis ad episcopum pertinent, in
c. Presbyteris, nu. 37. de penam. 98

Vide in ver. *Impensio*.

- Expressio eius quod tacite inest debet aliquid
augere, in c. Pastoralis, on. 11. de appell. 199
- Expressio eius quod de iure inest quandoque est
illicita, in c. Cum M. n. 60. de consue. 157
- Maxime si alio modo exprimitur quam inest.
ibidem num. 61. 157
- Expressum dicitur etiam quod verbis generali-
bus exprimitur, in c. Quod nobis, num. 30. de
clandest. nuptiat. 30
- Extensio in penalibus non est facienda de casu
ad casum, in c. Cum venisset, num. 95. de iudic.
pag. 38
- Extensio non fit de casu ad casum etiam ex iden-
titate rationis, in his quæ exorbitant à iure
communi, in cap. Cum ad nostram, n. 19. de
elect. 89. & in c. Statimus, num. 44. de Regular.
pag. 109
- Nisi sint correlatiue, in c. Nullus, num. 39. de Re-
gular. 7
- Extensio in odiosis, prohibitis, & exorbitanti-
bus non fit ad casum, qui licet videatur eiusdem
rationis tamen non est omnino similis, in c. ex
transmissa, nu. 23. de fili. Presbyter. 331
- Extensio non fit in penalibus ex identitate ra-
tionis, in c. Immunitatem, nu. 12. de Immunit.
ecclesi. 390
- Fallit quando agitur de puniendis delictis, ibid.
num. 13. 390
- Item fallit quando ratio est expressa in lege,
ibid. n. 14. 390
- Et quid si sit simul sit penalis & exorbitans,
& minuat ecclesiæ immunitatem, ibid. an. 31.
pag. 390
- Extensio de casu ad casum fieri non debet etiam
ex maiori ratione rationis vbi cumque potestas
conceditur laicis super iuribus, & personis
ecclesiasticis, in c. Perpendimus, num. 10. de
sent. excom. 157
- Quingui aliud est, aliud cessare, vel in suspensio
manere, in c. Dilatio, nu. 15. de preb. 218
- Extraneus ambitiose locum habet in alienan-
tibus res temporales, non autem spirituales,
in cap. Cum ex eo, num. 37. de Reliq. & vener.
Sanctor. 342
- Extrema Unctionis materia est oleum oliuæ ab
episcopo benedictum, in c. Cum venisset, n. 52.
de sacra. Vnct. 295
- Oleum non sanctificatum si adhibeatur in ex-
trema Unctione non fit sacramentum, ibidem
num. 51. 295
- Extrusus per sententiam non dicitur cedere,
sed recedere, in c. Nisi cum pridem, nu. 47. de
renunciat. 157

F

- Facies naturalis sine peccato alterari non potest,
in c. Multa, nu. 61. Ne Cler. vel Monach. 398
- Facinus per alium per seipsum facite videtur, in
c. Ad falsariorum, uum. 34. & 43. de crimin. falsi.
pag. 327
- Item procedit etiam in statutis penalibus, quæ
iuri communi non obuiant, ibidem num. 35.
& seq. 327
- Fallum non attenditur, sed potius quid fieri
debeat, in cap. Cum causam, num. 5. de elect.
pag. 77

ET VERBORVM.

3. Facta contra ius habentur pro non factis, & quæ de facto processerint, de facto retractari debent, ibid. num. 7. 77
4. Factum aliquid non censetur si factum non dicitur, in c. Porre dictum, num. 65, de Regular. 65
4. Factum hominis an, & qualiter concurrat cum ministerio iuris, in c. Cum contingat, nu. 50. & seq. de decim. 398
3. Facti quæstio habet complicationem, & mixturam inseparabilem cum quæstione iuris, in c. Tuam, nu. 54, de ordin. cognit. 336
6. Facta sunt potentiora, quàm verba ad constituendum in quasi possessione legitimitatis, in c. Lator, n. 30. & n. 63, Qui filij sint legit. 92
3. Factum suum illicitum, & peccati nutrimentum quandoque spiscopus retractare non potest, in cap. Veniens, nu. 10, de fil. Presbyr. 318
6. Factis non minus loquimur, & consensum exprimimus, quàm verbis, in cap. Tux fraternitati, num. 25, de spons. & matrim. 10
6. Imo potentiora sunt facta, quàm verba, ibid. num. 16. 10
6. Facto qui mentitur, & mente concipit verum, non est à mendacio immunis, in c. Falsidicus, num. 126. & 126, de crimin. falsi. 314
6. Factis, aut verbis significare id, quod non est, nunquam licet, sed prætermittere significare id quod est, aliquando licet, ibidem nu. 164. pag. 318
6. Factum contra legis prohibitionem non valet quavis lex non procedat ad annullationem actus, in c. At si vnanimiter, num. 3, de Postulat. Prælat. 283
4. Factum legitime non retractatur, licet denotat ad eum casum, à quo inchoare non potuit, si actus fœcti perfectus, & consummatus, aliis fecus, in c. Cum dilectus, il secundo, num. 11, de Præben. 140
6. Factum ab honesta, & prouida persona, licet alias videatur de genere malorum, non præsumitur factum illicitum, in c. Nisi essent, nu. 2, de Præben. 130
7. Facta sunt potentiora quàm verba, in c. Contingit, il secundo, num. 4, & seq. de sent. excom. pag. 129
4. Factum idem diuersis respectibus potest simul approbati, & reprobat, in cap. Dilatus, n. 6, de præben. 116
6. Falsi & errare est vnum pro alio, seu falsum pro falso putare, in c. Falsidicus, num. 85, de crimin. falsi. 313
6. Falsit quisquis falsum loquitur etiam si audiens non fallatur, quia fallaciam irrendie secundum quod est in fallente, ibidem num. 88. & seqq. 313

Falsarius & falsas litterarum Apostolicarum.

6. Falsantes per se, vel per alium litteras Papæ excommunicati sunt cum suis fautoribus, in cap. Ad falsarios, num. 1. & 27, de crimin. falsi. pag. 323
6. Et Clerici officijs, & beneficijs privati sunt, ibidem num. 2. & 38. 325
6. Item sunt degradandi, & Curie seculari iradendi, ibid. num. 3. & 40. 325
6. Falsis litteris Apostolicis videntes si Clerici sunt, officijs, & beneficijs priuantur: si laici excommunicati sunt, ibid. num. 4. 47. & 48. pag. 325
6. Falsis litteris vtens cum ignorantia crassa minus puniuntur, quàm cum dolo expressio, ibidem num. 14. 326
6. Clerici falsantes litteras Principis, & Imperatoris quas penas incurrant, ibid. num. 15. & 16. pag. 326

Vide in ver. *Falsum*.

6. Falsans litteras Apostolicas etiam semel tantum, puniendus est pena, in c. Ad falsarios, ibid. num. 27. 326
6. Falsantes litteras Papæ sunt excommunicati siue sint laici, siue Clerici, siue Monachi, ibidem num. 29. 327
6. Et quid in Episcopis, ibid. nu. 56. 327
6. Et absolutio est Sedi Apostolicæ reservata, ibid. num. 30. 327
6. Falsari litterarum Apostolicarum, vel falso eas fabricantes, aur supplicationes falso signantes excommunicantur in Bulla Cœnz, ibid. nu. 31. pag. 327
6. Excommunicatio Bullæ Cœnz, & excommunicatio c. Ad falsarios, de crimine falsi contra falsarios litterarum Apostolicarum in quibus differant, ibidem num. 32. 327
6. Falsans litteras Papæ per alios, an incidat in excommunicationem Bullæ Cœnz, ibid. nu. 33. pag. 327
6. Falsans supplicationes manu Papæ signatas incidit in excommunicationem Bullæ Cœnz, ibid. num. 37. 328
6. Et an incidat in penas, cap. Ad falsarios, ibidem d. nu. 37. 328
6. Falsantium litteras Papæ beneficia impetrari possunt tanquam vacantia, ibid. nu. 38. 328
6. Falsans litteras Papæ si laici sunt, suis dignitatibus, & officijs non sunt ipso iure priuati, ibid. num. 39. 328
6. Falsari litterarum Apostolicarum præuia degradatione iudicis ecclesiastici iraduntur Curie seculari poena legali puniendi, scilicet mortis naturalis, ibid. num. 40. 328
6. Falsans litteras Papæ non per se, sed per alium an sit degradandus, & Curie seculari iradendus, ibidem num. 42. 328
6. Laicus ratione rei Ecclesiasticæ falsificando rescripiunt Papæ subiicitur foro Ecclesiæ, ibid. num. 44. 329
6. Falsis litteris Apostolicis videntes sunt ipso facto excommunicati, etiam si illarum vsu desistant infra viginti dies, ibid. num. 48. 329
6. Secus in habentibus litteras falsas, quia non sunt excommunicati si illas infra viginti dies lacerauerint, vel restituerint, ibidem num. 49. pag. 329
6. Falsis litteris Clerici scienter vtentes an sint excommunicati, ibid. nu. 50. 329
6. Falsificationem litteras Papæ, & falsis litteris vtentium poenæ sunt in triplici differentia, ibidem num. 51. 329
6. Falsis litteris videntes, & falsas litteras impetrantes, sed non exercentes per se falsitatem æquiparantur, ibid. nu. 54. 329
6. Falsantis suggestionem litteras à Papa impetrantes qua poena puniuntur, ibidem nu. 55. 329
6. Falsantes Episcopos litteras Papæ non incurrunt in poenam cap. Ad falsarios, de crimin. falsi, ibid. num. 56. 330

INDEX RERUM,

- 6 Suet tamen excommunicati ex Bulla Cœnz, 310
ibid. n. 57.
- 6 Falsarius litterarum Apostolicarum etiam occultas incurrit penas excommunicationis, & privationis officiorum, & beneficiorum eo ipso, quod crimen committit, ibid. num. 58. pag. 330
- 6 Sed pena degradationis ei infligitur tantum, si criminaliter sit convictus, ibidem num. 63. pag. 330
- 6 Siue per viam accusationis, siue inquisitionis, ibid. num. 64. 330
- 6 Si verò civiliter actum fuerit, mitius punitur, ibid. n. 59. 330
- 6 de Falsitatis litterarum Apostolicarum crimine, an alius quàm Papa possit cognoscere, ibid. num. 66. 330
- Falsæ an probentur litteræ Apostolicæ ex rasura. Vide in ver. *Litterarum Apostolicarum rasura*.
- 6 Falsantur litteræ Apostolicæ novem modis expressis in c. Licer, n. 2. de crim. fals. 332
- 6 Falsantes supplicationes, seu contingentes signaturam supplicationum Papalis, scribendo verbum fiat, an incurrat penas falsantium litteras Apostolicas, ibid. nu. 3. & n. seq. vñque in fin. pag. 332
- 6 Falsarii supplicationum gratiam, vel iustitiam, concernentium à Papa signatarum excommunicantur in Bulla Cœnz, ibidem num. 7. pag. 332
- 6 Falsificatio litterarum Apostolicarum enormius est delictum, & severius iudicandum, quàm falsificatio supplicationum signatarum, ibid. n. 10. pag. 332
- 6 Contrarium, ibid. num. 16. & seqq. vñque in fin. pag. 332
- 6 Falsitates facilius committuntur in supplicationibus, quàm in litteris, & cur, ibid. num. 19. pag. 332
- 6 Falsitate signaturam Papæ, seu fiat proprijs litteris falsare litteras Apostolicas, ibid. num. 31. pag. 334
- 6 Falsæ litteræ iurisdictionem non conferunt, in c. Super eo, n. 3. & 8. de crim. fals. 339
- 5 Falsa causa non obligat profitemem, in c. Significatum, num. 16. de Regular. 43
- 5 Falsa causa obligat religioni vbi constet de intentione profitemis, ibidem num. 30. 45
- 1 Falsitas, vel subreptio in vno ex dissonantijs narrationis non vitiat rescriptum, in cap. Inter exteras, n. 35. de rescript. 200
- 6 Falsum exprimere detestabilis est, quàm verum tacere, in cap. Quia circa, num. 3. de consang. & affinit. 73
- 1 Falsitas non præsumitur in litteris ad lites, sicut præsumitur in litteris ad beneficia, in c. Super litteris, n. 14. de Rescript. 213
- 1 Falsæ crimen nemo præsumitur committere propter litteras de simplici iustitia, ibid. num. 42. pag. 215
- 1 Falsitas, quæ non inducit Principem ad gratiam facilius concedendam, sed est superflua, non præsumitur dolosa, ibid. num. 48. 216
- 1 Idem si verò expresso Princeps difficultas concessisset, ibid. num. 49. 216
- Vide in ver. *Subreptio*.
- 6 Falsi pena tenetur reus non modo si falsum dicat, sed etiam si veritatem occultat, in cap. Falsidicus, num. 2. & 124. & seqq. de crimin. fals. pag. 307
- Declaratur, ibid. num. 5. 6. & seqq. & num. 144. pag. 307
- 6 Falsum non committitur sine dolo, in c. Ad falsarium, n. 11. de crim. fals. 325
- 6 Clerici falsantes litteras Principis, seu Imperatoris quas penas incurrant, ibid. num. 15. & 16. pag. 326
- 6 Et quid in falsantibus litteras, seu sigillum Regis, ibid. num. 23. 326
- 6 Et quid in falsantibus litteras maioris Pernicietis, vel Nuntij, aut Brevis Papæ, ibid. n. 24. pag. 326
- 6 Et quid in falsantibus litteras Episcopi, vel Capituli, ibid. num. 25. 326
- Vide in ver. *Falsarius litterarum Apostolicarum*.
- 6 Falsi pena de iure civili quæ sit, ibid. num. 45. & 46. 329
- 3 Fama in iudicio inquisitionis obtinet vicem accusatoris, in cap. Perniciosam, n. 4. de offic. Ordinari. 427
- 7 Bona famæ altioris ordinis sunt, quàm rei familiaris, in cap. Officij, num. 21. de penit. & remiss. 119
- 6 Fama probatur per testes deponentes per verba, publice, & palam dicebatur, in c. Lanor, n. 38. Qui filij sunt legit. 94
- 6 Fama legitimatis non est necessariò probanda, in loco originis, sed sufficit in loco vbi filius fuit educatus, vel conversatus, ibidem n. 39. pag. 94
- 6 Fama probat filiationem legitimam, & illegitimam, & sufficit maior pars vicioz, in c. Per tuas, n. 7. qui filij sunt legit. 105
- 3 Fama potest se habere ad bonum, & ad malum, in c. De Priore, n. 7. de Appellat. 242
- 4 Fama quid sit, & quodplex, in cap. Veltra, n. 27. de cohabit. Cler. & mulier. 10
- 4 Fama de homine describitur, ibid. d. n. 27. & 41. pag. 10
- 4 Fama propriè loquendo non potest esse nisi bona ibid. n. 28. & n. 42. 10
- 4 Famam suam negligens crudelis est, ibid. n. 29. pag. 10
- 4 de Fama enim debatur, in loco conversationis est querendum, ibid. n. 30.
- 4 Fama inter homines descriptiones variæ, ibidem num. 38. & seqq. 11
- 4 Fama est pica rei gestæ, vel quæ reputatur pro gesta, ibidem num. 40. 11
- 4 Fama vulgaris est publicus præco virtutis, infamiae vitiatorum, ibid. n. 43. 11
- Vide in ver. *Infamia*.
- 4 Famam subtraham an, & quando detractores seculi exerceantur, ibid. n. 43. 11
- 4 Famam, seu manifestum facit clamor tot hominum, quor ex clamore scandalum suscitatur, in c. Veltra, n. 60. & 116. de Cohabit. Cler. & mulier. 12
- 4 Famofum omne, & manifestum contra distinguitur à notorio, ibid. n. 120. 18
- 4 Sacerdotibus pro crimine famoso, & non notorio inducitur Canonica purgatio, & si in purgatione defecerint sunt deponendi, ibidem num. 122. 18
- 6 Fama in inquisitionis indicio tenet locum Accusatoris, in cap. Qualiter, & quando, ibi secundo

- condo, num. 17. de Accufat. 123
 Vide in ver. *Inquifitio*.
 6 Probationes fuper fama leuiores fufficiunt contra fubditum, quàm contra Prælatum, ibidem num. 48. 126
 6 Fama qualiter probetur, ibidem numer. 84. pag. 129
 6 Teftes fuper fama interrogati qualiter debeant deponere, ibidem num. 85. 129
 6 Fama in criminalibus an aliquem gradum probationis conftituat, ibidem num. 86. & feqq. 130
 6 Fama eft fufficiens indicium ad inquirendum contra eum, qui maleficium commifit, ibidem num. 87. 130
 6 Fama in criminalibus nec femiplenam facit probationem nifi de crimine ciuilitate agatur, ibid. num. 88. 130
 6 Et fine adminiculis an fit fufficiens indicium ad torturam, ibid. num. 89. 130
 13 Fama non probatur per teftes deponentes fe audiiffe a multis, in c. Per tuas, n. 26. de Probat. pag. 134
 3 Familia Epifcopi de Ipſius licentia an poſſit deſerre arma prohibita edito Principis, ſecularis, in c. Eccleſia S. Mariz, n. 41. de Conſtitut. pag. 166
 1 Familia Epifcopi exempta eſt à iuriſdictione ſeculari, ibidem n. 44. 166
 3 Familiz appellatione qui veniant, in cap. Nullus, num. 21. de foro compet. 55
 3 Familia Epifcopi exempta eſt à ſeculari iuriſdictione, ibid. num. 23. 55
 5 Familiares Archimandritæ gaudet priuilegio fori ſtante conſuetudine, in c. Eccleſia, nu. 37. de Immun. Eccl. 389
 3 Familia Epifcopi gaudet priuilegio fori, in cap. Cum non ab homine, num. 12. de Iudic. pag. 7
 5 Familia Epifcopi gaudet priuilegio fori, licet fit ſecularis, in cap. Eccleſia, n. 31. de Immunit. Eccl. 388
 4 Familiares Papæ non percipiunt in abſentia diſtributiones quotidianas, in c. Licet, num. 99. de Præbend. 171
 4 Nec priuilegiat fuper fructibus in abſentia percipiendis, ibidem num. 100. 171
 4 Etiamſi in reſcripto dicatur vt pro præſentibus habeantur, n. 101. 171
 4 Secus ſi dicatur, perinde ac ſi diuini intereſſent ibid. n. 103. 171
 7 Familiaritas vera, & non ficta conſtituitur ex cõmenſalato, & ſeruitio, in c. Ex parte, nu. 35. & ſeq. de Priuileg. 71
 7 Familiares veri non conſtituuntur ex eo quod recipiant à Papa in veros, ac proprios familiares, niſi inſiſtant circa ſeruitia, & viuunt expenſis illius, ibid. num. 37. 71
 3 Familiaris perpetuus habet priuilegium perpetuum ſicut dominus, & temporalis autem non niſi durante familiaritate, in cap. Nullus, n. 52. de foro compet. 55
 1 Famulus an poſſit ducere concubinam in domũ heri abſque peccato, in c. Ne inuitatis, n. 43. de conſtit. 43
 4 Famulo ægroto an debeatur ſalarium, in c. Licet, n. 137. de præben. 174
 3 Famuli Clericorum an gaudeant priuilegio fori, in c. Nullus, n. 50. & ſeqq. de foro comp. 54
 4 *Farſenſe*, ac Sublacenſe monaſteria ſunt in Pro- uincia Romana, in cap. Nullus, num. 17. de Paroch. 379
 6 Farſenſis Abbatis Cõmendatarius quamuis habeat iuriſdictionem quaſi episcopalem, tamen non poteſt denunciationes remittere, in cap. Cum inhibito, num. 9. de Clandef. deſponſat. pag. 35
 5 *Federici* Imperatoris mater quinquagenaria publice voluit parere, & curiam c. Cum ſis, no. 54. de conuerſ. coniugat. 143
 5 *Ferrum* ex vera deducere, colare, & diſtinguere, & aliõ ſucti cauſa aſportare non eſt negotiatio, ſed artificium, de quo Monachi non tenentur ab gabellam, in c. Secundum, num. 7. Ne Cler. vel Monach. 405
 5 *Fefſa* Sanctorum non omnia vbique ſunt veneranda, in c. Audiuimus, n. 23. de reliq. & vener. Sanctor. 333
 Vide in ver. *Diet Feſti*.
 Et in ver. *Feria*.
 . *Feria*.
 3 Ferijs introductis ob honorem Dei, & Sanctorũ, niſi ob neceſſitatem, vel pietatem indicium, exerceri non poteſt, etiam de conſenſu partium, in c. Conqueſtus, n. 1. & 3. de Ferijs. 125
 3 Ferijs ſauore hominum introductis poſſunt partes renunciare, ibid. nu. 5. 125
 3 Ferijs Sanctorum ſunt principaliter introducti ob reuerentiam Dei, ibid. num. 4. 125
 3 Iudex non debet in cauſis procedere, nec etiam citare ad diem feriata, ibidem num. 5. pag. 125
 3 Citatus in die feriata comparere poteſt, ibidem num. 6. 125
 3 Ferijs introductis in honorem Dei partes renunciare non poſſunt, ibidem n. 7. 125
 3 Ferijs repentinis nequeunt partes renunciare, ibidem num. 8. 125
 3 Ferijs meſſium, & vindemiarum partes renunciare poſſunt etiam tacite, ibidem num. 9. pag. 125
 3 Arbitr tenetur ſeruare ferias ſolemnes, ibidem num. 10. 125
 3 Feriz in honorem Dei partes compromittendo tanquam in arbitrium, renunciare non poſſunt, ibid. n. 11. 125
 3 Secus ſi tanquam in arbitratorem, ibid. n. 12. & num. 20. 125
 3 Sententia lata, & proceſſus habitus in die feriata non tenent, ibid. n. 12. 125
 3 Feriatis diebus iudicium exerceri poteſt ſi ſubſite neceſſitas tam circa reſſporalia, quàm circa ſpiritualia, ibidem num. 13. 126
 3 Feriatis diebus agi poſſunt cauſe miſerabilium perſonarum, ibidem num. 14. & num. 16. pag. 126
 3 Item cauſe ſpirituales electionum decimarum viſitarum, inquisitionum, & matrimoniales ibid. n. 15. 126
 3 Decretum ſuper alienatione rerum minoris in die feriata interponi non poteſt, ibid. num. 17. pag. 126
 3 Feriatis diebus expediri poſſunt quæ pertinent ad pacem, vel concordiam, & pacis, & tranſactiones fieri, ibid. nu. 19. 126
 3 Feriatis diebus fieri poteſt compromiſſum tanquam

INDEX RERVM.

- quam in arbitratorem, ibidem nu. 20. 116
- 3 Appellari in iurisdictione potest quolibet die feriato, sed eam prosequi non licet, ibidem nu. 21. pag. 116
- 3 Executio sententiae an fieri possit tempore feriato, ibidem num. 22. 116
- 3 Feriati dies quoad iudicialia qui sunt, ibidem num. 24. & nu. 25. & 26. 117
- 3 Ferias indicere non possunt episcopi in die alicuius sancti ab ecclesia non canonizati, ibidem num. 30. 117
- 3 Feriarum species quot sint, & à quibus indicantur, ibid. nu. 35. & seq. 118
- 3 Feriz rusticarum suffraganeorum etiam non occupatis in mensibus, & vindemijs si iudicet sint iudiciz, ibid. num. 36. 118
- 3 Citatio an fieri possit in die non feriata ad feriatarum, ibidem nu. 37. & 39. 119
- 3 Mandatum de citando an fieri possit in die feriata ad diem non feriatarum, ibid. num. 43. & nu. 46. & 49. 120
- 3 Executio mandati de citando an die feriata fieri possit, ibid. nu. 44. & nu. 46. & 53. 120
- 3 Processus ex citatione inchoandus fieri non potest die feriata, ibid. nu. 45. 120
- 3 Mandatum de citando in die feriata non potest fieri à iudice pro tribunali sedente, ibidem num. 52. 120
- 3 Feriaz repentinarum à Principe indiciz non sunt seruandae in iure Canonico, ibid. nu. 61. 122
- 3 Feriaz in honorem Dei, & Sanctorum Principis laicus derogare non potest, ibid. nu. 65. 122
- 3 Constantinensi lex de obseruatione diei Veneris in honorem Dominice Passionis non fuit recepta ab ecclesia, ibid. nu. 66. 123
- 3 Statuto ciuitatis posse introduci ferias in honorem Dei quo sensu sit accipiendum, ibid. nu. 67. pag. 122
- 3 Conseruatio non potest inducere ferias in honorem Dei, nisi iuxta notum consensum Episcopi, & Clerici, ibidem num. 69. 122
- 3 Feriaz repentinarum quae sint, & quas ob causas à Principe indicantur, ibidem num. 76. 123
- 3 Feudatarius satis est ut tueri fidelitatem ecclesiae, in c. His quae, num. 5. de maior. & obed. 503
- 3 Feudatarius obstrictus certo seruitio non potest inuito domino feudum renuciare, in cap. Admonet, num. 27. de Renunc. 147

Feudalis causa.

- Cause feudales coram quibus sunt tractandae. Vide in ver. *Vassillus quoad forum*.
- 3 Feudalis iurisdictio tanquam super iudicia, & praeiudicans iurisdictio ordinariae est restringenda, in c. Ceterum, num. 23. de iudiciz. 4
- 3 Possessorij questio est facti non iuris, nec tangit substantiam feudi, ibidem nu. 27. 4
- 3 Feudi dominus siue ecclesiasticus, siue secularis feudalem causam cognoscit, etiam si vassalli sint Clerici, in c. Verum, num. 10. & 14. de foro compet. 74
- 3 Et si plures praetendantur domini, non potest vnus cognoscere, maxime alio absente, ibidem num. 1. 74
- 3 Res si negetur feudalis de hoc ante omnia cognosci debet, in c. Si Clericus, num. 21. de foro compet. 65

Feudum quid, & quotuplex.

- 1 Feudum perpetuum redigitur ad instar proprietatis, & potest appellari francum, in c. Quae in Ecclesiarum, num. 34. de constitut. 136
- 1 Feudum est beneficium Principis, & latissime interpretandum, ibid. num. 90. 139
- 1 Feudum proueniens ab Ecclesia Romana est ecclesiasticum, ibid. num. 102. 140
- 1 Et ad illud non extenduntur iura feudalia excludentia à successione feudi Clericos, & Monachos, ibidem num. 103. 140
- 1 Feudum est contractus vitro, citroque obligatorius, ibid. num. 127. 142
- 3 Feudum an sit ecclesiasticum vel seculare attenditur prima causa concessionis feudalis, in cap. Verum, nu. 19. de foro compet. 76

Feudi alienatio.

- 4 Vassallus alienans feudum sine consensu domini directi cadit ipso iure à feudo, in c. Ex parte, num. 12. de feud. 187
- 2 Vassallus non potest super feudo compromittere sine licentia domini, in c. Cum tempore, num. 23. & 28. de arbit. 606
- 1 Alienationem feudi in Ecclesiam an Capitula feudalia prohibere possint, in c. Quae in Ecclesiarum, nu. 43. & nu. seqq. usque ad nu. 94. & seqq. de Constitut. 135
- Vide in ver. *Papa quoad infestationem*.

Feudus bona.

- 4 Bona infodari, vel emphyteuticari solita non sunt de mensa Ecclesiae, in c. Ex parte, nu. 4. & 9. de feud. 186
- 4 Bona Ecclesiae dicuntur solita dari in feudum, vel emphyteusim quando infra quadraginta annos bis fuerunt data, ibidem num. 7. 186
- 4 Bona desunt esse feudalia quando Praelatus ea descripsit inter bona mensae Ecclesiae, vel quando ex illis fructus collegie tanquam ex bonis mensae incorporatis, ibidem num. 8. pag. 186
- 4 Bona feudalia per alienationem vassalli ad Ecclesiam deuoluta episcopos de nouo infodare potest filio, vel consanguineo alienantis, non obstante iuramento de non infodando, ibid. num. 10. 186
- 4 Item potest illa infodare etiam extraneo si sit talis, ut mediante illius persona possit Ecclesia bona sic alienata recuperare, ibid. num. 11. pag. 186
- 4 Bona infodandi solita possunt de nouo infodari concedi, & causa praesumitur ab initio interuenisse, ibid. nu. 18. 188
- 4 Feudalia bona Ecclesiae possunt infodari, non obstante iuramento de non alienando Papa, in consilio, in c. Nulli, num. 20. de Reb. Ecclef. non alien. 277

Vide in ver. Papa quoad infestationem.

- 4 Iuramentum de non infodando Papa in consilio refertur tantum ad bona, quae nonquam fuerunt infodata, non autem ad bona feudalia, in c. Ex parte, num. 4. de feud. 186
- 4 Iuramentum de non infodando intelligitur de terram, non feudalem constituisse feudum, ibid. num. 7. 186

4 Juramentum de non alienando non extenditur
ad bona in emphyteusi dari solita, ibidem.
num. 4. 186

Feudales consuetudines.

1 Feudales consuetudines specificè disponentes de
rebus spectantibus ad ecclesias, vel personas
Ecclesiasticas ratione vtilis domini non valent, in c. Quæ in ecclesiis, nu. 51. 94. & seqq.
de consuet. 136

1 Feudorum liber est authenticus, & alligari potest
ad decisionem causarum, & ligat etiam
ecclesiam & ecclesiasticas personas, ibid. n. 94.
pag. 139

1 Fallit quoad Capitula quæ de ecclesiis, vel personis,
ac rebus earum specificè disponunt, ibid. num. 95. 139

1 Feudorum liber non emanauit à Principe, sed à
privatis hominibus non habentibus auctoritatem
legis condendæ, ibid. num. 97. 140

1 Et ideo feudum aliquo non ligat, ibid. n. 98.
pag. 140

1 Sed contra, & cur, ibid. num. 99. 140

1 Consuetudines feudorum cum sint supra hominum
memoriam, habent vim privilegij, & videtur
ab ecclesia approbari, ibid. n. 99. 140

1 Fallit in Capitulis quæ sunt contra immunitatem
ecclesiasticam, ibid. n. 100. 140

1 Feudalia iura excluduntur à successione feudi
Clericos, & Monachos non extenduntur ad
feudum proveniens ab ecclesia Romana, ibid.
num. 102. & 103. 140

4 Feudalia iura non possunt allegari in emphyteusi
ad decisionem causarum, in c. Insinuatione,
num. 14. & seqq. de feud. 184

Vide in vet. Argumentum à feudo.

Feudum quoad iuramentum fidelitatis, &
servitium.

1 Feudi servitium an, & quando possit explicari
per substitutum, in c. Quæ in ecclesiis, n. 66.
& nn. seqq. usque ad nu. 79. de consuet. 137

1 Feudum si sit nobile, antiquum, & honorificum,
liberum, francum, & expeditum vasallus intelligitur
absolutus ab omni servitio præterquam ab expecto
in investitura, ibid. num. 67. pag. 137

1 Servitium quod præstatur in signum recognitionis,
cum sit anulum, in quocumque statu præstari potest,
ibid. n. 68. 137

1 Obsequia à vasallo præstanda sunt ad instar eorum
quæ libertus debet patrono, ibid. n. 69. 138

1 Homagium, & sacramentum fidelitatis honesti
à Religioso vasallo præstari potest per seipsum,
ibid. n. 71. 138

1 Abbas, vel Prior, si exire debet claustrum,
ad homagium, & iuramentum fidelitatis præstandum
pro feudo, quod non alterum habet à domino
temporali, ibidem num. 73. 138

1 Secus post Bullam Pij V. ibid. nu. 73. 138

1 Forma fidelitatis nihil continet, quod à vasallo
Religioso, & Episcopo non possit concedi per se,
vel per alium explicari, ibid. n. 74. 138

1 Vasallus ex forma fidelitatis non tenetur ad
militandum, præsertim in propria persona, ibid.
num. 75. 138

1 Et est in optione ipsius an ad expeditionem bellicam
velit ire, vel mittere, an subministrare dimidium
reditus vnius anni, ibid. num. 76 & 78. pag. 138

1 Non tenetur sequi dominum in bello, neque ad alia
servitia personalia, nisi hoc expressè sit cautum
in investitura, ibid. num. 77. 138

1 Inhabilis ad feudum si habilitetur ad succedendum,
consensu etiam habitus ad succedendum per
substitutum, ibid. n. 91. 139

Vide in vet. Regulares quoad successionem feudalem.

Et in vet. Homagium.

Feudi successio.

4 Feudum personale ad filium non extenditur, in c. Ex
parte, num. 2. de feud. 186

4 Femina non succedit in feudo, nisi expressè sit
cautum in investitura, ibid. n. 3. 186

1 Feudum an transeat in monasterium si feudatarius
fiat Monachus, in c. Quæ in ecclesiis, num. 53. & 57.
usque ad num. 66. de consuet. pag. 136

1 Feudum perpetuum ad omnem heredem transeat,
quia redigitur ad instar proprietatis, & potest
appellari francum, ibid. num. 54. 136

1 Sed si sit ad vitam, morte naturali finitur, ibid.
num. 55. 136

1 Clericorum appellacione in materia feudali veniunt
Clerici etiam Regulares, & apiscopi, etiam si
vocetur Clericus maior natu, ibidem num. 91. 139

Vide in vet. Episcopus quoad feuda.

Et in vet. Regulares quoad successionem feudalem.

4 Fictio non est tanta potentia quantum est veritas,
& naturalis actus, in c. De extero, num. 31. de
Cler. non residen. 45

5 Fisiones seu præsumptiones non habent locum
in foro animæ, in c. Si quis, nu. 24. de Regular.
pag. 11

5 Declaratur, num. 69. & seq. 11

6 Fictio non generat fictionem, in c. Quod à prædecessore, nu. 1. de hismat. 243

4 Fictio eadem operatur in casu fictio, quod veritas
in casu vero, in c. Nos quidem, nu. 57. de testamen.
326

5 Fingens se feminam, & professionem faciens in
monasterio Monachum obligat ad religionem in
genere, in cap. Conluti, num. 54. de Regular. 98

4 Fictio non debet esse maioris efficacis quam veritas,
& naturalis actus, in c. De multa, num. 50. de
præbend. 149

6 Fictio non potest operari quod veritas ipsa non
operatur, in c. Nobis, nu. 91. de iunon. 160

6 Fictio non habet esse realiter, sed intellectu-
aliter, ibidem num. 91. 160

6 Fictio fundatur super falso, ibid. num. 95. 160

4 Fictio præsentia an equiparetur veræ, in cap. Cum
perausio, num. 31. de Cler. agrot. 193

3 Fictio iurum non habet nisi in casibus iniuræ
expressis, in c. In præsentia, num. 13. de probat.
pag. 169

4 Actus fictus non debet esse maioris potentie,
quam actus naturalis, & verus, in c. Quia di-
versitatem, nu. 23. de concess. præbend. 339

25 Fingentes se Monachos aut interate, aut similes
com-

INDEX RERVM.

- compelluntur, in c. Vt Clerici, n. 1. de Regul. pag. 20
- 1 **Fingere** aliud est, & aliud opinari, in c. Ne innitari, n. 140. & n. 141. de constit. 59
- 5 **Ficti** qui non ore, sed corde dissentiant Baptismi suscipiunt sacramentum, in c. Maiores, nu. 73. de Baptis. 316
- 5 Et dicuntur ficti qui apparenter ostendunt rectam fidem habere, & sacramentum venerari, & velle se Christo conformari, & corde dissentiunt, ibid. n. 74. & seq. 326
- 5 **Ficti** quot modis dicantur, ibidem num. 75. pag. 326
- 5 **Ficti** accedentes ad Baptismum suscipiunt sacramentum, sed non effectum sacramenti, ibid. num. 76. 328
- 5 Et recedente fitione per cordis contritionem Baptismus incipit prodesse in remissionem peccatorum, ibid. n. 77. 326
- Fideicommissum.*
- 5 Puella monasterium ingredi volenti an sit indulgendum, vt fidei commissum non purificetur per illius professionem, sed prorogetur vsque ad diem mortis naturalis, in cap. Cum simus, num. 13. & seqq. vsque in finem, de Regular. pag. 68
- 5 **Præiudicium** quod ex prorogatione sit vocatis ex fideicommissio conditionali, non est considerabile, ibid. nu. 17. 68
- 5 **Substitutis** quale præiudiciū generetur ex prorogatione fideicommissi, & quo remedio sit eis consulendum, ibidem num. 18. 69
- Vide Monasterium quoad successionem.*
- 7 **Fideicommissarius** viuicialis est hæres in effectū, in c. Nūm praui, num. 45. de excess. Prælat. pag. 24
- 4 **Fideiubens** iudicatum solui donec lata fuerit sententia diffinitiuā liberatur lata sententia absolutoria, licet illa postea reuocetur, in cap. Episcopus, num. 58. de præben. 90
- 5 **Fideiubere** non potest Clericus pro laico, & tamen potest pro Clerico, in cap. Clerici, nu. 13. de postul. 574
- 7 **Fideiusor** excutiendus est priusquam deueniat ad carcerationem principalis, in cap. Sacro, num. 49. de sent. excom. 203
- 7 **Confideiusoris** facultates aggregate censentur cum quæritur an soluendo sit principalis fideiusor, in c. Sacro, num. 50. de sent. excom. pag. 203
- 5 **Fides** de necessitate in baptizante non requiritur in cap. Si quis puerum, num. 14. de Baptism. pag. 318
- 5 **Fides** alia esse non potest apud Græcos, alia apud Armenos, alia apud Latinos, in c. Cum venisset, n. 94. de sac. Vnct. 301
- 5 **Fides** vna est simplex, & incommutabilis, quæ in omnibus viuiculis Concilijs declaratur in c. Firmiter, num. 4. de Summ. Trinit. & fide Cathol. 2
- 5 **Fides** diffinitio quæ, ibidem num. 13. & sequen. pag. 4
- 5 **Fidei** articulos explicitè credere an necessarium sit ad salutem cuiuslibet habenti vsum liberi arbitrij, an verò sufficiat illos credere implicitè, ibid. num. 15. & seq. vsque in fin. 4
- 5 **Fides** implicita, & explicita quid sit, ibid. n. 17. 5
- 1 **Adulter** omnes etiam simplices, & laici tenentur explicitè credere Deum esse, & esse remuneratorem omnium bonorum, ibidem num. 18. pag. 5
- 1 **Laici**, & simplicibus an sufficiat implicitè credere articulos fidei, ibid. num. 19. 41. & seqq. pag. 5
- 1 **Erranti** in fide non imputatur si ex simplicitate deficiat, & fidem suam supponat fidei ecclesiæ, ibid. n. 20. 5
- 1 **Clerici** inferiores qualiter teneantur laicos excedere in cognitione distinctæ fidei, ibid. n. 21. & 50. 5
- 1 **Clericis** an liceat explicitè cognitioni articulo- rum fidei præponere alia opera pietatis, aut alias scientias, ibid. num. 22. 16
- 1 **Prælati** ecclesiæ, & alij curam animarum habentes, & officium docendi fidem, tenentur explicitè scire articulos Symboli Patrum, & Athanasij, ibid. n. 23. & 49. 6
- 1 **Episcopi** tenentur de fidei articulis reddere rationem omni poscenti, & hæreticos persequi, & confutare, ibidem num. 24. 7
- 1 **Fidei** articuli in Symbolo Apostolorum comprehensi quot numerentur, & qualiter singuli singulis Apostolis attribuantur, ibidem num. 29. pag. 7
- 1 **Fidei** professionis formula à Pio IV. præscripta symbolum appellari potest, ibid. num. 37. 8
- 1 **Articulus** fidei quid sit, ibidem num. 39. 18
- 1 **Articulus** fidei tripliciter accipitur, ibid. n. 40. 8
- 1 **Fidei** articulos qui continentur in symbolo Apostolorum explicitè credere vnicuique necessarium est ad salutem, ibid. num. 41. 9
- 1 **Laicos** non teneri ad aliquem fidei articulum explicitè credendum est hæreticis, ibid. num. 43. pag. 9
- 1 **Fidei** obiectum duplex, n. 43. 9
- 1 **Clericis** an sufficiat habere fidem implicitam, de articulis ab Ecclesiâ diffinitis, ibid. num. 50. pag. 11
- 1 **De articulis** circa fidem continentibus sententiam veram, sed ab ecclesiâ non diffinitam an liceat dubitare, aut contrarium asserere, ibid. num. 51. 11
- 1 **Propositionum** in fide peccantium tres sunt gradus, n. 52. 11
- 1 **Errare** id est aliud pro alio putare in his, quæ ad fidem, aut mores non pertinent, an, & quædo liceat, ibidem num. 53. 11
- 1 **Propositiones** multæ ab Inquisitoribus hæreticæ prauitatis censura temeritatis notantur in articulis non diffinitis, si ratione, & autoritate, sint destitute, ibid. num. 54. 12
- 1 **Actus** fidei duplex, n. 55. 12
- 5 **Fides** præ cæteris virtutibus in miraculis operatur, in c. Audiuius, n. 9. de reliqu. & vener. Sacror. 331
- 5 **Fidem** maximam quis potest habere sine charitate, ita vt illius virtute faciat miracula, ibidem num. 10. 331
- 5 **Fides** sine charitate pro canonizandis adultis non sufficit, ibid. num. 11. 331
- 5 **In fide** Christi omnia purgantur, ibid. num. 29. pag. 333
- 6 **Fides** officialis super qualificata legitimitate facit administrum, in c. Lator, n. 35. Qui filij sint legitimi. 93
- 1 **Laici**, & simplicibus an sufficiat implicitè credere

- de articulis fidei, in c. Firmiter, nu. 19. de Sum. Trinit. & fid. Cathol. 5
- 1 Lites non teneri ad aliquem fidei articulum. Explicite credendum, et hæreticis, ibid. nu. 43. pag. 9
- 4 Fides magis adhibetur indigenti ignotis, quam extraneis, in c. Quoniam, nu. 25. de Testam. pag. 233
- 1 Error in fide nulli fas est defendere, in cap. Damnamus, n. 7. de Sum. Trinit. & fid. Cathol. pag. 13
- 1 De fide publice disputare an, & quando liceat. ibid. nu. 8. 13
- 1 Fides, opinio, suspicio, & dubitatio in quibus differant, in cap. Ne iocundus, nu. 161. de Constitut. 80
- 5 Fidem Christianam committere arbitrio vnus hominis petitionem, in c. Maior, nu. 6. de Baptismo. 313
- 5 Declaratur, ibid. n. 11. 313
- 5 Fidei diffinitiones Papa etiam cum Concilio reuocare non potest, sed tantum explicare, ibid. nu. 7. 313
- 5 Fides vna debet esse totius Ecclesie, ibid. nu. 16. pag. 321
- 5 Piri multa prohibentur que facta tenent, in c. Ad Apostolicam, nu. 10. de Regular. 73
- 6 Filiolus quasi possessio non releuat ab onere probandi legitimam, in c. Lator, nu. 75. Qui fil. sint legit. 103
- 6 Filiationem, & legitimam probandi quatuor sunt species, in c. Per tuas, nu. 6. & n. seq. Qui fil. sint legit. 105
- 4 Filiatio verè probari non potest, sed ius vehementer presumit eum filium, qui natus est ex nuptiis, in cap. Vestra, nu. 86. de cohabit. Cler. & mulier. 15
- 5 Filiatio vera præualet fidei, in c. Continuum, n. 5. de Regular. 67
- 3 Si quis nominet aliquem filium, & ita communiter reputetur, non creditur alteri eorum iuranti contrarium, in cap. Per tuas, nu. 1. de Probat. 181
- 3 Filiatio etiam ex damnato coitu probatur præsumptiue ex tractatu, & nominatione parentum, ibid. nu. 2. 181
- 5 Et dissoluit matrimonium cum consanguinea patris, ibid. d. nu. 1. verè Secunda conclusio, pag. 181
- 5 Filiatio vulgo quæsit probatur per assertionem matris, & tractatum eius, qui eam domi aluit, ibid. nu. 13. 184
- 3 Filiatio per solam famam non probatur, ibid. nu. 15. 184
- 3 Filiatio præsumpta ex tractatu, & nominatione parentum, impedit contrahendum, & dirimit contractum in gradibus prohibitis, etiam inter illegitimos, ibid. nu. 17. 184
- 5 Fili minor duodecim annis à parentibus monasterio tradita si maior facta sponte veletur ad seculum redire non potest, in c. Cum virum, nu. 1. de Regular. 50
- 5 Religioni an filius impubes alligetur ex obligatione parentum, ibid. nu. 3. & 4. 50
- 5 Professio tamen tenetur per vim oblati religioni à parentibus si post pubertatem habitum professorum suscepit, ibid. nu. 4. 51
- 5 Et hæc est presumptio iuris, & de iure, ibid. n. 5. pag. 51
- 5 Et quid post Concilium Tridentinum, nu. 8. pag. 51
- 5 Puella minor duodecim annis à parentibus monasterio oblata an habitum regularem suscipere possit, non obstante Concilio Tridentino, ibid. nu. 9. & seq. vsque ad n. 17. 51
- 5 Filij post pubertatem non possunt iniuncti à parentibus religioni offerri, ibid. nu. 16. 51
- 5 Et quid post pubertatem, n. 17. 51
- 5 Parentes qui cogunt puellas innitas ad ingrediendum in monasterium aut duodecim annuum an sint excommunicati, ibid. nu. 18. pag. 51
- 5 Licentia admittendi ad habitum regularem, puellas duodecim annis minores peti consueuerunt à 5. Congregatione Episcoporum, & Regularium, ibidem nu. 19. 53
- 5 Parentes, vel tutores an possint religioni offerre impubertem inuitum, ibid. nu. 24. vsque ad nu. 45. 53
- 5 Filius impubes potest monasterio tradi à parentibus, ibid. nu. 25. 53
- 5 Tutores sicut possunt populum à monasterio reuocare, ita & religioni offerre, ibid. nu. 16. pag. 53
- 5 Oblatio parentum de impubere se habet ad professionem sicut sponsalia ad matrimonium, ibid. n. 28. 53
- 5 Contrarium, n. 41. 53
- 5 Parentes, vel minores possunt à monasterio reuocare impubertem, licet inuitum, ibid. n. 34. pag. 54
- 5 Puella in electione propositi non cogitur sequi parentum imperium si sit in ætate nubili; alius secus, ibidem nu. 32. 54
- 6 Filia nubens iniunctis parentibus mortaliter peccat, in cap. Tua, nu. 12. de desponsat. impub. pag. 16
- 6 Saltem si ex iusta causa contradicant, & filia non habeat legitimam causam non obediendi, ibid. nu. 15. 17
- 6 Filia nubens ante annum vigesimum quintum iniunctis parentibus secundum legem potest ab eis ex hereditate, ibidem n. 18. 18
- 6 Et quid secundum Canones, ibidem nu. 19. pag. 18
- 5 Cuius filiam habere non licet, nec eius neptem, in cap. Ex transmissa, nu. 12. de fil. Presbyt. pag. 120
- 5 Contrarium, ibid. n. 18. & 19. 120
- 6 Filie tenentur alere matrem inopem iure natura in c. Præterea, nu. 31. Ne Prælat. vices suas, pag. 191
- 5 Filia etiam necessaria admittitur ad vindicandam necem parentum, in c. Per tuas, nu. 10. de Probat. 183
- 6 Filia non committit incontinentiam que post vigesimum quintum annum inoperta peccat in c. Præterea, in cap. Ex heretis, nu. 7. de Mort. 107
- Vide in vet. Nonitini quas consensum.
- Filius communis.
- 5 Filij duorum compatrum nisi consuetudo reputet, licet contrahant, si per eorum neutrum deuentum est ad compaternitatem, aliis separantur, in cap. Vtrum autem, an. 1. de cognat. spirit. 59

INDEX RERV M,

- 5 Filijs tergemini in utero esse à iure præsumuntur, in cap. Cum sis, num. 61. de convers. coniug. pag. 143
- 5 Filius natus octavo mense an succedat, & hæreditatem transmittat, ibid. num. 62. 144
- 6 Filius in quibus censetur eadem persona cum patre, in c. Suscepimus, n. 18. de homicid. 136
- 3 Filius præesse potest Ecclesie cui pater præfuit mediare, in cap. Ex transmissa, num. 1. de fil. Presbyter. 330
- 1 Filius unde dicatur, ibid. num. 8. 310
- 3 Filiorum appellatione descendentes omnes continentur, ibid. num. 9. 310
- 3 Contrarium, ibid. num. 15. 310
- 3 Declaratur, ibid. nu. 21. & 22. 310
- 3 In filio, & nepote diversæ sunt species, & diversi gradus, ibid. num. 19. 321
- 3 Filius præesse potest Ecclesie in qua patet sine titulo ministravit, in c. Constitutus, num. 1. de fil. Presbyter. 339
- 1 Et quid possit Concilium Tridentinum, & Constitutionem Clementis VII. ibid. n. 27. 339
- 5 Filijs non obligantur ex sponsalibus contractis per parentes nisi consentiant tacite, vel expresse, in c. Si quis, num. 15. de Regular. 9
- 4 Filiorum favor maior est, quam piæ causæ, in c. Cum essem, num. 111. de testam. 340
- 4 Declaratur, ibid. n. 155. & 156. 340
- 4 Filium exheredare volens, & Ecclesiam instituere querat alium, qui suscipiat, quàm Augustinum, ibid. n. 111. & 156. 340
- 4 Religio diuina est carior filijs, ibid. num. 155. pag. 344
- 4 Vide in ver. Testamentum ad pias causas.
- 4 Filius non tenetur ad debitum patris, nisi creditor probent eum se immiscuisse hæreditati patris, in cap. Ad hoc, num. 2. de solut. 289
- 4 Et tunc tenetur etiam ultra vires hæreditatis si eam adierit sine inventario, ibidem num. 3. pag. 290
- 4 Et quid de æquitate Canonica, & in foro animæ, ibidem num. 4. 290
- 6 Filijs quandoque puniuntur temporaliter propter criminis paterni immanitatem, in c. Vergentis, num. 11. de hæret. 218
- 6 Non autem spiritualiter, ibid. num. 13. 218
- 6 Filius regulariter puniri non debet pro delicto patris, ibid. n. 13. 218
- 6 Presbytericide filij à Pœnitentia redduntur inhabiles ad beneficia obtinenda, ibid. nu. 18. pag. 218
- 6 Filius hæretici an sit ipso iure priuatus, vel priuandus beneficijs obtentis, & pensionibus sibi referatis antequam pater condemnaretur, ibid. num. 20. & num. sequ. usque in fin. 219
- 6 Et quid in Congregatione Generalis Inquisitionis, ibidem num. 21. 219
- 6 Vide in ver. Hæretici.
- 6 Filijs percutientium Cardinales sunt ipso iure priuati beneficijs obtentis, ibidem num. 22. pag. 220
- 6 Ratio ubi est eadem lex non dicitur extendi, sed conicari, ibid. nu. 23. 220
- 6 Et ubi habet locum legis ratio circa id prodita, dici debet lex, ibid. nu. 24. 220
- 6 Etiam in materia penali correctiua, ibidem num. 25. 220
- 6 Filiorum appellatione veniunt etiam naturales quando verba dispositionis sonant in nomen, potius naturale, quàm civile, in c. Per tuas, num. 19. de probat. 183
- 6 Filius tenetur iure nature subuenire patri eggesto laboranti, in c. Ex litteris, num. 4. Je Diuortijs. 107
- 5 Filius offerri potest Religioni à parentibus etiam inuitis Tutoribus, in c. Si quis, num. 9. de Regular. 9
- 5 Filius inuitus an possit à parentibus offerri Religioni, auer si oblatas exire possit etiam ante annos pubertatis, ibid. num. 13. 9
- 5 Filius impubes à patre oblatas Monasterio cogitur ibi remanere vsque ad pubertatem, sed si prius pubes liberè exire potest, in c. Cum simus num. 3. de Regularibus. 67
- 3 Filios adoptiuos abhorret lex, in c. Quanto, n. 25. de rranlat. Episcopi. 132
- 3 Filius familias pater cum sit in potestate alterius, filiani non habet in potestate, nec eam potest occidere cum adultero, in c. Indecorum, num. 22. de stat. & qualitat. 234
- 3 Filius familias per sacrum ordinem non eximitur à patria potestate in rebus patrimonialibus, & profectis, ibidem nu. 33. & 41. 234
- 3 Secus in rebus ecclesiasticis, & in his, quæ aguntur ratione ordinis, vel dignitatis, ibid. nu. 34. & 44. pag. 234
- 2 Filius fam. per sacrum Ordinem non soluitur à naturali reuerentia, quam tenetur patri exhibere, ibidem nu. 42. 235
- 3 Filius fam. Clericus in beneficalibus, & alijs causis spiritualibus, & ab eis dependentibus sine auctoritate patris agere potest, ibidem nu. 43. & seq. 235
- 3 Si maior sit 14. annis agit per se, vel per Procuratorem; si minor per Procuratorem sibi datum ad lites auctoritate iudicis ecclesiastici, ibid. num. 46. 236
- 3 Filius familias per sacrum Ordinem eximitur à potestate patris quoad peculium aduocitium, & querita possit Clericatum, ibidem num. 51. pag. 236
- 2 Licet alijs de illis testari non possit, etiam permittente patre, ibid. num. 52. 236
- 2 Filius familias Presbyter quicquid acquirit ex causa aduentitii, & non contemplatione Sacerdotalis officij acquirit sibi pleno iure, ibid. num. 53. 236
- 4 Filius familias iure civili non obligatur voto, iure Canonico secus, in c. Cum essem, num. 176. de testam. 345
- 6 Filius habens patrem diuitem potest promoueri ad sacros ordines absque patrimonio, in cap. Quoniam, n. 10. Ne prelat. vices suas. 202
- 6 Contrarium, ibid. num. 11. 202
- 6 Filius etiam legitimus non potest immediate succedere in beneficio patris, in c. Ex parte, num. 4. de offic. Delegat. 397
- 6 Idem in nepote, ex filio, & alijs descendantibus, ibid. num. 5. 397
- 3 Filius etiam legitimus remouetur ab Ecclesia, in qua immediate successit Patri Vicario, vel Rectori, in c. Ad extrahendas, num. 1. & 5. de fil. Presbyter. 324
- 3 Filius legitimus quomodo non possit immediate succedere in beneficio patris, potest tamen beneficiari in Ecclesia cui pater præfuit, ibid. nu. 3. pag. 324
- 3 Secus in filio illegitimo, ibid. n. 6. 324

- 6 Filius natus ex secundo matrimonio publico cē-
setur legitimus non autem natus ex primo
clandestino. in cap. Quod a nobis. num. 7. de
clandest. desponsat. 38
- 6 Filius in dubio presumitur natus post matrimo-
nium, & contrarium dicenti incumbit onus
probandi. in cap. Lator. num. 14. Qui fil. sint le-
gitim. 89
- 6 Etiam si vir uxorem ante matrimonium cognou-
erit. ibid. num. 16. 89
- 6 Filius probatur legitimus ab origine ex quali
possessione presentis legitimitatis. etiam si du-
bium sit an mulier fuerit uxor, vel concubina.
ibid. num. 55. & 61. 96
- 6 Filius susceptus ex sponsa de futuro carnaliter
cognita est legitimus licet matrimonium nun-
quam fuerit publicatum. in cap. Per tuas. num. 2.
Qui filij sint legit. 105
- 6 Secus post Concilium Trident. ibid. num. 3. 105
- 6 Filius legitimatus per rescriptum Principis pro-
hibetur obtinere beneficium in Ecclesia in
qua pater i. secus si sit legitimatus per subse-
quens matrimonium. in cap. Ad catipandas.
num. 3 de fil. Presbyter. 328
- Vide in ver. *Legitimatus*.
- 4 Filius natus ex uxore. presumitur esse filius ma-
riti. in cap. Cum esse. num. 103. de testamen-
to. 339
- 4 Et fatuus reputatur, si credat matri asserenti
eum ex adulterio genitum. ibidem num. 104.
pag. 339
- 4 Contrarium. ibidem num. 141. vers. Nec appli-
catur. 339
- Vide in ver. *Filius Illegitimus*.
- 1 Filius indicatur qui constante matrimonio natus
est, ovis probetur absentia. vel infirmitas. seu
impotentia generandi. in c. Ver filij. num. 11. de
filij Presbyter. 313
- 1 Filius an teneatur credere matri asserenti sum-
mā ex adulterio conceptam. in c. Officij. num. 20.
de penit. & remiss. 120
- 1 Filius illegitimus de iure communi potest inti-
tulari in beneficio. quod pater obtineat media-
te. in c. Ad catipandas. num. 7. de fil. Presbyter.
pag. 335
- 1 Secus ex Constitutione Clementis VII. & Conc.
Tridentino. ibidem num. 9. & 12. 335
- 1 Filij illegitimi non modo Presbyterorum. sed
etiam Clericorum hodie repositiuntur a Benefi-
cij parentum. ibid. no. 11. 335
- 1 Filius illegitimus non potest obtinere benefi-
cium in ecclesia in qua pater de presenti est
beneficiatus. ibid. num. 13. 335
- 1 Potest tamen de iure communi habere aliud
beneficium ab eo. quod in eadem Ecclesia pater
habuit in præteritum. nisi in casu. &c. ibid.
num. 14. 335
- 1 Secus ex Concilio Tridentino. ibidem. 335
- 1 Filius illegitimus potest titulari in Ecclesia cui
pater præfuit sine titulo. & tanquam Capella-
nus ad uiam amovibilis. ibidem num. 15. 335
- 1 Secus ex Constitutione Clementis VII. ibidem.
num. 16. 335
- 1 Constitutio Clementis VII. contra illegitimos
an fuerat correctā per Concilium Tridentin.
ibid. num. 17. 336
- 1 Filius illegitimus hodie non potest esse Capella-
nus amovibilis in ecclesia in qua pater fuit in-
titularis. ibid. num. 19. 336
- 1 Item nec Cantor. ibid. num. 20. 336
- 1 Filius illegitimus an hodie possit celebrare de-
notationis gratia in Ecclesia in qua pater. ibid.
num. 21. 337
- 1 Filij illegitimi non possunt hodie obtinere pen-
siones super Beneficijs. quæ eorum patres ha-
bent. vel habuerunt. ibid. num. 23. 337
- 1 Filius illegitimus potest obtinere beneficium in
Ecclesia in qua pater olim fuit intitularis. sed
possessionem nec per se. nec per procuratorem
habet. ibid. num. 30. 337
- 1 Filius illegitimus prohibetur obtinere benefi-
cium. quod olim eius pater absque legitimo
titulo. & minus pacifice aliquandiu possedit.
ibid. num. 32. 338
- 1 Filius illegitimus cuius pater fuit Rector Eccle-
siæ matris. an possit obtinere filialem de-
pendentem. seu aliā illi unitam. ibid. num. 34.
pag. 338
- 1 Filij illegitimi quas ob causas cacludantur a be-
neficijs parentum. ibidem num. 47. 339
- 1 Filius illegitimus de Capella patris se ienter pro-
fuit. & ad illius titulum ordinatus. ac deinde
spoliatus debet ad eam restituamotio alio in-
stituto. in cap. Veniens. num. 3. de fil. Presbyter.
pag. 338
- 1 Filius illegitimus potest licite retinere benefi-
cium paternum sibi ab Episcopo scienter col-
latum. ad cuius titulum fuit ordinatus. ibid.
num. 9. & seq. usque ad num. 15. 338
- 1 Filij illegitimi promotio ad Ecclesiam pater-
nam. ad cuius titulum scienter fuit ordi-
natus. licet non valeat quoad alios valet ta-
men quoad promouentem ut retrahere non
possit. ibid. num. 11. 338
- 1 Filius illegitimus spoliatus beneficio paterno
debet restituere antequam cognoscatur de Ca-
nonico ingressu. ibid. num. 12. 338
- 1 Licet vitium Innotuerit Episcopo. ibid. num. 13.
pag. 338
- 1 Filius illegitimus ab episcopo ignoranter pro-
morus ad Ecclesiam paternam. ad cuius titu-
lum fuit ordinatus. potest eam licite retinere.
donec in alia Ecclesia sibi provideatur. ibid.
num. 15. 339
- 1 Et interim erit Prælator ca tacita dispensatione
Papæ. ibid. num. 17. 339
- 1 Vel Commendatarius. ibid. num. 18. 339
- 1 Filius an potius presumatur natus ex patre se-
pentinario. quam ex adulterio. in c. Cum sis.
num. 69. de conuers. coniugat. 344
- 1 Filius vulgo conceptus nullum agnatum habet.
neque cognatum. lo. c. Magnus. nu. 10. de oblig.
ad ratoc. 341
- 1 Filius qui matri cum spurio asserenti fidem ad-
hibuit. & regno renunciauit. delinquit a Le-
gislis. & laudatur a Canonistis. in c. Officij. n. 18.
de penit. & remiss. 120
- 1 Filius an teneatur credere matri asserenti cum
ex adulterio susceptum. ibid. nu. 20. & in cap.
Vt filij. num. 8. & seq. usque ad num. 13. de fil.
Presbyter. 332
- 1 Filius illegitimus in Religione in qua pater fuit
ante. sue post natiuitatem filij profectus fuit.
non admittitur patre viuentē. ibid. nu. 18. 334
- 1 Filij obedi non debent iniquitates parentum.
ibid. num. 31. 335
- 1 Venia sunt digni qui alieno vitio laborant. ibid.
num. 32. 335

- 1 Filius natus ex concubina an, & quando præsumatur esse filius illius, qui eam domi retinebat, in cap. Per tuas, num. 4. vers. Secundo idem, & n. 21. de Probat. 183
- Vide in ver. *Illegitimus*.
- 2 Filij spurij etiam nefarii quoad effectum matrimonij dicuntur consanguinei, & affines, ibid. num. 15. 183
- 3 Filij nati ex damnato coitu non reputantur cognati patris quoad effectus civiles tantum, sed verò quoad naturale vinculum, & iura sanguinis, ibid. n. 16. 183
- 4 Filij ex incestuosa copula non debentur alimenta de iure civili, sed de equitate Canonica, ibid. n. 21. 183
- 5 Filius Sacerdotis non concluditur in Sacerdotio generis, in c. Inter ceteras, nu. 36. de rescript. pag. 200
- 6 Filius Sacerdotis non excluditur à beneficio nisi probetur generis post ordinem sacrum, ibidem num. 38. 200
- 7 Fallit si agatur de beneficio paterno, ibid. n. 39. pag. 200
- 8 Item fallit in Ecclesia Orientali, ibid. num. 40. pag. 200
- 9 Filius Sacerdotis appellatur etiam genitus ante Sacerdotium, in c. Ad extirpandas, num. 4. de fil. Presbyter. 324
- 10 Filium Sacerdotis legitimum Episcopus amovere non potest ab Ecclesia paterna, quam ei contulit scienter, in cap. Veniens, num. 1. de hl. Presbyter. 318
- 11 Filius ex Presbytero, & coniugata genitus ex quo genere sputorum sit, in cap. Per tuas, n. 3. de Probat. 183
- 12 Filius Sacerdotis probatur ex tractatu, & nominatione ipsius, ibid. num. 34. 184
- 13 Finis est potior iis que sunt ad finem, in cap. Requisivit, num. 31. de ordinat. ab Episcop. pag. 206
- 14 Finis in qualibet obligatione attendi debet, in cap. Post translationem, num. 4. de tunc. pag. 161
- 15 Finis attendi debet ad dignoscendum an dispositio censetur favorabilis, vel odiosa, in cap. Ad extirpandas, num. 44. de fil. Presbyter. pag. 329
- Vide in ver. *Indultus*.
- 16 Fines permisso videntur permissa illa omnia per que peruenitur ad illum, & exclusus à medio, excluditur à fine, in c. Per tuas, num. 36. de sent. excom. 178
- 17 Finis cui conceditur, videntur concessa omnia, quæ ad illum finem tendunt, in cap. Quanto, num. 6. de priuileg. 45
- 18 Finitum in plures diuisum minus habetur à singulis, in cap. Fratemitatem, n. 49. 53. & 91. de sepultur. 357
- 19 Finito iure datus, finitur ius acceptotus, in cap. Que in ecclesiis, num. 56. de Constitut. pag. 136
- 20 ad Firmam dare, idest ad annum censum concedere, seu locare etiam ad longum tempus, in c. Ex litteris, num. 12. & seq. de iurepatr. pag. 240
- 21 Firmitas quid sit, in c. Firmiter, n. 22. de Summ. Tribut. & fid. Cathol. 4

Fiscus.

- 1 Bona Clerici dampnati deuoluenda sunt in Fiscum Ecclesiæ, in cap. Presbyteri, num. 6. de pen. pag. 96
- 2 Confiscatio ex delicto Clerici fit Camere Episcopali, vbicunque ex delicto laici veniunt confiscanda bona ipsius laici, ibidem, num. 7. pag. 96
- 3 Bona Clerici decedentis sine hærede ex testamento, vel ab intestato deuoluuntur ad Curiam Ecclesiasticam, non autem ad Curiam Principis secularis, ibid. n. 8. 96
- 4 Fiscus Regius Ducatus Mediolani nihil potest prætere, nec Magistratus extraordinarius vllam iurisdictionem sibi vindicare in bonis à Ioanne Galeazzo douatis monasterio Chartisten, Papien, in cap. Verum, n. 21. & n. seqq. vique in fin. de foro compet. 76
- 5 Plagitis quidam sunt qui prius per iudices seculares, quam per ecclesiasticos vindicantur, in c. Cum non ab homine, num. 55. de iudic. pag. 12
- 6 Florentini Concilij definitio de primatu Romani Pontificis in vniuersum orbem, in c. Significasti, n. 50. de elect. 15
- 7 Florentini Concilij definitio de causa efficiente matrimonij expenditur, in cap. Tunc irammati, n. 30. de spons. & matrim. 10
- 8 Fluctuans quantum sapienti fluctuationis, tantum sapienti indeterminationis, in cap. Ne inhiat, n. 89. & 96. de constit. 10
- 9 Fornice in veteri testamento non circumcidebantur, sed decimaquarta die in templum offerebantur, ibique nomen eis imponebatur, in cap. Maiore, n. 44. & seq. de Baptism. pag. 331
- 10 Fornis an in dubio præsumatur ignorare peccatum, in cap. A nobis, il primo, num. 41. de sent. excom. 15
- Vide in ver. *Statutum quoad fornicat.*
- 11 Forma in Sacramentis tantum sunt præfixæ, non autem in collatione officiorum, seu dignitatum, in c. Cum contingat, n. 49. de stat. & qual. 261
- 12 Forma, & materia Sacramentorum sunt ex institutione Christi, ibidem n. 51. 261
- 13 Forma omnium Sacramentorum cur non habeantur ex sacris litteris, ibidem num. 52. pag. 261
- 14 Forma in ordinatione Episcopi que sit, in cap. Requisivit, num. 49. de ordinat. ab Episcop. pag. 209
- 15 Formis quibus in ordinatione imprimuntur characteres, esse ex institutione Ecclesiæ erroneum est asserere, in c. Cum venisset, nu. 66. de sacr. Vnde, n. 11. 297
- 16 Forma quid, in c. Statuimus, n. 52. de supp. egl. Prælat. 175
- 17 Forma in electionibus cur introducta, in cap. Publicato, num. 26. de elect. 120
- 18 Forma vbi ex aliquo casu aduentitio seruari non potest, valet actus etiam tali forma non seruata ibid. num. 39. 124
- 19 Formæ hic statuta non sunt seruande, nisi in electione illorum Prælatorum, per quorum mortem Ecclesiæ sunt viuandæ, in cap. Quia propter, nu. 6. de elect. 92

- 1 Forma electionis per compromissum quæ sit, ibid. num. 76. 97
- 6 Forma substantialis indicitur ubi lex vitur verbis necessitatem importantibus, in cap. Tuz Fraternitati, nu. 5. de spons. & matrim. 7
- 6 Declaratur, ibid. n. 18. 19. & 22. 7
- 6 Forma dat esse rei, & impleri debet præcisè, & non per equipollens, ibid. num. 6. 7
- 6 Declaratur, ibid. n. 25. & 27. 7
- 7 Forma substantialis indicitur ex verbis necessitatem designantibus, in c. Qui Presbyterum, n. 26. de pen. & remiss. 107
- 7 Declaratur quadrupliciter, ibidem à num. 74. usque ad num. 93. 107
- 7 Potius in actibus humanis est partium ordinatio secundum prius, & posterius, ibidem num. 37. pag. 108
- 7 pro Forma non est absurdum ut inducatur etiam aliquod præambulum, ibid. n. 41. 108
- 7 Forma seruari debet etiam in minimis, aliis actus est nullus, ibid. n. 51. 109
- 7 Forma à iure tradita in dubio censetur substantialis, & de essentia actus, ibidem num. 52. pag. 109
- 7 Forma statuti circa professionem Regularem, nou censetur substantialis, nisi habeat decretum irritans, ibid. n. 80. 112
- 7 Etiam si datus sit ordo per prius, & posterius, ibid. n. 81. 112
- 7 Forma à impleri debet in specie, & non per equipollens, in c. Cum pro causa, n. 21. de sent. excom. 161
- 7 Forma quibus verbis inducatur, in cap. Causam, num. 33. de elect. 58
- 7 Formæ renunciari potest quando priuatam respicit utilitatem, in c. Cum accessissent, nu. 22. de Constit. 147
- 7 Formæ an possit renunciari quatenus concernit priuatam utilitatem ipsius renunciantis, in cap. Ad Apostolicam, num. 25. de Regular. pag. 73
- 7 Forma iustitiæ appellatur forma communis, in cap. Accepimus, num. 21. de stat. & qualitat. pag. 276
- 7 Forma iustitiæ regulatur secundum naturam obligationis præcedentis, ibidem num. 28. pag. 276
- 7 Formula qua vitur Papa in promouendis Episcopis in Consistorio, in cap. Eam te, n. 34. de Rescript. 105
- 7 Formula describendi statum cuiusque monasterij, de mandato Congregationis super statu Regularium confecta, in c. Relatum, num. 45. Ne Cler. vel Monach. 406
- 7 Formido quid sit, in cap. Ne innitaris, n. 93. de Constit. 50
- 7 Formido morali certitudini non præiudicat, ibidem num. 255. vers. Mouentur septimò, pag. 77
- 7 Contrarium, num. 398. vers. Ad septimum, pag. 77
- 7 Declaratur, ibid. vers. Ad rationem quintam, pag. 77
- 7 Formido duplex, ibid. 77
- 7 ob Formidationem simplicem olim deponebatur non solum Clericus, sed etiam Episcopus, in cap. Non debet, num. 7. de consang. & affinit. pag. 74
- 7 Hodie secus nisi fornicatio sit notoria, vel scandalosa, aut diu continuata, ibidem num. 8. pag. 75
- 7 fornicationis simplicis pena quæ sit, in c. Peruenit, il primo, num. 22. de Testib. cogen. pag. 203
- 7 Fortitudo nulla sine iustitia est laudanda, in cap. Henricus, num. 6. de Cler. pugnan. in duell. pag. 275
- 7 Forum fortiri, & statim ligari à pari procedunt, in cap. Canonum statuta, n. 79. de Constitut. pag. 26
- 7 Et in c. Quæ in ecclesiis, num. 23. cod. tit. pag. 133
- 7 forum quis fortitur, in casus territorio delinquit licet aliis ei subiectus non sit, in c. Licet, nu. 2. de foro compe. 79
- 7 forum quis fortitur in loco ubi contrahit, vel fingitur contraxisse, ibid. n. 9. 79
- 7 forum ut quis sortiatur ratione contractus quæ requirantur, ibidem num. 6. & nu. 15. & seq. pag. 79
- 7 forus domicilij dicitur proprius & naturalis forus, ibid. num. 9. 80
- 7 forus quis fortitur ubi res litigiosa siue illius possessio sita est, siue res sit mobilis, siue immobilis, ibid. num. 20. 80
- 7 forum sortiendi quinquaginta duo modi numerantur à Speculatore, ibid. n. 28. 82
- 7 Habitatio de præfenti sufficit ad sortiendum, forum penitentialium, nec requiritur domicilium, in c. Consilium, n. 41. de obsequ. leum. pag. 246
- 7 forus conscientie non erronee semper nititur veritati, in cap. Si quis, num. 25. de Regular. pag. 11
- 7 forus conscientie regulariter sequitur forum iudiciale, ibid. n. 59. 16
- 7 forus conscientie distinguitur à foro iudiciali quando lex præcipit ut distinguatur, ibid. n. 61. & 77. 26
- 7 Declinatoria fori nouiter orta opponitur etiam post litem contestatam, in c. Magnus, n. 44. de oblig. ad ratioc. 348
- 7 fori adiectio aliud est, & aliud mutatio, ibidem num. 46. 349
- 7 in foro domicilij, vel originis, aut contractus, vel delicti an, & quomodo Clericus absens conueniri possit, in cap. Licet, nu. 42. de foro compe. 84
- 7 forum mutans ante citationem eximitur à iurisdictione primi iudicis, secus si non fiat mutatio, sed accumulatio, in c. Proposui, n. 11. de foro compe. 100
- 7 forus domicilij est mutabilis, ibidem, num. 16. pag. 100
- 7 Et quid in foro contractus, n. 17. 100
- 7 Et quid in foro originis, ibid. num. 21. & seq. pag. 100
- 7 fori mutatio post citationem in quibus casibus non eximat à iurisdictione primi iudicis, ibid. num. 25. 101
- 7 Debitor si in loco sui domicilij mecum contraxerit, & postea etiam ante citationem aliò domicilij transulerit, potero cum conuenire in loco contractus, ibid. n. 18. 104
- 7 Er an potero cum conuenire in loco domicilij, quod habebat tempore contractus celebrati extra locum domicilij, ibidem num. 29. pag. 104

INDEX R E R V M,

- 3 Fori, privilegio quoniam personarum prater Clericos gaudere debeant, latissime discutitur in c. Nullus, num. 16. vsque in fin. de foro comp. pag. 34
- 3 Forum privilegii foritur non privilegium in causa individua, ibid. num. 30. 36
- 3 Fori privilegium concessum est Clericis propter characterem, qui personam non egreditur, ibid. num. 36. & nu. 41. 37
- 3 Forus domicilii cum ceteris omnibus concurrunt, in c. Si quis, num. 10. de foro comp. 41
- 3 Forum qualiter sortiatur Clericus ratione beneficii, ibid. nu. 11. 41
- 3 in Foro originis propriarum, vel paternarum Clericus competere potest, dummodo ibi sit presentia, licet alibi domicilium habeat, ibid. nu. 12. 44
- 3 Forum an sortiatur Clericus ratione ordinis collati, ibidem num. 13. 42
- 3 Fori privilegium quas ob causas a Conc. Tridentino fuerit limitatum, ibidem num. 73. 49
- 3 Fori privilegium concessum est Clericis propter characterem animarum indelebiter impressum, in c. A nobis, num. 16. de bigam. 370
- 3 Vide in verb. *Clericus quoad fori privilegium*.
- 7 Forum quis sortiatur ratione delicti, in c. A nobis, li' primo, num. 24. de sent. excom. 153
- 7 Et pluribus aliis modis, ibid. num. 36. 153
- 6 Forus conscientiarum, & forus iudicialis tendunt ad diversos fines, in c. Postulatis, num. 19. de Cler. excom. 339
- 3 Vide in ver. *Absolutio*.
- 4 de Foro Ecclesiarum sunt omnes homines de mundo in concordantibus animam, in cap. Nulli, nu. 6. de Reb. Eccles. non alienan. 175
- 3 Franchitias in Vrbe prohibuit Iulius III. etiam quoad omnes Principes, & S. R. E. Cardinales, in c. Ecclesiarum, num. 34. de Immuvit. Eccles. pag. 389
- 3 Prater maior si in re communi amplius edificium fecerit, a fratre minore sumptus non repetit, in c. Requisivit, nu. 26. de re lit. in integr. pag. 395
- 3 Frater maior quoad divisionem bonorum.
- 3 Vide in ver. *Divisio*.

Frates Carmelitani.

- 7 Fratrum Carmelitarum Indultum quod occasione c. Volentes, nullum prejudicium generet eorum exemptioni, quomodo sit intelligendum, in c. Tuorum, n. 28. de privileg. 53
- 4 Carmelitarum Discalceatorum Congregatio B. Mariæ Fullienfis, & Clericorum Regularium S. Pauli Decollati indulta erigendi monasteria de sola Ordinarii licentia expendantur, in cap. Non amplius, num. 71. de institut. 321
- 3 Vide in ver. *Monasterij erectio*.
- 3 Fratres Conventuales qui sunt, in c. In presentia, num. 79. de probat. 175

Frates S. Io. Hierosolymitani.

- 3 Fratres Capellani S. Ioan. Hierosolymitani curam animarum habentes tenentur Synodo interesse, in c. Quod super his, num. 9. de maior. & obed. 496
- 7 Fratris occupatio in Religione Hierosolymitana non conuenit nisi professis, in c. Qui Pres-

byterum, num. 109. de poenit. & remis. 114

Vide in ver. *Militis*.

- 7 Fratres B. Ioannis. Dei an sint exempti ab Ordinariarum iurisdictione, in c. Tuorum, num. 25. de privileg. 51
- 3 Fratres & Administratores Hospitalium B. Ioan. Dei tenentur singulis annis reddere Ordinario rationem administrationis, in c. Ad hac, num. 49. de Relig. domib. 110

Frates Mendicantes.

- 3 Fratres Mendicantes quo ordine inter se procedere debeant, & quid de Confratribus Societatum, in c. Cum certum, num. 31. de maior. & obedien. 497
- 4 Mendicantes ex Constitutione Bonifacii VIII. non licebat noua loca recipere, vel recepturamur sine licentia Papæ, nisi pro eremiticis vita ducenda, in c. Non amplius, num. 59. de Constitut. 320
- 4 Mendicantes qui sunt, ibid. nu. 61. 310
- 3 An sint capaces acquisitionis bonorum immobilium in communi, in c. In presentia, nu. 3. & n. seqq. vsque ad n. 69. de probat. 171
- 3 Mendicantes exceptis Minoribus de iure possunt acquirere bona immobilia in communia, etiam per viam institutionis non ut retineant, sed ut vendant, & se alant, ibid. num. 65. 174
- 3 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num. 67. & 117. 174
- 3 Mendicantes exceptis Capuccinis, & Minoribus de obseruantia ex Concilio Tridentino possunt in communi bona immobilia possidere, & excludunt substitutum ad iollar non. Mendicantium, ibid. n. 68. 174
- 3 Mendicantes qui sunt, ibid. nu. 87. 176
- 3 Mendicantes habent pro dote mendicitatem, ibid. n. 88. 176
- 3 Mendicantes ordines a non Mendicantibus differunt specie, ibid. num. 93. 177
- 3 Mendicantes ad vitam actiuam, Monachi vero ad contemplatiuam sunt instituti, ibid. nu. 94. pag. 177
- 3 Mendicantibus non licet ad non Mendicantes transire, ut ibi officia, & administrationes assumant, ibid. num. 99. 178
- 3 Mendicantium Ordinum, Monasteriorum, vel Collegiorum nomine intelliguntur illorum personarum, non autem ædificia, vel vniuersitas prout est persona ficta, ibid. num. 102. 178
- 3 Mendicantium statum, & essentiam non repugnat bona immobilia in communi possidere, ibid. num. 115. 180
- 3 Mendicantes sunt qui ex fundatione suar Regule non habent redditus, licet de facto, vel ex privilegio non mendicent, ibid. nu. 116. 180
- 3 Mendicantes, transientes ad non Mendicantes sine licentia Papæ sunt eo ipso excommunicati per extrauag. Martini IV. in c. Dilecti, n. 30. de renunciat. 167
- 3 Etiam si transiant ex iusta causa, 167
- 3 Et resellitur contraria opinio, ibid. nu. 31. 167
- 3 Vide in ver. *Regulares quoad transiunt*.
- 7 Mendicantibus post Extrauagatam Ioan. XXII. Quia cunctos non licet in suis Conuentibus habere nisi vnam campanam, in c. Patentibus, num. 18. & num. 25. de privileg. 46
- 7 Et quid si vnam habebant pro se, & aliam pro vniuersitate, ibid. nu. 19. 47

- 7 Et quid si antea plures habuerint sine contradic-
tione, ibid. num. 30. & 36. 47
7 Et quid si ita se habeat consuetudo, ibid. num. 37.
pag. 47
7 Et quid si habeant Parochias, ibid. n. 38. 47
7 Fratres Ordinum Mendicantium non prohibentur
elemosynas querere, & eorum nominum
publicum, & vinum tempore messium, & viu-
deniarum, & alias res colligere, in c. Cum ex
com. 37. de penit. & remiss. 138
7 Dummodo id non faciant per alios, sed per se-
ipsos, ibid. num. 30. & 31. 138

Fratres Minores.

- 7 fratres Minores an sint capaces institutionis ca-
lege facit, ut bona hereditaria vendantur, &
pretium erogetur in reparationem Ecclesie,
&c. & quatenus institutio non valeat iure le-
gati legari, in cap. Nimis praua, num. 30. & seq.
vsque ad num. 46. de excus. Prælator. 30
7 An, & quomodo sint capaces bonorum ex dis-
positione, Exijt, de ver. signifi. lib. 4. ibidem
num. 28. & 29. 30
7 Sunt incapaces successione, ibid. num. 32. 30
7 fratrum Minorum institutio in personam Eccle-
sie Romanæ non fulminetur, & c. Exijt, in hoc
renouatur per Extrauag. Ad conditorem, ibid.
num. 34. 30
7 fratribus Minoribus in bonis eis, siue Ordini re-
lictis, vel oblaris nullum ius, seu dominium ac-
quirunt, ibidem num. 35. 30
7 An subueniatur officio iudicis, ut impleatur te-
statoris voluntas, ibidem num. 38. & 41. 31
7 fratres Minores sunt incapaces annui redditus
cum inters immobilis reputetur, ibid. num. 31.
pag. 31
7 Sunt incapaces fideicommissi, & legati vniuer-
sali, ibidem num. 40. & 44. 33
7 fratres Minores tam de familia, quam ex Re-
formatione quorum Legatorum sint capaces,
ibid. num. 46. & seq. vsque in fin. 34
7 Quid de Legatis bonorum mobilium, quæ vni-
uersali protestatione adimpleatur, ibid. num. 47. & 51.
pag. 34
7 Et quid de legatis annuis factis fabricæ Eccle-
sie, vel Sacrificiæ, ibidem num. 48. & 51. 34
7 Et quid de legatis annuis, quæ sunt ipsi fratri-
bus cum onere, celebrationis Missarum, ibid.
num. 49. & 53. 34
7 Et quid de legatis annuis sine onere, ibid. n. 50.
& 54. 34
7 fratres Minores Cismontane familiæ quibus cõ-
ditionibus permitti fuerint Nouitios ad habi-
tum, & professionem recipere, ibidem num. 55.
pag. 36
7 fratres Minores non prohibentur annuos redi-
tus recipere à sponte dantibus per modum
elemosynæ, ibid. num. 56. 36
7 fratres Minores legata annua cum onere, vel sine
onere accipientes quam protestationem face-
re renentur, ibid. num. 57. & seq. 36
7 fratrum Minorum incapacitas ex doctrina
D. Bonaventuræ, ibid. num. 58. 36
7 fratribus Minoribus qualiter sit interdictum
aromatizatum usus, ibidem num. 59. 37
7 fratres Minores obligantur ex voto professio-
nis ad omnia, quæ in Regula ipsius sub verbis
obligatorijs indicuntur, & ideo specie ad ieu-

- mandum in sextis ferijs, in c. Explicari, num. 6.
& 7. de obsequiis. 349
7 fratres Minores à Cathedrali non eliguntur,
sed possuntur, in c. Bonæ memoriz, num. 73.
de postul. Prælator. 281
7 fratres Minores non possunt esse executores te-
stamentorum, in cap. Tua ovis, num. 18. de tes-
tamen. 350
7 fratres Minores sunt incapaces annuorum redi-
tuum, in c. Nos quidem, num. 19. de testam.
pag. 352
7 Possunt recipere legata annua à sponte dantibus
per modum elemosynæ, dummodo de illis
per Papam non fuerit dispositum, ibid. num. 18.
pag. 353
7 fratres Minores sub excommunicationis late
sententiæ pena prohibentur impedire proui-
sos Apostolicos de Beneficijs, quibus legata
annua ipsi fratribus relicta applicata fuerint,
ibidem num. 39. 353
7 fratres Minores habentes contra Regulam redi-
tus annuos, peccant mortaliter, ibidem num. 46.
pag. 355
7 fratres Minores transcentes ad Ordinem Cano-
nicorum Regularium anno probationis re-
nunciare non possunt, in c. Ad Apostolicam,
num. 37. & 64. de Regular. 74
7 fratres Minores ad Conuentuales eiusdem Or-
dinis transcentes sunt incapaces successione
ex Bulla Alexandri VI. ibid. num. 66. 77
7 fratres Minores possunt bona immobilia sub
modo licito sibi legata vendere sine villa so-
lennitate, in c. Pastoralis, quousq. de his, quæ
sunt à Prælat. 264
7 fratres Minores sunt incapaces hereditariæ suc-
cessionis, etiam in comuni, in c. In presentia,
num. 39. de probat. 171
7 Sunt fundati in arctissima paupertate supra
omnes Mediocantes, ibidem num. 40. 171
7 frater Minor si hæres instituitur perinde est ac
si mortuus institutus fuisset, ibidem num. 41.
pag. 171
7 fratres Minores non sunt capaces fideicommissi
vniuersalis, ibidem num. 43. 171
7 Nec inter Legati habere possunt hereditatem,
ibidem num. 44. 171
7 Nec legata particularia iure institutionis, ibid.
num. 44. 171
7 fratres Minores si hæres instituantur ex lege,
ut vendant, & pretium conuertant in suas
necessitates, institutio non valet, ibid. num. 45.
pag. 171
7 Idem si instituantur ex lege, ut pretium erogent
in constructionem Ecclesie, ibid. num. 46. 171
7 fratres Minores non excludunt substitutum sub
conditione si decesserit sine liberis, ibidem
num. 47. 172
7 Et bona profertis Religionem fratrum [Mi-
norum si de illis antea non disposuerit, deces-
suntur venientibus ab intestato, ibidem n. 48.
pag. 172
7 fratres Minores sunt capaces legati rei immo-
bilis, vel annui redditus ad effectum vendendi,
& conuertiendi pretium in suas necessitates,
ibidem num. 51. 172
7 Dummodo pretium sit moderatum, ibid. n. 53.
pag. 172
7 Et legatum fiat sub modo licito, & simpliciter,
ibidem num. 54. 172

- 3 Infirmariz fratrum Minorum an valide fieri possit legatum annui redditus, ibid. n. 55. & seqq. vsque ad num. 65. 173
- 3 fratribus Minoribus conceditur recessus pro pecunia ad amicos spirituales pro necessitatibus infirmorum, & fratribus inducendis duntaxat ibid. num. 56. 173
- 3 fratribus Minoribus legari non potest annuus redditus pro alimentis, ibid. num. 57. 173
- 3 fratribus Minoribus annuus redditus habere non licet, ibid. num. 59. 173
- 3 Nisi pro Divino cultu, ibid. num. 60. 173
- 3 pratum Minorum Ecclesiaz relinquere idem est quod relinquere ipsi fratribus, ibid. num. 62. pag. 173
- 3 pater Minor transiens ad Tertium Ordinem S. Francisci an recuperet ius succedendi in bonis sibi ex testamento, vel ab intestato post translationem delatis, ibid. num. 69. & seqq. vsque ad n. 81. 175
- 3 fratres Minores S. Francisci de Observantia transientes ad Conventuales sunt incapaces successioneis, ibid. num. 78. 175
- 3 pater Minor si fiat Episcopus non efficitur capax successioneis, sed tamen bona in suam Ecclesiam deferuntur, in cap. Que in ecclesiarum, n. 89. de Conclit. 139
- 3 Testamentum in quo fratres Minores sunt instituti, an valeat, 139
- Vide in vet. Testamentum, communia.
- 4 fratres Minores alienare possunt sine solemnitate bona immobilia eis legata sub modo licito, vel simpliciter, in c. Nulli, num. 38. de Rebus Eccl. non alien. 178
- 5 fratres Cismontane familiae qualiter fuerint reintegrati ad recipiendos Novitios, in c. Cnm virum, n. 54 de Regular. 57
- Fratres Prædicatores.*
- 7 fratres Prædicatores præferuntur fratribus Minoribus, in cap. Nimis prava, num. 1. & seq. de excess. Prælator. 18
- 7 Exempti sunt à Processionibus ex privilegio Joannis XXI. ibid. num. 9. 19
- 7 fratres Prædicatores non secus ac fratres Minores sunt in statu arctissimæ paupertatis, ibidem num. 12. 19
- 7 Et nihil proprii habere possunt, etiam in communibus, ibid. num. 13. 19
- 7 Item sunt incapaces annui redditus perpetui, ibid. num. 14. 19
- 7 fratres Prædicatores sunt Mendicantes ex Constitutionibus, fratres Minores ex Regula, ibid. num. 15. 19
- 7 fratres Prædicatores ex privilegiis sunt capaces redditus perpetui, & hereditatum, ibidem n. 17. pag. 20
- 7 fratres Prædicatores, & Minores an possint in claustris monasterii sui Ordinis in Altari portatili Missam celebrare etiam invito Episcopo, & quid de illius licentia, in cap. In his, n. 3. & seqq. vsque in fin. de priuil. 88
- 7 fratres Prædicatores, & Minores ex indulto Honorij III. vel poterant Altari viatico, etiam Episcopo non permittente, ibidem num. 4. pag. 88
- 7 fratres Prædicatores, & Minores etiam ante Concilium Tridentinum vel non poterant Al-

- teris viatici privilegio posteaquam habuerunt Ecclesias consecratas, ibid. num. 5. 88
- 7 Altari viatici privilegium fuit innotatum à Sixto IV. & Alexandro VI. quoad Minores tantum, non autem quoad Prædicatores, ibid. num. 6. 89
- 7 pratum Prædicatorum, & Minorum privilegium in Altari viatico celebrandi fuit sublatum à Concilio Tridentino, ibidem num. 8. pag. 89
- 7 fratres Prædicatores, & Minores non possunt in claustris suorum monasteriorum celebrare, in Altari portatili etiam de Episcopi licentia, ibid. n. 14. & 19. 90
- 7 Secus si Altare sit fixum in Oratorio ad Divinum cultum dedicato, ibid. & num. 22. 90
- 7 pratum Prædicatorum, Minorum, S. Augustini, Carmelitarum, Servorum, Minorum, & Clericorum Regularium de Somasca exemptio à iurisdictione Ordinariorum etiam ratione delicti, contractus, ac rei, in cap. Tuam, num. 19. de priuil. 91
- 5 fratres S. Dominici, & Servorum mutare possunt Constitutiones suas, sed non originalia instituta Religionis, in cap. Reolentes, nu. 44. de stat. Monachor. 183
- 7 Ordines Prædicatorum, & Minorum quo tempore fuerint per Sedem Apostolicam approbati, in cap. Nimis prava, num. 3. de excess. Prælat. 188

Fratres S. Spiritus in Saxia.

- 5 fratres Commendatarii S. Spiritus in Saxia an possint disponere ultra vicum, & vestitum de fructibus suarum Commendarum, in cap. Monachi, num. 6. de stat. Monachor. 165
- 3 Fratres Tertij Ordinis S. Francisci sunt capaces bonorum immobilium in communi ex instituto, fratres Conventuales ex privilegio, in c. In præsentia, n. 79. & 80. & usque de probat. pag. 176
- 3 Præmi in omni dispositione intelligitur excepta, in cap. Magnus, num. 30. de oblig. ad ratioe, pag. 146
- 3 fraudis suspicio sicut excluditur ex temporis intervallo, ita arguitur ex brevitate temporis, ibid. num. 37. & seq. 146
- 3 vxus an presumatur ex infamia criminis ante Clericatum, ibid. n. 39. 147
- 6 vxus per coniecturas probatur, in c. Nobis, n. 33. de Simon. 154
- 3 vxus omnis est prohibita de iure naturali, in c. In præsentia, n. 64. de probat. 174
- 7 Frequentia delicti est iusta causa reservationis abolitionis, in c. Nuper, n. 24. de sent. excom. pag. 168
- 5 Frigiditas viri, & transitus ad celibatum an sint iusta causa dispensandi super matrimonio rato, in c. Ex parte, il secundo, n. 21. de eoque coniugat. 160
- 5 rigiditatis impedimentum perpetuum dirimit matrimonium, in c. Verum, n. 13. de conuers. coniugat. 136
- 3 Et si superueniat post matrimonium ratum, an sit iusta causa dispensandi super eo, ibid. n. 14. pag. 136

Fructus, communia.

- 3 fructus intelliguntur deductis impensis, que quærendorum, colligendorum, conservandorum eorum gratia fiunt, in c. Grauis, n. 3, de restit. spoliat. 145
Vide in ver. *Impensa*.
- 3 fructus alij sunt naturales, alij industriales, alij civiles, ibidem, num. 18. 145
De quibus vide infra suis locis.
Fructus an, & quando faciat suos possessor bonæ, vel malæ fidei,
Vide in ver. *Possessor*.
- 3 fructuum quoad acquisitionem spectanda sunt singula temporis momenta bonæ, vel malæ fidei, in c. Grauis, num. 106, de restit. spoliat. 154
- 3 fructus qui petuntur non accessorie, sed principaliter tanquam fors, & capitale, restituendi sunt à bonæ fidei possessor, etiam ante mortem litem, ibid. n. 123, & 127. 155
- 6 fructus beneficiorum vacantium vt Episcopo, vel alteri ex iusta causa sint reservati introduci potest privilegio, consuetudine, vel statuto, in cap. Præterea, num. 45. Ne Præl. vic. suas, pag. 191
- 6 fructus beneficiorum à communiter accidentibus præsumuntur potius aucti quam diminuti, ibid. num. 70. 195
- 6 fructus beneficij an, & quando vendi possint sine labe simoniz, ibid. num. 79. 196
- 4 Dispensatus super fructibus in absentia percipiendis, quotidianas distributiones non percipit, in cap. Licet, num. 2, de Præben. 163
- 4 fructuum appellatione veniunt non distributiones quotidianæ, ibid. num. 3. 163
- 4 Nisi materia largè interpretanda aliud suadeat, ibid. n. 4. 163
- 4 fructus beneficiorum non debentur non residentibus, nisi in casibus in iure expressis, ibidem num. 16. 164
- 4 fructus præbendæ, & distributiones quotidianæ in quibus differant, ibid. n. 17. 164
- 4 Penam amissionis fructuum ob non residentiam non habet locum in distributionibus, quas Canonici inseruiens iam lucratus est, ibidem num. 30. 165
- 6 fructuum deductiones, & solutiones, quæ ex prava consuetudine, aut constitutionibus fiunt tempore ingressus, vel possessionis reprobantur à Concilio Tridentino, & Constitutione Pij V. in cap. Tua nos, num. 30, de Simonia. 175
- 7 Dispensatus super fructibus in absentia percipiendis, habetur pro presente, non autem pro interistente, in cap. Olim, num. 38, de verb. signifi. 213
- 7 fructuum appellatione non veniunt quotidianæ distributiones, ibidem num. 48. 213
- 4 fructuum appellatione veniunt decimæ, & quidquid ex fundo nascitur, & renascitur, in cap. Cum contingat, num. 45, de Decim. 397
- 4 fructuum assignatio facta Ecclesiæ in perpetuum dat velle dominium, ibidem num. 48. 398
- 4 fructus præbendæ dignitatem qualiter sint conuertendi in distributiones, in cap. Quia nonnulli, num. 15, & 21, de Cleric. non residen. pag. 33
Vide in ver. *Distributionum conuersio*

- 1 fructus superexcrecentes debentur Canonice ultra numerum receptis quando præbendæ non sunt distinctæ, sed sit diuisio per certam mensuram fructuum, in c. Cum M. num. 3, de Constit. 150
- 1 fructus industriales cedunt lucro præbendati vbi præbendæ sunt distinctæ, ibid. num. 4, & 40. pag. 151
- 5 fructus pertinent ad bonæ fidei possessorem, non ad proprietarium, in c. Consultationibus, n. 6, de Iurepatr. 344
- 2 fructus Ecclesiæ vacantis successorij sunt referuandi, in cap. Cum vos, num. 21, de off. Ordin. pag. 441
- 2 Nisi sint tales, qui seruando seruari non possunt ibid. num. 22. 441
- 2 Vel nisi sint fructus, seu spolia Beneficiarij præmortui, ibid. num. 23. 441

Fructus civiles qui.

- 3 fructus civiles qui dicantur, in cap. Grauis, n. 31, & n. seqq. de restit. spoliat. 147
- 3 Pensiones domorum, vsuræ, vecturæ navium, mercedes iumentorum, & operæ seruorum, dicuntur fructus civiles, ibidem num. 32, & seqq. pag. 147
- 3 Pensiones domorum quo sensu ab aliis quibus vocentur fructus industriales, ibidem num. 34. pag. 147
- 3 fructus civiles magis accedunt ad naturales, quàm ad industriales, ibid. n. 35. 147
- 3 Pensiones ecclesiasticæ absque dubio inter fructus civiles computantur, ibidem num. 36. pag. 147

Fructus industriales qui.

- 3 fructus industriales qui sunt, in c. Grauis, num. 20, de restit. spoliat. 146
- 3 fructus an iudicari debeant industriales, vel naturales, relinquitur arbitrio iudicis, ibid. n. 21, pag. 146
- 3 Et quomodo huiusmodi arbitrium sit regulandum, ibid. num. 22. 147
- 3 Olinæ, & oleum sunt fructus industriales, ibid. num. 23. 147
- 3 fructus omnes qui seminantur, industriales sunt, ibid. n. 24. 147
- 3 Ecceum, & palea fructus industriales dicuntur, ibid. num. 25. 147
- 3 Item lana, & lac, ibid. num. 26. 147
- 3 Item aucupia, venationes, & piscationes, ibid. pag. 147
- 3 Item lapidicina, & cretosodina, ibid. num. 28. pag. 147
- 3 Item cereuisia, ibid. num. 29. 147
- 3 Pascua sunt sensus industriales si falce secantur, aliis secus, ibidem num. 30. 147

Fructus naturales qui.

- 3 fructus naturales qui sunt, in c. Grauis, n. 19, de restit. spoliat. 146
- 3 fructus an iudicari debeant naturales, vel industriales, relinquitur arbitrio iudicis, ibid. n. 21, pag. 146
- 3 Et quomodo huiusmodi arbitrium sit regulandum, ibid. num. 22. 147

Pascua

- 3 **Pascua** sunt fructus naturales nisi falce steretur, ibid. num. 30. 147
- 3 **Consumptio in fructibus naturalibus** idem operatur, quod industria & cultura in industrialibus, ibidem num. 47. & 62. 148
- Vide in ver. *Possessor bone fidei quoad fructuum*, &c.
- Fructuum condemnatio.**
- 3 **In fructibus perceptis ante motam litem regulariter non fit condemnatio**; nisi expressè petatur in libello, in c. Grauis, n. 13. & 15. de restitut. spoliator. 146
- 3 **Salutem quando agitur de vi expulsiua**, aut compulsiua, vel petitione hereditatis, ibid. eum. 14. pag. 146
- 3 **Fructus quando accessorie petuntur in libello**, si in eis non fiat condemnatio non potest de eis amplius agi, nec super omisso sententia ferri, ibid. l. ou. 16. 146
- 3 **Seens si petantur principaliter**, & lare actionis, ibid. nu. 17. 146
- 3 **Condemnatio in beneficioribus ex stylo Rotæ non fit** nisi cum fructibus perceptis, & sub fructibus semper comprehenduntur distributiones quotidianæ, ibid. num. 86. 152
- Vide in ver. *Possessor male fidei*.
Et in ver. *Possessor bone fidei*.
Et in ver. *Distributiones quotidianæ quando restituenda*.
- 3 **Frugis appellatio** quid veniat, in c. Nisi cum pridem, num. 3. de renunc. 153
- 3 **Frui pro parte possimus**, uti parte non possimus, in c. Statuimus, eum. 49. de suppl. oeglig. Prælat. 174
- 4 **Frustula fieri dicitur cum non perficitur id cuius gratia fit**, in c. fraternitatem, n. 55. de sepulch. pag. 368
- 7 **Frustula expectatur** euentus nihil operaturus, in c. Per tuas, eum. 12. de sent. excom. 175
- 3 **Frustula legis auxilium inuocat** qui committit illegit., in c. Immunitatem, num. 10. & 17. de Immunit. Eccles. 390
- 3 **Facas ex sui natura est illicita** & prohiberi potest per statutum Episcopi, in c. Multa, nu. 64. de Cler. vel Monach. 398
- 3 **Non tamen est peccatum mortale** nisi fiat propter lasciuiam, vel Dei contemptum, ibidem eum. 64. 398
- 7 **Fumus enumeratur inter corporalia**, in a. Patientibus, ou. 17. de privileg. 46
- Fundatio, fundatio, fundator.**
- 3 **Fundare quid sit**, lo cap. Quoniam, ou. 24. de iur. patr. 136
- 3 **Fundans non efficitur patronus** si nec alius ecclesiam construat, & dotet, nec construens si nemo alius dorem assignet, nec dotans si nullus ecclesiam fundet, & construat contra Lambertinum, ibid. num. 26. & seq. usque ad nu. 49. pag. 136
- 3 **Fundator qui compulsiu ecclesiam dotat**, an ex illa dotatione efficiatur patronus, ibid. num. 38. pag. 136
- 4 **Fundationis qualitas non potest Ordinarius derogare** eam de consensu patronorum, in cap. Conquerente, num. 24. de Cler. non resid. pag. 43
- 4 **Obseruantia longè post fundationem non potest esse interpretatiua actus fundationis**, ibid. eum. 33. 40
- 4 **Fundationis verba quando non respiciunt actum præsentationis**, sed illius prosecutionem non requiritur Sacerdotum adu, ibidem num. 27. pag. 41
- 4 **Fundationis verba**, pro sustentatione Clerici qui diuini inferuiat, non respiciunt actum præsentationis, ibidem num. 32. 41
- 3 **Episcopus potest in erectione Canoniciatus in Cathedrali admittere conditionem**, ut instituat Clericus, licet decimum sextum ætatis annum non exegerit, in cap. Cum in cunctis, eum. 73. de elect. 44
- 3 **Funiculus duplex difficilis rumpitur**, in c. Explicari de obsequ. ielon. 351
- 3 **Funiculus triplex difficile rumpitur**, in c. Treugas eum. 10. de Treug. & pac. 323
- 3 **Furiosus etiam si respuerit**, promoueri non potest absque dispensatione Apostolica, in c. Eam re, num. 47. de etat. & qual. 344
- 6 **Furiosus habens dilucida intervalia in Subdiaconum ordinatus an continere teneatur**, & an sit ei concedenda dispensatio ut possit contrahere matrimonium, in c. Tue litteræ, n. 80. de Cler. per sal. promot. 350
- 6 **Et quid si dum erat compos mentis intentionem habuit suscipiendi Diaconatum**, ibidem eum. 81. 350
- 6 **Et quid si tempore susceptionis non agitabatur furore**, ibidem num. 85. 350
- 6 **Et quid in dubio**, num. 83. 350
- 1 **Furiosus habens dilucida intervalia ad Subdiaconatum promotus an teneatur continere**, in c. Ne inuitaris, num. 22. de constit. 71
- 6 **Furiosus qui culpa propria incidit in furorē an sit irregularis ex homicidio in furore commissio**, in cap. Ad audientiam, nu. 24. de homicidio. 164
- 6 **Furiosus ex culpa sua puniendus est**, sed mitiori pena, & resiliit contraria opinio Mendich, ibidem num. 25. 164
- 6 **Furiosus quod facit periande est ac si qd adrupede**, vel regula per se cadente factum esset, ibid. num. 26. 164
- 3 **Furiosus seu furiosus**, vel idiota præsumitur qui venit contra iura, in cap. Vel non est compos, num. 5. de tempor. ordinat. 191
- 3 **Forsis qualitas ex quibus probetur**, in c. Eam re, num. 47. de etat. & qual. 344
- 3 **Furor probatur per testes singulares**, ibid. nu. 46. pag. 144
- 1 **Fur de iure communi an sit suspendendus pro unico furto magnæ quantitatatis**, in c. Ne iniuriaris, num. 370. de constit. 108
- 3 **Fur sacrilegus inde comparatur**, in c. Dudum, il secundo, num. 6. de elect. 68
- 6 **Fur qui equis subtrahitis milititer confregit non tenetur lege Cornelia de Sicariis**, in c. Ad audientiam, n. 60. de homicidio. 167
- 6 **For & latro an, & in quo differant**, c. Interfecisti, vers. Quibus pöderatis, n. 2. & 3. de homic. 250
- 6 **Furem vel latronem occidere an liceat laico pro necessaria rerum defensione**, ibid. num. 3. & seq. usque in fin. 250
- 6 **Quid de iure ciuili**, & in foro contentioso, ibid. num. 4. & 18. 250
- 6 **Et quid de iure Canonico**, & in foro penitentiali, 250

- ciali, ibidem num. 5. & seq. 350
- 6 Fur nocturnus, vel diurnus an, & quando possit imponi occidii, ibidem num. 19. 351
- 7 Fures & inuatores quo diutius rem detineant eo magis peccant, in c. Nisi cum pridem, n. 18. de renuntiatis. 355
- 8 Contra furem omnis actio degetat, in c. Grauis, num. 68. de restitut. spoliat. 351
- 9 Fur oculus potest post restitutionem, & preculationem ad sacros Ordines promoueri, in c. Ex litteris, n. 1. de furtis. 387
- 10 Furti actio datur etiam pro re minima, in c. Nominatis, n. 399. de constit. 111
- 11 Furtum propriè non committitur in re immobili, aut incorporali, in c. Dudum, il secundo, num. 7. de elec. 68
- 12 Furtum non committitur rei quæ caret domino, vt hereditatis iacentis, ibidem nu. 9. 68
- 13 Furtum vnde dictum, in c. Suscepimus, num. 4. de homicid. 355
- 14 Furtum an committat, qui re aliena vitur ad alium vsum quàm dominus concessit, in c. Ad hoc, num. 73. de Relig. domib. 213
- 15 Furtum xris, non aut committit, qui xris furti putans autum furtipere, in c. Cum voluntate, n. 7. de sent. excom. 105
- 16 Furtum committit dicitur male fidei possessor sine titulo fractus consumendo, non autem percipiendo, in c. Grauis, num. 67. & 69. 88. & 133. de Restit. spoliat. 356
- 17 Furtum cum sacrilegio non punitur pena degradationis, in c. Cum non ab homine, n. 94. de iudic. 15
- 18 Sacerdos Regularis apostata, qui decem fuit qualificata commisit ex voto Congregationis à sanctissimo deputatæ ad terrenes in perpetuum transmissis fuit, ibid. n. 106. 17
- Vide in ver. Clericus quoad degradationem, &c.
- 19 Furari, & occidere licet in necessitate, non autem fornicari, & cur, in c. Ex litteris, nu. 8. de Diuor. 107
- 20 Futurum & præteritum non est in Deo, in cap. Cum pridem, nu. 133. de pactis. 558

G

Gallia.

Vide in ver. Collecta.

Et in ver. Clericus quoad exemptionem ab oneribus.

- 1 Geninatio actus multum operator, in c. Vidua, num. 33. de Regular. 24
- 2 Genus comprehendit species, sed non infert, species verò infert genus, sed non comprehendit, in c. Cum secundum, n. 13. de præben. 110
- 3 Genere existente incapaci non fit distributio, vel diffusio in eius species, in c. Responsum, n. 97. de sent. excom. Contrarium, n. 11. 195
- 4 Genitis positio necessariò sequitur ad positionem speciei, in c. Ad hoc, num. 18. de præben. pag. 105
- 5 Genus idem operator quoad omnia quod species quoad speciem, in c. Litteras, n. 11. de concess. præben. 243
- 6 Genus à quo remouetur, & qualibet eius species

Repertorium in 5. libros Decret.

in cap. Quæ in Ecclesiis, n. 36. de constit. pag. 135

- 1 Generali non licet in electione Provincialium, & aliorum officialium aliquos nominatim proponere, ex quibus vnus Canonicè eligatur, in c. Cui dilectus, n. 1. de consuetud. 269
- 2 Generalis Ordinis Syluestriorum an possit suis subditis regularibus priuilegijs transgredi, & minores ordines conferre, vt consuevit ab immemorabili tempore, in c. Quando, num. 10. & seq. vlt. in fin. de consuetud. 263
- 3 Generalis præpositi facultas deputandi Vicarium in locum alicuius præpositi defuncti an aduersetur factorum Canonum, & Concilij Tridentini decretis, in c. Nullus, n. 46. vlt. ad n. 53. de elec. 6
- 4 Generalis facultas deputandi Vicarium in locum defuncti an extendatur ad casus inimitatis, absentis, cessionis, & consimiles, ibid. num. 53. pag. 7
- 5 Generales Ordinum in Concilio Tridentino post Abbates collocati fuerunt, & inter hos primus Generalis Ordinis Prædicatorum, in c. Vt Abbates, num. 19. de stat. & qual. 219
- 6 Generalis Religionis perpetuus propter ægritudinem sacius inhabilis non debet ab officio remoueri, sed est dandus illi Coadiutor, in c. Consultationibus, num. 5. de Cler. ægrotan. pag. 102
- 7 Generalis Cisterciensis, & Cluniacensis sunt etià Abbates perpetui, ac proinde eligi debent secundum formam huius c. Quia propter, n. 19. de elec. 92
- 8 Generales Ordinum Regularium quingæ hodie sine perpetui, in c. Vt filij, n. 59. de fil. Presbyter. 317
- 9 Generales & Provinciales indulgentias concedere non possunt, in c. Accidentibus, n. 9. de excess. Prælat. 13
- 10 Gentilis potest licitè puniri per Papam si contra legem naturæ faciat, vt si colat idola, in c. Canonum statuta, n. 67. de constit. 25
- 11 Gentilis in lege veteri significatur nomine aduenarum, & peregrinorum quando ponuntur ad differentiam filiorum Israël, in c. Inter alia, n. 63. de Immun. Eccles. 380
- 12 Germania appellatione ex stylo in facultatibus non venit Belgium, in c. Super eo, n. 14. de crimin. fall. 321
- 13 Gerundium importat conditionem, in c. Qualiter, n. 31. de Cler. non residen. 60
- 14 Gerundium vnde dictum, & quam vim habeat, in c. Vt Abbates, n. 57. de stat. & qual. 223
- 15 Gesta contra Constitutiones Ordinis confirmatas cum decreto irritanti non valent, in c. Cum accessissent, n. 16. de constit. 146
- 16 Declaratur, ibid. p. 1. & 27. 146
- 17 Gesta à prælato putatio non insinuantur ex coniugii errore, sed requirunt etiam titulus ab habente auctoritatem, in cap. Super eo, n. 9. de crim. falsi. 320
- Vide in ver. Prælati putations.
- 18 Gesta contra formam sunt ipsa iure nulla, in cap. Causam, n. 26. de elec. 58
- 19 Gesta ab excom. munitur vt valent, requirunt titulus putatiuus à legitimo superiore, nec sufficit à superiore putatiuus, in c. Quod à prædecessore, n. 130. de schism. at. 243
- 20 Gesta ab intruso non insinuantur etiam si gerantur

E c

tus

- tur prætexu publici officij, ibid. n. 133. 143
 6 Gesta ab occultis excommunicato non sustineantur quoad eos qui sciunt impedimentum, ibid. num. 134. 144
 3 Electi in schismate dicuntur heretici, & eorum gesta ex communi errore non sustinentur, in cap. Nisi cum pridem, n. 34. de renunc. 146
 7 Gesta contra prohibitionem legis procedentis ad irrationem actus, an, & quando sint nulla, in c. Responso, n. 103. & 112. de sent. excom. 147
 5 Gesta ratione publici officij non tenent post interdictum Superioris, in c. Sicut te, n. 33. & 40. ne Cler. vel Monach. 147
 4 Gesta in Concilio perpetuam fidem faciunt, in cap. Ex gestis, n. 2. de Cler. non resid. 149
 4 Dummodo sint descripta per personam publicam, vel reperiuntur in Archiuijs authenticarum personarum, ibid. num. 3. 149
 4 Gesta extrajudicialia sunt, acta vero judicialia, ibid. n. 4. 149
 3 Gesta per electum tolerant an sustineantur ex titulo putatio, & communi errore, remissive, in c. Nihil, num. 35. de elect. 108
 7 Gesta contra prohibitionem legis non procedentis ad irrationem actus an, & quando sint nulla, in c. Responso, n. 103. de sent. excom. pag. 195
 5 *Gradus* vterque restitutus Sacerdotibus ab Ethnicis Principibus usurpatus, in cap. Cum ex eo, nu. 17. de Reliq. & vener. Sanctior. 341
 3 *Glossa* Cardinalis Antonij Caraxe, & Episcopi Mauricoly super decretis Concilij Tridentini, in cap. Cum venissent, nu. 77. & seq. de Iudic. pag. 31
 1 *Glossæ* autoritas quæ, in c. Ne innitatis, n. 105. & 109. de Constitut. 63
 1 *Glossæ* autoritas omnes alias antecellit, ibidem num. 35. 106
 5 *Gnesensis* Archiepiscopi litteræ ad Innocentium X. pro extinctione Bullæ suppressionis paronorum conventuum ad Regnum Poloniæ, in c. Relatum, num. 61. Ne Cler. vel Monach. pag. 419
 7 *Graduatio*, & degradatio fit per insignia, in cap. Qui Presbyterum, nu. 11. de penit. & remiss. pag. 106
 3 *Graduum* Ecclesiæ appellatione intelliguntur ordines ecclesiastici, in c. Cum contingat, n. 57. de etat. & qualir. 161
 1 *Graduum*, & Ordinum distinctio cur à Deo constituta fuerit in Ecclesiâ militante, in c. Cum certum, n. 3. de maior. & obed. 490
 3 *Gradus* appellatione quid veniant, in cap. Requisiuit, num. 41. de ordinat. ab Episcop. 107
 6 *Gradibus* consanguinitatis, & affinitatis sublati, censentur etiam sublati gradus honestatis, in c. Ad audientiam, n. 19. de spons. & matrim. pag. 4
 6 *Gratu* quarto, vel citeriori distans à stipite cum distante quinto, vel vltiori contrahere potest, in c. Vir qui, num. 1. de consang. & affinit. pag. 77
 6 *Gratu* quoto remotior persona distat à communi stipite, toto distat à quolibet alio descendente per illam lineam, ibid. n. 2. 77
 6 Etiam si eorum alter distet à stipite in primo gradu, ibidem num. 3. & seq. & num. 8. 11. & seqq. 77
 6 *Gratu* remotiorem in dispensationibus matrimonialibus non sufficit exprimere si alter ex coniunctis primum gradum quoquo modo attingat, ibidem num. 4. & n. 7. 77
 6 Sed in alijs gradibus remotior attenditur, & trahit ad se propinquiorem, ibidem num. 5. pag. 77
 6 *Gratus* in ascendentibus tot sunt quot persone dempto stipite, ibid. nu. 6. 77
 6 *Gratus* primus non aures remotior attenditur quoad obtinendam dispensationem, non autem ad inducendum impedimentum consanguinitatis, vel affinitatis, aut publice honestatis, ibid. num. 7. & n. seq. 77
 6 *Gratus* primus & secundus publice honestatis sublati est à Concilio Tridentino, cum fiat computatio à remotiori, ibidem, num. 9. pag. 77
 6 *Gratus* propinquiorum in dispensationibus sic attendendus, ibidem n. 14. & n. seqq. 78
 6 Ex Constitutione Pij IV. gradus propinquior exprimendus; non tamen super eo dispensandum, ibidem num. 15. 78
 6 Eadem Constitutio quoad expressionem gradus propinquioris reuocata est à Pio V. paterquæ quoad primum gradum, & declarationem super remotiori, ibidem num. 16. 78
 6 *Gratus* nullus iure Diuino hodie prohibitus est, qui idem non sit prohibitus iure naturæ, ibid. num. 19. & n. 31. 79
 3 *Gratia* & membra monasteriorum, Vide in ver. *Conuentus parui*.
 3 *Gratia* gratum taciens datur in Sacramentis, non autem in sacris, & ceremonijs non essentialibus, in cap. Cum contingat, n. 90. de etat. & qualir. 167
 Er in c. Requisiuit, n. 50. de ordin. ab Episcop. pag. 108
 6 *Gratis* recipi potest gratis oblatum, in cap. Tuam, num. 24. de simon. 175
 6 *Gratis* dara gratis dari debent, in cap. Nobis, num. 81. de simon. 179
 6 *Gratia* ex sola signatura supplicationis persequitur, in c. Præterea, n. 84. ne Prælati vic. suas, pag. 197
 3 *Gratiam* sacre reo est actus iurisdictionis, in c. Irrefragabili, s. Caterum, n. 35. de off. Ordin. pag. 456
 3 *Episcopus* an possit reo gratiam sacra post sententiam, ibid. num. 36. 456
 3 Et quid in inferiori Prælati, n. 37. 456
 4 *Gratia* ad beneficium eratum verificatur incurato tempore vacationis licet tempore datæ litterarum esset simplex, in cap. De multis, num. 41. de præben. 147
 4 *Gratia* nulla ab initio ex superueniente causa confirmari non potest, ibid. no. 42. 147
 4 de *Gratia* aduersarij, quæ nulla est, non tenet quis in gratia sua sacre mentionem, in c. Illa, num. 5. Ne sede vacante, 147
 Vide in ver. *Beneficium à quibus conferendum*.
 Et in ver. *Subreptio*.
 6 *Gratia* sui natura præiudicialis non dicitur illa, quæ frequenter præiudicat, sed illa, quæ præiudicat semper, & per necessitatem, in cap. Mandato, num. 50. de simon. 182
 4 *Gratia* ab initio subreptitia ob etatis defectum per superuenientiam legitimæ etatis non conualefcit, in c. Dilectus, n. 5. de præben. 139
 Gra.

- 4 Gratia conditionalis superueniente impedimen-
to ante implementum conditionis expirat,
ibid. n. 7. 140
- 5 Gratia tenor potest probari per testes, si illi tenor
fuit perditus, in cap. Nihil, num. 30. de elect.
pag. 106
- 6 Gratia gratis datur non possunt alteri commu-
nicari nisi à Deo, in cap. Maiores, n. 31. de
Baptism. 113
- 7 Gratia secunda quamvis faciat mentidatem de
prima, tamen non tollit primam nisi insecun-
da fuerit expresse derogatum Regula, de iure
quæsitio non tollendo, in e. Ceterum, n. 13. &
17. de rescript. 190
- 8 Vide in ver. *Regula de iure quæsitio, Ord.*
- 9 Gratia ex sui natura præiudicialis quando dicitur,
ibid. n. 19. 90. & 31. 191
- 10 Gratia secunda nunquam præsumitur præiudi-
casse primæ alteri concessæ, in e. Cum olim,
nu. 10. de sent. & re iudic. 133
- 11 Et potius præsumitur circumuentio, quam va-
riatio, ibid. n. 11. 133
- 12 Et probatio in contrarium non admittitur, ibid.
num. 17. 133
- 13 Etiam in gratia motu proprio, ibidem num. 11.
pag. 133
- 14 Gratia secunda etiam si videatur reuocatoria,
primæ, tamen si de mente Papæ non appareat
clare, nunquam præsumitur reuocatio, ibid.
num. 13. 134
- 15 Gratiani dicta non sunt pro canonibus recipien-
tibus, in e. Canonum statuta, num. 37. de constit.
pag. 11
- 16 Gratianus quid egerit coram Pontifice ut se De-
creti authorem ostenderet, ibidem num. 44.
pag. 11
- 17 Gratificatio datur Episcopo inter plures successe-
rent presentatos à patrono laico, sed inter præ-
sentatos ab ecclesiastico potior est primo præ-
sentatus, in e. Cum autem, nu. 2. de iure patro.
pag. 146
- 18 Gratificari potest Episcopus alteri ex presentatis
à patrono laico, si merita sint æqualia, ibidem
num. 14. & 10. 147
- 19 Gratificari an possit Episcopus alteri ex præsen-
tatis in discordia, an verò teneatur instituire
digniore, in cap. Quoniam, n. 61. remissive,
de iure patro. 139
- 20 Gratius in vno, in alio releuatur, in cap. Cum,
dilectus, num. 45. de rel. domib. 110
- 21 Græci conueniunt cum Romana Ecclesia in im-
positione libri Evangeliorum super ceruice Episco-
pi conferendi, in cap. Requisiuit, num. 58.
de ordin. ab Episc. 109
- 22 Græci qua videntur forma in ordinatione Episco-
pi, Presbyteri, & Diaconi, ibidem num. 63.
pag. 110
- 23 Græci in ordinatione Sacerdotum an videntur por-
rectione calicis, & patenæ, an verò sola manuum
impositione, in e. Cum venisset, n. 27. & seq.
vsque ad num. 69. & n. 90. vsque in fin. de sac.
Vnct. 193
- 24 Græcorum ritus ordinandi Presbyteros per so-
lam manus impositionem an olim extiterit in
Ecclesia Græca, ibid. n. 69. 197
- 25 Græci an receperint canones Concilij IV. Car-
thaginensis, ibid. num. 70. 198
- 26 Græcos in sacra ordinatione habere vsu porro-
ctionis instrumentorum multis rationibus sua,
decur, ibid. num. 71. & seqq. 198
- 27 Græci an ad essent in Concilio Florentino quo
tempore editum fuerit ab Eugenio decretum
fidel, ibid. num. 74 198
- 28 Materia ordinis Presbyteratus quæ dicatur esse
in Ecclesia Græca, n. 75. 198
- 29 Græci quam formam, & materiam adhibeant in
ordinibus conferendis ostenditur ex eorum,
Ritualibus, ibidem num. 90. 300
- 30 Græci in ordinationibus non videntur instrumen-
tis tanquam materia, n. 91. 300
- 31 Græcorum auctologio manuscripto quod asser-
uatur in Monasterio Cryptæ Ferratæ an, &
quæ fides sit adhibenda, n. 91. 301
- 32 Decretum fidei Eugenij IV. editum in Concilio
Florentino adstringit etiam Græcos, ibid. n. 93
pag. 301
- 33 Græci non tenentur canere inter Missarum so-
lemnia Symbolum Patrum cum additione,
filioque, ibidem num. 95. 301
- 34 Tenentur tamen credere Spiritum Sanctum,
etiam à Filio procedere, sed & pronunciare,
si subesse scandalum, aut necessitas pollueret
ibid. n. 96. 301
- 35 Græci qui ab vitare Ecclesiæ Romanæ recedunt
sunt ipso iure excommunicati, in cap. Quod à
prædecessore, num. 13. de schism. 118
- 36 Græci schismatici nostri temporis sunt formaliter
heretici, ibid. n. 116. 119
- 37 Patriarcha, Archiepiscopi, & Abbates Græci
schismatici in Concilio Florentino ut tales in-
differenter agniti, & tractati fuerunt, ibidem
num. 102. & 116. 140
- 38 Imperator Græcos, & Patriarcha Constantino-
polititanus cor ut tales habiti, & tractati fuerint
in Concilio Florentino, ibidem num. 124.
pag. 141
- 39 Græci Episcopi, & Sacerdotes schismatici an
ceusantur in suis regionibus Ordinarij, & Pa-
rochi saltem putantur, & errore communi, ibid.
num. 116. vsque ad n. 139. 143
- 40 Clementis VIII. Constitutio prohibens diuortia
fieri quoad vinculum inter Græcos an habeat
locum in matrimonijs Græcorum schismatico-
rum, ibid. num. 140. 145
- 41 Græci schismatici Latini ritus abominantur,
ibidem num. 141. 145
- 42 Græci Episcopi non sunt admittendi ad Ordines
vel alia sacramenta conferenda, nec Sacerdo-
tes in Parochialibus instituti nisi abluant
schismate, ibid. num. 143. 145
- 43 Græci legem continentis non susceperunt, in e.
A nobis, num. 32. & 37. de Bigam. 369
- 44 Gregorius dicitur quasi gregem regens, in e. Cum
secundum, num. 16. de præbend. 110
- 45 Gregorij VIII. responsum petenti dispensatione
ad matrimonium impuberis, in cap. De illis,
num. 46. de despons. Impuber. 115
- 46 Gregem faciunt decem oues, in cap. Responso,
num. 63. de sent. excom. 192
- 47 Gubernatorij Mediolani editum super festo S.
Dominici,
Vide in ver. *Dies festi*
- 48 Gulphus non tenetur comparere si citatur in
loco ubi regnant Gibellini, in e. Ad supplica-
tionem, num. 11. de tenunc. 150

H

- 2 *Habere* propriè est iure domini possidere, in cap. Cum olim, num. 60. de maior. & obed. 518
- 4 *Habere* propriè quis dicitur iure domini, in cap. De Rectorib. num. 18. de Cleric. vel Monach. agrotan. 196
- 3 Et in c. In præsentiâ, num. 89. de probat. 177
- 3 *Habere* quid importet, in c. Si quis, num. 34. & 37. de for. compet. 44
- 2 *Habilitas* non est præscriptibilis, in c. Cum causam, num. 24. de elect. 78
- 2 Præsertim contra ius diuinum, & rationem naturalem, ibid. nu. 25. 78
- 7 *Habilitas* sufficit quando potentia explicatur ad actum, in c. Mandato, nu. 67. de simon. . . .
- 4 *Habilitas* personæ satis est, vt adit quod potentia excitatur ad actum, in cap. Dilectus, il secundo, num. 3. de præben. 130
- 4 *Habilitas* quando consideretur vtriusque extremi, ibid. num. 18. 140
- 6 *Habilitas* promoti attenditur tempore promotionis, & declaratio innocentis præcedere, debet, in c. Omnipotens, nu. 24. de Accus. 114
- 4 *Habitatio* qualis requiratur ad hoc vt quis dici possit alicuius ecclesiæ parochianus, latè discutitur, in c. Significauit, num. 20. vñq. ad n. 40. de paroch. 385
- 4 *Habitatio* longior an requiratur ad recipienda sacramenta voluntaria, quàm ad necessaria, ibid. n. 26. 32. & 33. 385
- 4 *Habitatio* saltem aualis requiratur ad ius parochiæ acquirendum, ibid. num. 23. 385
- 4 Contrarium, num. 27. 385
- 5 *Habitus* Regularis quotuplex, in c. Ex parte, num. 3. de Regular. 100
- 5 *Habitus* non facit Monachum, sed professio regularis, in c. Porrectum, n. 11. de Regular. 59
- 5 Et quid in habitu professionis, ibid. num. 12. & seqq. 59
- 5 *Habitus* portans diu extra monasterium non censetur tacite profiteri, num. 13. 59
- 5 *Habitus* professorum suscipiens in ingressu Religionis an infra triduum sit professus, n. 14. 60
- 5 Et quid post Concil. Tridentinum, num. 16. 60
- 5 Ingressus Monasterij, & habitus Religionis de iure communi non sunt de substantialibus Monachatus, ibidem num. 17. 60
- 5 Vestes professionis tempore debent benedici, vt à Nouitiorum habitu distinguantur, in cap. Statuimus, num. 2. de Regular. 105
- 5 *Habitus* Religionis quotuplex sit, ibid. num. 7. pag. 106
- 5 *Habitus* professorum habet votum professionis annexum, quod impedit matrimonium contrahendum, & dirimit post contractum, ibid. num. 8. 106
- 5 *Habitus* probationis, vel professionis extra monasterium sumptus non facit Monachum, ibid. n. 9. 106
- 5 *Habitus* Nouitiorum aut patenter aut latenter distinguitur ab habitu professorum, ibidem num. 10. & 12. vers. Quod autem. 106
- 5 Benedictio habitus probationis facit vt sit censendus habitus professionis, nu. 11. 106
- 5 *Habitus* recipiens benedictum, vel alias latenter distinctum ab habitu Nouitiorum, sciens qualitatè illam censetur tacite profiteri, ibid. num. 12. 106
- 5 *Adultus* qui per annum desert habitum latenter distinctum ab habitu professorum censetur tacite professus, ibidem num. 13. 106
- 5 *Pastra* super conuiuijs exhibendis dum puella habitum suscipit, vel proficetur an sint toleranda, in cap. Statuimus, num. 57. de Regular. pag. 111
- 4 *Habitus* Religionis non requiritur necessario ad validitatem professionis, in c. Quia ingredientibus, num. 2. de testam. 314
- 4 Et quid post Concilium Tridentinum, num. 7. pag. 314
- 4 *Habitus* non facit Monachum, sed professio regularis, ibid. n. 3. 315
- 4 *Habitus* Clericorum secularium debet esse distinctus ab habitu monachorum, & monialium, nec valet contraria consuetudo, ibid. num. 4. 315
- 4 *Moniales* portare possunt pannum secundum consuetudinem loci, ibid. num. 5. 315
- 4 Ad Episcopum spectat compellere Monachos, & Moniales ad deferendum habitum religioni congruentem, ibid. n. 6. 315
- 3 *Habitus* an sit Clericalis iudex ecclesiasticus cognoscit, in c. Si quis, num. 21. de foro compet. pag. 43
- 3 *Habitus* Clericalis non prodest ei qui antea ferebat pro Laico, ibid. n. 51. 46
- 5 Qui ad monasterium conuertitur habitum sumendo Nouitij potest infra annum ad seculum redire, nisi appareat eum voluisse vitam mutare omnino, in c. Consulti, num. 1. de Regular. 90
- 5 *Habitus* religionis triplex, ibid. num. 2. 90
- 5 *Habitus* probationis assumens in dubio non presumitur velle proficere, sed tantum probare austeritatem religionis, ibid. n. 23. 93
- 5 *Habitus* professorum extra monasterium assumptus tacitam professionem non inducit, ibid. num. 37. 96
- 5 Fallit si præcesserit votum consentiæ, ibidem num. 38. 96
- 5 *Habitus* professionis assumptio, & exercitium actus professorum idem operantur, in cap. Viua, num. 18. de Regular. 22
- 7 *Habitus* Religionis non est de substantia Monachatus, in c. Qui Presbyterum, nu. 70. de penit. & remiss. 110
- 7 *Habitus* professorum in militibus Hierosolymitanis est Crux alba in pallio, ibidem num. 104. & seq. 114
- 7 *Habitus* professorum gestatio in dubio censetur fieri potius ex causa necessaria, quàm voluntaria, ibidem n. 106. 114
- 5 Clericus secularis vtens habitu, & nomine monachali cogitur vt fiat monachus, vel ab hoc desistat, in cap. Vt Clerici, num. 3. de Regular. pag. 20
- 5 *Habitus* professorum extra monasterium susceptus etiam de manu habentis potestatem incorporandi Religioni non solemnizat votum, ibid. num. 4. 20
- 7 Inducit tamen votum simplex, quod impedit matrimonium contrahendum, licet non dirimate contractum, ibid. num. 5. 20
- 6 *Habitus* professorum susceptus extra monasterium, & de manu non habentis potestatem incorporandi Religioni, impedit matrimonium contrahendum, sed non dirimit contractum, in

- in c. Conſultat, num. 1. & 2. Qui Cler. vel vo-
uerit, 43
- Idem ſi fuerit ſuſceptus extra monaſterium de
manu habentis poteſtatem, ibidem num. 3. 4.
& 5. 43
- Habitus profeſſorum in legitima aetate inducit
tacitam profeſſionem dummodo ſuſcipiatur
intra Clauſtra, alias ſecus, ibid. n. 5. 43
- Habitus profeſſorum extra monaſterium ſuſcep-
tus inducit votum ſimplex, quod impedit
matrimonium contrahendum, ſed non dirimit
contraſtum, ibid. num. 6. 43
- Et quid poſt Concilium Tridentinum remiſſiue,
ibid. num. 7. 43
- Vide in ver. *Profeſſio tacita*.
- Hereditatem cenſetur adire gerens aſſus, qui fieri
non poſſunt eiaſa nomen, & ius heredis, in
c. Vidua, num. 39. de Regular. 33
- Hereditatem petenti obſtat exceptio nationis,
quæ debet prius coram Eccleſiaſtico iudice
terminari, in c. Tuam, num. 6. de ordin. cognit.
pag. 130
- Hereditas eſt quid vniuerſum, in cap. Ex liſteris,
num. 53. de Iurepatr. 243
- Heres ſemel nunquam deſinit eſſe heres, in
cap. Nimis praua, num. 34. de excell. Prælat.
pag. 21
- Heredes ad que teneantur, ibid. num. 38. 23
- Heredes ſecundum Canones etiam ex maleſcio
deſuncti obligantur, in c. Cum ſecundum, n. 38.
de præben. 113
- Heredes an ſint diſcutiendi priuſquam inuenia-
tur ſuccellor in dignitate ſuper alienis pro-
moti ad ſactos ordines ſine certo titulo, ibid.
num. 39. 113
- Heres non conſciens inuentarium an teneatur
in foro conſcientie ultra vires hereditarias, in
c. Si quis, num. 28. & 71. de Regul. 11
- Heredi a ſeipſo legari non poteſt, in c. Nos qui-
dem, num. 66. de teſtam. 327
- Heres poteſt inſtitui in tempus cum capite po-
teſt, in c. Accepimus, num. 1. t. de Paſſis. 563
- Heres habens malam fidem cum deſunctus ha-
beret bonam, fructus ſuos non facit, in c. Gra-
uis, n. 98. de reſtit. ſpouat. 153
- Vide in ver. *Poſſeſſor bona fidei quoad fru-
ctuum acquiſ.*
- Heredis bona hdes, qui ſucceſſit deſuncto ma-
lam fidem habenti non prodeſt quoad fru-
ctuum acquisitionem, ibid. n. 120. 156
- Heres ſuccedit etiam in victim, & malam fidem
deſuncti, ibid. num. 131. & ſeq. 156
- Heres poſt litem conteſtata tenetur de fruſti-
bus perceptis, & percipiendis, ibid. num. 132.
pag. 156
- Heredis inſtitutio eſt caput, & teſtamentum
totius teſtamenti, in c. Cum eſſes, nu. 74. de teſ-
tamen. 337
- Heredes ab inteſtato, qui non credunt duobus,
vel tribus teſtibus fidem adſtruentibus teſta-
menta ad non pias cauſas, non cenſentur ha-
bere conſentiam laicam, ibidem num. 101
pag. 339
- Contrarium, ibidem num. 103. 339
- Vide in ver. *Teſtamentum ad pias cauſas*.
- Heredes etus, qui poſt mortem debet abſolui,
compelluntur ab Eccleſia ſatisfacere iniuriam
paſſo quamuis ſint laici, in cap. A nobis, ſe-
condo, n. 3. t. de ſent. excom. 165
- Heredes an teneantur ſatisfacere pro excom-
municato abſoluendo, licet ad eos nihil per-
tinerit ex bonis deſuncti, ibidem num. 3. &
ſeq. 165
- Quid ſi deſunctus dederit ſigna contritionis,
ibidem num. 33. 165
- Es quid ſi non dederit huiusmodi ſigna, ibidem
num. 34. 165
- Votum deſuncti tenetur heres adimplere, ibid.
num. 35. 166
- Heres rogatus ſeſtituere quicquid ſuperſuerit
tempore ſui obitus, poteſt alienare bona fidei-
eommisſo ſubiecta, reſeruata tamen quarta
parte fideicommiſſarijs, in c. Prudentes, n. 10.
& n. 26. de donationib. 303
- Heres tenetur ſoluere omnia debita deſuncti
qualitercumque contraſta, in c. Ad hoc, num. 6.
de ſolut. 290
- Heres exceptio an poſſit opponi contra ele-
ctum in Romanum Pontificem, in c. Licet de
vitanda, n. 16. de elect. 21
- Heres in eccleſia vnde exort, in c. Significa-
ſſim, n. 43. de elect. 14
- Heres boni cauſa paſſorum abſentia, in cap. Ex
parte, num. 18. de offi. Vicar. 387
- Heres macedonijs, & ſequacium tolerabilior eſt
quam ſimonia, in c. Cum pridem, num. 30. de
paſſis. 543
- Heres eſt error in ſide cum pertinacia, in cap.
Quod a prædeceſſore, num. 17. de ſchiſmat.
pag. 229
- In cauſa heres concurrent Legatus, & Episco-
pus cum Inquiſitore, in c. Studuiſti, num. 7. de
off. Legati. 420
- Heres ſtrictè ſumpta obijci poteſt contra ele-
ctum in Romanum Pontificem, in c. Nobis,
n. 60. de ſimon. 157
- Heres crimen eſt merè Eccleſiaſticum etiam ſi
ſit queſtio ſuper ſacto, in c. Tuam, n. 48. & n. 50.
de ordin. cognit. 136
- Heres plures 10. de Parma de doctrina Abbatis
Ioachimi, in cap. Damnamus, n. 4. de Summ.
Triuſt. & ſid. Cathol. 14
- Vide in ver. *Ioachim Abbas*.
- Heres initium eſt error in intelleſſu, heres
complementum eſt pertinacia in voluntate,
ibid. nu. 21. 14
- Ad heres initiantur Doctores Catholici in
principio, vel in ſue librorum ſuorum quam
faciant proteſtationem, ibidem num. 23. 14
- Almarici heres quæ, ibidem num. 28. 15
- Suſpectus de heres ſi ſe purgat punitur eadem
pœna, qua punitur hereticus, in c. Ad abolen-
dam, num. 4. de heret. 211
- Heres cauſa ſpectat ad iudicem Eccleſiaſticum
etiam contra exemptos, & laicos, ibid. n. 10.
pag. 212
- Sed ſi dubitetur an aliqua aſſertio ſit Catholica
ſolius Papæ eſt hoc diſſimile, ibid. num. 1. t. 2. 212
- Episcopus non cognoviſt de cauſa heres ſine
conſenſu, vel conſilio Capituli, ibid. num. 12.
num. 12. 212
- Capitulum Sede vacante ſuccedit in poteſtate
iuriſdictionali Episcopi, etiam quoad iudican-
dum hereticos, ibid. n. 13. 212
- Heres crimen eſt merè Eccleſiaſticum, ibidem
num. 21. 213
- Et iudex laicus ſolam habet executionem, ibid.
num. 22. 213

- 6 Index laicus in executione sententia contra
hæreticum late non potest cognoscere de nul-
litate processus, ibid. n. 53. 213
- 6 Constitutiones Apostolicæ contra hæreticam
pravitatem, quæ Decretalibus Sexti non ob-
stant, præservantur, ibid. num. 34. 214
- 5 Hæresis præsumitur ex sola mentis cogitatione,
in cap. Dolentes, num. 60. de celebr. Millar.
pag. 211
- 4 Hæreticus est qui negat aliquem ex articulis ab
Ecclesia definitis, in cap. Ex parte, n. 19. de
Cler. non resid. 48
- 3 Hæreticus est qui de Sacramentis aliter sentit, aut
docet, quam Romana Ecclesia prædicat, &
observat, in cap. Cum venisset, num. 96. de
fac. Vnde 301
- 6 Hæretici dicuntur qui extollunt se contra Roma-
nam ecclesiam, & hi qui principales sunt hæ-
resiarum, in cap. Quod à prædecessore, nu. 14.
de schismat. 218
- 6 Hæreticus omnis est schismaticus, sed non e con-
versus, ibid. num. 20. 219
- 6 Hæretici, vel schismatici de iure communi nullā
ordinem executionem, vel iurisdictionem hæ-
bent, ibid. num. 37. 221
- 6 Hæretici, & schismatici non dicuntur denuncia-
ti in Bullæ Censæ, ibid. num. 47. 222
- 6 Hæretici, & schismatici ex Constitutione Pau-
li IV. sunt ipso iure privati omnibus dignita-
tibus, & beneficiis ecclesiasticis, ibid. num. 66.
pag. 225
- 6 Pauli IV. Constitutio Cum ex Apostolatus, ca-
penditur, ibidem num. 67. 225
- 6 Hæretici, & schismatici nostri temporis sunt ir-
regulares, & inhabiles ad beneficia obtinenda,
ibid. nu. 77. 226
- 6 Hæretici, seu schismatici non solum sunt inhabi-
les ad beneficia obtinenda, sed etiam ipso iure
privati beneficiis ante hæresim, vel schisma
canonicè obtentis, ibid. n. 98. 228
- 6 Hæreticorum filij ea consuetudine, & pietate
relaxantur beneficia, ibidem n. 99. 228
- 6 Hæretici, & schismatici in Concilijs generalibus
confuenerunt admitti disputationis gratia, &
ad eorum errores confutandos, ibid. nu. 125.
pag. 242
- 6 Hæretici dum tolerantur in aliqua dignitate, &
sunt oculi possunt excommunicare, beneficia
conferre, & litteras impetrare, ibid. num. 128.
pag. 242
- 3 Hæreticem esse sentire contra determinationem
Concilij, in c. Venerabili, num. 34. de testib.
pag. 199
- 6 Hæretici censeri non debet errare in fide si Ro-
manæ Ecclesiæ fidem suscipere sit paratus, in c.
Damianus, n. 1. & 20. de Summ. Trinit. &
fid. Cathol. 13
- 3 Hæretici dictum, etsi bonum sit, reprobatum
quantum ad hoc, ut authoritatem in se conti-
neat aliud quasi verum, non tamen authori-
zabile, approbatum, ibid. nu. 18. 14
- 3 Hæreticorum libros continentes hæresim, vel de
Religione transientes qui legunt, aut retinent,
excommunicantur in Bulla Censæ, ibid. n. 19.
pag. 14
- Vide in ver. Libr.
- 6 Ioan. de Polacco Doctor Parisiensis non fuit hæ-
reticus, quia licet errorem suum defendere ni-
teretur, tamen se submisit definitioni Aposto-
licæ Sedis, ibid. nu. 20. 14
- 6 Hæreticus male sciens, vel docens de sacra-
mentis Ecclesiæ excommunicatus est, in cap.
Ad abolendam, num. 1. de Hæret. 211
- 6 Et nisi se corrigat, & errorem abiuret si Cleri-
cus est, degradatur, & traditur Curia seculari,
ibid. num. 2. 211
- 6 Per quam etiam laicus legitime punitur, ibid.
num. 3. 211
- 6 Hæreticus relapsus seculari iudici sine vlla au-
diencia est relinquendus, ibid. n. 45. 217
- 6 Hæretico relapsio in casu posito in cap. Ad abo-
lendā, auper Sedem Apostolicam sit cono-
denda absolutio, ac rehabilitatio ad honores,
& dignitates, ibidem num. 46 & seqq. vique
in fin. 217
- 6 Hæreticus relapsus potest per Sedem Apostoli-
cam nedom absolui, sed etiam ad honores re-
habilitari, ibid. n. 47. 217
- 6 Relapsus non est recipiendus ad sacramenta
Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, nisi manifesta de-
derit signa pœnitentiæ, ibid. num. 50. 217
- 6 Hæreticus se impœnitentem ostendit, qui non-
dum obtenta absolutione intercessit Divinis, ibid.
num. 57. 219
- 6 Relapsus non sufficit levis pœnitentia ad abso-
lutionem obrinendam, ibid. num. 61. 219
- Vide in ver. Pœnitentia.
Et in ver. Absolutio.
- 6 Impœnitentis signum nullum maius in relapsu
quàm hæreticos prouehere, d. cap. Ad abolen-
dam, n. 55. de Hæret. 218
- 6 Pœnitentiæ signa hæretici relapsi quæ sint, ibid.
num. 51. 218
- 6 Hæreticus est non solum qui malè sentit de arti-
culis fidei, sed etiam de corpore, & sanguine
Christi, in d. c. Ad abolendam, n. 9. de Hæret.
pag. 212
- 6 Hæreticus conuersus ut effugiat penam mortis
quæ requiritur, ibid. num. 15. 212
- 6 Hæretici ad fidem redeuntis quamvis entem
mortem; tamen in perpetuum carcerem de-
tinentur, ibid. n. 18. 212
- 6 Nisi sponte compareant antequam sint denun-
ciati, vel accusati, ibid. n. 19. 212
- 6 Et quid si pœniteant statim post capturam, vel
ante publicationem testium, ibidem num. 20.
pag. 212
- 6 Hæreticus relapsus non est audiendus, licet ite-
rum velit abiurare, ibid. nu. 25. 212
- 6 Etiam si tempore primæ abiurationis crimen
non fuerit plenè probatum, ibidem num. 26.
pag. 212
- 6 Hæretici an sint ipso iure beneficiis privati, an
verò priuandi per sententiam, ibidem num. 28.
& n. seqq. vique ad n. 44. 212
- 6 Hæretici beneficia an vacent ubi hæresis incurritur,
an verò ubi lata est sententia declaratoria
ibid. n. 33. 212
- 6 Hæretici beneficia impetrari possunt uti vacantia,
etiam ante sententiam declaratoriam, ibidem
num. 41. 214
- 6 Hæreticus tamen non potest in possessione amo-
ueri antequam sit pronuntiatus inper crimine
ibid. num. 42. 214
- 6 Hæreticorum filij si à Papa inhabitentur vique
ad quartam generationem an hoc intelligatur
ram de filijs filiarum, quàm de filijs filiorum,
ibid. n. 43. 217

- 6 Episcopus hæreticus ad fidem conuersus recuperat primum locum dispensatue, in cap. Si Episcopus; num. 3. de Parochijs. ....
- 6 Episcopo notorie hæretico facultas concedendi dimissorias pestinet ad Capitulum; in c. Quid diuersitatem, num. 34. & 34. de concil. Pralat. ....
- 5 Hæreticus baptizandus, aut leuando de sacro fonte acquirit cognationem spirituales, sed Ecclesiam construendo non acquirit patronatum, in c. Nobis, num. 10. de Iure patr. ....
- 6 Hæreticus perdit ipso iure fidelitatis; homagij, & quancunque aliam obligationem eo ipso, quod est hæreticus; in c. Absolutus, n. 1. & 4. de Hæret. ....
- 6 Hæretici amittunt ipso iure dominium omnium bonorum a die commissi criminis, ibid. n. 3. & n. 14. & 15. ....
- 6 Et eorum familiares, serui, liberti, & mercenarij sunt soluti omni obligatione, quæ eis tenebantur, ibid. n. 5. ....
- 3 Hæreticorum filij liberantur à patria potestate, & emancipatio facta à patre non tenet, ibid. num. 7. ....
- Hæretici debitor, ...
Vide in ver. *Debitor*.
- 6 Hæreticorum bona sunt ipso iure confiscata, etiam si sint occulti, ibidem num. 14. ....
- 6 Hæretici beneficium vacat ipso iure, sed detentor non potest deijci à possessione ante declaratoriam super facto, ibidem n. 11. ....
- 6 Declaratoria tamen non requiritur ubi factum est notorium, ibid. n. 14. ....
- 6 Declaratur, ibid. n. 34. ....
- 6 Sedes Episcopalis an vacet propter hæresim, Episcopi, ibid. n. 18. & 23. ....
- Hæretici feudum, ...
Vide in ver. *Vassallus*.
- Hæretico existente Episcopo à quo sunt concedenda dimissoria, ...
Vide in ver. *Dimissoria*.
- Vide in ver. *Episcopus schismaticus*.
- 6 Hæreticorum bona confiscantur etiam Catholicos habeant filios; & in terris Ecclesiarum applicantur hisce Ecclesiis; in Terris Imperij filio seculari, in cap. Vergentis, num. 1. n. 3. & 16. de Hæreticis. ....
- 6 Hæreticorum bona licet sint ipso iure confiscata, tamen apprehendi non possunt per potestatem seculari, nisi prius Iudex ecclesiasticus pronunciauerit super crimine, ibid. num. 5. ....
- 6 Hæretici etiam sponte adiuuantes non recuperant bona nisi ex misericordia, ibid. n. 9. ....
- 6 Hæretici committunt crimen læsæ maiestatis Diuini, quod est grauius, quàm læsæ maiestatis humanæ, ibidem num. 14. & num. 18. & 21. ....
- 6 Hæreticorum filij etiam orthodoxis nihil relinquendum est ex bonis parentum, licet post mortem fuerint damnati, ibid. num. 16. ....
- 6 Quod locum habet etiam in Terris Imperij, ibid. n. 17. ....
- 6 Hæretici filius an sit ipso iure priuatus, vel priuatus beneficijs obtentis, & pensionibus sibi reseruat is antequam pater condemnaretur, ibid. num. 10. & seqq. vique in fin. ....
- 6 Et quid seruetur in Congregatione generalis Inquisitionis, ibid. num. 31. ....
- 6 Nicolai III. Constitutio priuans filios hæretico-

- rum beneficijs obtentis, & inhabilitans ad obtinenda referunt, ibid. num. 18. ....
- 6 Constitutiones penales ad hæreses accendendas sunt favorabiles, ibidem num. 7. ....
- 1 Hæreticus, & errans qualiter differant, in c. Firmiter, n. 20. de Sum. Trin. & fid. Cathol. pag. 5
- 5 Hæreticus qui non processit in opus externum, sed hæresim tenet in corde tantum, non est excommunicatus, in cap. Dolentes, num. 17. de celebr. Missar. ....
- 3 Contrarium, n. 60. ....
- 7 Hermaphroditus an teneatur confiteri semel in anno, in c. Omnis, num. 18. de pœnit. & rem. id. pag. 126
- 7 Hermaphroditus qui in sexu semineo incalciscit, non recipit ordinis characterem, nec potest cum femina matrimonium contrahere, ibid. n. 19. ....
- 3 Hierarchia Ecclesiarum sanctis, & celestibus hierarchiis conformis est, in cap. Cum contingat, n. 103. de stat. & qual. ....
- 2 Hierarchia in Ecclesia Catholica diuina ordinatione constituta est, in cap. significasti, num. 34. de elec. ....
- 3 Hierarchiam ecclesiasticam confundit qui affirmat omnes in Ecclesia pari potestate præditos esse; in c. Cum eorum, n. 6. de maior. & obad. pag. 490
- 3 Hierarchia ecclesiastica constat ex Episcopis, Presbyteris, & ministris, in c. Requirunt, n. 7. de ordin. ab Episc. ....
- 1 Hieronymi authoritas cur præualuerit sententie Concilij, in cap. Ne innotatis, n. 8. de constit. pag. 37
- 7 Hieronymus, & Augustinus contra auctoritatem Papæ sententiam suam non descendunt, in c. Responso, n. 78. de sent. excom. ....
- 7 Hierosolymitana Religio à primana illius foundatione non tantum ad hospitalitatem, sed etiam ad militandum pro fide instituta, in c. Qui Presbyterum, num. 29. de pœnit. & remiss. pag. 107
- 7 Hierosolymitani milites non descripti in matricula non habentur pro fratribus, nec priuilegijs fruuntur, ibid. num. 44. & n. 66. & num. 100. pag. 108
- 7 in Hierosolymitana Religione professio fieri nõ potest nisi in gradibus militum, Cappellano-rum, & seruiuntium, & factis probationibus nobilitatis, aliis non valet, ibid. num. 46. n. 1. & 99. ....
- 7 Hierosolymitani secundum Capitulares facultatem non habent decernendi contra statuta Ordinis, ibid. num. 48. ....
- 7 Hierosolym Generale Capitulum, ibid. num. 54. pag. 108
- 7 Et eorum ordinationes sunt temporales vsque ad nouum Capitulum Generale, etiam si contingerit eas à Sede Apostolica confirmari, ibidem num. 49. ....
- 7 Declaratur, ibid. n. 50. ....
- 7 Hierosolymitani professi non seruata forma tutorum olim designabantur ad gradum inferiorum, ibid. num. 74. & seqq. ....
- 7 Hierosolymitani milites per cingulum distincti-guante à Capellanis, & seruantibus, ibidem nu. 78. & seqq. ....
- 7 Hierosolymitana Religione fratris nuncupatio

- non conuenit nisi professis, ibidem num. 109.
pag. 114
- Reliqua vide *supra*, in ver. *Cingulum*.
Et mita in ver. *Miles*.
- 3 *Hierus* suppressionis patrum Conuictum re-
latus, in c. Relatum, nu. 41. & seqq. vsq. in
fin. Ne Cler. vel Monach. 414
Vide *Conuentus*.
- 6 *Hierus* facere pro habendis spiritualibus si-
moniacum est, in c. x. diligentia, s. de simon.
pag. 148
- 6 Homagium est munus ab obsequio, ibidem
num. 1. 148
- 1 Homagium & sacramentum fidelitatis honeste
à Religioso vasallo praestari potest per seip-
sum, in c. Quia in Ecclesiarum, n. 71. de Consti.
pag. 138
Vide in ver. *Prudum quoad instrumentum*
fidelitatis.
- 6 Homagium facere pro habendis spiritualibus
simoniacum est, in c. x. diligentia, s. de simon.
pag. 148
- 6 Homagium est munus ab obsequio, ibid. nu. 1.
pag. 148
- 6 *Homicida* incorrigibilis debet deponi, & tradi
Curia seculari, ut notatur, in c. Si quis, nu. 3.
de homicid. 149
- 6 *Homicida* ex proposito debet deponi ab Altaris
ministerio, ibid. nu. 6. 149
- 6 *Homicida* voluntarius in sacris ordinibus non
dispensator, in c. Henricus, nu. 18. de Cler. pu-
gan. in duello. 176
- 6 Et quid in minoribus, ibidem nu. 19. 176
- 6 *Homicida* voluntarius etiam occensus ex Conci-
lio Tridentino omni ordine, beneficio, & offi-
cio Ecclesiastico perpetuo carere debet, ibid.
num. 22. 177
- 6 cum *Homicida* voluntario ad effectum ingre-
diendi Religionem qualiter dispensatur, ibid.
num. 36. 179
- 6 Enon *Homicida* voluntario nunquam dispensatur
ad Ordines suscipiendos, ibid. nu. 41. 180
- 6 *Homicida* est qui potuit hominem à morte li-
berare, & non liberauit, in c. Suscepimus, n. 10.
de homicid. 180
- 1 *Homicida* voluntarius, eiusque socius potest ob-
tinere, & obtentas retinere pensiones absque
dispensatione, non obstante c. 7. sess. 14. Conci-
lij Tridentini in c. Ad audientiam, si secundo,
n. 34. de rescript. 144
- 3 *Homicida*, & spurus licet tonsurari non debeat,
tamen tonsurati recipiunt characterem, sed
non ordinis executionem, in c. Magnus, au. 75.
de oblig. ad ratioc. 354
- 3 *Homicida* per insidias exponitur, id est
proditore, & sub specie amicitiae, in c. Inter alia,
num. 49. de Immunit. Eccles. 378
- 3 *Homicida* proditorius est qui veneno aliquem
neceat, ibid. num. 50. 378
- 3 *Homicida* quoad immunitatem Ecclesiarum
Vide in ver. *Immunitas Ecclesia quoad per-
sonas*.
- 3 *Homicida* proditorius non gaudet immunitate
Ecclesiarum, in c. Cum non ab homine, n. 41. de
iudic. 50
- 6 *Homicidium* casuale imputatur ei qui dabit ope-
ram rei licita, si non adhibuit diligentiam,
quam debuit, in c. Ad audientiam, nu. 1. de homi-
cid. 163
- 6 *Homicidium* casuale tunc imputatur danti ope-
ram rei illicita quando actus ille est ordinatus
de sui natura ad homicidium subsecutum, ibid.
num. 61. 167
- 6 *Homicidium* culposum, non dolosum quando
datur, ibid. nu. 62. 167
- 6 *Homicidium* furis pro sola rerum defensione,
an sit permittit de iure civili, in c. Interfeci-
simus, n. 18. de homicid. 173
- 6 in *Homicidio* ebrii considerari possunt tres actus,
in c. Si conuinxit, num. 42. & 46. de accusat.
pag. 119
- 3 *Homicidium*, & mutilatio membri in quibus
equiparentur, in c. Dilectus, nu. 29. de tempor.
ordinat. 100
- 3 *Homicidia*, vel furta iterata non sufficiunt ad
tradendum Clericum Curia seculari, non data
incorrigibilitate, in c. Cum non ab homine,
n. 95. & seqq. de iudic. 15
Vide in ver. *Clericus quoad degradationem*,
etc.
- 6 *Homicidium* casuale non imputatur ei, qui de-
dit operam rei licitae, nec fuit in culpa, in cap.
Quidam, n. 1. de homicid. 173
- 6 Actus illicitus quando dicitur, ibidem num. 2.
pag. 173
- 6 *Homicidium* casuale quando imputatur danti
operam rei illicitae, ibidem n. 2. 173
- 6 *Homicidium* imputatur Clerico ad irregularita-
tem & prouenit actu consecrandi bonae etiam
extra propositum, ibidem num. 37. 174
Vide in ver. *Clericus quoad irregularita-
tem*.
- 6 Clericus interficiens ob necessariam proximae
defensionem non excommunicatur, in c. Pe-
nitio, n. 5. de homicid. 171
- 6 Laico an liceat occidere latronem pro necessa-
ria rerum defensione, in c. Suscepimus, nu. 19.
de homicid. 177
- 3 Homo non dicitur qui est in utero, in c. Cum in
cunctis, n. 135. de elect. 50
- 3 Homo videt qui foris apparent, Deus autem in-
tuetur eum, in cap. Venerabili, nu. 21. de testib.
pag. 192
- 3 Hominem simul vniuersis sultiri, virtutibus im-
possibile est, in c. Licet, n. 8. de Regular. 83
- 3 Professionis diuersi homines an, & quando pos-
sint in eodem officio sociari, in c. Non magne-
pore, n. 26. Ne Cler. vel monach. 404
- 3 Honores & munera etiam inter personas eccle-
siasticas distribuere debent secundum distinc-
tionem graduum & ordinum, in c. Cum certum,
n. 2. & seqq. de maior. & obed. 490
- 3 Honor quem Sanctus exhibemus, est quaedam fi-
dei confessio, in c. Venerabili, num. 38. de testib.
pag. 199
- 3 Honorari praeter ceteris debet, qui maiorem habet
iurisdictionem, in t. Nobis, nu. 21. 24. & 30. de
iure pati. 113
- 3 Honor professioni qui debetur patrono quo-
tuplex, ibid. num. 55. & seqq.
Vide in ver. *Patronus*.
- Hore Canonica.*
- 3 Horarum momenta non sunt digna animadu-
ersione legislatorum, in c. Ad nostram, n. 15. de
Regular. 31
- 3 Horis congruis non accedens ad actum explican-
dum

- dum non censetur eidem interesse, in c. Ad audientiam, il primo, num. 3. de eccles. edifican. pag. 355
- Horarum Canonicarum maiorem partem qui recitare non potest, ad partem superfluentem quam potest non obligatur, in e. Cum percussio, n. 19. de Cler. agros. 193
- Horas Canonicas recitare impeditus non teneat alia die eas reassumere, ibidem num. 21. pag. 193
- Horas Canonicas Beneficiatus recitare tenetur quantumcumque beneficium sit tenue, & nullum omnino seruitium requirat, in c. Conquerente, nu. 8. de Cler. non resid. 39
- Quod procedit non modo si beneficiatus sit dubius, sed etiam si sit omnino certus de tenuitate beneficii, ibid. num. 9. 39
- Horas Canonicas dicere tenetur Presbyter horis debitis, et tamen ex causa permittitur, vt manet illas dicat vsque ad vespemam inclusiue, in cap. Presbyter. n. 1. de celebr. missar. 193
- Horas Canonicas ex aliqua rationabili causa possunt insinul dici vsque ad vespemam inclusiue, ibid. num. 4. 194
- in Horis Canonicis dicendis satius est praeuenire, quàm praeueniri, ibidem nu. 5. 194
- Cessante legitimo impedimento horis debitis sunt persoluepæ, ita vt horas officij respondeat bax dicat, nu. 6. 194
- Horas Canonicas an sint sepre, vel octo, ibidem num. 10. 194
- Horas Canonicas dicere qui teneantur, ibidem n. 11. & n. seqq. vsque ad n. 30. 195
- Quid in Presbyteris, ibid. num. 13. 195
- Et quid in Diaconis, & Subdiaconis, ibid. n. 14. & 19. 195
- Et quid in Clericis Minorum Ordinum Beneficiatis, ibid. nu. 17. & n. seqq. vsque ad num. 26. pag. 195
- Et quid in non Beneficiatis, ibid. nu. 26. & seqq. pag. 195
- Et quid in Clericis professis, ibidem num. 28. pag. 195
- Horas Canonicas omittentes Clerici in sacris etiam non beneficiari grauitur peccant, & puniuntur à Concilio Provinciali Mediolanensi, ibidem num. 16. & n. 35. 195
- Horas Canonicas Clerici in sacris, vel in minoribus Beneficiari teneantur dicere de iure, Diuino, ibidem num. 19. 195
- Quilibet Clericus habens officium cum cura, & sine cura si post sex menses officium diuinum non dixerit, fructus suos non facit pro rata omissionis, & temporis, & Beneficio priuari potest ex Concilio Lateranensi, ibid. n. 20. 195
- Et quomodo bax rata sit accipienda ex Bulla Pij V. ibidem num. 21. 195
- Horas Canonicas qui primis sex mensibus post obtentum Beneficium non dicit, grauitur peccat, ibid. nu. 22. 196
- Horas Canonicas tenentur dicere etiam obtinentes pæstimoniam, vel alia Beneficia nullum seruicium requirientia, ibid. nu. 23. 196
- ab Horis Canonicis dicendis non excusatur qui febre, vel a diuersa valetudine leuiter laborat, ibidem num. 25. 196
- ad Horas Canonicas tenentur professi Clerici etiam in ordinibus minoribus constituti, ibid. num. 28. 197
- Nullus in Clericis Societas Iesuy ibid. nu. 19. pag. 197
- Vide in ver. Monachi quoad officium Diuini. . .
- Horas Canonicas sine syncope celebrari debent, in c. Doleptes, nu. 6. de celebr. Missar. 305
- Syncope quid sit, ibid. num. 7. 305
- Horas Canonicas celebrans cum syncope quando habeatur pro celebrante secundum opinionem Vincentij, ibid. nu. 8. 305
- Non peccat nisi venialiter si ex negligentia aliquam distionem, aut versum omittat, nec tenetur ad caput psalmi propter hoc reuerti, ibid. num. 9. 305
- Nec si omittat psalmus, ad illum est redendum, ibid. num. 10. 305
- Non esset tamen inconueniens psalmum pratermissum dicere, siue esset in eodem, siue in alio nocturno, aut in psalmis vespertinis, nisi timor scandali subesse, ibid. n. 10. 305
- Hospitalarij qui mittunt pro elemosynis cruce falso signatos priuantur pædicationis officio, & missi si sunt laici excommunicantur, si Clerici ab officio, & Beneficio suspenduntur, in c. Tussum, n. 1. de priuileg. 49
- Hospitalarij possunt in pradiudicium siue se, & domum suam alteri religioze domui subijcere, in c. Recolentes, nu. 14. & n. 46. vers. Ad tertium de statu monach. 178
- Hospitalarij, leprosarij, & huiusmodi an sint de foro Ecclesie, in c. Nullus, nu. 72. & seq. de foro compet. 62
- Hospitalia quæ in titulum conferuntur verè, & proprie sunt beneficia ecclesiastica, in c. Cum priden, n. 138. de patris. 559
- Administrationes hospitalium, & officiorum temporalium possunt committi etiam laicis, & illas vendere non est simonia cum, nisi quia prohibetur, ibid. num. 139. 559
- Hospitala quilibet etiam laicus potest sibi construere in domo propria, sed non erit Religiosum nisi fuerit fundatum auctoritate episcopi, in cap. Ad hæc, num. 2. de Relig. domib. pag. 306
- Hospitalia, & loca pia an subint visitationi, & iurisdictioni Episcopi Diocesani, ibid. num. 6. ad u. 59. 206
- Hospitalia auctoritate Episcopi fundata subint illius visitationi, ibidem num. 7. 206
- Idem in alijs locis pjs nu. 8. 206
- Hospitalia & alia pia loca visitari possunt ab Episcopo tam per seipsum, quam per Vicarium, seu alios Visitatores, ibid. n. 9. 206
- Etiam si illorum cura ad laicos pertineat, ibid. num. 10. & seqq. & n. 17. 206
- Hospitalium Administratores, imò & Rectores esse possunt non tantum Clerici, sed etiam laici, n. 11. 206
- Iudices seculares non prohibentur à Concilio Tridentino visitare Hospitalia, Confraternitates, elemosynas, & alia pia loca, si alijs eis hoc ius visitandi legitime competat, num. 12. pag. 206
- Confraternitates laicorum, & hospitalia ei adiungunt visitari potest ab Episcopo, sed elemosynarum distributio relinquenda est Confraternitati si bene viatur, ibid. nu. 13. 206
- Schola seu domus hospitalis S. Marie Mediolan. visitari potest ab Archiepiscopo, n. 14. 207

- 5 Hospitalia, & loca pia subfunt vifitationi Epifcopi, etiam illorum adminiftratores laici à Principe deputentur, ann. 15. 207
- 5 Hospitalia malus Eugubinum vifitari poteft ab Epifcopo, licet ex privilegio à feptem laicis à Duce Urbini confirmandis gubernetur, ibid. num. 17. 207
- 5 Hospitalia subfunt vifitationi Epifcopi, licet fua fub cura vniuerfitarum, num. 18. 207
- 5 Causa fuper vifitatione hospitalis Placenzia N. apolis committitur in Rota fme retardatione vifitationis Ordinarij, ibid. n. 23. 207
- 5 Confectudo immem. orabilis, vel ftatutum non obftat quominus Epifcopus vifitare poffit hospitalia, & loca pia fua diocesis, num. 24. pag. 207
- 5 Epifcopus in vifitatione hospitalium, & piorum locorum poteft ftatuere quæ ad rectam adminiftrationem pertinent, ibid. nu. 25. 208
- 5 Hospitalium adminiftratio, Rectorique & Miniftrorum deputatio de iure communi ad Epifcopum perinet, n. 26. 208
- 5 Ex confuetudine tamen vel privilegio poteft competeri etiam laicis, num. 27. 208
- 5 Mulier an poffit præfici cura hospitalis, nu. 28. pag. 208
- 5 Adminiftratores hospitalium, & piorum locorum cogi poffunt quotannis ab Epifcopo ad reddendam rationem adminiftrationis, ibid. num. 31. 208
- 5 Non obftante contraria confuetudine etiam. immemorabili, n. 32. & feq. 208
- 5 Hospitalia & alia loca pia, quæ funt fub immediata Regum protectione ab Epifcopo vifitari nequeunt hinc illorum licentia, ibid. n. 43. pag. 209
- 5 Epifcopus vifitare non poteft hospitalia, & loca pia ex lege fundationis exempta, nec rationes exigere, ibid. num. 44. & 58. 209
- 5 Et in fundatione fufficit diacefani confenfus, ibid. num. 45. 209
- 5 Hospitalia & alia pia loca Militarium Ordinum, & aliorum Religioforum Epifcopus vifitare poteft, nec rationes adminiftrationis exigere, ibid. num. 147. 209
- 5 Fratres & Adminiftratores hospitalium B. Ioannis Dei tenentur fingulis annis reddere Ordinario rationem adminiftrationis, ibid. n. 49. pag. 210
- 5 Religiofi an præfici poffint hospitalibus, nu. 50. pag. 210
- 5 Hospitalia contrarium fine auctoritate Epifcopi non eft religiofum, feu ecclefiafticum, nec fubefit illius vifitationi, n. 51. 210
- 5 Hospitalia fine auctoritate Epifcopi fundatum an poffit ad prophanum vltus reduci, num. 53. pag. 210
- 5 Ordinarius non habet auctoritatem, vifitandi hospitalia, neque Confraternitates, quæ à laicis reguntur, nifi in cafibus à iure expreffis, num. 54. 210
- 5 Hofp. tale priuatum eft locus pius, & mortuo patrono fpectat ad fufficiendum Epifcopo vi voluntas fundam. executioni demandetur, ibid. num. 55. 210
- 5 Hofp. tale fundatum fine auctoritate Epifcopi eft priuatum, poteft tamen ab Epifcopo vifitari id ijs tantum quæ ad obferuandam voluntatem fundatoris pertinent, num. 56. 211
- 1 Hofp. tale an fit beneficium, anve de eo in litteris fit facienda mentio, n. c. ad audientiam, n. 61. & 63. de refeript. 217
- 4 Epifcopus in fundatione exclusus à vifitatione, & adminiftratione hospitalis poteft, tamen in his fe iunifcere adminiftratoribus negligentibus, in cap. Tua nobis, num. 16. de rellam. 230
- 5 Epifcopus fundat intentionem de iure communi fuper fundatione, adminiftratione, & ordinatione hospitalium, aliorumque piorum locorum fua diocesis, in c. De Xenodochijs, n. 2. de Relig. domib. 201
- 5 Hofp. tale qui dicit exemptum, probare debet ftatuto in fundatione, vel præfcriptione, aut privilegio, ibid. num. 3. 201
- 5 Sed poff. Concilium Tridentinum exemptionis privilegium, & confectudo etiam immemorabilis non fuffragantur, ibid. nu. 4. 201
- 5 Hofp. tale Papæ poteft ab Epifcopo vifitari non obftante privilegio Nicolai V. ibidem num. 5. pag. 201
- 5 Xenodochium propriè quid fit, & de varijs hospitalium nomenclaturis, n. 6. 201
- 5 Hofp. talium reditus in quibus fubfunt Epifcopi difpofitioni, n. 7. 201
- 5 Ordinarij curare debent vt Hofp. talia quæcunque à fuis adminiftratoribus etiam exemptis fideliter, & diligenter gubernetur, ibidem num. 8. 201
- 5 Item vt elemofynæ ab adminiftratoribus fabricæ expendantur in vltum deftinatum, & omnia fideliter peragantur, ibidem num. 9. 201
- 5 Hofp. talia & loca pia ita demum fubfunt vifitationi Ordinarij fi fimi religiofa, idelt fundata auctoritate Epifcopi, alias fecus, ibid. nu. 10. pag. 201
- 5 Hofp. tale priuatum mortuo patrono fpectat ad curam Epifcopi, vt pia voluntas executioni demandetur, ibid. n. 12. 201
- 5 Hofp. talis adminiftratoribus diacefanis exequendi qui voluntatem fundatoris, ius exequendi ad Epifcopum deuoluitur, ibid. nu. 13. 201
- 5 Hofp. talium etiam priuatorum adminiftratores tenentur quotannis reddere Epifcopo rationem adminiftrationis, n. 14. 201
- 5 Hofp. talia fub immediata Regum protectione, quæ ex fundatione, vel privilegio, aut confuetudine non probantur exempta an poffint ab Epifcopo vifitari, ibidem num. 15. vique ad num. 30. 201
- 5 Vifitatio Hofp. talium reftingitur à Concilio ad cafus à iure conceffos: ius exigendi rationes non item, ibidem n. 18. 201
- 5 Hofp. talia fub immediata Regum protectione non eximuntur per Concilium Tridentinum à vifitatione Epifcopi, fed præferatur illorum exemptio, ibid. num. 19. 201
- 5 Fundatio ecclefie & hospitalis fub Regia protectione non fpectat ad laicos, fed ad fedem Apoftolicam, vel Ordinarium, ibidem num. 23. pag. 203
- 5 Hofp. tale fundatum fub inrifdictione Epifcopi non h. exemptum ex eo quod poftea illius ecclefia fundetur fub Regis protectione, ibidem num. 27. 203
- 5 Monafterium vnitum, & Commendatum Hofp. tali fub Regia protectione exiftenti poteft ab Ordinario vifitari, ibid. n. 28. 203

- H**ospitalitas existens in statu Mediolani non comprehenditur in c. 8. sess. 23. Concilij Tridentini, nisi quæ expressè reperiuntur sub Regia protectione, ibid. num. 30. 302
- E**piscopo visitare volenti si opponatur quod Hospitalitas sit sub Regia protectione, cognitio exceptionis non ad iudices seculares, sed ad ipsum Episcopum pertinet, ibidem num. 31 pag. 303
- P**rocent Hospitalium ad vsum peregrinorum in loco non sint peregrini conseritur in vsum institutioni proximiorum ab Ordinario cum duobus de Capitulo, in c. Nos quidem, num. 17. de testam. 322
- H**ospitalium reditus vniverſi in vsum pauperum infirmorum sunt erogandi, in cap. Venerabili, n. 37. 39. & 42. de censib. 283
- H**ospitalium ministris ex redditibus ipsorum merces est persoluenda, alijs non tenentur inferuire, ibid. num. 38. & 40. 284
- H**ospitalium ministris quod erogatur in vsum pauperum erogari intelligitur, ibidem num. 41. pag. 284
- H**ospitalium administrationem laici non possunt suscipere, nec suscepiam deferere sine diocesani licentia, in c. Ad mouet, num. 16. de renunciat. 246
- H**ospitalia & Oratoria cum non apparent constructa auctoritate Episcopi ex quibus signis presumantur publica, vel priuata, in c. Patentibus, n. 3. de priuileg. 45
- H**ospitalia gaudent immunitate si constructa sint auctoritate Episcopi, in cap. Ecclesie, n. 27. de immunit. Ecclesiarum. 388
- Vide in ver. Vnde Hospitalium.*
- H**ospitalis ex villa Secula oriundus, in c. Nonnulli, n. 27. de scriptis. 223
- H**umilitas quæ contra obedientiam erigitur est superbia, in cap. Nisi cum pridem, n. 11. de re iudic. 154
- H**umani moris est illum vereri, cuius voluntate nunc erigitur, nunc deprimitur, in c. Ex parte, n. 11. de capell. Monach. 227
- H**ymni Te Deum Laudamus decantatio non est de substantia electionis Papæ, in c. Cum ecclesia, num. 5. de eas. post. & propriat. 129
- H**ypotheca specialis bonorum Ecclesie est prohibita, in c. Nulli, num. 90. de Reb. Eccles. non alien. pag. 278
- Idem quid in Hypotheca generali, ibid. d. num. 30. pag. 278*
- H**ypotheca generalis bonorum Ecclesie in casu permisso an fieri possit sine auctoritate Episcopi, ibidem num. 31 & 32. 278
- H**ypotheca generalis non comprehenditur in decreto Congregationis Concilij de Reb. Regularium non alienari, ibid. num. 32. 278
- H**ypotheca in quo differat à pignone, ibidem, num. 33. 278
- H**ypotheca non oritur ex assignatione reddituum imperpetuo fundo, nisi assignatio fiat pro alienationis, in c. Ad hoc, n. 14. de solut. 221
- C**ontrarium, ibid. num. 16. in fin. 221

- I**acobus frater Domini tres Apostolis consecratur, sed vnus tantum Episcopus, id est Petros, ibid. n. 67. 213
- I**dolothrificatione per vim absolutam coactus notam alienius ecatus non ineurit, in cap. Maioribus, n. 8. de Baptismo. 227
- I**doneus reputatus ad vnam Dignitatem si eligatur ad aliam debet similiter idoneus reputari, in cap. Accepimus, num. 14. de stat. & qualitat. pag. 276
- D**eclaratur, ibid. num. 39. 276

Ieiunium.

- C**onſuetudo an in ieiunijs sit seruanda, in cap. Consilium, n. 15. & seq. vique in fin. de obseru. ieiun. 344
- Q**uid in consuetudine ieiunij inductiua, ibidem num. 16. 344
- E**t quid in ieiunij translatiua, ibidem num. 44. pag. 344
- C**onſuetudo in ieiunijs non extenditur de loco ad locum, ibid. n. 26. 345
- N**ec de vno ad aliud genus personarum, ibid. num. 27. 345
- C**onſuetudo laicorum in ieiunijs non ligat Clericos, nec Clericorum sacularium Religiosos, ibid. 345
- C**onſuetudo de vno in alium diem ex rationabili causa ieiunium transferens seruanda, ibid. num. 28. 345
- C**onſuetudo ieiunij relaxatiua valida si sit generalis in tota Ecclesia, ibid. num. 44. 347
- C**onſuetudo particularis ex rationabili causa potest in partem ieiunij relaxare, seu interpretari quoad horam, collationem, & cibos, ibidem num. 45. & seq. 347
- C**onſuetudo quod 10to totum relaxat ieiunium an valeat, ibid. num. 55. 348
- Q**uid in ieiunijs solemnibus, ibidem num. 56. pag. 348
- E**t quid in alijs non solemnibus, ibidem num. 57. pag. 348
- C**onſuetudo potest ieiunium modificare si ex rationabili causa sit introducta, non autem ut homines intendant ventris, in c. Explicari, n. 29. de obser. ieiun. 352
- C**onſuetudo præsertim ieiunij relaxatiua ut tollat legem, debet esse rationabilis, & legitime præscripta, ibidem num. 39. & 43. 352
- I**eiunium naturæ & Ecclesie in quo differant, in c. Si consisterit, n. 18. de accusat. 117
- I**eiunium an, & quando possit quis soluere propria auctoritate, in c. Consilium, n. 10. de obser. ieiun. 344
- Q**uid si causa sit euident, n. 11. 344
- E**t quid si dubia sit, n. 23. 344
- E**t quid si subsit periculum scandalum, ibid. num. 12. in Ieiunio an ex iusta causa dispensare possit proprius Sacerdos, ibid. num. 13. 344
- I**eiunium quid sit, ibid. num. 16. 344
- I**eiunia consuetudinaria seruanda sunt à diocesanis, & indigenis perinde acque indicia, ab Episcopo, ibid. num. 17. 344
- E**piscopo indicare debet obseruantiam consuetudinis inducentis ieiunium, vel abſtinentiam à carnibus in sua diocesi, ibid. num. 18. pag. 344

INDEX RERVM,

- 1 Ieiunium in sexta feria non est ex præcepto, sed ex consilio tantum, ibid. num. 13. 345
 2 Ieiunium in Adventu Domini non est in præcepto, nisi hoc habeat consuetudo, ibid. num. 14. pag. 345
 3 Ieiunium in vigilijs Rogationum, ibidem num. 15. pag. 345
 4 Ieiunium propter magnam loci solemnitatem potest auctoritate episcopi in aliam diem transferri, ibid. num. 31. 345
 5 In Gallia ubi sunt ecclesie S. Quintini non ieiunatur in vigilia omnium Sanctorum, sed in tertia præcedente die, ibid. n. 35. 345
 6 Peregrini, & viatores in ieiunijs, & abstinence à carnibus debent se conformare consuetudini loci ubi experiantur, ibid. n. 33. 345
 7 Contrarium, n. 37. Declaratur, n. 38. 345
 8 Ecce in ieiunijs tenentur servare consuetudinem loci, si eo venerunt animo habitandi illas secus seculo scandalo, ibid. n. 38. 346
 9 de ieiunii integritate que fiat, ibidem num. 40. pag. 347
 10 Ieiunium soluitur ex geminata commensione, ibid. num. 47. 347
 11 Secus si aliquid sumatur pro collatione serotina magis ad sustentationem naturæ, quam ad delicias, ibid. num. 48. 347
 12 Et refellitur quorundam opinio circa collationem in die Natalis Domini, ibidem num. 49. pag. 347
 13 Hora comedendi in diebus ieiunii quæ sit de consuetudine, ibid. num. 50. 347
 14 Et quæ de iure scripto, ibidem num. 51. 347
 15 Cur in quadragésima sit hora vesperturæ, ibid. num. 52. 347
 16 Ovis, & ieiunijs vesci licet in ieiunijs extra quadragésimam nisi obliet consuetudo, ibid. num. 54. 347
 17 Ieiunia quæ à singulis diocesanis per singulas dioceses inducuntur ab omnibus subditis sunt servanda, ibidem num. 58. 348
 18 Ieiunium frangere ad sepeccatum inobedientia, vel gulæ, in c. Cum prædictis, n. 6. 52. & 58. de Pactis. 543
 19 Ieiunium constituit Ecclesia in virtute obediencie, ibid. num. 58. 544
 20 Opinio Caietani, & Navarri circa ieiunium seu num. expenditur, in c. Cum sis, n. 80. de conuers. coniugat. 145
 Vide in ver. Senes.
 21 Opinio Sanchez quæ excusat mulieres quinquagenarias à ieiunio Ecclesiæ refellitur, ibid. num. 89. 147
 22 Mulieres ieiunium facilius tolerant, quàm viri, & eor., ibidem n. 96. 147
 23 Ieiunium quando quis dicatur ad effectum sumendi Eucharistiam, in cap. Si confiteri, nu. 11. & seqq., n. 16. & 19. de Accusat. 126
 24 Ieiunantes sine corporis detrimento, imò & cum utilitate vtuntur modica professione loco eor., in cap. Cum sis, n. 98. de conuers. coniugat. pag. 147
 25 Ieiunare vouens in sextis ferijs tenetur etiam in die Natalis Domini, in c. Explicari, num. 17. de obser. ieiun. 355
 26 Ieiunandi causæ plures si concurrant eadem die, vnicui ieiunio potest omnibus satisfieri, in cap. Si acernitatem, num. 14. & 79. de Sepultur. pag. 364
 27 Ieiunare obstrictus etrea die; si in ea non potest, non tenetur in alia, in c. Cum percussio, n. 20. de Cler. agrot. 195
 28 Ieiunatorium litatus fuit approbatus à Martino V. & hodie profertur regulam S. Augustini, & gaudent privilegijs Medicamentum, in c. Nul- lus, n. 75. de foro compet. 63
 Ieiunia,
 Vide in ver. Societas Iesu.
 29 Ignorantia non dicitur contemnere, in c. A nobis, il primo, n. 40. de sent. exco. 154
 30 Ignorantia iuris valde dubij, & intricati an excuset Episcopum à pena, in c. Super eo, n. 45. de Bigam. 364
 31 Ignorantia iuris non excusat Parochum abfentem etiam ex iusta causa sine licentia Episcopi, in cap. Relatum, num. 49. de Cler. non residen. pag. 38
 32 Ignorantia crassa, & supina non excusat, in cap. Tux litteræ, num. 18. & seq. de Cler. per salt. promot. 344
 33 Ignorantia non est tolerabilis in sacro proptio maxime recenti, & solemn., ibidem num. 19. pag. 344
 34 Ignorantia, & error perinde ac furor & ebrietas excludunt consensum, in cap. Si confiteri, num. 77. de Accusat. 119
 35 Ignorantia iuris dubij an, & quando excuset, in c. Quoniam, n. 33. de consue. 180
 36 Ignorantia declarationum Congregationis Concilij an, & quando excuset, ibid. num. 46. & 50. pag. 180
 37 Ignorantia iuris dubij non excusat quando consuli possunt peritiores, ibidem num. 49. 183
 38 Ignorantia iuris an, & quando excuset, ibidem num. 50. 183
 39 Ignorantia iuris non est probabilis in iurisperi- to, in cap. Cum sis, n. 2. de conuers. coniug. 138
 40 Ignorantia promoti probatur per examinationem, in cap. Cum sit ars, num. 6. de mpt. & qualitat. 279
 41 Ignorantia facti, & iuris in quibus differant, in cap. Ex parte, num. 7. de Regular. 104
 42 Ignorantia iuris quæ iurati professionis expressæ an prodest militibus, mulieribus, & Minoribus quo minus censentur tæiæ professi ex perfectura annali in religione; ibidem num. 2. pag. 101
 43 Ignorantia iuris prodest militibus, minoribus, mulieribus, & mulieribus quando agitur de excusando eos à pena, vel de damno vitando, alijs secus, ibid. num. 10. 101
 44 Ignorantia iuris exceptio ad excludendum consensum in matrimonio, professione, & factis Ordinibus non admittitur, ibidem num. 11. pag. 103
 45 Ignorantia presumptio non prodest nisi allegetur, in cap. Significatum, num. 2. de Regular. pag. 45
 46 Ignorantia non currit tempus, ibidem num. 12. pag. 44
 47 Ignorantia, & error an, & quando excludant voluntarium, ibid. n. 21. & seqq. 44
 48 Ignorantia antecedens, & concomitans quæ sit, ibid. num. 25. 44
 49 Ignorantia an sit antecedens, vel concomitans quibus regulis cognoscatur, ibidem num. 27. pag. 44
 Ignorantia

- 1 Ignorantia non excusat in his, quæ quis tenetur
ex officio inquirere, in c. Nullus, num. 47. de
Regular. 7
- 4 Ignorantia iuris excusat militem, sed non Cleri-
cum, in c. Cum pereussio, n. 10. de Cler. & gro-
pag. 193
- 6 Ignorantia excludit delictum, sed non legitimat
actum, in c. Nobis, n. 48. de Simon. 156
- 6 Et quævis excuset à pœna non tamen dat ro-
bur æquæ aliis inualido, ibid. n. 49. 156
- 6 Ignorantia excludit delictum, ibid. n. 73. & 76.
pag. 158
- 6 Ignorantia simoniaci probatur per iuramentum
eclésiasticum ex adiuncto probetur scientia, ibid.
num. 78. 158
- 5 Ignorantia allegari non potest ubi publica em-
anauit prohibitio, in c. Sicut te, n. 39. Ne Cler.
vel Monach. 427
- 1 Ignorantia in facto proprio non præsumitur, in
cap. Super litteris, num. 47. de Rescript. pag.
216
- 7 Ignorantia coram affectata est qui potuerunt
certiorari, & noluerunt, in cap. Queristum, n. 8.
de penit. & remiss. 117
- 4 Ignorantia excludit negligentiam, in c. Quia
dilectatem, n. 10. de concess. præben. 238
- 6 Ignorantia quamvis præsumatur in delictis hoc
tamen saltem quando debet præcedere diligens
inquisitio, in cap. Ad falsarium, num. 10.
& seq. de crim. falsi. 325
- 6 Ignorantia affectata, crassa, & supina quælibet
num. 13. 325
- 1 Ignorantia vincibilis, & affectata æquiparatur
scientiæ, in cap. Ne inuitatis, num. 362. de
Constit. 80
- 1 Ignorare ius licet indoctis, ac rudibus non au-
tem eis qui sua prudentia instructi sunt, ibid.
num. 426. 121
- 1 Illiteratus debet consulere peritiores, alioquin
ex iuris ignorantia non excusatur, ibid. n. 427.
& seq. 121
- 5 Ignorantia nulla in vincibilis est peccatum, ibid.
num. 429. 121
- 1 Ignorantia crassa, & supina neminem excusat,
num. 430. 121
- 1 Et quæ dicatur huiusmodi ignorantia, ibidem
num. 431. 121
- Vide in ver. *Opinio probabilis, &c.*
- 1 Illegitimus absque dispensatione Papæ ad Digni-
tatem, Personatum, vel Beneficium curatum
promoueri non potest, in c. Nemis, n. 1. de fil.
Presbyter. 331
- 1 Illegitimus siue non est capax beneficii, ita nec
pensionis sine dispensatione, in c. Ad audien-
tiam, num. 90. de refer. 240
- 1 Privilegium habilitandi illegitimos ad digni-
tates, & gradus aliquibus Religionibus conces-
sum non est sublatum à Concilio Tridentino,
in cap. Peruicaciam, nu. 24. de off. Ordin. 428
- 1 Item illegitimo ad dignitatem, personatum &
beneficium curatum solus Papa dispensat: ad
simplex verò beneficium dispensat etiam Epi-
scopus, in cap. Ad extirpandas, num. 24. de fil.
Presbyter. 337
- 1 Sed ad beneficium paternum etiam simplex re-
quiritur dispensatio Apostolica, ibid. n. 25.
pag. 337
- 1 Illegitimus ad personam ad Ordines censetur etiam
dispensatus ad pensiones, & beneficia sim-

- plicia, ibidem num. 37. 327
- 2 Sex differentiæ inter ius commune, & ius nouis-
simum Constitutionis Clementis VII. & Con-
cilij Tridentini circa successionem illegitimo-
rum in beneficiis parentum, ibid. nu. 10. vsque
ad num. 26. 325
- 1 Dispositio excludens illegitimum ab Ecclesia,
in qua pater, censetur fauorabilis, & am-
plianda, ibid. n. 21. 37. & 44. 326
- 1 Privilegium habilitandi illegitimos ad digni-
tates, & gradus aliquibus Religionibus con-
cessum non est sublatum à Concilio Tridenti-
no, in cap. Peruicaciam, nu. 24. de off. Ordin.
pag. 428
- 1 Illegitimus non ordinatur nisi Religiosus fiat,
nec tunc præstatur, in c. Ut filij, num. 1. de fil.
Presbyter. 312
- 1 Illegitimus etiam ex fornicatione genitus, nec ad
sacros, nec ad minores Ordines promouetur,
ibidem num. 2. 313
- 2 In minoribus tamen dispensat Episcopus, in
sacris verò dispensat solus Papa, ibidem num. 3.
pag. 313
- 1 Illegitimus tribus ex causis repellitur à promo-
tione, ibidem num. 5. 313
- 1 Illegitimi ut plurimum parentum vitia, & incon-
tinentia imitari solent, ibid. num. 6. 313
- 1 Illegitimus ignoranter promotus excusatur si
ignorantia sit probabilis, aliàs secus, ibidem
num. 7. 313
- 2 Professio emissæ in monasterio Monachorum,
vel Canonicorum Regularium, aut alterius
Ordinis tollit irregularitatem ex defectu nati-
tali, ibid. num. 13. 313
- 2 Procelit quoad Ordines suscipiendos, & exer-
cendos, ibid. n. 14. 314
- 1 Non aperiunt quoad effectum obtinendi digni-
tates, & Prælationes, ibidem n. 15. 314
- 2 Constitutio Sixti V. contra illegitimos redacta
fuit ad terminos iuris à Gregorio XI V. ibid.
num. 17. 314
- 2 Illegitimus per ingressum Religionis non habili-
tatur ad Prælationem, nec in inopasterijs sui,
vel alterius Ordinis, nec in Ecclesia seculari,
ibidem num. 19. 314
- 1 Potest tamen obtinere administrationem ad nu-
tum Prælati, dummodo curam non habeat,
ibid. nu. 20. 314
- 1 Illegitimus per Papam dispensatus ad Sacerdo-
rium, non censetur dispensatus ad Ecclesiam
curam, ibidem num. 21. 314
- 2 Papa solus dispensat cum Religioso illegitimo
ad dignitates, ibid. n. 22. 314
- 2 Possunt tamen Superiores Ordinum dispensare
iuxta eorum privilegia, dummodo sibi in visu,
& sub vilius reuocationibus non comprehensa,
ibid. n. 23. 314
- 2 Illegitimus à secularibus dignitatibus non re-
pellitur, ibid. n. 24. 314
- 2 Filij obesse non debent iniquitates parentum,
ibidem num. 31. 315
- 2 Venia sunt digni qui alieno vitio laborant, ibid.
num. 32. 315
- 2 Illegitimum effectus nota defectus, & vacillat eius
opinio, ibidem num. 44. 316
- 2 Collatio beneficii facta filio illegitimo in Ec-
clesia in qua pater, est ipso iure nulla, etiam si
alias mendicare cogere, in c. Veniamus, n. 20.
de fil. Presbyter. 319
- 2 Nisi ad illius titulum fuisset Presbyter ordina-
tus, 319

INDEX RERVM,

- tus, ibidem num. 31. 319
- 1 Erquib post Concilium Tridentinum, ibidem, num. 32. 319
- Vide in ver. *Filius illegitimus*.
- 3 Pensionem habens super Parochiali, ad quam fuit praesentatus cum facultate transferendi, an possit eam transferre in filium illegitimum ad pensiones obtinendas dispensatum, in cap. Ad extirpandas, num. 26. de hl. Presbyter. pag. 327
- 3 Illegitimus maxime spurius si instituitur in Ecclesia, in qua institutus est pater, institutio non valet, & institutus a suis beneficiis suspenditur, in c. Ad abolendam, nu. 1. de fil. Presbyter. 330
- 3 Illiterati etiam dociles, & ex magna causa necessitatis promoveri non debent ad factos Ordines, in c. Cum in cunctis, nu. 151. & seqq. de elec. 331
- 3 Sed iam promoiti conferri possunt Parochiales quando illiteratiore inveniri nequeunt, ibid. num. 152. 331
- 3 Illiteratus an possit priuari beneficio obtento, & a promovendo, in c. Acceptus, nu. 48. de 2. etar. & qual. 278
- 4 Illiterati an, & quando repellantur a promotione, in c. Grane, n. 6. de presben. 250
- 1 Imaginari possumus ut libet, opinari autem non est in nobis, in c. Ne in iustis, nu. 339. & 140. de constitut. 339
- 4 Imagines sunt res religiose quarum vsum fructum priuatus habere non potest, in cap. Pastorale, nu. 15. de his quae h. a. velat. 364

Immunitas a muneribus.

- 3 Immunitas a muneribus publicis includit extraordinaria tantum, nec porrigitur ad ordinaria, in c. Licet, n. 24. de censib. 270
- 7 Immunitas a tutela suffragatur Clericis, & Monachis quamdiu apud Ecclesiam, vel Monasterium permanent, in cap. Quoniam, num. 3. de privileg. 75

Immunitas Ecclesiae, communis.

- 1 Immonitatis, & libertatis Ecclesiasticae violationes generaliter improbantur, in c. Consecutiones n. 70. & 71. de consuetudine. 258
- 1 Et ad cautelam reuocantur cum consuetudinibus etiam immemorabilibus, & cum fama privilegij, ibid. num. 74. 258
- 3 Immunitas ecclesiastica, & Ecclesijs, ac personis ecclesiasticis eorumque bonis priuilegia quaecumque sunt irrita, nec vquam fuerunt conuallidata etiam ex immemorabili cum fama privilegij, scientia, & permissione Romanorum Pontificum, ibid. n. 73. 258
- 1 Et ad cautelam renocantur, ibidem num. 74. pag. 258
- 3 Et Ecclesiae in integrum restituntur, ibid. n. 75. pag. 258
- Vide in ver. *Consuetudo contra Ecclesiam*.
- 7 Immunitas & libertas ecclesiastica an, & in quo differant, in c. Cum pro causa, n. 32. de sentent. excomm. 262
- 7 Immunitas Ecclesiae quid sit, ibid. n. 33. 262
- 7 Lex civilis non potuit restringere immunitatem Ecclesiae Dei ordinatione, & Canonice san-

- dionibus constitutam, in c. Inter alia, num. 38. & 64. de immunit. Eccles. 377
- 5 Immunitatis privilegium, quod consequitur liber homo ad Ecclesiam confugiens in quibus constitat, ibid. num. 9. & seqq. vsque ad nu. 30. pag. 375
- 5 Reus si indebit extrahatur ab Ecclesia potest petere se eidem restituere, ibid. num. 10. 375
- 5 Confugiens ad Ecclesiam dampnari non potest ad mortem, vel aliam poenam corporis afflictuam, ibidem nu. 11. & 17. 375
- 5 Iudices seculares in perniciem animarum suarum proferunt sententias capitales, vel cot. pot. afflictivas in confugiens ad Ecclesias, vel ibi residentes, ibidem num. 12. & seqq. 376
- 5 Confugiens ad Ecclesiam non potest criminalliter accusari, ibidem nu. 13. 376
- 5 Nec in carcerem conijci, ibidem num. 19. 376
- 5 Potest tamen detrueri in monasterium ad agendam poenitentiam, ibidem nu. 54. & 66. 376
- 5 Quod declaratur, ut num. 1. & 96. 376
- 5 Item potest puniri poena pecuniaria, ibid. n. 16. & seqq. 376
- 5 Item poena exilij, num. 58. 376
- 5 Principes & Praetati qualiter delinquant circa immunitatem ecclesiasticam, ibidem num. 10. pag. 376
- 5 Confugiens ad Ecclesiam an in casibus non exceptis possit extrahi per iudicem ecclesiasticum, ibid. nu. 55. & seqq. 380
- 5 Consecutus fauens immunitati Ecclesiae tanquam pia est attendenda, ibid. nu. 79. 385
- 5 Et in c. Ecclesiam, n. 10. eod. tit. 387
- 5 Immunitas in maiori Ecclesia ad quadraginta passus extenditur circumquaque, in minoribus vero Ecclesijs, vel Capellis ad triginta, ibidem num. 16. 387
- 6 Nisi Ecclesiae minores, vel Capellae sint in castellis, ibid. nu. 17. 387
- 5 Immunitatem violat qui stans extra cimiterium trahit illum qui statutus per partem pallij, ibid. n. 21. 388

Immunitas Ecclesiae quoad poenam violationis, & absolutioem.

- 7 Absolutio a censuris ob violatam immunitatem Ecclesiasticam in terminis Bullae Gregorij XIV. an si Sedi Apostolicae referatur, in c. Cum pro causa, n. 5. & seqq. vsque in fin. de sent. excomm. 359
- 7 Immunitatem Ecclesiae violantes inde extrahendo personas, vel res, de iure veteri non erant excommunicati, sed tunc excommunicandi ibidem num. 6. 359
- 7 Immutatam Ecclesiae violans in claustrum laicum verberando an sic excommunicatus, ibid. num. 8. & seqq. 360
- 7 Casus violationis immunitatis Ecclesiae, ad DD. qui scripserunt ante Paulum II. recenseatur inter casus Episcopales ex consuetudine, ibidem n. 15. & 34. 360
- 7 Extravagans inter cunctas de privilegijs, quae violationem immunitatis Ecclesiae ponit inter casus referatos ex consuetudine, fuit reuocata in Concilio Viennensi, ibidem num. 34. pag. 363
- 7 Absolutio a censuris ob violatam immunitatem in terminis Bullae Gregorianae recenseatur inter

inter casus Papales in decretis Clementis VIII.
ibid. nu. 36. 162

6 Immunitatem Ecclesie violans vasa sacra surripiendo non est ipso iure excommunicatus, in c. Ex litteris, n. 2. de furtis. 287

6 Immunitatem Ecclesie violentes secundum Canones non sunt excommunicati, sed excommunicandi, ibid. num. 4. 287

6 Fallit in incendiariis, & effraCTORIBUS Ecclesie, ibid. nu. 5. 287

5 Immunitas ecclesiastica violatur etiam per violentam extraxionem rerum ab Ecclesijs, & locis immunibus, in c. Inter alia, nu. 100. de immun. Ecclesie. 384

5 Et extrahentes sunt sacrilegi, & excommunicandi, ibid. num. 101. 384

5 Non tamen incidunt in excommunicationem, Bullæ Cœnz, ibid. num. 103. 384

5 Sed si abstractio fiat auctoritativè, incidunt in excommunicationem Bullæ Cœnz Domini, ibid. num. 103. 384

5 Formula litterarum S. Congregationis Immunitatis pro extrahendis rebus ad ecclesiam delatis ad cuitandam executionem mandati, ibid. num. 104. 384

Immunitas Ecclesie quoad personas.

5 Malefactor fugiens ad Ecclesiam immunitate gaudet, nisi in duobus casibus: scilicet verò restituitur domino de ipsius impunitate iuranti, in c. Inter alia, num. 1. & 10. de immunit. Ecclesie. 375

5 Immunitate ecclesiastica reus ad Ecclesiam confugiens non est priuandus propter quamcunque criminis atrocitatem, ibidem nu. 8. 375

5 Latro publicus immunitate Ecclesie non gaudet, ibid. nu. 21. & 49. 376

5 Depopulator nocturnus agrorum non gaudet immunitate Ecclesiastica, ibid. num. 27. 376

5 Immunitate ecclesie non gaudet committens in ipsa Ecclesia homicidium, vel mutilationem membri, ibidem num. 29. & 47. 377

5 Item nec assassinus, qui tamen extrahi non potest, nisi per iudicem ecclesiasticum, ibidem num. 30. & 99. 377

5 Item nec homicida proditorius, ibid. num. 31. & 54. 377

5 Item nec hæreticus, ibidem num. 33. 377

5 Item nec reus læsæ Maiestatis in personam ipsiusmet Principis, ibidem num. 33. 377

5 Immunitate ecclesiastica de iure civili non gaudent homicidæ, adulteri, & raptores virginum, ibid. nu. 36. 377

5 Secus de iure Canonico, cui standum est, ibidem num. 37. & seq. 377

5 Immunitate Ecclesiastica gaudent fures, ibidem num. 39. 378

5 Sacrilegi, ibid. num. 40. 378

5 Blasphemi, ibid. nu. 41. 378

5 excommunicati, ibidem num. 42. 378

5 Banniti, ibid. num. 43. 378

5 Transfuges per Ecclesiam dum ad supplicium ducentur, ibidem n. 44. 85. & 91. 378

5 Homicidæ animo deliberato, seu ex proposito an gaudeant immunitate Ecclesiastica, ibidem num. 45. 378

5 Immunitate Ecclesiastica gaudent rei in omnibus casibus nō exceptis in Bulla Gregorij XIV. etiam si in illis sit eadem, vel maior ratio,

quàm in exceptis, ibidem num. 51. & 55. pag. 378

5 Et quid in terminis iuris communis, ibidem num. 52. 378

5 Immunitate Ecclesie non gaudet homicida infidiosus, etiam si non sit publicus latro, ibidem num. 54. 379

5 Immunitate ecclesiastica an gaudeat delinquens in ipsa ecclesia, ibid. num. 56. 379

5 et quid in confugiente ad ecclesiam pro debito ciuili, ibid. n. 57. & n. seq. & 81. 379

5 Iudæi vel Pagani an gaudeant immunitate ecclesie, ibid. num. 59. & seqq. vsque ad num. 65. pag. 379

5 Confugiens ad ecclesiam an in casibus non exceptis possit extrahi per iudicem ecclesiasticum, ibid. n. 65. & seqq. 380

5 Clerici & Religiosi an gaudeant immunitate ecclesie, ita vt non possint per iudicem proprium inde violentè extrahi, latè discutitur, ibid. n. 70. & seqq. vsque ad n. 99. 380

5 Religiosi secundum eorum instituta, & iura communia possunt per superiorem in monasterio coerceri, verberari, & in carcerem detruhi, ibid. n. 73. & 77. 381

5 Nec per hoc violatur Ecclesie immunitas, ibid. num. 91. 381

5 Episcopus iudicat in ecclesijs, vel in palatio suo, & quandoque damnat Clericum ad perpetuum carcerem, quandoque ad verbera, ibid. n. 74. 381

5 Episcopus tenetur omnes confugiētes ad ecclesiam præcipue Clericos defendere, ibidem num. 83. 382

5 Immunitas conceditur non solum confugientibus ad ecclesiam, sed etiam in ea residentibus, nec attenditur qua intentione ad eam se contulerint, ibid. n. 85. & 86. 382

5 Immunitatis priuilegio non potest reus renunciare permittendo se capi in ecclesia, ibidem num. 87. 382

5 Immunitas ecclesie non violatur si confugiens ad eam se offerat iulitiz, & sponte exeat, ibid. num. 90. 383

5 Religiosi quando ab vno Monasterio in aliud arcus detruduntur ecclesie immunitas non violatur, ibid. n. 93. 383

5 Clericus ad Ecclesiam confugiens in illis casibus, in quibus non gaudet immunitate an possit extrahi per iudicem secularem, an verò sit extrahendus per iudicem ecclesiasticum, tantum, ibid. n. 96. & seqq. 383

5 Et quid ex Bulla Gregorij XIV. ibid. num. 100. pag. 383

5 Homicida proditorius non gaudet immunitate ecclesie, in c. Cum non ab homine, num. 41. de iudic. 10

5 Immunitas an suffragetur delinquentibus in ipsa ecclesia, in c. Immunitatem, n. 2. & n. seqq. vsque in fin. de immun. ecclesie. 389

5 Immunitate non gaudet committens homicidium, vel mutilationem membri in ecclesia, vel illius cœmeterio, ibid. n. 4. 390

5 Eritam ex improprio, & non sub spe immunitatis, secundum opinionem quæ hodie est approbata, ibid. n. 28. 390

5 Immunitate gaudent indistinctè committentes in ecclesia sacrilegium, homicidium, vel aliud crimen iuxta secundam opinionem Goffredi,

quæ

INDEX RERVM,

- quæ reprobat quoad homicidium, ibid. n. 5. & 6. 390
- 1 Immunitate non gaudet committentes in Ecclesia adulterium, raptum, furtum, vel aliud crimine secundum aliam opinionem, in d. c. Immunitatem, n. 8. & seqq. de Immun. Eccles. pag. 390
- 2 Quæ reprobat, ibid. num. 20. & 28. 390
- 3 Immunitate non gaudet secundum aliquos delinquens in una Ecclesia, & ad aliam confugiens, ibid. n. 25. 390
- 4 Idem in eo, qui semel deliquit in Ecclesia, iterum deliquit extra Ecclesiam, & postea ad Ecclesiam confugit, ibidem om. 16. 391
- 5 Immunitate non gaudet grauitur lo Ecclesia delinquentes, etiam sine spe immunitatis consequenda, ibidem o. 17. 391
- 6 Contrarium, ibid. n. 20. & 28. 391
- 7 Immunitate non gaudet, qui sub spe immunitatis in Ecclesijs delinquit, secundum tertiam opinionem, ibid. n. 23. & n. seqq. 391
- 8 Quæ reprobat, ibid. n. 28. 391
- 9 Et quando dicantur delinquere sub spe immunitatis, ibid. n. 25. 391
- 10 Delinquentes prope Ecclesiam animo ad eam confugiendi secundum aliquos non gaudet immunitate, ibid. n. 24. 391
- 11 Sed declaratur, ibid. n. 18. 391
- 12 Delinquens ex proposito in Ecclesia præsumitur hoc fecisse sub spe immunitatis præsumptione iuris, & de iure, ibid. n. 15. 391
- 13 Subiiceretur tamen ei si probaretur hoc non fecisse sub spe immunitatis, ibidem num. 26. pag. 391
- 14 Immunitate non gaudet committens homicidium, vel mutilationem membri in Ecclesia sub spe immunitatis, alijs fecit, secundum quartam opinionem, quæ hodie reprobat, ibidem om. 27. 391
- 15 Homicidia, vel mutilationes membrorum in Ecclesia committentes etiam in pua rixa, & sine spe immunitatis consequenda ex Bulla Gregorij XIV. immunitate non gaudet, ibid. num. 28. 392
- Immunitas Ecclesie quoad loca:*
- 1 Immunitas concessa fuit Ecclesie non solum personarum, sed ob reuerentiam Deo, & eius Ecclesie debitam, in c. Ecclesia S. Mariz, o. 41. de Constit. 166
- 2 Immunitate Ecclesie an gaudeat existens extra Ecclesiam, qui sagitta interfecit aliquem in Ecclesia, in cap. Tuorum, num. 8. de Priuileg. pag. 49
- 3 Immunitas non fuit concessa personis ad Ecclesiam confugientibus, sed ipsi Ecclesie, in cap. Magnus, num. 61. de obligat. ad rationem. pag. 351
- 4 Clausum Ecclesie violans dicitur violare immunitatem ipsius Ecclesie, io cap. Cum pro causa, om. 3. de fec. excom. 159
- 5 Immunitatis priuilegium non restringitur ad portas, & parietes Ecclesie tantum, sed extenditur circumquaque per 40. vel 30. passus, ibid. o. 4. 159
- 6 Immunitatem Ecclesie violans in claustrum laicum verberando, an sit excommunicatus, ibid. n. 8. & seqq. 160
- 7 Iudiciorum sepulchra gaudent immunitate, in c. Inter alia, n. 60. de Immunit. Eccles. 379
- 8 Immunitatis priuilegium non conceditur inuicem personarum, sed propter honorem & reuerentiam, quæ locis sacris, & diuino cultui debetur ibid. n. 61. 380
- 9 Coemeterium gaudet immunitate ecclesiastica, in c. Immunitatem, n. 1. de Immunit. Eccles. pag. 389
- Impedimenta,*
Vide in vet. *Damnificans.*
Et io vet. *Concurfus.*
Et in vet. *Resistatio.*
- 4 Impedimentum duplex, in c. Ex parte, n. 76. de c. Cler. non resid. 55
- 6 Impedimentum cognationis spiritualis ex consuetudine inductum non dirimit matrimonium postea contractum, in c. Vtrum autem, ou. 6. de cognat. spiritual. 60
- 2 Impedimentum reuersus ad Papam ex qua distantia ab Vrbe constituitur, in cap. Nimis, n. 26. de fil. Presbyt. 336
- 3 Impedimentum iustitiz publicæ honestatis quod oritur ex matrimonio contra formam Concilij contracto, & non consummato non fuit à Concilio sublatum, & durat vsque ad quartum gradum, in c. Cum venissent, ou. 49. de Indic. 26
- 7 Impedimento vno ex duobus sublato alius expediri non potest, in c. Ne pro dilatione, nu. 7. de penit. & remis. 140
- 5 Impedimento oritur etiam ex actu nullo, in c. Consulti, num. 47. de Regular. 97
- 3 Impedimento citati notum iudici reddit ipso iure nullam sententiam tam diffinitiuam, quam interlocutoriam, qualis est receptio testium, in cap. In nomine Domini, nu. 50. de testib. pag. 189
- 3 Secus si iudex impedimentum ignorabat, quia tenet processum ipso iure, sed debet retrahari, ibid. n. 54. 189
- 6 Impedimento matrimonium dimentia postea constituit ab Ecclesia est de fide, in c. Quod à nobis, n. 24. de clandest. despons. 29
- 6 Impedimento publicæ honestatis, quod oritur ex matrimonio etià irrito est alia causa quam ex defectu consensus, & non consummato, non fuit à Concilio Tridentino sublatum, sed durat in omnibus gradibus, & gradibus, in quibus ante oriebatur, in cap. Tua, nu. 24. de despons. impuber. 18
- 6 Impedimento consanguinitatis, & affinitatis ultra quartum gradum non extenditur, in cap. Non debet, n. 3. de c. 16. de consang. & affinit. pag. 74
- 6 Impedimento publicæ honestatis, quod olim oriebatur ex secundo & tertio genere affinitatis, sublatum est à Concilio generali, ibid. n. 20. pag. 75
- 6 Idem in publicæ honestate, quæ oriebatur ex secundiis optijs inter sobolem ex illis susceptis, & consanguineis primi viri, ibidem uum. 22. pag. 76
- 6 Sed publica honestas quæ oritur ex sponsalibus de futuro, non est sublata, ibidem num. 23. pag. 76
- 6 Et multo minus illa quæ oritur ex sponsalibus de præfenti, ibidem num. 24. 76
- 6 de Impedimento publicæ honestatis tollendo, vel

- vel restringendo adū fuit in Concilio Lugdun.
sed nihil obitum, ibid. num. 26. 76
- 6 Al ex Tridentino hoc impedimentum non oritur ex sponsalibus nullis, & ex validis primum gradum non excedit, ibid. num. 27. 76
- 6 Et hoc in sponsalibus de futuro, sed in sponsalibus de presenti adhuc durat ad præscriptum iuris veteris, ibidem num. 28. 76
- 6 in Impedimento publicæ honestatis inducendo Ecclesia magis respexit ad factum, quàm ad ius, in cap. Ad audientiam, n. 7. & 21. de spons. & matrim. 3
- 6 Impedimentum publicæ honestatis ex sponsalibus nullis omnino sublatum est à Concilio Tridentino, & ex validis restrictum est ad primum gradum, ibid. num. 8. 3
- 6 Impedimentum publicæ honestatis an oriatur ex matrimonio contracto contra formam Concilij Tridentini, & non consummato, ibid. n. 11. & n. seqq. vsque ad n. 22. 3
- 6 Et quatenus oriatur an fuerit restrictum ad primum gradum per Concilium Tridentinum, ibidem n. 22. & n. seqq. vsque in fin. 3
- 6 Impedimentum publicæ honestatis, quod oritur ex matrimonio rato, & non consummato, non est sublatum à Concilio Tridentino, ibid. n. 22. & 23. 3
- 6 Impedimentum publicæ honestatis an obstat in foro conscientie si matrimonium sit omnino occultum, ibid. num. 23. 3
- 6 Impedimentum publicæ honestatis oritur ex sponsalibus mutuo consensu dissolutis, ibidem num. 29. 3
- 6 Impedimentum publicæ honestatis oritur in iure sponsam, & consanguineos sponsi impediens, & dirimens matrimonium inter eos contrahendum, in c. Sponsam, n. 1. de spons. matrim. pag. 6
- 6 Et donec vsque ad quartum gradum si sponsalia sine de presenti, licet contracta fuerint non seruata forma Concilij Tridentini, ibid. n. 2. pag. 6
- 6 Si vero sponsalia sint de futuro, & valide contracta, primum gradum non excedunt, ibidem num. 3. 6
- 3 Impedimenta an testibus, vel instrumentis probari debeant, in cap. Ego N, n. 9. de iure iur. pag. 220
- 3 Anve, & quando probari possint iuramento, ibid. num. 10. 210
- 3 Et an hoc pendeat ex arbitrio iudicis, in d. cap. Ego N, n. 11. 210
- 3 Iuramento impediti standum est quando verisimilis præsumptio est pro iurante, ibid. n. 12. pag. 210
- 3 Impedimentum adesse non sufficit nisi ob illud quis impediatur, ibidem num. 17. 211
- 3 Nec satis est illud in genere allegare, nisi etiam exprimat factum, & causa impedimenti, ibid. num. 18. 211
- 3 Impeditus probare debet se non potuisse impedimentum removere, ibid. num. 19. 211
- 3 Impedimenta legitima quæ sint, relinquunt arbitrio iudicis, ibid. num. 20. 211
- 3 Impedimentum iustum dicitur necessitas præcisa, seu impossibilitas, ibid. num. 21. 212
- 3 Impedimentum quando absorbet omnem diligentiam prius adhibitam, tota dilatio debet instaurari, ibid. num. 25. 213

- 3 Impedimentum superueniens in ultimo momento non excusat quando quis posuit se in necessitate ultimi momenti diei, cum potuerit antea eae diligens, ibid. n. 27. 215
- 4 Impedimentum tempus non computatur à semetipso dato ad conferendum, siue impedimentum sit iuris, siue facti, in cap. Quia diuersitatem, num. 7. de conceff. præben. 238
- 3 Impedimentum dirimens matrimonium oritur in gradibus prohibitis etiam inter illegitimos, & natos ex damnato coitu, in cap. Per tuas, num. 7. & num. seqq. vsque in fin. de probat. pag. 182
- 3 in Impedimenti matrimonij cōstitutendis ecclesia magis respexit ad ius naturale, quam civile, ibid. n. 18. 183
- 3 Impeditus ex iusta causa suscipere ordines suo beneficio annexos, quamuis non sit ipso iure beneficio priuatus, tamen priuati debet, in cap. vt Abbates, num. 33. de stat. & qualis. 220
- 3 Quod procedit si culpa sua ad talem statum peruenit vt promoueri non possit, aliis secus, ibid. n. 34. 220
- 3 Item procedit in eo, qui impedimentum prius contractum in ordinatione sua subicit, ibid. num. 35. 220
- 3 Infirmitas præbet instam causam excusationis à priuatione beneficii ob non promotionem ad Ordines, licet ex propria culpa prouenit, ibidem num. 36. 220
- 3 Impeditus ex iusta causa non potest dici contumax, in c. In nomine Domini, n. 49. de Testib. pag. 189
- 3 Impeditus citari debet vt saltem compareat per procuratorem si esset causa nimis grauis, ibid. num. 54. 189
- 4 Impeditus iuste non potest dici negligens, in cap. Quia diuersitatem, num. 8. de conceff. præben. pag. 238

Impensa.

- 3 Fructus intelliguntur deductis impensis, quæ quærendorum, colligendorum, conseruandorumque eorum gratia fiunt, in cap. Grauis, num. 2. de resit. spoliat. 145
- 3 Impensas pro quærendis, colligendis, & conseruandis fructibus deducit etiam Prædo, ibidem num. 3. 145
- 3 Et nullus casus interuenire potest, qui hoc genus deductionis impediat si impulsus sint necessitates, ibid. num. 4. & 5. 145
- vide in ver. *Expensa.*
- 1 Imperator recognoscit imperium ab Ecclesia, in cap. Ecclesia S. Mariz, n. 17. de Constitut. pag. 162
- 3 Imperator non dicitur nisi corona suscepta, in cap. Licet de vitanda, n. 7. de elec. 21
- 3 Imperator in causa cum suo subsidio in temporalibus subest Papæ tantum, non autem inferiori. In spiritualibus verò subest etiam Episcopo suo, in cap. Ex Epistolæ, num. 2. de probat. pag. 118
- 3 Imperator, vel Papa nec de plenitudine potestatis possunt contravenire contractui, ibid. n. 3. pag. 160
- 3 Idem in successore, n. 24. 160
- 6 Imperator Græcus, & Patriarcha Constantinopolitanus quæ vt tales habiti, & tractati sunt

INDEX RERVM,

- sint in Concilio Florentino, in cap. Quod a
prædecessore, num. 124. de schismat. 243
- 3 Imperator potest auferre rem privati, & dare
nilitibus in præmum, in c. Quanto, n. 47. de
translat. Epul. 733
- 4 Imperator dicitur oriri in die coronationis, nec
antea potest se immiscere administrationi im-
petij, in cap. Quia ingredientibus, num. 10. de
testam. 715
- 4 Imperator non comprehenditur in decreto Con-
cilij Tridentini, sess. 24. c. 19. in c. Nulla, nu. 10. de
concess. præben. 230
- 3 Imperator unico verbo etiam procedendo, &
extra ordinem prolatum potest facere quem-
dam Doctorem, in cap. Canonum statuta, nu. 104.
de Constit. 28
- 3 Imperator & omnes Principes Episcopis suis in
spiritualibus sunt subiecti, in c. Conquerente,
n. 13. de offic. ordin. 463
- 7 Imperator administrationem Imperij non recipit
ante coronationem, in c. Qui Presbyterum,
n. 9. & 14. de penit. & remiss. 105
- 7 Imperator non dicitur graduarius nisi postquam
coronantem receperit insulam, ibid. num. 14.
pag. 106
- 1 Imperator quamvis habeat iurisdictionem in
vniuersos, non tamen habet dominium rerum
privatarum, in c. Quæ in ecclesiis, nu. 113.
de Constitut. 141
- 4 Imperator est Vicarius Dei, & ideo non potest
venire contra sacrum Domini, in c. Cum esses,
n. 116. de testam. 340
- 1 Imperator non dicitur ante coronationem, in
c. Eam te, n. 14. de Rescript. 204
- 1 Imperator Federicus natus est ex matre Constancia
quingagenaria, quæ fuerat Monialis, in
c. Cum ad Monasterium, n. 69. de Stat. Monach.
pag. 196
- 3 Imperator potest esse iudex in causa fisci, in cap.
Nulli, n. 9. de elect. 62
- 3 Imperatores ex privilegio sibi olim concessio eligen-
di, seu confirmandi Romanum Pontificem,
nullum in spirituale transferebant, in c. Mas-
sana, n. 8. de elect. 113
- 4 Imperfecta plura in sua specie non faciunt vnum
perfectum, in c. Vestra, n. 146. de cohabit. Cler.
& mulier. 22
- 3 Imperfecta duo quandoque faciunt vnum perfectum,
in c. Confulto, n. 5. de Regular. 90
- 3 Imperium merum quid sit, in cap. Perniciosum,
n. 17. de offic. Ordinari. 488
- 3 Merum Imperium an sit præscriptibile, in cap.
Cum contingat, n. 18. de foro compet. 88
- 3 Imperium merum, & ea in quibus eligitur in-
dustria personæ subdelegari non possunt, in
c. Maiores, n. 35. de baptismo. 323
- 6 Imperium Romanum à Leone III. in cap. Vergentis,
n. 8. de hæret. 218
- Impetrans, Impetratio.*
- 1 Impetrans dignitatem in Ecclesia primò vacatu-
ram præfertur secundò impetranti certam di-
gnitatem ipsius ecclesiæ cum vacaret, in c. Ex
parte, n. 1. de offic. deleg. 397
- 3 Impetrans an teneatur facere mentionem de
hæretis ad beneficia prius renunciatis, in c. Ad
aliquid, n. 1. de elect. 233
- 1 Impetratio beneficii vacantis, non facta mentione
receptionis vigore litterarum ad vacatura, va-
let si receptus velle renunciare inri quod ha-
bet ex priori receptione, ibid. num. 2. 233
- 1 Impetrans non tenetur facere mentionem de
beneficio iam resignato, ibid. n. 3. 233
- 3 Impetrans cerio modo qui item infra præscri-
ptum tempus non mouit tanquam beneficio
privatus ex vi regulæ de annali non gaudet
tori privilegio, in cap. Si quis, num. 43. de foro
compet. 45
- 1 Impetratio beneficii ex taciturnitate suppressio-
nis nulla, non redditur subreptitia, in cap. Ex
parte, nu. 7. de Constitut. 168
- 3 Impetratio subreptitia beneficii, vel privilegij
nou valet, in c. Si quis, nu. 3. de confir. vel
inanti. 256
- 6 Impietas quædam infidelitatis est à Deo dimi-
diata sperare veniam, in cap. Ad abolendam,
n. 53. de hæret. 218
- 6 Impossibile dicitur quod fieri non potest de iure
communi, sed tantum ex dispensatione Papæ,
in cap. de illis, si secundo, num. 43. de despon-
impub. 25
- 2 Impossibilia reputantur, quæ pendent à volun-
tate Principis, & concedi non consueverunt,
in cap. Cum sit ars, num. 31. de stat. & qual.
pag. 283
- 4 Impossibilitas iuris, & naturæ æquiparantur, in
c. Nos quidem, n. 56. de testam. 326
- 4 Impossibile dicitur quod salua dignitate fieri
non potest, ibid. nu. 62. 327
- 6 Impotentia coeundi non dirimit matrimonium
iure naturæ, nisi sit perpetua, in c. De illis, si se-
condo, n. 16. de despon. impub. 23
- 6 Impubes potest ad alia vota se obligare, non au-
tem ad votum continentie, & cur, in cap. Tuæ
litteræ, num. 45. de Cler. per salt. promot.
pag. 346
- 3 Impubes monasterium ingressus post annum à
parentibus reuocari non potest, in c. Si quis,
num. 1. de Regular. 9
- 3 Impubes Religiosis oblatum infra annos puber-
tatis exire non potest, ibidem num. 11. 9
- 6 Impubes ambo, vel alter nisi pro bono pacis
coniungi non debent, in c. Vbi non est, nu. 1. de
despon. impub. 18
- 3 Impugnare non debet is, qui defendere debet, in
c. Inter alia, num. 69. & 85. de immunit. Ecclesie
pag. 380
- 7 In dictio designat intrinsecitatem in loco, seu in
actu, in cap. Cum olim, num. 16. de Prinileg.
pag. 57
- 7 Incendiarij & effractores Ecclesiarum incidunt
in excommunicationem Sedi Apostolicæ re-
tenuatam, in c. Cum pro causa, nu. 7. de senten-
excom. 160
- 3 Incertum dicitur quod ignoratur, in c. Massana,
n. 34. de elect. 114
- 2 Incertitudo in causa inducit incertitudinem in
effectu, ibid. num. 34. 114
- 3 Incertus committitur etiam in gradibus prohi-
bitis ex Constitutione Ecclesiæ, in c. Cum pri-
dem, n. 12. de Pæcis. 543
- 3 Incertus quid sit, ibid. num. 13. 543
- 3 Inclusio iuris vnus in beneficio est exclusio alte-
rius, in c. Ex parte, num. 13. de arbit. 613
- 7 Inclusio vnus casus in materia iurisdictionis
omnes alios diuersos cacludit, in cap. Tuæ
rum,

- cum, num. 43. de privileg. 35
- 4 *Incola* est adstrictus munitibus tum loci domicilij, tum loci originis, in c. Significauit, nu. 14. de Paroch. 384
- 4 *Incola* non censetur nisi qui in loco moratus fuit per decennium, ibid. num. 43. 387
- 5 *Incontinentia* periculum oritur ex hoc solo quod coniux sit iuuenis, in c. Cum sis, n. 10. de conuers. coniugat. 139
- 3 *Incontinentia* paterna suspicio magis viget in filia, quàm in filio, in c. Vt filij, num. 45. de fil. Presbyter. 316
- 3 *Incorporatio* diuidi non possunt, in cap. Perlatum n. 10. de Iurepatr. 331
- 6 *Incurrat* verbum est late sententia, nisi habeat escalationem ad antiquas penas, quæ requirent sententiam hominis, in c. Sicur olim, n. 108. de Accusat. 140
- 5 *Indefinita* legis æquipollet vniuersali, etiam in odiosa, in c. Monachi, nu. 57. de statu Monach. pag. 173
- 3 *Præsertim* si sit negatiue concepta, ibi n. 58. 173
- 6 *Indefinita* testis æquipollet vniuersali, vt responsio congruat interrogationi, in c. Latue, nu. 37. qui filij sunt legit. 93
- 3 *Indefinita* æquipollet vniuersali, in c. De eo, n. 9. de tempor. Ordinar. 175
- 3 *Indignus* scientia, moribus, vel ætate ad ecclesiam curatam inuitari non debet, in c. Eam te, n. 1. & de ætat. & qual. 238
- 3 *Indignus* in vno officio debet indignus haberi in alio, in c. Accepimus, nu. 25. & seq. de ætat. & qual. 276
- 1 *Indigna* etiam vehementia ad infingendam penam ordinariam non sufficiunt, in c. Ne innitatis, n. 365. de conflit. 107
- 3 *Inductus* ad maiorem confirmationem actus non debent eius informationem operari, in c. Cnm venissent, n. 102. de iudic. 34
- 7 *Inducta* ad augmentum diuini cultus non debent operari diminutionem, in c. Olim, nu. 59. de verb. signif. 213
- Indulgentia*
- 7 *Indulgentia* Episcopi concedere non possunt in dedicatione Basilicæ ultra annum, & in anniversario dedicationis, & pro quibuscumque alijs casibus ultra quadraginta dies, in cap. Cum ex eo, n. 3. & num. 14. de penit. & remiss. 136
- 7 *Indulgentia* per Prælatos concedenda debet esse moderata, & secundum quantitatem, & qualitatem causæ, ibid. n. 11. 137
- 7 Per indulgentias indiscretas, & immoderatas clauis Ecclesiæ contemnantur, & penitentia-
lis satisfactio euertatur, ibid. num. 12. 137
- 7 *Indulgentia* profuit ne dnm in purgatorio, sed etiam quoad penitentiam hic iniunctam, ibid. num. 13. 137
- 7 *Papa* potest restringere potestatem Episcoporum in concedendis indulgentiis, ibid. num. 14. pag. 137
- 7 *Indulgentia* quæ ab Episcopis conceduntur ultra annum in dedicatione Ecclesiæ, & ultra quadraginta dies in alijs casibus sunt ipso iure nullæ in ea parte, in qua excedunt, ibid. num. 15. 137
- 7 *Episcopi* habent potestatem concedendi indulgentias à Papa; ipse verò à solo Deo, ibid. num. 16. 137
- 7 *Indulgentias* ultra numerum dierum bic taxatum non prohibentur Episcopi concedere in foro penitentia-
libidem nu. 17. 137
- 7 *Indulgentia* adhibitis duobus de Capitulo debitis temporibus ab Episcopo sunt publicanda, ibid. nn. 20. 137
- 7 *Indulgentias* quatuordecim facultatem quomodolibet continentes reuocauit Pius V. & præsertim indulgentiarum, & facultatum quas fieri prohibuit, ibidem num. 19. 138
- 6 *Indulgentia* concessa à falsis Prælatibus ob communem errorem an valeant, in c. Super eo, n. 6. & n. 11. de crim. falsi. 320
- 6 *Indulgentia* à falsis Prælatibus concessa quomodo intelligantur esse meritoria, ibidem num. 11. pag. 320
- 7 *Indulgentias* concedere non possunt Abbates, & alij inferiores, in c. Accedentibus, nn. 7. & seq. vique ad nu. 30. de excess. Prælat. 13
- 7 *Indulgentia* partim accedunt ad dignitatem Episcopalem, partim ad Ordinem, ibid. num. 8. pag. 13
- 7 *Indulgentia* non pertinet ad dispensationem sacramentorum, sed ad dispensationem bonorum communium ecclesiæ, ibidem num. 10. pag. 13
- 7 *Indulgentia* pertinet ad clauem iurisdictionis, ibid. num. 11. 13
- 1 *Indulgentia* dari non possunt ab inferioribus Prælatibus etiam iurisdictionem quasi episcopalem habentibus, ibid. num. 12. sed ab Episcopo tantum, num. 13. 13
- 7 *Indulgentias* dare non potest Vicarius generalis apicopi, nec Capitulum sede vacante, ibid. num. 17. 13
- 7 *at an valeat* contraria consuetudo, ibid. num. 18. pag. 13
- 7 *Indulgentias* concedendi potestas plenè residet in Papa, in Episcopis verò est taxata secundum Papæ ordinationem, ibid. nu. 66. . . .
- 5 *Indulgentias* animæ defunctorum non consequuntur à Sacerdote celebrante, sed à Pontifice concedente per modum suffragij, in c. Quidam, n. 15. de celebr. Missar. 301
- 5 *Indulgentia* non acquiritur nisi coadiutor sub quo conceditur adimpleatur, ibidem n. 26. 301
- 5 *Indulgentiarum* materia est fauorabilis, ibidem num. 26. 302
- 5 *Indulgentia* pro defunctis non est privilegium, sed beneficium nulli noxiu, & late interpretandum, ibid. num. 27. 302
- 5 *Indulgentia* tantum valeat, quantum sonant, ibid. num. 28. 302
- 7 *Indulgentiarum* litteras an possit dare Episcopus electus, & confirmatus aut consecracionem, in cap. Accedentibus, num. 9. & seq. de excess. Prælator. 13
- 7 *Et quid si non sit* Presbyter, ibidem num. 11. pag. 13
- 2 *Indulgentia* plenaria pro recitantibus Saluacione Angelicam ad tria signa Campanæ in Solis occasu dicitur concessisse Adrianus VI. in c. Custos ecclesiæ, num. 4. de offic. Custod. pag. 84
- 7 *Indulgentia* an possit ab Episcopo concedi subditis pro opere constructo in alterius dignitatem abque diocesani consensu, remissiuè, in c. Quanto, nu. 7. de privileg. 85
- 7 *Indulgentia* concessa ab Episcopo non prodeit

- non subditis, in cap. A nobis, Il primo, n. 25. & seq. de sent. excom. 153
- 3 Indulgentias concedendi potestas plene residet in Papa, in Episcopis vero est taxata secundum Papae ordinationem, in cap. Perniciosam, n. 66. de off. Ordin. 473
- 4 Indulta perpetua de non residendo etiam ex illis, & rationabilibus causis concessa non suffragantur, in cap. Clericos, n. 5. de Cler. non residen. 77
- 4 Indulta Apostolica de non residendo studiorum causa non suffragantur nisi accedat consensus Ordinarii loci ubi beneficia consistunt, in c. Licei, n. 10. de praben. 184
- 4 Indultum Capituli Caurien. vacandi quinque menses singulis annis a seruitio Ecclesiae ob aeris intemperiem, ibid. n. 47. 187
- 4 Indultum vacandi tres menses a seruitio Ecclesiae non conceditur Canonicis maiori seruitio adstrictis, n. 51. 187
- 7 Indultum Cardinalium non ampliat potestatem ordinariam contemendi, sed praeservat tollendo oblacla, in c. Sicut vntre, num. 41. & 46. de excess. Pralat. 7
- 7 Indultum Cardinalium non comprehendit beneficia reservata duplici affectione personali, seu coequali, ibid. num. 48. & 50. 8
- 7 Et quid si reservationes sint dispares, ibid. Sin. autem. 8
- 3 Indulta miserationis causa non tolluntur per generales nonobstantias, in cap. Significantibus, num. 80. de offic. Delegat. 418
- 3 Nec potest illis expressè renunciari, ibid. n. 81. pag. 418
- Inebriare.*
- 4 Aegrotus frequenter ebriatus à periculoso morbo de consilio Medici liberatus, in c. A capula, n. 34. de vit. & honest. Cler. 4
- 4 Inebrians se ad vomitum provocandum an peccet, ibidem num. 36. 5
- 4 Inebriare se num liceat sine peccato ad vitandam tyranniam fructuam, ibid. n. 37. 5
- 5 Inebriare aliquem an liceat ad detegendum aliquod secretum concernens publicam salutem, ut praeiudicis patrie, vel coniurationis in Principem, in c. Audimus, num. 33. & seq. vsque in finem, de reliqu. & venerat. Sanctor. pag. 333
- 5 Infirmitas in determinationibus fidei est donum Dei Petro, & successoribus datum, quod non est alteri communicabile, in c. Maiores, n. 23. & seq. de Baptism. 373
- 4 Infamia quid sit, & quomodo contrahatur, & aboletur, in cap. Vestra, num. 31. de Cohabit. Cler. & mulier. 10
- 4 Infamia iuris quae sit, ibid. n. 32. 10
- 4 Infamia facti quae, ibidem num. 33. 11
- 4 Infamiam facti removere solus Dei est, ibid. n. 34. pag. 11
- 4 Infamia surgens à malevolis, & inimicis non sufficit ad inquirendum, ibid. num. 35. & seq. pag. 11
- 4 Oritur ex sententia iudicis laici contra Clericum non attenditur, ibid. num. 139. 11
- 4 Quod oritur ab inimicis, & amulsi suspicione, & invidia non caret, ibidem num. 36. 11
- 4 Infamia Canonica per peccatum contrahitur, &

- per poenitentiam aboletur, ibid. num. 37. 11
- 4 Infamia est publicus praeco vitiatorum, fama virtutum, ibid. n. 42. 11
- Vide in ver. Fama.
- 6 Infamia facti reddit quem ineligibilem, etiam sine aliqua litis motione, in cap. Omnipotens, n. 30. de Accusat. Etiam poenitentiam egerit, ibidem num. 31. 114
- 6 Infamia sola quae oritur ex accusatione, denunciatione, & exceptione, non impedit electionem, ibid. n. 33. 114
- Vide in ver. Accusatio, Accusatus.
- 6 Infamia quae ex poena procedit evidentior est, quam quae ex sententia, in cap. Qualiter, ille condo, n. 97. de Accusat. 118
- 6 Infamia iuris per solum Principem aboleri potest, non per Episcopum, in c. Vergentis, n. 38. de Haret. 213
- 7 Infans, furiosus, vel mente captus non habens diiudicia interualla non ligantur edicto de consistendo semel in anno, in cap. Omnes, n. 5. de poen. & remiss. 125
- 4 Infantie proximus quis dicatur, in c. Super inordinata, n. 30. de praben. 128
- 7 Infantes excommunicationis sententia ligari non possunt, in cap. Responsio, num. 91. & 109. de sent. excom. 194
- 5 Infans an possit religionem ingredi, & habitum suscipere, in c. Nullus, num. 13. de Regular. pag. 3
- 5 Infans tradi potest Religioni à Parentibus, in cap. Cum virum, n. 44. de Regular. 55
- 6 Infantes sunt matrimonij incapaces iure naturae ob defectum consensu, in cap. De illis, ille condo, n. 29. de despons. Impub. 24
- 3 Inferior constitutionem Superioris tollere, modificare, aut illi aliquatenus de trahere non potest, in cap. Contingit, num. 6. de Arbitr. pag. 609
- 3 Inferior à Papa non dispensat contra praecceptum Apostoli, in c. Super eo, num. 33. de Bigam. pag. 161
- 7 Inferiorum appellatione veniunt omnes Episcopo inferiores, in cap. Accedentibus, num. 23. de excess. Pralat. 14
- 7 Declaratur, ibid. n. 38. & 50. 161
- 3 Inferior contra legem Superioris in casibus inopinatis non dispensat, si ad Superiorem possit haberi recursus, in cap. Nimis, num. 25. de fili. Presbyter. 335
- 3 Inferior à Principe non dispotat super iore prohibitorio, ibid. num. 36. 337
- 3 Inferiores à Papa non possunt facere de Monacho non Monachum, in c. Ne Religiosi, n. 34. de Regular. 115
- 3 Inferior iura Superioris non relaxat, in c. Electus, n. 6. de temp. ordin. 197
- 3 Inferior non prohibetur cognoscere de gestis per Superiorem ubi gesta sunt nulla, in c. Studuilli, n. 25. de offic. Legat. 421
- 4 Inferior non supplet negligentiam Superioris, vel partis nisi in iure sit expressum, in c. Nulla, n. 39. de concess. praben. 233
- 3 Inferior aliquando iurisdictionem habet in Superiore, & potest in eum animaduertere, in cap. Sanè, ille condo, n. 4. de off. Delegat. pag. 390
- 3 Inferior non dispensat in lege Superioris, in cap. Dilectio, n. 29. de tempore. 167

- 6 Inferioribus expensis adiecta clausula generali non veniunt Superiores, in cap. Mandato, n. 6. de Simon. 178
- 1 Inferior à Papa regulariter non potest esse iudex in causa propria, in cap. Nostri, n. 15. de elect. pag. 63
- 3 Sed Papa regulariter contra, ibidem num. 16. pag. 63
- Vide in vet. *Index in causa propria.*
- Infundatio.*
- Vide in vet. *Pendalia bona.*
- Et in vet. *Papa quoad infundationem.*
- 1 Infideles ad fidem, & observantiam nouæ legis non coguntur inuiti, in c. Canonum statuta, num. 5. 78. & 8. de constit. 18
- 1 Pagani, & Infideles an, & in quibus subsint iurisdictioni Ecclesiæ, ibid. num. 64. & seq. vsque ad num. 93. 25
- 1 Infidelibus detinentibus terram, in qua iurisdictionem habuerunt Christiani Principes Papa potest prohibere ne in se invicem dixerint, Christianos, & contrafacientes iurisdictioni, & dominio private, ibidem num. 70. 26
- 1 Item potest infidelibus præcipere vt admittant Prædicatores Euangelij in terris eorum iurisdictioni subiectis, ibidem n. 71. 26
- 1 Infidelium dominium, seu Prælatio super fideles potest iuste tolli per sententiam, & ordinationem Ecclesiæ, ibid. n. 75. 26
- 1 Infideles non sunt directè de foro Ecclesiæ, sed alieni à Christo, & serui Diaboli, ibid. nu. 77. pag. 26
- 1 Infideles Ecclesiæ non excommunicat, ibid. n. 78. pag. 26
- 6 Infidelium sectas ore profiteri subaudiendo in corde, si mihi liceat, nefas est Christiano, in cap. Falsidicus, num. 106. de crimin. fals. pag. 314
- 4 Infirmitatem nullum virtutem habet finitani, in c. Fraternitatem, num. 51. de sepultur. 363
- 3 Infirmitas Fratrum Minorum an valide fieri possit Legatum annui redditus, in cap. In præsentia, n. 55. & n. seqq. vsque ad n. 65. de probat. pag. 172
- Vide in vet. *Præter Minores.*
- 4 Infirmitas an excuset Parochum à residentia, in cap. Clericos, n. 8. & n. seqq. vsque ad nu. 16. de Cler. non resid. 78
- 4 Et quid si in morbum incidat extra locum beneficii, ibid. num. 9. 78
- 4 Et quid si infra limites Parochiæ, ibid. nu. 10. pag. 78
- 5 Et quid si desit ibi copia Medicorum, & medicinarum, ibid. num. 11. 78
- 4 Et quid si oporteat celum mutare, vel ire ad balnea, ibidem num. 12. 78
- Reliqua in vet. *Parochus, Prælati, Residentia.*
- 2 Infirmitas præbet iustam causam excusationis à priuatione beneficii ob non promotionem ad Ordines, licet ex propria culpa prouenerit, in c. Vt Abbates, num. 36. de stat. & qualitat. pag. 220
- 4 Tempus infirmitatis non est computandum pro tempore vacationum, in cap. Licet, num. 140. de præben. 174
- 4 Declaratur, n. 149. 174
- 3 Infirmitas est iusta causa cedendi etiam si proueniat ex propria culpa, in c. Nisi cum pœdem, num. 52. de renunc. 157
- 4 Infirmitas debilis, aut vetus quartana non est iusta causa percipiendi in absentia redditus beneficii, in c. Consultationibus, nu. 9. de Cler. egrot. 103
- 3 Infirmitas quando excuset Episcopum à liminibus per seipsum visitandis, in cap. Ego N. n. 24. de Iuricir. 211
- 1 Infirmi remotio ab Officio, vel Beneficio est contra ius, & vitulitatem publicam, in cap. Cægerundum, n. 54. & seqq. de reſcrip. 193
- 1 Infirmus ab officio remoueri potest de potestate ordinaria, quando officium datur principaliter non propter dignitatem, sed propter excrementum, ibid. n. 63. 194
- 3 Contrarium, ibidem num. 73. & seqq. vsque in finem. 194
- 3 Declaratur primò, vt procedat in officio temporalis, non autem in spirituali & perpetuo, ibidem n. 65. 194
- 6 Declaratur secundò, vt procedat in officiali, qui ex propria culpa in morbum incidit, ibid. n. 68. num. 68. 194
- 1 Sed contra secundum Canones, ibid. n. 69. 194
- 3 Declaratur tertio, vt procedat in remotione ab administratione, non autem à titulo, & habitu officij, ibid. n. 70. 194
- 3 Declaratur quarto, vt non procedat stantè consuetudine inferuendi per substitutum, ibidem num. 78. 194
- 1 Declaratur quinto, vt non procedat in officiali, qui factus est cæcus, ibid. n. 80. 194
- 1 Iudices propter longinquam infirmitatem inuites ad administrationem remouentur, & alij in eorum locum subrogantur, ibid. num. 63. 194
- 3 Contrarium, ibid. n. 67. & 73. 194
- 3 Declaratur multis modis, ibidem num. 65. & seqq. vsque in fin. 194
- 1 Iudex datus mutari iubetur si propter infirmitatem diu fuerit impeditus, ibid. n. 64. 194
- 1 Procedit in indice delegato, ibidem num. 71. pag. 194
- 3 Iudex propter furorem, vel cæcitatem superuenientem non debet remoueri, ibid. num. 67. pag. 194
- 3 Iudices ob aduersam valetudinem inuitiles remouentur ob administrationem, sed non ab officio, ibidem num. 70. 194
- 1 Infirmi siue Episcopi, siue Parochi, siue simplices Beneficiati, siue Officiales non temouentur sed citi dantur Coadiutores, ibidem num. 75. & n. seqq. 195
- 3 Infirmitas potest vouere, & profiteri nisi sit exira mentem, in cap. Ex transmissa, n. 6. de renunc. pag. 143
- 1 Vide in vet. *Cæcus, Officialis, Officium, Mutus.*
- 4 Infirmus integrè percipit beneficii sui fructus, in c. Cum percussio, num. 1. de Cler. egrot. pag. 191
- 4 Infirmi debentur etiam distributiones quotidianæ, dummodo infirmitas sit principalis causa non residendi, ibidem num. 31. & 26. 192
- 4 Infirmus qui horas Canonicas recitare non potest non tenetur illas audire, ibidem num. 24. pag. 193
- 5 Infirmitas iuris fictione habetur pro interessente, ibidem num. 29. 193
- 4 Infirmi percipiunt in absentia fructus præbendarum, distributiones, & portionem accrescentem, quæ-

INDEX RERVM,

- quatenus infirmitas est causa non residendi ,
vel non inferendi, in c. Ad audientiam, nu. 7.
de Cleric. non residen. 71
- Vide in ver. *Distributiones quotidianae qui-
bus debeantur* .
- Et in ver. *Episcopus infirmus* .
- 1 *Ingenio* non procedendum , sed auctoritatibus
insillendum, in c. Ne innitaris, num. 4. & de
Constitut. 119
  - 2 *Ingratitudo* aboletur religionis ingressu , in cap.
Magnus, n. 17. de nblig. ad ratioe. 342
  - 7 *Ingressus* septa Monasterij Monialium abique
licentia Ordinarij, vel alterius superioris an
incurret excommunicationem Papae referua-
tam ex Bulla Gregorij XIII. in c. Nuper, n. 17.
& seqq. vique in h. de senten. excommuni-
c. pag. 168
  - 7 *Ingredientes* septa Monasterij Monialium prae-
textu licentiae reuocatae, aut Ordinarij licen-
tia abutentes magis delinquent, quam ingre-
dientes sine licentia, ibid. nu. 23. & seq. 168
  - 1 *Inimice* quid sit, in c. Ex parte, num. 3. de constitut.
pag. 167
  - 1 *Inimicitia* an excuset Patrobum a residentia,
in cap. Clericos, num. 2. de Cler. non residen.
pag. 78
  - 4 *Inimicitiae* graues, & grauissimae, seu capitales
quae dicantur, ibid. n. 29. 79
  - 3 *Inimicitiae* capitales contrahuntur ex verbalibus
iniurijs, in cap. Veniens, num. 2. de Iuriuran.
pag. 219
  - 6 *Inimicitiae* priuatorum non referuntur ad publi-
cam causam, in c. Quia circa, n. 12. de consan-
guinit. & affinit. 73
  - 6 *Inimicitiae* in criminibus exceptis nisi sint capi-
tales, non repellunt testes, sed fidei mouunt,
in cap. Pertuas, il primo, num. 4. de timon.
pag. 168
  - 3 *Inimicitiae* capitales an excusent a residentia,
in cap. Ad supplicationem, num. 12. de renun-
ciat. 150
  - Inimicitiae* ,
Vide in ver. *Episcopus quosdam renuncian-
tium* .
  - 4 *Inimicitiae* capitalibus non debet quis se commi-
tere etiam cum litteris falso conductis, in cap.
Clericos, num. 24. de Cler. non residen. 79
  - 7 *Inimicitiae* se credere nemo tenetur etiam cum
litteris conductis, & assecurationis, in c. Cum
ex iniuncto, num. 37. de Nou. opet. nunciat.
pag. 32
  - 3 *Inimicitiae* si desit, deest initiatum, in c. Publicato .
n. 6. de elec. 118
  - 3 de *Inimicitiae* illatis, & earum satisfacione potest
compromitti, in c. Veniens, num. 4. de Iureiur.
pag. 219
  - Vide in ver. *Compromissum* .
  - 3 de *Inimicitiae* vtriusque illatis fieri debet mutua
compensacio si ciuilitur agatur ad poenam,
parti applicandam: secus si criminaliter, ibid.
num. 9. & seq. 219
  - 7 *Iniuria* quot modis inferatur, in c. Quanto, n. 22.
de prouileg. 87
  - 7 *Iniuria* atrox respectu quantitatis facti quando
dicatur, in c. Cum illorum, num. 19. de senen-
excomm. 173
  - 7 *Iniuria* atrox estimatur si in cheatto, in foro, vel
in conspectu Praetoris facta sit, ibid. num. 24.
pag. 173
  - 7 Idem si in Ecclesia vel Cemeterio, ibid. nu. 24.
pag. 173
  - 6 *Iniuriam* inferens Titio quem potabat esse Ca-
cium qua poena puniatur, in c. Ad audientiam,
n. 69. de homicid. 268
  - 6 *Iniuria* omnis corporalis maior est qualibet rea-
li, in cap. Interfecisti, num. 20. de homicid.
pag. 253
  - 6 *Iniuriam* proximi, & vicini qui negligit propul-
sare, videtur iniuriantem fouere, in c. Suscep-
imus, n. 21. de homic. 257
  - 2 *Iniuriam* non inferi qui iure publico vtitur, in
cap. Sané, il secondo, num. 31. de offic. De leg.
pag. 293
  - 4 *Iniuriatum* actio proponitur tantum ad vindi-
ctam, in c. Odoardus, num. 49. de solut. 298
  - Iniuria* an inferatur mortuo .
Vide in ver. *Mortuus* .
  - 6 *Iniuria* aggravatur ex dignitate personae cui ir-
rogatur, in c. Ad falsarium, num. 17. de crim.
falsi. 326
  - 6 *Iniuria* remissa ob noua delicta renascuntur, in
c. Ex litteris, num. 20. de Diuort. 208
  - 6 *Iniurij* notoria nullitas equiparatur, in c. In-
ciuitate, num. 3. de vsuris. 288
  - 4 *Innocentia* verbum impartat omnimodam ca-
rentiam criminis, & doli, in c. Vestra, n. 132. de
cobabit. Cler. & mulier. 20
  - 1 *Innocentij*, Hostiensis, & Ioan. Andreæ autori-
tas quanta sit, in c. Ne innitaris, num. 163. de
constit. 62
  - 1 *Innocentij* doctrina de arbitrio transgrediendi
leges expenditur, in c. Canonum statuta, n. 25.
vique ad nu. 121. de constit. 30
  - 1 *Innocentius* IV. pater Iuris, & coram c. Quoniam,
n. 62. de Constit. 185
  - 2 *Innocentij* X. Decretum de parris conuenti-
bus Ordinatio subiectis expenditur, in cap.
Quanto, numer. 36. de offic. Ordinar. post
pag. 444
  - 2 *Declarationes* Congregationis super statu Re-
gularium ad praedictum decretum, ibid. nu. 42.
post pag. 444
  - 7 *Inuolutio* ius nouum non tribuit, sed antiquum
conseruat, in c. Tuatum, num. 49. de prouileg.
pag. 56
  - 6 *Inobedientia*, & offensa quolibet, aut rebellio con-
tra papam, & Sedem Apostolicam sunt casus
Sedi Apostolicae referuari in extrau. Pauli II.
& Sixti IV. c. Quod a praedecessore, n. 24. de
schismat. 229
  - 5 *Inobedientia* regularis excluditur ex licentia
praerari petita, & obtenta, in c. Non magnopre-
re, n. 4. Ne Cler. vel Monach. 402
  - 4 *Inopia* & impotentia soluendi non extinguit
obligationem, sed suspendit illius effectum in
tempus prosperioris fortunae, in c. Odoardus,
n. 64. de solut. 299
  - 6 *Inquirere* debet superior contra subditum maxi-
me Praelatum de his tantum, super quibus
praecessit infamia, in cap. Qualiter, & quando
il secondo, n. 1. de Accusat. 122
  - 6 *Inquirenda* est veritas ab eo, contra quem fit
inquisicio, prius quam a testibus, ibid. nu. 5.
pag. 122
  - 6 *Inquirentis* officium est veritatem inuenire, ibid.
num. 30. 129
  - 2 *Inquisicio* extraordinaria, & generalis quae sit,
in c. Perniciosam, n. 6. de offic. Ordinar. 417

ET VERBORVM.

- 2 Fieri potest etiam fama non precedente sum-
marie, & sine strepitu iudiciali, ibid. num. 7.
pag. 427
- 6 Inquisitio, vel accusatio, denunciatio, & ex-
ceptio an impediant promotionem, vel electio-
nem, in cap. Accusatum, num. 10, de simon.
pag. 148
- 6 Inquisitio non fit nisi contra infamatum, in cap.
Omnipotens, num. 26. & 34. de Accusat.
pag. 114
- 6 Inquisitio in casibus, in quibus potest fieri non
precedente infamia, non impedit electionem,
ibid. num. 28. 114
- 6 Inquisitio est permixta non solum cum agitur ad
vindictam publicam, sed etiam ubi agitur ci-
uilitate ad utilitatem Ecclesie, in c. Qualiter, &
quando, il secundo, n. 6. de accusat. 123
- 6 Inquisitio in causis civilibus est permixta si spe-
ctant ad publicam utilitatem principaliter,
ibid. num. 7. 123
- 6 Inquisitio facienda est in loco, ubi quis laborat
infamia, ibidem num. 8. 123
- 6 ad Inquisitionem ex fama, ut procedi possit tam
contra subditum, quam contra prelatum quæ
requirantur, ibidem num. 9. 123
- 6 Inquisitio ut fieri debeat, requiritur ut fama ad
aures superioris pervenerit, nec sufficit ut per-
venerit ad alios, ibid. n. 10. 123
- 6 Inquisitio nec contra Prelatum, nec contra subdi-
tum fieri potest, nisi infamia præcesserit, ib. n. 11. 123
- 6 Inquisitio an sit remedium ordinarium, vel ex-
traordinarium, ibid. num. 18. 123
- 6 Inquisitio iam incepta cessat superveniente Ac-
cusatore, ibidem num. 19. 123
- 6 Inquisitio non ita facile est facienda contra Pre-
latum, sicut contra subditum, ibidem num. 27.
pag. 124
- 6 Contra Prelatum requiritur infamia, quæ sine
scandalo dissimulari non potest, vel sine peri-
culo tolerari, ibidem d. nu. 27. & 47. 124
- Vide in ver. Fama.
- 6 Inquisitio quando fit contra aliquem debet esse
præfens, ibidem num. 28. 125
- 6 In inquisitione quis ordo sit servandus, ibidem
num. 29. 125
- 6 Inquisitio si primo fieret, & postea traderentur
capitula, nihil ageretur, ibid. num. 30. 125
- 6 Quod procedit in inquisitione speciali, secus
in generali, in qua non dantur capitula, ibid.
num. 31. 125
- 6 Inquisitionis processus non traditis reo Capitu-
lis valet si non apponatur, ibidem num. 32.
pag. 125
- 6 Inquisitio quod duplex sit, & an in qualibet in-
quisitione sit servanda forma huius Capituli, ibid.
num. 40. & seq. usque ad num. 66. 125
- 6 Inquisitio generalissima quæ dicatur, ibid. n. 41.
pag. 125
- 6 Et quæ inquisitio generalis, ibid. num. 42. 125
- 6 Capitula tradi non debent quando inquiritur
super statu Ecclesie, n. 43. 126
- 6 Inquisitio specialis quæ sit, ibidem nu. 44. & 55.
pag. 126
- 6 Si fiat non ad penam imponendam, sed ex de-
bito officij non requiritur infamia, ibidem
num. 45. 126
- 6 Idem si fiat ad denunciationem publici officia-
lis, ibidem num. 46. 126
- 6 Inquisitio contra Regularem si fiat ad correctio-
nem, non requirit formam huius cap. ibidem
num. 49. 126
- 6 Si verò fiat ut ab administratione removeatur,
servanda est hæc forma quoad quædam, ibid.
num. 50. & 98. 126
- 6 Inquisitio alia est præparatoria, seu generalis ad
inveniendum delinquentem, alia solemniter ad
puniendum, quæ à Canonistis dicitur specia-
lis, ibidem num. 54. & 56. 126
- 6 Inquisitionis specialis diffinitio, ibidem num. 55.
pag. 126
- 6 Inquisitionis generalis, & specialis communis
practica quæ sit, ibid. num. 56. & nu. seq. & 60.
pag. 127
- 6 Inquisitio generalis, quæ fit ad inveniendum
delinquentem non requirit infamiam, ibidem
num. 57. 127
- 6 Inquisitio generalis transit in specialem quando
testes in genere interrogati nominant delin-
quentem in specie, ibid. nu. 58. & 61. 127
- 6 Inquisitio specialis contra certam personam
sive ex officio, sive ad denunciationem alte-
rius fieri non potest nisi infamia præcedente,
ibid. nu. 59. 127
- 6 Inquisitio specialis non præcedente diffamatio-
ne est nulla, nec obstat contraria consuetudo,
ibid. num. 60. 127
- 6 Inquisitio generalis in qua per testes aliquis no-
minatur line alia forma, aperit viam ad spe-
cialem inquisitionem, ibidem nu. 61. 127
- 6 Inquisitio super crimine, quæ fit ex mero iudi-
ciorum officio, an, & in quo differat ab in-
quisitione, quæ fit ad querelam, seu denunciatio-
nem partis, ibidem num. 62. & seq. usque ad
num. 68. 128
- 6 Inquisitionis iudicium in quo differat à iudicio
per viam accusationis, & per viam denuncia-
tionis, ibidem nu. 68. & seq. usque ad num. 84.
pag. 128
- 6 Inquisitio quæ formatur contra Regulares quot
habeat specialia, ibidem num. 98. 131
- 6 Ordo iuris in inquisitione quæ fit contra Regu-
lares, non est ad vnguem observandus quoad
substantialia iudicij, secus quoad veritatis
probationem, ibid. num. 99. 131
- 6 Exceptiones tot non recipiuntur contra Regu-
lares quot contra seculares, ibidem num. 101.
pag. 131
- 2 Inquisitores hæreticæ pravitatis cuius ætatis esse
debeant, in c. Cum in causis, nu. 124. de elect.
pag. 49
- 5 Inquisitionis officiales in regno Sicilia ab Epi-
scopo cogi possunt solvere legata in cap. Ad hæc,
n. 21. de Relig. domib. 207
- 5 Inquisitor potest punire hæreticum mentalem,
si liquet de hæresi per illius confessionem,
in cap. Volentes, num. 61. de celebr. Missar.
pag. 311
- 6 Inquisitio pendente inquisitione ineligibilis est,
in c. Omnipotens, num. 26. & 34. de Accusat.
pag. 114
- 6 Inquisitus non potest confessionem suam impu-
gnare sub prætextu, quod capitula sibi tradi-
ta non fuerint, vel infamia non præcesserit, in
c. Qualiter, & quando, il secundo, n. 33. de
Accusat. 125
- 6 Inquisitus de dilapidatione interim ab admini-
stratione removeatur, confilio de suspiciōe,
secus

INDEX RERVM,

- Secus in auctuato, ibidem n. 74. 128
 Vide in ver. *Prelatus quoad alienationem & administrationem.*
- 1 *Insufflare* quid sit, in cap. Qualiter, nu. 3. de elec. pag. 66
- 2 *Instantia* causę in iudicio non perimitur per mortem alterius contingentiam, sed in heredem continuatur, in cap. Ex parte, n. 16. de Arbitr. pag. 613
- 2 Secus in arbitrio, ibid. num. 17. 613
- 6 *Instantiam* dare sufficit respondenti, in cap. Interfuit illi, n. 14. de homic. 252
- 3 *Instantia* causarum ante litem contestationem non euitit, in cap. Olim, num. 7. de lit. contest. pag. 104
- 2 *Instantia* contra laicum inchoata an transeat in Clericum successorem, refertur votum D. Robulserij d. Signaturę iustitię approbatum, in cap. Magnus, nu. 50. & 57. de oblig. ad ratioc. pag. 349
- 3 *Instantia* causarum de iure ciuili perit triennio, sed de iure Canonico causę instantiam non habent, & cur, in c. Seper eo, si secundo, n. 3. de Appellat. 242
- 3 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 29. in fine. 242
- 3 *Instantia* iudicij non perit per lapsum triennij de iure Canonico, secus de iure ciuili, in c. Venerabilis, num. 1. & seq. de iudicij. 35
- 3 Et quę sit ratio diuersitatis, ibid. num. 3. & seqq. pag. 35
- 3 *Instantia* perempta omnia acta perierunt, datur nouus libellus, si iterum contestatur, & omnia sunt de nouo, ibidem num. 4. & 13. pag. 36
- 3 *Instantia* non perit triennio secundum Canones in causis tam ordinariis, quàm delegatis, ibid. n. 6. 36
- 3 *Instantia* in causa appellationis tam secundum leges, quàm secundum Canones perit lapsu vnus anni, vel ex causa triennij, ibid. num. 8. pag. 37
- 3 Criminalium causarum instantia an de iure Canonico pereat per lapsum triennij, sicut perit de iure ciuili, ibid. num. 9. 37
- 3 *Instantia* perit etiam de iure Canonico, quando reus absoluitur propter streptum iudicij, ibid. nu. 10. 37
- 3 *Instantia* de iure ciuili perit triennio, sed non perit iurisdicij iudicij, ibid. n. 13. 37
- 3 *Instantia* ex Concilio Tridentino per lapsum biennij perit iudicij, cuius iurisdicij expirat, sed non perit partibus, nec pereunt acta, ibid. num. 14. 37
- 3 *Instantia* ex Concilio Tridentino an currat cum non fiat per iudicem quominus causa infra biennium terminetur, sed vel ob qualitatem causę, vel ob partium cauillationes, ibid. n. 19. & seqq. vsque in fin. 38
- 3 *Instantia* non contrit si lis protrahatur ultra prefixum tempus ob causę magnitudinem, ibid. num. 20. 38
- 3 *Instantia* non currit cum causa protrahitur partium cauillationibus, ibid. num. 22. 38
- 3 Contrarium, ibid. n. 22. 38
- 3 Sententia lata post instantiam peremptam nulla est, ibidem num. 24. 38
- 1 *Insistere* quid sit, in c. Cum eidem, n. 91. de pactis, 553
- Vide in ver. *Instituendi.*
- 4 *Instituere*, & destituere spectat ad ordinariam iurisdictionem, in cap. Tuz, num. 23. de Cler. non residen. 69
- 4 *Institui* scienter se patiens in beneficium viuentis hoc ipso pellendus est, & nihilominus deponendus, in cap. Litteras, num. 28. de Præben. pag. 244
- 3 *Institutio* beneficiorum de iure communi ad episcopum spectat, in cap. Eam te, num. 2. de exat. & qual. 238
- 2 *Institutio* authorizabilis non competit inferioribus Prelatis etiam ex consuetudine, vel præscriptione, ibidem num. 3. 238
- 2 Nisi habeant iurisdictionem quasi episcopalem in Clerum, & populum priuatim ad Episcopum, ibid. num. 4. 238
- 2 *Institutio* corporalis de iure communi ad Archidiaconum pertinet, ibidem nu. 5. 238
- 2 *Institutio* collationis potest competere inferiori ex consuetudine, ibidem num. 7. 238
- 2 *Institutio* in beneficiis iurispatronatus, quę post Concilium Tridentinum acquiruntur, reſeruari non potest alteri quàm Episcopo, in c. Cum Ecclesia Vulturana, num. 31. de elect. 85
- 2 Etiam in Ecclesijs exemptis; nisi rector ordinaria frungeretur iurisdictione, ibidem num. 38. pag. 85
- 2 *Institutiones* quę ante Concilium ex immemorabili ad inferiores spectabant an sint sublata, ibidem num. 33. 85
- 7 *Institutio* de Fratribus Minoribus facta ad effectum vendendi bona hereditaria & pretium conuertendi in vsum fabricę, vel sacrificij an eueat, in cap. Nimis praua, num. 26. & 39. & seq. de excess. Prelat. 40
- 7 *Institutio* cum est pro non scripta, modus etiam illia dictus est pro non scripto, ibid. num. 35. pag. 23
- 7 *Institutio* de monasterio, seu ecclesia Fratrum Minorum an valeat, & an ſuſtineatur in persona Ecclesię Romanę, ibid. num. 43. 33
- 3 *Institutio* de digno omisso digniore inter duos presentatos a patrono laico quominus a principio fieri non debeat, tamen facta tenet, in cap. Cum autem, n. 29. & 36. de iure patron. pag. 249
- 6 *Institutio* authorizabilis est de lege iurisdictionis, in c. Quod a prædecessore, num. 38. de schismat. 231
- 6 *Institutio* canonica tanquam solemnitas extrinſeca non præſumitur, sed probari debet, ibid. num. 121. 242
- 2 *Institutio* cui de iure communi competit, eidem & destitutio, in cap. Conquerente, num. 18. de off. Ordin. 473
- 2 Secus si de iure communi, ibidem num. 19. pag. 463
- 2 Præscripta institutione non censetur præscripta destitutio, ibid. num. 20. 464
- 2 Canonica institutione dicuntur quę est sine vitio conferentis, recipientis, vel formę, in c. Constitutus, num. 10. de ſil. Presbyter. 340
- 6 *Institutio* in bonis, quotum non est capax nisi procreatus ex legitimo matrimonio, constituit in qua poſſeſſione legitimatis verę, & non fictę, in cap. Lator, num. 17. Qui filij ſunt legit. 90
- 3 *Institutionum* tres ſunt ſpecies, in c. Cum Ecclesia, 554

128. de eaus. poss. & propriet. 141
- 1 Institutio corporalis pertinet ad Archidiaconum de iure communi, ibid. n. 29. 141
- 2 Institutio authorizabilis non potest fieri ab Archidiacono, ibid. n. 30. 141
- 3 Nec prescribitur sine titulo, aut immemorabili, ibid. n. 31. 141
- 3 Institutio collatiua quamvis spectet ad Episcopum, tamen Canones non resistunt quin competat inferiori, ibid. num. 32. 142
- Institutio heredis,
Vide in ver. *Heredi institutio.*
- 4 Institutio presentatorum est iurisdictionis necessaria, non voluntaria, in e. Illa, n. 15. Ne sede vacante. 158
- 4 Institutio beneficiorum spectat ad Episcopos, vel eorum Officiales, in cap. Ex frequentibus, n. 1. de Institut. 232
- 4 Institutiones, & custodiz possunt de iure speciali ad inferiorem pertinere, & pendente lite cum Diocesano, in possessione defenditur, in cap. Cum venissent, n. 1. de Institut. 234
- 4 Episcopus fundat intentionem de iure communi super institutione personarum in beneficijs suz diocesis, ibid. num. 2. & 11. 234
- 4 Declarator, ibidem n. 3. 234
- Vide *ius instituti.*
- 5 Institutus ad presentationem eius qui tunc ius patronatus possidebat, & credebatur patronus non remouetur, licet illud ius ab eo posita euineatur, in cap. Consultationibus, num. 2. de iurepatr. 244
- 3 Institutus ab ingrediente Religionem Fratrum Minorum, statim sequitur illius professionem, potest capere hereditatem, etiam non expectata morte naturali, in cap. In presentia, n. 51. de Probat. 272
- 2 Instruendi munus alieni ex debito incumbens potest alteri demandari, in e. Cum sit ars, n. 3. de stat. & qual. 279
- 2 Instruendo de qualitatibus promouendi extraneum a quibus suscipiendi, in cap. Nisi cum pridem, num. 67. de renunc. 259
- 6 Instruenda rogata a notatio contra prohibitionem statuti valent, in cap. Literarum quas, n. 10. de mattim. contrac. inter. Eccl. 81
- 5 Instrumenta a notarijs Clericis consecuta, in e. Si tenente, nn. 33. & seq. vique ad nu. 41. Ne Cler. vel Monach. 427
- 5 Et quid post interdictum notariatus officium, ibid. n. 34. & 37. 427
- 6 Instrumentum sumptum ex sumpto non probatur, in cap. Lator, num. 44. Qui filij sint legit. pag. 94
- 6 Instrumentum in quo millesimum repugnat indicationi, viciatur in totum, ibidem num. 45. pag. 94
- 6 Et saltem non probatur datam, ibid. num. 46. & 66. pag. 95
- 3 Instrumentum si alieni subtrahum fuerit statuitur illius iuramento, vel ei arbitrio boni viri iuramentum defertur, in e. Intimaui, n. 12. de test. & attestat. 281
- 3 Instrumentorum appellatio venit etiam testes, in cap. Peruenit, il primo, num. 7. de test. eogen. 282
- 3 Procedit in materia lata, secus in restringibili, ibidem, num. 8. 282
- 1 Instrumentum minus falsitas, & defectus fidei in

- fuit etiam in alia instrumenta, in cap. Ad audientiam, il primo, num. 14. de Rescript. pag. 207
- 3 Instrumenta communia debent edi postulantia ad fundandam intentionem etiam in causa reconuentiouis, in cap. G. perpetuus, nu. 8. de h. d. Instrum. 205
- Vide in ver. *Ad.*
- 7 Instrumenti perditio tenor probari potest per testes, qui illud perlegerunt, & deponunt, quod erat iure vizio, in cap. Cum olim, il primo, n. 1. de priuile. 57
- 7 Instrumentum fuisse amissum non sufficit probare nisi etiam probetur illius tenor vna cum solemnitatibus necessarijs, ibidem num. 9. & 10. pag. 58
- 7 Testes deponentes super instrumentis deperditis debent esse periti, ibid. n. 9. 58
- 6 Instrumentum discrepans a matrice, seu protocollo debet tantum illud corrigi, & emendari, in c. Licet, num. 23. de erim. falsi. 232
- 2 Instrumenti registratio facia in actis partibus presentibus, & non contradicentibus probatur originale, in e. Cum in iure, num. 11. de off. Delegat. 405
- 2 Secus si solus Notarius exemplauerit originale instrumentum reducendo illius tenorem ad acta ibidem, num. 13. 405
- 2 Instrumentum cum producantur sola productio est de actis, & non tenor, ibid. n. 14. 405
- 4 Insula si in mari appareat, decime noualium, cui Ecclesie debeantur, in c. Quoniam, n. 12. de Decim. 389
- 1 Intellectus rectus est qui dirigitur a prudentia, scientia, & opinione vera, non rectus vero qui dirigitur ab eorum contrarijs, in cap. Ne iniuraris, num. 68. de Constat. 47
- 1 Intellectus rectus, & non rectus qui dicatur ex sententia Alexandri de Alea, & D. Thomae, ibidem num. 79. & 80. 48
- 1 Intellectus inclinatur in obiectum suum per modum naturae, ibid. n. 81. 49
- 1 Intellectus speculatiui, & practici virtus in quo consistat, ibidem num. 86. 49
- 2 Intellectus speculatiui, & practici an, & in quibus differant, ibidem num. 127. & n. 118. pag. 58
- 2 Intellectus ita mouetur ab obiecto veri, sicut appetitus sensitiuus bruti ab obiecto delectabili, ibid. n. 155. 61
- 2 Voluntas habet libertatem contrarietatis: intellectus secus, ibid. n. 156. 63
- 1 Intellectus Diuinus, & Angelicus cognoscunt compositionem, & dissolutionem per intellectum simplicis quidditatis, in d. e. Ne iniuraris, n. 68. de constat. 63
- 1 Intellectus humana cognoscere componendo, diducendo, & ratiocinando, ibid. d. num. 168. pag. 63
- 1 Intellectum esse certum praeiudicium, & dubium speculatiui, vel de conuersione non est possibile, ibid. num. 219. 70
- 1 Intellectus non habet libertatem opinandi vel libet, sed violenter inclinatur in eam partem, in qua sunt fortiora motiua, ibidem num. 257. pag. 79

INDEX RERVM,

<i>Intellectus capitulorum Decreti, Decretalium, & Sexti.</i>		
2	<i>c. Ad abolendam</i> , in c. Ad extirpandas, num. 6. de de fil. Presbyter.	324
1	<i>c. Ad Apostolicam</i> , de Regular, in c. Cum accessissent, n. 38. de constitut.	149
6	<i>c. Aliter</i> , 30. q. 5. in c. Tua, nu. 21. de desponsat. impuber.	17
2	<i>c. Altercationis</i> , lib. 6. in c. A nobis, nu. 21. & seq. vsque ad nu. 29. de bigam.	368
3	<i>c. Auditis</i> , num. 5. de prescript.	222
5	<i>c. Beneficium</i> , de Regular, lib. 6. in cap. Consulti, num. 34. de Regular.	95
2	<i>c. Canonici</i> , & <i>c. Sicut</i> , 15. dist. in c. Nimis, nu. 14. de fil. Presbyter.	333
1	<i>c. Canonum statuta</i> , de Constit. in eodem c. à num. 1. vsque ad n. 10.	18
4	<i>c. Causam</i> , de elect. in c. Quia ingredientibus, num. 24. & 32. de testam.	316
5	<i>c. Charitatem</i> , 12. q. 2. in c. Venerabili, num. 11. & 13. de censib.	281
4	<i>c. Clerici</i> , 1. q. 2. in c. Significatum, num. 42. de præben.	101
5	<i>c. Clerici</i> , de postul. in c. Multa, nu. 96. Ne Cler. vel Monach.	401
2	<i>c. Cleros</i> , 21. dist. in cap. Cum contingat, 56. de etat. & qual.	262
2	<i>c. Cleros</i> , 21. dist. in c. Requisivit, num. 40. de ordin. ab Episcopo.	207
2	<i>c. Concilia</i> , §. Hinc etiam, 17. dist. in c. Significalli, n. 73. de elect.	18
4	<i>c. Conquerente</i> , de off. Ordinari. in c. Quoniam, num. 15. 17. & 21. & 32. de Decim.	389
2	<i>c. Constitutus</i> , de Relig. donib. in c. Cum pridem, num. 38. de pact.	546
3	<i>c. Constitutus</i> , de fil. Presbyter. in eod. c. Constitutus, n. 6. vsque ad n. 27.	339
6	<i>c. Consuluit</i> , de Viris, in c. In Civitate, num. 4. de Viris.	238
5	<i>c. Corpora Sanctorum</i> , de Consecrat. dist. 1. in cap. Cum ex eo, num. 16. de Relig. & venerat. Sanctor.	339
2	<i>c. Cum causam</i> , de elect. in eodem c. Cum causam, num. 35.	79
2	<i>c. Cum creatura</i> , de celebrat. Missar. in cap. Ut Abbates, nu. 86. de etat. & qual.	228
2	<i>c. Cum in cunctis</i> , §. Inferiora, de elect. in d. cap. Cum in cunctis, nu. 35.	39
4	<i>c. Cum in sua</i> , de Decimis, in Cum contingat, num. 11. cod. tit.	393
2	<i>c. Cum contingat</i> , de etat. & qual. in d. c. Cum contingat, num. 46. & seqq. vsque ad num. 55. pag.	261
1	<i>c. Cum Martia</i> , §. Quæsiisti, de celebr. Missar. in c. Ne innitaris, nu. 274. de constit.	194
4	<i>c. Cum non debeat</i> , de elect. lib. 6. & conciliatio c. Vn. de Cler. non resid. eodem lib. 6. in c. Licet, nu. 159. de præb.	176
4	<i>Et cuius Ecclesiæ utilitas ad hoc requiratur</i> , ibid. num. 160.	176
1	<i>c. Cum omnes</i> , triplex intellectus, in d. c. Cum omnes, num. 1. & seqq. vsque ad num. 11. de Constitut.	115
4	<i>c. Cum percussio</i> , 7. q. 1. in c. Consultationibus, num. 48. de Cler. & grot.	206
5	<i>c. Cum persona</i> , de privileg. lib. 6. in c. Procuratores, num. 42. de censib.	280
2	<i>c. Cum tempore</i> , de Arbitris, in c. Ex parte de arbit.	614
3	<i>c. Cum voluntate</i> , de sentent. excom. in c. Indecorum, num. 26. & 48. de etat. & qualitat. pag.	234
2	<i>c. Decernimus</i> , de iudicijs, in c. Contingit, nu. 39. de Arbitris.	611
6	<i>c. De Francia</i> , de sponsal. in c. Vtrum, n. 15. de cognat. spirit.	62
2	<i>c. Degradatio</i> , de Pœnis, in 6. in c. Cum contingat, num. 62. de etat. & qual.	262
2	<i>c. De bis</i> , 12. dist. in c. Ut Abbates, n. 83. de etat. & qual.	217
6	<i>c. Delator</i> , 5. q. ult. in c. Si quis, num. 4. de homicid. multa.	249
4	<i>c. De multa</i> , de præben. in c. Dudum, il secundo, num. 28. & seqq. de elect. 4. & in c. Cum iam dudum, num. 22. de præb.	119
6	<i>c. Diaconus</i> , 27. dist. in c. Tua litteræ, nu. 8. de Cler. per salt. promoe.	348
2	<i>c. Diaconus</i> , 93. dist. in c. Requisivit, n. 44. de Ordin. ab Episcopo.	207
6	<i>c. Didicimus</i> , & <i>c. Pudenda</i> , 7. q. 1. in c. Quod a prædecessore, n. 34. de schismat.	230
6	<i>c. Dilecto</i> , de sent. excom. lib. 6. in c. Suscepimus, num. 26. de homicid.	257
3	<i>c. Dilecto filio</i> , de offic. Archid. in c. Nullus, n. 24. de for. compet.	55
1	<i>c. Dominus sancto</i> , 50. dist. in c. Nonnulli, nu. 7. de Rescript.	226
1	<i>c. Ego solus</i> , 6. dist. in c. Ne innitaris, num. 128. de Constitut.	56
5	<i>c. Eam te</i> , de etat. & qualitat. in c. Ex parte, n. 16. de capell. Monach.	228
3	<i>c. Edoceri</i> , de Rescript. in c. Pastoralis, nu. 27. cod. tit.	253
3	<i>c. Eos</i> , 32. dist. in c. Nullus, num. 29. de for. compet.	56
4	<i>c. Episcopus</i> , 88. dist. in c. Nos quidem, num. 12. de testam.	323
5	<i>c. Episcopus</i> , num. 77. dist. in c. Coniugatus, n. 11. de conuers. coniugat.	150
5	<i>c. Et hoc attendendum</i> , de consecr. dist. 1. in cap. Cum creatura, num. 28. de celebrat. Missar. pag.	315
2	<i>c. Ex diligenti</i> , de Simonia, in c. Cum pridem, num. 49. de pactis, & in d. c. Ex diligenti, nu. 34. & seqq. vsque in fin. de simon.	547
2	<i>c. Ex eo</i> , de elect. lib. 6. in cap. Cum in cunctis, num. 53. & 56. de elect.	41
2	<i>c. Ex litteris</i> , de excess. Prælator. in c. Requisivit, num. 80. de ordin. ab Episcopo.	212
2	<i>c. Ex multis</i> , 1. q. 3. in c. Cum pridem, nu. 42. de pactis.	546
2	<i>c. Ex parte</i> , de Arbitris, in d. c. Ex parte, nu. 23. & seq.	614
7	<i>c. Ex parte</i> , il terzo, de privileg. in c. Contingit, il secundo, n. 12. de sent. excom.	180
6	<i>c. Ex parte</i> , de tempor. ordinari. in c. Consultationi, n. 6. de Apostat.	246
2	<i>c. Ex tenore</i> , & <i>c. Ad aures</i> , de tempor. ordin. in d. c. Ex tenore, nu. 11.	182
4	<i>c. Ex sua</i> , in §. Contra eos, de Cler. non resid. in d. c. Ex tua, n. 2. & 18.	64
4	<i>c. Exirpande</i> , §. Qui vero, de præben. in cap. Nihil essent, nu. 48. eodem tit.	134
5	<i>c. Gonsildus</i> , 17. q. 2. in c. Consilii, n. 35. de Regular.	95

- 3 c. *Gratia*, de praben. lib.6. in c. Super litteris, 219
 6 c. *Humana aures*, 2. q. 5. in c. Falsidicus, nu. 70.
 & seqq. v. ſque ad num. 80. maxime, num. 76. &
 162. verſ. Non obſtat ſecundū, de crim. fall. 311
 3 c. *Ille*, 1. diſt. in c. Conſilium, n. 37. de obſeruat.
 Ieonn. 346
 3 c. *Ilud*, 77. diſt. in c. Cum contingat, num. 13. &
 num. 19. de erat. & qual. 257
 c. *Ilud*, de Cler. excom. miniſtr. in c. Ne innita-
 ris, n. 242. de Conſtit. 74
 5 c. *In Beckſis*, de Capell. Monachor. ſecundū
 Abbatem, reſellitur, in d. c. In Eccleſijs, nu. 11.
 verſ. Sed obijcies. 222
 c. *In iſtis*, §. leges, 4. diſt. in c. Treugas, num. 25.
 33. 39. 49. & 56. de treuga, & pac. 524
 7 c. *Innotuit*, de malic. & c. Poſtulaſti, de Iudicis.
 in c. Licet, n. 18. de pœnis. 94
 5 c. *In nonis*, 16. q. 7. in c. Non magnopere, nu. 26.
 Ne Cler. vel Monach. 404
 & c. *In nouo*, 21. diſt. in c. Pernicioſam, num. 34.
 de offic. Ordinar. 429
 6 c. *In ordinando*, de ſimon. in c. Tua nos, nu. 45.
 de ſimon. 177
 3 c. *Inquiſitioni*, de ſent. excom. in c. Ne innitatis,
 n. 241. de Conſtitut. 73
 3 c. *In ſingulari*, §. ordinetur de ſtat. Monachor.
 in c. Dilectus, ſi primo, n. 19. de Reſcript. 249
 6 c. *Interſeciſti*, de homicid. in cod. in c. Interſeci-
 ſti, num. 7. & ſeq. vſque ad num. 13. 251
 6 c. *Interſeciſti*, de homicid. in cap. Suſcepimus,
 n. 25. de homicidio. 257
 4 c. *Ips ſacerdotes*, 1. qu. 1. in cap. Fraternitatem,
 n. 35. de ſepultur. 365
 5 c. *Iuuenulus*, 20. q. 1. in c. Cum ſis, num. 74. de
 Conuerſ. coniugat. 145
 3 c. *Leſor*, 34. diſt. in cap. Super eo, num. 23. & 32.
 verſ. Ad primum igitur, de bigam. 360
 c. *Licet*, de Regular. in c. Admonet, num. 17. de
 renunciat. 146
 c. *Licet vniuerſi*, de teſtib. in cap. Cum eſſes,
 nu. 149. de teſtam. 343
 3 c. *Litteras*, de reſtit. ſpoliat. in c. Ne innitatis,
 num. 399. & nu. ſeq. de conſtitut. 214
 3 c. *Litterarum*, de vot. in c. Conſulti, nu. 15. & 20.
 de Regular. 92
 6 c. *Nauiganti*, intellecūs varij Theologotum
 ad c. Nauiganti, de viſur. in cod. c. Nauiganti,
 num. 55. vſque ad nu. 59. 296
 4 c. *Neminem*, 70. diſt. in c. Non liceat, num. 7. de
 praben. 82
 3 c. *Nemo*, 9. q. 3. in c. Significasti, nn. 47. de elec.
 pag. 15
 7 c. *Nimis inique*, de exceſſ. Prælat. in c. Parenti-
 bus, num. 7. & 13. de priuileg. 45
 c. *Niſi eſſent*, de praben. in c. Non ſine, nu. 5. &
 ſeqq. de arbit. 198
 5 c. *Non magnopere*, ne Cler. vel Monach. in cap.
 Super ſpecula, n. 39. cod. tit. 436
 c. *Non mediocriter*, de conſec. diſt. 5. in c. Fra-
 ternitatem, num. 67. & ſeqq. vſque ad num. 74.
 de ſepultur. 369
 5 c. *Non minus*, in ver. communes, de Immunit.
 Eccleſ. in eodem c. Non minus, n. 27. 369
 3 c. *Nonnulli*, de Reſcript. in cap. Ex parte,
 num. 13. & 26. de Capell. Monachor. 227
 3 c. *Nos ſi in comitenter*, 2. q. 7. in c. Significasti,
 num. 75. de elec. 28
 6 c. *Novissimum*, 7. q. 1. in c. Quod a prædeceſſore,
 num. 10. de ſchiſmat. 270
 3 c. *Novissimum*, de ver. ſignif. in c. Cum non
 homine, n. 47. de iudic. 11
 6 c. *Novissimum*, §. ſin. de verb. ſignif. in cap. Ad
 falſariorum, num. 61. & 65. de etrimia, falſ.
 pag. 330
 3 c. *Nunc autem*, 21. diſt. in c. Significasti, nu. 74.
 de elec. 18
 4 c. *Olim*, de verbor. ſignif. in c. De cætero, n. 19.
 de Cler. non reſid. 44
 1 c. *Olim*, 95. diſt. in c. Quanto, num. 10. de Con-
 ſuetud. 261
 7 c. *Omnia*, de pœnit. & remiſſ. in c. Officij, n. 16.
 eodem tit. 122
 3 c. *Omnia*, 32. diſt. in c. Quis ſineſtati,
 50. diſt. in c. Requiſuit, num. 45. de O. din. ab
 Epifcopo. 208
 4 c. *Ordinarius*, §. in conſecratio, de offic. Ordi-
 nar. lib. 6. in c. Cum iam dudum, nu. 62. & ſeq.
 & num. 67. de praben. 124
 6 c. *Ordinarius*, de offic. Ordinar. lib. 6. in cap. Licet
 Heli, num. 20. & num. 21. & num. 35. de ſimon.
 pag. 165
 3 c. *Perſeſti*, 25. diſt. in c. Requiſuit, num. 42. de
 Ordin. ab Epifc. 207
 7 c. *Perpendimus*, de ſent. excom. in c. Contingit,
 num. 13. cod. tit. 180
 3 c. *Peruenarabilem*, in princ. Qui filij ſint legit.
 in cap. Indecorum, num. 37. de erat. & qual.
 pag. 235
 3 c. *Peruenarabilem*, §. Rationibus, Qui filij ſint legi-
 titim. in cap. Quoniam, num. 13. de Conſtitut.
 pag. 177
 6 c. *Peruenit*, de Adulter. in d. c. Peruenit, num. 8.
 pag. 282
 5 c. *Peruenit*, de Immū. Eccleſ. intellectus qua-
 tuor. in cod. c. Peruenit, n. 10. 363
 4 c. *Petiſti*, 7. q. 1. in c. Nulla, 48. & 78. de conceſſ.
 praben. 233
 4 c. *Postulaſti*, de conceſſ. praben. in d. c. Pollula-
 ſti, num. 3. 249
 3 c. *Postulaſti*, de conceſſ. praben. in c. Cum Ec-
 cleſia Vultera, num. 16. de elec. 82
 3 c. *Presbyter*, 23. diſt. in c. Cum veniſſet, num. 64.
 de ſacr. Vnct. 297
 7 c. *Presbyteri*, de pœnis, in eodem c. Presbyteri,
 num. 13. 97
 4 c. *Præſul*, 2. q. 4. in c. Cum eſſes, num. 144. de teſ-
 tamen. 343
 4 c. *Præter hoc*, 32. in c. Quæſitum, num. 11. 19. &
 26. de cohabit. Cler. & mulier. 24
 6 c. *Præterea*, de deſponſ. impuber. in c. De illis,
 il ſecundo, num. 14. de deſponſ. impuber. 24
 3 c. *Præſumit*, 23. diſt. in c. Cum contingat, nu. 7.
 de erat. & qual. 256
 6 c. *Quacunque arte*, 22. q. 5. in c. Falsidicus, n. 67.
 & ſeqq. vſque ad num. 81. maxime num. 76. de
 crimin. falli. 311
 1 c. *Quoniam*, de praben. lib. 6. in c. Ad audienciam,
 il ſecundo, num. 66. de reſcript. 238
 3 c. *Quoniamque*, §. Inhibemus, de heret. lib. 6. in
 c. Cum veniſſent, num. 103. de iudic. 34
 3 c. *Qui ſe ſcit*, & c. Decreto, 2. q. 6. in c. Pernicio-
 ſam, num. 32. de offic. Ordinar. 429
 6 c. *Quod interrogasti*, 27. diſt. in cap. Conſultui,
 num. 18. & num. 24. & 38. Qui Cler. vel vouen.
 pag. 44
 5 c. *Quomodo*, 31. q. 1. in cap. Cum ſis, num. 76. de
 conuerſ. coniug. 125

INDEX RERVM,

- 1 c. *Quoniam*, 76. dist. in c. Nonnulli, num. 24. & seq. de script. 224
- 5 c. *Quoniam*, 18. dist. in c. Procuraciones, n. 23. & seq. de censibus. 278
- 3 c. *Relatio*, & c. seq. 21. q. 1. in c. Dudum, il secundo, n. 41. de elect. 72
- 2 c. *Religionum*, de Relig. domib. lib. 6. in c. In praesentia, n. 112. de probat. 180
- 6 c. *Rei Ecclesiae*, & c. Si quis obiecerit, 1. q. 3. in cap. Præterea, num. 80. Ne Prælat. vices suas. pag. 196
- 7 c. *Romana*, 5. In vniuersitatem, de sent. excom. lib. 6. in c. Responso, n. 56. 72. 80. 84. & seq. & 94. & 109. de eod. tit. 191
- 5 c. *Sabbato*, de consecr. dist. 3. & c. *Quia dicitur*, in c. Consilium, num. 22. de obseruat. Ieiun. pag. 344
- 3 c. *Saluator*, 1. q. 3. in c. Cum pridem, n. 46. de pacis. 547
- 4 c. *Scriptis*, 7. q. 1. in c. Consultationibus, n. 45. de Cler. xgro. 206
- 4 c. *Si ad Episcopum*, Ne sede vacan. lib. 6. in cap. Pollulati, num. 9. de concess. præben. 249
- 2 c. *Si synnum*, de iudic. lib. 6. in c. Cum in cunctis, n. 54. & 57. de elect. 41
- 7 c. *Si autem vobis*, 11. q. 3. in c. Responso, nu. 53. de sent. excom. 190
- 6 c. *Si consisterit*, de Accusat. in d. c. Consisterit, nu. 6. vsque ad n. 23. 116
- 2 c. *Si cui*, de elect. lib. 6. in cap. Licet, de vitan. num. 40. & 56. de elect. 24
- 3 c. *Sicut*, 15. dist. in c. significasti, n. 12. de elect. pag. 10
- 6 c. *Sicut dignum*, §. final. de homic. in c. Petitio, num. 12. de homic. 272
- 1 c. *Si eo tempore*, de rescript. lib. 6. in c. Super litteris, n. 35. de rescript. 215
- 4 c. *Si Episcopus*, 18. dist. & cap. Si vobis fratres, 23. q. vlt. in c. Qualiter, num. 16. de Cler. non resident. 59
- 4 c. *Si Evangelica*, 55. dist. in c. Consultationibus, n. 70. de Cler. xgro. 209
- 6 c. *Si fortis*, 65. dist. in cap. Tux litteræ, num. 60. de Cler. per salt. promot. 348
- 3 c. *Si iudex laicus*, de sent. excom. lib. 6. in cap. Tuam, n. 45. & seq. & n. 52. & seqq. de ordin. cognit. 135
- 2 c. *Si quis*, de Regular, in c. Prælatum, n. 13. de his quæ vi met. caus. 580
- 5 c. *Si quis*, de homic. in cap. Inter alia, n. 48. de Immun. Eccles. 378
- 2 c. *Si quis dator*, 1. q. 3. in cap. Cum peidem, n. 47. de pacis. 547
- 6 c. *Si quis pecunia*, 79. dist. in cap. Nobis, n. 57. de Simon. 156
- 5 c. *Si vir*, & c. *exor*, 27. q. 1. in c. Præterea, n. 17. de conuers. coniug. 134
- 5 c. *Statimus*, de Regular, & c. *Non solum*, cod. tit. lib. 6. in c. Consulti, num. 32. 33. & 52. de Regular, 93
- 5 c. *Statimus*, 19. q. 3. in c. Licet, n. 38. de Regular, pag. 86
- 2 c. *Statutum*, de elect. lib. 6. in cap. Cum sitas, n. 21. 25. & 29. de etat. & qualit. 261
- 6 c. *Super eo*, de cognat. spirit. in cap. Vtrum, n. 8. & seq. de eod. tit. in c. Tux litteræ, de Cler. per salt. promot. 60
- 6 c. *Suscepimus*, de homic. in eod. c. Suscepimus, num. 8. 255

- 6 c. *Tua nos*, de homic. in cap. Ad audientiam, n. 41. de homic. 265
- 3 c. *Tua*, de penis, in cap. Cum non ab homine, num. 100. de iudic. 16
- 6 c. *Ubi non est*, de desponsat. impuber. in d. c. Vbi, num. 2. & seqq. vsque ad num. 12. 18
- 1 c. *Veniens*, de Presbyter. non baptiz. in c. Ne innitatis, num. 45. de Constit. 74
- 6 c. *Vidua*, il primo, 27. q. 1. in cap. Consulatio, n. 19. & seq. Qui Cler. vel non. 45
- 5 c. *Vidua*, de Regular, in eod. c. Vidua, n. 7. 31. 37. & seqq. 21
- 7 c. *Volentes*, de priuileg. lib. 6. in cap. Ex parte, n. 42. & seq. & n. 45. de priuileg. 72
- 3 c. *Vt fama*, de sent. excom. in c. Cum non ab homine, n. 103. de iudic. 16

Intelluctus Clementinarum.

- 1 Clem. 1. §. final. de Sm. Trin. & fid. Cathol. in c. Ne innitatis, n. 353. de constit. 106
- 7 Clem. *Quamuis*, de sent. excom. in c. Responso, n. 22. de sent. excom. 138
- 4 Clem. *Quia contingit*, de Relig. domib. in c. Significatum, n. 23. de præben. 100
- 2 Clem. *Quia Regulares*, de supplen. neglig. Prælat. in c. Cum causam, n. 37. de elect. 80
- 6 Clem. *Si furiosus*, de homic. in cap. Suscepimus, n. 19. de homic. 256
- 6 Clem. *Sic sumus*, de sent. excom. in c. Quod a prædecessore, n. 118. de schismat. 243

Intelluctus Extrauag.

- 4 Extrauag. *Ambitiosa*, de reb. Eccl. non alien. in cap. Nulli, n. 13. & seqq. vsque ad n. 18. & 21. eod. tit. 276
- 4 Extrauag. *Cum nonnulli*, la prima, de præben. in c. Licet, n. 10. de præben. 165
- 3 Extrauag. Io. XXII. *Sancta Sanctorum*, §. Quiddam autem, in c. Nimis, n. 21. de fil. Presbyter. pag. 333

Intelluctus Legum Digestorum, & Codicis.

- 6 l. *Barbarius*, ff. de offic. Prætor. in cap. Quod a Prædecessore, n. 129. vsque ad n. 139. de schism. pag. 243
- 2 l. *Bona fidei*, ff. de acquir. rer. dom. in c. Grauis, n. 103. & 109. de reilit. spoliat. 153
- 2 l. *Cui iurisdiclio*, ff. de iurisd. omn. iudic. in c. Proposui, n. 10. de foro compet. 100
- 2 l. *Episcopale*, C. de Episc. audien. in c. Significasti, n. 23. de foro compet. 97
- 3 l. *Nemo Clericus*, C. de Summ. Trin. & fidei. Cathol. & c. 2. §. Inhibemus, lib. 6. in c. Cum, n. 10. de iudic. 34
- 7 l. *Per iniquum*, C. de iurisd. omn. iudic. in cap. Quoniam, n. 6. de priuileg. 75
- 5 l. *Pomponius*, §. Et iactio, ff. de acquir. possess. in c. Ad hæc, n. 72. de Relig. domib. 212
- 3 l. *Qui scit*, §. Bonæ fidei, ff. de Vfur. in c. Grauis, n. 103. & 109. de reilit. spoliat. 153
- 3 l. *Qui bona fide*, ff. de acquir. rer. dom. ibid. num. 107. 154
- 2 l. *Scyphi*, ff. de opt. legat. in c. Cum dilectus, n. 17. & 50. de consuet. 269
- 2 l. *Sed et si in seruum*, §. Si quis iudex, ff. de arbit. in 16

- in e. Ex parte, n. 26. & seqq. vsque ad n. 34. de
Arbitr. 614
3 *1. Si imperialis*, C. de legib. l. 2. §. Si quid vero,
C. de vet. iur. enuel. & l. Non possunt, ff. de
legib. in c. Cum venissent, num. 24. de Iudic.
pag. 12
1 *1. Si quis ita legauerit*, de ant. & arg. legat. in
c. Inter ceteras, n. 15, 17. 24. & 27. de rescript.
pag. 198
1 *1. Si quis iudicet*, C. de off. prae. Præ. orien. in
c. Ceterum, n. 63. & seqq. vsque in fin. de rescr.
pag. 194

Intellectus Authentice.

- 3 *Auth. Dacernis*, C. de arbit. in cap. Non sine,
n. 10. de Arbitr. 599
4 *§. Si quis adificationem*, in Auth. de Eccl. tit. in
c. Nos quidem, n. 3. & 6. de testam. 311
3 *§. Si quis Oratorij domum*, in Authen. de Sanct.
Episcopis, in c. Cum vos, n. 40. & 53. de offic.
Ordin. 443
5 *Intentio quid sit*, in cap. Si quis puerum, n. 3. de
Baptism. 316
5 *Intentio generalis*, seu implicita in Baptismo
tripliciter exprimi potest, ibid. num. 6. 316
5 *Intentio vniversalis in Baptismo* aut est actualis,
aut virtualis, aut habitualis. ibid. num. 7.
pag. 316
5 *Intentio respectu effectus proximi*, & non supre-
mi requiritur in baptizante, & sufficit impli-
cita, ibidem num. 8. 317
5 *Intentio faciendi quod facit Ecclesia necessaria*
est in Baptismo, ibidem num. 11. 317
5 *Non autem faciendi propter id quod facit Ec-
clesia*, ibidem num. 16. 317
4 *Ignorantia dispositionis à iure improbat sub-
reptionem*, aut defectum intentionis non pa-
rit, in cap. Nos quidem, num. 53. de testam.
pag. 316
4 *Intentionis defectus non oritur nisi ex ignoran-
tia eorum quæ si Princeps sciuiisset*, aut nullo
modo, aut difficiliter concessisset, ibid. n. 58.
pag. 316
5 *Intentio baptizati per se non requiritur ex neces-
sitate sacramenti*, sed tantum per accedens, vi-
delicet quando prius contradixit, secundum
opinionem Caietani, in c. Maiores, n. 78. de
Baptis. 316
6 *Sed contra*, ibid. n. 79. 316
6 *Intentio non debet verbis deferuire*, sed verba
intentioni, in c. Falsidicus, n. 71. de crim. fals.
pag. 311
1 *Intentionis defectus semper opponi potest licet*
in motu proprio sublati sit facultas de eo di-
cendi, in c. Causam quæ, num. 22. de rescript.
pag. 209
1 *Onus tamen probandi inebumit alleganti*, ibid.
num. 23. 209
3 *Intentionem suam fundare quis dicitur quando*
plenè probat id, quod intendit, vel quando
habet pro se iuris assensum, in c. Sicut, n. 2.
de probat. 181
3 *Interdictum ab ingressu Ecclesie irregularitatem*
incurrit si Missam celebret in ipsa Ecclesia, in c.
Vel non est compos, n. 18. de tempor. ordinat.
pag. 193
3 *Scens si in privato Oratorio, vel Altari viatico*,
ibid. num. 19. 193

- 7 *Interdictum, & excommunicatus in vna Ecclesia*
intelligitur vbiq; interdictum, & tanquam
excommunicatus vitari debet etiam ab exem-
ptis, in c. Cum & plantare, nn. 4. de priuileg.
pag. 43
7 *Interdicti tempore administrari possunt baptismi*,
& Confirmationis sacramenta etiam adultis,
in c. Responso, n. 23. & 27. de sent. excomm.
pag. 188
7 *Item sacramentum Pœnitentiæ etiam sanis*,
ibidem num. 24. 188
7 *Viaticum decedentibus non denegatur*, nu. 25
pag. 188
7 *Eucharistia sanis non conceditur*, ibid. num. 26.
pag. 188
7 *Interdicti tempore permittitur Chriftatis ebe-
dientia in die Cœnæ Domini*, & consecratio olei
baptizandorum, ibid. n. 28. 188
7 *Extrema vñctio denegatur*, ibidem num. 29.
pag. 188
7 *Et quid de ordine*, & matrimonio, ibid. remif-
sue. 188
7 *Ciues vnus ciuitatis omnes*, & simul possunt
non tantum interdicti, sed etiam excommuni-
cari, ibid. num. 30. 188
7 *Interdicti quis potest pro peccatis alienis*, sed
non excommunicari, ibid. num. 41. & seq. &
num. 51. 189
7 *Regnum interdicatur pro peccatis regis*, ciuitas
pro peccatis Episcopi, vel Domini, & Mona-
stium pro peccatis Abbatis, ibid. num. 42.
pag. 189
7 *Interdictum corporis*, in materia cuius corpus
non est capax respicit singulos, ibid. num. 73.
pag. 192
6 *Interdictum violat qui in officio suo ministrat*
sicut prius, licet sit Clericus Minorum ordi-
num, & irregularitatem incurrit, in cap. Si
quis Presbyter, n. 24. & seqq. vsque in fin. de
Cleric. excomm. ministran. 316
6 *Secus si exerceat aliquid non deputatum certo*
ordini, vt cantare Responsorialia, dicere efalmos,
& huiusmodi, ibidem n. 15. 316
6 *Item secus si sit deputatum certo ordini*, sed ex
consuetudine exerceatur etiam per laicos, vt in
epistola, quæ line apparatu dicitur per quem-
cunque, ibid. n. 16. 316
6 *Sed declaratur*, ibid. n. 18. & 19. 316
1 *Interdictum*, vti possidetis, seu retinendæ datur
vel cum possessor ab alio turbatur, vel cum
duo contendunt de possessione, in c. Ne inni-
tatis, n. 94. de Conlit. 65
1 *Interdictum retinendæ vt locum habeat*, quæ re-
quirantur, ibid. nu. 195. 65
1 *Interdictum Vti possidetis*, non datur in materia
nutritiva peccati, ibid. num. 209. 69
1 *Nec quando ius resistit*, ibid. num. 210. 69
5 *Interdictum Prætoris non debet esse elusorium*,
in c. Sient te, num. 36. Ne Cleric. vel Monach.
pag. 427
1 *Interdictio an supponi possit rota ciuitas*, vel
diocesis ab contumaciam Episcopi, in c. Sa-
nè. il secondo, nu. 6. & seqq. vsque ad n. 25. de
offic. Deleg. 390
1 *Interdicti potest terra ob delictum domini*, vel
regis, ibid. num. 9. & 13. 391
1 *Regnum ob delictum Regis*, & terra feudalis
ob delictum vassalli, ibid. n. 10. 391
1 *Interdictum est pœna spiritualis*, ibid. n. 11. 391

- 3 Interdictum Recuperaudæ ad quæ se extendat, in c. Granis, nu. 7. de restitu. spoliator. 146
Vide in ver. *Spoliatus*.
- 7 Interdicti generalis tempore clam celebrare possunt Episcopi non prohibiti, qui non fuerunt interdicti culpabiles, in cap. Quod nonnullis, num. 1. de privileg. 81
- 7 Idem in Cardinalibus, ibidem n. 4. 81
- 7 Privilegium celebrandi clam tempore interdicti non suffragatur eis, quorum culpa, vel fraude interdictum fuit positum, ibid. n. 3. 81
- 7 Interdictum magistratuum ne quis exerceat certam artem expirat ipso facto finitio magistratu, in c. A nobis, il primo, num. 60. de sent. excomm. pag. 155
- 3 Interpretatio in dubio faciendæ est ut evitetur periculum, in cap. Cum tempore, num. 16. de arbit. 606
- 3 Interpretatio latissima fieri debet ubi agitur de fraude tollenda, in c. Non sine, de arbit. nu. 46. pag. 603
- 6 Interpretatio passiva admittitur in omni materia, in c. Tax litteræ, num. 16. de Cler. per salt. promot. 345
- 1 Interpretatio in dubio contra tertium faciendæ est in meliorem partem, contra seipsum in deteriorem, & cur. in c. Ne inanis, num. 199. & num. seqq. de Constit. 66
- 1 Interpretatio statuti dicitur statutum si sit intrinseca, & substantialis & inseparabilis à statu, in c. Quoniam, num. 16. & 19. de Constit. pag. 178
- 1 Interpretatio quid sit, & quid differat à declaratione, ibid. num. 19. 178
- 1 Interpretatio legis quatuorplex fit, ibid. num. 60. pag. 185
- 3 Interpretationum quatuor sunt species Principis, Consuetudinis, Iudicis, & Magistrorum, & in quibus differant, in c. Cum venissent, nu. 1. & seq. de iudic. 19
- 3 Interpretatio quam Princeps facit non ut legislator, sed ut magister probabilis est, non uere factaria, ibidem num. 2. 19
- 3 Interpretatio translativa quæ sit, ibidem num. 3. pag. 19
- 3 Interpretatio argumentalis, & extrinseca proprie non inest legi, ibidem num. 4. 19
- 3 Interpretatio impropria quatuorplex fit, ibidem num. 5. 19
- 3 Interpretatio proprie quid sit, ibid. num. 6. 20
- 3 Interpretatio alia est litteralis, alia quæ in obscuritate sensus, seu dubietate verborum consistit, ibidem num. 8. 20
- 3 Interpretationis prohibitio non afficit ubi copia Principis haberi non potest, ibidem num. 40. pag. 25
- 3 Interpretatio dubio cum super litteris Apostolicis emergentium indistincte petenda est à Papa si sit patens in loco, ibid. nu. 43. 26
- 3 Interpretationi locus non est ubi verba sunt clara, ibidem num. 45. 26
- 3 Interpretatio Papæ, vel habentis auctoritatem ab ipso habet vim generalis Constitutionis, etiam si in aliquo speciali casu ad consultationem alienius edita fuerit, ibid. num. 16. 21
- 3 Interpretatione prohibita non censetur prohibita interpretatio quæ fit obiter, & incidenter, ibid. nu. 88. 32
- 2 Litteralis expositio absolute necessaria est ad

- intelligentiam legum, ibid. n. 92. 31
- 3 Interpretatio legum naturaliter necessaria est, & ideo per Constitutionem, vel statutum colligi non potest, ibid. num. 96. 33
- 3 Interpretatio Canonum ad dogmata pertinentium aliter fieri debet à Lecturis Theologiæ, atque à Professoribus iuris Pontificis, ibidem num. 100. 34
- 3 Interpretatio obsequi debet Evangelio, aliis non est interpretatio, sed corruptio, in c. Cum priorem, num. 81. de pact. 151
- 1 Interpretatio lata fit etiam in odiosis quatenus patitur verborum proprietates, in c. Inter exteras, num. 18. de rescript. 198
- 1 Interpretatio stricta fit in legatis ut minus gravetur hæres quàm fieri possit, ibid. num. 19. pag. 198
- 7 Interpretatio in dubio fit pro iure communi, quando concurrat cum privilegio, in c. Olim, num. 11. de verb. signif. 210
- 7 Interpretatio fit contra eum, qui potuit legem apertius dicere, ibid. num. 30. 211
- 1 Interpretatio gratiarum, & dispositionum Apostolicarum in favorem supremorum Principum Regularibus, & alijs quibuscunque interdicta est sub pena excommunicationis late sententis, in c. Consuetudines, num. 79. de consuetud. 259
- 3 Statutum prohibens interpretationem intelligitur de extrinseca, in c. Cum venissent, nu. 97. de iudicis. 33
Interpretatio statuti,
Vide in ver. *Statutum quoad interpretationem*.
- 6 Interpretatio semper fieri debet exclusiva præiudicii tertij, etiam verba impropriando, in c. Mandato, num. 47. de simon. 181
- 7 Interpretatio in dubio fit pro iure communi quando concurrat cum privilegio, in c. Quod nonnullis, num. 16. de privileg. 83
Vide in ver. *Privilegi interpretatio*.
Et in ver. *Legis interpretatio*.
- 3 Interpretandi potestas coheret personæ, & in alium non transit, in c. Cum venissent, num. 19. de iudic. 22
- 3 Interpretandi licentia, quæ in Doctorem conferatur, quid operetur, ibid. num. 93. 33
Vide in ver. *Declaratio*.
- 3 Interrogatorij principale negotium tangentibus non cogitur pars respondere nisi dentur dispositivæ medio iuramento per modum positionum, in cap. Olim, num. 60. de lit. contestat. pag. 109
- 3 Si tamen respondeat, & confiteatur sibi præiudicatum, ibid. n. 61. 109
- 3 Interruptio non fit sine animo, in c. Auditis, n. 16. de præscript. 224
- 3 Interritio tempore etiam in minoribus ordinibus sunt servanda, nisi aliud Episcopo magis expedire videatur, in c. De eo, n. 1. de tempore Ordinat. 224
Vide in ver. *Ordinum interrictio*.
- 6 Internus sum medij temporis modicum non viciat obligationem, in c. Licet, nn. 8. de spons. dnor. pag. 36
- 6 Declaratur, ibid. num. 9. 36
- 3 Intuitus plenè non dicitur in beneficio si alius percipit fructus, in c. Si quis, num. 38. de for. compet. 44

- 3 *Introducere* verbum quid importet, in c. Presby-
terum, n. 15. de sac. non iteran. 306
- 3 *Intensum* in quatuor species distinguuntur, in cap.
Nisi cum pridem, nu. 26. de renunc. 155
- 3 *Intrusus* propriè quis dicatur, ibid. num. 29. 31.
& 36. 155
- 3 *Prædo* maximus est intrudens se in Ecclesiam,
& falsus Prælatum, ibidem nu. 30. 155
- 3 *Intrusus* potius dicitur incubator quàm posses-
sor, ibidem nu. 31. 155
- 3 *Intrusi* habentes titulum putatum, sed non à le-
gitimo superiore cedere possunt, ac debent abf-
que alia Papæ licentia, ibidem nu. 32. 155
- 3 *Prælati* intrusivi non potest conferre sacramen-
ta, ac si conferat executionem non confert,
ibid. nu. 35. 156
- 3 *Intrusus* dicitur non solum qui sine electione, sed
etiam qui ex electione non canonica, potè m-
noe partis beneficium occupat, nu. 36. 156
- 3 *Intrusus* habens titulum putatum à legitimo
superiore cedere non potest sine licentia Pa-
pæ, ibidem num. 40. 156
- 3 *Intrusus* cum titulo colorato in articulo mortis
potest beneficium dimittere non expedita su-
perioris licentia, ibidem num. 43. 157
- 3 *Pari* sunt intrudere se in beneficium, vel retinere
beneficium, quo aliquis canonicè est priuatus,
ibid. num. 45. 157
- 3 *Intrusus* post rem iudicatam, & executoriales
non auditur, n. 48. 157
- 4 *Intrusus* est qui ingerit se administrationi ante
confirmationem, vel præter autoritatem eius
ad quem spectat, etiam si præcesserit electio, in
c. Cum iam dudum, nu. 3. de præben. 117
- 4 *Intrusus* propriè quis dicatur, in c. Quia diuersi-
tatem, n. 6. de concess. præben. 238
Vide in ver. *Prælati intrusivi*.
- 3 *Inuentarium* non vitatur ex omissione signi
Crucis, in c. Cum Ecclesiam, nu. 6. de caus. poss.
& propriet. 139
- 3 *Inuentarij* conficiendi obligatio non impedit
quin rei veritas aliunde probari possit, in cap.
Sicut, num. 12. de probat. 162
- 3 *Inuolutura*, pignorationes, & aliz dispositiones
temporales de bonis Sedis Apostolicæ, vel in-
feriorum Ecclesiarum prorogari, aut perpe-
tari non possunt, in c. Consuetudines, num. 71.
de Consuetud. 258
- 4 *Inuitatio* ius acquiritur ex inuitatione, in c. Et si
membra, num. 5. de his que fiunt à Prælat. sine
cons. Capit. 369
- 5 *Inuicem* & penitus contradicens nec sacramen-
tum recipit, nec rem sacramenti, in cap. Maio-
res, num. 117. de Baptism. 329
- 3 *Inuocatio* nominis Domini præmittenda est in
actionibus nostris, in c. In nomine Domini, n. 2.
de Testib. 185
- 3 *Item* in arduis, perpetuisq; instrumentis, ibid.
num. 3. & 7. 185
- 3 *Item* in sententia, ibid. num. 4. 185
- 3 *Inuocatio* nominis Domini qualiter sit facienda,
ibid. num. 5. 185
- 3 *Potest* fieri à Notario Christiano etiam in con-
traclibus Iudeorum, ibid. n. 6. 185
- 3 *An* sit de substantia instrumenti, ibid. in nm. 7.
pag. 185
- 3 *Facta* à Notario in principio protocolli tra-
hitur ad omnia instrumenta in eo comprehen-
sa, ibid. num. 8. 185
- 3 *Inuocatio* nominis Machometti in terris Chri-
stianorum fieri non debet publicè, etiam à Sa-
racenis, ibid. num. 9. 185
- 3 *Priuatim* an sic sit prohibita, num. 10. 185
- 1 *Ioachimus* Abbas dicitur habuisse spiritum pro-
phetiz, in c. Damnamus, n. 9. de Summa Trinir,
& fide Cathol. 13
- 1 *Prædixit* Ordines Prædicatorum, & Minorum,
ibid. num. 10. 13
- 1 *De illius* vaticinijs iudicium, ibidem num. 11.
& seqq. 14
Vide in ver. *Prophecia*.
- 3 *Ioachimus* Abbas non fuit hæreticus. sed erra-
ricus, ibid. num. 14. & 16. 15
- 1 *Eluendum* epistola, qua scripta sua Apostolico
subiecit examini, refertur, ibid. num. 15. 15
- 1 *Ioachimus* declaratur Catholicus ab Hono-
rio III. licet eius libellus fuerit à Concilio
damnatus, ibid. num. 16. 15
- 1 *Errores* illius qui fuerint, ibidem num. 17. 15
- 1 *Hæreses* plures Ioannis de Parma de Doctrina
Abbatis Ioachim, ibidem num. 14. 14
- 1 *Ioannis* Andree pater quis fuerit, in c. Inter cæte-
ras, num. 37. de rescript. 200
- 4 *Ioannis* Vicleff error adherens omnes esse si-
moniacos qui se obligant ad orandum pro
subuenientibus damnatur in Concilio Con-
stantiensis, in c. Significatum, num. 40. de præb.
pag. 101
- 3 *Ioannis* de Anania responsum circa legatum
visum factum Inhamariz Fratrum Min-
orum, refellitur, in c. In præsentia, num. 61. & nu.
seqq. 173
- 5 *Ioseph* Prorex Pharaonis subiecit eidem, ac tri-
butarium fecit vniuersam terram Aegypti præ-
ter Sacerdotum, quæ libera ab hac conditione
fuit, in cap. Non minus, num. 18. de Immun.
Ecclesiæ. 369
- 7 *Ipsum* est pronomen personalissimum, de mon-
stratum ad oculum, in c. Sacro, num. 45. de
sent. excomm. 205

Irregularis, irregularitas.

- 6 *Irregularis* efficitur qui ministrat in ordine, à
quo est suspensus in c. Tux literæ, num. 23. de
Cler. per sale, promot. 344
- 6 *Irregularis* est Clericus si pugil ab eo datus ad-
uersarium occidit, dispensatur tamen cum eo
ad beneficium, in c. Henricus, num. 1. de Cler.
pugnan. in duell. 274
- 6 *Irregularis* non est præbens homicidium causam,
remotam, & ad homicidium non ordinatam
etiam si daret operam rei illicitæ, in c. Si con-
sultus, num. 43. de accusat. 119
- 6 *Et* in c. Ad audientiam, num. 33. & 61. de homic.
pag. 254
- 6 *Clericus* qui venando reum in feram misit, &
hominem occidit irregularis est, etiam si om-
nem adhibuerit diligentiam, in c. Ad audien-
tiam, num. 30. de homicid. 263
- 6 *Clericus* qui porcos ex agro fugaturus proiecit
lapidem, & puerum necauit non est irregu-
laris, ibidem nu. 21. 263
- 6 *Consulens* alicui iactum machinæ, vel balistæ,
aut expugnationem Castris an sit irregularis,
ibidem num. 28. 264
- 6 *Affocians* eundem ad aliquem interficiendum,
an, 264

- an, & quando incurret irregularitatem, ibid. num. 39. 264
- 6 Irregularis non est qui casu interfuit homicidio absque participatione, licet ex eius presentia aliquod robur accrenerit aduersariis, ibidem. num. 30. 264
- 6 Irregularis efficitur inflammans animum Regis ad odium, si inde sequatur mors, ibid. nu. 31. pag. 264
- 6 Irregularis est ex homicidio casuali qui non adhibuit diligentiam quam debuit, licet daret operam rei licite, ibid. n. 35. 265
- 6 Dormiens an, & quando fiat Irregularis ex homicidio in somnis commissio, ibid. n. 37. 265
- 6 Vtsum, apum, vel leonem tenens si aliquem interficiat, an sit Irregularis, ibid. nu. 43. 265
- 6 Clericus campanam sursum trahens chordam Campanæ an sit Irregularis si puer sumi appensus ceciderit, & expiraverit, ibid. n. 44. 266
- 6 Irregularis efficitur causam præbens homicidio animo nocendi, licet aliis daret operam rei licite, ibid. num. 45. 266
- 6 Venitram faciens ea intentione vt alter se per eam precipitaret Irregularis efficitur, si mora sequatur, ibidem num. 46. 266
- 6 Clericus se defendens in rixa an sit Irregularis si superueniant inimici aduersariorum, & aliquem interficiat, ibid. num. 47. 266
- 6 Cultellum tenens in manu an sit Irregularis si alter in eum insinuerit, & vultus lethale acciperit, ibid. num. 48. 266
- 6 Irregularis ex eodem facto vnus esse potest ex homicidio voluntario, alter ex casuali, ibid. num. 54. 267
- 6 Irregularis non est qui omni conatu nixus est occidere, sed non occidit, ibid. n. 56. 267
- 6 Irregularis an sit consulens alicui homicidium, si ille dum aggreditur occiditur, ibid. num. 65. pag. 268
- 6 Clericus tradens officiali furem, petens vt eum puniat citra sanguinis effusionem an sit Irregularis si officialis occidat, vel mutilet, ibid. num. 49. 266
- 6 Clericus expellens latronem de ecclesia qui iustitia mediante suspensus est an sit Irregularis, ibidem num. 50. 266
- 6 Portans ligna ad comburendos hæreticos vt indulgentiam consequatur an sit Irregularis, ibidem num. 52. 266
- 6 Occidens hominem etiam infidelem est Irregularis, ibidem num. 72. 268
- 6 Irregularis est dans causam homicidio, in c. De cetero, n. 1. & 7. de homic. 258
- 6 Irregularis remouetur ab omni altaris ministerio, ibidem nu. 7. 258
- 6 Irregularis est præbens causam proximam homicidio, licet det operam rei licite, ibidem num. 8. 258
- 6 Irregularis est index qui protulit sententiam sanguinis, si exinde secuta sit mors, ibid. nu. 9. pag. 259
- 6 Testis quoque deponens in causa sanguinis sequuta morte Irregularis efficitur, ibidem n. 10. pag. 259
- 6 Puer qui turgidam vesicam fragens dedit causam abortui mulieris prægnantis an sit Irregularis, ibid. num. 14. 259
- 6 Irregularis non est accedens armatus ad nepotem adulteram, vt rogat adulterum cum ea con-
- trahere, si a adulter metu se precipitauerit, ibid. num. 15. 259
- 6 Adulter Irregularis non est ob necem a marito illatam vxori adulteræ, ibid. d. nu. 15. 259
- 6 Instans apud Regem pro remedio facinororum an sit Irregularis si malefactores iussu Regis necati fuerint, ibid. num. 17. 259
- 6 Clerici possunt de suis malefactoribus conqueri coram iudice seculari sine poena Irregularitatis, dummodo protestentur expresse, ibid. n. 18. pag. 260
- 6 Iudex Ecclesiasticus tradens Clericum degradatum curæ seculari prævia protestatione non est Irregularis, ibid. n. 19. 260
- 6 Episcopi deputantes balliuos in sua iurisdictione temporali non sunt Irregulares, licet poena sanguinis inferatur, ibid. nu. 20. 260
- 6 Princeps qui legem condidit sub poena mortis non efficitur Irregularis si legis autoritate aliqui ultimo supplicio affecti fuerint, ibidem num. 21. 260
- 6 Iudex committens alteri causam Irregularis est si commissarius ad mortem condemnet, ibid. num. 23. 260
- 6 Irregularis an sit Clericus cui Episcopus commisit vt eligat infirmarium, si iustitarius procedat ad poenam sanguinis, ibidem num. 24. pag. 260
- 6 Irregularis non est qui consulit alteri vt morti se exponat pro nomine, siue honore Christi, vel pro fide, aut pro statu Ecclesiæ, ibidem nu. 25. pag. 260
- 6 Iniquitiores pronunciantes aliquem hæreticum licet sciant eum morti tradendum, aut aliis id procurent excusantur ab Irregularitate, ibid. num. 26. 260
- 6 Irregularis est laicus occidens furem pro solatium defensione, in c. Interfeci, n. 22. de homicid. 253
- 6 Irregularis non est qui interest bello iniusto ad incundam pacem, licet ex illius præsentia robur accrescat suis, & timor aduersarij dummodo absit dolus, in c. Petitio, num. 13. de homicid. 272
- 6 Irregularis est Clericus qui in bello iniusto auxilium, vel consilium dedit, vel culpabilis, aut negligens fuerit, si exinde sequuta sit mors, ibidem num. 13. 272
- 6 Irregularis est is ex cuius illicita opera homicidium sequitur, in c. Suscepimus, num. 1. de homicid. 255
- 6 Irregularis est qui pro necessaria parentis, filij, coniugis, vel alterius coniuncti defensione interficit aggressorem, ibid. n. 16. 256
- 6 Irregularis est committens homicidium pro necessaria defensione proprij honoris, ibid. n. 19. pag. 256
- 6 Irregularis an efficiatur Clericus qui pro necessaria rerum defensione furem, vel spoliatorem occidit, in cap. Suscepimus, n. 7. vsque in fin. de homic. 255
- 2 Irregularis efficitur promotus ante ætatem ad vnum ex sacris ordinibus, etsi ministret in maioribus in legitima ætate susceptis, in cap. Vel non est compos, num. 14. de tempor. ordinat. pag. 192
- 2 Nisi ignoranter hoc fecerit, ibidem num. 15. pag. 192
- 6 Irregularis an sit Clericus, qui fratrem suum

- criminaliter accusatum suo patrocinio adiuvit, propter quod accusatus fuit decapitatus, in cap. Clerici, n. 24. de postulan. 574
- 6 Canonici irregularis ex homicidio voluntario an possit in Choro cum alijs psallere, in c. Sicut dignum, n. 1. & seqq. de homic. 254
- 6 Lectiones non legit, nec responsoria separatim cantat, ibid. num. 2. 254
- 6 Clericus fit irregularis, & est deponendus non solum propter homicidium per se commissum, sed etiam propter homicidium commissum eius auxilio, consilio, vel favore, ibid. n. 3. & 5. pag. 254
- 6 Nec ministrat in ordinibus etiam minoribus, ibidem n. 4. 254
- 7 Irregularis an sit Clericus, qui volens occidere hominem, eadem mortuo caput amputavit, in c. A nobis, il secundo, n. 23. & n. seqq. de sent. excom. 164
- 7 Irregularis non est dans causam abortui factus inanimati, ibid. n. 23. 165
- 3 Irregularis ex homicidio non est depositus ipso iure, sed deponendus, in c. Cum non ab homine, n. 17. de iudic. 7
- 6 Irregularis an efficiatur Clericus minorum Ordinum suspensus, excommunicatus, vel interdictus ministrando in aliquo ex dictis Ordinibus, in c. Si quis Presbyter, num. 2. & n. seqq. vsque in fin. de Cler. excom. ministrant. 334
- 6 Irregularis in dubio prohibetur ministrare in Ordinibus sacris, in minoribus vero permittitur dispensatione, ibid. num. 8. 335
- 6 Et an hoc casu dispenset Episcopus, ibid. num. 9. pag. 335
- 6 Irregulares sunt Clerici ministrantes in prima tonsura, & minoribus Ordinibus simoniacè susceptis, ex Constitutione Sixti V. hac in parte non reuocata per Clem. VIII. ibid. num. 11. pag. 335
- 6 Clerici suspensi, excommunicati, vel interdicti, qui tanquam Clerici ex officio suo exercent actum alicui ex dictis ordinibus deputatum, irregularitatem incurrunt ex voto S. Penitentiarie, ibid. n. 17. 336
- 4 Suspensus ab homine si celebret antequam sententialiter absolatur irregularis efficitur, in c. Quæsitum, num. 8. & 20. de cohabit. Cler. & mulier. 24
- 4 Irregularis non est Clericus condemnatus à iudice laico vti particeps homicidij, quod non commisit, licet contra eum esset publica vox, & fama, in c. Vestrâ, n. 139. de cohabit. Cler. & mulier. 21
- 5 Irregulares sunt Testes, Iudices, Officiales, Assessores, Aduocati, Medici, & Chirurgi, consilium, vel auxilium, aut causam præbentes ad mortem, vel membri mutilationem, remissionem, in c. Sententiam, n. 3. Ne Cler. vel Monach. pag. 430
- 5 Irregularis an sit qui in causa fidei, vt artifex per teetum incideret, si ille decedens obierit, in c. Quidam, n. 6. de homic. 273
- 6 Irregularis an sit clericus qui puerum per funem dimisit in puteum ad res perquirendas, si puer disrupto fune decedens obierit, ibidem num. 1. & seqq. vsque in finem. 273
- 6 Irregularis censetur percussus, de cuius vulnere an fuerit lethale, nec ne, sciri non potest, si percussus ab eo, vel ab alijs oculis extiterit, in c. Significasti, il secundo, n. r. de Homicidio. pag. 269
- 6 Irregularis non est qui iudici seculari dedit mercedem furis, à quo fuit vulneratus, licet ille postmodum occidatur, in cap. Iua nos, n. 2. de Homic. 269
- 6 Irregularitas causata ex homicidio voluntario an sit de iure diuino, in cap. Henricus, n. 29. de Cler. pugn. in duello. 279
- 6 Irregularitas contrahitur ex homicidio ignoranter, & præter intentionem commisso, quoties culpa præcessit casum, in cap. Si consliterit, num. 38. de Accusat. 119
- 6 Irregularitas contrahitur etiam ex causa remota ad homicidium ordinata quando quis dabat operam rei illicitæ, ibidem num. 40. 119
- 6 Irregularitatis instituendæ causa fuerit, ibid. n. 52. 120
- 6 Irregularitas in foro contentioso in dubio non est præsumenda, in c. Ad audientiam, num. 3. de homic. 262
- 6 Secus in foro penitentiali, vel quasi penitentiali, ibidem num. 4. 262
- 9 Irregularitas ex homicidio, vel mutilatione in quibus calibus contrahitur, ibidem num. 17. vsque in fin. 263
- 6 Irregularitas ex homicidio, vel mutilatione est in duplici differentia, ibidem num. 18. 263
- 6 Irregularitas ex homicidio casuali contrahitur ab eo, qui dabat operam rei illicitæ, ibidem num. 19. 263
- 6 Irregularitas ex homicidio voluntario qualiter contrahitur, ibid. n. 51. 266
- 6 Irregularitas incurritur etiam cum merito, in c. De cætero, num. 8. & in cap. Petitio, num. 6. de homic. 258
- 6 Irregularitas ex homicidio voluntario contrahitur indistinctè ab eo qui dat causam proximam homicidio, sed oportet vt homicidium sit in se vultum, ibidem num. 27. 260
- 6 Irregularitas an, & quando oriatur ex causa remota ad homicidium ordinata, ibid. num. 16. pag. 259
- 6 Irregularitas an contrahatur ex homicidio, vel mutilatione pro necessaria defensione patriæ, vel parentum, in c. Petitio, n. 1. & seq. vsque in fin. de homic. 270
- 6 Irregularitas ex occasione, vel mutilatione ad sui defensionem quando incurritur, ibid. num. 3. pag. 270
- 6 Irregularitas contrahitur etiam ex merito, ibid. num. 6. 271
- 6 Irregularitas incurritur ex homicidio patrato ob necessariam honoris defensionem, ibid. n. 9. pag. 271
- 6 Irregularitas contrahitur ex sola præsentia in homicidio ab alijs patrato in bello iniusto, secus si bellum sit iustum, ibid. n. 11. 272
- 6 Irregularitas contrahitur ab eo ligauit frænem, sicut ab eo qui interfecit, in c. Sulcepimus, n. 6. de homic. 255
- 6 Irregularitatem an, & quando incurrat Clericus occidens, aut causam præbens occasione pro defensione personæ, & rerum, ibid. n. 28. 257
- 2 Irregularitas inducitur ex violatione suspensionis non solum per actum alicui ordini competentem iure diuino, sed etiam iure ecclesiastico, in cap. Vel non est compos, num. 39. de temp. ordinat. 195

- 1 Irregularitas non inducitur nisi in casibus in iure expressis, ibid. n. 41. 195
- 2 Irregularitas quid sit, & in quo differat à suspensione, in cap. Nisi cum pridem, uum. 80. de regunc. 160
- 3 Irregularitas tribus modis contrahitur, ibid. n. 81. pag. 160
- 4 Irregularitas nativa quæ dicatur, ibidem num. 82. pag. 160
- 5 Irregularitates omnes, & earam pœnæ sunt de iure pœnitio, ibid. n. 84. 161
- Irregularitas an tollatur per professionem, Vide in ver. *Professio quid operetur.*
Et in ver. *Illegitimus.*
- 7 Irregularitas non contrahitur nisi in casibus in iure expressis, in c. A nobis, il secondo, n. 24. de sent. excom. 165
- 8 Irregularitas ex defectu difficultatis tollitur, quam irregularitas ex ministracione in censura, in cap. Mandato, num. 64. de Simon. 184
- 6 Irregularitas non incurritur nisi in casibus in iure expressis, & dicens aliquem irregulatem debet dare casum iuris, in cap. Si quis Presbyter, num. 4. de Cler. excommun. ministran. pag. 334
- 4 Irregularitas non contrahitur nisi sit expressum in iure, in cap. Quæritum, nu. 14. de cohabit. Cler. & mulier. 25
- 4 Irregularitas an contrahatur ex leuissima culpa, in cap. Quidam, n. 9. de homic. 25
- 7 Irregularitas contrahitur ex lata culpa ad homicidium commissa, quantumcunque crimen sit occultum, in cap. Quæritum, nu. 9. de pœn. & remiss. 117
- 7 Idem si culpa sit levis, scens si leuissima, ibid. num. 10. 117
- 7 Irregularitas est impedimentum Canonicum, quo prohibetur promotio ad Ordines, & illorum executio, in c. Cum illorum, num. 28. de sent. excom. 173
- Dispensatio in Irregularitate est dispensatio circa ordines, ibid. n. 30. 173
- 1 Iudex in dubio non debet iudicare quemquam irregulare, sed quilibet in dubio tenetur se irregularem iudicare, in c. Ne iocitaria, n. 1. de consil. 88
- 6 Irregularitas an contrahatur ex leuissima culpa, in c. Quidam, num. 9. de homic. 273
- 3 Italia omnium prouinciarum domina, in c. Inter alia, n. 46. de Immun. Eccles. 378
- 1 Iterum non intelligitur quod factum esse nescitur, in cap. Tux litteræ, n. 9. de Cler. per salt. promot. & in cap. Cum uenisset, n. 55. de defect. Vnd. 296
- 1 Iudex possunt per Papam iudicari si contra-
Euangeliū faciunt in moralibus, vel hæreses circa suam legem inueniant, in c. Canonum statuta, num. 58. & 83. de consil. 25
- 1 Iudex delinquentes contra legem Moyse per legem Canonicam puniuntur, ibid. num. 83. 27
- 1 Idem si obtinet fidelibus, vel delinquant in opprobrium Christianæ religionis, ibid. num. 84. pag. 27
- 1 Item si Dominicis, & festis diebus mercimonia vendant, & artificia seu opera mechanica exercent, ibid. n. 85. 27
- 1 Item si in die Parasænes ostia, vel fenestras aperitas habeant, aut in publicum proficiant, ibid. n. 86. 27
- 1 Iudæi, & Pagani non ligantur c. Omnis utriusque, de pœnit. & remiss. ibidem num. 87. 27
- 1 Iudæi si matrimonium contrahant in gradibus lege Canonica tantum prohibitis ad fidem conuerſi non separantur, & eorum proles legitima est, ibid. num. 88. 27
- 1 Nec tenentur seruare formam à Concilio Tridentino præscriptam in matrimonijs contrahendis, ibid. n. 89. 27
- 1 Iudæi in successionebus utantur lege veteris Testamenti, ibid. n. 91. 27
- 5 Iudæi quamvis per circumcisionem damnationis periculum euitarent, tamen non intrabant in regnum Calorum, quod fuit omnibus obseruatum usque ad mortem Christi, in cap. Maiores, n. 47. de Baptis. 324
- 3 Iudæus nil potest probare minus quam per suos reſtes fideles, & honestos si agat contra Christianum, in c. Licet vniuersis, n. 1. de Testibus. pag. 191
- 3 Iudæi testimonium contra Christianum non admittitur, ibid. num. 3. 191
- 5 Iudæi sub defensione, & protectione Romanæ Ecclesiæ recepti sunt, in cap. Inter alia, n. 61. de Immun. Eccl. 380
- Iudæi, & eorum sepulchra quoad Immunitatem, Vide in ver. *Immunitas Ecclesia quoad personas, & quoad loca.*
- 5 Iudæus, vel Paganus non acquirit inſpattronatus si Ecclesiam fundet, vel construat, in c. Nobis, n. 7. de Iurepatr. 271
- 5 Tenetur tamen eam dotare, ibidem num. 9. pag. 251
- 5 Iudæus, vel Paganus puerum baptizans, aut ieuans de sacro fonte non contrahit cognationem spirituales, ibidem n. 8. 251
- 6 Iudæorum bona, qui facti sunt christiani, & postea labuntur in hæresim, reſeruantur filiis Catholicis, in cap. Vergentis, num. 19. de Hæret. pag. 319
- 6 Iudæus, qui percussit Clericum, temporaliter punitur, vel interdicitur commercio donec satisfaciatur, in cap. Postulasti, num. 1. de Iudæis. pag. 250
- Iudicis officium,*
Vide in ver. *Officium Iudicis.*
- Iudex infirmus,*
Vide in ver. *Infirmitas.*
- Iudex, communis.*
- 3 Index maior quomodo possit se subijcere minori in iurisdictione contentiosa, in cap. Significasti, n. 76. de elect. 18
- 5 Iudici suspecto de iure civilis Episcopus datur adiunctus, in cap. Nullus, nu. 32. de Regular. pag. 6
- 4 Iudex dicitur habere dignitatem, in c. Ad hæc, n. 27. de præben. 105
- 3 Iudicem qui tentat corrumpere, si tem perdit, siue priuata sit lis, siue publica, siue fiscalis, in cap. Peruenit, il primo, num. 16. de testib. cogent. pag. 202
- 7 Iudex suum non tamen tibi denegat auxilium, in c. Sacro, n. 52. de sent. excom. 203
- 3 Iudex qui male iudicauit qualiter sit puniendus, in c. Dilectus, il secondo, num. 4. de Reſcript. pag. 248

- 1 Index inquisitor veritatis debet cuncta rimari, nec se adstringere ad vnam speciem probationis, in c. Ne inuitatis, num. 108. de Constitut. pag. 53
- 2 Index cum variz sunt opinioniones, nec discernitur quæ fideior, si vnam sequatur, an faciat litem suam, ibid. nu. 170. 63
- 3 Index condemnando innocentem peccat contra proximum, absolviendo nocentem peccat contra Rem publicam, ibid. n. 201. 66
- 4 Satius tamen est impunitum relinqui facinus nocentis, quàm innocentem damnari, ibidem num. 203. & 267. 66
- 5 Index potest differentiam diuidere si opinio, & veritas se inuicem confundant, ibidem n. 236. pag. 73
- 6 Iudicem posse iudicare pro parte minus probabili offenditur esse absurdum, io d. c. Ne inuitatis, num. 298. & num. seqq. & n. 353. 89
- 7 Index cum Minister Dei, & debet confirmare iudicium cum veritate, ibid. nu. 299. 89
- 8 Nec potest contra eam pronunciare cum libera conscientia, & secuta, ibidem num. 300. pag. 89
- 9 Index glossis discrepantibus eligere debet opinionem, cui magis ratio intellectus sui consentit, ibidem nu. 343. 105
- 10 Index spectare non debet, an probationes Fisci præponderent probationibus rei, sed an ex processu resuiceat probatio sufficiens ad condemnandum, ibid. num. 358. & seqq. 107
- 11 Index absoluto processu offensiuo, & defensiuo quomodo se debent gerere in reo condemnando, vel absolviendo, ibid. nu. 363. 107
- 12 Indices proximiores esse debere ad absolvendum, quàm ad condemnandum, & consimiles regulæ quomodo habeant locum, ibid. num. 367. pag. 108
- 13 Index ex officio potest recipere testes non obstante partium iuramento, quod veritas aliter probari non possit, quom per scripturam, in c. Sicut, nu. 24. de Probat. 164
- 14 Index Ordinarius si dicat se procedere autoritate delegata, quam non habet, an sententia sustineatur, & quid in casu conuerso, io cap. Ex parte, n. 39. de Arbitr. 616
- 15 Index non impartitur officium suum nisi volenti, & consentienti, in c. Venerabilis, num. 21. de iudicij. 38
- 16 Index debet litem breuitati studere, & artibus litigatorum occurrere, ibidem num. 23. 38
- 17 Index debet iudicare secundum acta, & probata, in cap. Sacro, num. 36. de senten. excomm. pag. 201
- 18 Index suum, non tamen denegat auxilium, ibid. num. 52. 203
- 19 Index supplet ex officio vbi vetitur periculum animarum, ibid. num. 53. 203

Index quoad appellationem.

- 1 Iudici etsi non fiat iniuria per appellationem, sit tamen aliquale præiudicium ex retractione sententiz, in cap. Dilectus, il terzo, nu. 3. de Rescripti. 247
- 2 Index à quo regulariter non est citandus in causa appellationis si processerit per inquisitionem, seu ad instantiam partis, ibidem num. 4. pag. 248

- 3 Secus si ex officio, ibidem num. 6. 248
- 4 Iudicis appellationis iurisdicchio expirat per sententiam, in c. Irrefragabili, s. Caterum, nu. 34. de offic. ordinar. 456
- 5 Index appellationis iustificato grauamine anie, diffinitum an debeat principalem causam remittere ad Ordinarium, in c. Super eo, il secundo, n. 45. de appellat. 245
- 6 Index datus cum clausula *appellatione remota*, an hodie teneatur deserte appellationi ex causa probabili, quæ à iure non indulgetur expressè, & an hoc cap. sit correctum per c. Ut debitus, infra eod. in c. Pastoralis, num. 26. de appellat. 252
- 7 Index admitti debet ad defendendam sententiam suam, in cap. Dilectus, il primo, num. 2 de Rescripti. 247

Vide in ver. *Appellatio*.

Iudicis arbitrium.

- 1 Index ex magna causa potest transgredi Canones, in c. Canonum statuta, num. 108. de Constitut. 29
- 2 Contrarium, ibid. num. 114. vsque in finem, pag. 29
- 3 Indices ex causa potestatem habent pœnas temperandi, ibid. nu. 116. 30
- 4 Index ob publicam salutem potest recedere à iure communi, in c. Audiuimus, num. 42. de Reliq. & vener. Sanctor. 334
- 5 Contrarium, ibidem num. 69. Declaratur, ibid. n. 49. & 70. 334
- Vide in ver. *Index quoad pœnas*; Et in ver. *Arbitrium*.

Iudicis competentis.

- 6 Index tam Ecclesiasticus, quàm laicus est competens in causis mixti fori, & est locus præuentionis, io cap. Peruenit, num. 39. de Adulter. pag. 287
- 7 Index an possit cognoscere de delicto suæ familiariz, in cap. Cum contingat, num. 22. de for. compet. 88
- 8 Index vbi negatur qualitas iurisdiccionem tribuens potest de qualitate illa summarie cognoscere vi videtur an sua sit iurisdicchio, in cap. Si Clericus, num. 8. & 10. de for. compet. pag. 65
- 9 Declaratur, ibidem nu. 15. 65
- 10 Opinio Bartoli, & Iacobi de Arena, quod sufficiat sola allegatio qualitatris tribuentis iurisdiccionem, etiamsi negetur ab aduersario, refellitur, ibid. n. 9. 65
- 11 Index cuius iurisdicchio negatur cognoscere potest an sua sit iurisdicchio, ibid. n. 11. 65
- 12 Index debet prius cognoscere an quis contraxerit, vel deliquerit in suo territorio, si hoc negatur ad eius iurisdiccionem dedinandum, ibid. num. 13. 65
- 13 Index Ecclesiasticus cognoscit si laicus negat raptum, vel iniuriam in bonis Ecclesiæ, ibidem num. 18. 66
- 14 Iudicis est non tantum æstimare, sed etiam pronunciare an sua sit iurisdicchio, in c. Significandus, num. 19. de offic. Deleg. 411
- Causæ contra debitores, & emphyteutas, conuictos, & censuarios menz Episcopalis.

INDEX RERV M,

Vide in ver. *Index Ecclesiasticus in laicos.*

- 7 De qualitate iurisdictionem tribuente ante omnia constare debet, in c. Contingit, il secundo, num. 23. de sent. excom. 181

Index quoad compromissum.

- 1 Iudex non potest partes cogere, vt in seipsum compromittant, in cap. Ex parte, num. 26. de Arbitr. 614
2 Iudex in quem initum est compromissum an in dubio censeatur iudicare vti iudex, an vero vti arbitrer, ibidem num. 34. & seqq. vique in finem. 615
3 Iudicis, & arbitri, seu arbitratoris potestas potest simul concurrere, ibid. nu. 41. 616
Vide in ver. *Compromissum.*
3 Iudex contractus non potest absentem directè de debito condemnare nisi reus esset præsentis, vel ibi aliquando comparuisset, in cap. Licet, num. 17. de foro. compet. 80
3 Potest contrahentes citare extra locum, & diocesim contractus, ibid. n. 18. 80

Index in criminalibus.

- 1 Iudex non potest ad ordinariam, & specialem inquisitionem contra aliquem procedere nisi quàm si in insinuatione præcedente, in c. Perniciosam, num. 3. de offic. Ordinar. 427
6 Iudex in iudicio inquisitionis locum accusatoris non tenet, in cap. Qualiter, & quando, il secundo, num. 16. de Accusationibus. 123

Vide in ver. *Inquisitio.*

Et in ver. *Fama.*

- 6 Iudex quot modis procedere possit super crimine, ibid. n. 34. 125
6 In Romana Curia agitur de crimine duobus modis, ibidem num. 36. 125
6 Iudex inquirens ex mero officio recipit iuramentum ab illis, contra quos est facienda inquisitio, secus si ad alterius instantiam, ibid. nu. 63. pag. 128
6 Iudex procedens super crimine ex officio, non tenetur recipere probationes super forma, sed satis est, vt de ea sibi constet, ibid. num. 64. pag. 128
6 Iudex procedens ad instantiam alterius admittit probationes super bona fama, secus quando procedit ex officio, ibid. nn. 65. 128
6 Iudex in iudicio denunciationis non debet penam ordinariam imponere, sed ad penitentiam compellere, ibid. num. 78. 129

Vide in ver. *Denunciatio.*

- 3 Index delicti an possit citare extra territorium, in cap. Licet, num. 4. & 15. de foro compet. pag. 79

Vide in ver. *Exempti.*

- 3 Iudex Delegatus in causa sibi commissâ fungitur vice Papæ, & est maior Ordinarius, in c. Cum venissent, num. 36. de iudic. 24
7 Iudex Delegatus, vel Ordinarius an possit mittere in possessionem bonorum laicalium super quibus sententiam tulit, in cap. Licet, n. 17. & 20. de pen. 94
4 Iudex Delegatus nulliter procedit extra fines delegationis, in c. Nullus, num. 50. de Paroch. pag. 382
3 Post latam sententiam si victus inquietat victo-

rem inducitur in possessionem, an possit de iniuria huiusmodi cognoscere, in cap. Magnus, num. 91. de oblig. ad ratioe. 357

Vide in ver. *Delegatus.*

Iudicis deputatio.

- 3 Iudices in causis civilibus vt deputari possint regularibus à Magistrato seculari, quæ debeant concurrere, in cap. Si Clericus, n. 40. & 45. de foro compet. 68
3 Iudex an dari debeat de partium consensu, in cap. Si quis, n. 7. de foro compet. 47
3 Et quid seruet Curia, ibidem num. 8. 41

Iudex Ecclesiasticus in Clericos.

- 1 Iudex Ecclesiasticus cognoscit de Clericis viuis, & mortuis, in c. Ecclesia Sanctæ Matris, n. 12. de Constitut. 162
2 Cognoscit tantum an Clericus fuerit ordinatus in fraudem, an duxerit vnicam, & virginem, & an inuenerit in habitu, & tonsura, & interrim iudex laicus conquisit, in cap. Magnus, num. 74. de oblig. ad ratioe. 353
3 Iudex ecclesiasticus qui sine permisso Episcopi distringit Clericum alterius iurisdictionis, excommunicatus est, in c. Nullus, nu. 8. de foro compet. 52

Vide in ver. *Clericus quoad fori privilegium.*

Index ecclesiasticus in laicos.

- 6 Iudex ecclesiasticus in causis spiritualibus, vel mixti fori non potest de iure communi procedere ad capnam contra laicos, in cap. Peruenit, n. 12. de Adulter. 181
6 Contrarium, ibid. num. 18. 181
6 An possit mittere in possessionem corporalem bonorum laicalium, ibidem num. 16. 183
6 Non potest penam mortis infligere, sed debet reum sue Clericum, siue laicum tradere Curia seculari, ibid. num. 21. & 27. 214
3 In terris Imperij regulariter non se ingredit contra laicos in delictis non ecclesiasticis aut mixtis, in cap. Perniciosam, nu. 14. de off. Ordinar. pag. 427
3 Procedit tantum in crimine adulterij quando agitur ad separationem thori, ibid. num. 17. pag. 428
3 Potest procedere ad obseruantiam pacti etiam contra laicum, in c. Antigonus, n. 9. de pactis. pag. 533
7 Pro criminibus ad eius forum spectantibus potest punire laicum etiam sibi in temporalibus non subiectum, in c. Licet, num. 7. de penis. pag. 93
7 In criminibus sui fori non potest laicos carceribus mancipare, ibid. n. 16. 93
7 Contrarium, ibid. num. 20. 93
3 Ad iudicem ecclesiasticum spectat tam cognitio, quàm executio in causis civilibus, vel criminalibus, in quibus laici forum Ecclesiæ foriuntur, ibid. n. 25. 95
7 Iudex ecclesiasticus in causa restitutionis dotis an possit sententiam exequi in bonis laicalibus ibid. num. 24. 95
3 An teneatur stare sententie iudicis laici contra Clericum, qui dum laicus esset, in exilium dgm-

dammatus fuit pena a diebta in cafu transgref-
fionis, in cap. Magnus, num. 91. de oblig. ad
ratioc. 357

- 3 Index fecularis quando dicatur negligens ad ef-
fectum vt Index ecclefiafticus procedere de-
beat in cafus miserabilium personarum non
pauperum, in cap. Significantijs, nu. 70. de
off. Delegar. 417

- 2 Et quid fi fit fufpectus de malitia, ibid. num. 71.
pag. 417

- 3 Index ecclefiafticus potest de quafione tempo-
rali cognoscere incidenter, vel per reconuen-
tionem, in cap. Tua, num. 31. de ordin.
pag. 133

Vide in ver. *Laicus*.

- 3 Index ecclefiafticus est index ordinarius in cau-
fis contra debitores, emphyteutas, coadiuto-
res, & censurarios menfa Episcopalis, in cap.
Nofti, n. 22. de elec. 64

- 3 Index ecclefiafticus cognofcit fi laicus neget ra-
ptum, vel inuafum in bonis Ecclefie, in c. Si
Clericus, n. 8. de foro compet. 66

Index quoad executionem.

- 6 Index qui habet potestatem cognoscendi, an
etiam habeat exequendi, in c. Peruenit, n. 22.
de Adulter. 184

- 7 Index ecclefiafticus in causa reftituitis dotis
an poffit fententiam exequi in bonis laicalibus
in cap. Licet, n. 24. de penis. 95

Vide in ver. *Executio*.

Index in causa propria.

- 3 Index nemo effe potest in causa fua, in c. Nofti,
num. 8. de elec. 62

- 3 Et qui ius fibi dicit in re fibi debita cadit a iure
fuo, ibid. num. 8. 63

- 3 Imperator potest effe index in causa fidei, ibid.
num. 9. 63

- 3 Inferior a Papa regulariter non potest effe iu-
dex in causa propria, ibidem num. 15. 63

- 3 Sed Papa regulariter contra, ibidem num. 16.
pag. 63

- 3 Qui tamen causas proprias ex confuetudine
alijs delegat, ibidem num. 17. 63

- Episcopus an poffit effe iudex in causa fua Ec-
clefie, vel menfa,

Vide in ver. *Episcopus quoad iurisdictionem,
& iudicia*.

- Vicarius in causa menfa Episcopalis,

Vide in ver. *Vicarius Episcopi*.

Index super incidenti.

- 3 Index hreditatis cognofcit incidenter de causa
ftatus, licet de illa principaliter cognoscere
non poffit, in c. Tuam, n. 10. de ordin. cognit.
pag. 130

- 3 Index qui merum, & mixtum imperium non ha-
bet, ratione incidentie, vel prorogationis, non
poffit de his cognoscere, quz sunt meri, vel
mixti imperij, ibid. num. 17. 132

- 3 Index ante fententiam de petemproa exceptio-
nem cognofcit, fufficit tamen vt fuper principa-
li pronunciet, in c. Intelleximus, n. 1. de ordin.
cognit. 135

- 3 Index an, & quando fuper incidenti debeat pro-

nunciare, ibidem nu. 21. & 23. vique ad n. 32.
pag. 127

- 3 Index pronunciando fuper principali cenfetur
tacite pronunciare fuper incidenti, ibid. nu. 25.
pag. 127

- 3 Index ecclefiafticus potest de quafione tempo-
rali cognoscere incidenter, vel per recon-
ventionem, in cap. Tuam, num. 31. de ordin.
cognit. 133

Vide in ver. *Index laici quoad causas fpiri-
tuales*.

Index quoad iuris interpretationem.

- 3 Iudicibus an, & quomodo liceat intra interpreta-
ri, in cap. Cum veniffent, num. 23. & feqq.
vique ad n. 25. & n. 28. vique ad n. 44. de Iudic.
pag. 22

- 3 Iudicem oportet legum, & canonum fenfus, &
mentem ferutari, etiam pofthabita verborum
proprietas, quod fine interpretatione fieri
non potest, ibid. num. 38. 25

- 3 Index fuper paucis tantum, que iuridica fenten-
tia decidi non poffunt, debet Principem con-
fulere, ibidem num. 39. 25

- 3 Declaratur, ibid. n. 51. 25

- 3 Index in dubijs decidendis quem ordinem fer-
uare teneatur, in cap. Cum veniffent, ibid. n. 51.
pag. 27

Vide in ver. *Concilium Tridentinum*.

Et in ver. *Interpretatio*.

Index laici, communia.

- 6 Indices feculares poffunt compelli per ecclefiam
ad iuftitiam faciendam, in cap. Vergentis, n. 6.
de Hæret. 218

Index laici quoad causas fpirituales.

- 3 Index laicus de quafione fpirituali nec princi-
paliter, nec incidenter potest cognoscere, in
cap. Tuam, num. 9. & n. feq. & n. 25. de ordin.
cognit. 130

- 3 Index laicus coram quo incidit quæftio nara-
lium, cur debeat fuper federe in causa hæredi-
tatis, ibid. n. 16. 132

- 3 Index ecclefiafticus coram quo pendet quafitio
incidens præiudicialis, potest inhibere iudici
laico, ne interim procedat, aut proceffum
inchoet fuper principali, ibidem num. 20.
pag. 131

- 3 Et inhibicio fieri potest fine causa cognitione,
ibid. num. 21. 131

- 3 Et an proceffus ante inhibitionem fit nullus par-
te opponente, vel appellante, ibid. num. 23.
pag. 131

- 3 Index laicus non potest etiam incidente cognos-
cere de exceptione excommunicationis fi-
monie, vel intrufionis, ibid. n. 28. 132

- 3 Et quid in periculo, ibid. num. 29. 132

- 3 An poffit incidenter cognoscere de causa legi-
timizatis, fi controuerfia non in iure, fed in fa-
cto confiftat, ibid. n. 36. 133

- 3 Index laicus coram quo aliquis accufatur de
adulterio, fi opponatur quod matrimonium
fit contractum, debet hunc articulum ad Epi-
scopum remittere, ibid. n. 43. 134

- 3 Etiam incidenter non potest cognoscere de
quæ-

INDEX RERVM,

- questione facti, an quis sit simoniacus, intrusus, vel baptizatus, ibid. num. 49. & 51. 136
- 3 Nec incidenter potest cognoscere de questione facti, an captus incedit, in habitu, & tonsura, ibidem num. 53. 136
- 3 In spiritualibus iudex secularis est competens si cadant in laicum actum, & questio sit super facto, aliis secus, secundum distinctionem. Ancharan. ibid. num. 46. 135
- 3 Sed contra, ibid. num. 49. & seqq. usque ad n. 61. pag. 135

Vide in ver. *Iudex super incidenti*.

Et in verb. *Latus*.

Et in ver. *Iudex laici in Clericos*.

- 7 Parliamentis Dolems dictum circa censuras à iudicibus Ecclesiasticis latus, improbat, in c. Sacro, num. 31. de sent. excomm. 201

Iudex laici in Clericos, & Ecclesias.

- 2 Iudex laicus qualiter, & quando possit procedere contra Clericum ordinatum lite pendente, perstringitur octo conclusionibus ex dictis Io. Andr. & Canonistarum in c. Magus, num. 54. de obligat. ad Rariocin. & conclusiones rediguntur ad vnam, ibid. n. 55. 350
- 2 Iurisdicatio iudicis laici in causa ante Clericatum praeuente perpetuatur in Clericum propter principium habile, licet deuenierit ad causam, à quo non potuit inchoari, ibidem num. 56. pag. 350
- 3 Iudex secularis si Clericum per se distinguit, aut condemnat, excommunicari debet, in c. Nullus, n. 1. de for. compet. 52
- 3 Non potest Clericum iudicare etiam ex delegatione Episcopi, ibid. num. 7. 52
- 3 Papa an possit generaliter concedere vt iudex laicus Clericum distinguit, vel condemnat, ibid. num. 9. 53
- 3 Iudex laicus non prohibetur ex delegatione Episcopi cognoscere causam Clerici merè ciuilem, ibid. num. 10. 53
- 3 Iudices laici qui Clericos coercent, aut iudicant, dicuntur Ecclesiae Dei iniuriam irrogare, ibid. num. 11. 53
- 3 Index laicus qui sine personali distinctione Clericum condemnat, non est excommunicatus, licet excommunicari debeat, ibidem num. 13. pag. 53
- 3 Hodie secus ex Bulla Cænz, ibidem num. 14. pag. 53
- 3 Insinuando processum contra mulierem super delicto commisso cum tali Clerico, incedit in excommunicationem Bullæ Cænz, ibid. num. 31. pag. 56
- 3 Retinens in carcere Clericum deprehensum in habitu laicali an, & quando excusetur à censuris, in cap. Si quis, num. 58. de for. compet. pag. 47
- 3 Laicus nec directè, nec indirectè potest de crimine Clericorum cognoscere, in cap. Caterum, num. 30. de iudicijs. 4
- 7 Iudici seculari nefas est prohibere iudici Ecclesiastico ne quem excommunicet, vel mandare vt latam excommunicationem reuocet, in c. Sacro, num. 30. de sent. excomm. 100
- 3 Iudex ex laico non potest in Ecclesia vllam iurisdictionem exercere, in c. Inter alia, num. 99. de iur. iur. Eccles. 384

- 7 Index laicus non potest praeuenire Episcopum, in processu & sententia contra Clericum super crimine atrocissimo, nisi post adualem degradationem, & traditionem Curie seculari, in c. Nouimus, nu. 3. de verb. signif. 215

Vide in ver. *Clericus quoad fori privilegium*.

- 4 Index laicus si causam praeuenit contra Clericum in habitu non incedente, potest causam modo à persona abstinere, ad finem deducere, non obstante reasumptione habitus: si verò praeuenit personam, reasumptio habitus non impedit quominus iudicium contra personam prosequi valeat, in c. Ioannes, num. 6. de Cler. coniug. 28
- 3 Iudices seculares minime possunt leges Canonicas, & conciliares interpretari, in cap. Cum venissent, n. 54. de iudicijs. 27
- 3 Index laicus non potest etiam incidenter cognoscere de exceptione excommunicationis, simoniae, vel intrusionis, in cap. Tuam, nu. 18. de Ordin. cognit. 132
- 3 Et quid in periuorio, ibidem num. 29. 132
- 3 Index laicus an possit cognoscere de causa Ecclesiastica per viam reconnectionis, ibid. n. 33. & num. seqq. 132

Iudex quoad litteras Apostolicas.

- 3 Indices super dnobis litterarum Apostolicarum nullatenus possunt iudicare, seu pronunciare, sed tantum cognoscere incidenter, in c. Cum venissent, num. 41. de iudic. 25
- 3 Index in dubio arduo, & inexplicabili super litteris Apostolicis etiam incidenter cognoscere non potest, sed debent Papam consulere, ibid. num. 43. 26
- 3 Index inferior non cognoscit de questione, an confirmatio Apostolica sit valida, necne, in c. Si quis, nu. 16. de cons. vii. vel inutil. 137
- 3 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 26. 257
- 3 Index in dubijs decidendis quem ordinem seruare teneatur, in c. Cum venissent, num. 51. de iudic. 27

Iudicis officium.

Vide in ver. *Officium iudicis*.

Iudex quoad penas, & censuras.

- 7 Index Ecclesiasticus in causis criminalibus an possit penas pecuniarias infligere, in c. Licet, num. 9. de pen. 93
- 7 Quid si pro crimine Ius statuatur certam penam pecuniariam esse imponendam, ibidem num. 10. pag. 93
- 7 Et quid si Ius statuatur certam penam spiritualem, vel corporalem, non aut pecuniariam, ibid. n. 11. 93
- 7 Et quid si de pena imponenda nihil sit inter cautum, ibid. num. 12. 93
- 7 Index qui super crimine dispensare non potest, an possit penam à iure statutam in pecuniariam commutare, ibidem num. 13. 93
- 7 Index Ecclesiasticus abstinere debet à censuris etiam contra laicos vbi executio realis, vel personalis fieri potest, ibidem num. 23. 94
- 2 Index ordinatus potest contra contumaces procedere

cedere etiam per multas pecuniarias, si ille magis timeatur, in c. Irrefragabili, 6. Ceterum, num. 9. de offic. Ordinar.

1 Et quid in Iudice Delegato, ibidem num. 5. pag.

2 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 6. pag.

3 Et quid si in litteris data sit certa forma procedendi per censuram ecclesiasticam, ibidem num. 7. pag.

4 Index ecclesiasticus ubi certa poena non est à iure statuta, potest iudicialiter pecuniariam infligere, si videatur illam magis timeri, & abstinere a studio, ibid. num. 18. pag.

5 Index Ecclesiasticus qui potest super crimine dispensare, ut Episcopus, potest per sententiam suam poenam iure, vel consuetudine statutam in pecuniariam commutare, ibidem num. 19. & seqq.

6 Secus si dispensare non possit, ut inferior Prælati, Index Delegatus, ibid.

7 Contrarium, ibid. num. 22. pag.

8 Index quilibet qui potest de causa cognoscere, potest poenam à iustitiam alterare, & commutare, dummodo id faciat causa cognita, & in ipsa sententia prolatione, ibid. num. 23. pag.

9 Quod procedit eam in iudice ordinario, quam delegato, ibidem num. 24. pag.

10 Index delegatus, qui causa cognita temperat poenas à iure impositas, non excedit fines mandati, nec iura transgreditur, ibid. num. 24. pag.

11 Index etiam delegatus post Concilium Tridentinum uti non debet censuris nisi in subditum, ibidem num. 25. pag.

12 Index quibus ex causis temperare possit poenas à iure infligendas, ibidem num. 26. pag.

13 Index Ecclesiasticus post sententiam non potest poenam à iure statutam in pecuniariam commutare, ibidem num. 30. pag.

14 Nisi possit super illo crimine dispensare, ibid. num. 31. pag.

Vide in verb. *Censura*, *Excommunicatio*, *Pœna*.

Iudicis quale iudicium.

1 Index non debet iudicare secundum propriam opinionem, sed secundum decreta Patrum, & aliorum habentium auctoritatem legis concordantem, in c. Ne in iudicis, num. 10. de Constit. pag.

2 Iudicem oportet legum, & canonum sensus, & mentem seruare, etiam posthabita verborum proprietate, quod sine interpretatione fieri non potest, in cap. Cum venissent, num. 38. de iudic. pag.

3 Index super paucis tantum, quæ iuridica sententia decidi non possunt debet Principem consilium, ibidem num. 39. pag.

4 Declaratur, ibid. num. 51. pag.

5 Index an debeat iudicare secundum conscientiam, an verò secundum acta, & probata, in cap. Canonum statuta, num. 52. & seqq. de Constit. pag.

6 Iudicis conscientia triplex, ibidem num. 53. pag.

7 Index debet solam veritatem indagare pro administratione iustitiæ, in c. Falsidicus, num. 155. de crim. falsi.

Iudicis recusatio.

1 Index ordinarius quando allegatur suspectus, datur adiunctus, in cap. Notum, num. 23. de elect. pag.

Vide in verb. *Recusatio*.
Et in verb. *Visitatoris recusatio*.

Index synodalis.

7 Indices synodales an sine deputandi ab Episcopo de consensu synodi, vel de eius consilio tantum, in c. Cum olim, in secundo, num. 13. & n. seqq. usque in fin. de privileg. pag.

8 Indicum petitione omisa est nullum, in c. Olim, n. 15. de lit. contestat. pag.

9 Indicum non debet claudicare, ibidem num. 59. pag.

10 Et in c. Nullus, num. 44. de Regular. pag.

11 Iudicij verbum sapit discretionem, & arbitrium boni viri, in c. Cum aures, num. 21. de iur. patron. pag.

12 Indicum incipit à litis contestatione, in c. Tuam, n. 3. de ordi. cognit. pag.

13 Indicum Ecclesiæ aliquando sequitur opinionem, quæ saepe fallit, & fallitur, in c. Venerabili, num. 14. de Testib. pag.

14 Quod procedit etiam in Ecclesia vniuersali in his, quæ ad fidem non pertinent, ibid. num. 15. pag.

15 Declaratur, ibidem num. 43. & 44. pag.

16 Indicum aliud est secundum præsentem iustitiam, aliud secundum æternam sententiam, ibid. num. 21. pag.

17 Indicum eorum qui præsent Ecclesiæ potest errare in quibuslibet, si personæ eorum tantum respiciantur, Secus si consideretur Diuina providentia, ibid. num. 35. pag.

18 Indicum soluit vetanæ eo, qui iussit iudicare, in c. Ceterum, num. 72. de Rescript. pag.

19 Iudicandi munus magis consilio prudentis viri, quam corpore explendum est, ibidem num. 87. pag.

20 Iudicia sua non presumitur quis velle impugnare, in c. Cum olim, num. 3. de sent. & re iudicat. pag.

21 Iudicij quid sit, & unde dicatur, in c. Vestra, num. 26. de cohabit. cler. & mulier. pag.

22 Indicum duplex in quolibet ratiocinato, in cap. Ne in iudicis, num. 21. de constit. pag.

23 Indicij bonitas non consistit in sola veritate, sed in eo, quod sit firmum, & stabile, ibid. num. 87. pag.

24 Indicum fori contentiosum non differt à iudicio in foro anime quoad obligationem eligendi opinionem magis probabilem, ibid. num. 91. pag.

25 Inæqualitas in iudicijs reprobat, patijitas approbat, in c. Henricus, num. 5. de Cler. pugn. in duel. pag.

Iuramentum, communia.

6 Iuramentum non potest præstari per relationem ad scripturam iuratum, nisi fiat incontinenti, in cap. Veniens, num. 15. de cognat. spirituali. pag.

INDEX RERVM,

- 4 Iuramento Parochi super necessitate caufarum, abfentia non flatut. in cap. Relatum, n. 30. de Cler. non residen. 38
- 1 Iuramenti forma in electione Romani Pontificis que, in c. Cum dilectus, n. 54. de Conſuetud. pag. 173
- 2 Iuramentum exigi poteſt per Nuncium, ſeu Procuratorem, in c. Significati, num. 4. de elec. pag. 9
- 1 Iuramentum poteſt remitti ab eo, in cuius fauorem eſt iuratum. in c. Inter ceteras, num. 8. de reſcripte. 197
- 2 Iuramentum non violat qui in melius commutat in c. Magnus, num. 18. de oblig. ad ratiocin. pag. 342
- 6 Iuramentum facit vt aſtus etiam nullus defectu forme valeat omni meliori modo, quo poteſt, in c. Nauiganti, n. 67. de Viſur. 302
- 9 Iuramenti forma a Clemente V. preſcripta in creatione Tabellionum, in c. Sicur te, num. 19. & 55. Ne Cler. vel Monach. 425
- 3 Iuramentum eſt forius vinculum, quam confirmatio in forma communi, & firmat actum inuoluntarium, in c. Si quis, n. 31. de confirm. vtil. iuril. 158
- 6 Iuramentum eſt actus latrice, in cap. Falſidicus, n. 107. de crim. falſi. 314
- 3 Iuramentum nunquam eſt deferendum illi, contra quem vehementer preſumitur de tranſgreſſione, in c. Conſtitutis, iſſecondo, n. 7. de Appellar. 246
- 3 Conſenſus eſt de ratione intrinſeca iuramenti, in c. Veniens, num. 16. de Iureiuran. 319
- 7 Iuramentum habet vim roboratiuam, non extenſiuam, in c. Quoniam, num. 7. de priuileg. pag. 75
- 7 Et in eo ſemper intelligitur excepta Superioris auctoritas, ibid. n. 8. 75
- 2 ad Iuramentum verbale quis cogi non poteſt preceſſe, ſecus ad actuale, in cap. Sacris, n. 15. de hiis, que vi met. cauſ. 589
- 7 Iuramentum eſt vinculum perſonale nec tranſit in ſucceſſorem, in c. Cum pro cauſa, n. 27. de ſent. excom. 161
- 7 Iuramento partis quando ſit ſtandum ſuper ſcripturis deperditis, in cap. Cum olim, iſ primo, n. 7. de priuileg. 58
- 7 Iuramento damnum paſſi de rebus ſubtrahitis, vel abuſumptis ſtatut tantum contra eum, qui damnum dedit, non contra tertium, ibid. num. 3. pag. 58
- 3 Iuramentum ſuppletorium tunc demum eſt deferendum, cum alie probationes deſiciunt, dummodo tamen ſaltem ſemiheneſit ſit prolarum. in c. Sicur, n. 5. de probat. 162
- 3 Et habito reſpectu ad legalitatem perſonae, & quantitatem cauſe, ibid. num. 6. & num. ſeqq. pag. 162
- 8 Iuramentum in ſupplementum, vt deferri poſſit, que requiſita debeant concurrere, & in quibus caſibus non ſit deferendum, ibid. n. 7. pag. 162
- 3 Iuramentum non debet eſſe vinculum iniquitatis ibidem num. 19. 163
- 3 Item contra bonos mores non eſt obligatorium, ibidem num. 20. 163
- 3 Nec de reueticia ob publicam vtilitatem, ibid. num. 21. 163
- 2 Iuramentum contra publicam vtilitatem ſecun-

- dario, non autem principaliter valet, ibid. n. 22. pag. 163
- 3 Iuramentum de teſtibus non inducendis non obſtat, quin produci poſſint exuberantis fidei, & auctoritatis, ibid. n. 25. 164

Iuramentum amphibologicum, ſeu æquiuocum.

- 6 in Iuramento vti amphibologia, ſeu æquiuocatione etiam ex iuſta cauſa, vel iocoſe eſt mortale peccatum, ſi verba ex communi audientium viſu non admittant ſenſum verum, quem iurans intendit, in cap. Falſidicus, n. 145. de crim. falſi. 317
- 6 Secus ſi verba vtrumque ſenſum admittant, ibid. num. 147. & 151. 317
- 6 Quod tamen fallit in iudicio, ibid. num. 149. pag. 317
- 6 Iurare ioci cauſa Principem eſſe in oppido intelligendo piſcium eſt graue peccatum, ſed non mortale, ibid. num. 154. 308
- 6 Imò eſt mortale, ibidem n. 145. & ſeq. 308
- 6 Iurans Italico idiomate perſo cum apodrophe, vt audientem fallat, intendens ſignificare perdo io. periurium committit, ibid. num. 140. & 141. 316
- 6 Idem in eo, qui iurat per verbum vno, ſupprimendo litteram ſ, ibid. n. 141. 316
- 6 Idem in eo, qui pronunciat iuramenti verbum interrogatiue, vt contrarium ſenſum inducant, ibid. num. 145. 316
- 6 Idem in eo, qui iotendit ironice loqui ad fallendum proximum, ibid. num. 143. 316
- 6 Iurans non obligatur niſi ſecundum intentionem ſuam, ſi verba ita duplicia ſint, vt æqualiter diuerſos ſenſus exprimant, ibidem num. 147. pag. 317
- 6 Iuramenti verba ſi non admittunt ſenſum, quem iurans mente concepit, à periurio non excuſant, in cap. Falſidicus, num. 94. de crim. falſi. pag. 313
- 3 Iuramentum temerarium an, & quando repellat à teſtimonio, in c. Intimauit, n. 2. & ſeqq. vique ad n. 8. de teſtib. & atteſtat. 190
- 5 Iuramentum vbi prohibetur temerarium tantum cenſetur prohibitum, in cap. Licet, n. 3. de Regular. 83
- 3 Iuramentum in ſupplementum deſertur ſemiple- ne probanti, in cap. Cum Eccleſia, n. 12. de cauſ. poſſeſſ. & propriet. 140
- 3 Niſi aduerſarius habeat ruris aſſententiam, aut iurare velit ſe non debere, ibidem num. 19. pag. 140

Iuramentum qualiter interpretandum.

- 6 Iuramentum in ſoro Animæ an ſit interpretandum iuxta intentionem recipientis, vel iurantis, late diſtinguitur, in cap. Falſidicus, n. 66. & ſeqq. vique ad num. 80. de crimin. falſi. pag. 311
- 8 Iuramentum in conſilio animæ ſecundum iuramentum iurantis recipit interpretationem, ſed in iudicio ſecundum ius ex ſententia Innocenſij, ibid. n. 73. 311
- 6 Contrarium, ibid. n. 74. 311
- 6 Declaratur, ibid. num. 76. 311
- 6 Iuramentum ſi non ſit eadem intentio iurantis, & ſuſcipientis in ſoro animæ accipiendum, eſt.

est iuxta sanum intellectum eius, qui dolum non adhibet, ibid. num. 76. & 80. & num. 161. vers. Non oblat secundum. 312

6 Iuramentum est accipiendum iuxta propriam, & communem verborum intelligentiam, ibidem num. 146. 317

6 Iurantis intentio non est ita attendenda, vt sit in libertate sua exponere verba vt vult, sed secundum id, quod communiter intelligitur, ibid. num. 75. 312

6 Iurantis, & recipientis simplicem intentionem, considerat Deus, & ex parte vtriusque artem aspernatur, & odit, ibid. num. 77. 313

Vide in ver. *Iuramentum artificiosum.*

Et in ver. *Iuramentum amphibologium.*

7 Iuramentum non extenditur ad ea, de quibus non fuit verisimiliter cogitatum, in c. Veniens, n. 11. & 24. de Iurciuran. 319

7 Iurans patere mandato alicuius si precipiatur aliquid, quod non aduersetur priori iuramento, sed tamen sit ita graue, vt de eo verisimiliter non cogitauerit, an teneatur illud seruare, ibid. n. 15. & seqq. 319

7 Consequens est de ratione intrinseca iuramenti, ibidem num. 16. 319

7 Iuramentum non extenditur, nisi ad rationabilia, possibilia, & honesta, ibidem num. 18. pag. 320

7 Iurans stare mandato Episcopi, & non appellare si Episcopus precipiat vt renunciet beneficio, appellare potest, nec est opus petere relaxationem a iuramento, ibid. n. 19. 320

7 Iurans petere reductionem ad arbitrium boni viri si enormiter laesatur, potest illam petere iuramento non obstante, ibidem n. 20. 320

7 Etiam si dictum fuerit, vt Compromissarius possit enormiter laedere, ibid. n. 21. 320

7 Iuramentum generaliter praestitum de parendo mandatis alicuius non extenditur nisi ad ea, de quibus cogitandum est, vel debuit merito cogitari, ibidem n. 24. 320

7 Iuramentum specificae praestitum in foro animae iuxta intentionem virtutis, recipit interpretationem, ibidem num. 26. 320

7 Procedit quando inrans dolum adhibet; alioquin interpretatur secundum sanum intellectum suscipientis, ibid. n. 26. 320

7 Iuramentum in foro indicialis recipit interpretationem, secundum ius, ibid. n. 27. 320

7 In Iuramento, & voto semper intelligitur excepta Superioris auctoritas, in c. Non est vobis, n. 15. de Regular. 327

7 Iuramento obligatus ad aliquid scribendum prohibetur ingredi Religionem, ibid. num. 19. pag. 327

7 Iuramentum non porrigitur ad incogitata, in c. Cum venissent, n. 32. de Instit. 327

7 Iuramentum habet taceam conditionem rebus sic stantibus, ibid. n. 34. 327

7 Iuramentum habet vim roboratiuam, non extensiuam, in c. Quoniam, n. 7. de Priuileg. pag. 327

7 Et in eo semper intelligitur excepta superioris auctoritas, ibid. num. 8. 327

6 Iuramentum debitoris habet tacitam conditionem si creditor in eodem statu manserit, in c. Absolutus, n. 9. de Hæret. 323

Vide in ver. *Debitor.*

Repertorium in 2. libro Decret.

Iuramentum qualiter praestandum.

7 Iuramentum praestari non potest per relationem ad scripturam iuratam, in cap. Cum pro causa, n. 17. de sent. excom. 161

7 Pro forma exigit specificam mentionem, & formalitatem verborum, ibidem num. 18. pag. 161

7 Praestari debet corporaliter, & requirit pro forma taceam scripturarum, ibidem num. 20. pag. 161

7 Subdictione, &c. non includitur, ibid. num. 22. pag. 161

7 Nec sub obligatione Camerali, ibid. num. 23. pag. 161

7 Iuramentum fidelitatis, de quo, in c. Ego N, de iurciur. est ligium, & praestatur ab Episcopis semel tantum in actu consecrationis, non autem in visitatione Liminum, in deap. Ego N, n. 71. de Iurciur. 317

7 Iuramentum fidelitatis prohibetur Clericis praestare laico, a quo nihil habet temporale, in cap. Sicut te, n. 13. Ne Cler. vel Monach. pag. 324

7 Iuramenti forma septem capitula continens, secundum quam Papæ iurant Episcopi, in c. Ego N, n. 1. de Iurciur. 309

7 Iuramentum quod Episcopi praestant Papæ in actu consecrationis est ligium, ibid. num. 71. pag. 317

6 Iuramenti finis est determinata veritatem aperire, in cap. Falsidicus, n. 22. & n. 133. & seqq. de crim. falsi. 308

6 Iuramentum quoad hunc finem aduersatur non inducit mortale peccatum in materia leui, ibid. d. num. 133. 308

6 Contratiui, ibid. n. 137. 308

6 Iuramentum institutum est non per quod se homines fallant, sed per quod quisque in alterius notitiam cogitationes suas proficiat, ibidem num. 133. 310

Iuramenti implementum.

7 Inrans non venire contra contrarium an sit perinurus si petat pretium suppleri, vel contrarium rescindi, in cap. Inter ceteras, num. 5. de refer. pag. 197

6 Iurans enim aliqua contrahere si non subest impedimentum, per censuram ecclesiasticam, contrahere compellitur, in c. Ex litteris, si secundo, n. 1. de sponsal. 6

6 Etiam post Concilium Tridentinum quod de sponsalibus nihil statuit, ibid. num. 2. 6

7 Iuramentum licitum transgrediens est periculosius, & mortaliter peccat, in c. Veniens, n. 12. de Iurciur. 319

Iuramentum quando obligatorium, & licitum.

7 Iuramentum a quacunque lege etiam Canonica, imo & Diuina prohibitum seruandum est si fieri potest sine interitu salutis aeternae, in c. Non sine, n. 25. de Arbitr. 599

INDEX RERV M,

- 5 Iuramentum, & vorum non ligant cum sine interitu salutis corporalis seruari non possunt, in c. Concilium, n.7. de obser. leiuu. 343
- 2 Iuramenta contra vtilitatem Ecclesie periuria, potius dicenda sunt, in c. Veniens, num. 20. de Transact. 571
- 3 Iuramentum Prælati de non repetendis iuribus Ecclesie suæ non valet, ibid. num. 21. 571
- 3 Iuramentum de non testificando contra aliquem non est obligatorium, & cur. in cap. Constitutus, il primo, num. 3. & seq. de testib. & attestat. 193
- 3 Iuramentum de testimonio contra aliquem non ferendo est illicitum, ac temerarium, in cap. Peruenit, il primo, num. 5. de testib. pag. 201
- 3 Iurare in quibus casibus liceat, in c. Significasti, num. 8. de elec. 9
- 6 Iurans falsum super lapidem periurus est, in cap. Falsidicus, num. 68. de crim. falsi. 311
- 3 Iuramentum de parendo alicuius mandato non est seruandum si præcipitur aliquid, quod obuiet iuramento prius licite facto, in c. Veniens, num. 1. & 12. de Iureiuran. 219
- 3 Et quid si obuiet promissioni non iuratur, ibid. num. 23. 219
- 3 Iuramentum non est obligatorium quando seruari non potest sine interitu salutis æternæ, ibidem num. 14. 219
- 3 Casuum fortuitorum renuntiatio non valida iuramento ob defectum consensus, ibidem num. 17. 220
- Vide in ver. *Periurium*.
Et in ver. *Iuramentum amphibologicum*.
Et in ver. *Iuramentum artificiosum*.
- 4 Iuramentum à Prælato præstitum in damnum Ecclesie ab ipso Prælato seruandum est, in cap. Cum venissent, num. 22. de Instit. 227
- 4 Si sit separabile à præiudicio Ecclesie, aliàs fecus, ibid. num. 28. 227
- 4 Iuramenta non sunt, sed periuria, quæ contra vtilitatem Ecclesie attentantur, ibid. num. 23. pag. 227
- 4 Iuramentum præstitum ab Episcopo Antuerpiensi de seruandis consuetudinibus, & priuilegijs Collegiatæ Ecclesie an post erectionem d. Ecclesie in Cathedralem obstat quominus Episcopus vti possit sua iurisdictione in eiusdem Ecclesie Capitulum, & personas eiusdem ciuitatis, ibid. nu. 24. 227
- 4 Iuramentum generale de obseruandis priuilegijs an extendatur ad reuocata, ibidem num. 25. & 25. 227
- 4 Iuramentum de seruando statuto tollitur per statuti reuocationem, ibidem num. 26. & 36. pag. 227
- 4 Iuramenta ab Episcopis præstata in materia visitationis, ac priuationis Capitularium suos obligant auctores, ibid. nu. 31. 227
- 4 Iuramentum non porrigitur ad incogitata, ibid. num. 32. 227
- 4 Iuramentum per relationem ad aliud perinde habetur, ac si esset præstitum super re certa, per se, ibid. num. 33. 227
- 4 Iuramentum habet tacitam conditionem tebus sic stantibus, ibid. n. 34. 227

Iuramentum artificiosum, vel per subauditionem.

- 6 Iuramentum quoties exigitur ad faciendum, peccatum, potest quis iurare se facturum, subintelligendo intra se si absque peccato id sibi licuerit, in c. Falsidicus, num. 45. de crim. falsi. 310
- 6 Contrarium, ibid. num. 80. vsque in fin. 310
- 6 Iuramentum artificiosè compositum ad fallendum proximum accipit Deus, secundum quod is, cui iuratur, intelligere debet iuxta rectam intelligentiam verborum, ibidem num. 80. pag. 312
- 6 Iuramentum in quacunque materia est mortale, si verba sunt falsa, num. 86. 313
- 6 Iuramenti verba si non admittunt sensum, quem iurans mente concipit, à periurio non excusant, ibid. nu. 94. 313
- 6 Iuramento firmare id, quod nihil est, periurium est, ibid. num. 102. 314
- 6 Iuramenti cui veritas non est comes, est periurium, ibidem n. 110. & 113. 314
- 6 Iuramentum institutum est, non per quod se homines fallant, sed per quod quisque in alterius notitiam cogitationes suas proferat, ibid. num. 133. 316
- 6 Iuramenti finem destruit modus iurandi per internas subauditiones verborum sensum inuerentes, ibid. num. 135. 316
- 6 Iuramenti comes principalis est veritas in audientis notitiam delata, ibidem num. 136. pag. 316
- 6 Iurans falsum subaudiendo aliquid in mente, quod reddat sensum verum, an peccet mortaliter, in c. Falsidicus, n. 20. & n. seqq. vsque in fin. de crim. falsi. 308
- 6 Quid si id faciat sine iusta causa, ibid. num. 26. & seqq. vsque in fin. 308
- 6 Iurare ioci causa Principem esse in oppido, intelligendo dictum est graue peccatum, sed non mortale, ibid. num. 24. 308
- 6 Imo est mortale, ibidem num. 245. & seqq. pag. 308
- 6 Iurare falsum ex iusta causa subaudiendo aliquid in mente, quod reddat sensum verum, nullà esse culpam qui auctores senserint, ibid. num. 26. 308
- 6 Et quibus fundamentis, ibidem num. 27. & seqq. vsque ad num. 55. 308
- 6 Iurare se aliquid nescire, quod expedit sub secreto tegere subaudiendo in mente ita verexpediat reuelare, multi opinantur non esse periurium, ibid. nu. 36. 309
- 6 Idem in eo, qui coactus iurat se pecuniam soluturum, subaudiendo intra se, si erit debitor, ibid. num. 37. 309
- 6 Idem in eo qui per metum iurat se accepturum aliquam in vxorem, subintelligendo, si mihi placuerit, ibidem num. 38. 309
- 6 Idem in muliere, quæ sciens occultum impedimentum dirimens metu excommunicationis iurat se velle viro cohabitare, subaudiendo si mihi licebit, ibidem nu. 39. 309
- 6 Idem in eo, qui pecunia egens iurat se illam non habere intelligendo ad mutuandum, ibid. 309

- ibidem num. 40. 309
 6 Idem in adultera, quæ iurat se adnigerium non commisisse, subaudiendo in alio die, vel loco, ibidem num. 41. 309
 6 Idem in Clerico, qui vt se eximat ab indebita solitione Gabelæ iurat se nihil portare, subaudiendo ex quo Gabelam soluto teneatur, ibidem num. 42. 309
 6 Idem in viatore veniente ex loco, qui peste infectus creditur, & iurat se inde non venire, subintelligendo tanquam ex loco infecto, ibid. num. 43. 309
 6 Idem in penitente, qui malè interrogatus à sacerdote, falso negat se confessum fuisse aliquod peccatum, subaudiendo ita vt illud dicere teneatur, ibid. num. 44. 309
 6 Iurans falsum in iudicio ex iusta causa subaudiendo in mente aliquid, quod reddat sensum verum, non peccat secundum aliquos, ibidem num. 49. 310
 6 Idem putans in eo, qui occidit hominem ad sui defensionem, vel putans esse feram, & negat in iudicio se occidisse, intelligendo intra se de facto criminoso, ibid. n. 50. & 127. & 153. & seqq. 310
 6 Idem in eo, qui vt sibi satisfaciatur de iusta taxa, negat in iudicio se fraudasse, intelligendo, ita vt deliquerit, ibid. n. 51. 310
 6 Idem in eo, qui vt se eximat ab imputatione homicidij, quod non commisit, in iudicio negat gladium repertum penes cadaver esse suum, subaudiendo in mente, quatenus est iudicium illius delicti, ibid. num. 52. 310
 6 Idem in eo, qui ad sui sustentationem abscondit bona, ne à creditoribus capiuntur, & negat iudici se illa habere, subaudiendo ita vt teneatur manifestare, ibid. n. 53. 310
 6 Idem in eo, qui cum pecunias mutuo acceptas restituerit, in iudicio negat mutuum, subintelligendo ita vt teneatur solvere, ibidem n. 54. pag. 310
 6 Contrarium in prædictis, ibid. num. 110. & 149. pag. 310
 6 Iurate falsum subaudiendo aliquid in mente, quod reddat sensum verum, esse peccatum mortale, latissimè ostenditur, ibid. n. 79. & seqq. vsque ad n. 138. 312
 6 Iurat in dolo, in cuius mente est non sic se facturum vt promittit, ibid. n. 104. 314
 6 Iurans falsum in iudicio, & subaudiens in mente verum, est obnoxius Deo, ibidem n. 140. pag. 315
 6 Item iudici, ibid. n. 131. & seqq. vsque ad n. 132. pag. 315
 6 Item parti, ibid. num. 132. & seqq. 315
 6 Iurans alta voce aliquid falsum, & superaddens aliquid voce submissa, & imperceptibili, quod reddat sensum verum, mortaliter peccat, ibid. num. 138. 316
 6 Opinio adstruens perjurium non esse, verbis falsum iurate, & interna subaudiendo verum concipere, est probabilis, & ideo eligi potest, licet opposita sit probabilior, & tutior, in cap. Falsidicus, num. 35. de crim. falsi. 319
 6 Contrarium, ibid. n. 166. 309
 6 Iurij appellatione quid veniat, in c. Ad huc n. 24. de off. Archid. 377

Iurisdiclio communis.

- 1 Iurisdiclio siue ordinaria, siue delegata solo verbo committitur, & reuocatur, potestas Ordinarius fecit, in cap. Aqua, num. 4. de consecr. Eccles. 189
 1 Iurisdictiones omnes sunt principaliter apud Principem tanquam apud fontem, in c. Quoniam, num. 64. de Constit. 186
 2 Iurisdiclio haberi potest ab alio immediate dupliciter in c. Petrucio sam. nu. 30. Offic. ordinar. pag. 419
 1 Iurisdiclio omnium Prelatorum Ecclesie dependet ab Ecclesia Romana non modo quoad executionem, sed etiam quoad substantiam potestatis, ibid. num. 38. 419
 2 Iurisdiclio non est sine subditis, ibidem num. 42. & seq. 420
 1 Iurisdiclio non potest esse nisi in subiecto, & coheret persona, ibidem num. 49. 423
 2 Iurisdiclio non debet esse vaga, & incerta, ibid. num. 53. 421
 3 Iurisdiclio si fundetur super sola dabitate qualitatibus iurisdictionem tribuentis, negatio qualitatibus nihil operatur, sed satis est illam in libello allegare, in cap. Si Clericus, num. 16. de foro compet. 466
 3 Vt si negetur Clericus, vel contractus viuaris, aut matrimonialis, ibid. n. 17. 466
 7 Iurisdiclio multoties conceditur ad cognoscendum, non autem ad exequendum, vel personaliter distinguendum, in cap. Cum capella, num. 13. de privileg. 60
 1 Iurisdiclio an sit indissolubilis, in cap. Statuimus, num. 47. de supplend. neglig. prelator. pag. 174
 3 Iurisdictionis verbum intelligitur de ordinaria, in cap. Significasti, num. 3. de for. compet. pag. 94
 1 Iurisdictionem multoties habet quis habitu, licet non actu, in c. Cum olim, num. 8. & 39. de maior. & obed. 512
 1 Iurisdiclio tribuit ad limites consuetudinis non competit nisi probata consuetudine, in c. Cum ab Ecclesiae, num. 28. de offic. Ordinar. pag. 423
 3 Iurisdiclio in temporalibus habita est penes Ecclesiam, in c. Tuam, num. 32. de ordin. cognit. pag. 123
 3 Iurisdiclio bassa facilius præscribitur, quam maiorem imperium, in c. Cum olim, num. 19. de prescript. 127
 2 Iurisdictione concessa censetur concessa omnia, sine quibus iurisdiclio explicari non potest, in c. Cum ex iurando, n. 31. de Nou. oper. nunc. pag. 31
 7 De qualitate iurisdictionem tribuentem ante omnia constare debet, in c. Contingit, il secundo, num. 23. de sent. excom. 181
 3 Iurisdiclio spiritalis, & temporalis à Deo sunt distinctæ, in c. Conquestus, num. 60. de setijs. pag. 123
 2 Iurisdictiones sunt principaliter apud Principem tanquam apud fontem, in c. Petrucio sam. n. 39. de offic. Ordin. 46
 1 Iurisdiclio ordinaria ad sui essentiam non requiritur

INDEX RERVM,

rit territorium, in cap. Post effusionem, n. 4. de Probar. 165

3 Iurisdicção acquiritur deuolutione, delegatione, & prorogatione, in c. Significasti, num. 27. de Procomper. 97

4 Iurisdicciones seculares nemo potest propria auctoritate adipisci, nec adeptas renunciare, nisi in manibus superioris, in c. Admonet, n. 5. de Renunciat. 145

5 Iurisdicção civilis, criminalis, & mixta potest acquiri ab inferiori Prelato ex immemorabili prescriptione, quam Concilium Tridentinum non fuit, in cap. Postulasti, num. 20. de iurepatr. 265

6 Iurisdicção ex prescriptione regulariter conferetur acquisita priuatiue ad Episcopum, ibid. nu. 21. pag. 266

Iurisdicção amittitur.

2 Iurisdicção extincta non potest per partes reuocari, in c. Significasti, num. 15. de offic. Legat. 411

3 Iurisdicção licet competat ipso iure, tamen si ope exceptionis sit elidibilis, per pronuntiationem super exceptione ipso iure extinguitur, ibid. num. 20. 411

4 Iurisdicção semel extincta etiam causa extinctionis cessante non reuiuiscit, in cap. Cum olim, num. 77. de maior. & obed. 519

5 Iurisdicção expirat si iudex recedat a loco, in quo debet iudicare, & transferat se ad locum, in quo tenetur residere, in cap. Praferata, n. 1. 6. & 11. de testib. 194

6 Iurisdicciones seculares nemo potest propria auctoritate adipisci, nec adeptas renunciare, nisi in manibus superioris, in c. Admonet, n. 5. de renunc. 145

7 Iurisdiccione ad se excutit, qui eam denegat exhibere, in cap. Caterum, num. 34. de iudicijs. pag. 4

Iurisdicção deuoluitur.

3 Deuolutio iurisdiccioni in prima instantia non fit ad Legatos, & alios quoscumque vigore facultatum nisi Episcopo prius requisiti, & negligente, in c. Significasti, num. 28. & 33. de foro compet. 97

4 Negligentiam debet precedere monitio, ut sit locus deuolutioni iurisdiccioni, ibidem n. 34. pag. 98

5 Et an debeat esse trina, vel sufficiat vnica, ibid. num. 35. 98

Iurisdiccioni deuolutio a Capitulo ad Episcopum,

Vide in ver. Capituli potestas.

6 Deuolutio iurisdiccioni non inducitur nisi in casibus in iure expressis, in cap. His quibus, nu. 40. de maior. & obed. 507

Vide in ver. Deuolutio.

7 Iurisdicção perpetuatur per simplicem citationem iudicis huius Ordinarij, siue Delegati, in c. Propositi, n. 12. de foro compet. 100

8 Iurisdiccione exercens in vno actu retinet in omnibus, si habeat concessionem ab eo, qui

ius concedendi habet, in cap. Cum olim, n. 72. de Praescript. 328

Iurisdicção probatur.

Vide in ver. Iudicis competentia.

Iurisdicção prorogatur.

2 Iurisdicção Delegati qui pronunciauit se incompetentem, etiam si aliis esset competens ex pacto prorogari non potest, in cap. Significasti, num. 14. & seqq. usque ad num. 19. de off. Legat. 411

3 Iurisdicção iudicis an, & quando ex incidentia causa prorogetur ad aliam speciem iurisdiccioni, in cap. Tuam, n. 4. & seqq. de ordin. cognit. 132

4 Quid si species sint omnino diuersae naturae, & alioris gradus, ibid. n. 25. 132

5 Et quid si sit talis ex accidenti ratione personae, ibid. num. 34. 132

6 Et quid si species non sit separata natura, nec altioris, sed inferioris gradus, ibid. num. 32. pag. 132

7 Prorogatio cadit super simili specie iurisdiccioni, quae prorogatur, in cap. Significasti, n. 5. de foro compet. 95

8 Prorogatio iurisdiccioni potest fieri etiam in causis spiritualibus si iudex possit alias de illis cognoscere, ibid. n. 6. 95

9 Prorogari non potest de persona ad personam iurisdicção limitata, ibid. n. 7. Declaratur, n. 9. & 14. 95

10 Iurisdicção eius, qui praefect Collegio est prorogabilis, ibidem num. 8. 95

11 Prorogari potest iurisdicção ordinaria competens alicui de consuetudine, vel alio iure speciali, ibid. n. 10. 95

12 Prorogatio iurisdiccioni ut fieri possit a Clerico quae requirantur, ibid. n. 11. 95

13 Prorogatio iurisdiccioni iudicis non sui an inducatur ex tacito consensu partium, ibidem num. 12. 95

14 Laicus potest prorogare iurisdiccione iudicis alieni etiam sine consensu iudicis proprii. Clericus autem non potest, & cur, ibidem nu. 13. & 17. 96

15 Prorogatio iurisdiccioni fieri non potest nisi in iudicem ordinarium, ibid. n. 14. 96

16 Iurisdicção delegata non est prorogabilis de persona ad personam, sed bene de re ad rem, ibidem, num. 15. 96

17 Prorogare non potest Clericus iurisdiccione iudicis laici etiam de Diocesani consensu, ibid. n. 16. 96

18 Nisi in causis merè civilibus, num. 17. 96

19 Prorogatio iurisdiccioni, & delegationis in quibus differant, ibidem num. 18. 96

20 In Prorogantibus iurisdiccione iudicis praesentis, & acceptantis non est locus poenitentiae, ibid. n. 20. 96

21 Appellatur a sententia iudicis ex prorogatione iurisdiccioni ad illius superiorem, ibid. n. 21. pag. 97

22 Prorogatio iurisdiccioni potest fieri etiam in cri-

- criminalibus vbi proceditur per viam accusationis, ibid. n. 24. & 32. 97
- 3 Et quid si procedatur per viam inquisitionis, num. 25. 97
- 3 Ad prorogationem iurisdictionis sufficit consensus illius, de cuius præiudicio agitur, ibid. pag. 97
- 3 Prorogatio iurisdictionis impeditur si partes errant in iure, vel in facto, in cap. Significanti- bus, n. 17, de off. Deleg. 411

Iurisdicção suspenditur.

- 3 Iurisdicção minoris iudicis non expirat per præsentiam maioris, sed suspenditur vltus inferiorum, in c. Studuisti, n. 2. de off. Legati, pag. 419

Iurisdicção cumulativa, & priuatiua.

- 7 Iurisdicção in certum genus personarum taxatiue collata, non censetur derogatum iurisdicçãoi alterius in easdem personas, in cap. Accedentibus, num. 42. de excessib. Prælator. pag. 16
- 3 Actus iurisdictionis Episcopi etiam vnicus an, & quando interrumpat præscriptionem iurisdictionis inferioris, in cap. Auditis, num. 7. de præscript. 222
- 3 Iurisdictionis Episcopi exercitium ita demum, interrumpit actus inferioris si inferior præscribat per modum exclusionis Episcopi, ibid. num. 10. 223
- 3 Iurisdicção potest esse penes plures in solidum, vt penes Episcopum, Archidiaconum, & Archiepiscopum, ibid. num. 13. 223
- 7 Iurisdicção concessa Episcopo in scholares an sit priuatiue ad Rectorem vniuersitatis, in cap. Vt priuilegia, n. 39. de priuileg. 80
- 7 Iurisdicção Episcopi quibus casibus sit cumulatiua cum inferioribus Prælati, ibidem num. 40. pag. 80
- 5 Iurisdicção Episcopalis ex quibus censetur transferta in inferiorem Prælatum priuatiue ad Episcopum, in c. Cum dilectus, nu. 36. de Relig. domib. 219
- 5 Iurisdicção in fauorem certarum personarum censetur tributa priuatiue, non autem cumulatiue, ibidem num. 39. 219
- 5 Idem in iurisdicçãoe acquisita per præscriptionem, ibidem num. 40. 219
- 3 Iurisdicção à Concilio Tridentino Ordinarijs attributa in prima instantia censetur alijs adempta, in c. Significasti, num. 26. de for. compet. pag. 97

Iurisdicção feudalit.

- 3 Feudalis iurisdicção tanquam super inducta, & præiudicans iurisdicçãoi ordinariæ est restringenda, in cap. Cæterum, num. 23. de iudic. pag. 4
- Vide in ver. *Vassallus quoad forum.*
- 2 Iurisdicção in paruis conuentibus Ordinario attributa ex Decreto Innocentij X. an censca-

- tur superioribus Regularibus adempta, & priuatiue in Ordinarium translata, & n. seq. vsq. ad nu. 43. in c. Quanto, nu. 26. de off. Ordinar. post pag. 444
- 2 Iurisdicção specialis d lege vni tributa, non censetur alijs adempta, ibidem num. 28. post pag. 444
- 2 Iurisdicção in dubio censetur cumulatiue collata, ibid. n. 29. post pag. 444
- 2 Iurisdicção inter Episcopum Burgi S. Donini, & Præpositum Buxeti est cumulatiua, ibid. nu. 30. post pag. 444
- 2 Iurisdicção Episcopo tributa à Conc. Tridentino, sess. 7. & 8. & sess. 25. de Regular. cap. 11. intelligitur cumulatiue cum inferioribus, ibidem num. 31. post pag. 444
- 2 Iurisdicção dara fauore certarum personarum, censetur priuatiue collata, scilicet si ratione causarum, ibidem nu. 32. post pag. 444
- 2 Iurisdicção an censetur collata priuatiue, vel cumulatiue, in primis spectanda est mens concedentis, ibidem num. 33. post pag. 444
- 3 Monasteria omnia de iure communi subiecta, sunt iurisdicçãoi Episcopi diocesani, sed cumulatiue cum Prælati Regularibus, ibidem num. 34. & 39. post pag. 444
- 2 Iurisdicção delegata est extraordinaria, & odiosa, ibidem num. 40. post pag. 444
- 2 Iurisdicção ordinaria est fauorabilis, necessaria, & amplianda, ibidem dict. num. 40. post pag. 444

Iurisdicção Episcopalis.

Vide in ver. *Episcopus quoad iurisdicçãonem.*

- 6 Iurisdicção Ecclesiastica, & secularis distinctæ sunt, in c. Peruenit, num. 13. & 26. de Adulter. pag. 282
- 6 Iurisdictiones ecclesiastica & secularis à Deo distinctæ, inuicem confundi non debent, in cap. Vtrum autem, num. 29. de cognat. spiritual. pag. 63

Iurisdicção delegata.

- 3 Iurisdicção Papæ reseruata non comprehenditur in concessione iurisdictionis quantumcumque generali, in c. Cum venissent, nu. 18. de iudic. 23
- 2 in Iurisdicçãoe vniuersali concessa, vel abdicata, non includitur iurisdicção alteri specialiter attributa, in c. Cum olim, n. 74. de maior. & obed. pag. 519
- 2 Iurisdicção delegata potest præueniri per ordinariam antequam interz delegationis fuerint Delegato presentata, in c. Studuisti, num. 12. de off. Legat. 429

Vide in ver. *Delegatus.*

- 2 Iurisdicção delegata non extenditur de persona ad personam, in c. Quoniam, nu. 11. de off. Delegat. 400
- 2 Iurisdicção delegata non transit in Capitulum sede vacante, ibid. num. 13. 400

Iurisdicção ordinaria.

- 2 Iurisdictionem ordinariam impediens excommuni-

INDEX RERV M,

- Monasterio in Bulla Cona, in cap. Peruenit, num. 43. de Adulter. 187
- 1 Iurisdicção ordinaria quæ dicatur, in c. Perniciosam, n. 25. de offic. Ordinar. 418
- 2 Iurisdicção ordinaria, & vniuersalis coheret territoriali, ibid. n. 54. 438
- 7 Iurisdicção Ordinarij sublata non censetur sublata iurisdicção per sedem Apostolicam delegata, in cap. Ex parte, num. 3. de privileg. pag. 69
- 7 Declaratur, ibid. num. 25. 69
- 3 Iurisdicçãois verbum intelligitur de ordinaria, in cap. Significasti, num. 3. de foro competen. pag. 94
- 2 Iurisdicção quæ defertur à lege, vel statuto, & ad vniuersitatem causarum, vel vnum negotium vniuersale ordinaria est, in c. Cum olim n. 65. de maior. & obed. 518
- 2 Etiam si inter plures iudices sit partita, ibidem num. 66. 518
- 2 Iurisdicção ordinaria moreno Papa non expirat. ibidem num. 67. & sequent. vique ad num. 73. pag. 518
- 3 Iurisdicção ordinaria ad sui essentiam non requirit territorium, in c. Post cessionem, num. 4. de probat. 165
- 1 Iurisdicção Ordinarij censetur notoria, & ideo non est opus de ea hñem facere, in c. Cum in iure, nu. 28. de off. Delegat. 408
- Vide in ver. *Ordinarius*.
Et in ver. *Episcopus quoad iurisdiccionem*.
Et in ver. *Index Ordinarius*.

Iurisdicção in subditum.

- 7 Iurisdicção siue voluntaria, siue conuentiosa non potest exerceri in non subditum, in c. Omnia, n. 81. de penit. & remiss. 133
- 4 Iurisdicção Episcopi expat eo ipso, quod incolæ inde discedit, in c. Significatur, n. 9. de Paroch. pag. 384
- 4 Et transfunditur in Episcopum loci quo transfatum est domicilium, ibid. n. 10. 384

Iurisdicçãois venditio, seu locatio.

- 6 Iurisdicção Episcopalis est quid spirituale, & pretio conferri non potest siue labe simoniæ, in cap. Præterea, num. 2. Ne Prælat. vic. suas. pag. 187
- 6 Iurisdicções ecclesiasticas, seu facultates deputandi Vicarios in spiritualibus, locare non licet, in c. Quoniam, num. 1. Ne Prælat. vic. suas. pag. 199
- 8 Et concessiones etiam à sede Apostolica factæ censentur Abreptiæ, ibid. num. 3. 199
- 6 Locatio iurisdicçãois super damnis bonorum Ecclesiæ illatis prohibita est, ibidem num. 3. pag. 199
- 6 Iurisdicção ecclesiastica est quid spirituale, & simoniacum est illam vendere, ibid. n. 4. & sequ. vique ad n. 12. 199
- 6 Iurisdicção etiam merè temporalis prohibetur vendi, ibidem n. 5. 199
- 6 Iurisdicção est res inestimabilis, sicut patria potestas, ibid. n. 6. 199

- 6 Iurisdicçãoem temporale vendere propriè non est simoniacum, est tamen torpe locum, & ementes committunt simoniam laicalem, ibid. num. 7. 199
- 6 Iurisdicçãois venditio redndat in subditorum grauamen, ibid. num. 12. 21. & 23. 200
- 6 Fructus, & obuentiones ecclesiarum ex iurisdicçãoe proueniens vendi non possunt iurisdicçãoem exercenti etiam scotim à iurisdicçãoe, ibidem n. 13. 200
- 6 Non proueniens verò ex iurisdicçãoe vendi possunt etiam iurisdicçãoem exercenti, dummodo iurisdicção ipsa non vendatur, ibid. num. 14. pag. 200
- 7 Episcopus tenetur ex officij sui debito iurisdicçãoem administrare, ibid. num. 11. 200
- 2 Ins, & illius executionem vendere paria sunt, in cap. Cum pridem, n. 113. de Pañis. 555
- Vide in ver. *Cancellaria*.
- 6 Iurisdicção voluntaria non potest exerceri extra territorium quando est concessa ab inferiore à Principe, in c. Quod à nobis, n. 36. & 48. de Claust. desponsat. 31

Ius, communis.

- 4 Ius semel extinctum non renouiscit, in c. Episcopus, num. 57. de præben. 90
- 4 Ius semel extinctum ex certa ratione, vel causa renouiscit ratione illa, vel causa cessante, ibid. num. 63. 90
- 5 Iura constituuntur ex ijs quæ frequentius accidunt, in c. Cum sis, n. 56. de conuers. coniugar. & in c. Super specula, num. 44. Ne Cler. vel Monach. pag. 143
- 5 Declaratur, in d. c. Cum sis, num. 60. & seqq. 143
- 5 Ius destruere si potest qui potest coudere, in c. Cum ad monasterium, nu. 79. de stat. Monach. pag. 196
- 6 Iura non adaptantur ad ea, quæ semel tantum, quæ bis contingere possunt, in c. Mandato, n. 52. de Simon. 182

Iura Episcopalia,

Vide in ver. *Episcopalis Ordo*.

Et in ver. *Episcopus quoad iurisdiccionem*.

- 1 Propter concursum iuris quandoque quid anteceditur ad naturam alterius, in c. Ad audientiam, n. 16. de Rescript. 233
- 5 Iura non constituuntur ex ijs, quæ vno aliquo casu accidere possunt, in c. Super specula, n. 44. Ne Cler. vel Monach. 437

Ius ad rem.

- 4 Ius ad beneficium perditur si inhabilitas ius habenti superueniat antequam beneficium consequatur, in c. Dilectus, II secundo, num. 13. de præben. 149
- 4 Ius in re difficilius amittitur, quàm ad rem, in c. Dilectus, II, n. 17. de Præben. 149

Ius Canonicum.

- 1 Ius Canonicum maioris est authoritatis, quàm consuetudo, in c. Ex parte, num. 31. de arbit. pag. 615

- 1 Ius Canonicum in iuramentis, & alijs spiritualibus seruari debet, etiam ex præscripto legis ciuilibus, in c. Non sine, n. 24. de Arbitr. 399
- 1 Iuris Canonici statuta ligant omnem creaturam in materia eidem adaptabili, in c. Canonum, statuta, n. 81. de Constit. 26
- 5 Ius Canonicum est potentius, ac dignius iure ciuili, in c. Non magnopere, n. 12. Ne Cler. vel Monach. 407
- 3 Ius Canonicum in causis mixti fori seruati debet in foro Ecclesiæ, etiam inter laicos subiectionis imperio, non autem ius ciuile discrepans a Canone, in cap. Antigonus, oum. 29. de pactis. pag. 355
- 3 Ius Canonicum contrarium iuri ciuili præualet etiam in merè temporalibus, & inter laicos in locis in quibus Papa habet temporalem iurisdictionem, ibid. n. 20. 355
- 3 Ius positum dupliciter consideratur, in c. Cum pridem, n. 127. de pactis. 357
- 5 Ius Canonicum an poterit statuere vt cæcus laicus ad collectas cogi oon debeat, etiam in terris Imperij, in c. Licet, n. 6. 31. & seqq. de Censib. 267
- 5 Ius Canonicum vbi aliquod reperitur expressè decisiu, quod iure ciuili sit dubium, seruari debet decisiu iuris Canonici, etiam in foro ciuili, ibid. n. 25. 270
- 5 Ius Canonicum præualet iuri ciuili etiam in terris Imperij vbi agitur de naturali æquitate, ibid. n. 26. 270
- 5 Item vbi rigor iuris ciuilibus induceret iniquum, ibid. n. 27. 270
- 5 Item in causis miserabilium personarum, ibid. num. 28. 270
- 6 Ius Canonicum in materia peccatum equocueruente in totum derogat iuri ciuili, in c. Nauiganti, n. 9. Vfur. 296
- 6 Ius Canonicum est ius humanum, sed largè dicitur ius Diuinum, in c. Non debet, n. 13. de consag. & affinit. 75
- 1 Iuris Canonici corpus quæ complectatur, in c. Canonum statuta, num. 22. & 46. de Constit. pag. 20
- 3 Differentia non est constituenda inter ius Canonicum, & ius ciuile, nisi vbi clare id reperitur expressum, in cap. Ex parte, n. 32. de Arbitr. pag. 615

Vide *Lex Canonica*.

Ius ciuile.

- 3 Ius ciuile vbi est dubium, & ius Canonicum clarum seruati debet vbique ius Canonicum, in cap. Ex parte, n. 33. de Arbitr. 615
- 5 Studium iuris ciuilibus ad intelligentiam Canonum regularibus aut Clericis secularibus personarum habentibus, vel Presbyteris non prohibetur, in c. Super specula, n. 20. ne Cler. vel Monach. 435
- 5 Studentibus iuri ciuili an debeantur fructus præbendarum in absentia, ibid. n. 23. 436
- 5 Studium principale iuris ciuilibus an sit permittum in Camera Apostolica Ecclesiasticis, de quibus in d. c. Super specula, ibidem num. 35. 436
- 6 Ius ciuile non potest tollere naturalem consensum, sed tantum illius effectum, in cap. Ad

- audientiam, num. 25. de spons. & matr. pag. 5
- 7 Ius ciuile ab omnibus seruari debet vbi contrarium non reperitur statutum per ius Canonicum, in c. Qui Presbyterum, n. 34. de penit. & remis. 107
- 1 Ius merè ciuile tolli potest ab eo, qui iurisdictioni præest si super eo faciat legem municipalem, in c. Quæ in ecclesiis, num. 140. de constitut. 143
- Vide in ver. *Princeps quæ ius quæsum non* 102
- 4 Inter ius ciuile, & canonicum discrepantia non est inducenda, vbi ius ciuile non reperitur expressè immutatum per ius Canonicum: & lex ciuilibus seruati debet etiam in foro Ecclesiæ, in c. Cum esset, n. 8. de Testam. 334
- Vide in ver. *Lex ciuili*.
- 4 Ius ciuile contradicens iuri canonico in his, quæ merè spiritualia non sunt, aut à spiritualibus non dependent ob seruandum est in terris Imperij, & ius Canonicum in terris Ecclesiæ, ibid. num. 98. 339
- 1 Nec Papa potest tollere leges ciuiles quantum ad eos, qui non sunt de sua temporali iurisdictione, ibid. n. 99. 339
- 4 Iuris ciuilibus autoritas non potest aliquem à peccato excusare, ibid. num. 129. 332
- 4 Ius ciuile correctum oon dicitur amplius ius ciuile, ibid. num. 167. 345

Iuris ciuilibus & Canonici differentia.

- 4 Poenæ à iure ciuili latæ contra secundò nubentes infra annum incus per ius canonicum hodie sunt sublata, in c. Cum esset, oum. 168. de Testam. 345
- 4 Nec habent locum inter personas subiectas statuto vrbis, ibid. n. 169. 345
- 4 Leges multe referuntur quæ tanquam fontes peccatorum sunt sublata, per ius Canonicum, ibid. n. 170. & seqq. 345
- 4 Ordinandi ad Sacerdotium iure ciuili debent aliquod offerre ordinanti, & Notario, sed iure Canonico est simoniacum, ibid. d. num. 170. pag. 345
- 4 Pro iure iudicando scitum est iure ciuili pecuniam accipere à iure Canonico lecus, ibidem num. 171. 345
- 4 Iurare per eternam iure Canonico non est permittum: iure ciuili secus, ibidem num. 172. pag. 345
- 4 Pupillus à iure ciuili non tenetur seruare iuramentum iure Canonico secus, si sit doli capax, ibid. num. 173. 345
- 4 Contrahentes iure ciuili licet se inuicem decipiant, secus iure Canonico, ibid. num. 174. pag. 345
- 4 Bona fides non requiritur iure ciuili in præscriptione à iure Canonico secus, ibid. num. 175. pag. 345
- 4 Filius familias iure ciuili non obligatur voto à iure Canonico secus, ibid. num. 176. 345
- 4 Patri secundum leges licet occidere adulterum cum filia deprehensum, dummodo etiam filia occidatur non secundum Canones, ibidem num. 177. 345

INDEX RERVM,

- 1 Differentia ut inducatur inter ius civile, & ius Canonicum satis est, ut in foro Canonico ius civile non fuerit vſu receptum, in c. Venerabilis, n. 1. de Iudic. 36
- 1 Ius commune difficilius tollitur, quàm priuilegium, in c. Ecclesia S. Mariz, num. 5. de Conſtit. pag. 160
- 7 Iuri communi non eſt opus derogare, ſed ſatis eſt, ut Princeps ſtatuat contrarium eius, quod ius commune diſponit, in c. In his, nu. 1. de priuileg. 29
- 7 Reſeſſus omnis à iure communi eſt odioſus, in cap. Olim, n. 20. de verb. ſignif. 210
- 1 Ius municipale non eſt ius commune, in c. Canonum ſtatuta, n. 29. de Conſtit. 21
- 4 Ius diuinum nulla poteſt deſuetudine aboleri, in cap. Ex parte, num. 18. de Cler. non reſiden. pag. 48
- 1 Iuris naturalis, & diuini tranſgreſſio periculum ſalutis inducit, in c. Antigonus, num. 8. de pact. pag. 532
- 7 Ius diuinum poſitiuum in conſurſu cedit iuri diuino naturali, in c. Omnes, n. 20. de penit. & remiſſ. 126
- 5 Ius naturale in ſpiritualibus præfertur poſitiuo, vel ciuili, in cap. Si quis, num. 5. de Regular. pag. 9
- 6 Ius diuinum an dici poſſit ab Eccleſia extenſum, in c. Ex diligenti, n. 6. de Simon. 149
- 1 Paſſa ex cauſa limitat ius diuinum eius, quæ prohibitionem relaxat, in c. Cum pridem, n. 73 de Paſſia. 550
- 1 Declatur, ibid. nu. 81. 550
- 1 Princeps ſecularis an poſſit diſtinguere, limitare, & interpretari ius diuinum, in c. Quæ in Eccleſiæ ſtatuti, n. 143. de Conſtit. 143
- 4 Apoſtoli dicta præſentat dictis Imperatorum, in c. Cum eſſes, n. 134. de Teſtam. 341
- 1 Ius honorificum in quibus conſiſtat, in c. Nobis, n. 20. & 25. de Iurapetr. 252
- 1 Ius municipale non eſt ius commune, in c. Canonum ſtatuta, n. 29. de Conſtit. 21

Vide Statutum.

Ius naturale, vel gentium.

- 1 Ius gentium dicitur etiam ius naturale, in c. Quæ in eccleſiarum, n. 11. de Conſtit. 141
- 4 Legi naturæ quicquid contrariatur præeſtat, eſt, in cap. Cum eſſes, num. 128. de Teſtamen. pag. 341
- 4 Princeps quamuis ex iuſta cauſa poſſit ſtatueræ contra ius gentium: tamen ubi ceſſat illa cauſa conſtitutio ſeruanda non eſt, ibid. num. 138. pag. 342
- 1 Lex naturæ eſt impreſſio diuini luminis in rationabili creaturæ, in cap. Ne inuitaris, n. 267. de Conſtitut. 83
- 1 Lumen naturale intellexus eſt manifeſtatio veritatis, ibid. num. 268. 83
- Vide in ver. Ius diuinum.
- 1 Ius publicum in ſacris, in Sacerdotibus, in Magiſtratus conſiſtit, in c. Indecorum, n. 25. de iur. & qualis. 234
- 1 Iuri publico priuatorum paſſo renouari non poteſt, in cap. Licet de vitanda, num. 32. de elec. 23

Vide Ius eligendi.

- 4 Ius accreſcendi in quibus dignitatum reditibus habeat locum, in c. Quia nonnulli, n. 17. de Cler. non reſid. 73
- 4 Portio portioni accreſcit, non perſonæ, & aſſumit naturam portionis cui accreſcit, in c. Percuſſio, n. 32. de Cler. & grot. 193
- 4 Ius accreſcendi an habeat locum in emphyteuſi à duobus fratribus empta ex communi pecunia, in c. Inſtitutione, n. 10. & ſeqq. viſque in fin. de Feudis. 183
- 4 Ius accreſcendi in ſendo, vel emphyteuſi non habet locum cum plures pro ſe, & filijs à principio ſtipulantur, ibidem n. 11. 183
- 4 Et quid ſi feudum, vel emphyteuſis fuerint æquiſita ex bonis communibus, ibid. num. 12. & ſeqq. 183
- 4 Ius accreſcendi cur habeat locum in feudo empto à fratribus ſimul habitantibus ex communi pecunia, ibid. num. 15. 184
- 4 Ius accreſcendi non habet locum in contradibus, ibid. num. 17. 184
- 4 Ius accreſcendi an habeat locum in emphyteuſi pluribus conceſſa ex cauſa oneroſa, ibid. n. 19. pag. 184
- Vide in ver. Diſtributiones quibus accreſcant.
- 1 Ius Collegij etiam in vno retinetur, in c. Nullus, num. 30. de elec. 184

Vide in ver. Collegium.

Ius conferendi.

- 1 Ius conferendi beneficia poteſt competere maiori anni quatuordecim tamen ex priuilegio, quàm ratione Eccleſiæ à qua collatio dependet, in c. Indecorum, num. 13. de iur. & qualis. pag. 233
- 1 Ius conferendi Eccleſiam liberè ad Episcopum deuoluitur ſi quaſitio ſuper patronatu laicali infra quadrimeſtre, aut Eccleſiastico infra ſeſmeſtre, non fuerit terminata, in c. Quoniam, num. 16. de Iurepatr. 235
- 1 Siue quaſitio ſit ſuper quaſi poſſeſſione præſentandi, ſine ſuper proprietate, ibidem num. 17. pag. 235
- 1 Quod procedit ſi quaſitio inter compatronos verſatur, ſecus ſi inter Episcopum, & patronum, quia tunc oeconomicus depurabitur, ibid. num. 18. 235
- 1 Item ſecus ſi illi verentur inter ipſos præſentatos, aut inter patronos, & præſentatos, ibid. num. 19. 235
- 1 Item ſecus ſi quaſitio ſit ſuper idoneitate præſentati, aut patroni concordare non poſſint in perſona præſentanda, ibidem num. 20. pag. 235
- 1 Ius eligendi Generalem ex corpore totius Congregationis eſt publicum, quod paſſo, vel illato tolli non poteſt, in c. Cum diſcretus, nu. 26. de conſecrad. 269
- 1 Ius eligendi ex Collegio alterius Eccleſiæ non eſt publicum, ſed commune, ibidem num. 29. pag. 273
- 1 Ius eligendi Episcopum vnà cum Canonicis Eccleſiæ Cathedralis poteſt præſcribi à Clericis inferiorum Eccleſiarum, etiam ſine titulo, in cap. 23

cap. Cum Ecclesia, num. 23. de caus. possell. & propriet. 141

5 in iure eligendi attenditur vsus, & consuetudo per testes probata, in c. Postulasti, num. 19. de iure patron. 163

Vide in ver. *Electio*.

Ius instituendi, & desituendi.

1 Instituendi, ac desituendi ius manat ab eodem fonte, in cap. Quanto, uum. 40. de Consuetud. pag. 164

4 Ius instituendi an competat Praeposito Buxeti tam ad beneficia in suo privilegio expressa, quam ad alia postea erecta infra limites Praeposituræ, in c. Cum venissent, num. 9. & seqq. vbiq; ad num. 22. de instit. 235

4 Ius instituendi in beneficijs iurispatronatus non pertinet ad Prelatum Ecclesiæ inferioris, sed ad Episcopum prævia Patronorum presentatione, num. 11. 235

4 Iure desituendi non inferatur ad ius instituendi si ius desituendi sit ex privilegio, secus de iure communi, ibid. num. 12. 236

4 Ius instituendi potest prescribi ab inferiori, ibid. num. 16. 236

Vide in ver. *Prelatus inferioris auctoritas*.

Et in ver. *Prelatus inferior quoad prescriptionem*.

4 Ius instituendi, ac iurisdiclio ex prescriptione, au censuratur primatiæ ad Episcopum, vel cumulatim, in c. Cum venissent, num. 20. de instit. pag. 236

3 Ius instituendi in beneficijs iurispatronatus de iure non spectat ad inferiorem, sed ad Episcopum, potest tamen acquiri prescriptione, in c. Auditis, n. 2. de Prescript. 237

Vide in ver. *Instituto*.

4 Ius pascendi quod habent Clerici, & Laici in diocesi Capuraquensi an locari possit ab vniuersitate Clericis contradicentibus, in c. Cum in cunctis, uum. 8. de his que sunt à maior. par. Capituli. 273

4 Ius pascendi est commune pluribus vt singulis, non vt vniuersis, ibid. n. 9. 273

1 Ius patriæ potestatis à iure naturali sumpit originem, in c. Indecorum, nu. 39. de usat. & qual. pag. 235

2 Et quoad vincium naturale debet immutabile permanere, ibid. num. 40. 235

5 Ius patriæ potestatis soluitur per mortem civilem, sicut per naturalem, in c. Cum simus, n. 12. de Regular. 68

Vide in ver. *Patriæ potestas*.

5 Ius prescribendi in multis differt à iure eligendi, in c. Quoniam, n. 22. de Iurepatr. 235

Vide in ver. *Presentatio, Patronus, Iurispatronatus*.

3 Ius reuocandi domum quid sit, & an reuersus teneatur cauere de iudicio fisci, in c. Licet, n. 24. de for. compet. 81

5 Ius sepulchri accedit emptioni vniuersitatis, in c. Ex litteris, num. 6. de iurepatr. 240

5 Ius sepulchri ad quod non patet aditus nisi per fundum, transit in emptorem ipsius fundi, ibid. num. 20. 241

Ius patronatus, communis.

5 Ius patronatus est pene omnes patronos in solidum, in c. Cum propter, nu. 62. de Iurepatr. pag. 260

5 Iurispatronatus origo, & prerogatiua, in cap. Quoniam, num. 6. & 31. de Iurepatr. pag. 234

5 Iurispatronatus concessio postea quam redacta est in corpore iuris non dicitur gratia, sed iustitia, ibid. num. 32. 234

5 Ius patronatus quid sit, ibidem num. 31. 236

3 Iurispatronatus questio siue sit iuris, siue facti ad iudicem laicum non pertinet, in c. Tuam, n. 47. de ordin. cognit. 135

5 Ius patronatus non potest dici de bonis laici, in c. Ex litteris, n. 47. de Iurepatr. 241

Vide in ver. *Patronus*.

5 Ius patronatus inter hæredes diuidi non potest, in c. Perlatum, num. 2. de Iurepatr. 237

5 Declaratur, ibid. num. 3. & seqq. 238

5 Ius patronatus est indiuiduum, & est in solidum, pene vniquemque hæredem, ibid. num. 8. pag. 238

5 Etiam si ex diuersis, & inæqualibus partibus sint hæredes, ibidem num. 9. 237

5 Ius patronatus alicubi ex consuetudine diuiditur per vicias, ibid. n. 11. 238

Iurispatronatus acquisitus.

3 Iurispatronatus acquiritur ex fundatione, vel donatione etiam sine expressa reservatione, dummodo patronatus non fuerit renunciatus, in cap. Cum Ecclesia Vulerana, num. 35. de elect. pag. 85

5 Iurispatronatus potest acquiri ex solo privilegio Apostolico, in cap. Cum propter, num. 68. de Iurepatr. 260

5 Iurispatronatus ex fundatione acquiritur; quod si plures sint fundatores, omnes efficiuntur Patroni, in cap. Quoniam, num. 2. de iurepatr. pag. 234

5 Ex fundatione, vel donatione non acquiritur merito iure, sed ex gratia, & concessione Ecclesiæ, ibidem num. 4. 234

5 Iurispatronatus an acquiritur ex sola fundatione, an verò etiam requiratur constructio, & dotatio Ecclesiæ, ibid. num. 23. vbiq; ad num. 30. pag. 235

5 Iurispatronatus ex tribus causis acquiritur, ibid. nu. 28. 235

5 Declaratur, ibid. n. 49. 235

5 Iurispatronatus est indiuiduum, & semel questum ex vna causa, non potest ex alia acquiri, ibid. num. 41. 237

5 Iurispatronatus quomodo intelligatur acquiri ex tribus causis alternatiue, ibidem numero 45. pag. 237

5 Iurispatronatus acquiritur si vnus det fundum, alius Ecclesiæ construat, & alius assignet dotem, & omnes in solidum efficiuntur Patroni, ibid. n. 49. pag. 238

5 Iurispatronatus an acquiritur ex reedificatione, seu reedificatione Ecclesiæ, ibid. num. 50. & seqq. vbiq; 238

vsque ad num. 61. 238

¶ Quid si Ecclesia non sit funditus destructa, ibid. num. 51. 238

¶ Et quid si a fundamentis sit diruta, ita ut egeat noua consecratione, ibidem n. 53. 238

¶ Et quid si reedificetur ex iisdem cémentis, ibid. num. 58. 238

¶ Ius patronatus Ecclesie quæ dotem, vel fundum amisit acquiritur ei, qui de nouo dotatur, aut fidat, neque autem patrono antiquo, ibid. num. 59. pag. 239

¶ Ius patronatus concessum ex augmento dotis non censetur mixtum ex causa onerosa, & priuilegio, sed absolute ex priuilegio, in c. Cum propter, u. 46. de Iurepatr. 258

¶ Ius patronatus concessum a Papa eum clausula ut sit perinde ac si esset ex fundatione, vel dotatione laicorum etiam Regum censetur ex priuilegio, & est abrogatum a Concilio Tridentino, in cap. Ex parte, numero 38, de Priuileg. pag. 71

¶ Ius patronatus Ecclesie uoluerit edificata infra limites alieuius Parochie quibus sit reservandum, in c. Ad audientiam, in primo, nu. 35. de Eccles. edifica. 359

¶ Ius patronatus acquiritur ex constructione Ecclesie facta de consensu Episcopi, in c. Nobis, num. 1. de Iurepatr. 250

¶ Etiam si colluens explicitè ius patronatus sibi non reseruauerit, dummodo expressè illud non remiserit, ibidem num. 3. 250

¶ Ius patronatus, seu presentandi Prælatum in Ecclesia Conuencuali, seu Collegiata non acquiritur ex fundatione, vel constructione Ecclesie sine priuilegio Apostolico, ibidem num. 14. pag. 251

¶ Excommunicatus Ecclesiam construens de consensu Episcopi quamuis non debuerit admitti, tamen efficitur patronus, sed exercitium non habebit ante absolutionem, ibidem num. 12. pag. 251

Ius patronatus amittitur.

¶ Ius patronatus amittitur si Ecclesia funditus destruat, in c. Quoniam, num. 32. & 56. & 58. de Iurepatr. 237

¶ Ius patronatus per totalem destructionem Ecclesie radicitus amittitur, ibidem num. 56. & 58. pag. 238

¶ Ius patronatus surgens ex dotatione, vel fundatione non amittitur ex sola destructione Ecclesie, eaq; reedificata orunt tres Patroni ex diuersis causis, ibid. num. 60. 239

Ius patronatus derogatur.

¶ Ius patronatus merè laicali Papa indistincte derogat pro medietate, mixto derogat in totum, beneficia uero patronatus Ecclesiastici confert absque derogatione, in c. Cum propter, nu. 25. 30. & 38. de Iurepatr. 257

¶ Ius patronatus etiam Ecclesiastico quandoque derogatur, licet derogatio non sit necessaria, ibid. nu. 32. 259

Ius patronatus probatur.

¶ Ius patronatus de iure communi probatur ex immemorabili etiam in personis potentibus, & vniuersitatibus, in c. Cum propter, num. 77. de Iurepatr. 261

¶ Ius patronatus vniuersitatis de iure communi an præsumatur ex usurpatione, ibid. num. 78. & 87. pag. 261

¶ Parochiani in Italia cœperunt ius patronatus usurpare propter recessum Curie, ibid. nu. 79. pag. 261

¶ Ius patronatus mixtum aequali portione vniuersitatis, & familie priuata non requirit probationes à Conc. Tridentino præscriptas in Potentibus, ibid. nu. 82. 262

¶ Ius patronatus pro maiori parte vniuersitatis non præsumitur ex usurpatione, ibid. n. 83. & seqq. vsque in fin. 262

¶ Usurpatio iurispatri, quæ in vniuersitate præsumitur, priuatis personis uocere non debet, ibidem p. 83. 263

¶ Ius patronatus titulus hodie probari debet ad præscriptum Conc. Trident. nec sufficit possessio præsumendi, in c. Consultationibus, num. 8. & seqq. de Iurepatr. 244

¶ Ius patronatus non probatur ex prescriptione, nisi illa sit immemorabilis, ibidem num. 12. pag. 244

¶ Ius patronatus qualiter ex Conc. Trident. probari debeat à personis priuatis, vel alijs, in quibus præsumitur usurpatio, in c. Querelam, num. 5. de elect. 73

¶ Ius patronatus usurpatio in quibus præsumatur, ibid. num. 13. & 15. 74

¶ Ius patronatus Abbatibus temporalem iurisdictionem habentibus an requiratur probationes, quas exposuit Conc. Trident. in personis, in quas addit præsumptio usurpationis, ibidem num. 14. & seqq. vsque in fin. 74

¶ Ius patronatus Baronum perpetuam iurisdictionem habentium probari debet iuxta formam à Concilio Trident. præscriptam in potentibus, ibidem num. 25. 74

¶ Ius patronatus non præsumitur ex usurpatione si in ead. persona concurrat qualitas potentis, quæ præsumptionem usurpationis includit & qualitas Ecclesiastica quæ illam excludit, ibidem num. 80. 75

¶ Ius patronatus de iure communi etiam in Potentibus probatur per immemorabilem, ibidem num. 25. 75

¶ Ius patronatus Ducis Traiecti super Prioratu sancti Gregorij an probetur iuxta formam Concilij Trident. in c. Cum olim, in primo, n. 3. de priuileg. 57

¶ Ius patronatus personarum, in quibus præsumitur usurpatio ultra immemorabilem probari debet per præsentationes quinquaginta annorum effectum sortitas, ibid. n. 3. 57

Vide in vet. *Ius patronatus mixtum.*

Ius patronatus diuiditur, &c.

Vide in vet. *Ius patronatus communis.*

Ius patronatus praescribitur.

- 1 Ius patronatus ab Ecclesia praescribitur per 40. annos: in laico requiritur immemorabilis, in c. Querelam, n. 3. de elect. 75

Ius patronatus transferitur.

- 5 Ius patronatus donari potest personae Ecclesiasticae sine diocesani consensu, sed non seculari, in c. Cum propter, n. 17. de iurepatr. 256
2 Ius patronatus transferri potest in Ecclesiam, absque consensu Episcopi; sicut in laicum, in c. Querelam, num. 23. de elect. 75
5 Ius patronatus prohibetur transferri per contractum non gratuitum, nisi talis contractus celebretur super aliqua vniuersitate, in c. Ex litteris, n. 5. & 45. de iurepatr. 240
5 Donnas Episcopus villam cum omnibus, quae illic habet, non transfert iura spiritualia, ibid. num. 8. 240
5 Ius patronatus particulariter donari potest de consensu Ordinarii, ibid. num. 42. 241
5 Ius patronatus competens filijs, & successoribus dicitur translatum per cessionem a filio factam de omni iure, quod in hereditate habebat, ibid. num. 34. 242
5 Ius patronatus concessum vniuersitati non potest transferri in eos, qui sunt extra vniuersitatem, in cap. Petalatum, num. 18. & 17. de iurepatr. pag. 232

Ius patronatus transit.

- 5 Ius patronatus est transmissibile ad quoscunque haeredes, in cap. Quoniam, num. 3. de iurepatr. pag. 234
1 Ius patronatus transit vendita villa, vel Castro cum vniuersitate bonorum, in c. Cum pridem, n. 12. de pactis. 556
1 Nec super ipso cadit venditio directae, vel indirectae, ibidem num. 11. 556
2 Ius patronatus Ecclesiae competens non transit ad consanguineos Praelati, in c. Querelam, n. 19. de elect. 75
5 Ius patronatus consistens in aliqua vniuersitate temporalium transit cum ipsa vniuersitate, in cap. Ex litteris, num. 1. 30. & 35. de iurepatr. pag. 240
5 Etiam si vniuersitas transeat tantum quoad vtile dominium, ibid. num. 2. 11. & 15. 240
5 Nisi ius patronatus specificè sit exceptum, ibid. d. n. 3. & 17. vers. Limitatio Regule. 240
5 Ius patronatus in quemcumque cum vniuersitate, cui adheret etiam sine auctoritate Episcopi, ibid. num. 3. & 45. 240
5 Villa est quid vniuersale, ibid. num. 4. 23. 5. & 38. pag. 240
5 Ius praesentandi non transit in conductorem villae ad modicum tempus, ibidem num. 13. pag. 241
5 Ius patronatus ut transeat cum vniuersitate non sufficit civilis, vel naturalis possessio, sed omni-

no requiritur vt vniuersitas transieratur quoad dominium directum, vel vtile, ibid. num. 15. pag. 241

- 5 Ius patronatus non transit in creditorem, qui tenet villam pignori obligatam, ibid. num. 16. pag. 241
5 Ius patronatus quando dicatur transire cum vniuersitate, ibid. n. 28. & seqq. vsq. in fin. 241
5 Quis si quis vendat fundum, vel Palatium, intra cuius fines Ecclesiam habeat, numquid ius patronatus transeat in emptorem, ibid. num. 19. pag. 241
5 Et quid si sit talis fundus, qui vniuersitatem constituat, ibid. num. 21. 241
5 Et quid si quis vendat omnia iura quae habet in aliqua Villa, ibid. n. 31. & 47. 241
5 Et quid si vendat omnia bona quae habet in tali loco, ibid. n. 34. 241
5 Et quid si dicat simpliciter, Vendo omnia bona mea, ibid. num. 37. & 50. 241
5 Et quid si dicat, Vendo omnia bona mea, iura, & actiones, ibid. num. 33. & seqq. vsque ad num. 53. 241
5 Et quid si vendat hereditatem, ibid. num. 36. & 53. 241
5 Ius patronatus vt veniat in contractu non gratuito, requiritur vt res quae alienatur sit talis, quae sine expressione vniuersitatem, vel ius patronatus in se contineat, ibid. n. 23. & 40. 242
5 Ius patronatus vt transeat cum vniuersitate, requiritur vt vniuersitas sit realis, non verbalis, ibidem n. 26. & 48. 242
5 Rotæ decisio in Locana iuris patronatus refertur, ibid. n. 34. 242
5 Expenditur, ibid. n. 47. & seqq. vsque ad num. 53. pag. 242
5 Ius patronatus transit ad heredes quoscunque mediante titulo vniuersali heredis, ibid. num. 36. pag. 242
5 Item transit in emptorem hereditatis, ibid. num. 37. pag. 242
5 Ius patronatus non transit mediante venditione, seu cessione etiam omnium bonorum, iurium, & actionum, nisi sub dicta cessione tale quid vniuersale verè comprehendatur, cui ius patronatus adheret, ibid. n. 38. 242
5 Contrarium, ibid. n. 44. & seqq. vsque ad num. 53. pag. 242
5 Ius patronatus transit cum vniuersitate temporalium sine consensu Episcopi, siue contractus sit gratuitus, siue non, ibidem num. 45. pag. 242
5 Ius patronatus transit cum hereditate vendita, etiam si in ea nil aliud sit quam ius patronatus, ibid. num. 49. 244
5 Ius patronatus transit cum vniuersitate non ministerio hominis, sed ministerio iuris tanquam accessorium rei venditae, ibid. num. 51. pag. 244
5 Ius patronatus venit in legato omnium bonorum, ibid. num. 55. 245
5 Ius patronatus magis competit vsufructuaris omnium bonorum, quam heredi, ibid. num. 57. pag. 245
5 Praescribens vniuersitatem an praescribat ius patronatus ei immixtum, ibidem num. 58. pag. 245
5 Ius patronatus an transeat si exprimat in venditione

INDEX RERV.M.

- dirione vniuersitatis, ibid. n. 59. & seqq. vsque in finem, 243
- ¶ Quid si exprimator declaratiue, ibid. n. 61. 243
- ¶ Et quid si coniunctiue, ibid. n. 62. 243
- ¶ Et quid si vendatur villa cum iure patronatus, ibid. num. 63. & seqq. 243
- ¶ Et quid si vendatur villa, & Iuspatronatus, ibid. num. 64. 243
- ¶ Ius patronatus est transitorium etiam ad extraneos heredes, in c. Perlatum, n. 12. de Iurepatr. pag. 238
- ¶ Non tantum masculos, sed etiam feminas, ibid. num. 13. 231
- ¶ Licet fuerit institutum per modum maioratus, ibidem num. 14. 231
- ¶ Ius patronatus gentilitium an extincta familia, transeat ad extraneos heredes, ibid. n. 15. & seqq. vsque in fin. 232
- ¶ Iuspatronatus concessum filijs videtur de negatum extraneis hanc qualitatem non habentibus, ibid. num. 16. 232
- ¶ Contrarium, ibidem num. 19. 232
- ¶ Declaratur, ibidem n. 23. & 26. 232
- ¶ Relictum filijs, in eorum defectum non transit ad feminas, sed Ecclesia remanet libera, ibidem num. 17. 232
- ¶ Contrarium, ibid. n. 19. 232
- ¶ Declaratur, ibid. num. 23. & 26. 232
- ¶ Ius patronatus reservatum illis de familia taxatiue ad extraneos heredes non transit, ibid. num. 23. pag. 232
- ¶ Ius patronatus concessum illis de familia sine taxatione, in eorum defectum transit ad heredes extraneos, non ex prouisione hominis, sed ex prouisione legis, ibidem num. 25. 232
- ¶ Ius patronatus an veniat in confiscatione bouorum, in cap. Nobis, num. 11. de Iurepatron. pag. 251
- Ius patronatus Ecclesiasticum.*
- ¶ Ius patronatus origine laicale si ex donatione, laicorum transeat in Ecclesiam, efficitur ecclesiasticum, in c. Cum propter, n. 40. de Iurepatr. pag. 257
- ¶ Ius patronatus competens vniuersitati scholasticum dicitur ecclesiasticum si in ea sint plures Clerici, quam laici, & e conuerso, ibid. num. 47. pag. 258
- ¶ Declaratur, ibid. num. 70. 258
- ¶ Ius patronatus competens Praelato ratione temporalis domini quod habet Ecclesia, censetur ecclesiasticum, in c. Querelam, n. 16. de elect. pag. 74
- ¶ Praelatus in dubio censetur Ecclesiam fundasse, vel dotasse de bona Ecclesiae, in c. Querelam, n. 17. de elect. 71
- Ius patronatus quoad institutionem.*
- ¶ Episcopus an inter plures praesentatos a Patronis laicis, teneatur instituire digniorem, an vero possit alteri gratificari, in c. Cum autem, num. 20. & seqq. vsque ad n. 31. de Iurepatr. pag. 247
- ¶ Quid si duo sint praesentati a duobus patronis,

- vel a duobus partibus patronorum, ibid. n. 21. vsque ad n. 29. 247
- ¶ Et quid si duo simul, aut successine sint praesentati ab eodem Patrono, ibidem num. 29. pag. 247
- ¶ Episcopus inter duos praesentatos a duobus patronis laicis potest alteri gratificari, immo & de extraneo proferre si lapsi sint quatuor menses, ibid. num. 35. 248
- ¶ Idem si patroni promiserint ab initio non variare, ibid. num. 26. 248
- ¶ Aut consenserint vt Episcopus habeat gratificationem, ibid. num. 28. 248

Ius patronatus mixtum.

- ¶ Ius patronatus mixtum regulatur vt Ecclesiasticum quando Ecclesiae, vel ecclesiasticae personae magis prodest, in c. Cum propter, n. 21. de Iurepatr. 256
- ¶ Declaratur, ibid. num. 37. 256
- ¶ Ius patronatus mixtum quoad formam examinationis per concursum cur censetur potius laicale, quam Ecclesiasticum, ibid. num. 41. 258
- ¶ Iuspatronatus mixtum cum dubitatur an sit laicale, vel Ecclesiasticum attendenda est qualitas magis privilegiata, & magis fauens patronatui, ibid. num. 26. & 30. 257
- ¶ Ius patronatus mixtum censetur totum ecclesiasticum quoad praescriptionem, ibid. num. 28. pag. 257
- ¶ Item quoad tempus praescriptum ad praesentandum, ibid. num. 29. 257
- ¶ Sed quoad derogationem censetur totum laicale, ibid. n. 30. 257
- ¶ Item quoad reservationem ibid. n. 31. 257
- ¶ Ius patronatus ex dotatione honorum laicalium, & Ecclesiarum quale censetur, ibid. num. 49. & 71. 258
- ¶ Ius patronatus plurimum laicorum, & vnus Clerici censetur Ecclesiasticum si hoc magis probet patronatus, ibid. n. 63. 260
- ¶ In Iure patronatus mixto septem officialium laicorum nomine vniuersitatis laicalis, & trium Ecclesiasticorum priuato nomine praesentantium an requirantur probationes, quas exigit Concilium Tridentinum in Potentibus, ibid. n. 74. & seqq. vsque in fin. 261
- ¶ Laicus propter mixturam Clerici non debet priuari iure suo, ibid. n. 35. 257
- ¶ Laici a fundationibus Ecclesiarum non sunt retrahendi, ibid. n. 43. 258
- Vide in ver. Iuspatronatus probatur.*
- ¶ Iustificatio quid sit, in c. Omnis, num. 10. de poenit. & remiss. 125
- ¶ Iustitia humana exemplatur a iustitia diuina, in c. Paenitentiam, nu. 51. de Sepultur. 267
- ¶ Iustitia ex opere non consumatur, nisi etiam voluntas affuerit, in c. Dolentes, nu. 43. de celebr. Missar. 309
- ¶ Iustus iustus, & perfectus perfectior fieri potest, in c. Super specula, nu. 14. de Magistris. 209
- ¶ Iunioris dicitur quis ante sexagesimum annum, quoad hoc vt possit eum eo super iudicio dispensari, in c. Cum sis, n. 29. & 73. vers. Et ex his de conuers. Coniugar. 241
- Vide in ver. Senectus.*

L

- 1 Læso enormis, vel magna iudicatur iudicis arbitrio, in c. Consuetudines, num. 12. de Consuetudine. 354
- 1 Læso dici potest manifesta si de illa constet per testes, vel alia legitima documenta, in c. Requiritur, num. 7. de re lit. in integr. 394
- 1 Læse maiestatis crimen a committit occidens Consiliarium Principis, in c. Neinnitatis, num. 368. de Confit. 108
- 1 Læse maiestatis crimen committitur etiam a conspirantibus in Baronem, in c. Nobis, num. 27. de inrepatr. 253
- 6 Læse maiestatis crimen non committit non subditus, in c. Ad falsarium, num. 19. de Crim. fals. 326

Laicus quoad Decimas, & Oblationes.

- 1 Laici locari non possunt administratio Ecclesiarum, nec decime, vel oblationes, in c. Secundum, num. 12. de Cler. vel Monach. 406
  - 1 Nisi magna instante necessitate, ibidem, n. 14. pag. 406
  - 1 Sed bona temporalia, vel mola Ecclesiarum, item fructus decimarum possunt eis locari, ibidem, num. 13. 406
  - 4 Laici etiam bodie licite possunt decimas possidere, quas ab Ecclesiis obtinuerunt ante Concilium Lateranense, in c. Cum Apostolica, n. 3. de his, que sunt à Prelat. 260
  - 4 Laici in perceptione decimarum non possunt se tueri immemorabili prescriptione, sed necessarius est titulus, ibid. n. 5. & seqq. 260
  - 4 Laici nec ante, nec post Concilium Lateranense fuerunt decimarum capaces, ibid. n. 10. 261
  - 4 Laici potest esse Collector oblationum, & fructuum decimarum, non itre proprio, sed ex deputatione Parochi, & tanquam nudus minister, in c. Pastoralis, nu. 21. de his que sunt à Prelat. 265
  - 4 Confraternitates Laicorum ex consuetudine possunt recipere oblationes dummodo nil sibi applicent, sed in pios usus totum conuertant, ibidem, num. 22. 265
  - 4 Laico domino mortui, ubi S. Imago depicta est, non potest Episcopus concedere, vt oblationes dispense ad libitum suum, ibid. n. 23. 265
  - 4 Laici non licet de altari immediate oblationes accipere, ibidem, num. 23. 268
- Vide in ver. *Oblationes*, & in ver. *Decimarum consuetudo*.

Laicus quoad Domicilium.

- 4 Laicus potest de vno in alium Episcopatum transferre domicilium, etiam ad habitum prioris Episcopi licentia, in c. Significavit, n. 2. & seqq. de Paroch. 383
  - 4 Laicus potest libere domicilium transferre tam quoad temporalia, quam quoad spiritualia, ibidem, num. 5. 384
  - 4 Non tamen potest ex contemptu proprium Parochum dimittere sine translatione domicilij, ibidem, num. 6. 384
- Vide in ver. *Domicilium*.
Repertorium in 3. libros Decret.

- 1 Laici possunt interesse electionibus Clericorum ex privilegio, non autem ex consuetudine eius immemorabili, in c. Quisquis, num. 16. de elect. 103
  - 1 Laici non potest interesse auctoritate ad aliquem actum iurisdictionis exercendum, ibidem, num. 28. 103
  - 2 Potest tamen extra aulam Capituli assistere electionibus ad protegendum etiam armata manu, ibidem, num. 29. & 31. 103
  - 1 Laici potestas an possit in ipsa aula Capituli assistere electoribus, ne veniant ad arma, vel aliud scandalum oriatum, ibidem num. 30. & seqq. usque in fin. 103
  - 1 Laicorum preces, & acclamationes sunt in electionibus prohibita, ibid. n. 34. & 39. 103
  - 1 Laici excludendi sunt à Collegiis Ecclesijs, ubi electiones celebrantur, ibid. n. 35. & 37. 103
  - 1 Laici Princeps, vel potestas vt intersit electionibus non est usus, sed abusus ibid. n. 36. 104
  - 1 Laici in electione Prelati admitti possunt non ad eligendum, sed ad protegendum electores etiam armata manu, in c. Massana, n. 7. de elect. 113
- Vide in ver. *Electio per abusum Laici potestatis*.

Laicus quoad forum.

- 2 Laici non miserrabiles nunquam possunt in eorum causis temporalibus contra laicos dirigendi, & principaliter ad Ecclesiam recurrere, in c. Significavit, num. 72. & 84. de offic. delegat. 417
- 2 Nisi quando in Provincia nullus exat Iudex secularis, vel si exat, recusat, aut negligit iustitiam administrare, ibid. n. 74. 417
- 1 Idem si Iudex non extet in Ciuitate, ibidem, num. 75. 417
- 1 Laici non miserrabiles regulariter nec habitu, nec adu sunt de foro Ecclesiarum, ibid. num. 84. pag. 418
- 6 Laici in delictis Ecclesiasticis, vel mixtis efficiuntur de foro Ecclesiarum, in c. Peruenit, num. 20. de Adulter. 284
- 6 Laici eod. modo sortitur forum Episcopi ratione delicti, ac ratione contractus, ibidem, num. 32. 285
- 3 Laici an, & quando pro rebus Ecclesiarum, vel Clerici conueniri possint coram Iudice Ecclesiastico, in c. Si Clericus, n. r. de for. compet. 64
- 3 Laici pro rebus Clerici, vel Ecclesiarum si non neget, conueniri potest coram Iudice Ecclesiastico, ibidem, n. 25. 67
- 3 Laici decinentes res Ecclesiarum, vel Clerici, dicuntur quasi sacrilegi, & malefactores Ecclesiarum, ibidem, num. 26. 67
- 3 Laico contra laicum Papa non concedit litteras, nisi in certis casibus, ibid. n. 37. 68
- 3 Laici adulteri possunt ab Episcopo excommunicari, & in monasterium detrudi, in c. Perniciosam, num. 16. de Offic. Ordinari. 473
- 3 Laici ad observationem pacti cogi potest per Ecclesiam, saltem indirecte, & per Euangelicam denunciationem, in c. Antignanus, nu. 13. & 25. de pactis. 333
- 5 Laici propter mixturam Clerici non debet pri-

- uarij iure suo, in c. Cum propter, n. 35. & 42.
de iurepatr. 357
- 3 Laicus potest prorogare iurisdictionem iudicis alieni etiam sine consensu iudicis proprii: Clericus autem non potest, & cur. in cap. Significasti, num. 13. & 37. de for. comper. 96
- 3 Laicus in causa spiritali an possit prorogare iurisdictionem iudicis non sui, ibid. n. 37. 98
- 4 Laici, qui non sunt de temporali iurisdictione Ecclesie non tenentur potestati Ecclesiasticae obedire in non concernentibus animam, in c. Significatum, n. 18. de preben. 99
- 1 Laici in merè temporalibus, & prophatis non ligantur Constitutionibus Canonice, nisi in Terris Ecclesie, in c. Canonum sacuta, n. 93. de constitut. 37
- 1 Laici potest Ecclesia indicere seras inactu, ex cuius exercitio arguitur quaedam quasi irreuerentia Altissimi, in c. Treugas, num. 3. de Treug. & pac. 523
- Vide in ver. *Episcopus quoad iurisdictionem in laicos*, & in ver. *Papa potestas, communis*.
- Laicus in fraudem factus Clericus, vel Professus.*
- 1 Laicus, qui sine ulla fraude factus est Clericus, an iudicari, & puniri possit à Iudice seculari pro obligationibus contractis, vel delictis commissis ante Clericatum, in c. Magnus, num. 35. & 64. de obligat. ad ratiocin. 344
- 1 Laicus conuentus in Curia seculari, qui postea factus est Clericus, an pro illa causa à Iudice Laico iudicari, & puniri possit, ibid. num. 41. & seqq. usque ad num. 77. 347
- 1 Theorica notabilis Io: Andr. à DD. approbata super iurisdictione in laicum, qui lite pendente effectus est Clericus, vel professus, ibid. num. 51. 349
- 1 Laicus, qui dum detineretur in carcere Curie secularis factus est Clericus, vel professus potest à Iudice laico distingui, & puniri etiam in persona, ibid. num. 52. & 85. 349
- 1 Laicus post commissum delictum sine ulla fraude prima rōtura initiatus omnino eximitur à iurisdictione iudicis laici in quoad personam, quam quoad bona sententia S. Congregationis Concilij, ibid. num. 64. 353
- 1 Sed si in fraudem, eximitur nihilominus quoad personam, ibid. num. 65. 353
- 1 Sed non quoad bona, ibid. num. 71. 352
- 1 Præcedere tamen debet declaratio super fraude, ibid. num. 74. 352
- 1 Quæ declaratio pertinet ad iudicem Ecclesiasticum, ibid. ver. Quinta conclusio. 352
- 1 Laicus conuentus in Curia seculari, qui postea in aliqua Religione professionem emisit, an possit pro illa causa à iudice laico iudicari, & puniri, ibid. num. 77. & seqq. 354
- 1 Et quid infra annū probationis, ibid. n. 79. 354
- 1 Et quid in eo, qui factus est Benemeritus, vel Tertiaris, aut miles S. Gaudentij, ibid. n. 80. 354
- 1 Laicus inquisitus, & carceratus in curia seculari, & postea dimissus sub fidelissione de se representando, si iterum fuerit ordinatus an possit pro causa illa à iudice laico ad carcerem reuocari, & puniri, ibid. n. 84. & seqq. 355
- 1 Laicus in exilium pulsus à iudice seculari cum hoc ve si exilium non seruauerit, incederet in

- pœnam trirremiam, si postea ordinatus exilium non seruauerit, & propterea ab eod. iudice in carcerem coniectus fuerit, an sit remittendus ad iudicē Ecclesiasticum, ibid. n. 89. 356
- 7 Laicus effectus Clericus, vel Monachus post commissum delictum subest iudici seculari preuenienti quoad bona, sed non quoad personam, in c. Cum capella, n. 24. de priuileg. 60
- 6 Ordinatus in fraudem fori secularis an pro maleficijs commissis ante Clericatum coerceri, & puniri possit à iudice laico, in cap. Magnus, nu. 28. & n. seqq. usq. ad n. 35. & 65. de oblig. ad ratioc. 345
- 7 Ordinatus post commissum delictum, & causam præuentam in foro laicali, non gaudet fori priuilegio, in cap. Omnis, num. 100. de pœnit. & remis. 345
- 1 Promotus in fraudem non potest à iudice laico personaliter distingui, nisi persona sit præuentam, in cap. Magnus, num. 33. 51. & seqq. & 71. de obligat. ad ratioc. 346
- 1 Cognitio an Clericus fuerit ordinatus in fraudem spectat ad iudicem Ecclesiasticum, & interim iudex laicus non potest procedere, ibid. num. 33. & seqq. & 74. 346
- 6 Fraus an præsumatur ex hoc solo, quod quis fuerit ordinatus post maleficium commissum, an verò requiratur, vt ante Clericatum fuerit in Curia seculari conuentus, vel accusatus, aut in crimine deprehensus, ibid. nn. 35. & seqq. usq. ad num. 41. & 72. 346
- 1 Quid si fuerit ordinatus longe post commissum delictum, ibid. num. 36. 346
- 1 Et quid si inconti nenti, ibid. num. 38. 346
- 1 Clericus, qui post questionem sibi motam in foro seculari ordinatus est, non sponte, sed tractus à Superiore an in causa illa teneatur coram iudice laico respondere, ibidem num. 63. 351
- 1 Clericus post delictum in fraudem promotus an sit degradandus, & tradendus Curie seculari personaliter puniendus, ibid. n. 66. 351
- Vide in ver. *Clericus quoad fori priuilegiū*
- Laicus quoad immunitatem Ecclesiarum.*
- 7 Officiales laici relegantes personas Ecclesiasticas excommunicantur ab Urbano Sexto, eorumque ciuitates, & terra supponuntur ecclesiastico Interdicto, in cap. Responso, num. 45. de sent. excom. 189
- 1 Laicus nullo vnquā tempore potest prescribere ius decimandi, nisi cōcurrēt fama priuilegij, in cap. Consuetudines, num. 55. de consuetud. 257
- 1 Item nec per immemorabile acquirat ius nominandi Capellanos amouibiles in Parochialibus Ecclesijs, nisi cum prædicta fama, ibid. num. 56. 257
- 1 Secus post Bullam Urbani VIII. ibid. n. 57. 258
- 1 Laicorum attentata contra Ecclesias, ac personas Ecclesiasticas etiam ab immemorabili, & cum fama priuilegij, sunt ipso iure nullæ, ibid. num. 69. 258
- 5 Laici Collectas imponentes Ecclesijs, vel Clericis, vel iurisdictionem illorum viarumque, si moniti non desistunt, excommunicati sunt eum solis fautoribus, in c. Non minus, n. 33. & 36. de immunit. Eccles. 366

- 5 Laici Colledantes Ecclesias, vel Clericos, anr
Prelatorum iurisdictionem impediētes non
sunt excommunicati ex hoc cap. Nisi post cano-
nicam monitionem se nō correxerint, ibid.
num. 33. 369
- 5 Et sufficit vnica monitio, ibid. n. 34. 369
- 5 Sed hodie ex Bulla Cœne sunt excommunicati
ipso iure, ibid. n. 36. 369
- 1 Laici super ecclesijs, eorumque personis, & bonis
nullam habent iurisdictionem, in c. Quæ
in ecclesijs, num. 16. 26. & 31. de consti-
tur. 133

Vide in ver. *Immunitas*, & in ver. *Statutum
laicorum quoad res*, & *Personas ecclesi-
sticas* & in ver. *Consuetudo contra Eccle-
siam*, & in ver. *Lex ciuili*, & in ver. *Eccle-
sia quoad immunitatem*.

Laici quoad onera.

- 7 Laici tenentur ad onera laicalia pro emphiteusi
Ecclesiæ, in cap. Vt priuilegia, num. 20. de
priuileg. 78
- 5 Laici non tenentur ad impositiones Clericorū,
nisi respiciant communes utilitates, vel neces-
sitates, in cap. Non minus, num. 46. de im-
munit. Eccles. 370

Laici quoad spiritualia.

- 2 Laico delegari non potest causa spiritualis, nisi
per Papam, in c. Contingit, num. 3. de Ara-
bitr. 609
- 9 Laici spiritualia negocia tractare non debent,
ibid. num. 4. 609
- 2 Declaratur, ibid. num. 19. 609
- 2 Laicus nec incidenter potest esse arbiter in cau-
sa spirituali, ibid. num. 7. 609
- 2 Laicus non est capax iuris spiritualis etiam ad-
mixto Clerico, ibid. num. 11. 609
- 2 Laicus an possit esse arbiter in causa spirita-
li, ibid. num. 15. & seqq. vsq. in fin. 610
- 2 Laici nec principaliter nec ministerialiter tra-
ctare possunt negocia Ecclesiæ, ibid. n. 17. 610
- 3 Contractum, ibid. num. 27. 610
- 2 Laicus cur non possit esse arbiter in causa spiri-
tualis, & tamen possit esse arbitrator, ibid. n. 24.
& seqq. 610
- 2 Laicus etiam in spiritualibus Procurator esse
potest, & acceptare beneficium pro Clerico,
ibid. num. 27. 611
- 2 Laico causa ciuili ecclesiastica ab Episcopo de-
legari potest, ibid. num. 28. 611
- 2 Laicus simul cum Clerico potest esse arbiter in
causa spirituali, in cap. Non sine, num. 15. de
arbitr. 599
- 2 Etiam si vnus sit Clericus, & plures laici, ibid.
num. 16. 599
- 2 Laici in causa spirituali potest esse arbitrator,
ibid. num. 17. 599
- 2 Laici non est capax beneficii ecclesiastici in
cap. Super eo, num. 42. de bigam. 364
- 5 Laici quatenus graues non possunt hodie de-
gradationi assidue sicut poterant de iure
communi in casu huiusmodi in c. Aqua, nu. 30.
de consecr. eccles. vel altar. 393
- 2 Laicus ex causa potest ad Synodum vocari, in
c. Quod super his, n. 4. de maior. & obed. 495
- 5 Laicus circumscripta dispensatione ecclesiæ

non est capax iurisdictionis, quod est spiri-
tuali annexum, in cap. Quoniam, num. 8. de
iurepatr. 234

- 3 Laicus cognoscere potest causas criminales
Clericorum, & absolueret ab eorum communi-
catione ex commissione Papæ, non autem ex
consuetudine etiam immemorabilis, in cap.
Cum contingat, num. 9. de for. compet. 86
- 2 Laicus an ex consuetudine possit acquirere ius
eligendi etiam in Collegiata in c. Quædam
num. 2. de elect. 73
- 5 Laici non debent Ecclesiæ titulo conductionis
concedi, in c. Secundum, num. 3. & 12. de
Cler. vel Monach. 405
- 5 Declaratur, ibid. num. 14. 405
- 1 Laicus quamuis non possit esse Canonicus, po-
test tamen esse prebendatus, in cap. Cum
M. num. 31. de consti. 154
- 1 Secus ex vizio curiæ, ibid. num. 32. 154
- 5 Laici ex Concilio Tridentino possunt esse Nota-
rij in negocijs, litibus, & causis ecclesiasticis,
& spiritualibus, in cap. Sicut est, nu. 65. Ne
Cler. vel Monach. 429
- 1 Laicus est incapax iuris conferendi etiam ex cō-
ditione in limine foundationis ex immemora-
bili, nisi fama priuilegij concurret, in c. Con-
suetudines, num. 54. de consuetud. 257
- 5 Laici vacare debent Republica mundanæ Cle-
rici verò Republicæ Ecclesiasticæ, in c. Multa,
num. 22. & 90. Ne Cler. vel Monach. 395
- 3 Laicus nō intro mittat se in negocijs ecclesiasti-
cis, nec eius indies, nec præcepto debeat in-
dices ecclesiastici iustitiam ministrare, in
cap. Decernimus, num. 1. de iudic. 1
- 7 Laici de Prelatorum scientia capere possunt
Clericos, & ad iudicium ducere, in cap. Vt fa-
m. num. 2. de sent. excom. 174
- 2 Laici spiritualium non sunt capaces, etiam ad-
mixtis clericis, in cap. Mariana, num. 3. de
elect. 113
- 2 Spiritualia a laicis possideri non possunt, ibid.
num. 16. 114
- 5 Laicus potest esse procurator in spiritualibus,
& acceptare beneficium pro Clerico absente, in
cap. Causam, num. 12. de elect. 57
- 2 Laicus non potest esse arbiter in spiritualibus,
ibid. num. 14. 57
- 2 Laicus non prohibetur ministerialiter tractare
negocia ecclesiastica, ibid. num. 15. 57
- 2 Et potest esse arbitrator in spiritualibus, ibid.
num. 16. 57
- 1 Lateranense Concilium sub Innocentio Tertio
cur simpliciter generale Concilium fuerit ap-
pellatum, in cap. Firmiter, num. 1. de Summa
Trinit. & fide Cathol. 2
- 4 Lateranense Concilium sub Innocentio Tertio
quo tempore fuerit celebratum, in c. Nuper,
num. 17. de decimis. 404
- 4 Lateranense Concilium sub Alexandro Tertio,
quo tempore fuerit celebratum, in cap. Cum
Apostolica, num. 2. de his quæ sunt à Pra-
lat. 260
- 4 Vbi cumque in iure sit mentio simpliciter de
Generali Concilio intelligitur de Lateranense
sub Innocentio Tertio, in cap. Exposulisti, n. 2.
de prebend. 178
- 1 Latinitas falsa vitiatur rescriptum Papæ, in cap. Ad
audientiam, il. 1. num. 1. de Rescript. 207
- 1 Amplia etiam si falsa latinitas sit in vno tunc

- ex capitulis separatim, ibid. n. 4. 107
1. *Limra* si sit in supplicatione, & nartaria par-
ris, ibidem, num. 8. 107
3. *Letrocinium* est delictum gravior, quàm su-
rum, in c. Cum non ab homine, num. 101. de
Iudic. 16
6. *Letrocinantes* qui dicantur, in c. Suscepimus,
num. 3. de homicid. 155
5. *Letro* publicus immunitate Ecclesiam non gau-
det, in c. Inter alia, n. 1. & 49. de immunit.
Eccles. 376
5. Et dicitur *latro* publicus qui palam, & publicè
furat, ibidem, num. 11. 376
5. Et idem est quid *Grassator* viarum, ibidem,
23. 376
5. Et rales occidere licet sine poena, & etiam sine
peccato, ibid. n. 24. 376
5. Non tamen sine irregularitate, nisi pro accessi-
sacia vitę defensione, ibid. n. 25. 376
5. Item in tales omni die ius ceditur, ibidem,
num. 16. 376
2. *Lauda* arbitrorum ex consuetudine mandantur
executioni iudicis officio, sicut sententię iu-
dicum, in c. Cum tempore, num. 15. de
arbitr. 605
2. *Laudum* arbitri appellari potest sententia diffi-
nitiva, in c. Ex parte, n. 7. de arbitr. 613
2. *Laudum* latum ab arbitro, & arbitratore si
vetroque modo possit valere valet fortiori mo-
do, si minus ut valere potest ibid. n. 40. 616
2. *Laudi* effectus per arbitrum lari cõtra compro-
mittentem transit ad illius heredem, ibidem,
num. 46. 616
- Lectores S. Theologie, & iuris Canonici,*
6. Prelati, & Capitula ad studia theologię scho-
lares dociles transmittere tenentur, in c. So-
per specula, num. 1. de magistris. 107
6. Magistri quando in publicè in scholis theologiã,
vel ius Canonicum docuerint, & scholares per
quinquennium gaudent fructibus beneficio-
rum suorum, amissis distributionibus quoti-
dianis, ibid. n. 2. & 4. & 11. 107
6. Et quid si fructus omnes distributionibus con-
sistant, ibidem, num. 3. 107
6. Et quid si prebenda sit in Cathedrali Clui-
tate, ubi Lectoris munere fungatur, ibidem,
num. 5. 108
6. Lectores Theologię ut gaudeant privilegio per-
cipiendi fructus prebendarum suarum in ab-
sentia debent esse stipendiati, & ex numero
obolentium Cathedralis, ibidem, n. 6. & seqq.
vique ad num. 10. 108
6. Lectores Theologię, & scholares promouent
utilitatem vniuersalis Ecclesię, ibidem,
num. 7. 108
6. Stipendium ex publico quo inec Lectoribus
assignandum, ibid. n. 8. 108
6. Lectores ut gaudeant privilegio Lectoribus can-
cesso satis est ut legant in Cluitate Regiæ vel
privilegiata, vel longissima possessione super
hoc munia, ibid. n. 9. 108
4. Docentes, & studentes tam in Theologia quàm
in iure Canonico in publica vniuersitate gau-
dent privilegio de percipiendis fructibus in
absentia, in c. Licet, num. 8. & num. 119. de
prebend. 164
4. Etiam si prebendę sit sint in Cathedrali ciui-

- dem Cluitatis, ibid. n. 9. 164
4. Et quid in docentibus in Ecclesia ibid. 164
- Vide la ver. *Theologia, Theologus, Magistri,
Scholares, studium.*
2. Lectoris appellatione aliquandò includuntur
etiam reliqui minores Ordines, in c. Cum
congruat, n. 3. de stat. & qual. 156
2. Lectoris officium quod sit ibidem n. 113. 171
- Lector Scripturę Sacre.
- Vide la ver. *Scriptura Sacra.*
7. *Lectura* fugiendę sunt, per quas Decretales re-
ducuntur ad gratiam, in c. Peruenit, n. 5. de
sent. Excom. 148
4. *Legatarius* an exequutor quis sit, ex quibus col-
ligatur, in c. Tua nobis, num. 21. & 30. de
testament. 351
4. Legatarius cui imminet restitutio, habetur lo-
co exequutoris, ibid. n. 30. 351
7. Legatarius carnalem cognoscens uxorem testa-
toris post eius mortem, indignus est legato,
in c. A nobis li. 2. n. 18. de sent. excom. 164
1. *Legatum* Sempronio amico relictum si duo sint
Sempronij quia charitatis consuetudo an, & cui
debeatur, in c. Ne inuitatis, num. 161. de
Constitut. 61
7. Legatum anni redditus factum fratribus Miao-
ribus sub modo licito tenet, in c. Minis pra-
ua, num. 31. de excess. Prelat. 21
7. Idem si simpliciter, quia sub modo licito factū
censetur, ibidem, num. 31. 21
7. Legatum factum eisdem sub conditione, si in sti-
tutio sit nulla an valeat in casum nullitatis in-
structionis, ibidem num. 33. & seqq. 21
7. Legatum vniuersale factum fratribus Minoribus
sub modo licito an teneat, ibid. n. 44. 24
2. Legatum simplex cum opere assumendi Ordine
Sacerdotalem, & missas celebrandi nulla cõ-
ordinarij institutione, in c. Vt Abbates, n. 77.
de stat. & qual. 116
4. Legatum simpliciter factum puella pro subsidio
vitę intelligitur factum pro alimentis, in c.
Episcopus, n. 15. de preben. 16
4. Legatum factū alicui cum filiis habuerit debe-
tur nato filio, licet is postea decedat, ibidem,
num. 55. 90
1. Legatum pecuniarum, quod habetur Petus, seu Pa-
dus an comprehendat vtramque, in c. Inter
ceteras, num. 16. & 24. de script. 198
1. Et quid si loco ditionis, seu, posita sit ditiono
xii, ibidem, num. 3. 198
1. Legato a quo albo, seu nigro alere tantum debe-
atur, ibidem, num. 21. 199
1. Legatis libris impressis, seu manuscriptis de-
bentur omnes, ibid. n. 35. 199
1. Legatum Digessi Veteris, seu Infortiati vtrum-
que comprehendit, num. 19. 199
5. Legatum factum Monacho sub conditione, ut
nihil quæratur monasterio an valeat, in c. Mo-
nachus, o. 1. 24. & 47. de Statu Monach. 166
5. Legatum distribuendum in vsum pauperum ap-
plicari non potest Presbytero pro missis cele-
brandis, ibi in c. Recolentes, num. 46. de
Statu Monach. 182
4. Falcidia non detrahatur de legatis ad pias cau-
sas, in c. Tua nobis, n. 7. de testamen. 349
4. Legatum ab vxore distribuendum non valet sta-
te statuto vi maritus non possit aliquid relin-
quere vxori, ibidem, num. 37. 354
4. Legatum distribuendum secundum secreta ma-

- mentem Testatoria dicitur ad pia causa, & deficiente executore sit caducum, ibidem, num. 59. 354
- 4 Contrarium, num. 60. 355
- 4 Legatum annuū factum regulari pro usu suo de licentia Superioris percipiendum, an de iure communi sit validum, in c. Ioanna, num. 18. de Testam. 356
- 4 Et quid post Concilium Tridentinum, n. 19. 356
- 4 Legatum factum regulari nec momento temporis potest esse apud eum, sed illico acquiritur monasterio, ibid. num. 20. 356
- 4 Legatum plerum non sit caducum si impleri non possit de iure, vel de facto, sed in alio usus conuersus debet, in c. Noa quidem, num. 14. de Testamen. 357
- 4 Legatum pro missis canonicis conuertitur in aliud opus si missae non possunt cantari propter interdictum, ibidem, n. 15. 357
- 4 Legatum annuitatis factum fratribus Minoribus an commutari possit per Papam in alio usus non obstante quod Testator id prohibuerit, & legatum ademerit in casum commutationis, ibidem, n. 18. & seq. usque in fin. 358
- 4 Legatum annui redditus, vel bonorum stabilitum relictum fratribus Minoribus sub modo licite valet, ibid. num. 22. 358
- 4 Legatum Predicatoribus, vel Minoribus ut conferant ad habitandum in Aedibus Testatoris, & ibi diuina celebrent, in alium usum conuerti debet, ibid. num. 25. 358
- 4 Prohibito a Papa posse commutare legatum annuū fratribus Minoribus relictum tamquam turpis habetur pro non adiecta, ibidem, n. 30. & seq. usque in fin. 358
- 4 Legatum si de iure, vel de facto iuxta mentem Testatoria impleri non possit, in alium usum conuertitur non obstante prohibitione, quod applicari non possit nisi ad usum distinctum, ibidem, num. 31. 358
- 2 Legatum miserabilibus personis dicitur ad pias causas, in c. Significantibus, num. 82. de offic. deleg. 418
- 2 Nec de illo detrahatur scilicet ibid. n. 83. 418
- 3 Legatum usufructus factum infirmari fratri Minorum est in fraudem paupertatis, in c. In praesentia, n. 63. de probat. 474
- 3 Legatum omnium bonorum intelligitur vniuersale, in c. Ex literis, n. 56. de iurapat. 443
- 3 Legatum Florenorum solal debet ad rationem monete, quae correat tempore conditi testamenti, in c. Olim, n. 9. de Censibus. 273
- 3 Idem in legato annuo, ibid. n. 10. 273
- 4 Legata pia peti possunt eorum iudice seculari, qui tenetur causam decidere, non secundum legem, sed secundum Canones, in c. Relatum, il primo, n. 2. de Testam. 346
- 4 Legatum rei, quae mea erit cum moriar, extinguitur per subsequutam eiusdem rei alienationem, in c. Prudentes, n. 12. de Donat. 304
- 3 Legata annua debentur decursu non modo ante mortem item, sed etiam ante apertam tabulam, & statim a die obitus Testatoris, in c. Grauius, n. 125. de Restit. Spoliat. 156
- 4 Legati conueniuntur rem uneri ab eo, ad quem sunt missi, in c. Postulasti, num. 1. de concess. praeb. 230
- 2 Legatus Cathedralis Regularis, aut Collegiatus ecclesias, vel Cathedralium dignitates

- electus maiores post Pontificalem conferre aut sibi referre non potest, in c. Nullus, num. 15. de elect. 3
- 7 Legati etiam non Sacerdotes possunt Indulgentias concedere, in c. Accidentibus, num. 11. de excess. Pralat. 13
- 3 Legatus non modo suam Constitutionem, sed etiam rescriptum Papae potest interpretari, in c. Cum uenissent, num. 15. de iudic. 21
- 3 Legatus de latere Tridentini Concilij decretis interpretari non potest absque speciali facultate, ibidem, num. 20. 22
- 2 Legati Caesaris cum mittuntur in Prouincias, vivere debent expensis Imperatoris, vel fisci, in c. Inter cetera, n. 15. de offic. Ordin. 58
- 2 Legati Papae recipiunt procuracionem ab ijs, ad quos declinant, ibid. num. 16. 458
- 3 Legatus de latere potest conferre beneficia patronatus ecclesiastici, non autem mixti, in c. Cum properet, n. 31. & 51. de iurepatr. 257
- 7 Legati facultas conferendi beneficia an comprehendat beneficia Papae reseruata, in c. Ex parte, num. 32. de priuileg. 70
- 7 Legatus, & Nuncios Apostolicos impedientes ea communicant, & eorum Regna, & Terrae interdicuntur, in c. Responso, num. 47. de sent. excomm. 190
- 3 Legati, & Nuncijs possunt procedere in prima instantia Episcopo requisito, & negligente non autem contentente, in c. Significasti, n. 33. de foro compet. 98
- 2 Legatus Papae de causa alteri specialiter delegata per Papam se intramittere non potest, in c. Sendiasti, n. 1. de offic. legat. 419
- 2 Legatus non potest se intramittere in causa alteri delegata etiam antequam delegatus incipiat cognoscere, ibid. n. 4. 419
- 2 Declaratur, num. 17. 419
- 2 Nec potest aduersus illius sententiam resistere, ibidem, num. 5. 419
- 2 Legatus in causa per Papam alteri vniuersaliter delegatus an possit se intramittere, ibidem, num. 6. & seq. 419
- 2 In Causa heresia concurrunt Legatus, & Episcopus cum Inquisitore, ibid. n. 7. 419
- 2 Legatus non potest supplere negligentiam delegati nisi ubi vertitur periculum animae, ibid. num. 11. 419
- 2 Legati processus in causa alteri delegata valet, nisi opponatur declinatoria antesententia contentationem, ibidem, n. 13. 419
- 2 Legatus de latere exequi potest sententiam iudicia delegati, sed ab eo non potest compelli, ibidem, num. 20. 419
- 2 Nisi legatus alius esset ibi Ordinarius, ibidem, num. 21. 419
- 2 Legatus potest cogere delegatum a suo praedecessore ad sententiam ferendam commissioem reuocare, & malam illius processum corrigere ibid. num. 22. 419
- 2 Legatus de latere qualiter possit confirmare sententiam delegati Papae, ibid. n. 27. 419
- 3 Legati, & Nuncijs Papae pro his diebus tantum quibus moram trahunt procurari debent, in c. Procuraciones, n. 2. de Censib. 276
- 3 Legati, & Nuncijs Apostolici habent ius visitandi, & exigendi procuracionem ratione visitationis debitam, ibid. n. 3. 276
- 2 Legatus de latere confert beneficia intra suam legat.

- legationem vscantia, in cap. Cum olim. n. 29. 514
 2 Legatum mittere pertinet ad solum Papam & Cardinalium consilio. ibid. n. 42. & 46. 515
 2 Legati Apostolici officium non expirat per obitum Papæ, ibid. n. 67. 518
 4 Legati nati quomodo possint Iurisdictionem exercere in diocesium suffraganeorum suorum, non tamen possunt conferre beneficia ad eorum collationem spectantia, nisi post deuolutionem, in c. Nulla, n. 38. de concess. præb. 332
 2 Legati nati non habent nisi vnum semestre ad conferendum beneficia ad se deuoluta propter negligentiam inferiorum, ibid. n. 38. 332
 4 Legatus non dispensat contra Concilia, nec contra Canones non Conciliares, in cap. Dilecto, num. 9. de præben. 137
 4 Nisi in casibus in quibus dispensat Episcopus, ibid. num. 10. 137
 1 Legati, Ministri Apostolici, & feudarii sine speciali mandato Papæ non possunt quidquam preiudiciale ecclesijs, vel personis ecclesiasticis facere seu tolerare, in cap. Consuetudines, num. 61. de consuetudine. 258
 3 Si Legatus egrediatur Prouinciam animo non redeundi an expiret munus legationis, in cap. Presentata, num. 10. de testib. 195
 6 Legatus in provincia sua potest causas matrimoniales cognoscere, ac diffinire, in c. Ad nostram, num. 3. de coniug. feruor. 58
 6 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 3. 58
 1 Legati de latere possunt esse plures in vna Prouincia, in cap. Cum venerabilis num. 3. de consuet. 265
 Legatus de Latere quoad vñones.
 Vide in ver. *Vñio Ecclesiarum exemptarum*.
 1 Legatus de Latere non prohibetur à Concilio Tridentino excommunicationes ad finem reuelationis decernere, in cap. Quoniam, n. 44. de offic. delegat. 403
 3 Legati equiparantur Proconsulibus Prouinciarum, in cap. Cui causam, n. 13. de appellat. 254
 3 Legati Proconsulis delegatam habent, non ordinariam iurisdictionem, ibid. n. 12. 254
 5 Legatum dotis maioris si puella nuper sit, minoris si Religione profiteatur, qua parte debeatur proferenti, in cap. Cum sumus, n. 14. & 16. de Regularib. 78
 1 Legati de latere non prohibentur à Concilio excommunicationes ad finem reuelationis decernere, in cap. Quoniam num. 44. de off. delegat. 403
 2 Legatis ad Curiam Romanam venientibus de dylo non creditur sine literis, in cap. Cum in iure, num. 48. de off. deleg. 408
 2 Legato etiam de latere sifferenti se habere mandatum Principis non creditur sine programme legationis in his, quæ directe concernūt preiudicium tertij, ibid. num. 49. 408
 1 In alijs fecus, ibid. num. 50. 408
 4 Legatus de latere non potest contra Concilium dispensare, in cap. Dilectus, num. 11. de præben. 127
 4 Potest beneficium vacaturum referuare etiam pro certa persona, sed non dare ius ad vacaturam, & quæ sit ratio diuersitatis, ibid. n. 12. 127
 5 Legere volentes non suat prohibendi si sint idonei, & contrascentes pualentur, in c. Quo-
 niam, num. 3. de Magistris. 103
 2 Legitima debetur Patri in bonis prophanis filij non autem in ecclesiasticis, in cap. Indecorum, num. 35. de etat. & qual. 234
 5 Legitima an debeatur filio statim atque pater in Religione capaci bonorum in comuni professionem emittit; an verò expectanda sit eius mors naturalis, in cap. Cum sumus, n. 6. & seqq. vñq. ad num. 13. de Reguli. 67
 5 Legitima nõ debetur filio nisi post mortem patris naturalem, vel ciuilem, ibid. num. 11. 68
 6 Legitimitas prolis facta post obitum parentum non preiudicat venientibus ab intestato, in cap. Mandato, num. 54. de simonia. 183
 2 Legitimus per subsequens matrimonium an sit eligibilis, in cap. Cum in cunctis, num. 13. de elect. 37
 3 Legitimi per subsequens non succedunt intestando, ad quod vocantur nati, & procreati ex legitimo matrimonio, in cap. Talem num. 44. de ordin. cognit. 135
 6 Legitimus presumitur fuisse vsque ab initio qui ad presens est in quasi possessione legitimatis, in cap. Lator. num. 10. & seqq. & num. 54 vsque ad num. 63. Qui filius legit. 88
 6 Legitimam appellationem intelligitur legitime procreatus, non autem legitimatus per sublequeus saltem excommuni vñ loquendi, ibid. num. 25. 97
 Vide in ver. *Filius legitimus*.
 2 Legitimus per scriptum Principis prohibetur obtinere Beneficium in ecclesia in quapater secus, si sit legitimatus per subsequens matrimonium, in cap. Ad extirpandas, n. 33. de fil. presbyter. 328
 Vide in ver. *Filius illegitimus*.
 6 Legitimatus quasi opposito potest hæreditatem esse ad Ecclesiasticum iudicem remittenda, in c. Lator, num. 1. qui fil. sint legit. 85
 6 Legitimatis causa est merè spiritus, & laicus nec incidenter, nec alio modo potest ea cognoscere, ibidem, num. 2. 85
 6 Et quid si controversia non in iure, sed in factum consistat, ibid. num. 3. 85
 6 Legitimatis possessore leuatur ab onere probandi, ibid. num. 4. 85
 6 In legitimatis quasi possessione vt quis dicatur esse, requiritur, vel vt habeatur pro filio legitimo, vel possideat bona paterna, vel natus sit de ea, quæ credebatur vxor, ibidem, num. 5. 85
 6 Legitimus cum qualitate procreationis ex matrimonio in proitorio satis probatur ex matrimonio ipso, & simpliciter quasi possessione legitimatis, ibid. num. 9. & num. 73. 88
 6 Etiam si concubinatus precesserit, ibid. n. 16. & 74. 88
 6 Legitimatis quasi possessio sufficit ad obtinendum etiam in proitorio, ibid. n. 13. 89
 6 Legitimatis possessio acquiritur filio, si fideicomissarius patrum cum succedere in bonis fidelicommissio subiectis, ibid. n. 27. & n. 31. 91
 6 Legitimatis quasi possessio probatur per samam, ibid. num. 41. 94
 6 Legitimatis qualitas diuersa est à qualitate filiationis, & ex quasi possessione vñus, non insertat ac quasi possessionem alterius, ibid. num. 58. & num. 75. 97
 6 Legitimatis probatio præsumpta etiã in fideicommissio

- commisso, quod vocat filios legitimè procre-
tos, ibidem, num. 60. 97
- 6 Legitimitas probatur per testes deponentes de
matrimonio sive natiuitate, licet fama vici-
niz, & tractatus parentum habeat contra-
rium, in c. Per tuas, num. 7. Qui filij sunt le-
gitimi. 105
- 6 Legitimitatis probatio per existentiam matri-
monij ante natiuitatem est probatio vera, &
vincit famam, & tractatus, que sunt proba-
tiones presumptiue, ibid. n. 9. 105
- 6 Tractatus legitimitatis vincit testimonium pa-
rentum, & hoc vincit famam vicinaz, ibidem,
num. 16. 106
- 4 Legijla militans in foro Iustiniani secundam le-
ges, & Canoniz in foro B. Petri, in c. Cam-
edes, om. 48. de Testam. 335
- 6 Legijlatores non continentur ea, que præter na-
turam contingant, licet raro, in c. Cum sis,
num. 61. de conuers. coniug. 343
- 3 Legum latores ferè omnes suarum legum inter-
pretationem prohibuerunt, in c. Cum venis-
sent, num. 59. de iudic. 28
- 6 Legijlatoris potestas, & voluntas requiruntur
ad hoc, vt subditi obligentur ad acceptandam
legem, in c. Treugas, om. 50. de Treug. &
Pac. 536
- 2 Legijlator supremam potestatem habet legem
ferendi abique subditorum consensu, ibidem,
num. 51. 536
- 2 Lex Papa quomodo se subiecit iudicio Rode-
rici Imperatoris, in c. Significasti num. 75. de
iur. iur. 18
- 4 Leonis, vel statuz donum in magis congruat
Principi, quam Oratori, in c. Postulasti, n. 22.
& seq. de concess. præbend. 250
- 4 Leprosus si sit Episcopus, vel Superior non cogit-
ur cedere, sed datur illi coadiutor. Inferior
autem remouetur in totum in cap. Consulta-
tionibus, n. 19. & seq. de Cler. agrot. 303
- 4 Et que sit ratio differentie, ibid. n. 21. 303
- 4 Sed contra, ibid. vers. Tu dic melius. 303
- 4 Reſtori ecclesie leproſo dandus est coadiutor,
qui sustentandus est de facultatibus ecclesie, in
c. De reſtoribus, n. 1. de Cleric. agrotan. 194
- 4 Leprosi à communione hominum separari de-
bent, ibidem, num. 2. 194
- Etque interdici potest ingressus ecclesie, ibid.
num. 3. 194
- 4 Leprosus siue sit Episcopus, siue inferior non re-
mouetur ex toto à prætatione, sed datur illi
coadiutor, ita vt habitus curæ sit penes coa-
diutorem, ex tunc verò penes coadiutorem,
ibid. n. 4. & seq. vsq. ad n. 8. 194
- 4 Leprosus priuatur officio actualis administratio-
nis, sed dignitatem tenet siue officium, quod
in ius tectonaz, ibid. n. 7. & 39. 195

Lex communis.

- 3 Legibus, & non conſitijs certandum est, in
c. Olim, num. 28. de lit. contestat. 105
- 4 Legem visam periculosius est, minusque crimen
contemnere, quam legē mortuam, in c. Nos
quidem, num. 42. de testam. 325
- 3 Auxilium frustra inuocant qui in legem com-
mittunt, in c. Nullus, n. 46. de Regular. 7
- 6 Legum finis est inuariabilis, in c. Non debet,
num. 11. de consanguinit. & affinit. 75

- 3 Lex, vel Canon habens plures intellectus alle-
gari non potest ad decisionem causarum, in
c. Cum ab homine, n. 40. de iudic. 10
- 4 Legem potest aliquis sibi imponere, à qua non
liceat recedere, in c. Prudentes, num. 6. de
donationibus. 301
- 6 Lex posterior quando eius obseruantia repugnat
Legi diuina, non obligat in foro conscientie,
in c. Consultat, num. 9. & 23. Qui Cleric. vel
vocat. 43
- 6 Lex debet esse possibilis, in c. Absolutos, n. 31.
& seq. de Hæreticis. 124
- 7 Lex non imprimi effectum suum nisi in perso-
nas, quibus verba legis congruunt, in c. Nu-
per n. 22. de sent. excom. 368
- 2 Leges illæ optimè sunt constitutz, quæ quam
gratissima reliquerunt arbitrio ludicantium,
in c. Ne inuitatis, num. 49. de Constit. 44
- 4 Lex innouata in illi legi innouanti, in c. Ex tunc,
num. 27. de Cler. non resid. 67

Lex quid, & quotuplex.

- 1 Lex est omne, quod ratione consistit, in c. Ca-
nonum statuta, num. 50. de Constit. & n. 107.
ibidem. 39
- 5 Lex vnde dicta, in c. Super specula, num. 20. Ne
Cler. vel Monach. 437
- 2 Legis denominatio sumitur à tribuente autho-
ritatem, non à condente, in c. Antigonus,
num. 45. de pactis. 537
- 6 Lex diuina, & humana que dicitur, in c. Ex di-
ligenti, num. 4. de Simon. 149
- 2 Lex ad sui essentiam tria requirit, vt insinuat,
vt promulgetur, vt moribus vtentium appro-
betur, in c. Treugas, om. 19. de Treug. &
Pac. 533
- 2 Contrarium, ibid. om. 48. & 55. 533
- 4 Lex est sanctio sanctis iubens honesta, prohibens
contraria, in c. Cam edes, num. 132. de
testam. 341
- 5 Lex priuata, idest inspiratio diuina prædicat
legi publicæ, idest communi, in c. Licet, n. 4.
de Regular. 83
- 2 Lex diuina, & lex iurisdictionis sunt diuer-
se, & res indicata in vna non obligat agendi in
alia, in c. Dilatus, n. 1. de offic. Ordinis. 474
- 2 Legem duplicem habet Episcopus in ecclesijs si-
bi subiectis, idest legem iurisdictionis, & le-
gem diuina, in quibus consistit totum
ius, & potestas Episcoporum, ibid. n. 2. 474
- 2 Legis diuina, legis iurisdictionis que dicantur,
ibidem, num. 3. 474
- 1 Lex ante prohibitionem non ligat, in c. Quoniam,
num. 42. de Constitut. 181

Lex qualis, & de quibus ferenda.

- 6 Lex non debet ferri super impossibilitatem. Si con-
sistit, num. 9. de accusat. 116
- 2 Non debet esse de indubitabili, in c. Ex parte,
num. 29. de arbit. 615
- 1 Leges illæ optimæ sunt constitutz, quæ paucissi-
ma reliquerunt ijs, qui indicant, in c. Ne inini-
tatis, num. 49. de constitut. 44
- 1 Lex nihil debet obicere, vel ambigam con-
tineri, in c. Quoniam, n. 1. de constitut. 174
- 1 Declaratur ibid. num. 3. vers. Non tamen in-
teligas. 174

- 5 Lex de miraculosis non fertur, in cap. Cum sis.
num. 58. de conuers. coniugator. 143
- 5 Declaratur, ibid. num. 64. 143
- 5 Leges non opantur ad ea, quæ semel tantum,
aut his possunt contingere, ibid. num. 63.
vers. Respondeo 2. 144
- 2 Lex non debet esse nutricia peccati, in c. Perla-
tum, num. 44. de ijs, quæ vi met. caus. 185
- 5 Lex debet esse imposta rebus, & non verbis. in
cap. Super specula num. 21. Ne Cler. vel Mo-
nach. 434
- 6 Leges prohibitiuæ feruntur ab ecclesia etiam de
his, quæ lege diuina damnatur, in cap. Acce-
pimus, num. 68. de pactis. 868
- 5 Lex iusta ex quibus causis constituuntur, in c. Si
quis, num. 62. de Regular. 16
- 1 Lex iniusta est ex Auctore quando fertur ab eo
ultra sibi commissam potestatem, etiam si
ordinatur ad bonum commune, in cap. Quæ
in ecclesiarum, num. 45. de Constitut. 135
- 1 Leges auferentes rem alterius sine iusta causa
sunt tyrannicæ, ibid. num. 114. 151
- Vide in ver. Princeps quoad ius quasitum
non tollit.*
- 1 Lex debet esse rationabilis, & possibilis, aliàs
non est obligatoria, in cap. Eam te, nu. 19. de
rescript. 204
- 5 Legem ferre non potest homo nisi de his, de
quibus potest iudicare iudicium autem homi-
nis non potest esse de interioribus moribus,
qui latent, in cap. Dolentes, n. 25. & n. seqq.
vsq. ad num. 31. de celebr. Missar. 306
- 5 Declaratur, num. 64. 306
- 1 Lex etiam pœnalis dicitur fauorabilis, & exten-
denda ubi agitur de securitate animarum, in c. Ne
innitatis de Constitut. num. 223. 71

Lex vsu recepta.

- 2 Leges instituuntur cum promulgantur, firman-
tur cum moribus ventium approbantur in
cap. Treugas, num. 18. de Treug. & Pace. 523
- 2 Declaratur, ibid. num. 18. num. 25. 27. 31. 39.
49. & 56. 523
- 1 Lex nullam vim habet, vt ei pareatur nisi ex
more, ibid. num. 20. 523
- 2 Leges multæ legibus patriæ nõ cõueniunt, ib. 523
- 2 Lex ab initio censetur lata à Principe sub condi-
tione si moribus ventium recipiatur, ibid.
num. 21. & 47. 523
- 2 Contrarium, ibid. num. 48. 523
- 1 Lex non tollitur contraria consuetudine si in illi-
gat pœnam ipso iure: secus si mandat infligi.
ibid. num. 27. 524
- 2 Contrarium, ibid. num. 72. 524
- 2 Lex lata super eo, cuius contrauentio ex se ge-
nerat mortale non tollitur consuetudine, etiã
si à principio non recipiatur, ibid. num. 28.
& 42. 524
- 2 Lex recepta ab initio non tollitur ex consuetu-
dine nisi 40. annorum: secus si non sit recepta,
quia sufficit decennium etiam Principis
ignorante, ibid. num. 31. 524
- 2 Contrarium, ibid. num. 40. & 67. 524
- 2 Lex permittens, vel puniens, aut disponens, po-
test per desuetudinem tolli, ibid. n. 35. 524
- 2 Lex precipiens, aut verans potest desuetudine
abrogari si lata fuerit ad commodum priua-
tum, ibid. num. 36. 524

- 2 Et quid si lata fuerit in honorem Dei, vel ad
commodum publicum, ibid. num. 37. 525
- 2 Lex præceptiua non ligat si numquam fuit re-
cepta in obsequentia sciente legislatore, & va-
lente contradicere, & non contradicente,
ibid. num. 38. 525
- 2 Nec requiritur tempus ad præscribendum, sed
sufficit actus, ibid. num. 39. 525
- 2 Contrarium, ibid. num. 66. & seqq. 525
- 2 Lex vsu non recepta Principe ignorante non
tollitur consuetudine nisi illa sit rationabilis,
& annorum quadraginta, ibid. n. 40 & 67. 525
- 2 Legem non recipientes ab initio ex aliqua cau-
sa rationabili Papa sciente, & tolerante, non
peccant, ibid. num. 41. 525
- 2 Lex continens ius naturale, vel diuinum, aut
illius declarationem nulla vnquam consuetu-
dine tolli potest, licet ab initio non fuerit re-
cepta, ibid. num. 42. 525
- 2 Secus si aliquid addat iuri naturali, vel Diuino
quia respectu additionis de illa iudicatur rã-
quam de lege posita ibid. num. 43. 525
- 2 Lex consilij tollitur indistinctè per desuetudi-
nem, ibid. num. 45. 525
- 2 Lex ecclesiastica post promulgationem an sta-
tim liget à principio ante quam recipiatur
à luditis, ibid. n. 46. & seqq. vsq. ad n. 59. 525
- 2 Legis non receptio indistinctè nihil operatur
nisi transeat in consuetudinem à legislatore
ex ignoratam, ibid. num. 48. 526
- 2 Lex accipit ex moribus firmitatem authorita-
tis, ibid. num. 49. 526
- 2 Legis acceptatio est effectus qui subsequitur ip-
sam legem, ideoque impossibile est vt concu-
rat ad esse legis, vel ad producendam legis
obligationes, ibid. num. 55. 527
- 2 Non vsus legis tribus modis considerari potest,
ibid. num. 59. & seqq. 527
- 2 Non abrogat legem nisi implicitum habeat cõ-
trarium vsum, ibid. num. 62. 528
- 2 Lex non vsum nullo tempore abrogatur si nun-
quam accidit casus, in quo potuerit obseruari
ibid. num. 60. 427
- 2 Lex ecclesiastica non recepta ab initio non tol-
litur per non vsum minoris temporis, quam
annorum 40. siue Princeps sciat, siue ignoret,
ibid. num. 67. 528
- 2 Secus in legibus ciuilibus, quia sufficit spatium
10. annorum, ibid. num. 68. 528
- 2 Item secus si non vsus non sit contra, sed præ-
ter legem, ibid. num. 69. 528
- 2 Lex recepta ab initio indistinctè abrogatur per
desuetudinem vel contrarium consuetudinem
rationabilem, & legitime præscriptam, ibid.
num. 72. 528
- 2 Prelati exequi possunt constitutionem, licet mor-
ibus ventium approbata non fuerit, in c. Treu-
gas, num. 33. de Treug. & Pace. 524
- 2 Prelati, Pace non seruantes legem vsu non re-
ceptam, excusantur à pœna, sed non à culpa,
secundum opinionem Cardinalis, ibid. n. 34. 524
- 1 Lex declarata intelligenda erat iuxta declara-
tionem habentis auctoritate eam declaran-
di, etiam antequam declaratio emanasset
in cap. Quoniam, nu. 48. de constitut. 182
- 5 Lex declarata erat intelligenda iuxta declara-
tionem Principis etiam antequam declaratio
emanasset, in c. Super specula, num. 3. Ne cler.
vel Monach. 422

Legis auctoritas, & obligatio.

- 6 Lex naturalis, diuina, & ciuilis quemadmodū possunt efficere aliquam personam illegitimā ad matrimonium contrahendum, in c. Vtrum autem, n. 24. de cognat. spirit. 63
- 1 Lex habens plures intellectus allegari non debet ad decisionem causarum, in c. Quoniam, n. 2. de Constitut. 174
- 1 Lex non habet vim coactivam nisi à Principis potestate, in c. Canonum statuta, num. 59. de Constit. 25
- 5 Legis transgressus etiam secluso contemptu indistincte obligat sub mortali quando impeditur finis legis, in cap. Si quis, num. 42. de Regular. 13
- 5 Lex etiam penalis obligat in foro conscientie, & improbatur cōtraria opinio, ibid. n. 58. 16
- 5 Lex iniusta non obligat quoad Deum, ibidem, num. 60. 16
- 5 Lex etiam iniusta obligat in foro conscientie ratione scandali, ibid. n. 67. 17
- 4 Legem viuam periculosius est maiusque crimen contemnerē, quam legem mortuam, in c. Nos quidem, num. 42. de testam. 325
- 2 Lex præcepti necessitate imponit, & contrauenientes mortaliter peccant, in c. Treugas, n. 22. & 34. de Treug. & Pace. 533
- 3 Inter leges præscriptas, & leges simpliciter statuentes debet esse differentia, ibidem, n. 25. & 44. 534
- 2 Legis primi transgressores quamuis peccauerint, tamen sequentes non peccarunt, ibidem, num. 29. & 41. 512
- 2 Contrarium, ibidem, n. 47. 524
- 1 Lex iniusta est ex Auctore quando fertur ab eo ultra sibi commissam potestatem etiam si ordinetur ad bonum commune, in c. Quæ in Ecclesiis, n. 25. de Constitut. 135
- 5 Lex correctoria dicitur fauorabilis, & latè interpretanda quando per eam sit redditus ad ius antiquum, in c. Nullus, n. 41. de Regul. 7

Legis Interpretatio, declaratio, & intentio.

- 4 Lex ubi plura copulatiuè requirit, non habet locum nisi omnia simul concurrant, in c. Quæ alter, num. 29. de Cler. non resid. 60
- 6 Lex noua superueniens in materia disposita per leges antiquas, quamuis generaliter loquatur tamen distinguitur pro vt distinguant leges antiquæ, in c. Tuz litteræ, num. 25. de Cler. per salt. promot. 345
- 6 Lex exorbitans à iure communi non extenditur ultra casum expressum etiam ex identitate rationis, ibidem, num. 47. 346

Legis Derogatio.

- 1 Lex Canonica, vel Ciuilis habens clausulam derogatoriam non tollitur per contrarium rescriptum, nisi fiat mentio de illa specialiter, vel per verba acquiescentia, in c. Nonnulli, num. 33. de rescript. 216
- 1 Lex specialis in materia, in qua est priuilegium clausum in corpore iuris, tollit illud etiam si de eo non fiat mentio sub ill. n. 41. 228
- 5 Legis dispositio locum habet data aliqua ratio-

Repertorium in 5 libros Decret.

ne identitatis, sed non illius pœna, in c. Super specula, n. 14. Ne Cler. vel Monach. 435

- 5 Legis intellectus referri debet ad casum frequentius contingentem, in c. Explicari, num. 26. de obseruat. ieiun. 352
  - 6 Lex quantumcumque generalis semper restringitur ad personas habiles, in c. Quod à Predecessore, num. 123. de Schismat. 242
  - 6 Lex non imprimit effectum suum, nisi in illas personas, quibus verba legis congruant, & adaptantur, ibid. n. 114. 241
  - 5 Lex etiam exorbitans, & penalis extenditur ad casus similes, quando aliàs redderetur elusoria, in c. Statuimus, n. 41. de Regul. 109
  - 5 Legis dispositio non adaptatur ad casum ad quod verba legis non adaptantur, ibid. n. 43. 109
  - 5 Lex noua disponens in vno ex correlatiuis censetur disponere in alio etiam ad correctionē iuris communis, vbi ead. est ratio, in c. Nullus, num. 38. de Regular. 7
  - 4 Lex loquens in casu vero an habeat locum in casu ficto, in c. Cum percussio, num. 30. de Cler. & groten. 193
  - 2 Lex generalis posterior non tollit legem specialiter loquentem, sed distinguitur, & limitatur per legem antiquam, in c. Ceterum, n. 80. de Rescript. 195
  - 3 Lex penalis, & exorbitans non extenditur ex identitate, vel maioriute rationis, in c. Cum non ab homine, num. 53. & num. 81. & 82. de Iodie. 11
  - 3 Lex tribuens potestatem laico super iuribus, & personis Ecclesiasticis etiam ex maioriute rationis non extenditur, ibid. n. 54. & 82. 12
- Vide in ver. Interpretatio, Declaratio, Extensio, Verborum interpretatio, Papa quoad interpretationem.
- 6 Ius generaliter, & indistincte loquens generaliter, & indistincte intelligitur, nisi per aliud distinguatur, in c. Si quis Presbyter, n. 6. de Cler. excom. ministrant. 334
  - 7 Lex etiam penalis latè interpretanda est quatenus patitur verborum propeccitas, in c. Quanto, num. 24. de priuileg. 87
  - 4 Lex generalis posterior non tollit legem specialiter loquentem, sed potius distinguitur, & limitatur per legem antiquam, in c. Cum cleses, num. 88. & 110. de Testam. 338
  - 4 Declaratur, ibidem, n. 141. 338
  - 4 Lex generalis non corrigit legem precedentem habentem specialem rationē, ibid. n. 91. 339
  - 4 Declaratur, ibid. n. 141. & seqq. 339
  - 4 Lex generalis nunquam corrigit legem specialem quando inuicem compatiuntur, ibidem, num. 92. 339

Lex Canonica.

- 6 Lex Canonica in foro Ecclesiæ præualet legi ciuili etiam inter laicos subiectos imperio, & in materia non concorrente peccatum, in c. Peruenit, num. 7. de adulter. 282
- 5 Legem Canonicam obiectam malè intelligens non peccat mortaliter nisi post declarata etius ambiguitatem, in c. Quoniam, num. 34. de Constitut. & in c. Super, specula, n. 7. Ne Cler. vel Monach. 432
- 5 Legis Canonica præcepta, aut prohibitiones obligant in foro conscientie etiam sub reatu

- mortalis peccati, in c. Si quis, num. 38. de c. Regular. 13
- 6 Lex Ecclesiastica prohibens obligat transgressores culpam mortalem, in c. Vbi non est, nu. 3. & 8. de dispensat. impuber. 19
- 2 Lex Ecclesiastica preceptum, vel prohibitionem continens an obliget transgressores ad eam, vel ponam si vsa recepta non fuerit in c. Treugas, nu. 16. vbi in fin. de Treug. & Pace. 523
- Vide in ver. *Lex vsu recepta*.
- 4 Lex Canonica vbi agitur de peccato vitando seruari debet etiam in Tertis Imperij, & in omni foro, in c. Cum esset, num. 133. de Testamen. 341
- 4 Canones praevalent legibus in his, in quorum obseruatione emergunt peccata, ibidem, numer. 136. 342
- 5 Lex Canonica ferri potest etiam de actibus omnibus occultis, & internis ex sententia Canonistarum licet de illis iudicare non possit quādiu latent, in c. Dolentes, num. 58. de ecclebrat. Missar. 310
- 1 Legem Canonice male intelligens non peccat mortaliter, nisi post declaratam eius obsecrationem, in c. Quoniam, n. 34. de Constit. 180
- Vide in ver. *Ius Canonice, Canonice*.

Lex Civilis

- 5 Legales materie quāplures in Decretalibus sunt insertae, quarum vix notitia haberi potest sine legali sapientia, in c. Super specula, nu. 24. Ne Cleric. vel Monach. 435
- 5 Canonica legales materias difficiles priuato studio assequi non potest, ibid. n. 27. 435
- 1 Lex Civilis dubia intelligi debet secundum determinationem legis Canonice, in c. Ex parte, num. 30. de arbit. 615
- 2 Legis Civilis praecepto controniciens peccat mortaliter, in c. Non sine, num. 22. de arbit. 599
- Lex Civilis non potest impedire obligationem inamentis, ibid. n. 23. 599
- 6 Lex Civilis non potest inducere noua impedimenta matrimonij contrahendis, in c. Verum, num. 19. de cognat. spirit. 62
- 1 Lex Civilis generaliter lata ad bonum publicum an comprehendat etiam Clericos vi directiuationis, in c. Ecclesia S. Marie, num. 29. de Constitut. 363
- 2 Lex Civilis non est adhibenda ratio quando oppositae Canonice, ibid. n. 31. 164
- 1 Lex Civilis prohibens vsum amorum non comprehendit familiam Episcopij, ibidem nu. 43. vique in finem. 166
- 5 Civilis scientia est pars Diuina, & necessaria, est in Ecclesia Dei, saltem in temporalibus, in c. Super specula, num. 25. Ne Cler. vel Monach. 435
- 5 Civilis facultas licet necessaria ad Regimen Republicae tamen exerceri debet per suos ministros, id est laicos, & Clericos non prohibitis, ibidem, n. 29. 435
- 5 Leges Civiles Sacra Canonibus ancillantur, ibidem, num. 30. 435
- 5 Civilis sapientia laudes à Petro de Ancharam exorata, ibidem, num. 36. 436
- 2 Lex Civilis in locis non existentibus de temporali dominio Ecclesiae seruanda est in foro la-

- call, & lex Canonica in foro Ecclesiae etiam extra materiam peccati, in c. Antigonos, n. 27. de pacis. 535
- 4 Leges Civiles ita demum dicuntur Canonicae si à Papa in Canonibus inferantur, in c. Super inordinata, num. 23. de praeben. 187
- 1 Leges Civiles in volumine Decreti insertae si sint contrariae Canonibus, non sunt seruandae in foro Ecclesiae, in c. Canonum statuta n. 38. & 45. de Constitut. 22
- 1 Nec censetur canonizari, nisi quae à Papa Canonibus inferantur, ibid. n. 39. 22
- 1 Leges Civiles Canonibus non contrariae seruari debent, etiam in foro Ecclesiae, ibid. n. 45. 23
- 2 Lex Civilis non potuit statuere impedimentum dirimens matrimonium in infinitum inter Ascendentes, & descendentes, in c. Vir quid, num. 27. de consang. & affinit. 79
- 1 Lex Ad instructionem, & c. de Sacrof. Ecclesiae, in c. Ecclesia S. Marie, n. 20. de Constit. 163
- 5 L. Iulia Poppeia prohibens viris post sexagesimum annum, & mulieribus post quinquagesimum nuptias contrahere à quibus, & eni fuerit abrogata, in c. Cum sis, num. 38. & 65. vers. Et haec sueratio, de Conser. Coniug. 143
- 2 L. Iulia de arbit. non habet locum Romae, in c. Cum pridem, n. 65. de pacis. 549
- 5 L. Ioaehimus, de iure protomiseos, habet locum etiam in foro conscientiae, in c. Siquis, 22
- 2 L. Vnica, C. quando Imper. inter populi, & vid. comprehendit tales etiam diuites secundum magis communem, & vetiorem opinionem, quam seruat Signatura, in c. Significantibus, num. 42. de Offic. delegat. 414
- 2 L. Vnica, C. quando Imper. expenditur, ibidem, num. 25. 414
- 5 L. Ad instructionem, C. de Sacrof. Ecclesiae non fuit correpta per Authen. Item nulla de Episcop. & Cler. in cap. Non minus, nu. 57. de immunit. Eccles. 373
- 7 L. Non dubium, C. de legibus locum habentibus Regularibus, & personis Ecclesiasticis etiam exemptis, contra Vasquez, in c. qui Presbyterum, num. 33. de poenit. & remiss. 107
- 2 Papa in suo foro potest tollere legem civilem, etiam vbi non habet temporalem iurisdictionem, in c. Antigonos, n. 28. de pacis. 535
- Vide in ver. *Papa quoad potestatem*.
- 1 Leges debent imitari Canones, sed non e conuerso, in c. Ceterum, n. 66. de Rescript. 194
- 1 Lex Civilis per Papam inserta Canonis feruari debet tamquam lex Canonica, in c. Quae, in Ecclesiasticum, n. 29. de Constitut. 134
- Vide in ver. *Ius Civile*.
- 1 Lex Civilis potest ius naturale distinguere, & adiuvare, eique addere, vel detrachere, in d. c. Quae in Ecclesiasticum, n. 141. de Constit. 143
- 4 Leges Civiles requirentes numerum septem, vel octo testium, per c. Cum esses, de testam. non corriguntur, sed declarantur irrationabiles, in d. c. Cum esses, n. 53. & 141. 336
- 4 Lex Civilis non contraria Canonis feruari debet etiam in foro Ecclesiae, ibid. n. 93. 339
- 4 Solemnitati legali non detrahatur quatenus inueniatur expresse, ibid. n. 97. 339
- 4 Lex Civilis extra materiam peccati seruari debet in foro civilis, licet contradicatur Canonis, ibidem num. 105. 339
- 4 Lex Civilis potest ius diuinum, & naturale distinguere.

- stinguere, & adiuuare, illique addere, vel detrachere, ibid. n. 106. 340
 4 Contrarium ibidem, 143 346
 4 Leges Ciuiles repugnantes legi Diuinae sunt penitus excludenda, ibid. nu. 115. & 121. 340
 4 Leges Imperatorum, quæ contra Deum veritatem feruunt, qui obtemperare non vult, grauius acquiritur premium, ibidem num. 27. 340
 4 Leges multæ referuntur, quæ tamquam foueutes peccatum sunt sublate per ius Canonicum, ibid. num. 170. & seqq. 345
 3 Leges multæ tamquam foueutes peccatum abrogatæ per ius Canonicum. Vide in ver. *Iuris ciuilibus, & Canonici differentia.*
 3 Lex Ciuilibis quoad numerum testium. Vide in ver. *Testis, & in ver. Testamentum quoad testem, & in ver. Testamentum de iure Canonico ad non-pias causas.*
 5 Leges ciuiles statuentes super immunitate Ecclesiæ quandoque allegantur à Papa in dubijs decidendis, in c. Inter alia, num. 2. de immunitate Ecclesiæ. 375
 5 Et per hoc censentur Canonizata, & non dicuntur amplius leges ciuiles, sed Canones, ibidem, num. 6. 375
 *Vide in ver. *Lex secularis contra libertatem Ecclesiasticam.*
 5 Leges Imperatorum dummodo non offendant, sunt cum Canonibus permiscenda, ibid. n. 7. 375
 4 Lex ciuilibis canonizata, seu inserta Canonis dicitur Lex Canonica, in c. Nulli, n. 45. de Reb. Ecclesiæ non alien. 379
 5 Authentica à qua mulier, C. de Sacros. Ecclesiæ non est Canonizata, in c. Si qua mulier. 19. q. 1. & cur, in c. Cum simus n. 10. de Regular. 68
 2 Leges ciuiles disponentes de materia spirituali annexa, sicut est iurisdictionis etiam in fauorem Ecclesiæ non sunt attendendi, in c. Cum vos, num. 53. de offic. ordinari. 444
 2 Lex ciuilibis dubia intelligi debet secundum determinationem legis Canonice, in c. Ex parte n. 30. de Arbitr. 615

Leges Secularis contra libertatem Ecclesiasticam.

- 1 Lex secularis generaliter lata ad ecclesiasticas, vel personas Ecclesiasticas, aut earum bona, in earum preiudicium non attenditur, in c. Ecclesiæ Sanctæ Mariæ, n. 2. de Constit. 159
 1 Lex secularis disponentes de Ecclesiis personis Ecclesiasticis, vel eorum bonis, etiam si respiciat eorum commodum, vel fauorem non valet, ibidem, num. 7. 161
 1 Leges ciuiles C. de Sac. Ecclesiæ de Episcop. & Cleric. & consimiles non valent ex defectu potestatis, ibidem, num. 17. 162
 1 Leges ciuiles loquentes de emphiteusi Ecclesiasticæ non debent feruari, ibidem, n. 19. 163
 Lex ciuilibis generaliter lata ad bonum publicum an comprehendat etiam Clericos vi directius rationis, ibid. n. 29. 163
 1 Lex ciuilibis prohibens usum armorum non comprehendit familiam Episcopi, ibid. n. 43. vsque in finem. 166
 5 Leges ciuiles in preiudicium Ecclesiæ, & personarum Ecclesiasticarum non valent, in c. Non minus, num. 50. 53. & 59. de immunitate Ecclesiæ. 375

- 5 Nec censentur Canonizata, licet aliquæ reperiantur insertæ à Gratiano in volumine Decreti, ibidem, num. 51. 372
 1 Leges ciuiles, quæ loquuntur de emphiteusi ecclesiæ feruari non debeant, in c. Quæ in Ecclesiæ, num. 96. de Constitut. 140
 1 Leges Imperatorum, ac Principum de Ecclesiis earumque personis, ac bonis specificè disponentes sunt nullæ ex defectu potestatis, in c. Quæ in Ecclesiæ, num. 25. de Constit. 134
 1 Etiam in materia, iuxta contrarium non reperitur statum de iure Canonico, ibid. n. 26. 134
 1 Nec feruari debent etiam de honestate, ibidem, num. 27. 134
 1 Quod procedit etiam si fuerint editæ ab Imperatoribus ad instantiam Ecclesiæ, ibid. n. 28. 134
 1 Item procedit etiam si concernant fauorem, & commodum ecclesiæ, ibid. n. 30. 134
 1 Item procedit etiam si à Gratiano sint insertæ in volumine Decreti, ibid. n. 33. 134
 1 Item procedit etiam si fuerint editæ ex iusta causa, ibid. n. 41. & 44. & seqq. 134
 1 Lex Principis generaliter loquens vbi Canon non contradiat, feruari debet etiam quoad Ecclesiasticas nisi de ipsis Ecclesiis, vel bonis earum specificè disponent, ibid. n. 32. 134
 1 Leges ciuiles, quæ procedunt privilegiando ecclesiasticas, vel personas Ecclesiasticas, an valeant, & ibidem n. 34. & n. seqq. vsque ad n. 41. 134
 1 Lex ciuilibis specificè disponentes de Ecclesiis indicta super ratione naturali, nec contradicens Canonis feruunt non ratione legis Principis, sed ratione naturali super qua fundatur ibid. n. 47. 135
 6 Lex ciuilibis non potest inducere noua impedimenta matrimonij contraheudis in, c. Verum. n. 19. de cognat. spirit. 62
 5 Leges Ciuiles statuentes super immunitate Ecclesiæ quandoque allegantur à Papa in dubijs decidendis, in c. Inter alia, num. 2. de immunitate Ecclesiæ. 375
 5 Et per hoc censentur canonizata, & non dicuntur amplius leges ciuiles, sed Canones, ibidem, num. 6. 375
 5 Leges Imperatorum, ac Principum statuentes nominationem de Ecclesiis, & personis Ecclesiasticis, ac bonis earum sunt inualidæ ex defectu potestatis, ibidem, num. 3. & 64. 375
 5 Etiam si redundent in fauorem, & commodum Ecclesiæ, & disponent in materia, in qua contrarium non reperitur statum de iure Canonico, ibidem num. 4. 375
 5 Ecclesia non potest etiam sponte se submittere superioritati, ac legibus Imperatoris, ibidem, num. 5. 375
 5 Lex ciuilibis non potuit restringere immunitatem Ecclesiæ Dei ordinatione, & Canonice sanctionibus constitutam, ibidem, n. 38. & 64. 377
 Vide in ver. *Immunitas Ecclesiæ communis.*

Lex Diuina.

Vide in ver. *Ius Diuinum.*

- 5 Lex Ecclesiastica potest ordinare, & cohibere adus internos in quantum obligantur cum exterioribus, in c. Volentes, num. 64. & num. seqq. de celebr. Missar. 311
 5 Permittitur aliquando concomitantè, & ratione conuersionis quod non permittitur principaliter, & directè, ibid. n. 66. 311

- 3 Lex dispensatio cessat cessante causa dispensationis, in c. Nihil, n. 39. de filiis Presbyt. 336
Vide in verb. *Dispensatio*.

Lex Corrigen, & Correcta.

- 7 Lex corrigens in vno ea correlatis corriget etiam in alio, in c. Ne pro dilatione, num. 61. de poenit. & remiss. 146
6 Lex correctā, & corrigens idem sunt, in c. Non debet, n. 2. de consang. & affinit. 75
6 Lex generalis non corrigit legem specialem, in cap. Vir qui, num. 24. & 26. de consanguinit. & affinit. 79
1 Lex generalis posterior non tollit legem specialiter loquentem, sed distinguitur, & limitatur per legem antiquam, in cap. Ceterum, num. 80. de Receptis. 195
4 Ratione legis correctā censetur etiam correctā illius dispositio, in c. Ea frequentibus, num. 8. de institut. 224
Vide in verb. *Correctio*.

Lex humana.

- 5 Lex humana instā obligat etiam in foro conscientie, in c. Si quis, n. 37. de Regular. 13
4 Legibus humanis non subiacent quæ ratione narrari nituntur, in cap. Significatur, num. 36. de praben. 101
6 Leges humane variari debent ea temporum varietate, in c. Non debet, num. 5. de consanguinit. & affinit. 74
6 Legum finis est invariabilis ibid. n. 11. 75
4 Lex humana contradicens diuinæ non est seruanda sed lex diuina seruati debet etiam in foro ciuili, in c. Cum esles, num. 49. 121. 133. & seqq. de testam. 335
6 Lex positua quando eius obseruatia repugnat legi diuinæ non obligat in foro conscientie, in cap. Consuluit, num. 9. & 13. Qui Cler. vel vocen. 43
4 Lex innouata inest legi innouanti, in c. Ex tunc, n. 7. de Cler. non resid. 67
7 Lex innouans non egreditur terminos legis, innouate c. Tuarum, n. 30. de priuileg. 33
7 Lex innouata inest legi innouanti, cum omnibus suis qualitatibus, ibid. n. 33. 34
5 Lex noua disponens in materia antiqua recipit interpretationes, & limitationes, quas materia ab antiquis legibus recipiebat, in c. Aqua n. 16. de consecr. Eccles. vel Altar. 192
Vide in verb. *Innouatio*.

Lex naturalis.

Vide in verb. *Innaturalis*.

- 6 Lex promotionis magis respicit ad factum, quam ad voluntatem, in c. De cetero, num. 11. de homicid. 259
3 Lex promotionis consistit in facto, in c. Statuimus, n. 30. de supplen. neglig. Pralat. 174
5 Lex promotionis respicit factum, non voluntatem in c. Ex publico, num. 31. & num. 54. de conuers. coniug. 155
6 Lex promotionis constat non solum in promotione ad ordinem, sed etiam in ordinis executione, in cap. Significasti, il secundo, num. 1. de homicid. 269

- 4 *Libellus* quamuis non regulat casus expressionem parte non opponente, tamen si exprimitur incepta, rejicitur, in cap. Consultationibus, n. 83. de Cler. agrot. 211
3 in Libello an teneatur Episcopus exprimere Episcopalia iura quæ sunt in iure expressa, in c. Conquerente, num. 41. de offi. ordin. 465
3 Secus si petat iura sibi competentia ex consuetudine, ibidem, n. 41. 465
3 Libellus in causa legitimatitatis qualiter formetur, in cap. Tuam, num. 42. de ordina. cognit. 134
3 Libellus super possessorio non viatur si in eo naretur aliquid de proprietate, in c. Constitutus, num. 14. de l. presb. 339
3 Libellus cognoscitur ex modo concludendi non narrandi, ibidem, n. 15. 339
3 Libellus coram Papa procedit etiam sine conclusionem, ibidem, n. 17. 339
3 Libellum non sufficit transmittere ad domum rei nisi petitio posita in iudicio rejiciatur, in c. Olim, num. 18. de litis contest. 105
3 Liber Sacramentorum, idest Missale, in c. Cum hunc, n. 30. de elect. 51
3 Liberorum impressio, & euulgatio etiam in materia penali pari passu ambulant, in c. Cum venissent, n. 66. de iudic. 29
3 Libri continentis opinioniones damnatas, vel minus legitimas Bullarum interpretationes etiam permissa legatorum editis non sunt attendendi, in c. Consuetudines, n. 66. de consuetud. 258
Libri Hæreticorum, Vide in verb. *Hæresis*, *Hæreticus*.
1 Libro damnato non censetur damnatus illius Author si librum supponat correctioni Romani Pontificis, in cap. Damnaui, de sum. Trinit. & fid. Cath. 14
1 Sed damnato Autore eius quoque libri censentur damnati, ibidem, 14
1 Etiam si alius, sint boni, ibid. n. 17. 14
2 Declaratur, ibidem, n. 18. 14
4 *Liberalis* in donando eximialiter se debere quod donat, in c. Prudentes, n. 1. de donat. 301
5 *Libri* idest sine causa, & pro libito voluntatis, in cap. Cum ad monasterium, num. 34. de statu Monachor. 193
4 Liberè idest sine alienius silentio, in c. Tuæ, n. 12. de Cler. non resident. 69
3 *Liberorum* appellatio veniant nepotes, & alij descendentes, sed appellatione filiorum regulariter lectus, in cap. Ex transmissa, num. 15. de fili. Presbyter. 321
3 *Libertas*, quinquagenaria non tenetur ad operas, in c. Cum sis, num. 42. de conuers. coniug. 142
3 *Libertas* si detur seruianti per annum acquiritur in bisexto si seruiat per dies 365. in cap. Quidam, num. 33. de celebr. Missar. 103

Libertas Ecclesiastica.

- 7 Violatores libertatem Ecclesie in terminis Bullæ Comæ non incident in excommunicationem, Papæ reservatam nisi id fecerint per viam statuti, vel consuetudinis, in c. Cum pro causa, n. 12. & 14. & 34. de sent. excom. 160
7 Libertati Ecclesiæ offensæ casus Papæ referuntur in extranag. Pauli II. & Sixti IV. ibid. m., num. 16. 161
7 *Libertas*, & immunitas ecclesiastica, an, & in quo differant, ibid. n. 32. 163

Libert

- 2 *Libertas*, qui contra ecclesiam testificatur, in c. Cū Sacerdotis, n. 15. de postulan. 577
Vide in ver. *Laici quoad libertatem Ecclesiasticam*; & in ver. *Statuta laicorum in res, &c.*
- 5 *Libidinis* labe, quæ in iuuentute contrahitur in senectute frequentius expiatur, sed non semper in c. Cum sis, n. 9. de conuers. coniugat. 139
- 4 *Licentia* quid importet, in c. Clericos, num. 3. de Cler. non resid. 77
- 4 *Licentia Capituli* non requiritur vt plures Canonici quam duo abesse possint ex causa utilitatis ecclesie, sed sufficit *licentia Episcopi*, in c. De cōterō, n. 8. de Cler. non resid. 42
- 4 *Licentia Episcopi* an requiratur, vt Beneficiati abesse possint temporibus à Concilio permisis, in c. Relatum, n. 15. de Cler. non resid. 36
- 4 *Licentia* an requiratur vt docentes, vel studentes in Theologia percipiant in absentia fructus præbendarum suarum, ibid. n. 18. 36
- 4 *Licentia Superioris* vbi requiritur videtur eadem, seruata cognitio an casus sit licitus, ibidem, num. 30. 37
- 4 *Licentia* debet præcedere, & vbi requiritur debet esse expressa, nec sufficit tacita, ibidem nou. 48. pag. 38
- 6 *Licentia ingrediendi monasteria* monialium pro mulieribus coniugatis an, & quomodo à Sede Apostolica concedantur, in c. Præterea, nu. 20. de conuers. coniugat. 135
- 6 *Licentia* contrahendi matrimonium ante annos nubes vbi malitia supplet ætatem non censetur adempta Ordinarijs ex eo quod Sedes Apostolica super hoc dispensare consueuerit, in c. De illis, il secundo, n. 43. de spons. Impuber. 25
- 4 *Licentiam* quam Capitula Cathedralium Hispaniæ ab immemorabili concedere consueverunt vt Canonici abesse possint quoad Capitulo visum fuerit excusat eos à potestate Concilij, in c. Licet, n. 36. de præben. 166
- 4 *Licentiam* vacandi à seruitio Ecclesie ultra tres menses nec Episcopus nedum Capitulum concedere potest etiam ex rationabilibus causis in iure non expressis, ibidem, n. 37. 166
- 5 *Licentia* admitteudi ad habitum regularem puellas duodecim annis minores peti consueuerunt à S. Congreg. Episcoporum, & Regularium, in cap. Cum virum, num. 23. de regul. 53
- 4 *Licentia* quid sit, in c. Non amplius, num. 64. de iussu. 210
- 4 *Licentia* erigendi monasterium est voluntatis iurisdictionis, & gratiam sapit, ibid. n. 77. 222
- 6 *Licentia* Parochi vnde debeat esse specialis ad matrimonium contrahendum, an verò sufficiat generalis, in cap. Quod à nobis, num. 57. de Cler. de spons. 30
- 6 *Licentia* tacita ad matrimonium contrahendum non sufficit, ibid. n. 31. & seq. 30
- 6 *Licentia* Parochi data contrahentibus, adhibendi quem maluerint Sacerdotem sufficit ad validitatem matrimonij, ibidem, num. 32. vers. A. de iussu. 30
- 6 *Licentia* supponit potestatem habitalem in eo, cui conceditur, ibid. n. 43. 32
- 4 *Licentia* iustam causam includit, in c. Ad audientiam, n. 28. de Cleric. non resid. 74
- 5 *Licentia* vbi in aliquo casu exigitur non sufficit ea petere ex post facto, in cap. Licet num. 44. de Regular. 87
- 5 *Licentia* vel consilium, qui debet petere, tenetur debito tempore responsum expectare, ibidem, num. 47. 87
- 1 *Licentia* administrandi ante confirmationem non sufficit petita, nisi fuerit obtestata, in c. Cum venerabilis, n. 7. de Consecr. 266
- 6 pro *Licentia* docendi prætextu alicuius consuetudinis nil debet exigi, vel promitti ob hoc promissum remittitur, & solum restituitur, & illud vendens est beneficio priuandus, in c. Quoniam, n. 2. 4. & 12. de Magistris. 202
- 6 Quasi simoniacum reputatur pro *licentia* docendi aliquod pretium exigere, ibidem, n. 12. 202
- 6 Et quid seruandum circa expensas in assumptione Magisterij, vel Doctoratus, ibid. n. 13. 203
- 4 *Licentia* Capituli non prodest ad hoc vt beneficiatus abesse possit studium causa in c. Cum ad hoc, n. 9. de Cler. non resid. 75
- 7 *Licentia*, vel præceptum an expirat morte concedentis, vel præcipientis, in c. A nobis, il primo, n. 50. de sent. excom. 154
- 4 *Licentiam* dare non residendi pertinet ad legem iurisdictionis, in cap. Tuq, num. 9. de Cler. non resid. 69
- 4 Et eam dare potest non modo Episcopus, sed etiam inferior Prælati, ibid. n. 19. 69
- 5 *Licentias* recipiendi nouitios Congregatio multis Religionibus concessit ante diem 22. Iulij 1652: sed postius abstulit de mandato Papæ vsque ad diem 3. Iulij 1654. in c. Relatum num. 75. de Cleric. vel Monach. 421
- 5 *Licentiam* recipiendi nouitios post diē 3. Iulij 1654. Quæ Religiones obtinuerint, ibid. n. 76. 421
- 5 *Licentia* recipiendi nouitios infra numerum præfixum in qualibet Provincia, ibid. n. 78. 421
- 7 *Ligeri*, vel absoluti à seipso nemo potest, in c. Cum pridem, n. 141. de pacis, & in c. Omnis, nu. 54. de penit. & remiss. 130
- 5 *Ligandi*, & soluendi Dominus par ius esse voluit, in c. Cum virum, n. 35. de regul. 54
- 2 *Ligari*, vel absoluti à se ipso nemo potest in c. Cum pridem, n. 141. de pacis. 560
- 3 *Limina* Apostolorum visitare de iure tenentur Episcopi singulis annis per se ipsos, vel per certum nuncium, ad idque se iuramento altringunt, in c. Ego N. num. 2. de iureiuran. 209
- 3 *Liminum* visitatio quo tempore in ecclesia primū instituta fuerit, ibid. n. 3. 209
- 3 Quibus temporibus sit facienda, & an Episcopo omnes ad id iureiurando se obligare debeant de iure communi, ibid. n. 4. 209
- 3 Et quid post Constitutionem Sixti V. ibidem, num. 5. 209
- 3 *Impedimenta*, ob quæ Episcopo admittuntur ad limita per Nuncium visitanda, an probentur iuramento, ibid. n. 6. & n. 9. vsque ad n. 19. 210
- 3 Et quæ sine huiusmodi impedimenta, ibid. n. 7. & n. 23. vsque ad n. 33. 210
- 3 *Liminum* visitatio in quibus consistat, & quid facere oporteat Episcopum, vel eius Nuncium pro illa integrè absolueda, ibid. n. 8. 210
- 3 *Limina* non visitantium impediuntur ex Bulla Sixti V. probari debent ab Episcopis non iuramento fed legitimis probationibus transmittendis ad primum Cardinalem Diaconum, & hodie ad S. Congregationē Conc. ibid. n. 13. 210
- 3 *Liminum* visitatio ad quem finem instituta fuerit, ibidem, num. 21. 211
- 3 *Assimilatur* hodie Synodo Episcopali, ib. n. 22. 211

- 3 Infirmis quando excuset Episcopum à simili-
bus per seipsum visitandi, ibid. n. 24. 211
- 3 Regia vocato non excusat Episcopum à visita-
tione liminum, ibid. n. 26. 212
- 3 Liminum visitatio, sicut à residentia excusat inu-
nus, & Reipublice officium Episcopatus ad-
iunctum, ibidem, n. 27. 212
- 3 Item atas grauis, ibid. n. 28. 212
- 3 Item hostilitas, & timor hostium, ibid. n. 29. 212
- 3 Item incurfus latronum, ibid. n. 30. 212
- 3 Item petis dummodo nō sit levis, ibidem. n. 31. 212
- 3 pag. 211
- 3 Item itineris, seu viarum impedimentum, siue
terre, siue maris, ibid. n. 32. 212
- 3 Ex prædictis impedimentis quædam excusant à
visitatione personali tantum, quædam verò etiā
à transmissione Procuratoris, ibid. n. 33. 212
- 3 Et hoc casu tempus ad visitandum dormit, & sub-
ducitur tempus impediendi, eoque cessante,
tantundem temporis inflaturat, ibid. n. 34. 212
- 3 Limita visitare quibus temporum interuallis Epi-
scopi teneantur, ibid. n. 36. 213
- 3 Et à quo tempore omnibus Episcopis incipiat cur-
rere triennia, quadriennia, quinquennia, & de-
cennia, ibid. num. 37. & seqq. 213
- 3 Liminum visitationis tempora quādo incipiat cur-
rere Episcopis Italie, ibid. n. 39. 213
- 3 Et quando Episcopis Germanis, Gallis, Hispanis,
&c. ibid. n. 40. 213
- 3 Et quando Episcopis Africanis, ibid. n. 41. 213
- 3 Et quando Episcopis Asiaticis, ibid. n. 41. 213
- 3 Et quando hæc annorum spatia sint computanda,
ibidem, num. 43. 213
- 3 Liminum visitatio tempus Episcopis præfixum du-
rat, vsque ad vitimum momentum diei supre-
mæ, & dies termini non computatur in termi-
no, ibidem, num. 43. 213
- 3 Imo excusantur Episcopi à censuris dummodo
ad urbem perueniant in vitima die termini, licet
Basilicas non visitauerint, nec relationem statu-
tus ecclesie exhibuerint ante consummationem
eius diei, ibidem. n. 45. 214
- 3 Limina visitandi tempus effluxum prædecessori
quomodo intelligatur excuisse Episcopo suc-
cessori, ibid. n. 47. 214
- 3 Et quid si spatium annorum sit minus breue ad
visitationem perficiendam, ibid. n. 48. 214
- 3 ad limina visitanda non admittantur Episcopi nu-
per consecrati priusquam se ad residentiam con-
ferant, ibid. n. 49. 214
- 3 Liminum visitatio fieri debet in vitimo anno trien-
nii, vel quadriennii, &c. ibid. num. 50. 214
- 3 Limina visitandi impedimentum vt sit legitimum,
quo tempore debeat contingere, ibid. n. 53. 215
- 3 Et an obstacula parum duratura legitimum præ-
stent impedimentum, ibid. n. 54. 215
- 3 Et quid si incident in anno visitationis, ibidem,
num. 55. 215
- 3 Et quid si Episcopus in sue vitimi anni de indus-
tria visitationem distulerit, ibidem, num. 56. &
num. seqq. 215
- 3 Limina non visitantes ab ingressu ecclesie, & ad-
ministratione tam spiritualium, quam tempo-
ralium, & perceptione fructuum sunt ipso iure
suspensi, ibid. n. 58. 215
- 3 Non tamen lucidunt in hæc pœnas nisi transacta
vitima die ad visitandum præfixa, ibid. num. 59.
pag. 215
- 3 Et post lapsum remaneant ligati etiam si antea
eos penituerit, ibidem, num. 60. 215
- 3 Liminum visitationibus actibus perficitur, ibid.
num. 61. 216
- 3 Primus actus est visitatio Basilicarum SS. Petri, &
Pauli de Vrbe, ibidem, n. 61. 216
- 3 Quem actum Episcopi non teneant probare in ra-
mento, aut testibus, vel fide Sacristæ, sed sta-
tur eorum assertioni, ibid. n. 63. 216
- 3 ad Limina visitanda mandatum speciale requiri-
tur, ibidem, n. 64. 216
- 3 Et Procuratores in Curia existentes nunquam ad-
mittuntur etiam cum speciali mandato, ibidem,
num. 65. 216
- 3 Quod seruatur etiam in Episcopis Indiarum, ibid.
num. 67. 216
- 3 Sed impeditis potius dantur dilationes, vel pro-
rogationes ad visitandum, ibid. n. 68. 216
- 3 Limina visitantiū secundus actus est exhibitio de-
bitæ obedientie, & subiectionis Romano Pon-
tifici, & ibid. num. 68. & seqq. 216
- 3 Limina Apostolorum ibi esse dicuntur vbi est Pa-
pa, ibidem, num. 69. 217
- 3 Nec est securus Episcopus visitans Legatum, ibid.
num. 70. 217
- 3 Limina visitantium tertius actus est relatio status
ecclesie tam materialis, quam formalis, ibidem,
num. 72. 217
- 3 Status materialis Ecclesie in quibus consti-
tat, ibidem, num. 73. 217
- 3 Et in quolibet liminum visitatione de statu ma-
terial sit relegendum, ibid. n. 74. 217
- 3 Status formalis ecclesie in quibus versetur, ibid.
num. 75. 217
- 3 Limina visitantium relatio Congregationi Cœli-
cij exhibenda quid præcipue continere debeat,
ibidem, num. 76. 217
- 3 Congregatio Cœlij respondet ad dubia ab Epi-
scopis limina visitantibus proposita etiam si Cœ-
lij Tridentini Interpretationem non concen-
nant, ibidem n. 80. 218
- 3 Distributiones quodlibet iubentur dari Casu-
nicis, qui Episcopum limina visitantem con-
stant, aut eius nomine visitant, ibidem,
num. 81. 218
- 3 Limina visitare tenentur etiam Episcopi, Archi-
episcopi, & Patriarche in partibus infidelium, ibi-
dem, num. 82. & seqq. 218
- 4 Episcopos visitans limina in fine vnius triennij nō
potest in principio triennij sequentis iterum vi-
sitare, nec ab ecclesia abesse per octo continuos
menses, ex Bolla Urbani VIII. in c. Qualiter,
n. 43. & 47. de Cler. non resid. 219
- 6 Lingua ream non facit nisi rea mens, in c. Falsi-
dicus, n. 31. & 72. de Crimine falsi. 208
- 6 Lingua loquens est tuba cordis, ibid. n. 81. 211
- 6 Lingua capulæ, & caput amputari quomodo in-
telligatur, in c. Si quis n. 4. de hom. iud. 149
- 4 Lis super beneficio an excuset Parochum à residen-
tia, in cap. Clericos num. 38. & seqq. de Cleric.
non residen. 79
- 4 Lite pendente super titulo Parochialis non reu-
tetur Parochus ad Sacros Ordines promoueri, ibi-
dem, num. 33. 79
- 3 Litis contestatio an, & quando inducat per
negationem rei conuenti, in c. Si Clericus, n. 3. de
foro compet. 64
- 3 Litis contestatio sit per petitionē in iure propositā,
& responsum secutam, in c. Olim, num. 3. de
lit. contest. 104

- 3 Litis contestatio quid sit, ibidem latè discutitur à
n. 4. usque ad n. 44. 104
- 3 Litis contestatio est fundamentum iudicij, & litia
exordium, ibidem, n. 5. 104
- 3 Litis mora non dicitur ante litem contestationem,
ibidem, num. 6. 104
- 3 Instantia causarum ante litem contestationem non
currit, ibidem eum. 7. 104
- 3 Litis contestatio est lapis angularis iudicij, ibidem,
num. 9. 104
- 3 Processus sine litem contestatione est irritus, ibid.
num. 10. 104
- 3 Sententia lite non contestata est ipso iure nulla,
ibidem, num. 11. 104
- 3 Nec est excusanda etiam si lapsa sint fatalia, ibi-
dem, num. 12. 104
- 3 Litis contestatio non inducitur per narrationem fa-
ctam in libello sine petitione, & conclusionem,
ibidem, num. 13. 104
- 3 Nec per productionem actorum si nulla appareat
petitio, ibidem, num. 14. 104
- 3 Litis contestatio non fit extra iudicium, ibidem,
num. 17. 105
- 3 Litis contestatio fit coram arbitris iuris, & habet
omnes effectus contestationis vere, vel interpreta-
tarius, ibid. n. 20. 104
- 3 Secus coram arbitratore, ibid. n. 21. 105
- 3 Petitio sola litem contestationem non inducit, nisi
sequitur responsio Rei, ibid. n. 22. 105
- 3 Litis contestatio non oritur nisi responsio rei sit
relativa ad libellum, ibid. n. 23. 105
- 3 Et sufficit responsio iuris, ibid. n. 24. 105
- 3 Litis contestatio an fiat si reus neget narrata prout
narrantur esse vera, ibid. n. 26. 105
- 3 Et quid si productis iuribus, & parte citata rei
Procurator alleget generalia contra, ibid. n.
num. 27. 105
- 3 Et quid si reus respondeat, tu mentiris, ibidem,
num. 28. 105
- 3 Litis contestatio non inducitur per confessionem
rei, ibid. num. 30. 105
- 3 Confessio facta animo declinandi iurisdictionem
non inducit contestationem litem, ibid. n. 32. 106
- 3 Secus si animo litigandi post oblatum libellum,
ibidem, num. 33. 106
- 3 Litis contestatio mirabilis ex Hostiensis, ibidem,
num. 34. 106
- 3 Confessio rei in figura iudicij an in dubio litem cō-
testationem inducat, ibid. n. 35. 106
- 3 Litis contestatio fit per responsum datam ad li-
bellum partem confitendo, & partem negando,
ibidem, num. 36. 106
- 3 Litis contestatio fit per responsum rei datam ad
libellum etiam actore absente, & ex intervallo,
nec verba sunt necessaria, ibid. n. 37. 106
- 3 Et quid si actor post responsum rei non com-
pareat, nec prosequatur, ibid. n. 38. 106
- 3 Litis contestatio dependet ab animo rei, ibidem,
num. 39. 107
- 3 Nec inducitur nisi responsio fiat proposito liti-
gandi, ibid. n. 40. & seqq. 107
- 3 Contestari quid sit, ibid. n. 41. 107
- 3 Contestandi animus præsumitur ubi verba con-
testationis sunt apta nisi contrarium appareat per
profectionem, ibidem, n. 42. 107
- 3 Litis contestatio non inducitur per positiones, &
responsiones datas ad eas, ibidem, num. 44. &
seqq. 107
- 3 Litis contestatio an fiat per genericam positionem,

- & responsum rei, ibidem, num. 48. 107
- 7 Lites sunt potius restringendæ quam ampliandæ, in
c. Olim, n. 29. de verb. signif. 211
- 7 Lites super beneficio est qualitas suspensiva, & velut
inhibitio temporalis, quæ manas Ordinarij ligantur,
ut interim non conferat in c. Sicut venire,
n. 54. de excess. Prelat. 10
- 3 Lites confinis admittitur litem mandato ad agen-
dum pro consorte sicut coniunctus pro coniun-
cto dummodo caueant de rato, in c. Cum M. n. 6.
de Constit. 151
- 1 Et quid in requirentibus speciale mandatum,
ibidem, num. 10. 151
- 1 Lites consortium inducitur ex simultanea lite, &
causa, ibidem, n. 7. 151
- 3 Lites contestatio non inducitur per exceptionem
excommunicationis, in c. Tuam, nom. 5. de
ordin. cognit. 150
- 6 Lites vitandæ causa an sit dispensandum, in cap. Ex
litteris, num. 9. & n. 18. de cognat. spirit. 70
- 3 Lites mentio. Vide in ver. *Confirmatio*.
- 3 Index potest in causa procedere non obstante
privilegio post motam litem impetrato si in co-
litteratione facta non fuerit aliis secus, in c. Si
quis, n. 4. de consir. vel iuvell. 256
- 3 Litem breuitatis magis consulitur per Canones,
quàm per leges, & cur, in c. Venerabilis, num. 3.
de iudicij. 36
- 3 pro Lite contestata si Index velit habere confessio-
nem Aduocati eadem die reuocatum, vel proce-
ssum delegati rati fuerit, ab eo licet appellatur,
in c. Cum causam, nom. 1. de Appellat. 254
- 6 Litis contestatio fit cum promouente inquisitione
quando iudex procedit ad denunciationem, in
c. Qualiter, si secundo, n. 66. de accusat. 128
- 3 Lites execrari bonarum mentium est, in c. Conque-
sus, n. 53. de feriis. 121
- 1 Lites plerumque de re dubia instituuntur, in c. Ne
innitatis, n. 38. de Constit. 111
- 7 Litigium, & reservatio in quibus differant, in cap.
Sicut venire, n. 60. de excess. Prelat. 10
- 3 Litigiosæ res est de cuius dominio causa mouetur
inter petentem, & possessorem iudicialia con-
oentione, in c. Si quis, num. 6. de Confem. vel.
vel iuvell. 256
- 3 Idem si causa moueatur de quasi dominio direc-
tæ, vel iuvell. ibid. num. 7. 265
- 3 Litigiosi vitium non negatur super bonis si actio
personalis fuerit intentata, in ibid. n. 8. 256
- 3 Litigiosi vitium non inducitur super proprietate si
lis moueatur super possessione, ibid. n. 9. 256
- 3 Possessio tamen efficitur litigiosa, ibid. n. 10. 257
- 1 Litigare temerè non dicitur qui dubius est, sed qui
scit ius non habere, in cap. Ne innitatis, n. 384.
de Constit. 110

Litterarum Apostolicarum rasura:

- 6 Falsum non probatur rescriptum ex rasura pauca-
rum litterarum in loco non suspecto, in cap. Ex
conscientia, n. 1. & 13. de crimin. fal. 331
- 6 Litterarum multarum rasura puta licet in rescrip-
to inducit suspicionem falsitatis, in cap. Ex con-
scientia, ibid. num. 2. 331
- 6 Secus si natura sit talis, quæ animum sapientis in
dubitationem non vocat, ibid. n. 3. 331
- 6 Litteræ Apostolicæ non redduntur falsæ ex rasura,
facta ab Officiali Curie etiam in loco suspecto,
ibidem, num. 6. 331

- 6 Litteræ Bullæ possunt abradi, & corrigi ab Officialibus Cancellariæ quando non concordant cum supplicatione, vel quando minas bene fuerint expeditæ, ibidem, n. 7. 332
- 6 in Litteris Apostolicis rasura quantumvis modica ab impetrante, seu vtriusq. reddere falsas & radens est falsarius, & excommunicatus, ibidem, num. 8 & seq. 332
- 6 Non tantum incurrit penam legis Cornelie falsus nisi hoc faciat cum dolo, ibid. n. 10. 332
- 6 Et doli presumitur cum aliquid immoratur ex substantialibus, vel in loco suspecto, ibidem, num. 11. 332
- 6 Aut cum falsificans talibus litteris utitur, ibidem, num. 13. 332
- 6 in Littera Papalis nec ponnus fieri, nec deieci potest sine metu excommunicationis, ibid. num. 9. pag. 332
- 6 Litterarum paucarum rasura cum dubium est à quo facta fuerit, non reddit litteras falsas si sit in loco suspecto, aliis secus, ibid. n. 14. 332
- 6 Rasura quando reperitur in loco suspecto præsumitur facta per officialem, sed in loco suspecto præsumitur facta per impetrantem, ibidem, num. 15. 332
- 6 Et quando dicatur locus suspectus, ibid. num. 16. pag. 332
- 6 Rescriptum non redditur falsum, nec suspectum ex rasura in narrativa facti, ibid. n. 17. 332
- 6 Rescriptum redditur falsum ex rasura scripta manus diuersa etiam in loco non suspecto, ibidem, num. 18. 332
- 6 Secus si ead. manu, ibid. n. 19. 332
- 6 Et in dubio presumitur manus diuersa si sit in loco suspecto, ibid. n. 20. 332
- 6 Litteræ Apostolicæ si sint redditæ clausæ non vitiatur ex rasura in quocumque loco sit, ibid. num. 21. 332
- 6 Nisi character in loco rasuræ sit valde dissimilis, ibidem, num. 22. 332
- 1 Litteræ Delegationis non oportet vt sint scriptæ, vel subscriptæ à delegante, sed sufficit vt sint eius sigillo munitæ, in c. Cum in iure n. 37. q. 6. off. delegat. 407

Littera Apostolica.

- 6 Litteræ Apostolicis vt volentes debent prius diligenter illas examinare an sint veræ, vel falsæ, vel suspectæ, in c. Ad falsarios, num. 6. de Crimin. fals. 325
- 6 Litteræ Papales sunt magna cum diligentia, & exquisita curiositate, ibid. n. 7. 325
- 6 Er nihilominus in eis quasi in perceptibiles committuntur falsitates, ibid. n. 8. 325
- Vide in ver. *Falsarius litterarum Apostolicarum.*
- 6 Litteræ garlofæ, vel contra ius, vel contra utilitatem publicam maiorem requirunt examinationem, quam litteræ de simplici iustitia, ibidem num. 9. 325
- 6 Litteræ Apostolicæ non dicuntur expeditæ nisi quando in plumbo sunt, in c. Licet, n. 5. de Crimin. fals. 322
- 6 Litterarum expeditio dat formam, & perfectionem gratiæ, ibid. n. 15. 322
- 6 Et per illas gratia digesta, & suam perfectionem totaliter habere dicitur, ibid. n. 16. 322
- Vide in ver. *Supplicatio.*

- 6 Litterarum registrum, & inde sumpta debent reformari, & corrigi iuxta originale supplicationem, ibidem, num. 23. 322
- 6 Litterarum expeditio non acquiritur ad perfectionem gratiæ, sed ad probationem, ibid. num. 27. pag. 323
- 6 Expeditiones duæ si sint inter se dissimiles, recurritur ad supplicationem tanquam ad matricem, Litteræ Apostolicæ quibus committenda. Vide in ver. *Dissipationem executio.*
- 6 Litteras recipiens, & legens, censetur eo ipso illas approbare, & debirum consiteri, in c. Tuq. litteræ, n. 61. de Cler. per salt. promot. 347
- 1 Litteræ ad beneficium vacaturum non extenduntur ad beneficium de mensa, in c. Cum accessissent, n. 11. vers. Tertius est de Constit. 145
- 1 Litteræ ad beneficia vacatura sunt ambitiosæ, & strictè intelligendæ, in cap. Nullas, num. 19. de elect. 3
- 6 Litteræ gratis relaxantur prouisis qui possessionem beneficii statim non sunt habuerint facta obligatione de soluendo annuatim cum fructus percipiant, in c. Preterea num. 88. Ne Præl. vic. suas, pag. 197
- 6 Aliquando tamen ex causa fit solutio habita, vel non habita possessione, ibid. n. 89. 197
- 6 Litteræ sub obligatione de soluendo relaxantur beneficiis gratiam conditionalem de certo corpore beneficii, vel puram si fructus sint alteri relictæ, ibid. n. 90. 197
- 1 Litterarum commendatarum, & dimissoriarum quot sint species, & à quibus concedi possint, in c. Significasti, n. 2. de off. Archid. 379
- 1 Litteræ commendatitæ iurisdictionem non conferunt, vnde illarum vigore non licet Episcopo alienos subditos ordinare, ibid. n. 26. 381
- 1 Litteræ secundæ de prioribus mentionem non facientes sunt subreptitiæ vbi ambæ super eodem beneficio reflectuntur, in c. Ex parte n. 10. de off. deleg. 397
- 4 Litteræ impetrationis beneficii an valeant non iacta mentione de bonis patrimonialibus, in c. quis lanè, n. 10. de Pecul. Cleric. 204
- 7 Litteræ Apostolicæ quando dicuntur gratiam, vel iustitiam continere, in c. Ex parte, num. 6. de privilegiis. 67
- 1 Litteræ ad beneficia an conferant ius spirituale, in c. Ad audientiam, n. 7. & seq. de rescript. 213
- 1 Litteræ beneficiales subreptitiæ sunt ipso iure nullæ ibidem, num. 20. 234
- 1 Et de facto reuocari debet quicquid illarum vigore intentatum est, n. 1. 234
- 1 Littera in beneficiis per obreptionem obtentis est locotituli, ibid. n. 24. 234
- 1 Tacite conditionis defectus impedit litteras ne producantur in esse, ibid. n. 25. 234
- 1 Litteræ contentiosæ per subreptionem non vitiatur ipso iure, sed annullari debent ope exceptionis, ibidem, num. 28. 234
- 1 Litteræ contentiosæ super beneficijs quoad subreptionem regulantur, sicut etiam litteræ contentiosæ, ibidem, num. 32. n. 31. 234
- 1 Iurisdiclio an tribuatur per litteras subreptitias, ibidem, num. 38. 235
- 1 Falsæ litteræ nullam conferunt iurisdictionem, ibidem, num. 39. 236
- 1 Litteræ Apostolicæ in quibus generali Concilio non derogatum fuit inualide non ex defectu paupertatis Papæ, qui est supra Concilium, sed voluntatis, 236

- tatis, in cap. Nouaniti, n. 34. & 44. de refer. 126
- 7 Litteras scribens seruo tamquam Decurioni, vel Ancillæ tamquam sotori non censeatur eis tribuere libertatem, in c. Si aliquando, num. 9. de sent. excomm. 183
- 7 Declaratur, ibidem, n. 14. 183
- 4 Litteræ impetrationis beneficii vacantis de iure, sed non de facto valent etiam non facta mentione possessionis alterius, quæ colorata non est, in c. Litteras, num. 19. 23. & seq. & n. 37. de concess. præbend. 143
- Vide in vet. *Index quoad litteras Apostolicas.*
& in vet. *Simonis in exactioni Græ.*
- 3 Litteræ Apostolicæ sunt de substantia probationis, sed non de substantia gratiæ, in c. Nihil, num. 28. de elect. 107
- Vide in vet. *Bullarum expeditio.*
- 2 Litteræ missiui de promotione Episcopi attestantibus non est credendum, ibid. n. 31. 107
- 1 Litteræ Apostolicæ deficiendo in figura litterarum, deficiunt in figura substantiæ, in c. Ad audiendum, primo, n. 2. de Rescript. 107
- 1 Et præsumuntur falsificatæ iuris, & de iure, ibid. num. 3. 107
- 1 Litteræ Apostolicæ facultatis testandi, & transcendendi pensiones an ex omissione registrationis in Camera censentur nullæ quoad vtramque facultatem, an verò quoad facultatem testandi dumtaxat, ibid. num. 9. 107
- 6 Litteræ ab beneficiis non facta mentione dependentia Inquisitionis super infamia, & collatio inde sequuta, licet non terminata non valent, in c. Omnipotens, nu. 27. de accusat. 114
- 3 Litteræ in forma significant committi possunt Abbatibus temporalem, & spiritualem iurisdictionem habentibus, in c. Quodam, num. 45. de off. delegat. 403
- 3 Litteræ Ordinarij probant quem excommunicatum nisi contrarium doceatur, in c. Possessionem, num. 1. de probat. 164
- 3 Excommunicatus si quis probetur per litteras Ordinarij, nisi postea absolutionem ostendatur à profectione iudiciali repellitur, ibid. num. 2. 164
- 3 Litteræ non tantum Episcopi, sed etiam inferioris Ordinarij probant sicut publicum instrumentum, ibidem, num. 2. 165
- Litteræ circulares super gratiis, & membris monasteriorum.
- Vide in vet. *Conuentus parui.*
- 2 Locatio perpetua seu ad longum tempus transfert vitæ dominium, & in ea feruari debent solemnitates requiritæ in alienatione bonorum ecclesiæ, in c. Requisiuit, n. 2. de test. in integr. 393
- 2 Locatio prædiorum decimalium in eos, qui ex consuetudine non soluant decimas, est prohibita, in c. Sanè, il secondo, n. 21. de offic. delegat. 393
- 4 Locatio cum potest fieri in perpetuum, multò magis ad tempus, idest ad 3. vel 4. generationem, in c. Potuit, n. 27. de locat. & conduct. 281
- Locatio, & emphyteusis in quibus differant.
- Vide in vet. *Emphyteusis.*
- 4 Locare, & conducere an, & quando sit alienare, in c. Nulli, n. 39. de reb. Eccles. non alien. 279
- Locatio perpetua quando dicatur, ibid. n. 40. 279
- Locatio, & conductio bonorum Ecclesiæ post Extraneo, g. Pauli II. licet non potest ultra triennium, ibidem, n. 42. 279
- 4 Et triennium computari debet ex trina fructuum collectione, ibidem, num. 43. 279
- Repertorium in 5. libros Dietæ.*
- 6 Locustor cur iussu salarii recipiat, non autem mutans, in c. Nauiganti, n. 27. de vñr. 208
- 3 Locupletior factus quando quis dicatur in c. Grauius, num. 59. de rescript. spoliat. 149
- 3 Locus nullius neque est in diocesi, neque de diocesi, locus verò exemptus est in diocesi, licet non sit de diocesi, in c. Cum contingat, n. 3. de foro compet. 89
- Reliqua in vet. *Exemptis.*
- 3 Locus an attendatur vbi delictum est inchoatum, an vbi est consummatum quoad effectum sortendi forum, in c. Licet, n. 3. de foro compet. 79
- 3 Loca ab hostibus capta an definant esse religiosa, & sacra, in c. Ego, N. n. 84. de iureiur. 118
- 3 Loca adiacentia præsumuntur de iurisdictione illius Cinitatis, cuius territorio magis adiacent, in c. Cum olim, n. 2. de præscript. 225
- 3 Locus deputatus auctoritate Episcopi ad Hospitalitatis usum religiosus est, & ad mundanos usus redire non debet, in c. Ad hæc, num. 1. de Relig. domib. 206
- 3 Locus sit Religiosus licet non facit de iure civili si mortuus inferatur etiam in solo alieno, ibidem, num. 3. 206
- 3 Secus de iure Canonico, n. 4. 206
- 3 Loci appellatione quid veniat, in c. Venerabili, num. 27. de censib. 183
- 3 Loca montium cessante pacto de redimendo an possint per Cameram redimi, in c. Lx capitulor., num. 17. vsque in fin. de probat. 159
- Vide reliqua in vet. *Camera.*
- 3 Loca nullius diocesis aut origine, aut privilegio, aut prescriptione, la c. Cum ab Ecclesiastum., num. 14. de offic. ordin. 436
- Vide in vet. *Nullius diocesi.*
- 3 Locus probatur esse in diocesi si Episcopus ibi tribunal exerceat, ibid. n. 18. 437
- 3 Locus eximitur à diocesi per dismembrationem territorij, & concessionem iurisdictionis in electum, & populum excluso Episcopo, ibidem, num. 21. 437
- 3 Loca nullius diocesis prescriptione, ibid. num. 29. & 34. 438
- 3 Loca ab hostibus capta non definant esse religiosa, & sacra, in c. Ego, N. num. 84. & seq. de iureiur. 218
- Loca exempta,
- Vide in vet. *Exemptis, Exemptis.*
- 3 Locum qui mutat de minori ad maiorem mutare debet, in c. Non est vobis, n. 23. de Regul. 28
- 3 Locus ab auctoritate infirmus, & inartificialis in c. Ne inuitatis, n. 422. de Consecr. 120
- 3 Locus non tutus dicitur vbi quis habet inimicos capitales, in c. Ad supplicationem, num. 9. de Renunc. 149
- 3 Loca Regia ita demum sunt exempta à visitatione Episcopi, si exemptionem in isto titulo acquisierint, in c. De Xenodochijs, num. 22. de Relig. Domib. 203
- 7 Lucra ciuitatis, & dominium interdicunt, Vexillifecti, Antiani, & Officiales aniciantur exemptioni obviolatam libertatem ecclesiasticam, in c. Responsio, n. 48. de sent. excomm. 190
- 7 Ludenarius Romanus. Vide in vet. *Abbas Panormitanus.*
- 4 Ludus azardi, & aleæ cum multis depauperare consuevit, in c. Odoardus, n. 41. de solut. 397
- 4 Lumen spirituale est magis communicabile quam

quàm lumen corporale, in c. Fraternitatem, num. 22. & 76. de Sepulchro. 363

M

- 5 *Magi* Pharaonis an; & quæ miracula operati fuerint, in cap. Audiuimus, num. 6. de Reliq. & vener. Sanctor. 331
- 7 *Magis*, & minus non faciunt rem differre specie, in c. Episcopalia, n. 9. de Privileg. 37
- 9 *Magister*, vel dominus baculo percussus caput discipuli, vel serui dicitur esse in culpa, secus si manu dando palmatam, in c. Ad audientiam, num. 16. de homicid. 263
- 5 *Magister* arrium gaudens privilegij vniuersitatis Oscen. cogi potest ab Episcopo ad exhibitionem, & executionem testamenti in quo sunt legata pia ab ipso soluenda, in c. Ad hæc, num. 19. de Relig. domib. 207
- 7 *Magistris*, & magistris licet subditos, & scholares etiam in sacris ordinibus constitutos leuiter percutere sine incurfu excommunicationis, in c. Cui voluntate, n. 30. de sent. excomm. 208
- 7 *Magister* maiorem habet potestatem in discipulū quàm pater in filium, ibid. n. 33. 208
- 2 in Magistrum assumendus non est qui formam discipuli non assumpsit, in c. Cum ad nostram, num. 2. de elect. 87
- 2 *Magisterij*, seu Doctoratus gradum præpropere assumentes corripuntur, in c. Cum in magistrum, num. 2. de elect. 109
- 2 *Magistro* non prodest quod multoties fuerit approbatus, si aperte indignus sit, ibid. n. 4. 109
- 5 *Magistri* qui iura cum saluare possint sine causa, corrigunt, terminorum sunt transgressores, in c. Ad Apostolicam, n. 3. de regular. 70
- 2 *Magistorum* autoritas contra leges non excusat, in c. Treugas, n. 16. de Treug. & Pace. 514
- 6 *Ecclesiæ Cathedralis*, & quilibet Collegiata providere debet de vna præbenda magistro in Grammatica, qui Clericos eiusdem Ecclesiæ, & pauperes scholares gratis doceat, in c. Quoniam, num. 1. & 4. de Magistris. 202
- 6 *Magister Grammatices* in Cathedrali, vel Collegiata deputatus tenetur gratis docere Clericos eiusdem Ecclesiæ tantum, alios verò non, nisi sint pauperes, ibidem, num. 5. 202
- 6 *Magister Grammatices* eligi debet à Prælato, & Capitulo in qualibet Cathedrali, vel Collegiata in facultatibus sufficienti: in Metropolitana verò eligi debet etiam Theologus, in c. Quia nonnulli, num. 1. de Magistris. 203
- 6 Tridentinum Concilium in quo discreti à iure communi circa electionem Magistris Grammatices in Metropolitanis Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesijs, ibidem, num. 2. & seqq. vsque ad num. 24. 204
- 6 *Magister Grammatices* qualis eligendus, ibidem, num. 3. 204
- 6 *Magister* ludl litterarū à communitate electus potest ab Episcopo examinari in ijs dumtaxat, quæ spectant ad fidem, doctrinam Catholicam, & bonos mores, ibidem, n. 4. 204
- 6 *Magister Grammatices* de iure eligendus est ab Episcopo cum consensu Capituli, ibid. n. 13. 204
- 6 Sed ex Concilio Tridentino eligi debet cum Capituli consensu, quod Episcopus tenetur petere, sed sequi non cogitur, ibid. n. 16. 204

- 6 *Magister Grammatices* tenetur gratis docere Clericos etiam diuites illius Ecclesiæ, in qua est constitutus: alios verò Clericos, & scholares non tenetur docere gratis, nisi sint pauperes, ibid. num. 17. 205
- 6 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. n. 18. 205
- 6 *Magister* vix tantum, scilicet Grammatices de iure constitui debet in Cathedrali, vel Collegiata: in Metropoli autem duo, idest Theologus, & Grammaticus, ibid. num. 19. 205
- 6 Sed ex Concilio Tridentino in qualibet ex dictis Ecclesijs constituendus est Theologus tantum, & in eius defectum Grammaticus, ibid. n. 20. 205
- 6 *Magistro* Grammatices de iure assignandi sunt à Capitulo redditus vnius præbendæ, quos tandiu percipiat, quandiu perliterit in docendo, ibidem, num. 22. 205
- 6 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. n. 23. 205
- Magistri*. Vide in ver. *Leffores*.
- 2 *Magistratus*, & officia laicalia vendere, an, & quale sit peccatum, in c. Cumpredim, num. 115. de Pactis. 556
- 1 *Maiorum*, & minorum Sacerdotum discretio non ab ipso Christo sumpsit exordium, in c. Quanto, num. 13. de Consecr. 261
- 5 *Maior* annis septuaginta an possit masculos procreare, in c. Cum sis, num. 68. de Conuers. Coniuga. 144
- 5 *Maior* quinquagenaria quæ concepit in quinquagesimo anno non vacat periculo incontinentiæ, ibidem, num. 85. 146
- 2 *Maior* in honoribus reuerentialibus exhibendis æstimatur cæteris paribus ex prioritate temporis, in cap. Cum certum, num. 1. de maior. & obed. 490
- 2 *Maior* ordine licet in ecclesiâ posterius receptus præferatur in loco, & portione, nec valet consuetudo contraria, ibidem, n. 12. 491
- 5 *Maior* vel minor, quis non presumitur cum ætas currat de momento in momentum, in c. Nullus, num. 18. de regular. 4
- 6 *Maior Penitentiarius* dispensat in occultis, etiam si agatur de homicidio voluntario, & reuadit titulos beneficiorum, in c. Mandato, n. 11. de Simonia. 179
- 6 Etiam in concursu obsecutorum ab inhabili obsecuram, vel ministrationem in censura, ibid. n. 1. & num. 61. & 62. 179
- 6 *Maior Penitentiarius* an possit reuadidare titulos Parochialium extra concursum obsecutorum, ibidem, num. 13. & n. 33. vsque ad n. 38. 169
- 6 Et an possit in quocunque casu reuadidare titulos Parochialium in concursu obsecutorum ad adiecta clausula, Si, & postquam concurrentibus fuisset, &c. ibid. num. 14. & num. 38. vsque ad num. 65. 169
- 6 Et an id possit cum prædicta clausula, ibid. n. 15. & n. 65. vsque ad n. 72. 169
- 6 Et an, & quomodo eadem clausula sit reducibilis ad praxim, ibidem, num. 16. & num. 72. vsque in finem. 169
- 6 *Maioris Penitentiarij* potestas reuadidandi titulos beneficiorum an sit ex sui natura præiudicialis ad effectum, vt non intret regula de iure quæ sit non tolli, ibid. n. 49. 183
- 6 *Maior Penitentiarius* potest legitime proletem, & condonare puellis violatis dotes obsecras à Confraternitatibus in præiudicium Virginum, ibid. num. 53. 183

- 6 Maior Penitentiarius cui realidet titulum beneficii in concursu obrenti ab insolabili ex censura, vel illius violatione, non adlecta clausula Si, & postquam satisfecerit, ibid. n. 61. & seq. 183
- Vide in ver. *Penitentiarius*.
- 3 Mala fides non presumitur in eo, qui possidet iure non resistente, in c. Cum Ecclesia, n. 34. de caus. poss. & proptet. 146
- 3 Mala fides superueniens non interrumpit prescriptionem iam completam, ibid. n. 37. 142
- Mala fides an, & quando impediatur fructuum acquisitionem.
- Vide in ver. *Possessor bona fidei quoad fructuum*, &c. & in ver. *Possessor mala fidei quoad fructuum*, &c.
- Mala fides vera, & presumpta. Vide in ver. *Possessor mala fidei quis*.
- 7 Mala fides voluntate, & proposito distinguuntur, in c. Cum voluntate, num. 3. de sent. excom. 104
- 7 Maleficia an transcendant animum, & voluntatem, ibidem, num. 6. 106
- 2 Maleficia grauius puniuntur, quam negligentia, in c. Nihil, n. 9. de elec. 106
- 6 Maleficia nomine quid intelligatur, in c. De illis, il secundo, n. 3. & 45. de despons. impob. 11
- 6 Malitia non supplet aetatem, necque spectat ad Ordinarium iudicium, ibidem, num. 22. & nu. seqq. vide ad n. 26. & n. 37. 23
- 2 Malitia in matrimonio spirituali non supplet aetatem sicut supplet in matrimonio carnali, in cap. Cum in cunctis, n. 10. de elec. 37
- 5 Malitia in professione regulari aetatem non supplet, ibidem num. 139. & in c. Nullus, num. 6. de Regular. 3
- 2 Malitia, seu durities subditiorum est iusta causa postulandi, & obtinendi cessionem, in cap. Nisi cum pridem, num. 70. de reuoc. 159
- 6 Malitia magis puniuntur, quam negligentia in c. Ad falsarium, n. 51. de Crim. fals. 339
- 2 Malitia in professione regulari aetatem non supplet, in c. Cum in cunctis, n. 139. de elec. 49
- 6 Mandans aliquem verberari, licet expresse inhibeat ne occidatur, irregularis est si mandataris occidat, in c. Ad audientiam, num. 27. de homicid. 164
- 6 Mandans aliquem percuti baculo citra mortem, aut eum leuiter in facie vulnerari non est irregularis ex homicidio voluntario si mandatarius gladio interecit, ibid. n. 55. 167
- 6 Mandans committi homicidium in persona vnus, si sequatur mors in persona alterius an sit irregularis ex homicidio voluntario, ibid. num. 53. & seqq. vide in finem. 168
- 6 Mandans percuti extra Prætorium, si percussio sequatur in Prætorio, non tenetur de percussione, ibidem, num. 59. 167
- 6 Mandans capi vnum ex tribus Clericis, & alios duos non grauari, si mandataris capiat vnum ex duobus, mandans non est excommunicatus, ibid. num. 64. 167
- 6 Mandans quando teneatur ex homicidio si mandataris errauerit in persona occisi, ibidem, num. 69. 168
- 2 Mandatum iurisdictionis excitatiuum non ampliat iurisdictionem, sed commentaturat potestati iurisdictionis antiquæ excitare, in c. Graue, n. 1. de off. ordi. 479
- 5 Mandatum speciale requiritur ad erigendam nouam Parochiam, in c. Ad audientiam, primo,

- num. 41. de Eccles. edificac. 160
- 2 Mandatum speciale derogat generali, in c. Studulsi, n. 23. de off. legat. 421
- 4 Mandatum generale non includit ea quæ obfui granitatem certe personæ, vel dignitati à iure specialiter sunt commissa, in c. Non amplius, n. 73. & 84. de inste. 212
- 3 Mandati defectus includit etiam defectum citationis quoad ipsum principale, in c. In nomine Domini, num. 42. de testib. 189
- 3 Et gesta cum falso Procuratorem sunt ipso iure nulla, ibidem, n. 42. 188
- 3 Mandati defectus à signatura Pape sanari non solet neque ex stylo Rotæ etiam tectis expensis, ibidem, num. 43. 188
- 2 Mandatum generale comprehendit omnes actus iurisdictionis contentiosæ, in c. Quoniam, nu. 42. de off. delegat. 403
- 2 Mandatum Principis non probatur nisi per scripturam, in c. Cum in iure, n. 8. de off. deleg. 405
- 2 in Manifestis non sunt extenuanda quæ scripta sunt, in c. Cum contingat, num. 54. de etate, & qual. 261
- 4 Manifestum quot modis sumatur, in c. Vestra, n. 34. de cohabit. cleric. & mulier. 112
- 4 Manifestum prout distinguitur à notorio quid sit, ibid. num. 55. 112
- 4 Ex in quo differat à publico, ibid. n. 56. 112
- 4 Manifestum vt inducat quot homines requirantur, ibid. num. 57. & 88. & 89. & 115. 112
- 4 Manifestum inducit acclamariorum maioris partis positi, ibid. n. 61. 112
- 4 Manifestum quot homines inducant, relinquunt arbitrio iudicis, dummodo non excedant maiorem partem populi, vel vicinæ, ibid. n. 62. 112
- 4 Nec fit infra decem, ibid. n. 88. & seqq. 112
- 4 Manifestum, & famosum, in quo differant, ibid. n. 63. 112
- 4 Manifestum prout distinguitur contra omnino occultum dici potest quodlibet probabile per duos testes, ibidem, n. 64. 112
- 4 Imo & quod vnus tantum vidit, ibid. n. 65. 112
- 4 Manifestum, vel famosum vt quid dicatur duo copulatiue requiruntur, ibid. n. 115. 118
- Vide in ver. *Publicum*, & in ver. *Notorium*.
- 4 Massa communis cuius redditus omnes in distributionibus consistunt non succedit loco præbende quoad effectum vnionis, in c. Expofuit, nu. 31. de præben. 182
- 7 Mater an suadere debeat filio spurio vt religionē ingrediatur, & cuius ordinis, in c. Officij, n. 17. de penis, & remiss. 110
- 7 Cautela matris, quam induxit filios ad cedendum in ei suo timore declarationis, quod vnus eorum esset spurius resellitur, ibid. n. 21. 110
- 5 Mater an possit offerre filium impubere religioni sine consensu patris, & contra, in c. Si quis, n. 4. de regulat. 9
- 3 Materia ita est de necessitate Sacramenti vt sine ea nihil perficeretur, in c. Cum contingat, num. 31. de etate, & qual. 259
- 6 in Materia, & forma Sacramenti sufficit moralis coniunctio, in c. Veniens, num. 25. de cognat. spirit. 68
- 2 Materia ordinis Episcopalis quæ sit, in c. Requisitum, num. 55. de ordin. ab Episc. 209
- 2 Materia debet esse distincta in Sacramentis in quibus est distincta forma, in c. Cum venisset, nu. 44. Sacram. Voc. 295
- 2 Materia in Sacramentis debet significare principaliter

- litet rem contentam, *ibid.* num. 47. 295
- 3 Materiz defectus in qualibet parte totum inficit Sacramentum, *ibid.* num. 50. 295
- 3 Materica semel determinata in Sacramentis est de essentia, & amplius mutari non potest ab ecclesia, *ibid.* num. 89. 299
- 4 *Matrici* Ecclesie non potest Episcopus in vim Cōcilij Tridentini aliquam portionem detrabere, eamque assignare Parochiali, in qua posuit baptismi, in c. Cum contingat, n. 57. de declin. 399
- 3 *Matricem* Ecclesiam tenentur adire Presbyteri, & Clerici Capellarum pro scrutinio, baptismi, & Capitulo, in c. His quæ, num. 11. de maior. & obediens. 504
- 3 In his tamen prævalere debet consuetudo, *ibid.* num. 12. 504
- 3 *Manfœvaria*, & alia beneficia quibus est annexum servitium Chori, comprehenduntur in cap. 12. sess. 24. Concilij Tridentini, in cap. Ut Abbates, num. 93. de stat. & qual. 219
- 6 *Manfœvudini* ecclesiasticæ conuenit potius retinere salutare laetiam, quam in alios acriter exar-desce, in c. Suscepimus, num. 11. de homicid. pag. 256
- 5 *Manualia* opera intelliguntur omnia humana officia, sine manibus, sine pedibus, sine lingua, sicut, in cap. Multa, num. 49. de Cler. vel Monach. 397
- 4 *Manuteneri* idem est quod alere, & sustentare, in c. Conquerente, n. 31. de Cler. non resid. 41
- 3 *Manutentio* datur ne partes veniant ad arma, & ut scilicet quis sit actor, & quis reus, in c. In nomine Domini, n. 26. de test. 187
- 3 Et tempus summariissimum, & momentaneum, *ibidem*, num. 27. 187
- 3 Et Inretim, appellatur, *ibid.* num. 28. 187
- 3 *Manutentio* ex stylo Rotæ datur pro terminis pensionum decursus, etiam ante motam litem, quando ad illos principaliter agitur, in c. Grauis, num. 124. de Relit. spoliat. 155
- 2 *Manus* impositio non imprimatur characteri ordinis Presbyteratus, sed tantum confertur potestas ligandi, & soluendi, in cap. Cum venisset, num. 42. & 58. de Sacr. Vnct. 295
- 2 *Manus* impositio, & vñctio cur sit de essentia Sacramenti Confirmationis non autem ordinis, *ibidem*, num. 56. 296
- 3 *Manus* impositio si in ordinatione Sacerdotis fuerit prætermissa, statim temporibus supplebitur, in c. Presbyter, num. 1. de Sacram. non iteran. pag. 305
- 2 *Manus* impositio quocumque sit, & quæ iterari possit, vel non, *ibid.* num. 2. 305
- 3 Presbytero cum ordinatur manus imponitur ab Episcopo, & Presbyteris adstantibus, Diacono ab Episcopo tantum, *ibid.* num. 5. 305
- 3 Ritus impositionis manuum, & ordinationis Episcoporum ab Apostolis introduci est, *ibidem*, n. 6. & 13. 306
- 3 *Manus* impositio in ordinatione Presbyteri, an sit de essentia Sacramenti, vel de solemnitate tantum, *ibid.* num. 10. vsque in fin. 306
- 3 *Manus* impositionem non esse de substantia ordinis, qui senserint ex Theologis, & Canonistis, *ibidem*, num. 32. 310
- 2 *Manus* impositionem esse materiam essentialem ordinis Presbyteratus, qui Theologi affirmaverint, & quibus fundamentis, *ibid.* n. 33. 310
- 2 *Manus* impositione datur gratia, & Spiritus San-

- ctus, *ibidem*, num. 35. 310
- Declaratur, num. 37. 310
- 2 *Manus* est organum organorum, n. 36. 310
- 2 Declaratur, num. 42. 310
- 3 *Manus* impositio in ordinatione Sacerdotis est de essentia potestatis iurisdictionalis, non ordinis, *ibidem*, num. 37. 310
- 3 *Manus* quo sensu dici possit esse de essentia ordinationis, *ibid.* num. 42. 311
- 2 *Marcellinus* Papa à Concilio iudicatus non fuit ob defectum iurisdictionis, in c. Significasti, n. 46. de elect. 15
- 3 *Marcellinus* peccauit contra fidei professionem, sed fidem non amisit, *ibid.* n. 96. 17
- 3 *Maria* Virginis corpus asserere nō fuisse assumptum in Paradisum, hodie est proximam heresim, in cap. Ne inlitis, n. 17. de Constit. 18
- 5 *Maritus* ad religionem transire non potest, nisi si vxor transeat, vel non suspecta castitate promittat, in c. Cum sis, num. 1. de Conuers. Coniugator. 138
- Vide in ver. *Coniugatus Vxor.*
- 5 *Maritus* cuius professio non tenet, peccat, si se ab vxore alienet, aut ei causam adulterandi præbeat, in c. Præterea, num. 7. de Conuers. Coniugator. 132
- 3 *Marito* an, & quando non liceat vxorem verberare, aut in vinculis detinere, in c. Cum contingat, num. 21. de foro compet. 81
- 6 *Maritus*, vel pater potest occidere adulterum, vel adulteram de iure ciuili, secus de iure Canonico, & in foro anime, in c. Interfici, num. 6. de homicid. 170
- 6 *Maritum*, & vxorem esse duos in carne vnaquomodo intelligatur, in c. Suscepimus, num. 17. de homicid. 156
- 4 *Maritus* non tenetur vitra quam facere potest conueniatur adione personali, secus si adione in rem, in c. Odoardus, n. 53. de solut. 198
- 6 *Maritus* Religionem professus vxore scilicet dissimulante ad seculum redire non potest in c. Cōsultus, n. 28. Qui Cler. vel vouentes. 46
- 6 *Marito* ex captiuitate reuersio reddenda est, vxor licet medio tempore bona fide alteri nupsit, nec habenda est ratio iuris ciuilis aliud statuentis, in c. Pet. suas, il primo, num. 34. de Simon. pag. 171
- 5 *Maritus* peccat vim inferendo sponse nisi prius exhibeat diligencias ad eam disponendam, in c. Ex publico, n. 33. de Conuers. Coniugat. 156
- 5 *Maritus* rapina, & vi corrumpe vxorem non occidit in Constitutionem. Si quis in raptu, sed aliter puniatur, *ibid.* num. 42. 157
- 6 *Maritus* qui nō prouidet vxori de necessarijs præbet ei occasione adulterandi, in c. Ex litteris, num. 2. de Diuortijs. 107
- 6 *Maritus* potest accusare vxorem de adulterio, licet adulterij tempore de negauerit ei prouidere in necessarijs, in d. c. Ex litteris, num. 4. de Diuortijs. 107
- 6 *Maritus* an possit vxorem adulteram sibi reconciliare inquam, non obstat sententia diuortij, *ibidem*, num. 11. 107
- 6 Et quid si vxor post latam sententiam diuortij religionem ingressa, & professi fuerit, *ibidem*, num. 12. 107
- 5 in *Martyribus* canonizandis non requiritur consensio sicut in Confessoribus, in c. Audiuimus, num. 16. De reliq. & vener. Sanctor. 333

- 3 Martyris præclarum triumphum incontinentia exemplum, in c. Sactis, num. 12. de his que vi met. 589
- 2 Masculinum concipit femininum, sed non è converso, in cap. Cum in cunctis, num. 122. de elec. 48
- 5 Masculinum concipit femininum in lege non ratione humana, sed etiam Divina, in c. Maiore, num. 43. de baptismo. 324
- 2 Masculinum concipit femininum non ex propria significatione, sed ex interpretatione, seu extensione, in c. Vt filij, n. 26. de filiis Presbyter. 313
- 2 Masculinum in materia different non concipit femininum, ibid. nu. 27. 315
- 2 Nec in materia odiosa odio lerationabili, ibid. nu. 30. & 55. 315
- 2 Masculinum in dispositione legis concipit femininum, ibid. num. 39. 316
- 2 Etiam si materia sit odiosa, & pœnalis, ibidem, nu. 40. 316
- 2 Masculinum prolatum à Canone criminis puniente comprehendit feminas, ibid. num. 47. 316
- 6 Masculinum concipit femininum, vt videtur absurdum, in c. Consultationi, n. 13. de sponsal. 12
- 2 Masculus, & femina à iure in multa æquiparantur, in cap. Vt filij, nu. 46. de filiis Presbyter. 316

Matrimonium, communia.

- 6 Matrimonij quamvis habeat ratione contractus, tamen cum adiungam etiam habeat rationem Sacramenti inter fideles non subest potestatisbus secularibus, in cap. Vtrum autem, num. 21. de coeusat. spiritual. 63
- 1 Matrimonium, de quo dubitatur an valeat, non est iterum contrahendum, sed præsumitur pro illius validitate, in cap. Ne innatis, num. 190. de cohabit. 65
- 6 Matrimonium institutum est à Deo primum in officium naturæ, & post lapsum in infirmitatis remedium, in cap. De illis, il a. n. 2. de despons. impuber. 25
- 6 Matrimonium tripliciter consideratur, in c. Literas, quas, n. 1. de matrim. cõtr. con. interd. ecc. 83
- 6 Matrimonium in lege Evangelicæ est Sacramentum, ad cuius effectum requiritur materia, forma, & minister. in cap. Quod nobis, num. 50. de clandest. despons. 33
- 6 Matrimonij Sacramentum quem habeas ministerium, ibid. num. 52. 33
- 6 Matrimonij tria sunt bona, videlicet fides, proles, Sacramentum, & conditiones huiusmodi bona extinguentes vitiant, & non viciantur, in cap. Si conditiones, num. 2. de condit. appoi. 39
- 6 Matrimonium quandoque accipitur pro sponsalibus de futuro, in cap. Tota ann. 4. de despons. impuber. 15
- 6 Matrimonij probatio ante procreationem, ac natiuitatem in causa legitimatur prolia petitorum, in cap. Lator, num. 8. Qui filij nati legitimi. 88
- 6 Matrimonium probatum per præsumptiones est Matrimonium verum, non fictum, sed præsumptum, ibid. num. 59. 97
- 6 Matrimonij separatio fieri non debet sine auctoritate Ecclesiæ, in cap. Præterea, num. 11. & 13. & seqq. de Conuers. coniugat. 133
- 6 In Matrimonio dicitur legitima probatio, que fit per idoneos testes, in cap. Consultationi, n. 3. de

sponsal. 11
Maximè vbi agitur de matrimonio dissolucendo, ibid. num. 4. 11

Vide in ver. *Sponsalia, Denunciationes.*

- 6 Matrimonium difficultus soluitur, quàm contrahatur, in d. cap. Consultationi, n. 5. de sponsal. 11
- 6 Matrimonia cum sunt contrahenda debent per Presbyteros in Ecclesiæ edicta proponi assignato termino ad opponenda impedimenta, in cap. Cum inhibito, num. 1. de Clandest. desponsar. 34

Vide in verb. *Denunciationes.*

- 5 Matrimonium post lapsum est in remedium concupiscentiæ, in cap. Ex publico, num. 23. de conuers. coniugat. 154
- 5 Matrimonium consummatum representat violationem Christi cum Ecclesiæ per carnem, & fornicum effectum à iure Diuino, & indissolubilitatem, ibid. num. 49. 157
- 6 Matrimonium separatum propter adulterium mulieris redintegratur, si vir postea fornicatur, in c. Ex litteris, num. 1. de Diuorij. 107
- 6 Matrimonium secundum quamvis sit perfectum Sacramentum, tamen non habet plenam significationem Matrimonij Christi, & Ecclesiæ. In cap. Vir autem, num. 5. de secun. nupt. 109
- 1 Matrimonia contracta non præmissa denunciationibus valida sunt, in cap. Cum accessissent, num. 29. de constit. 147

Matrimonium quoad ætatem.

- 5 Matrimonium post pubertatem in quacunque ætate contrahi potest, in c. Cum sis, num. 39. de conuers. coniugat. 142
- 6 Matrimonium contractum ante ætatem legitimam valet si malitia suppleat ætatem, in cap. De illis, secundo, n. 2, & 19. & 43. de despons. impuber. 21
- 6 Matrimonium non constituit cum pœcia minore septennio, quantumcumque fuerit cognita, nisi multum sit doli capax, & discretus, ibid. n. 4. 21
- 6 Matrimonium in re naturæ in quacunque ætate contrahi potest dummodo ad sit sufficiens ratio, vñs, ibid. num. 15. & seqq. 23
- 6 Matrimonium inter impuberes ex urgentissima causa contrahi potest ex dispensatione Ecclesiæ, ibid. num. 17. & 33. 23
- 6 Matrimonium quibus casibus contrahi possit ante ætatem legitimam auctoritate Ecclesiæ, ibid. num. 26. & seqq. vñque ad num. 35. & 38. vñque in fin. 24
- 6 Matrimonium contrahens ante ætatem legitimam sine iusta causa, & licentia Episcopi peccat mortaliter, ibid. num. 35. 24
- 6 Matrimonium puella, cuius malitia ætatem supplet, impedit non potest absque peccato, ibid. num. 41. 25
- 6 Matrimonium inter puberem, & impuberem contractum seruata forma Concilij Tridentini est nullum, nisi malitia suppleat ætatem, nec per cohabitationem, & copulam rectificari potest, ibid. num. 47. 26
- 5 Ad Matrimonium sufficit attigisse vltimam diem ætatis quatuordecim annorum, secus in matrimonio spirituali, & cur, in cap. Ad nostram, num. 19. de Regular. 33
- 6 Matrimonium per verba de presenti inter puberem, & impuberem contractum non seruata forma Concilij Tridentini valet, in rim sponsaliorum, in cap.

I N D E X R E R V M

- in cap. De illis, num. 49. de despons. impub. 26
 6 Secus in matrimonio contracto inter puberes, ibid. n. 52. 26
 6 Matrimonium contractū coram Parocho, & testibus, sed nulliter ob utrisque defectum non conoalescit per copulam subsequutam post legitimā ratem, in cap. Si conditiones, ou. 26. de condit. appof. 43
 6 Matrimonium contrahentes ante pubertatem non possunt absque peccato carnaliter coniungi io cap. Vbi non cil, num. 10. de despons. impuber. 29
 6 Matrimonium contrahi non potest absque culpa lethali ante expletum annum 12. in feminas, & 14. in masculo, nisi ex vigenti causa, & de licentia Episcopi, ibid. ou. 11. 20
 6 Matrimonium à patre contractum pro filio ante pubertatem consentiente, valet vt sponsalia de futuro, secus si filius nullo modo consentiat, in cap. Tua num. 3. de despons. impuber. 25
 6 Episcopus cognoscit an subsit legitima causa dispensandi cum impubere super matrimonio contrahendo, in cap. De illis, num. 25. de despons. impuber. 24
 6 Impuberes ambo, vel alter, nisi pro bono pacis coniungi non debent, in cap. Vbi ooo cil, ou. 1. de Despons. impuber. 18

Matrimonium clandestinum.

- 6 De matrimonio occulto non iudicat Ecclesia, sed per illud publicatum approbat, in c. Quod nobis, num. 1. de Clandest. despons. 28
 6 Matrimonium clandestinum quomodo dici possit, ibid. nu. 2. 28
 6 Matrimonium clam contrahentes non sunt cogendi simul habitare, si alter, vel uterque insitiat, & alia probatio non appareat, ibidem, num. 4. 28
 6 Matrimonii publicum 20 praeiudicat clandestino si ambo fateantur se clam contraxisse, & habeat pro se vnum testem cum fama, ibid. num. 9. & seqq. vsque ad n. 20. 28
 6 Matrimonia clandestina de iore communi valida erant, ibid. oum. 21. 29
 6 Secus post Concil. Trid. ibid. n. 22. 29
 6 Quas ob causas Ecclesia huiusmodi matrimonia irrita fecerit, ibid. ou. 26. 30
 6 Matrimonium clandestinum ante Concilium fuit ratum, & verum Sacramentum, & contrarium asserere est periculosum in fide, ibid. o. 51. 33
 6 Matrimonium clandestinum non presumitur, sed illud alleganti incumbit onus probandi, in c. Si quis, nu. 1. & 5. clandest. de spons. 26
 6 Et quid post Concilium Tridentinum ibidem, num. 6. 26
 6 Matrimonium Clandestinum de iure communi validum est quoad Deum indistinctè, & quoad Ecclesiam, dummodo sufficenter probetur, ibid. oum. 2. 26

Matrimonium sub conditione.

- 6 Matrimonium sub conditione Si es virgo, est nullum si mulier sit corrupta, in c. Si conditiones, n. 17. de condit. appof. 40
 6 Idem de conditionibus Si non es caeca, ipeosa, & alijs huiusmodi, ibid. nu. 18. 40
 6 Matrimonium contrahens sub conditione, & ante

- elus implemētum deponatam cognoscens, à conditione recedit, ibid. num. 21. & sequentibus, 41
 6 Matrimonium contrahens sub conditione non cessat à conditione recedere, si deponatam cognoscat post defectum conditionis, ibidem, ou n. 24. 41
 6 Matrimonium contractum sub conditione coram Parocho, & testibus, purificata conditione per copulam remanet firmum, nec est opus formam repetere, si conditio sit de futuro, ibidem, num. 25. 43
 6 Matrimonium contrahens sub conditione non improbat non compellitur illud consummare, antec conditionis euentum, io c. Super eo, n. 1. de condit. appof. 37
 6 Matrimonium sub conditioe contractum purificata conditione illico est perfectū absque nouo coconsensu, secundum opinionem Canonistarum contra Theologos, ibid. nu. 2. 37
 6 Matrimonium sub conditione contractum seruata forma Concilij Tridentini per aduentum conditionis statim perficitur, nec est opus iterum contrahere coram Parocho, & testibus ibidem, num. 4. 38
 6 Matrimonium conditionale ex Concilio Tridentino, non requirit solemnitates Parochi, & testium, quando receditur à conditione, sed quando moruo consensu vir, & mulier contrahunt, ibid. oum. 6. 38

Matrimonium quoad consensum.

- 5 Matrimonium carnale, vel spirituale consistere non potest ex consensibus iteratis, in c. Quoniam, n. 44. de Iurepatr. 237
 5 Matrimonij confirmatio à principio inuadit in requirit certam notitiam amoris obiecti precedentis, in cap. Significatum, nu. 9. de regular. 43
 5 Matrimonium contractum cum ancilla ignoranter, eo viro ignorante manumissa, non conoalescit per copulam subsequutam, ibid. num. 10. & 26. 41
 5 Matrimonium contractum per errorem an, & quando sit nullum, ibid. n. 24. & 27. 44
 5 Matrimonium nulliter contractum si coniuges validum credentes se immisceant, an, & quando conualescat, ibid. oum. 26. & 28. 45
 2 Matrimonium spiritus sicur & carnale sine coconsensu contrahi non potest, io c. Quanto, n. 103. de transit. Episcopi. 238
 Vir solutus à vinculo matrimonij tam carnali, quam spiritualis cogi non potest alteri iubere, ibid. ou. 118. 140
 5 Matrimonium potest contrahi etiam in mortis articulo, in c. Sicut nobis, nu. 25. de Regular. 40
 6 Matrimonium carnale sicut spirituale libertatem consensu requirit, in c. Nobis, num. 66. de Simon. 257
 6 Matrimonium ao valcat si inter consensum vnus, & alterius magnum intervallo intercedat, in cap. Licet, ou. 7. de spons. duor. 36
 6 Matrimonium solo interiori coconsensu contrahi non potest, in c. Tue frater nrat, ou. 11. 23. & 35. de spons. & matrim. 8
 6 Matrimonium separatur si liber contraxit cum ancilla ignoranter, & ex quo sciat non consentit, & cum alia contrahere potest, in esp. Ad nō. 8ta m

- stram, no. 1. de coniugio seruo. 58
 6 Is tamen, qui decipit non potest diuertere inuito libero, sed cogitur ab Ecclesia stare matrimonio, ibid. n. 7. 58
 6 Matrimonium nullum data noticia nullitatis ratificatur per superuenientem consensum facto, vel verbis expressis, ibidem n. 15. 58
 6 Matrimonio probato non auditur negans simpliciter consensum, sed assensens merulofum, & probare volens auditur, in c. Consultationi, n. 1. de sponsal. 11
 3 Matrimonij consummatio requirit consensum saltem in clusum in coactione conditionali, in c. Ex publico, n. 46. & 49. de Conuers. coniug. 157
 5 ad Matrimonij consummationem requiruntur consensus animorum, & coniunctio corporum, ibidem, num. 51. 157
 6 Matrimonium consensu contrahitur, licet solemnitates, vel consuetudines patris non seruentur, in c. De Francia, n. 1. de sponsalib. 1
 Matrimonium quoad conuersionem coniugatorum,
 Vide in ver. *Coniugatus, Coniux, Vxor, Maritus.*

Matrimonium quoad dispensationem.

- 6 Matrimonia bona fide contracta in gradibus prohibitis vigore dispensationum, quos Ordinarij concesserunt in vim falsarum litterarum an sint irrita, nec ne, in c. Super eo, n. 3. & seqq. vsque ad n. 13. de Crim. fals. 319
 2 Matrimonium contrahens scienter in gradu prohibito caret omni spe dispensationis, in c. Nimis, n. 39. de filiis Presbyter. 338
 2 Idem si ignoranter quando solemnitates requisitas neglexit, ibid. n. 40. 338
 6 Episcopus cognoscat an subest legitima causa dispensandi cum impubere super matrimonio contrahendo, in c. De illis, num. 25. de despons. impuber. 24
 Vide in ver. *Dispensatio*, & in ver. *Papa quoad matrimonium.*

Matrimonij impedimenta.

- 6 Matrimonium vt sit licitum necesse est vt fiat irritum ab ecclesia, nec sufficit legalis autoritas, in c. Vtrum autem, n. 23. de cognat. spirit. 63
 5 Matrimonio existente inualido ob occultum impedimentum mulier non tenetur obedire precipienti sub pena excommunicationis vt adhareat viro, in c. Siquis, n. 78. de Regular. 18
 6 Matrimonium ne contrahatur in casibus ab ecclesia prohibitis quilibet de populo potest se opponere, in c. Ad audientiam, num. 4. de sponsal. & matrim. 2
 6 Et idem potest esse denunciator, & testis, ibidem, num. 3. 2
 6 Matrimonium etiam nullum parit infamiae, & bigamiae impedimentum, ibid. n. 26. 5
 6 Episcopus est cognitor impedimentorum matrimonialium, in c. De illis, num. 23. & seq. de despons. impub. 23
 4 Matrimonium per superueniens impedimentum non dissoluitur, in c. Dilatus, il secondo, nu. 14. de Praeben. 140
 4 Sponsalia secus, ibid. d. n. 14. 140
 5 Matrimonium contractum a professio contra for-

- mam Decreti Clementis VIII. in loco non designato ad recipiendos Nouitios post lapsum quinquennium a die professionis an sit validum in vtroque foro, in c. Consultat, n. 8. & n. seqq. vsque in finem. Qui Clerici, vel vouent. 43
 6 Consuetudine induci non potest impedimentum cognationis spiritualis dirimens contractum, sed tantum impediens contrahendum, & cur, in c. Veniens, n. 21. de cognat. spirit. 68
 6 Consuetudo qua mulier puerum gestans vsque ad Ianuam Ecclesiae habetur pro Commatre, licet eum non teneat in actu baptismatis, an impediat matrimonium contrahendum, & dirimat contractum, in c. Vtrum autem, n. 2. & seqq. vsque in finem de cognat. spirit. 60
 6 Consuetudo potest inducere nouum impedimentum matrimonij contrahendis, ibid. n. 4. 60
 6 Consuetudo inducens cognationem spirituales, quae tantum impediunt matrimonium contrahendum, non est sublata a Concilio Tridentino, ibidem, num. 5. 60
 6 Consuetudo inducens impedimentum dirimens ita demum valet si sit a Sede Apostolica approbata, ibidem, n. 9. 61
 6 Consuetudo inhabilitans ad contrahendum si habeat concursum iuris veteris, & ex eius obseruantia oriatur scandalum, an valeat, ibidem, num. 10. & seq. 61
 6 Consuetudo inhabilitans ad matrimonium contrahendum cum sit contra ius diuinum nullo vaquam tempore potest praescribi, ibidem n. 16. pag. 62
 6 Consuetudo etiam immemorabilis non potest tollere, nec inducere impedimenta matrimonij dirimnetia, in c. Quod super, n. 7. de consanguinit. & affinit. 73
 7 Coniux sciens pro certo impedimentum matrimonij, non debet reddere debitum, sed potius excommunicationem pati, in c. Inquisitioni, n. 1. de sent. excom. 197
 7 Et quid si credat ex causa probabili, vel temeraria, ibid. 197

Matrimonium infidelium.

- 6 Matrimonium inter infideles proprie non est Sacramentum, in c. Vtrum autem, nu. 25. de cognat. spirit. 63
 1 Matrimonium valide ab infidelibus contractum, post conuersionem non est iterandum coram Parocho, & testibus, in c. Canonum statuta, n. 90 de Constat. 27
 5 Matrimonium infidelium licet sit verum matrimonium, tamen non est verum Sacramentum, in c. Ex parte, il secondo, num. 9. de Conuers. coniugat. 159

Matrimonium in gradibus prohibitis.

- 6 Matrimonia contrahi non possunt in gradibus prohibitis, etiam si hoc habeat consuetudo, in c. Quod super, num. 2. & 7. de consanguinit. & affinit. 71
 6 Matrimonium an possit esse inter ascendentes, & descendentes vltra quattuor gradum, in c. Vir quis, num. 22. & seqq. vsque in fin. de consanguinit. & affinit. 78
 6 Infra quattuor gradum est prohibitum, saltem iure ecclesiastico, ibidem, n. 23. 78
 In

- 6 In linea recta ascendentiū, & descendentiū, an, & vsque ad quem gradum sit irritum iura, totius, ibidem, num. 28. & seqq. vsque in finem, maximē, om. 32. 79
- 6 Nō est irritum iure diuino positum, ibid. n. 39. 79
- 6 Inter parentes, & filios consistere non potest ipsa iure naturali prohibente, ibid. n. 32. 79
- 3 Si contra perentem restitutionem coniugis opponitur consanguinitas in gradu prohibito, an, & quando sit facienda restitutio, in c. Litterarū, quas, num. 1. de matrim. contr. contr. a interdic. Eccles. 157

Matrimonium contra interdictum Ecclesiæ.

- 6 Matrimonium contra interdictum Ecclesiæ vel iudicis contractum valet; impositum tamen penitentia sic contrahentibus, & separatori donec cognoscatur causa interdicti, in c. Litterarū, quas, num. 1. de matrim. contr. contr. a interdic. Eccles. 80
  - 6 Matrimonium celebratum coram Parocho, cui Ordinarius interdictum erat ne eius celebrationi interueniret an valeat nec ne, siante decreto Concilij Trident. de reform. matrim. ibidem num. 5. & seqq. vsque in fin. 81
  - 6 Matrimonium contractum contra interdictum Papæ an teneat, ibid. num. 8. 81
  - 6 Matrimonium fortius est, quā interdictum, ibidem, num. 9. 81
  - 6 Matrimonium ex impedimento temporalis impedire non potest inferior a Papa, ibid. n. 10. 81
  - 6 Matrimonium contractum coram Vicario Parochi valet non obstante Episcopi interdictio, ibid. om. 16. 83
  - 3 Matrimonium coram Parocho celebri solemnitate contrahi potest, etiam temporibus ab Ecclesia interdictis, in c. Capellanus, num. 1. & 11. de fetsis. 112
- Vide in ver. Nuptia.*

Matrimonium iniunctis parentibus.

- 6 Matrimonia iniunctis parentibus contracta, quamuis sint valida; tamen improbantur ab Ecclesia, in c. Tua, om. 12. & seqq. vsque ad num. 23. de despons. impuber. 16
- 6 Matrimonium a filio familias contractum sine consensu parentum de iure ciuili non valet, ibidem, num. 16. 17
- Secus de iure Canonico, ibidem, n. 17. 17
- 6 Matrimonium a filijs familias iniunctis parentibus contracta an iure ecclesiastico irrita fiant primis ecclesiæ temporibus, ibid. n. 20. & seq. 17

Matrimonij Libertas.

- 6 Matrimonium metu contractum in ætate innabili de iure communi conualecit per copulam subsequutam, non autem per solam remotionem impedimenti, in c. Tua litterarū, n. 67. de Cler. per salt. pronot. 348
- 1 Matrimonium carnale sicut & spirituale omnimodam libertatem requirit, in c. Cum dilectus, num. 40. de consuet. 271
- 7 Domini temporales, & Magistratus quicumque impediunt libertatem matrimonij incurrunt excommunicationem, c. 9. sess. 24. de reformat. matrim. Concilij Tridentini, non autem priuati

- personæ, in c. Nuper, n. 17. de sent. excom. 169
  - 2 Vir solutus a vinculo matrimonij tam carnali, quā spirituali cogi non potest alteri nubere, in c. Quanto, n. 118. de translat. Episcop. 140
  - 6 Matrimonia debent esse libera, in c. Insinuante, n. 3. Qui Cler. vel vou. 49
  - 6 Matrimonij libertatem impediētes excommunicantur a Concilio Tridentino, si sint Dominici, porales, vel Magistratus; Secus si priuati personæ, ibidem, n. 4. 49
  - 3 Matrimonium tam spirituale, quā Carnale non vitiat ex legitima cōpulsione Superioris propter principium voluntarium, in c. Publicato, num. 4. de elec. 118
  - 6 Matrimonia non possunt pœna constringi, in c. Si conditiones, num. 8. de condit. appol. 40
  - 6 Matrimonium nulliet contractum ex causa metu seruata in reliquis foris Concilij Tridentini, si impedimentum sit occultum conualecit ex mutuo consensu Coniugum, in c. Is qui fidem, n. 14. de sponsal. 11
  - 6 Matrimonium metu contractum per spontaneam cohabitationem validatur, & contraria prohibitio non admittitur, in c. Consuluit, om. 12. Qui Cler. vel vouen. 45
  - 6 Matrimonio probato non auditur negans simpliciter consensum, sed asserens merulosum, & probare volens auditur, in c. Consultationi, num. 1. de sponsal. 11
  - 6 Matrimonium non valet si probetur contractum, per metum cadentem in constantem vitium, vel mulierem, ibid. n. 3. 7. 11. & 14. 11
- Vide in ver. Statutum circa Matrimonium.*

Matrimonium coram Parocho, & ijslibus.

- 1 Matrimonium contractum coram Parocho rōm iniuncto, &c. aut ex alia causa vocato, adhibito tamen ad illud actum, aut interdictio, vel non Sacerdore validum est, in c. Quoniam, num. 1. & seq. de Constit. 179
  - 6 Matrimonium contractum coram Parocho paratissimo tenet, in c. Super eo, num. 7. de Crimin. fals. 310
  - 6 Declaratur, ibid. n. 10. 310
  - 6 Matrimonium coram Parocho intruso non valet, ibidem, d. n. 10. 310
  - 3 Matrimonia ubi non extant Parochi qualiter sint contrahenda in c. Si Clerici, num. 58. de fets. comp. 71
  - 6 Matrimonium celebratum corā Parocho cui Ordinarius interdictum erat ne eius celebrationi interueniret, an valeat nec ne, siante decreto Concilij Tridentini de reform. matrim. in c. Litterarū, quas, n. 3. & seqq. vsque in finem, de matrim. contr. contr. interdictum Eccles. 81
- Vide in ver. Matrimonium contra interdictum, & in ver. Parochus quoad Matrimonium.*
- 6 Matrimonium contractum coram Parocho cōtradicante valet, ibid. n. 14. 81
  - 6 Matrimonium contractum coram Vicario Parochi valet non obstante interdictio, ibid. n. 16. 81
  - 6 Coram Parocho denunciato excommunicato validum est, ibid. n. 15. 83
  - 4 Matrimonium contractum coram Parocho loci ubi mulier iussu Principis ad quatuor menses relegata fuerat, post quartum habitationis mentem an valeat, in c. Significauit, num. 19. & seqq. vsque

- vñq; ad num. 40. de Paroch. 384
- Matrimonium ruri contractum an sit nullum si contrahentes ruri esse non solebant per maiorem anni partem, ibid. n. 35. & 36. 385
- Matrimonium scholasticum, qui Parau quinq; vel sex menses moratus, timens impedimentum à parentibus, ibi duxit mulierem plebeiam eorum Parochia loci, & testibus, validum declaratur, ibid. n. 37. 386
- Idem de eadem alterius, qui ob eandem causam se in Angliam contulit, ibiq; aliquantisper moratus contraxit cum meretrice, ibidem, num. 38. 386
- Idem responsum de matrimonio Traiectensium, qui Aquigranam se contulerunt, si ibi spatium voluit mensis morati fuerint, ibidem, num. 39. 386
- Matrimonia in Russia à Catholicis contracta eorum Parochia Ruthenis an sint irrita neene, in cap. Quod à predecesore, cum. 16. vñq; in fine, de schismat. 330
- Matrimonium celebratum eorum Parochia intruso, & titulum non habente post Concilium Tridentinum non valet, ibid. num. 80. 336
- Matrimonium contractum eorum Parochia excommunicato etiam denunciato, validum est, ibid. cum. 81. 336
- Matrimonium contractum eorum Parochia publico heretico irritum est, si decretum Concilii Tridentini reform. matrim. publicatum fuerit in Parochia. & lapsi sint triginta dies à die publicationis, ibid. cum. 82. & 97. vñq; vide fit. 337
- Trident. Concil. decretum de reform. matrim. publicari debet in singulis Parochiis, ut matrimonium sit validum, nec sufficit publicatio facta in synodo provinciali, ibid. n. 143. 344
- Presumitur tamen publicatum si fuerit observatum tamquam decretum Concilii, ibid. n. 144. 344
- Matrimonium ea Concilii Tridentini forma sit contrahendum, in c. Quod nobis, n. 22. de Clandest. despons. 29
- Matrimonium contractum in Parochia mollioris eorum Parochia viri, & è converso an sit validum, num. 33. 34
- Et quid si contractum fuerit in Parochia mulieris eorum Sacerdote non Parochia, sed habente licentiam à Parochia viri, presertim si Parochia sint in diversis diocesis, ibid. n. 34. & seqq. vñq; ad nu. 39. 34
- Matrimonium contractum eorum Sacerdote de licentia Parochi contrahentium extra illius Parochiam an sit validum omne, ibid. n. 39. & seqq. vñq; ad nu. 43. 32
- Matrimonium contractum eorum Parochia utenque contrahente valet, ibid. n. 40. 33
- Matrimonium cum sola presencia Parochi sine consensu, aut alio eius ministerio, & eorum duobus, vel tribus an valeat, ibid. n. 43. & seqq. vñq; ad nu. 55. 33
- Requirunt ut Parochus sit adhibitus, ibid. n. 54. vñq; vide, Cause tamen. 33
- Matrimonium cui interfuit Sacerdos iussu Episcopi, si Episcopus deceptus est ratus Sacerdotem illum esse Parochum contrahentium, cum tamen non esset, an sit validum, ibid. n. 55. 34
- Matrimonium eorum Parochia sine celebri solemnitate contrahi potest etiam temporibus ab Ecclesia interdictis, in c. Capellaons, n. 2. & 11. de ferijs. 111

- Episcopus an possit reuocare licentiam alij Sacerdoti concessam celebrandi matrimonium, in cap. Littere quas, o. 17. & 23. de matrim. contract. contr. interd. Ecclesie 82
- Sacerdos scientiam obediens à Parochia interueniendi matrimonio dicitur habere auctoritatem à Concilio, & non à Parochia in c. Quod nobis, nu. 37. & 42. de Clandest. desponsar. 32
- Matrimonium contractum eorum Parochia publico heretico est inualidum, si publicatum fuerit in Parochia decretum Concilii, & an c. Ad abolendam, n. 38. de Hæreticis. 314
- Matrimonium contractum eorum Parochia excommunicato etiam denunciato, validum est, ibid. nom. 39. 314
- Matrimonium contractum eorum Parochia per vim adhibito, qui affectu non intelligere, validum est, in cap. Quæsitum, num. 7. de Penit. & remiss. 117

Matrimonium quoad publicam honestatem.

- Matrimonium de facto contractum à Monacho producit impedimentum publicæ honestatis, in c. Ad audientiam, nu. 27. de spons. & matrim. 3
- Matrimonium ratum non consummatum non parit impedimentum affinitatis, sed publicæ honestatis iustit, fortius tamen quam ex sponsalibus de futuro, in c. Tuz, n. 23. de despons. Impuber. 18

Vide in ver. *Impedimentum publicæ honestatis.*

Matrimonium ratum.

- Matrimonium non consummatum an solui possit per Papam ea alia causa, quàm in iure expressa, vel omnino similis, in c. Ex parte, ii. 2. n. 2. de conuers. coniugat. 158
- Matrimonium ratum quo iure dissoluitur per solemnem professionem alterius coniugis, ibid. num. 8. 159
- Matrimonium ratum soluitur ex constitutione Ecclesie coniuge ad fidem conuerso, si tamen soluerit ei cohabitare, aut non sine contumelia creatoris, ibid. nu. 10. 159
- Circa matrimonium ratum latissime patet Pape potestas, ibid. n. 6. 159
- Non dissoluitur per suspensionem Sacri Ordinis, sed per solemnem professionem, ibid. n. 14. & 159
- Non dissoluitur ex voto quod emittitur Tertiaris, & Ursulini, ibid. n. 22. 160
- Nec eremitice vite professione, aut votis, quæ in Societate Iesu emittuntur à Coadiutoribus formati, ibid. nu. 23. 160
- Cui dissoluitur per solemnem professionem, non autem per vota simplicia, ibid. nu. 23. 160
- Et an dissoluitur per ingressum domus leprosorum, ibid. n. 24. 161
- Matrimonium non consummatum fortiter naturam ex constitutione Ecclesie, in c. Quod nobis, n. 23. de Clandest. despons. 29
- Matrimonium ratum non consummatum non parit impedimentum affinitatis, sed publicæ honestatis iustit, fortius tamen, quam ea sponsalibus de futuro in c. Tuz, num. 23. de despons. Impuber. 18
- Matrimonium ratum preualet secundo etiam carnali copula consummato, in c. si inter virum, num. 7. de spons. & matrim. 15
- Matrimonium contrahere plus est, quàm debitum exigere, in cap. Vir qui, num. 19. de consanguini- d nita-

INDEX R E R V M

- nitate, & affinitate. 78
- 5 Matrimonium rarum non consummatum dirimitur per solemnem professionem alterius coniugum, in c. Verum, n. 2. de conuers. coniugat. 135
- 3 Non autem per suspensionem Sacri Ordinis, ibidem, num. 3. 135
- 5 Matrimonium ratum non dissoluitur per vota simplicia, ibid. n. 7. 136
- Dilectus super matrimonio rato, & non consummato.
- Vide in ver. *Dispensatio circa matrimonium*, & in ver. *Papa quoad matrimonium*.
- 3 Matrimonium ratum non soluitur per ingressum Religionis, nisi sequatur professionem, in c. Ex publico, n. 13. de Conuers. Coniugat. 133
- Vide in ver. *Sponsa*.
- 5 Matrimonium non consummatum soluitur per professionem tacitam, sicut per expressam, ibidem, num. 18. & 37. 154

Matrimonium spirituale.

- 3 Matrimonium spirituale cum Ecclesia non contrahitur obstantes beneficia simplicia, in c. Indecorum, n. 4. de uer. & qual. 113
- 3 Euangelij locus, *Quod Deus coniunxit homo non separet*, intelligitur tam de matrimonio spirituali, quam carnali, in c. Quanto, n. 2. & 63. de translat. Episcop. 130
- 3 Argumentum à matrimonio carnali ad spirituale validum est, ibid. n. 3. 130
- 3 Euerardi error circa Sacramentum matrimonij, ibidem, num. 4. 130
- 3 Matrimonium spirituale cum Ecclesia contrahitur ab Episcopo tantum, non autem ab inferioribus Prelatis, ibid. nu. 5. 131
- 3 Matrimonium spirituale in latiori significatione, qui dicantur cum Ecclesia contrahere, ibidem, num. 7. 131
- 3 Instar carnalis initiat, firmatur, & consummatur, ibid. n. 17. 132
- 3 Matrimonium tam carnale, quam spirituale ad tempus contrahi non potest, ibidem, n. 14. 132
- 3 Dissolutio matrimonij spiritualis sicut, & carnalis non consummati sine graui causa fieri potest, ibidem, n. 93. 138
- 3 Matrimonium spirituale sicut & carnale sine consensu contrahi non potest, ibid. n. 103. 138
- 5 Ad matrimonium spirituale non sufficit articulus ultimum diem etatis, secus in matrimonio carnali, & cur, in cap. Ad nostram, num. 29. de Regular. 131
- 5 Matrimonium tam spirituale, quam carnale consistere non potest ex consensibus iteratis, in cap. Quoniam, n. 44. de iurepatron. 137
- 3 Matrimonium spirituale quas habeat partes, in cap. Publicato, n. 7. de elec. 118
- 3 Matrimonium tam spirituale, quam carnale celebratum non seruata forma iuris postuiuit ultimum, etiam in ioro conscientie, ibidem, nu. 34. pag. 122
- 6 Matrimonium spirituale, sicut carnale libertatem consensu requirit, in cap. Nobis, cum. 66. de Simon. 157
- 3 Matrimonium spirituale inter Prelatum & inferiorē, & ecclesiam proprie non contrahitur, sed quasi matrimonium, in c. Quia propter, n. 10. & 31. id de elec. 114
- 6 Matrimonium spirituale non contrahitur sine ver-

- bis, in c. Tuz fraternitati, cum. 9. de spons. & matrim. 8
- 6 Matrimonium spirituale, & carnale in pluribus dissoluitur, ibid. n. 34. 11
- 3 Matrimonium spirituale in latiori significatione, quid dicantur cum Ecclesia contrahere, in c. Quot, n. 7. de elec. 131

Matrimonium quoad verba.

- 6 Matrimonium ut sit validum an contrahentes debeant sibi mutuò respondere antequam ad extraneam diuertant, in c. Licet, num. 1. & seq. de spons. duor. 36
- 6 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem, num. 5. 36
- 6 Matrimonium non valet si uisus ex contrahentibus renocant consensum ante responsionem alterius, ibidem, n. 6. 36
- 6 Et si sit credendum dicenti post responsionem prius consensum reuocasse, ibid. n. 11. 36
- 6 In matrimonio contrahendo uir debet prius interrogari, & loqui, quam mulier, ibid. n. 12. 36
- 6 Alicubi tamen contrarium seruatur, & cur, ibid. num. 13. 36
- 6 Matrimonium an possit contrahi sine uerbis consensum experimentibus, in c. Si inter uirum, n. 4. de spons. & matrim. 14
- 6 Matrimonium contrahi potest non solum per uerba consueti huius expressa, sed etiam per alia consimilia, ibid. num. 5. 14
- 6 Nec requiritur, ut ambo sint concordēs in forma uerborum, ibid. n. 6. 14
- 6 Matrimonium an uisibus, & signis contrahi possit, an uerò in fari ualentibus requirantur uerba, ex necessitate, & que sit huiusmodi necessitas, in c. Tuz fraternitati, n. 1. & seq. de spons. & matrim. 7
- 6 In ualentibus loqui solo consensu non contrahitur sed ex Constitutione Ecclesie requiruntur uerba, ibidem, n. 2. & 3. & n. seqq. 7
- 6 Contrarium ibidem, n. 11. & seqq. 7
- 6 Verba in fari ualentibus requiri ad esse matrimonij quibus argumentis probetur, ibid. num. 4. & seqq. vsq. ad n. 17. 7
- 6 In matrimonio nomine filiorum à parentibus contracto sufficit filiorum taciturnitas, ibidem, num. 11. 8
- 6 Matrimonium uuo ex coniugibus uerba praesentente, non requirit uerba ex parte alterius, sed sufficiunt signa equipollentia, ibid. n. 15. 8
- 6 Matrimonium facilius probatur, & certioratur relictis de coniugali consensu si uerba proferantur, ibidem, n. 17. & seq. & n. 31. 8
- 6 Matrimonium an requiratur uerba ex necessitate precepti, ibid. n. 20. 8
- 6 Non requirit uerba ubi precesserit tractatus de matrimonio contrahendo, ibid. n. 1. 9
- 6 Solo consensu legitimo contrahitur, sed ad solennitatem probationis in fari ualentibus necessaria sunt uerba, uel alia signa equipollentia, ibid. num. 21. 9
- 6 Possit signis contrahi sine uerbis quibus fundamentis probetur, ibidem, num. 23. & seqq. usque ad num. 36. 9
- 6 Aptius, & decentius contrahitur uerbis, quam signis, ibidem, n. 31. 10
- 6 Verba in matrimonio non sunt necessaria precise etiam quantum ad hoc ut ecclesia de matrimonio

monio contradicō certificetur, in c. Ad nostram, n. 17. de coniug. seruor. 59

Matrimonij vinculum.

- 3 Matrimonium consummatum per adulterium, vel professione alterius coniugis non soluitur quoad vinculum, in cap. Cum sis, num. 5. de conuers. coniugar. 138
- 5 Matrimonium non consummatum an solui possit per Papam ex alia causa, quam lo iure expressa, vel omnino simili, in c. Ex parte, si secundo, n. 2. de conuers. coniugar. 158
- Vide in ver. *Matrimonium ratum.*
- 5 Matrimonium fidelium est Sacramentum, & post copulam ab Ecclesia solui non potest, ibidem, n. 11. 159
- 5 Matrimonij separatio fieri non debet sine auctoritate Ecclesie, in c. Præterea, n. 11. & 13. & seqq. de conuers. coniugar. 133
- 6 Matrimoniale vinculum durat etiam post sententiam diuortij vsque ad mortem naturalem, in c. Ex litteris, n. 21. de Diuortijs. 108
- 7 *Matrona* pudicitiam attentans in habitu meretricali deprehensa, non tenetur de iniuria, in c. In audientis, n. 4. de sent. excom. 158
- 7 *Matutinum* debet inchoari media nocte, & explicari mane, in cap. Presbyter, num. 2. de celebr. missar. 394
- 5 Potest tamen dici de seto ex causa, aliis, secus, ibid. num. 3. 394
- 4 *Maximè* dictio implicat idem esse in causa contrario, in c. Etsi membra, n. 12. de his que sunt à Prælat. sine consen. Capituli. 269
- 2 *Medicus* semel approbatus reprobari potest causa legitima subsistente, in c. Accipimus, num. 33. de stat. & qualitat. 277
- 1 Medicus peccat si proplinet medicinam dubitans an sit profutura, vel nocitura etiam si magis credat eam proficere debere, in cap. Ne inuitatis, n. 250. & nu. 293. de consilit. 75
- 1 Mediceus præbens ægrotò medicamentum, quod probabilius possit obesse, peccat contra iusticiam, & contra charitatem, ibid. n. 293. & seqq. 87
- 1 Medicus salutis gratia est, ibid. nu. 295.
- Medici spirituales. Vide, in ver. *Sacerdotes.*
- 1 Medicus peccat qui scienter applicat infirmo medicamenta dubia, etiam si credat ea probabilius profutura, in d. c. Ne inuitatis, n. 373. de consilijs. 108
- 1 Medicus non opponitur extraneis, sed extrema ipsa inuicem opponuntur, & mutuo se perimunt, ibid. nu. 400. 114
- 5 *Medicamentis* an potuerint præscribere contra unumquod quadragesima duorum dierum Quadragesimæ ab Ecclesia institutum, in c. Explicari, nu. 30. & seq. vsq. in fin. de obseru. ieiun. 352
- 5 Medicamentis qui in Baptismo perorum pedes lauunt, aqua consecrata, excusantur ob auctoritatem Ambrosij, ibid. nu. 37. 352
- Mediolani Gubernatoris edictum super festo S. Dominici. Vide in ver. *Diei festi.*
- 4 *Medium* vbi est illicetum acquiritur impeditur, in c. Nos quidem, n. 64. de testam. 327
- 4 Medium aggredi non possumus, nec ad finem vitæ tenus peruenire nisi principio mediare in c. Quia ingredientibus, num. 8. de testam. 315
- 2 Media per sona purgat virum successionalis, in c. Ad extirpandas, n. 8. de fili. Presbyter. 325

à Medio exclusus, censetur exclusus à fine?

Vide in ver. *Finis.*

- 2 Media dispositio convenienter interponitur in transitu de statu ad statum, in c. Cum contingat, nu. 23. de stat. & qualitat. 258
- 2 Declarator, n. 130. 258
- 4 Medium, sine quo finis esse non potest, cadit sub obligatione finis, in c. Ex parte, num. 30. de Cler. non residen. 50
- 4 Media, quibus Episcopum uti oportet ad eam animarum, que sint, ibid. n. 34. 50
- 2 Medium in omni virtute coniecturatur non solum ex his, que per se incident, sed etiam ex ijs, que per accidens, in c. Cum pridem, num. 22. de Pa. cis. 544
- 5 Medium censetur electum quod rei gerendæ magis est idoneum. In cap. Quidam, num. 22. de celebr. missar. 302
- 1 *Meldenis* Concilij causa, & auctoritas que, in c. Canonum statuta, n. 10. de consil. 19
- 2 *Melioramenta*, & sumptus utrepeti possunt duo sunt probanda, id est ratio in sumptum, & tantum ad meliorationem, in c. Requisitione, n. 19. de integ. relict. 594
- 2 in Melioramentis, & expensis repetendis, seu deducendis semper attenditur, quod minus est sine illud minus sit insumptum, siue melioratum, ibid. n. 21. 595
- 2 Melioramenta, & sumptus repeti possunt à bonæ fidei possessore, ibid. n. 21. 595
- 2 Melioramenta bona fide facta possunt recuperari, vel exequendo ante sententiam, vel officium iudicis per sententiam implorandum, ibid. nu. 27. 595
- 2 Melioramenta si nullo modo sunt liquidanda, nec in genere nec in specie non dant retentionem, nec impediunt immisionem, aut sententiæ executionem, ibid. num. 28. 595
- 2 Er multo minus mandatum de manutendendo, ibid. num. 31. 595
- 2 Neque hoc casu petens rem melioratam tenetur canere de melioramentis rescindendis, ibidem, num. 32. 595
- 2 Melioramenta probari debent ab eo qui dicit se illa fecisse, ibid. n. 29. 595
- 2 Melioramentorum exceptio altiorum requirit indaginem, ibid. nu. 30. 595
- 2 Melioramenta si sint probata in genere tantum non retardant immisionem, sed succurritur bonæ fidei possessori per cautionem de illis rescindendis liquidatione facta, ibid. n. 33. 596
- 2 Melioramenta mala fide facta non repetuntur, ibid. nu. 34. 596
- 2 Declarator, n. 42. 596
- 2 Melioramenta facta in re fidei commissio subiecta ab eo qui rem illam scienter emit, non repetuntur, ibid. nu. 36. 596
- 2 Idem si facta fuerint in re subiecta retractui, ibid. num. 37. 596
- 2 Melioramenta faciens in re aliena domino contradicente fingitur donare, ibid. n. 39. 596
- 2 Melioramenta vilium, & necessaria repeti possunt etiam à male fidei possessore. Secus si sint vilia tantum, ibid. nu. 42. 596
- 7 *Membra* honorabiliora exceptis grauioribus culpis non sunt verbis subijcienda, in c. Com. voluntate, n. 32. de sent. excom. 208
- 4 *Mutilare* sibi membrum putridum corporis corruptum nunc liceat sine incurfu irregularitatis, in c. A crapula, nu. 38. de vita, & honest. Clericorum. 5

INDEX R E R V M,

- 4 Membrum sibi amputare ad vitandam sequitiam. Tyranni non licet, ibid. n. 39. 5
- 3 Membra sunt illius nature, cuius est caput, in c. In presentia, n. 98. de probat. 177
- 7 Membri appellatione quæ intelligentur, in c. Cum illorum, n. 17. de sent. excom. 173
- 2 Mendacium iocofum præcepto addito non solum est peccatum inobedientiæ, sed etiam linguæ, in c. Cum pridem, n. 29. de Pañis. 544
- 3 Mendacium aliquod si in scriptura Canonica admittatur, mutabitur fides nostra, quæ ex illa dependet, in c. Venerabili, num. 33. de test. & attestat. 199
- 6 Mendacij ad rationem verba materialiter se habent, sed formaliter ex mente proferentis est accipienda, in c. Falsidicus, nu. 33. in fin. de Crim. fals. 309
- 6 Declaratur, ibidem, n. 163. 309
- 6 Mendacium non est vii verbis falsum significantibus, quando attentis circumstantiis recipiunt sensum verum iuxta interrogantis intentionem, quam respondens mente concipit, ibidem, n. 55. pag. 310
- 6 Contrarium, ibid. n. 153. 310
- 6 Mendacium omne ex suo genere est peccatum, ibidem, n. 57. 310
- 6 Adeo vt nec ad vitandam mortem, aut pudiciam seruandam, nec pro salute animæ, nec pro Dei gloria mentiri liceat, ibid. d. n. 57. 310
- 6 Mendacio, & odio Dei adeo intrinseca est malitia, vt nec per Omnipotentiam Dei absolutam possit auferri, ibidem, n. 58. 310
- 6 Mendacium non perniciosum, sed officiosum, vel iocofum est peccatum veniale, ibid. n. 59. 311
- 6 Sed addito iuramento fit periurium, ibidem, num. 60. 311
- 6 Mendacio interueniente est vniuersali regula iuramentum semper est mortale, ibidem, num. 65. & num. 82. 311
- 6 Mendacium iuramento firmatum in quacunque materia, & ex quacunque causa semper est mortale peccatum, ibid. n. 82. & 88. 312
- 6 Mendacium committit qui scienter vitior falsa significatione vocis, & aliud subaudit in mente, quod reddat sensum verum, ibid. n. 83. 312
- 6 Mendacium est falsa vocis significatio cum intentione fallendi, ibid. n. 84. 312
- 6 Idem falsum dicendi, ibid. n. 88. & seqq. 312
- 6 Mendacia si non habent quem decipiant, ipsa sibi mentiuntur, ibid. n. 89. 312
- 6 Mendacij ratio sumitur a voluntate falsum enuncianti: intentio autem imprimendi falsum in alterius opinionem fallendo ipsum, non pertinet ad rationem mendacij, sed ad quandam illius perfectionem, ibid. d. n. 89. 313
- 6 Mendacij ratio formalis consistit in difformitate, & dissonantia verborum ab intentione, ibidem, num. 91. 313
- 6 Mendacium est materia omnino contraria iuramento tam interiori, quam exteriori, ibidem, num. 103. 314
- 6 Mendacium est non solum in falsis verbis, sed etiam in simulatis operibus, ibid. n. 114. 314
- 6 Et æquale est peccatum, ibid. n. 115. 314
- 6 Mendacium idem est quod assertio falsi cogniti, ibidem, n. 146. 317
- 6 Mendacium salarii non potest ex interrogantis intentione, quam respondens mente concipit attentis circumstantiis, ibid. n. 153. 317
- 6 Maxime in iudicio, ibid. n. 15. 318
- 6 Mendacium per vetus testamentum tueri non licet, ibidem, n. 160. & 162. 318
- 6 Et quomodo in Scriptura Diuina a mendacio excusentur, quæ secundum litteram videntur falsa, ibidem, n. 161. 318
- Vide in ver. *Falli*, & in ver. *Iuramentum*, & in ver. *Periurium*.
- 1 Mendacium committi potest tam falsum exprimendo, quam verum tacendo, in c. Super litteris, num. 7. de Rescript. 213
- 1 Mendacium necat priuilegium, ibidem, n. 15. 213
- 1 *Mea* hæc dictio est dominijs significatiua, in c. Ex litteris, n. 50 de Iurepatr. 241
- 6 *Mendax* non est qui dirigit gressus in aliquam partem, ad quam ire non intendit, in c. Falsidicus, num. 34. & 164. de Crimin. fals. 309
- 6 Mendax est qui lingua profert contrarium eius, quod mente gerit, ibidem, n. 90. & seqq. 313
- Vide plura supra in ver. *Pallacia*.
- Mendicantes*.
- Vide in ver. *Fratres Mendicantes*.
- 2 *Mentis* indifferetio ex operibus cognoscitur, in c. Vel non est compos, n. 3. de tempot. ordinat. pag. 191
- 4 Mens offerentium recipit interpretationem a consuetudine, in c. Pastoralis, n. 38. de his quæ fi. d. Prelat. 267
- 5 Mens Papæ secundum Canones interpretanda est, in cap. Quidam, num. 17. de celebrat. missar. pag. 301
- 5 Mentis euagatio quotuplex, in c. Dolentes, n. 18. de celebr. missar. 306
- 5 Mentis euagatio in officio quando sit culpa mortalis, ibidem, n. 55. 310
- 1 *Mensa* Conuentualis institueda est distincta, & separata ab Abbatiali, in omnibus monasterijs commendatis, in cap. Edoceri, num. 2. de Rescript. 245
- 1 *Mensa* Abbatialis a Conuentuali separari non debet in monasterijs, quæ dantur in titulum, ibid. num. 3. 245
- 6 *Mensura* purgationes in puella sunt signum inaliabile pubertatis, in c. De illis, il secundo, n. 36. de despons. impuber. 25
- 6 *Mentiri* est contra mentem ire, in cap. Falsidicus, n. 32. & num. 163. de Crimin. fals. 308
- 6 Mentienti malum est vnum habere, clausum in peccatore, aliud promptum in lingua, ibidem, num. 92. 313
- 6 Mentiens nihil dicit, quia non dicit quod vox significat, nec dicit quod cogitat, ibidem, n. 111. pag. 314
- 6 Mentiri aliud est quod nunquam licet, aliud veritatem occultare, quod aliquando licet, ibidem, num. 144. & 164. 316
- 1 *Mercatores* si inteloneis, ve li in pedagijs grauentur quando sunt in itinere, possunt conqueri coram Iudice ecclesiastico, in c. Significantibus, num. 31. de off. deleg. 412
- 2 Item si existant in nudis, ibid. n. 33. 412
- 5 Mercatores, & captores, qui in fraude decoquendo creditores fallunt, in Hispania publici latrones appellantur, in c. Inter alia, n. 58. de Immunit. Eccles. 379
- 2 Mercatores gaudent priuilegijs, quandiu mercimonia exercent, & peregrini quandiu peregrinantur, & milites quandiu militant, in c. Innotuamur, n. 3. de Treug. & Pace. 529

- 3 *Maredem* prætere de non potest gerens negotia mea inuito, nec expensas repetit, licet vtiliter gesserit, in cap. Grauis, num. 92. de Restitut. Spoliar. 153
- 7 *Metreptem* ancillam alienam rapiens furti non tenetur, in c. Cum voluntate, num. 4. de sent. excomm. 205
- 4 *Meretices* deuorant animas perditorum, in cap. Odoardus, num. 40. de solut. 297
- 3 *Metropolitani* potest cognoscere de excessu, si Episcopus carceret subditos in materia correctionis, dummodo non impediatur executionem in c. Ad nostram, n. 10. de appellat. 240
- 4 *Metropolitani*, vel eo absente suffraganeus antiquior residens an hodie probare possint causas absentis Episcoporum, in c. Qualiter, nu. 12. de Cler. non residens. 59
- 2 *Metropolitani* in Concilio Prouinciali non potest Constitutiones facere absque consilio, & consensu Episcoporum suffraganeorum, in c. Antigonus, num. 60. de pactis. 538
- 2 *Metropolitano*, & Episcopis coprouincialibus in Concilio discrepantibus adeundus est superior, ibidem, num. 61. 538
- 2 *Metropolitani* sine consensu Episcoporum Prouincialium nihil potest statuere neque agere, quod pertineat ad communia negotia Prouincie, nec e conuerso, & in discordia recurendum est ad Sedem Apostolicam, ibid. nu. 63. 538
- 1 *Metropolitani* non potest causas audire, vel committere nisi in diocesi sua, vel in excessu Iudicis, à quo fuit appellatum, in c. Nonnulli, nu. 5. de rescript. 221
- 2 *Metropolitani* in causa appellationis an possint reo ex gratia penam remittere, an verò id spectet ad Episcopum, à quo fuit appellatum, in c. Irrefragabili, §. Ceterum, num. 33. de offic. Ordin. 455
- 3 *Metropolitani* non potest cognoscere de grauamine ante diffinitum, nec simpliciter mandare vt sibi transmitteretur copia processus expensis appellantis, in c. Super eo, ille secundo, nu. 36. de appellat. 245
- 4 *Metropolitani*, & Archiepiscopus an & in quo differant, in c. Referente, n. a. de Præben. 95
- 1 *Episcopi* Coprouinciales nec personaliter, nec per Procuratorem tenentur accedere ad Metropolitanam Ecclesiam, non obstante contraria consuetudine etiam immemorabili, in c. Quoniam, num. 57. de Constitut. 184

*Metropolitani quoad Synodum
prouincialem.*

Vide in ver. *Synodus prouincialis* quoad potestatem *Metropolitani*.

- 6 *Metus*, & violentia in quacunque ætate incurrantur irritant matrimonium, in c. De illis, ille secundo, num. 9. de spons. impuber. 22
- 6 Dummodo poterint cadere in constantem virum, ibidem, num. 10. 22
- 6 *Metus*, & violentia purgantur per liberum consensum superuenientem, & matrimonium conualescit, ibid. num. 11. 22
- 6 Sine consensu superueniens sit expressus, siue tacitus, siue presumptus, ibid. num. 12. 22
- 6 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem, num. 13. 22
- 6 *Metus* iustus dicitur siue interueniat periculum

- vitæ siue amissionis bonorum, in c. Interfecisti, num. 10. de homicid. 251
- 2 *Metus* mortis qualiter probetur, in c. Perlatum, num. 3. de ijs que vi met. cau. 579
- 2 *Metus* mortis in actibus à libera voluntate pendentibus inficit actum ipso iure, ibid. n. 4. 579
- 2 *Metus* mortis præsumitur semper durare, quamdiu viuisset qui metum iniecit, ibid. n. 6. Declaturatur, num. 10. vers. Limita. 579
- 2 *Metus* continuus per patientiam non purgatur, ibidem, num. 7. 579
- 7 *Metus* ignominie viris bonis maior quam mortis esse debet, in cap. Suscepimus, num. 23. de homicid. & in c. Officij, num. 9. de penit. & remiss. pag. 119
- 5 *Metus* mortis ita demum inficit professionem si in ordine ad illum iniecit fuerit, in c. Si quis n. 81. de Regular. 19
- 6 *Metus* proueniens ex imperio Principis non irritat votum, vel matrimonium, in c. Insinuante, n. 4. & seqq. Qui Cler. vel vouen. 49
- 6 Nisi Princeps consueuerit tyrannice tractare non obtemperantes præceptis suis, ibidem, num. 8. pag. 49
- 6 *Metus* levis non impedit libertatem consensus, ibidem, num. 6. 49
- 6 *Metus* non probatur sufficienter ex dignitate Adversarij, nisi aliter probetur oppressio, ibidem, num. 7. 50
- 6 *Metus* iustus non inducit ex reuerentia mariti, nisi processum faciat ad minas, aut verbera, ibid. num. 9. 50
- 6 *Metus* illatus tempore emissionis voti purgatur ex patientia, & perseverantia, in delatione habitus regularis, ibid. num. 20. 51
- 5 *Metus* mortis an, & quando vitiet professionem, in c. Sicut nobis, n. 24. de regular. 80
- 5 Quid si sit metus mortis naturalis, ibid. n. 26. 81
- 5 Et quid si mortis accidentalis violentie, ibidem, num. 27. 81
- 5 Et quid si metus non fuerit ordinatus ad professionem extorquendam, ibid. n. 29. 81
- 5 *Metus* mortis cur inficiat professionem si sit incusus ab homine, non autem si diuinitus sit illatus, ibidem, num. 28. 81
- 5 Metum qui allegat probare debet, sed tamen utrumque probare poterit, in c. Nullus, num. 26. de regular. 5
- 5 *Metus*, & violentia sicut excusant à professione expressa, sic & fortius à tacita, nisi sequatur ratificatio, in c. Vidua, n. 28. de regular. 23
- 6 *Metus* electionem inficit ipso iure, in cap. Nobis, num. 6. de Simon. 157
- 2 *Metus* instantis, vel futuri periculi causa, mentis trepidatio, in c. Sacris, num. 18. de his que vi met. cau. 589
- 2 Non excludit prorsus, sed attenuat consensum, ibidem, num. 19. 589
- 2 Eius principium est intra, ibid. n. 21. 589
- 2 Facta per metum sunt magis voluntaria, quam inuoluntaria, ibid. n. 20. & 24. 589
- 2 *Metus* excusat à pena, sed non à culpa, in d. c. Sacris, num. 29. de his que vi met. cau. 590
- 2 *Metus* mortis excusat à peccato quando est à causa naturali: scilicet si ab accidentali, ibidem, nu. 30. pag. 590.
- 2 *Metus* mortis non excusat à mortali eos, qui transgrediuntur præcepta, ne dum Diuina, sed etiam Ecclesiastica, ibid. nu. 46. 592

INDEX RERV M

- 5 Metus levis, seu vanus non attenditur etiam in a^qi-
bus, in quibus requiritur omnimoda libertas,
in c. Maiores, no. 91. de baptismo. 327
- 5 Et dicitur Metus vanus quod constans vit time-
re non debet, ibid. num. 93. 327
- 5 Metus cadens in constantem virum, est iusta causa
dissolventi cum Subdiacono ad matrimonium
contrahendum, ibid. n. 104. 328
- 5 Metus sicut annullat votum continentie expre-
sum, ita & tacitum, seu annexum ordini, ibid.
nu. 107. 328
- 5 Metus, & violentia purgantur per liberum con-
sensum supervenientem, ibid. no. 114. 329
- 6 Metus cadens in constantem virum dicitur mortis
periculum, vel corporis cruciatus, in c. Consulta-
tione, no. 10. de sponsal. 12
- 6 Timor vanus non excusat, ibid. n. 12. 12
- 6 Metus quando dicitur cadere in constantem virum,
relinquitur arbitrio iudicis, ibid. n. 12. 12
- 6 Metus minor excusat feminam quam masculum,
ibid. 14. 12
- 5 Metus ex una causa, ex alia metum fieri non po-
test, nisi definat esse metum, in c. Quoniam, n. 42.
de Iurepatro. 237
- 6 Miles armatus militie, & celestia militie equipa-
rantur, in c. Si constituerit, n. 29. de accusat. 118
- 6 Miles ebrius, qui seipsum vulneravit, a malitia
remouetur, ibid. no. 30. 118
- 5 Miles creatus a rege praefertur militi creato ab in-
feriori si sint pares dignitate, in c. Cum certum,
n. 15. de maior. & obed. 491
- 7 Miles a comitatu accepto remanens in domo
sua non habet militis privilegia, in c. Ut privi-
legia, no. 26. de privileg. 79
- 5 Militiam arma magis, quam leges scire decet, in
c. Ex parte, nu. 9. de regular. 102
- 5 Militem voluntarium sibi eligi Christum, coadum
vero sibi audoatur diabolus, in cap. Nullus,
nu. 25. de regular. 5
- Milites gaudentes. Vide in vet. *Tertiarj*. 43
- 3 Milites olim non gaudent privilegia milita-
ribus, nisi in numeros essent relati, in c. Si quis,
n. 41. de fori comper. 45
- 3 Milites Calatraue, & Alcantara licet uxori gaude-
ant foro privilegio, in cap. A nobis, nu. 35. de
Bigam. 370
- 7 Militis exauthorizatio fit per detractionem sin-
guli militaria, sicut degradatio Clerici per ablati-
onem instrumenti ad suum Ordinem specian-
tis, in c. Qui Presbyterum, num. 2. de penit. &
remission. 105
- 7 Miles in quo actu recipiat potestatem iuris milita-
ris, ibid. n. 6. & 10. 105
- 7 Militis secularis creatio ex Pontificali Romano,
ibid. nu. 7. & n. 59. 105
- 7 Miles creatus cum singulo circumcingitur, ibid.
num. 7. 105
- 7 Miles presumitur qui portat cingulum, & calcaria
deaurata, ibid. n. 11. 106
- 7 Militem, vel Doctorem Princeps solo verbo crea-
re potest, ibid. n. 12. 106
- 7 Miles promouetur ad militiam secularem per
chlamydis, & cinguli dationem, ibid. n. 16. 106
- 7 Miles esse definit cum cingulum militie deponit,
ibid. num. 17. 106
- 7 Milites si singulo spoliuntur, perdunt omne militie
privilegium, ibid. nu. 19. 106
- 7 Milites regularis creatio ex Pontificali Romano,
ibidem, n. 22. & n. 59. & 71. 106
- 7 Miles semel remanet semper miles quando non
est exauthorizatus, ibid. n. 40. 108
- 7 Miles non mariculatus censetur tamquam prius-
tus, seu paganus, ibid. num. 45. & 63. 108
- 7 Miles presumitur indocens professionem tacita-
rum ex inspectione habitus, & actibus profes-
sionem, ibid. n. 56. 109
- 7 Contrarium, ibid. n. 107. 109
- 7 Miles non preclusus, aut non matriculatus non
gaudet militum privilegijs, ibid. n. 63. 110
- 7 in Militis creatione antiquae ceremonie hodie non
sunt in usu, ibid. n. 64. 110
- Vide in vet. *Fratre. S. Jo. Hierosolymitano*,
1 Miles saculi esse definit qui factus est miles Chri-
sti, in c. Que in Ecclesiis, num. 61. de Consti-
tat. 136
- 1 Declaratur, ibid. n. 104. 136
- 4 Milites armare, legalia, & celestia militis equiparantur quoad beneficium vt non consentiatur
nisi in quantum facere possunt habita ratione,
ne egeant, in c. Odoardus, n. 19. de solut. 296
- Vide in vet. *Clericus, quoad cap. Odoardus*,
3 Milites gaudent privilegijs quando militant, in
c. Innocentius, nu. 3. de Treug. & pace. 239
- 3 Miles Hierosolymitanus qui Parochum publico
percussit, non potest ab Episcopo declarari ex-
communicatus, in c. Non potest, n. 8. & 12. de
sens. & re iudicat. 231
- 6 Miles factus pendente liberali causa, licet postea
appareat liber, debet exaudiri nisi per calum-
niam petitus fuerit in sententiam, in c. Omnipoten-
tia, no. 20. de Accusat. 113
- 7 Milites Hierosolymitani extra Consuetum de-
gentes an teneantur semel in anno consueti
Presbytero Parochiali, & ab eo in Paschate
sacram communionem recipere, anve de hute-
neantur reddere rationem loci Ordinario, in
c. Cum & plantare, no. 9. & seqq. vsq; in finem de
Privileg. 43
- 7 Milites Hierosolymitani sunt verè Religiosi, ibid.
num. 17. 43
- 7 Milites Hierosolymitani consisteri debent Priori,
vel fratri Capellano sui Ordinis, ibid. nu. 18. 44
- 7 Milites Hierosolymitani extra Consuetum de-
gentes, qui precepto Ecclesie de consuetudo se-
mel in anno, & communicando in Paschate
non satisfaciunt, sub sunt punitioni ordinarij lu-
ci tamquam Sedis Apostolicæ Delegati, ibidem,
num. 19. 44
- 5 *Minimorum*, & Capuccinorum religionis aliqui-
bus respectibus sunt strictiora Catholica, in
c. Ad Apostolicam, num. 40. de regular. 74
- 1 *Minima*, seu modica in remedijs Ordinarijs atten-
duntur, in c. Consuetudines, n. 15. de Consue-
tudin. 254
- 1 Fallit propter auctoritatem Consuetudinis, ibid.
nu. 16. 254
- 4 *Ministeria* ecclesiastica, beneficia, & Ecclesie an,
& in quo differant, in c. Nulla, nu. 3. de Consec-
prat. 229
- 5 *Ministri* Ecclesie principaliter ordinantur ad Sa-
cramentum Eucharistie, in c. Cum contingat,
num. 30. de erat. & qualis. 259
- 7 Ministri curie episcopalis non obstant consue-
tudin. & Ecclesie paupertate nihil percipere de-
bent ex panis pecuniarijs, in cap. Presbyteri,
no. 30. & 35. de panis. 99
- 4 Ministri opus est magis principalis agentis, in
c. Fra-

- c. Fraternitatem, nu. 61. de sepulch. 369
- 3 Ministri Altaris Domini sunt non tantum Presbyteri, Diaconi, & Subdiaconi, sed etiam inferioris Clerici, in c. Multa, num. 92. Ne Cleric. vel Monach. 401
- 5 Ministeria Sacrorum ordinu ab Oſtiariatu ad Diaconatum conſtitutur ad Concilio Tridentino exerceri per Conſtitutos in diſtis ordinibus, ibidem, num. 95. 401
- 3 Minores, ſeu iuniores eccleſiæ quæ dicantur, in cap. Nullus, num. 5. & 16. & ſeqq. de foro compet. 52
- 2 Minori quatuordecim annis regimen Eccleſiæ committi non debet, in c. Indecorum, nu. 1. de etat. & qualir. 231
- 2 Minor ſtante ſtatuto tenetur compromittere ſine ſolemnitatibus, in cap. Cum tempore, nu. 40. de arbit. 607
- 1 Minor etiam proximi pueritatis pro homicidio nunquam poteſt affici vltimo ſupplicio, in cap. Canonum Statuta, n. 117. de Conſtit. 30
- 1 Minor viginti quinque, & maior annis quatuordecim pro atrocibus delictis non punitur pena mortis, ibidem, nu. 118. 30
- 1 Et quid in atrocioribus, ibid. 30
- 1 Et quid in atrociffimis, ibid. n. 119. 30
- 5 Minoreſtatio ſeptennio non tenetur ſelunia eccleſiæ obſeruare, in c. Cum ſis, nu. 81. de Conuerſ. Coniugat. 146
- 6 Minores apti ad matrimonium ex contractu matrimoniali obligantur niſi violentia intercedat, in cap. De illis, ſi ſecundo, num. r. de deſponſ. impuber. 21
- 4 Minori ſatis eſt ab initio adire locupletem hæreditatem, in c. Cum ſecundum nu. 45. de præben. pag. 112
- 5 Minor læſus in profeſſione non reſtituitur, in c. Ad noſtram, num. 12. de regular. 31
- 5 Minor non dicitur qui diem ſupremam agit anni vigeſimi, ibid. num. 17. 31
- 5 Minoris viginti quinque annis dicuntur quouſque ad horam Natiuitatis peruenerint, ibid. n. 19. 33
- 5 Minor, ſeu mulier ad religionem ſeduci non reſtituitur, quia non dicuntur læſi, in c. Ex parte, num. 11. de regular. 102
- 5 Minor 14. annis de iure communi non obligatur religioni niſi factus maioratam habuerit, in cap. Significatum, num. 43. de Regular. 47
- 3 Minor annis 25. proficendo Religionem alienat bona ſua etiam ſine curatore, & decreto Iudicis, in cap. In præſentia, num. 13. de probation. pag. 169.
- 1 Minor petens alternatiue ſibi provideri de beneficio Curato, vel ſimplex cenſetur ſe reſtrinxiffe ad ſimplex cuius eſt capax, in c. Super litteris, num. 36. de Reſcript. 215
- 6 Minuta ſeruitia quæ, in c. Præterea, n. 12. Ne Prælati vires ſuas. 189
- 3 Miraculum propriè quid ſit, & quæ requirantur de ratione miraculi, in c. Cum ſis, n. 64. de Conuerſ. Coniugat. 144
- 5 Miraculum Paſchaliſ celebrantis in Capella Columæ intus Eccleſiam S. Prædis, in c. Quidam, num. 35. de celebr. miſar. 303
- 5 Miracula noua non Canonizati admitti non debent niſi recognoſcente Epifcopo, in c. Cum ex eo, n. 7. & 9. de reliq. & vener. ſanctor. 338
- 5 Qui tamen debet negotium inſtitutum ad Sedem Apoſtolicam tranſmittere, & eius reſponſum

- expectare, ibid. num. 10. 338
- 5 Miracula ſola ad aliquem canonizandum non ſufficiunt, in c. Audiuiſmus, num. 4. & ſeqq. vſq; ad num. r. de reliq. & vener. ſanctor. 331
- 5 Miracula ſunt quandoque etiam per malos, & peccatores, ibid. nu. 5. 7. & 10. 331
- 5 Miraculum poteſt eſſe mendax tripliciter, ibidem, num. 8. 331
- 3 Miraculum ad hoc vt ſufficienter probetur ad eſſendum Canonizationis quaruor requiruntur, in c. Venerabili, num. 3. de teſtib. 196
- 3 Miracula ex vi verborum, aut ex vi parentelæ canonizandum non ſufficiunt, ibid. n. 4. 197
- 2 Miſerabiles perſonæ quæ ſint, in c. Significantiſ, num. 21. & ſeqq. vſq; ad num. 35. de offic. delegat. 412
- 1 Et quæ miſerabilia, ibid. n. 22. 412
- 2 Miſerabiles qui ſint in genere, & cur ſic appellati, ibidem, num. 23. 412
- 2 Miſericors quis, ibidem, num. 24. 412
- 2 Miſerabilis vt aliquis dicatur num. 1 ſit reliquendum arbitrio Iudicis, ibidem, num. 25. 412
- 2 Miſerabiles qui ſint, ibidem, num. 26. vſq; ad num. 35. 412
- 2 Peregrini quoad res quas ſecum deferunt, & iniurias quas patiuntur, & contractus in ipſa peregrinatione initos ſunt miſerabiles, & de foro eccleſiæ, ibidem, num. 30. & 85. 412
- 2 Mercatores ſi in teloneis, vel in pedagijs grauentur quando ſunt in itinere poſſunt conueniri coram Iudice eccleſiaſtico, ibidem num. 31. & ſeq. pag. 412
- 2 Idem ſi exiſtant in nundinis, ibid. n. 33. 412
- 2 Moniales an veniant appellatione miſerabilium perſonarum, ibidem, num. 34. remiſſe, 412
- 2 Vidua, pupillus, orphanus, & conſimiles an ſint miſerabiles perſone ſi diuites ſint, ibid. num. 35. & ſeq. vſq; ad num. 58. 413
- 2 Vidua, & pupillus non gaudet priuilegio, l. vnica, C. quando Imper. inter pupill. & vid. niſi ſint pauperes, ibidem, n. 36. & ſeq. 413
- 2 Contrarium, num. 42. 413
- 2 Sæptuor vt de reſiſtis miſerabilibus perſonis nõ ſoluatur gabella non comprehendit diuites, ibidem, num. 37. 413
- 2 Conſtitutio Regni quæ prouidet pupillis viduis, & alijs de Aduocato non includit tales niſi etiam ſint pauperes, ibidem, num. 38. 413
- 2 Cæcus non numeratur inter perſonas miſerabiles niſi ſit pauper, ibidem, num. 39. Sed contra, num. 50. 413
- 2 Viduarum, pupillorum, & orphanorum cauſas audit eccleſia negligente Iudice ſeculari, etiam ſi diuites ſint, ibidem, num. 41. 414
- 2 L. vnica, C. quando Imper. inter pupill. & vid. comprehendit tales etiam diuites ſecundum magis communem, & veriore opinionem, quam ſeruat Signatura, ibidem, num. 42. 414
- 2 Delegatio cauſæ inter laicos ad petitionem miſerabilis perſonæ non pauperis non eſt nulla ab initio, ſed pendet validitas ex negligentia Iudicis ſecularis, ibidem, num. 43. 414
- 2 Regina vidua eſt miſerabilis perſona, & ratione ſpouſij, de quo conqueritur, eſt principaliter de foro eccleſiæ, ibid. num. 44. 414
- 2 L. vnica, C. quando Imper. inter pupill. & vid. expenditur, ibid. n. 45. 414
- 2 Miſerabiles perſonæ quoad proteccionem, & deſenſionem pari paſſu ambulant cum pauperibus, ibidem

INDEX RERV

- ibidem, num. 43. & 53. 414
- 1 Cael, & senio confecti, licet diuites sunt pauperibus miserabiliores, ibidem, n. 53. 415
- 2 Miserabiles personae qualiter dicantur quae res proprias administrare non possunt, ibidem, num. 54. & seq. 415
- 3 Clerici possunt patrocinari pro miserabilibus personis etiam diuitibus, quae aduocatum non reperiunt, ibidem, num. 55. 415
- 2 Miserabiles personae an, & quando sint de foro Ecclesiae, ibidem, num. 58. & num. seq. usque in fin. pag. 416
- 1 Quid si sit pauperes, ibid. num. 59. & 86. 416
- 2 Et quid si sint diuites, ibid. n. 64. & 85. 416
- 1 Causae viduarum, & aliarumque miserabilium personarum si sint pauperes principaliter, & immediate ad Ecclesiam pertinent, ibidem n. 60. & 86. 416
- 2 Etiam extra casum oppressionis, & negligentiae iudicum secularium, ibidem, num. 61. 416
- 2 Delegationis litterae contra laicos ad petitionem viduae pauperis sunt validae ab initio ibidem, num. 62. 416
- 2 Miserabiles personae pauperes si magnas habere dantes, vel causas perant non possunt directè agere coram iudice ecclesiastico, ibidem, num. 63. pag. 416
- 1 Causa viduarum, pupillorum, & aliarum miserabilium personarum quae pauperes non sunt principaliter ad ecclesiam non spectant, ibidem, num. 64. & num. 85. 416
- 2 Sed secundario, num. 67. & 85. 416
- 1 Nisi quoad protectionem, & defensionem, ibid. num. 65. & 77. 416
- 2 Miserabiles personae utrumque diuites si opprimantur, vel spolientur possunt conqueri ecclesiae etiam a iudicibus ordinariis praeferunt, ibidem, num. 66. & 86. 416
- 2 Index secularis quando dicatur negligens ad effectum ut index ecclesiasticus procedere valeat in causis miserabilium personarum pauperum, ibidem, num. 70. 417
- 2 Et quid si sit suspectus de malitia, ibidem, n. 71. pag. 417
- 2 Laici non miserabiles nunquam possunt in eorum causis temporalibus contra laicos directè, & principaliter ad ecclesiam recurrere, ibid. n. 72. & 84. 417
- 2 Nisi quando in provincia nullus extat index secularis, vel si extat, recusatur, aut negligit iustitiam administrare, ibid. num. 74. 417
- 2 Idem si index non extet in ciuitate, n. 75. 417
- 2 Causas miserabilium non pauperum audire ecclesia in defectum iudicis secularis, nec rejicere illos ad proximum superiorem, ibidem, num. 73. pag. 417
- 2 Miserabiles personae non pauperes si in iudicio, vel extra grauentur iniuste, non possunt ad ecclesiam recurrere per viam appellationis, sed per viam simplicis querelae, ibid. num. 76. 417
- 2 Miserabiles personae favorabilius sunt exaudiendae, quam aliae non miserabiles, ibid. n. 77. 417
- 2 Et in eorum causis potiori gaudent prerogatiua quam Clerici, ibid. n. 78. 417
- 2 Et rescriptum contra eas impetratum non valet nisi de illarum miseria mentionem faciat, ibid. num. 79. 417
- 2 Indulta miserationis causa non tolluntur per generales non obstantias, ibid. n. 80. 418

- 2 Nec potest illis expressè renunciari, ibidem, num. 81. 418
- 2 Legatum miserabilibus personis dicitur ad pias causas, ibid. n. 83. 418
- 2 Nec de illo detrahatur falcidia, ibid. n. 83. 418
- 2 Laici non miserabiles nec habitus, nec actus sunt de foro Ecclesiae, ibid. n. 84. 418
- 2 Miserabiles personae aliquando sunt de foro Ecclesiae habitu tantum, aliquando vero habitu, & actu, ibid. num. 85. & seq. 418
- 2 Miserabiles personae immunes sint ab oneribus personalibus, & rebus extraordinariis, non autem ab ordinariis, in c. Licet, num. 30. d. de Censib. 419
- 2 Et an ius Canonicum in hoc discrepet à iure diuini, ibid. n. 31. & seq. usque ad n. 25. 419
- 2 Miserabilis persona potest laicum interdictum vnde vi coram iudice Ecclesiastico conuenire, etiam si res subiecta dicatur feudalibus in cap. Ex parte, num. 1. de for. comper. 91
- 2 Miserabiles personae habeat electionem fori, & possunt conuenire aduersarios suos etiam in Curia Principis, ibid. n. 32. 93
- 2 Causa miserabilis personae, quae iuxta canonicas sanctiones tractari debet in Curia, ut valde committatur, an requirat subscriptionem Papae, ibid. n. 7. & seq. usque in finem. 93
- 2 Miserabilem quilibet naturaliter fugit, & appetit felicitatem, in c. Significantibus, num. 51. de offic. deleg. 111
- 2 Misericordia quid sit, in c. Henricus, n. 14. d. de Cler. pugn. in duello. 125
- 2 Misericors quis, in c. Significantibus, n. 24. d. de off. d. leg. 413
- 2 Misericordia quid sit, in cap. Licet, num. 13. de Censib. 269
- 2 Misericordiam non impendentes constituti in miseria dicuntur negare Christum, qui misericordia est, ibid. n. 14. 269
- 2 Misericordia grans est cito occidere, in cap. Nonnullus, num. 23. de verb. significat. 216

Missae communia:

- 2 Missa sacrificium an ex forma precedere debeat electionem Papae, in cap. Causam, num. 33. de elect. 19
- Vide in vet. *Electio Papae*.
- 2 Missa, & leuonem ordinantis, & ordinandi an sint de substantia Ordinis, vel de solemnitate tantum in c. Cum venisset, n. 8. de Sacr. vñ. 291
- 2 Missam celebrans coram excom. ob metum sibi incussum ab haeretico mortaliter peccat, secus si à Tyranno, in c. In sacris, n. 37. de his qui vi met. cau. 591
- 2 Contrarium ibid. n. 38. & 46. 591
- 2 Missae sacrificium non poluitur ex nequitia sacerdotis, in c. Vestra, n. 3. & seq. usque ad n. 10. de cohabit. Cler. & mulier. 8
- 2 Missa non est de forma intentionis Papae, in c. Com Ecclesia, n. 3. de causa posses. & propriet. 139
- 2 Missas duas potest Rector Ecclesiae celebrare propter necessitatem Anniversariorum, in c. Cum creatura, n. 3. de celebrat. Missarum. 312
- 2 Missam bis in die celebrandi an, & quando Episcopus possit licentiam concedere, in c. In ordinando, n. 33. & 37. de Simon. 145
- 2 Sacerdos non potest obligari pasci, vel staturo ad celebrandum quotidie, aut semper de vno Sancto, in c. Sa-

ET VERBORVM.

in e. Significatum, n. 6. de presb. 98
 5 In Sacramento Altaris aqua cum vino transub-
 stantiat, in sanguinem, in e. Cum Martine,
 S. Quasiuisi, n. 1. de Celebrat. Missar. 303

Missae quoad applicationem.

4 Eleemosynam dantes pro Missa communiter in-
 tendunt, vt sacrificium sibi applicetur, in e. Si-
 gnificatum, num. 44. de presb. 103
 5 In Missis singulis orandum est pro defunctis, in
 e. Cum creatura, n. 18. de Celebrat. Missar. 314
 4 Missae applicatio perficitur ex intentione, & deu-
 otione sacrificantis, in e. Fraternitatem, n. 16.
 de sepulch. 364
 4 Contrarium, ibidem, num. 28. & seqq. 364
 3 Missae etiam de officio currente dicenda est pro
 salute viuorum, & defunctorum, in cap. Quidam,
 num. 11 & 34. de Celebrat. Missar. 300
 5 Missarum suffragia mortuis tripliciter applicari pos-
 sunt, ibidem num. 21. 301
 4 Voluntas eorum, qui dant eleemosynam pro Mis-
 sis recipit interpretationem a consuetudine, in
 e. Fraternitatem, num. 85, & 88. de Sepulchris,
 pag. 372
 Videtur ver. *Missae valor*, & in ver. *Missae qua-*
drupendium, & in ver. *Parochus quoad*
Missam, *Sacerdos quoad Missam*.
 4 Declaratur si consuetudo sit rationalis, ibidem
 num. 86. 372

Missae quoad attentionem.

1 Missam audiens, & diuinum officium recitans cu
 distraccionem voluntaria non satisfacit precepto
 Ecclesiae, in e. Ne inuitatis, num. 325. de Con-
 sistor. 93

Missae audienda preceptum.

5 Missam peculiarem audiens in diebus festis an
 satisfaciat precepto Ecclesiae, in e. Quidam, n. 2. &
 seqq. vsque ad n. 7. de Celebrat. Missar. 299
 3 Missas peculiare, seu vocatas, an, & qualiter quis
 prohibeatur audire in diebus festis, ibidem,
 num. 3. 299
 5 Superstitiones aliquae referuntur audientium.
 Euangelium, In principio erat Verbum, vel mis-
 sas peculiare, ibid. n. 4. 299

Missae Conuentualis.

3 Missa Conuentualis quamuis non sit de horis, est
 tamen de officio, in e. Ut Abbates, num. 81. de
 erat. & qualiter. 227
 5 Missa Conuentualis vna, vel plures an, & quando
 celebrari debeant in Cathedralibus, & Colle-
 giatis Ecclesijs, in e. Cum creatura, num. 3. &
 n. seqq. vsque in fin. de celebrat. 312
 5 Quid de iure commune, & examinantur quatuor
 intellectus ad hoc capitulum a num. 3. vsque
 ad num. 21. 312
 5 Et quid ex Missa Romano, ibidem, a num. 21.
 vsque in fin. 312
 5 Missae Conuentuales duae scilicet de festo, vel feria,
 & pro Anniversariis de fundorum in Collegiatis
 Ecclesijs sunt celebrandae, ibidem, num. 3. & 23.
 pag. 312
 5 Missa Conuentualis pro defunctis in Anniversario
 celebrari potest etiam in festo duplici, vel semi-
 duplici.
 Repertorium in 5. libros Decret.

duplici, ibidem, num. 4. & 23. 312
 5 Missa Conuentualis de feria propter Anniversaria
 defunctorum non est omittenda, ib. n. 7. 313
 5 Missae duae Conuentuales scilicet pro defunctis, &
 de officio currente in Collegiatis Ecclesijs quo-
 tidie sunt celebrandae, & contrasacientes pec-
 cant, ibid. num. 12. & 13. 313
 5 Contrarium, ibidem, num. 16. & 24. 313
 5 Missae duae, idest pro defunctis, & de feria quotidie
 cantari debent in Ecclesijs Conuentualibus, ibi-
 dem, num. 17. 314
 5 Contrarium, ibidem, num. 20. & 24. 314
 5 Missa vna Conuentualis, idest de officio currente
 quotidie celebrari debet in Cathedralibus, &
 Collegiatis Ecclesijs, ibidem, num. 21. 314
 5 Fallit in casibus hic enumeratis, in quibus cantari
 debent duae Missae, ibidem, num. 22. 314
 5 Missa Conuentualis pro defunctis in Ecclesijs Colle-
 giatis non debet dici quotidie, sed prima die
 cuiusque mensis, & feria secunda cuiusque heb-
 domadae, ibid. num. 24. 314
 5 Quod si tunc occurrat festum simplex, vel feria,
 propriam habens Missam, cantari debent duae
 Missae, ibid. num. 25. 314
 5 Missa Conuentualis pro defunctis nisi occurrat An-
 niversarium, vel dies depositionis defuncti in
 festo duplici, vel semiduplici celebrari non de-
 bet, ibidem, num. 26. 315
 5 Missa de feria propter Missam specialem dimittenda
 non est, in e. Quidam, num. 1. de Celebrat.
 Missar. 299
 5 Declinatur, ibidem, num. 2. & seqq. 299
 2 Missa Conuentualis quamuis non sit de horis, est
 tamen de officio, in e. Ut Abbates, num. 81. de
 erat. & qualiter. 227
 2 Distributiones quotidianae assignantur pro Missa
 Conuentuali sicut pro horis, ibidem, num. 84.
 pag. 227
 5 Missa Defunctorum corpore presente omni die
 celebrari potest praequam in Parasceue, &
 Paschate, in cap. Cum creatura, num. 5. de Ce-
 lebrat. Missar. 313
 5 Missa defunctorum cantari debet a Beneficiatis iux-
 ta legem fundationis etiam in illis diebus, in
 quibus ex praescripto Missalis Romani cantatur
 alia missa pro defunctis, ibid. num. 11. 313
 5 Missa defunctorum praefertur missae de feria, d. cap.
 Cum creatura, num. 12. 313
 5 Contrarium, ibid. num. 24. & 26. 313
 5 Missa pro defunctis potest celebrari in diebus fe-
 stis etiam solemniter, ibid. num. 24. 313
 5 Contrarium ibidem, num. 26. 313
 5 Declaratur ibidem, n. 26. 313
 5 Missae priuatae de Requiem dici non possunt in fe-
 stis duplicibus, & Dominicis diebus, ibidem,
 num. 27. 315
 5 Missa pro defunctis potest dici peculiaris, in cap.
 Quidam, num. 9. de celebrat. missar. 300
 5 Missam de S. Maria celebrans dicitur celebrare
 pro defunctis, & conuerso, ibid. n. 12. 300
 5 Missa defunctorum an sit dicenda ad consequen-
 dam indulgentiam Altari priuilegiato conce-
 sam, an vero sufficiat aliam missam dicere, ibid.
 num. 13. & seqq. vsque in finem. 300
 5 Priuilegijs tenor inspiciendus est ad cognoscen-
 dum an pro liberatione Animae a Purgatorio re-
 quiratur Missa de Requiem, ibid. n. 14. 300
 5 Missa pro defuncto an idem importet quod missa
 de Requiem, ibid. n. 28. 23. & 30. 301

INDEX RERVM

- 5 Missa de Requiem cur ab Ecclesia instituta, ibid.
num. 19. 302
- 5 Magis suffragatur Animæ defunctorum, quam Mis-
sa de festo, vel festis, ibid. nu. 30. 301
- 5 Declaratur, ibid. nu. 31. 302
- 5 Missarum suffragia mortuis tripliciter applicari
possunt, ibid. num. 31. 301
- 5 Missa ex parte sacrificij æquæ prodest mortuis, &
quoque dicatur, & quid ex parte Oratio-
num, ibid. nu. 32. 303

Vide in ver. *Anniversaryum*.

Missæ Pontificialis.

Vide in ver. *Pontificalia*.

Missæ de S. Maria.

- 9 Missam de S. Maria celebrans dicitur celebrare
pro defunctis, & e converso, in c. Quidam, n. 11.
de celebrat. Missar. 300

Missæ de Sancto.

- 5 Missam de vno Sancto quotidie celebrare non li-
cet, in c. Quidam, n. 10. de Celebr. Miss. 300
- 4 Sacerdos non potest obligari pacto, vel statuto
ad celebrandum quotidie, aut semper de vno
Sancto, in c. Significatum, n. 8. de præben. 98
- 5 Missæ votivæ ex Missal Romano dici possunt pro
arbitrio Sacerdotum quoque die officium non
est duplex, aut Dominica, id tamen passim fieri
non debet, in c. Quidam, n. 8. de Celebrat. Mis-
sar. 300
- 5 Missa votiva pro sponso, & sponsa non dicitur in
Dominicis, & festis diebus, ibid. nu. 9. 300

Missarum reductio.

- 3 Missas, & Anniversaryaria, aut elemosynas pauperi-
bus erogandas, an Episcopus ex causa censuræ
reducere possit de iure communi, in c. Ex parte,
n. 20. de Constitut. 170
- 1 Et an ex Concilio Tridentino, ibid. n. 30. 170
- 1 Missarum onera beneficio incumbentia Episcopus
reducere non potest, ibid. n. 24. 170
- 1 Missarum onera beneficio innoxia an Episcopus
moderari possit si reditus postea diminui sint,
ibid. num. 25. 171
- 1 Quid si eiusmodi reditus spectent ad heredem,
ibid. num. 25. 171
- 1 Et quid si spectent ad beneficiatum, ibid. nu. 27.
& seqq. 171
- 1 Anniversaryaria, & officia defunctorum Episcopus
potest reducere ad præscriptum Concil. Trid.
cap. 4. sess. 25. ibid. num. 30. 171
- 1 In Missis, vel Anniversaryariis, aut elemosynis redu-
cendis quis ordo servari debeat, ibid. n. 34. 172
- 4 Missarum onera an, & quando per Sedem Aposto-
licam reduci possint, aut debeant, in c. Signi-
ficatum, num. 14. & seqq. vq. ad num. 37. de præ-
ben. 99
- 4 Quid si sint imposita ex pijs defunctorum relictis,
ibid. n. 16. 99
- 4 Et quid si ex largitionibus inter viros, ibid. n. 17.
& seq. vq. ad nu. 29. 99
- 4 Missarum onera ante Concilium Tridentinum im-
posita, aut in beneficij fundatione Episcopi, &
Generalis Ordinum reducere non possunt in

- 2 vim c. 4. sess. 25. ibid. n. 15. 99
- 4 Etiam si legatum sit adeo tenne, ut non sit qui
veste onus ibi iniquum subire, ibid. num. 15.
verl. Quinimo, 99
- 4 Pecunia pro Missis celebrandis collata, an sit re-
stituenda si Missarum numerus redocatur, ibid.
num. 20. 99
- 4 Missarum onera futura an per Papam reduci pos-
sint, ibid. nu. 29. 100
- 4 Ecclesia recipiens rem oblatam eam onere cele-
brationis Missarum facto ipso naturaliter obli-
gatur ad oneris implementum, ibid. nu. 30. 100
- 4 Leonis X. indultum Fratribus Minoribus concess-
um super futuris elemosynis Missarum dicitur
subreptitiè obtentum, ibid. n. 37. 101

Missæ quoad stipendium.

- 4 Obligatus ex pluribus Missis ad idem numero,
semel soluendo liberatur si ad idem in spe-
cie, in c. Fraternitatem, n. 79 de sepulcre. 371
- 4 Missæ tot celebranda quot ad rationem attribu-
ta elemosynæ ab offerente, præscriptæ fuerint,
alioquin quot præscriptæ fuerint ab Ordinario,
ibid. num. 82. 372
- 4 Missæ sacrificium non est institutum ad Sacerdo-
tum inopiam sublevandam, ibid. n. 83. 372
- 4 Consuetudine regionis an exoneretur Sacerdos
obligatus ad applicationem sacrificij, qui ab
alijs quoque elemosynam recipit pro Missis pec-
uniaribus, & vnam Missam celebrat pro omni-
bus, ibid. nu. 84. & seqq. vq. ad n. 89. 372
- 4 Voluntas eorum qui dant elemosynam pro
Missis recipit interpretationem à consuetudi-
ne, ibid. n. 85. & 88. 372
- 4 Declaratur si consuetudo sit rationabilis, ibid.
nu. 86. 372
- 4 Missarum onera si Ecclesia non adimpleat res
oblatae non facile suas, & ad restitutionem tene-
tur, in c. Significatum, n. 34. de præben. 101
- 4 Simoniacum an, & quando sit pro celebratione
Missæ pecuniam accipere, ibid. n. 39. 101
- 4 Res, quæ donantur Ecclesie cum onere celebra-
tionis Missarum, desinunt esse laicales, & trans-
eunt in proprietatem Ecclesie, ibid. n. 42. 100
- Vide in ver. *Missæ quoad applicationem*, & in
ver. *Sacerdos quoad Missam*.

Missæ valer.

- 4 Missæ vnius celebratione an omnibus satisfaciât
Sacerdos, qui pro pluribus Missis plura stipen-
dia accipit, in c. Fraternitatem, num. 13. & seqq.
vq. in fin. de sepulcre. 362
- 4 Missæ sacrificium pro pluribus oblatum an tantum
propter singulis quantum si pro quolibet ipsorum
singulariter offeratur latissime deservit, ibid.
nu. 14. vq. ad nu. 79. 362
- 4 Missam pro pluribus dictam non minus prodesset
singulis, quam si dicatur pro vno quibus argu-
menti probetur, ibid. num. 19. & seqq. vq. ad
num. 25. 363
- 4 Missa vna ex parte sui est valoris infiniti, & suffi-
ciens ad satisfaciendum pro omni pona, ibid.
nu. 20. & 74. 363
- 4 Missa quæ prodest ijs qui cogitantur in Memento,
si circumstantes sint plures, ac si pauciores, ibid.
nu. 23. & 77. & 78. 363
- 4 Missa vni debita potest pluribus applicari, si Sacer-
dos

- dos tot multiplicet gradus deuotionis, quor sunt
ij, pro quibus celebrat ex Caietani sententia,
ibid. n. 35. 364
- 4 Contrarium, ibid. num. 28. & seqq. 364
- 4 Missæ applicatio perficitur ex intentione, & deuotione sacrificantis, ibid. n. 26. 364
- 4 Contrarium, ibid. n. 28. & seqq. 364
- 4 In sacrificio non perpendit Deus, quantum, sed ex quanto offeratur, ibidem, nu. 27. 364
- 4 Declaratur, ibid. nu. 33. & 35. 364
- 4 Missæ sacrificium efficaciam habet ex opere operato, nec vlla offerentium malitia inquinari potest ibid. nu. 28. 364
- 4 Missæ sacrificium ex opere operato tantumdem valet ei, cui applicatur si fiat à bono, ac si à malo Sacerdote, ibid. nu. 29. 364
- 4 Missæ sacrificio placatus Deus peccata dimittit ingentia, ibid. num. 30. 365
- 4 Sacrificij, & Sacramenti effectus in pluribus Misis multiplicatur, ibidem, n. 31. 365
- 4 Missæ sacrificium fit satisfactorium offerentibus, & ijs, pro quibus offertur secundum quantitatem suæ deuotionis, ibid. nu. 32. 365
- 4 Declaratur, ibid. n. 33. & seqq. 365
- 4 Missæ sacrificium effectum non habet nisi in illis, qui coniunguntur huic Sacramento per fidem, & Charitatem, ibid. n. 34. 365
- 4 Missa melioris Sacerdotis ex opere operantis est magis fructuosa, ibid. num. 35. & 68. 365
- 4 Missa an magis prodest ijs, qui sunt magis digni, quam ei cui applicatur, ibidem num. 36. & sequentibus. 365
- 4 Missa an tantumdem valeat singulis, atque omnibus, siue Sacerdos moueatur ab vno ad celebrandum, siue à multis, ibid. n. 39. 366
- 4 Missa pro pluribus dicta licet non tantumdem valeat singulis quantum si pro quolibet diceretur quoad satisfactionem, tamen secus est quoad impetrationem, ibid. num. 40. 366
- 4 Contrarium, ibid. nu. 41. & seqq. 366
- 4 Missa extensius habet efficaciam finitam tam respectu impetrationis, quam satisfactionis, ibid. nu. 42. 366
- 4 Missæ sacrificium tam respectu remissionis peccatorum, quam aliorum effectuum non operatur per modum effectiōis, vt Sacramenta, sed per modum impetrationis, ibid. n. 43. 366
- 4 Basilensis Concilij disceptatio de valore missæ, & deputatio Episcopi Brixienfis ad allegandum, ibid. n. 45. 367
- 4 S. Thomæ sententia circa valorem missæ expenditur, ibid. n. 46. & 52. 367
- 4 Missam specialem magis prodesse, quam generalem, quibus rationibus ostendatur, ibid. nu. 47. & seqq. vsq. ad n. 67. 367
- 4 Missæ valor licet intensius, & quantum ad sufficientiam sit infinitus, tamen extensius, & quantum ad efficientiam finitus est, ibid. nu. seqq. vsq. ad n. 67. & nu. 74. 367
- 4 Missæ plures ad vnam, & eandem rem obtinendam rationabiliter ab Ecclesia sunt institutæ, ibidem. nu. 53. 368
- 4 Missæ peculiare ab Ecclesia vtiliter instituta, ibid. nu. 56. 368
- 4 In Missæ sacrificio triplex reperitur offerens, videlicet Christus, Ecclesia, & Minister. ibidem, nu. 59. 369
- 4 Missæ priuata censentur communes, quia celebrantur à publico Ecclesiæ ministro, ibidem.

- num. 60. 369
- 4 Missæ meritum ex seoto in tres partes diuiditur, & tertiam tantum potest dispensare Sacerdos, ibid. num. 63. & 94. 369
- 4 Missa vna liberari omnes animas à Purgatorio est hereticum, ibid. n. 64. 369
- 4 Privilegia, quibus indulgetur vt vnius missæ, vel Anninetsarij celebratione satisfiat pluribus oneribus missarum in futurum suscipiendis sunt abrogata, ibid. n. 66. 369
- 4 Missa pro pluribus celebrata æqualiter prodest singulis nisi intuitu volus celebretur, ibidem, num. 67. 369
- 4 Missa ex virtute meriti, & operis operantis tantò est fructuosior, quanto pro pluribus celebratur, ibid. nu. 68. & n. 71. 370
- 4 Missa non minus prodest ipsi celebranti si dicatur pro pluribus, quam si pro vno, ibid. nu. 69. 370
- 4 Missæ valor triplex, & ex applicatione vnius non fit diminutio alterius, ibid. n. 77. & 94. 370
- 4 Missæ fructus ex opere operato taxatus est vnicuique ex circumstantibus pro modo fidei, & deuotionis cuiusque, ibid. num. 78. 371
- 4 Missæ sacrificio inest triplex fructus, ibidem, num. 94. 374
- 4 Consuetudo Ecclesiæ vt eadem die non dicatur nisi vna missa pro mortuis, & vnica missa satisfiat pluribus Anninetsarijs eod. die currentibus an sit obseruanda, nec ne, in cap. Fraternalitatem, num. 87. de sepultur. 372
- 4 Sacerdoti non licet accipere vnam elemosynam pro missa celebranda, & aliam pro applicatione fructus specialis ipsius celebrantis, ibidem, nu. 96. 374
- Vide in ver. *Missæ quoad applicationem.*
- 4 Sacerdos accipiens vnum stipendium pro fructu satisfactorio, & aliud pro impetratorio non satisficit vnica missa, ibid. nu. 97. 375

Missæ ubi celebranda.

- 7 Missa de iure communi an, & quando possit celebrari extra Ecclesiam de licentia Episcopi, in c. In his, n. 2. de privileg. 88
- 7 Principis domus, arces, & palatia, in quibus Barones iurisdictionem exercent, comprehenduntur in prohibitionem Tridentini Concilij de missa in priuatis domibus non celebranda, ibidem, num. 16. 90
- 7 Missa in priuatis domibus celebrari non potest etiam in Oratorio ad Diuinum cultum dedicata, sed celebrandi licentia petenda est à Sede Apostolica, ibidem, num. 17. 90
- 7 Episcopus non potest permittere, vt à Sacerdotibus secularibus, aut Regularibus missa celebretur extra Ecclesiam, & extra Oratoria ad Diuinum tantum cultum dedicata, ibidem, num. 19. 91
- 7 Episcopus potest concedere ex Tridentini Concilij præscripto, vt missa celebretur in Oratorio ad diuinum tantum cultum dedicato, dummodo illud non sit in priuatis domibus, ibidem, num. 21. 91
- 7 Missa in Oratorijs constructis pro vsu carceratorum, Confraternitatum, Hospitalium, & monasteriorum celebrari potest præuia licentia, & approbatione Episcopi Diocesani, ibidem, nu. 23. 91
- 7 Missam celebrans in Ecclesia polluta non est ipso iure

INDEX RERV M

- lure sus pensus, sed suspendendus i fecus in Ec-
clesia interdictis, in cap. Tuorum, num. 4. d. 2.
privileg. 49
- Vide in verb. *Oratorium Capella*.
- 3 Mixtum assumit naturam speciei per quam iuri al-
terius minus derogatur, in cap. Cum propter,
n. 36. & 42. de lreputon. 257
- 5 Mixtum ex duobus naturis assumit sibi naturam d
potentiori, & digniori, ibid. n. 44. 259
- Declaratur, num. 65. 260
- 5 in Mixtis naturalibus indifferenter attenditur quod
potentius agit in mixtis iuris, quod est favorabi-
lius, ibid. n. 65. 260
- 3 Mixtionem non efficiunt multa parvis, & magis
parva apposita, ibidem, num. 68. 260
- 5 Et mixtio eorum non est quae sunt diversi generis
ibidem, num. 69. 260
- 3 Mixtum assumit naturam eius simplicia per quod
ius confortis conferatur, ibid. n. 71. 262
- 5 Mixtum assumit naturam simplicis, quod facit a-
ctum valere, & est favorabilis, ibidem, n. 75.
pag. 261
- 3 In mixtis inseparabilibus magis attenditur quod
nocet, quam quod prodest, in c. Massana, n. 8.
& 28. de elect. 213
- 3 Declaratur, ibid. & n. 31. 213
- 1 Molestia Legaris, & Nuncijs illata in denegando
ingressum in provinciam, vel eorum facultates
impediendo, scilicet expellendo damnatur, in
c. Consecrationes, n. 67. de Consecrad. 258
- 3 Monachus dicitur beneficium simplex, in c. Cum
in eunctis, num. 127. de elect. 49
- 3 Monachus omne maritum abstergit, in c. Vr ti-
lij, num. 35. de filiis Presbyter. 315
- Vide in ver. *Professio quid operetur*

Monachus, communia.

- 3 Monachi, virgines, & viduz Deo dicatæ seu Dia-
conisse, & laborantes in sepeliendis mortuis,
quandoque ordines dicuntur a Patribus, in cap.
Cum contingat, n. 42. de erat, & qualis. 260
- 5 Monachus sine monasterio caret vita, sicut piscis si-
ne aqua, in c. In Ecclesijs, num. 22. de Capell.
Monachor. 222
- 3 Monachi possunt appellari fratres, in c. Causam,
num. 3. de elect. 57
- 3 Monachus per professionem acquirit ius collegij,
& habet monasterium alligatum ad alimenta,
in cap. Cum in rancis, n. 128. de elect. 49
- 3 Monachi, & Eremitæ potius egent contemplatione,
quam scientia, ibidem, num. 146. 51
- 5 Monachi in quibus dissentit a Canonis Regulari-
bus, in c. Quod Dei timorem, n. 6. & seqq.
de stat. monachor. 185
- 5 Monachorum appellatione an veniant Canonici
Regulares, ibidem, num. 10. & seq. & in c. Cum
in magistrum, num. 8. de elect. 186
- 3 Monachus siети non debet spem, vel promissionem
habere ut Abbas fiat, in c. Cum ad nostram, n.
16. de elect. 88
- 3 Monachi officium est lagere, ibid. num. 17. 88
- 4 Monachi late sumpto vocabulo veniunt appella-
tione Clericorum, in c. Non amplius, num. 8.
de instit. 213
- 3 Monachorum appellatione non veniunt moniales
in c. Vr filijs, 34. de filiis Presbyter. 315
- 5 Monachus nihil aliud est, quam solitarius, & tristes,
in cap. Cum ad monasterium, num. 38. de stat.

- Monachor. 194
- 3 Clericus secularis utens habitu, & nomine mona-
chali cogitur ut fiat monachus, vel ab hoc de-
sistat, in c. Vr Clerici, n. 3. de Regular. 210
- Vide in ver. *Regulares, Professio, Monaste-
rium*.
- 3 Monachus qui in professione ex pacto sibi refer-
uat proprium, in dubio intelligitur referens
tamen obediens monasterio, in c. Cum
in Ecclesijs, num. 8. de maior. & obed. 301
- 6 Monachus, & Religiosus an possit assumi in magi-
strum, in cap. Quia nonnullis, num. 5. de Magi-
stris. 204
- 6 Monachus non docentis, sed plangentis habet of-
ficiu, ibid. n. 6. 204
- 6 Declaratur, ibidem, num. 11. 204
- 6 Monachus bonus viz bonum Clericum facit, ibid.
num. 9. & 14. 204
- 6 Monachus scientem, & honestum satius est Ca-
thedræ præficere, quam secularium Clericum
scientem, & inhonestum, ibid. n. 10. 204
- 7 Monacho si committatur causa d Sede Apostolica
non expresso nomine Monachatus, Delegatio
tamquam subrepticia non valet, in c. Cum olim,
il secundo, n. 3. & 9. de Privileg. 56
- 7 Monachi si strepitu causam debent esse remoti,
ibidem num. 4. 56
- 7 Monachus non potest esse Procurator etiam pro
utilitate monasterij sine licentia Abbatis, ibid.
num. 5. 56
- 7 Monachus si ex certa scilicet Papa committat ru-
sam, censetur super inhabilitate dispoñere, ibid.
num. 6. 56
- 7 Monacho Ecclesiæ Cathedralis Monachatus an cau-
se d Sede Apostolica sint committende, ibidem
num. 11. 57
- 5 Monachi præminent in contemplatione, Clerici
in prærogativa officiorum, in c. Inter quatuor,
num. 6. de Relig. domib. 213
- 5 Monachus appellatur post professionem, in c. Ec-
clesia, num. 4. de Immunit. Ecclesi. 325

Monachus contra Abbatem.

- 6 Monachi de Simonia, peritio, dilapidatione, & in-
sufficiencia suum denunciare possunt Abbatem,
in c. Licet Heli, n. 1. de Simon. 163

Monachus quoad Confessiones sacra- larium.

- 7 Monachi ad Confessiones secularium a suis Abba-
tibz approbati in locis ubi dicunt Abbates utri-
que iurisdictionem exercent, an possint audire
confessiones consuetum ex aliena diocesi, in
c. Omnis, n. 69. de ponit. & remis. 231
- 7 Monachi possunt audire Confessiones consue-
tum ad diocesim, in qua sunt ab Episcopo ap-
probati, ibid. num. 72. 231
- Vide in ver. *Regulares quoad Confessiones sa-
cularium*.

Monachus quoad correctionem.

- 3 Monachus, sicut & Clericus appellari potest a cor-
rectione, si hac forma iudicij, in cap. Ad no-
stram, num. 12. de appellat. 240
- 3 Monachorum etiam Episcopo subditorum corre-
ctio spectat ad Abbatem, in c. De Priore, n. 18.
de 21

de Appellat.

744

& in vet. Regulari quoad Dignitates.

Monachorum exemptio.

- Monachi incorrigibiles de Monasterio sunt expellendi, & Monasterium reformari debet de fratribus alterius Ordinis, si de Monachis eiusdem Ordinis reformari non potest, in cap. Relatum, num. 1. Ne Cler. vel Monach. 408
- Monachorum malum exemplum est contagiosum, & alioa inficit, ibid. n. 2. 408
- Maximè si proueniat à Prælati, ibid. n. 3. 408
- Vide in vet. *Appellatio de uoluntate*, in vet. *Regulari quoad causas*, & in vet. *Monasterium quoad reformationem*.

Monachorum creatio.

- Monachorum creatio de iure communi spectat ad Abbatem, & Conuentum, in c. Cum Ecclesiæ. Vulteraus, num. 23. de elect. 84
- Monachum facit aut paterna deuotio, aut propria professio, in c. Cum ritum, n. 2. de Regular. 50
- Monachorum creatio spectat ad Abbatem, & Capitulum, in cap. Significatum, num. 48. de Regular. 49
- Monasterio vacante an Conuentus possit Monachos recipere, in c. His qui, num. 45. de malor. & obed. 507
- Vide in vet. *Professio quoad consensum*.

Monachus quoad curam animarum.

- Monachi prohibentur curam animarum exercere, in c. In Ecclesijs, n. 7. de Capell. Monachor. 222
- Monachi de iure communi an possint præfici Parochialibus secularibus, ibid. n. 9. 222
- Monachus claustralis non potest assumi ad curam populi monasterio incumbentem, & cur, ibidem, n. 10. 222
- Monachus Parochiali Ecclesiæ præfectus an, & quando teneatur secum habere focum sui Ordinis, in cap. Quod Dei timorem, n. 7. de stat. Monachor. 183
- Monachi de iure communi an possint assumi ad regimen Parochialium Ecclesiarum sine dispensatione, ibid. n. 12. 186
- Monachus qui præst Ecclesiæ seculari non debet ibi Diuina officia celebrare, iuxta ritum monasticum, nisi hoc ius præscripserit, in cap. Cum olim, n. 27. de præscripte. 227
- Vide in vet. *Regulari quoad curam animarum*.

Monachus quoad electionem.

- Monachus in Prælatum cledus habet ius prosequendi propriam electionem etiam in iudicio conuentionis, in c. Cum dilectus, num. 2. de Conuictat. 268
- Monachus non potest consentire electioni de factis ab extraneo collegio absque sui Superioris licentia, ibid. n. 3. 268
- Monachus cuius monasterij ex consuetudine possunt sibi vendicare iura eligendi Abbatem in alio monasterio, ibid. n. 6. 268
- Monachus promouus ad Prælationem alterius monasterij facto ipso censetur ibi tacitam professionem emittere, in cap. Quia ingrediendibus, n. 29. de testam. 317
- Vide in vet. *Monachus quoad transitum*, &c.

- Monachorum Cassinensium, Carthusianorum, Olivetanorum, Camaldulensium, Canalicorum Regularium Lateranensium, militum S. Jo. Hierosolymitani, & Fratrum S. Spiritus in Saxia exemptio ab Ordinariis iurisdictione etiam, in tribus casibus exceptis, in c. Tuorum, n. 20. de privileg. 52
- Monachorum Cisterciensium exemptio an habeat iocum in casibus delicti commissi, contractus initi, aut rei sitæ in loco non exempto, ibidem, num. 22. 51
- Vide in vet. *Regulari quoad exemptionem*.

Monachus quoad obedientiam.

- Monachus ubi vis degat de licentia Abbatis fingitur degere intra claustra, in c. Inflouante, n. 59. Qui Cler. vel uouen. 54
- Prescribitur non potest monachus contra obedientiam monachalem quantumcumque temporis degat extra monasterium, in c. Sicut nobis, n. 6. de Regular. 78
- Monachi censentur esse in potestate monasterij, & Abbatis, & non habent uelle, nec nolle, in c. Non est uobis, n. 16. de Regular. 27
- Monachus si ex malitia remouetur à loco, quem Abbas ei deputauit, potest officium Superioris implorare, in c. Cum ad monasterium, num. 32. de stat. monachor. 192
- Vide in vet. *Regulari quoad obedientiam uol.*

Monachus quoad Officium Diuinum.

- Monachus, qui præst Ecclesiæ seculari, non debet ibi Diuina Officia celebrare iuxta ritum monasticum, nisi hoc ius præscripserit, in c. Cum olim, num. 27. de præscripte. 227

Monachus quoad officium, vel beneficium.

- Monachus si ex malitia remouetur à loco quem Abbas ei deputauit, potest officium Superioris implorare, in c. Cum monasterium, n. 32. de stat. monachor. 192
- Monachus spoliatus officio, vel beneficio manuali sine iusta causa non potest agere in iudicio recuperandæ contra spoliatorem, ibidem, num. 35. 193
- Monachi sunt obedientiarij, ibid. n. 36. 192

Monachus quoad Predicationem.

- Monachus etiam Diaconus, vel Sacerdos de iure communi predicare non potest sine licentia Episcopi, vel Curati, in c. Responsio, num. 17. de scut. excom. 187
- Vide in vet. *Regulari quoad Predicationem*.

Monachus quoad proprietatem.

- Monachus ad utilitatem monasterij est capax donationis, legati, & hereditariam ex testamento, quàm ab intestato, in c. Non magnopere, n. 6. & 23. Ne Cler. vel monach. 166

INDEX RERVM

- 5 Papa an possit cum Monacho super proprietate, vel libera peculij administratione dispensare, in c. Monachi, n. 22. de stat. Monachor. 166
- 5 Aut facere de Monacho, non Monachum, ibid. num. 13. 166
- 5 Consecuto etiam immemorabilis non excusat Monachum a transgressione voti paupertatis, ibidem, n. 14. 166
- 5 Monachus, & seruus quoad acquisitionem bonorum equiparantur, ibidem, n. 17. 166
- 5 Monachus conueniens oculis superioris potest habere quasi proprium sicut seruus, ibidem, n. 21. 166
- 5 Contrarium, ibidem, n. 22. 166
- 5 Monachus non dicitur proprietarius qui nil celat Abbati, & est paratus totum dimittere ad illius voutum, ibidem, n. 18. 166
- 5 Contrarium, ibidem, n. 47. 166
- 5 Monachus Ecclesie Cathanice, licet accipere a monasterio annuam pensionem scutorum quinquaginta, ibidem, n. 19. 166
- 5 Contrarium ibidem, n. 62. 166
- 5 Legatum factum Monacho sub conditione vt nihil queratur monasterio an valeat, ibid. n. 21. 24 & 47. 166
- 5 Argumentum de seruo ad Monachum non procedit vbi contrarium reperitur la iure expressu, ibidem, n. 22. 167
- 5 Seruitus Monachalis distinctior est quam secularis, ibid. n. 23. 167
- 6 Monachus an ex taciturnitate, & patientia Abbatis possit habere peculij administrationem, ibid. num. 29. & seqq. 167
- 5 Monachus an possit facere elemosynam de rebus monasterij ex permissione Abbatis, ibid. n. 30. & 32. 168
- 5 Constitutio, vel consuetudo monasterij, secundum quam datur certum quid annuum Monacho pro vscito, an valeat, ibidem, n. 33. & 62. pag. 168
- 5 Administratio peculij non potest per Abbatem concedi simplici Monacho, sed officiali temporali dumtaxat ibidem, n. 42 & 48. 169
- 4 Monachus Legatarius cum certo onere secreto in iunctio non acquirit monasterio, in c. Tu nobis, n. 23. de Testam. 351
- 3 Monachus factus Episcopus succedit in hereditate sibi post assumptionem delata, & amque acquirit Ecclesie sue, in cap. In presentia, n. 70. de probat. 175
- 3 Non desinit esse Monachus, nec absoluitur a substatialibus Regule, ibid. n. 71. 175
- 5 Monachi nequeunt nomine proprio conductas possessiones habere, in c. Secundum, n. 2. & 11. Ne Cler. vel Monach. 405
- 5 Possunt tamen nomine Monasterij si propria non sufficiant, ibid. n. 11. 405
- 3 Monachi nequeunt nomine suo aliorum possessiones conducere etiam si subsit necessitas, sed nomine monasterij tantum, ibidem, n. 11. 406
- Vide in ver. *Regularis quoad Paupertatis votum.*
- 5 Monachus proprietarius in Aegypto subiectus fuit in heretico quo verbi *Pecunia tua*, &c. in c. Cum ad monasterium, n. 9. de stat. Monachor. 191

Monachus quoad Successionem?

- 1 Monachus factus Episcopus paternam hereditate

vendicat non sibi, sed Ecclesie, in cap. Quae in Ecclesiis, n. 79. & 88. de Consecr. 131

Vide in ver. *Regularis quoad Successionem feudalem*, & in ver. *Monasterium quoad Successionem.*

Monachus quoad transitum ad aliam Religionem.

- 5 Monachus translatus ad aliam Religionem nihil habet communem cum prima, in c. Recoletes, n. 38. de stat. Monachor. 181
- 5 Monachus non potest contradicere superiori cum transierit de monasterio ad monasterium, in cap. Quanto, n. 37. & 75. de Translat. Episcopi. 133
- 2 Translatio monachi quid differat a translatione Episcopi, ibidem, n. 75. 136
- 5 Monachus per Papam translatus ad secundum monasterium an possit ad primum redire sine licentia Papae, ibidem, n. 122. 140
- 5 Monachus translatus ad Prelatum alterius monasterij an teneatur iterum proficere, in cap. Ad Apostolicam, n. 36. de Regular. 73
- Vide in ver. *Monachus quoad electionem*, & in ver. *Regularis quoad transitum.*
- 5 Monachus morari debet apud monasterium ad quod transit, lite pendente super eius transito, in c. Licet, n. 60. de Regular. 89
- 4 Monachus potest in diuersis monasterijs iocundari habere quoad communicationem spiritualium, non autem vagationis causa, in c. Nouit, n. 7. Ne sede vacan. 253
- 5 Monachus translatus pendente lite super tunc non transit debet remanere in monasterio, in quo reperitur, in d. c. Non est vobis, n. 33. de Regular. 19
- 5 Monachus quas ob causas de secunda Religione ad quam transiuit non petita licentia, cogatur ad primum regredi, ibid. n. 36. 29
- 5 Monachus, vel Conuersus transiens ad aliam Religionem sine licentia Abbatis per censuram Ecclesiasticam regredi compellitur, ibidem n. 36. pag. 28

Monachus quoad vitium, & vscitum.

- 5 Monachi vii non debent lineis Camisis, quibus tamen vii possunt Canonici Regulares, in c. Com ad monasterium, n. 1. de stat. Monachor. pag. 190
- 5 Monachi debiles, & infirmi, & qui minutione indigent, possunt vscis carnibus, in infirmatorio tantum, ibidem, n. 20. 191
- 5 Abbas potest super regula dispensare quantum ad esum carnum, & in alijs casibus hic expressis, ibidem n. 18. Sed contra, ibid. n. 19. 191
- 5 Monachi S. Basilij ex peculiari sua Regula instituti ad vitam proprijs manibus parandum saltem in comuni tenentur, in c. Multa n. 87. Ne Cler. vel Monach. 396
- 5 Et agricultura quatenus eis permittatur, ibidem, n. 28. 396
- 5 Monachi Cistercienses tenentur Regulam obseruare secundum originalis institutionem, in c. Recoletes, n. 2. & 8. de stat. Monachor. 176
- 5 Monachia prestat iterum omnia gubernationum genera, in cap. Significasti, n. 35. de elect. pag. 13

ET VERBORVM.

Monasterium communis;

- 3 Monasterij appellacione in materia exorbitanti obvenit Ecclesie secularis, in c. Cum in causis, 5. Inferiora, n. 27. de elec. 54
- 2 Secus in materia late interpretanda, ibidem, num. 39. 54
- 3 Monasterium venit beneficij appellacione, in c. Re-coleantes, num. 43. de stat. Monachor. 183
- 4 Monasteria Regularium de iure communi habent cimiterium etiam si populum non habeant, & resellitur contraria opinio Abbatis, in c. Fraternalitatem, n. 5. de sepultur. 361
- 2 Monasterio vacante an conventus possit Monachos recipere, in c. His que, no. 45. de maior. & obed. 307
- 5 Monasteria, & domus Religiose gaudent immunitate, in cap. Ecclesie, num. 28. de Immunit. Ecclesie 388

Monasterium commendatum.

- 2 Monasteria commendari solita ex Concilio Lateranensi novissimo Cardinalibus tantum, & qualicunque, & benemeritis commendari possunt personis in cap. Cum ad nostram, num. 15. de elec. 88
- 2 Monasteria, que sunt capita Ordinum, sed nulla sub se membra habent, an comprehendantur in prohibitione Conc. Trid. c. 21. sess. 25. de Regular. ibid. n. 23. 88
- 5 Monachi monasterij exempti, & commendati non possunt Congregationi iam instituta se se aggregare, sed tantum se cum alijs Monasterijs in Congregationem redigere ad celebrandum commune Capitulum, in c. In sanguis, no. 9. de stat. Monach. 198

Vide in ver. Commenda.

Monasterium curatum.

- 5 Ia Monasterijs a prima institutione curas cura exerceri debet per Vicarios ad nrum amovibiles, in c. In Ecclesijs, no. 26. de Capell. Monachor. 235
- 3 Monasteria in his, que pertinent ad animarum curam personarum secularium subsunt iurisdictioni Episcopi Diocesani, in c. Cum olim, n. 43. de prescript. 239
- 3 Nisi Abbas in loco Episcopalem, & temporalem iurisdictionem exerceat, ibid. no. 44. 239
- 3 Non sufficit tamen audum exercitium, sed requiritur iustitiusculum, ibid. n. 45. 239
- 3 Monasterium Curatum exemptum visitari potest ab Episcopo iure ordinario in concernentibus curam animarum, in c. Cum dilectus, n. 41. de Relig. domib. 219

Vide in ver. Monasterium quoad exemptionem ab Ordinario, & in ver. Regularis quoad curam animarum.

Monasterij erectio.

- 4 Monasterium a testatore ordinatum an debeat infra annum compleri, an vero sufficiat opus inchoare, in c. Nos quidem, no. 5. de testam. 321
- 4 Monasterium potest alibi edificari arbitrio Episcopi si in loco a testatore prescripto construi non possit, ibid. n. 13. 322
- 2 Monasteriorum foundationibus Episcopi, vel Pre-

lati Regularis derogare non possunt; in c. Re-coleantes, n. 41. de stat. Monachor. 183

- 4 Monasteria tam virorum, quam mulierum an erigi possint de licentia solius Episcopi, in c. Non amplius, n. 55. & seq. vq. ad n. 71. de Institut. 219
- 4 Quid de iure communi antiquo, ibid. no. 56. 219
- 4 Et quid ex Constitutione Bonifacii VIII. ibidem, num. 59. 220
- 4 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. n. 60. 220
- 4 Et quid ex Constitutione Clementis VIII. ibid. no. 65. & 87. 220
- 4 Et quid ex Bulla Innocentij Decimi, num. 78. vers. Quartum. 220
- 4 Monasterij destructi reedificatio fieri non potest sine licentia Episcopi, reparatio fecas, ibidem, num. 57. 220
- 4 Monasterij erectio sustinetur si Episcopi consensus accedat post factum, ibidem, n. 58. 220
- 4 Monasteria ex Concilio Tridentino an possint erigi sine licentia Sedis Apostolicæ, ibid. num. 60. & seqq. vq. ad num. 72. 220
- 4 Quid in non Mendicantibus, & Eremitis, ibidem, num. 61. 220
- 4 Et quid in Mendicantibus, ibid. n. 62. 220
- 4 Et quid in Monasterijs Monialium, ibid. n. 69
- 4 Monasteria Mendicantium erigendi licentia qua forma ab Ordinarijs si concedenda ex Bulla Clementis VIII. ibid. n. 65. & 87. 220
- 4 Eadem forma servari debet in erectionibus, que sunt de licentia Ordinarij, non autem Sedis Apostolicæ, ibid. no. 66. 221
- 4 Monasteria virorum in Italia post Bullam Innocentij X. erigi non possunt sine licentia Sedis Apostolicæ, ibid. no. 71. vers. Quartum. 221
- 4 Monasterium institui non potest sine Abbate, vel Priore, & Monachis, ibid. no. 81. 222
- 4 Monasterij edificatio est de maioribus, que non transiunt in generali mandato, ibid. n. 84. 222
- 4 Monasteria ordinantur ad Religionem, & elemosinam, & hospitalitatem, in c. Novus, no. 13. de Sede vacante. 253
- 5 Monasteria ad quid fundata, & dotata, in c. Reatum, num. 21. Ne Cler. vel Monach. 418

Monasterium quoad exemptionem ab Ordinario.

- 5 Monasterium subiectum est Episcopo, in cuius Diocesi situm est, nisi probetur exemptum, in c. Cum dilectus, n. 1. & 12. de Relig. domib. 216
- 5 Monasteria fere omnia in Congregationem redacta exempta sunt a iurisdictione Episcopi, etiam in tribus casibus, c. Volentes, de privileg. lib. 6. ibidem, num. 17. 217
- 5 Nisi illis cura animarum imminet personarum secularium, ibid. n. 18. 217
- 5 Monasterium Curatum exemptum visitari potest ab Episcopo iure ordinario in concernentibus curam animarum, ibid. no. 41. 219
- 5 Monasteria de iure communi subiecta erant Episcopo Diocesano, & adeum spectabat cura, & sollicitudo etiam Monachorum, in cap. Nullus, num. 40. de Regular. 7

Vide in ver. Monasterium curatum, & in ver. Exemptio, & in ver. Regularis quoad exemptionem.

- 4 Monasteria exempta quamvis sint in Parochia, vel Diocesi, tamen nec sunt de Parochia, nec de Diocesi, in c. Parochialis, no. 35. de his que sunt a Prelat. 267
- 4 Monasteria tam Mendicantium, quam non Men-

dican-

INDEX RERVM

dicantur ex privilegijs Apostolicis exempta,
sunt à visitatione, & insidiciōne Episcopi, in
c. Venerabili, n. 3. de Censib. 187
Et quid si sint commendata, ibid. n. 4. 187

Monasteria in Congregatione.

- 1 Monasteria omnia quæ sub immediata Sedis Apostolicæ protectione caſtunt, tenentur singulis triennijs ſeſt in Congregationem redigere ex Concilio Tridentino, in cap. In ſingulis, num. 7. de ſtat. Monachor. 198
- 1 Non tamen poſſunt inuicem, aut alijs monaſterijs ſe vnire, & aggregare, ibid. n. 8. & 10. 198
- 1 Monachi monaſterij caempti, & commendati non poſſunt Congregationi ſam inſtituta ſeſe aggregare, ſed tantum ſe cum alijs monaſterijs in Congregationem redigere ad celebrandum commune Capitulum, ibid. n. 9. 198
- Vide in ver. *Capitulum Regularium*.
- 1 Congregationis Ordinus ſ. Benedicti in Belgio erectio cum ſacrate aggregandi monaſteria, non exempta, in Congregatione rerum Conſiſſialium examinatur, ibid. num. 10. 198

Monasterium Monialium quæd Clausuram.

- 1 Monasteria Monialium ingredientiſ de Episcopi licentia ex cauſa ſirum matrimonialium, adulteriorum, & alijs huiſmodi incident in excommunicationem, in c. Præterea, n. 19. de Conuerſ. Coniugat. 134
- 1 Monasterium monialium ingredi non licet auctoritate Episcopi, niſi ea cauſa neceſſitatis ipſius monaſterij, in cap. Cum virum, num. 10. de Regular. 53
- 1 Episcopus permittere non poteſt vt mulieres ea cauſa ſirum matrimonialium adulteriorum, vel alia ſimili, ingrediantur monaſteria Monialium, ibid. num. 11. 53
- 1 Ingrediens ſepta monaſteria Monialium abſque licentia Ordinarij, vel alterius ſuperioris an incurrat excommunicationem Papæ reſeruatam, ex Bulla Gregorij XIII. in c. Napet, num. 17. & ſeq. vique ad num. 37. de ſent. excomm. 168
- 1 Et quid in Episcopis, & Prelatis Regularibus ingredientiſ ſuiſ auctoritate officiij, non ſeruata forma ibi præſcripta, ibidem num. 37. & ſeq. pag. 169
- 1 Et quas penas iſdem incurrant ſi ingrediantur in cauſibus non neceſſarijs, vel cum magno comitatu, ibidem, num. 39. 170
- 1 Ingrediens ſepta monaſterij monialium prætereant licentia reuocatur, aut Ordinarij licentia abutentes magis delinquant, quàm ingredientiſ ſine licentia, ibidem, n. 33. 168
- 1 Monasteria monialium ingredientiſ ſine licentia, ex Concilio Tridentino incident in excommunicationem, non tamen ſedi Apoſtolice reſeruatam, ibidem, n. 39. 169
- 1 Excommunicatione propter ingreſſum in monaſterium monialium ad malum ſinem cili ſedi Apoſtolice reſeruata, ibidem, num. 36. 170
- 1 Monasterij monialium ſepta Prælatiſ hodie ingreſſi non licet, niſi in cauſibus neceſſarijs, & cum paruo, ſenſore, & Religioſo comitatu, in cap. Vt iuſta, n. 39. de off. ordinar. 473
- 1 Decretum prohibens Regularibus acceſſum ad

monasteria monialium an deroget Conſtitutioni Gregorij XIII. num. 35. 473

- 1 Episcopus non poteſt concedere licentiam vxori, cuius vit ad Religionem tranſiit, ingrediendi monaſterium monialium, & ibi decendi cum ſimplici voto Caſtitatis, in cap. Præterea, num. 174 & ſeq. vique in ſin. de Conuerſ. Coniugat. 134
- 1 Ita demum poteſt concedere licentiam ingrediendi ſepta monaſterij monialium ſi cauſa ſit neceſſaria, & reſpicat monaſterium monialium, non autem perſonam ingredientiſ, ibid. n. 18. 134
- Vide in ver. *Moniales*, & in ver. *Visitatio Monialium*, & in ver. *Clausura*.
- 1 Statutum Episcopi excommunicans accedentes ad monaſterium monialium exemptum ſine eius licentia an valeat, in c. Quanto, n. 3. & ſeq. de Priuileg. 85
- 1 Regularis accedens ad monaſterium monialium Regularibus ſubiectum, & ibi colloquens cum moniali, an poſſit poni ab Episcopo, ibid. n. 8. & ſeq. vique in ſin. 85
- 1 Regulares accedentes ad monialium monaſteria etiam exempta incident in excommunicationem contra accedentes Episcopi edicto propoſitam, ibidem, n. 9. 85
- 1 Clausura monaſterij monialium qualiter ab Episcopo conſeruanda, & vbi collapſa fuerit, reſtituenda, ibid. n. 10. 85
- 1 Clauſuræ cuſtodiam habentes habent etiam concomitantia, ibidem, num. 11. 85
- 1 Collocutiones clandestinæ cum monialibus ſuſpectæ ſunt Sacris Canonibus, ibid. n. 12. 85
- 1 Episcopus tanquam ſedis Apoſtolice Delegatus poteſt corrigere abuſus circa clauſuram monialium Regularibus ſubiectarum, ibidem num. 13. pag. 86
- 1 Bulla Gregorij XV. ſubiſcit iurisdictioni Episcopi Regulares delinquentes circa clauſuram monaſteriorum monialium, vel electas perſonas in eis degentes, n. 14. 85
- 1 Et verba Bullæ expenduntur, ibidem, num. 16. & ſeq. 85
- 1 Regularis colloquens cum moniali ſine legitima licentia eſt priuſtus voce adiuua, & paſſiua, & moraliter peccat, ibid. n. 15. 86
- 1 Regulares mittens Epistolæ ad moniales an poſſint poni ab Episcopo, ibid. n. 21. 86

Monasterium quæd proficiendum numeri.

- 1 In monaſterijs tam virotum, quàm mulierum non plures ſunt recipiendi, quàm quot de illorum redditibus abſque penuria ſuſtentari valeant, in c. Non amplius, a. a. de inſtit. 213
- 1 Monasterij redditus in peſſione numeri, ad quam rationem pro alimentis vniuſcuſque de familijs computari debeant, ibidem, n. 14. vique ad num. 36. 216
- 1 Quid de iure communi, ibid. n. 15. 216
- 1 Et quid ex Concilio Trid. ibid. n. 19. 216
- 1 Monasteria pro duodecim monialibus nullibi fundantur cum minori teditu, quàm trece natorum ſecutorum præter doctes ordinarias, ibid. num. 33. pag. 216
- 1 Monasteria de nouo erigi non poſſunt niſi duodecim ſaltem Religioſi in eo habitare, & commo- de alij poſſint, ibid. n. 31. 219
- 1 Alioquin ſic creſta poſt diem 21. Iunij 1625. ſub- iecta ſunt omniſmode inſidiciōni Ordinarij loci

- loci, ibidem, num. 51. 219
 Et nihilominus remanet antiqua prohibitio, ibid. n. 54. verſ. Et non oſſimile. 219
 Quod locum habet etiam in Religionibus Capucinorum, Societatis Jeſu, & alijs que non conſueverunt onera miſſarum recipere, ibid. n. 53. pag. 219
 Item locum habet etiam extra Italiam, ibidem, num. 54. 219
 Numerus perſonarum in monaſterijs inſtitui debet ſecundum meſuram facultatum ipſorum, in cap. Non amplius, n. 1. de Inſtit. 213
 Numerus in monaſterijs ex Concilio Tridentino qualiter conſtituendus, ibidem, n. 6. 213
 Numeri præfixio in monaſterijs tam viro- rum, quàm mulierum, ad quem ſpectet, ibidem, n. 9. pag. 213
 Et qualiter fieri debet in monaſterijs viro- rum Italiz, & Inſularum adiacentium, ibid. nu. 10. pag. 213
 Conſtitutio Sanctiſſimi D. N. Innocentij X. circa ſtatum Regularium compilata in Congrega- tione reſertur, ibidem, d. num. 10. verſ. Sed quia, Decrera. 213
 Numeri præſcriptio in quibus monaſterijs ſit faci- enda, ibid. n. 11. 214
 Quid de iure communi, ibid. n. 12. 214
 Et quid ex Concilio Tridentino, nu. 13. 214
 Numerus familiæ in monaſterijs tam viro- rum, quàm mulierum ſemel præſcriptus an augeri poſ- ſit audiſ reditibus, ibidem, num. 33. & ſeq. A- que ad num. 41. 217
 Numeri præfixio habet tacitam conditionem niſi reditus monaſterij augeantur, ibid. n. 34. 217
 Numerus non ruptur ipſo iure per augmenta- tionem reditum, ſed inducitur potentia rum- pendii, ibid. n. 36. 217
 Numerus augeri non poteſt niſi ex fructibus ſu- perexcreſcentibus ſupranumerarij æquale ſtipen- dium habeant cum exiſtentibus de numero, ibi- dem, nu. 37. 217
 Numerus præfixus in monaſterijs viro- rum Italiz, & Inſularum adiacentium augeri non poteſt etiam adauſis reditibus ſine licentia S. Con- gregationis Concilij, ibid. n. 38. 217
 Numeri taxatio facta in vim Bullæ Pauli V. non computatis computandis eſt iterum faci- enda, ibidem, num. 39. 219
 Numerus familiæ à Capitulis generalibus, vel Pro- vincialibus præſcriptus à Superi- oribus regulari- bus augeri non poteſt etiam prætextu augmenti reditum abſque licentia Sacre Congregationis Concilij, in c. Cum M. n. 48. de Conſtitut. 156
 Conſtitutio Innocentij X. pro numero perſona- rum in ſingulis monaſterijs præſcribendo in Con- gregatione ſuper ſtatu Regularium compilata, in c. Relatum, n. 43. Ne Cler. vel Monach. 414
 Reſertur ibid. n. 44. 414
 Monasterium quoad reformationem & ſecularizationem. 411
 Religioſus locus debet reformari de Religioſis dumtaxat, non de ſecularibus, niſi in defectu Religioſorum, in c. Inter quatuor, nu. 1. de Re- lig. domib. 213
 Monasterium Regularium nullus citra Papam po- teſt ſtatim ſecularem reducere, etiam ſi in eo Re- gularis diſciplina ſit collapſa, ſed reformari de- Repertorium in 3. libros Decret.

- ber per ipſomet Regulares, ibid. nu. 2. 213
 Quod ſi h. ber tam in monaſterijs Monacho- rum, quàm Canonico- rum Regularium, & alio- rum Religioſorum, ibid. nu. 3. 213
 Monasterium reduci poteſt ad ſtatum ſecularem, cum non reperiuntur Regulares, qui poſſunt il- lud reformare, ibid. n. 4. 213
 Et qui gradus in hoc ſiſteruandi, ibidem, n. 5. pag. 213
 Monasterij S. Viſtoris Maſſilien. ſecularizatio de- negatur in Sacra Congregatione retum Conſi- ſtorialium, ibidem, n. 7. 214
 Otto Imperator monetur ab Apoſtolo ne mo- naſterium Sancti Pauli de Vrbe ad ſtatum ſecu- larem reducat, ibid. num. 8. 214
 Monasterio S. Vincentij Meren. Ordinis S. Benedi- cti ſecularizatio denegatur, ibid. nu. 9. 214
 Arces, propugnacula, & hoſpitationes militum non ſunt iuſta cauſa ſecularizandi monaſteria Regularium, ibidem, nu. 10. 215
 Monasteria in quibus alii non poſſunt tot Religioſi, quot ſufficiant pro regulari obſervantia, ſtatim transferri poſſunt ad ſtatum ſecularem, ibidem, num. 11. 215
 Vide in ver. *Consensus*. 215
 Monasterium reformari debet de Monachis eius- dem, vel alterius ordinis, nec transferri debet ad Clericos ſeculares, niſi in defectum regula- rium, in cap. Relatum, num. 6. Ne Clerici, vel Monach. 408
 Declaratur, ibidem, n. 8. 408
 Vide in ver. *Monachus quoad correctionem*, & in ver. *Consensus parvi*.
 Monasterium quoad ſucceſſionem, & bona Nouitij.
 Monasterium ſuccedit ex perſona Monachi inca- pacis, etiam Monacho inuito, in c. Tua nobis, num. 23. de Reſam. 351
 Monasterio an liceat durante anno probationis ap- prehendere poſſeſſionem bonorum ſibi à Noui- cio dohtarum iſtaſta duos meſes ante profeſ- ſionem, & cum licentia Episcopij, in cap. Starui- mus, num. 47. & ſeqq. viſque in fin. de Regular. 110
 Monasterio nihil tribuendum eſt, vel accipiendum abſolante profeſſionem ex bonis Nouitij, vel paren- tum, aut conſanguineorum ſub pœna anathe- matis, ibid. n. 49. & 55. 110
 Monasterium facit deficere conditionem ſi hæres decederit ſine filijs, in c. In præſentia, num. 2. de probatione. 168
 Monasterium ingrediens, & profeſſionem emittens fingitur non ſolum decedere cum hærede, ſed etiam cum liberis, ibid. num. 19. 169
 Monasterium habetur loco filij, ibidem, num. 10. 169
 Procedit in caſibus in iure expreſſis, alijs ſecus, ibidem, num. 12. 169
 Monasterium Mendicantium non facit deficere conditionem, ſi hæres ſine filijs decederit, ibid. num. 36. 171
 Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibid. n. 67. & 117. 171
 Feudum an tranſeat in monaſterium. 171
 Vide in ver. *Regularis quoad ſucceſſionem*.
 Monasterium quomodo habetur loco filij, non ta- men excludit filium legitimum, & naturalem à ſucceſſu.

successione paterna quantum ad legitimam, in c. Cum finis, n. 4. & seq. de Regulari, 69
 9. Poelle monasterium ingredi volent an sit indulgendum, vt fideicommissum non pueri situr per solitas profissionem, sed prouocatur vtque ad diff mortis naturalis, ibidem, num. 29. & seq. 68
 que in fin.

Vide in ver. *Nonis quoad renuntiacionem*, & in ver. *Regulares quoad successum.*

Monasteria quoad suppressum.

Vide in ver. *Conuentus pauperum*

3. Monasterij S. Iohannis in Venetis privilegia que, in c. Cum olim, n. 47. de prescripte. 239
 5. Monasterium Tutin Specularum Urbis non est regulare, neque in eo emittuntur nisi duo vota, persequenteria, & obedientia, in cap. Exparte, il secundo, n. 16. de Conuers. Coniugis, 239

Monasterium quoad Clausuram.

7. Mulieres absque licentia monasteria virorum ingredientes ex declaratione Pij V. incidunt in excommunicationem Pape reseruatam, in cap. Nuper, n. 35. de sent. excomm. 247

Monasterium quoad conuentionem.

5. Monasterium vnum potest alteri aggregari, & vni-ri ordinaria auctoritate, in c. Reuocantes, n. 16. de stat. Monachor. 179
 Contrarium, ibid. n. 24. 179
 5. Monasteriorum fundacionibus Episcopi, vel Prae-ati Regulares derogare non possunt, n. 41. 181
 4. Monasterium, cisi in Cathedrali erigatur, tamē ibi seruanda est Religio, in c. Nouit, num. 13. ne sede vacante. 181
 Vide in ver. *Vni Monasterium.*

Monia.

5. Censui soluendi sponte antiquam Monetam, in qua institui fuerat, in c. Cum olim, n. 1. & 2. de Censibus. 173
 5. Nisi sit in alterius monetę solutione prescriptum, ibid. d. n. 1. & n. 24. & seq. 173
 5. Monetę valor alteratur intrinsecę, vel extrinsecę, ibidem, num. 30. 173
 5. Monetę valor cum alteratur intrinsecę fieri debet solutio ex antiqua moneta si extrinsecę ad illius estimationem, ibidem, n. 4. 173
 5. Amplia primõ, siue monetę valor fuerit auctus, siue imminutus, ibid. num. 6. 173
 5. Amplia secundo, si creditor per plures vices receperit solutionem in alia moneta, ibid. num. 7. pag. 173
 5. Amplia tertio, etiam si illam receperit, siue vlla, profectione, ibid. n. 8. 173
 5. Amplia quarto, etiam si in ultima voluntate, nu. 9. pag. 173
 5. Amplia quinto, etiam in pfectione, ibid. n. 11. pag. 173
 5. Amplia sexto, & quauisq; diffinitione debitorum fuerit contractum, ibid. n. 13. 173
 5. Limita nisi fuerit in alius monetę solutione prescriptum, ibid. n. 24. & seq. 173
 5. Legatum Florentinum solui debet ad ratione monetę, que correbat tempore testamenti,

102. ibidem, num. 9. 173
 5. Idem in legato annuo, ibid. n. 10. 173
 5. Solutio fieri debet ad monetam currentem tempore solutionis, quando obligatio est incerta, ibid. num. 11. 173
 5. Penso si valor monetę alteratur intrinsecę, solui debet de pecunia, que correbat tempore referuacionis, ibidem, num. 12. 173
 5. Prescriptio inducitur tam pro debitore, quam pro creditore si soluta fuerit moneta valus speciei spatio longissimi temporis, ibid. n. 15. 173
 5. Prescriptio solutionis in aliena moneta procedit non obstante protestatione creditoris, ibidem, num. 19. 173
 5. Descriptio census in aliena moneta contra Ecclesiam debet esse quadragenaria, contra priuatum fufficit triginta annorum, ibid. n. 21. 173
 5. Monetę valor si alteretur extrinsecę, fieri debet solutio habito respectu ad valorem monetę, secundum tempus solutionis, ibidem, n. 22. 174
 5. Moneta quando fuit taxa ab initio, in solutione attenditur valor taxatus, ibidem n. 24. 174
 5. Monetam Principis falsantes de iure cuiuslibet comburantur, in c. Cum ab homine, n. 84. de iudic. 14
 5. In Gallia in aqua feruente suffocantur, ibidem, num. 85. 15
 5. Moniales appellantur sutores, in c. Causam, n. 1. de elec. 51
 5. Moniales possunt compromittere in masculinum, pfectionem Abbatissę, ibid. num. 5. 57
 7. Moniales S. Clare non comprehenduntur in exceptione Concilij Tridentini de fratribus minoribus, in cap. Minus praua, nom. 19. de excess. Prælator. 20
 5. Moniales agere non possunt ad recuperacionem fororis si monasterio egressi sine consensu Abbatissę, in cap. Perlatum, n. 1. da ijs, que vt met. caus. 57
 5. Scatulus vt moniales per indumento habent sacrum manuum suarum, validum est, in c. Monachi, num. 34. de statu Monach. 163
 5. Contrarium, ibidem, n. 61. & seq. 163
 5. Monialis non potest sibi referuare pecuniam suam pro suis necessitatibus, sed pecunia ipsa non obstat referuacione si monasterio acquiritur, ibid. num. 61. 173
 5. Monialibus non licet annuos censui emere nomine, nisi in sub. aut monasterij, nec pecunias monasterio dare ad hoc vt aliquam summam quotiens benemunda percipiant pro suis necessitatibus, etiam si monasterij nomine, & ad nutum Abbatissę, ibid. num. 62. 173
 5. Monialibus non permittitur vt pecunias afferant in proprijs ferriolis in eas aream, cuius claus si per eas Abbatissam, ibid. n. 63. 173
 5. Monialibus vitam communem non seruantibus interdicitur receptio peculliarum ad habicum, & professionem, ibidem n. 64. & 66. 173
 5. Monialibus vitam communem suscipientibus quomodo consuevit a Congregatione Regularium, ibidem, num. 65. 174
 5. Monialibus non viventibus in communi quibus in sacculis indulgetur vt possint annuas pfectiones recipere, ibid. n. 66. 174
 5. Moniales Tercliarie an possint collegialiter transire ad addiditionem ordinis de licentia pfectionalis, ibid. n. 67. remanente eodem Superiore, & eodem in c. Reuocantes, n. 12. de stat. Monach. 177

- Moniales de iure communi possunt ad strictiorem religionem transire, licentia petita, licet non obtenta, ibidem num. 18. 178
- Er quid post Concilium Tridentinum, & Bullam Pij V. de clausura Monialium, ibid. nu. 19. & 48. pag. 178
- Monialium transire ab vno ad aliud monasterium in quibus casibus permittitur ex Bulla Urbani IV. ibid. nu. 21. 179
- Bulla Urbani IV. super transitu Monialium an sit sublata a Concilio Tridentino, & Confirmatione Pij V. ibidem num. 22. & 49. 179
- Monialibus licentia se transferendi ad aliud monasterium quibus conditionibus concedatur, ibidem num. 48. 183
- Episcopus transferre non potest Monialium ab vno ad aliud monasterium ex causa fororis sine licentia Sedis Apostolica, ibid. nu. 49. 183
- Praelectus regularis concedens licentiam moniali tendenti ad episcopatum exuendi e monasterio incidit in excommunicationem, ibidem num. 50. pag. 183
- Monialis post Bullam Pij V. educi non potest ex vno monasterio ut praefici possit in Abbatissam alterius, ibidem, n. 51. 183
- Bulla Pij V. cur non suffulerit facultatem reducendi Moniales ad monasteria intra Verbes, ibid. num. 52. 183
- Monialibus an liceat egredi clausura in casu iuenibilis, & periculoſe necessitatis, ibidem, num. 54. 184
- Bulla Pij V. super clausura monialium habet locum etiam in casibus occultis, in c. Dilectus, n. 31. de tempor. ordinat. 100
- Moniales secreto delinquentes in materia clausurae ab Episcopo absolui non possunt, ibid. n. 33. 100
- Moniales debent vinum fureſe sicut venenum, in c. A crapula, n. 7. de vit. & honest. Cleric. 1
- Pecunia annua quam sibi Monialis referuauit in actu professionis in qua usus per Abbatissam erogari debeat, in cap. Insinuacione, n. 33. Qui Cler. vel vouen. 51
- Monialium receptio etiam in monasterijs non exemptis non pertinet ad Episcopum, sed ad Abbatissam, & maiorem partem Conuentus, in c. Porreſtum, nu. 30. de regular. 61
- Nec potest eis precipere ut certam personam recipiant, ibidem, & n. seq. 61
- Monialibus prohibitum est dotes accipere ante professionem etiam sub nomine depositi, sen praestita cautione de illa restituenda professionem non sequuta, in cap. Statuimus, num. 51. de regular. 110
- Etiam si detur cautio banchata, nu. 54. 110
- Non tamen prohibitum est quin dotes realiter deponantur penes testiumque eas debeat dare monasterio post professionem, ibid. n. 53. 110
- Sed improbitur cautela ut depositaria totum quod in depositum recipit ipsi monasterio ante professionem consignet, ibid. num. 53. 110
- Indulgetur tamen Monialibus monasterij Mediolanen. ut pro dissolutione gr̄is alieni ante professionem accipiant dotes praestita per Archiepiscopum fideiſſione de illis restituendis, si recesserint ante professionem, ibid. num. 54. pag. 110
- Moniales qui dotes acceperunt a Virginibus non dum professis absoluiuntur per Papam a peccato nec excommunicari possunt ab Ordinario, ibidem, nu. 59. 111
- Moniales portare possunt pannum secundum consuetudinem loci, in c. Quia ingredientibus, nu. 5 de testimen. 315
- Monialis tacite professus testari non potest contraria consuetudine non obſtante, ibid. n. 11. 315
- Testandi facultas concessa Moniali per officium Penitenciarum sublata est a Concilio Tridentino, ibid. nu. 14. 315
- Renunciatio Monialis tacite professus non valet, num. 15. 315
- Monialis nondum professus testari non prohibetur, ibid. nu. 16. 315
- Monialis nondum professus si consensiat se eligi in Abbatissam ante statum 40. annorum an ex hoc censetur tacitam professionem emitteſe, ibid. nu. 37. 318
- Moniales an veniant appellatione miserabilium personarum non pauperum, in c. Significauimus, num. 34. de off. deleg. remissae. 413
- Moniales an possint portare cincta, in c. Vidua, num. 8. de regular. 21
- Moniales supranumerariae an, & qualiter recipi possint in monasterijs in quibus numerus est taxatus, in c. Non amplius, n. 4. & seq. viq. ad n. 47. de institut. 210
- Monialium decedentium loca non possunt concedi cuiquam puella ante vacationem, ibidem, num. 43. 218
- Moniales supranumerariae qualitates requirissas habere debent tunc temporaria loca eis promittuntur, vel dantur, ibid. n. 44. 218
- Monialis supranumeraria facta est ut durante anno probationis alimenta a parentibus miniſtrentur, & post professionem ex dote reditus augeantur quantum sufficiunt puellis recipiendis, ibid. num. 45. 218
- Monialibus supra numerum recipiendis in monasterijs Placentiae Congregatio Concilij probant ut propinqui vitra dorem se obligent ad annuam praestacionem, ibid. nu. 46. 218
- Er promissio facienda est monasterio, & pecuniis recti deserti debent ad manus Abbatissae, ibid. nu. 47. 218
- Moniales supranumerariae non subrogantur in locum Monialium decedentium intra numerum, sed semper remanent supranumerariae, ibidem, num. 48. 210
- In ceteris tamen ab alijs non differunt, sed illa per omnia sunt aequales, ibid. nu. 49. 219
- Monialium numerus etiam in monasterijs exemptis ab Ordinario praefixus augeri potest si reditus Ecclesiae augmententur, in c. Cum M. nu. 45 de Constit. 135
- Monialium vota in electione Abbatissae debet Episcopus, vel Superior ante cancellorum senectellam audire, vel accipere, in c. Quia propter, num. 51. de elect. 93
- Nec ledo amixt vorum suum mittere possunt sed Episcopus debet ad eas accedere pro votis accipiendis, ibid. n. 52. 95
- Monialibus an liceat de vno monasterio transire ad aliud strictioris obseruanciae, licet non obtenta Superioris licentia, in cap. Licet num. 61. de Regular. 89
- Monialis illegitima an possit eligi in Abbatissam, vel Priorissam absque dispensatione Apostolica, in c. Ut filij, nu. 35. de filijs Presbyter. 314
- Et quid in Italia, ubi Abbatissae sunt triennales, f. 2. num. 36.

INDEX RERVM

- num. 76.
Vide in ver. *Abbatissa*.
- 2 Moniales S. Clare non veniunt appellatione fratrum, ibid. nu. 39. & 34. 315
- 2 Moniales veniunt Monachorum appellatione, vbi materia quæ convenit Mulieribus, ac Religiosis, ibid. num. 41. 316
- 2 Præcipue vbi militat ead. ratio, ibid. n. 42. 316
- 2 Moniales infirmæ quæ ratione habeant in electione suffragium ferre, in c. Quia propter, §. Illud aures, nu. 4. de elec. 98
- Vide in ver. *Monasterium nuptialium*.
- Monipio*
- 4 Monitio trina personalis cur requiratur vt Clerici carnifices, seu Tabernarii perdant fori privilegium, in c. Ex tur, no. 10. de Cler. non residen. 65
- 4 Monitio procedit etiam de inferiori ad Superiorem, & de pari ad parem, in c. Qualiter, n. 3. de Cler. non residen. 58
- 4 Monitio vna sufficit in merè extrajudicialibus, secus in aliis, in c. Tua nobis, nu. 12. de testam. 349
- 2 Monitio non requiritur vt Clericus carens qualitatibus à Concilio Tridentino requisitis fori privilegium amittat, in cap. Siquis, num. 21. de foro compet. 42
- 5 Monitio non requiritur vbi apparet de contumacia manifesta, in e. Procuraciones, num. 36. de Censib. 279
- Excommunicatio au, & quando requirat monitionem.
- Vide in ver. *Excommunicatio quoad Monitionem*.
- 6 Monitio in accusatione, & inquisitione non requiritur etiam procedatur per inquisitionem ad denunciationem alterius, in c. Qualiter, il secundo, nu. 83. de Accusat. 129
- 6 Monitio requiritur in iudicio inquisitionis etiam si fiat ad denunciationem alterius, in cap. Licet Hell, nu. 9. de Simpo. 163
- Moniparia*
- Vide in ver. *Auditor Camera*,
Monitoria ad suam revelationis.
- Vide in ver. *Excommunicatio ad finem reuocationis*.
- 5 Moniparius à manibus non excusatur, in cap. Licet, nu. 26. d. Censib. 269
- 2 Moniparium est vt qui legitimus ad spirituales sit actoris, circa seculares actus illegitimos remaneat, in cap. Indecorum, num. 28. de etat. & qualitat. 234
- 4 Mora purgari potest quando pena non committitur ipso iure, in c. Potuit, num. 8. vers. Vltimo nota, de locat. & conduc. 180
- 4 Alias secus, ibid. n. 12. 180
- 1 Moralis maretia non nititur certa demonstratione, sed coniecturis grossis, & signantibus, in cap. Nulla in iuratis, num. 51. de Conditur. 44
- 1 Declaratur, ibidem, num. 99. 58
- 1 In Moralibus periculum est diuersa sentire, & admodum vile veritatem inuestigare, ibid. nu. 113. 55
- 4 Moralia recipiunt speciem non ab his quæ per accidens eveniunt præter intentionem, sed ab eo quod esset per se intentum, in c. A crapula, no. 30. de vir. & honest. Cleric. & in c. Audiuimus, nu. 66. de reliq. & vener. Sanctor. 337
- Moralis corruptio.

- Vide in ver. *Cervitudo*.
- 2 Morbus sonitus quis dicatur, in c. Nisi cum pridem, nu. 50. de reconciat. 157
- 6 Morbis variis parare varias medicinas oportet, in cap. Qualiter, & quando, si secundo, num. 24. de accusat. 114
- 3 Moriturus verbum in dubio intelligitur de morte naturali, & non de civili, in c. Cum non ab homine, num. 39. de iudic. 10
- 3 Moriturus ver. Ad Ecclesiam relatum non intelligitur de morte corporali, sed de spiritali, ibidem, num. 43. 11
- 6 Moriturus verbum qualiter intelligatur in c. Si quis, omni. 2. & seqq. vique in fin. de homicid. 249
- 5 Mori eluisti an, & quando equiparetur naturali, in c. Cum sis, n. 6. de Concess. Coniug. 118
- 5 Mors in extrema senectute sine dolore, ibidem, omni. 92. 147
- 5 Morti proximus non præsumitur immemor salutis æternæ, in c. Sicur nobis, num. 34. de regular. 81
- 4 Mortem proximi sperare non licet, in c. Nulla, nu. 13. de Concess. præbeo. 230
- 6 Morris euentus inrer casus fortuitos computatur, in cap. Naviganti, num. 53. de vir. 300
- 4 Mortis cogitatione mens turbata alienatur, in c. Cb esse, omni. 69. de Testam. 337
- 3 Mors duplex, in c. Cum non ab homine, num. 44. de iudic. 11
- 7 Mors magis est afflicta, quæ eom longiori languore fit, in cap. Nouimus, num. 12. de verb. significat. 215
- 4 Mors civilis non equiparatur naturali nisi in casibus in iure expressis, in c. Quia diuersitatem, nu. 19. de Concess. præben. 140
- 4 Mors æterna longè magis est formidanda quam mors temporalis, in cap. Ne in iuratis, nu. 127. de Consi. 38
- 1 Mortuus ob criminis immanitatem tradi potest bestis in cibum, in c. Cautum statuta, num. 112. de Consi. 19
- 4 Mortui an magis participant de suffragiis factis in Ecclesia in qua sepulti sunt, quam de factis alijs, in c. Præteritatem, n. 9. de sepulur. 363
- 5 Mortui solvuntur à pps Purgatorii ad instar libertatis per debitam solutionem siue ex bonis liberati siue alterius, in cap. Quidam, num. 25. de eccl. Misdæ. 300
- 7 Mortuus potest creari Miles, in c. A nobis si secundo, nu. 14. de sent. excom. 164
- 7 Mortuus an possit fieri Doctor, ibid. no. 16. 164
- 7 Mortuus potest interiori inferri, ibid. nu. 17. & seq. 164
- 7 Fidei tamen, sed non verè, ibid. num. 21. 164
- 7 Mortuum spoliari dicitur cum oscendere, ibidem, num. 19. 164
- 7 Mortuus exenterantes, membratim concidentem, aut aquis coquentes excommunicati sunt, ibidem, nam. 20. 164
- 7 Mortuum Clericum percuciens an sit excommunicatus, ibid. o. 25. & seqq. 165
- 7 Mortuus potest tradi Ecclesiasticæ sepulture temporè Interdicti, si vivens habebat privilegium de iuregrediendo in Ecclesiam, ibid. nu. 26. 165
- 7 Mortuus non potest tradi sepulture in ciuitate, in qua vivens morari non poterat, ibid. nu. 28. 165
- 7 Exanimatum corpus vulnerans non punitur tanquam de vulnere, ibid. num. 21. 164
- 4 Hæres an teneatur satisficere, & adimplere ea, ad qua renebatur defunctus.
- Vide in ver. *Hæres*,

ET VERBORVM.

- 2 *Mor non fit nisi temporis longitudine*, in c. Tre-
guas, n. 90. de Treng. & pace. 328
- 3 *Morus proprius non firmat gratiam contra præ-*
sumptam mentem concedentis, in c. Cam olim,
num. 25. de sent. & re iudicat. 334
- 3 *Maxime in præiudicium tertij*, ibidem, num. 23.
& 40. 334
- 3 *Morus proprius Principis facere non potest ut quia*
minus legitime excludatur à possessione ibid.
num. 37. 335
- 1 *Morus proprius omnem subreptionem excludit*, An
c. Super litteris, n. 37. de Rescript. 335
- 1 *Dari tamen potest de defectu intentionis*, ibidem
num. 38. 335
- 1 *Subreptio duplex, altera quæ provenit ex parte*
impetrantis, altera quæ oritur ex te ipsa, primam
tolit motus proprius, secundam non, ibidem
d. num. 38. 335
- 1 *Morus proprius releuat ab omni iustificandi gra-*
tiam, sed probato intentionis defectu, nihil ope-
ratur, ibidem, num. 39. 335
- 1 *Requiritur tamen oris apertio quando in con-*
cessione est soblata facultas contrarium dicen-
di, vel operandi, dicto num. 39. vers. in præi-
udicium. 335
- 5 *Morus spiritus est duplex*, in c. Aqua, num. 21. de
Consecr. eccl. vel altar. 393
- 2 *Multa propter inopiam rei potest à quolibet iu-*
dicere etiam post sententiam temperari, in c. Ir-
refragabili, §. Ceterum, num. 32. de offic. ordin.
pag. 435
- 1 *Vide in ver. Pota pecuniaria.*
- 2 *Mulier an sit capax Ordinum*, in c. Ut filij, nu. 28.
de filijs Presbyter. 315
- 2 *Mulier à successione temporali repellitur propter*
illegitimitatem, ibid. num. 48. 316
- 5 *Mulier Ecclesiam construens de Diocesani consen-*
su acquiritur patronatus, in c. Nobis, n. 5. de
Iurepatr. 257
- 1 *Mulier dubitans de morte primi coniugis non po-*
test pergere in possessione debitum exigendi à
secundo marito, in c. Ne innitaris, num. 193. de
Coniur. 65
- 2 *Mulier succedens in officio habente iurisdictionem*
& curam annexam potest per seipsam admini-
strare, ac beneficia conferre, & curam viro cō-
mittere capax, talis potestatis, in cap. Indeco-
rum, num. 14. de etar. & qualitat. 333
- 5 *Mulieres sunt viris frigidiore*, in c. Cum sis, an. 36.
de Conuers. Coniugat. 143
- 5 *Mulier non dicitur studere procreationi libero-*
rum à quinquaginta annis facta, ibidem num. 41.
pag. 143
- 5 *Mulieres quinquagenarie etiam robuste non re-*
neantur ad ieiunia Ecclesie, ibid. n. 44. 143
- 5 *Mulieres natura steriles suat præ æteris fœdino-*
se, ibidem, n. 47. 143
- 5 *Mulieres natura producit ad generandum, & Infi-*
xit eis concupiscentiam, & desiderium matri-
monij, ibidem, num. 48. 143
- 5 *Mulieres in qua græte incipiunt esse steriles*, ibidem
num. 50. 143
- 5 *Mulierum exempla, quæ post quinquagesimum*
annum conceperunt, ibidem num. 52. & n. seqq.
pag. 143
- 5 *Mulieres sexagenarie Apostolorum tempore eli-*
gebantur propter predicationis officium, ut eis
pannos lauerent, & insequerent, ibidem num. 76.
pag. 145

- 5 *Mulieres seclunum facilius tolerant, quam viri, &*
cur, ibidem num. 96. 147
- 1 *Vide in ver. Ieiunium.*
- 5 *Mulierum exempla quæ sine vilo cibo diu vixe-*
rant, ibidem num. 97. 147
- 2 *Mulier quæ meti mortis in religionem intrauit po-*
test quandoque exire, & matrimonium cō-
trahere nisi motuo viro ingressum ratificauerit,
in c. Perlatum, n. 12. de ijs qui vt met. cau. 579
- 7 *Mulier quæ prolem ex adulterio suscepit quid fa-*
ceret debeat ne legitimi hæredes hinc detri-
mentum patiantur, in cap. Officij, num. 3. d. c.
poult. & remiss. 119
- 7 *Quid si habeat vnde satisfaciat, & sciat quibus*
satisfaciendum, ibidem n. 4. 119
- 7 *Et quid si quæ ignoret*, ibid. num. 5. 119
- 7 *Et quid si non habet vnde satisfaciat an teneatur*
fraudem reuelare, ibidem num. 6. 119
- 7 *Etiam cum periculo vite*, num. 7. aut samp. n. 8.
& seq. usque ad num. 13. 119
- 7 *Mulier non tenetur filium ex adulterio susceptum*
reuelare, si inde grane malum esset proveni-
rum, ibidem num. 12. 120
- 7 *Mulier non tenetur partum suppositum, vel filium*
spurium reuelare si de hoc non habeat proba-
tiones paratas, ibidem, num. 14. 120
- 7 *Mulier quæ prolem à adulterio marito patefecit*
eo consentiente an sit absoluta à restitutione,
ibidem num. 16. 120
- 5 *Mulier an possit præfici curæ Hospitalis*, in c. Ad
hæc, num. 28. de relig. domib. 208
- 5 *Mulierem deest subesse, non præesse*, ibidem, n. 30.
pag. 208
- 7 *Mulieres absque licentia monasteria virorum in-*
gredientes ex declaratione Pij V. incidunt in
excommunicationem Pape reueratam, in cap.
Nuper, num. 25. de sent. excomm. 170
- 3 *Mulieres Canonice intrantes in monasteria, in qui-*
bus religio non est approbata, gaudent privile-
gio Canonis ex sententia Rote, in c. Nullus, n. 59.
de foro compet. 60
- 4 *Mulierum quæ quis iuravit contrahere si ante*
contraham matrimonium oculos, vel nasum
amittat, repelli potest, Secus si post, in c. Con-
sultationibus, num. 43. de Cler. & agrot. 205
- 5 *Mulierum honestus pretiosus, & placidus ornatus*
sine plura vt viris suis magis placeant, non
reprobatur, in cap. Multa, num. 68. Ne Cleric.
vel Monach. 399
- 5 *Sed si fiat ad prouocandum alios ad lasciviam est*
mortale peccatum, ibid. n. 69. 399
- 5 *Si vero ex lenitate, aut vilitate non semper est*
mortale, sed quandoque veniale, ibidem n. 70.
pag. 399
- 6 *Mulier neganti se in matrimonium consensisse non*
creditor marito probante contrarium, in c. Con-
sultationi, num. 2. de sponsal. 11
- 6 *Mulier dicenti se contraxisse per metum incumbit*
onus probandi non solum ipsum metum, sed
etiam illius qualiteratem, ibid. num. 9. 13
- 1 *Mulier à successione temporali repellitur propter*
illegitimitatem, in cap. Ut filij, num. 48. de filijs
Presbyter. 316

Multitudo.

- 7 *Præcepta, & Multitudo non est excommunican-*
da, in cap. Responso, num. 49. de sent. excomm.
pag. 190
- 7 *Declaratur*, ibidem. 190

INDEX RERVM

- 7 Multitudo etiam nocet peccati rea excommu-
nicari non debet, ibid. n. 50. 190
- 7 Declaratur, au. 57. 190
- 7 Multitudo an, & quando excommunicari possit,
ibid. num. 57. 191
- 7 Multitudo peccantium patrocinium errorum pa-
rit, ibid. nu. 55. 191
- 7 Multitudini ut sit parcendum qui numerus requi-
ratur, ibid. nu. 59. 191
- 3 Multitudini non est parcendum quando exulat,
vel defendit errorem, in cap. Nisi cum pridem,
n. 76 de renunc. 160
- 7 Multitudo numerosa nihil habet honestum, in
c. Episcopalia, n. 74 de Priuil. 39
- 3 Multitudo in pluribus reprobat, in c. Quia prop-
ter, §. Illud autem, n. 9. de elec. 98
- 5 Mores ordinarii quæ sint, & quæ extraordinarii,
in c. Licet, nu. 29. de Censib. 171
- 5 Munera eius sponte oblata in visitatione recipien-
tes maledictionem incurrunr a qua non libe-
rantur nisi duplum restituunt, in c. Procuratio-
nes, num. 24 de Censib. 178
- 5 Munera fordida quæ sint, in c. Non minus, nu. 15.
de immunit. ecclie. 368
- 6 Munusculis conferentes Prebendam, & rogantes pro
beneficio adipsam in simoniam committant
in c. Tua nos, n. 36. de simon. 176
- 6 Simonia iudicio Ecclesie non committitur in
paruis rebus, & munusculis, ibid. n. 37 176
- 6 Simonia est quoad Deum, & in parui, & in ma-
gis muneribus, si animus iudicis ex eis recia-
tur, ibid. n. 39. 176
- 5 ad Murorum custodiam tempore magnæ neces-
sitate tenentur etiam existentes sub protectione
Romane Ecclesie, in cap. Peruenit, num. r. de
immunit. Ecclesiar. 163
- 5 Item exempli, ac Sedis Apostolicæ immediatè
subiecti, ibid. n. 1. 363
- 5 Item Ecclesiarum Rectores, ibid. n. 2. 363
- 5 Compelli tamen debent per suos iudices, non
per secularium potestatem, ibid. n. 4. 363
- 5 ad Murorum custodiam instante necessitate tene-
ntur homines Ecclesiarum, ut mancipia, iustici,
& similes, ibid. nu. 12. 364
- 5 ad Murorum vigilias ut Clerici teneantur quæ ne-
cessitas requiritur, ibid. num. 13. 364
- 7 Mores municipales necesse est licet sine authori-
tate Principis, vel Præsidis, in c. Episcopalia,
nu. 19. de Priuileg. 38
- Vide in ver. *Guitas*.
- 3 Mutatio frequens ministrorum est pernicio-
sa ecclesiis perniciosa in cap. Ex parte, num. 16. de
offic. Vicar. 387
- 3 Mutationes quæ sine rationabili causa sunt in of-
ficiis, & beneficiis Ecclesiasticis sunt contra di-
gnitatem Apostolicam, in c. Cum olim, n. 9. de
sent. & re iudicata. 233
- 6 Mutuum pecuniam nauiganti si recipiat aliquid
ultra sortem, usurarius censetur, etiam si periculū
in se suscipiat, in c. Nauiganti, n. 1. & 4. de fur. 295
- 6 Quid de iure ciuili, ibid. nu. 5. 295
- 6 Et quid de iure Canonico, ibid. nu. 8. 295
- 6 Quid in foro iudicali, n. 11. 295
- 6 Et quid in foro animæ, ibid. nu. 14. & 37. 295
- 6 Mutuus cum pacto ut nihil sibi restituatur si mu-
tuarius intra certū tempus moriatur, si viuar
duplum restituit, an cōstitatur usurarius, ibid. n. 6. 301
- 6 Mutuarius ex ratione mutui veri, vel palliati
subit omne periculum rei mutuatæ, & semper

- obligatur ad omnia restitutionem, ibid. n. 45. 299
- 6 Mutuus ea mente, ut plus forte percipiat, tene-
tur in iudicio animarum, in c. Consuluit, num. 1.
& 3. de Vloris. 293
- 7 Mutus, vel ita ager ut loqui non possit sine peri-
culo, aut existens alterius linguæ, quā con-
fessor, per scripturam, vel per alium confiteri pos-
sunt, in cap. Omnis, num. 16. de penit. & re-
miss. 118
- 7 Declaratur, ibid. nu. 35. 128
- 5 Mutus, & furcus à natura natibus, & signis expre-
sse profecti potest, & matrimonium contrahere,
in c. Vidua, nu. 14. de Regular. 21
- 6 Muri, & furci possunt contrahere matrimonium,
sine verbis, sed non sine signis, in c. Tu frater-
nitati, num. 7. & 28. de spons. & matrim. 7
- 1 Marus Archidiaconus qui amittit officium lin-
guæ non remouetur ab officio, in c. Ceterum,
num. 44. de Rescripte. 193
- 1 Idem si amittit officium oculorum, ibidem,
num. 45. 193
- 6 in Muto palliato necesse est ut inermis quod spe-
rat ut proueniat ex interuulso tempore, in
c. Nauiganti, nu. 45. de Vfur. 299
- 3 Marum per consumptionē reconciliatur, etiam si
quis causam habeat à fure, & prædone, in c. Gra-
uis, nu. 48. de Restit. spoliat. 148
- 6 Mutuum interpretatum preceptum implendum
aut indirecū, explicatur, in c. In Ciuitate,
n. 6. de Vfuris. 219
- 1 Mytheria Christi præcipue quæ ab Ecclesia solem-
nizantur tam maiores quā minores tenentur
explicitè credere, in c. Firmiter, nu. 44. de Sum-
ma Trin. & fid. Cathol. 9
- N
- 6 Natiuitatis sue diem certū scire nemo potest, in
c. Lator, nu. 87. Qui filij sine legitime 100
- 4 Natura primæ facilius reijciatur quā anima,
inducatur, in c. De cetero, nu. 32. de Cler. con-
residen. 45
- 2 Naturam immutare non est in potestate parum
in c. Massana, n. 20. de elec. 114
- 4 Naturalis causa præfertur accidentali, in cap. De
cetero, n. 33. de Cler. non residen. 45
- 6 Naturalia difficilium immutantur quā accidenti-
alia, in c. Nobis, nu. 44. de Simon. 155
- 6 Natum esse, & procreatum, vel conceptum ex
matrimonio non differunt, in c. Lator, n. 40. Qui
filij sine legitime. 291
- 3 Nauarri consilia multa cōtra declarationes S. Con-
gregationis Concilij, in c. Cum venissent, nu. 81.
de Iudic. 31
- 6 Nauigari dicitur qui uxorem duxit, & cur, in
c. Nauiganti, nu. 17. de Vfur. 296
- 6 Nauis solum de iure ciuili etiam vsq; ad vir-
tam centesimam permittebatur, in c. Nauiga-
ti, nu. 5. de Vfur. 295
- 6 Necessarium quandoque exponitur, idest vtile,
& expediens, in c. Tu fraternitati, n. 28. de spons.
& matrim. 8
- 6 Sed ex proprietate vocabuli præceptum, & obli-
gationem importat, ibid. num. 19. & seq. 8
- 7 Necessarium quandoque exponitur idest vtile, &
expediens, in c. Qui Presbyterum, num. 27. de
Penit. & remiss. 107
- 7 Necessarium ex proprietate designat præceptum,
&

- & obligationem designat, ibidem n. 30. 107
1. *Necessitas*, & utilitas ecclesię regulariter equiparantur, in c. Quatin, n. 2. de stat. & qual. 148
2. Et que dicitur necessitas, quous utilitas, ibidem n. 2. 248
3. Necessitas à rigore iuris excepta intelligitur, in c. Nimis, n. 22. de fil. Presbyter. 335
4. Declaratur, ibidem, num. 37. 335
5. Necessitas inevitabilis ad causas ad irregularitatem quando dicitur, in c. Peticio, num. 4. de homicid. 171
6. Necessitas extrema ed redigat, vt censentur omnia communia, in c. Cum pridem, num. 74. de Padis. 550
7. Necessitas extrema excusat à simonia, vltura, & facto, ibidem num. 83. 551
8. Necessitas excusat à furto, & rapina, in cap. Cum voluntate, n. 18. de sen. ex comm. 106
9. Necessitas tempore omnia sunt communia, preteritum cibaria, num. 19. 106
10. Necessitas, vel utilitas quatenus esse debeat ad hec Clerici licet solvant collectas pro subsidio laicorum, pendet ex arbitrio Episcopi, & Cleri diiudicant, in c. Non minus, num. 32. de Imm. Eccles. 368
11. Necessitas facit licitum, quod aliis est illicitum, in c. Nihil, n. 26. de elect. 107
12. *Nefas* id est impium, & execrabile, in cap. Sacro, num. 30. de sen. ex comm. 100
13. *Negatio* facit rem dubiam, in c. Si Clericus, n. 3. de foro compet. 64
14. Si sit verisimilis, alia secus, ibid. num. 4. 64
15. *Negatio* qualitas in qua iurisdiclio fundatur, non excludit funditus iurisdiccionem, sed tamen impedit processum super principali, donec iudex de qualitate illa summarie cognoverit, ibid. n. 10. 65
16. *Negatio* qualitas iurisdiccionem tribuentis quid operetur, ibidem num. 15. 66
17. *Negativa* regulariter non est probabilis, in c. Olim, num. 63. de lit. contest. 109
18. *Negativa* in subiecto semper est probabilis, ibidem num. 67. 109
19. *Negativa* indefinita equipollit vniuersali ex proprietate sermonis, in cap. Si quis, num. 65. de Regular. 16
20. *Negativa* aliquando habet implicitum contrarium actum, & non tacere est aliquid facere, in cap. Treugas, num. 66. de Treug. & pace. 328
21. *Negativa* sufficiens probatur ex registo, in quo dispositio de qua agitur non recipitur descripta, in c. Consuetudines, num. 37. de Consuetud. 256
22. *Negativa* vniuersalis, nullus excludit etiam minima in cap. In ordinando, n. 30. de simon. 144
23. *Negativa* quid, quodplex qualiter conuertatur, & quibus modis probari possit, remissum, in cap. Cum Ecclesia, num. 1. de acqui. & propriet. 140
24. *Negligenter* faciens opus Dei quando maledictionem incurrit, in cap. Dolentes, n. 12. de Celest. Missar. 305
25. *Negligentia* dissoluta prope dolum est, in c. Ad audientiam, n. 36. de homicid. 365
26. *Negligentia* superioris conuenit ex praefixione termini, in c. Inrefragabili, §. Excedit, num. 5. de offic. ordi. 447
27. *Negligentia* alicuius equiparatur scientie, ac dolo etiam in foro poenitentiali, in c. Quatin, n. 30. 107

28. *Negligentia* crassa, & supina dolo equiparatur, in c. Ad falsificationem, n. 53. de Crimin. fals. 339
29. *Negotiationem* etiam iuliam extra calum necessitatis Clerico exercere non licet, in c. Malicia, n. 9. & 46. Ne Cler. vel Monach. 394
30. *Negotiatio* est Clericis prohibita de iure diutino, & contra facientes mortaliter peccant, ibid. num. 11. 394
31. *Negotiatio* alia mundialis, alia spiritualis, alia temporalis, ibidem num. 14. 395
32. *Negotiatio* proprie sumpta in quo differat ab officio, ibid. num. 23. 395
33. *Negotiatio*, seu mercatura quamuis sit permissa laicis, tamen Clericis omnino prohibetur, ibid. num. 24. 396
34. *Negotiatio*, seu mercatura nec laicis est licita nisi ad aliquid finem honestum, vel necessarium, ibidem num. 31. 398
35. *Negotiatio* alia licita est, & quando fieri possit illicita, ibid. n. 32. & seq. vlt. ad n. 37. 398
36. *Negotiatio* propter auaritiam, vel alium malum finem est culpa venialis, vel mortalis prout est ille finis, ibidem n. 53. 398
37. *Negotiatio* est opus seculare quod exerceri non potest in Dominicis, & festis diebus, ibidem n. 54. pag. 398
38. Nisi in nondum permixtis, dummodo diuina non omittatur, ibidem n. 55. 398
39. *Negotiationes* maxime condicantur in ecclesiis, & Conueneris sunt illicitas, ibid. num. 56. 398
40. *Negotiatio* redditus illiciti ex loco suspecto, & inhonesto, ibidem n. 58. 398
41. *Negotiatio* sit illicita ex materia quae nec per se, nec cum administro potest esse utilis, ibidem num. 60. 398
42. *Negotiationem* exercere per se licitam, sed ex accidenti illicitam an teneatur restituere sacrum inde perceptum, ibidem n. 76. 399
43. *Negotiatio* quibus Clericis sit interdicta, ibidem num. 77. & seq. vlt. in fin. Quid in Clericis in Sacra, n. 79. 399
44. Et quid in Clericis minorum ordinum beneficiariis, ibid. num. 80. 399
45. Et quid in non beneficiatis, ibid. n. 81. & p. seq. vlt. in fin. 399
46. *Negotiatio* est Clericis omnibus prohibita si habeant vnde commodè vivere possint sua ex beneficio, siue aliunde, ibidem num. 83. & seq. vlt. que in fin. 400
47. *Negotiatio* Clericum quasi quondam pestem fugat, ibidem num. 84. 400
48. *Negotiatio* quas ob causas sit Clericis interdicta, ibidem n. 87. 400
49. *Negotiatio* vt plurimum sine mendacio, & perituro exerceri non potest, ibidem, n. 91. 400
50. *Negotiatio* quae non sit principaliter, propter lucrum non est Clericis, vel Monachis interdicta, in c. Secundum, n. 5. Ne Cler. vel Monach. 405
51. *Negotiatio*, seu mercatura est Clericis permixta, ac causa necessitatis, ibidem n. 8. 405
52. Si tamen vltimum sibi querere possint artificio, & labore manuali, cia negotiari non licet, ibidem num. 9. 406
53. *Negotium* excois Episcopum à residentia tripliciter consideratur, in c. Ex parte, n. 79. de Cler. non residen. 55
54. *Negotia* secularia quae prohibentur Sacerdotibus regularibus, & secularibus, in cap. Non magno opere, 55

INDEX RERVM

- ignoperè, num. 9. Ne Cler. vel Monach. 403
- 7 Negotium sufficit ab initio fuisse vtiliter caprum, licet res effectum non habeat, in c. Cum volun-
tate, n. 22. de sent. excomm. 306
- 7 Negotorum gestores viuere debent suspectis co-
rum, quorum negotia vtiliter getur, ibidem.
num. 37. 306
- 8 Negotij appellatione venit causa tam civilis, quam
criminalis, in cap. Signis, num. 2. de foro com-
pet. 40
- 8 Negotium, & negotiatio quid sint, in cap. Multa.
num. 12. Ne Cler. vel Monach. 395
- 9 Negotium quatuorplex, & quod sit Clericis inter-
dictum, ibid. n. 23. & seqq. viq. ad n. 32. 395
- 9 Negotium spemulare dicitur tribus modis, ibidem.
num. 15. 395
- 9 Negotium seculare accipitur largè, stricte, & tri-
cutissime, ibidem num. 18. 395
- 9 Negotium seculare prout pronenit ex carnali co-
cupiscentia nō signata ratione est omnibus pro-
hibitum, sed precipue Clericis, ibidem num. 19.
& 78. 395
- 9 Nemo potest per alium facere quod per seipsum
facere non potest, in cap. Acceptimus, num. 66.
de pœd. 368
- 9 Nemo cogitur à seipso, sed tamen à seipso dirigi-
tur, & obligatur, in c. Canonum statuta, n. 62.
de Constitut. 35
- 9 Nepes ex fratre, vel sorore non prohibetur im-
mediate succedere in beneficio patris, vel aui-
culi, c. Non sine, num. 27. de arbitr. 600
- 9 Nepotis appellatione proprie intelligitur nepos ex
filio, vel filia, ibid. n. 28. 600
- 9 Sed ex communi vñ loquendi venit etiam nepos
ex fratre, vel sorore in materia quantumque
odiosa, ibidem, num. 29. 600
- 9 Nepos de iure potest obtinere beneficium vacans
per resignationem auiueculi, in c. Ex parte, n. 3.
de off. deleg. 397
- 9 Et quid post Constitutionem Pij V. ibidem. n. 4.
& pag. 397
- 9 Nepos legitimus ex illegitimo patre an admitti
possit ad beneficium, quod ipsius Aui habuit
non obstante Concilio Tridentino, c. 13. sess. 25.
in c. Ad extirpandas, num. 35. & seqq. de Pres-
byter. 318
- 9 Nepotes an comprehendantur filiorum appella-
tione, ibidem num. 36. 318
- 9 Nepos legitimus ex filio illegitimo an prohibetur
obtinere beneficium autem viuente suo, &
patre, adeo vt in eius fauorem nec aui resig-
nare nec pensio constitui possit, ibidem num. 40.
pag. 319
- 9 Nepos legitimus ex patre illegitimo eo mortuo
non fecidit in potestatem aui, ibid. n. 43. 319
- 9 Nepotes in materia fauorabilis veniant filiorum
appellatione etiam si dispositio loquatur de filijs
ex se natis, ibidem num. 45. 319
- 9 Nepos illegitimus ex filio inidem illegitimo an ex-
cludatur à beneficio aui, ibid. num. 48. 320
- 9 Nepos an possit immediate succedere in beneficio
aui, in cap. Ex transmissa, n. 5. & n. seqq. vique
ad num. 24. de filijs Presbyter. 320
- 9 Referuntur Auctores, & fundamenta prima opi-
onis, ibid. & num. seqq. 320
- 9 Nepotes veniant filiorum appellatione ex proprie-
tate vocabuli, ibid. num. 7. 320
- 9 Contrarium, ibidem, n. 13. & seqq. 320
- 9 Nepos ex filio quantumvis succedere possit immedia-

- te in beneficio aui viuente patre, non tamen eo
mortuo, & cur ibidem, num. 22. 320
- 9 Contrarium, num. 14. 321
- 9 Nepos ex filia potest immediate obtinere benefi-
cium aui, siue mater viuat, siue non, ibidem.
num. 13. 321
- 9 Nepos venit appellatione filiorum ex quadam in-
terpretatione, ibidem n. 17. & 21. 321
- 9 Qui locum non habet in materia odiosa penali,
vel contra ius commune, ibid. num. 20. & seqq.
pag. 321
- 9 Nepos non venit appellatione filiorum, nisi ma-
teria sit fauorabilis, & tanta, vel similis ratio sit
in nepote, & in filio, ibid. num. 22. 321
- 9 Nepos ex fratre an prohibetur immediate succe-
dere in beneficio patris, vel frater fratris, ibid.
num. 24. 321
- 9 Nefcio verbum recipit hanc interpretationem
scilicet ad reuelandum, in c. Falsidicus, num. 48.
de crimin. falsi. 320
- 9 Necessitas Concilij authoritas, & preeminencia que
in cap. Furemter, num. 3. de Sum. Trin. & 6d. ca-
thol. 2
- 9 Miraculum in Nicena Synodo, ibid. n. 6. 3
- 9 Ex Nihil nihil producit, in cap. Nos quidem,
num. 55. de testament. 316
- 9 Nihil potest operari antequam incipiat esse, in cap.
Quia ingredientibus, num. 9. de testam. 315
- 9 Nihil dictio quicumque quantitatem excludit, c.
Nauiganti, num. 16. de Vfur. 196
- 9 Nihil generat seipsum, in c. Vestra, nu. 75. de Co-
habitat. Cler. & Mulier. 14
- 9 Nihil est proprie tale, quod non sit simpliciter ta-
le, ibidem num. 12. 30
- 9 Quod nihil est supplementum non recipit, ibid.
num. 135. 32
- 9 Nihilus ceteris paribus ignobilis est preferendus, in
c. Lam re, n. 44. de stat. & qual. 244
- 9 Nobilia, & doctus plangiora beneficia consequi
debet, quam ignobilis, & idiota, in c. Episcopus,
num. 13. de preben. 86
- 9 Nobilitas intelligitur non solum generis, sed etiam
moris, in c. Prudentes, num. 4. de
Donat. 301
- 9 Nullo, & non posse in iure equiparantur, in cap.
Quarta, num. 12. de stat. & qual. 149
- 9 Nomen dignitatis non sufficit in rescripto, & stylo
curie, sed requiritur nomen proprium, & cogni-
men, in c. Cum accessissent, num. 4. de Constit.
pag. 145
- 9 Nomina propria ad beneplacitum imponantur, in
cap. Cum secundum, num. 15. de preben. 110
- 9 Nomen debet esse consequens rei, in c. Ad audien-
tiam, si secundo, num. 11. de rescript. 243
- 9 Nominum diueritas non semper arguit diuersita-
tem in substantia, in c. Ad hec, n. 13. de preben.
pag. 104
- 9 Nomina propria in rescriptis an, & quando exponi
possint abbreviate per primam litteram, in cap.
Cum M. num. 15. de Constit. 158
- 9 Nomina debent esse consequentia rebus, in cap.
Odoardus, num. 43. de solut. 297
- 9 Nominis proprii expressio in materia dignitatem
conferente non restringit dispositionem ad
personam, in c. Cum ex illo, nu. 7. de Translat.
Episcop. 127
- 9 Nominantes indignum sunt priuari pro illa vice,
potestate nominandi, si nominatio sit perfecta,
aliter fecus, in cap. Bonæ memorie, num. 41.
de

- de postul. Prælat. 1280
- 1 Nominatio facta Superiiori tribuit ius nominatio-
nis dependente ad electionem non sit proceden-
dum, ibid. nu. 51. & 78. 1280
- 1 Nominatio, in qua exprimitur consensus de præ-
fenti idem est quod electio, ibid. nu. 52. 1280
- 1 Nominatio quæ fit per unum tantum propriè non
dicitur electio, ibid. num. 67. 1281
- 1 Nominatio fit de pluribus, postulario verò, & elec-
tio de uno tantum, ibid. nu. 68. 1281
- 1 Nominatio fieri potest aeternatiæ, postulatione non,
ibid. nu. 69. 1281
- 1 Nominatus primò censetur dignior, maior, & ma-
gis discretus, ibid. n. 70. 1281
- 1 Nominatio uulium ius tribuit antequam fue-
rit Superiiori presentata, ibidem, num. 78. 1282
- 1 Nominatio quæ fit ante serminalium, non tribuit
ius, ibid. nu. 79. 1282
- 1 Nominatio non tres sunt species, ibid. n. 80. 1282
- 2 ex Nominatione non acquiritur ius nisi nomina-
tio sit solemnitas, in cap. Publicato, num. 10. de
elect. 1280
- 1 Nominantes in serminalio sciatur indignum an
sint priuati pro illa vice possellat eligendi, ibid.
num. 41. 1282
- 6 Nominatio, & tractatus patris super legitimitate
regulariter non nocet tertio, in c. Lator, nu. 18.
Qui filij sint legit. 90
- 6 Fallit primò quoad effectum releuandi possessio-
nem ab onere probandi legitimitatem, ibidem,
num. 19. 90
- 6 Fallit secundò in nominatione facta principaliter
propter se conuincta cum institutione, ibidem,
num. 20. 90
- 6 Fallit tertio si cum tractatu concurrent alia ad-
minicula, ibid. n. 22. 90
- 6 Fallit quarto si tertius, cuius interest, nominatio-
ni, & tractatui acquiescit, ibid. n. 23. 90
- 6 Nominatio patris quando infrat ad veram filij le-
gitimitatem, ibid. n. 24. 91
- 6 Nominatio patris fortissimè dicitur coniectura,
legitimitatis filij, ibid. nu. 30. 93
- 6 Nominatio patris in actu proportionabilis filio le-
gitimè procreato confituit eum in quasi posses-
sione qualitate legitimitatis, ibid. n. 78. 102
- 6 Nominatio sola absque tractatu non probat legiti-
mitatem contra tertium, ibid. num. 83. 104
- 9 Nominatio parentum probat legitimitatem, maxi-
mè si fiat in actu filio legitimo proportiona-
bili, in c. Petrus, nu. 8. Qui filij sint legit. 105
- 6 Nominatio parentum super legitimitate filij non
datur quando tractatus est in contrarium, ma-
ximè si cum tractatu concurrat fama, ibid. n. 12.
& 15. 106
- 6 Etiam si pater nominauerit filium legitimum,
in extremis, eumque heredem instituerit, ibid.
nu. 13. 106
- Nominatio Papæ.
- Vide in ver. Papa quoad intentionem.
- 3 Notabilis idest infamia redditur quis propter de-
lictum, & malos mores, in c. De priore, num. 6 &
num. seq. de appellat. 122
- 6 Notarii communiter creantur iudices ordinarij,
in c. Quoniam, nu. 16. Ne Præ. vic. sua. 100
- 6 Et sunt magistratus inter consentientes, habent-
que iurisdictionem habitam, licet non actu, ibid.
nu. 27. 100
- 4 Et dicuntur iudices Cathularij, ibid. n. 28. 100

- 6 Item faciunt præceptum, & garantigiam, ibid.
num. 29. 100
- 6 Eorumque iurisdictioni prorogari potest de habitu
ad actum, ibid. nu. 30. 100
- 6 Et possunt expedire ea quæ sunt voluntariè iurisdic-
tionis si sibi committantur, ibid. n. 31. 100
- 6 Notario, seu Actuario vendi non possunt fructus
ex iurisdictione pronuntiantes, ibid. nu. 32. 100
- 6 Pandecta, seu taxa mercedum in actibus Nota-
riorum assignanda, ibid. n. 34. 101
- Reliqua in ver. Cancellarius.
- 2 Notarius in causa electionis potest esse laicus, in
c. Quilibet, nu. 19. de elect. 102
- 2 Notarius quoad officium suum sicut est seruus pub-
licus laicorum, ita & Clericorum, ibidem, n.
nu. 20. 102
- 2 Notarius in causa heredis, & in visitatione Capi-
tuli Cathedralis debet esse Clericus, ibidem,
nu. 21. 102
- 2 Notarij duo adhiberi possunt in visitatione San-
demonialium, in cap. Vt iuxta, num. 18. de off.
ordin. 471
- 5 Et quid in alijs visitationibus, ibid. n. 19. 471
- 5 Notarius ipso iure priuatus officio non potest va-
lide instrumenta conficere, in c. Sicut te, nu. 8.
Ne Cler. vel Monach. 424
- 5 Requiritur tamen declaratio super facto, ibidem,
nu. 9. 424
- 5 Notarius est vile officium, ibid. nu. 14. 424
- 5 Notarius cum quis creatur quis debeat iurari,
ibid. nu. 16. & seq. 425
- 5 Notarius requiritur sub pena officij, vt instru-
mentum conficiat: quod si non fecerit est periur-
us, ibid. nu. 17. 425
- 5 Notarius tenetur abbreviarum, seu matricem in
suo Cathulario ponere, ibid. nu. 18. 425
- 5 Notarij an possint creari ab Episcopo, ibidem,
cum 42 428
- 5 Notarij creati à Papa, vel Imperatore possunt offi-
cium exercere per totum orbem, ibidem, n. 43.
& n. 45. 428
- 5 Notarius in suo regno, vel prouincia creare pos-
sunt reges, & Principes non recognoscentes Su-
periores, ibid. nu. 46. 428
- 5 Item Comes, Barones, & alij feudatarij in suis
territorijs, ibid. nu. 47. 428
- 5 Item Vniuersitates, seu Magistratus, ibidem,
nu. 48. 428
- 3 Item quibus Prælati in terris suis iurisdictionis,
ibid. nu. 49. 428
- 5 Notarij creati ab Episcopo in regno Franciæ ap-
pellantur iorati, ibid. nu. 50. 428
- 5 Notarios creandi auctoritas Episcopo tributa,
extra diocesim non extenditur, ibid. num. 51.
& 54. 428
- 5 Notarij non possunt conficere instrumenta extra
territorium constituentis nisi de licentia illius,
ad cuius iurisdictionem declinant, ibidem,
nu. 52. 428
- 5 Conficere tamen intra territorium faciunt ubique
plenam fidem, ibid. num. 53. 428
- 5 Notarios creare est actus voluntariè iurisdictionis,
& in subditos exerceri potest etiam extra ter-
ritorium, ibid. num. 54. 428
- 5 Notarij creati ab Episcopo auctoritate Papæ pos-
sunt officium exercere ubique terrarum, ibid.
num. 55. 428
- 5 Notarius laicus non potest in spiritualibus, & ec-
clesiasticis instrumenta conficere, ibidem,
num. 57.

INDEX RERVM

- num. 57. 428
 5 Contrarium, n. 62. & seq. 428
 5 Notarius quandoque accipitur pro scriptore, ibid. n. 58. 429
 5 Notarius quibilibet minus idoneis aut in officio delinquentibus Episcopi ad tempus, vel in perpetuum prohibere possunt eius officii usum, in spiritualibus, & ecclesiasticis, ibid. n. 64. 429
 5 Notarius Episcopus prohibere non potest exercere officii usum in negotijs, & litibus profanis coram iudice laico in terris Ecclesie, ibidem, n. 66. 429
 5 Potest tamen quoad negotia, & lites locorum piorum a laicis administratorum, ibidem, n. 67. 430
 5 Item quoad contractus personarum ecclesiasticarum super eorum bonis patrimonialibus, ibid. n. 68. 430
 6 Notarius an pro instrumentis conscribendis in collatione ordinis, vel Beneficij, aut pro litteris dimissorijs, seu testimonialibus possit aliquam mercedem accipere, saltem a sponte dantibus, in e. in ordinando, n. 14. & n. seqq. usq. in fin. de simon. 143
 6 Quid si percipiat salarium ex publico, ibid. n. 15. & n. 30. & 27. 143
 6 Et quid si non percipiat, ibid. num. 16. & n. 22 & 27. 143
 6 Et quid si salarium non sit congruum, num. 21. & 29. 143
 6 Et quid in Notario Episcopi, ibidem, num. 18. & 28. 143
 6 Et quid in extraneo, ibid. n. 19. & 23. & 28. 143
 6 Et quid si officium Notarii sit necessarium ad probationem ordinis, ibid. n. 20. & 28. 143
 6 Et quid post Concilium Trid. ibid. n. 27. 143
 6 Notarii Papae possunt mercedem accipere iuxta taxationem factam pro qualibet Bulla, ibidem, num. 17. 143
 6 Notarius accipiendo aliquid sponte oblatum ab Ordinatis, si non ea intentione ab initio ad hoc accessit, simoniam non committit, ibidem n. 14. 144
 6 Preterea si consuetudo vigeat aliquid offerendi, quod pietatem, & devotionem prae se ferat, ibid. num. 25. 144
 6 Notarii, & alii ministri Episcopi abstinere debent ab omnibus exactionibus insolitis, vel immoderatis, ibid. n. 47. 147
 6 Notarius si exigit pro instrumentum ordinationis, seu litteris dimissorijs ultra decimam auri partem committit simoniam, non tamen iure Divino damnatur, ibid. n. 48. 147
 5 Notarius laicus potest electioni interesse, & scribat processum, in e. Massana, n. 6. de elect. 113
 7 Notarii delinquentes, etiam si notorium sit facti transgressi, audiendi non sunt appellantes, in e. Com ex iniuncto, nu. 45. de nou. oper. nunciat. 33
 Notorius Clericus fornicator, &c.
 Vide in vet. *Clericus quoad delicta, & penas.*
 4 Notorie criminose, & communis, vel suspensa a Canone post Concilium Constantense licite communicamus etiam in Divinis, & Sacramentalibus fuit nominatim denunciatus, vel notorii Clericorum percussores, in e. Veltra, n. 19. de Cohabit. Cler. & mulier. 9
 Vide in vet. *Excommunicationis quoad participationem.*
 4 Notarii materiam difficile est, & involuta, ibid. nu. 66. 13
 4 Notorium quid sit, & quod triplex, & quae eius species, ibid. n. 67. 13
 4 Notorium in genere sumptum quid sit, & unde dicatur, ibid. n. 68. & seq. 13
 4 Notorium aliud iuris, aliud facti, aliud praesumptum, ibid. n. 69. 13
 4 Notorium iuris qualiter describatur, ibid. n. 70. & 76. 13
 4 Confessio in iure facta parit notorium, ibidem, num. 71. 13
 4 Aza iudicij facit probationem notoriam dummodo sint publicata, & sit conclusum in causa, aliis secus, ibidem, n. 72. 13
 4 Sententia inducit notorium si sit canonice lata, ibid. n. 73. & 140. 13
 4 Etiam si factum, super quo lata est nullo modo sit probatum, ibid. 74. 13
 4 Notorii facti descriptionis variae, ibid. n. 77. 14
 4 Notorium facti triplex, id est facti permanentis, facti transgressi, & facti interpolati, ibidem, num. 78. 14
 4 Notorium facti permanentis quod dicatur, & eius exempla, ibid. num. 79. 14
 4 Concubinae publicae desertio cadit sub notorio facti permanentis, copula vero sub notorio praesumptionis, nisi extaret soboles, ibidem, num. 80. 14
 4 Vox Praeconi cum sit transitoria in notorium non transit & dictum secus, ibid. n. 81. 14
 4 Notorii facti transgressi exempla, ibid. n. 82. 14
 4 Notorium facti interpolati quod dicatur, & eius exemplum, in d. c. Veltra, num. 13. de Cohabit. Cler. & mulier. 14
 4 Notorium praesumptionis quid sit, ibid. n. 84. 15
 4 Et illius exempla, ibid. n. 85. 15
 4 Notorium praesumptionis sit inducatur quae requiratur, ibid. n. 87. 15
 4 Notorium facti inducatur quod hominem aeterna sit necessaria, ibid. n. 88. & seqq. 15
 4 Decem homines faciunt Parochiam, & testimonium vnius Parochiae facit crimen esse notorium, ibid. n. 89. & 90. & 117. 15
 5 Iudicis arbitrio relinquitur quod homines faciant notorium, ibid. n. 91. 15
 4 Dummodo non sit maior pars viciniarum, neque maiores quam decem, ibid. n. 91. 15
 4 In notoriis an ordo iuris sit servandus, ibidem, num. 94. 15
 4 Citatio in notoriis an, & quando requiratur, ibid. num. 95. 16
 4 Sententia in notoriis an sit necessaria, ibidem, num. 96. 16
 4 Notorium an requiratur probationem, ibidem, num. 97. 16
 4 Quidam notorio facti permanentis, in e. Veltra, num. 98. de Cohabit. Cler. & Mulier. 16
 4 Et quid in notorio iuris, vel praesumptionis, ibid. num. 95. 16
 4 Et quid in notorio facti interpolati, ibid. n. 100. 16
 4 Et quid in notorio facti transgressi, ibidem, num. 101. 17
 4 Notorium per quot testes probetur, ibidem, nu. 102. 17
 4 Appellatio an debeat a sententia lata super notorio, ibid. n. 103. 17
 4 Notorius criminolus non auditur appellans, ibid. nu. 104. 17

ET VERBORVM.

- Notorium, & publicum in quo differant, in c. Non potest, n. 23. de sent. & re iudic. 232
- de Notorio satis est vt constet etiam extraiudicialiter, ibidem n. 25. 232
- Notorium non inficitur ex sola negatione, in c. Si Clericus, n. 5. & seq. de foro compet. 69
- Notorium facti permanentis nulla eget probatione, in cap. Perlatum, num. 42. de ijs quæ vi met. caus. 584
- Index non debet permittere, vt factum, cui notoria obstat exceptio, in iudicium deducatur, in cap. Intelleximus, num. 11. de ordin. cognit. pag. 126
- Verba ipso iure licet non excludant declarationem super facto; tamen secus est si factum sit notorium, in c. Quoad a Prædecessore, num. 68. de Schismat. 235
- Notorium licet non constet Iudici, tamen si verè sit tale, sententia irrevocabiliter tenet, sed ludeat peccat, in c. Cum olim, n. 43. de sent. & re iudicata. 236
- Sententia non est reuocanda si ex post facto constet Iudici factum esse notorium, & absenti nullam defensionem competere, ibidem num. 44. pag. 236
- Notorii dicuntur multi, qui non sunt, & ideo tutius est nullum quantumcumque notorium fore damnandum sine citatione, ibid. n. 46. 236
- Vide in ver. *Citatio*.
- Super notorio potest procedi in absentia partis cognoscendo, sed non exequendo, ibidem n. 47. pag. 236
- Notorium Iudici, vt Iudici ex actis constare debet esse tale in cap. Sacro, num. 37. de sent. excom. pag. 201
- Novale* Quid sit, in cap. Nuper, num. 23. de decim. pag. 405
- Novatio* Privilegii non præsumitur nisi de eo expressè caveatur, in c. Cum contingat, num. 41. de foro compet. 91

Novitatus.

- In Novitiis, & professorijs superior, & familia à quibus constitui, & amoveri possit in c. Relatum, nu. 83. Ne Cler. vel Monach. 422
- Vita communis in novitiis, & professorijs exactè observanda, ibid. num. 84. 422
- Novitatus prorogari non potest à superioribus regularibus ultra annum, nisi ex iusta causa, & ad breve tempus, c. Qui Presbyterum, 122. de Pœnit. & remiss. 115

Novitius, communis.

- Novitius professioni proximus acrius tentatur, in c. Ad nostram, num. 28. de Regular. 30
- Regis Christianissimi infantia de novitijs non recipiendis nisi in Religionibus primæum institutum servantibus, in c. Cum virum, n. 51. de Regular. 57
- Novitij lato sumpto vocabulo Regulares appellantur, in cap. Cum magistrum, nu. 34. de elect. pag. 112
- Novitius non dicitur per solam acceptationem, ante actualem habitus susceptionem, in c. Insinuante, n. 45. Qui Cler. vel vovent. 55
- Fieri debet intra monasterij claustra, in c. Portectum, num. 26. de Regular. 61

- Novitij qui dicantur in cap. Statuimus, num. 6. de Regular. 105
- Novitius non dicitur post susceptum habitum probationis, ibidem n. 42. 109
- Novitij quamvis cum eff. du non sint Religiosi, sunt tamen personæ Ecclesiasticæ, & gaudent privilegio fori, & Canonis, ibidem, n. 45. 109
- Novitius præfici potest Abbatiæ per viam postulationis, vel collationis in c. Quia Ingentibus, num. 27. de testam. 316
- Contrarium, ibidem, num. 36. 316
- Novitatus fieri debet in Religione approbata, aliàs professio est nulla, nullamque inducit obligationem, in cap. Consulti, n. 58. de Regular. pag. 99
- Novitius proficere potest in monasterio vbi commodè vivere acquiri dummodo postea collocetur in alio vbi commodè alii possit, in c. Non amplius, num. 40. de Instit. 318
- Novitij qui tendunt ad professionem, dicuntur Religiosi, licet non sint tales cum effectu, ibid. num. 101. 178
- Non tenentur ad Horas Canonicas, sed ad aliquid indeterminatum, in c. Presbyter, num. 27. de celebr. Missar. 296
- Novitij possunt esse in iudicio absque superioris licentia, in c. Qui Presbyterum, n. 110. de pœnit. & remiss. 114
- Novitij licet recipiunt à monasterio alimenta, & portiones, quæ in eorum locum subrogantur, in c. Cum in magistrum, nu. 16. de elect. 110
- Novitius est de iurisdictione Ecclesiastica, in cap. Cum dilectus, num. 8. de success. ab intest. 357
- Novitij qui sint, ibid. num. 9. & 11. 357
- Novitius contrahit domicilium in loco vbi agitur annuum probationis, in c. Cum inter vos, n. 8. de sent. & re iudicat. 237
- Novitij decedentis canonica portio non deberetur Ecclesiæ cuius erat Parochianus ante ingressum Religionis ibidem n. 9. 237
- Novitius est sub iurisdictione Ecclesiæ, & conveniri debet coram Iudice Ecclesiastico, ibidem num. 11. 237
- Novitium percussus est excommunicatus ibidem num. 12. 237
- Novitij mores pro collatione primæ tonsuræ, & Minorum Ordinum qualiter præcogniti esse debeant, ibid. n. 16. & seq. 238
- Novitius an, & quo respectu Religiosus sit iudicandus, ibidem n. 19. & num. 21. 238
- Decreta S. Congregationis super statu Regularium pro novitijs recipiendis, in cap. Relatum, num. 77. & num. seqq. vsque in fin. Ne Cler. vel Monach. 421
- A Novitijs nihil recipiendum excepto victu, & vestitu tempore probationis, ibid. n. 81. 422
- Novitij post professionem in professorio sunt collocandi, ibidem num. 82. 422

Novitius quoad ætatem.

- Bulla Pij V. de Novitijs non recipiendis nisi post decimum octavum annum an, & quomodo sit temperanda, in cap. Cum virum, num. 47. de Regular. 56
- Ætas nulla est in naturalis præfinita à Concilio Tridentino ad suscipiendum habitum Novitatus, in c. Ad Apostolicam, num. 14. de Regular. pag. 71

INDEX RERV

- 5 Ex quid in mulieribus, ibid. remissus, 71
- 5 Novitius ex voto Religionem ingressus proficere non potest ante annum decimum sextum completum, nec infra annum probationis, in c. Confuli, num. 42. de Regular. 97
- 5 Aetas in Novitij Clericis, & Conuersis quæ, in c. Relatum, n. 80. Ne Cler. vel Monach. 423
- 5 Vnde in vet. *Professio quoad aetatem*, & in vet. *Novitius quoad consensum*, & in vet. *Filia*.
- Novitius quoad annum probationis.*
- 5 Novitius, qui in monasterio exiit, ut aliam Religionem ingrederetur, & in ea duas horas perman- sit, rediens, teneat incipere novum annum probationis, in c. Ad nostram, n. 17. de Regular. pag. 33
- 5 Novitij ex Regula S. Benedicti qualiter sint probandi, in cap. Infinuante, num. 28. Qui Cler. vel novus, 53
- 5 Novitius qui stetit sex menses in monasterio, & postea exiit sine licentia Abbatis, & infra tri- dum ad monasterium rediit, non potest validè proficere post alios sex menses, ibid. n. 31. & seqq. usque ad 39. 53
- 5 Novitius qui peracto probationis anno rediit ad seniam, num. ad monasterium reuersus profice- ri possit sine nouo anno probationis, ibid. n. 31. pag. 53
- 5 Novitius, qui ternos menses in monasterio moratus bis exiit, & reuersus post alios nonem menses professionem emisit, habituq. professio- rum octodecim menses gestauit, non obligatur ex professione expressa, sed ex tacita, ibidem. num. 34. 54
- 5 Novitius non tenetur probare omnes asperitates Religionis in specie, sed satis est ut illas probet in genere, ibidem num. 40. 54
- 5 Novitius qui nunquam ingressus est monasterium, sed extra illud habitum Regularem suscepit post Concilium Tridentinum potest ad professionem admitti, ibidem num. 41. 54
- 5 Novitius, seu approbationis tempus quandoque daret ea veterum Canonum dispositione, variè referuntur sententiæ, in c. Ad Apostolicam, n. 8. & seqq. usque ad n. 13. de Regular. 70
- 5 Novitij ex Regula S. Benedicti probantur per duo- decim menses, ibidem num. 6. 71
- 5 Novitij post Concilium Tridentinum expleto an- no probationis aut ad professionem sunt admittendi, aut in monasterio cunctandi, ibidem num. 7. pag. 71
- 5 Novitius ob defectum statuti, vel aliis ad profiten- dum inhabilis elapso anno eijs nō debet in mo- nasterio, sed expellari potest quousque sit habi- lis ad profendum, ibid. num. 13. & seq. 71
- 5 Novitij in Religione Societatis Iesu probantur biennio, ibidem num. 15. 71
- 5 Novitij Ordinis S. Dominici in articulo mortis proficere possunt ante annum probationis ad ef- fectum lucrandi indulgentias, & gratias spiri- tuales ex indulto Pij V. ibidem num. 32. 73
- 5 Ex quid post Bullam Gregorij XIII. in tanta, ibid. num. 31. 73
- 5 Novitius qui post annum probationis exiit in mo- nasterio, inde ad triennium reuersus, potest sta- tim proficere, nisi Religionis, aut personæ con- ditio sit immutata, ibid. num. 43. & 63. 74
- 5 Novitius non exigitur ubi professio non est ne- cessaria, ibid. num. 46. 75
- 5 Novitius ex voto Religionem ingressus proficere non potest ante annum decimum sextum com- pletum, nec infra annum probationis, in c. Con- sul, num. 42. de Regular. 97
- 5 Novitius, qui transacto anno exiit in Religionem, ad eam reuersus, potest illico proficere, nisi Re- ligious, aut personæ conditio sit immutata, in cap. Qui Presbyterum, num. 116. de pœnit. & remiss. 115
- 5 Idem in puella, quæ finito tempore Novitatus exiit in monasterio sine licentia Ordinarij, ibi- dem, num. 117. 115
- 5 Novitius finito anno probationis arctari non po- test à Superioribus ad alium annum Novitatus rependum, ibidem num. 121. 115
- 5 Maxime sub pena nullitatis, ibidem num. 122. & 124. 115
- 5 Dispensatur cum muliere, cuius viæ Sacros Ordi- nis suscepit ut statim proficere possit cum in ha- bitu laicali quiddecim menses in monasterio ste- terit, in cap. Ad Apostolicam, num. 27. de Re- gular. 73
- 5 Novitius contrahit domicilium in loco ubi agit annum probationis, in c. Cum inter vos, n. 8. de sent. & re iudic. 137
- Novitius in consensibus designatus.*
- 5 Clementis VIII. decreta de Novitij non reci- piendis nisi in Conuentibus designatis expen- duntur, in c. Cum virum, num. 49. de Regular. pag. 56
- 5 Referuntur, in c. Infinuante, num. 43. Qui Cler. vel vovet. 55
- 5 Expenduntur, ibid. num. 51. & seqq. 55
- 5 Acceptatio ad Religionem facta extra Conue- ntum designatum sine habito traditione an sit contra Decretum Clementis VIII. ibid. n. 44. 55
- 5 Novitius propriè non dicitur per solam acceptio- nem ante actualem habitus susceptionem, ibidem num. 45. 55
- 5 Novitij receptio extra locum ad recipiendos no- vitios nomine Conuentus designati an sit nulla ibidem num. 46. 55
- 5 Novitius receptus extra locum non designatum, nomine tamen Conuentus designati ad recipi- dos novitios à quo tempore incipiat annum probationis, ibidem num. 48. 56
- 5 Novitius quid agere debeat ut recipi possit in fi- lium conuentus ad recipiendos novitios non designati, ibidem num. 55. 57
- 5 Conuentus à Congregatione super statu Regula- rijs designati pro novitiis, & professorijs, in c. Relatum, nu. 77. Ne Cler. vel Monach. 411
- Novitij quoad discessum.*
- 5 Novitius volens discedere à monasterio, non potest inquietari pro expensis, in c. Si quis, num. 76. de Regular. 18
- 5 Novitius ex voto Religionem ingressus si infra an- num sine illa causa recedat, peccat mortaliter, sed sponte ingressus, peccat venialiter, in c. Por- rectum, num. 71. de Regular. 66
- 5 Contrarium, ibidem num. 72. 66
- 5 Novitius infra annum probationis liberè dedit ad seculum, nisi professione fecerit tacitam, vel expressam, vel appareat cum voluisse vitam mu- tare,

ET VERBORVM.

- tare, c. Statutus, no. 1. de Regular. 105
- 5 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem, 105
- 5 Nouitius recedens in Monasterio absque licentia, 105
- Abbas non potest dici fugitiuus, ibid. num. 4. pag. 105
- 5 Nouitius quibus casibus prohibeatur de iure communi de Monasterio exire, ibid. num. 5. 105
- 5 Nouitius ad seculum rediens ante professionem, an recipere bona, que Monasterio, vel alij donauit, ibid. no. 11. & seqq. vique in fin. 107
- 5 Quid si fuerit protestatus quod in monasterium intrabat animo probandi Regulam, ibidem, no. 12. 107
- 5 Et quid si nullam fecerit protestationem, ibid. no. 15. 107
- 5 Et quid si donauerit expressa causa propter professionem, ibid. no. 31. 107
- 5 Et quid si nullam causam expresserit, ibidem, no. 32. 107
- 5 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem, no. 34. & seqq. 107
- 5 Nouitio ante professionem abeunti omnia sunt restituenda que sua erant, ibid. num. 50. 110
- 5 Nouitius ad seculum rediens non debet viuere seculariter, id est dissolutè, in c. Conualti, no. 8. de Regular. 91
- 5 Potest tamen vestes seculares deferre, & uxorem ducere, ibid. no. 9. 91
- 5 Si tamen vestes, cum quibus intrauit, essent lasciuie, honestum esset ut illas deponeret, ibidem, no. 10. 91
- 5 Qui ad monasterium conuertitur habitum sumendo Nouitij, potest infra annum ad seculum redire, nisi appareat eum voluisse mutare vitam omnino, ibid. no. 1. 90
- 5 Nouitius potest ad aliam Religionem transire, absque Superioris licentia, in c. Licet, n. 40. de Regular. 86
- 5 Nouitius ante habitum professionem susceptum potest libere redire ad seculum, nisi appareat eum voluisse vitam mutare, quod in dubio non presumitur, in c. Coniugatus, no. 4. de Conuul. Coniug. 149
- 5 Nouitij actus perfectè gesti non resoluantur per egressum Religionis, in c. Cum inter vos, no. 10. de fuit, & reiudicat. 138

Nouitius quoad examen, & explorationem voluntatis.

- 5 Nouitius an de cetero fiat examiandus ab Ordinariis locorum ad prescriptum Decreti Clementis VIII. in cap. Ne Religiosi, num. 58. de Regular. 110
- 5 Nouitii non sunt ad hoc litem recipiendi nisi facta diligenti perquisitione de illorum natalibus, moribus, & vita ante acta, in cap. Apostolicam, no. 12. de Regular. 71
- 5 Nouitii ex decreto Clementis VIII. olim recipi non poterant sine approbatione Episcopi Diocesani, hodie secus, in c. Porrectum, num. 33. de Regular. 62
- 5 Tridentinum Concilium, c. 17. sess. 15. de Regular. expenditur, in c. Cum virum, n. 10. & seqq. de Regular. 51
- 5 Voluntatis exploratio si puella sit maior 12. annis ex Concilio Trid. facienda est tam ante habitus suspensionem, quam ante professionem. :

- An autem miude ante professionem tantum, & cur, ibid. num. 11. 51
- 5 Michaelis Medina testimonium, qui Concilio Tridentino interfuit, circa decretum, cap. 17. sess. 15. de Regular. ibid. n. 12. 53
- 5 Voluntas impuberum qui Religionis habitum suscepit de iure communi explorari non debet, nisi post pubertatem, ibid. no. 13. 53
- 5 Episcopus si velit, potest bis explorare voluntatem puella, que ante duodecimum annum habitum Regularem suscepit, ibid. num. 15. 52
- Vide in ver. *Puella*, & in ver. *Nouitius quoad aliam*.
- 5 Examen Nouitiorum, in cap. Relatum, num. 79. Ne Cler. vel Monach. 433

Nouitius à quo recipiendus.

- 5 Prelati immediati Conuentuum ex communi obsequantia Religionum possunt Nouitios recipere, in c. Porrectum, no. 35. de Regular. 63
- 5 Nouitios quis possit recipere in Ordine fratrum Minorum S. Francisci, ibid. num. 36. 62
- 5 Et quid in Ordine Predicatorum, Eremitarum S. Augustini, & Carmelitarum, ibidem, num. 37. 62
- 5 Nouitij à quibus, & qua forma sint recipiendi ex Bulla, & Declarationibus Sixti V. ibid. no. 38. pag. 61
- Vide in ver. *Professio*, *consensus profutentis*, & *recipientis*.

Nouitius quoad renunciationem.

- 5 Nouitiorum renunciationibus necesse est adhiberi solemnitate à statuto laicorum requisitam, in cap. Statutus, no. 45. ver. Hinc S. Congregatio Regular. 109
- 5 Nouitius non potest in ingressu aliquid donare Monasterio etiam si sit iuratus, & non habeat parentes, ibid. num. 56. 111
- 5 Nouitius non prohibetur dare pecuniam Monasterio in rationem census super monasterij bonis per moniale conuertendum in dotem illius post professionem emissam, ibid. n. 57. 111
- 5 Nouitius potest licite exhortari, ut bona sua donet monasterio, in c. In presentia, num. 10. de probat. 168
- 5 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem, no. 10. 168
- 5 Potest in sua professione precipere ut aliquid ex bonis eius expendatur maximè in pios vias, aut ne quid alienetur, ibid. n. 13. 169
- 5 Nouitius in Religione Fratrum Minorum potest de bonis suis libere disponere, ibid. n. 49. 173
- 5 Seruata tamen forma à Concilio Tridentino prescripta si disposuerit inter viuos, secus si in ultima voluntate, ibid. num. 50. 173
- 5 Nouitius ad seculum rediens ante professionem aut recipere bona, que monasterio, vel alij donauit, l. in c. Statutus, no. 12. & seqq. vique in fin. de Regular. 107
- Vide in ver. *Nouitius quoad discessum*.
- 4 Monasterio an liceat durante anno probationis apprehendere possessionem bonorum sibi à Nouitio donatorum infra duos menses ante professionem, & cum licentia Episcopi, in c. Statutus, num. 47. & seqq. vique in fin. de Regular. pag. 110

INDEX R E R V M

- 5 Monasterio nihil tribuendi est, vel accipiendum ante professionem ex bonis Nouitij, vel Parentum, aut Consanguineorum sub pena anathematis, ibid. n. 49. & 58. 110
- 5 Donans bona sua in ingressu monasterij illa recuperat si exeat ante professionem, in c. Statutum, nu. 29. de regular. 108
- 5 Oblationi bonorum inest tacita conditio si ingreditur in religione perseverat, ibid. nu. 30. 108
- 5 Donans, ex causa ingressus in Monasterium, si non intret, recuperat bona donata, non obstante iuramento, ibid. nu. 31. 108
- 5 Donatio facta monasterio in ipsa die ingressus licet non sit nulla ipso iure, tamen reuocari debet si professio non teneat, ibid. nu. 32. 108
- 5 Donatio facta monasterio simpliciter, & absque ulla causa reuocari non potest, nu. 33. 108
- 5 Donatio, seu renunciatio bonorum facta a nouitio etiam cum iuramento post Concilium Tridentinum non valet nisi fiat cum licentia Episcopi, vel eius Vicarij, & intra duos menses ante professionem, ibid. nu. 34. 108
- 5 Nec alijs effectum sortitur, nisi professione sequuta, & in hoc sublati sunt veterum Doctorum distinctiones, num. 35. 108
- 5 Bona monasterio donata retineri non possunt nouitio exeunte, aut decedente ante professionem, ibid. nu. 36. 108
- 5 Donationes, seu renunciaciones factae ante susceptum habitum probationis an comprehendantur in decreto Concilij Tridentini, in c. 16. sess. 25. de regular. ibid. num. 40. & seq. vsq. ad nu. 49. 109
- 5 Dominium rei donatae transit in ecclesiam, vel monasterium etiam sine aequali traditione, ibid. nu. 48. 110
- 4 Nouitius an possit in ipso met ingressu donare se ipsum, & omnia bona sua Religioni, in c. Cum dilectus, nu. 4. & seqq. vsq. in fin. de success. ab intestat. 357
- 4 Nouitij transientes ad statum Oblatorum non prohibentur bona sua monasterio offerre, ibid. nu. 16. 358
- 4 Nouitius offerens perpetuo, se & bona sua monasterio censetur renunciare nouitiatui, ibid. n. 17. pag. 359
- 3 Dimissio beneficij, quam facit Nouitius non sortitur effectum, nisi post professionem, in c. Non sine, n. 41. de Arbitr. 601
- Vide in ver. *Monasterium quoad successionem.*
- Nouitius quoad tacitam professionem.*
- 4 Nouitius per annum deferens habitum indistinctissimè ad saeculum redire non potest, in c. Quia ingreditibus, nu. 41. de testam. 318
- 4 Nisi huiusmodi habitum susceperit ante annos discretionis, ibid. num. 46. 318
- 4 Et quid si deferat habitum Nouitiorum distinctum ab habitu professorum, ibidem, num. 42. & 51. 318
- 4 Et quid si habitum professionis assumpserit, ibid. nu. 43. & 49. 318
- 4 Nouitius, qui ante aetatem professionis suscepit habitum indistinctum non fit professor nisi illum deferat per annum post legitimam aetatem, ibid. n. 44. 319
- 4 Aut ingrat se in agibus professorum, vel habens professionis suscipiat, ibid. nu. 45. 319

- 4 Nouitius fit tacite professor si elapso anno (s) agibus professorum immisceat, quamvis deferat habitum patenter distinctum ab habitu professorum, ibid. nu. 51. 319
- 5 Nouitius qui per annum gestauit habitum probationis, & postea proposuit absolute vitam, mutare, an censetur tacite professor, in c. Celsi, nu. 43. de regular. 97
- 5 Nouitius, qui sponte se ingerit agibus Professorum, per hoc censetur tacite profiteri, in c. Vidua, n. 1. de regular. 21
- 3 Declaratur, ibid. num. 27. vsq. in fin. 28
- 5 Nouitius qui se scienter immisceat agibus de iure consuetudine, vel statuto ad solos professos spectantibus est professor si sponte id faciat, etiam si aptus, & triuè perseueret, ibid. num. 10. & 38. 11
- 5 Nouitius quamvis interessendo electionibus efficiatur tacite professor, tamen vox eius non valet, & cur, ibid. num. 22. 23
- 5 Nouitius per delationem annalem habitus indistincti censetur tacite professor praesumptione iuris, & de iure nisi aliter fuerit protestatus, in c. Coniugatus, n. 5. de Conuers. Coniugat. 149
- 5 Nouitius aduersus tacitam auersionem potest sibi cauere per protestationem praecedentem, in c. Ad Apostolicam, n. 11. de regular. 71
- 4 Nouum dicitur cuius facies immutatur, in c. N6 amplius, nu. 57. de institut. 210
- 6 Nudetur verbum aequipollet verbo spoliatur, in c. Ad abolendam, nu. 30. de Haereticis, 213
- 4 Episcopus an, & quomodo possit loca nullius diocesis visitare, & illorum personis ordines conferre, ac dimissorias concedere, in c. Nullus, n. 10. & seq. vsq. in fin. de Paroch. 378
- 4 Nullius diocesis loca origine privilegio, praescriptione, ibid. nu. 12. 378
- 4 Nullius diocesis locorum origo, ibid. nu. 16. 378
- 4 Nullius diocesis loca privilegio, ibid. nu. 18. 379
- 4 Territorij dismembratio cum omnimoda iurisdictione in Clerum, & populum excluso Episcopo facit locum nullius diocesis, ibidem, num. 20. pag. 379
- 4 Nullus diocesis loca aut sunt intra fines alius diocesis, aut extra, ibid. num. 21. 379
- 4 Nullius diocesis status praescriptione, ibid. nu. 22. pag. 379
- 4 Visitatio locorum nullius diocesis fieri non potest ab Episcopo in tribus casibus, ibidem, num. 40. 381
- 4 Pij V. decretum circa visitationem ecclesiarum curatarum in locis ubi regulares exercent vtrunque iurisdictionem non extenditur ad loca nullius diocesis, ibid. nu. 43. & 47. 381
- 5 Nullius diocesis status non constituitur nisi procedatur per viam dismembrationis territorij, in c. Cum dilectus, n. 21. de relig. domib. 218
- 5 Praetatus inferior non constituitur in statu nullius diocesis, nisi habeat in loco omnimodam iurisdictionem episcopalem, vel quasi, excluso Episcopo, ibid. n. 26. 218
- 5 Et fit liberatus etiam à iure reuerentiali, nu. 27. pag. 218
- 3 Iurisdigio quasi Episcopalis omnimoda priuatiue ad Episcopum constituit inferiorem veluti in propria Diocesi, in c. Cum contingat, nu. 37. de foro compet. 90
- Vide in ver. *Exempti*, & in ver. *Visitatio Locorum*, &c.

- 3 *Nullitas solus ex defectu citationis iurisdic-
tio nis, & mandati in Vrbe, & in statu ecclesiastico
iudicis debet attendere, & alijs reiectis ad cau-
saram expeditionem procedere, in a. nomine
Dionisi, n. 47. de testib.* 188
- 5 *Nullus est dictio iurisdictionis negativa quae restri-
ctionem non patitur, in c. Mela, nom. 85. n. 2.* 400
- 4 *Nullus est verbum valuerat negativa, in c. Nul-
li, n. 2. de Reb. Eccles. non alienan.* 173
- 7 *Nullatenus dictio importat nullitatem a quo ipso
iure, in c. Qui Presbyterum, nom. 82. deponit.
& remiss. & habet vim Decreti irritantis, ibid.
nom. 83.* 113
- 3 *Numerus praebandarum astringatur per receptionem
Canonicoz ultra numerum, & per so-
per ex crescentiam fructuum, in cap. Cum M.
nu. 50. de Constitut.* 156
- Numerus in monasterijs constituendus.

Vide in ver. *Monasterium quoad proficiendum
numeri.*

- 3 Numerus effignatus vocalium reducitur in c. Quia
propter, §. Illud autem, nom. 9. de cl. &.

Nunciatio noui operis.

- 7 Aedificans post nunciationem noui operis non
sufficit, vt patientiam praestet opera demolien-
di, sed aedificium eius sumptibus est demolien-
dum, in cap. Cum ex interdicto, nom. 2. de noui
operis nunciatur. 30
- 7 Et quid si nunciatio facta fuerit praedecessori aedi-
ficantis, ibid. nom. 3. & seqq. 30
- 7 Interdictum demolitorium noui operis datur
haeredi, & in haereditatem etiam post annum, ibid.
nom. 4. 30
- 7 Et transit in singularem successorem etiam digni-
tatis, ibidem nom. 5. & 2. 30
- 7 Datur tamen ad patientiam, sed non ad impen-
sam, ibidem nom. 6. 30
- 7 Nisi successor ratum habeat aedificium ceptum, vel
auctoret, ibidem nom. 7. 30
- Vide in ver. *Ecclesia quoad aedificationem, &c.*
- 3 *Nuntius, & Procurator in quibus differant, in
c. Cum dilectus, nu. 2. de leg. domib.* 216
- 3 Nuncios simplex non admittitur ad agendum, vel
defendendum, n. 3. 216
- 5 Nuncius est veluti organum, & pica domini sui, ibi-
dem nom. 6. 216
- 5 Et confert verba in personam domini, eique ac-
quiri directè, ibidem nom. 7. 216
- 3 Nuncius Principis non creditur sine iurisdictione, & alio-
rum bona capientibus potest resisti de facto, in c.
Cum in iure, nom. 33. de Offic. delegat. 407
- 3 Nuncio, & alij destinatio ad aliquid non creditur,
nisi doceat se habere potestatem ab eo, qui po-
test dare, ibidem nom. 42. 407
- 6 *Nuptiae vocè dictae, in cap. Nauiganti, nom. 70. de
Vir.* 104
- 3 *Nuptiarum solemnitates quibus temporibus iure
veteri prohibentur, in c. Capellanus, nom. 4.
de ser.* 113
- 3 Et quibus iure nouissimo Concilij Tridentini, ibi-
dem nom. 5. 113
- 3 *Nuptiarum benedictiones fieri non possunt tempo-
ribus ab ecclesia interdictis, & est culpa mor-
talis huius precepto contrarietate, ibidem nom. 6.
pag.* 113
- 3 Item prohibentur his temporibus nuptialia con-

- nitia, ibidem nom. 7. & 11. 113
- 3 Item translationes vxoris ad domum viri etiam si
sint priuatum, ac sine solemnitate, ibidem, n. 10.
pag. 113
- 3 Item carnalis copula, nom. 11. 113
- 3 *Nuptiarum solemnitate cur certis temporibus sint
prohiberi, ibidem nom. 9.* 113
- 3 *Tolerant Concilij decretum prohibens carnalem
communionem, & alias nuptiarum solemnita-
tes temporibus ab Ecclesia interdictis referunt,
ibidem nom. 11.* 114
- 6 *Nuptiae secunda cur non sint benedicenda, in c. Vir-
gine, nom. 3. & 5. de secun. nupt.* 109
- 6 *Natus sunt maioris potentiae in fari valentibus,
quàm in mortis, in c. Tux fraternitati, nom. 18.
de sponsal.* 10

O

- 3 *Obedientia, id est prioratus, vel administratio Ec-
clesiae, in c. Monachi, nom. 38. de statu Monach.* 169
- 3 *Obedientia id est prioratus, vel officium certam
habes administrationem, in c. Cum ad Monaste-
rium, n. 27. de statu Monach.* 192
- 3 *Obedientiam manuales Presbyteri, & simplices
Clerici tenentur Praeulo suo, & successoribus
exhibere, in cap. His quae, nom. 3. de maior. &
obed.* 503
- 3 *Declaratur, ibidem n. 7.* 503
- 3 *Et quae dicatur obedientia manualis, ibidem
nom. 4.* 503
- 3 *Obedientia, reuerentia, & honorificentia an, & in
quibus differant, ibidem nom. 8.* 504
- 4 *Oblationum, & oblationum appellatione veniunt
etiam decimae, in c. Cum contingat, nom. 41.
de decim.* 327
- 4 *Oblationes factae imagini alicuius Sancti depictae
in pariete extra Parochialem, sed infra limites
Parochiae cui debeantur, in c. Pastoralis, nu. 4.
de his quae ad Praeul.* 264
- 4 *Oblationes factae vbiuis locorum infra limites Pa-
rochiae debeantur Parocho, ibid. n. 16.* 265
- 4 *Amplius sex modis, ibidem a num. 19. vsque ad
num. 29. & declarantur quinque a num. 29.
vsque in fin.* 265
- 4 *Constituendo vt oblationes factae imagini alicuius
Sancti debeantur laico domino muri vbi depi-
cta est illa imago, non valent, ibid. n. 19.* 265
- 4 *Etiam respectu administrationis, ibid. n. 20.* 265
- 4 *Patitur, nom. 21. & 22.* 265
- 4 *Oblationes res spirituales sunt quarum ialeus non
est capax, ibid. n. 20. & 23. & 29.* 265
- 4 *Confraternitates laicorum ea consuetudine pos-
sunt recipere oblationes dummodo nil sibi ap-
plicent, sed in pios vsus totum conuertant, ibid.
nom. 12.* 265
- 4 *Laico domino muri vbi facta imago depicta est
non potest Episcopus concedere vt oblationes
dispenset ad libitum suum, ibid. n. 23.* 265
- 4 *Oblationes factae sacrae imagini existentis in Capella,
sen oratorio infra limites Parochiae debentur
Parocho non autem Capellano ibi instituto, ibi-
dem nom. 24.* 265
- 4 *Idem si fiant ad altare in Capella alicuius Eccle-
siae, ibidem n. 25.* 266
- 4 *Oblationes, quae sunt 5. Imagini existentis in Ca-
thedrali non querrantur Episcopo, sed Archiep-
iscopo*

- sbytero curam animarum ibi exercenti, ibid. num. 26. 266
- 4 Oblationes factæ Presbytero celebranti sunt Redoris Ecclesiæ, non autem Presbyteri, ibidem num. 27. 266
- 4 Nisi sit Episcopus qui Missam celebrat in Ecclesia Parochiali, ibidem num. 28. 266
- 4 Oblationes cedunt Parocho in dubio tantum. Secus si appareat factæ alterius contemplatione, vel in alium vsum finit destinatæ ex pia intentione offerentium, ibidem n. 29. 266
- 4 Oblationem administrationis spectat ad Parochum, non ut sibi applicet, sed ut dispenset in vsum ab offerentibus præscriptos, ibid. n. 30. 266
- 4 Oblationes an, & quomodo à Parochia sint diuidentæ, ibidem n. 31. 267
- 4 Oblationes quaruntur Episcopo si locus ubi deplacata est religiosa imago non sit intra fines alicuius Parochiæ, ibidem num. 32. 267
- 4 Canonica portio an de oblationibus Episcopo debeatur, ibidem n. 33. 267
- 4 Oblationes quæ fiunt in Ecclesijs Regularium quaruntur Monasterio pro Monachis ibi seruientibus, ibid. num. 34. 267
- 4 Consecrando ut oblationes non debeantur Parochiali, sed alteri Ecclesiæ, vel personæ ecclesiasticæ valida est, ibidem n. 36. 267
- 4 Oblationes factæ nonis Sacerdotibus non celebrant primas Missas quaruntur ipsis, & non Parocho, ibidem num. 37. 267
- 4 Mens offerentium recipit interpretationem à Consuetudine, ibidem num. 38. 267
- 4 Sacerdotes noui non prohibentur primas Missas decantare, & in illis post offertorium in medio altaris ad populum se conuertere, & oblationes accipere à sponte dantibus, sed perambulationes per Ecclesiam, & extensiones prohibeantur, ibidem num. 39. 267
- 4 Parochi diebus festis possunt post offertorium in medio altaris vertere se ad Populum, & inuadendo ad oblationes manipulum, vel aliud offerentibus præbere deosculandum, sed alijs Sacerdotibus hoc non licet, ibidem n. 40. 267
- 4 Parochi statim consuetudine possunt recedere ab altari post offertorium, & ad finimum locum Ecclesiæ accedere ad recipiendas mulierum oblationes, ibidem num. 41. 268
- 4 Oblationes an possint laicis locari, aut vendi, ibid. num. 42. 268
- 4 Laici non licet de altari immediate oblationes accipere, ibid. num. 43. 268
- 4 Oblationes quæ sunt in imagini alicuius Sancti deplacatæ in pariete extra Parochialem Ecclesiam cui debeantur, in c. Quoniam, n. 4. de decim. 188
- Vide in ver. *Laici quoad decimas.*
- 7 Oblati alicuius religionis an sint indicandi persone ecclesiasticæ adeo ut à foro seculari, & regularibus tam quoad personas, quàm quoad bona, debeant esse immunes, in c. Ut privilegium n. 1. & seq. vique in fin. de privileg. & prescriptis, n. 26. vers. Ex his sequitur. 76
- 7 Et quatenus sint immunes an eorum exemptio extendatur etiam ad conjugatos, ibidem n. 27. pag. 76
- 7 Et an exemptio à foro seculari suffragetur pro delictis ante oblationem commissis, ibidem n. 33. pag. 76
- 7 Et an oblatus careat requisitis Concilij Tridentini in cap. 21. sess. 24. subius Episcopo tam in
- 7 Spiritualibus, quàm temporalibus, ibidem num. 34. 76
- 7 Et an subint cumulariue, vel priuatiue ad Superiores religionis cui sunt oblatus, ib. n. 36. 76
- 7 Oblati assument privilegia religionis, cui oblatus sunt, ibidem n. 2. Declaratur, o. 4. & seqq. 77
- 7 Oblati quales esse debeant ut privilegia possint, ibidem num. 4. & n. 12. 77
- 7 Oblati sunt serui Monasterij, ibid. n. 6. 77
- 7 Oblati acquirunt Monasterio, non sibi, ibidem pag. 77
- 7 Oblatus plene non dicitur qui sibi vsum fructum retinuit, licet gaudeat privilegio separationis tempore interdicti, ibid. n. 7. 77
- 7 Oblatus plene non dicitur offerens se, ac bona præsentia, ibidem num. 8. 77
- 7 Oblatio plena quid requiratur, num. 9. 77
- 7 Oblati promittunt obedientiam licet non monachalem, ibid. num. 10. 77
- 7 Oblatus renunciat proprio, & amittit testamenti factionem, ibidem. 77
- 7 Bona oblata etiam sine persona efficiuntur ecclesiastica, ibidem num. 12. 77
- 7 Offerens bona sine persona non efficitur persona ecclesiastica, ibidem num. 13. 77
- 7 Offerens se aut simpliciter, aut sine bonis, aut cum reservatione bonorum non est persona ecclesiastica, ibidem num. 14. 77
- 7 Oblatio censetur celebrata iuxta ecclesiæ statum, vel consuetudinem, ibidem num. 15. 77
- 7 Offerens se simpliciter non censetur obtulisse bona, ibidem num. 17. 78
- 7 Offerens se, & maiorem partem bonorum non dicitur persona ecclesiastica, ibidem n. 18. 78
- 7 Oblatus non dicitur is, cui pars bonorum oblatorum in emphyteusim conceditur, ibidem n. 20. pag. 78
- 7 Conclusiones circa oblatus, nu. 21. 78
- 7 Oblatio non excludit ex detentione, vel vtilitate rei oblatæ permissum superiore, ibidem num. 22. 78
- 7 Oblatio an habuit mutationem requirit, & qualem, num. 23. & 25. 78
- 7 Oblatio an requiratur ut seculum relinquatur, ibid. num. 25. 78
- 7 Oblati plene an gaudeant privilegijs si ante, vel post oblationem matrimonium contraxerint, ibidem num. 28. 79
- 7 Oblatus coniugatus gaudet omnibus privilegijs persone ecclesiasticæ, ibidem num. 32. 79
- 7 Oblati post delictum commissum an, & quando subint foro seculari, ibidem n. 33. 79
- 7 Episcopi iurisdicchio in Oblatos respicit spiritualium tantum, ibidem num. 34. 80
- 7 Oblatus non habentes requisita an eximantur iurisdictione Diocesani, ibidem n. 36. 80
- 7 Concilium Tridentinum quid statuerit circa Oblatos præter ius commune, nu. 37. 80
- 7 Episcopi iurisdicchio in Oblatos an sit cumularia, ibidem n. 38. 80
- 7 Oblatio patetum de impubere an se habeat ad proficiendum, sicut sponsalia ad matrimonium, in c. Si quis, num. 14. de regular. 9
- 7 Oblatus religioni potest quandoque exire post pubertatem nisi expellat, vel tacite professione emiserit, ibidem nu. 16. 10
- 7 Oblati alicuius religionis an sint de foro Ecclesiæ, in cap. Nullus, num. 48. de foro compet. 58
- 7 Offerens simpliciter se, & sua Ecclesiæ Regulari ceditur

ET VERBORUM.

1. setur obtulisse etiam futura, in c. In presentia, 168
2. Officium se, & sua religioni sine ingressu non dicatur mortuus mundo, imo potest matrimonium contrahere, ibid. nu. 7. 168
3. Officium se religioni simpliciter non renunciat propriis, nisi professionem emittat, ibidem, num. 8. 168
4. Oblationem persona, & honorum potest monasterium recipere, etiam iuramento firmatam, ibid. num. 9. 168
5. Clericus bona à se collata Ecclesie in qua est beneficiatus, asserere potest, & fecam in monasterium transire, in c. Ex transmissa, num. 10. de Renunciat. 144
6. Oblatio probatur per unum testem de veritate, & per confessionem etiam incidenter factam, in c. Cum dictus, nu. 3. de successor. ab intestat. 157
7. Oblati, seu donati qui proprie dicantur, ibidem, nu. 10. 157
8. Et in quo differant à Conuersis, ibid. nu. 13. 158
9. Oblati comprehenduntur in c. 16, sess. 13, de regular. ibid. nu. 14. & seqq. 158
10. Oblati non gaudent privilegijs religionis, nisi ex toto sint translati, in c. Cum & plantare, nu. 8. de Privileg. 43
11. Oblati sunt sui iuris, proprium habeant, & matrimonium contrahunt, in c. Non est sobis, n. 17. de Regular. 17
12. Oblati censentur Ecclesie, vel monasterio se obtulisse sub tacita conditione, nisi ad arctiorem regulam transire voluerint, ibid. n. 18. 17
13. Oblatus qui se, & sua bona obtulit Ecclesie seculari, potest bona illa secum ad aliam Ecclesiam, vel monasterium transire, ibid. nu. 10. 17
14. Obligatio ad Religionem in genere an dirimat matrimonium postea contractum, in c. Perlarum, nu. 34. de ijs que vi met. caus. 183
15. Obligatio nunquam inducit ubi consistat de mente legis obligare nolentia, in cap. Explicari, num. 10. de obseru. leion. 350
16. Obligatio semel extincta in perpetuum non renouatur, in c. Quoniam, n. 18. de inrepar. 138
17. Obligatio Episcopali ordinantis Clericum sine titulo oritur ex contractu, vel quasi, & ideo transit ad heredem, in c. Cum secundum, num. 37. de preben. 113
18. Obligatio que contrahitur ex ordinatione sine titulo an sit realis, vel personalis, ibid. num. 40. pag. 113
19. Obligatio ad perseverandum in Religione vnde oritur, in c. Siquis, num. 1. 68, & 73. de Regular. 10
20. Obligatio naturalis oritur ex contractu etiam, nullo ex defectu solemnitate, ibidem, num. 44. pag. 13
21. Obligatio naturalis quos effectus producat, ibid. pag. 13
22. Obligatio habetur pro non adimpleta quando impleta non durat sine facto illius, qui adimplere tenetur, in c. Porre dictum, n. 38. de Regular. pag. 64
23. Obligatio naturalis non oritur ex consensu quando lex postea resistit actui, in c. Publicato, n. 31. de elec. 111
24. Idem quando actus peccat in sua forma, ibidem, num. 31. 111
25. Vel quando lex deest actum ipso iure nullum, ibid. num. 33. 111

26. Obligatio ad religionem in genere, quibus modis indicatur, in c. Consulti, nu. 6. & n. 44. & 50. de regular. 90
27. Obligatus ad Religionem in genere per sequestrationem habitus Nouitiorum cum proposito mutandi vitam potest ad laxiorem ordinem pertransire, ibid. nu. 7. & 39. 91
28. Ecclesia non potest obligare quemquam inuitum ad Religionem in genere, ibid. n. 30. 95
29. Obligatio ad religionem in genere per sequestrationem habitus professorum non oritur ex voto simplici, sed ex racia professione, ibid. num. 36. pag. 96
30. Obligatio ad religionem in genere an dirimat matrimonium post contractum, ibid. nu. 45. & seq. pag. 97
31. Obligatio ad religionem in genere non requirit consensum recipientis, ibid. nu. 55. 98
32. Obligatio ad religionem in genere que de iure oritur ex professione emissa in religione non approbata, an sublata fuerit à Concilio Tridentino, ibid. n. 57. & seq. 99
33. Fingens se feminam, & professionem faciens in monasterio monialium obligatur ad religionem in genere, ibid. num. 54. 98
34. Obligatus ex pluribus causis ad idem anmero, semel soluendo liberatur, secus si ad idem in specie, in c. Fratemitatem, nu. 79. de sepulcr. 171
35. Obligatio pascendi in Ecclesia est vnica, & individualis, in c. Cum percussio, n. 16. de Cler. agrotam. pag. 191
36. In obligationibus individualis qui non tenetur, ad totum ad nihil tenetur, ibid. n. 17. 191
37. Obligatio naturalis non oritur ex contractu omnino nullo, in c. Ad audientiam, n. 17. & 34. de spons. & matrim. 3

Obligatio Cameralis.

1. Obligatio Cameralis Practica antiqua fuit abolita per Concilium Tridentinum, & reformationem Pij V. in c. Sacro, nu. 43. de sent. excomm. 303
2. Vide in ver. Auditor Camera.
3. Obligatus ratiocinijs depositio onere, & redditu ratione, ordinari potest, prius vero non, in cap. Magnus, num. 1. & num. 11. & 12. de obligat. ad ratiocin. 340
4. Ratiocinia que sunt, ibidem, nu. 11. 341
5. Obligatus ratiocinijs prohibetur promoueri ad ordines, sed non ad Dignitates, ibid. nu. 12. 341
6. Obligati ratiocinijs prohibentur in aliqua religione ad habitum, & professionem admitti, sed si de facto admittantur professio non est irrita, ibid. num. 13. 342
7. Obligatus iuramento ad librum scribendum, vel aliud seruilem exhibendum an possit religionem ingredi, ibid. num. 16. 343
8. Obligati ratiocinijs quas ob causas prohibentur ordinari, num. 19. 343
9. Administratores bonorum aliteris an, & quibus casibus prohibentur ordinari ante dimissionem officium, & redditu ratiocinia, ibidem, nu. 20. & num. seqq. 343
10. Quid in administratoribus ecclesiasticarum, vel miserabilium personarum, ibid. nu. 23. 343
11. Et quid in administratoribus personarum secularium non miserabilium, ibid. nu. 24. 343
12. Obligatio necessest subiectionem arguit, in

INDEX RERVM

- c. Ex epistolis, num. 6. de probat. 158
- Obsequia quæ debet patrono liberis sunt honoris, & reuerentiæ, in c. Quæ in Ecclesiis, n. 70. de Consecrat. 138
- Observantia longè post fundationem non potest esse interpretatiua æquis fundationis, in c. Conquerente, n. 23. de Cler. non resid. 40
- Observantia subsequens superat omnes alias probationes, & est omnium interpretationum regina, in c. Tug, n. 14. de Cler. non resident. 69
- Obtinere dicitur qui habet ius in re, & legitimè possidet, in c. Episcopus, n. 27. de præbend. 87
- Obtinere idem est quod habere, in c. De rectoribus, num. 17. de Clericis agrotan. 196
- Obtinere quis dicitur quando canonicè possidet, & habet ius in re, ibid. n. 19. 196
- Tamen verificatur etiam in detentatione, ibid. n. 37. vers. Et eo magis. 196
- Obtinendi verbum quid propriè significet, in c. Dilectus, il secundo, num. 15. de Præben. 141
- Obventio verbum est valide latum, & comprehendit decimas, & alios redditus spirituales, & quicquidque sint qualiter, in cap. Pastoralis, c. 18. de his quæ fi. à Prælat. 265
- Ocasio peccandi, ibid. 265
- Vide in ver. Peccatum, ibid. 265
- Occidens litem, vel latronem cum se poterat aliter liberare tenetur agere penitentiam, de qua, in c. Interfeci, de homicid. nu. 1. 250
- Occidens cum qui de iure naturali, vel diuino poterat occidi non peccat, secus si de iure positivo tantum, ibid. n. 8. 251
- Occultum dicitur quod probari non potest, in c. Dilectus, nu. 38. de tempor. ordinat. 201
- Occultum dicitur quod factum est coram paucis, in cap. Quod nobis, nu. 3. de Clauis, de consens. pag. 28
- Occultum propriè quid sit, in c. Vestra, num. 45. & seqq. & n. 121. de Cohabit. Cler. & mulier. 11
- Solius Dei iudicio relinquatur, ibidem, num. 46. pag. 11
- Occultum penè quod dicatur, ibid. n. 48. & seqq. & n. 121. 13
- Occultum, & penè occultum qualiter differant, ibid. n. 51. 13
- Occultum quandoque accipitur prout distinguitur contra notorium, ibid. nu. 107. & seqq. & nu. 128. pag. 18
- Contrarium, ibid. n. 109. 18
- Declaratur, ibid. num. 112. & 128. 18
- Occultum accipitur prout contradistinguitur à publico, ibid. nu. 113. 18
- Contrarium, ibid. n. 116. 18
- Declaratur, ibid. nu. 117. 19
- Occultum accipitur prout penè occulto, & probabili, ibid. num. 118. & seqq. 19
- Quod verum est large, secus secundum proprietatem vocabuli, ibid. num. 121. & seqq. & n. 127. pag. 19
- Occultum propriè dicitur, quod ex sui natura, vel ex accidenti probari non potest, ibid. num. 125. pag. 19
- Occultum dici potest, quod non est notorium, sed Concilium Tridentinum non est restringendum ad hanc acceptionem, ibid. num. 129. 30
- Occultum vix considerari potest in materia Bullarum contra banitos, & extrahentes frumentum, & ideo hic casus remittendi per Episcopos ad sedem Apostolicam, ibid. nu. 139. 30
- Occultum remanet delictum etiam deductum ad forum contentiosum, si reus fuit absolutus diffinitivè, ibid. n. 130. 20
- Et quid si ab observatione iudicij, ibid. num. 133. pag. 20
- Et quid si medijs deprauatis, & falsis testibus, ibid. num. 134. 20
- Et quid si accusator per annum tacuerit, ibid. nu. 135. 20
- Et quid si reus non fuerit dimissus cum cautione de se representando, ibid. nu. 136. 20
- Occultum remanet delictum, non obstante sententia iudicij secularis contra Clericum lata, & fama inde suborta, ibidem, num. 138. & num. seqq. 21
- Occultum dicitur delictum si complicitibus tantum sit notum, ibid. nu. 141. 11
- Vide in ver. Dispenratio super irregularitate occultis, ibid. 11
- Crimen Acolythi adiuvantis rebaptizantem si est occultum non impedit promotionem, & secus si publicum, nisi cum eo Religionem intrante dispensetur, in c. Ex literis, de Apostol. & reiteratione baptis. nu. 1. 246
- Occultum an dici possit crimen si aliquibus sit notum, ibid. n. 2. 246
- Occultum non distinguitur à manifesto in his, quæ non geruntur ratione publici officij, sed concernunt priuatam utilitatem excommunicati, in c. Pollutis, num. 10. de Cler. excomm. pag. 338
- Culta per se non subunt iudicio Ecclesiæ, sed solum occulta per accidens, in c. Dolentes, n. 8. de celebr. Missar. 307
- Contrarius, nu. 63. 307
- Occupatio, morbus, & hostium incursus equiparantur, in c. Inter cetera, nu. 5. de offic. Ordinari. pag. 457
- Onus officij amissis daturus est quam ingrossum. Cum pertussio, nu. 14. de Cler. agrot. 191
- Oculus sibi depingere non licet, in c. Multa, nu. 66. de Cler. vel Monach. 399
- Odiu Parochianorum non est sufficiens causa non residendi, in c. Clericos, n. 30. de Cler. non resident. 79
- Odiu inter coniuges exortum an sit iusta causa dispensandi super rato, in c. Ex parte, il secundo, nu. 25. de Conuers. conjugat. 166
- Oeconomus agit nomine monasterij, & stat in iudicio pro causis ad monasterium spectantibus, in c. Conquerentes, n. 2. de offic. ordin. 463
- Oeconomus appellatio quis veniat, ibidem, n. 3. 463
- Oeconomus in Ecclesiâ vacante per Episcopum non est ponendus, si illius ordinatio ex aliqua causa differatur, in c. Cum vos, n. 1. & n. 4. de offic. Ordinari. 440
- Oeconomus de iure communi non potest contineri per Episcopum in Ecclesiâ vacante, si ea sit iuris patronatus Ecclesiæ, ibidem, num. 3. & nu. 8. 440
- Secus ex Concilio Tridentino, ibid. n. 7. 440
- Oeconomus debet Episcopus constituere Parochialis statim habita notitia illius vacationis, ibidem, d. n. 7. 440
- Oeconomus dicitur cui res Ecclesiæ gubernanda mandatur, ibid. nu. 10. 440
- Oeconomus in Ecclesiâ vacante ab Episcopo deputatus habet administrationem omnium bonorum, ibid. 440

ET VERBORVM.

- noſum Eccleſie vacantiſ, etiamſ iſtitutio non ad Episcopum, ſed ad inferiori ſpectet, ibid. 440
- Non tamen debet fructus ſibi applicare, ſed in utilitatem Eccleſie conuertere, vel ſuſceſſoribus reſeruare, ibidem num. 16. 441
- Item tenetur inuentarium conſicere, ibidem 17. pag. 441
- Et debet eſſe Clericus, ibidem, num. 18. 441
- Debetur tamen illi congrua arbitrio Episcopii, ibidem, num. 19. 441
- Et vnde hec portio ſumenda ſit ſi fructus ſunt coſumpti, vel inſufficientes, ibid. num. 20. 441
- Oeconomus deputatio in Eccleſia vacante non pertinet indiſtincte ad Episcopum, ſed ad eum, qui habet ius inſtituendi, ibidem n. 24. 441
- Et quid poſt Concilium Tridentinum, ibidem, num. 25. 441
- Oeconomus deputatio in Parochialibus vacantibus non ſpectat ad Abbatem habentem ius conſecrandi, ſed ad Episcopum viciniorem, ibidem num. 26. 441
- Offendere plures diſſicilis eſt, quam vnum, in c. Mandato, n. 8. de Simonia. 179
- Officialis Penitentiarum an ea ſola cauſa quod cecus euſſit iuſſe porrigat ab officio remoueri, & alius in eius locum ſubrogari, in cap. Conſultationibus, num. 24. & ſeqq. viſque in fin. de Cler. agrotan. 203
- Officialis perpetuus habet titulum, ibidem, num. 38. pag. 205
- Officialis propter morbum perpetuum, & incurabilem effectus inhabilis non poteſt ab officio remoueri, ſed dandus eſt illi coadiutor, ibidem, num. 40. 205
- Officialis Penitentiarum percipiunt in abſentia, fructus, & emolumenta quando ſunt legitime impediti, ibidem num. 44. verſ. Corroborantur. pag. 205
- Officialis poteſt inire ſocietatem ſuper fructibus ſibi de beſtis a recognoſcentibus bonam fidem, in c. Nauigant, num. 63. de viſur. 301
- Officialis perpetuus propter morbum incurabilem ab officio non remouetur, ſed datur illi coadiutor, in c. de Reſtoribus, nu. 41. de Cler. agrot. pag. 298
- Officialis dicitur adminiſtrator in utilitatem Monachicam, nec poteſt de fructibus diſponere, in c. Monachi, n. 43. de ſtat. Monach. 270
- Officialis perpetuus ſine iuſſu cauſa de poteſtate ordinaria amoueri non poteſt, in cap. Ceterum, num. 37. de Reſcript. 193
- Officialis cecus, qui ante confirmationem euſſit cecus, debet in eodem officio remanere, illud quod per alium exercere, ibidem num. 45. & 58. pag. 193
- Officialis, qui ex propria culpa in morbum incidit, remouetur ab officio ſecundum leges, ibidem num. 68. 194
- Secus ſecundum Canones, ibidem, n. 69. 194
- Officialis Collegiorum Verbis aggritudine, vel ſenio, aut aliis legitime impediti ex conſuetudine inſeruiunt per ſubſtitutum, ſibi que emolumenta percipiunt, ibid. n. 79. 195
- Officialis Vide in ver. Officium, Ceterum, Munus, Infermus.
- Officium obtinens ad ſui vitam ſi euadat cecus, an valeat proſuiſe de eodem officio alteri factiſſime derogatione Regule de iure quaſi non tollit

- diſſoluitur in c. Ceterum, n. 35. & ſeqq. viſque in finem de Reſcript. 193
- Officia de ſua natura regulariter ſunt perpetua, præſertim ſi concedantur ad vitam, ibid. n. 36. 193
- Officium obtinens ſine grauam, ſine oneroſum ſi fiat inhabilis non priuatur officio, ſed inſeruit per ſubſtitutum, & retinet ſtipendia ſua, ibidem num. 46. 193
- Etiamſ officium requiratur induſtriam perſonæ, ibidem num. 48. 193
- Officio, vel beneficio quem priuare ſine culpa peruerſum eſt, & contra Eccleſiaſticam cenſuram, ibidem n. 57. & ſeq. 193
- Vide in ver. Ceterum, Officialis, Munus, Infermus.
- Officia perpetua, & ſpiritualia regulantur per omnia vt beneficia Eccleſiaſtica, ibid. n. 76. 195
- Imo diſſicilius quis remouetur ab officio, quam a beneficio, ibidem num. 77. 195

Officium iudicis.

- Iudex in materia peccati ex officio providere poteſt vbi clauditur eo agendi, in c. Præterea, n. 6. de Conuerſ. Coniugar. 133
- Officium Iudicis nobile ſemper datur vbi deſicit actio ad conſequendum quod ſibi debetur, vel ad cogendum obligatos, qui ad actione directam non poſſunt adſtringi, in c. Quoniam, n. 34. de decim. 391
- Fundatur in equitate, ibid. & n. 37. 391
- Conceditur ad inſtar actionis, ibid. n. 35. 391
- Et late ſumpto vocabulo venit actionis appellatione, ibid. nu. 36. 391
- Officio iudicis ex equitate ſuccurritur vbi actio deſcit, in cap. Gravis, nu. 56. de reſtitut. ſpoliar. pag. 149
- Iudex ſupplet ex officio vbi vertitur periculum animarum, in c. Sacro, num. 53. de ſent. excom. pag. 203
- Iudex non impartitur officium ſuū niſi volenti, & petenti, in c. Venerabili, num. 21. & 26. de iudic. 38
- Iudex debet iſtum breuitati ſtudere, & artibus iſtigatoriſ occurrere, ibidem num. 23. 38
- Officii nomen conuenit tam maioribus, quam minoribus ordinibus, & latiffime patet, in c. Cum contingat, n. 126. de arat. & qual. 171
- Officium paſcendi per bonorum operum exemplum perſonaliffimum eſt, nec poteſt impleri per miniſtros, in c. Ex parte, num. 40. & ſeqq. de Cleric. non reſiden. 51
- Homines diuerſe profeſſionis non ſunt in eodem officio ſociandi, in cap. Cum cauſam, num. 8. de elect. 77
- Si aſſocentur ita vt ſint vnum corpus, ſecus ſi tamquam ſinguli, ibidem num. 10. 77
- Officium tunc dicitur Papa voſuiſſe alteri tradere, & priuare poſſeſſorem quando in locum eius alius ſubrogat in cap. De reſtoribus, nu. 20. de Cler. agrotan. 196
- Declaratur, ibidem n. 39. 196
- Officii diuini celebratio non reſertur ad celebrationem Miſſæ, in c. Vt Abbaſes, n. 74. de ſtat. & qual. 223
- Declaratur, num. 81. & ſeqq.
- Vide in ver. Monachus quoad Officium Diuini.
- Diuina officia non requirunt ordinem Sacerdotalem

INDEX RERVM

- tem, ibidem, num. 106.
- 3 Emptor in redemptione officij recuperare debet nedum pretium, sed etiam pretij accessionem, in c. Ex epistolis, n. r. i. de probat. 159
- 4 Officiorum omnimoda dispositio in conferendo, transferendo, & remouendo pertinet ad Romanum Pontificem, in c. Consultationibus, n. 71. de Cler. agros. 104
- 4 Declaratur, ibid. nu. 46. vers. Quarto, & nu. 71. & 76. 104
- 4 Officia ecclesiastica perpetua regulantur ad instar beneficiorum, & dignitatum, quæ in titulum conferuntur, ibidem, nu. 37. 105
- 4 Officia, & beneficia conferri debent personis, quæ digne valeant administrare, in cap. Nulla, nu. 32. de Consecr. prob. 131
- 4 Officium quid sit, in cap. Ad hæc, num. 53. de præben. 108
- 5 Officium cui interdicitur & executio, in c. Sicut te, nu. 35. Ne Cler. vel Monach. 427
- 5 Officium nullum Clerici possunt habere in Republica seculari, in c. Multa, num. 10. Ne Cler. vel Mon. 195
- 4 Officium tunc dicitur Papa voluisse alteri tradere, & priuare possessorem quando in locum eius alium subrogat, in c. De rectoribus, num. 11. de Cler. agros. 196
- 4 Declaratur, ibid. nu. 39. 196
- 4 Officia manualibus sacri ordinis non annexantur ibid. nu. 35. 197
- 4 Officia quedam Penitentialiæ conferuntur præiudicatu qui in manualibus non feruntur, ibid. num. 19. 197
- 4 Officium manuale respectu illius, cui ad vitam fuit collatum censetur perpetuum, ibid. nu. 31. pag. 197
- 3 Officium Beatæ Mariæ Virginis, ac defunctorum an ex precepto cedat teneantur Monachi S. Bernardi Hispaniarum Ordinis Cisterciensis, in c. Presbyter, n. 30. & seqq. vique in finem, de celebr. Missar. 197
- 5 Officium B. Mariæ Virginis, ac Defunctorum, & c. qui ad præscriptum Rubricarum non dicunt, & psallunt, non peccant, ibid. n. 32. 197
- 5 Officium B. Mariæ Virginis an esset in precepto ante Bullam Pij, ibid. num. 33. & seqq. 197
- 5 Officium B. Mariæ Virginis est in precepto si ita, se habeat ecclesie, vel monasterij consuetudo, ibid. nu. 35. 198
- 5 Obligatio prædicti officij vade initium fumpserit, ibid. nu. 34. 197
- 3 Iura nihil magis abhorrent, quam vnum occupare officia plurimum, in c. Ad hæc, nu. r. & de Offic. Archid. 176
- 5 Officium nullum præter Abbatem in monasterio est perpetuum, in c. Cum ad monasterium, n. 19. de stat. Monachor. 193
- 5 Officium nocturnum, & diurnum à Prelatis, & Clericis studiosè, & deuotè celebrari debet, in c. Dolentes, nu. 1. de celebr. Missar. 305
- 3 Et quomodo intelligatur verba studiosè, & deuotè, ibid. & nu. 39. 40. & 42. 105
- 3 Ad officium diuinum tenentur Clerici in sacris, non autem in minoribus ordinibus constituti nisi sine beneficiari, ibid. n. 3. 305
- 5 Officium diuinum dicentes, vel Missam audientes cum distraktionē voluntaria an satisfaciunt precepto Ecclesie, ibidem, n. 17. & nu. seqq. vique in fin. 306

- 5 Quid si distractio proveniat ex eo, quod quis sciz recte occupet suum actum externo, & incompabili cum interna attentione, ibidem, & num. 19. & 55. 306
- 3 Et quid si proveniat ex sola actū interiori, ibid. & n. 30. & seqq. vique in fin. 306
- 5 Refertur Auctores, & fundamenta opinionis affirmatiue, ibidem, & num. 21. & seqq. vique ad u. 33. 306
- 5 Officium laudiosè, & deuotè non celebrantes non obligantur ad culpam, sed ad poenam suspensionis, ibid. num. 35. 307
- 3 Contrarium, & num. 37. 307
- 5 Officium recitans, vel Missam audiens si coram Deum non habeat, mortaliter peccat, ibidem, n. 38. & nu. seqq. ad nu. 51. & nu. 55. 308
- 5 Declaratur, & nu. 51. & seqq. 308
- 5 Officium debet dici reuerenter quantum ad compositionem in corpora, distinctè quantum ad pronunciationem oris, & deuotè quantum ad mensurationem, ibid. nu. 39. 308
- 5 In Officio præcipitur deuotio interna, & formalis, quæ est donum Dei, non autem sola externa, & materialis, quam habent etiam Hypocritæ, ibid. num. 40. 308
- 5 Officium rectans, vel Missam audiens, & aliud cogitat, menditur, ibid. num. 44. 309
- 5 Officium, ut satisfiat precepto necesse est, vt non procedat ex sola imaginatione, sed ex deliberatione, quæ attentionem requirit, ibidem, num. 45. 309
- 5 Non tamen oportet vt in prosecutione officij attentio semper duret secundum essentiam actus, sed satis est, vt duret secundum virtutem, ibid. nu. 46. & num. 49. & 68. 309
- 3 Diuina officia non requirunt Ordinem Sacerdotalem, in c. vt Abbates, n. 106. de stat. & qualitat. pag. 310
- 5 Omisio leuis non vitiat nisi sit de forma, in c. Ad nostram, num. 22. de regular. 312
- 3 Opinari quid sit, in c. Ne laicis, num. 117. de Constitut. 56
- 3 Opinari non est in nobis, necesse enim falsum aut certum dicere, ibid. n. 129. & nu. 136. & 139. & nu. 154. & seqq. 57
- 3 Imaginari quidem possumus vt volumus, sed non opinari, ibidem, n. 139. & 140. 59
- 3 Opinari aliud est, & aliud fingere, ibid. nu. 140. & 141. 59
- 3 Opinandi libertatem non habet Intellectus, vt habet, sed cogitur obiecto se confor mare, ibidem, num. 143. & num. 154. & numeris sequentibus, pag. 601
- 3 Intellectus non habet libertatem opinandi, vt habet, sed violentè inclinatur in eam partem, in qua sunt fortiores motus, ibid. nu. 157. 79

Opinio, communis.

- 3 Opinio illa semper est proferenda, quæ habet pro se legem, vel probatam consuetudinem, in c. Ne laicis, n. 2. de Constitut. 41
- 3 Opinio quid sit, ibid. nu. 22. & nu. 27. & 91. & seqq. & nu. 127. 41
- 3 Opinio stabilitatem non habet, sed variabilis est ibid. nu. 65. 41
- 3 Opinio intellectus, & fides in quibus differat, ibidem, num. 66. 46
- 3 Opinio contradistinguitur à virtutibus intellectus. 46

ET VERBORVM.

- Qualibus, ibid. 60. num. 69. & n. 85. & 87. 47
- 1 Opinioni diffinitio quæ sit, ibidem n. 78. & n. 91. 48
- 2 Opinari quid sit, ibid. num. 127. 56
- 1 Opiniones diuersæ in nobis quotidie generantur propter diuersa phantasmata, ibidem num. 138. pag. 59
- 3 Opinionum veritas, aut falsitas non seorsum est perpendenda, sed per differentiam, & comparationem ad opposita, ibid. n. 167. 63
- 2 Opinio vehemens pro consuetudine habetur, ibidem, num. 125. 71
- 3 in Opinio deligenda cum non appareat quæ tuior sit, seruandæ sunt regulæ iuris, in d. c. Ne innitatis, num. 229. & numeris seq. vsque ad n. 242. pag. 73
- 2 Et quæ sint eiusmodi Regulæ, ibidem num. 231. pag. 73
- 3 Opinionibus discrepantibus si res potius ambigua sit, abstinentum est à consilio, & iudicio, & consulendus est Princeps, ibidem n. 235. & 244. pag. 73
- 2 Opinio, & veritas si inuicem se confundant, potest Iudex differentiam diuidere, ibidem num. 237. pag. 73
- 1 Opiniones si vtrique sint probabiles, inducendæ sunt partes ad concordiam, ibid. n. 237. 73
- 1 Doctor referens plures opiniones in dubio quam censetur approbare, ibid. n. 271. 84
- 1 Doctor, qui simpliciter approbat vnam opinionem, censetur contrariam refellere, ibidem num. 271. 84
- 1 Idem si dicat vnam opinionem esse probabiliorē, seu veriorē, ibid. n. 273. & n. seq. 84
- 1 Theodosij Imperatoris edictum de opinione præferenda in discordia Iuris consultorum, in dict. cap. Ne innitatis, n. 280. de Constitut. 85
- 1 Opinionibus discrepantibus conari quis debet habere ludicem propitium, non tamen claudicantem, ibid. num. 317. 90
- 1 Opiniones distinguens, & ad concordiam reducens non videtur alias opiniones reprobare, ibidem num. 400. 114
- 1 Cardinalis Zabarella nulli vnquam voluit in opinionibus cedere nisi urgente ratione, ibidem num. 411. 118
- 3 Opiniones plures simpliciter referens censetur vltimam approbare, in cap. virum, num. 29. de Regular. 53
- 3 Fallit si quis primo ponat suam opinionem, & postea subdat, alij dicunt, ibid. n. 30. 54
- 2 Opinio quandoque magis attenditur, quàm veritas, in c. A nobis, num. 19. de Bigamis. 368
- 3 Opinio media eligenda, in cap. Venerabili, n. 39. de testibus. 199
- 6 in Opinionum varietate humanior amplectenda est, in c. Si vir, n. 3. de cognat. spiritual. 64
- 7 Opinioni, vel magistro cui libet non est credendum, in c. Per tuas, n. 6. de sent. excomm. 175
- 7 Opinio potest se habere ad verum, & falsum, in c. A nobis, n. 7. de sent. excomm. 164
- 1 Opinio est credulitas cum aliqua leui dabitacione, & tenet medium inter suspensionem, & plenam probationem, in c. Ne innitatis, num. 92. de Constitut. 50
- 2 Opinio diuersitas in aliquo articulo excusat à contemptu, & à pœna, in c. Super eo, n. 46. de Bigam. 364
- 3 Opinio media eligenda, in cap. Venerabili, nu. 39.

- de Testibus. 199
- 7 Opinio Episcopi Montis Marani sententis absolutionem in terminali Bullæ Gregorij XIV. non esse seruata, expenditur, in c. Cum pro causa, num. 13. de sent. excomm. 160
- 7 Refellitur, & num. seq. vsque in fin. 160

Opinio communis.

- 1 Opinio fauens matrimonio, vel potestati clauium præferenda est opinioni contrariæ etiam communis, in cap. Ne innitatis, nu. 92. 32. de Constitut. 72
- Vide in ver. *Opinio singularis*
- 1 Opinionem communem Iudex sequi tenetur, aliàs facit litem suam ibidem num. 233. & num. 275. pag. 73
- 1 Opinio communis habet vim consuetudinis, ibidem n. 234. & num. 277. 72
- 1 Opinio communis est probabilis, & amplectenda in indicando, & consulendo, ibid. nu. 275. 85
- 1 Nisi contraria sit probabilior, seu verior, ibidem n. 276. & num. 438. 85
- 1 Opinionem communem sequens posthabita veriori excusatur à pœna in foro exteriori, sed non excusatur in foro conscientie, ibid. nu. 279. 85
- 1 Opinio communis inducit errorem probabilem, ibidem d. num. 279. 85
- 1 Opinionem communem curia non sequitur vbi contraria est verior, ibid. nu. 347. 106
- 1 Opinio communis iudicanda non est ex multitudine, sed ex pondere authorum materiam diligenter inquirentium, ibid. n. 348. 106
- 1 Opinionem probabilem non reddit sola auctoritas vnus doctoris si in contrarium sit communis opinio, ibidem num. 433. 122
- 3 Nisi ille Doctor ita solueret argumenta contraria, & confirmaret suam, vt suam redderet aut certam, aut longè probabiliorē, ibid. n. 438. 122
- 1 Vox communis præfertur dictis paucorum, ibid. num. 434. 122
- 1 Rarò bene loquitur qui contra omnes loquitur, ibid. d. num. 434. 122
- 1 Opinio communis non dicitur quæ plures Doctores habet eam sequentes perfunctorie, ibidem num. 435. 122
- 1 Opinio communior censetur si sit approbata à sex Doctoribus Classicis rem ex professo tractantibus, quàm si à quinquaginta sola serè auctoritate priorum ductis, ibid. nu. 437. 122
- 1 ab Opinioe communi recedere non licet, nisi habenti pro se rationem certam, & conuincentem, ibidem, num. 441. 122
- 6 Opinio singularis fauens matrimonio an, & quando contra communem sit tenenda, in cap. Si vir, num. 4. de cognat. spirit. 64
- Vide infra in ver. *Opinio singularis*.
- 3 Opinio melioribus rationibus sulcita eligenda est etiam si opposita sit communior, in c. Capella, nu. 3. de ser. 112

Opinio probabilis, & probabilior.

- 1 Opinionem probabilem an sequi liceat in quacunque materia, latissime discutitur, in cap. Ne innitatis à num. 13. vsque ad num. 403. de Constitut. 37
- 1 Diuisio tractatus de opinione probabilis, ibidem, num. 14. 37

INDEX RERVVM

- 1 Opinio etiam minus probabilis eligi potest in materia ad fidem, aut mores non pertinet, ibid. num. 19. 38
- 1 Declaratur, ibid. nu. 117. 38
- 1 Opinionones diuersas si bandi inter se habeant in his, quæ ab Ecclesia non sunt distincta, licetum, est cuiuslibet quod vult dicere, ibid. n. 16. 38
- 1 Opinionones non probabiles an sequi liceat in articulis non distinctis, remissum, ibidem, num. 18. & n. 117. 38
- 1 Opinionem accusuli magistri eligens contra manifestum scripturæ testimonium, sine contradi, quod publicè tenetur, secundum Ecclesiæ auctoritatem non potest ab erroris vitio excusari, ibid. num. 20. 38
Vide in vet. *Opinio singularis*.
- 1 Doctrina de libera electione opinionionis probabilis origo, & progressus, in d. c. Ne inuitatis, n. 53, & seq. de Constitut. 41
- 1 Probabilitatis gradus tres, ibid. num. 55. 41
- 1 Referantur Authores Doctrinae de libera electione opinionionis probabilis, & eorum assertiones ibid. d. nu. 25. & n. seqq. vsque ad n. 45. 41
- 1 Videlicet licet omnibus illam sequi, & in omni materia, ibid. n. 17. 41
- 1 Et in specie id licere Lectoribus, & Magistris, ibid. num. 28. 43
- 1 Item Aduocatis etiam in causa sanguinis, ibid. nu. 29. & nu. 381. & 390. 43
- 1 Item Consiliarijs, & Consultoribus animarum, ibid. n. 30. & n. 334. 43
- 1 Item Iudici etiam contra communem, ibidem, nu. 31. & nu. 298. & 355. 43
- 1 Ita vt Reo non liceat appellare, etiam si pro se habeat probabiliorē, ibid. nu. 32. 43
- 1 Item Medico, in d. c. Ne inuitatis, n. 33. & n. 293. & 373. de Constitut. 43
- 1 Item Regi in bello gerendo, ibid. n. 34. & n. 306. & 375. 43
- 1 Item Sacerdotibus in essentialibus Sacramentorum, & illorum administratione, ibid. num. 35. & num. 303. & 376. 43
- 1 Itavt liceat consecrare in materia incerta, ibid. nu. 36. 43
- 1 Et Confessorius teneatur sequi opinionem probabilem Penitentis, etiam si credat eam esse falsam, ibid. n. 37. & n. 305. 43
- 1 Et Ecclesia tribuat iurisdictionem ad absolvendum Sacerdoti eligenti opinionem probabilem, ibid. nu. 39. & nu. 380. 43
- 1 Et sequi liceat opinionem minus totam etiam in articulo mortis, ibid. nu. 40. 43
- 1 Doctrina de libera electione probabilium opinionum est valde vetus Christianis Reipublicis & salutis animarum, in d. c. Ne inuitatis, nu. 41. & seqq. de Constitut. 43
- 1 Imo valde pernicioiosa, vt latè ostenditur, ibidem, num. 293. & numeris seqq. vsque ad num. 340. & nu. 401. 43
- 1 Opinionem probabilem secundum se, an in moralibus sequi liceat, prescindendo à quacunque probabilitate opinionionis oppositæ latè discutitur, vt numeris sequentibus, vsque ad nu. 121. pag. 44
- 1 Referuntur fundamenta pro opinione affirmatiua, ibid. num. 45. & num. seqq. vsque ad nu. 59. pag. 44
- 1 Referuntur fundamenta pro opinione negatiua, ibid. d. nu. 59. vsq. ad nu. 122. 44
- 1 Solentur contraria, ibidem d. num. 121. vsq. 20 num. 121. 44
- 1 Et quid si fiat reflexus ad opinionem oppositam, num. 109. 44
- 1 Opinionem probabilem eligens in actionibus humanis non agit temerè, sed prudenter, in d. c. Ne inuitatis, n. 46. & n. 56. de Constitut. 44
- 1 Contrarium, ibid. num. 66. & 69. & 70. & seqq. & n. 121. 44
- 1 Opinionem probabilem eligens non est in dubio, licet sit cum formidine partis oppositæ, ibidem, num. 58. 45
- 1 Declaratur, ibid. num. 71. 45
- 1 Opinio probabilis indubitata rei certitudinem non habet, ibidem, num. 62. & nu. 71. 45
- 1 Veritas nec fallit, nec fallitur, opinio secus, ibid. num. 63. 46
- 1 Opinio probabilis mortalem certitudinem non habet, ibidem, num. 71. & num. 72. & 76. 47
- 1 Opinio probabilis habet inseparabiliter annexam formidinem, ibidem, num. 92. & 161. 50
- 1 Opinionibus contrarijs si quis adducatur in suspensionem quod actus sit illicitus ex sententia D. Thomæ non potest illum explicare abiqua peccato, in d. cap. Ne inuitatis, num. 97. de constitut. 51
- 1 Certitudinem ex probabilibus sufficere in moralibus quomodo sit intelligendum, planè explicatur, ibidem, num. 99. & numeris seqq. vsque ad num. 115. 51
- 1 Salomonis iudicium non fuit probabile, sed omnino certum, ibidem, num. 101. 51
- 1 Opinio probabilis potest amplecti quando contraria utrunque turior, est rationibus destituta, ibidem, num. 109. 51
- 1 Opinio probabilis respectu non probabilis, potest dici probabilior, ibidem, num. 110. 51
- 1 Ex opinionibus duabus oppositis æquè probabilibus an liberum sit cuiuslibet sequi utramque, vel alteram quam maluerit, latè discutitur, ibid. n. 111. & numeris seqq. vsque ad n. 155. 56
- 1 Referuntur fundamenta pro opinione alternatiua, in d. cap. Ne inuitatis, n. 112. de constitut. 56
- 1 Item pro opinione negatiua, ibid. d. n. 123. vsque ad num. 232. 56
- 1 Soluntur contraria, ibid. nu. 232. 56
- 1 Propositiones duæ contradictoriae possunt esse probabiles, ibidem, num. 122. & 121. 56
- 1 Opinionones oppositas qui iudicat esse æqualiter probabiles, vel quasi æqualiter, non est moraliter certus, sed dubius, latè firmatur, ibidem, num. 125. & numeris sequentibus vsque ad nu. 171. 56
- 1 Opinionones contrarias æquè probabiles eundem intellectum posse simul opinari non tantum moraliter, sed etiam naturaliter, & physice, est impossibile, ibidem, num. 126. & numeris sequentibus. 56
- 1 Propositionem indicare probabilem, & indicare propositionem probabiliter esse veram, multum differunt, in d. c. Ne inuitatis, n. 130. & n. seqq. de constitut. 57
- 1 Opinionones duæ contradictoriae possunt indicari probabiles, sed non possunt indicari probabiliter esse veræ, ibidem num. 131. & numeris sequentibus. 57
Vide in vet. *Propositio*.
- 1 Opinionones contrarias qui indicat esse æqualiter probabiles, non potest eorum alteram opinari, ibidem, 57

- ibidem num. 339. & n. seq. 59
- Cardinaliacum rationes sunt utrinque probabiles quomodo debeant in Consistorio respondere, ibidem, num. 187. 64
- Opinionem vnam indicans probabiliorē altera non est dubius, sed moraliter certus, ibidem n. 215. pag. 71
- Opinio probabilior eligi potest, quamvis contraria sit tutior, dummodo deponatur conscientia opinionis oppositæ, n. 218. 72
- Opiniones si utrinque sint probabiles inducendæ sunt partes ad concordiam, ibidem num. 217. pag. 73
- Opinionem habens, quod alicui sit illicitus, si etiam habeat scrupulum de opposito agit contra dictamen conscientie, in d. c. Ne innitatis, n. 246. & n. 249. de Constitut. 74
- Et multo magis si de opposito habeat opinionem æquē probabilem, ibidem, num. 247. & num. seqq. 75
- Opinionem minus probabilem, & minus tutam an sequi liceat relicta probabiliori, an tutiori, plenè examinatur, ibidem n. 253. & n. seq. vsque ad num. 403. 76
- Referantur auctores, & fundamenta pro opinione affirmativa, ibidem n. 254. & n. seq. 76
- Referantur quadraginta duo fundamenta pro opinione negativa, ibidem à num. 256. vsque ad num. 392. 76
- Referantur, & expendantur auctores pro eadem sententiâ, ibidem à n. 340. vsque ad num. 392. pag. 76
- Solentur contraria, ibidem à num. 392. vsque ad num. 402. 76
- Opinionem dicentē probabiliorē, seu veriorē, censetur contrariam reprobare, in d. c. Ne innitatis, n. 273. & num. seq. de Constitut. 85
- Opinio communis est probabilis, & amplectenda in iudicando, & consulendo, ibidem num. 275. pag. 85
- Nisi contraria sit probabilior, seu verior, ibidem n. 276 & num. 438. 85
- Vide in ver. *Opinio communis*
- Opinio in consensu probabilioris non est probabilis, sed reprobabilis, ibidem n. 284. 85
- Consilium non nouum ordinem persequuntur suis subditis Regularibus, ut in controuersis moralibus sequantur opiniones magis probabiles, ibid. num. 286. 86
- Episcopi Graecis Synodis admonitio ad Confessarios animis indulgentes, qui laxiores, minusque probabiles opiniones sequuntur, ibidem num. 287. 86
- Immonis est à peccatore elinguentia, Opinionem, quā veram credit, & magis tutam, ut sequatur contrariam: est propositio non toleranda, ibid. num. 289. 86
- Doctrina de electione opinionis minus probabilis continet multa absurda, quæ referentur, ibid. n. 292. & n. 293. vsque ad n. 340. 88
- Iudicem posse iudicare pro parte minus probabilis ostenditur esse absurdum, in d. c. Ne innitatis, num. 298. de Constitut. 89
- Opinionem ne dum probabilem, sed nec probabiliorē sequi licet in administratione Sacramentorum quando suppetit materia certa, ibidem num. 303. 89
- Doctrina de libera electione opinionis probabilis inuertit ordinem iudicii in foro poenitentia-
- ii, ibidem, n. 304. & n. seq. 90
- Opinionem minus probabilem, & minus tutam, eligenti non potest Confessor secundum aliquos denegare absolutionem, ibid. n. 305. 90
- Et denegando peccat mortaliter eam si credat poenitentis opinionem esse falsam, ibidem dicto num. 305. 90
- Rex qui pacificè regnum possidet in paritate opinionum utrinque probabilium iniquum est ut de sua possessione videi ciatur, ibidem n. 307. pag. 90
- Doctrina de libera electione opinionis probabilis publicam pacem multoties turbat, & inflammatur Principes ab bella gerenda, in d. c. Ne innitatis, n. 309. de Constitut. 91
- Opinionum oppositam utrinque probabilium oportet vnam esse veram, & alteram falsam, & qui consulti, vel iudicat secundum utramque, necessarii pro vna parte eligit falsum tam materialiter, quā formaliter, ibidem num. 311. & num. seq. 91
- Doctrina de libera electione probabilium opinionum vix ad praxim deduci potest sine scandalo, ibidem num. 314. 91
- Doctrina de libera electione opinionis probabilis conuellit libertatem, & immunitatem Ecclesiæ, ibidem num. 319. 92
- Reddit homines ignauos, eosque ab omni studio contemplandæ veritatis abducit, ibidem n. 320. pag. 92
- Relaxat fidelium conscientias, ibid. num. 322. & num. 327. 93
- Pax christianitatis opinionum multitudinem, ibidem num. 330. & num. 338. 93
- Aperit viam opinionibus falsis, temerariis, & scandalosis, ibid. n. 335. & n. 338. 93
- Non tollit scrupulos, sed hebetat conscientias, ibidem n. 401. 93
- Opinionem minus probabilem Confessor potest eligere, cum per eam exiit poenitentem ab aliqua obligatione ex quorundam Theologorum sententiâ in cap. Ne innitatis, num. 327. de Constitut. 93
- Et tenetur opinionem liberantem, & laxiorem indicare poenitenti de illa interroganti, ibidem num. 328. 93
- Propositiū habens varios Doctores consulendi donec aliquem iuxta desiderium suum respondentem inueniat, an sit tutum in conscientia, ibidem, n. 329. 93
- Opinionum probabilium hodie tam ingens est numerus, ut libera illarum electio videatur fouere quandam veluti libertatem conscientie, ibid. num. 330. & num. seqq. 93
- Opinionem probabilem an faciat auctoritas velius Doctoris ex eo quod generaliter sic doceant quatuor, vel quinque Doctores, ibidem n. 331. pag. 94
- Opiniones probabiles efficere, ut quod olim peccatum erat, hodie amplius non sit, assertio est non toleranda, in d. c. Ne innitatis, num. 332. de Constitut. 94
- Opinionem erroneam sequens aliquis Magistri à peccato non excusatur, ibid. n. 313. 94
- Probabilitatem vix est commentum diaboli ad enervandam vim preceptorum, ibidem n. 334. & num. 337. 94
- Opiniones plurimæ referuntur, quæ non sunt tolerandæ, & tamen hodie à quibusdam Theologis proba-

INDEX R E R V M

- 10 probabilis reputatur, ibid. n. 335. 94
 1 Assertionem multam, quas Parochi Parisienses, Rothomagenses Clero Gallicano auctoritate Superiorum damnandas proposuerunt, referuntur, ibid. num. 336. 95
 1 Mechliniensis Archiepiscopi epistola adversus Confessores, qui nimis laxam habent peccatoribus, innixi perniciosas opinionibus quorundam Theologorum, refertur, ibid. n. 337. & numeris seqq. 97
 1 Assertionem septemdecim refertur excerpta ex libris nonnullorum Theologorum, quas facit Theologica Lomaniensis iudicavit in praxi non tolerandas, in d. c. Ne inuitatis, num. 339. de Constitut. 98
 1 Item adiciones viginti sex ab ead. facultate censura perstriat & requisitionem Episcopi Gandavensis, ibid. d. num. 339. vers. His addimus, pag. 98
 1 Item propositiones sex à Congreg. 5 Officij qualificatae, ibid. d. n. 339. vers. His deum adijcimus, 98
 1 Index Glossis discrepantibus nligere debet opinionem, cui magis ratio intellectus sui consentit, ibid. n. 343. 105
 1 Sententia iudicis sequentis vni opinionem in materia, in qua est magnus conflictus, valet si non appareat quae sit communior, & illa non sit aperte falsa, ibid. num. 344. 105
 1 Opinio verior, & probabilior à Iurisperitis pro eo accipitur, ibid. n. 345. 105
 1 Opinionem probabilē relicta probabiliori, ac tutiori ex sententia multorum Theologorum nostri temporis sequi non licet Consultario, seu Consultori animarum, ibid. num. 354. 107
 1 Item nec iudici, ibid. num. 355. & numeris seqq. vsq. ad n. 373. 107
 1 Item nec Medico, ibid. n. 373. & numeris seqq. pag. 107
 1 Item nec Regi in bello gerendo, ibidem, n. 375. pag. 107
 1 Et multo minus in essentialibus Sacramentorum, ibid. n. 376. & numeris seqq. vsq. ad n. 381. 107
 1 Index in causis criminalibus sequi potest opinionem probabilem, quae faveat reo relicta probabiliori, quae faciat fisco si probabilitas veretur circa factum, ibid. num. 386. 107
 1 Imo tenet eo casu Reum absolvere ex sententia nonnullorum Theologorum, ibid. num. 357. pag. 107
 1 Contrarium defenditur sine probabiliori asseritur circa factum, ibidem, num. 358. & n. seqq. sine circa ius, ibid. n. 366. & num. seqq. vsque ad n. 373. 107
 1 Opinionem probabilē vel non licet in essentialibus sacramentorum, nisi in casu extreme necessitatis, ibidem, num. 376. 109
 1 Periculum graue facit ut formido præponderet opinioni, ibidem. num. 377. 109
 1 Sacerdoti eligenti opinionem probabilem Ecclesia minime tribuit iurisdictionem ad absolendum, nisi error sit communis, & titulus putatus proveniat à legitimo superiore, ibidem, n. 380. pag. 109
 1 Adlocutus an, & quando liceat patrocinari secundum opinionem probabilem, in d. c. Ne in iusticiis, num. 381. & num. seqq. vsque ad num. 398. pag. 110
 1 Adneatus in causa, in quo utrinque sunt opinio-

- nes aequae probabiles si proponat clientelorem tamquam certam, mentitur, & tenetur ei ad damna, & interesse, ibid. n. 381. 110
 1 Sed non prohibetur in causa dubia patrocinari, si aperiat clientelo rem dubiam esse, ibidem, n. 383. 111
 1 Adlocutus non licet patrocinari pro parte minus probabiliori contra probabiliorē, ibidem, n. 387. 111
 1 Etiam si pandat clientelo rationes Adversarij esse probabiliores, ibidem, num. 388. 111
 1 Et etiam si sit causa sanguinis, vel maioris partis bonorum, ibidem, n. 390. 111
 1 Adlocutus qui in principio huius credidit rationes sui clientuli esse probabiliores, si in processu appareat contrarium tenetur causam deferre, aut illam ad concordiam inducere, ibid. n. 389. 111
 1 Opinionem minus probabilem sequens, ac minus tutam, relicta probabiliori, ac tutiori, est maxime imprudens, ac temerarius, in d. c. Ne in iusticiis, n. 393. de Constit. 111
 1 Epilogus principalium trium questionum, & praxi servanda in opinione deligenda cum secutitate consentit, ibid. n. 402. 116
 1 Opinionem probabilē an faciat auctoritas vnius Doctoris, late discutitur, ibid. n. 403. & n. seqq. vsque in finem. 117
 1 Quid si auctoritas illa sit rationibus destituta, ibid. n. 406. & n. seqq. vsq. ad n. 418. 117
 1 Et quid si nitatur graui aliquo fundamento, ibid. n. 417. & n. seqq. 117
 1 Et quid de auctoritate alienius, qui sit Princeps in aliqua facultate, ibid. n. 420. 117
 1 Et quid si opinio vnius Doctoris sit contra legem Dei, vel Ecclesiae, ibid. num. 425. 117
 1 Et quid si sit contra communē aliorum opinionem, ibid. num. 433. & 443. 117
 1 Et quid si opinio singularis sit verior, quam opinio communis, ibid. n. 438. 117
 1 Et quid si ab utraque parte sint totidem Auctoritates aequalis ponderis, & rationes aequae iustitiae, ibid. n. 444. 117
 1 Et quid si pro vna parte sint Doctores numero plures, & pro contraria grauiorē, ibidem, n. 445. 117
 1 Et quid si utrinque Doctores aequalia nomen, sed pondere inaequales, ibid. 447. 117
 1 Et quid si pro vna parte stet auctoritas vnius grauius Doctoris, & pro contraria nullus occurrat Doctor, & rationes utrinque sint aequales, ibid. n. 448. 117
 1 Opinionem probabilem facit auctoritas vnius Doctoris, etiam si contineat errorem contrarius Diuinae, ibid. num. 405. 117
 1 Contrarium, ibid. n. 423. & 435. & 433. 117
 1 Opinionem probabilem in moralibus non facit sola auctoritas vnius Doctoris utrumque grauius, & probi, in d. cap. Ne in iusticiis, n. 406. de Constitut. 117
 1 Probabilia sunt quae videntur omnibus, aut pluribus, aut Superioribus, & his vel omnibus, vel pluribus, vel maxime notis, ibid. num. 407. & num. 431. & 434. 117
 1 Opinionem probabilem facit auctoritas vnius Doctoris probi, & docti si nitatur graui aliquo fundamento, & in contrarium nulla occurrat ratio, vel auctoritas grauior, ibidem, num. 417. pag. 119
 Opt.

- 1 Opinione sequens alicuius Magistri non subter-
indagata, quæ postmodum apparet falsa,
excusatur à peccato quando diu non appare-
rit, ibidem num. 418. 120
- 1 Nec peccat mortaliter qui sequitur intellectum
alicuius gratis authoris, etiam si erret, dummo-
do error versetur circa subtilitates legeram ibi-
dem num. 419. 120
- 1 Opinione probabilem facit sola auctoritas vnius
sapientis clarissimi, & principis in aliqua sci-
entia, ibidem num. 420. 120
- 1 Auctoritas magni Doctoris in tantum facit ali-
quam probabilitatem, in quantum præsumitur
in scientia versatus, vel sapienter loquutus, ibi-
dem num. 424. 120
- 1 Opinio vnius Doctoris quantumvis grauis, & p[er] se si
ab Ecclesia sit reprobata, aut sit contra ius di-
uinum, est improbabilis, & falsa, ibid. n. 425.
pag. 120
- 1 Opinione sequens errantis Magistri in spectanti-
bus ad fidem, & bonos mores ex simplicitate, &
iuris ignorantia non excusatur, ibidem nu. 432.
pag. 121
- 1 Opinione probabilem non reddit sola auctoritas
vnius Doctoris, si in contrarium sit communis
opinio, ibid num. 433. 122
- 1 Osi ille Doctor ita solueret argumenta contra-
ria, & confirmaret sua, vt suam redderet, aut
certam, aut longe probabiliorem, ibid. n. 438.
pag. 122
- 1 Opinione probabilem non facit multitudo Do-
ctorum, si eam non confirmet optima ratio-
nibus, ibidem num. 436. 122
- 1 Opinioni, quæ melioribus rationibus fultur in-
finitus, & æquius est inhærere, licet Imperator sit
in optioe contraria, ibid. n. 439. 122
- 1 Opinione probabilem non facit auctoritas vnius
Doctoris quando in contrariis sunt plures æqua-
lis, vel maioris ponderis, ibid. n. 442. 122
- 1 Nisi opinio paucorum esset validioribus rationibus
munita, ibidem n. 443. 123
- 1 Opinione vnius, vel alterius, aut etiam plurium
Doctorum sequi non licet quando in contrariis
sunt totidem Doctores æqualis ponderis, & ratio-
nes vtriusque pares, ibidem nu. 444. 123
- 1 Idē si pro vna parte sint Doctores numero plures
& pro contraria grauiores, ibid. n. 445. 123
- 1 Secus si Doctores vtriusque sint pares numero, sed
grauiores pro vna parte, ibid. num. 447. 123
- 1 Dignitas personarum compensatur cum numero
ibidem num. 446. 123
- 1 Opinione probabilem reddit auctoritas vnius
grauius Doctoris, si pro contraria nullus occurrat
Doctor, & rationes vtriusque sint æquales, ibid.
num. 448. 124
- 1 Opiniones probabiles excusant à p[ec]catis excommu-
nicationis male intelligentes Constitutionem, in
c. Super specula, num. 6. Ne Cler. vel Monach.
pag. 423
- 1 Opinio probabilis à Concilio approbata definit
esse opinio, & efficitur iuxta necessariū tenenda,
in c. Maiores, num. 218. de Baptis. 329
- 1 Opinio si specialit[er] sit verè probabilis, est etiam
tota prædicta, in c. Cum sis, num. 90. de Conuer.
Coniugat. 147

Opinio singularis.

- 1 Opinio singularis fauens matrimonio an, & quan-
do contra communem sit tenenda, in c. Si vir,
Reporterium in 5. libro Decret. 69

num. 4. de cognat. spiritual.

64

- 1 Opinione singularibus Constitutiones Decre-
torum sunt præferendæ, in c. Ne inuitaris, nu. 1.
de Constitut. 37
- 1 Opinio propria, & singularis erronea est, & potius
est quædam superfluitas, ibid. n. 11. 37
- 1 Opinione alicuius Magistri eligenda contra mani-
festum scripturæ testimonium, siue contra id
quod publicè tenetur secundum Ecclesiæ antho-
ritatem non potest ab erroris vitio excusari, ibi-
dem, num. 20. 40
- 1 Opinio fauens matrimonio, vel potestati clauium
præferenda est opinioni contrariæ, etiam com-
muni, ibidem num. 231. 71
- 1 Opinione erroneam sequenda alicuius Magistri
ex simplicitate non excusatur, in d. c. Ne inui-
taris, nu. 269. 83
- Opinione probabilem an faciat auctoritas vnius
Doctoris.

Vide in ver. *Opinio probabilis*, verbi. *Opinio-
nem probabilem an faciat*, &c.

Opinio tutior.

- 1 Opinio tutior ex Canonum præcepto non est eli-
genda, nisi res dubia sit, in cap. Ne inuitaris,
num. 57. de Constitut. 45
- 1 Declaratur, ibidem n. 118. 55
- 1 Opinio probabilis potest teneri quando contra-
ria vtrumque ratio, est rationibus destituta,
ibidem num. 901. 33
- 1 Opinione tutiorem sequi tenetur non tantum
qui dubius est, sed etiam qui formidat, & flu-
duat, ibid. nu. 118. 35
- 1 Opinione tutiorem in dubio esse eligendam est
vixit quoddam Sactorum Canonum axioma,
ibidem num. 171. & numeris sequentibus vique
ad num. 191. 63
- 1 Er resellitur illorum opinio qui dicunt hoc non
esse in præcepto, sed in consilio tantum, ibidem
num. 172. & seqq. vique ad n. 191. 64
- 1 Opinio tutior in dubio debet eligi ex præcepto,
ibidem n. 184. & numeris seq. vique ad n. 191. 65
- 1 Opinio tutior in dubio eligenda est in foro peniten-
tiali, vel quasi penitentiali tantum, in foro autem
iudiciali, vbi agitur ad p[ec]nam, eligenda est beni-
gnior, in d. c. Ne inuitaris, nu. 196. & numeris
seq. vique ad nu. 201. de Constitut. 66
- 1 Declaratur, ibidem n. 204. 66
- 1 Opinio tutior car eligenda sit in foro conscientie,
non autem in foro fori, ibid. n. 198. 66
- 1 In iudicio propriè non est reperire partem tutio-
rem, ibid. nu. 202. 66
- 1 Opinio tutior in foro conscientie est etiam sanora-
bilior, ibidem num. 203. 67
- 1 Opinione tutiorem an iudex aliquando sequi te-
neatur, ibidem num. 204. 67
- 1 Opinio tutior in moralibus est eligenda de iure
naturali, & diuino, contra quod nulla possessio,
aut præscriptio, vel consuetudo suffragari potest,
ibid. num. 206. & numeris seq. vique ad n. 211.
pag. 67
- 1 Opinio tutior in dubio eligenda est, siue dubium
sit facti, siue iuris, vel personæ, in d. c. Ne inui-
taris, n. 212. & numeris seqq. vique ad nu. 218.
de Constitut. 69
- 1 Et tam in dubio iuris practico, quàm speculati-
ui, ibidem num. 218. 69
- 1 Er in omni materia etiam extra causam irregula-
ritatis, ibidem num. 220. 69

INDEX R E R V M

- 1 Opinione securiorem tenetur eligere dubium
luris habens an sit eacommunicatus, ibidem
num. 214. 70
- 1 Opinio tutior in dubio eligenda in omni materia,
vbi vetitur salutis periculum, & refellitur con-
traria opinio, ibid. n. 220. 70
- 1 in Opnione eligenda seruanda sunt regule luris,
cum non appareat que sit tutior, ibid. num. 229.
& numeris seqq. vsque ad n. 242. 72
- 1 Et quæ eiusmodi regule, ibidem num. 231. 72
- 1 Opinio tutior in dubio que dicatur, ibid. num. 230.
pag. 73
- 1 Nemo tenetur ad id, quod perfectius est, sed suf-
ficit, vt sequatur perfectum, acutum, in did.
cap. Ne inuitatis, num. 255. de Constitut. 77
- 2 Declaratur, ibid. n. 293. 77
- 1 Opinio semper eligenda, per quam Deus magis
glorificatur, & que maiorem habet conformita-
tem cum archa via Euangelij, ibidem num. 288.
pag. 86
- 1 Inimicus est a peccato relinquens opinionem,
quam veram credit, & magis tutam, vt sequa-
tur contrariam: cui propositum non toleranda,
ibid. num. 289. 86
- 1 Opinio tutior sequenda est vbi agitur de periculo
anime, etiam si opposita sit satis probabilis ea
sententia Henrici Boich. & Bellamerij, ibidem
num. 346. 105
- 1 Periculum graue facit vt formido preponderet
opinioni, ibidem n. 377. 109
- 6 Opinio tutior in foro preterituali, vel quasi ex pre-
cepto eligenda est tam in dubio facti, quam iu-
ris etiam absoluti; vbi vetitur salutis pericu-
lum, in c. Si constituit, n. 51. de Accusat. 120
- 7 Opinio tutior ex precepto eligenda est inter opi-
niones vtrinque probabiles, vbi vetitur salutis
periculum, in cap. Responso, num. 104. de sent.
eacomm. 196
- 6 Oppositi habent qualitates requiratas competi-
tus considerabile, vt si liceat appellare a denegata
collatione, in c. Mandato, n. 28. de Simonia.
pag. 180
- 4 Opus eligendi vnum beneficium, & alterum di-
mittendi hodie sublatum est a Concilio Tridenti-
no in quibuscumque deus iusticijs, in c. Referen-
te, num. 8. de Præben. 96
- 4 Fallit ibidem, nu. 10. 96
- 6 Opus per se laudabile ratione temporis reproba-
tur, in c. Tua nos, num. 28. de Simon. 179
- 5 Opus Dei est quod nascitur, diaboli quod muta-
tur, in cap. Multa, nu. 63. Ne Cler. vel Monach.
pag. 398
- 3 Opera que sunt communia bona, & malis non
posunt testimonium prebui de sanctitate allu-
culos, in cap. Venerabili, num. 13. de testibus.
pag. 197
- 1 Declaratur ibidem, num. 41. 197
- 5 Operatiuitate preponenda sunt operibus charita-
tis, in c. Licet, n. 27. de Regular. 85
- 4 Oratio specialior magis proficit quam generalis,
in c. Fraternitatem, num. 15. & num. 50. de Se-
pultur. 362
- 4 Orationes aliquas cur Ecclesia pro aliquibus insti-
tuerit, ibidem, num. 37. & nu. 50. 365
- 1 Oratio hic ab Ecclesia etiam vt impleantur que
Deus promissit, & infallibilia sunt, in c. Vene-
rabili, n. 43. de testibus. 200
- Oratio Dominica.
Vide in ver. *Symbolum Apostolorum.*
- 5 Oratio dicitur quasi oris ratio, in cap. Dolentem,
n. 32. de celebr. Missar. 307
- 5 Oratio quod sit, ibidem num. 41. 308
- 5 In oratione duo precipue requiruntur videlicet
affectus cordis, & intentio, ibidem, n. 43. 309
- 5 Oratio que habet culpam adiunctam non habet
suum efficaciam, nec est satisfactoria, ibidem
num. 56. 310
- 4 Oratori, seu legato quod donatur an cedat loco
ipsius, an vero mirtentis, in c. Postulati, nu. 19.
& seqq. vsque ad n. 25. de Concess. præben. 349
- 7 Oratoria publica, & priuata que censeantur, in c.
c. in his, num. 13. de priuileg. 90
- 5 Oratorium cuiuslibet priuato licet construere in
domo propria, dummodo non habeat formam
Ecclesiæ, nec ibi celebrentur Missæ, in c. Ad has,
nu. 52. de relig. do. nib. 310
- 4 Oratorium infra quoluquensuium, Hospitale infra,
anquam compleri debet, in cap. Nos quidem, n. 6.
de testam. 311
- 7 Episcopus post Concilium Tridentinum non po-
test concedere licentiam domi celebrandi, vt in-
firmus pro viario communicetur, in cap. In his,
num. 13. de priuileg. 90
- 7 Tridentini Concilij decretum sess. 22. de obser-
uandis in celebr. Missar. c. vn. §. Neue patiantur
expenditur, & explicatur, ibid. n. 25. 90
- 7 Episcopus non potest permittere, vt a Sacerdotibus
secularibus, seu Regularibus Missa cele-
bretur extra Ecclesiam, aut extra Oratoria ad
diuinum cultum dedicata, ibidem n. 29. 91
- 7 Potest concedere ex Tridentini Concilij præscrip-
to, vt Missa celebretur in Oratorio ad diuinum
tantum cultum dedicato, dummodo illud non
sit in priuatis domibus, ibid. n. 23. 91
- 7 Oratoria ad vsum Episcoporum etiam extra illius Dioc-
cesim constructa non comprehenduntur in de-
creto de non celebrando in priuatis Oratorijs.
In c. Quod nonnullis, n. 2. de priuilegijs. 87
- 5 Oratoria priuata non sunt sub potestate Episcopi
quoad visitationem, & procuratorem, in cap.
Auctoritate, num. 2. de censibus. 285
- 5 Oratorium, vel Hospitale non probatur esse pu-
blicum ex eo tantum, quod interdum ibi cele-
bretur, ibidem num. 3. 285
- 5 Nisi actus celebrationis sit publicus, ibidem n. 4.
pag. 285
- 5 Oratorium, & Ecclesia in quo differant, ibidem
num. 5. & 37. 285
- 5 Oratoria priuata non gaudent Immunitate Eccle-
siae, nec possunt ibi publice teneri, aut pulsari
campane, nec Missa celebrari, & quod hostia
est Oratorium, cras poterit esse camera, ibid.
num. 6. 285
- 5 De iure potest ibi celebrari de licentia Episcopi,
qui tamen non debet eam concedere in magnis
festiuitatibus, ibid. num. 7. 285
- 5 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 9. 17.
& seqq. 285
- 5 Oratorium an possit destrui auctoritate Episcopi, si
beneficium teneatur, ibid. nu. 8. 286
- 5 Commissarius Cruciate an possit concedere licen-
tiam celebrandi in oratorijs domesticis, an ve-
ro hac facultas sit Papæ reservata, ibidem n. 11.
& seqq. vsque in finem. 286
- 5 Oratorium publicum quid differat à domestico,
ibidem, n. 12. 286
- 5 Oratorium publicum tam de iure Canonico, quam
civili constitui non potest sine auctoritate Ep-
scopi, 286

- scopi, ibidem num. 11. 126
- Oratorium domesticum vnicuique fidelium licet habere in domo sua, & ibi orare, sed Missas celebrare non licet, ibid. num. 17. & 16. 126
- Tridentini Concilij decretum circa Oratoria expenditur, ibid. num. 17. 126
- Licentia celebrandi Missam in Oratorio priuata non potest concedi ab Episcopo, sed petenda est a Sede Apostolica, ibid. n. 8. 126
- Domus Principis, Arces, & Palatia, in quibus Barones iurisdictionem exercent, comprehenduntur in prohibitione Concilij Tridentini de Missa in priuatis domibus non celebranda, ibid. num. 19. 126
- Missa in domo priuata ad hoc vt infirmis pro viatico communicetur, celebrari non potest de licentia Episcopi, ibid. n. 30. 126
- Indultum audiendi Missam in domo propria sublatum est a Concil. Trid. ibid. n. 31. 126
- Licentia celebrandi in Oratorijs priuatis, quibus conditionibus concedi consueuerunt a S. Congregatione Concilij, ibid. n. 32. 127
- Episcopus non potest concedere licentiam celebrandi in Oratorijs publicis, ibid. n. 33. 127
- Oratorium vt publicum censetur, debet habere ostium immediatè respondens in viam publicam sine viro aditu, vel prospectu à loco priuato, ibid. num. 34. 127
- Oratoria, quæ in monasterijs, & Hospitalibus Ecclesiasticis constructa sunt, censentur publica, ibid. n. 35. 127
- Oratoria pro infirmaria Monialium qualiter concedantur a Sede Apostolica, ibid. n. 36. 127
- Oratorij priuati appellatione ex Bulla Cruciate non venit domesticum, sed publicum, quod priuatum appellatur ad dissentiam Ecclesiæ conferratur, ibid. n. 37. 127
- Oratoria publica possunt visitari ab Episcopo, non autem priuata, ibid. num. 39. 127
- Oratoria quæ in domibus priuatorum sunt, gaudent immunitate, si auctoritate Episcopi sint constructa, in c. Ecclesiis, nu. 23. de immunit. Eccles. pag. 388
- Adus fecus, n. 25. 388
- Vide in ver. *Missæ ubi celebranda*.
- Oratorium auctoritate Episcopi edificatum est publicum, & Religiosum, nec potest ad humanos vsus deputari, ibid. num. 34. 388
- Priuatum verò hodie est Oratorium, & cras potest esse camera, ibid. n. 36. 388
- Orbis maior vbi qualiter esse dicatur, in c. Significati, num. 37. de elect. 12
- Ordinarius mortuo vno ex duobus electis, qui in eum compromiserunt procedit ex potestate ordinaria superfluis antequam fiat noua electio & ex parte, num. 2. de arbit. 613
- Ordinarius an possit esse arbiter tã de iure ciuili, quàm de iure Canonico, ibid. n. 10. & seqq. vique, ad n. 34. 613
- Ordinarius domicilij potest procedere contra subditum licet absentem, & eum citare ram quoad effectus rem concernentes, quàm quoad personam, in c. Licet, nu. 11. de foro compet. 80
- Ordinarius domicilij potest contra absentem procedere, etiam ad sententiam excommunicationis, ibid. n. 14. 80
- Ordinarius delicti, vel contractus non potest procedere contra absentem quoad effectus personam concernentes, potest tamen procedere
- contra bonam si in suo territorio reperiatur, ibid. dem, nu. 15. & seqq. 80
- Ordinarij loci de quibus loquitur, cap. 20. sess. 24 Concilij Tridentini, qui intelligantur, ibidem num. 26. 81
- Ordinarius in vim rescripti de corrigendis Clericis suæ diocesis non potest procedere contra exemptos, in c. Graue, num. 1. de offic. Ordinar. pag. 476
- Ordinarij debent paucos, & necessarios casus reseruare, in c. Omnis, nu. 29. de penit. & remiss. pag. 134
- Ordinarius potest sine Capituli consensu excusare Canonicos a festiuitate Chori, ex causis tantum expressis in Constitutione Bonifacij VIII. in c. Licet, nu. 135. de preben. 174
- Ordinarius dicitur quilibet habens in loco ordinariam iurisdictionem, in c. Cum olim, num. 8. de prescriptione. 126
- Ordinarij quorum vnus habet iurisdictionem vniuersalem, alius specialem, an simul concurrant, in c. Scdm illi, num. 9. de offic. legat. remissuè pag. 410
- Ordinationum appellatione, de quibus fit mentio in Bulla 99. Clementis VIII. qui comprehenduntur, in c. Non amplius, nu. 87. de institut. 223
- Ordinatus Episcopo subiectus si in sibi subditum iustam sententiam ferat, Episcopus eam seruari faciat, & sine satisfactione non relaxet, in c. Cum ab ecclesiis, num. 1. de offic. ordina. 435
- Ordinariam iurisdictionem qui habere dicantur, ibid. num. 3. 435
- Ordinarius inferior an subdit Episcopo Diocesis, ibid. n. 12. 436
- Ordinatio dicitur cui censuram vniuersalem est commissis, in c. Cum causam, nu. 6. de Appellat. pag. 254
- Ordinarius ex speciali commissione non efficitur Delegatus, ibid. nu. 14. 255
- Ordinarij appellatione venit etiam inferior Prælati institutionem habens, in c. Tur, n. 19. de Cler. non resident. 70
- Ordinarij appellatione venit non solum Episcopus, qui est generalis, & maior Ordinarius, sed etiam quilibet inferior, & specialis Ordinarius, in c. Post cessionem, num. 3. de probat. 164
- Quid procedit si materia inferiori Ordinario sit adaptabilis, ibid. n. 6. 164
- Item procedit in Ordinario constituto a iure, non autem in constituto ex accidenti a Capitulo, vel a Papa, ibid. n. 10. 164
- Ordinarius dicitur, qui iure suo, vel Principis beneficio vniuersaliter iurisdictionem exercere potest, ibid. n. 5. & n. 12. 165
- Ordinarius accipitur secundum subiectam materiam, ibid. n. 7. 165
- Ordinarius respectu collationis intelligitur etiam is, qui tantum habet potestatem conferendi, licet aliis non habeat Ordinariam iurisdictionem, ibid. num. 7. 165
- Ordinarius, de quo in literis Clem. VIII. suppressionis Canonicoꝝ Regularium in Principatu Cathalonie, non intelligitur Archiepiscopus, sed Episcopus, ibid. n. 11. 165
- Ordinarius potest ex officio suo petere, vt sibi exhibeat rescriptum Delegationis, etiam parte non petente, in c. Cum in iure, n. 31. de off. Delegat. 407
- Ordinarius prudenter agit si parcat Delegato etiam

- non visis literis, dummodo ille sit probata persona, ibid. nu. 44. 407
- Vide in ver. *Delegatus*.
- Ordinarii iurisdictioni Concil. Trid. nihil detraxit etiam in locis sub Regum protectione existentibus, in cap. De Xenodochijs, num. 31. de Relig. Domib. 303
- Ordinationes generales fieri non debent in Capella priata, sed in Ecclesia Cathedrali, in c. Iudiciando, nu. 45. de Simonia. 347

Ordo, communia.

- Ordo est distinctio personarum, in c. Com contingat, num. 17. de erat. & qual. 358
- Ordo secundum in Pretorio S. Penitentiariæ, in c. Pollutissimi, nu. 29. de concess. Præben. 354
- Ordo potestatum est ut inferiora à Superioribus gubernentur, & ad vnum tandem redigantur, in c. significasti, nu. 19. de elect. 311
- Ordo iudicij in notariis non requiritur, in c. Peritum, nu. 43. de ijs quæ vi met. caus. 384
- Ordo literæ non est attendendus quando ea alijs iuribus apparet varius, & inuersus, in c. Vs Abbatem, n. 3. de erat. & qual. 318
- Ordinis præposteratio non vitiat, in cap. Ioannes, nu. 8. de testam. 355
- Ordo scripturæ in Decretalibus non attenditur quoad hoc ut illa referatur prius edita, quæ in præcedenti titulo reperitur collocata, in c. Referente, nu. 7. de præben. 95
- Ordo datus per prius & posterius conferendus de forma, in c. Qui presbyterum, n. 35. de penit. & remis. 107
- Declaratur quatuor modis, ibid. num. 74. usque ad n. 93. 107
- Ordinare quandoque idem importat quod conferre, vel confirmare, in c. Nulla, n. 80. de Cõcess. præben. 337
- Ordo recepti interpretacionem recipit à iure communi, in cap. Causam quæ, num. 1. de recepti. pag. 308
- Ordo sensus & intellectus magis seruandus, quàm abusus, ibid. num. 3. 308
- Ordo iuris in causis Regularium non solum in parte tenetur, sed etiam sit aliquis remissio iustitiæ, in c. Per totas il primo, num. 6. de Simon. pag. 168
- Ordo iuris in inquisitione, quæ sit contra Regulares, non est ad vnumque obseruandus quoad substantia iudicij, sed quoad veritatis probationem, in c. Qualiter, il secundo, num. 99. de accusat. 311

Vide in ver. *Monachus, communia.*

- Ordo sacer non oppositur utrimonio officij, in c. Nuper à Nobis, n. 30. De Bigam. 369
- Ordo sacer an ius patrie potestatis soluat, resoluitur, in c. Cum voluntate, num. 3. de sent. excomm. 308

Ordo quid, & quadruplex.

- Ordo multipliciter accipitur, in c. Cum contingat, n. 41. & seq. de erat. & qual. 360
- Ordines nouem in Ecclesia numerantur ab Iudæis, ibid. num. 56. 361
- Ordo importat quendam dignitatis gradum, & potestatem supra populum, ibid. nu. 97. 367
- Ordines nouem númerantur in Ecclesia militanti,

- sicut in triumphanti sunt nouem ordines Angelorum, ibid. num. 104. 368
- Ordinum distinctio deprehenditur ex distinctione ministerij, item ex diuersitate materie, & forme, ibid. nu. 106. 368
- Ordo ad sui esse non requirit ministerium cooperarium in ipso actu consecrationis Eucharistiæ, ibid. n. 111. 369
- Ordo ad sui esse non requirit, ut per solum, & vnicum exerceri debeat, ibid. n. 114. 371
- Ordines omnes sunt vnum Sacramentum, in c. Super eo, n. 39. de bigam. 363
- Ordo quilibet in latiori significacione dicitur sacer, in c. Henticus, num. 20. de Cler. pugn. in dist. pag. 376
- Ordo secundum quod est Sacramentum, ordinatur spiritualiter ad Sacramentum Eucharistiæ, in c. Requiritur, nu. 20. de ordinat. ab Episcopo. pag. 305
- Declaratur, ibid. nu. 88. & 92. & seq. 378
- Ordinum distinctio est propter altaris sacrificium post cuius consummationem viterius non est ordo, ibid. num. 113. & 93. 305
- Contrarium, ibid. n. 90. 313
- Ordo duplex, & de quo ordine intelligantur Canonice loquentes de ordine, & ordinacione Episcopij, ibid. nu. 23. 305
- Ordines hierarchici tres à Dionysio assignantur, ibid. nu. 24. & 41. 305
- Ordo vnus est eminencior alio secundum quod proximius ordinatur ad Sacramentum Eucharistiæ, ibid. num. 29. & 88. 305
- Ordo quid sit, ibid. n. 32. 308
- Ordinum diuersitas elicitur ex diuersitate materie, & forme, ibid. num. 60. 310
- Item ex diuersitate ministeriorum, & potestatis ibid. n. 61. 310
- Ordines à Christo instituti verè, & proprie sunt Sacramentum, ibid. n. 68. 310
- Ordines nouè computantur in Ecclesia sicut in celesti Hierarchia, ibid. num. 77. 315
- Ordo Sacramentalis non requirit ad sui esse ministerium cooperarium in ipso actu consecrationis Eucharistiæ, ibid. nu. 88. 313
- Ordinis executio dicitur ordinis perfectio, in c. Cum pridem, num. 35. de pactis. 341
- Ordo quid sit, in c. Cum venisset, nu. 40. de sent. vñd. 364
- Ordinum diuersitas oritur ex diuersitate materie, & forme, in c. Presbyter, n. 23. de sacer. non utran. 308
- Ordo quilibet prout est Sacramentum ordinatur ad Sacramentum Eucharistiæ, in c. Multa, n. 95. Ne Clerici, vel Monach. 401
- Ordines minores Sacramentum esse ostenditur diffinitum à Concilio Florentino, & Tridentino, & resellitur contraria opinio, in c. Cum contingat, n. 73. de erat. & qual. 364
- Ordinum minorum nomina, & vniuscuiusque eorum propria ministeria ab initio Ecclesiæ fuerunt in vi, ibid. nu. 77. 365
- Ordines minores fuerunt in primitiua Ecclesia ex institutione Christi, in c. Tug litteræ, num. 5. de Cler. per fait. promot. 344
- Ordines minores non veniant sacrorum ordinum appellatione, etiam si ordines sacri exprimantur per diuisionem vniuersalem, in c. Cum in capdis, nu. 1. de elect. 35
- Ordinationis denominatio cur in sacris literis fiat

- nar ab impositione manuum, in cap. Presbyter, nam. 39. de sac. non iterum. 311
- Presbyteratum, & Subdiaconatum esse in Ecclesia ordines distinctos est de fide, in c. Cum venisset, num. 43. de Sac. Vnde. 295
- Vide in ver. *Tonsura*, & in ver. *Episcopalis ordo*, & in ver. *Clericus quoad Tonsuram*.
- Opiniones de numero ordinum inter Theologos, & Canonistas conciliantur, in c. Cum contingat, num. 43. de etat. & qualis. 260
- Contrarius impugnatus, ibidem num. 44. & n. 135. pag. 260
- Opinio Butrij, & Abbatis circa potestatem Sacerdotalem resistit tanquam periculosa, in c. Quatuor, num. 6. & seqq. vsque ad num. 20. de Consecrad. 260
- Ordines minores largi dicuntur sacri, in c. Ut filij, num. 3. de filij Presbyt. 313
- Ordines minores in quantum sunt sacramentum ordinant omnes ad Sacramentum Eucharistie in c. Siquis Presbyter, num. 21. de Cler. excom. Ministr. 335
- Et secundum se sunt Sacri, ibidem num. 13. 335

Ordines quoad etatem, & usum rationis.

- Ordines sacri non requirunt usum rationis ex necessitate Sacramenti, sed ex necessitate precepti tantum, in c. Tunc littere, num. 23. de Cler. per salt. promot. & in c. Super inordinata, n. 37. de preben. 189
- Et quid in consecratione Episcopali, ibidem num. 38. 189
- Ordo presbyteratus non requirit usum rationis ex necessitate Sacramenti, ordo Episcopalis secus, in cap. Vel non est compos, num. 2. de tempor. ordin. 193
- Ordo defectus eorum minus obstat impetranti quam defectus etatis, scientie, & morum, in c. Cum in Magistrum, num. 31. de elect. 111
- Ordines minores ante septimum annum completum conferri non possunt, in c. Cum contingat, num. 21. de etat. & qualis. 271
- Ordines minores non requirunt etatis maturitatem, nec litterarum scientiam, in c. Cum in cunctis, num. 2. de elect. 15
- Vide in ver. *Ordines Beneficio annexi*, & in ver. *etate*.
- Largi tamen dicuntur Sacri, ibidem num. 3.
- Ordines minores in qua etate ab Episcopo conferri possint, aut debeant, in c. Super inordinata, n. 19. & seqq. vsque in finem de preben. 189
- Ordines minores ante de necessitate Sacramenti, vel de necessitate precepti, an verò de honestate tantum requirant usum rationis, ibidem num. 35. pag. 189
- Ordinans priusquam tredecim annorum in Diaconis suspenditur a collatione ordinum, & ordinatus ab ipsius executione vsque ad etatem legitimam, in c. Vel non est compos, n. 2. & 10. de tempor. ordinat. 191
- Ordinis Clericalem ad sacros ordines ante etatem legitimam non est ipso iure a collatione ordinis suspendus, sed suspendendus, ibidem num. 4. 191
- Ordinatus ante etatem legitimam, ante etatem legitimam charactere recipit, ibidem num. 7. 191
- Ordinatus ad sacros ante etatem a iure premissi an sit ipso iure suspendus, an verò suspendendus

- ab illorum executione, ibid. n. 10. 192
- Et quid post Constitutionem Pij II. ibidem num. 11. pag. 192
- Anne si ecclebre irregularitatem incurrat, ibid. num. 42. 193
- Concilio Sixti V. contra Episcopos in ordinum collatione peccantes redacta est per Clem. VIII. ad terminos iuris, Bulla Pij II. & Concilij Tridentini excepto capite Simonie, ibidem num. 12, pag. 193
- Ordinatus ante etatem legitimam an recipiat characterem si Episcopus publico edicto protestatus fueris se nolle ordines conferre nisi in legitima etate constitutus, in c. Tunc littere, n. 15. de Cler. per salt. promot. 344
- Ordinatus in sacris ante annos discretionis ad etatem legitimam perveniens an continere teneatur, ibid. num. 17. latissime dissentitur vsque in finem. 345
- Quid si factus adultus ordinationem suam ratificaverit expresse, ibidem num. 40. 345
- Et quid in eo quid valit in ordine remanere, & ut privilegia Clericalibus, ibidem num. 42. & 69. pag. 345
- Et quid si ordinatus ante usum rationis postea contraxit, & in contradictione perseveravit tam ante, quam post finem deprimi quarti anni, ibidem num. 50. 345
- Et quid si post usum rationis vsque ad finem 14. anni tacuit, sed postea infra triduum reclamavit, ibid. num. 51. 345
- Et quid in casu conuerso, ibid. n. 53. 345
- Et quid si semper tacuit, & habuisse merè negativum, ibidem n. 54. 345
- Et quid si tempore ordinationis erat doli capax, & post susceptum ordinem statim contraxit, & perseveravit in contradictione vsque in finem 14. anni, sed postea tacuit, ibid. n. 70. 345
- Et quid in casu conuerso, ibid. num. 73. 345
- Et quid si consentit tantummodo ante susceptum ordinem, postea verò nec consentit, nec dissentit, ibidem num. 74. 345
- Ordinatus ante annos discretionis, qui nec ante, nec post finem 14. anni infra triduum contradixit, censetur ratificare, ibidem n. 33. 38. & 74. pag. 345
- Nec aliud opus interrogare ordinatum an velit continere, necne, ibidem num. 34. 345
- Secus in professione, & cur, ibidem num. 35. & seqq. & num. 78. in fine. 345
- Ordinatus infra annos discretionis non reordinatur, in c. Super inordinata, num. 39. de preben. pag. 189
- Ordinantes ad primam tonsuram, vel minores, aut sacros ordines ante etatem legitimam quas ponas iacebant ex Bulla Sixti V. ibid. num. 41. 190
- Ordinans Clericum etate inhabilem ad unum, ex sacris ordinibus an suspendatur a collatione omnium, in c. Vel non est compos, n. 6. de tempor. ordinat. 191
- Ordinatus ad sacros extra tempora, vel ante etatem legitimam, aut sine litteris dimissionis ex Bulla Pij II. an sint perpetuo suspensi, ibid. n. 13. 192
- Ordinatus a maiore, maior est, & precedit antiquiori si sit eiusdem ordinis, secus si inferioris, in c. Cum errorum, n. 14. de Maior. & obed. 491
- Ordines sacri non requirunt usum rationis ex necessitate Sacramenti, sed ex necessitate precepti tantum, in cap. Tunc littere, num. 23. de Cler. per salt. promot. 189

INDEX RERV M

- factum promot. 343
- Opiniones Doctorum referuntur de continen-
ordinati ante annos discretionalis, ibid. num. 28.
& nu. seqq. vsq. ad 2.40. 345
- Ordines Beneficio annexi, vel non.*
- Ordines sacri ex Concilio Tridentino annexi non
debent Canoniceatibus, & Portionibus Colle-
giatarum Ecclesiis, nec dignitatibus, & di-
midij portionibus, sed Canoniceatibus tantum,
& portionibus Cathedralium, in c. Cum in can-
dis, n. 82. & 85. de elec. 45
- Ordines sacros Dignitati, Præbendæ, vel portio-
ni annexos in Cathedrali, vel Collegiata Ec-
clesiis infra annum non suscipiendi an sit ipso iure
beneficio priuatus, in c. Cum in candis, § Inferi-
ora, num. 35. & seqq. vsq. in fin. de elec. 55
- Quid ex Concilio Viennensi, ibidem, n. 36. 55
- Et quid ex Concilio Tridentino, ibidem, n. 39 55
- Ordines sacros Episcopis nisi vim Concilij Triden-
tial annexere non possunt Dignitatibus, sed Ca-
noniceatibus, & portionibus tantum, in c. Ut Ab-
bates, n. 7. de stat. & qualitat. 217
- Ordo annexus beneficio non requiritur contem-
poraneè in ipso actu collationis, ibid. n. 9. 218
- Declaratur, ibid. num. 11. 218
- Impedius ex ista causa suscipere Ordines suo
Beneficio annexos, quamvis non sit ipso iure pri-
uatus beneficio, tamen priuari debet, ibidem,
n. 37. 220
- Quod procedit si culpa sua ad talem statum per-
uenit ut promoueri non possit, aliis secus, ibid.
num. 34. 220
- Item procedit in eo, qui impedimentum prius
contractum in ordinatione sua subiecit, ibidem,
n. 35. 220
- Ordinum annexio duplex, ibid. num. 44. 221
- Ordinis annexio respectu actus requirit ordinem.
In ipso actu collationis beneficii, alijs non ten-
et collatio, ibid. n. 45. 221
- Ordinis annexio respectu aptitudinis non requirit
ut quis habeat ordinem annexum tempore col-
lationis, sed satis est ut infra tempus à iure sta-
tutum se faciat promoueri, ibid. n. 48. 222
- Nec requirit etatem ordinis in ipso actu collatio-
nis, sed satis est ut promissus sit in ea etate, ut in-
fra annum promoueri possit, ibid. n. 51. 222
- Ordinis annexio an, & quando censetur facta res-
pectu actus, vel respectu aptitudinis, ibid. n. 54.
vsq. ad n. 60. 223
- Exempla annexionis respectu actus, ibidem,
n. 55. & seqq. 223
- Ordo quibus casibus censetur beneficio annexus
respectu aptitudinis, ibid. n. 58. 223
- Ordines non suscipere pro nuda voluntate, & ex
iusta causa equipsantur, in cap. Quærit, nu. 46.
de stat. & qualitat. 253
- Ordinum annexio respectu aptitudinis non requirit
etatem ordinis tempore collationis contra
opinionem Abbatis, sed respectu actus dumtaxat,
in c. Cum in candis, n. 65. & seqq. de elec.
pag. 43
- Ordinum annexio duplex, ibid. n. 66. 43
- Ordo dignitati, vel beneficio annexus non requiritur
in ipso actu promissionis, sed sufficit aptitu-
do, in c. Cum in candis, § Inferiora, n. 20. de
elec. 53
- Nisi annexio facta sit respectu actus, ibidem, n. 53
- Ordinem Presbyteratus dignitari, vel beneficio
Curato, aut Parochiali annexum non suscipiens
an sit ipso iure beneficio priuatus, vel priuandus
per sententiam, ibid. n. 15. & seqq. vsq. in finem.
pag. 51
- Quid ex § Inferiora, n. 18. 51
- Et quid ex c. Licet Canoa. de elec. lib. 6. ibid.
num. 9. 51
- Et quid ex c. Statutum, eod. tit. & lib. ibidem,
num. 22. 51
- Et quid ex Concilio Constantensi, ibid. num. 23.
pag. 53
- Et quid ex Concilio Trid. num. 35. 53
- Ordo procedendi aduersus Beneficiatos reuocatus
ordinari propter crimen, in c. Quærit, n. 44. de
stat. & qualitat. 253
- Appellatio Clerici reuocatus ordinari propter im-
pedimentum an sit admittenda, ibid. num. 45.
pag. 253
- Ordo procedendi contra Beneficiatos reuocatus
ordinari pro sola voluntate, ibid. n. 47. 253
- Ordines Beneficio non annexos confirmari reu-
ocatus suscipere necessitate, vel utilitate Eccle-
siae exigente, priuari potest beneficio, ibidem,
n. 48. 253
- Ordines minores an requirantur ad obtinendum
Beneficium curatum, an verò sufficiat prima
consecratio, in c. Præterea, num. 2. de stat. & qualitat.
246
- Ordines minores requirantur ad obtinendum Be-
neficium curatum, tam per viam Imperpetu-
onis, quam electionis, vel institutionis, ibidem,
num. 6. 246
- Ordinari reuocatus ob occultum crimen peccato-
rum beneficiis priuatur, nisi sint valde viles, in
alijs Ecclesiis negotijs, in c. Quærit, n. 6. de stat.
& qualitat. 247
- Declaratur, ibid. n. 16. 248
- Reuocatus verò pro nuda voluntate subtrahit
reditus quonque ordinem, sed beneficia
non auferantur, ibid. num. 7. 249
- Nisi rebelles extiterint, ibid. n. 8. 249
- Et Episcopus contra contumaces processit per
subtractionem fructuum, & nihil profecerit,
ibid. n. 9. 249
- Ordinari reuocatus propter occulta peccata non
coguntur præcisè, sed causantur, ut de noli-
tibus fiant volentes, ibid. num. 13. 249
- Nec possunt excommunicari, ibidem, num. 14.
pag. 249
- Reuocatus autem pro nuda voluntate præcisè
sunt compellendi, ibid. n. 15. 249
- Ordinari reuocatus propter occulta peccata si
sint valde viles vni Ecclesiis non priuantur be-
neficijs, sed tantum coguntur per subtractionem
procuratorum, ibid. num. 16. 249
- Sacerdotium actum non requiritur ad obtinendas
dignitates, quibus annexus est ordo Presby-
teratus, sed satis est ut promissus infra annum se fa-
ciat promoueri, in c. Cum in candis, n. 41. &
63. de elec. 39
- Vide in ver. Capitulatio.
- Laicus, aut Clericus non Beneficiatus non potest
cogi ad Ordines suscipiendos etiam ex iusta
necessitate, vel utilitate Ecclesiæ, in c. Magnum,
num. 69. de obligat. ad ratiocin. 354
- Ordines quoad Characterem.*
- Ordo cum dubitatur an fuerit collatus ab Episco-
po con-

ET VERBORVM.

- po conferri debet sub conditione, in c. Tuæ litteræ, n. 10. & 15. de Cler. per salt. promot. 343
- 6 Siue dubium sit facti, siue iuris, ibid. n. 11. 343
- 2 Ordo non prærequirit characterem alterius ordinis ex necessitate Sacramenti, in c. Requisiuit, n. 17. & 81. de ordinat. ab Episcopo. 304
- 1 Ordinatus ante baptismum au recipiat characterem, in c. Ne iuniaris, n. 245. de Consecr. 74
- 5 Ordinatus à non habente potestatem non sunt suspensi, sed iterum ordinandi, in c. Aqua, n. 19. de consecr. Eccles. vel Altar. 392
- 2 Ordinatus cum dimissorijs Capituli, vel alterius succedentis in iurisdictionem Episcopi Sede vacante, si in minoribus ordinibus, non gaudent privilegijs Clericall, si in maioribus sunt suspensi ab executione ordinum, in c. Significasti, n. 8. de offi. Archidiaconi. 379

Vide in ver. *Ordinum minister*, & in ver. *Ordines quoad statum*, & in ver. *Ordines per vim & metum*, & in ver. *Character*.

- 1 Ordinatus, de quo dubitatur an receperit characterem necne, iterum ordinari debet sub conditione, in c. Cum venisset, num. 98. de sacr. vult. 302
- 6 Ordinatus forme Ecclesie non seruata character non imprimatur, in c. Quod à Predecessore, n. 4. de schismat. 328
- 2 Ordinatus Sacramentum dumtaxat prærequirit Sacramentum Confirmationis ex necessitate præcepti, in c. Cum eotingat, num. 95. de stat. & qualitat. 267
- 2 Ordinatio sacram esse verè, & propriè Sacramentum à Christo Domino institutum, est de fide, in c. Cum venisset, num. 83. de sacr. vult. pag. 399

Ordines quoad continentiam.

- 6 Ordinem sacrum suscipiens tenetur continere, licet ante ordinationem protestatus fuerit se nolle continere vivere, in c. Tuæ litteræ, n. 58. de Cler. per salt. promot. 348
- 6 Ordinarius sacro annexum est votum continentie ex Constitutione Ecclesie, ibid. n. 68. & 77. 348
- 6 Nisi impediatur defectus ætatis, ibid. n. 69. 348
- 3 Ordinarius sacro non est annexa obligatio continentie essentialiter, seu naturaliter, sed tantum accidentaliter ex statu Ecclesie, in c. Maiores, n. 110. de baptismo. 329
- 6 Ordinationis sue contradicens ante decimum quartum annum censetur postea in priori dissensu perdurare, in c. Tuæ litteræ, n. 71. & seqq. de Cler. per salt. promot. 349
- 6 Idem in casu conuersio, ibid. n. 75. 349
- 5 Ordinari non potest coniugatus ad sacros ordines in præiudicium vxoris, in c. Maiores, n. 95. de baptis. 327
- 6 Etiam si matrimonium non sit consummatum, ibid. num. 96. 327
- 6 Et vxor continentiam promittat, ibid. num. 97. pag. 327
- Ordinatus ante ætatem legitimam an teneatur continere, Vide in ver. *Ordines quoad statum*.
Ordinatus coactè an ad continentiam teneatur, Vide in ver. *Ordines per vim & metum*.

Ordines quoad effectus.

- 2 Ordo facit quod eximat à patris potestate, in iussu

- mè disculsi, in c. Indecorum, n. 17. vique in fin. de stat. & qualitat. 333
- 2 Referuntur Authores, & fundamenta pro opinione affirmatiua, ibid. n. 10. & seqq. vique ad n. 33. pag. 334
- 2 Item Authores, & fundamenta opinionis negatiue, ibid. n. 33. & 36. & seqq. 334
- 2 Ordo facit liberat à seruitute, ibidem, num. 27. & 55. 334
- 2 Ordinibus sacris initiari, & illustrata interdum æquiparantur, ibid. num. 31. 334
- 2 Ordo facit non solum omnino ius patris potestatis, ibid. n. 36. 335
- 2 Tollit tamen illius effectus ordini sacro improporcionabiles, & incongruos, ibid. n. 44. & seqq. vique in fin. 335
- 6 Ordo facit quod votum facere non possit, in c. Tuæ litteræ, n. 30. de Cler. per salt. promot. 345
- 6 Contrarium, ibid. n. 51. & 68. 345
- 2 Ordines minores non liberant à patris potestate, in c. Indecorum, n. 19. de stat. & qualitat. 334
- 2 Ordinatio Episcopi gratis confert, in c. Requisiuit, n. 51. de ordinat. ab Episcopo. 208

Vide in ver. *Episcopalis dignitas*.

Ordines quoad examen.

- 2 Ordinari non debet inhabilis ad sacros ordines etiam ex causa necessitatis, vel utilitatis Ecclesie, in c. Quæris, n. 17. de stat. & qualitat. 349
- 2 Ordinandum habiles in casibus necessitatis non adeo exactè exquirere est, ibidem, n. 19. pag. 349
- 2 Ordinandum tenetur prodere impedimentum suum, aliis amoueri debet à beneficio post ordinationem obtento, ibid. n. 36. 351
- 2 Ordinarius deficium probatur eo ipso, quod constet de inhabilitate ordinati, in c. Cum sitars, n. 7. de stat. & qualitat. 379
- 2 Quod procedit si per seipsum examinauerit, seu si per alios, ibid. n. 8. 380
- 2 Nisi iustificantes malos, vel negligentes ad officium examinationis elegerit, ibidem, num. 9. pag. 380
- 4 Ordinans subditum alienum ex commissione speciali Episcopi proprii non tenetur inquirere an promotendus sit idoneus, in c. Cum secundum, n. 50. & 55. de præben. 313
- 4 Et si promotus reperitur sine titulo non tenetur ei providere qui ordinauit, sed qui commisit, ibid. n. 51. 313
- 2 Ordinari sine examine, & commendatijs litteris proprijs Episcopi possunt ab eo iterum examinari & ab ordinem exercitio suspendi ex Concilio Trid. c. 3. sess. 14. in c. Accipimus, n. 15. de stat. & qualitat. 375
- 2 Quod tamen decretum non comprehendit Ordinatos ab Episcopo predecessore, nisi noua causa superuenierit, ibid. 375
- 2 Ordinatus potest iterum examinari ab Episcopo successore quoad beneficium ei de nouo conferendum, non autem quoad ordinem iam collatum à predecessore, ibid. n. 16. 375
- 6 Ordinatus ante ætatem legitimam an recipiat characterem si Episcopus publico edicto protestatus fuerit se nolle ordines conferre nisi in legitima ætate constitutis, in c. Tuæ litteræ, n. 15. de Cler. per salt. promot. 343
- 2 Ordinari quis non debet ex cuius ordinatione Ecclesia

INDEX RERVM

Ecclesia iustificatur, in c. Magnus, num. 20. de obligat. ad rario, 143
Vide in ver. *Examen, examinatus.*

Ordinum functiones.

- 1 Ordinum functiones à Concilio Tridentino videntur in Ecclesia restitui à Diaconatu ad Ollariatum, in cap. Cum contingat, nu. 37. de extar. & qualitat. 159
- 2 Ordinum minorum adus exerceri possunt etiam à laicis, non tamen ex officio, ibid. nu. 109. 168
- 4 Ordinum minorum functiones exercentibus stipendia assignari debent ex redditibus beneficiorum, vel fabricæ Ecclesiæ, in c. Non liceat, num. 10. & 14. de præben. 83
- 3 Ministrat in fuscipis qui ab vno ordine sacro, ad alium ascendit, in c. Ex tenore, n. 11. de tempor. ordinat. 184
- 6 Ordinum minorum ministeria exerceri debent per Clericos coelibes tantum, & in eorum defectum per Clericos coniugatos, non tamen bigamos, in cap. Si quis Presbyter, num. 10. de Cleric. excom. Ministrat. 335
- 6 Consuetudo qua minorum ordinum functiones exercerent promiscue à Clericis, ac laicis est corruptela à Concilio Tridentino improbat, ibid. num. 18. 336
- 6 Moniales, vel laici non possunt canere, & unctiones in Missa solemniter legere, & si necessitas urgeat consulendus Sanctissimus ex fœderentia S. Congregationis Concilii, ibid. num. 19. 336
- 6 Regulares comprehenduntur in decreto Concilii Tridentini sess. 21. cap. 17. de Minorum Ordinum functionibus non exercendis, nisi per constitutos in eisdem ordinibus, ibidem num. 20. pag. 336

Ordini quoad interstitia, & tempora.

- 1 Ordinis Sacramentum confertur in Sabbato quatuor temporum, Episcopatus vero tantum in Dominica, in cap. Requiriuit, num. 16. de ordinat. ab Episcopo. 204
- 1 Ordinum plurimum collatio simul est generaliter interdita, in cap. De eo, num. 15. de tempor. ordinat. 177
- 3 Ordines sacri confert non possunt ab Episcopo nisi in Sabbatis quatuor temporum maiora hebdomade, & de Passione, ibid. n. 17. & 28. & 36. 178
- 1 Nec id licet die Dominica immediate sequenti etiam continuato ieiunio, ibid. num. 28. 178
- 2 Ordines sacros semper, & ubique Papa potest conferre, ibid. num. 19. 178
- 3 Ordines conferre extra tempora à iure statuta, & non seruatis interstitiis longe differunt, ibidem num. 22. 178
- 3 Ordines maiores cui statuta temporibus sint conferendi, ibidem nu. 38. 179
- 3 Consuetudo suscipiendi quatuor ordines minores die Veneris, & Subdiaconatum die Sabbati sequentis an exequi non obstant Concilio Tridentino, sess. 23. c. 8. ibid. n. 21. 178
- 3 Consuetudo conferendi ordines sacros extra tempora à iure statuta reprobatur, ibidem n. 27. pag. 178
- 3 Consuetudo celebrandi publicas ordinationes die Veneris ieiuniorum non valet, licet eam seruantes à pena exequantur, ibidem, n. 31. 179

- 3 Extra generales ordinationes, & in Capella priuata, valida est, ibidem num. 34. & seqq. 179
- 2 Expediunt tamen ea abolere, ibid. num. 40. 190
- 3 Consuetudo conferendi minores ordines extra tempora non est contra, sed præter ius, ibidem num. 35. & seqq. 179
- 3 Consuetudine induci potest, ut una die licet conferantur eidem quatuor minores ordines cum Subdiaconatu, ibidem num. 41. 180
- 4 Ordines minores omnes una die conferri non debent nisi ex causa, in c. Super inordinata, nu. 41. de præben. 190
- 3 Ordines minores conferri possunt diebus festis: sacri vero debent conferri in quatuor temporibus, vel in Sabbato Sancto, vel Sabbato domini, in cap. De eo, num. 1. & 2. & 17. de tempor. ordinat. 176
- 3 Ordines minores extra tempora diebus festis conferri non possunt, ibid. num. 3. 176
- 3 Ordines minores extra tempora Episcopos tantum die conferre non potest pluribus, quam duobus, ibidem nu. 6. 177
- 3 Ordines quatuor minores an possit Episcopos eadem die vni conferre, ibidem nu. 8. seqq. 177
- 3 Ordines minores, & subdiaconatum recipiens eadem die indignum se reddat executione ordinis suscipi, ibidem num. 13. 177
- 3 Ordines quatuor minores ex consuetudine licet possunt vni eadem die conferri, ibid. nu. 23. 26. & 41. in tertio dubio. 178
- 3 Ordines minores an conferri possint die Veneris præcedenti die Sabbati, in quo eadem ad minores ordines promotus ordo Sacri est conferendus, ibid. num. 34. & 37. vique in fin. 178
- 3 Ordines minores conferri non debent ab Episcopo nisi in temporibus à iure statutis, vel in Dominica, & alijs festis diebus, ibid. n. 30. 178
- 3 Ordines minores ex consuetudine conferuntur etiam feria quarta quatuor temporum, ibidem num. 39. 179
- 2 Ordines minores an urgente necessitate possint conferri extra tempora in diebus festis, ibidem num. 40. 180
- 2 Ordines minores non potest Episcopus ex consuetudine priuatis aliquibus conferre in die Veneris quatuor temporum si sit dies festus, & in Sabbato ad Diaconatum eos promouere ob necessitatem, vel utilitatem Ecclesiæ, ibid. n. 41. pag. 180
- 3 Ordinationes Sacrorum Ordinum nō quolibet die hebdomade quatuor temporum, sed Sabbatis tantum sunt celebranda, in c. De eo, n. 28. de tempor. ordinat. 178
- 3 Ordinari ad sacros extra tempora, vel ante statum legitimam, aut sine litteris dimissionis ex Bulla Pij II. an fiat perpetuo suspensus, in c. Vel non est compos, n. 13. de tempor. ordinat. 192
- 3 Ordinatio una die ad omnes minores an liceat die immediate sequenti Subdiaconatum suscipere, in cap. De eo, num. 25. & 41. vique in finem de tempor. ordinat. 178
- 3 Interstitia temporum etiam in minoribus ordinibus sunt seruanda, nisi aliud Episcopo magis expedire videatur, in cap. De eo, num. 21. de tempor. ordinat. 177
- 3 Ordines sacri duo non possunt conferri eidem vno die, vel duobus continuato ieiunio, in c. Litteras, n. 1. de tempor. ordinat. 190
- 3 Ordinatus Diaconus in temporibus Quadragesimæ

ET VERBORVM.

ma, potest anno fequenti in eisdem temporibus ordinari Sacerdos etiam si Pascha preuenierit, ibidem nu. 2. 190

Vide in ver. *Interstitia*.

Ordines conferri extra tempora à iure statuta, & non seruatis interstitijs longe differunt, in c. De eo, num. 28. de tempor. ordinat. 178

Ordinum materia, & forma.

Ordinis materia quæ sit, in c. Cum contingat, n. 3. de etat. & qualif. 359

Ordinum materias Christus non instituit In particulari, sed generaliter, & indeterminatè, in c. Cum venisset, num. 28. de Sacr. vñc. 293

Contrarium, ibidem n. 80. 293

Ordinis materia est illud, per cuius traditionem, confertur ordo, ibidem num. 32. 294

Materia in ordine ita est ex necessitate Sacramenti, vt sine illa irrita sit ordinatio, ibidem nu. 35. pag. 294

Ordinis cuiusque principalis actus est, secundum quem magis proximè ordinatur ad Eucharistiæ Sacramentum, ibidem nu. 36. 294

Signi exterioris traditio requiritur ad essentiam ordinis, ibid. num. 41. 295

Ordinum diuersitas oritur ex diuersitate materie & formæ, in c. Presbyter, num. 23. de fact. non iteran. 308

Ordinum materia quæ sit ex diffinitione Concilij Florentini, ibid. nu. 30. 309

Ordinis materia, & forma eur in actibus Apostolorum non exprimitur, ibid. n. 38. 311

Ordinatio sacra non solum verbis, sed etiam signis exterioribus perficitur, in cap. Cum contingat, n. 67. de etat. & qualif. 263

Ordinatio Presbyteri valida est si fiat per traditionem vasis cum altera speciebus exsententia, Henricus in c. Cum venisset, num. 29. de sacr. vñc. 294

Contrarium à nu. 31. vsque in finem, & perferuntur num. 76. 294

Ordinationis denominatio cur in sacris litteris fiat ab impositione manuum, in c. Presbyter, n. 39. de sacr. non iteran. 311

Ordo presbyteratus an ita requirat porrectionem calicis cum vino, & patenæ cum hostia vt si vñc desit, character non imprimatur, in cap. Cum venisset, nu. 3. vsque in fin. de Sacr. Vñc. 290

Calicis, & patenæ traditio ex sententia antiquorum Canonistarum non est de essentia ordinis Sacerdotalis, ibidem num. 4. 290

Canonistarum sententia quod calicis, & patenæ traditio non sit de substantia ordinis Presbyteratus quibus fundamentis nitatur, ibidem n. 10. pag. 291

Presbyteratus traditur per calicem cum vino, & patenæ cum pane porrectionem, ibidem num. 32. pag. 294

Characterem ordinis Presbyteratus non imprimi si porrigatur calix sine vino quibus fundamentis probetur, ibidem num. 33. vsque ad num. 39. 294

Manus impositione non imprimetur character ordinis Presbyteratus, sed tantum confertur potestas ligandi, & soluendi, ibid. n. 42. & 58 295

Sacerdos ordinatus ante manus impositionem est verus Sacerdos habens potestatem consecrandi Corpus, & sanguinem Christi, in c. Presbyter, & peritiam in 5. libris Decret.

num. 26. de Sacr. non iteran. 308

Materia ordinis Presbyteratus quæ dicatur esse, in Ecclesia Græca, in c. Cum venisset, n. 75. de Sacr. vñc. 290

Florentinal Concilij decretum de materia ordinis Presbyteratus expenditur, ibidem nu. 76. pag. 291

Ordinum minister.

Ordines sacros conferendi potestas non Episcopo delegari non potest, potestas christi mandati secus, in cap. Scatuimus, num. 5. de supplea. neglig. & prelator. 169

Ordinum omnium minister est solus Episcopus, in c. Cum contingat, num. 21. de etat. & qualif. pag. 258

Declaratur, ibidem num. 94. 258

Ordines conferre non est officij tantum, sed ordinis, in c. Quanto, num. 24. de Conserud. 262

Ordines minores conferre est ordinis Episcopalis, non iurisdictionis, ibid. num. 26. 264

Ordinis potestas per resignationem Episcopi morificatur, sed non funditus moritur, in c. Acquisiuit, num. 8. de ordinat. ab Episcopo. 203

Ordini renunciare quid importet, ibid. nu. 5. 203

Ordinis potestas remanet in Episcopo etiam degradato, ibid. num. 39. 207

Ordines conferre debent Episcopi per semetipsos, & egritudine impediti subditos suos non aliter, quam probatos, & examinatos ad alium Episcopum ordinandos dimittere, in c. Cum secundum, num. 53. de preben. 113

Ordines suscipere non licet nisi ab Episcopo originis, beneficii, vel domicilij, in cap. Quod à Predecessore, num. 88. de schismat. 237

Ordines conferre est principalis actus ordinis Episcopalis, in cap. Vel non est compos, num. 30. de tempor. ordinat. 194

Ordinum Minorum, & primæ Tonsuræ Ordinarius minister est solus Episcopus, ibid. num. 34. & seqq. 194

Ordinum, & Sacramentorum collatio est de lege iurisdictionis, in cap. His quæ, nu. 65. de maior. & obediens. 509

Consuetudo etiam immemorabilis Ordines conferendi non suffragatur, in c. Quanto, num. 30. de consuetud. 263

Consuetudo conferendi Sacramenta solis Episcopis reueruata improbat, ibidem num. 31. 263

Ordinatio Clericorum nullius Diocesis pertinet ad Episcopum intra cuius Diocesis fines locus stus est, ac si sit extra fines, ad proximam Episcopum, in c. Significasti, num. 23. de offic. Archidiacon. 383

Et proximitas attenditur Ecclesiæ, non Territorij, ibidem & num. 31. 383

Ordinationes factæ ab eis, qui à Schismaticis Ordines susceperunt, executionem non conferunt, in c. Quod à Predecessore, num. 3. de Schismat. pag. 218

Ordinationes factæ à Schismaticis irritæ sunt quoad executionem tantum, non autem quoad impressionem characteris, ibid. n. 2. & 27. 218

Ordinatio facta in forma Ecclesiæ ab Episcopo etiam hæretico, seu schismatico, siue anathemate innodato sine ordinationem receperit in Ecclesia siue extra, habenda est rata quoad veritatem ordinis, ibidem num. 29. 230

INDEX R E R V M

- 7 Ordinari potest Clericus primus Tonfore ab Episcopo beneficij etiam tenuissim, in c. Omnis, n. 98. de penit. & remiss. 155
- + Ordinatus ab alieno sine licentia proprii est suspensus ipso iure ab executione ordinum, quando proprio Ordinario videbitur, in c. Nullus, n. 8. de Paroch. 378
- Vide Abbas quoad Ordines.
- + Ordinari quis potest ab Episc. originis, licet alibi domicilium habeat, in c. Significavit, n. 18. de Paroch. 384
- + Ordinari nemo debet ab Episcopo alieno nisi citius probitas, & mores Ordinarij sui testimonio commendentur, in cap. Cum secundum, num. 3. de preben. 113
- + Etiam in vim licentie Apostolicæ de se promoveri faciendo ab alieno Episcopo, ibid. n. 54. 113
- + Ordinans alienum subditum de Ordinarij licentia potest si vult, sed non tenetur deferre Ordinarij attestationi, ibid. n. 55. 113
- + Ordinans subditum alienum ex commissione speciali Episcopi proprii non tenetur requirere an promovendus sit idoneus, in c. Cum secundum, n. 50 & 55. de preben. 113
- + Et si promotus repariatur sine titulo non tenetur ei providere, qui ordinavit, sed qui commisit, ibid. n. 53. 113
- + Ordinandi potestas ex limitatione jurisdictionis restringitur cum intusdictio ad essentiam ordinationis non spectet, in c. Statimus, n. 23. de supplen. neglig. Prælator. 171
- + Ordinandi potestas licet non competat inferioribus Prælati ex vi consecrationis, sed ex concessione Ecclesiæ, tamen non restringitur ex limitatione jurisdictionis ad certas personas, ibidem, num. 28. & seqq. 173
- + Ordinandi potestatem habens ex indulto Papæ, ordinando post prohibitionem non imprimit characterem, ibid. n. 32. 173
- + Procedi si prohibitio sit totalis, secus si restricta ad certas personas tantum, ibid. num. 33. & 46. 173
- + Ordinandi potestas cur non possit pro parte conferri, & pro parte non, ibid. n. 46. 174
- + Ordinati ab Episcopis schismaticis etiam ignoranter executionem non recipiunt, in c. Quod à Predecessore, n. 35. de Schismat. 231
- + Ordinatus à Prælati non habente potestatem ordinis nihil recipit, & debet iterum ordinari, in c. Statimus, n. 18. de supplen. neglig. Prælat. pag. 171
- + Ordinati cum dimissorijs Vicarij Collegiate Ecclesiæ an incident in penas Concilij Tridentini in c. Significasti, n. 10. de offic. Archid. 380
- Vide in ver. Dimissoria.
- 6 Ordinari an quis possit ab alieno Episcopo, vel Metropolitano, si proprius Episcopus sit hæreticus, & Canonici omnes sint dispersi, in c. Absolutio, n. 39. & seqq. v. q. in fin. de Hæreticis. pag. 124
- 6 Ordinari quando quis possit ab alieno ob delictum proprii Episcopi, ibid. n. 33. 124
- 6 Ordines suscipere an possit exemptus à quo maverit Episcopo, ibid. n. 30. 124

Ordines per saltum.

- 6 Ordinatus ad sacros ordines prætermisissimioribus characterem recipit, in c. Tux litteræ, n. 3.

- & seqq. v. q. ad n. 6. de Cler. per salt. prom. 343
- 6 Ordinatio in Presbyterum conferendi sunt ordines inferiores de quibus ignoratur an fuerint collati, ibid. n. 9. 343
- 6 Ordinatus per saltum si noverit ministrare, non debet præcisè cogi suscipere ordinem prætermisissim., num. 12. 341
- 6 Ordinatus per saltum si ministraverit, habetur pro non ordinato in sui præiudicium, nec potest eligi in Episcopum, ibid. num. 20. 344
- 3 Ordinatus in Presbyterum omisso Diaconatu, vel Subdiaconatu recipit characterem, licet non ordinis executionem, in c. Requisivit, n. 14. de ordinat. ab Episcopo. 304
- 6 Ordo Presbyteratus non prærequirit ex necessitate Sacramenti Ordinem Diaconatus, in c. Tux litteræ, n. 2. de Cler. per salt. promot. 343
- 6 Ordinatus per saltum est ipso iure suspensus ab executione ordinum, ac si ministraverit irregularitatem incurrat, ibid. n. 22. & n. seqq. 344

Ordines quando iterandi.

- 2 Ordinationis, & consecrationis substantialia quæ sint, in cap. Cum venisset, num. 5. de sacr. v. d. pag. 191
- 2 Ordinatio, si quid ex substantialibus fuerit omis- sum, ex integro est iteranda, ac si nihil esset omis- sum, ibid. n. 6. & 50. 191
- 2 Et in c. Præbites, num. 12. de Sacram. non iter. 306
- 2 Ordinatio si aliquid de solemnitate prætermis- sum fuerit, non iteratur, sed eausdè suppletur omisissim., & quæ sint de solemnitate, ibid. n. 7. pag. 191
- 2 In ordinatione si levis fuerint prætermisissimæ impleri possunt ad eandem, & quæ dicantur le- via, ibid. n. 9. 191
- 2 Ordinatio tota est repetenda, si aliquid omis- sum fuerit, de quo dubitetur an sit de substan- tia ordinis, necne, ibid. num. 54. 193
- 2 Hostiensis dictum contra eos qui suo levi prelo- manant articulos dubios discernere circa substantia- lia ordinationis, ibid. n. 77. 199
- 2 Ordinationis tempore supplendum est quod in or- dinatione fuit prætermisissim., in cap. Presbyter, num. 8. de sacr. non iterandi. 306
- 2 Ordinationis denominatio cur in sacris litteris fiat ab impositione manuum, ibidem num. 19. pag. 311

Vide in ver. Character.

Ordinum rites.

- 2 Ordo missæ confertur nisi in Missæ celebratione, in c. Cum contingat, n. 22. de stat. & qual. pag. 158
- 2 Declaratur, ibid. n. 127. 158
- 6 Ordinationes generales fieri non debent in Ca- pella priuata, sed in Ecclesiâ Cathedrali, in c. si ordinando, n. 45. de simonia. 147
- 3 Missa, & Jejunium ordinantis, & ordinandi an sint de substantia Ordinis, vel de solemnitate tantum, in cap. Cum venissent, num. 8. de sacr. v. d. pag. 191

Ordines quoad titulum.

- 2 Ordo, & titulus sunt connexa, in cap. Accepimus, num. 36.

- num. 36 de etate, & qualitate. 177
- Ordinationes factæ sine certo titulo olim irritæ erant quoad executionem, in c. Cum secundum, num. 18. & 67. de præbend. 110
- Sed hodie secus, ibid. num. 19. & 68. 110
- Ordinato per Episcopum ad sacros ordines sine titulo uemine presentante, ordinatur, vel successor compellitur in necessariis providere, donec titulum habeat, in c. Cum secundum, num. 1. de præben. 109
- Ordinato sine certo titulo an, & quando reueatur viæ necessaria ministrare, ibidem num. 10. & seqq. vsque in fin. 110
- Quid si ordinatus iam erat constitutus in sacro ordine, ibidem num. 13. 110
- Et quid si plures Episcopi ordinauerint subdito ratione originis, domicilij, vel beneficii, ibid. num. 24. 111
- Et quid in Episcopo alieno, qui ordinatur ex commissione generali Episcopi proprii, ibidem num. 25. pag. 111
- Et quid in successore Episcopi ordinantis, ibidem num. 26. 112
- Et quid si ordinatus neglexerit petere alimenta, ab ordinatore quando erat soluendo, ibidem num. 31. 111
- Et quid si Episcopus renunciauerit Episcopatu, aut esse depositus, ibidem num. 34. 111
- Et quid in heredibus ordinatoris, ibid. num. 36. pag. 111
- Et quid si titulus ordinatio cuius fuerit, aut exinanitus, ibid. num. 41. & 45. 111
- Et quid in promotis ad minores ordines sine certo titulo, ibidem num. 47. 111
- Et quid si ordinatus aliunde habeat unde viuere possit, ibidem num. 48. 111
- Et quid si fuerit ab alio presentatus, & examinatus, ibidem num. 49. 111
- Et quid in Episcopo alieno, cui Diocesanus commissi vt certas personas ordinaret, ibid. num. 50. & 58. 111
- Et quid in alieno, qui ordinauit in vim licentie de se promoueri faciendo à quocunque Antistite, ibidem num. 59. 111
- Et quid si ordinatus fortinè se in numerum ordinandorum intruderit, ibidem num. 61. 111
- Et quid si confecto titulo ordinatore deceperit, ibidem num. 62. & 66. vsque in fin. 111
- Successor cui reueatur ex delicto Episcopi, qui Clericum sine titulo ordinauit, ibidem num. 67. & seq. 111
- Ordinator tenetur constituere ordinato ad sacros ordines sine certo titulo vnde perpetuo viuere possit, ibidem num. 35. 111
- Obligatio Episcopi ordinantis Clericum sine titulo oritur ex contractu, vel quasi, & ideo transit ad heredem, ibid. num. 37. 112
- Obligatio, quæ contrahitur ex ordinatione sine titulo an sit realis, vel personalis, ibidem num. 40. pag. 112
- Episcopus tenetur providere ordinatis si eorum patrimonium petat, cauate, vel alioquin, ibidem num. 45. 112
- Ordinari ad sacros sine titulo post Concilium Tridentinum an sint suspensi ab executione ordinum, & si ministrant irregulariter, ibidem num. 63. 114
- Ordinari sine titulo ex Constitutione Sixti V. suspensi erant ab executione ordinum, ac si ministrarent irregulariter, sed ea Constitutio rescissa fuit à Clemente VIII. ad terminos iuris, & Concilij Tridentini, ibid. num. 65. 114
- Ordinatus ad sacros ordines, qui confecto titulo ordinatorem deceperit, an incidat in suspensionem ab ordinum executione, ibidem num. 66. & seqq. vsque in finem. 114
- Ordinatus sine certo titulo beneficii, vel patrimonij quas penas incurrat secundum ius antiquum, medium, & nouissimum, ibid. num. 67. 114
- Ordinatus ad sacros ordines sine titulo à pluribus Episcopis potest quolibet in solidum euenire pro alimentis, in c. Episcopus, num. 5. de præben. 85
- Is tamen qui non ordinauit, non tenetur ex alio ordinatoris, ibid. num. 6. 85
- Ordinato ad sacros sine titulo beneficii, vel patrimonij ordinator tenetur viæ necessaria ministrare, ibidem num. 7. 85
- Ordinatus ad sacros ordines sine certo titulo si ex patrimonio sustentari valeat, non potest petere alimenta ab ordinatore, ibid. num. 16. & seqq. pag. 86
- Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 19. 86
- Ordinatus ad sacros ordines an possit petere alimenta ab ordinatore, licet habeat patrimonium sufficiens si ad illius titulum expressè ordinatus non fuerit, ibidem num. 18. 86
- Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 25. & 29. 86
- Ordinatus si habeat patrem diuitem, à quo possit exigere alimenta, non potest illa petere ab ordinatore, ibidem num. 20. & 32. 86
- Secus post Concilium Tridentinum, ibidem num. 26. pag. 86
- Ordinatus ad sacros ordines sine titulo ab ordinatore nullè perit beneficium, nisi post ordinationem se reddiderit indignum, in c. Acceptimus, n. 1. & seqq. de iur. & qual. 374
- Ordinato ad sacros sine titulo, ac beneficium petenti, nec ordinator, nec successores potest obijcere quod sit illiteratus, ibidem num. 12. 374
- Ordinatus ad titulum patrimonij de iure communi non potest inuitis detineri in Diocesi, in cap. Admonet, num. 30. de renunciat. 148
- Secus post Concilium Tridentinum, ibid. num. 31. pag. 148

strassent irregulares, sed ea Constitutio rescissa fuit à Clemente VIII. ad terminos iuris, & Concilij Tridentini, ibid. num. 65. 114

- Vide in ver. *Clericus quoad titulum*.
- Episcopus non potest quemquam ad sacros ordines promouere ad titulum pensionis, nisi pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum suarum, in cap. Ad audiendum, n. 135. de Rescript. 344
- Pensio non est titulus ad ordines sacros nisi dispensatus, ibid. num. 136. 344
- Ordinari nemo potest ad titulum officij manualis, in c. De Receptoribus, num. 27. de Cler. agrot. pag. 197

Ordines per vim, & metum.

- Ordinatus per metum si ordinem exerceat ignorans nullitatem an censeatur ratificare, in c. Significatum, n. 14. de Regular. 43
- Ordinatus coacte ad ordinem Subdiaconatus an reueatur ad continentiam, in c. Maiores, num. 90 & seqq. vsque in finem de baptis. 327
- Quid si coactus sit absoluta, ibid. num. 91. 327
- Et quid si coactus sit conditionalis, seu per metum, k 2 rum,

INDEX RERVM

- rum, ibidem num. 92. 327
- 5 Quid si merus sit lenis, ibid. nu. 92. 327
- 5 Et quid si merus sit cadens in constantem virum, ibidem num. 94. 327
- 5 Et quid si ordinatus prius habebat uxorem, ibid. num. 95 & 103. 327
- 5 Et quid si uxorem non habebat, ibid. u. 98. 327
- 5 Ordinatus ad Subdiaconatum per coactionem absolutam non tenetur continere, quia nec recepit characterem, ibidem u. 91. 327
- 5 Ordinatus per metum non succurritur actione, quod metus causa, quia contra impressionem characteris restitutio dari non potest, ibidem num. 100. 328
- 5 Ordinatus ad sacros ordines per vim conditionalem, nisi contineat privilegia Clericalibus non gaudet, ibidem num. 102. 328
- 5 Ordinatus ad Subdiaconatum per vim, & metum non tenetur continere, licet uxorem non habeat, secundum opinionem, quam vltimo firmavit Rota, ibidem nu. 103. & seqq. vique ad n. 113. pag. 328
- 5 Et servat Cancellaria, & Ponitentiaria, ibidem num. 108. 328
- 5 Ordinatus ad Subdiaconatum per vim conditionalem tenetur vivere secundum essentiam Subdiaconatus, sed non secundum illius accidentia, ibidem num. 112. 329
- 5 Ordinatus ad sacros per metum pronuntians ab inrisfeco, & causis naturalibus tenetur continentiam servare, ibidem u. 116. 329
- Vide in ver. *coactio*, & in ver. *Ordo quoad continentiam*.
- 6 Organum vocis esse fallax, in c. Consultationi, n. 8. de sponsalib. & matrim. 12
- 3 Orientalis Ecclesia non ideo excusatur a lege continentie quod illam non suscepit, sed quia Papa eius consuetudinem approbavit, in c. Treguas, u. 58. de Treg. & pac. 517
- 6 Ore non aliud loquimur, & aliud corde, ne simus Iudas, & Herodiani in cap. Falsidicus, n. 66. de crim. falsi. 329
- 3 Officij, & Acolythi officia que sint, in cap. Cum coningat, num. 60. de etat. & qual. 262
- 3 Osium continetur appellatione domus, in c. Cum coningat, num. 134. de etat. & qual. 273
- 3 Otiosissimus laudatur a Xenophonte, in c. Ne teli giosi, num. 54. de Regular. 129
- 3 Omnes Christi sunt omnes tam fideles, quam infideles per creationem, licet non sint de ovili Ecclesie, in cap. Canonum statuta, num. 65. de Constitut. 25
- 3 Quasi cum minaretur Sacerdotibus a Deo lepra percussus est, in cap. Ecclesia S. Marie, num. 14. de Constitut. 162

P

- 6 Pactum ut receptus soluat pensionem collatori debitam non est simoniacum, in c. Praterea, num. 82. Ne Pres. vices luas. 197
- 3 ad Pacti chieruaniam pacitens compelli debet per censuram ecclesiasticam, in c. Antigonus, num. 3. de pactis. 332
- 3 Pacta contraleges, aut bonos mores, vel alia captoia non sunt servanda, ibid. num. 4. 332
- 3 Pactum non servans peccat mortaliter, & refellitur contraria opinio quorundam Theologorum, ibidem num. 5. 332
- 3 Obligatio, quae ex pacto proficiscitur habet eandem iuris naturalis, & divini, ibidem num. 6. pag. 332
- 3 Pacti violatio opponitur iustitiae, & caritati, ibid. num. 8. 332
- 3 Pactum quantumcumque nudum parit actionem secundum Canones, ibidem num. 15. vique ad num. 31. 331
- 3 Deus, & bona conscientia non distinguunt inter pactum nudum, & vestitum, ibidem u. 17. 334
- 3 Pactum nudum quid sit, ibid. n. 18. 334
- 3 Pactum nudum vestitur sex modis, ibidem nu. 19. pag. 334
- 3 Pactum nudum vestitur chirographo, ibid. u. 10. pag. 334
- 3 Pactum nudum de iure clausi parit actionem, ibid. num. 21. 334
- 3 Fallit in octo casibus, ibidem nu. 22. 334
- 3 Pactum nudum de iure Canonico dicitur vestitum robore canonica sanctionis, ibidem u. 24. 334
- 6 Ex Pacto nudo in foro Ecclesie an possit procedi per viam actionis inter laicos subiectos Imperio, an verò sit precedendum per evangelicam denunciationem, ibidem nu. 25. 335
- 3 Index laicus in terris subiectis Imperio potest repellere agentem contra laicum ex nudo pacto, ibidem num. 26. 335
- 3 Secus in terris Ecclesie, ibid. n. 27. 335
- 3 Pactum per quod beneficium debet pecunia resignari, non valet, in c. Cum pridem num. 28. de Pactis. 342
- 3 Pacta iusta cum Principe cum subdito servanda, sunt etiam per successorem, in cap. Ex epistola, num. 3. de probat. uobis. 158
- 3 Pactum de redimendo in Bullis erectionum officiorum non apponitur expresse, sed apponitur redimendi facultas, ibid. num. 10. 133
- 6 Pactum omne, & consentio in beneficiis, & alijs spiritualibus simoniam inducit, in c. Tota, nos, n. 15. de Simonia. 175
- 6 Pactum dandi spirituale pro spirituali an sui potest sit sine vitio simoniae, ibidem nu. 22. remissum pag. 175
- 4 Pacta si respiciant tantum religionem, immutari possunt per Papam etiam si sint licita, leges respiciant commodum temporale, in c. Significatum, num. 26. de peb. u. 100
- 4 Pactum inferioris non potest praedjudicare superiori, ibidem, num. 27. 100
- 4 Papae auctoritas in pactis respicientibus religionem, & sacramentis semper intelligitur excepta, ibidem n. 28. 100
- 4 Pactum quantumcumque simplex potest appellari fides, ibid. no. 31. 101
- 4 Pactum nudum quavis non pariat actionem, parit tamen exceptionem, & recedens a pacto peccat mortaliter ibidem u. 34. 101
- 5 Inter Pactum nudum, & vestitum nec Deus, nec bona conscientia distinguunt, ibid. nu. 33. 101
- 6 Index laicus in terris subiectis Imperio potest repellere agentem ex pacto nudo, in c. Antigonus, num. 26. de pact. 101
- 3 Secus in Terris Ecclesie, ibid. n. 30. 335
- 3 Pactum de succedendo post mortem Praelati in ipsius Ecclesie non valet, in c. Acceptimus n. 1. rs. & 14. de Pact. 361
- 3 Pactum future successionis in beneficiis ecclesiasticis votum captanda mortis inducit, ibid. n. 3. 361

ET VERBORVM.

1. Pactum de hereditate viucentis valet dummodo ille consenserit, & in consensu usque ad mortem perseverauerit, ibid. num. 5. 561
1. Pactum de succedendo in beneficio non sustinetur ex consensu beneficiarii, ibid. n. 6. 561
1. Pactum initum tempore prohibito non valet licet eius effectus conferatur in tempus permissum, ibid. num. 8. 561
1. Pactum iuri consonum simoniam inducit, in c. Cui M. n. 36. de Confit. 154
1. Pactum initum inter eligentes non nocet electio, ibid. n. 38. 155
4. Pacta ne bona emphyteuticis alienentur in Ecclesiam an sint contra immunitatem Ecclesiasticam, in c. Porcui, n. 18. & seq. v. q. in finem, de locat. & conduct. 131
4. Pacto priuatorum consensum potest ne res in Ecclesiam alienentur, ibid. num. 19. 131
4. Idem exueri potest in vitima voluntate, ibidem, n. 30. 131
6. Pactum de redimendo minuit premium rei, in c. In Ciuitate, n. 17. de Vir. 191
3. Pactum iuratum de conficiendo inventario rerum restituendarum soluto Matrimonio an impediat probationem per Testes, in c. Sicut, num. 10. De probat. 161
3. Pactum vt probatio rerum restituendarum soluto Matrimonio aliter fieri non possit quam per inventarium, an firmetur iuramento, ibid. n. 11. & n. 16. & seq. v. q. in finem. 161
3. Pactum, & rerum traditio si aliis quam per inventarium probari non possint, est nullum, ibid. n. 15. & n. 18. 163
- Et an firmetur iuramento, ibid. n. 16. & n. 18. & seq. v. q. in fin. 163
3. Pactum vt non liceat probare nisi per scripturam est contra bonos mores, ibid. num. 19. 164
3. Pactum per quod Beneficium debet pecunia resignari, non valet, in c. Cum pridem, num. 1. de Pactis. 541
1. *Pagani*, & infideles an, & in quibus subsint iurisdictioni Ecclesie, in c. Canonum statuta, n. 64. & seq. v. q. ad n. 93. de Confit. 15
5. *Palatium* Episcopi immunitate gaudet, quamuis sit extra fines Ecclesie, vel ultra quadraginta passus, & in eo non sit Capella, in cap. Ecclesie, num. 29. de Immunit. ecclies. 388
5. Et quid in palatio interioris Prælati, n. 35. & 36. ibidem. 388
5. Familia Episcopi gaudet privilegio sicut licet sit secularis, ibid. n. 31. 388
5. Palatia Cardinalium an gaudeant immunitate, ibid. n. 31. 388
5. Et quid in Vrbe, ibid. n. 33. 388
1. *Palus* num habeant Canonici auctoritatem, vnde dicitur, & quis fuerit illarum author, in c. Canonum statuta, n. 43. de Confit. 11
1. *Palus* est sine legis auctoritate, in c. De eo, n. 13. de tempor. ordinat. 178
1. *Palatinum* Concilium tempore Urbani V. celebratum nullam habet auctoritatem, in c. Canonum statuta, num. 85. de Confit. 17
1. *Paludes* meliorate cultorum cora non debent separari censeri, in c. Cum M. n. 41. de Confit. pag. 155
1. *Palum* à Sede Apostolica non traditur electio in Archiepiscopatum nisi prius præstet fidelitatis, & obedientie iuramentum, in cap. Significasti, num. 1. de elect. 9

1. Pallium potest tradi per Nuncium, ibidem, num. 3. pag. 9.
1. Pallij traditione confertur plenitudo Pontificalis Officii, ibidem, n. 7. 9
1. Pallio non suscepto Archiepiscopus potest exercere ea quæ sunt iurisdictionis tantum, in c. Quanto, n. 37. de consecrat. 164
1. Pallium est Pontificale Archiepiscopi, in cap. Quia, n. 1. de Auth. & v. pall. 141
1. Pallio non vitur Archiepiscopus in Diocesi aliena etiam de licentia Diocesani, nisi super hoc sit privilegiatus, ibid. n. 7. 141
1. Pallij vsus strictior est, quam Pontificalium, ibid. n. 8. 141
1. Sine Pallio, & sandalijs potest Archiepiscopus celebrare, ibid. num. 1. & 5. 141

Papa potestas communis.

1. Papam non decet vi plenitudine potestatis, in c. Super eo, n. 18. de bigam. 360
1. Papa iurisdictioni non restringitur ad limites alicuius territorij, in c. Canonum statuta, num. 17. de Constat. 10
1. Papa quomodo non restringatur lege positiva, adstringitur tamen mente legis, & æquitate naturali determinante aliquid circa peccatum, ibid. num. 60. 15
1. Papam non solum super Christianos, sed etiam super infideles iurisdictionem habet de iure, licet non de facto, ibid. n. 66. 15
1. Contra infideles mandatis eius inobedientes potest iussu bellum indici, ibid. n. 71. 16
1. Papa in criminibus Ecclesiasticis exercere potest iurisdictionem contra infideles, sicut contra fideles, ibid. n. 73. 16
1. In mixtis vero locus est præuentioni inter Papam, & Imperatorem, ibid. num. 74. 16
1. Papa an possit verbo facere Sacerdotem, vel Episcopum, ibid. num. 103. 18
1. Papa dari litteras in forma Breuile, & Auditor Camere monitoria pro obseruatione Declarationum Congregationis Concilij, in c. Quoniam, n. 41. de Constat. 181
1. Papa an possit dare licentiam non Episcopo conferendi Ordines sacros, in c. Quanto, num. 4. de Constat. 160
1. Papa potestas duplex, in c. Ex parte, si secundo, n. 4. de Conser. Coniugat. 158
1. Papa est Ordinarius singulorum, & vniuersalis Ecclesie Episcopus, in c. De illis, si secundo, n. 44. de despons. imposter. 15
1. Ac si aliquid faciat de plenitudine potestatis, inferioribus non præiudicat, ibid. n. 45. 15
1. Papa non gerit vices Dei in cognoscendis conscientijs, in c. Significasti, n. 6. de elect. 9
1. Papa vbi primò canonice eligitur à Collegio Cardinalium, supremam à Deo potestatem sine medio consequitur, ibid. n. 31. 11
1. Papa cunctos iudicaturus à nullo mortalium iudicari potest, sed celo tantum debet innocentiam, ibid. num. 41. 14
1. Papa non potest alteri committere vt ipsum excommunicet, ibid. n. 80. 19
1. Papa est Index Ordinarius singulorum, in c. Licet, n. 23. de for. compet. 80
1. Papa an possit Clericis occidere vt ipsi manu propria possint hominem occidere, in cap. Petilio, num. 3. 9

- enim, 3. de homicid. 370
- 6 Status Papæ, & Cardinalium ex Gerfonis sententia potest modum, & quorū subventionis prescribere, etiam si aliunde sit dotatus, in c. Præterea, n. 98. Ne Prælati vices suas. 198
- 7 Papa in suo foro potest tollere legem civilem, etiā ubi non habet temporalem iurisdictionem, in c. Antigonus, num. 28. de pacis. 539
- 8 Papa non subijcitur Canonibus, nec ab eis auctoritatem habet, sed e contra ibidem n. 37. 538
- 9 Papa sicut ius de eo, quod non est ius, & naturam rei innovare potest, in c. Cum pridem, n. 17. de pacis. 544
- 7 Papa an adstringatur edicto de confitendo semel in anno, & communicando in Paschate, in cap. Omnis, num. 10. & seqq. vique ad n. 26. de penit. & remis. 126
- 7 Papa potest ligari à Sacerdote, cui se subijcit in confessione, ibidem num. 21. 126
- 1 Papa an ligetur Canone Omnis utriusque sexus, de penit. in c. Canonum statuta, num. 61. de Constitution. 25
- 5 Papa potest committere ea que sunt ordinis etiā nō Episcopo, in c. Aqua, n. 3. de Cōsecrat. Eccles. vel Altar. 189
- 7 Papa non adstringitur Constitutionibus prædecessorum etiam in generali Concilio editis vi compulsa, sed vi directiua rationi in c. Omnis, n. 25. de penit. & remis. 127
- 7 Papa nullis subiacet formis iuris positus, in c. Si aliquando, n. 1. de sent. excom. 183
- 2 Papa potest munus administrandi Sacramentum Confirmationis committere etiam simplicis Sacerdoti, in c. Cum venisset, §. Per frontis, n. 2. & seqq. de sacra. vñ. 303
- 2 Papa est dispensator principalis bonorum Ecclesiæ, in cap. Quanto, num. 57. 70. & 81. de Translat. Episcop. 134
- 3 Papa auctoritate, quod sit, dicitur fieri auctoritate Dei, si ex iusta causa fiat, ibid. n. 64. 135
- 3 Papa dicitur habere ecclesie arbitrium, ibidem num. 65. 135
- 1 Nec pari hominis, sed veri Dei vicem gerit in terris, ibid. n. 66. 135
- 3 Petri privilegium carens manet in Romano Pontifice, quatenus ex ipso ferret æquitate iudicium, ibidem num. 68. 135
- 3 Papa bonorum Ecclesiæ non est absolutus dominus, sed dispensator, ibidem an. 70. & 79. 135
- 3 In causis maioribus Sedes Apostolica magna circumspiciōne, & maturitate procedere consuevit, ibid. num. 74. 136
- 2 De factis Papæ disputare non licet, ibidem dict. num. 74. 136
- 2 Plenitudo Papalis potestatis quoad res temporales non exiit limites potestatis dispensatiuæ, ibidem num. 81. 137
- 2 Papa tanquam habens apicem potestatis dispensatiuæ potest multo plus dispensare de rebus Ecclesiæ, quàm quicumque alius Ecclesiæ alienis Prælati, ibidem num. 83. 137
- 2 Iudicium eius debet de vultu Dei prodire, ibid. num. 84. 137
- 7 Inter Papæ potestatem, & potestatem Episcoporum quæ sit proportio, in c. Sicut vnire, num. 5. de excess. Prælat. 2
- 4 Papa supra ius, contra ius, & extra ius omnia potest, in cap. Consultationibus, num. 25. de Cler. agrotant. 304
- 4 Peccatorum corteſio spectat ad Papam, & qui neque potestatem Papæ, negat se Christianum, in c. Nos quidem, n. 47. de testam. 325
- 4 Papa & Imperatoris similitudine potestates sunt tribuere à Deo, in c. Consultationibus, num. 39. de Cler. agrotant. 205
- 4 Papa quandoque concedit non concedendo propter importunitatem impetrantium, ibid. n. 51. pag. 209
- 4 Quædam sunt possibilia Papæ, quæ tamen non sunt honesta, nec laudabilia, vt beneficium reuocare, ibid. n. 56. 307
- 4 Papa potest omnia, Clauē tamen non errante, ibid. num. 47. 308
- 4 Duplex est potestas in Papa, ibid. n. 72. 309
- 2 Papa non potest immutare statum Ecclesiæ, in cap. Accipimus, num. 33. de pacis. 564
- 3 Papa, & Episcopus se habet ad Ecclesiā sicut vir ad uxorem suam, ibid. num. 37. 564
- 3 Papa habet immediatē à Christo potestatem ferendi leges habentes vim obligandi Ecclesiā ad illas acceptandas, & obseruandas, in c. Tregus, n. 31. de Trega, & pacis. 536
- 4 Papa potest facere vt transactio, quæ nulla est, sit aliqua, in cap. Veniens, n. 4. de transact. 569
- 6 Papa licet supremam habeat auctoritatem, timet tamen se rephendi, in c. Non debet, num. 4. de Consanguinit. & affinit. 74
- 2 Papa potest à sua sententia eximere, sed non licet immo peccandi tribuere, in c. Sacris, num. 30. de his que vi metusue caus. 590
- 1 Papa delegat metro laico causas criminales Clericorum, & facultatem excommunicandi, in cap. Perniciosam, num. 59. de Offic. ordinari. 432
- 3 Papa an possit generaliter concedere, vt Index laicus Clericam distinguat, vel condemnet, in cap. Nullus, num. 9. de for. compet. 55
- 4 Papa in laicorum adiones potestatem non habet, nisi prout dirigitur ad beatē viuendum in c. Significatum, num. 21. de preben. 99
- Vide in ver. *Latus quoad forum.*
- 6 Papa potest collectare Ecclesiæ totius orbis, in cap. Præterea, n. 39. Ne Prælat. vice suas. 191
- 4 Papæ ratione peccati omnis anima subiecta est, in cap. Cum esset, num. 12. 49. & 133. & seqq. de testam. 331
- 4 Papæ auctoritas ubi agitur de materia peccati nō est circumscribitur limitibus alicuius territorij, ibid. num. 45. 49. 133. & seqq. de testam. 335
- 4 Papa non potest statuere contra statum vniuersitatis Ecclesiæ, ibid. num. 181. 345
- 4 Licet receperit à Deo potestatem, & dignitatem Pontificatus, non tamen potestatem peccandi, ibidem num. 181. 345
- Vide in ver. *Papa quoad delictum.*
- 2 Papa in spiritualibus omnia potest, & nullas potest querere possessionem, quæ illi præiudicat, in cap. Cum ex illo, num. 3. de Translat. Episcop. pag. 127
- 3 Papa de potestate absoluta potest mutare substantiam rei, & de eo, quod nihil est, aliquid facere, in c. Cum ad Monasterium, num. 54. de sacre. Monach. 194
- 3 Papa licet sit Ordinarius singulorum tamen causas ab Ordinariis non auocat sine iusta, & rationabili causa, in c. Ex parte, n. 3. de for. compet. pag. 91
- 3 Et per scriptum manū propria signatum, ibid. n. 6. & 8. 91

- 1 Papa explet minima per Pichanos, & alios inferiores, media per Episcopos, & supremam per seipsum, ibid. n. 5. 93
- 2 Papa subscriptio in causis auocandis ab Ordinarijs in prima instantia quando requiritur, ibid. nu. 9. & seqq. 93
- 3 Papa ratione criminis potest absolvere Vasallum laicorum ab omni obligatione, & alios eisdem obnoxios & quocumque pactu etiam iurato, in c. Absolutos, n. 2. de Hæreticis. 122
- 4 In concernentibus animam omnes homines de mundo sunt de foro Ecclesiæ, in c. Nulli, n. 6. de Re. Eccles. non alienand. 275
- 5 Papa in Terris Ecclesiæ vendicare sibi omnia iura temporalia, & habet Cameram fiscalem, cui applicantur bona confiscata, in c. Vergerius, n. 2. de Hæret. 218
- 6 Papa propter in iustitias, & alias iniquitates potest iudices seculares dignitate priuare, ibid. nu. 7. pag. 218
- 7 Papa solus habet potestatis plenitudinem, & Ecclesiæ principatum, in c. Consequens, num. 29. de hæ. 117
- 8 Papa habet plenitudinem potestatis singulariter, & vniuersaliter in omnibus Ecclesijs, in c. Relatum, num. 28. Ne Cler. vel Monach. 482
- 9 Potest res, & bona omnium Ecclesiarum orbis administrare, & disponere pro libito voluntatis, ibid. nu. 29. & a. seqq. vsque, ad n. 36. 412
- 10 Et facere Monachum restabilem de bonis Monasterio acquisitis, ibid. nu. 30. 412
- 11 Et iura vni Ecclesiæ auferre, & dare alteri, ibid. nu. 31. & 36. 412
- 12 Papa ad Patrem primum, & cum omni Prælatu in potestate, & iurisdictione concurrit, ibidem, num. 33. 412
- 13 Papa ex iusta causa potest rem vni Ecclesiæ auferre, & alteri dare, & victimas voluntate commutare, ibid. nu. 36. 412
- Vide infra in ver. Papa quoad ius quæstionum, & quoad commutationem.

Papa quoad beneficia.

- 1 Papa confert beneficia deuoluta potestate speciali, non generali tantum, qua potest omnia beneficia conferre, in c. Cum accessissent, n. 2. de Constitut. 144
- 2 Duobus modis conferre potest beneficia deuoluta, ibid. n. 2. ver. Porro. 144
- 3 De aliquibus beneficijs Consultorialiter prouidet, in c. Nullus, n. 8. de elect. 2
- 4 Prouidere potest etiam de beneficijs electionis, ibid. n. 17. 3
- 5 Si velit, potest libere disponere de beneficijs patronatus laicorum etiam in iura patronis, in c. Quoniam, n. 9. de iurepatr. 234
- 6 Sed non expedit vt sic disponat, ne laici & fundationibus retrahantur, ibid. n. 10. 234
- 7 Nun. censetur velle patronatus laicorum detogare, nisi hoc exprimat, ibid. n. 11. 234
- 8 Cum scribit pro aliquo beneficiando in pluribus Ecclesijs, considerata qualitate personarum, quæ sunt consideranda in beneficij assignatione, in c. Episcopos, num. 14. de præben. 86
- 9 Voluntas Papæ in beneficijslibus est pro ratione, in cap. Quanto, nu. 39. & 43. de Translat. Episc. pag. 133
- 10 Declaratur, ibid. num. 79. & seqq. 133

- 1 Habet plenitudinem potestatis præsertim in Beneficialibus, ibid. n. 4. 2. 133
- 2 Et sola potestas xli pro causa, ibid. n. 47. 133
- 3 Declaratur, ibid. num. 79. vsq. ad n. 88. 133
- 4 Quomodo intelligatur habere liberam dispositionem in beneficialibus, ibidem, num. 81. vsq. ad num. 88. 136
- 5 An habeat æqualem potestatem in Episcopatibus atque in beneficijs inferioribus, ibid. num. 87. pag. 137
- 6 Potest tribuere ius in beneficijs vacaturis, in cap. Nulla, num. 7. 15. & 45. de concess. præben. pag. 230
- 7 Quamuis possit conferre in genere beneficia vacantia, tamen in specie, & ad instantiam certe personarum conferre non debet, nisi ea ignorante, ibid. n. 20. 231
- 8 Lapso primo semestri statim potest de beneficio prouidere, ibid. nu. 36. 231
- 9 Et illius negligentiam nemo supplet, ibid. nu. 37. pag. 232
- 10 Si beneficium vacans in Curia non conferatur infra mensem & die vacationis, Ordinarius confert, ibid. d. nu. 37. 232
- 11 Supra ius, contra ius, & extra ius omnia potest, in c. Consultationibus, nu. 25. de Cler. ægrotan. pag. 204
- 12 Maxime in beneficialibus, ibid. nu. 26. 204
- 13 Et idem potest quem priuare beneficio suo etiã sine causa, ibid. nu. 27. 204
- 14 Beneficia omnia sunt Papæ Manualia, ibidem, nu. 29. 204
- 15 Declaratur, ibid. n. 71. & 76. 204
- 16 Si conferat pluribus idem beneficium, præferatur primus, etiam si secundus obtinuerit gratiam, motu proprio, & possessionem accepit, in c. Consultationibus, num. 55. de Cler. ægrotan. pag. 207
- 17 Quædam sunt Papæ possibilia, quæ tamen non sunt honesta, nec laudabilia, vt beneficium reuocare, ibid. n. 56. 207
- 18 Si de plenitudine potestatis auferat alicui beneficium sine iusta causa, tenetur ei ex iustitia de æquivalenti beneficio prouidere, ibidem, n. 66. pag. 208
- 19 Saltem de potestate ordinaria non potest procedere ad priuationem beneficij parte non citata, ibid. num. 68. & seqq. 209
- 20 De potestate ordinaria non potest quem priuare officio, vel beneficio suo sine iusta causa, ibidem, nu. 76. 210
- 21 Papa potest præbendas conferre etiam non dara negligentia inferioris Collatoris, in c. Quia diuersitatem, n. 14. de Concess. Præben. 239
- 22 Papæ mandatum de prouidendo non est obtemperandum cum peccato mortali, in c. Graue, nu. 5. de Præben. 150
- 23 Papa sub conditione, & ad certum tempus potest aliquem instituere Prælatum, in c. Per tuas, il primo, nu. 3. de Simon. 171
- Vide in ver. Beneficium.

Papa quoad adiutoria.

- 1 Papa ex speciali indulgentia, & dispensatione potest tribuere Episcopo facultatem, vt in ultimo vitam spiritum sibi successorem designet, in c. Nulla, num. 49. 78. & 82. de Concess. Præben. 233
- 2 Concedendo in Germania conditorias perpetuas

INDEX RERV

- tus in omnibus mensibus non dicitur concor-
datis contravenire, ibid. num. 77. 236
Potest dare futuram successionem in beneficio vi-
gentia, non secundum iura commune, sed di-
spensatiue, & plenitudine potestatis, ibid.
num. 82. 237

Vide in vet. Coadiutor Coadiutoria.

*Papa quoad commutationem vo-
luntatum.*

- 1 Papa solus potest commutare pias dispositiones
tam inter vivos, quàm in ultima voluntate, in
cap. Perniciusam, num. 67. de offic. ordinar.
pag. 433
- 2 Item derogare iuramento, pactis & privilegiis
in homine fundationis, ibidem n. 68. 431
- 4 Papa pias dispositiones commutare potest etiam si
de iure, & de facto applicari possunt ad vsum
declinatum, in cap. Nos quidem, num. 3. de
Testam. 324
- 4 Papa potest commutare ultimas voluntates, & de
hoc dubitare est sacrilegium, ibid. n. 40. 325
- 2 Vix dispositiones non subint Papa, repugnat
iuri necdum Canonico, sed etiam diuino, ibid.
num. 44. 325
- 4 Papa in signatura nullam habet rationem ultimam
voluntatum prohibitionem ne Papa possit
illas commutare, ibid. n. 59. & 61. 326
- 1 Papa solus potest alterare vsum illorum, quæ per
fideles donata sunt, vel relicta, in cap. Ex parte,
num. 22. de Constitut. 170
- 4 Papa in confirmatione potest immutare, alterare,
& interpretari voluntatem statuentium, testan-
tium, & paciscentium, in c. Significatum, n. 13.
& 25. de preben. 99
- 4 Papa potest immutare pias dispositiones tam mor-
tuo, quàm viventi, ibidem n. 22. 100
- 3 Papa de potestate ordinaria non potest fundationi-
bus Monasteriorum derogare, & voluntates com-
mutare, in c. Relatum, num. 25. Ne Cleric. vel
Monachi. 413
- 5 Nec testamentum, vel contradium, aut aliam
piam dispositionem rescindere ibid. n. 3. 413
- 5 Declaratur, ibidem n. 36. 414

Vide supra in vet. Papa potestatis commutatio.

Vide in vet. Commutatio.

Papa quoad Concilium.

- 5 Papa sententia prævalet discrepantibus sententijs
inter Papam, & Concilium, in c. Ex parte, n. 12.
de Capell. Monachor. 227
- 5 Presentia Papæ in Generali Concilio Patrum li-
bertatem non minuit in sententijs proferendis,
ibidem num. 24. 219
- 3 Est supra Concilium, quod latissime probatur, in
c. Significasti, & n. 9. usque ad num. 80. de elect.
pag. 9
- 1 Standum est sententijs Papæ si contradicat Eccle-
siæ, vel Concilio etiam in materia dogmatum,
ibidem num. 11. 9
- 2 Primatus Papæ in Concilio nixitur principiis iuris
naturalis, & diuini, ibid. n. 28. & seqq. 13
- 2 Primatus Papæ in Concilio ab ipsismet Concilijs
sepius declaratur, ibidem num. 46. 15
- 2 Sententia Papæ prævalet sententijs totius mundi,
ibidem num. 48. 15
- 1 Auctoritas Papæ in omnibus Concilijs præcæret

- excipitur, ibidem num. 52. 15
- 2 Superioritatem Papæ in Concilio qui Autho-
ritas ex Canonis, & Theologis tuceatur, ibidem
num. 55. 16
- 2 Etiam sponte non potest se subijcere Concilio,
ibidem num. 71. 18
- 2 Solus Pape auctoritas in omnibus Concilijs eccle-
sæ excepta, in c. Nimis, num. 17. de fil. Pres-
byter. 333
- 3 Potest Tridentinum Concilium interpretari tam-
per seipsum, quàm per eos quibus id minus
specialiter demandaverit, in c. Cum venissent,
num. 24. de iudic. 21
- 2 Pontifices Maximi quibus Concilijs vniuersalibus
presuerint, in c. Antigonus, num. 33. de pactis,
pag. 335
- 2 Aliquando ex humilitate consenserunt, vt gela-
que sibi scribenda essent, adscriberentur Con-
cilio, ibidem n. 42. 337
- 2 Papa est supra Concilium, ibidem num. 50. 337
- 2 In ordine scripturæ præferti debet Concilio, ibid.
num. 52. 338
- 1 In Concilio potest Constitutiones facere etiam
sine Concilio, ibidem num. 53. 338
- 2 Etiam in materia dogmatum, ibid. n. 54. 338
- 2 In Concilio deponit Imperatorem, etiam non ap-
probante Concilio, ibidem num. 55. 338
- 2 Requirit consilium patrum in Concilio non ex
necessitate, sed ex solemnitate tantum, ibidem
num. 58. 338
- 7 Auctoritatem Papæ cur Concilium Tridentinum
presuerint in his tantum, quæ de morum
reformatione, atque Ecclesiastica disciplina sta-
tuta sunt, in c. Tuarum, num. 26. vers. Item in
Cum Canones Concilij, de Privileg. 52
- 1 Potest fidei symbolum ordinare etiam sine Con-
cilio, in c. Firmiter, num. 38. de Summa Trinit. &
fid. Cathol. 1

Vide in vet. Concilij auctoritas.

- 3 Constitutiones in Concilio edende sunt nomine
Papæ, & ab ipso tamquam dignari, & principa-
liori sunt denominande, in c. Ex parte, num. 11.
de Capell. Monachor. 229

Vide in vet. Concilium.

*Papa quoad consensum, vel consilium
Cardinalium.*

- 4 Papa potest ardua explicare sine consensu Cardina-
lium, in c. Ex parte, n. 18. de scad. 287
- 4 De potestate absoluta, ibidem num. 24. 287
- 4 Nec valet contraria consuetudo, ibidem num. 19.
pag. 287
- 4 Et lex contraria non ligat successorem, ibidem
num. 23. 287
- 4 Prescriptio contra supremam Papæ auctoritatem
non valet, ibidem num. 19. 287
- 4 Papa de honestate non potest ardua tractare sine
Cardinalibus, ibidem num. 32. 287
- 4 Valet tamen consuetudo in contrarium, ibidem
num. 22. 287
- 2 Papa non consuevit, nec potest ardua expedire si-
ne consilio Cardinalium de potestate ordinaria,
secus de potestate absoluta, in c. Sicut vniuersa,
num. 4. de excess. Prelat. 2
- 4 Papa de honestate non potest ardua expedire sine
Cardinalium consilio, potest tamen de plenitu-
dine potestatis, in c. Ex gestis n. 8. de Cler. non
residen. 29

Papa

ET VERBORVM.

- 1 Papa non potest decidere contra statum Ecclesie
sine consilio Cardinalium, in cap. Maiores, n. 4.
de Baptif. 322
- 2 Contrarium, ibidem num. 7. 322
- 3 Papa potest errare in fide, sed tota Ecclesia errare non potest, ibidem num. 5. 322
- 4 Contrarium, ibidem num. 12. 322
- 5 Declaratur, num. 13. & 17. & num. seqq. vsque ad num. 24. 322

Papa quoad contrahens.

- 1 Papa contrahendo obligatur iure naturali, à quo surgit aqutitas obligationis, in cap. Ex Epistole, num. 31. de probat. 160
- 2 Potest facere vt transactio quæ nulla est, sit aliqua, in c. Veniens, num. 4. de transact. 569
- Vide in ver. Cardinalium dignitas, & officium.

Papa quoad delictum.

- 1 Papam incidere in crimen hæresis an sit possibile, in c. Significasti, num. 68. de elect. 17
- 2 Si in hæresim notoriè, & conuincit laboretur, eo ipso desineret esse Papa, ibid. nu. 70. 17
- 3 Potest inuolui simonia in prohibitis quia simoniaci, non autè in simoniaci, quia prohibitis, in cap. Ex parte, num. 22. de offic. Delegat. 17
- 4 An possit inuolui crimine simoniz, in c. Cum pridem, n. 53. & seqq. vsque ad num. 141. 548
- 5 Non potest simoniam committere quoad poenas iuris positui, ibid. num. 55. 548
- 6 Nec incidit in Can. Si quis suadente, si Clericum percutiat, ibidem num. 56. 548
- 7 Si pro gratia, & Sacramentis pecuniam reciperet, simoniam committeret, & grauius peccaret, quam quilibet alius, ibidem num. 57. 548
- 8 Vendere non potest titulum Beneficij, cui sit annexa potestas clauium sine labz simonis, ibid. num. 59. 549
- 9 Accipiens pecuniam pro collatione Canonici, vel alterius beneficij simplicis, an simoniam committat, ibidem latissime discutitur in vtrâque parte, n. 60. vsque ad n. 137. 549
- 10 Non inuoluitur simonia in his, quæ sunt simonica, quia prohibita, ibidem n. 63. 549
- 11 An possit simoniam committere in Hospitalibus, & alijs beneficijs, quorum executio concernit temporalia tantum, ibid. n. 137. 559
- 12 Participando excommunicato quem nolite esse absolutum non incidit in Canonem, in cap. Si aliquando, num. 15. de sent. excom. 183
- 13 Recipiendo pecuniam pro beneficij collatione, an inuoluitur crimine simoniz, in c. Ex diligenti, nu. 7. de Simonia. 149
- Vide in ver. Electio Papa per simoniam.
- 14 Papa licet receperit à Deo potestatem, & dignitatem Pontificatus, non tamen potestatem peccandi, in c. Cum esses, n. 182. de testam. 345
- 15 Papa volens sine rationabili causa turbare statum vniuersalis Ecclesie non est tolerandus, in cap. Cum percussio, n. 5. de Cleric. agrot. 191
- 16 Papa non potest canonicam irregularitatem incurere, in c. De cetero, n. 22. de homicid. 3260

Papa dignitas.

- 1 Papa est maior Apostolo administratione, in c. Super eo, num. 16. de bigam. 360
- Repertorium in 5. libros Diuersi.

- 2 Nec Pauli, nec Petri præceptis adstringitur, sed Dei, ibidem num. 17. 360
- 3 Ante consecrationem, & coronationem ex stylo non scribit Pontificatum in Data, in c. Licet de vitanda, num. 3. de elect. 21
- 4 Ante coronationem quomodo scribat Datam, qualiter se nominet, & det Bullas, ibidem nu. 9. pag. 21
- 5 Et quomodo post coronationem, ibidem num. 10. pag. 21
- 6 Quam gerat personam in Ecclesia ex Bernardi sententia, in c. Significasti, num. 39. de elect. 13
- 7 Primatus Papæ in Ecclesia ostenditur ex pluribus summorum Pontificum, & Sanctorum Patrum testimonijs, ibidem nu. 40. & seqq. 13
- 8 In quibus præcellat Pontificem legis veteris, in c. Præterea, num. 19. Ne Prælat. vic. suas. 190
- 9 Est sponsus vniuersalis Ecclesie, & Pater Patrum, ibidem num. 29. 191
- 10 Dicitur Princeps Principum, & Dominus dominantium, ibidem num. 50. 192
- 11 Item Iudex omnium mortalium, & Ordinarius singulorum, ibidem num. 51. 192
- 12 Quod datur Papæ, Petri sacratio datur, ibidem num. 57. 192
- 13 Papa, & omnes alij Episcopi sunt coæuales in his, quæ sunt ordinis Episcopalis, in c. Ad hæc, n. 20. de Offic. Archid. 376
- 14 Item sunt coæuales in potestate ordinis, in cap. Perniciolam, num. 33. de offic. ordinari. 429
- 15 Aliquando Papa gerit personam Regis, in c. Cum causam, nu. 20. de elect. 78
- 16 Nec pari hominis, sed veri Dei vicem gerit in terris, in cap. Quanto, num. 66. de translat. Episcop. 135
- 17 Est sponsus vniuersalis Ecclesie, ibidem num. 111. pag. 139
- 18 Vacante Imperio vices Imperatoris gerit, in cap. Significasti, num. 69. de Offic. Delegat. 417
- 19 Est Metropolitanus Romanæ Ecclesie, in c. Cum olim, num. 12. de maior. & obedienc. 513
- 20 Solus Papa est caput visibile Ecclesie, ibid. nu. 23. pag. 514
- 21 Papa, & Episcopus se habent ad Ecclesiam sicut vir ad uxorem suam, in c. Accepimus, num. 37. de pactis. 564
- 22 Papa est Iudex ordinarius exemptorum, in c. Sacro, num. 62. de sent. excom. 203
- 23 Pontifex non dicitur ante consecrationem, in c. Eagni te, num. 8. de Rescript. 204
- 24 Papa ante consecrationem, & coronationem ex stylo non scribit nomen suum, nec Pontificatum in data, sed vtitur dimidia Bulla, & appellat se electum, ibidem, num. 11. 204
- 25 Afferentes tamen cum non debere se Episcopum, sed electum inscribere, sunt eo ipso excommunicati, ibidem num. 12. 204
- 26 Papa longè præstat Imperatori, in c. Ad falsarium, num. 16. de Crimine falsi. 326
- 27 Papa non solus est Episcopus vniuersalis Ecclesie, sed etiam Archiepiscopus vrbis Romæ, & Romanæ Ecclesie Episcopus, in cap. Licet, il secundus, num. 29. de foro. compet. 82

Papa quoad dispensationem.

- 1 Papa dispensare non potest cum bigamo ad ordinem sacros, in cap. Super eo, num. 11. de bigam. 359

INDEX RERV M

- 1 Quamvis in articulis fidei dispensare non possit, is alius tamen potest, ut in iuramento, ibidem, num. 12. 358
- 2 Dispensat in omni Constitutione Ecclesie, ibid. num. 14. 359
- 3 Et quomodo dispenset contra Apostolum, ibid. num. 15. 359
- 4 Non dispensat cum bigamo de potestate ordinaria, sed absoluta, ibid. num. 18. 360
- 5 Potest iure ordinario super bigamia dispensare, ibid. num. 34. 361
- 6 Quomodo dispensare possit super residentia in episcopatibus, & beneficiis curatis, in c. Ex parte, nu. 56, & seqq. de Cler. non residen. 53
- 7 Dispensare potest super Evangelio illud interpretando, ibid. n. 58. 53
- 8 In his quę sunt iuris positivi dispensare potest sine ulla causa, & sic dispensat sunt iuri quoad Deū, in c. Henricus, n. 15. de Cler. pugn. in Duel. 276
- 9 Declaratur, ibid. nu. 19. vers. Nisi lex Canonica. pag. 276
- 10 Contra ius divinum non dispensat. ibidem, n. 30. pag. 279
- 11 Dispensat cum promotis super homicidio voluntario aliquando in signatura Gratie, aliquando remittit supplicationes ad Congregationem Concilij, ibid. num. 34. 276
- 12 Dispensat super omnibus irregularitatibus, ibid. num. 40. 279
- 13 An possit dispensare quoad Ordines cum homicidio voluntario, ibid. nu. 47. 278
- 14 Vide in ver. *Dispensatio*.
- 15 Potest dispensare cum promovente ad Episcopatum super etate, & alijs qualitatibus hic prescriptis, in cap. Cum in cunctis, nu. 14. de elect. pag. 37
- 16 Solus Papa dispensat ad plura Curata etiam propter causam visum, vel necessitatem Ecclesie, in c. Dudum, il secundo, n. 18. de elect. 69
- 17 Quomodo intelligatur dispensare super residentia in Ecclesijs Curatis, quę est de iure divino, ibid. num. 22. 70
- 18 Dispensare potest ad duo Curata declarando in Divinum ob aliquam circumstantiam in illo casu ad personalem residentiam non obligate, ibid. num. 24. 70
- 19 Dispensat in omnibus statutis Ecclesie, in c. Nimirum, nu. 15. de sit Presbyter. 333
- 20 Solus Papa dispensat in voto solemnium paupertatis, & continentie, in c. Petrus, nu. 58. de off. Ordinar. 434
- 21 Item dispensat contra Apostolum super bigamia, ibid. n. 64. 433
- 22 Ex causa dispensat contra Evangelium, in c. Cum pridem, n. 75. de pactis. 554
- 23 Contrarium, ibid. nu. 81. 554
- 24 Ita se habet ad legem Divinam sicuti quilibet privatus ad legem humanam, ibid. n. 79. 554
- 25 In lege Divina non dispensat propter, sed declarat eam in aliquo casu non obligare, ibid. num. 80. 554
- 26 Faciens actum prohibitum, super quo potestatem habet dispensandi cum inhabili, censetur tacite dispensare, ibid. nu. 145. 560
- 27 Super sigillo Confessionis dispensare non potest, in cap. Officij, num. 28. & 30. de penit. & remiss. pag. 321
- 28 Voluntas Papę in dispensationibus habetur pro ratione, in c. Quia in tantum, n. 15. de prehen. 93
- 29 Declaratur, ibidem num. 16. 91
- 30 Non dispensat cum Religiosis in istis casibus in Ordine ut Missam celebrent in saeculo, in c. Ne Religiosi, n. 10. de Regular. 113
- 31 Potest ex gravi causa dispensare, ut in una specie tantum fiat consecratio, in cap. Cum venisset, num. 30. de sacra vnt. 294
- 32 An possit cum Monacho super proprietate, vel libertate precij administratione dispensare, in c. Monachi, n. 12. de stat. Monach. 166
- 33 Aut facere de monacho non monachum, ibidem, num. 13. 166
- 34 In his, quę sunt de iure Divino non dispensat in casibus sibi permittis, nisi ex iusta, & rationabili causa, in c. Quanto, nu. 2. de Translat. Episcop. an. 135. 154
- 35 Super pluralitate Cathedralium non dispensat, nec super matrimonio rato, & alijs huiusmodi sine gravi causa, ibid. n. 9. & 93. 137
- 36 In omnibus irregularitatibus etiam bigamie dispensat, in c. Nisi cum pridem, num. 85. de renunciat. 161
- 37 Papa, vel Concilium admitrendo Clericos ad Tabellionatum exercendum, aut officium tribuendo, videtur eos habilitare, in c. Sicut te, n. 60. & 68. de Cler. vel Monach. 439
- 38 Non potest Papa dispensare vel testis deponat sine iuramento eique fides adhibeatur, in c. Audimus, num. 60. de reliq. & venet. Sanct. 336
- 39 Dispensare potest Ecclesia super voto condictionis solemnizato per suspensionem sacri Ordinis, in c. A nobis, n. 31. de bigam. 169
- 40 Dispensationes matrimoniales, Vide in ver. *Papa quoad matrimonium*.
- 41 Dispensatio Papę in votis sine iusta causa non procedit in foro animę, in c. Dilecti, nu. 2. de renunciat. 166
- 42 Papa in votis non dispensat, sed declarat, ibidem, num. 21. 166
- 43 Vide in ver. *Dispensatio*.
- 44 Papa an possit dispensare cum monacho, ut habeat proprium, vel uxorem ducat, latē ducitur, in c. Cum ad monasterium, nu. 43. & seqq. vique in fin. de stat. monach. 193
- 45 Papa in multis præter articulos fidei dispensare non potest, ibid. nu. 45. 191
- 46 Papa non potest dispensare in voto solemnium continentię etiam propter multitudine bonum, in c. Secundum opinionem D. Thomę, ibidem, nu. 44. pag. 191
- 47 Conarium, ibid. num. 56. & 61. 193
- 48 Papa dispensat in voto continentię solemnizato per suspensionem sacri Ordinis, ibidem, nu. 44. pag. 194
- 49 Papa ex magna causa potest dispensare cum monacho super voto continentię, & paupertatis, ibid. nu. 56. 194
- 50 Sed sine huiusmodi causa non potest, & quę sit magna causa, ibid. nu. 61. & 62. & 64. 194
- 51 Papa pluries dispensavit cum Regularibus etiam Sacerdotibus, & Episcopis, ut possent contrahere matrimonium, ut in exemplis hic positis, ibidem, nu. 66. 195
- 52 Papa dispensare potest contra ius positivum etiam sine ulla causa, ibid. n. 78. 196
- 53 Dispensatio Papę ut monachus habeat proprium nunquam valet, nisi magna causa, & vera subsit, ibid. n. 81. 197
- 54 Secus in dispensatione, ut matrimonium contrahat

- trahat, quia tenet, si credat bonam dispensationem, licet peccet exigendo debitum, *ibid.* n. 85. pag. 197
- Et quod sit ratio diuersitatis, *ibid.* num. 83. 197
- Papa non potest facere vt Monachus habeat vxorem, vel proprium quandiu Monachus est; sed bene potest ex magna causa facere de Monacho non Monachum, *ibid.* num. 67. 68. & 70. 195
- Nanarri distinctio, quod Papa dispensare possit vt Monachus vxorem ducat, non autem vt habeat proprium, refertur, *ibid.* num. 70. 196
- Vide in ver. *Regularis quoad votum p. super-
tatis.*
- Dispensat solus Papa cum Clerico iurati, qui in excommunicatione recipit Ordines, etiam si ab illa excommunicatione Episcopus possit absolueri, in c. Cum illorum, num. 3. de sent. excom. Vide in ver. *Excommunicationis effectus.*
- Papa solus dispensat vt hic admittatur cum collegialibus ad eligendum, in c. Massana, num. 5. & 29. de elect. 113
- Papa solus dispensat in Matrimonio rato non consummato, in cap. Peractiosam, num. 61. de offic. ordinar. 433
- Item dispensat in aliquibus gradibus prohibitis in Leuitico, *ibid.* n. 62. 433
- Item dispensat contra Apostolum super Bigamia, *ibidem* num. 64. 433
- Papa quoad electionem :*
- Pape electio de iure communi valida est quomodo-
cumque duae partes Cardinalium consentiant in aliquem, vt in electionem, in c. Causam, nu. 27. de elect. 58
- In qua etate eligi possit, in cap. Cum in eundem, num. 28. de elect. 38
- Eligi debet saltem à duobus partibus Cardinalium, & aliter se intrudens in Papatum incidit cum sibi adherentibus in penas Constitutionis, in c. Licet de vitanda, de elect. 20
- Vide in ver. *Electio Papa, & in ver. Cardina-
lis quoad electionem Papa.*
- Nulla exceptio opponi potest Papae electio à duobus partibus Cardinalium, *ibidem* n. 11. 21
- Non potest opponi Papae quod Cardinales eligentes sint excommunicati, vel suspensi, *ibid.* n. 12. pag. 21
- Obijci non potest Papae electio quod non firmiter Collegio Cardinalium, aut quod sit vxoratus, vel Monachus, *ibidem* num. 14. & seq. 21
- Pontifices sex post Alexandrum III. numerantur electi, qui non erant Cardinales, *ibidem* n. 15. pag. 21
- Electio Papae multa habet specialia, *ibidem* n. 23. pag. 22
- Exformis non est obnoxia, sed quomodo-
cumque appareat duas partes Cardinalium in vnum consensisse, ius habet, & verus est Papa, *ibid.* n. 24. pag. 22
- Et quid post Constitutionem Gregorij XV. *ibid.* num. 25. 22
- Electio Papae requirit duas ex tribus partibus Cardinalium tam de iure communi, quam ex Constitutione Gregorij XV. *ibid.* n. 30. 23
- Electio Papae ex Gregoriana Constitutione redacta est ad tres formas Concilij Generalis, *ibid.* num. 38. 24
- Electio Papae quasi per inspirationem fieri debet

- per ver. *Eligo* intelligibili voce prolatum, *ibid.* num. 52. 25
- Vbi primum canonice eligitur à sacro Collegio Cardinalium, supremam à Deo potestatem sine medio consequitur, in cap. Significasti, num. 32. de elect. 22
- Electus in Papam per simoniam non est Apostolicus, sed Apostolicus, in c. Cum pridem, n. 54. de pacis. 548
- Qualis eligendus, in c. Acepimus, num. 49. de pacis. 566
- Non potest alteri tribuere facultatem eligendi Romanum Pontificem, *ibid.* num. 65. 568
- Missa non est de substantia electionis Papae, in cap. Qui Presbyterum, num. 89. de poenit. & remiss. 112

*Papa quoad Episcopatum unionem,
& dissolutionem.*

- Papa potest Episcopatum vnire, etiam sine causa, in cap. Sicut vnire, n. 3. de excess. Pralat. 4
- In vno Episcopatu potest duos Episcopos constituere, in c. Quanto, num. 51. & 89. de translat. Episcop. 134
- Vni Episcopo potest concedere duos Episcopatus, item plures in vnum vnire, & vnum in plures diuidere, n. 53. 69. & 89. 134
- Vide in ver. *Vnio Episcopatum.*
- Papa Episcopatum diuidere non potest sine iusta causa Episcopo non consentiente, *ibidem* n. 69. pag. 135

*Papa quoad Episcoporum promotionem,
renunciationem, translationem,
depositionem.*

- Papa an possit Episcopum inuitum transferre latissime discutitur, in c. Quanto, num. 12. & seq. vsque in fin. de translat. Episcop. 132
- Non posse Papam transferre Episcopum inuitum quibus rationibus probatur, *ibid.* num. 15. & seq. vsque ad num. 32. 131
- Possit pro libito voluntatis Episcopum transferre inuitum qui Authores senserint, *ibid.* n. 32. 132
- Potest Episcopum deponere etiam sine causa, *ibidem* num. 40. 133
- Contrarium, *ibidem* num. 78. 133
- Potest facere Prælatum ad tempus, *ibidem* num. 41. 132
- In vno Episcopatu potest duos Episcopos constituere, *ibidem* num. 51. & 89. 134
- Vni Episcopo potest concedere duos Episcopatus, item plures in vnum vnire, & vnum in plures diuidere, *ibidem* num. 53. 69. & 89. 134
- Si videt membrum Ecclesiae id est Episcopum inuitum esse ob persecutionem, quam patitur, debet illum amovere, & ad aliam Ecclesiam transferre, *ibidem* num. 61. 135
- An habeat equalem potestatem in Episcopis, atque in beneficijs inferioribus, *ibid.* n. 87. 137
- Potest Episcopum deponere etiam sine causa, in c. Consultationibus, n. 30. de Cler. agrot. 204
- Contrarium, *ibidem* num. 45. & seq. vsque ad num. 51. & 76. 204
- Declaratur, *ibidem* n. 73. & 76. 204
- Papa solus potest promouere ad Episcopalem, Archiepiscopalem, & alias maiores dignitates, in cap. Quod à Praedecessore, num. 87. de Sehimat. pag. 237

INDEX R E R V M

2. Papa solus dissolvit spirituale coniugium, non humana, sed divina auctoritate, in c. Cum ex illo, num. 17. de Translat. Episcop. 127
Vide in ver. *Depositio*, *Reuocatio*, *Translatio*, & in ver. *Episcopus quoad promotionem*, &c., & in ver. *Episcopus quoad translationem*.

Papa quoad exemptiones, & privilegia.

1. Papa dum Ecclesiam ab alijs eximit, intelligitur & sibi immediate subicere, in c. Cum tempore, num. 3. de Arbitr. 604
7. Potest concedere privilegium audiendi confessiones alterius Dicesani, etiam Episcopo invito, & contraria opinio damnatur vel periculosa in fide, in cap. Omnis, num. 73. de pœnit. & remiss. pag. 131
4. Potest tribuere facultatem testandi de redditibus Ecclesiasticis tam Clericis secularibus, quam Regularibus, in c. Si quis sanè, num. 25. de Pœnit. Cleric. 311
4. Declaratur, ibidem num. 16. 311
1. Gratia est quicquid facit Papa, in c. Bonæ memorie, num. 65. de postulat. Prælat. 281
7. Est iudex ordinarius exemptorum, in c. Ex parte, num. 17. & 48. de privi. 70
7. Nunquam ex eximit aliquem à iurisdictione, quin ipse possit per se, vel Delegatos procedere, ibid. num. 21. 69
7. Cum tribuit ius procedendi contra exemptos auctoritate delegata non violat exemptiones, in c. Tuam, nu. 31. de privileg. 53
3. Potest à sua sententia eximere, sed non licentiam peccandi tribuere, in c. Sacris, num. 30. de his que vi met. caus. 390
7. Papa est Iudex Ordinarius exemptorum, in c. Sacro, num. 62. de sent. excom. 203
Vide in ver. *Exempti*, *Exemptio*, *Privilegia*.

Papa quoad fidei articulos.

1. Papa potest fidei symbolum ordinare etiam summo Concilio, in cap. Firmiter, num. 38. de Summa Trinit. & fide Cathol. 8
3. Papa cur non possit aliquid statuere contra articulos fidei semel definitos, in c. Significasti, n. 13. de elect. 10
3. In particularibus actionibus potest errare, in cap. Venerabili, num. 11. & 39. & 37. de testib. pag. 197
3. In his que spectant ad fidem, vel statum universalem totius Ecclesie errare non potest, ibidem num. 30. 40. & 41. 199
Vide in ver. *Canonizatio Sanctorum*.

3. Iudicio Papæ in determinationibus fidei magis standum est, quam quorumlibet sapientum in scripturis opinioni, ibidem num. 36. 199
6. Ut homo privatus errare potest in fide, quod tamen hætenus per Dei gratiam non legitur contigisse, in r. Maiores, nu. 13. de Baptism. 322
3. Deus non dedit Papæ impecabilitatem in agendo, dedit tamen infallibilitatem in definiendo, ibidem num. 14. 322
Vide in ver. *Concilium generale quoad potestatem*.

Papa quoad infundationem.

4. Papa an possit in perniciem successorum aliquem

de seudo nondum deuoluto consentiente vassallo inueltire, in cap. Ex parte n. 13. & n. seqq. de feud. 287

4. Et quid post Bullam Pij V. ibidem à n. 30. & seqq. vsque in fin. 287

4. An possit sine consilio, & assensu Cardinalium, declarare super evidenti utilitate, ibid. nu. 14. 18. & seqq. vsque ad num. 30. 287

4. Succesor non tenetur ratam habere inueltituræ non expressam prædecessoris de seudo, quod alius tener, nisi eo consentiente alius fuerit inueltitus, ibidem num. 15. 287

4. Inueltitura de seudo nondum aperto de consensu Vassalli non expirat morte infendantis, ibid. num. 16. 287

4. Et ligat successorem, ibid. num. 17. 287

4. Cardinalis consensus in infundatione magnæ utilitatis de necessitate non requiritur, sed de honestate tantum, ibidem num. 15. 287

4. Princeps potest infundare ne dum civitatem, sed etiam provinciam, & Donatum, ibidem n. 16. pag. 287

4. Causa evidenti utilitatis infundationis an presumatur in Papa, & an sit standum illius assertioni, ibidem num. 17. 287

4. Alienatio ritæ, & rectæ facta non potest per successorem infringi, ibid. num. 19. 287

4. Ciuitates, & loca Ecclesie Romanæ infundari, & alienari solita ad eam deuoluta, & deuoluenti ipso iure Camera Apostolica incorporata censentur ex Bulla Pij V. ibid. nu. 30. 288

4. Etiam si antequam deuoluantur, ex declaratione Innocentij IX. ibidem num. 34. & seqq. 288

4. Et de huiusmodi infundatione tractantes, eamque Papæ insinuantes sunt excommunicati, & alias penas incurunt, vt in eadem Bulla Pij V. ibid. num. 31. 288

4. Cardinales in eam loca Ecclesie Romanæ non infundare, ibid. num. 32. 288

4. Et idem iurat electus in Papam, ibidem num. 33. pag. 288

4. Papa potest durante generatione inueltituram in seudo alijs inueltituram concedere in casum deuolutionis, ibidem num. 36. 288

4. Secus si ante declarationem Innocentij IX. ibidem num. 34. & 35. 288

4. Bulla Pij V. de non infundandis locis Romanæ Ecclesie comprehendit etiam gubernalia vicariatum, ibidem num. 37. 288

4. Sed non comprehendit terras, & loca consecrata, ibidem num. 38. 289

4. Item nec loca que Camera Apostolica emittit Baronibus, ibidem num. 39. 289

4. Papa potest bona Ecclesie Curatæ in seudum concedere, & statuere vt cura per Capellanum feudatario deputandum exerceatur, in cap. Ex parte nu. 14. & 65. de Cler. non residen. 49
Vide in ver. *Alienatio*, & in ver. *Feudalia bona*.

Papa quoad intentionem.

6. Papa si quem sub titulo dignitatis etiam ex certa scientia nominet, seu tractet, per hoc in dignitate illa ipsum approbare non intelligitur, in rap. Quod à prædecessore, n. 116. de Seblimat. 241

5. Nominatio Papæ in litteris Apostolicis non tribuit ius intruso, aut alijs titulum opo habendi, ibidem num. 117. 241

Si quem

ET VERBORVM.

- 6 Si nem admittat assignando ei certam sedem, vel recipiat tamquam Abbatem ad suum officium, & intendendum non censetur cum approbare in eadem dignitate, ibid. num. 119. 242
- 6 Nominatione Papæ non inducit probationem dignitatis, vel tituli, ibid. n. 123. 242
- 7 Si aliquid faciat de plenitudine potestatis: non præiudicat inferioribus, nec contra eos præscribit, in cap. Nuper, num. 34. de sent. excomm. pag. 170
- 7 Non ligatur Papa Prædecessorum suorum constitutionibus tam ex defectu voluntatis, quam potestatis, in c. Responsio, num. 76. de sent. excomm. pag. 193
- 7 Si suis litteris excommunicatum saluet aō propter hoc censetur cum absoluerit, in c. Si aliquando, num. 11. de sent. excomm. 182
- 7 Siue excommunicatio lata fuerit à iudicibus inferioribus, siue à Sede Apostolica, ibidem, n. 27 pag. 182
- 7 An censetur excommunicatum absoluerit, si cum saluet ex certa scientia, ibid. n. 7. & seqq. vsque ad num. 13. 183
- 4 Intentio Papæ non est ex bonis alterius aliquid sibi applicare, in c. Consultationibus, n. 53. de Cler. egrot. 207
- 4 Non presumitur Papa velle contra ius, ibidem, num. 55. 207
- 4 Non presumitur per suas litteras dare alicui causam illegit, in c. Litteras, n. 26. de concess. præben. 244
- 6 Licet supremam habeat auctoritatem, timet tamen se reprehendi, in c. Non debet, num. 4. de consang. & affinit. 74
- 4 Beneficium, vel officium minimè vacans Papa non intendit conferre, in c. de Recloribus, n. 43. de Cler. egrot. 198
Vide in ver. *Subreptio*, & in ver. *Papa quoad ius quæsitum*.
- 3 Subreptitia dicitur collatio, & non tenet si Papa contra pronuntiationem suam conferat beneficium hoc tacito, in c. Cum olim, n. 1. de sent. & re iudic. 233
- 3 Papa si veniat contra factum proprium concedendo alicui officium, vel beneficium a se prius alteri concessum presumitur circumuentus, & secunda concessio non valet, ibid. num. 2. & 11. pag. 233
- 3 Ex hac est presumptio iuris, & de iure quæ non admittit probationem in contrarium, ibidem, nu. 17. 233
- 3 Etiam si Papa disponat motu proprio, ibid. nu. 21. pag. 233
- 3 Et per viam declarationis, ibid. nu. 15. 233
- 3 Iudicia sua non presumitur quis velle impugnare, ibid. nu. 3. 233

Papa quoad interpretationem scripturarum.

- 1 Interpretatio Papæ præuolat dictis Sanctorum Patrum, & contraria opinio Abbatis recessit tamquam erronea, in c. Ne inleiaris, num. 6. de Constit. 37
- 3 Papa potest Tridentinum Concilium interpretari tam per se, quam per eos quibus id munus specialiter demandauit, in cap. Cum venissent, nu. 14. de iudic. 21
- 1 Papa potest verba dubia Generalium Concilio-

rum per modum legis interpretari, in c. Super specula, n. 42. Ne Cler. vel Monach. 437
Vide in ver. *Interpretatio*, & in ver. *Congregatio Concilij*.

Papa quoad ius civile.

- 4 Papa potest abrogare leges Imperatoris sources peccatum, in c. Cum esset, nu. 11. de Testamenti pag. 332
- 4 Papa vbi peccatum non imminet, non potest infringere leges humanas quoad forum civilem in locis vbi iurisdictionem temporalem non habet, ibid. num. 13. 332
- 4 Sed in suo foro potest tollere legem civilem, citā in locis Imperio subiectis, ibidem, num. 14. pag. 332

Papa quoad ius diuinum.

- 2 Papa ex causa limitat ius diuinum, eiusque prohibitionem relaxat, in c. Cum pridem, n. 72. de pa&e. 550
- 2 Declaratur, ibid. nu. 81. 550
- 4 Papa potest immutare auctoritatem illam, in ore doctum, vel trium, &c. addendo, vel quinuendo, in c. Cum esset, nu. 107. de testam. 340
- 4 Sed contra, ibid. num. 122. & 143. 340
- 4 Papa vsque ad animam, & sanguinem ius diuinum seruare debet, ibid. nu. 165. 344
- 2 Princeps etiam Papa si condit leges contra ea quæ dicit Dominus, non dicitur condere, sed potius conuincitur errare, ibid. nu. 180. 345
Vide in ver. *Ius Diuinum*.

Papa quoad ius positium.

- 1 Papa quamvis non constringatur lege positum, astringitur tamen mente legis, & equitate naturalis determinante aliquid circa peccatum, in c. Canonum statuta, n. 60. de Constitut. 35
- 1 Papa an ligetur, cap. Omnis vtriusque de ponit, & remiss. ibid. nu. 61. 35

Papa quoad ius quæsitum non tollendum.

- 2 Papa potest rem vni Ecclesie auferre, & dare alteri, in cap. Perniciosam, num. 69. de offic. Ordinari. pag. 433
- 2 Papa potest auferre rem vni Ecclesie, & dare alteri etiam sine causa, nec quicquam potest ei dicere Cur ita facis, in c. Quanto, n. 48. de translat. Episcopi. 133
- 2 Contrarium, ibid. nu. 70. 133
- 2 Declaratur, ibid. nu. 79. 133
- 4 Papa auferre rem vni ecclesie, & dare alteri potest, sed sine causa id facere non debet, in c. Nos quidem, num. 36. de testam. 324
- 4 Papa non potest salua iustitia ius alteri quæsitum auferre absque rationabili causa, in c. Consultationibus, num. 50. de Cler. egrotant. 206
- 4 Declaratur, ibid. n. 72. & 76. 206
- 4 Papa non potest auferre defensionem oppresso, ibidem, num. 69. 209
- 4 Papa de potestate ordinaria non potest quem priuare officio, vel beneficio suo sine iusta causa, ibidem, num. 76. 210
- 4 Papa quo casu intelligatur possit sine causa ius quæsitum

INDEX RERVM

- strum auferre de plenitudine potestatis, ibidem, num. 77. 210
- 4 Quidam sunt possibilia Papa, quæ tamen non sunt honesta, nec laudabilia, vt beneficium reuocare, ibid. n. 56. 207
- 1 Papa an sine causa possit auferre alicui officium, vel beneficium, remissuè, in c. Quæ in Ecclesiis, n. 117. de Const. 141
- 1 Causa iusta auferendi rem alterius est fauor publicus, ibid. num. 119. 141
- Vide in ver. *Regula de iure quæsit*, & in ver. *Præcepti quoad ius quæsitum*, & in ver. *Papa quoad intentionem*.
- 3 Si Papa det alicui facultatem capiendi possessionem propria auctoritate, intelligitur nisi possessio sit pignus, in c. Cum olim, n. 39. de iust. & re iudic. 235
- 5 Papa non est propriè dominus bonorum Ecclesiæ, in c. Ricardus, n. 25. Ne Cler. vel Monach. 411
- 5 Contrarium, ibid. nu. 26. & seqq. vique ad n. 30. pag. 411
- 3 Papa non potest contra alias Ecclesias præscribere, & cur, ibidem num. 27. 412
- Vide supra in ver. *Papa potestatem communis*.

Papa quoad matrimonium.

- 3 Papa potest dissolvere matrimonium non consummatum tam per viam statuti, quam dispensationis, in c. Ex parte, il secundo, nu. 7. de Conuers. Coniugat. 159
- 3 Papa an possit statuerè, vt professio emissã in domo seculari dicatur matrimonium raram non consummatum, ibid. n. 17. & seqq. 160
- 3 Papa an possit statuere vt matrimonium raram dissoluatur per secundum consummatum, ibid. nu. 19. & 20. 160
- 6 Papa solus potest inhabilitare ad matrimonium contrahendum, in c. Litteræ quas, nu. 7. de matrim. contra. contr. Interd. Eccles. 81
- 3 Papa inducit impedimenta dirimentia, & inhabilitat ad contrahendum, in c. Periculosam, n. 63. de offic. Ordinari. 433
- 3 Papa potest matrimonium non consummatum dissolvere, in c. Quanto, n. 54. 89. & 93 de translat. Episcopi. 134
- 3 Papa quandoque matrimonium consummatum dissoluit, ibid. num. 55. 134
- 6 Papa non potest statuere, vt siue confusa expresso, vel tacito sit matrimonium, in cap. Is qui fidem, num. 7. de sponsal. 13
- 6 Papa solus dispensat super matrimonio puellæ, quæ sufficientem habet discretionem, sed non aptitudinem ad copulam, in c. De illis, il secundo, nu. 30. & 46. de despons. impuber. 14
- 6 Papa dispensat cum omnibus personis coniunctis, nisi cum patre, & matre, vt matrimonium contrahant, in c. Vir qui, n. 3. de consang. & affinit. pag. 80
- 6 Papa quamuis inter fideles non possit dispensare super matrimonio consummato, potest tamen recipere probationes contra matrimonium præsumptum, in c. Consultu, num. 37. Qui Cler. vel vou. 47
- Vide in ver. *Dispensatio*, & in ver. *Matrimonium quoad dispensationem*.

Papa quoad Officium.

- 4 Papa habet curam, vigilantiam, & sollicitudinem

omnium Ecclesiarum, & populi Christi uniuersæ, vniuerso orbe, in c. Ex parte, num. 13. de Cler. non residen. 43

- 6 Constatum est Pastorem totius gregis Dominum, in cap. Præterea, num. 23. & seqq. Ne Prælat. vices suas. 190
- 6 Est sponsus vniuersalis Ecclesiæ, & Pater Patrum, ibidem num. 19. 191
- 6 Necessitas Papæ tenetur Ecclesiæ omnes subuenire si requirantur, ibidem n. 38. 191
- 5 Solus Papa potest verba dubia generalium Conciliorum per modum legis interpretari, in cap. Super specula, n. 41. Ne Cler. vel Monach. 437
- 7 Ius diuinum vique ad animam, & sanguinem seruare debet, in c. Omnis, num. 14. de pœnit. & remiss. 117
- 3 Est principalis dispensator bonorum Ecclesiæ, in cap. Quanto, num. 57. 70. & n. 81. de translat. Episcopi. 134
- 3 Peccatorum correctio spectat ad Papam, & qui negat potestatem Papæ, negat se Christianum, in c. Nos quidem, num. 47 de testam. 323
- 4 Ad Officium Romani Pontificis spectat illicitas testatorum dispositiones corrigere, & emendare, ibidem nu. 60. 326
- 3 Officium Papæ est Ecclesiarum indemnitati consulere, & perniciosas consuetudines extirpare, in c. Consuetudines, num. 52. de Consuetud. pag. 151

Papa quoad obedientiam, reuerentiam, & subiectionem.

- 4 Papæ mandato de prouidendo non est obtemperandum cum peccato mortali, in cap. Gratia, num. 5. de Præbend. 159

Papa quoad Regulares.

- 3 Papa potest facere de Monacho non Monachum, in cap. Requisiuit, num. 37. de ordinar. ab Episcopo. 206
- 5 Papa non facit de Monacho non Monachum, nisi ex grauissima causa, in c. Ne Religiosi, num. 11 de Regular. 113
- 5 Papa potest Religiosis etiam strictiorem vitam indicare, quam eorum Regula exigit, in c. Reuolentes, num. 7. de stat. Monachor. 177
- 5 Item potest primum rigorem Regule mitigare, ibidem num. 8. 177
- 3 Papa potest nouum Ordinem, seu Religionem approbare, & erigere dignitates omnino nouas, in cap. Periculosam, n. 70. de Offic. Ordinari. 434
- 3 Papæ licentia in transitu Regularium, ad alium ordinem.
- Vide in ver. *Regulares quoad transiitum*.
- 3 Papa non potest facere, vt Monachus habeat uxorem, vel proprium, quandiu Monachus est, sed beuè potest ex magna causa facere de Monacho non Monachum, in c. Cum ad Monasterium, num. 67. 68. & 70. de stat. Monach. 195
- Vide in ver. *Papa quoad dispensationem*.
- 3 Regia omnis Religionis à Romani Pontificis auctoritate vires sumit, ibid. num. 59. 194
- 3 Papa sicut Religionis substantiam approbat, sic & ipsam tollere potest, ibid. num. 60. 194

Papa quoad successorem.

- 3 Papa an possit sibi successorem substituere, in c. Accipimus

- 19 repletus, hu. 16. & seqq. vique in fin. de padis. 362
- 20 pag. 362
- 21 Recurrunt Authores, & fundamenta propo- 362
- 22 sitione affirmatiua, ibid. num. 17. & seq. vq. ad 362
- 23 num. 29. 362
- 24 Ante transitum suum potest cum fratribus de- 362
- 25 successore decernere, ac decesserit, ibid. nu. 27. 362
- 26 Declaratur, ibid. nu. 62. 363
- 27 Potest ex speciali gratia indulgere Episcopo, vt in 363
- 28 mortis articulo sibi successorem designet, ibid. 363
- 29 nu. 24. & 63. 363
- 30 potest constitutiones facere super electione suc- 363
- 31 cessoris, ibid. nu. 66. Declaratur, ibid. num. 67. 363
- 32 pag. 363
- 33 Non prohibetur sibi successorem eligere nisi de 363
- 34 iure Canonico, ibid. nu. 27. 363
- 35 Contrarium, ibid. num. 38. & seq. 363
- 36 Non ligatur constitutionibus predecessorum etia 364
- 37 in Generali Concilio editis, ibid. nu. 28. 364
- 38 Referuntur Authores, & fundamenta opinionis 364
- 39 negatiue, ibid. n. 29. 364
- 40 Non potest immutatio statum Ecclesie, ibide m. 364
- 41 num. 32. 364
- 42 Potestati Papæ repugnat potestas electiua Papæ. 364
- 43 ibid. num. 36. 364
- 44 Non potest alteri tribuere facultatem eligendi 368
- 45 Romanum Pontificem, ibid. num. 65. 368
- 46 Prohibetur Papa sibi instituire successorem iure 364
- 47 nedum Canonico, sed etiam Diuino, & Natu- 364
- 48 rali, ibid. nu. 32. & seqq. vique ad n. 54. 364
- 49 Constitutio à Papa, vel à Collegio Cardinalium 364
- 50 valide fieri non potest, vt Romanus Pontifex 364
- 51 possit sibi successorem substituere, ibid. nu. 31. 364
- 52 pag. 364
- 53 Prelati non potest sibi eligere successorem, nisi 362
- 54 cum auctoritate Romani Pontificis, ibidem 362
- 55 num. 15. 362
- 56 Potestati Papæ repugnat potestas electiua Papæ. 364
- 57 in c. Acceptus, nu. 36. de padis. 364
- 58 Pars Curie qui sint, & vnde dicantur, in c. Cate- 364
- 59 cum, nu. 19. de iudicio, & à quo eligendi, ibid. 364
- 60 num. 21. 364
- 61 Paria sunt scire, & scire debere, in cap. Veniens, 360
- 62 num. 23. de iuramentis. 360
- 63 Paria delicta moris compensatione tolluntur, in 360
- 64 c. Ex litteris, nu. 10. de Diuortijs. 360
- 65 Patria sunt nocere iniuste, & iniuste prodesse nolle, 368
- 66 in c. Falsidicus, nu. 19. de Censuris, falsi. 368
- 67 Parliamenti Doctores editum circa censuras à iudi- 368
- 68 cibus Ecclesiasticis laicis improbatum, in c. Sa- 368
- 69 cro, nu. 31. & seqq. de sent. excom. 368
- 70 Parliamenti Domini quamvis primam sedem obte- 368
- 71 neant, hoc tamen non intelligitur respectu con- 368
- 72 siliariorum, qui in eos habent incisionem m. 368
- 73 in c. Nobis, nu. 30. de iur. patr. 368
- 74 Paritum appellacione aliquando veniunt attine- 368
- 75 re, & non descendentes, in c. Paternitate, n. 1. 368
- 76 de sepulch. 368
- 77 Paremum appellacione aut, & proxi continen- 360
- 78 tur, in c. Ad castipandas, n. 46. de fil. Presbyter. 360
- 79 pag. 360
- 80 Paremum nomine comprehenduntur omnes de- 360
- 81 scendentes, in cap. Ex transmissa, num. 10. de fil. 360
- 82 Presbyter. 360
- 83 Parembus carnalibus non licet filios proprios de 364
- 84 sacro fonte suscipere, in c. Si vir, n. 2. de Cognat. 364
- 85 spir. 364
- 86 Parochia noua erigi non potest ex relictis Eccle- 364
- 87 siæ cui non supersunt necessaria ad sustentatio-

- 88 nem Rectoris, in cap. Ad audientiam, il primo, 355
- 89 num. 4. de eccles. adifit. 355
- 90 Parochia noua erigi potest ab Episcopo infa- 356
- 91 limitet Parochia alterius etiam inuito Rectore, 356
- 92 ibid. nu. 11. 356
- 93 Parochia noua vt erigi possit ab Episcopo infa- 356
- 94 limitet alterius Parochia quæ requiratur, ibid. 356
- 95 num. 13. & seq. vique in fin. 356
- 96 Parochia amplitudo an sit iusta causa erigendi no- 357
- 97 uam Parochiam, ibid. n. 18. 357
- 98 Et quid si inter populum aliquis villæ, & Pa- 357
- 99 rochiale intercedat flumen, quod transmeati 357
- 100 non possit, ibid. num. 19. 357
- 101 Parochia erigi non potest ex sola causa quod po- 358
- 102 pulus sit valde numerosus, sed tunc cogendus 358
- 103 est Rector sibi coadiuocata adiungere, ibidem m. 358
- 104 nu. 24. 358
- 105 à Parochia antiqua non potest Episcopus loco ere- 358
- 106 ctionis noua Parochia aliquam partem populi 358
- 107 separare, & alteri commodiori applicare, ibid. 358
- 108 num. 25. 358
- 109 Nec duas Parochias vnire, ibid. nu. 26. 358
- 110 Parochia vt erigi possit quot incolæ sint necessarij, 358
- 111 ibid. nu. 28. 358
- 112 Parochia erigi non potest nisi citato Rectore Ec- 358
- 113 clesiæ matricis, & alijs quorum interest, ibidem 358
- 114 num. 29. 358
- 115 Parochia erectio si nulla sit ex defectu citationis, 359
- 116 non tamen prohibetur Episcopus, si causa subsit, 359
- 117 iterum ad erectionem procedere, ibid. n. 30. 359
- 118 pro Parochia nouit erigenda potest Episcopus 360
- 119 facere vnionem beneficiorum si alij reditus nō 360
- 120 suppetant, ibid. nu. 33. 360
- 121 Et quid de Canonicis habentibus curam 360
- 122 animarum annexam in alia Ecclesia non Colle- 360
- 123 giata, ibid. nu. 34. 360
- 124 Mandatum speciale requiritur ad erigendam no- 360
- 125 uam Parochiam, ibid. nu. 41. 360
- 126 ad Parochia erectionem Episcopus an procedere 360
- 127 debeat auctoritate ordinaria, vel delegata, 360
- 128 ibid. nu. 42. 360
- 129 Parochias nonas cōcurrentibus requisitis possunt 361
- 130 Episcopi erigere etiam in Parochijs Regularium 361
- 131 & Ordinum Militiarum, ibid. num. 43. 361
- 132 in Parochia erigenda an Episcopus teneatur adhi- 361
- 133 bere consilium, vel consensum Episcopi, ibid. 361
- 134 u. 49. & seqq. vique ad n. 55. 361
- 135 Quid de iure communi, ibid. n. 50. & quid ex 361
- 136 Concilio Tridentino, ibid. n. 52. & 54. 361
- 137 in Parochia dismembratione requiritur tractatus, 361
- 138 ibidem, num. 51. 361
- 139 Capituli consensus non requiritur si noua Pa- 361
- 140 rochia ab Episcopo erigatur in Parochia Regulari- 361
- 141 bus subiecta, ibid. n. 54. 361
- 142 Parochias singulas an prima distinxerit Dionysius 362
- 143 Papa, in c. Pastoralis, nu. 2. de his que fi. à Præ- 362
- 144 lat. 362
- 145 Parochia duplex, in c. Quoniam, n. 15. de decim. 360
- 146 Parochia unde dicatur, in c. Litteræ quas, num. 12. 360
- 147 de matr. contractum, com inter. Eccl. 81 360
- 148 Parochiam faciunt decem homines, & testimo- 360
- 149 nium vnus Parochi facit crimē esse notorium, 360
- 150 in c. Vestra, num. 89. & 90. & 117. de Cohabit. 360
- 151 Cleric. & Mulier. 15
- 152 Parochia ex iusta causa possunt diuidi etiam in- 362
- 153 uis Ecclesiis, in c. Ad audientiam, il primo, n. 59. 362
- 154 de Eccles. adificand. 362
- 155 Parochianus si domicilium transfert primus, Prepa- 362
- 156 tus in eo Parochialis iura non vendicat, in c. Si- 362
- 157 guli. 362

INDEX RERV M

- gnoscant, num. 1. de Paroch. 383
- 4 Parochianus aliò se transferens non ex toto priusquam recipiatur ad ecclesiastica Sacramenta, probari debet, & paulisper expectari, ibidem num. 7. 384
- 4 Parochianus ut quis, efficiatur requiritur animus perpetuo habitandi, ibidem n. 21. 385
- 4 Contrarium, num. 27. & 34. 385
- 4 Parochianus non efficitur qui propter bellum, vel pestem fugit ad ciuitatem, ubi manet cum familia, ibidem num. 22. 385
- 4 Contrarium, num. 29. declaratur, n. 34. 385
- 4 Parochianus Ecclesie quis efficitur ex sola habitatione de presenti, dummodo non sit ibi ad ruralia exercenda, vel ex alia breui causa, ibidem num. 27. & 31. 385
- 4 Parochianus plerumque ecclesiarum quis eodem anno efficitur potest, ibid. num. 28. 385
- 4 Fugiens propter bellum, vel pestem de vna in aliam Parochiam animo redeundi ad primam, bello cessante censetur parochialis secundæ, ibidem, num. 29. & 32. 385
- 4 Declaratur, num. 34. 385
- 4 Parochiani cogi possunt ad contribuendum pro edificandis ædibus Parochialis Ecclesie, cuius fructus summam 50. scutorum non excedunt, in cap. Exterpandæ, §. Qui verò, num. 1. de præben. 386
- 3 Parochiani cogi possunt subministrare quæ sufficiant ad vicam noui Parochi sustentandam, si Ecclesia matris redditibus non abundet, in c. Ad audientiam, il primo, n. 5. de Eccles. edificand. 385
- 3 Et quid si Parochiani sint pauperes, ibid. num. 6. & seq. 385
- 4 Parochianus quis dicitur illius Ecclesie in qua inhabitat, in cap. Cum contingat, num. 34. de decim. 389
- 4 Parochiani cogi possunt ad sumptus coadiutori ministrandos si alia ratio non suppetat, in c. De rectoribus, num. 13. de Cleric. agror. 395
- 3 Parochiani an possint præscribere presentationem Rectoris parochialis ecclesie, in c. Quetclam, num. 6. de elect. 73
- 3 Parochianorum ius patronatus an præsumatur quæsum ex usurpatione, ita ut in eo requiratur plenior probatio à Concilio Tridentino præscripta, ibidem num. 3. 74
- 3 Et quid si vniuersitas Parochianorum sit parua, ibidem num. 9. 74
- 3 Et quid si ius patronatus sit mixtum Parochianorum, & priuati famulij, ibid. num. 10. 74
- 3 Et quid si spectat ad quartam partem Parochianorum tantum, ibidem n. 11. 74

Parochialis, communis :

- 3 Parochialis Ecclesia proprie quæ dicatur, in c. Cum in conciliis, §. Inferiora, n. 6. & 9. de elect. 33
- 1 Parochialis appellatio non venit Ecclesie Parochialis Collegiata, si materia sit odiosa, in c. Bonæ memoriæ, num. 13. de post. Preparator. 377
- 4 Parochialem Ecclesiam non facit existentia ædus, sed superioris auctoritas, in c. De multa, n. 36. de præben. 147
- 7 Parochialis Ecclesia si campanas tres scilicet grandiore, mediam, & minimam habere non possit, saltem duas debet habere, in cap. Patentibus, num. 28. de priuileg. 45
- 4 Parochialium Ecclesiarum pauperum quibus re-

medijs sit succurrendum, in c. Exterpandæ, n. 13. de præben. 151

Vide in ver. Parochus.

Parochialis quoad astatem.

- 3 Parochialis validè conferri non potest ei quia, num. vigesimum quintum non attigerit, in cap. Vt Abbates, num. 12. de astat. & qualitat. 218
- 3 Parochialis conferri potest Clerico in tali cetera, ut infra annum ad sacros ordines promoueri possit, in c. Præterea, num. 4. de astat. & qualitat. Vide in ver. Astat in beneficijs.

Parochialis quoad capellam.

- 4 Ecclesia Parochialis potest agere ad demolitionem Ecclesie seu Capelle infra Parochiam limites, in cap. Exterpandæ, §. Qui verò, num. 60. de præben. 169

Parochialis quoad decimas, & oblationes.

- 4 Parochialis Ecclesia de iure communi fundat intentionem super decimis prædialibus ex fructibus, qui colliguntur infra limites Parochie, si per Parochialis sit etiam baptismalis, funtus, in c. Cum contingat, num. 22. de decim. 395
- 4 Parochiales Ecclesias, vel obuentiones ipsarum, Episcopus etiam de consensu patroni sine consensu Capituli sui Monasterio conferre non potest, in c. Pastoralis, num. 2. de his quæ sunt à Prelatis. 263
- 4 Parochialis Ecclesia fundat intentionem de iure communi super omnibus redditibus spiritualibus infra limites Parochie sue, ibidem num. 3. & 16. pag. 264

Vide in ver. Parochus quoad decimas.

Parochialis quoad cretationem.

- 3 Parochialis Ecclesia quandoque erigi potest sine dote, in c. Ad audientiam, il primo, num. 7. de Eccles. edificand. 388
- 3 Parochialis noniter erecta quem honorem debeat impendere matri Ecclesie, ibid. n. 8. 386
- 3 Et in quibus eidem remaneat subiecta, ibidem ibid. num. 9. & seq. 386
- 3 Parochialis Ecclesia in alperis Parochia regulariter edificari non debet, ibidem num. 24. 386
- 3 Falsè legitima subsistente causa, ibidem num. 15. pag. 386
- 3 Si causa iusta est magna difficultas Parochianorum accedendo ad Ecclesiam matricem, ibidem num. 26. & 27. 387
- 3 Non tamen requiritur, ut aliquis decesserit sine Sacramentis, ibidem num. 17. 387
- 3 Parochialis si intra ciuitatem sita sit, quibus remedijs consulendum sit Parochianis extra ciuitatem existentibus, ibidem num. 20. 387
- 3 Parochialis noua constructi potest ob necessitatem leproforum sine graui tamen præiudicio Parochialis antiquæ, ibidem num. 21. 388
- 3 Parochialis erigenda infra limites alterius Parochie quo ordine sit procedendum in assignatione dotis, ibidem num. 31. & n. seqq. 389
- 3 Parochialis erigenda assignari possunt redditus Ecclesie matricis, etiam si sit Cathedralis, non autem

ET VERBORUM.

- tem aliarum Ecclesiarum, ibid. un. 32. 359
- 4 Parochialis noniter erectus an possit Episcopus assignare campos, vel alia bona sua ad Ecclesiam matricem pertinentia, in cap. Cum contingat, oum. 37. de decim. 396
- 5 Parochialis, quæ noniter erigitur, an Episcopus in vim Concilij Tridentini possit vnire aliquem ex Canonicis ibus Ecclesiæ Matricis, in c. Ad audiendum, il primo, num. 36. & seqq. de Recl. edific. 362

Parochialis quoad exomen per concursum.

Vide in vet. *Concursus.*

Parochialis habitus.

- 4 Parochialis habitu tantum curata non venit appellatione Parochialis, in c. Cum sit ars, n. 36. de stat. & qualie. 283
- 4 Parochialis habitu tantum curata residentiam requirit, & est cum alia Parochiali incompatibilis, in c. Extirpanda, §. Qui verò, n. 41. & 45. de præben. 258
- 4 Contrarium, ibidem num. 42. 258
- 4 Declaratur, ibidem num. 43. 258
- 4 Parochialis habitu an sit incompatibilis, cum Cathedrali, ibidem num. 43. 259
- 4 Cancellarij stylus circa collationem Parochialis habitu curata, ibidem num. 44. & 47. 259
- 4 Gregorij XIII. declaratio circa incompatibilitatem Parochialis habitu tantum curata, ibidem num. 45. 259
- 4 Redor Parochialis habitu ab Episcopo Seminario vnire an teneatur residere in nouo pago infra limites ipsius Parochialis constructo, ibidem num. 53. 259
- 4 Ius Parochialis extinctum per recessum Parochianorum, reuiuiscit per nouorum Parochianorum habitationem, ibidem num. 54. 260
- 4 Parochialis habitu non potest ab Episcopo vniri Seminario, ibidem num. 55. 260
- 4 Parochiales duo, quarum vna esset alteri perpetuò, & accessoriè vnita, altera verò habitu tantum curata, an requirant residentiam, & sint incompatibiles cum alia Parochiali, in c. Extirpanda, §. Qui verò, num. 36. vsque ad num. 53. & 56. de præben. 258
- 4 Parochialis habitu non comprehenditur, in c. Licet Canon, de elect. lib. 6. in c. De multa, n. 32. de præben. 247
- 4 Parochus tenetur residere in Parochiali habitu si sit ipse vt redeant Parochiani, in c. Extirpanda, §. Qui verò, num. 56. de præben. 260

Parochialis quoad incompatibilitatem.

- 4 Parochialis vacans per affectionem alterius non est Papa reseruata, in c. Non sine, num. 35. de Arbitr. 600
- 4 Nisi secunda Parochialis esset collata à Sede Apostolica, vel nisi possessio secunda capta fuisset in mense reseruato, aut per prouisum fletisset quominus in eo mense caperet, ibidem n. 36. 600
- 4 Parochialis prima quamvis vacet ipso iure ad eptapacificam possessionem secundæ, prouisus tamen reuocatur primam illico dimittente cum effectu iuramentibus Ordinarij, ibidem num. 37. 601
- 4 Repertorium in §. hysq. Decret.

- 4 Parochialem vniam in titulum, & aliam in commendam obtinens auctoritate ordinaria, ac simul resuens, vtraque priuatus existit in c. Dudum, il secundo, num. 42. & seqq. de elect. 72
- 4 Parochiales duas obtinens non tenetur alteram dimittere, si vna ex his vnita sit dignitati, vel beneficio simpliciter perpetuò, & accessoriè, in c. Extirpanda, §. Qui verò, ou. 39. de præben. psg. 258
- 4 Parochialis accessoriè vnita non est incompatibilis cum alia Parochiali, in c. Cum iam dudum, ou. 41. de præben. 221
- Vide in vet. *Beneficium quoad pluralitatem.*

Parochialis iurispatronatus.

- 5 Parochialium iurispatronatus Ecclesiastici prouisio quæ forma fieri debeat ex Concilio Tridentino, in c. Cum propter, num. 19. de Iurispatron. pag. 256
- 5 Et quid in Parochialibus iurispatronatus laicorum, ibid. un. 20. 256

Parochialis quoad Ordines.

- 4 Parochiales, quæ sunt dignitates, vel personatus, licet non sint Collegiati, non comprehenduntur, in c. Licet Canon, de elect. lib. 6. in c. Cum in cunctis, §. Inferiora, nu. 20 de elect. 53

Parochialis quoad pensiones.

- 4 Parochiales non sunt ita praguanda fructuum detractionibus vt non super sit sufficiens portio pro Redore, in t. Extirpanda, num. 26. de præben. 252
- 4 Ex quæ dicatur sufficiens portio, ibidem, nu. 27. pag. 253
- Vide in vet. *Pensio*

Parochialis quoad unionem.

- 4 Parochialis perpetuò, & accessoriè vnita amittit nomen Parochialis, efficitur membrum beneficij, cui est annexa, in c. Extirpanda, §. Qui verò, n. 29. & 36. de præben. 257
- 4 Nec in eius collatione requiritur consensus, ibid. oum. 39. 257
- Vide in vet. *Vnio Parochialium.*

Parochus, communia.

- 6 Parochi potestas subalternatur Episcopo, in c. Litteræ quas, nu. 12. & 14. de Matr. contr. coa. in terd. Eccl. 83
- 6 Patochus est vniuersi Episcopi Vicarius, & Coadiutor, ibid. num. 18. 82
- 6 Parochus dupliciter illegitimus, ibid. nu. 20. 82
- 6 Parochi, & Beneficiarij, qui suo muneri plenè satisfecerunt, non prohibentur alios impeditoris coadiunare, sed pro licentia, saltem post Concilium Tridentinum nihil exigendum, in c. In ordinando, n. 46. de simon. 247
- 6 Parochus contrabitorum debet esse talis tempore benedictionis, in c. Vis autem, n. 13. & n. seq. de secun. nupt. 210
- Vide in vet. *Parochialis.*

INDEX RERVM

Parochus quoad Confessiones.

- 7 Parochus potest Confessiones suorum Parochianorum ubique locorum audire, aliorum non potest, etiam in propria Parochia, in cap. Ne prodilatione, n. 24, & 29. de Penit. & remiss. 141
- 7 Parochus etiam intra limites Parochie sue non potest audire Confessiones alterius Parochiani sine proprii Sacerdotis licentia, ibid. num. 64. pag. 147
- 7 Parochi licentia hodie non sufficit, vt quis confiteri possit alieno Sacerdoti non Parocho, aut non approbato, in c. Omnis, nu. 60. de Penit. & remiss. 130
- a Parochus cui debeat confiteri, in c. Conquerente, n. 27. de offic. Ordinar. 464
- 6 Parochus potest audire Confessiones Parochianorum, etiam extra Parochiam, in cap. Quod nobis, nu. 35. de Clandest. despons. 31
Vide in ver. *Confessio*.
- 7 Parochus non est proprius Sacerdos Religiosorum, sed eorum Prelatus, vel delegatus ab ipso, in c. Cum & plantare, n. 10. & seqq. de Privileg. pag. 43

Parochus quoad decimas.

- 6 Parochus fundat intentionem de iure communi super decimis, & Episcopus super quarta decimarum, in c. Præterea, nu. 12. Ne Prelat. vices suas. 190
- 4 Parochi diebus festis possunt post offertorium in medio Altaris vettere se ad populum, & invitando ad oblationes manipulum, vel aliud offerentibus præbere deosculandum, sed alijs Sacerdotibus hoc non licet, in c. Pastoralis, nu. 40. de his quæ sunt à Prelat. 267
- 4 Parochi stante consuetudine possunt recedere ab Altari post offertorium, & ad infimum locum Ecclesie accedere ad recipiendas mulierum oblationes, ibid. nu. 41. 268
Vide in ver. *Decima*, & in ver. *Parochialis quoad decimas*.

Parochus infirmus.

- 4 Parochus leprosus ab administrationis officio remouetur, sed de bonis Ecclesie sustentatur, in c. Clericos, nu. 18. de Cler. non residen. 79
Vide in ver. *Infirmus*, & *Goadiutor*.

Parochus quoad Matrimonium.

- 6 Parochus non cognoscit de impedimento matrimonij inter publicationes sibi delato, sed Ordinario denunciat, in c. De illis, il secundo, n. 34. de despons. impub. 14
- 6 Parochus quale ministerium præbeat in matrimonio, in c. Litteræ quas, nu. 13. de Matrim. contr. interd. Eccles. 81
- 4 Parochus proprius est ad matrimonium contrahendum, qui ad Confessiones audiendas, in c. Significauit, n. 33. de Paroch. 386
- 4 Parochus proprius quoad matrimonium contrahendum dicitur sui cuius Parochia contrahentes habitant tempore contrahendi, ibid. nu. 36. & seqq. vique, ad nota. 386
- 6 Parochus non assistit matrimonio vt Minister, sed vt testis authorizabilis, in c. Quo à Prædecessore,

num. 139. de Schismat. 245

- 6 Parochi seruare debent edictum Episcopi de sponsis matrimonio non coniungendis sine ipsius licentia, quæ tamen gratis dari debet, licet consuetudo donandi aliquid Episcopo in signum pietatis non videatur penitus improbanda, in c. ordinando, nam. 41. de simon. 146
- 6 Parochus alterius ex contrahentibus potest intervenire celebrationi matrimonij in aliena parochia, in c. Quod à nobis, nu. 36. de Clandest. despons. 31
- 6 Parochus in matrimonij contrahendis nullam iurisdictionem exercet, sed præstat nudam presentiam, ibid. num. 39. 33
- 6 Parochus an sit Minister Sacramenti matrimonij, ibid. num. 49. 33
- 6 Parochus adhibetur in matrimonio, vt testis authorizabilis, ibid. n. 54. 33
- 4 Parochus non sufficit vt matrimonio interfit, nisi etiam sit adhibitus à contrahentibus, in c. Cam. effect. nu. 10. de testam. 331
Vide in ver. *Matrimonium curam Parochi*.

Parochus quoad Missam.

- 4 Parochus an possit elemosynam accipere pro Missa celebranda in ijs diebus, in quibus tenetur ex præcepto celebrare pro suis Parochianis, in cap. Fraternitatem, num. 91. de sepolt. pag. 374
- 4 Parochi an præcepto Diuino teneantur diebus festis Missæ sacrificium suis Parochianis applicare, & Tridentini Concilij decretum c. 1. sess. 23. expenditur, ibid. nu. 93. 374
- 4 Parochi ex Concilio Mediolanensi prouinciali prohibentur aliud Missarum onus suscipere in illis diebus, in quibus tenentur pro populo Missas celebrare, ibidem, num. 95. 174
- 4 Parochus licet teneatur ad residentiam potest tamen per alium celebrare, in cap. Conquerente, nu. 15. de Cler. non resid. 40
Vide in ver. *Missæ*.

Parochus quoad negotia secularia.

- 5 Parochi non Presbyteri, qui leges audiunt, vel ordinationem, non ligantur Constitutione, cap. Super specula. Ne Clerici vel Monachi nisi Ecclesie fuerint Plebaix sub se Capellas habentes, in quibus instituantur Clerici perpetui, in eodem c. Super specula, nu. 16. 414
Vide in ver. *Clericus quoad negotia secularia*.

Parochus quoad predicationem.

- 2 Parochi an teneantur in suis Ecclesijs formiter predicare, in c. Inter cetera, n. 33. & seqq. vique, fin. de offic. Ordinar. 460
Vide in ver. *Predicatio*.

Parochus quoad residentiam.

- 4 Parochianum obstrictum cum Canonatu, vel Dignitate ex dispensatione tenetur residere in parochiali, & tunc locatur fructus, sed non distributiones, in cap. Licet, nu. 121. de præben. 173
- 4 Nisi fructus omnes distributionibus consentiant, ibidem, num. 124. & seqq. 174
- 4 Et an excludatur à seruitio Canonico. ibid. nu. 121 pag. 173
Et

ET VERBORUM.

- 4 Et an teneantur per substitutum obire onus prebende Magistrali innuendum, ibidem, vers. Am-
phius. 172
- 4 Et quid in obtinentibus duos Canonatus, vel
Canonicatum sum Dignitate, ibidem, nu. 113.
pag. 172
- 4 Parochialem obtinens cum dignitate, vel Cano-
nicatu ex dispensatione tenetur residere in Pa-
rochiali, & tunc lucratur redditus omnes Digni-
tatis, vel Canoniciatus, præter distributiones
quotidianas, in c. Quis in tantum, num. 25. de
prebendo. 93
- 4 Parochiales duo, quarum una est alteri perpetua,
& accessorie vltra, altera verò habitu tantum
curata an requirant residentiam, & sint incom-
patibiles cum alia Parochiali, in c. Extirpandæ,
§. Qui verò, nu. 36. usque ad num. 33. & §. 6. de
preben. 158
- 4 Consecratio immemorabilis non residendi in
parochialibus sublaeta est à Concilio Tridentino
tantaquam corruptela, ibid. nu. 40. 158
- 4 Parochi ab Ecclesia absentes contra decretum
Concilij Tridentini peccant mortaliter, nisi mo-
dicatas temporis eos excuset, in c. Relatum, n. 41.
de Cleric. non residen. 37
- 4 Parochus tenetur residere in parochiali habitu si
sit spes ut redeant Parochiani, in c. Extirpandæ,
§. Qui verò, nu. 36. de prebendo. 160
- 4 Vide in ver. *Parochialis habitus*.
- 4 Parochi non residentes à Concilio Tridentino qui-
bus penis subijciuntur, in c. Ex tunc, nu. 39. de
Cler. non resid. 67
- 4 Parochus absens etiam si ignoretur ubi sit ex Con-
cilio Tridentino citari potest per editum etiã
vnicum, & non solum per publicatum, ibidem,
nu. 31. & seqq. 68
- 4 Et sapio termino eidem præfixo privati potest
Parochiali, etiam non expectatis sex mensibus,
ibid. num. 34. 68
- 4 Parochialium Rectores tenentur personaliter re-
sidere, et si non per Vicarios, sed per seipso
deservire, in c. Extirpandæ, §. Qui verò, nu. 1. de
prebendo. 154
- 4 Parochi cogi debent ad subeundum per seipso, &
non per substitutos omnia munia Parochialia,
ibid. num. 4. 154
- 4 Et an sit tolerandum, ut per substitutos suppleat
in aliquibus casibus, & in quibus, ibidem, nu. 5.
pag. 155
- 4 Parochus tenetur ad residentiam, licet redditus Ec-
clesiæ sint valde tenues, ibid. num. 8. 156
- 4 Parochus non excusatur à residentia ex eo quod
fructus omnes sint alteri reservati, & nihil re-
maneat pro Rectore, ibid. nu. 8. 155
- 4 Parochi in opus subeundum est ordinario, vel
extraordinario auxilio, ibid. n. 9. 155
- 4 Sed decreta de residentia interim suspendi non
debent, ibid. nu. 10. 155
- 4 Parochus tenetur personaliter residere, et si non
dum sit promotus ad Sacerdotium, in c. Etiam te,
nu. 35. de Rescript. 106
- 4 Pacules quam habent à iure Episcopi dispensa-
tione illis, qui parochiales obtinent, ut litem
studii ad septennium insistant, & interea
promoveri non teneantur, nisi ad Subdiaconatum,
an sit sublaeta à Concilio Tridentino, in
c. Super specula, nu. 10. & seqq. usque in finem.
pag. 108
- 4 Congregatio Concilij non consensit concedere

ut Parochi studiorum causa abesse possint, nisi
petarò, & cum maxima circumspetione, ibid.
num. 15. 109

Vide in ver. *Residentia Episcopi*, & *Parochi*.

- 6 Parochi de licentia Episcopi ut abesse possint à Pa-
rochiali studiorum causa, novem requisita hic
relata debent concurrere, ibid. n. 16. & seq. 109

- 6 Prelati inferiores dispensare non possunt cum Pa-
rochis, ut studiorum causa abesse possint, ibid.
nu. 17. 109

Vide infra in ver. *Parochus quoad causas non
residendi*, & in ver. *Parochus quoad locum
residentiam*.

- 4 Forma procedendi aduersus Parochos non resi-
dentes à iure communi præscripta an immutata
suerit Decretis Concilij Tridentini, in c. Ex tunc,
nu. 19. de Cler. non resid. 66

- 4 Forma procedendi contra Parochos non residen-
tes à iure præscripta in quibus immutata fuerit
à Concilio Tridentino, ibid. n. 28. 67

- 4 Sententia priuationis beneficii contra Parochum
non residentem est nulla si in vltima monitione
Episcopus comminatus fuerit priuationem fru-
ctuum, non autem tultu, ibid. n. 30. 68

- 4 Forma huiusmodi capituli ad vagum servari do-
bent tantum in obtinentibus beneficia perso-
nalem residentiam requirentia extra Cathe-
drales, & Collegiatas Ecclesias, ibidem, nu. 36.
pag. 68

Parochus quoad causam non residendi!

- 4 Parochus qui ad curandum valetudinem morbo
gravi instante sine licentia abcessit, an sit liber
à culpa, & pena amissionis fructuum, in c. Cleri-
cos, n. 14. de Cler. non residen. 78

- 4 Parochi non excusantur à residentia ob easdem
causas, ubi quas excusantur Canonici, ibid. n. 15.
& seqq. usque ad nu. 21. 78

- 4 Parochus, si inimicis sint verisimiliter duraturus,
inducendus est ad resignandum, vel permutan-
dum, ibid. nu. 26. 79

- 4 Parochus an excusetur à residentia ob aeris intem-
periem, ibid. n. 35. & 43. 79

- 4 Parochus an liceat possit abesse ut se defendat in
causa criminali, qua fuit condemnatus ab Ordina-
rio, ibid. nu. 34. 79

- 4 Parochi etiam per duos, vel tres menses abesse
non possunt, nisi causa prius per Episcopum pro-
bata, ac de illius licentia in scriptis, in c. Rela-
tum, n. 10. de Cler. non resid. 36

- 4 Constitutio Episcopi, ut Parochi abesse non possint
vltra duos dies valida est, ibid. num. 12. 36

- 4 Statutum prohibens, ne quisquam Curatus ab Ec-
clesia abset etiam per vnicum diem sine Episcopi
licentia non est contra Concilium Tridentinum,
ibid. nu. 23. 36

- 4 Addendum tamen statuto, ut detur facultas Vi-
cariis foraneis concedendi talem licentiam, ibid.
nu. 24. 37

- 4 Parochi liceat abesse sex, vel septem dies ad inuis-
endum prenes senas, & pauperes, ibid. n. 35. 37

- 4 Requiritur tamen licentia Episcopi, ibid. nu. 36.
& 49. 37

- 4 Parochos an possit abesse sine Episcopi licentia ob
solam distantiam loci ab Episcopo eum æqua-
lissimè discendi causa, ibid. nu. 37. & 39. usque ad
nu. 50. 37

- 4 Et an habens illam causam abscedendi per duos
vel

INDEX RERVM

- vel tres menses satisficiat suae conscientiae si iur-
ret grauem se habere causam, & licentiam pe-
tar, licet non obtineat, ibidem num. 38, 49. &
seqq. 37
- Parochus de iure communis abesse non potest nisi
ex iusta causa sine Ordinarj licentia petita, &
obtenta, ibidem no. 19. 37
- Parochus abesse non potest sine licentia, nisi cau-
sa tantam requirat celeritatem, ut Episcopus
consuli non possit, ibid. n. 33. 37
- Etiam per hebdomadam, ibidem no. 49. 37
- Parochus absens ex causa repentina & necessaria,
sine licentia an exquirat in foro fori, ibid. o. 45.
pag. 38
- Episcopi iudicium qualiter sit informandum in
causis absentis Parochi, ibid. n. 46. 38
- Parochus abscedens sine licentia ex causa repenti-
na non exculatur a poena, nisi ant statim reuer-
tatur, aut Episcopum certiores faciat, ibidem
num. 47. 38
- Vide in ver. *Parochus tempore pestis.*
- Parochus quoad loci residentiam.*
- Rektor duarum Parochialium vicarum, qui per-
mitteantibus Episcopis residet in domo & Pa-
rochialis constructa in castro extra limites vi-
trisque Parochiae, fructus facit suos, in c. Extir-
panda, §. Quia verò, num. 18. de preben. 155
- Et permittitur ita pergere arbitrio Episcopi dum
tamen domunculam adificet prope alteram Ec-
clesiam ibique aliat Presbyterum, qui curam
animatum exerceat, ibidem num. 39. 156
- Parochialem obtinens annexam dignitatem, vel pre-
bendam tenetur in maiori residere, & Parochialis
deservire per Vicariam perpetuam, ibid. ou. 24.
pag. 156
- Parochiales duas vnitates obtinens, & Praepositorum
curam ex dispensatione tenetur residere in
Praepositorum, tanquam in digniori, ibidem n. 30.
pag. 157
- Parochiales duas vnitates obtinens aequè principaliter
vntas potest eligere in qua maluerit residen-
tiam, si per omnia sint aequales, ibidem nu. 31.
pag. 157
- Alia residendum in digniori, aut si id non con-
flet, in frequentiori, & in ea, quae est intra Vr-
bem, ibidem. 157
- Parochiales domus, quarum vna est alteri perpetuo,
& necessaria vnitati, altera verò habita tantum,
eorata, an exquirat residentiam, & sint incom-
patibiles cum alia Parochiali, ibidem n. 36. vsque
ad num. 53. & 56. 158
- Parochus existens in vicibus Parochialibus re-
sistere, tamen si residet extra, dummodo in Pa-
rochia, non inuidet in poenas non residentium,
in c. Qualiter, n. 33. de Clero, non resid. 61
- Residere tenetur Parochus etiam si esset in illa Pa-
rochia tres tantum, vel quatuor incolunt c. Ex-
tirpanda, §. Qui verò, num. 1. de preben. 155
- Parochi tenentur habitare in domo Ecclesiae Pa-
rochialis; ac si domum non habeant, debent ali-
quam conducere saltem intra limites Parochiae,
ibidem num. 12. 155
- Ex causa tamen quandoque permittitur habitare
in vicibus parochialis infra limites Parochiae, ibi-
dem num. 13. & 17. 155
- Parochus residens in civitate, in qua sita est Pa-
rochialis, licet extra Parochiam, non tenetur ad fru-
- ctum restitutionem, ibid. n. 14. & 16. 155
- Cognatas et tamen residere in domo Ecclesiae,
vel si non habet, in propinquiore infra limites
Parochiae, ibidem num. 15. 155
- Parochus insus in vicibus Parochialibus residere,
nisi paruerit, multari potest ab Episcopo, ibid.
num. 16. 155
- Episcopus permittit potest ut Parochus, qui
que ex fructibus ades construere, nec alias in-
tra Parochiae fines conducere potest, habuit
in domo in viciori Parochiae fructibus, num. 17.
pag. 155
- Parochialem obtinens cum dignitate, vel Cano-
nicatu ex dispensatione tenetur residere in Pa-
rochiali, & tunc locatur redditus omnes digni-
tatis, vel Canoniciatus, praefer distibutiones quo-
tidianas, in cap. Quia in tantum, num. 15. de
preben. 93
- Parochus quoad scientiam.*
- Illiteratis Parochialium Recordibus dandi sunt
coadiutores ab Episcopo, in c. Extirpanda, n. 15.
de preben. 153
- Vide in ver. *Approbatum simul.*
- Parochus quoad sustentationem.*
- Parochialium Ecclesiarum paupertati quibus vi-
medijs sit succurrendum, in c. Extirpanda, n. 19.
de preben. 153
- Parochus non obstante consuetudine Episcopi, vel
patroni debes de redditibus Ecclesiae sufficienti
habere portionem, in c. Extirpanda, num. 1.
de preben. 153
- Parochi inopia subueniendum est ordinatio, id
extraordinario auxilio, in c. Extirpanda, §. Qd
verò, num. 9. de preben. 155
- Sed decreta de residentis interim suspendi non
debeat, ibidem num. 10. 155
- Parochi non sunt in totum domini fructuum, &
oblationum, sed dispensationes, in c. Pastoralis,
num. 3. 30 3 1. de his quae fiunt a Prelat. 161
- Parochus quoad Synodum.*
- Parochi nullius Diocesis tenentur accedere ad
Synodum illius Episcopi, qui ex Concilio To-
rentino potest eos visitare, in c. Quod super his,
de Maior & obed. 156
- Vide in ver. *Synodus.*
- Parochus tempore pestis.*
- Parochi an teneantur ministrare infectis peste aliis
Sacramenta, quam Baptismi, & Penitentiae, in
c. Clericos, num. 38. 40. & 45. de Clero, non
residen. 79
- Et an per se, vel per alium, ibidem nu. 39. & 45.
pag. 80
- Parochus abesse posse ex causa pestis, sicut ob-
capitales inimicis consecuerunt multi c. Theo-
logis, & Canonistis, ibidem n. 41. & 42. 80
- Parochus cur exoneretur a residue etiam propter inimi-
citas, & non propter pestem, ibidem o. 48. 82
- Gregorij XIII. decretum de Parochorum residen-
tia tempore pestis, ibidem oum. 45. 80
- Archiepiscopi Florentini sententia de obliga-
tione Parochorum tempore pestis, n. 40. 80
- Vide

- 228 Vide in vet. *Pessis*.
 1 *Parricidium* dolo malo, aut ex insidijs patrum subicitis, vel ztatis exultatione non est re-
 landum, in c. Canonum fignus, num. 120. de
 Constitut. 34
 1 *Pars* periculosa in controuersijs moralibus que di-
 catut ex sententia Henrici Gandauensis, in c. Ne
 inuitatis, num. 342. de Constitut. 105
Pars tutor
 ... Vide in vet. *Opinio tutor*, & in vet. *Dubium*.
 1 In iudicio propriè non est reperire partem tutor-
 rem, in c. Ne inuitatis, num. 201. de Constitut.
 pag. 66
 1 *Pars* tutor in foro conscientie est etiam fauorabi-
 lior, ibidem num. 203. 67
 1 Iudex an aliquando teneatur sequi opinionem tu-
 torum, ibidem num. 204. 67
 1 *Pars* tutor in moralibus est eligenda de iure natu-
 rali, & diuino, contra quod nulla possessio, aut
 prescriptio, vel consuetudo suffragari potest,
 ibidem n. 206. & numeris seqq. vsque ad n. 158
 pag. 68
 1 *Pars* tutor in dubio est tenenda in spectantibus ad
 salutem animæ, in c. Inuicis, num. 2. de spo-
 salsibus. 1
 1 *Pars* tutor in dubio est tenenda etiam extra ma-
 teriam irregularitatis, in c. Significasti, il secon-
 do, de Homicid. 269
 1 *Pars* maior an, & quando faciat Collegium, in
 c. Licet de vitanda n. 64. de elec. 28
 1 *Pars* maior Collegium facit per representationem,
 seu per fictionem, ibid. n. 65. 28
 4 Gesta à maiori, & saniori parte vniuersitatis regu-
 lariter valent, etiam contradicente minore, in
 c. Cum in cunctis, num. 1. & seq. de his que fi.
 à maior. par. Capituli. 272
 4 *Pars* maior, & sanior que dicatur in cap. Cum in
 cunctis, num. 3. de his que fi. à maior. par. Ca-
 pituli. 272
 4 *Pars* maior in dubio censetur etiam sanior, nisi
 contrarium probetur, ibidem num. 4. 272
 4 Maiori parti regulariter standum est in quacun-
 que dispositione, ibidem num. 5. 272
 4 Conscriptus plus iuris habet ad annullandum gesta
 maioris partis, quam plures presentes, & con-
 tradicentes, ibid. num. 6. 272
 4 Minoris partis contradicentio non impedit gesta à
 maiori parte vniuersitatis, nisi causa rationabilis
 probetur coram superiore, ibidem n. 7. 272
 4 Maior pars non potest statuere in preiudicio
 minoris in ijs, que competant pluribus vt sin-
 gulis, secus si pluribus vt vniuersis, ibidem
 num. 12. 272
 4 Minor pars rei potest re comuni ad usum desti-
 natus, licet maior contradicat, ibidem num. 14.
 & num. 16. 272
 1 *Pars* maior trahit minorem, in cap. Cum propter,
 num. 45. & 50. de iurepat. Declaratur, ibidem
 num. 66. 272
 1 *Pars* maior, ac sanior prænaleet in omnibus actibus
 vniuersitatis, in c. Ne inuitatis, num. 185. de
 Constitut. 286
 1 *Participium* resolutum in suum verbum cum reia-
 tio, in c. Inter ceteras, n. 16. de rescript. 299
 1 *Partus* quinquagenarius mitabilis est quia rarus,
 sed non miculofus, in c. Cum sis, num. 53. &
 seqq. & num. 63. & 64. de Conuers. Coniugar.
 pag. 143
 1 *Partuli* à parentibus subtrahendi de quibus dubita-

- tur an sint baptizati, suar iterum baptizandi, in
 cap. Ne inuitatis, num. 188. de Constitut. 67
 4 *Pasferis* officium incumbit Episcopum ex diuina
 institutione, que ab Ecclesia mutari non potest,
 in c. Ex parte, num. 55. de Cler. non resid. 53
 4 Pascendi actus est principalis actus Episcopi, ibid.
 num. 73. 54
 4 Pascendi officium, eni innititur obligatio residen-
 tiæ, cessat quibus deficientibus, in c. Extirpan-
 de, §. Qui verò, num. 50. de preben. 159
 7 *Paschale* tempus ad Eucharistiam suscipiendam,
 potest à proprio Sacerdote ex causa prorogari,
 in c. Omnis, n. 46. de penit. & remis. 139
 6 *Paselli* quid sit, in c. In ordinando, num. 3. de
 Simon. 242
 4 *Pastor* animarum ubi necesse fuerit tenetur mor-
 tem subire pro quibus suis, in c. Clericos, nu. 12,
 de Cler. non resid. 81
 4 *Pastor* dicitur occidere quos tacendo noluit in-
 crepare, in cap. Ex parte, num. 36. de Cler. non
 resid. 30
 4 *Pastoris* officium præcepto euangelico incumbit
 ipsimet Episcopo, nec potest alteri demandari,
 ibidem, num. 38. & seqq. vsque ad nu. 54. 53
 4 *Pastorem* ita oportet esse assiduum monijs Episco-
 palibus, ut actum pascendi ferè nunquam inter-
 mittat, ibidem num. 72. 54
 4 *Pastor* non est qui gregem alienum pascit, sed mer-
 cenario, in c. Extirpanda, §. Qui verò, num. 3.
 de preben. 154
 1 *Pastore* aliquandiu carere minus malum est quàm
 dytolum, sultum, & malum habere, in c. Ac-
 ceptimus, num. 69. de p. & qual. 368
 1 *Pater* debet reuerentiam filio Sacerdoti in oratio-
 nibus, confessionibus, & alijs spiritualibus, in
 c. Indecorum, num. 43. de etat. & qual. 235
 1 *Pater* percuria filii in sacro ordine constitutum
 excommunicationem inueitit, ibidem num. 47.
 pag. 236
 1 *Pater* ob nimiam egestatem distrahere non potest
 filium in sacris constitutum, ibid. nu. 50. 236
 6 *Pater* qui dormiens in lecto infantem suffocauit,
 an sit irregularis, in cap. Si consiterit, num. 39.
 de Accusat. 119
 1 *Pater* potest cogere filios ad prestanda sibi alimen-
 ta ipsos etiam vendendo, in c. Præterea, nu. 30.
 Ne Prælat. vices suas. 191
 6 *Patri* spirituali non minus obsequi debemus, quàm
 carnali, ibidem n. 32. 191
 1 *Parentes* renocare non possunt filium impuberem
 à Monasterio, si filius ingressus sit acitè, vel expre-
 sè consecratus, in c. Si quis, n. 2. de regular. 9
 1 Si verò non consenserint renocare possunt infra
 annum dumtaxat, ibidem n. 3. 9
 1 *Pater* non potest offerre filium impuberem religio-
 ni si mater contradicat, nec è conuerso, ibid.
 num. 6. 9
 1 *Pater* offerre potest filium religioni, etiam inuito
 auctore, qui habet utrumque in potestate, ibidem
 num. 10. 9
 7 *Pater* percuriens filium in sacris constitutum inci-
 dit in sententiam Canonis, in c. Cui voluntate,
 num. 4. de sentent. excomm. 208
 1 *Pater* prohibita relinquere filio spurio non, cen-
 sure prohibita relinquere nepoti legitimo ea fi-
 lio spurio, in cap. Ad extirpandas, num. 38. de
 fili. Presbyter. 328
 2 *Patri* super fructibus beneficii, quod filius obtine-
 re non acquiritur usufructus sicut in pecuio Ca-
 stensis.

INDEX RERV M

- strensi, vel quasi, ibidem num. 42. 329
- 1 Pater an prohibeatur immediate succedere in beneficio filij, in c. Ex transmissa, nu. 25. de presbyter. 323
- 2 Pater succedit filio, licet turbato ordine sicut filius patris, & uterque, habet querelam ibidem, num. 26. 323
- 3 Pater an possit obtinere beneficium in Ecclesia in qua eius filius illegitimus de presenti reperitur intulatus, ibid. n. 27. 323
- 6 Pater ob necessitatem viduus potest vendere filium, in c. Ex litteris, n. 5. de Divortijs. 107
- 6 Patris confessio qualiter possit habitate incapaces ad successionem, etiam in praedictum tertij, in c. Lator, n. 64. Qui filij sint legit. 99
- 6 Pater in suprema sua voluntate non praesumitur voluisse instituere filios incapaces, ibid. nu. 77. pag. 102
- 6 Pater cogere non potest filium inuitum nubere, sed filiam potest, secundum leges, nisi dederit ei turpem sponsum, vel moribus indignum, in c. Tua, n. 8. de desponsat. impuber. 16
- 6 Secus secundum Canones, ibid. num. 9. 16
- 3 Patris & incontinentis suspicio magis viget in filia, quam in filio, in c. Vt filij, nu. 45. de filijs Presbyter. 316
- Vide in ver. *Filius illegitimus.*
- 6 Pater tenetur alere filios etiam spurios de iure Canonico, in c. Quoniam, num. 7. de Magistris. 102
- 6 Patris diuitis censetur diuitis filij etiam nil actu habentis, ibid. num. 8. 102
- 5 Pater si se cum bonis suis, & filio impubere obtulit Monasterio, filius factus maior exire potest, & legitimam a Monasterio petere, in c. Cum simus, n. 1. de Regular. 67
- 1 Patriam quilibet tenetur defendere, & pro eius defensione excusatur pater occidens filium, in c. Peruenit, n. 8. de immuni. eccles. 363
- 1 Patria potestas quantum ad ius publicum non curatur, in c. Indecorum, nu. 24. de stat. & qualitat. 234
- 2 Patria potestas soluitur per professionem regularem, ibid. nu. 32. & 58. 234
- 3 Patria potestas in quibus differat a dominicali, ibid. nu. 55. 236
- 1 Patria potestas sicut soluitur per dignitatem patritiatas, & consulas, in temporalibus, ita soluitur per dignitatem sacerdotalem in spiritualibus, ibid. num. 57. 237
- Vide in ver. *Ius patriae potestatis.*
- 6 Patria & parentum defensio est de iure naturae, in c. Petitio, nu. 8. de Homicid. 271
- 4 Patriarcha Hierosolymitanus, qui est etiam Canonicus Basilicae S. Petri sedet in Choro post Canonicos primos receptos, in c. Postulasti, n. 8. de concess. praebend. 251
- 3 Patriarcha Constantinopolitanus etiam posterius ordinatus praefertur inter quatuor Patriarchas, in c. Cum certum, n. 19. de maior. & obediens. pag. 491
- 6 Patriarcha, Archiepiscopi, Episcopi, & Abbates Graeci schismatici in Concilio Florentino vti tales indifferenter agniti, & tractati fuerunt, in c. Quod a predecessore, nu. 102. & 116. de schismat. 239
- 2 Patriarchatus, Archiepiscopatus, & Episcopatus Romanae fundavit Ecclesia, in c. Quanto, nu. 44.

- de translat. Episc. 231
- 2 Patriarcha qui confirmatum in Archiepiscopum transfert ad Sedem Apostolicam Episcopalem, ab Episcoporum confirmatione suspenditur, in c. Cum ex illo, n. 1. de translat. Episcopi. 126
- 1 in Patriarcham Antiochie Maronitarum Episcopus de Nauca more illius nationis electus non confirmatur, sed a vinculo suae Ecclesiae absolvitur, & ad Ecclesiam Patriarchalem transferatur, in c. Etsi unanimiter, n. 13. de postulat. Praetator. 283
- 1 Patriarchalibus sedibus vacantibus a Canonicis fieri non potest electio, vel postulatio quousque ad notitiam Sedis Apostolicae perducatur, ibid. nu. 14. 283
- 2 Patriarchalis dignitas est maior quacumque mandata dignitate, in c. Cum terra, num. 3. de elect. pag. 65
- 2 Patriarchales sedes an praeferrantur presbyteris Cardinalibus, ibid. n. 4. 65
- 2 Patriarchae sunt reducti ad instar Regum, quia, multas regunt Provincias, ibid. n. 5. 65
- 6 Patrimonij sui an magis quam vitae alterius teneatur quis curam habere, in c. Interfucisti, nu. 13. de homicid. 252
- 4 Patrimonium ad cuius titulum Clericus est ordinatus si sit minus sufficiens, tenetur Episcopus tantum ex proprio supplere donec per ipsum Episcopum, vel alium in sua, vel aliena Ecclesia fuerit competens beneficium assequutus, in c. Cum secundum, num. 64. de praeben. 114
- 4 Patrimonium non efficitur titulus Ecclesiasticus, nisi hoc expresse sit actum, in c. Episcopus, n. 19. & 33. de praeben. 85
- 4 Patrimonium hodie non est titulus ad sacros Ordines nisi dispensatiue, ibid. num. 24. 49. & 50. pag. 87
- 4 Patrimonium patris non est patrimonium filij nisi interpretatiue, & per iuris fictionem, ibidem, num. 16. 87
- 4 Patrimonium ad cuius titulum Clericus est ordinatus gaudet priuilegijs bonorum Ecclesiae, ibid. n. 30. & 33. etiam in casibus in iure non expressis, ibid. nu. 40. 87
- 4 Et subrogatur in locum beneficii, ibid. num. 31. & 39. 87
- 4 Patrimonium Clerici ad hoc vt in diuina & gaudeat priuilegijs bonorum Ecclesiae exigitur vt Clericus ad illius titulum fuerit expresse ordinatus, ibid. num. 33. 88
- 4 Patrimonium quod remanet Clerico beneficium resignanti gaudet priuilegio bonorum Ecclesiae pro ea tantum parte, quae ad congruum illius sustentationem sufficiat, ibid. num. 43. 89
- 4 Patrimonium resignantis beneficium luce dit loco tituli tamen Episcopus hoc non declarauerit, ibid. nu. 44. 89
- 4 Patrimonium ad cuius titulum Clericus est promotus non potest sine licentia Episcopi alienari, licet postea Clericus adeptus sit beneficium sufficiens, ibid. num. 48. 89
- 4 Patrimonij titulus est subsidiarius in Clerico ad Ordines sacros promouendo, non autem in iam promoti, ibid. num. 50. 90
- 4 Titulus patrimonij de Episcopi licentias potest commutari in titulum beneficii, & e conuerso, num. 51. 90
- 4 Priuilegium exemptionis ab oneribus Cameralibus con-

- concessum patrimonio donec Clericus assequatur beneficium extinguitur adepto beneficio, nec reuocatur per beneficij dimissionem, in c. Episcopus, n. 38, & seqq. usque ad num. 63. de Preben, 90
4. Contrarium, n. 63, usque in finem. 90
4. Praeterea si dimissio sit coacta, ibidem num. 66. pag. 90
3. Patrimonium ad cuius titulum quis ordinatur quamvis beneficium representet, non tamen est beneficium, in c. Ad audientiam, il secundo num. 39. de rescript. 337
- Vide in ver. *Clericus quoad titulum*, & in ver. *Ordo quoad titulum*.
6. *Patrinus* est fideiussor baptizati apud Deum, emque in fide catechizari, in c. Veniens, num. de cognat. spirit. 66
6. *Patrinus* etsi non excedat plenam aetatem baptismi, tamen contrahit cognationem spirituales. ibid. num. 18. 68
2. *Patronus* in Collegiatis Ecclesijs de iure patronatus praesentat Praetorem, & Episcopus instituit, in c. Nullus, nu. 5. de elect. 3
3. Patronus laicus vno praesentato potest alium praesentare, Clericus hinc non potest, in c. Cum autem, num. 1. de iurepatr. 346
3. Patronus tenetur Ecclesiam tueri ab omnibus oppressionibus, ibid. nu. 4. 346
3. Patronus laicus potest duos praesentare successibus temporibus, & plures simul eo modo et Episcopus alterum eligat, & admittat, ibidem, num. 5. 346
3. Patronus laicus potest secundum praesentare, ac cum iustis, non autem ex toto recedendo a primo, ibid. nu. 6. 346
3. Et praesentatio simpliciter facta de secundo intelligitur facta cumulatue non priuatiue, ibidem, num. 7. 347
3. Patronus laicus potest semel tantum variare, ibid. num. 8. 347
3. Nisi prima praesentatio sit nulla, quia tunc potest praesentare tertium accumulando cum secundo, ibid. num. 9. 347
3. Patronus potest ex toto recedere a prima praesentatione inuoluto, ibid. n. 10. & 24. 347
3. Patronus laicus an possit recedere a praesentatione facta de indigno, & alium praesentare, ibid. num. 12. 347
3. Patronus Ecclesiasticus non potest variare praesentando alium eadem accumulatiue, ibidem, num. 15. 347
3. Patroni laici non possunt recedere a praesentatione de non variando, maxime si sit iurata, ibidem, num. 37. 348
3. Patroni laici an teneantur praesentare digniore, ibid. num. 42. 350
3. Patroni laici si ad Ecclesiam venientem intra quatuor menses non praesentant, Episcopus ordinabit Ecclesiam, in c. Cum propter, nu. 1. & 9. de iurepatr. 354
3. Patronus laicus habet quadrimestre tempus ad praesentandum, Ecclesiasticus vero semestrem etiam patronatus a laico acquisierit, ibid. num. 2. 354
3. Patronus laicus, & Ecclesiasticus in quibus differant, ibid. nu. 23. & seqq. usque ad nu. 31. 356
3. Patronus laicus praesentans scienter indignum an priuatur ea vice iure praesentandi, sicut patronus Ecclesiasticus, ibid. num. 14. 356
3. Patronus laicus habenti vnam vocem an inferatur praedictio in ex concursu si Ecclesia compatro- nizat habet duas voces, ibid. n. 50. & 73. 358
3. Patronus laico praedictari non debet ex donatione patronatus facta Ecclesiae a compatronis, ibid. num. 61. 360
3. Patronus Ecclesiasticus non praesentante infra legitima tempora institutus est praesentatus a patrono laico, ibid. num. 73. 361
3. Patronus discordantibus praesentandus est praesentatus, qui plures habet voces, in c. Quoniam, n. 1. de iurepatr. 364
3. Patroni quidquid iuris habent in Ecclesia totum ex gratia procedit, & de speciali gratia toleratur, ibid. n. 7. 364
3. Patronus vnus ex duobus potest alterum praesentare, licet ex duobus eligentibus vnus non possit alium eligere, ibid. num. 14. 365
3. Patronus efficitur qui Ecclesiam de non esse de- ducto ad esse, ibid. num. 29. 364
3. Declaratur, nu. 46. 364
3. Patronus antiquus requirendus est, & praesentendus extraneis in aedificatione Ecclesiae dirigit, ibid. num. 37. 368
4. Patroni, vel administratores Ecclesiarum praetextu consuetudinis congruam portionem Re- giorum diminuire non possunt, in c. Extirpanda, n. 5. de preben. 352
4. Consuetudo, qua Patronus aliquid sibi vendicat de fructibus Ecclesiae ultra portionem Rectoris, an valeat de iure communi, ibid. nu. 6. 352
4. Et quid in Patrono laico, ibid. 352
4. Patroni qui in fructibus Ecclesiae se ingerant, ex Concilio Tridentino quas penas incurrant, ibid. nu. 8. & seqq. 352
4. Patronus beneficiorum prohibitus est bona ipsorum conuocare, ibid. nu. 9. 352
4. Pena a Concilio imposita patronis occupantibus fructus Ecclesiarum locum non habet nisi in doctina occupatione, nu. 10. 352
4. Pater qui se ingerit in fructibus Ecclesiae, cuius non ipse, sed filius est patronus an incidat in penam Concilij Tridentini, num. 21. 352
4. Patroni Ecclesiarum Parochialium cogi possunt ad assignandam congruam portionem Rectoris ibi institutis, n. 12. 352
3. Patroni plures est possunt vnus Ecclesiae ex causa fundationis, vel dotationis, etiam si in aequaliter dotauerit, in c. Ad audientiam, il primo nu. 36. de Eccle. & discan. 359
3. Patronus potest a sua quasi possessione repellit, nisi patronatum probauerit iuxta formam Concilij etiam si Ordinarius post Concilium admiserit praesentationem sine causae cognitione, in c. Consultationibus, n. 10. de iurepatr. 344
4. Etiam patronus probauerit se per 40. annos praesentasse, ibid. nu. 22. 344
3. Ius conferendi Ecclesiam liberè ad Episcopum deuoluitur si quis in super patronatu laicali infra quadrimestre fuerit terminatus, in c. Quoniam, num. 26. de iurepatr. 335
- Vide in ver. *Ius conferendi*.
3. Patronus non est Dominus iuris patronatus, nisi abusue, in cap. Ex litteris, nu. 31. de iurepatr. pag. 343
3. Patronatus in fine instrumenti venditionis vniuersitatis facere potest se desisse esse patronum, ibidem, num. 60. 343
3. Patronus potest Episcopus deferre iuramentum de praesen-

INDEX RERV

- presentando magis idoneum si subit suspicio ne
moueatur aliquo inordinato affectu, in c. Con-
suetis, li secundo, num. 5. de Appellat. 346
- 3 Fallit si contra patronos esset presumptio peritij,
ibidem num. 6. 346
- 3 ob Patronorum discordiam cessat Ecclesia à diui-
nis, tolluntur inde Reliquiæ, & ostia clauduntur,
in c. Perlatum, n. 1. de Iurepatr. 337
- 3 Patroni inter se convenire non possunt, vt vnus ba-
beat patronatum in vna parte Ecclesiæ, alius in
alia, ibidem num. 3. 331
- 3 Ne fructus, & possessiones Ecclesiæ possunt inter
se diuidere, ibidem num. 4. 331
- 3 Possunt tamen inter se pacisci de Rectoris alternis
viciis presentando, ibidem num. 5. 331
- 3 Etiam sine consensu Episcopi, ibid. n. 6. 331
- 3 Item si habeant plures patronatus convenire pos-
sunt, vt vnus presentet in vna Ecclesia, & alius
in alia, ibidem num. 7. 331
- 3 Patronus in fundacione Ecclesiæ potest remittere
suis patronatus in totum, aut pro parte, prout ei
libuerit, ibidem num. 24. 333
- 3 Patronus non eligit Prelatum in Conuentuali Ec-
clesia, sed in Capella sic, in c. Nobis, n. 14. &
28. de Iurepatr. 350
- 3 Patrono debetur processionis honor, & alimentat-
ur ab Ecclesia si vergat ad inopiam, ibidem n. 3.
17. & 25. & seqq. 350
- 3 Patronus an in Ecclesia iuris patronatus in se sioni-
bus, & alijs actibus temporali domino loci sit
preferendus, ibidem num. 18. & seqq. vique in
finem. 351
- 3 Patrono triplex ius competit in Ecclesia patronata,
vile, onerosum, & honorificum, ibidem nu. 19.
pag. 353
- 3 Et ius honorificum in quibus consistat, ibidem
num. 20. & 25. 353
- 3 Patrono ad Ecclesiam venienti an, & quousque
Clerici obulam exire teneantur, ibidem nu. 26.
pag. 353
- 3 Patronus in sessionibus, & alijs actibus an sit extra-
ris preferendus, ibid. num. 27. & 29. 353
- 3 Patrono debetur honor processionis, idest presen-
tationis, ibidem num. 28. & 29. 353
- 3 Patronus laicus presentans indignum an sit ipso iure
priuatus potestatem presentandi, in c. Cum vos,
nu. 1. & 34. & seqq. vique in fin. de Off. Ordinari.
pag. 440
- 3 Patronus ecclesiasticus de iure habet custodiam
Ecclesiæ vacantis, ibid. n. 4. 440
- 3 Contra ex Concilio Tridentino, ibidem num. 6.
pag. 440
- 3 Patronus laicus non potest se ingerere in rebus Ec-
clesiæ, nec habet custodiam, sed defensionem
tantum, ibidem num. 5. 440
- 3 Patroni tam laici, quàm ecclesiastici post Conci-
lium Tridentinum nullatenus possunt se ingerere
in fructibus beneficii, ibidem n. 6. 440
- 3 Patronus presentando indignum an sit ipso iure
priuatus pro illa vice potestatem presentandi la-
icis, & clericis, ibid. n. 27. & num. seqq. vique
in finem. 441
- 3 Quid in patrono ecclesiastico qui presentat indi-
gnum sciatur, ibid. n. 28. & n. 49. 441
- 3 Et quid si ignoranter, ibid. nu. 31. 441
- 3 Et quid in patrono laico, qui presentat indi-
gnum sciatur, ibidem num. 34. & seqq. vique
in finem. 441
- 3 Referuntur Authores, & fundamenta pro opti-
mone negativa, ibidem num. 35. & seqq. vique
ad num. 39. 441
- 3 Item referuntur Authores, & fundamenta pro
contraria opinione affirmatiua, ibid. à d. nu. 39.
vique ad num. 46. 441
- 3 Approbatur prima opinio negatiua, ibidem à d.
n. 46. vique ad n. 56. 446
- 3 Et resellitur distinctio Lambertini, ibid. n. 56. &
num. seqq. vique in fin. 446
- 3 Patronus ecclesiasticus non potest variare, & eo
ipso quod presentat sciatur indignum, ius pro-
ulendi ecclesiæ ad Episcopum deuoluitur,
vel ad eum, ad quem perducit institutio, ibidem
num. 29. & 31. 447
- 3 Patronus ecclesiasticus qui ignoranter presentauit
indignum, post collationem potest variare, & ha-
bet integram tempus ad presentandum, ibidem
num. 31. 447
- 3 Patronus laicus, qui presentauit indignum igno-
rante, infra quatuor menses potest variare, vel
aliu presentare, ibid. num. 33. 447
- 3 patronus Clericus habet semestrem ad presentan-
dum, quia variare non potest, laicus vero qua-
drimestre tantum, quia potest variare, ibidem
num. 38. 443
- 3 Patronus laicus habet potestatem presentandi ex
gratia, ibidem num. 43. 447
- 3 Declaratur, ibidem n. 54. 447
- 3 Patronus laicus non obstante reprobatione
communicatorum de primo presentato, & ap-
pellatione ab eo interposita potest alterius
comen deferre, ibidem nu. 55. 444
- 3 Patronus potest presentare ad Ecclesiam vacante
non obstante, quod ipso non consentiente alius
ad presentationem Rectoris ad titulum eccle-
siæ fuerit ordinatus, in c. Postulasti, num. 1. de
Iurepatr. 361
- 3 Patroni tam Clerici, quàm laici variant indistincte
ante presentationem; postea vero laici tantum
in c. Publicato, num. 46. de elect. 357
- 3 Pauci qui dicantur, in c. Vetus, num. 2. de
Off. Ordin. 473
- 3 Pauci dicuntur respectu secundum subiectam
maretiam, in c. Multis num. 2. Ne Cler. vel Mon-
nach. 394
- 3 Paulus Apostolus quamuis homicida diuina mi-
strauit, in c. Henricus, num. 3. de Cler. pagus.
in duello. 379
- 6 Phinees nepos Aaron fuit dispensatus super duo-
bus homicidijs, & permixtus diuina ministrare,
ibidem num. 31. 379
- 7 Pauli IV. & Pij V. dispensationes super successione
fratrum Minorum an sint redactæ ad terminos
Concilij Tridentini, in c. Nimis praua, n. 42. de
excess. Prælat. 33
- 3 Paulus III. persuasus à Cardinali S. Marci vt sibi
successorem eligeret omnino respicit, in c. Ac-
cepimus, num. 30. de Padis. 364
- Pauper, & Paupertas.*
- 4 Pauper locare potest operas suas spirituales sine
labe simoniacæ, in c. Cum secundum, num. 5. de
præben. 109
- 4 Pauper noui dicitur, qui patrem habet diuitem, in
c. Episcopus, n. 21. de præben. 86
- 4 Paupertas excusat à procuracione, in c. Venerabili
nu. 37. de Censib. 287
- 4 Paupertas tolerabilior est in Canonico, quàm in
Rector. 441

ET VERBORVM.

- Reſtore Eccleſiæ, in c. Expofuiſſi, n. 91. 179
- Pauper quamvis directè agere non poſſit contra diuitem, vt ſibi ſubueniat, poteſt tamen indicis Eccleſiaſtici officium implorare, vt eum compellat, in c. Licet, n. 5. de Cenſib. 267
- Pauperes ad collectas non ſunt cogendi, ibidem, n. 10. 268
- Declarator, n. 11. 268
- Pauperum appellatione veniunt etiam Clerici, in c. Non minus, n. 18. de immu. eccleſ. 368
- Paupertas non eſt iuſta cauſa auferendi bona aliena, in c. Que in Eccleſiarum, n. 8. de Conſtitut. pag. 133
- Pauper ſubueniendum eſt de proprio, non de alieno, ſue ſua culpa in egeſtate incidenda, ſue non, ibid. n. 11. & ſeqq. 133
- Pauper, & inops in quibus diſerant, remiſſiue, ibid. num. 13. 133
- Inanis eſt actio quam inopia debitoris excludit, in c. Odoardus, n. 26. de ſolur. 297
- Periculo eius qui nihil habet, nihil eſſe poteſt, ibidem, n. 27. 297
- Paupertas in quibus proſit, ibid. n. 28. 297
- Paupertas qualiter probetur, ibid. n. 31. 297
- Mendicans præſumitur pauper, niſi creditores probent contrarium, ibid. n. 33. 297
- Paupertas probatur eo ipſo quod aliquis cedit bonis, nec eius corpus debet poſtea detineri, ibid. n. 34. 297
- Pauperes non dicuntur qui opibus parentum ſuſtentari valeant, in cap. Quoniam, num. 6. de Magiſtris. 302
- Paupertas non excuſat adulterium etiam quoad penam ciuilitate inferendam, in c. Ex literis, num. 3. de Diortijs. 107
- Pax eſt ſinis diſcordie, in c. Treugas, num. 15. de Treug. & pace. 323
- Pacis bonum eſt vrgens neceſſitas diſpenſandi, in c. Vbi non eſt, n. 12. de deſponſ. imponer. 30
- Peccantes publicè palam ſunt corrigendi, in c. Maniſta, n. 17. & ſeqq. de pœnit. & remiſſ. 102
- Vide in ver. *Pœnitentia publica*.
- Peccare nemo debet ſub ſpe veniæ, in c. Immunitatem, n. 21. de immunit. eccleſ. 391
- Peccator quilibet occultus poteſt peccata pœnitentia promoueri, & miniſtrare, niſi ſit criminatus, quæ poſt pœnitentiam impediunt Ordinis executionem, in c. Quæris, n. 43. de etat. & qual. 153
- Peccatum non committitur niſi inobediendæ in his quæ non ſunt in ſe mala niſi quia prohibita, in c. Cum pridem, n. 4. de pœnit. 342
- Conerarium, n. 22. & 23. & ſeqq. 342
- Peccata quandoque ſimili nomine cenſentur, quæ ſimili pœna puniuntur, ibid. num. 23. 344
- Peccatum quid ſit, ibid. n. 58. 348
- Peccata ipſa an cadant ſub ſigillo Confeſſionis Sacramentalis, in c. Officij, num. 26. & ſeqq. vique ad n. 33. de pœnit. & remiſſ. 121
- Reuelatio peccati in confeſſione detecti an cadat ſub prohibitione poſitiua Eccleſiæ, ibidem, num. 33. 121
- Peccatum originale per Baptiſmum deletur in infantibus indiſcretis, in adultis per contritionem cordis, in c. Omnis, n. 6. de pœnit. & remiſſion. pag. 125
- Peccatum an oporeat eſſe mortale ad hoc vt Pœnitentiæ Sacramentum ſit ad ſalutem neceſſarium, ibid. n. 8. & ſeqq. 125
- Peccata venialia tantum habens non tenetur con-

- ſiteri iure diuino ad obtinendam iuſtificationis gratiam, ibid. n. 9. 125
- Peccata venialia à gratia Dei non excludunt, ibid. num. 11. 125
- Et quamvis reſiliter in confeſſione dicantur, tamen circa culpam taceri, & multis alijs remedijs expiari poſſunt, ibid. num. 12. 125
- Fallit in duobus caſibus, num. 13. 125
- Peccata venialia tantum habens an teneatur iuramento ſemel in anno confeſſiteri, vt ſatisfaciat præcepto Eccleſiæ, ibidem. n. 14. & ſeqq. 125
- Peccata venialia non tenetur quis confeſſiteri ſemel in anno ſpecialiter, & numeraliter, ſed in generali, ibid. num. 17. 126
- Peccata propria dumtaxat ſunt in confeſſione aperienda, non autem aliena, ibid. n. 27. 127
- Peccatum non dimittitur niſi reſtitatur ablatum, in c. Tua nos, num. 21. de ſimon. 175
- Peccata latentia ſolum Deum habent vltorem, in c. Ex cenore, n. 10. de tempor. ordinari. 182
- Peccatum nullum eſt adeo veniale quod non fiat mortale dum placet, in c. A crapula, n. 25. de vita, & honeſt. Cleric. 3
- Declarator, num. 31 3
- Peccatum veniale an, & quando poſſit fieri mortale, ibid. n. 27. & 32. 3
- Peccata minima ſi negligantur, occidunt, ibidem, num. 28. 3
- Peccato mortali non conſentiendum, ſed potius omnia mundi mala toleranda, in c. Sacris, n. 28. de his quæ vi met. cauſ. 590
- Peccatum originale ſine conſenſu contrahitur, & ideo ſine conſenſu dimittitur, ſcilicet parulis, in c. Maiores, num. 54. de Baptiſm. 325
- Actualis verò conſenſu contrahitur, & ideo ſine conſenſu minimè relaxatur, ibid. n. 55. 325
- Peccatum originale eſt peccatum Nature, Actualis verò eſt peccatum perſonæ, ibid. n. 56. 325
- Peccatum originale non eſt fomes, ſen pronitas ad peccandum, quæ remanet etiam poſt Baptiſmum, ibid. n. 57. 325
- Peccatum originale quid ſit ibid. num. 58. 325
- Languor Naturę dicitur, ibid. n. 59. 325
- Peccata Deus non dimittit ex parte, ſed ex toto, ibid. num. 61. & ſeqq. 329
- Peccati originalis pœna eſt carentia viſionis Dei: actualis verò gehennę perpetuæ cruciatus, ibid. num. 63. 325
- Peccatum graue, & mortale idem ſunt, in c. Falſidicens, n. 146. de crim. falſ. 317
- Peccatum eſt dictum, vel factum, vel concupitum contra legem eternam, in c. Com eſſes, n. 126. de reſtam. 341
- Peccatum non eſt quod eſt pœter legem Diuinā, ibid. n. 151. 343
- Peccati iterario tranſit in conſuetudinē peccandi, in cap. Cum non ab homine, n. 59. de iudic. 12
- Peccatum in Spiritum Sanctum eſt peccatum obſtinationis, in c. Immunitatem, n. 22. de Immunitari. eccleſ. 391
- Peccatum eadem qualitate purgatur, qua originatur, in c. Maniſta, n. 16. de pœnit. & remiſſ. pag. 102
- In occaſione proxima peccati ex ſententiâ cuiuſdā Theologi licitum eſt peccare erare ob ſol. vel alterius commodum ſpirituale, vel temporale, in c. Ne inſinuaris, n. 322. de Conſtitut. 93
- Vide in ver. *Concupiſcentia*.

Pecunia, & patrimonium dicuntur *vita hominis*,
n in

INDEX RERVM

- in c. Interfecti, num. 15. de homicid. Declaratur, ibid. num. 6. 252
- 6 Pecunia per simoniam collata an, & quando sit restituenda ei qui contulit, in c. Tua nos. n. 13. de Simon. 174
- 4 Pecunia pro Monasterio construendo relicta si non sufficiat, conuertitur in alium usum, in c. Nos quidem, n. 16. de Testam. 322
- 4 Pecunia ad certum usum relicta non potest per superiorem ad alium usum deputari, quando in eum casum Testator prouidit quid fieri debeat, ibidem num. 32. 324
- 4 Declaratur, num. seqq. 324
- 3 Pecuniz obediunt omnia, in cap. Significantibus, num. 40. de offic. Delegat. 413
- 3 Declaratur, ibidem 413
- 6 Pecunia traiecitia quæ sit in c. Nauiganti, n. 7. de Viur. 395
- 6 Pecuniz nullus est usus, ibidem num. 26. 398
- 6 Pecuniz receptio libertatem eligentium proxiis non tollit, in c. Nobis, num. 65. de Simon. 157
- 6 Pecuniam dans vt spirituales iurisdictione exerceat, officio priuatur; & si consecratus illud amplius consecrare non poterit, & canonice pocietur, in cap. Præterea, num. 1. Ne Prælat vices suas, pag. 157
- 5 Pedagia exigentes à Clericis incidunt in excommunicationem latæ sententiæ, in c. Non minus, num. 35. de iur. iur. 369
- 4 Penæ, & quasi dictiones diminuant aliquid de significatione eius, cui adiunguntur, in c. Vestra, num. 30. de Cohabit. Cler. & Mulier. 12
- 6 Penitus dictio importat nullitatem ipsi iure etiam si præponatur verbo futuri temporis, in c. Nobis, num. 36. de Simon. 155
- 2 Penitus, aduerbium adiunctum verbo futuri temporis an importet Canonem latæ sententiæ, in c. Quisquis, nu. 10. de elect. 101
- 2 Penitus dictio quid importet, in c. Cum in Ecclesijs, num. 4. de Maior. & obed. 500
- Pensio communis.*
- 4 Pensio cum clausula, *vt melius, & commodius sustentari valeat* &c. censetur reueruata ex causa alimentorum, in c. Ad hoc, num. 13. & 15. de Solut. 291
- 4 Pensio, census, collecta, & decima sunt debita reale, & obligant possessorem etiam pro terminis præscriptis, ibid. num. 16. & 19. 291
- 4 Et an sit in optione creditoris vel agere contra successorem, vel contra antiquum possessorem, seu eius heredem, ibid. nu. 17. & seqq. 291
- 4 Pensionem conditionalem facit clausula, *Dummodo remaneant mille pro Episcopo*, ibidem, nu. 24. pag. 291
- 4 Et in petitorio onus probandi quod mille remaneant incumbit pensionario, ibidem n. 25. 291
- 4 Etiam si Episcopus reueruacioni consenserit, ibidem. 291
- 4 Et probatio debet esse plena, ibid. 291
- 4 Pensio reueruata cum clausula, *dummodo remaneant pro Titulari* si sit excessiva, non est nulla in totum, sed reducibilis, ibid. n. 28. 292
- 4 Fallit si sit reueruata cum prædicta clausula, & cum expressione certæ valoris, ibid. n. 29. 292
- 4 Tridentino Concilio Papa censetur derogare reueruando pensionem cum clausula, *etiam si non remaneant mille pro Episcopo*, ibid. n. 30. 292
- 4 Idem si fiat valore fructuum, iuxta quam non remaneant mille, ibid. n. 31. 292
- 4 Pensio purè reueruata est reducibilis si non remaneant mille pro Episcopo, & Papa fuerit deceptus in expressione valoris facta in cedula constitutali, ibidem num. 32. 292
- 6 Pensio in materia fauorabili venit appellatione beneficii, in c. Vergentis, nu. 30. de Heret. 321
- Vide in ver. *Pensio à quo reueruanda.*
- Pensio quid sit, & quadruplex.*
- 3 Pensio de iure communi est quid merè temporale nihil habens spiritualitatis annexum, & reueruatur potest etiam infanti, in cap. Cum in cunctis, num. 99. de elect. 46
- 3 Pensiones quæ hodie beneficii loco assignantur vt commodius quis sustentari valeat, vel ex causa resignationis, seu cessionis sunt quid spirituales, seu spirituales annexum, ibid. n. 100. 47
- 2 Pensio non est vere, & propriè beneficium Ecclesiasticum, nec venit beneficii appellatione, ibidem num. 101. 47
- 2 Declaratur, ibidem num. 104. 47
- 2 Pensio venit appellatione beneficii in materia, in qua sit redditus ad ius commune, secus in materia correctoria, & restringibili, ibidem n. 104. pag. 47
- 2 Pensio non comprehenditur in litteris ad beneficia, nisi de illa fiat mentio, ibid. n. 105. 47
- 1 Pensio an sit beneficium, & veniat beneficii appellatione, in c. Ad audientiam, n. 40. latissime discussitur vtque ad nu. 12. de Rescriptis. 216
- 1 Pensionum duæ sunt species, ibid. num. 41. 216
- 1 Pensio cessante fructu super fructibus Ecclesiæ constitui potest nomine beneficii, ibid. nu. 41. 216
- 1 Pensio quæ in titulum beneficii assignatur vere, & propriè est beneficium Ecclesiasticum, ibidem num. 44. 216
- 1 Et diffinitur sicut beneficium, ibid. n. 45. 216
- 1 Item de illa fieri debet mentio in litteris de beneficio, ibid. num. 46. 216
- 1 Item simoniacum est pro ea obtinenda pecuniam dare, ibidem num. 47. 216
- 1 Pensio quid sit, & vnde dicatur, ibidem num. 48. & seqq. 216
- 1 Pensio pendit formaliter à beneficio, à quo dicitur hinc, sicut vsusfructus à proplecare, ibidem num. 49. 216
- 1 Pensio quæ simpliciter constituitur super fructibus Ecclesiæ, & alicui assignatur autoritate superioris, an sit beneficium, & beneficii nomine intelligatur, ibidem num. 50. & seqq. vtque ad num. 74. 216
- 1 Pensio representat ipsum beneficium, ibidem n. 51. pag. 217
- 1 Pensio non includitur in mandato de prouidendo alicui de beneficio vtque ad certam summam, ibidem num. 66. 218
- 1 Pensio ex stylo Concilij Tridentini non habetur pro beneficio, ibidem num. 69. & 130. 218
- 1 Pensio est stipendium merè temporale nihil habens spiritualitatis annexum, & cadere potest etiam in laicum, ibid. nu. 71. 81. & 128. 219
- 1 Item potest peritio consisti, translati, ac redimi sine labe simoniæ, ibid. n. 71. 219
- 1 N. e. de illa fieri debet mentio in litteris, ibidem num. 73. & 97. 219
- 1 Pensio quæ hodie ex stylo assignatur loco beneficii 219

ET VERBORVM.

- cij an sit beneficium Ecclesiasticum, & veniat illius appellatio, ibidem n. 74. & seqq. vsq. ad num. 121. 239
- Non est quid merè temporale, sed spirituale, vel spirituali annexum, & prærequirit Clericatum instar beneficij, ibid. nu. 75. & 81. 239
- Et in Rotæ auditorio receptum est, ve non sit quid prophanum, sed annexum spirituali, ibid. num. 81. 239
- Pensio Clerico assignari potest sine villa erectione, aut canonica institutione, ibid. n. 101. 241
- Pensio ex sententia Rotæ est quoddam ius temporale, idest ad tempus separatam, & formale per se distinctum à beneficio, ibid. n. 112. 242
- Pensio in materia odiosa, & strictè intelligenda non venit beneficij appellatio, ibidem nu. 113. pag. 242
- Etiamsi beneficium exprimat per dictionem vniuersalem *quodcumque*, ibid. nu. 114. 242
- Secus si materia sit fauorabilis, ibidem num. 117. 123. 129. 131. & 134. 243
- Pensio in materia fauorabili venit beneficij Ecclesiastici appellatio non ex proprietate vocabuli, sed per interpretationem extensiuam, ibidem num. 117 & 129. 243
- Pensio non dicitur beneficium, in c. Multa, nu. 99. Ne Cler. vel Monach. 401
- Episcopus non potest quemquam ad sacros ordines promouere ad titulum pensionis, nisi pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum suarum, in c. Ad audientiam, n. 135. de Rescript. pag. 244
- Pensio non est titulus ad Ordines si dispensatiue, ibidem num. 136. 244
- Pensiones sunt fructus ciuiles.
- Vide in ver. *Fructus ciuiles qui.*
- 4 Pensio perpetua facit Ecclesiam censualem, in c. Nisi essent, n. 51. de Præben. 135
- 4 Pensio si impositio est alienario, seu donatio rerum Ecclesiæ, ibidem nu. 57. 135

Pensio quoad statum.

- 3 Pensio minori septennio reservari non potest sine dispensatione Apostolica, in c. Cum in cunctis, num. 98. & 100. de elect. 46
- 2 Pensio de iure communi est quid merè temporale nihil habens spiritualitatis annexum, & reservari potest etiam infanti, ibidem num. 99. 47
- Vide in ver. *Aetas in pensionibus.*

Pensio super Cathedralibus, & Parochialibus.

- 4 Pensionibus, & reservationibus fructuum grauari non debent Cathedrales, quæ ducatos mille. & Parochiales, quæ ducatos centum non excedunt, in c. Extrapæd. n. 18. de præben. 153
- 4 Educati intelligendi sunt iuxta morem cuiusque Regionis, ibid. num. 19. 153
- 4 Pensio super beneficio de iure imponi non potest nisi super sint redditus sufficientes ad sustentationem Redotis, in cap. Nisi essent, num. 26. de præben. 134
- 4 Pensio super fructibus Parochialis an possit Episcopo constitui pro augendis reditibus præbendæ, vel mensæ capitularis, in c. Exposuisti, n. 43. de præben. 184

Pensionis extinctio.

- 1 Pensio extingui non potest anticipatis solutionibus sine autoritate Papæ, in c. Ad audientiam, num. 83. de Rescript. 240
- 1 Gratis tamen remitti, & condonari potest in totum, vel in parte, simpliciter, vel ad tempus, ibidem num. 84. 240
- 1 Pensio extinguitur per professionem Regularem pensionarij, ibidem num. 91. 240
- 1 Item per contractum matrimonij, ibid. n. 92. 240
- 1 Et quid si pensio fuerit reservata laico de Ecclesiæ benemerito, aut pro seruitio Ecclesiæ impenso, vel impendendo, ibidem, n. 93. 240
- 1 Et quid si fuerit reservata Clerico pro corporali seruitio, ibidem num. 94. 240
- 1 Et in gratia pensionis an sit facienda mentio de obtentis, ibid. vers. Sexto facit, & n. 116. 240
- 1 Pensio non vacat, sed extinguitur morte Pensionarij, sicut vsusfructus morte vsusfructuarij, ibid. num. 99. 241
- 4 Pensio super fructibus beneficij de consensu beneficiati auctoritate superioris imposita extinguitur mortuo ipso beneficiato, vel beneficium dimittente, in cap. Nisi essent, num. 8. & 13. de præben. 130
- 4 Quod si renunciaret, & postea eligatur, præsumitur fraus, nisi probetur bona fides, ibidem n. 9. 11. & 12. 130

Pensionis mentio in litteris.

- 1 Pensionis facienda est mentio in litteris ad beneficia, sicut beneficij, in c. Ad audientiam, nu. 51. de Rescript. 236
- 2 Pensio non comprehenditur in litteris ad beneficia, nisi de illa fiat mentio, in c. Cum in cunctis, num. 105. de elect. 47
- 1 De pensione quæ in titulum beneficij assignatur fieri debet mentio in litteris, sicut de beneficio, in c. Ad audientiam, num. 46. de Rescript. 236
- 1 Secus de pensione quæ est stipendium merè temporale, ibid. num. 73. & 97. 236

Pensio à quo reservanda.

- 4 Pensionem an possit Episcopus imponere cum consensu Capituli super fructibus beneficiorum suæ diocesis, in c. Pastoralis, num. 5. de his quæ fiunt à Prælat. 263
- 4 Pensio super fructibus Parochialis an possit ab Episcopo constitui pro augendis redditibus præbendæ, vel mensæ Capitularis, in c. Exposuisti, n. 43. de præben. 184
- 4 Pensionem annuam potest iudex compromissarius pro bono pacis vni ex duobus electis assignare, & alterum confirmare, in c. Nisi essent, num. 1. de præben. 130
- 4 Papa potest pensionem imponere nulla causa expressa, ibidem num. 16. 131
- 4 Pensionem nouam Ecclesijs imponi, vel veterem augeri prohibet Concilium Lateranense, contra quod Episcopus non dispensat, ibidem n. 46. pag. 134
- 4 Beneficiatus consentiendo reservationi pensionis auctoritate Episcopi non obligat successorem, ibidem num. 52. 135
- 4 Pensio non potest imponi ab Episcopo in actu collationis beneficij, ibid. num. 54. 135

INDEX RERVM

- 4 Et consensus titularis est simoniacus, ibidem, num. 13. 135
- 4 Penſio ſuper beneficio, de quo alicui per obſequium providetur imponi non poteſt ſine expreſſa licentia Papa, ex decreto Pauli IV. ibid. nu. 59. & 61. 135
- 4 Penſionis ab Ordinario impoſitæ non datur confirmatio Apoſtolica, ſed Papa ex integro reſervat, ibid. num. 60. 135
- 4 Penſio alicui Eccleſiæ ab Epifcopo imponi non poteſt ex declarationibus S. Congregationis Concilij, ibid. nu. 61. 136
- 4 Penſiones ex viſo, & ſtylo Romanæ Curie ſolus Papa reſervat, ibid. n. 63. 136
- 4 Penſio reſervata non facta mentione alterius penſionis reſervata ſuper eodem beneficio eſt ſubſcripta, ac nulla, in c. Super litteris, nu. 67. de Reſcript. 138
- 4 Epifcopus an poſſit auctoritate ordinaria penſiones imponere ſuper proutibus beneficiariorum ſue diœceſis, latè diſcitur, in cap. Niſi eſſent, num. 14. & num. ſeqq. vique in finem de Præbend. 130
- 4 Sine iuſta cauſa non poteſt, ibidem, num. 15. & num. 17. 131
- 4 Nec ſine conſenſu titularis, ibid. nu. 18. 131
- 4 Nec quando beneficium conferunt cum pacto ſolvendi penſionem, ibid. num. 18. 131
- 4 Nec quando fructus Parochialis non excedunt ducatos centum, ibid. n. 15. 131
- 4 Nec quando penſio excedit medietatem fructuum, ibid. num. 17. 131
- 4 Epifcopus in collatione beneficij convenire non poteſt, vi penſio ſolvatur ſibi, vel alteri, ibidem, nu. 18. & 55. 131
- 4 Penſio ſuper fructibus beneficij vacantis non poteſt ab Epifcopo reſervari, ibidem, num. 13. & num. 53. 131
- 4 Epifcopus an poſſit imponere penſionem duraturâ ad vitam grausti, ibid. nu. 18. & ſeqq. 131
- 4 Epifcopus an poſſit imponere penſionem ad vitam penſionarij, ita ut ſit tranſmiſſibilis ad ſucceſſorem in beneficio, ibidem, num. 32. & ſeqq. vique in finem. 133
- 4 Penſio impoſita ab Epifcopo pro perſona ſibi beneuſa eſt ſimoniaca, & confidentialis ex Bulla Piij V. ibid. nu. 35. 133
- 4 Epifcopus poteſt reſervare penſionem per modum quantitaſis, non autem per modum quotæ, ib. num. 37. 133
- 4 Sed contra, ibid. nu. 38. 133
- 4 Epifcopus pro bono pacis, & ex cauſa concordie poteſt imponere penſiones tranſmiſſibiles ad ſucceſſores in beneficio, ibid. num. 39. 133
- 4 Contrarium, ibid. n. 40. 134
- 4 Papa ceſſet derogare Concilio Tridentino reſervando penſionem cum clauſula *etiam ſi non remaneant mille pro Epifcopo*, in cap. Ad hoc, num. 30. de ſolut. 138
- 4 Idem ſi ſciat valorem fructuum iuxta quem non remaneant mille, ibidem num. 31. 138
- 4 Vide in ver. *Penſio, communis*.
- 6 Prælati poteſt Eccleſiam conſtituere penſionariam, in c. Audimus, num. 3. de Collat. de regem 133
- 6 Declaratur, ibid. num. 6. 133
- 6 Penſio bona fide impoſita ſuper beneficio ſine auctoritate Epifcopi non excedit vitam ſolventis: ſecus ſi cum Epifcopi auctoritate, ibidem, num. 6. 131

- 6 Contrarium, ibid. nu. 7. 131
- 6 Penſiones ex ſtylo ſolus Papa reſervat, & nulle declarationi reſervacionis penſionum ad vitam ſubj. & Vicario Leodiceſi, ibid. n. 8. 131
- 4 Penſio purè reſervata eſt reducibilis ſi non remaneant mille pro Epifcopo, & Papa ſecurè decipit in expreſſione valoris facta in cedula Conſiſtoriali, in c. Ad hoc, n. 3. de ſolut. 131

Penſionis quota.

- 4 Penſio ſuper beneficio de iure imponi non poteſt niſi ſuperſint redditus ſufficientes ad ſuſtentionem Redoris, in c. Niſi eſſent, n. 6. de Præbend. pag. 131
- 4 Vide *penſio ſuper Cathedralibus, &c.*
- 4 Papa ex ſtylo non reſervat penſionem ultra dimidiam fructuum, ibidem, num. 17. 131

Penſio quoad ſimoniam.

- 3 Penſionem dare, vel accipere in collatione iuris ſpirituallis an ſit ſimonia, in cap. Com pridem, nu. 38. de pacis. 148
- 2 Penſio, qua in titulum beneficij assignatur veri, & propriè eſt beneficium Eccleſiaſticum, & ſimoniacum eſt pro ea obtinenda pecunia data, in c. Ad audientiam, nu. 44 & 46. de Reſcript. pag. 131
- 3 Penſio poteſt pretio conſtitui, transferri, ac redimi ſine ſabe ſimoniz, ibid. num. 73. 139
- 3 Penſionis fructus, ſicut & beneficij licitè vendi, & locari poſſunt, dummodo non ad vitam, vel ultra triennium ſine auctoritate Papa, ibidem, nu. 95. 141
- 2 Penſionem tranſferens, aut redimens pro pecunia ſine auctoritate Papa quamvis ſimoniam committit, non tamen incidit in excommunicationem extrauag. ſecundæ de ſimon. ibid. nu. 115. pag. 141
- 3 Simoniacum eſt penſionem conſtituere, vel tranſferre, aut redimere pecuniâ interdicta, ibid. num. 82. 140
- 2 Penſionarius ſine beneplacito Apoſtolico non poteſt conſtituere pro pecunia procuratorem irrevocabilem ad fructus penſionis exigendos, ibidem, num. 96. 141

Penſio quoad ſolutionem.

- 5 Penſio ſi valor monetz alteretur intrinſecè ſolvi debet de pecunia, quæ correbat tempore reſervationis, in c. Olim, nu. 18. de Ceuſib. 137
- 4 Vide in ver. *Moneta*.
- 4 Penſionis conſtitutæ ſub ſolitis cenſuris ſi non ſolvitur in tempore ex ſtylo Roſe illas incurrit ſicut alia litterarum ſolutione, in cap. Odoardus, num. 81. de ſolut. 101

Penſio quoad Teſorarium, habitum clericalem, & Officium.

- 3 Penſiones ſuper fructibus beneficiariorum Eccleſiaſticorum hodie non reſervantur niſi prima portio ſubſtat, in c. Cum in eundis, num. 94. de elec. 46
- 3 Penſiones obtinentes viſa ſexaginta duos annos aut de Camera ex Bulla Sixti V. tenentur habitum Cleric.

- 4 Competens tamen toleratur, ibidem. 353
 6 Perjurium est mendacium iuramento. firmatum in cap. Falsidicus, num. 60. de Crim. falsi. 311
 6 Perjurium omne, quantumcumque mendacium sit iuratum ex iuratione est mortale, ibid. n. 61. 311
 6 Est graue scelus, & in lege, & in Prophetis, & in Euangelio prohibitum, ibidem 62. 311
 6 A quo nec metus mortis excusat, ibid. n. 63. 311
 6 Per illud infertur veritas Dei atrocissima iniuria, quae sine mortali esse non potest, ibidem n. 64. pag. 311
 4 Perjurium est non quod quis ore, linguaue protulit, sed mente iurata concepit, & anima, ibid. num. 72. 311
 6 Declaratur, ibid. num. 76. 311
 6 Perjurium est aliquid iuramento promittere subaudiendo in mente conditionem naturae impossibilem, ibid. n. 99. 317
 6 Perjurium est nequiter decipere credentem, ibid. num. 122. 315
 3 Perius repellitur a testimonio etiam post peractam penitentiam, in c. Intimant, num. 5. de test. & attell. 190
 3 Quod procedit in periuro strictè sumpto, non autem in eo, qui temere iurauit, qui large tantum periurus dicitur, ibidem num. 6. 190
 6 Perius est qui apparenter iurat, sed intentionem habet aut non iurandi, aut se iuramento non obligandi, aut promissibilem iuramentum non adimplendi, in c. Falsidicus, num. 102. de crim. falsi. 314
 6 Perius est antequam iuret qui perire paratus est, ibid. num. 105. 314
 7 Permissum in vno casu in alijs censetur prohibitum, in c. Officij, num. 37. & 42. de penit. & remis. pag. 122
 4 Permutationes beneficiorum, & resignationes cum pensione sine auctoritate Papae sunt simonicae de iure positio tantum, in c. Cum pridem, n. 12. de psonis. 343
 1 Permutationis materia fauorabilis est, & largè interpretanda, in c. Bonae memoriae, num. 11. de postulat. Pralat. 277
 6 Peruolans quid sit, in c. Si consisterit, num. 19. de Accular. 117
 4 Persecutionum duae sunt species, & quae praebet Episcopo iustam causam recedendi ab Ecclesia, in cap. Ex parte, num. 78. de Cler. non resideu. pag. 355
 4 Persecutionis tempore an liceat Praelato fugere, & plebem derelinquere, ibid. n. 87. 356
 3 Persecutionis contra Episcopum duae sunt species, in c. Post translationem, n. 3. de renunc. 162
 2 Episcopus ob intrinsicam persecutionem cogi debet ab Ecclesia recedere, ibid. num. 5. 163
 7 Personam distinguere magis est quam bona, in t. Licet, num. 20. de penis. 94
 4 Persona quid sit, in c. Nulla, num. 23. de Concess. pben. 231
 4 Personae ecclesiarum in Anglia dicuntur quae praesunt Ecclesijs qui alibi dicuntur Curati, in c. Ad huc, num. 15. de pben. 105
 2 Personae appellatione intelligitur Rector Ecclesiae, in cap. Constitutus, n. 21. de fil. Presbyt. 340
 2 Persona vna duobus respectibus potest esse superior, & inferior, in c. Sanè, il secundo, n. 2. de Ord. Deleg. 390
 2 Personae integri status debent promoueri ad honores, in c. Ut filij, num. 43. de fil. Presbyt. 316

Personae miserabiles.

Vide in vet. Misericordiae.

- 5 Personae sublimis quibus verbis à iure comprehenditur consueverunt, in c. Nobis, num. 32. de iure patron. 253
 4 Personatus plures non curatos in diuersis ecclesijs obtinens an incidat in penam huius constitutionis in c. De multa n. 22. de pben. 145
 4 Personatus plures non curati in diuersis Ecclesijs haberi non possunt absque dispensatione. Et si Episcopus possit super hoc dispensare, ibidem, num. 24. 146
 4 Et quid post Concilium Tridentinum, num. 25. pag. 146
 4 Personatus plures in eadem Ecclesia haberi non possunt, licet curam non habeant animarum, ibidem, num. 26. 146
 4 Et an per receptionem secundi vacet primus, ibidem num. 27. 146
 4 Et quid post Concilium Tridentinum, num. 28. pag. 146
 4 Personatus quandoque includit maiora, & minora beneficia, in c. Ad huc, num. 11. de pben. pag. 104
 4 Personatus quid sit, ibid. n. 50. 107
 4 Non habet praesentiam in gradu, sed simplicem prerogatiuam in Choro, & in Capitulo, & in similibus, ibidem, num. 51. 107
 4 Et tenet medium gradum inter dignitatem, & Canonicos, ibidem num. 52. 108
 1 Pertinax quis, in cap. Damuamus, num. 22. de Summa Trinit. & fide Cathol. 14
 4 Pertinax quid importet, in c. Postulasti, num. 4. de Concess. pben. 249
 4 Pessus tempore an Parochi teneantur residere in suis Parochialibus, & Sacramenta per se ipsos ministrare Parochianis suis eo morbo infectis, in c. Clericos, num. 37. & seqq. usque in finem de Cler. non resideu. 79
 4 An ve si id non faciant possint statim priuati expellat tempore à iure praefixo, ibidem n. 48. & 45. 79
 4 Pessus tempore aduersus Parochos non residentes qua forma sit procedendum, ibidem n. 41. & 45. pag. 80
 5 Pessus est bellum Dei, in quo magis pugnant Clerici, quam laici, in cap. Non minus, num. 61. de imm. Eccles. 371
 4 Pesse laborantibus ut Sacramenta ministrarentur quae temperamta Episcopis adhibere debent in c. Clericos, nu. 43. de Cler. non resid. 80
 2 Pessus an à residentia excuset, in cap. Ad supplicationem, n. 19. & 22. de renunciat. 250
 4 Vide in vet. Parochi tempore pessus.
 2 Penitentia an praebet iustam causam cedendi.
 4 Vide in vet. Episcopi quoad renunciationem.
 2 Pessus tempore Episcopus nec in perpetuum, nec ad tempus potest Ecclesiam deserere, in d. cap. Ad supplicationem, nu. 22. de renunciat. 150
 3 Petitis sola litis contestationem non inducit, nisi sequatur responsio rei, in c. Olim, nu. 22. de ioc. contest. 105
 3 Iudicium petitione omissa est nullum, ibidem, num. 15. 104
 3 Libellum non sufficit transmittere ad domum reus nisi petitio postea in iudicio rejiciatur, ibidem, num. 18. 105
 2 Peticio Adoris aia vniuersalis, alia generatis, alia singularis, in cap. Conquerente, num. 40. de offic. 44

ET VERBORVM.

- offic. Ordinar. 465
- 3 *Petitorium*, & possessorium per quæ verba censetur cumulatum in eod. libello, in c. Cum Ecclesia, nu. 18. & sequen. de causi. possess. & propriet. pag. 140
- 3 *Petitorium*, & possessorium an, & quibus casibus possit simul intentari, ibid. nu. 14. 140
- 2 *Petrus* quando, & per quæ verba fuerit constitutus primus Christi Vicarius, & Papa, in c. Significasti, nu. 30. de elect. 12
- 2 *Petrus* non modo pascendi, sed etiam regendi, & gubernandi vniuersalem Ecclesiam potestatis amplitudinem habuisse, diffinit Concil. Florent. ibid. nu. 31. 12
- 2 *Petrus* solus immediatè à Christo fuit creatus Episcopus, in c. Perniciosam, nu. 48. de offic. Ordinar. 431
- 2 *Petro*, & illius successoribus tantum data est à Christo potestas regendi vniuersalem Ecclesiam, ib. num. 51. 431
- 2 *Petrus* fuit primus Episcopus à Christo institutus, in c. Requisiuit, num. 87. de ordinat. ab Episc. pag. 113
- 1 *Petrus* solus immediatè à Christo fuit ordinatus Episcopus, reliqui Apostoli ab ipso Petro, in c. Presbyter. nu. 7. de Sacram. non iter. 306
- 2 *Petrus* Clementem sibi successorem instituit, in cap. Accepimus, nu. 19. 57. & sequen. de factis. pag. 563
- 2 *Petro* per illa verba, *Pasce oves meas* non fuit collata potestas sibi successorem instituendi, ibid. num. 42. 565
- 2 *Petrus* ministerialiter etiam ab Apostolis electus fuit, ibid. num. 54. 566
- 2 *Petri* factum sibi Clementem successorem substituendi non est etrahendum ad consequentiam, ibi. nu. 57. 567
- 3 *Physica* idest medicina, in c. Non magnopere, nu. 1. Ne Cler. vel Monach. 402
- 3 *Pietas* nulla maior, quam pauperes, & patriam subleuare, in c. Non iniurus, n. 39. de immunitat. ecclesiæ. 369
- 6 *Pietatis* prætextu non debet salubris seueritas relaxari, in c. Vergetius, num. 27. de Hæret. 221
- 2 *Pij* II. retractatio, & dissolutio de primatu Romani Pontificis in Concilium, in cap. Significasti, nu. 44. de elect. 14
- 6 *Pyssorum* si diocesis fines ex Mappa Geographica, in c. Cum ab ecclesiæ, nu. 17. de Constitut. pag. 436
- 6 *Pistacius* ebrio delinquenti duplicem poenam imponendam esse constituit, in c. Si consiliteris, n. 3. de accusat. 119
- 4 *Plures* vrbium importat arbitrium boni viri, in c. Cum venissent, nu. 6. de institut. 285
- 5 *Planta* non coalescit quæ sæpe transfertur, in c. Licet, num. 9. de Regular. 83
- 7 *Plebanus* non sunt proprie Prelati, sed quasi Coadiutores Episcopi, in c. Accedentibus, nu. 16. de excess. Prelat. 13
- 3 *Plebanus* si præscripsit institutionem in suo Plebanatu, Episcopus non debet se intromittere si Plebanus habuit possessionem per exclusionem Episcopi, aliàs est cumulatus potestas, in c. Auditis, n. 18. de præscript. 223
- 4 *Plebanus* obtinens, ad quam pueri baptizandi necessarii sunt deferendi, debet tempore collationis attingere annum vigesimum quintum, & infra annum ad Sacerdotium promoueri, in

- c. Extirpandæ, 5. Qui verò, num. 23. de præben. pag. 156
- 2 *Plebs* non fundat intentionem in Capellis de iure cõmunis Ecclesiæ matrix sit titulus Cardinalis, in c. His quæ, n. 38. de maior. & obed. 106
- 2 *Plebanus* an sit Prelatus, & ordinarius Parochiorum innotum, in c. Cum ab Ecclesiæ, n. 4. de off. ordinar. 435
- 2 *Pluralis* loquutio duorum saltem numerum requirit, in cap. Causam, nu. 36. de elect. 56. & in c. Ex tenore, n. 14. de tempor. ordinar. 60
- 2 *Pluralitas* an, & quando resoluitur in singularitatem, in d. c. Causam, num. 41. de elect. 60
- 2 *Pluralis* oratio non resoluitur in singularem secundum regem verborum, sed secundum sensum, & naturalem affectum, ibid. nu. 44. 61
- 2 *Pluralitas* ubi est de forma non potest resolui in singularitatem, ibid. num. 46. 61
- 7 *Pluralitas* quandoque resoluitur in singularitatem, in c. Parentibus, n. 27. de Præiudic. 47
- 2 *Plus* est de nibilo aliquid facere, quàm de aliquo aliud, in c. Venies, nu. 5. de transact. 369
- 2 *Pluralis* oratio duorum saltem concertum requirit, in c. Ex tenore, n. 14. de tempor. ordin. 183
- 2 *Podegra* an præbeat legitimam causam renunciandi Episcopatu, in c. Nisi cum pridem, num. 51. de rebus. 157

Pena, communis.

- 1 *Penam* imponendi facultas à iurisdictione dependit, in c. Cum omnes, nu. 38. de Constitut. 129
- 2 *Pena* diuersitas non probat in delictis diuersitatem in specie, in c. Cum pridem, num. 13. de prædictis. 538
- 7 *Pena* illa insignenda est quæ magis timetur, in c. Licet, nu. 5. & 10. de penis. 92
- 7 *Pena* lata in presentes requirit dolum, & temeritatem, in c. Officii, num. 41. de penit. & remission. 122
- 3 *Pena* maxima est inter homines esse, & hominum carere commercio, in c. Ex Epistolæ, num. 27. de probat. 160
- 3 *Pena* iudiciali solui debet etiam in foro conscientie, in c. Si quis, nu. 53. de Regular. 15
- 7 *Pena* statuti participantis cum banno non tenet, qui cum eo participat, vt ad satisfactionem inducat, in cap. Cum voluntate, num. 9. de sent. excomm. 205
- 7 *Pena* grauis est inter homines versari, & eorum carere suffragiis, in c. Si aliquando, num. 4. de sent. excomm. 182
- 4 *Pena* adiecta actui illicito non habet locum, in cap. Nos quidem, num. 43. de testam. 325
- 4 *Pena*, c. Cum in cunctis, de elect. non habet locum in confectente, in c. Nulla num. 23. de elect. pag. 231
- 2 *Pena* imponitur legem transgredientibus ne de contumacia valeant gloriari, in c. Treugas, n. 54. de Treug. & pac. 527
- 3 *Pena* apostolica adui à iure prohibito non confirmat actum contra prohibitionem attentatum, in c. Sicut te, n. 41. Ne Cler. vel Monach. 437
- 7 *Pena* specialis tollit poenam annollatiuam actus, maxime ubi poenæ ad iniuriam non comparantur, in c. Qui Presbyterum, num. 76. & 118. & 124. de penit. & remiss. 111
- 3 *Pena* debet conmensurari delictis, in c. Cum non ab homine, n. 57. de iudic. 12

INDEX RERV M

- 3 Et augeatur ex delicti iteratione, ibid. n. 38. 12
3 Poena minor est statim mori, quam diu affligi, & salutem non sperare, ibid. n. 61. 13

Poena adulterij, concubinarum, & supri.

- 2 Poena electionis extra oppidum contra mulieres adulteras, & concubinas non habet locum in viris, in c. Perniciosam, num. 23, de offic. ordin. pag. 428
1 Poena a iure communi, vel statutis Synodalibus contra Concubinarum inflicta non sunt sublata a Concilio Teid. ibidem num. 22. 428
7 Poena Concubinariorum inflictae pija locis, vel pauperibus sunt erogandae, in c. Presbyter, n. 20. de poen. 98
6 Poena de qua in c. Peruenit, de Adulter. & in cap. Praecedenti, locum habet si de florata sit honestas vitae, aliis secus, in d. cap. Peruenit, n. 4. de Adulter. 284
6 Poena a iure Canonico imposita stupranti virginem an sit seruanda in terris impetij, ibidem num. 6. & seq. 282
3 Poena determinata a consuetudine habetur pro ordinata perinde, ac si esset determinata a iure, in c. Irrefragabili, §. Ceterum, n. 30. de Offic. Ordinar. 454
Vide in ver. *Adulterium, Concubinas, & supram.*

Poena alteratio, remissio.

- 2 Episcopus potest canonem adiuvando novam poenam adungere, in c. Irrefragabili, §. Ceterum, num. 11. de off. Ordinar. 454
2 Index Ecclesiasticus qui potest super crimine dispensare ut Episcopus, potest per sententiam suam poenam a iure, vel consuetudine statutam in pecuniariam commutare, ibidem num. 19. & seqq. pag. 454
1 Secus si dispensare non possit ut Inferior Prelatus, vel Index Delegatus, ibidem. 454
3 Contrarium, ibidem num. 22. 454
1 Index quilibet, qui potest de causa cognoscere, potest poenam a iure statutam alterare, & commutare, dummodo id faciat causa cognita in ipsa sententia prolatione, ibidem num. 22. 454
2 Quod procedit tam in Iudice ordinario, quam Delegato, ibidem n. 23. 454
2 Index delegatus qui causa cognita temperat poenas a iure impositas non excedit fines mandati, nec iura transgreditur, ibid. n. 24. 455
2 Poena a iure, vel statuto impositam non potest Iudex per sententiam suam alterare, vel commutare, ibidem num. 26. 455
2 Nisi potestatem habeat super illa dispensandi, ibidem num. 22. 455
2 Index quibus ex causis temperare possit poenas a iure inflictas, ibidem num. 29. 455
2 Index Ecclesiasticus post sententiam suam non potest poenam a iure statutam in pecuniariam commutare, ibidem num. 30. 455
2 Nisi possit super illo crimine dispensare, ibidem num. 31. 455
2 Metropolitanus in causa appellationis an possit reo ex gratia poenam remittere, an vero id spectet ad Episcopum, a quo fuit appellatum, ibid. num. 33. 455

- 1 Poena mortis ex statuto imposita, commutari potest ratione etatis in populo, qui homicidium perpetravit, in c. Canonum statuta, num. 209. & 217. de Constit. 29
1 Poenas legum non licet exacerbare propter casum terribilem, ibidem num. 210. & 216. 29
2 Multa propter inopiam rei potest a quolibet Iudice etiam post sententiam temperari, in c. Irrefragabili, §. Ceterum, n. 32. de off. Ordinar. 455

Poena arbitraria.

- 2 Poena ubi non reperitur statuta a iure, imponenta est arbitrio Iudicis, in c. Irrefragabili, §. Ceterum, num. 17. de offic. Ordinar. 454
5 Poena est arbitraria Iudici ubi a iure non reperitur determinata, in c. Cum ex eo, num. 33. de Reliquijs, & venerat. Sanctorum. 341
2 Poena est arbitraria cum a iure non reperitur determinata, in c. Nihil, num. 8. de elect. 106
Vide in ver. *Iudicis arbitrium, & in ver. Induquenda poenas.*

Poena Canonica.

- 3 Poena Canonica quae sunt, in c. Cum non ab homine, n. 30. de Iudic. 1
3 Exilij poena est Canonica, ibidem num. 32. 1

Poena conventionalis.

- 1 Poenam stipulati possunt paciscendo partes etiam priuatae, in c. Cum omnes, num. 40. de Constit. pag. 129
5 Poena detractionis in monasterium Monialium an possit infligi mulieribus secularibus, in c. Cum virum, num. 19. de Regular. 32
3 Detrushi in Monasterium ad agendam penitentiam non coguntur habitum regularem suscipere, ibidem num. 22. 33

Poena falsi.

- 3 Poena furtipientis instrumenta, & scripturas publicas est legis Cornelij de falsis, in cap. Peruenit, no. 24. de testib. cogen. 104
3 Nisi scripturae subreptae sint nullae, & infirmas, ibidem num. 23. 204
Vide in ver. *Falsum.*

Poena ipso iure, vel per sententiam.

- 2 Poena in sacro negaturo per negligentiam non incurritur nisi precedat monitio, in c. Cum in curiis, §. Inferiora, num. 16. de elect. 33
2 Poena in notorijs infligitur etiam sententia non praecedente, in cap. Perniciosam, n. 11. de offic. Ordinar. 437
6 Poena imposita per verbum futuri temporis infligitur per sententiam, in c. Nobia, n. 68. & 79. de Simon. 157
6 Poena non censetur ipso iure inflicta nisi iure id catur, ibidem. 157
6 Poena ubi non est statuta, non est nostrum eam imponere, in cap. Si quis Presbyter, n. 3. de Cler. excom. misistran. 334
6 Poena ipso iure imposita afficit delinquentes quorumcumque occultos, in c. Absolutos, num. 15. de Hreticis. 223
Vide

ET VERBORVM.

Vide in ver. Verba lata sententia.

Pœna pecuniaria, communis.

- 7 Pœna pecuniaria non est vindicta, in e. Presbyteri, reu. 3. de pœn. 96
- 7 Depositaris pœnarum ex Capitulo constitui debet, qui Episcopo præfate Capitano rationem administrationis reddat, ibid. n. 33. 99
- 7 Prælati in impositione pœnæ cauere debet à quæstu pecuniæ, in c. Interfragabili, S. Ceterum, n. a. de Offic. Ordinari. 453
- 7 Episcopus, vel alius iudex Ecclesiasticus an possit pœnam pecuniariam imponere, latissimè discutitur, ibid. à n. 3. vsque ad n. 33. 453
- 7 Iudex Ordinarius potest cœtera contumaces procedere etiam per multas pecuniarias si ille magis timeatur, ibid. n. 4. 453
- 7 Et quid in iudice delegato, ibid. n. 5. 453
- 7 Et quid post Concil. Tridentinum, ibid. n. 6. 453
- 7 Et quid si in litteris data sit certa forma procedendi per censuram Ecclesiasticam, ibid. num. 7. pag. 453
- 7 Statutum, vel consuetudo, vt pro quolibet delicto imponatur pœna pecuniaria non valet, ibid. num. 8. 454
- 7 Statutum, vel consuetudo vt vltra pœnam iuris imponatur pœna pecuniaria, tenet, nisi procedat ex radice cupiditatis, ibid. n. 10. 454
- 7 Episcopus potest Canonem adiungendo nouam pœnam adiungere, ibid. num. 11. 454
- 7 Episcopus, vel Prælati, non potest pœnam pecuniariam exigere extra iudicium, ibid. num. 12. pag. 454
- 7 Iudex Ecclesiasticus vbi certa pœna non est à iure statuta, potest iudicialiter pecuniariam infligere si videat illam magis timeri, & abstinere auiti studium, ibid. n. 16. 454

Pœna pecuniaria applicatio.

- 7 Pœna pecuniaria debet iudicialiter etiam, quando punit laicum ad requisitionem iudicis Ecclesiastici, in c. Licet, nu. 19. de pœn. 94
- 7 Pœnæ Presbyteri interdicti pars applicatur Ecclesie cui præfuit, alia pars pro eius anima distribuitur, in c. Presbyteri, n. 1. de pœn. 96
- 7 Pœnas pecuniarias an Episcopus possit sibi applicare, ibid. n. 4. & seq. vsque ad n. 24. 96
- 7 Pœna pecuniaria quam iudex Ecclesiasticus imponit per sententiam arbitrio suo, conuerti debet in utilitatem Ecclesie, vel in vnum pauperum, ibid. n. 9. 97
- 7 Multas pecuniarias non potest iudex Ecclesiasticus sibi applicare, ibid. n. 10. 97
- 7 Sacerdos conditor non potest sibi applicare pœnam pecuniariam à statuto limitatam, ibidem num. 11. 97
- 7 Episcopus si alindec habeat vnde viuere, non potest in suos vsus convertere pœnas pecuniarias à iure, vel à statuto præfixitas, ibid. n. 12. & 21. pag. 97
- 7 Pœna quæ pro facinorosis commissis insignitur, non est a reario Principis, sed publicis operibus sunt deputanda, ibid. n. 14. 97
- 7 Pœna pecuniaria quæ imponitur pro damnis alteri illatis, cui sit applicanda, ibid. num. 17. & 198 pag. 97
- 7 Episcopus si euidenter egeat an possit sibi applicare. Repertorium in 5. libris Decret.

care pœnas pecuniarias à iure, vel statuto limitatas, ibid. n. 18. & 21. 98

- 7 Pœnæ Clericorum non residentium, & concubinariorum indistinctè pijs locis, vel pauperibus sunt erogandæ, ibid. num. 21. 98
- 7 Episcopus quas pœnas pecuniarias possit sibi applicare ex sententia S. Congregationis Concilij, ibid. n. 21. & seqq. 98
- 7 Paupertas Episcoporum in materia applicationis pœnarum qualiter sit estimanda, ibid. num. 22. pag. 98
- 7 Pœnæ pecuniariæ pauperibus magis egenis sunt conferendæ, ibid. n. 23. 98
- 7 Pœnæ pecuniariæ an possint pro aliqua parte applicari ab Episcopo procuratori fiscali, ibid. n. 24. pag. 98
- 7 Et an executoribus, & ministris Curie, ibidem, num. 30. & 31. 98
- 7 Et an pro expensis Tribunalis, ibid. n. 37. 98
- 7 Et an in reparationem Palatii Episcopalis, aut domus Vicarij, ibid. num. 38. 98
- 7 Procuratori fiscali, si ita se habeat consuetudo, assignari potest ex qualibet condemnatione decima pars eius quantitatis, in qua res cum Camera se composuerit, ibid. n. 35. 98
- 7 Pœnæ pecuniariæ locis pijs sunt integrè applicandæ, ibid. num. 26. 98
- 7 Pœnæ pecuniariæ quibus vsibus erogari debeant ex Concilio provincialibus Ravensanensi, & Mediolanensi, ibid. n. 28. & 34. 99
- 7 Nulla ex parte applicari possunt iudici ab Episcopo deputato super damnis datis Ecclesie, ibid. n. 29. 99
- 7 Ministri Curie Episcopalis non obstant consuetudine, & Ecclesie paupertate nihil percipere debent ex pœnis pecuniariis, ibid. n. 30. & 31. pag. 99
- 7 Pœnæ pecuniariæ non possunt ab Episcopo applicari sacris, vel sacristie Ecclesie, si id directè eedat in alicuius utilitatem, ibid. num. 31. 99
- 7 Pœnæ sue ex constitutionibus synodalibus, siue ex precepto Ordinarij pronentiam, siue ex dispositione Prætoris pijs locis tantum sunt applicandæ, ibid. n. 30. 99
- 7 Pœnæ non obseruantur dies festos pro tertia parte debent applicari accusatori, ibid. n. 34. 99
- 7 Executoribus pro quarta, ibid. n. 35. 99
- 7 Vicario Episcopali nulla portio ex pœnis pecuniariis assignari potest, ibid. n. 36. 99
- 7 Pœnæ quoniam indistinctæ etiam in casu egestatis Episcopi locis pijs sunt applicandæ, ibid. num. 39. pag. 100
- 7 Episcopus si aliunde habeat vnde viuere, non potest in suos vsus convertere pœnas pecuniarias à iure, vel statuto præfixitas, in d. c. Presbyter, num. 12. & 21. de pœn. 97
- 7 Dicitur habere solum, ibid. n. 15. Contrarium, ibid. num. 16. 97
- 7 Declaratur, ibid. d. num. 16. & 27. 97
- 7 Nihil potest coaccipere super Camera, ibid. n. 16. 97
- 7 Si euidenter egeat an possit sibi applicare pœnas pecuniarias à iure, vel statuto limitatas, ibid. num. 18. & 21. 98
- 7 Quas pœnas pecuniarias possit sibi applicare ex sententia S. Congregationis Concilij, ibidem, num. 21. 98
- Reliqua in ver. Episcopus, quod ad iurisdictionem in laicos.
- 7 Pœnas pecuniarias ex iurisdictione spirituali pronunciantes

- uenientes an index Ecclesiasticus possit sibi applicare (altem stante consuetudine, in c. Dilatus, num. 6. & n. seq. & nu. 20. & 21. de off. Ordinari. pag. 475)
- 1 Vixbonen. Archiepiscopus an possit applicare Officiali Marino penas pecuniarias ex Constitutione synodali impositas exponentibus res venales tempore predicationis, ibid. num. 8. & num. seqq. vsque in finem. 475
- 1 Penas pecuniarias ex decretis Concilii Tridentini in quibus casibus sint locis pils applicandę, ibidem, nu. 9. & 18. 475
- 1 Penas pecuniarias a statuto impositas potest iudex Ecclesiasticus sibi retinere, sed impositas pget sententiam debet in piam causam expendere ex honestate, ibid. nu. 10. 475
- 1 Contrarium, ibid. n. 11. & 19. 475
- 1 Episcopi habent fscum, & ex consuetudine solent penas pecuniarias suaz Camerę applicare, ibid. num. 12. 475
- 1 Declaratur, ibid. nu. 13. 475
- 1 Penas pecuniarias Prelati sibi imbuantes vehementer presumunt id facere non ad correptionem, sed ad quæstum, ibid. nu. 12. 476
- 1 Penę de iure ciuili quibus sint applicandę, ibid. num. 14. 476
- 1 Penas pecuniarias a iure, vel Cõstitutionibus præfinitas Episcopus sibi applicare potest, si verę, & euidenter egeat, ibid. nu. 15. & n. 17. 476
- 1 Penę pecuniariz, quę ex arbitrio imponuntur, pjs tantum vřbus sunt applicandę, ibid. n. 17. 476
- 1 Penę violentium dies festos pro tertia parta debentur accellatori, & pro quarta executoribus, ex Bulla Pij V. ibid. nu. 23. 477
- Vide in vet. *Prælati quoad penas pecuniarias*.
- 1 Pena priuationis tñali contra renuente a ordinari non est puniens, sed coercens, in c. Queris, h. 10. de stat. & qual. 249
- 1 Nisi ab initio cum obligatione dixerit se nullo modo promoueri velle, ibid. num. 11. 249
- Vide in vet. *Ordinis beneficio annexi*, & in vet. *Prælati*.
- 1 Pena priuationis potestatis præsentandi non debet induci, nisi expressę de iure canonic repelatur, in c. Cum vos, nu. 6. & 48. & 51. de Offic. Ordinari. 443
- 1 Penitus vt quis censetur non sufficit docete de bonis operibus, nisi etiam appareat eum abstinere a malis, in cap. Ad abolendam, nu. 38. de Hereticis. 217
- 7 Penitentium quinque ordines, in c. Manifesta, nu. 4. de penit. & remission. 101
- 7 Penitens debet tacere peccatum quod in Confessione detegit sibi, vel Confessori probabile damnum Animę, vel Corporis, vel fame inferret, in cap. Omnis, num. 30. de penit. & remiss. pag. 127
- 7 Penitens debet confiteri solus, ibid. n. 35. 128
- 7 Penitentes qui in diocesi aliena impetrant absolutionem a reſeruatı in propria diocesi an censentur hoc tacere in fraudem reſeruationis, ibid. num. 37. 135
- 7 Penitentes habent tres iudices, qui nomine proprii Sacerdotis comprehenduntur, Papani, Episcopum, & Parochum, in c. Nuper, num. 33. de sent. excomm. 170
- 3 Penitentes, Disciplinati, & consimiles an sint excepti a lutiſidicatione ſeculari, in c. Nullus, n. 74. de foro compet. 61
- 7 Penitentia ante aduentum Christi non erat sacramentum, nec est post aduentum illius, quam ante Baptismum, in c. Omnis, nu. 4. de penit. & remission. 125
- 7 Penitentia Sacramentum dicitur secunda post naufragium deperditę gratię tabula, ibid. nu. 7. pag. 125
- 1 Penitentia ſolemni iterari non potest, & cur, in c. Presbyter, nu. 4. de Sacram. non iteran. 105
- 1 Penitentiam publica ſolus Episcopus potest iniungere pro enormibus tamen criminibus, & scandalosis, in cap. Conquerente, num. 25. de Offic. Ordin. 464
- 1 Potest eam in aliam ſecetam commutare, ibid. num. 16. 464
- 6 Penitentia non curat de iure euentuali, & ſecundario in c. Mandato, n. 25. & 55. de Simonia, pag. 120
- Vide in vet. *Major Penitentiariz*.
- 6 Penitentia non ſolet iuri quæſito derogare, d. e. Mandato, nu. 44. de Simonia. 181
- 6 In reuſidicatione titulum ante Concilium Tridentinum apponebat clauſulam ſine alicuius præiudicio, ibid. nu. 45. 181
- 6 Et fructus male perceptos condonat ſine præiudicio illorum quibus diſtributiones accreſcere, vel decreſcere debent, ibid. n. 46. 181
- 4 Penitentia ſtylus in diſpenſatione vtroque uel abſolute, & in abſolutione ab heresi, in c. Veſtra, num. 120. verſ. Porro, de Cohabit. Cler. & Mulier. 19
- Penitentiariz Officialis.
- Vide in vet. *Officialis*.
- 6 Penitentiariz ſtylus in diſpenſationibus concedendis ſuper homicidio voluntario occulto, in c. Henricus, n. 37. de Cler. pugnans, in duella. 179
- 6 Et quid in atrociffimis, ibid. num. 38. 179
- 4 Penitentiariz Correctoriz quę incumbant monachi, & an a cæpo præſtari valeant, in c. Conſuetudinibus, nu. 44. de Cler. egrot. 105
- 4 Penitentiariz officiales percipiunt fructus abſoluti, fructus, & emolumenta quando ſine legitime impediti, ibid. verſ. Corroborantur. 105
- Vide ſupra in vet. *Officialis Penitentia*.
- 4 Penitentiariz officialis luminibus orbatus non manſerit priuatus officio ex eo quod manſerit Penitentiariz aſſeruerit alium obtinuiffe prædictum Officium factu verbo eum Sanctiſſimo, in c. De rectoribus, n. 16. & ſeq. vsque in finem Cleric. egrotan. 196
- 4 Penitentiariz officia ſunt perpetua ſicut beneficia eccleſiaſtica, ibid. nu. 22. & ſeq. vsque ad n. 32. pag. 196
- 4 Penitentiariz officia Ordinem ſacrum habent annexum, & ideo regulantur vt beneficia eccleſiaſtica, ibid. num. 24. & 26. 196
- 4 Penitentiariz officiales abſentes pro ſeruicio Sedis Apoſtolice, vel aliã legitimę impediti percipiunt emolumenta, & officio inferuiunt per ſubſtitutum, ibid. nu. 30. 197
- 7 Penitentiariz Episcoporum, & Sacerdotes an poſſint, ac debeant publice, & ſcandalos a peccatis imponere publicas penitentias, in c. Manifesta, n. 18. & ſeqq. de penit. & remiſſ. 101
- Vide in vet. *Penitentia publica*.
- 6 Penitentiariz an habeant facultatem abſoluerendi in foro externo in c. Poſtulaſtis, nu. 27. de Cler. excomm. 339

ET VERBORUM.

- 4 Penitentiarius Cathedralis an habeat ius interfendi in Diocesana Synodo, ita vt ab Episcopo repelli non possit, in cap. Graue, num. 9. de Præbend. 151
- 4 Penitentiarius Cathedralis habet iurisdictionem audiendi Confessiones omnium Diœcesanorum, non ex commissione Episcopi, sed à lege, & ideo habet ordinariam, ibid. num. 12. 152
- 3 Penitentiarius electio ad solum Episcopum pertinet, collatio verò præbendæ fieri debet ab eo, ad quæ antea spectabat, in c. Cum Ecclesia Viterana, num. 15. de elect. 83
- 2 Penitentiarius presentatio, sicut & collatio fieri potest ab eis, ad quos spectabat ante Concilium Tridentinum, dummodo fiat de electo ab Episcopo, ibidem num. 11. 84
- 2 Penitentiarius maior in Concilio potest personale officium exercere quoad eos, qui in eodem Concilio existunt. Secus si maneat extra Concilium, in esp. Cum olim, n. 82. & 85. de Maior. & obed. 520
- 4 Penitentiarius præbenda cum dignitate post Concilium Tridentinum retineri non potest in vim consuetudinis ante Concilium obtinendi duo disticta sub eodem titulo, in c. Lictoras, n. 58. de concess. præben. 147
- 4 Penitentiarius officium etiam ante vacationem præbendæ est beneficium incompatible cum Parochiali, ibid. n. 60. & 63. 147
- 4 Penitentia iniuncta debet ante vacationem præbendæ, ibidem n. 63. 147

Penitentia communis.

- 6 Penitentia signa heretici relapsi que sint, in c. Ad abolendam, n. 52. de Hereticis. 118
- 6 Penitentia perfecta cogit peccatorem omnia libenter perficere, ibidem num. 52. 118
- 6 Carnis illecebris immeritus penitens non dicitur quoad alia peccata, ibid. num. 53. 118
- 6 Penitentia falsa que fit, ibid. n. 53. 118
- 6 Impenitentis signum nullum malus in relapso quam hereticos prouehere, ibid. n. 55. 118
- 6 Penitens vt quis censetur non sufficit docere de bonis operibus, nisi etiam appareat eum abstinere à malis, ibidem n. 58. 119
- 6 Sacramentorum frequentia in excommunicato impenitentiam arguit, ibidem n. 59. 119
- 6 Penitentiam modicam Deus non respicit, ibidem num. 60. 119
- Vide in vet. *Hereticis*.
- 7 Penitentia, & ea que consistunt in animo probantur per signa exteriora, in c. A nobis, illecondo, num. 12. de sent. excom. 164
- 7 Penitentia signa que sint, ibidem n. 13. 164
- 7 Penitentia alia solemnis, alia publica, alia priuata, in c. Manifesta, num. 1. de Penit. & remiss. pag. 100

Penitentia publica.

- 7 Penitentia publica pro manifesto peccato imponi debet, in c. Manifesta, n. 1. & n. 15. & 17. de Penit. & remiss. 100
- 7 Penitentia publica que fit, ibid. num. 1. 101
- 7 Et pro quibus delictis fit iniungenda, ibid. n. 12. vers. De inre tamen. 101
- 7 Penitentia que imponatur laico, qui Presbyterum interfecit, ibidem d. num. 12. 101
- 7 Penitentiam publicam qui possunt imponere, ibid. num. 13. & n. 18. 19. & 20. 101

- 7 Penitentia publica iniungitur pro manifesto peccato, ibidem num. 15. 101
- 7 Tridentinum Concilium, & Canones inbêtes pro manifesto peccato publicam iniungi penitentiam, an habeant locum in foro Sacramentali, ibidem num. 18. 102
- 7 Penitentiarius Episcoporum, & Sacerdotes non possunt ac debeant publice peccantibus imponere publicas penitentias, ibid. d. n. 18. & seqq. 102
- 7 Penitentiam publicam ex Concilio Tridentino potest Episcopus commutare in aliam secretam, ibidem num. 19. 102
- 7 Prælati Regulares ex Concilio Tridentino non possunt suis subditis pro manifestis peccatis imponere penitentiam publicam, sed debent eos corrigere intra septa Monasterij ibid. n. 20. 102
- 7 Penitentia publica imponitur si delictum sit graue, & publicum, non tamen generans scandalum, in c. Quæritum, n. 3. de Penit. & remiss. 116
- 7 Sed contra, ibid. n. 4. 116
- 7 Declaratur, ibidem n. 3. 116
- 7 Penitentia publicæ finis est scandalum summouere, & ideo imponitur laico etiam pro leuioribus delictis, vt videntur scandalum, ibidem n. 4. 116
- 7 Penitentia publica pro delicto publico an Clerico sit imponenda, ibidem n. 11. & seqq. vsque in finem. 117
- 7 Clericus depositus sine spe restitutionis publicam, vel solemnem potest agere penitentiam, ibidem num. 13. 117
- 7 Sed dum habetur spes restitutionis, nec publicæ, nec solemne potest agere, ibid. num. 14. 117
- 7 De penitentia publica, & solemoni idem est indicium, ibidem num. 15. 118
- 7 Penitentia publica an ex tylo Penitentiarie imponatur Clerico, qui Presbyterum interfecit, ibidem n. 16. 118

Penitentia sollemnis.

- 7 Penitentia sollemnis que fit, in c. Manifesta, n. 3. de Penit. & remiss. 100
- 7 In vsum reuocatur à Concilio provinciali Mediolanensi tertio, ibid. n. 3. 100
- 7 Penitentia sollemnis imponitur ab Episcopo tunc, vel à Sacerdote de illius mandato, ibidem num. 5. 101
- 7 Et pro peccato grauissimo totam ciuitatem commouente, ibidem n. 6. 101
- 7 Non iteratur nisi aliud habeat consuetudo, ibid. num. 7. 101
- 7 Penitentia sollemne sunt infames non ratione penitentia, sed ratione criminis publicati, ibid. num. 8. 101
- 7 Non promouentur ad Ordines, nec in susceptis ministrant, ibidem n. 9. 101
- 7 Episcopus tamen cum eis dispensat ad minores, sed non ad sacros, ibidem n. 10. 101
- 7 Penitentia sollemnis non est iniungenda Clerico, nisi deposito. Et quid de penitentia publica, ibid. n. 14. 101
- 7 Penitentia sollemnis imponitur si delictum est graue, & scandalizans totam urbem, in c. Quæritum, num. 2. de Penit. & remiss. 116
- 7 Penitentia sollemnis non imponitur Clerico nisi deposito, ibidem num. 15. & n. 13. 117
- 7 Sed dum habetur spes restitutionis, nec sollemne, nec publicæ penitentia, ibidem num. 14. 117

INDEX RERV M

- uenientes an iudex Ecclesiasticus possit sibi applicare saltem stante consuetudine, in c. Dilatus, num. 6, & n. seq. & n. 20, & 21, de off. Ordinari. pag. 475
- 1 Vixabonen. Archiepiscopus an possit applicare Officiali Marino penas pecuniarias ex Constitutione synodali impositas exponentibus res venales tempore predicationis, ibid. num. 8. & num. seq. vsque in finem, 475
- 1 Penae pecuniariae ex decretis Concilii Tridentini in quibus casibus sint locis piis applicandae, ibidem, num. 9, & 18, 475
- 3 Penas pecuniarias a statuto impositas potest iudex Ecclesiasticus sibi retinere, sed impositas per sententiam debet in piam causam expendere ex honestate, ibid. num. 10, 475
- 1 Contrarius, ibid. n. 11. & 19, 475
- 1 Episcopi habent fiscum, & ex consuetudine solent penas pecuniarias suas Cameris applicare, ibid. num. 11, 473
- 3 Declaratur, ibid. no. 13, 473
- 3 Penas pecuniarias Praelati sibi imbucentes vehementer praesumunt id facere non ad correctionem, sed ad quatuor, ibid. num. 12, 476
- 2 Penae de iure civili quibus sint applicandae, ibid. num. 14, 476
- 3 Penas pecuniarias a iure, vel Constitutionibus praescriptas Episcopus sibi applicare potest, si verè, & euidenter egeat, ibid. no. 15, & n. 17, 476
- 2 Penae pecuniariae, quae ex arbitrio imponuntur, pijs tantum vibus sunt applicandae, ibid. n. 17, 476
- 3 Penae violentum dicta festos pro tertia parte debentur acculatori, & pro quarta cecutoribus, ex Bulla Pij V. ibid. no. 33, 477
- Vide in ver. *Prælati quas penas pecuniarias*.
- 1 Pena priuationis tituli contra renuentes ordinati non est puniens, sed correctiva, in c. Quærit, no. 10, de stat. & qualite. 249
- 1 Nisi ab initio cum oblatione dixerit se nullo modo promoueri velle, ibid. num. 11, 249
- Vide in ver. *Ordinis beneficium annexi*, & in ver. *Primatus*.
- 1 Pena priuationis potestatis praesentandi non debet induci, nisi expressè aliena cautum reperiatur, in c. Cum vos, no. 45, & 48, & 51. de Offic. Ordinari. 443
- 6 Penitent. ut quis cessatur non sufficit docere de bonis operibus, nisi etiam appareat cum abstinere a malis, in cap. Ad abolendam, no. 28, de Hæreticis. 217
- 7 Penitentium quinque ordines, in c. Manifesta, no. 4, de penit. & remission. 101
- 7 Penitens debet tacere peccatum quod in Confessione detectum sibi, vel Confessori probandum Animæ, vel Corporis, vel famæ inferret, in cap. Omnis, num. 30, de penit. & remiss. pag. 127
- 7 Penitens debet confiteri solus, ibid. n. 35, 128
- 7 Penitentes qui in diocesi aliena impetrant absolutionem a reuerenti in propria diocesi an cessantur hoc facere in fraudem reservationis, ibid. num. 37, 135
- 7 Penitentes habent tres iudices, qui nomine proprii Sacerdotis comprehenduntur, Papam, Episcopum, & Parochum, in c. Nuper, num. 33, de cens. excomm. 170
- 3 Penitentes, Disciplinae, & consimiles an sint excepti a iurisdictione seculari, in c. Nullus, n. 74, de foro compet. 63
- 7 Penitentia ante aduentum Christi non erat sacramentum, nec est post aduentum illius euiquam ante Baptismum, in c. Omnis, no. 4, de penit. & remission. 125
- 7 Penitentia Sacramentum dicitur secunda post naufragium deperditæ gratiæ tabula, ibid. no. 7, pag. 125
- 3 Penitentia solemniter iterari non potest, & cur, in c. Presbyter, no. 4, de Sacram. non iterari. 305
- 3 Penitentiam publicam solus Episcopus potest inungere pro enormibus tamen criminibus, & scandalosis, in cap. Conquerente, num. 15, de Offic. Ordin. 464
- 3 Potest eam in aliam secretam commutare, ibid. num. 16, 464
- 6 Penitentia non curat de iure euentuali, & secundario, in c. Mandato, n. 15, & 55, de Simonia, pag. 180
- Vide in ver. *Major Penitentiarum*.
- 6 Penitentia non solet iuri quæsitæ derogare, d. c. Mandato, no. 44, de Simonia. 181
- 6 In reualidatione titulorum ante Concilium Tridentinum apponebat clausulam siue alicuius præiudicio, ibid. no. 45, 181
- 6 Et fructus malè perceptos condonat sine præiudicio illorum quibus distributiones accrescere, vel decretere debent, ibid. n. 46, 182
- 4 Penitentiarum stylus in dispensatione utroque machinante, & in absolutione ab hæresi, in c. Vetrata, num. 120, vers. Porro, de Cohabit. Cler. & Mulier. 19
- Penitentiarum Officialis.
- Vide in ver. *Officialis*.
- 6 Penitentiarum stylus in dispensationibus concedendis super homicidio voluntario occulto, in c. Henricus, n. 37, de Cler. pugnari, in duello, 279
- 6 Et quid in atrocissimis, ibid. num. 38, 279
- 4 Penitentiarum Correctoribus incumbant munera, & an à exco. præfari valeant, in c. Consultationibus, no. 44, de Cler. exco. 205
- 4 Penitentiarum officiales percipiunt in absentia fructus, & emolumenta quando sunt legitime impediti, ibid. vers. Corroborantur. 205
- Vide supra in ver. *Officialis Penitentiarum*.
- 4 Penitentiarum officialis luminibus orbatus an remanserit priuatus officio ex eo quod maior Penitentiarum asseruerit alium obtinuisse predicanum Officium facto verbo cum Sanctissimo, in c. De rectoribus, n. 16, & seq. vsque in finem, de Cleric. exco. 196
- 4 Penitentiarum officia sunt perperua sicut beneficia ecclesiastica, ibid. no. 22, & seq. vsque ad n. 30, pag. 196
- 4 Penitentiarum officia Ordinem sacrum habent tantum, & idè regulantur ut beneficia ecclesiastica, ibid. num. 24, & 26, 196
- 4 Penitentiarum officiales absentes pro seruitio Sedis Apostolicæ, vel aliis legitimè impediti percipiunt emolumenta, & officio inferantur per substitutionem, ibid. no. 30, 197
- 7 Penitentiarum Episcoporum, & Sacerdotum an possint, ac debeant publice, & scandalose peccantibus imponere publicas penitentias, in c. Manifesta, n. 18, & seq. de penit. & remiss. 203
- Vide in ver. *Penitentia publica*.
- 6 Penitentiarum an habeant facultatem absolvendi in foro externo in c. Posuisti, no. 27, de Cler. excomm. 339

- 4 Pœnitentiarius Cathedralis an habeat ius interfec-
tendi in Diœcesana Synodo, ita vt ab Episcopo
repeiri non possit, in cap. Graue, num. 9. de
Præb. 151
- 4 Pœnitentiarius Cathedralis habet iurisdictionem
audiendi Confessiones omnium Diœcesanorum,
non ex commissione Episcopi, sed à lege, & ideo
habet ordinariam, ibid. num. 12. 151
- 3 Pœnitentiarij electio ad solum Episcopum pertinet,
collatio verò præbendæ fieri debet ab eo, ad quæ
ante spectabat, in c. Cum Ecclēsia Vulturana,
num. 15. de elec. 83
- 3 Pœnitentiarij presentatio, sicut & collatio fieri po-
test ab eis, ad quos spectabat ante Concilium
Tridentinum, demum fiat de electio ab Epi-
scopo, ibidem num. 21. 84
- 3 Pœnitentiarius maior in Conclau potest persona-
le officium exercere quoad eos, qui in eodem
Conclau existunt. Secus si maneant extra Con-
clau, in cap. Cum olim, n. 18. & 15. de Malor.
& obed. 320
- 4 Pœnitentiarij præbenda cum dignitate possi Concilium
Tridentinum retineri non potest in vim
consuetudinis ante Concilium obtinendi duo
distinctionis sub eodem testē, in c. Litteras, n. 58.
de concess. præben. 147
- 4 Pœnitentiarij officium etiam ante vacationem præ-
bendæ est beneficium incompatible cum Pa-
rochiali, ibid. n. 60. & 63. 147
- 4 Pœnitentia in illius debet ante vacationem præ-
bendæ, ibidem n. 63. 147

Pœnitentia, communis.

- 6 Pœnitentia signa hæretici relapsi quæ sunt, in c. Ad
aboliendam, n. 51. de Hæreticis. 218
- 6 Pœnitentia perfecta cogit peccatorem omnia il-
licite perferre, ibidem num. 52. 218
- 6 Carnis illecebra immersus pœnitens non dieitur
quoad alia peccata, ibid. num. 53. 218
- 6 Pœnitentia falsa quæ sit, ibid. n. 53. 218
- 6 Impœnitentia signum nullum malis in relapso
quàm hæreticos prouebere, ibid. n. 55. 218
- 6 Pœnitens vt quis censetur non solum docere de
bonis operibus, nisi etiam appareat eum abstin-
ere à malis, ibidem n. 58. 219
- 6 Sacramentorum frequentia in excommunicato im-
pœnitentiam arguit, ibidem n. 59. 219
- 6 Pœnitentiam modicam Deus non respicit, ibidem
num. 60. 219

Vide in ver. Hæreticus.

- 7 Pœnitentiæ, & ea quæ consistunt in animo proba-
tor per signa exteriora, in c. A nobis, il secon-
do, num. 12. de sent. excom. 164
- 7 Pœnitentia signa quæ sunt, ibidem n. 13. 164
- 7 Pœnitentia alia solemnis, alia priuata,
in c. Manifesta, num. 2. de Pœnit. & remiss.
pag. 100

Pœnitentia publica.

- 7 Pœnitentia publica pro manifesto peccato impo-
ni debet, in c. Manifesta, n. 1. & n. 15. & 17. de
Pœnit. & remiss. 100
- 7 Pœnitentia publica quæ sit, ibid. num. 11. 101
- 7 Et pro quibus delictis sit iniungenda, ibid. n. 12.
vers. De iure tamen. 101
- 7 Pœnitentia qui imponatur laico, qui Presbyterum
interfecit, ibidem d. num. 12. 101
- 7 Pœnitentiam publicam qui possint imponere, ibid.,
num. 13. & n. 18. 19. & 20. 101
- 7 Pœnitentia publica iniungitur pro manifesto pec-
cato, ibidem num. 15. 101
- 7 Tridentinum Concilium, & Canones iubentes pro
manifesto peccato publicam iniungi pœnitentiam,
an habeant locum in foro Sacramentali,
ibidem num. 18. 102
- 7 Pœnitentiarij Episcoporum, & Sacerdotes an pos-
sint, ac debeant publicè peccantibus imponere
publicas pœnitentias, ibid. d. n. 18. & seqq. 102
- 7 Pœnitentiam publicam ex Concilio Tridentino po-
test Episcopus commutare in aliam secretam,
ibidem num. 19. 102
- 7 Prælati Regulares ex Concilio Tridentino non
possunt suis subditis pro manifestis peccatis im-
ponere pœnitentiam publicam, sed debeant eos
corrigere intra septa Monasterij, ibid. n. 20. 102
- 7 Pœnitentia publica imponitur si delictum sit gra-
ue, & publicum, non tamen generatim scandali-
tum, in c. Quæsitum, n. 3. de Pœnit. & remiss. 116
- 7 Sed contra, ibid. n. 4. 116
- 7 Declaratur, ibidem n. 3. 116
- 7 Pœnitentia publica finis est scandalum commoue-
re, & ideo imponitur laico etiam pro ieiunioribus
delictis, vt videtur scandalum, ibidem n. 4. 116
- 7 Pœnitentia publica pro delicto publico an Clerico
sit imponenda, ibidem n. 11. & seqq. vique in
finem. 117
- 7 Clerici depositi sine spe restitutionis publicam,
vel solemnem potest agere pœnitentiam, ibidem
num. 13. 117
- 7 Sed dum habetur spes restitutionis, nec publicè,
nec solemniter pœnitent, ibid. num. 14. 117
- 7 De pœnitentia publica, & solemnem idem est iudi-
cium, ibidem num. 5. 118
- 7 Pœnitentia publica an ex stylo Pœnitentiarij im-
ponatur Clerico, qui Presbyterum interfecit,
ibidem n. 6. 118

Pœnitentia solemnis.

- 7 Pœnitentia solemnis quæ sit, in c. Manifesta, n. 3.
de Pœnit. & remiss. 100
- 7 In usum reuocatur à Concilio provinciali Medio-
ianen. tertio, ibid. n. 3. 100
- 7 Pœnitentia solemnis imponitur ab Episcopo tan-
tùm, vel à Sacerdote de illius mandato, ibidem
num. 5. 101
- 7 Et pro peccato gravissimo totam ciuitatem com-
moneat, ibidem n. 6. 101
- 7 Non iteratur nisi aliud habeat consuetudo, ibid.
num. 7. 101
- 7 Pœnitentes solemniter sunt infames, non ratione
pœnitentiæ, sed ratione criminis publicati, ibid.
num. 8. 101
- 7 Non promouentur ad Ordines, nec in susceptis
ministrant, ibidem n. 9. 101
- 7 Episcopus tamen eum eis dispensat ad minores,
sed non ad maiores, ibidem n. 10. 101
- 7 Pœnitentia solemnis non est iniungenda Clerico, nisi
deposito. Et quid de pœnitentia publica, ibi-
dem num. 14. 101
- 7 Pœnitentia solemnis imponitur si delictum est gra-
ue, & scandalizans totam urbem, in c. Quæsi-
tum, num. 2. de Pœnit. & remiss. 116
- 7 Pœnitentia solemnis non imponitur Clerico nisi
deposito, ibidem num. 12. & n. 13. 117
- 7 Sed dum habetur spes restitutionis, nec solemniter,
nec publicè pœnitent, ibidem num. 14. 117

INDEX RERVM

- 7 De Penitentia solemn, & publica idem est iudicium, ibid. nu. 15. 118
- 2 Pollicitatio quid sit, in c. Cum ad nostram, nu. 1. de elec. 88
- 5 Ponderosus, idest qui mente peccat, repellitur à promotione, in c. Dolentes, nu. 59. de Celeb. Missar. 318
- 5 Pontifex non dicitur ante consecrationem, in c. Nam te, nu. 3. de Rescript. 204
Vide in ver. *Papa*.
- 2 Pontifices plures referuntur, qui successores sibi elegerunt, in c. Accipimus, num. 25. de l'actis. pag. 363
- 1 Contrarium, ibid. nu. 33. 363
- 2 Declaratur, nu. 61. 363
- 2 Pontificum nullus præter Petrum Petrum, & Bonifacium II. sibi successorem substituit, sed tantum designavit, ibid. n. 61. 367
- 2 Pontifices sex post Alexandrum III. numerantur electi, qui non erant Cardinales, in c. Licet de vitanda, nu. 15. de elec. 33
- 2 Pontificalis autoritas non à quolibet, sed à Deo instituta est, in c. Accipimus, nu. 56. de Pæcis. pag. 367
- 2 Pontificale Romanum habet legis autoritatem, in cap. Presbyter, nu. 41. de Sacram. non iterum. pag. 311
- 5 Pontificalia in aliena diocesi ab Episcopo exerceri non possunt, in c. Cum dilectus, nu. 3. de relig. domib. 218
- 2 Pontificalia quamvis non sint de substantia Pontificalis officij, sunt tamen adus peculiares Ordinis Episcopalis, in c. Vel non est compos, nu. 36. de tempor. ordinat. 194
- 2 In Pontificalibus Episcopus an possit celebrare, & predicare in aliena diocesi sine licentia, Diocesani, in c. Quia nos, n. 5. & n. 12. de auth. & vfu Pall. 141
- 2 Et quid si Pontificalia habeant mixtionem iurisdictionis, vel Officij, ibid. num. 6. & 12. 141
- 2 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. nu. 9. & num. 14. & 18. 141
- 2 Pontificalia exercere non potest in alterius diocesi Episcopus utcumque privilegiatus sine Ordinarj licentia, & in personas eidem Ordinario subiectas, ibid. nu. 9. 141
- 2 Idem in locis nullius diocesis, ibid. n. 10. 141
- 2 In Pontificalibus an Episcopus celebrare possit, & Predicare in Ecclesijs Monasteriorum exemptorum intra suæ diocesis fines existentium in unitis earumdem Ecclesiarum Regularibus, ibid. nu. 11. & seqq. vique in fin. 141
- 2 Pontificali Missæ celebratio non est iurisdictionis, sed honoris, & præeminentie, ibid. n. 13. 142
- 2 Pontificalia habentia mixturam iurisdictionis, vel Officij Episcopus exercere non potest in loco exempto suæ diocesis, ibid. nu. 17. 143
- 2 Regulares resistentes Episcopo exercere volenti Pontificalia in eorū Ecclesijs, non ab Episcopo Episcopo, sed ab eorum Superioribus Regularibus sunt compellendi, ibid. num. 17. 143
- 2 *Popeni* in Russia an sint veri Ruthenorum Parochi, in c. Quod à predecessoribus, n. 53. de schismat. pag. 233
- 4 *Populus Romanus* numquam fuit vsus pleitudine pontificalis, in c. Consultationibus, num. 74. de Cleric. negot. 210
- 7 Populum quor homines faciant, in c. Responso, n. 14. de sent. sacrom. 190
- 4 Populum, seu plebem faciunt decem homines, in c. Vellra, nu. 58. de Cohabitat. cleric. & mulier. pag. 11
- 4 Pars maior totum Populum representat, ibidem, num. 68. 13
- 3 Populus an possit statuta facere sine autoritate superioris, in c. Conquestus, num. 34. de Fecis. pag. 218
- 4 Populi Ecclesie Romanæ in temporalibus subiecti possunt statuta condere contra ius Canonicum, in c. Cum eses, nu. 162. de testam. 344
- 2 *Portiones* Monachales, seu Canonicales Ecclesie non numerate non dicuntur vacare, sed creantur simul ac de ipsa aliqui providentur, in c. Cum in magistrum, num. 14. de elec. 110
- 2 Portionum diuisio contra singulos Monachos videtur contra ius, & votum paupertatis, ibidem, num. 15. 110
- 2 Portiones plures Monachales sunt incompatibiles, num. 17. 110
- 2 Portiones consuetudine nedum Sabaudie, sed etiam Gallie, & Hispanie preiudicant secularibus habitum susceptoris, & professionem emissoris, ibid. nu. 18. 110
- 4 Portiones existentes in Cathedralibus, vel Collegiatis insignibus personalem residentiam requirunt, in c. Expositum, nu. 21. de preben. 180
- 4 Portio portionis accrescit non persone, & assumit naturam portionis, em accrescit, in c. Cum perquisito, nu. 33. de Cler. negot. 193
- 2 Portio Vicarij assignanda, &c.
Vide in ver. *Comgrua*.
- 4 *Portionarij* abique licentia absentibus fructus grossi non debentur, in ead. Audientiam, n. 70. de Cleric. non resid. 74
- 2 Portionarij Segobien qui aliquibus tantum diebus intersunt adibus Capitularibus ex sententia sacre Congregationis non sunt de Capitulo, in c. Nullus, nu. 34. de elec. 5
- 2 Idem responsum de Portionarijs Cochen. qui ingrediuntur Capitulum pro negotijs ad Ecclesiam rem, & bona pertinentibus, ibid. nu. 35. 5
- 2 de Capitulo esse possunt ex consuetudine etiam penitus extranei, ibid. num. 36. 5
- 2 Portionarij Calcaten. qui à Rota declarati sunt esse de Capitulo, possunt elegi in Coniudices contra Capitulares, ibid. nu. 37. 5
- 2 Portionarij non possunt eligi ex Concilio Tridentino in Coniudices Capitulares, nisi ex consuetudine, privilegio, aut statuto Ecclesie sine in omnibus, & per omnia de Capitulo, ibidem, num. 38. 5
- 2 Portionarij, & dimidij portionarij sequuntur Corduben, & Albulen. declarantur propterea non esse Capitulares, ibid. num. 39. 5
- 4 Portionarij seculares in Collegiatis regularibus non lucrantur in absentia distributiones quotidianas nisi ex causa in iure expressis, in c. Licet, nu. 64. de preben. 168
- 4 Nec ipsis absentibus debentur fructus nisi pro tempore quo ex statuto, seu consuetudine Ecclesie ipsis abasse licet, modo non ultra tres menses, ibid. n. 65. 168
- 2 *Portus*, de Porto idem indicatur quod de rube, in c. Inter ceteras, n. 22. de testip. 199
- 2 *Pestitum* vsus admittitur etiam in spiritualibus, in c. Dudum, si secundo, nu. 12. de elec. 69
- 2 Ponen nihil petit, sed factum narrat, in c. Olim, nu. 45. de lit. contestat. 207

8. Positiones si recipiunt etiam ante litem contestationem, ibid. nu. 49. 107
3. Positiones cur in iudicijs introducantur, ibid. nu. 49. & 50. 108
3. Positio vniuersalis nunquam inducit contestationem litem, nisi probationem habeat admittendam, ibid. nu. 50. 108
3. Positionis distinctio quae fit, & quae sine de iustitia substantia, ibidem late discuitur, nu. 51. vsque in finem. 108
3. Definitio Authoris ponitur, & per partes explicatur, nu. 55. vsque in finem. 108
3. Positiones in causa fieri possunt tam per adactorem, quam per reum, ibid. nu. 54. & 59. 108
3. Positiones in quo differant ab interrogatorijs, ibidem, nu. 56. 108
3. Ponitur omnia quae ponit dispositio intelligitur confiteri, ibid. n. 57. 108
3. Ador. sicut per expositionem rei, ita & reus per positionem Adoris releuatur ab onere probandi ibid. n. 58. 108
3. Positio debet esse affirmatiua, & non negatiua, ibid. nu. 52. & seqq. 109
3. Positio negatiua nihil ponit, sed remouet, ibid. num. 64. 109
3. Nec dicitur positio, sed interrogatio nisi quatenus habeat implicatam affirmatiuam, ibidem, num. 65. 109
3. Positioni negatiuae, & quando fit respondendum, ibid. n. 68. 109
3. Quid si negatiua sit coarctata, ibid. n. 69. 109
3. Et quid si positio negatiua non coarctata sit de facto eius contra quem ponitur, ibid. num. 70. pag. 109
3. Positioni negatiuae non coarctatae de facto alterius an debeat responderi, ibid. num. 71. 109
3. Et quid si sit mixta de facto partim proprio, & partim alieno, ibid. n. 74. 109
3. Positiones negatiuae si quaslibet fuerint hodie admitti possunt etiam si aliis probari non possint quam per confessionem partis, ib. n. 75. 109
3. Positioni duplici, vel multiplex factum continent non est respondendum nisi diuidatur, vel declaratur, ibid. num. 76. 109
3. Positionem multiplicem negans an videatur singula negare, ibid. num. 77. 109
3. Positioni generali, obscure, inlece implicite, equiuoce, in correptione, alternatiue respondendum debet, ibid. n. 78. 109
3. Positio iuris id est de casu legis, vel glossae non admittitur, ibid. num. 79. 109
3. Fallit in iure consuetudinario, vel municipali, ibid. nu. 80. 110
3. Positio omnino impertinens non debet admitti, ibid. nu. 81. 110
3. Positio pertinet quae dicatur, ibid. n. 82. 108
3. Positioni de qua dubitatur num sit pertinet an, & quomodo sit respondendum, ibid. n. 83. 110
3. Positiones non sunt in criminalibus nec reconditas respondere habetur pro confesso, ibid. n. 84. 110
3. Positioni criminosa an, & quando sit respondendum, ibid. nu. 85. 110
3. Positiones medio iuramento sunt iudici in scriptis offerende, ibid. nu. 86. 110
3. Positionibus an, & quando responderi possit per Procureatorem, vel cum praesentia Advocati, ibid. nu. 87. 110
3. Reus super positionibus a quo sit interrogandus, ibid. num. 89. 110

3. Positiones in quo differant ab articulis, ibidem, num. 90. 110
3. Positionibus an responderi possit per verbum *prodit*, vel *non credit*, ibid. num. 93. 111
3. Et an huiusmodi responsio censetur de credulitate, an de veritate, ibid. nu. 94. 111
3. Et quid ad effectum ut incurratur periculum, ibid. num. 95. 111
3. Advocatorum praua suggestio in positionibus negandis, ibid. n. 97. 111
3. Positiones super matrimonio an fieri possint coram iudice seculari, in c. Tnam, n. 56. de ordin. cognit. 117
6. Positiones iurare facit inter alios adminiculum, in c. Lator, nu. 14. Qui filij sint legit. 93
3. *Posse* temporis, cuius initij non est memoria, non habet vim tituli nisi adit capacitas in possidente, in c. Cum contingat, nu. 8. & seqq. de foro compet. 86
3. *Posse* sola non suffragatur inferiori contra Episcopum in Interdicto Vti possidetis, in c. Inter cetera, nu. 13. & 29. de Offic. Ordinari. 458
3. *Posse* titularia in concursu ubi probationes sunt partes an, & quando praueant, in c. Audiens, n. 4. ver. Quorum sententia, de prescript. 222
3. *Posse* vnius non interruptit possessionem alterius in his quae possunt esse penes plures in solidum, ibid. nu. 14. 222
3. Nec in iudicio iure possidentibus, ibid. n. 15. 223
3. *Posse* vnius est exclusus possessionis alterius in corporalibus, vel in actibus oppositis, Secus in incorporalibus, vel non oppositis, ibid. n. 29. 224
3. *Posse* fundi vel acquiratur non oportet omnes glebas circumvallare, in cap. Cum oim, nu. 31. de prescript. 228
3. *Posse* titularia, & quae solum habet a iure persertur in concursu, ibid. n. 51. 230
3. *Posse* non acquiritur sine animo, in c. Quanto, num. 30. de translat. Episc. 122
3. *Posse* facti sustinet aliquo colore tituli dimitti non potest sine Superioris licentia, in cap. Nisi eum pridem, num. 41. de renoue. 156
3. *Posse* suam potest Episcopus excommunicatione tueri etiam lite pendente coram Papa, vel Metropolitano, in c. Procuratoris, nu. 33. de Censib. 279
3. *Posse* suam Episcopus dimittere non tenetur quantumcumque subdita contradicit, & de iure quo probationes offerat, ibid. n. 44. 280
3. *Posse* quando dicatur colorem iuris habere, & quando non, in c. Litteras, num. 33. de Consec. preben. 244
3. *Posse* incolorata differt a penitus incolorata, secundum l. de Imol, ibid. n. 35. 244
3. Contrarium, nu. 36. 244
3. *Posse* iuris Canonialis qualiter sit articulandus, in c. Dilectio, nu. 10. de preben. 137
3. *Posse* alienus status, vel qualitates transferre onus probandi in Adversarium, quando illa qualitas, quae inest, sine ea per in esse ab origine rei, in c. Lator, n. 18. & n. seqq. & n. 54. vsque ad nu. 63. Qui filij sint legit. 88
3. *Posse* bonorum subiectorum fideicommissi veram legitimam requirunt, non debetur nisi filijs ex legitimo matrimonio procreatis, ibid. nu. 26. 91
3. *Posse* ex unico actu acquirunt, ibidem, num. 28. 91

INDEX RERVM

- 6 Nec requiritur præscripta, nisi in petitorio, ibid. num. 39. 93
- 3 Centonaria possessio titulum non requirit, in cap. Cum Ecclesia, n. 35, de caus. pos. & prop. 143
- 3 Et quoad hoc æquipaturur immemorabili, ibid. num. 36. 142
- 9 Si Papa det alieni facultatem capiendi possessionem propria auctoritate, intelligitur nisi possessio sit plena, in c. Cum oim, num. 39. de sent. & re iudic. 235
- Possessionem suam qualiter Episcopus tueri possit. Vide in ver. *Visitationem impedientes*, & in ver. *Excommunicatio quas ob causas*.
- 4 Possessio contra ius sufficit ad repellendum proprietarium si sit iuncta vera presumptione alicuius tituli, licet clare de qualitate tituli non constet, in c. Cum venisset, num. 7. de Institut. 235
- 4 Possessio contra ius regulariter non probat contra proprietarium in iudicio proprietatis, nec relevat ab onere probandi, ibid. n. 8. 235
- 4 Possessio longissimi temporis sufficit ad præscribendum etiam sine scientia, & patientia ibidem. num. 17. 216
- 6 Possessio dicitur antiqua ad effectum præsumendi titulum si sit decennalis, in cap. Licet, num. 71. de Simon. 166
- 7 Possessio, foro conscientie non stat pro libertate humana, sed pro obligatione abstinendi ab actu illicito, in c. Ne innovatis, num. 211. de Constit. pag. 69
- 3 Possessor beneficij habetur qui tituli obliget quoad honorem, & ministerium, licet beneficium ab alio possideatur, in c. Si quis, num. 39. de foro compet. 44
- 3 Possessor non tenetur in præiudicium sui iuris appellationem admittre aut probationes exemptionis recipere, in c. Procuraciones, num. 31. de censib. 279
- 3 Possessor potest etiam armis resistere Episcopo violento, ibid. n. 46. 280
- 3 Quamvis de proprietate illequeat, ibid. n. 45. 280
- 4 Possessor si causam habet à iudice, vel ab aliquo colore iuris, factum iudicis tueri præstat, in cap. Litteras, num. 34. de concess. præbend. 244
- 6 Possessor remanet qui titulum habuit ab initio, licet per penam iuris priuatur, in c. Absolutos, num. 21. de Hæreticis. 224
- 1 Possessor dicitur habere potiora iura, etiam si nullum ius habeat, in c. Ne innovatis, num. 307. de Constitut. 90
- Possessor bone fidei qui.*
- 3 Possessor bone fidei dicitur qui ignorat alienum possidere, & cogitatione domini possidet, in c. Graus, num. 43. de restit. spoliat. 148
- 3 Item qui credit tradentem esse dominum, ibid. num. 43. 148
- 3 Possessorum bone, vel male fidei multiplex divisio, ibidem num. 44. 148
- Possessor bone fidei quoad fructuum acquisitionem, & restitutionem.*
- 3 Possessor bone fidei semper si sine titulo facit fructus industriales suos, & naturales in quantum eos consumpsit: sed naturales extantes in quantum facit suos, in c. Graus, n. 45. de Restit. spol. 148
- 3 Si verò habeat titulum, fructus omnes facit suos etiam naturales non consumptos, ibid. num. 46. pag. 148
- 3 Consumptio in fructibus naturalibus idem operator quod industria, & cultura in industrialibus, ibid. num. 47 & 61. 148
- 3 Possessor bone fidei etiam sine titulo suos facit fructus civiles, quos diligentia sua percepit, & ei solvens liberatur, ibid. num. 49. 148
- 3 Si verò ex diligentia alterius facit quidem suos, sed eis solutus non liberatur, nisi haberit iustam causam solvendi, ibid. n. 50. & 63. 148
- 3 Possessor bone fidei tenetur restituere fructus, quos non fecit suos si extant eo modo, quo tenetur rem ipsam restituere, & si rei vendicatione, ibidem, num. 51. 148
- 3 Si verò sunt consumpti, & ex eis factus est locupletior, tenetur illos restituere conditione sine easi, vel conditione generali, ibidem num. 52. & sequen. 148
- 3 Possessor bone fidei an in dubio ex fructibus naturalibus consumptis præsumatur factus locupletior, ibid. num. 54. 149
- 3 Possessor bone fidei in quibus casibus facit fructus suos, nihilominus si extant tenetur illos restituere officio iudicis, ibidem n. 55. & 59. 149
- 3 Possessor bone fidei post consumptionem fructuum quos suos fecerat etiam industriales, & civiles, seu illorum estimationem restituere tenetur conditione sine causa quatenus ex illis factus est locupletior, ibidem num. 57. & seqq. sed vide n. 60. pag. 149
- 3 Possessor qui ab initio fuit bone fidei, & postea effectus est male fidei an faciat fructus suos, in d. de Graus, num. 97 & seqq. 153
- 3 Quid si mala fides superveniat cum mutatione personarum, ibidem n. 98. 153
- 3 Et quid si in eadem persona, ibidem n. 100. 153
- 3 Hæres habens malam fidem cum de suis ius habebat bonam, fructus suos non facit, ibidem. num. 98. 153
- 3 Mala fides superveniens cum personarum mutatione impedit fructuum acquisitionem, ibidem num. 99. 153
- 3 Mala fides tam præsumpta, quam vera superveniens sine personarum mutatione non impedit acquisitionem fructuum, ibidem num. 100. & seq. 153
- 3 Et quid operetur huiusmodi acquisitio num. 113. pag. 153
- 3 Quoad fructuum acquisitionem solum initium spectandum est, ibidem n. 101. 153
- 3 Contrarium, ibidem n. 106. 153
- 3 Mala fides superveniens de iure Canonico an impedit fructuum acquisitionem, ibidem n. 104. pag. 153
- 3 Distributiones quotidianas perceptas, vel percipiendas an possessor bone, vel male fidei restituere tenetur: Vide in ver. *Distributiones quando restituenda.*
- 3 Fructuum quoad acquisitionem spectanda sunt singula temporis momenta bone, vel male fidei, ibidem 106. 154
- 3 Possessor bone fidei tenetur restituere fructus etiam industriales, & consumptos à die morte litis, ibidem, num. 110. & n. seq. 154
- 3 Possessores bone fidei post litem motam inclinant male fidei possessores esse, & quasi prædones

- tenentur, ibidem num. 111. 154
- 3 Et huc est presumptio iuris, & de iure, adeo ut
quantumvis iustam causam litigandi habuerint,
a fructuum restitutione non excusantur, ibid.
num. 112. 155
- 3 Et tenentur restituere non tantum perceptos, sed
etiam qui percipi potuerunt a die motæ litis.
ibid. nu. 114. 155
- 3 Quod procedit si ritulum non habeant, ibidem
nu. 115. 155
- 3 Nisi occupauerint rem lite pendente, ibidem,
nu. 116. 155
- 3 Possessor bonæ fidei ante litem motam non solet
condemnari a Rota ad restitutionem fructuum,
ibid. nu. 119. 155
- 3 Nisi adhuc extant, vel ex consumptis factus sit
locupletior, ibid. num. 120. 155
- 3 Neque ad hoc requiritur bona fides possitudo, sed
sufficit abesse malam fidem, ibid. nu. 120. 155
- 3 Possessor bonæ fidei an teneatur restituere fructus
extantes, vel consumptos, ex quibus factus est
locupletior, aut eorum estimationem etiam
ante motam litem, ibid. nu. 122. 155
- 3 Possessor ab initio malæ fidei, postea bonæ fidei
an faciat fructus suos,
Vide infra in ver. *Possessor malæ fidei quoad
fructuum, &c.*
- 3 Fructus pertinent ad bonæ fidei possessorem, non
ad proprietarium, in c. Consultationibus, nu. 6.
de iur. patr. 144
- 3 Possessor non tenetur in prejudicium sui iuris
appellationem admittere, aut probationes ex-
emptiois recipere, in c. Procuraciones, nu. 32.
de censibus. 179
- Possessor malæ fidei quis.*
- 3 Possessor malæ fidei dicitur verè, & iuris presump-
tione, in c. Grauis, num. 37. de Restit. spoliat.
pag. 147
- 3 Possessor malæ fidei verè dicitur, qui possidet rem,
quam pro certo scit esse alienam, ibid. num. 38.
& num. 108. 147
- 3 Item is, qui pro certo scit rem non esse suam,
ibid. nu. 39. 147
- 3 Possessor malæ fidei iuris presumptione dicitur il-
le, cum quo super re, seu dominio rei litis fuit
contestata, ibid. nu. 40. & 108. & lartias, nu. 110.
& 111. 147
- 3 Possessor malæ fidei an quis efficiatur per solam
denunciationem, ibid. num. 41. 148
- 3 Possessorium malæ, vel bonæ fidei multiplex diui-
sio, ibid. num. 44. 148
- 3 Vide in ver. *Fructuum condemnatio.*
- 3 Mala fides presumpta oritur post litis contesta-
tionem, mala fides vera post rem iudicatam,
sen fundum euctum, in d. c. Grauis, nu. 108. de
restitu. spoliat. 154
- Possessor malæ fidei quoad fructuum
acquisitionem, & restitu-
tionem.*
- 3 Possessor violentus rem cum fructibus etiam qui
non percipi potuissent, restituere, damna & rescissio-
& de iniurijs satisfacere cõpellitur, in c. Grauis,
nu. 1. & 7. cum quatuor seqq. de restitu. spoliat.
pag. 145
- 3 Possessor malæ fidei etiam non violentus siue ha-
beat ritulum, siue non, fructus etiam industriales
non facit suos, ibid. num. 81. 150
- 3 Fallit si sint consumpti, ibid. nu. 82. 150
- 3 Et quid in fructibus civilibus, ibidem num. 83.
pag. 157
- 3 Possessor malæ fidei sine titulo tenetur de fructi-
bus perceptis, & qui percipi potuissent, ibidem,
num. 64. 150
- 3 Et percepti si extant peti possunt rei vindicatio-
ne si sunt consumpti, conditione sine causa, vel
iniuria, aut rei vindicatione utilis, ibid. num. 85.
& seq. 150
- 3 Idem conditione fortuita, ibid. nu. 67. 150
- 3 Possessor malæ fidei sine titulo fructus consumen-
do dicitur factum committere, non autem per-
cipiendo, ibid. nu. 87. 151
- 3 Possessor malæ fidei sine titulo de fructibus perci-
piendis convenitur officio iudicis, ibid. nu. 70.
pag. 151
- 3 Possessor malæ fidei cum titulo tenetur de fructi-
bus perceptis, non autem de percipiendis, ibid.
num. 71. 151
- 3 Fallit in quatuor casibus, in quibus etiam de
percipiendis tenetur, ibid. nu. 72. 151
- 3 Item fallit in eo qui studias patitur fructus ma-
turos corrumpi, ibid. nu. 73. 151
- 3 Item in eo qui mala fide possidet rem minoris
ibid. nu. 74. 151
- 3 Item fallit generaliter cum titulus est a iure re-
probatus, ibid. nu. 75. 151
- Mala fides superveniens verè, vel presumpti-
vè per litis contestationem an impediatur ac-
quisitionem fructuum.
- Vide supra in ver. *Possessor bonæ fidei quoad
fructuum acquisi-*
- 3 Possessor, qui ante litem motam fuit in mala fide,
condemnatur ad restitutionem fructuum a die
occupatiani, seu intrusionis, in c. Grauis, nu. 127.
de restitu. spoliat. 155
- 3 Possessor qui ab initio fuit malæ fidei, an faciat
fructus suos, ibid. num. 128. & seqq. usque ad
nu. 143. 156
- 3 Quod si bona fides supervenerit cum persona-
rum mutatione, ibid. nu. 129. 156
- 3 Et quid si supervenerit sine mutatione persona-
rum, ibid. nu. 140. 156
- 3 Bona fides hereditas, qui successit defuncto malam
fidem habenti, non adest quoad fructuum ac-
quisitionem, ibid. num. 130. 156
- 3 Fructus percipiens cum mala fide dirigit furtum
committere, & illos vincere non potest, ibid.
num. 33. 156
- 3 Successor singularis non succedit in iuribus eius
a quo causam habet, & bona fides superveniens
prodest ei quoad fructuum acquisitionem, ibid.
nu. 135. 156
- Prælatum an succedat in bonam, vel malam
fidem Prædecessoris.
- Vide in ver. *Prælatum quoad successorem,
&c.*
- 3 Bona fides superveniens in eadem persona cum
legitima causa purandi se bonæ fidei possessio-
nem, prodest quoad acquisitionem fructuum, se-
cus si superveniat absque legitima causa, in d.
c. Grauis, num. 140. & 141. de Restit. spoliat.
pag. 157
- 3 Possessor malæ fidei ab initio, qui postea ex sola
cogitatione putat se habere bonam fidem non
facit fructus suos, ibid. num. 141. 157

INDEX RERVM

- 2 Possessor male fidei respectu fructuum beneficii ad
dicatur propter furtum committere, in c. Du-
dum, il secundo, n. 8. de elec. 68
- 3 in Possessorio summarijssimo agitur de modico, &
reparabili preiudicio, in c. In nomine Domini,
num. 24. de testib. 187
- 3 Possessorium summarijssimum est preparatorium,
possessorij pleni ad quod se habet sicut plenum,
possessorium ad petitorium, ibidem n. 25. 187
- 4 Possessorium recuperande, & petitorium ab eadē
persona cumulari possunt, & utrumque vnicā sen-
tentia terminatur, in c. Constitutus, num. 9. de
hil. presbyter. 339
- 3 Possessorio, & petitorio si spoliatus simul agat, &
possessionem, & spoliationem probet, sed non
dominium, obtinet in possessorio, sed succum-
bit in petitorio, in c. Cum Ecclesia, n. 1. de caus.
posse. & proprie. 139
- 1 Possessorium datur etiā in incorporalibus, in causis
tamen civilibus, non autem criminalibus, in
c. Ne innitatis, num. 105. de Constitut. 67
Vide in ver. Interdictum.
- 5 Possibile non dicitur quod fieri non potest absque
dispensatione, in c. In Ecclesijs, num. 13. de
Capell. Monachor. 223
- 5 Possidens nomine alieno non potest prescribere, nec
nouum statutum beneficio imprimere, in c. In
c. In Ecclesijs, n. 21. de Capell. Monachor. 224
- 1 Possidere qui non potest, is non potest prescribere
res, in c. Quanto, n. 34. de Consecr. 264
- 2 Possidere tenentur iure diuino in beneficijs Cura-
tis personę quantumcumque illudres, & literata,
in c. Dudum, il secundo, num. 26. de elec. 70
- 3 Possidere quis non dicitur rem pacifice, si super ea
quæstio sibi moueatur, in c. Si quis, num. 7. de
consecr. vtil. vel inutili. 256
- 3 Possidendi causam nemo potest sibi mutare sine
iustia, & legitima causa superueniente, in c. Gra-
uis, num. 142. de Rest. Spoliat. 157
- 6 Possidens per decennium plura beneficia incom-
parabilia, & allegat se ritulum amississe, an sit ad-
mitrendus ad probationem tituli per iuramen-
tum, in c. Licet Heli, n. 32. de simonia. 166
- 1 Possidentis melior est conditio in materia iustitię,
& in foro iudiciali, non autem in materia alia-
rum virtutum, & in foro conscientię, & resellit
litur opinio contraria, in c. Ne innitatis, nu 173.
& num. 191. vsque ad num. 211. de Constitution.
pag. 64
- 3 Possumus id solum quod commodè possumus, in
c. Ad audientiam, il primo, num. 2. de Eccle-
s. dican. 355
- 6 Possiminij distinctio in c. Per tuas, il primo nu. 35.
de Simonia. 171
- 6 Possiminio reuerfus secundum leges datur actio
rescissoria intra quadriennium, sed secundum
Canones recuperant omnia non obstant quocumque
temporis cursu, ibid. n. 36. & seq. 171
- 6 Possiminij ius secundum Canones locum non ha-
bet quantum ad hoc, vt Christiani serui efficiantur
capientium, sed bene quantum ad hoc vt
reuerfus omnia recuperet, ibid. n. 38. 171
- 6 Possiminio carent qui armis viti se turpiter de-
diderunt, ibidem n. 39. 173
- 6 Possiminij ius non habet locum in Officijs minori-
bus Regularium, sed bene in Prælatibus electi-
uis, etiam si non sint perperu, sed ad certum
tempus, ibid. num. 41. & seq. 172
- 6 Possiminio reuerfus statim recuperat pristinum,
& munera etiam ciuilia, & cuncta ei incolumita
seruantur, ibidem n. 43. 171
- 6 Possiminium duo habet capita, alterum fundatur
super veritate, alterum super fictione, ibidem
num. 44. 179
- 6 Tutor si sit captus ab hostibus definit esse tutor,
sed reuerfus recipit tutelam iure possiminij, ibi-
dem num. 42. 172
Vide in ver. Captiuus.
- 1 Postulatio per quam priuatur, vel minor utilitas cō-
muni, vel maiori præfertur, vel quę sit d minor
quām tertia parte Collegij, admitti non debet,
in c. Bonę memorię, num. 1. & seq. de postul.
Prælator. 276
- 1 Postulatio facta d non maiori parte Capituli postest
respi, nec vlla sit iniuria postulantibus, ibidem
num. 42. 280
- 1 Postulantes scienter impostulabilem pro ea vice
sunt priuati potestate postulandi, ibid. num. 44.
pag. 280
- 2 Postulatio ius acquiritur postquam postulatio fuit
superiori præsentata, ac licet postulantibus re-
siliat, ibidem, num. 49. & 78. 280
- 1 Postulans, & superior possunt simul recedere d po-
stulatione, etiam postulatō contradicente, ibid.
num. 50. 280
- 1 Postulans qui ante admissam postulationem se ad-
ministratiōi immiscuit priuatur omni com-
modo postulationis, ibid. n. 54. 280
- 1 & Postulantes qui cum admiserunt eligendi, & po-
stulandi facultate priuantur, ibid. n. 55. 280
- 1 Idem in nominato, n. 56. 280
- 1 Postulatio iniuritur magis gratię, quām iustitię,
ibidem num. 59. 280
- 1 Postulatio quid sit, ibid. nu. 60. 280
- 1 Postulatio admittitur, electio confirmatur, ibidem
num. 61. 281
- 1 Postulatū non cogitur Prælatus concedere, & ibid.
num. 62. 281
- 1 Debet tamen compelli per superiorem si iusta
causa exigit, ibidem nu. 63. 281
- 1 Prælatus non concedens postulatū tenetur illi pro-
videre de consimili beneficio, ibidem num. 64.
pag. 281
- 1 Postulationem concordatē factam si superior non
admittit, iniurijs inserit, ibidem n. 66. 281
10. Postulatio sit de ineligiblei puta excommunicato, laico,
vel illegitimo, ibidem num. 72. 281
- 1 Criminosus est impostulabilis, ibid. n. 74. 281
- 1 Postulatio, & nominatio quam solemniter re-
quirant, ibidem nu. 76. 281
- 2 Postulatus est beneficiari non possit præcisē inui-
tus tamen potest copii vt de nolente: si reuolens,
in c. Quanto, num. 119. de trans. Episc. 172
- 2 Postulatio, & electio sibi inuicem aduerfantur, in
c. Publicato, num. 42. de elec. 122
- 3 In Postulatione an electio sit variatio publicato scr-
utinio, ibidem num. 48. & seq. vsque ad num. 53.
pag. 123
- 2 In Postulatione nulla forma reperitur d iure præ-
scripta, ibid. num. 50. 123
- 2 Nec per eam requiritur ius postulato, ibid. n. 51.
pag. 123
- 2 Postulare quid sit, in c. Clerici, num. 21. de postul.
pag. 575
- 1 Postulatio, & electio non valet si quis dicat. Postu-
lo, & eligo vt melius valere potest, in c. Et si vna-
nimitur, num. 7. de Postulat. Prælatus. 283

ET VERBORVM.

2. Potestantium consensu non est liber, cum ab alio arbitrio dependeat, ibid. num. 11. 283
3. Potestatis si conferatur, eo ipso repellitur tamquam ambitiosa, ibid. num. 12. 283
1. Potestatis quid sit, & in quo differat ab electione, ibid. num. 13. & 19. 284
2. Potestati non possunt, qui propter vitium eligi prohibentur, ut criminosi, ibid. n. 16. 284
3. Declaratur, ibid. num. 18. 284
2. Potestatis qui sunt, ibid. n. 18. 284
3. Potestantes dignum ante presentationem scilicet Superiori possunt variare, sed potestantes indignum non, quia sunt ipso iure privati, in c. Cum Vos, n. 45. de Offic. Ordin. 443
5. Potestas generandi in masculis, & feminis in quibusque etate promittenda, in c. Com. sis, num. 40. de Conuers. Coniugar. 143
6. Potestas actualis eorum non est de substantia matrimonij iure naturæ vel diuino, sed positivo tantum, in c. De illis, in secundo, num. 31. de dispens. impub. 24
1. Potestas ita demum attenditur cum est facienda, in c. Com. sis, num. 31. de etat. & quali. 283
7. Potestas est de genere bonorum, in c. Responsio, num. 99. de sentent. eorum. 195
4. Potestas actui proxima in fauorabilibus habetur pro actu, in cap. Extirpandæ, §. Qui verò, n. 52. de preben. 159
3. Potestas eius est enius est actus, in c. Acceptimus, num. 35. de Pacis. 364
4. Potestas reducta ad actum reponit rem in primo statu, in c. De mura, num. 37. de preben. 147
4. Potestas ad operationem reducitur, in c. Ex parte, num. 23. de Cler. agrot. 200
6. Potestatis pars esse non possumus, in c. Henricus, num. 4. de Cler. paga. in duell. 275
3. Potentes qui dicantur, in c. Quisquis, num. 24. de elect. 102
6. Potestis verbum est facultatis, in c. Henricus, n. 11. de Cler. paga. in duell. 275
1. Precedente negatione inducit necessitatem præcisam, & priuam potestatem, in c. Cum dilectus, n. 57. de conuers. 274
2. Et reddit actum de iure impossibilem, in c. Causam, num. 11. 30. & seq. de elect. 58
3. Precedente negatione non priuat potestatem quando hinc resouitur absonus intellectus, ibidem, num. 32. 59
5. Negatiue prolatum necessitatem importat, in c. Porrectum, num. 50. de Regular. 64
4. Potestis verbum non importat necessitatem, in c. Tua nobis, num. 22. de testam. 351
3. Aliter fieri non possit hæc verba an importat decretum irritans, in c. Causam, num. 24. de elect. pag. 58
1. Non potest verbum aliquando exponitur idem, non debet, ibid. num. 30. 59
2. Potestas clauium etiam in actu potest esse sine beneficio curato, sed non e conuerso, ibid. num. 7. pag. 545
4. Potestas iurisdictionis rescriptibilis, potestas ordinis secus, in c. Nullus, n. 3. de Paroch. 377
4. Potestas, & voluntas requiritur ad quemlibet actum expedandum, in c. Super iurisdictionem, num. 2. de preben. 185
1. Potestas Ordinis est indelebilis, potestas iurisdictionis secus, in c. Presbyter, num. 14. de Sacramen. non iteran. 308

6. Potestas spiritalis duplex, Sacramentalis, & iurisdictionalis, in c. Quod a predecessore, num. 31. de schismar. 330
1. Potestas Sacramentalis, & iurisdictionalis quæ sit, & in quibus differant, in c. Statuimus, num. 16. de suppl. negl. Prelat. 171
2. Potestas Ordinis neque ex intervallo neque iam adu concessione recipit diuisionem, seu limitationem, ibid. num. 38. & seq. 173
1. Potestas Ordinis non recipit limitationem siue competat de iure communi, siue ea privilegio Papæ, ibid. num. 40. & 45. 173
2. Potestas iurisdictionis cuiusmodi est absojuto Sacramentalis restringitur ad subditos tantum, ibid. num. 44. 173
1. Potestas ordinis ad vsum, iurisdictione ad vsum fructum proximus accedit, ibid. num. 48. 174
5. Potestas delegata eui sit Episcopis per Coeclium Tridentinum attributa, in c. Ad audientiam, in primo, num. 46. de eccl. xdic. 360
4. Potestas Ecclies ad peccatum non extenditur, in cap. Consultationibus, num. 45. & 50. de Cleric. agrot. 206
2. Potestatis defectus in agente semper reddit actum ipso iure nullum, in cap. Acceptimus, num. 44. de Pacis. 465
4. Potestas extraordinaria magis est restringenda quam ordinaria, in c. Litteras, num. 25. de Concess. preben. 243
2. Potestas Ordinis datur determinate ad aliquod speciale ministerium diuini cultus, non autem ad ea que communiter sunt a toto ministerio Collegio, in c. Cum contingat, n. 27. de etat. & qualitat. 259
2. Potestatem duplicem habens, in dubio censetur eas vti, per quam actus sustinetur, in c. Ex parte, num. 35. de arbit. 615
5. Potestas duplex requiritur ad Ordines conferendos, in c. Aqua, num. 10. de consecr. eccl. vel altar. pag. 290
2. Potestas ligandi seu legem imponendi non potest esse nisi Superioris, in c. Significasti, num. 14. de elec. 10
1. Potestas omnis impatiens consortis est, ibidem, num. 36. 13
2. Potestatis defectus nunquam suppletur ex causa quantuncumque vrgenti, in c. Nimis, num. 12. de hl. Presbyter. 333
1. Potestas Sacramentalis non potest auferri ab Ecclia, in c. Perniciosam, num. 44. de Offic. Ordin. pag. 430
2. Potestas iurisdictionalis est in inuocatione hominis, nec immobiliter ad hæret. ibid. num. 45. 430
2. Potestas clauium non recipit interpretationem restrictiuam, ibid. num. 65. & in c. Nisi cum pridem, num. 86. de Renuciat. 161
2. Potestas, quæ confertur Episcopo in consecratione an attingat rationem charactris, in c. Requiritur, num. 34. & seq. de ordinat. ab Episcopo. 206
1. Potestas conferendi minores ordines quam accipit Abbas in impositione manuum potest in totum ab Ecclia auferri, ibid. num. 35. 206
2. Potestas spiritalis duplex, ibid. num. 64. 210
2. Potestas tantò est altior quantò ad plura se extendit, ibid. num. 91. 214
2. Potestas clauium tribuitur habitu in ordinatione, actus verò in collatione beneficij curati, in c. Cū pridem, n. 31. de pac. 345

- 1 Potestas recte ordinandi pendet à iurisdictione, in c. Cum inter vos, n. 10, de sent. & re iud. 137
- 4 Potestas duplex in Papa, in cap. Consultationibus, nu. 71 de Cler. xgro. 109
- 4 Potestas plenitudo quid sit, & qualiter diffinatur, ibidem. 109
- 1 Potestas Ordinis competere non potest nisi ex consecratione, vel ex concessione Papæ, in c. Scratulum, nu. 41, de supplen. neglig. Prælat. 173
- 1 Potestas clauium non recipit interpretationem restrictiuiam, in cap. Perniciosam, nu. 65, de Offic. Ordinari. 433
- 1 Concessio liberæ potestatis censetur restricta ad limites iuris, in c. Perniciosam, num. 35, de Offic. Ordinari. 429

Præbenda, communis :

- 2 Præbenda an, & quando consistat in mera temporalitate, & cadat etiam in laicum, in c. Cum pridem, nu. 92, de padis. 513
  - 3 Præbenda quid importet, ibid. num. 100. 554
  - 4 Præbenda ratione Ecclesiæ in qua sita est dicitur maior Parochiali, in qua Extirpanda, §. Qui verò, n. 25, de præben. 156
  - 4 Contrarium, ibid. n. 27. 156
  - 1 Præbenda non est de substantia Canoniciatus, in c. Cum M. num. 16, de Constitut. 153
  - 1 Præbenda quid sit, ibid. nu. 27. 154
  - 1 Præbenda collata censetur collatus & Canoniciatus, ibid. num. 18. 154
  - 1 Præbenda non est ita affecta Canonico non iter recepto, ut collatio alteri facta non teneat, ibid. nu. 53, & 62. 156
  - 4 Præbenda Canonici annexa est ius spirituale indiuisibile, in c. Dilectio, nu. 7, de præben. 137
- Vide in ver. *Canoniciatus*.
Præbendæ quoad unionem.
Vide in ver. *Præbenda, Canoniciatus*.

Præbenda quoad aetatem.

- 1 Præbenda Sacerdotalis ab Ordinario conferri potest existenti in vigesimo ætatis anno, in c. Cui in cunctis, num. 64, de elect. 43
  - 2 Præbenda Subdiaconalis hodie obtineri potest in vigesimo primo, Diaconalis in vigesimo secundo, Presbyteralis in vigesimo quarto anno inchoatis contra opinionem quorundam recentiorum, ibidem num. 68. 43
  - 1 Præbenda Subdiaconalis confecti potest habenti viginti annos completos, ibid. num. 69. 43
- Vide in ver. *Canoniciatus*, & in ver. *Ætatis in beneficijs*.

Præbendarum collatio.

- 2 Præbendarum collatio de generali consuetudine spectat ad Episcopum solum sine consensu Capituli, in c. Cum Ecclesia Viterana, nu. 3, de elect. 81
- 1 Præbendarum collatio in collegiata Ecclesia ad quem spectat de iure communi, ibid. num. 21. pag. 84
- 4 Præbenda vacans non Canonico numerario, sed vltra numerum recepto conferri debet, ubi præbenda sunt distinctæ, in c. Dilectus, num. 13, de præben. 127
- 1 Præbendas non potest hodie Episcopus suppressi-

re, si illarum tenuitati possit per rationem beneficiorum simplicium occurrere, in c. Ex parte, nu. 14, de Constit. 169

- 1 Præbendas Patronatus laicalis Episcopus suppressere non potest sine consensu Patroni. Secus si sint Patronatus Ecclesiastici, ibid. n. 15. 169
- Vide in ver. *Collatio*.

Præbendarum erectio.

- 1 Præbendæ in dubio presumuntur erectæ de bonis communibus Ecclesiæ, in c. Cum Ecclesia Viterana, num. 13, de elect. 83
- 4 Præbendæ duæ ex vna possunt constitui si rationalis causa subsistat, in cap. Nisi essent, num. 34, de Præben. 133
- 4 Præbendæ duæ si ex vna constituantur, præbenda non diuiditur, sed sunt duæ præbendæ integre pro duobus Canonici, ibid. nu. 65. 136

Præbendarum onera.

- 4 Præbendæ vacanti possunt Prælati, & Capitulum honestam onus imponere ad quod Præbendarius teneatur, in cap. Significatum, num. 1, de præben. 97
  - 4 Contrarium, ibid. num. 2. 97
- Vide in ver. *Beneficiis quoad fundationem*, & *onera*.

Præbenda quoad Ordines.

- 1 Præbendæ, & portiones in Cathedrali Ecclesia ex Concilio Tridentino non habent absolute Ordines sacros annexos, sed Episcopus cum consilio Capituli distribuere debet quibus quisque ordo annexus esse debeat, in c. Cum in cunctis, nu. 70, de elect. 43
  - 2 Canonici ratione præbendæ subdiaconalis dicuntur subdiaconi licet ex accidenti sit Presbyter, & Missam solemnem non celebret, sed inferiunt in officio Subdiaconi, & sedet post Canonicos Diaconos, ibid. nu. 21. 377
- Vide in ver. *Canoniciatus*, & in ver. *Beneficiis quoad Ordines*.

Præbendarum pluralitas.

- 4 Præbendas plures obtinere an sit prohibitum iure diuino, in c. Quia in tantum, num. 7, de præben. pag. 93
- 4 Et an iure naturali, ibid. num. 8. 93
- 4 Præbendarum, seu beneficiorum simplicium pluralitas an de iure communi sit prohibita nec ne, in c. Cum iam dudum, num. 15, & seq. vique ad num. 31, de præben. 118
- 4 Et quid ex Concilio Tridentino, ibid. num. 31. & seq. vique ad num. 46. 118
- 4 Præbendas plures intulatas nemo potest habere, nisi habeat ab eo, qui omnia potest, secundum opinionem Hostien. ibidem n. 18, & 32. 118
- 4 Præbendæ singulæ requirunt singulos actus, & ministrorum, ibidem num. 20. 128
- 4 Præbendarum censurata multitudo prohibita est, ibidem nu. 26, 33, & 35. 139
- 4 Præbendam habens si in eadem Ecclesia recipiat dignitatem cum præbenda, vel aliam præbendam, vacat prima, in cap. Litteras, num. 1, de concess. præben. 242

- 4 Præbendam obtinens laica Ecclesia potest ibi stia
obtinere etiam virtute annexionis, quam habet
præbenda ad dignitatem, ibid. n. 8. & 61. 242
- 4 Præbendas duas requirit habere in una Ecclesia ma-
gis abhorrent iura, quam alias duos beneficia,
curata, ibidem num. 9. 242
- 4 Præbendæ quot sunt in Ecclesia tot Canonicide-
bene constitui, ibid. num. 10. 243
- 4 Præbendarius non Canonicus, vel Canonicus non
præbendarius an quis possit esse in pluribus Ec-
clesiis, in cap. Cum ismudum, num. 24. de
præbend. 119
- 4 Præbenda est incompatibilitas cum Parochiali, in
c. Expositi, num. 4. de præbend. 178

Vide in ver. *Beneficium quoad pluralitatem*.

Præbenda quoad Simoniam.

- 1 Clerico in collatione præbendæ non conferatur no-
um ius, sed iuri, quod habet à Deo determi-
natur ab Ecclesia certa possessio, in c. Cum pri-
dem, nu. 103. de pæsis. 554
- 1 Præbendæ, seu stipendij determinatio est de iura
positivo, & ex constitutione Ecclesiæ, ibidem
num. 104. 555
- 1 Ius præbendæ, seu stipendij etiam determinati ven-
dere prohibetur, quia simoniacum, ibidem
num. 105. 555
- 1 Præbenda ut res purè temporalis in se vendi po-
test, ibidem num. 106. 555
- 1 Sed prohibetur vendi ratione connexionis cum
Clericali Officio, ibid. n. 107. 555
- 1 Ius præbendæ est annexum Clericali per identi-
tatem, vel quasi, ibid. num. 108. & 133. 555
- 1 Præbendæ, seu fructus illius cur beneficiato vendi
non possunt, ibidem nu. 101. 555
- 1 Præbendam vendere duplex est peccatum, ibidem
num. 113. 555

Vide in ver. *Beneficium quoad simoniam*.

*Præbendarum suppressio, & redu-
ctio numeri.*

- 1 Præbendarum tenuitas est iusta causa suppressio-
nis dignitatis, in c. Cum accessisset, num. 6. de
Constit. 143
- 1 Præbendas aliquot potest Episcopus cum consensu
Capituli suppressimæ, & eorum fructus reliqua-
rum præbendarum distributionibus, si sunt ten-
ues applicare, ex Concilio Tridentino, ibidem
num. 7. 145
- 4 Præbendæ Ecclesiæ Cathedralis propter illarum
paupertatem possunt annexi Capellæ, reservata
ipsarum Presbyteria congrua portione, in c. Ex-
positi, num. 1. de præben. 178
- 4 Præbendis Canonicis quas ob causas sancti
possint Ecclesiæ Parochialis, ibid. n. 5. 178
- 4 Præbendarum tenuitati in Cathedralibus, & Col-
legiatis insignibus, qua ratione Episcopus pro-
videre possit ex Concilio Tridentino, ibidem
num. 17. 180
- 4 An ve illis venire possit de consensu Capituli ali-
quot portiones eiusdem Ecclesiæ, ibid. num. 18.
& seq. usque ad num. 24. 180
- 1 Præbendas aliquot suppressendi legitima causa est
vel reliquarum redditus tenues augmententur,
in cap. Cum M. num. 11. de Constitut. 152
- 1 Præbenda ut possint suppressi ad augendos reliqua-
rum redditus ex Concilio Tridentino quinque

- conditiones requiruntur, ibidem n. 12. 152
- 1 Præbendarum numerus per Constitutionem Ca-
nonicorum restringi non potest, si Ecclesiæ redi-
tus non sint diminuti, in c. Lx parte, num. 2. de
Constitut. 167
- 1 Præbendarum redemptio finalis non impedit va-
cationem præbendæ in remanentibus vitra nu-
merum, ibidem num. 6. 168
- 1 Præbendarum numerus reduci potest à Canonicis
authoritate Episcopi si Ecclesiæ redditus dimi-
nui sint, ibid. num. 8. 168
- 1 Fallit si præbendæ non ab Episcopo, vel Capitulo,
sed ab alijs fuerint datæ, ibidem n. 9. 15. & 19.
pag. 168
- 1 Item fallit si præbendarum numerus fuerit ordi-
natus, aut confirmatus authoritate Apostolica,
ibidem num. 10. & 16. 168
- 1 Vel iuratus à Canonicis, ibid. 169
- 1 Item fallit si negotia Episcopi & Capituli sint cõ-
munia, ibidem num. 11. 169
- 1 Et quid post Conc. Trid. ibid. num. 12. 169
- 1 Præbendarum numerum an, & quando Episcopus
possit restringere in vim Concilij Tridentini, &
in quibus ius commune fuerit à Concilio alte-
ratum, ibid. declaratum, ibid. n. 13. 169
- 1 Præbendarum numerum Episcopus potest ex causa
reducere, sed non tenetur, nec Metropolitanus
potest in hac supplere, ibid. n. 17. 170
- 1 Præbendarum, & Canonicorum numerus deter-
minatur secundum varias Ecclesiarum consue-
tudines, in cap. Cum M. n. 1. de Constitut. 150

Vide in ver. *Canonici supranumerarij, & nu-
merarij*.

Præbenda Theologalis.

- 4 Præbendam Theologalem obtinens in diebus fe-
stis, in quibus non legitur, potest se excusare à
servitio Chori, & fructus percipere amissis di-
tributionibus quotidianis, in c. Licet, num. 115.
de præben. 172
- 4 Sed in diebus in quibus legitur, habetur pro præ-
sentie, & intereunte ex declaratione Greg. XIII.
ibidem num. 116. 172
- 4 Non tamen censetur præsens matutinis, quæ ex
consuetudine Ecclesiæ celebrantur vespere præ-
cedenti, ibid. num. 117. 172
- 4 Præbenda Theologalis erigi potest ex distributioni-
bus, in quibus Universi Capitoli redditus consi-
stunt, in c. Licet, num. 125. de præben. 173
- 4 Præbenda Theologalis, & Archidiaconatus sunt
beneficia difformia, in cap. Litteras, num. 57. de
Concess. præb. 247
- 6 Theologalem præbendam obtinens an possit le-
gere Theologiam scholasticam, in c. Quia non-
nullis, n. 19. de Magistris. 205
- 6 Theologalis præbenda an possit conferri Canonice,
ibid. nu. 32. 206
- 6 Præbenda primò vacatura post Concilium Triden-
tinum præ Lectori sacre Scripturæ ipsi sacra cõ-
stitutio intelligitur, ibid. num. 34. 206
- 6 Requiritur tamen actualis Episcopi deputatio &
erectio, ibid. num. 36. & 37. 206
- 6 Theologalem præbendam obtinens qualiter sic
engendus muneri suo satisfacere, ibid. num. 35.
pag. 206
- 6 Collatio præbendæ, quæ primò post Concilium
Tridentinum vacavit, facta personæ minus ido-
neæ ad legendam sacram Scripturam valida est

INDEX RERVM

- lipreb enda nondum fuerat deputata, & erecta in Theologalem, ibid. num. 37. 306
- 6 Prebenda, quæ primò post Concilium vacauit in-
mensibus reſeruati non poteſt vni pro leſione
ſacrae ſcripturae, & idem ſi in diſciſ menſibus
Cardinalis habeat indultum, ibidem num. 39.
pag. 307
- Vide in ver. *Præbendarum pluralitas*.
- 5 Præſentia magis inſiſtunt in frequentia, quàm
de conuerſo, in cap. Cum venerabilis, num. 7. de
Conſiſ. 375
- 3 Præſentia in honoribus deferenda eſt ex priori-
tate temporis, in c. Cum certum, n. 5. de maior.
& obedi. 490
- 3 Declaratur procedere ſi cætera ſint paria,
ibid. nu. 11. 490
- 3 Præſentia debetur ratione antiquioris Ingreſſus
in religionem, ibid. n. 8. 490
- 3 Præſentia ex prioritatem temporis debetur iſi,
qui ſunt eiſdem dignitatis, & ordinis, aliis ſe-
cus, ibid. nu. 11. 490
- 3 Præſentia Episcoporum In Concilijs provincia-
libus attendi debet ſecundum tempus ordina-
tionis, non ſecundum dignitatem eccleſiarum,
ibid. num. 13. 491
- 3 Præſentia In honoribus quo ordine ſingulis ad-
iudicari debeat, ibid. nu. 10. 491
- 3 Episcopoli appellatione remota nequeunt compo-
nere conſouerſas de præſentia vertentes inter
perſonas Eccleſiaſticas, & ſeculares, ſed inter
Eccleſiaſticas tantum, ibid. nu. 11. 491
- 3 Præſentia arguitur ab ordine litterarum, ibidem
num. 29. 493
- 3 in Concilio provinciali quem locum habeant
Canonici, Abbates, Comendatarij, Dignitates,
& Procuratores Cathedralium, in c. Cum
certum, nu. 13. de maior. & obedi. 491
- 3 Præcedit antiquiori, & maior eſt ordinatus à ma-
iori ſi ſi eiſdem ordinis, ſecus ſi inferioris, ibi-
dem nu. 14. 491
- 3 Præſentia an ſit adiudicanda Capitulo Valenti;
an vero Capitulo Eccleſ. Sulmonen. ibid. nu. 23.
pag. 493
- Vide in ver. *Conſuetudo*.
- 4 Episcopus qui eſt in ſtudio ut ſcholaris in actibus
ſcholaſticis ſedere debet poſt Rectorem Vniuer-
ſitatis, in c. Poſtolaſt, num. 17. de conceſſ. præ-
ben. 351
- 3 Conſuetudo ut non habens dignitatem præſera-
tur illam habenti, irrationabilis eſt, in c. Cum
certum, nu. 12. de maior. & obedi. 491
- 3 Conſuetudo attendi debet lo deferenda præce-
dencia etianiſi repugnet iuri communi, ibidem
num. 16. 491
- 3 Conſuetudo ut minor præſeratur maiori, vel po-
ſterior antiquiori, eſt irrationabilis, & impre-
ſcripſibilis, ibid. nu. 17. 491
- 3 Niſi conueniat ratione dignitatis, vel Officij, ibi-
dem, nu. 8. 491
- 3 Fratres Mendicantes quo ordine inter ſe præce-
dere debeant, & quid de Conſratribus ſocieta-
tum, ibid. nu. 22. 491
- 7 Fratres Predicatores præſeruntur Fratribus Mi-
noribus, in c. Nimis praua, nu. 1. & ſeqq. de ex-
ceſſ. Prælator. 17
- 4 Præſentia affirmatiua in quo differant à negatiua,
in cap. Ex parte, num. 69. de Cler. non reſi-
den. 54
- 1 Præceptum reſpiciens utilitatem eius, cui præſcrip-
tor, conſilium dicitur, in cap. Cum acceſſerint,
n. 23. de Conſtitut. 147
- 5 Præcepta negatiua magis præſciſ obligant quàm
affirmatiua, in cap. Si quis, num. 64. de Regular.
pag. 16
- 4 Præceptum Eccleſiæ obligat ad aliquid certo mo-
do faciendum, non obligat ad quamlibet eius
partem eo modo, quo fieri poteſt faciendam, in
c. Cum percuſſio, n. 19. de Cler. error. 193
- 3 Præcepta moralia legis veteris immutabilia ſunt, in
c. Canonum ſtatuta, n. 2. de Conſtitut. 18
- 3 Præcepta ceremonialia fuerunt viua, viſque ad paſ-
ſionem Chriſti, moriua deinceps, & mortifica-
tiua poſt diſſuſationem Euangelij, ibid. nu. 3. 18
- 3 Præcepta iudicialia euacuata ſunt per aduentum
Chriſti, & quauis non ſint mortifica, ſunt ra-
men mortua, ibidem num. 4. 18
- 4 Præcepta iudicialia legis veteris eſſi non obligant
tempore grati; ramen ſeruari poſſunt, ac etiam
debet ſi ab Eccleſia ſtatuantur, in c. In aliqui-
bus, num. 9. de decim. 401
- 6 Præcepta Leuitici 18. quoad tot perſonarum inha-
bitatorem ad matrimonium contrahendum iu-
dicialia ſunt, & ideo euacuata per aduentum
Chriſti, in c. Vir qui, n. 30. de conſang. & affinit.
pag. 79
- 6 Præceptum nullum in lege Euangelica continetur
quod non ſit iuris naturalis præter præcepta
de Sacramentis, & de fide, ibid. nu. 31. 79
- 4 Præceptum Diuini legis, In ore duorum, vel trium,
&c. non eſt iudiciale, ſed morale, in c. Cum eſſes.
n. 118. de Teſtam. 340
- 4 Præcepta omnia legis Euangelicæ ſunt iuris natu-
ralis præter præcepta de Sacramentis, & de fide,
ibid. nu. 119. 341
- 4 Præcepta moralia per legem humanam alterari
non poſſunt, ibid. num. 120. 341
- 4 Præcepti Diuini transgreſſio ſemper eſt mortalis,
ibidem num. 125. 341
- 4 Præcepta omnia moralia ſunt de lege naturali, ibi-
dem nu. 127. 341
- 7 Præceptum, vel licentia an expiret morte conce-
dendis, vel præſcientia, in c. A nobis, il primo,
n. 30. de ſent. excomm. 154
- 7 Præceptum per modum ſententiæ, vel interdicti ex-
pirat per mortem præſcientis, ibid. n. 31. 155
- 3 Præceptum recitandi horas canonicas eſt de iure
poſitiuum, & ideo non reſertur niſi ad ea, quæ ſub
iudicio humano cadere poſſunt, in c. Dolentes,
n. 30. de celebr. Miſſar. 307
- 3 In hora diſſoluti ſatis eſt labijs orare, licet cor di-
uertat ad alia, ibid. num. 31. 307
- 3 Contrarium, num. 32. & ſeqq. 307
- 5 Deuotionem internam an Generale Concilium
hic poſuerit in præcepto, & expenduntur qua-
tuor intellectus huius capituli, ibid. num. 33.
& ſeqq. viq. ad nu. 31. 307
- 3 Præceptum in virtute obedienciæ, vel ſub pena
ſuſpenſionis abique dubio obligat transgreſſores
ad culpam mortalem, ibid. n. 37. 308
- 6 Preces humiles à digno oblati pro beneficio obti-
nendo, ſimonij, aur ambitionis vitium non
inducunt, in c. Tua nos, nu. 31. de ſimon. 176
- 6 Secus ſi ab indigno, ibid. num. 32. 176
- 6 Preces quas pro ſe quis porrigit, vt in Præſentium
eligatur, ambitionis ſunt, & illicitæ, ibidem
num. 33. 176

1. *Precum primatium indultum Imperatori concessum, & a Pio IV. confirmatum est sublatum a Concilio Tridentino, in c. Nulla, num. 9. de Concilio, pagb.* 130
2. *Preces non inducunt simoniam, eligendos alios erat idoneus, in cap. Nobis, num. 109. de Simon. pag.* 161
3. *Pecces porrigere alicui defuncto quem quis credere virum probum, cumque seculo venerari non est prohibendum, in c. Audiuimus, num. 18. de reliq. & vener. Sanctor.* 333
4. *Prædecessorum suorum statuta custodiat qui sua a successoribus desiderat mandata seruari, in cap. Canonum statuta, num. 58. de Const.* 25
5. *Prædicandi licentiam generalem concedit solus Episcopus in sua diocesi, in c. Inter cetera, n. 8. de offic. Ordinari.* 457
6. *Prædicare prohibetur de iure communi tam Clericis seculares, quam Regulares sine Ordinarij licentia, ibidem, num. 9.* 457
7. *Prædicatio est munus præcipuum ipsius Episcopi, in c. Ex parte, num. 37. de Cler. non resid.* 51
8. *Prædicatio verbi Dei est pabulum spirituale non minus necessarium animæ quam sit cibum materialia corpori, in cap. Inter cetera, num. 2. de offic. Ordinari.* 457
9. *Prædicatio Evangelij est præcipuum Episcoporum munus, in c. Inter cetera, num. 6. de offic. Ordinari.* 457
10. *Incombur tamen omnibus curam animarum habentibus, & Parochialium Ecclesiarum Rectoribus, ibidem, num. 7.* 457
11. *Diuturnum appellatione an valeat prædicatio verbi Dei, in c. Responsio, num. 13. & seq. vique ad n. 23. de sentent. excomm.* 187
12. *Prædicatio verbi Dei non est actus ordinis sacri, & demandari potest etiam Clerico in sacris non constituto, ibidem num. 14. & 19.* 187
13. *Non tamen vero laico, n. 15. & 19.* 187
14. *Prædicatio verbi Dei non incumbit ex officio nisi Episcopo, & Parocho, ibidem num. 16.* 187
15. *Monachus etiam Diaconus, vel Sacerdos de iure communi prædicare non potest sine licentia Episcopi, vel Curati, ibidem num. 17.* 187
16. *Episcopus etiam non consecratus, & Parochus non Sacerdos tenentur prædicare populo verbu Dei, ibidem num. 18.* 188
17. *Prædicatoris officium an sit annexum ordini Diaconatus, in c. Vel non est compos, num. 27. de temp. ordinari.* 144
18. *Prædicatio est præcipuum Episcoporum munus, nec licet illud deferre ob suasionem melioris vite, in c. Nisi enim pridem, n. 10. de resusc.* 154
19. *Patroci an teneantur in suis Ecclesijs formiter prædicare, in c. Inter cetera, num. 33. & seq. vique in fi. de offic. Ordinari.* 460
20. *Prædicatores dicuntur spiritualiter mortuos suscitare, in c. Inter cetera, num. 4. de offic. Ordinari. pag.* 457
21. *Prædicatori ministrari debent expensis ab Episcopo de iure communi, ibidem n. 14. & 19.* 458
22. *Prædicatoris electio tam in Cathedrali, quam in alijs inferioribus Ecclesijs, & omnis ei solvendi elemosynam ad quem spectat, ibidem num. 16. & seqq. vique ad num. 33.* 458
23. *Prædicatorem eligere, & elemosynam eidem solvere in Cathedrali Ecclesia circumscripta consuetudine ad solam Episcopum pertinet, ibidem num. 19.* 458

24. *Prædicatoris electio, & præstatio elemosynæ in inferioribus Ecclesijs cui incumbat, ibidem num. 15. & seqq. vique in finem.* 459
25. *Prædicatoris electio, & præstatio elemosynæ spectat ad Episcopum, donec populus probaverit immemorabilem, ibidem, n. 29.* 460
26. *Quandoque tamen ex causa iubetur seruari solum per modum provisionis, ibidem, n. 30.* 460
27. *Prædicatores perfectissimi qui aliter sustentari non possunt, ab excommunicatis, & detinentibus aliena possunt elemosynam recipere, in c. Cum voluntate, n. 2. & 13. de sent. excomm.* 304
28. *Prædicatoribus an liceat absque necessitate elemosynam recipere ab excommunicatis, & detinentibus aliena, ibidem, n. 23. & seqq. vique ad num. 27.* 305
29. *Prædicatores qui intelligantur quoad hoc vt possint elemosynam recipere ab excommunicatis, & detinentibus aliena, ibidem n. 30.* 306
30. *Et cur liceat eis huiusmodi elemosynam recipere, num. 21.* 306
31. *Consuetudo eligendi Prædicatorem in Cathedrali, & eiusque præstandi elemosynam an, & quando sit obseruanda, in c. Inter cetera, n. 30. & seq. vique ad num. 36. de offic. ordinari.* 460
32. *Et quid si sit immemorabilis, ibidem, n. 21.* 460
33. *Consuetudo qua Episcopus Prædicatores deputat in Ecclesijs Regularium seruanda est, sed Prædicatores eiusdem ordinis ceteris paribus sunt præferendi, ibidem num. 37.* 460
34. *Prædium conditionale quod dicatur, in cap. Nulli, num. 18. de Reb. Eccles. non alienan.* 379
35. *Prædium domini cogi possunt vt prædia colendant talibus, a quibus sine contradictione Ecclesia possit decimas consequi, in c. In aliquibus, n. 1. de Decimis.* 400
36. *Prædium non debet esse melioris conditionis quam possessor cum titulo, in c. Constitutus, n. 20. de fili. Presbyter.* 340
37. *Præfati Cathedralibus Ecclesijs dicuntur etiam non consecrati, in c. Eam te, n. 19. de Rescript. pag.* 305
38. *Præfatur inter plures qui cecidit de damno vitando, in c. Cum propter, n. 60. de Iurepatr.* 360
39. *Præiudicia modica non magnopere curat lex, in c. Consuetudines, num. 22. de Consuet.* 154
40. *Fallit si dispositio concepta sit verbis vniuersalibus, ibidem num. 33.* 254
41. *Præiudicium minorem non attendendum, in capitulo Ex parte num. 37. de offic. Vicari.* 389
42. *Præiudicialis questiones debent discuti ante quam super principali negotio lis fuerit contestata, in c. Intelleximus, n. 15. de ordin. cognit.* 116
43. *Præiudicialis questiones quoque dicantur, ibidem, n. 31. & seqq. vique in finem.* 118
44. *Præiudicialis questio dicitur diuersis respectibus, ibidem num. 31.* 118
45. *Præiudicialis questio an, & in quo differat a peremptoria, ibidem num. 32. & 35.* 118
46. *Præiudicium maius est amittere quod competit de iure communi, quam quod de iure speciali, in c. Nuper, num. 6. de decim.* 403
47. *Præiudicium Prælati quando censetur diuiduum a præiudicio Ecclesie, in c. Cum venissent, n. 30. de Institut.* 227
48. *Præiudicium quod ex prærogatione fit vocatis ex fideicommissio condicionali, non est considerabile, in c. Cum sumus, n. 17. de Regular.* 68
49. *Præstationem alicui conferre quia consanguineus, est*

est acceptio personarum, quæ opponitur iustitæ
distributivæ, in c. Accipimus, nu. 47. de Pactis
pag. 166

Prelatus, communis.

- 2 Prelati, & qui alios tenentur regere, non debent
esse sub potestate alterius, in c. Indecorum, n. 21.
de grat. & qualitat. 134
- 3 Contrarium, ibidem num. 53. 134
- 4 Prelatorum appellatione veniunt etiam Inferio-
res Episcopo, in c. Relatum, n. 6. de Cler. non
residen. 35
- 4 Prelatus dicitur qui habet in loco ordinariam iu-
risdictionem, ibid. nu. 8. 35
- 4 Prelatus largè dicitur quilibet Clericus habens
eandem animarum, ibid. nu. 9. 35
- 7 Prelatorum Ecclesiarum appellatione veniunt
etiam Abbates nullius Diocesis, in c. Acceden-
tibus, nu. 45. de excess. Prelator. 17
- 8 Prelatus Ecclesia dicitur solus Episcopus, in c. Cû
contingat, num. 24. de soc. compet. 88
- 3 Prelatorum appellatione ex proprietate veniunt
etiam Prelati Regulares, in c. Ad aures, num. 14.
de tempor. Ordinari. 186
- 3 Prelatus hodie, & maxime Papam adoramus, &
genus fecimus, in c. His quæ, num. 10. de maior.
& obed. 504
- 3 Prelati Ecclesiarum dicuntur non tantum Episco-
pi, sed etiam inferiores ordinarii iurisdictionem
habentes, in c. Cum ab Ecclesiis, n. 2.
de Offic. Ordinari. 435
- 3 Prelati propriè dicuntur illi tantum qui habent
iurisdictionem fori contentiosi, ibid. nu. 3. 435
- 3 Sed largè dicuntur Prelati etiam Presbyteri Pa-
rochiales, ibid. num. 6. 435
- 3 Prelati tenentur sibi mutuum prestare auxilium,
in c. Veniens, nu. 15. de transact. 571
- 3 Prelati inferiores sunt quodam modo sponsi Eccle-
siæ, in c. Quia præter, num. 32. de elect. 93
- 7 Prelatorum appellatione qui comprehenduntur, in
c. Ne pro dilatione, num. 41. de penit. & remiss.
pag. 143
- 3 Prelatus suscipiendo Prelaturam videtur eum ca-
quasi contrahere, in c. Nisi cum pridem, nu. 24.
de renunc. 155
- 5 Prelatus Tutori, & Curatori æquiparatur, in c. Si-
cor nobis, n. 19. de Regular. 78
- 4 Prelatorum affectus erga nepotes, & propinquos
pervertit iudicium rationis, in c. Graue, num. 7.
de Pæben. 150
- 6 Prelatus ab hostibus captus non est ipso iure pri-
vatus sua dignitate, nec privandus per senten-
tiam, in c. Per tuas, il primo n. 12. de Simoniac.
pag. 169
- Vide in vet. *Prelatus Regularis.*
- 6 Prelatus non debet privari iure suo propter capti-
vitatem, ibid. num. 26. 170
- Vide in vet. *Captivitas, captus.*
- 6 Prelatus non potest substitui conditione à iure
reprobata, sed bene sub conditione tacite à iu-
re inducitur, ibid. nu. 32. 171
- 6 Prelatus in quibus diffinitur à tutore, in c. Qualiter,
& quando, il secundo n. 4. de Accusat. 132
- 6 Prelati sunt possit tamquam signum à J. sagittam,
ibid. nu. 30. 124
- Vide in vet. *Episcopus.*
- 6 Prelatus malus timet bonum subditum, ib. nu. 11.
136

- 2 Prelati qua ratione dicantur Ecclesiæ sponsi, in
c. Quanto, nu. 19. de Elect. 139
- 2 Prelati tenentur sibi mutuum prestare auxilium,
in c. Veniens, num. 15. de Transactio. 571
- 4 Prelatus, an possit bona Monasterij specialiter hy-
pothecare, in c. Ad nostram, n. 2. de reb. Eccles.
non alien. 279

*Prelatus quoad alienationem, &
administrationem bonorum
Ecclesiæ.*

- 3 Prelatus exemptus cûm recipiat dignitatem à Pa-
pa iurat bona Ecclesiæ non alienare, in c. Cum
tempore, nu. 7. & 19. de Arbitr. 604
- 3 Prelatus qui intravit bona Ecclesiæ non alienare,
si compromittat, non est periclitus, ibid. num. 25.
pag. 606
- 3 Prelati sunt Procuratores, & Dispensatores rerum
Ecclesiæ, non domini, in c. Quanto, num. 56. de
Translat. Episcop. 134
- 5 Prelatus solus in quærendis potest Ecclesiæ præi-
dicare, in c. Sicut nobis, n. 21. de Regular. 80
- 6 Prelatus dissimatus maxime de dilapidatione po-
test per Superiorem compelli ad reddendam ra-
tionem administrationis, in c. Qualiter, & qua-
do, num. 3. de Accusat. 124
- 6 Secus si dissimatus non sit, ibid. n. 3. & seq. 125
- 6 Prelatus inquisitus de dilapidatione interim ab
administratione remouetur coactio de suspicio-
ne, secus in accusato, ibid. nu. 74. 128
- 6 Prelatus de gravi crimine inquisitus, & convictus
ab administratione totaliter remouetur Accu-
satus verò depolitur, ibid. nu. 75. 129
- Vide in vet. *Inquisitio.*
- 6 Prelatus ex sola prudentia iudicij super dilapida-
tione non remouetur, nisi alia probatio adsit, in
c. Licet Heli, n. 20. de Simon. 164
- 6 Sufficiunt tamen coniecturæ, ibid. n. 11. 164
- 6 Prelatus conuincitur esse suspectus de dilapida-
tione si probetur Ecclesiam fuisse diuitem, & nunc
esse pauperem, ibid. nu. 12. 164
- 6 Nec excusatur si dicat se expensas fecisse attenta
conditione sue magnæ nobilitatis, ibid. nu. 13.
pag. 164
- 6 Prelatus quantumcumque nobilis debet restrin-
gere expensas iuxta facultates Ecclesiæ, ibidem
nu. 14. 164
- 6 Prelatus potest Ecclesiam constituere pensionariâ,
in c. Audimus, nu. 3. de collat. deteg. 333
- 6 Declaratur, num. 6. 333

*Prelatus quoad beneficij collationem,
& priuationem.*

- 3 Prelatus solus dicitur habere ius conferendi, licet
de consensu alterius conferre debeat, in c. Cum
Ecclesia Volterana, nu. 4. de elect. 81
- 3 Prelati honestatem non decet aliquem sine iusta
causa à suis beneficiis amovere, in c. Quanto,
n. 71. de Translat. Episcop. 135
- 4 Prelatus suspensus ius conferendi non deuoluatur ad
Capitulum, nec ad Archiepiscopum, sed ad Pa-
pam, in c. Quia diuersitatem, nu. 13. & 23. de
Concess. præben. 239
- 6 Prelatus an statim lata sententia super crimine in-
telligatur ipso iure privatus dignitate, vel bene-
ficio, in c. Qualiter, il secundo n. 90. de Accusat.
pag. 130

Vide

ET VERBORVM.

Vide in ver. Beneficium.

Prelatus quoad Capitulum, & eius consensum.

- 1 Prelatus an possit compromittere sine consensu Capituli, in c. Cum tempore, num. 5. de Arbitr. pag. 604
- 2 Prelatus quomodo constituit an interfit Capitulo ut Prelatus, an verò vt Canonicus, in c. Postulasti, num. 3. de concess. preben. 551
- 3 In dubio censetur quis in actu interuenire rami- quam præsens maiori dignitate, ibidem num. 3. pag. 551
- 4 Prelatus, & Capitulum faciunt vnum corpus, & potestas est in Ecclesia, & dignitate, in cap. His que, oum. 47. de maior. & obed. 507

Vide in ver. Episcopus quoad Capitulum.

Prelatus quoad Confessorem.

- 1 Prelatus inferior non exemptus, aut exemptus non Prelatus non gaudet privilegio sibi eligendi Con- fessorem, in c. Ne pro dilatione, num. 3. de per- oit. & remiss. 140
- 2 Prelati inferiores exempti an possint sibi eligere Confessorem ab Ordinario non approbatum, ibidem num. 20. 141
- 3 Et an possint approbare ad Confessiones audien- das, ibidem num. 21. 141
- 4 Prelatus quantumcumque maximus non potest de iure communi sibi eligere Confessorem, ibidem num. 33. 142
- 5 Prelati exempti qui immediate non subsunt Pa- pe, non habent privilegium sibi eligendi Con- fessorem, ibidem o. 15. & 18. 143

Vide in ver. Episcopus quoad Confessiones.

Prelatus quoad correctionem subdi- torum.

- 1 Prelatus excommunicatus est si correctionis cau- sa faciat peccati Clericum per laicum, in c. Inde- corum, num. 49. de grat. & qualit. 236
- 2 Prelati subditos corrigunt, & reformant appella- tione, vel consuetudine non obstant, in c. Irre- fragabili, num. 1. de offic. Ordinar. 445
- 3 Prelatis, & Magistris licet subditos, & scholares etiam in sacris ordinibus constitutos leuiter per- tuerent sine incurso excommunicationis, in cap. Cum voluntate, num. 30. de sent. excom. 208
- 4 Prelatus notorie criminosis non potest subditum corrigere, in c. De Priore, num. 4. de Appellat. pag. 242
- 5 Contrarium, ibidem num. 5. 244
- 6 Prelatus quantumcumque notorie criminosis, & irregularis ante dispositionem potest iurisdic- tionem in subditos exercere, ibidem num. 5. 242

Vide in ver. Episcopus quoad officium Epi- scopale.

- 6 Prelatus non debet esse facilis ad credendum in- ptiudicium alterius, ibidem num. 7. 163
- 7 Prelatis Ecclesiasticis, & precipue Pape dolendum est de peccatis, & excessibus subditorum, in cap. Dolentes, num. 2. de Celebrat. Missar. 305
- 8 Prelatis, & Clericis reprehensibile est si somno non surgere ad diurnum concentum animam, ibidem num. 4. 305

Prelatus quoad depositionem.

- 6 Prelato condemnato an statim liceat electoribus ad electionem alterius procedere, in c. Quali- ter, il secondo, n. 95. de Accusat. 131
- 7 *Vide in ver. Depositi, Condemnatus, Sen- tentia.*
- 8 Prelatus post sententiam condemnatoriam an re- maneat possessor dignitatis, vel beneficij, ibid. num. 96. 131

Prelatus quoad dispensationem.

- 4 Prelatus etiam in casibus à iure permixtis sine lu- sta causa non dispensat contra ius, in cap. Rela- tum, oum. 11. de Cict. oon residen. 35

Prelatus quoad excommunicationem, vel suspensionem.

- 4 Prelatus excommunicatus vel suspensus pro mor- tuo reputatur, in c. Quia diuersitatem, n. 11. de Concess. preben. 239
- 5 Prelato excommunicato, vel suspensus, an iurisdic- tio teneat in Capitulo.

Vide in ver. Capitulum sine vacante.

Prelatus qualis, & à quo eligendus.

- 1 Prelatus eligendus est melior non simpliciter, sed quoad regimen Ecclesie, in c. Eam te, nu. 11. & 22. de erat. & qualit. 239
- 2 Prelati prout in Collegiata potest pertinere ad alium, quàm ad Capitulum ex fundationis, vel consuetudine in c. Nullus, n. 16. de elect. 3
- 3 Prelatus eligendus est melior non simpliciter, sed in ordine ad Ecclesiam regendam, in c. Consti- tutis, il secondo, n. 14. & seq. de Appellat. 247
- 4 Et an diues, & potens pauperi, & litterato sit præ- ferendus, vel à conuicio, ibid. num. 16. 248

Vide in ver. Episcopus quoad promotionem.

Prelatus inferior quoad absolutionem.

- 7 Prelati inferiores quamuis per satisfactionem re- mittant iuriam, tamen penam non relaxant, nisi formiter absoluant, in c. Si aliquando, n. 13. de sent. excomm. 183

Prelati inferiori auctoritas.

- 7 Prelati inferiores de matrimonijs cognoscere pu- blicas penitentias inungere, & indulgentias dare non possunt, nisi hoc eis comparat de iure specialit, in c. Accedentibus, oum. 1. de excess. Prelator. 22
- 8 Prelati inferiores acquirere possunt ea, quæ sunt dignitatis Episcopalis, non solum privilegio, sed etiam prescriptione, ibid. n. 4. 13
- 9 Non autem ea quæ sunt ordinis Episcopalis, ibid. num. 5. 13

Etiamsi

INDEX RERVM

- 7 Etiam si præscriptio sit inmemorabilis, ibidem.
num. 6. 13
- 3 Prælati inferiores de iure communi territorium
non habent, nec dicuntur Ordinarij locorum.
in c. Cum contringat, nu. 25. de for. compet. 88
- 1 sit quid ex consuetudine, vel præscriptione, ibid.
num. 26. 88
- 2 Prælati inferiores an. & quando possint conseruare
Parochialium instituere, ibid. num. 31. & 38.
pag. 89
- 1 Prælati inferiores debent iurisdictionem quasi
Episcopalem exercere, non prohiben-
tur causas matrimoniales, & criminales cognos-
cere, in c. Significasti, num. 16. de Offic. Archid.
pag. 381
- 1 Prælati inferiores non acquirunt territorium, nisi
tam ipse, quam subditi calamantur à iurisdictione
Episcopi, in c. Cum Ecclesiarum, nu. 25. de
Offic. Ordinarij. 437
- 4 Prælati inferiores habent potestatem iurisdictionis,
sed non Ordinarij, in cap. Nullus, num. 4. de
Paroch. 373
- 4 Prælati inferiores nullius Diocesis potest conuocare
quem maluerit Catholicum Antistitem pro
Sacramento Christianis, ibid. num. 51. 381
- 3 Prælati inferiores habent in loco iurisdictionem
quasi Episcopalem venit appellatione Episcopi
propterea ad hoc ut Clerici eorum ipso sit conueniendus,
in c. Si quis, num. 14. de for. compet. pag. 42
- 7 Prælati inferiores habent in loco iurisdictionem
quasi Episcopalem potest explicare omnia quæ
ad Episcopalem iurisdictionem pertinent, in c. Si
eius vire, nu. 16. de excess. Prælator. 4
- 7 Prælati inferiores dicuntur habere iurisdictionem
quasi Episcopalem, si habeat Ecclesiam sibi pleno
iure subiectam, ibid. num. 17. 4
- 1 Prælati inferiores exceptis Cardinalibus in suis
titulis non habent iurisdictionem ordinariam de
iure communi, in c. His quæ, no. de Maior. &
obed. 506
- 2 Prælati inferiores sunt quomodo sponsi Ecclesie, in
c. Quia propter, num. 35. de elect. 93
- 4 Prælati inferiores an. vel possint opera duorum
Canoniceorum sine Capituli licentia, vel non probata
Ecclesie utilitate, in c. De cetero, num. 6. de Cleric. non resid. 42
- 4 Prælati inferiores potest ex iusta causa impetiri
licentiam Clerico à sua Ecclesia abscedendi, in
c. Relatum, n. 5. de Cleric. non resid. 35
- 4 Declarator, ibid. n. 7. 35
- 3 Prælati inferiores licentia requiritur ad hoc ut
Clerici ei subiecti transire possint ad aliam Ecclesiam,
in cap. Admonet, num. 14. de renunciat. pag. 146
- 7 Prælati inferiores habent iurisdictionem in certa
parte Diocesis duplici modo, in c. Saero, nu. 60. de sent. excomm. 303
- 7 Illique negligentibus an. succedat in eorum iurisdictione
Papa, an. Episcopus, ibid. n. 61. 303
- Prælati inferiores quoad monitoria.
Vide in ver. Excommunicatione ad finem reuelatam.
- 7 Prælati inferiores habent iurisdictionem quasi Episcopalem
an. possint absolueret subditos ab Excommunicatione
ob leuem Clerici percussione, in c. Peruenit, num. 10. & seqq. vique in fin. de
sent. excomm. 149
- 7 Prælati inferioribus habentibus iura Episcopalia

- competunt ea omnia, quæ ad Episcopalem iurisdictionem
pertinent, ibid. n. 13. 149
- 7 Prælati inferiores habent iura Episcopalia potest
absolueret ab excommunicatione Canonis, quibus
Canon eam non referuat, ibid. n. 14. 149
- Vide in ver. Episcopus quoad leuam excomm.
- 4 Prælati inferiores habent ius instituendi in Ecclesijs
sibi pleno iure subiectis, in c. Cum venissent,
nu. 14. de Institue. 226
- 4 Secus si eius iurisdictione sit cumulatus cum Episcopo,
ibid. nu. 15. 226
- Vide in ver. Institutio, & in verb. Ius instituendi, &c.
- 7 Prælati inferioribus non competunt ea, quæ sacris
Ordinibus annexa sunt, vel illis concernunt,
in c. Cum illorum, nu. 29. de sent. excomm. 173
- 7 Prælati inferiores iurisdictionem quasi Episcopalem
habentibus in locis sue iurisdictionis vel non licet
facultate Episcopis attributa Decretis Concilij
Tridentini, c. 6. tit. 24. ibid. num. 33. pag. 173
- 4 Prælati inferiores an. Curatis Ecclesiarum sibi
subiectarum dare possint licentiam pro residendo,
in c. Tuz, n. 5. & u. seqq. vique in fin. de Cleric.
non resid. 69
- 1 Prælati inferiores, si sint nullius Diocesis, habent
que iurisdictionem Episcopalem possunt conuocare
quem maluerit Episcopum pro Christiane
administando, in c. Cum venisset, §. Per
frictis, num. 8. de Sac. Vnd. 303

Prælati inferiores quoad Ordines.

- 1 Prælati inferiores secularis habent facultatem post
Concilium Tridentinum conferendi primam
tonsuram, & minores Ordines certis personis, si
illos ordinet, an. characterem imprimat, in c.
Stratumus, nu. 11. & seqq. vique in finem de
supplem. neglig. Prælator. 170
- 2 Prælati inferiores secularis habent privilegium
ante Concilium Tridentinum conferendi sua
subditi secularibus primam tonsuram, & minores
Ordines, ordinando post Concilium Tridentinum
nihil conferi, ibid. n. 5. & 31. 171
- 1 Prælati inferiores potestatem Ordinis dicuntur esse
instar Chirurga, ibid. nu. 17. 171
- 1 Prælati inferiores siue regularis, siue secularis si
conferat primam tonsuram, aut minores Ordines
an. & quibus casibus imprimat characterem, aut
conferat Ordinis executionem, ibid. num. 53. 175

Prælati inferiores quoad præscriptionem.

- 3 Prælati inferiores potest præscribere iura Episcopalia
contra Episcopum, licet non sit exemptus ex
privilegio, in c. Cum olim, num. 10. de Præ-
scriptione. 226
- 3 Præscribere potest inferior Prælati contra Episcopum
ius instituendi, & destitueudi, ibidem
num. 11. 226
- 3 Et quid in institutione authorizabil, ibidem
num. 13. 226
- 3 Præscribere an. possint inferiores ordinandi Clericos
tam per seipsum, quam per alium, ibid. n. 13.
pag. 226
- 3 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem
num. 14. 226
- 3 Prælati inferiores an. possint præscribere ius absol-
uendi

ET VERBORVM.

- uendi à casibus Episcopo reſeruat, ibidem.
num. 18. 227
- Aliquid poſt Concilium Tridentinum, ibidem.
num. 25. 217
- Preſcribi poſſunt per inferiorem Episcopo omnia,
quæ ſunt iuriſdictionis, & dignitatis Episcopalis.
ibidem num. 20. 227
- Preſcribi poteſt ab inferiori Prelato poteſtas excō-
municandi, interdicendi, & abſoluendi, ibidem
num. 18. 228
- Prelatus inferior, qui nicitur ſola preſcriptione,
non obtinet contra Episcopum, niſi illam ſuffi-
cienter probet, ibidem num. 35. 228
- Prelatus inferior ad excludendum Episcopum à vi-
ſitatione, an docere debeat per rem iudicatam
de exercitio variisq; iuriſdictionis in Parochos,
& Parochianos, ibid. num. 41. 228
- Prelatus inferior an, & quando danda ſit manuten-
tio contra Episcopum in exercitio iuriſdictionis
Episcopalis, ibidem num. 45. 229
- Prelatus inferior non poteſt iuari ſola poſſeſſione
contra Episcopum in interdicto Retinende, ibid.
num. 50. 229
- Prelatus inferior non poteſt preſcribere iura Epi-
ſcopalia, in c. Cum ab Eccleſiarum, num. 3. de
offic. Ordinari. 438
- Prelatus inferior poteſt preſcribere in certis Ec-
cleſiæ Diœceſis totum ius Episcopales ſubduc-
tur tamen tempus, quo vacauit Eccleſia Ca-
thedralis, in cap. Auditis, num. 1. de preſcrip-
tione. 221
- Prelatus inferior ſi ſolus inſtituerit ſpatio annorum
quadraginta, preſcribit excoſto Episcopo, ibid.
num. 6. 222
- Prelatus inferior quomodo poſſit preſcribere iura
Episcopalia in aliqua parte diœceſis, in c. Sacro,
num. 63. de ſent. excomm. 204
- Ius inſtituendi poteſt preſcribi ab inferiore, in cap.
Cum veniſſent, nu. 16. de inſtitut. 226

Prelatus inhabilis.

Prelatus inhabilis.

Vide in ver. *Coadiutor*, & in verb. *Prelatus*
quoad Renunciationem.

- Prelatus ſi efficitur inhabilis etiam perpetuo non
remouetur, ſed datur ei coadiutor, vel admi-
niſtrator, in c. Per totas, li primo, num. 32. de
Simonia. 169
- Prelato inhabili datur coadiutor, nec iuriſdictione
tranſit in Capitulum, in c. Quia diſcretatem,
num. 32. de conceſſ. præben. 240

Prelatus intruſus.

- Prelatus naturaliter mortuus, & intruſus æq̃ol-
parantur, in c. Quod à Predeceſſore, num. 60. de
Schifmat. 234
- Prelatus intruſus non poteſt conſerre Sacramenta,
& conſerendo executionem non conſert, ibid.
num. 89. 237
- It. in cap. Niſi cum pridem, num. 35. de Rennu-
ciat. 156

Vide in ver. *Intruſus*.

Prelatus quoad Iudicio.

- Prelatus poteſt eſſe in iudicio ſuper re immobili
Eccleſie etiam ſine Capituli conſenſu, in c. Cum
Reſcriptum in 3. libros Decret. 9

tempore, num. 36. & 41. de Arbitr. 607

- Prelatus agere poteſt pro iniuria ſuo Clerico illa-
ta, in c. Presbyteri, nu. 2. de pœn. 96
- Prelatus in iuribus Eccleſie ſue poteſt eſſe arbitrer
& iudex, in c. Cum olim, n. 4. de præſcript. 225

Prelatus quoad pœnas pecuniarias.

- Prelati, qui in criminibus diſpenſare non poſſunt,
pœnam à iure ſtatutam nequeunt in pecuniaria
commutare, in c. Licet, n. 1. de pœnis. 92
- Prelati nec pro criminofis ſuſtinentis, nec corre-
ctionis cauſa ex cupiditate debent pecunia
exigere, ibidem. 92
- Prelatus qui crebro, & facile pœnas pecuniarias
inſigit, eſt vehementer ſuſpectus de auaritia,
ibidem num. 3. 92
- Idem ſi huiusmodi pœnas ſibi applicet, ibid. nu. 4.
& ſeqq. 92
- Prelatus qui mediante pecunia ſuſtinet crimino-
ſos, iuſtitiam vendit, ibidem nu. 6. 93
- Prelatus in impoſitione pœnæ cauere debet à que-
ſtu pecunie, in c. Irreſragabili, §. Ceterum.,
num. 2. de Offic. Ordinari. 453
- Prelatus, qui pecuniam recipit, vt criminofos non
corrigat, iuſtitiam vendit, ibid. nu. 14. 454
- Prelati qui in viſitatione ſubditos de crimin-
oſis quos conueniunt vt ſe nummis redimant,
iacrepantur, ibidem num. 15. 454

Vide in ver. *Pœna pecuniaria*.

Prelatus putatiuus.

- Prelati putatiui, ſive ordinarij, ſive delegati ge-
ſta regulariter ſunt valida, in c. Super eo, n. 4. de
Crimin. falſ. 320
- Etiã quoad ſpiritualla, & pertinetia ad forum
interiorem, ibidem n. 5. 320
- Declaratur, ibidem n. 9. 320
- Prelato putatiuo obediendum eſt ſi habeat titulo
authoritate ſuperioris, ſecus ſi per falſas litteras,
ibidem n. 12. 321
- Error communis ad validitatem eorum, que ge-
runtur ab excommunicatione vel irregulari debet
eſſe ſaci non turis, in c. Quod à Predeceſſore,
num. 135. de Schifmat. 244
- Titulus putatiuus niſi proneniat à legitimo ſu-
periore non dicitur coloratus, nec ſuſtinetur
opinionem communem, in c. Niſi eom pridem, n. 3.
de Renunc. 156
- Geſta à Prelato putatiuo non ſuſtinentur ex com-
muni errore, ſed requiritur etiam titulus ab ha-
bente authoritatem, in c. Super eo, num. 9. de
Crimin. falſ. 320
- Geſta per Prelatum putatiuum valent quoad
tolerantur, ſecus ſi notorium ſit eum eſſe ſuſpen-
ſum, in c. Quod à Predeceſſore, num. 136. de
Schifmat. 244
- Geſta non ſuſtinentur ex titulo putatiuo, & com-
muni errore, niſi concurrat poſſeſſio, vel quaſi,
in c. Conſultationibus, n. 3. de iur. part. 244

Prelatus Regularis.

- Prelatus Regularis corrigens ſubditorum exceſſus
recuſari non poteſt, in c. Ad noſtram, num. 3.
de appellat. 239
- Prelati Regulares Ordinem Mendicantium non
dicuntur in dignitate Eccleſiaſtica conſtitui

- quoad hoc ut possint aquali degradationi assil-
lere, in c. Aqua, num. 31, de consec. Ecclae, vel
Altar. 293
- 1 Prælati Regulares habent ius suspendendi subditos
à gradibus, & dignitatibus ex quacunque causa
etiam occulta, & extrajudicialiter, in p. Cum di-
lectus, nu. 46, de consecrat. 271
- 2 Prælati Regularibus nullius Diocesis iurisdic-
tionem habentibus quasi Episcopalem competent
ea omnia in Regulares exemptos intra suum
territorium existentes, quæ ex Concilio Triden-
tino competunt locorum Ordinariis contra
alios exemptos, in c. Accedentibus, num. 40, de
executi. Prælat. 16
- 3 Prælati Regulares possunt prohibere suis subditis
etiam ob crimen occultum, ne attendant ad Su-
periores Ordines, in c. Ad aures, nu. 2, de tempor.
ordinat. 184
- 4 Prælatorum Regularium appellationem qui intelli-
gantur, ibid. nu. 3. 184
- 5 Prælati Regularibus ex Concilio Tridentino an
liceat extrajudicialiter criminosis occultis non
solum prohibere ascensum ad Ordines, & Digni-
tates, sed etiam eos suspendere à tam susceptis,
ibid. num. 4, & seqq. vique in finem. 184
- 6 Prælatorum appellatione ex proprietate veniunt
etiam Prælati Regulares, ibid. nu. 14. 186
- 7 Prælati Regularis de iure communi maiorem
habet auctoritatem quoad impediendam sub-
ditorum promotionem, quàm Episcopus, ibid.
nu. 16. 186
- 8 Prælati Regulares ex notitia, quam in confessione
habuerunt vti non debent ad externam poli-
tiam, in c. Officij, num. 40, de Prescrip. & remiss.
pag. 122
- 9 Prælati cogi possunt tot Monachos, vel Clericos in-
stitui, quot possunt de redditibus Ecclesiæ suæ
sustentare, in c. Non amplius, nu. 5, de Institut.
pag. 213
- 10 Declaratur, ibid. nu. 38. 213
- 11 Prælati sui appellatione venit Prælati immedia-
tus Monasterij, non autem Generalis, vel Pro-
vincialis, nisi aliud habeat consuetudo, vel sta-
tura Ordinis, in c. Licet, nu. 36, de Regular. 86
- Prælati Regularis quoad transitum ad aliam
Religionem.
- Vide supra in ver. *Regulares; quoad transitum.*
- 7 Prælati regularibus nefas est damocrem subditum,
ut scilicet pœneat precipiendo alijs ne cibos defec-
tant, in c. Nonimus, num. 14, de Verbor. signific.
pag. 218
- 7 Prælati Regulares ex Concilio Tridentino non
possunt suis subditis pro manifestis peccatis im-
ponere penitentiam publicam, sed debent eos
corrigere intra septem Monasterij, in c. Manifesta,
num. 20, de Penit. & remiss. 103
- 7 Prælati regularis si sit captus à Turcis, vel Sara-
cenis, an alijs in eius locum eligi possit, an
ex captivitate reuerfus in pristinum statum sit
reponendus, late discutitur, in cap. Per suas, li
primo, nu. 7, & seqq. vique in finem, de Simonia.
pag. 168
- 6 Prælati regulares qui à Capitulo eliguntur, & à
Superiori confirmantur, remoueri non possunt,
nisi ex iusta causa, & iuris ordine seruato, ibid.
nu. 8, & 41. & 45. 168
- 6 Non tamen in regularibus requiritur causa tam
grauis sicut in secularibus, ibid. nu. 9. 168
- 6 Prælati ob hostiles capsum non est ipso iure pri-

- uatus sua dignitate, nec priuandus per senten-
tiam, ibid. num. 12. 169
- 6 Prælati regulares non ita pingues ius habent sicut
seculares, ibid. num. 14. 169
- 6 Prælati regularis etiam remoueri possunt leuibus
ex causis, requiritur tamen delictum, & illius
probatio, ibid. num. 15. 170
- 6 Prælati non debent priuari iure suo propter capti-
uitatem, ibid. nu. 16. 170
- 6 Prælati Regulares ex leuibus causis ab admini-
stratione remouentur, quàm seculares, in
c. Qualiter, il secundo nu. 18, de Accusat. 126
- 6 Et spectanda est consuetudo specialis locorum
Religiosorum, ibid. nu. 52. 126
- 7 Prælati Regulares an possint dispensare super irre-
gularitatibus ex delicto occulto prouenientibus
in vim Concilij Tridentini, c. 6, sess. 14, l. 1. Cum
illorum, nu. 27, & seqq. vique in finem, de sent.
excomm. 173
- 3 In Prælatum Regularem eligi non potest qui non
fuit ante Monachus, & intrinsecus in Regula Mo-
nachali, in c. Cum ad nostram, num. 1, de elec.
pag. 87
- 3 Ordinarius supplet negligentiam Abbatis non reuo-
cans Monachum vagabundum in c. Quanto,
nu. 1, de offic. Ordinarij, post pag. 444
- 3 Monachus sine Monasterio carer vita, sicut pium
sine aqua, ibid. num. 2, post pag. 444
- 3 Episcopus potest sibi assumere Monachum in
Cubiculatum etiam contradicente Abbate si
sit necessarius, ibid. nu. 6, post pag. 444
- 3 Contrarium, ibid. num. 7, post pag. 444
- 3 Monachorum correctio, & coertio primo loco
pertinet ad Abbatem, ibid. nu. 8, post pag. 444
- 3 Prælati Collegij Ecclesiæ, qui præficerentur per ele-
ctionem habet iurisdictionem ordinariam in
illis de Collegio, ibid. nu. 11, post pag. 444
- 3 Declaratur, num. 1, post pag. 444
- 3 Abbas, vel Prior Conuentualis potest Monachos
excommunicare, ibid. nu. 12, post pag. 444
- 3 Abbas habet iurisdictionem in Monachos etiam
in criminalibus nisi imponenda sit pena depo-
sitionis, ibid. nu. 13, & num. 10, post pag. 444
- 3 Abbas exercet iurisdictionalia ante benedictionem,
ibid. num. 14, post pag. 444
- 3 Consecratio in Episcopo magis operatur, quàm
benedictio in Abbate, ibid. nu. 5, post pag. 444
- 3 Abbas vocatur etiam ante benedictionem, ibid.
num. 16, post pag. 444
- 3 Monachus in his, quæ pertinent ad obseruantiam
Regulæ magis tenetur obedire Abbati, quàm
Episcopo, ibid. num. 18, post pag. 444
- 3 Abbas potest Monachum vagabundum reuocare,
punire, & eisdem ad præscriptum Regulæ, ibid.
num. 12, post pag. 444
- 3 Monachus in causis civilibus, & pecuniarijs con-
ueniri non potest coram Abbate, sed Ecclesiâ,
vel Monasterio conuenietur coram Ordina-
rio, ibid. num. 13, post pag. 444
- 3 Abbas, vel Prior Monasterij, Provincialis in
omnibus Conuentibus provincie, & Generalis
in toto Ordine habent iurisdictionem vniuersa-
lem, & ordinariam, ibid. nu. 27, post pag. 444
- 3 Monachi in Monasterio Episcopali vniuerso subditi,
Episcopo, & Presbitero, vel Priori, ibid. num. 15,
post pag. 444
- 3 Abbas habet totam potestatem in Monasterio,
excluso Episcopo, ibid. nu. 39, post pag. 444

Prælati quoad renunciationem.

1. Prælati inhabilis propter morbum perpetuum non potest compelli ad cedendum, in c. Ex parte, de Cler. agrotantibus, extra 199.
2. Prælati sanis cogi potest ad cedendum quando subest periculum destructionis Ecclesie dummodo deat ei bonus concubium, in c. Ceterum, de Rescriptis, extra 193.
3. Vide in ver. *Episcopus quoad renunciationem.*

Prælati quoad Residentiam.

1. Prælati potest fingere cum specialiter queritur a persecutoribus, & salus animarum per alios tuta esse potest, in c. Clericos, no. 50, de Cler. non residentibus, extra 81.
2. Secus si periculum omnibus imminet, ibidem no. 51, extra 81.
3. Prælati, vel Clerici non residentes, qui altatus ad suaverit, priuandus est, nisi habeat iustum impedimentum, in c. Ex parte, num. 2, de Cler. non resid., extra 47.
4. Prælati absentes etiam per decennium ex hoc solo non censentur habere Ecclesiam pro derelicta, ib. num. 2, extra 47.
5. Prælati qui ad Ecclesiam reuertitur, & statim recedit, amplius non est monendus, ibidem num. 4, extra 47.
6. Prælati abscedens, si incertus terminus fuit pregressus ad redeundum, lapso termino priuari potest sine alia monitione, ibid. no. 5, extra 47.
7. Dummodo in concessione fuerit monitus redire in termino, ibid. num. 6, extra 47.
8. Prælati curam animarum habentes tenentur in suis Ecclesijs personaliter residere, ibid. num. 9, extra 47.
9. Prælati ut abesse possint à sua Ecclesia non sufficit legitima causa, sed requiritur etiam licentia, ibid. num. 88, extra 57.
10. Prælati quibus casibus ceñeantur habere Ecclesiam pro derelicta, in c. Qualiter, no. 5, de Clericis non resid., extra 58.

Vide in ver. *Residentia Episcoporum*, & in ver. *Episcopus quoad residentiam*.

Prælati quoad scientiam.

1. Prælati potest verbum Dei predicare, & Sacramenta administrare etiam sine charitate, non autem si sit proflus illiteratus, in c. Et c., no. 13, de Actis & qualis, extra 239.
2. Prælati Ecclesiarum, & alij curam animarum habentes, & officium docendi fidei, tenentur explicitè scire articulos symboli Patrum, & Athanasij, in c. Firmiter, num. 23, & 49, de Summa, Trinit. & fid. Cathol., extra 6.
3. Vide in ver. *Episcopus quoad licentiam*.

Prælati quoad successorem, & sucessionem.

1. Prælati non potest sibi eligere successorem, nisi cum auctoritate Romani Pontificis, in c. Accipimus, num. 15, de pædictis, extra 562.
2. Prælati non dicitur successor vel natus sui Predecessoris, nec eius personam representat, in c. Gravis, no. 136, de Rescriptis, extra 156.
3. Et mala fides Predecessoris non impedit quin

- successor habens bonam fidem faciat fructus suos, ibid. no. 137, extra 157.
4. Prælati quamvis succedat in vniuersum in Præbendaturæ, non tamen succedit in lras Predecessoris, nec ab eo causam habet, sed à Superiore ipsius, in lras, ibid. no. 138, extra 157.
5. Prælati successores potest bona fide prescribere, licet Predecessor habuerit malam fidem, ibid. no. 139, extra 157.
6. Vide in ver. *Papa quoad successorem*.
7. Preparatio ad formam non est forma, in cap. Cum contingat, num. 53, de stat. & qualis, extra 161.
8. Preparatio debet semper precedere preparatum, ibid. no. 100, extra 167.
9. Preparatus, & preparati idem est iudicium, in c. Non magnopere, no. 10, de Cler. vel Monachis, extra 404.
10. Ex iudex cause preparentis est iudex cause preparatus, ibid. no. 21, extra 404.
11. Præpositura habens anodum ministerium aliquot beneficia conferendi approbati ad Ordinario an possit conferri Clerico quatuordecim annorum, in c. Indecorum, no. 9, & no. seq. vsque ad num. 17, de stat. & qualis, extra 333.
12. Præpositura presertim commendari consecuta si careat cura, & conuentu censetur dignitas comprehensa, in c. 22, S. Ad ceteras, sess. 24, in c. Cuius in cunctis, no. 45, & 111, de electis, extra 40.
13. Præpositura an sit dignitas, in c. Ut abbates, no. 4, de stat. & qualis, extra 119.
14. Præpositus Ecclesie, quæ est dignitas principalis, & collegiata cum iurisdictione spirituali, & temporalis an ex Concilio Constantensi sit priuatus ipso iure, si infra annum in Presbyterium ordinatus non fuerit, in c. Cum in cunctis, S. Inferiora, no. 25, & seq. vsque ad num. 35, de electis, extra 54.
15. Præpositus Pisciensis concursus Parochialium in fidei, & causas matrimoniales cognoscit, cum sit nullus diocesani, in c. Cum contingat, no. 18, de Foro compet., extra 89.
16. Præpositi Præten. & Pisciensi, minores ordines conferre, ac litteras dimissorias concedere non possunt, in c. Significasti, no. 29, de Offic. Archid., extra 383.
17. Præpositi, & Decani rurales non habent dignitatem, in c. Ut abbates, no. 23, de stat. & qualis, extra 119.
18. Præpositi in Germania, Belgio, & Polonia dignitatem habent, & alibi iurisdictionem, & curam animarum, ibid. no. 25, extra 119.
19. Præpositus Buxeti habet iurisdictionem cumulari nam cum Episcopo Burgi S. Donatij, in cap. Auditis, no. 8, de prescriptis, extra 223.
20. Præpositi quandoque sint merè laici, in c. Verum, num. 11, de for. compet., extra 75.
21. Præpositi qui est secundus post Abbatem, potest ab eo remoueri, si quæret admonitos se non emendauerit, in c. Cum ad Monasterium, no. 33, de stat. Monach., extra 192.
22. Præpositi Buxeti an competat ius instruendi tam ad beneficia in suo priuilegio expressa, quam ad alia postea erecta infra limites Præposituræ, in c. Cum venissent, no. 9, & no. seq. vsque ad no. 12, de Institut., extra 225.
23. Eius iurisdicchio est cumulari cum Episcopo, ibid. no. 10, extra 225.
24. Præpositus sacri sacrum non viciat, in c. Tunc littera, num. 4, de Cler. per salt. promod., extra 342.

INDEX RERVM

- 7 Prepositio in formalibus, & in his que sunt de substantia, vitiat actum: secus in alijs, in c. Qui Presbyterum, n. 86. de pœnit. & remiss. 112
- 4 Prærogativa personæ quamvis interdum sit iusta, causa dispensandi ad plura incompatibilia, non tamen est iusta causa annexendi vnum beneficium alteri, in c. Expofitum, n. 6. de pœpen. 179
- 3 Prescriptum contra vniuersaliter possidentem in certis articulis etiam animo acquirendi iurisdictionem vniuersalem, illam vniuersaliter non acquirit, sed tantum præscribit quantum exte-ruit, in c. Cum olim, n. 29. de prescript. 218
- 3 Secus si nemo vniuersaliter possidebat, quia totum præscribit si ea intentione hoc faciat, ibidem. num. 30. 218
- 3 Prescribens vnum actum vniuersalem acquirit vniuersam iurisdictionem si habeat causam vniuersalem, seu intentionem fundatam de iure communi, ibid. num. 33. 228
- 3 Prescribens potestatem a communicandi an teneatur etiam præscribere potestatem interdicens, suspendendi, & absolvendi, ibidem n. 34. remissus. 228
- 3 Prescribi possunt per inferiorem Episcopo iura omnia Episcopalia ad vtramque legem pertineant, in c. Inter agabii, §. Expressus, num. 4. de offic. Ordin. 446
- 3 Prescribens contra iurisdictionem Imperatoris non remanet accephalus, sed subest pape, in c. Canonum statuta, num. 82. de Constit. 26
- 2 Prescribenti absurdum est minus tribuere quam possidentem, in c. Querelam, n. 7. de elect. 74
- 5 Prescribens vniuersitatem an præscribat iuris patronatus ei immixtum, in c. Ex interitis num. 58. de iurepatr. 243
- 6 Prescriptio negitiua in facultatibus qualiter procedat, in c. Peruenit, num. 43. de adulter. 187
- 2 Prescriptio non valet si sit correctio, sed impeditur, secus si correctio translatiua, in c. Irrefragabili, num. 5. de offic. ordinarij. 445
- 5 Prescriptio iurispatronatus contra priuatum non improbat iura in e. Cum propter, n. 84. de iurepatr. 265
- 3 Prescriptioe cuius potest Ecclesia a potestate Episcopi si alius præscribat subiectionem: alijs secus, in c. Auditis, n. 1. de prescriptio. 222
- 3 Prescriptio iuris instituendi inferioris Prælati an sit cumulatua cum Episcopo, an verò actus Episcopi interrumpant præscriptionem inferioris, ibid. num. 8. & seq. vique in finem. 221
- 3 Prescriptio, vel consuetudo completa non tollitur si semel, aut bis fiat contrariis, sed requiritur contrariæ prescriptio, vel consuetudo, ibid. n. 3. 222
- 3 Prescribere si incipiat Abbas iura Episcopalia contra Episcopum sit interruptio si Episcopus saltem vna vice iisdem iuribus utatur ante completam præscriptionem, ibidem n. 4. 222
- 3 Declaratur, ibid. num. 6. & seqq. 223
- 3 Prescriptio qualificatur ab animo præscribentis, ibid. n. 17. 223
- 3 Prescribere potest Abbas in Capellis iura Episcopalia, sed obtinet in his solis que præscripsit, in c. Cum olim num. 1. & 10. de prescript. 225
- 3 Prescriptio iurisdictionis vniuersalis in certa parte diocesis exclusio Episcopo includit etiam facultatem sibi casus referendi ad, ibid. n. 22. 227
- 3 Prescriptio non procedit in his que sunt contra dispositionem Ecclesiasticam, ibidem, n. 24. 227
- 3 Prescriptio quinquennalis in quibus casibus habeat locum, in c. si quis, n. 49. de regular. 17
- 5 Prescribens rem alienam etiam post completam præscriptionem superuolens mala fides, est teneatur in spem conscientie, ibid. n. 50. q. 1. 25
- 5 Prescriptio inducitur in penam negligentiæ, & ad bonum publicum, ibid. num. 51. q. 1. 25
- 4 Prescriptionem non iustitiam factum vituperari, in c. Quia ingredientibus, num. 22. de testament. pag. 315
- 4 Prescriptio est odiosa, & restringenda, in c. Cum contingat, num. 7. de decim. 393
- 4 Prescriptio partis indubitablem totam extenditur, ibidem num. 15. 394
- 4 Prescriptio non extenditur de specie ad speciem, sed bene ad actum eiusdem speciei postea occurrentes, in c. Litteras, num. 56. de Concess. prebend. 247
- 4 Regula tantum præscriptum quantum possidem non habet locum in consuetudine, ibid. n. 55. pag. 246
- 3 Prescriptio Episcopi contra inferiorem Prælatum non requirit ritulum, in c. Cum ab Ecclesiis, num. 32. de off. Ordin. 438
- 3 Prescriptio inferioris nondum completa intermedium per actus Episcopi, ibid. n. 33. 438
- 3 Prescriptio iurisdictionis quasi Episcopalis non cessat inferiori in proprio territorio nisi sit priuatiue ad Episcopum, ibid. num. 34. 438
- 3 Prescriptio in bonis patrimonialibus Clericorum de iure communis curie sunt in bonis laicalibus, in c. Consuetudines, n. 28. de seqq. de Consuec. pag. 255
- 5 Et quid post Bullam Urbani VIII, ibid. n. 35. 255
- 3 Prescriptio cumulatua iuris instituendi an requiratur ritulum, in c. Cum Ecclesia, n. 24. & seqq. vique in fin. de consensu & propriet. 143
- 3 In Prescriptione iuris eligendi ritulus non acquiritur si sit cumulatua, secus si priuatiua, ibid. n. 27. & seqq. 143
- 3 In Prescriptionibus contra ritum est necessarius, ibidem n. 26. 143
- 3 Prescriptio cumulatua non est contra ius si actus sint similes, alijs secus, ibidem n. 27. 143
- 3 Prescriptio non habens vehementer iuris resistentiam ritulum non requirit, ibidem n. 31. 143
- 3 In Prescriptione iuris instituendi scientia, & patetia Episcopi est loco rituli, ibid. n. 28. 143
- Prescriptio census. Vide in vet. *Gratus*. Prescriptio solatiis in certa moneta. Vide in vet. *Moneta*.
- 3 Prescriptio non currit contra Ecclesiam Romanam respectu superius potestatis, in c. Cum ex illo, num. 6. de Translat. Episcopi. 127
- 4 Prescriptio non currit vacante Ecclesia, in c. Cum venissent, n. 21. de Institut. 216
- 6 Prescriptio non currit durante captiuitate, in cap. Per suas, il primo, num. 37. de Simon. 171
- 3 Prescriptio iuris dispensandi in gradibus prohibita debet esse immemorabilis, & cum scientia, & patientia Principis, in c. Cum de tua, num. 16. de corp. vit. 10
- 3 Presens dicitur multis modis pro subiecta materia, in c. Quisquis, n. 41. de elect. 104
- 3 Presens la iudicio, & non contradicens his, que aguntur in sul preiudicium, censetur consentire, in c. Cum in iure, n. 2. de Off. Delegat. 405
- 3 Presens potestatem conferat possessioni, & communis credulitas, in cap. Consultationibus, num. 1. & 3. de iurepatr. 244

ET VERBORVM.

5. *Præsentandi quasi possessio ex unico actu acquiri-
tur, ibid. num. 17.* 245
5. *Qui præsentandi in multis differunt à iure eligendi,
in cap. Quoniam, nu. 22. de Iurepatron.* 235
2. *Præsentatio minus idonea, vel nullum paria sunt,
in cap. Cum vos, num. 36. de Offic. Ordinari.* 442
2. *Præsentans indignum præsumitur cum præsentare
sciens, ibid. n. 47.* 443
6. *Præsentans puerum baptizandum censetur in ipso
actu iustitiae, in c. Veniens, nu. 16. de Cognat.
spirit.* 68
2. *Præsentationes de iure communi spectant ad Præ-
latum, & Capitulum simul, in c. Cum Ecclesia
Valeriana, num. 30. de elect.* 84
2. *Prætorario in Canoniceibus, & præbendis de
Iurepatronatus spectat ad patronum, & insti-
tutio ad Episcopum cum consensu, vel consilio
Capituli, ibid. n. 34.* 85
5. *Prætoratio nulla in numero præsentationum non
computatur, in c. Cum autem, n. 12. de Iurepa-
tron.* 247
5. *Præsentatio Clerici patroni habet vim electionis,
ibid. nu. 18.* 247
5. *Præsentatio secunda patroni Ecclesiastici non te-
net prima non cassata, ibid. n. 19.* 247
5. *Præsentatio de duobus facta à pari numero patro-
norum non valet, & neutri acquiritur ius pete-
di institutionem, ibid. nu. 23.* 248
5. *Ex possunt patroni aliam præsentationem facere,
etiam ex toto recedendo à prima, ibidem
num. 24.* 248
5. *Præsentatio vnus tantum ex compatronis omnium
possessionem conferuat, in c. Cum propter, o. 19.
& 73. de Iurepatron.* 259
5. *Præsentatio facta à maiori parte patronorum etiam
receptu minoris valida est, licet non sit facta
à maiori parte omnium, in c. Quoniam, nu. 13.
de Iurepatron.* 235
5. *ex præsentatione secunda non possit alicuius incom-
petere si competat ex prima, ibid. nu. 43.* 237
6. *Præsentatio, collectio, & electio vniuersæ ex simo-
nia vnus si competat pluribus, vt vniuersis.
Secus si vt singulis, in c. Nobis, nu. 5. de Simon.
pag.* 152
2. *Præsentatio non tribuit titulum, sed tantummodo
ius ad rem, in c. Ad extirpandas, nu. 28. de fil.
Presbyter.* 227
2. *Nec per eam contrahitur spirituale coniugium,
sicut per institutionem, & electionem, ibidem
num. 39.* 227
5. *Præsentatio vt sit valida non requiritur vt præsen-
tans sit patronus, sed satis est vt tempore præsen-
tationis sit in quasi possessione præsentandi,
& communiter reputetur patronus, in c. Consulta-
tionibus, nu. 3. & 4. de Iurepatronae.* 244
5. *Et quod post Concilium Tridentinum, ibid. nu. 8.
& seq.* 244
5. *Præsentatio est fructus iuris patronatus, ibid. n. 5.
pag.* 244
2. *Præsentatio vt sit valida sufficit vt præsentans sit in
quasi possessione præsentandi tempore præsen-
tationis, etiam si sit talis in quæ cadat vsurpationis
presumptio, in c. Querelam, num. 3. de elect.
pag.* 73
2. *Secus post Concilium Tridentinum, ibid. nu. 4.
& seq.* 73
5. *Præsentatio est fructus iuris patronatus, in c. Ex li-
teris, n. 17. de Iurepatronos.* 239

7. *Præsentationes effectum sortiri probari debent au-
thenticis scripturis, in c. Olim, li primo, nu. 6.
de priuileg.* 38
2. *Præsentatio de non idoneo, & indigno differunt,
& resellitur cõtraria opinio, in c. Com. 198, n. 56.
de Offic. Ordinari.* 444
4. *Præsentatus ad Ecclesiam non confirmatus si nolit
residere non instituitur, & confirmatus prius
appellatione remota, in c. Reclutus, num. 1. de
Cler. non residen.* 35
5. *Præsentari potest Clericus per rectorem Ecclesiæ
ad titulum beneficiæ inuito patrono laico, in
c. Cum propter, n. 15. de Iurepatron.* 256
5. *Et quod inuito patrono Ecclesiastico, ibid. nu. 16.
pag.* 256
5. *Præsentatus à pluribus in discordia patronorum
ad præsentandum si sit idoneus, licet aliis præsen-
tatus sit dignior, in c. Quoniam, nu. 15. de Iure-
patron.* 235
6. *Præsentato acquiritur ius spirituale ad beneficium
obtinendum, & Episcopus compelli potest insti-
tuere, in c. Taa nos, nu. 5. de Simonia.* 174
5. *Præsentatus à bonæ fidei possessore de iure com-
muni debet institui, & preferri præsentato à pro-
prietario Secus ex Concilio Tridentino, in c.
Consolationibus, nu. 15. de Iurepatron.* 245
5. *Præsentans Capitulum possunt excommunicare, &
facere excommunicationem denunciari ab Eccle-
siarum Prelatis, in c. Ne cõligios, num. 15. de
Regular.* 113
2. *Præsent. Capituli ad sit de substantia electionis, in
c. Quis propter, num. 72. de elect.* 97
2. *de Præsentatione an debeat fieri mentio in litteris,
in c. Ad audientiam, li secundo, num. 60, & 61.
de re script.* 237
5. *Præsumunt ver. non verificatur in his, qui ex sim-
plicitate aliquid contra legem faciunt, in c. Ad
hec, num. 71. de Religiosis, domib.* 213
2. *Præsumptio validitatis actus est altarum præsum-
ptionem regina, in c. Ne laniaris, nu. 23. de
Constit. & in c. Nonnulli, n. 47. de re script.* 72
5. *Præsumitur quis continentiæ seruaturus ratione
antiquæ ætatis etiam si tempore inuocatus ca-
lumniam non seruauerit, in c. Cum sis, num. 84.
de Conuers. Coniugat.* 146
5. *Præsumptiones, vel fisiones habent locum etiam
in foro animæ, quoad ex legis obseruantia non
resultat iniquitas, vel peccatum, in cap. si quis,
nu. 69. & seq. de Regular.* 17
2. *Præsumptio semper est pro iudice, in c. Accipimus,
num. 11. de test. & qualitat.* 276
2. *Præsumuntur omnia iura, & solemniter acta, ibid.
nu. 20.* 276
6. *Præsumptio solemnitatis substantialis tollitur ex
inspectione scripturæ, in c. Lator, n. 1. de Qui si-
lis sit legitim.* 95
6. *Præsumptio translatiua, quæ dicatur, ibid. nu. 56.
pag.* 96
6. *Præsumptio iuris, & de iure idem operatur in casu
præsumpto, quod veritas in casu vero, in c. Is qui
fidem, n. 2. de spoliis lib.* 12
6. *Ex probationem in contrarium non aduoluit, ibi-
dem, n. 4.* 12
6. *Præsumptio iuris, & de iure non habet locum in
foro animæ, sed ipsa veritas, ibid. nu. 5.* 12
4. *Præsumptio quid sit, in c. Vestra, num. 22. de Co-
habit. Cleric. & Mulier.* 10
4. *Præsumptio variatur, debilitatur, & fortificatur pro-
pter suadent circumstantias, ibid. num. 23.* 10

INDEX RERVM

- 4 Præsumptio alia temeraria, alia probabilis, alia violenta, ibid. num. 14. 10
- 4 Præsumptio alia iniusta, & de iuresecen Canonis, alia iuris tantum, alia hominibus, alia nature, alia facti, ibid. n. 25. 10
- 4 Præsumptio validitatis actus dicitur aliam præsumptionem regina, in c. Nonnulli, num. 47. da Rescript. 229
- 4 Præsumptio, seu color quid sit, in c. Cum venisset, n. 28. de Iudic. 23
- 6 Præsumptio in rapina præferat præventioni verba, in c. Peruenit, n. 40. de Adulter. 287
- 6 Pragmatica Sanctio vel schismatica à Rege, & Parlamento Franciæ, & lateranensi Concilio abrogata est, in cap. Præterea, num. 62. ne Præf. vic. suas. 194
- 4 Præsumptio an sit nullus diocesis, an verò in diocesi Pistoriensis, in c. Cum ab ecclesiast. m., num. 13. & seq. vique in fin. de Offic. Ordinarij. pag. 434
- 4 Præsumptio Ecclesiæ originalis existentis in Diocesi Pistoriensis, ibid. n. 15. 436
- 4 Præsumptio Præteritis privilegia cōsiderari possunt iuxta tria tempora, ibid. num. 21. 437
- 4 Præsumptio origo, ibid. num. 23. 437
- 4 Præsumptio Præteritis an iurisdictionem quâ Episcopalis præscripserit, privative ad Episcopum Pistoriensem, ibid. n. 30. & seqq. vique in fin. 438
- 4 Praxis procedendi cum controversiis inter Episcopum, & Inferiorem ad quem spectet iurisdictione in aliquo territorio, in c. Cum dilectus, n. 16. de relig. domib. 217
- 4 Praxis de iure communi potest primum consuetudinem conferre secularibus, in quos habet Episcopalem iurisdictionem, in c. Cum contingat, n. 8. de stat. & qualitat. 257
- 6 Presbyter est capax consecrationis Episcopalis, licet non sit Diaconus, vel Subdiaconus, in c. Tux literæ, n. 7. de Cler. per salt. promot. 343
- 6 Presbyter in unctione per oculos, & Missam celebrans officio, & beneficio priuari debet, in cap. Si consisterit, de accusat. 116
- 6 Presbyter qui interpassum, aut potum, & Missæ celebrationem non dormit an presumatur celebrasse non ieiunius, ibid. n. 2. & n. 16. 116
- 6 Presbyter per noctem in taberna presumitur bibisse post mediam noctem, ibid. n. 25. & num. 21. pag. 117
- 6 Presbyter qui post mediam noctem cibum, vel potum sumpsit, & mane celebravit an sit beneficio priuandus, ibid. num. 26. & seqq. 117
- 6 Presbyter qui cibum, aut potum sumpsit ante mediam noctem etiam non præmissa dormitione, vel digestionem potest celebrare, ibid. n. 20. pag. 117
- 6 Presbyter violentus si in taberna non per oculos fuerit an in dubio presumatur celebrasse non ieiunius, ibid. n. 21. 117
- 4 Presbyteri cadaver, qui sibi mortem considerat, Arrelo Parisiensi committitur per indices Ecclesiasticos, in c. Ecclesia S. Marij, num. 11. de Constit. pag. 169
- 4 Presbyteri olim nomine ab Episcopis non differre bant, sed propter schismata facta est nomen distinctio, in c. Quareto, n. 10. & seqq. de Constitut. 262
- 4 Presbyteros non differre ab Episcopis Arianos fuisse hæresis, ibid. n. 11. 262
- 4 Presbyteri consecrati, & Episcopi characterem

- Confirmations, & Ordinis conferunt, non obditi te quævis Ecclesiæ prohibitionem, ib. n. 17. 262
- 4 Presbyteri facultates possunt esse de Collegio Doctorum iuris civilis, in c. Non magno opere, n. 10. Ne Cleric. vel Monach. 405
- 4 Presbyteri, & alij prohibent audientes leges, vel physices in proprijs domibus an incident in excommunicationem, in c. Super specula, n. 1. & 17. Ne Cler. vel Monach. 411
- 4 Presbytero cum ordinatur manus imponitur ab Episcopo, & Presbyteris assistantibus, Diacono ab Episcopo tantum, in c. Presbyter, n. 5. de Sacram. non iterat. 305
- 4 Presbyter ordinatus absque manuum impositione non accipit potestatem à peccatis absolendi, ibid. num. 21. 307
- 4 Presbyter in impositione manus non ordinatur iterum, nec novum recipit characterem, ibid. n. 22. 308
- 4 Presbyteri, & Diaconi in primitiis Ecclesiæ per manus impositionem ordinabantur, ibid. n. 23. pag. 310
- 4 Presbyter cui Papa dedit facultatem christiandis, post renovationem commissis nihil confert, secus in Episcopo, in cap. Statuimus, n. 34. de Supplen. neglig. 173
- 4 Presbyteri nomen largè comprehendit etiam Diaconos, & Subdiaconos, in c. Presbyter, n. 15. de celebr. Missar. 295
- 4 Sed non alios Clericos, nisi vulgariter profetatur, ibid. num. 27. 295
- 4 Presbyteri ordinati ab Episcopis incognitis, de quibus dubium est an sine Episcopo, sunt iterum ordinandi, in c. Ne laici, n. 187. de Constitut. pag. 63
- 4 Presbyteri principalis actus est ministrare corpus, & sanguinem Christi, in c. Cum venisset, n. 38. de Sacra Vocatione. 294
- 4 Vide in ver. Sacerdos. 294
- 4 Pretij accessio est videndum naturæ cum principali, in cap. Si episcopi, n. 12. de probation. 159
- 4 Pretium incipitur de tempore venditionis, non antem promissionis de vendendo, ibid. n. 16. pag. 159
- 4 Pretij iustitia desumitur ex consuetudine longissimi temporis cum Superiorum tolerantia, in c. Nauiganti, n. 91. de Vise. 300
- 4 Pretium dare, & habere fidem de pretio paria sunt, in c. Nobis, n. 14. de Simon. 158
- 4 Pretia rerum ex quibus varientur, in c. In citare, n. 22. de Vitis. 292
- 4 Pretium census quæ ratione sit minuendus propter pactum de redimendo, vel alia onera temporaria, ibid. n. 23. 292
- 4 Præsumptio lugentem se desiderat, desiderantem se horret, in c. Tua nos, n. 35. de Simon. 156
- 4 Principatus in Ecclesiis, vel ecclesiasticis negotiis nullam habet iurisdictionem, in c. Ecclesia, n. 18. Marij, n. 9. de Constitut. 161
- 4 Princeps secularis potest subditis subsidium imponere, etiam sine causa, in c. Præterea, n. 10. ne Præf. vic. suas. 191
- 4 Princeps naturaliter obligatur ex nudo pacto etiam inito cum proprijs subditis, in cap. Antigonus, num. 7. de pactis. 522
- 4 Princeps non potest committere simoniam laicalem, in cap. Cum pridem, 64. & 115. de pactis. pag. 529
- 4 Princeps non est sub lege fori, sed sub lege Poli, nature,

ET VERBORVM.

- naturæ, & rationis, in c. Ne pro dilatione, n. 57. de Penit. & remiss. 146
- 7 Princeps potest contra veritatem fingere, sed non veritatem immutare, in c. Ex parte vna, 37. vers. Et Princeps, de priuileg. 71
- 3 Princeps legem facit tamquam Princeps, contrarij verò tamquam priuatus, in c. Ex epistola, n. 7. & 23. de probat. 158
- 3 Nihil est quod lumine clariore præfulgeat, quam recta fides in Principe, ibidem num. 25. 160
- 3 Princeps si posset liberè contrarium à se initum infringere, careret hominum commercio in contrahendo, ibidem num. 26. 160
- 3 Princeps debet habere vnam calamum, & vnam linguam, & esse immobilis sicut lapis angularis, & Polus in cælo, ibid. num. 29. 160
- 3 Princeps est solutus sit legibus, tamen à naturali ratione, & equitate, quæ contradiçtus inest non est solutus, ibidem num. 30. 160
- 3 Princeps ex iusta, & rationabili causa respicient publicam vtilitatem potest contrarium rescindere, & causa præsumitur in Principe, ibidem num. 34. 164
- 3 Declaratur procedere si publica vtilitas auctas haberi non possit quàm si auferatur tertio ius questum ex contractu, ibid. num. 35. 164
- 1 Princeps ex generalitate facili potest circumueniri, in c. Dilectus, il primo, num. 13. de rescript. pag. 248
- 6 Princeps non censetur super inhabilitate dispensare quando gratia in aliqua parte potest operari effectum suum, in c. Quod à prædesessore, n. 9. de Schismat. 237
- 2 Princeps potest sine causa ius tertij auferre de potestate absoluta, non autem de potestate ordinaria, in c. Quanto, n. 79. de translat. Episc. 136
- 7 Princeps liberalitatem temerarius est in diminutionem interpretari, in c. Olim, nu. 12. de verbor. signific. 210
- 4 Princeps non tam amplam habet potestatem in dispositionibus inter viuos, atque in vltima voluntate, in c. Significatum, nu. 1. de præbend. pag. 100
- 4 Princeps præsumitur circumuentus presumptione iuris, & de iure quando etiam motu proprio renouat concessionem à se prius factam, in c. Consultationibus, n. 57. & 60. de Cler. grot. 207
- 4 Princeps debet habere vnam calamum, & vnam linguam, & esse immobilis sicut lapis angularis, ibidem num. 58. 207
- 4 Princeps vti non debet potestatis plenitudine nisi ex magna causa, ibid. nu. 73. 210
- 4 Princeps in dubio potestatis plenitudine vti velle non præsumitur, ibidem num. 75. 210
- 4 Princeps qui de plenitudine potestatis auferit ius tertij præsumitur id facere cum causa quando procedit per viam legis generalis, secus si per viam rescripti, ibidem n. 79. 210
- 4 Item quando procedit motu proprio, secus si ad supplicationem partis, ibid. n. 80. 210
- 4 Item secus quando procedit parte non citata, ibidem num. 81. 210
- 4 Item secus si in litteris sit expressa causa minus iusta, num. 82. 211
- 1 Princeps summi institutionem sibi Deus reseruauit, in c. Acceptimus, num. 39 de Pactis. 565
- 2 Principem oportet esse optimum, & periculum virtutis, ibidem n. 48. 566
- 1 Princeps iudicare potest secundum conscientiam

- adhibita tamen cautela hic posita, in cap. Canonum statuta, n. 54. de Constit. 24
- 1 Princeps non adstringitur legibus suis, vel prædecessorum vltimis, adstringitur tamen vi diuersa rationis iure naturali, & diuino, ibidem num. 57. & seq. vsque ad n. 64. 24
- 3 Princeps laici facere non possunt omnia prædialia tributaria, ita vt cum deuenierit ad Ecclesias obnoxia hinc collectis postea imponendis, in c. Non minus, n. 11. de Imm. Eccles. 367
- 5 Princeps solus potest efficere vt credatur pelli mortuus, in c. Sicut te, n. 44. Ne Cleric. vel Monach. pag. 428
- 1 Princeps priuilegia impetrantes obligantur ex stylo ad tuendum immunitatem Ecclesiasticam, in c. Consecutiones, num. 77. de Consecr. 259
- 5 Princeps præ alijs publicam salutem tuenda debet, in c. Audiuimus, n. 44. de reliq. & vener. Sanctor. pag. 335
- 5 Princeps potest manu regia causas cognoscere, & terminare omisso rigore iudiciario, ibid. nu. 43. pag. 335
- 3 Princeps est solutus legibus humanis, sed non iure naturali, & diuino, ibid. num. 71. 337
- Vide in ver. *Lax Ciuitatis, Imperator.*
- 7 Princeps potest facere ciuitatem, & tamen non potest facere Episcopum, nec sedem Episcopalem creare, in c. Episcopalia, nu. 13. de Priuileg. pag. 38
- Vide in ver. *Ciuitas*
- 1 Princeps secularis an possit distinguere, limitare, & interpretari ius diuinum, in c. Quæ in Ecclesiis, n. 142. de Constit. 143
- 4 Princeps quamuis ex iusta causa possit statuere contra ius gentium, tamen vbi cessat illa causa constitutio seruanda non est, in c. Cum esses, n. 138. de testam. 342
- 3 in Principe tamquam iusticij fonte debet esse constantis, & perpetua voluntas, in c. Cum olim, n. 7. de sent. & re iudicat. 233
- 3 Principis actus debent esse habiles, & perpetui manuri, ibidem n. 12. 234
- 3 Princeps sicut solas legem condit, ita solus priuilegium concedit nullo citato, ibid. n. 36. 234
- 4 Principum, & Prælatorum petitioni non est annuendum cum æquitate non fouent, in cap. Nouit, num. 30. Ne Sede Vacant. 254
- 6 Princeps secularis qui iurare noluit de Ecclesiis contra hereticos defendenda dignitate priuantur, in c. Ad abolendam, n. 5. de Hereticis. 211
- 6 Item excommunicantur, & terræ ipsorum interdicuntur, ibidem num. 6. 211
- 6 Et ciuitates resistentes priuantur aliorum commercio, & Episcopali dignitate, ibidem num. 7. pag. 211
- 3 Princeps laicus ex magna causa potest statuere contra præcepta moralia affirmatiua, vel saltem iudicialia, in c. Licet vniuersis, num. 6. de Testib. pag. 192
- 3 Contrarium, ibidem num. 11. 193
- 7 Principis assertioni bona ob rebellionem publicantis non statim, nisi de rebellionem constet, in c. Sacro, num. 38. de sent. excomm. 201
- 6 Princeps secularis, & laici ratione criminis Ecclesiastici possunt per iudicem Ecclesiasticum priuari dignitatibus, & honoribus etiam ab Imperatore habitis, in c. Ad abolendam, num. 27. de Hereticis. 213
- 5 Principis auctoritas exuberans est in gratijs diaconis,

INDEX RERVM

- toris, restrictior vero in peremptoris, in c. Cum
simus, num. 15. de Regular. 68
- 1 Princeps secularis an ex consuetudine possit ha-
bere ius deporandi Oeconomum in Ecclesijs
vacantibus, in cap. Cuius pars, num. 14. de Offic.
Ordinar. 440
- Princeps laicus an possit indicare diem festum,
Vide in ver. Dies festi. 111
- 1 Princeps Catholicorum, et in adiutorium Eccle-
siae sacrarum Constitutionum precepta tueri, in
cap. Consequens, num. 74. de ferijs 113
- 1 Nulla auctoritas, vel deus potest facere, quin
Princeps sit animal rationale, vel sit solutus
legibus nature, in c. Canonum statuta, nu. 63.
de Constitut. 23
- 1 Princeps, quoad ius, quæsitum non tollendum.
111
- 1 Gratia Principis ita est interpretanda vt non
ceat tertio, in cap. Causam que, num. 11. de
Rescript. 109
- 1 Amplia primo, etiam in gratia concessa misera-
bilibus personis, ibid. nu. 12. 209
- 1 Amplia secundo, etiam in gratia concessa Regi-
bus, ibidem nu. 13. 209
- 1 Amplia tertio, etiam si præiudicium sit modicum.
ibidem, num. 15. 209
- 1 Sed contra, num. 17. 209
- 1 Amplia quarto, etiam quando rescibitur motu
proprio, ibidem num. 18. 209
- 1 Amplia quinto, etiam alias gratia nihil conferret.
ibidem, num. 24. & 26. 209
- 1 Amplia quinto, etiam si oporteat recedere à pro-
prietate verborum, ibid. num. 27. 209
- 1 Limitatio verba sunt adeo clara vt cesset omnis
ambiguitas, ibidem nu. 28. 209
- 1 Motus proprius non hinc priuilegium contra
ius alterius, ibidem num. 17. 209
- 1 Licet præsequeat à subreptione, tamen operatur re-
motionem iuris alieni, ibid. nu. 9. 209
- 1 Princeps non intendit iuri aliqui derogare, ibi-
dem num. 20. 209
- 1 Verba rescripti tolerabilis est vt nihil opere-
tur, quàm vt aliqui indebitè damnum patia-
tur, ibidem nu. 25. 209
- Vide in ver. Rescriptum
- 1 Princeps rescibens scienter contra ius tollit ius
obstatum, ibidem num. 30. 210
- 1 Contrarium, ibidem num. 31. 210
- 1 Declaratur, ibidem num. 32. 210
- 1 Princeps rescibendo simpliciter contra ius præ-
sumitur circumuentus, ibidem num. 33. 210
- 1 Princeps si in secunda gratia non fuerit facta men-
tio de qualitatibus primæ, præsumitur circum-
uentus, in cap. Ceterum, num. 16. de Rescript.
pag. 191
- Vide in ver. Subreptio, Rescriptum.
- Et in ver. Regula de iure quæsitio, &c.
& in ver. Papa quoad ius quæsitum.
- 1 Princeps in bonis subditorum nullum habet dire-
ctum, vel utile dominium, sed tantum prote-
ctionem, in iudicium, & quoddam domi-
nium vniuersaliter consideratum, in c. Que in
Ecclesiis, num. 51. & 113. de Constit. 136
- 1 Principis rescriptum, lex, vel statutum in læsionem
iuris alterius an valeat nec ne, ibidem n. 108. &
num. seqq. vique in finem. 141
- 1 Quid si Princeps auferat ius quæsitum, vel acqui-
rendum de iure naturali, idem gentium, ibi-

- dem, num. 109. 141
- 1 Et quid si procedat sine iusta causa, & hoc sit cer-
tum, ibidem n. 112. 141
- 1 Et quid si ex iusta causa, & hoc pariter sit certum,
ibidem num. 118. 141
- 1 Et quid si dubium sit an iusta causa subsit, ibidem
num. 120. 141
- 1 Et quid si auferat ius alteri competens de iure
civili, ibidem num. 133. 141
- 1 Et quid si ius ex toto non auferatur, sed differa-
tur, ibidem n. 139. 141
- 1 Leges auferentes rem alterius sine iusta causa,
sunt tyrannice, ibidem num. 114. 141
- 1 Princeps in auferendo rem alterius in dubio præ-
sumitur motus ex iusta causa, ibidem num. 120.
pag. 141
- 1 Contrarium, ibidem nu. 124. 141
- 1 Et contra huiusmodi præsumptionem probatio,
non admittitur, ibidem num. 111. 141
- 1 Contrarium ibidem num. 133. 141
- 1 Declaratur quatuor modis, ibid. n. 122. & 125. &
sequens. 141
- 1 Principis assertio non probat iustam causam anse-
rendum alterius, sed tantum transfert onus
probandi in adversarium, ibid. n. 123. 141
- 1 Princeps rescibendo contra ius quæsitum ex suo
contractu non præsumitur motus iusta causa,
ibidem num. 125. 141
- 1 Princeps non potest suo vasallo sine causæ cog-
nitione feudum auferre, ibidem num. 126. & seq.
pag. 141
- 1 Princeps rescibendo contra concessionem suam
etiam gratuitam non præsumitur ex iusta causa
motus, sed circumuentus, ibid. n. 128. 141
- 1 Et hac præsumptio est iuris, & de iure non ad-
mittitur probationem in contrarium, ibidem
num. 129. 141
- 1 In concessionibus Principum prima attenditur,
nec per secundam primæ derogatur, ibid. n. 130.
pag. 141
- 1 Princeps rescibendo contra ius tertio quæsitum
de iure gentium non præsumitur motus ex ius-
ta causa respectu non subditorum, ibidem n. 131.
pag. 141
- 1 Idem si causa in rescripto expressa sit friuola, seu
irrationabiles, ibid. nu. 132. 141
- 1 Principis rescriptum, lex, vel statutum auferens
ex toto ius alteri competens de iure civili non
valet, nisi adiciatur clausula Non obstantè lege,
ibidem num. 134. 141
- 1 Vel nisi aliis constet de expressa voluntate Prin-
cipis, ibidem num. 135. 141
- 1 Sed in rescriptis Papæ requiritur derogatio re-
gule de non tollendo ius quæsitum, ibid. nu. 136.
pag. 141
- 1 Princeps non potest actionem alteri competen-
tem sic auferre, quin reddat iniuriam, ibidem,
nu. 137. 141
- 1 Et hoc casu siue actione formali agi potest ex so-
la obligatione naturali, ibid. nu. 138. 141
- 1 Princeps potest modicam læsionem inferre dando
dilationem debitori, vt non possit interim con-
ueniri, ibid. n. 139. 141
- 1 Princeps quando reuocat suam concessionem præsu-
mitur circumuentus, & contrarium probari nõ
potest, in c. Cum olim, n. 19. de se ne & re iudicat.
pag. 141
- 1 Et an hoc procedat in actibus de proximo gentis
ibid. nu. 20. 141

6. Princeps in suis concessionibus, & rescriptis nunquam intendit ius alterius ledere, in c. Maadaro, n. 43. de Simonia. 181
7. Princeps propria auctoritate non potest in fauorem Ecclesie privilegium concedere, in c. Quia in Ecclesiis, nu. 38. de Constat. 135
8. Contrarium, nu. 39. 135
9. Declaratur, nu. 40. 135
10. Principale, quando debet esse granitum, ita & omnia accessoria, in c. In ordinando, nu. 2. de Simonia. 143
11. Principium est pars potissima cuiusque rei, in c. Cum contingat, n. 102. de erat. & qual. & in c. Olim, nu. 8. de lris contestat. 160
12. Principium an sit spectandum, vel sine, in c. Accipimus, nu. 12. de Patis. 162
13. Principium est ponderandum etiam in iudicio, in c. Conquellus, n. 40. de lris. 119
- Prior sine priuilegio.*
14. Primus dicitur non solum quem nemo precedit, sed etiam qui habet alios post se, in c. Cum contingat, nu. 119. de erat. & qual. 170
15. Prior tempore potior est iure, in c. Cum certum, n. 6. de maior. & obed. 490
16. Priores, vel Decani rurales, quorum Ecclesie sunt curat, & non Collegiate non sunt ipso iure priuati ex eo quod infra annum promoti non fuerint ad Sacerdotium, in c. Cum in cunctis, S. Inferiora, n. 22. de elect. 53
17. Priores obediunturarij deputantur per Abbatem, & ad eius nutum sunt amouibiles, in c. Nullus, nu. 48. de elect. 6
18. Priores facere possunt contra aliquod ordinamentum Admonitionis generalis, si illius obseruantia sit perdamosa Reipublice, in c. Nemo, nu. 43. de fil. Presbyter. 338
19. Priores per electionem canonicis instituti nisi per manifestam, & rationabilem causam non sunt mutandi, in c. Quanto, n. 76. de translat. Episc. 136
20. Prior Ecclesie Collegiate, vel Conuentualis dicitur habere dignitatem, in cap. Ad hoc, n. 37. 106
21. Priores non sunt intitalati, sed obediunturarij, ideoque non sunt Curati nec sponsi Ecclesie, in c. Quod Dei timorem, n. 22. de statu Monachor. pag. 188
22. Prior Conuentualis dicitur habere dignitatem in Ecclesia Collegiata, in c. Saue, il secundo, n. 33. de Offic. deleg. 193
23. Priores an possint amoueri ad nutum Abbatis sine illa causa, in c. Cum ad Monasterium, n. 33. & seqq. vsque, ad nu. 43. de statu Monachor. pag. 192
24. Quid in Prioribus Conuentualibus Canonice electis, & confirmatis, ibid. nu. 44. 192
25. Et quid in Prioribus Minoribus, seu manualibus, ibid. n. 26. & seqq. vsque ad n. 43. 192
26. Priores electi, & confirmati de iure sunt perpetui, nec amoueri possunt nisi ex causa, & iuris ordinis seruatio, ibid. nu. 24. 192
27. Sufficiunt tamen leuiiores cause, ibid. nu. 25. pag. 192
28. Priores manuales non confirmantur, sed sunt ad nutum Abbatis amouibiles, ibid. n. 28. 192
29. Priores manuales an possint per Abbatem amoueri sine illa causa, ibid. nu. 31. & seqq. vsque ad nu. 43. 192
30. Prior manualis potest amoueri sine causa etiam si Abbas nunquam usus fuerit tali facultate, ibid. nu. 17. 193

31. Prior manualis si per Abbatem amouetur ex malitia, apud Superiorem Abbatem potest querelam depouere, & Superior debet eum audire, ibid. nu. 40. 194
32. Et amotio censetur facta ex malitia si subterfugio alicuius odij, ibid. n. 41. 193
33. Prior potest suos Canonicos excommunicare, quia Ordinarius est, in c. Cum in Ecclesiis, de maior. & obedien. 500
34. Priores minores, & Officiales Regulares remoueri possunt pro libito Abbatis sine illa causa, in c. Peritus, il primo, n. 10. de Simonia. 168
- Vide in vet. Prælatu Regularis.*
35. Priores, & Officiales minores instituntur, & destituuntur pro libito abbatis etiam sine culpa, in c. Qualiter, il secundo, n. 33 & 102. de Accusar. pag. 126
36. Prior Conuentualis potest esse delegatus Apostolicus, in cap. Cum olim, il secundo, nu. 10. de Priuileg. 36
37. Priuatus etiam manualis, & non curatus vacat ipso iure per receptionem secundi similis, in c. De multa, n. 13. de præben. 144
38. Priuatus Canonicorum Regularium sunt in duplici differentia, in c. Quod Dei timorem, nu. 23. de statu Monachor. 188
39. Priuatio præsupponit habitum, in c. Cum contingat, n. 65. de erat. & qual. 263
40. Priuatio reuocatur postquam Prælatu absens docuerit de legitimo impedimento, in c. Ex parte, nu. 7. de Cler. non residen. 47
41. Priuatio beneficij est pena ordinaria quæ non imponitur nisi pro grauissimo crimine, præuentione, & legitimis exceptionibus discussis, in c. Dilectus, il primo, n. 20. de rescript. 149
42. Priuatus a iudice non seruante ordinem iudicium potest petere restitutionem in integrum, tanquam spoliatus, ibid. nu. 21. 250
43. Priuatio quandoque non est pena, sed effectus iniuste acquisitionis, in c. Nobis, n. 51. de Siml 136
44. Priuatio non præsupponit, nisi probetur, in c. De rectoribus, nu. 32. de Cleric. gtoan. 197
45. Priuatio rituli non inducitur nisi apte exprimaturnisi nec sine expressa derogatione iuris quesiti, ibid. nu. 37. 198
- Vide in vet. Panapinationis.*
46. Priuatus beneficio, & postea nouiter receptus non recuperat primam iuram, in c. Ex transmissa, n. 1. de Renunciat. 144
47. Priuatione ad habitum non datur regressus, ibid. nu. 12. & 13. 144
48. Fallit si habitus non est omnino extinctus, sed tantum velatus, ibid. nu. 12. 144
49. Priuatio præsupponit habitum, in cap. Nouimus, n. 6. de Verbor. signifi. 315
50. Priuari ut possit Clericus beneficio suo tria requiruntur, in c. Conquerente, nu. 2. de Restit. spoliat. 243
51. Priuatio in præteritum non inducitur ex inhabilitatione in futurum, in c. Vergentis, nu. 26. de Heret. 210
- Priuilegium, communia.*
52. Priuilegium est, ex priuata, & contra ius commune, & ex sua natura derogat legi, in cap. Ex parte, nu. 3. de Capell. Monachor. 226
53. Priuilegium potest concurrere cum iure communis, in cap. Cum dilectus, nu. 5. de Consuetud. pag. 268

- 1 Privilegio marta accipi possunt, quæ tamen non possunt praferri, in cap. Quarto, num. 31. de Consuetud. 261
- 7 Privilegium quandoque appellatur beneficium, in c. Olim, num. 3. de ver. significat. 109
- 7 Privilegium quid sit, ibid. n. 7. 209
- 3 Privilegio frostia imperatur quod iure communis competit, ibid. n. 8. & in c. Pastoralis, nu. 10. de appellat. 250
- 2 Privilegium in corpore iuris clausum facit ius commune inter nominatos, in c. His quæ, nu. 35. de maior. & obed. 106
- 7 Privilegij pretextu flagitiorum non crescit auctoritas, in c. Tuarum, num. 15. de privileg. 50
- 2 Privilegium clausum in corpore iuris non facit ius commune nisi inter nominatos, & ideo non extenditur de casu ad casum etiam ex identitate rationis, in c. Nihil, num. 15. de elect. 106
- 1 Privilegium est lex licet specialis, & privata, & differt à lege communis sicut species à genere, in c. Quæ in Ecclesiis, n. 35. de Constit. 179
- 2 Privilegium regulariter subdito est concedendum, & non alij, ibid. n. 37. 135
- 1 Sed contra, num. 39. 135
- 4 Privilegia Auditoribus Roq. concessa in remotionem laborum sunt Irrevocabilia, in c. Consekationibus, num. 64. de Cler. error. 208

Privilegium Canonis.

- 7 Privilegium Canonis an datum fuerit in favorem Ordinis Clericalis, in c. A nobis, §. Il secondo, num. 27. de sent. excomm. 161
- 7 Privilegium Canonis quo iure inducitur fuerit, in c. Perpendimus, n. 9. de sent. excomm. 157
- 7 Facilius perditur, quàm privilegium fore, ibid. num. 9. 157
- 7 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem, num. 16. 157
- 7 De privilegio Clericali secundum Canones est iudicandum, nec super his standum est legibus, statutis, vel consuetudinibus laicorum, in c. Olim, n. 8. de Verbor. signific. 210

Privilegij communicatio, & extensio.

- 3 Privilegiati naturam sortitur non privilegiatus propter communionem, in c. Cum propter, n. 27. & 41. de iure patronat. 257
- 1 Privilegium vnius in indiuiduis trahitur ad omnes, ibid. nu. 37. 259
- 7 Privilegia non extenduntur de persona ad personam etiam ex maiestate rationis, in c. Ne pro dilatione, num. 73. de penit. & remis. 142
- 7 Declaratur, ibid. nu. 40. & 41. 142
- 7 Privilegiatorum communicatio quam habent Ordines Regulares, comprehendit etiam exemptionem à iurisdictione Ordinarij in tribus casibus exceptis, in c. Tuarum, num. 24. de privileg. pag. 52
- 4 Privilegia multis concessa competunt etiam Clericis, in cap. Cum petuissio, num. 7. de Cleric. error. 191
- Vide in ver. *Privilegij interpretatio*, & in ver. *Communicatio*
- 4 Privilegium non cessatur Princeps voluisse concedere contra alium, qui est dignus eodem favore, in c. Nuper, n. 7. de decimis. 403
- 2 Privilegium clausum in corpore iuris non facit ius

commune nisi inter nominatos, & ideo non extenditur de casu ad casum ex identitate rationalis, in c. Nihil, num. 15. de elect. 106

- 5 Privilegio Cisterciensium, & societatis Iesu ne illorum Professores transire possint ad arctiorem Religionem sine licentia Superioris obtemperare, non gaudent alia Religiones per commutationem, in c. Licet, nu. 22. de Regular. 84
- 5 Sed in Superiorum licentiam pertinaciter denegare, recurrendum esset ad proximam Superiorem, ibid. num. 23. 85
- Vide in ver. *Regularis quoad transiitum*
- 7 Privilegium Religiosis concessum non extenditur ad Episcopos, in c. Quod nonnullis, nu. 3. & 18. de Privileg. 81
- 7 Privilegia non extenduntur de persona ad personam etiam ex identitate vel maiestate rationis ibid. num. 3. & 15. 81
- 7 Declaratur, ibid. nu. 16. & 18. 81
- 7 Privilegium celebrandi etiam temporis interdictum non suffragatur eis, quorum culpa, vel fraude interdictum fuit positum, ibid. n. 3. 81
- 7 Privilegia Episcopis concessa ratione Pontificalis Officij competunt etiam Cardinalibus, ibidem, num. 19. 81
- 7 Privilegium extenditur ex identitate rationis, si id pariatur lata verbis significatio, vel alia esset elusorium, ibid. nu. 18. 81
- 7 Privilegium celebrandi Missas in Capella ad quam consuevit fidelium multitudo extenditur etiam ad Missas Curatas, & ad oblationes voluntarias, ibidem nu. 29. 84
- 3 Privilegium concessum Abbati, ut possit omnia liberè sicut verus Episcopus, & Ordinarius tam in ijs, quæ sunt iurisdictionis, quàm in ijs quibuscumque ad forum Ecclesiasticum pertinentibus, non extenditur ad ea, quæ sunt Ordinarij Episcopalis, in c. Dilectus, n. 5. de Offic. Ordinarij pag. 479

Privilegium eligendi Confessorem.

- 7 Privilegium habens eligendi Confessorem non potest eligere nisi cum, qui habet executionem, c. Ne pro dilatione, n. 10. 35. de penit. & remis. 140
- 7 Privilegium eligendi Confessorem quid operetur post Concilium Tridentinum, ibid. n. 22. & seqq. pag. 141
- 7 Privilegium sibi eligendi Confessorem tanquam favorabile, & nulli noxium est latissimè interpretandum, ibid. num. 47. 144
- 7 Privilegium eligendi Confessorem, quàm ob causam Episcopis, & Praeatis exemptis concessum fuerit, ibid. nu. 48. & seq. 144
- 7 Privilegiatus an possit sibi eligere Confessorem non Curatum, nec approbatum ab Ordinario, ibid. nu. 50. & 52. 145
- 7 Privilegium habens eligendi Confessorem tenetur eligere Sacerdotem habentem executionem ab Ordinario, ibid. n. 53. 145
- Privilegium eligendi Confessorem Curatum, vel approbatum in quo profit Cardinalibus, ibid. nota. 63. 147
- 7 Privilegium sibi eligendi Confessorem in diocesi, in qua est approbatus ab Ordinario, non est sublatum à Concilio Tridentino, in cap. Omnis, n. 75. de penit. & remis. 134
- Vide in ver. *Confessor*.

Præiudicij derogatio.

- 7 Præiudicia regia tolluntur per legem generalem, etiam si illis non fiat specialis mentio, in c. Cum Capella, num. 9. de præiudic. 19
- 7 Præiudicia etiam in corpore iuris clausa non desinunt esse præiudicia, & ideo comprehenduntur in generali præiudiciorum derogatione, in c. In his, num. 9 & seqq. de præiudic. 89
- 7 Præiudicij in corpore iuris clausi ex stylo Concilij Tridentini non consuevit expressè derogari, ibidem num. 13. 90
- 1 Præiudicij in corpore iuris clausa non censentur sublata per generalem præiudiciorum derogationem, in c. Nonnulli, n. 23. de Rescript. 223
- 1 Contrarium, ibidem num. 38. 223
- 1 Declaratur, ibidem num. 41. 223
- 1 Præiudicij clausi in corpore iuris multo magis censentur derogatum, quàm non inserti, ibidem num. 38. 227
- 1 Præiudicium insertum in corpore iuris facit ius commune inter dominatos, & de eo indicatur quoad effectum derogatorium sicut de iure, ibidem num. 40. 227

Vide in ver. *Derogatio*, & in ver. *Derogatum consuetudo*.

- 1 Lex specialis in materia, in qua est præiudicium clausum in corpore iuris tollit illud etiam si de eo non faciat mentionem, ibid. n. 41. 228

Præiudicij exemptionis.

- 1 Præiudicium sapientem non universatiter eximit, & liberat ab obligatione, quia quia antea tenebatur, in c. Magnus, num. 26. de obligat. ad ratio. pag. 344
- 2 Declaratur, ibidem num. 42. vers. Non obstat. pag. 344
- 3 Præiudicium superueniens ante actum consummatum in futurum operatur effectum suum, in c. Proposuit, num. 30. de for. comp. 202
- 3 Declaratur, ibid. n. 32. 202
- 7 Præiudicium exemptionis concessum personis respectu certi loci non sequitur illud extra locum, in c. Quoniam, num. 2. & seq. de præiudic. 75
- 4 Præiudicium exemptionis ab oneribus Cameralibus concessum patrimonio dote & clericis aliquotum beneficium, extinguitur adeptio beneficio, nec reuocatur per beneficij dimissionem, in cap. Episcopos, n. 32 & num. seqq. viginti ad num. 63. de præbend. 90
- 4 Contrarium, ibidem num. 32. 90
- 7 Præiudicium concessum personis cum adiectione loci est personale, ad locum rursus determinatum, in c. Cum Capella, n. 9. de præiudic. 59

Vide in ver. *Exemptio* & in ver. *Exemptio*.

Præiudicij interpretatio.

- 4 Præiudicia iurista intelligi debent, ut aliquid operentur, & non sint elusoria, in cap. De cetero, num. 26. de Cleric. non rescrib. 44
- 4 Præiudicium partim favorabile, & partim odiosum debet restringi quatenus præiudicat alteri, vel cuius cultus diuini, in c. Licet, apud 13. de præbend. pag. 164
- 4 Præiudicium debet iure interpretari, ut aliquid conferat, in c. Quia, in totum, n. 9. de præbend. pag. 164

- 7 Præiudicia sic debent interpretari, ut non sint inania, sed aliquid conferant præter ius commune, in c. In his, n. 4. de præiudic. 88
- 7 Præiudiciorum verba sunt interpretanda largissime, in cap. Olim, num. 1. de ver. signif. 209
- 7 Declaratur, ibidem num. 15. 209
- 7 Præiudicia quatenus concernant præiudicium concedentis sunt latissime interpretanda, ibidem d. num. 15. 210
- 7 Præiudicij verba in præiudicium tertij stricte accipienda, ibidem, n. 18. 210
- 7 Nec extenduntur de casu ad casum, nec de persona ad personam, etiam ex maiestate rationis, ibidem num. 19. 210
- 7 Præiudicium recipit interpretationem passivam à iure communi, ibidem num. 22. 210
- 7 Præiudicia etiam contra tertium sunt late interpretanda, quatenus patitur verborum proprietates, ibidem num. 23. 210
- 7 Præiudicium etiam in præiudicium alterius debet late interpretari, ut aliquid conferat, ibid. n. 24. pag. 210
- 7 Item sanore diuini cultus, ibidem n. 25. 210
- 7 Præiudicium contra legem commune debet stricte interpretari, ibidem num. 26. 211
- 7 Secus si contra statum, vel consuetudinem, ibidem num. 27. 211
- 7 Præiudicia in dubijs recipiunt intellectum secundum intentionem concedentis, ibidem n. 32. 211
- 7 Præiudicij interpretatio pertinet ad Principem concedentem, ibidem num. 34. 211
- 4 Præiudicium super decimis an sit late, vel stricte interpretandum, in c. Cum contingat, num. 8. de decim. 193
- 2 De præiudicij Apostolica Sedis inferior nec ut iudex, nec ut Arbitr. potest cognoscere, in c. Cum tempore, num. 9. & seqq. vigine ad num. 16. de Arbitr. 604
- 3 Præiudiciorum verba si sint obscura, & ambigua pro interpretatione adendum est Papa, nec licet in iudicijs recurrere ad Metropolitanum, vel viciniorum Episcopum, aut Consecratores, in cap. Sane, ille secundo, num. 49. de Off. Delegat. pag. 394
- 1 Præiudicia sunt restringenda, ut minus lædant ius commune, quàm fieri possit, dum ramen aliquid conferant quantumcumque minimum, in c. Casam que, n. 8. 24. & 26. de Rescript. 208

Vide in ver. *Interpretatio*.

- 1 In quantum tangunt ius concedentis sunt latissime interpretanda, ibidem num. 9. 208
- 1 Sed in quantum tangunt ius tertij sunt restringenda, ibidem n. 24. & seqq. 208
- 1 Præiudicia legum dubio sunt interpretanda, ut minus derogent iuri communi, & superioritati Pontificis, ibidem num. 14. 209
- 1 Præiudicium ubi non agitur de præiudicio tertij nõ debet adeo stricte interpretari, ut nihil operetur, ibidem n. 26. 209
- 1 Præiudicium debet potius interpretari, ut nihil operetur, quàm ut iuri diuino præiudicet, in c. Licet, num. 5. de Regular. 83
- 7 Præiudicium Principis latissime interpretandum est, in c. Quod nonnullis, n. 18. de præiudic. 81
- 7 Præiudicium monasterio concessum quod eius Monachi excommunicari non possint, intelligitur de Monachis manentibus in Monasterio, vel Capellis ubi utroque iure subiacent, in c. Quoniam, num. 1. de præiudic. 75

INDEX R E R V M.

Privilegiu inuicibile.

- 1 Privilegium in materia non verisimili presumitur falsum, & tubereptitium, in c. Explicari, n. 44. de Obsequ. Teston. 353

Privilegiu iudiciale.

- 1 Privilegiu nonatio non presumitur, nisi de eo expressè canetur, in c. Cum contingat, num. 41. de for. compet. 91

Privilegium personale, reale.

- 3 Privilegia locis concessa extenduntur ad omnes personas ibi existentes siue forenses, siue extraneas, in cap. Inter alia, num. 93. de Immunit. Eccles. 383

Privilegiu renunciatio.

- 2 Privilegio libertatis potest exemptus renunciare, in sui preiudicium, non autem concedentis, vel alterius, in c. Cum tempore, num. 4. & 30. 16. & 29. de Arbitr. 604
- 3 Privilegio sicut potest renunciari, ita & decreto irritanti, ramquam accessorio, in c. Cum accessisset, num. 25. de Constitut. 127
- 1 Privilegio concessio miserationis causa renuntiari non potest, in c. Ceterum, nu. 34. de Rescript. pag. 193
- 3 Privilegio Ecclesie nemo potest renunciare, in c. Inter alia, num. 88. de Immunit. Eccles. 383
- 3 Privilegio in fauorem duorum concessio alter altero inuito renunciare non potest, ibidem nu. 89. pag. 383

Vide in ver. *Renunciatio.*

Privilegiu reuocatio, & extinctio.

- 3 Privilegium concessum ex causa onerosa non potest per Principem euocari, in c. Ex Epistolis, num. 18. de probat. 159
- 3 Privilegia Auditoribus Rota concessa in remunerationem laborum sunt irrevocabilia, ibidem num. 19. 159
- 7 Citatio, vel presentia partis an requiratur in modificatione privilegij, in c. Olim, num. 35. de verb. Signif. 211
- 4 Privilegium est reuocandum, quando incipit rendere in graue preiudicium aliorum, in c. Nuper, num. 13. de decim. 404
- 7 Privilegiu causa cessante cessat privilegium, in c. Ne pro dilatione, num. 38. de probat. & remiss. 142
- 7 Declaratur, ibidem n. 48. 142
- 3 Privilegia, & Indultus contra decreta Tridentini Concilij reuocantur in Bulla Pij IV. in c. Quia, propter, §. Illud autem, nu. 7. de elect. 98
- 3 Privilegium ex causa onerosa transiit in contrarium qui a Principe reuocari non potest, in c. Relatum, num. 24. Ne Cler. vel Monach. 411

Privilegiu violatio.

- 7 Privilegia non sunt violanda etiam indirectè, in c. Quanto, num. 2. de privileg. 85
Vide in ver. *Privilegiu.*
- 4 Privilegiu super absentia cogitur redire per subtraditionem proventuum, si Ecclesia patitur mi-

nistrorum defectum, in c. Cum ad hoc, num. 1. de Cleric. non resident. 75

- 1 Privilegiu quod excommunicari non possint ab Ordinarijs, non debent excommunicari etiam indirectè, in cap. Quanto, num. 2. de privileg. pag. 85
- 4 Privilegium ut absens in studio fructus probende recipiat existens in villa vel castello ubi nullus est, vel minus competens studium, privilegio non vitium, in c. Tuf, num. 1. de Cleric. non resident. 69
- 4 Opponentu plura contra electum sufficit alternam probare quod ad cassationem sufficiat, in cap. Cum iam dudum, nu. 1. de prob. 116
- 4 Probare sufficit vnum ex pluribus copulatiue in rescripto narrariis, vel in indicium deducis, si quodlibet per se sufficiat ad fundandam intentionem impetrantis, vel ad victoriam causæ, ibidem num. 2. 117
- 4 Nisi quis se astrinxerit ad omnia probanda, quod in dubio non presumitur, ibid. n. 9. 117
- 5 ad Probandum quis non debet admitti quod probatum non releuat, in c. Audimus, num. 61. de reliq. & vener. Sancti. 336
- 3 Probans semiplex alio nihil probante dicitur plus probare, sed non plenius, in c. Cum Ecclesia, num. 7. de caus. posses. & propriet. 140
- 4 Probabile. Vide in ver. *Opinio probabilis*, & in ver. *Proposio*.
- 3 Probabilia sunt quæ videntur omnibus aut pluribus, aut sapientibus, & his, vel omnibus, vel pluribus, vel maxime notis, in cap. Ne in iactis, num. 407. & 431 & 434. de Constitut. 117
- 1 Probabilitas indifferenter se habet ad verum, & falsum, in c. Ne in iactis, nu. 32. de Constitut. pag. 91
- 3 Probatio per iuramentum non sufficit ubi Constitutio requirit legitimam probationem, in c. Ego N. num. 14. de iuricor. 220
- 3 Nec quando fieri potest per testes, ibidem num. 15. 210
- 3 Probatio directa ubi fieri non potest admittitur indirecta per circumstantias, ibid. n. 16. 212
- 2 Nihil est in probatione quod prius non sit in natura, in c. Olim, nu. 71. de lit. contest. 109
- 3 Probatio directa non admittitur contra presumptionem inris, & de iure admittitur ramen indirecta, in c. Vidua, num. 11. de regul. 32
- 3 Probatio plena non requiritur in summarissimo possessorio, in c. nomine Domini, num. 30. de Testibus. 186
- 3 Sed sufficit summaris, levis, & qualis qualis, ibid. nu. 21. 186
- 3 Item sufficit fides extrajudicialis si concurrant adminicula, ibid. nu. 24. 186
- 3 Et admitti solent etiam presumptiones, ibidem num. 33. 187
- 3 Probatio saltem semi plena requiritur ex stylo Rote in indicio mantenitionis, ibid. nu. 33. 187
- 6 Probatio pte vnum testem causam semper conuincit, pte pleniorum probationem etiam de temporis citioru, in c. Quod nobis, n. 11. de clandestina desponsat. 191
- 6 Contrarium, ibid. nu. 12. 191
- 6 Probationes se inueniunt non collidunt nisi sint oppositæ, & incompatibiles, ibid. n. 13. 29
- 6 Probationes si sint contrariæ fortior preualere debet, & minor foronon ista habetur ib. n. 13. 29
- 6 Probatio per duos testes de visu prefertur contra-

- ris probationi per unum testem de visu cum fama, ibid. num. 16. 39
- 6 Probationi primæ præsumptiva standum est non est in præiudicium secundæ probationis veræ, ibid. n. 18. 39
- 3 Probatio dubia, seu equivoeca non relevat probationem, in c. In præsentia, num. 1. & 14. de probat. pag. 168
- 3 Probatio equivoeca quæ dicatur, ibid. nu. 3. & 14. pag. 168
- 3 Probatio debet concludere per necessitatem, & non per possibile, ibid. num. 15. 169
- 3 Probatio non concludens non valet, ibid. num. 16. pag. 169
- 3 Probatio per verisimilitudines non sufficit ubi clara probatio requiritur, ibid. n. 17. 169
- 3 Fallit, in sex casibus, remissus, ibid. nu. 18. 169
- 4 Probationes plures in iudicio quasi possessionis legitimatæ coniunguntur, in c. Lator, n. 41. Qui filij sint legitimi. 94
- 6 Et seniores sufficiunt, ibid. n. 47. 94
- 6 Probationes contrariæ invicem conquassantur, ibid. n. 47. 95
- 6 Probatio plena non potest nisi per aliam plenam elidit, ibid. num. 53. 95
- 6 Probatio per rei veritatem vincit probationem, quæ sit per præsumptiones, & coniecturas, in c. Per rursus, n. 10. Qui filij sint legitimi. 106
- 6 Probatio præsumptiva contra instrumentum non admittitur, ibid. num. 11. 106
- 3 Probatio plena per contrariam pleniorē conquassatur, in c. Cum Ecclesia, num. 15. de caus. possess. & propriet. 140
- 3 Probatio probationem non excludit nisi publicatis attestacionibus, ibid. nu. 16. 140
- 3 Probationes adversario subtrahens ostendit se iniquam licentiam sive, in c. Peruenit, li primo, nu. 14. de testib. eogen. 202
- 3 Ex proconquisito haberi debet, ibid. nu. 15. 202
- 3 Sed contra, ibid. n. 18. Distinctum, n. 19. 202
- 6 Probatio cuius modi agendi non facit fidem in alio modo agendi, vel super alio articulo, in c. Qualiter, li secundo, n. 32. de Accusat. 215
- 1 Probationes plures imperfectæ simul iunguntur ad faciendam plenam, & perfectam probationem, in c. Ne innitatis, nu. 103. de Constitut. 52
- 1 Probationes duæ semiplenæ faciunt unam plenam, ibid. nu. 104. 52
- 1 Probatio plena conficitur ex diversis probationibus imperfectis cum tendunt ad eundem finem, ibid. nu. 106. 53
- 1 Probatio plena confurgit ex pluribus præsumptionibus ad idem tendentibus, & ex pluribus ad minuculis quando unam alteri adminiculatur, ibidem num. 107. 53
- 1 Probationes etiam etææ, & liquidæ per contrarias similes conquassantur, ibid. n. 108. 62
- 1 Probatio plenior absorbet, & confundit minus plenam directam oppositam, ibid. nu. 109. & seq. pag. 85
- 1 Probationes in criminalibus debent esse pleniores, ibid. n. 164. 108
- 1 Probationes cum veritate sunt æquales, quolibet minima præsumptio pro una parte facit prævalere, ibid. nu. 145. 114
- 1 Probatio per scripturam in quibus casibus requiratur, in c. Sicut, num. 4. de probat. 162
- 3 Probationum renunciatio non probatur nisi probetur, ibid. nu. 14. 163
- 3 Probatio per quinque testes æquipollet probationi instrumentali, ibid. num. 16. 164
- 1 Problema quid sit, in c. Ne innitatis, num. 142. de Constitut. 59
- 1 Problematæ quomodo intelligantur dubitationem habere, ibid. n. 145. 60
- 3 Processiones, & preces publicæ Sede Vacante à Capitulo indicendæ, ut bonum à Deo Pastorem valeant impetrare, in c. Cum in concilio, nu. 8. de elect. 36
- Vide in ver. Regularis quædam Processiones.
- 3 Processus sine litis contestatione est irritus, in c. Olim, n. 10. de lit. contest. 104
- 2 Processus habitus per litteras subreptitias est ipso iure nullus, & potest detecta subreptione quandoque compelli remocari, in c. Ad audientiam, n. 12. de rescript. 234
- 1 Processus in vim litterarum subreptitiarum ad lites valet parte non opponente, ibid. nu. 30. 234
- 1 Processus super executione litterarum beneficiorum habitus per iudicem principaliter deputatum super contentionem beneficii valet si de subreptione non fuerit oppositum, ibidem num. 32. 235
- 1 Processus habitus coram executore litterarum beneficiorum subreptitiæ impetratarum annullatur, ibid. n. 34. & seq. 235
- 1 Processus venit accessorie ad gratiam, & ideo videtur ad limites ipsius gratis, ibid. nu. 36. 235
- Processus Inquisitionis.
- Vide in ver. Inquisitio.
- 6 Processus diversus quādo diversis modis in diversis instantiis facti sunt, & nullus per se sufficit ad condemnationem an possit simul cumulari, in c. Qualiter, & quando, li secundo, n. 37. & seq. de Accusat. 125
- 6 Processus super crimine factus super uno modo agendi si sit perfectus non impedit alium procedendi modum, ibid. nu. 39. 125
- 6 Processus Delegati, qui de sua commissione non docuit, est nullus, in c. Cum in iure, num. 30. de Offic. Deleg. 407
- 1 Procuratio post Concilium Tridentinum non debetur Episcopo visitanti Ecclesias, & loca pia, si excludat, in c. Quoniam, num. 27. de Constitut. 180
- 1 Procuratio non debetur Visitatori, qui vadit pro causis expediendis, in c. Dilectus, li primo, n. 43. de rescript. 251
- 1 Procuratio debetur Episcopo ab Ecclesiis etiam Civitatibus, licet ipsum nunquam procuraverint, in c. Venerabili, n. 1. de Consue. 281
- 5 Episcopus de iure communi fundat intentionem super iure visitandi monasteria sua diocesis, & exigiendi ab illis procuracionem, ibid. n. 2. 281
- 5 Procuratio est visitationi annexa, ibid. n. 5. & seq. & n. 25. fallit, num. 30. 282
- 1 Procuratio de iure communi debetur Episcopo etiam cum visitat Ecclesias suæ Civitatis, ibid. num. 9. 282
- 5 Secus post Concilium Tridentinum, ibid. nu. 14. 15. & 18. 282
- 5 In visitatione victualia non sunt Episcopo ministranda nisi pro temporis necessitate, ibid. n. 14. pag. 282
- 5 Procuratio post Concilium Tridentinum non debetur Episcopo visitanti Ecclesiam Cathedralē, aut Clerum, seu loca pia Civitatis, ibid. nu. 15. & 38. 287

- 1 Procuratio ratione visitationis debita de lege cō-
muni à subdrio non est prescriptibilis, ibidem
num. 20, 282
- 2 Secus in procuratione ratione consuetudinis,
pacti, vel privilegij, ibid. num. 21, 282
- 3 Item secus in prescriptioe, quæ sit nomine alteri-
us, ibid. num. 22, 282
- 4 Item secus post Concilium Tridentinum, num. 24, 282
- 5 Consuetudo locorum, vel provincialium in quib-
us nihil soluitur Episcopo visitanti post Con-
cilium Tridentinum est observanda, ibid. num. 24,
pag. 282
- 6 Et quid si consuetudo non sit generalis in loco,
vel provincia sed vna tantum, vel altera Eccle-
sia Episcopum non procurauerit, ibid. num. 25, &
seq. usque ad num. 29, 282
- 7 Consuetudo non solvendi procuracionem Epi-
scopo visitanti qualiter, & coram quo sit probanda,
ibid. num. 29, 283
- 8 Procuratio in trias exstans hic expressis non est
annexa visitationi, ibid. num. 30, 283
- 9 Exempli à procuracione pecuniaria non videntur
exempli à procuracione in spiritualibus, sed tan-
tum ab indebita extorsione, ibid. num. 31, 283
- 10 Exemptione reuocata à visitatione an censatur
reuocata exemplo à procuracione, ibid. num. 32,
pag. 283
- 11 Procuratio an debeatur Episcopo visitanti Ho-
spitalia pauperum infirmorum, ibid. num. 34, &
seq. usque ad finem, 283
- 12 Paupertas excusat à procuracione, ibidem
num. 35, 283
- 13 Visitatores quomodo se debeant gerere in vi-
sualibus accipiendis, ibid. num. 36, 283
- 14 Procurandi sunt Praelati cum personarum visitatur
Secus à per alium, in c. Procuraciones, n. 1. & 6.
de censib. 286
- 15 Legati, & Nuncij Papæ pro his diebus tantum,
quibus morari trahitur procurari debent, ibid.
num. 2, 286
- 16 Procuratio ratione visitationis debetur etiam
Archidiaconis, & alijs inferioribus Praelatib. ibi-
dem, num. 3, 286
- 17 Declaratur, num. 4, 286
- 18 Procuracionis non debet recipere beneficium, qui
non facit visitationis officium, ibid. n. 6, 286
- 19 Visitacionem non licet Episcopis alteri deman-
dare, nisi uiderint legitime impediri, ibidem
num. 7, 287
- 20 Procuratio non debetur Episcopo cum per alium
visitatur, sed ipsi visitanti, ibidem num. 12, 287
- 21 Procuracionem an possit Episcopus per alium visi-
tationi recipere à volente, ibidem num. 13, 287
- 22 Indultum recipiendi procuracionem delegatur
Episcopo qui morbo contempit inchestam
procuracionem per alium absoluerit in eadem,
ibidem num. 14, 287
- 23 Procuracionem numeros commensurandus est nu-
mero dierum, in quibus munus visitationis im-
penditur, ibid. num. 18, 287
- 24 Procuratio si ab vna Ecclesia integre solui non pos-
sit an liceat Episcopo plures Ecclesias continge-
re ad vnam procuracionem solvendam, ibidem
num. 19, 287
- 25 Procuratio ab Ecclesia pauperibus non est reci-
pienda etiam gratis oblata, ibidem num. 20,
pag. 287
- 26 Procuracionem indebitè exigentem tenetur du-
plum restituere infra mensem Ecclesie grauatæ,
ibidem num. 25, 287
- 27 Munera etiam sponte oblata in visitatione reci-
pientes maledictionem incurrant, à qua non il-
berantur nisi duplum restituant, ibidem num. 24,
pag. 287
- 28 Vide in verb. Visitatio quoad procuracionem
- 29 Consuetudo locorum, vel provincialium, in quib-
us nihil soluitur Episcopo visitanti post Con-
cilium Tridentinum est observanda, in c. Vene-
rabili, num. 24. de cens. 282
- 30 Et quid si consuetudo sit generalis in loco, vel
provincia, sed vna tantum, vel altera Ecclesia
Episcopum non procurauerit, ibid. num. 25, & seq.
usque ad num. 29, 282
- 31 Consuetudo non solvendi procuracionem Epi-
scopo visitanti qualiter, & coram quo sit probanda,
ibid. num. 29, 283
- 32 Procuratio non debetur propter priuatam Orato-
rum, in c. Auctoritate, n. 1. de Censibus, 285
- 33 Procuracionem non intelligitur remissio Epi-
scopus remittens Ecclesie seculari, quæ sibi debe-
bat pro annua pensione, & statuens ut aliud ser-
uitium non imponatur, in c. Venerabili, num. 1.
de Censibus, 281
- 34 Procuratio est visitationi annexa, ibid. n. 2, 281
- 35 Procurator tenetur restituere si tanquam Procur-
ator perceperit, non autem si tanquam quilibet
in c. Postulante, n. 16. de Concess. preben. 289
- 36 Procuratori fiscalis si ita se habeat consuetudo assi-
gnari potest ex qualibet condemnatione decima
pars eius quantitaris, in qua reus cum Ca-
mere se composuerit, in c. Presbyteri, n. 25. de
Penis, 97
- 37 Procurator si faciat aliquid ut nuncius, non valet
quod agit, in c. Cum dilectus, n. 4. de relig.
domib. 216
- 38 Et itidem à nuncio ad posse validari ratihabiti-
one, ibid. num. 5, 216
- 39 Procurator subiacet contradum in se, licet pro-
curatorio nomine, & domino cedere tenetur ibi-
dem, num. 9, 216
- 40 Procurator Curialis licet contestando in partibus
coram loci Ordinario censetur illius iurisdic-
tionem prorogare, & excludi principalem à be-
neficio Eugeniano, in c. licet, n. 54. de foro com-
pet. 85
- 41 Procurator ad eligendum nomine absentis etiam
legitime impediti non potest esse qui non est de
Ecclesia, in c. Quia propter, num. 62. de elec. 96
- 42 Procurator alium subiens non remanet amplius
Procurator, in cap. Presentatus, num. 9. de testib. 195
- 43 Procurator ad eligendum constans debet à voca-
tionibus absentibus cum generali mandato, in
cap. Quia propter, §. Illud autem, num. 5. de elec. 98
- 44 Professio Regularis dicitur quæ quis incorporatur
aliqui ex Religionibus approbatis etiam si sit in
sola seculari, in c. Ex parte, num. 27. de consecr.
consecrat. 162
- 45 Professio appellacione venit etiam tacita, in
cap. Perlatum, n. 22, & seq. de iis qui vi met. caus.
pag. 581
- 46 Professio irregularis quæ dicitur, in c. Infamante,
n. 16. Qui Cler. vel vouen. 50

ET VERBORUM.

- 6 Ingressus in Monasterium an sit de substantia professionis, ibid. num. 24. & seqq. vsque ad num. 43. pag. 58
- 6 Quid in professione tacita, ibid. num. 30. 52
- 6 Et quid in professione expressa, ibid. n. 31. 52
- 6 Professionem non vitiat pactum reservationis bonorum quoad vnum, vel administrationem, sed vitatur, ibid. n. 12. 51
- 5 Professio facta sine susceptione habitus Religionis valida est, in c. Potestatem, n. 1. & 17. de Regular. pag. 58
- 5 Professio est votum de presenti, quod diem, aut conditionem non recipit, ibid. num. 6. 59
- 5 Et est solenne, quod impedit matrimonium contrahendum, & dirimit contractum, ibid. num. 7. pag. 59
- 5 Professionem non impedit infirmitas corporis, sed animi, ibid. n. 9. 59
- 5 Professio quails lo scriptis fieri debeat, tamen ad sui validitatem non exigit scripturam, ibidem num. 10. 59
- 5 Professionem an ceptatur emittere, qui sanctis manibus tradit se Abbat in Monachum, & fratrem, ibid. n. 40. & seqq. vsq. ad n. 51. 63
- 5 Professio indicatur quando precedit votum profectandi, & postea subsequitur aliquid signum denotans professionem, ibid. n. 44. 63
- 5 Professio facta non servata forma praescripta in Regula, vel Constitutionibus Ordinis an valeat, ibid. num. 45. 63
- 5 Papa potest infringere professionem ita vt obligationem non inducat, ibid. n. 48. 64
- 5 Regula Monachorum ponens certam formam, citus professionis actum, non videtur ponere formam substantialem, ibid. n. 46. 64
- 5 Nisi habeat decretum irritans, ibid. n. 47. 64
- 5 Vel statuat vt professio aliter fieri non possit, ibid. num. 49. 64
- 5 Professio Regularis est quodam mors quo ad mundum, in c. Statutus, n. 1. de Regular. 107
- 5 Professionem nullatenus emissis, aut nulliter paria sunt, ibid. num. 38. 108
- 5 Professionem qui facit, & habitum suscipit, licet nunquam steterit in claustris, ad observantiam Regularem non pellicitur, in c. Sicut nobis, n. 1. de Regularib. 78
- 5 Profiteri quis potest etiam in lecto, & in domo propria, ibid. n. 3. 78
- 4 Professio in genere generalissimo sublata est a Concilio Tridentino adeo vt nec in loco conscientie inducitur aliqui obligatio, in c. Quia impediuntibus, n. 22. de testam. 316
- 4 Professio nulla nullum producit iuris effectum, ibid. num. 16. 316
- 4 Declaratur, ibid. num. 35. 316
- 5 Professio emissio in manibus Truistatorem an aliquam, & qualem inducat obligationem, in c. Consulti, n. 49. de Regular. 98
- 5 Professio quid sit, & quatuorplex, in c. Vidua, n. 13. de Regular. 22
- 4 Professores eorum, qui recipiuntur in Monasterio vtraque sustentari possunt, an valeant, in c. Nos amplius, n. 26. vsque ad n. 33. de Institut. pag. 216
- 4 Quid in professione Monialium, ibid. num. 37. & 38. 216
- 4 Et quid in professione Monachorum, ibidem num. 23. 217
- 4 Et quid post Concil. Trid. ibid. n. 19. 217
- 7 Professio facta in manibus Delegati excedentis limites sua facultatis non valet, in c. Qui Presbyterum, n. 47. de pœnit. & remiss. 108
- 7 Declaratur, ibid. n. 93. & seqq. vsque ad n. 101. pag. 208
- 7 Professionis substantia consistit in tribus votis solennibus, ibid. n. 49. & 73. 110
- 7 Professio in dubio valida est indicanda, ibidem n. 101. 114
- 2 Non profecti in Collegiata Regulari existentes coguntur aut profiteri, aut beneficium dimittere, in c. Cum in magistrum, num. 33. & 37. de elect. 118
- 5 Professus in vna Religione censetur professus in omnibus quoad substantia Regula, in cap. Ad Apostolicarum, n. 41. de Regular. 74
- 4 Profecti in genere generalissimo qui dicantur, cui acquirant, & cui subiciantur, in c. Quia impediuntibus, n. 29. & 32. de testam. 315
- 4 Profecti in genere subalterno qui sint, & cui acquirant, ibid. num. 30. 316
- 4 Et quid de profectis in indiuiduo, ibid. num. 21. pag. 316
- 5 Bona profecti in genere generalissimo sunt Religionis in genere arbitrio Episcopi distribuenda, in cap. Consulti, n. 28. de Regular. 94
- 5 Profecti in Religione a Sede Apostolica non approbata, quam potabant approbatam, an sint obligati ad Religionem in genere, ibid. n. 44. pag. 97
- 5 Profectus in Religione qui credebatur approbatus, peccat matrimonium contrahendo, ibid. n. 48. & 51. 98
- 7 Profecti sunt censendi in Ordine Minorum ducentes originem a Iudeis, & Saracenis, non obstante statuto, & protestatione eis facta, quod eorum professio foret nulla, in c. Qui Presbyterum, n. 123. de Pœnit. & remiss. 415
- 7 Constitutio disponens aliquos non esse admittendos ad professionem, nisi prius facta inquisitione de eorum qualitatibus inducit formam, in cap. Qui Presbyterum, n. 39. de pœnit. & remiss. pag. 107
- 3 Professio emissio sub conditione, vt si professus vnamquam reperitus fuerit fegisse vota castitatis, paupertatis, vel obedientie eijs possit a Religione, an sit valida, in c. Cum in Ecclesijs, n. 5. & seqq. vsque in finem de Maior. & obedient. pag. 500
- 3 Professionem non vitiat conditio resoluta, sed vitatur, ibid. n. 21. & seqq. 501
- Professio est votum solenne de presenti, quod diem, aut conditionem non recipit, ibidem num. 19. 501
- Vide in ver. Regularis, Monachus, Religiosus, Votum.
- 6 Professio dispar esse non debet in vno, & eod. officio, in cap. Quia nonnullis, num. 8. de Magistris. 204
- 6 Declaratur, ibid. n. 13. 204
- 5 Professio vni obline ut hac verba, *Confero mihi, & mea in Monasterio*, in c. Cum sumus, n. 2. de Regularibus. 67
- 3 Professio fieri non debet ab excommunicato, sed facta tenet, in c. Es publico, num. 9. de Conuers. & coniug. 233
- 2 Professio est votum solenne de presenti quod diem, aut conditionem non recipit, in c. Cum in Ecclesijs, n. 13. de Maior. & Obv. 502

- 2 Professio, & votum requirunt consensus iure naturali diuino, in cap. Perlatum, n. 47. de his, quæ vi, metus caus. fi. 583
- 5 Professio emissã vxore contradicente ea mortua, validatur si vir per momentum temporis steterit in Monasterio, licet illius mortem ignorauerit, in c. Significatum, n. 46. de Regular. 48

Professio quid operetur.

- 1 Professio Regularis cur magis soluat in partem potestatis, quam sacerdos, in cap. Iudeorum, num. 58. de erat. & qualic. 337
- 5 Professio nulla ex alia causa, quam ex defectu consensus patet naturalis obligationem, in cap. Si quis, num. 45. de Regular. 33
- 1 Professio per simulationem emissã obligat ad perseverandam in Religione, & ad Regulam observandam, ibidem num. 47. 34
- 6 Professio tacita dirimit matrimonium post contractum, etiam si ex eo plures filij fuerint procreati, in c. Insinuante, n. 19. Qui Cler. vel nouer. 59
- 5 Dispensandum an sit cum nobili coniugata, vt in domo Torris Speculorum Vrbis emissã tria vota substantialem in manibus Delegati Apostolici, ita vt per hanc professionem soluitur matrimonium non consummatum, in c. Ex parte, il secundo, num. 23. & seqq. vique in fin. de Consecr. Coiugati. 159

Vide in ver. *Professio facta*, & supra in verb.

Professio Regularis

- 5 Professio inualide an teneatur in vtroque foro ad observantiam Regulæ, in c. Si quis, n. 32. & 73. de Regular. 11
- 5 Professio nulliter potest in foro conscientie etiam sine licentia ad seculum reduci, & vxorem ducere, secundum opinionem Nazzari, ibidem, n. 34. pag. 12
- 5 Contrariam, ibidem num. 79. 12
- 5 Professio inualide an teneatur in Religione persecutari, vt vitetur scandalum, ibid. num. 33. & 67. pag. 12
- 5 Professio ob mortis timorem an possit tuta conscientia ad seculum reduci, ibid. n. 36. & 81. 12
- 5 Professio inualide potest etiam in foro conscientie obligari ab Ecclesia ad Religionem in genere, ibidem num. 43. 13
- 5 Professio nulliter an obliget ex simplici voto, ibidem, num. 46. 14
- Professio tollit irregularitatem ex defectu agnationis,

Vide in ver. *Irregularitas*.

- 2 Irregularitates, quæ ex proprio delicto proueniunt per solemnem professionem non abolentur, in c. Vt filij, num. 16. de filiis Presbyter. 324
- 6 Professio irrita non dirimit matrimonium postea contractum, in c. Consilium, nu. 20. Qui Cler. vel vouer. 44
- 6 Professio solemnis etiam tacita, & presumpta impedit matrimonium contrahendum, & dirimit post contractum, ibidem num. 16. 44
- 6 Professio quæ ab Ecclesia habetur pro valida, licet sit irrita quoad Deum, tamen in foro iudiciali dirimit matrimonium post contractum, ibidem, num. 17. 44
- 6 Professio per simulationem emissã, licet sit nulla quoad Deum ex defectu consensus, tamen obligat Religiosi in foro externo, ibid. n. 18. 44
- 6 Professio nulliter, qui sponte ex Monasterio exiit,

& vxorem duxit, an ea contradicente possit in foro conscientie ad Religionem redire, ibidem num. 33. 45

- 2 Professio nulliter, qui ante declaratoriam apostolica contraxit matrimonium, & teneatur exigi inuita vxore in viroque foro obedire iudici precipienti, vt redeat ad Monasterium ad agendam penitentiam, ibidem n. 14. 45
- 6 Professio per simulationem in Monasterio contractam ex illi bonella causa, licet non sit Monachus, tamen cogitur in alio Monasterio manere penam commissi delicti, ibid. n. 35. 45
- 6 Professio nulliter, qui elapso quinquennio sponte exiit ex Monasterio, & vxorem duxit, ea consentiente, teneatur ad Religionem redire etiam in foro conscientie, ibid. n. 37. & 39. 46
- 6 Professio etiam nulla annexum habet votum continentie, quod impedit matrimonium contrahendum, ibidem num. 33. 47
- 5 Professio inualide potest etiam in foro conscientie obligari ab Ecclesia ad Religionem in genere, in c. Si quis, n. 43. de Regular. 12
- 6 Professio an vitetur ex pacto refectionis proprii, in cap. Si conditio, num. 27. de Condit. appo. 42

Professio quoad statum.

- 5 Professio post Concilium Tridentinum facta ante annum decimum sextum ætatis completum, aut ante exadum probationis annum non valet, in cap. Ad nostram, nu. 4. de Regular. 30
- 5 Professio tacita ante annum decimum sextum, aut non transacto probationis apostolica subiecta est, Concilio Tridentino, ibidem n. 5. 30
- 5 Minor lætus in professione non renuntiat, ibidem num. 11. 31
- 5 Professio emissã per aliquot horas ante decimum sextum annum expietum, an valeat, ibid. n. 10. & seqq. vique in fin. 31
- 5 Professio in Monasterijs ubi est dura Congregatio, emitti non potest ante plenam pubertatem, in c. Nullus, num. 13. de Regular. 47
- 5 Professio ex statuto speciali in aliquibus Religionibus, vt Capuccinorum fieri non potest ante annum decimum octauum expietum, ibid. n. 4. 47
- 7 Professio quævis ex statuto in prescripto seruari non debeat ante annum ætatis 18. & 22. in Religionibus Minorum, & Redemptionis Capiteuorum, tamen si fiat valida est, in c. Qui Presbyterum, n. 83. de poenit. & remiss. 123
- 6 Professio emissã ante annum decimum sextum completum, vel infra tempus probationis post Concilium Tridentinum non obligat ad Religionem in genere, in c. Consilium, n. 3. Qui Cleric. vel vouentes. 44

Vide in ver. *Professio facta*, & supra in *professione*, Nouitium quoad statum.

Professio quoad annum probationis.

- 5 Diesempta in materia professionis non habetur pro completa, sed tempus currit de momento ad momentum, ibidem n. 9. 21. 22. & 23. 30
- 5 Professio emissã peracta a no probationis eodem die suscepti habitus, sed ante horas circiter quinque, aut emissã per aliquot horas ante decimum sextum annum expietum an valeat, ibid. n. 10. & seqq. vique in fin. 31

ET VERBORVM.

- 5 Professio emissa eadem die, & hora suscepti habitus, quo anno Gregorius XIII. decem dies sub-
tulit à mense Octobris, inuálida est, ibidem.
num. 14. 33
- 5 Annus tacite professionis quando incipiat, & fi-
niatur, ibidem num. 30. 33
- 5 Professio facta ante annum probationis nullam pa-
rit obligationem etiam ad Religionem in gene-
re, ibidem num. 34. 33
- 5 Professio infra annum probationis emissa de iure,
an obliget ad Religionem in genere, in c. Parla-
tum, num. 28. & seqq. & num. 31. de ijs que vi
met. caus. 82
- 5 Professio facta ante annum probationis etiam de
iure communi in ordinibus Mendicantium nul-
la erat in c. Significatum, num. 44. de Regular.
pag. 48
- 6 Professio eius qui per sequensensem anni Nouicia-
tus stetit in Monasterio, & residuum anni extra
illud sub obedientia Prælati, valida est, in c. In-
fluante, num. 25. & 38. & seqq. Qui Cleric. vel
Vouea. 52
- 6 Professio expressa de iure communi fieri poterat in
ipsomet ingressu etiam non data perseverantia.
tridui, ibidem n. 26. 52
- 5 Professio nec fieri, nec recipi debet infra tempus
probationis, sed facta, & recepta tenet, in c. Ad
Apostolicam, num. 1. de Regular. 70
- 5 Et quid post iura sexti, & Concilij Tridentini, ibi-
dem num. 23. 70
- 5 Professio emissa ante annum probationis expletâ
ex Concilio Tridentino est nulla, nullamque in-
ducit obligationem, ibidem n. 52. 75
- 5 Professio emissa infra annum probationis in Ordini-
bus Mendicantium an pariat obligationem ad
Religionem in genere dirimentem matrimo-
nium post contractum, in c. Consulti, num. 50,
de Regular. 98
- 5 Et quid si proficiens intendat se obligare illi Reli-
gioni in specie, ibidem d. num. 50. & sequen-
pag. 98
- 5 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem n. 57
& seqq. 98
- 5 Professio emissa à Monialibus S. Dominici in arti-
culo mortis confitutis ante annum probationis
elapsam ex indulto Pij V. prodest quoad spiri-
tualia tantum, non autem quoad temporalia, in
c. Sicut nobis, n. 33. de Regular. 81
- 5 Professio tacita indeci non potest nisi prius annus
probationis fuerit completus, in c. Qui Presbyte-
rum num. 111. de penit. & remiss. 115
- 5 Professio non dicitur de iure communi qui sine
probatione habitum professorum suscepit nisi
tridui persisteret, in cap. ad nostram, nu. 1. de
Regular. 30
- 5 Sed professus dicitur qui præcedente probatione
habitum professorum assumpsit etiam non data
perseuerantia tridui, ibidem n. 3. 30
- 5 Tridui perseuerantia ad professionem tacitam
non requiritur quando ingressus præter suscep-
tionem habitus professorum se immiscuit etiam
actibus, qui à solis professis fieri consueverunt,
ibidem num. 2. 30
- 5 Professus ante annum probationis elapsam, & ad
seculum rediens recuperat bona donata quasi
Regular. 108
- 5 Declaratur, ibidem num. 31. & 34. 108

Repertarium in 5, libros Decret.

- 5 Professio infra annum probationis emissa de iure,
an obliget ad Religionem in genere, in c. Perla-
tum, nu. 28. & seq. & n. 31. de ijs que vi met.
caus. 582
  - 5 Professio emissa in Religionem non approbata an
obliget ad Religionem in genere, ibidem d. n. 28
& 30. 582
- Vide in ver. *Nouitius, Nouitatus, annus pro-
bationis, Professio tacita.*

Professio coniugatorum

- 5 Professio vnius coniugis non valet nisi uterq; pro-
ficiatur, aut remanens in seculo castitatem vou-
eat, & caret periculo incontinentie, in cap.
Cum sis, num. 3. de Conuers. Coniugat. 138
  - 5 Professio coniugis, ut dirimat matrimonium rati
non consummatum, tria requiruntur, in c. Ex
parte, il secundo, nu. 25. de Conuers. Coniugat.
pag. 159
  - 5 Professio facta à coniuge de licentia alterius casti-
tatem vouentis, tenet etiam sine Episcopi li-
centiam, in cap. Præterea, num. 12. de Conuers.
Coniugat. 133
  - 5 Dispensandum an sit cum nobili coniugata, vt in
domo Turris speculatorum Verbis emitat tria vo-
ta substantia in manibus Apostolici, ita vt per hanc professionem soluat matrimonium
non consummatum, in c. Ex parte, il se-
condo, num. 22. & seqq. vsque in finem de Con-
uers. Coniugat. 159
  - 5 Professio de vxoris licentia potest, & debet à Mo-
nasterio reuocari, si vxor sit suspecta, & conti-
nentiam non promiserit, in c. Præterea, num. 1
de Conuers. Coniugat. 138
  - 5 Secus si promiserit continentiam, siue sit sus-
pecta, siue non, ibid. n. 2. 138
  - 5 Professio emissa à viro vxore contradicente, an ea
mortua obliget ad Religionem in genere, & di-
rimat matrimonium post contractum, in c. Con-
sultus, num. 14. & sequen. Qui Cleric. vel vouea.
pag. 44
- Vide in ver. *Coniug. matrimonium.*

Professio quoad consensum profitentis, & respicientis.

- 5 Professio Regularis non dicitur nisi ad sit consen-
sus Religionis recipientis, in c. Ex parte, il se-
condo, nu. 19. de Conuers. Coniugat. 160
- 2 Professio non est irrita ex eo quod facta fuerit à
puella ante explorationem voluntatis, in c. Cui
accessissent, n. 31. de Constat. 147
- 6 Professio maiorem requirit deliberationem, quam
votum continentie, in c. Tua litera, n. 43. de
Cler. salt. promot. 356
- 5 Professio nulla conualidatur per solam ratificatio-
nem profitentis absque noua acceptatione Reli-
gionis, in c. Significatum, num. 47. de Regular.
pag. 49
- 3 Professio regularis ad sui validitatem requirit cō-
sensum, qui ab Ecclesia suppleri non potest, in
c. Quando, num. 105. de translat. Episc. 138
- 6 Professio fieri potest etiam in manibus priuati Re-
ligiosi habentis speciale mandatum à Superiore,
in c. Influante, num. 28. Qui Cler. vel vouea.
pag. 50
- 3 Professio est contractus vtrò citroque obligatio-
f

INDEX RERV M;

- ritus, in c. Ex parte, n. 26. de Regular. 103
- 5 Episcopus Ecclesie Regularis potest Monachos ad professionem recipere, in c. Ad Apostolicam ad n. 17. vers. Rursus, de Regular. 73
- 3 Professio satis est, vel recipiatur a Superiore mandante, vel postea ratificante, ibidem num. 19. pag. 72
- 5 Professio est contractus vitro citroque obligatorius inter proficentem, & monasterium; in c. Porre-ctum, n. 19. de Regular. 60
- 5 Et inter eos est quasi matrimonium, ibid. nu. 20. pag. 60
- 4 Professioem Regularem quis possit recipere, ibidem, n. 22. & seqq. vsque ad n. 30. 61
- 5 Quid in Abbate, vel Abbatissa, ibid. 61
- 5 Quid in Episcopo, ibid. n. 23. vsque, ad n. 38. 61
- 5 Et quid in Archidiacono, & alijs inferioribus Prelatis, ibid. n. 34. 61
- 5 Professio receptio a Superioritate dependet, ibidem num. 32. 62
- 5 In professione recipienda in primis recurrendum est ad consuetudines privilegia, vel statuta cuiusque Ordinis. ibid. n. 34. 62
- 5 Professio emissa a Novitia in mortis articulo per circumventionem Abbatissae an valeat, & an- dos sit Monasterio acquisita, in cap. Sicut nobis num. 7. & seqq. vsque in fin. de Regular. 78
- 5 Promissio emissa per dolum, & circumventionem Abbatissae an obligat proficentem, an ve illius bona sint hereditibus restituenda, ibid. n. 8. & seqq. vsque ad n. 12. 78
- 5 Professio puellae non est irrita ex eo quod Episcopus illius voluntatem non exploraverit, ibidem num. 12. 79
- 5 Pona seducti ad professionem cur Monasterio nō acquirantur, ibid. n. 14. 79
- 5 Professio emissa in articulo mortis obligat proficentem si sit mentis compos, alias secus, ibidem num. 22. 80
- 5 Professio in mortis articulo an censetur emissa, in fraudem substitui, seu venientiam ab inter- nato, ibid. n. 30. & seqq. vsque in fin. 81
- 5 Profiteri non videtur suscipiens habitum Religio- nis in morte, nec eius bona Monasterio dese- runt, ibid. n. 31. 61
- 5 Professio emissa a Monialibus S. Dominici in arti- culo mortis constituta ante annum probationis elapsam ex Indulto Pij V. prodest quoad spiri- tualia tantum, non autem quoad temporalia, ibidem num. 33. 81
- 5 Professio ad sui validitatem requirit spontaneam, voluntatem. in c. Nullus, n. 20. de Regul. 5
- 5 Et quae dicatur voluntas spontanea, ibidem, num. 23. 5
- 5 Profiteri potest valide etiam seductus, & circum- ventus, ibidem n. 21. 5
- 7 Professio tacita requirit consensum tum Religio- nis, tum proficentis, in cap. Quod Presbyterum n. 55. de poenit. & remiss. 109
- 7 Professio quamvis a puella fieri non debeat ante explorationem voluntatis, tamen si fiat valida, est ibid. n. 84. 112
- 2 Professus nulliter non potest cogi ad iterum profe- tendum, in c. Prelatum, n. 48. de ijs quae vi met. caus. 585
- 5 Profiteri an, & quando aliquis praecise cogi pos- sit, in cap. Praeterea, num. 4. de Conventu, Con- iugaz. 132

- 5 Professus nulliter an praesumatur perseveraturus fuisse in Religione si nulliter scilicet, in c. Si- gnificatum, n. 31. de Regular. 45
- 5 Professus allegans se non habuisse animum profe- tendi, non auditur, ibid. num. 45. 48
- 5 Professus in manibus eius, qui non habet potesta- tem recipendi non est Monachus an re ratifica- tionem Abbatis, in c. Porre-ctum, num. 8. da- Regular. 59
- 5 Professus non obligatur etiam ex simplici voto, nec valet professio nisi recipiatur ab habente pote- statem incorporandi religioni, ibid. n. 18. 60
- 5 Promittere obedientiam monachalem idem est ac profiteri, ibid. n. 42. 63
- 7 Professus sunt censendi in Ordine Minimorum du- centes originem a Iudaeis, & Saracenis non ob- stare statuto. & professione eis facta, quod eorum professio foret nulla, in c. Quia Presby- terum, n. 123. de poenit. & remiss. 115
- 5 Professio irrita ex defectu recipientis an obliget Re- ligioni in genere, in c. Consulti, nu. 51. & 55. de Regular. 98
- 3 Monasterio vacante an Conventus possit Monachos recipere, in cap. His quae, num. 45. de Maior. & obedient. 507
- 2 Professio emissa sub conditione, vel si professus va- quam repositus fuerit siegisse vota Castitatis, Pauperatis, vel Obedientiae; eijs possit ad Re- ligione an sit valida, in c. Cum in Ecclesijs, n. 52 & seqq. vsque in finem, de Maior. & obedient. pag. 500
- 3 Professionem non vitiat conditio resolutiva, sed vitatur ibid. n. 11. & seqq. 501
- 6 Professio per simulationem emissa licet sit nulla, quoad Deum ex defectu consensus, tamen obli- gat Religioni in foro externo, in cap. Consultuit num. 18. Qui Cler. vel vou. 44
- Vide in ver. *Memorab. Creatio.*

Professio in Conventu non designata.

- 2 Professio in Conventu non designato ad recipien- dos Novitios nec expressae, nec tacite fieri po- rest, in c. Peritatum, num. ar. de ijs quae vi met. caus. 581
- 6 Ad validitatem professionis an ex Decretis Clemē- tis VIII. requiratur ut tam receptio ad habi- tum cum perseverantia annali, quam professio ipsa fiat in Conventu designato, in c. Infirman- te, num. 42. & seqq. vsque in fin. Qui Cleric. vel vouen. 55
- 6 Professio est nulla si Novitius annum probationis secerit extra locum designatum, licet receptus fuerit, & professionem emisit in loco designa- to, ibid. n. 49. 56
- 6 Professio eius, qui facit annum probationis in Conventu non designato ad recipiendo Novi- tios an sit nulla si extra Conventum nō designa- tum emissa fuerit, ibid. n. 50. 57
- 6 Quid si Novitius fuerit receptus ad professionem in Conventu non designato sine missione, & ad literis testimonialibus Conventus designati, ibi- num. 51. 57
- 6 Et quid praevia admissione, & litteris huiusmodi, ibidem num. 52. 57
- 2 Professus in Conventu non designato ad recipien- dos Novitios contra formam decretorum Cle- mentis VIII. an possint liberē ad saeculum redi-

1. *Professio infra quinquennium a Concilio Tridentino prefatum, in cap. 19. sess. 23. de Regular in c. Perlatum, n. 20. & sequ. vique in causis, de his que videntur causis, n. 584*
 2. *Professio in locis non designatis ad recipiendos Novitios ad sine obligat ad Religionem in genere, ibid. n. 27. & 32.* 583
 3. *Professio in Coenobitiis non designatis ad recipiendos Novitios an teneantur de eorum causis nullitatis professionis infra quinquennium, & excommunicationem Regulari, & Ordinario, ibid. n. 21. & 37.* 583
 4. *Littere Urbani VIII. de admittendis professis in locis non designatis ad novam professionem qualiter intelligenda, ibid. n. 56.* 587

Professio infra quinquennium

1. *Professionem tacitam Concilium Tridentinum semper professionem quinquennii non inducit, sed audientiam denegat, in c. Perlatum, n. 45. de his que videntur causis, n. 585*
 2. *Professio tacita oblat tam subditi discessu presentis, quam Superiori expellere volenti, in c. Nullus, n. 35. de Regulari, n. 586*
 3. *Ordinatus cur ex Concilio Tridentino sit adhibendus in iudicio nullitatis professionis, ibid. n. 31.* 586
 4. *Professio in Religione Hierosolymitana non potest declarari nulla a magistro sacro nisi adhibito Ordinario, in c. Qui Presbyterum, n. 101. de penitis, & remissis, n. 584*
 5. *Professio, aut Capita Ordinum non possunt recedere a Regularibus aduersus lapsum quinquennium, in c. Perlatum, n. 32. de his que videntur causis, n. 586*
 6. *Professio nulliter an possit in foro conscientie de Monasterio exire non secuta forma Concilii Tridentini prescripta, in c. Perlatum, n. 19. de his que videntur causis, n. 586*
 7. *Professio per vim, & metum elapso quinquennio a professione professionis, etiam si pendente, & metum semper durasse, non fuit audiendi, nisi infra quinquennium decessu auctor, ibid. n. 42. pag. 584*
 8. *Professio in Monasterio Monachum est illicita, in c. Monasterium, n. 1. de his que videntur causis, n. 584*
 9. *Professio in Monasterio licet non veniat ex precepto, sed ex consuetudine, & consensu, quinquennium aliter non potest, in c. Consuetudine, n. 21. & 22. & 31. de his que videntur causis, n. 584*
 10. *Professio nulliter, quia lapsa quinquennio, sponte non potest exalari, in c. de his que videntur causis, n. 42. pag. 584*
 11. *Professio quilibet lapsa quinquennio in foro fori potest presumi valida, & contrarium de precepto probandum non potest, in c. de his que videntur causis, n. 42. pag. 584*
 12. *Vide in c. de his que videntur causis, n. 42. pag. 584*
 13. *Professio hinc anno professionis emissa an, & quibus modis possit stare in iustissima conscientia tacite ratum, in c. de his que videntur causis, n. 42. pag. 584*
 14. *Professio hinc anno professionis emissa an, & quibus modis possit stare in iustissima conscientia tacite ratum, in c. de his que videntur causis, n. 42. pag. 584*

1. *Professionis appellacione venit etiam tacita, in c. de Regularibus, n. 22. & sequ. de his que videntur causis, n. 584*
 2. *Professionem expressam qui non potest emittere, nec potest tacitam, ibid. n. 22.* 584
 3. *Professio expressa an sit maioris virtutis quam tacita, ibid. n. 24.* 584
 4. *Professio etiam tacita sublata est a Tridentino Concilio, c. 15. sess. 25. de Regulari, ibid. n. 25. pag. 584*
 5. *Professionem tacitam Concilium Tridentinum per professionem quinquennii non inducit, sed audientiam denegat, ibid. n. 45.* 585
 6. *Professio tacita an sit a Concilio sublata, & quando anclipat, & finiat, ibid. n. 46.* 585
 7. *Professionem tacitam induit tunc magna in Novitio, in c. Cum inter vos, n. 14. de sent. & re iudicat. n. 238*
 8. *Professio tacita non inducitur per suspensionem primam tunc, vel minorum Ordinum, ibidem n. 13.* 585
 9. *Professio tacita per suspensionem habens professionem hodie non inducit nisi post annum a tunc decimum sextum, & expulsum anno probationis, in c. Cum Virum, n. 8. de Regulari, n. 585*
 10. *Professio tacita post Concilium Tridentinum non inducitur per suspensionem habens professionem, non precedente probatione etiam data persequente, in c. de Regularibus, n. 14. de sent. & re iudicat. n. 238*
 11. *Professionem tacitam post annum decimum sextum gratis, & expulsum annum probationis Concilium Tridentinum non subleuit, ibid. n. 8. pag. 585*
 12. *Professio emissa ante annum decimum sextum edetur tacite ratificata ex perseverantia annali, & habitus delatione postquam legitimum, in c. de Regularibus, n. 101*
 13. *Non obstante ignorantia nullitatis professionis, siue ignorantia sit facti, siue iuris, ibid. n. 6. 101*
 14. *Ignorantia iuris nullitatis professionis expressa an possit nullitatem, mulieribus, & minoribus, quominus censentur tacite professi ex perseverantia annali in Religione, ibid. n. 8. 101*
 15. *Ignorantia facti ex quo oritur nullitas professionis expressa non impedit quominus inducatur tacita, Professio ex perseverantia annali cum de Regularibus, n. 101*
 16. *Reclamatio qualis requiratur ad impediendam tacitam professionem, ibid. n. 15.* 104
 17. *Perpetuatio foemalis requiritur ad impediendam tacitam professionem, quae oritur ex delatione annali habitus indistincti, ibid. n. 17.* 104
 18. *Professionem tacitam non impediunt verba ex passione animi prolata, ibid. n. 19.* 103
 19. *Professio tacita inducitur per delationem annalem in habitus indistincti, licet preceperit expressa, & dicitur abique eo quod probet scientia nullitatis professionis expressa, in c. Significatum, n. 3. de Regulari, n. 43*
 20. *Ignorantia nullitatis professionis expressa an tacitam professionem excludat, ibid. n. 4.* 43
 21. *Professio tacita necessario requiritur consensum professionis, ibid. n. 5. & n. 19.* 43
 22. *Professio expressa emissa ab eo, qui falso opinabatur se iam esse profectum, an valeat, ibid. n. 8. de Regulari, n. 43*
 23. *Professionem tacitam professionis per delationem habet*

INDEX RERV M

- blus analem non admittit probationem in
contrarium, ibid. num. 17 & 40. 43
- 5 Professio tacita non requirit consensum expressum,
sed sufficit tacitus, & prescriptus, ibidem n. 19. 44
- 5 Presumptio taciti consensus ea delatione habitus
habet locum etiam cum percellit capressa pro-
fessio irrita, ibid. num. 20. 44
- 5 Presumptio tacite professionis inducit ex delatio-
ne habitus annali est iuris, & de iure, nec ad-
mittit probationem in contrarium, nisi per pro-
fessionem precedentem, ibid. num. 39. 46
- 6 Professio tacita non inducitur ex susceptione, vel
gestatione habitus Regularis, nisi intra Mona-
sterium, & Congregationem Monachorum, in
c. Insinuante, n. 30 Qui Cler. vel vouen. 53
- 5 Professio tacita per susceptionem habitus profes-
sorum infra annum probationis hodie non inducit
etiam in Ordinibus non Mendicantium, in
c. Porcellum, num. 15, de Regular. 60
- 5 Professio tacita quæ de iure communal inducitur
per ea susceptione habitus professorum, vel aliis
infra annum probationis sublata est à Concilio
Tridentino, l. c. Statuimus, num. 21, & 26. de
Regular. 107
- 5 Tentura arguit professionem si per eam professi
à Nouitijs distinguantur, in c. Noliis, nu. 1, de
Regular. 2
- 5 Professio tacita ex gestatione annali habitus indi-
stincti, vel indistinctissimi non inducitur nisi cla-
pso anno post statum prescriptum ad emittendam
professionem expressam, ibidem num. 7, & seqq.
pag. 3
- 5 Professio tacita quandoque non inducitur nisi post
annum etatis decimumnonum, vel vigesimum-
primum, ibidem n. 9. 4
- 5 Professio tacita quæ inducitur ea susceptione ha-
bitus professorum, & de iure communi requi-
rit statum pubertatis, & ex Concilio Tridenti-
no annum decimumseptimum completum, ibid.
num. 10, & seq. 4
- 5 Professio tacita non est exclusiua decretis Concilij
Tridentini seruato tempore quod Concilium
requirit, ibid. n. 11. 4
- 5 Professio tacita obstat tam subditi discessum pe-
tenti, quam superiori expellente volenti, ibid. m
num. 31. 6
- 4 Professio tacita an inducatur ea eo quod quis susci-
piat munus Abbatis, vel Abbatissæ, in c. Quia,
ingredientibus, n. 24, de testam. 316
- 4 Professio precedens impedit ne inducatur pro-
fessio tacita per gestacionem analem habitus
indistincti, ibidem n. 47. Vel per receptionem
habituum professorum, ibid. nu. 49. 319
- 4 Sed non impedit quia inducatur ex susceptione
Abbatissæ, ibidem n. 48, & 50. 319
- 5 Professio tacita obligans ad Religionem in genere
dirimit matrimonium tam prius contractum, &
non consummatum, quam post contractum, &
consummatum, in c. Consulti, n. 26, & seq. de
Regularib. 94
- 5 Professio tacita inducitur presumptione iuris, & de
iure per assumptionem habitus professionis, &
exercitium actus professorum, in c. Vidua, n. 10,
de Regular. 21
- 5 Professio tacita quot modis inducatur, ibidem
num. 15. 22
- 5 Professio tacita an inducatur ea eo quod quis vo-
luerit absolute vitam mutare, ibid. n. 16. 28
- 5 Professio tacita inducitur ex eo, quod Nouitius in-
terit electionibus sua cum Capitularibus, ibid.
num. 21. 23
- 5 Item ex susceptione muneris Abbatis, vel Abba-
tissæ, ibidem n. 24. 23
- 5 Item ex susceptione consue Monachalis, ibidem
num. 25. 23
- 5 Item ex susceptione sacrorum Ordinum ad titu-
lum Religionis, ibid. num. 26. 23
- 5 Professio tacita et inducitur per exercitium adus
professorum, quæ conditiones requirantur, ibi-
dem, num. 27, & seqq. vique in fin. 23
- 5 Professio tacita an requiratur animum positum
profiteri, ibidem n. 30. 24
- 5 Professio tacita non inducitur, nisi scientibus, &
consentientibus ijs, quorum interest Religioni
incorporare, ibid. m num. 31. 24
- 5 Professio tacita an, & quando sit sacra de decretis
Concilij Tridentini, ibidem num. 39. 25
- 7 Professio tacita obstat impedimenta omnia,
quæ obstat professioni expressæ, in c. Qui Pres-
byterum, nu. 53 de penit. & remis. 109
- 6 Professio in Conuentibus non designatur ad reci-
piendos Nouitios, nec potest capressæ fieri, nec
tacite nunquam induci, in c. Consulti, num. 21,
& 21. Qui Cleric. vel vouen. 44
- 6 Professio emissa contra formam Decretorum Cle-
mentis VIII. in foro conscientie est nulla, licet
post lapsum quinquagium ab Ecclesia habetur
pro valida, ibidem num. 31. 45
- 7 Professio tacita requirit consensum tum Religio-
nis, tum profitentis, ibidem, num. 55. 109
- 7 Professio tacita locum habet iuxta iuris dispositio-
nem etiam in Militibus Hierosolymitanis extra
Conuentum degentibus, ibidem n. 103. 114
- 7 Professio tacita inducitur per susceptionem ha-
bituum professorum patentes distincti ab habitu No-
uitiorum, etiam sine actibus, qui à solis profes-
sis fieri solent, ibid. num. 105. 114
- 7 Professio tacita iuxta iuris dispositionem induci-
tur etiam in milite, qui ignorante suam profes-
sionem expressam fuisse irritam, ibidem n. 107.
pag. 114
- 7 Inducitur per actus solis professis conuenientes,
ibidem num. 103, & seqq. 114
- 7 Professio tacita induci non potest nisi prius annus
probationis fuerit completus, ibidem num. 111.
pag. 115
- 5 Tridui perseuers oris ad professionem tacitam ob-
tinetur quidam ingressus preter susceptionem
habituum professorum se immiscuit etiam actibus
qui à solis professis fieri consueuerunt, in c. Ad
nostram, num. 2, de Regular. 30
- 5 Professio tacite censetur qui in legitima ætate in
Monasterio ultra annum gestat habitum indi-
stinctum, etiam si postea triduo non perseueret,
ibidem, num. 7. 30
- 5 Professio tacite censetur presumptione iuris, & de
iure qui ultra annum portat habitum Monacha-
lem in Monasterio ubi sunt habitus indistincti, in
c. c. l. parte, nu. 1, & 5, de Regular. 100
- 5 Habitus Nouitiorum distinctum ab habitu pro-
fessorum quantumcumque tempore quis gesserit
numquam dicitur tacite professus, ibid. num. 2.
pag. 100
- 5 Habitus Regularis quoque duplex, ibid. n. 3. 100
- 5 Professio tacite an censetur qui ante annum de-
cimum quartum professionem emisit in Reli-
gione Hierosolymitana, & postea in ea ite-
rat 100

- tit per plures annos ignorans de iure professio-
nem fuisse nullam, ibidem nu. 4. & seq. vique in
fin. 100
- 3 Professio nulliter quo tempore debeat celebrari,
ad hoc vt non censetur tacite profiteri, ibidem
num. 16. 103
- 6 Professio tacite an censetur qui ante annum deci-
mum sextum ignorans defectum status expressi a
professionem emisit, & postea credens suam pro-
fessionem validam in Monasterio per plures an-
nos in habitu regulari absque reclamatione
perseueravit, in c. Significatum, num. 1. & seqq.
vique in fin. de Regular. 41
- 3 Professio nulliter an presumatur perseueratorius
fuisse in Religione si nullitatem fecisset, ibidem
num. 31. 45
- 4 Professio tacite censetur qui cum debitis presop-
positis ingerit se adhibens professorem, in c. Quia
ingredientibus, num. 30. de testam. 317
- 4 Professio tacite sicut habet actionem vt recipia-
tur a Conuento ad professionem expressam, ita a
Conuento cogi potest vt expresse profiteatur,
ibidem, num. 31. 317
- 4 Non professus Abbatiam suscipiens quibus casib-
us intelligi possit tacite profiteri, ibid. n. 38. &
seqq. vique in fin. 318
- 4 Abbatiam recipiens ante susceptum habitum, vel
ante annum probationis elapsam non fit tacite
professus, & in hoc corrigitur Decretalis, ibid.
num. 39. 318
- 4 Professio tacite iterum fieri non potest qui semel
tacite fuit professus, ibidem n. 40. 318
- 3 Professio contra formam decretorum Clem. VIII.
in Conuentibus ad recipiendum Nouitios non
designatis, aut aliis nulliter ex perpetuo impe-
dimento, an teneantur in foro conscientie cla-
pso quinquennio a die professionis in Religione
perseuerare, in c. Si quis, num. 10. & seqq. vique
in fin. de regulat. 10
- 3 Professio tacite an censetur immittens se ad-
hibens professorem in c. Vidua, n. 7. & seqq. vique
ad num. 27. de Regular. 23
- 3 Ignorans adum ad professum tantum pertinere
per illius exercitium non presumitur tacite pro-
fiteri, ibidem num. 29. 24
- 3 Nouitij qui habitum Religionis S. Basilij de manu
Commendatarij non expresse professi suscep-
erunt, censentur tacite professi, in c. Ad Apostoli-
cam, num. 17. de Regular. 73
- 3 Monasterium ingrediens sine protestatione, & di-
sponens de bonis suis censetur absolute voluisse
vitam mittere, & exire non potest, in c. Statuti-
mus, num. 23. de Regular. 107
- 3 Secus post Concilium Tridentinum, ibidem n. 16.
pag. 107
- 3 Professio tacita nunquam inducitur per delatione
habitus Nouitiorum distincti ab habitu profes-
sorum distinctione patenti, in cap. Coniugatus,
num. 3. de Conuers. Coniugat. 148
- 3 Professio tacita de iure communis non inducitur
quoad impuberes per annum habitus delatio-
nem si habitus sit distinctus distinctione latenti
secus quoad puberes, ibid. nu. 6. 149
- 3 Idem si habitus sit indistinctus, ibidem nu. 7.
pag. 149
- 3 Professio per vim, & metum.
- 3 Professio metu mortis emissam non obligat nisi sp-

- te ratificetur, in c. Perlatum, nu. 1. & 5. & seqq.
de ijs que vi met. caus. 373
- 3 Professio metu mortis emissam non est nulla nisi me-
tus fuerit incusus in ordine ad professionem
extorquendam, ibid. num. 5. 379
- 3 Professio expressa non inficitur ex metu nisi caden-
te in constante vim, ibidem n. 14. 380
- 3 Professionem tacitam impedit quauisumque me-
tus, aut alia presumptio, vel protestatio super
hoc habita, ibid. n. 15. 380
- 3 Et quid in metu reuerentiam, ibid. n. 16. 380
- 3 Professio non est irrita ex eo quod facta fuerit du-
plante ante explorationem voluntatis, in c. Com
accesissent, n. 31. de Constitut. 147
- Vide in ver. *Professio quod consensus*, &c.
Professio infra quinquennium.
- 3 Metus mortis ita demum inficit professionem si
in ordine ad illam locussus fuerit, in cap. Si quis,
num. 81. de Regular. 19
- 3 Professio emissam ob timorem victimi supplicij per
conscientiam fecerim, est valida, ibidem num. 81.
pag. 10
- 3 Professio emissam per metum est ipsi iure nulla,
nec est opus vt rescindatur actione quod met.
caus. in c. Nullus, n. 21. de Regular. 5
- 3 Professio metu mortis an ita demum cessante metu cen-
satur professionem ratificasse, in c. Perlatum,
num. 12. de ijs que vi met. caus. 379
- 3 Professio per vim, & metum elapso quinquennio a
die professionis etiam si pretendatur vim, & me-
tus semper durasse, non sunt audiendi, nisi ius-
ta quinquennium reclamauerint, ibidem n. 40.
pag. 184
- 6 Professio contra formam decretorum Clem. VIII.
in Conuento non designato ad recipiendum No-
uitios, qui post quinquennium dimissi habitum,
& uxorem duxit, cogendus est in foro externo
ad Monasterium redire, in c. Consultum, nu. 30.
Qui Clerici vel vocatione. 46
- Vide in ver. *Nouitius in Conuento designato*.
- 3 Promissij verba causam finalem important, in
c. Aurea, n. 18. de temporib. ordinat. 186
- 3 Prox. iuratio presumitur finalis, & regulat totam
dispositionem, eamque extendit etiam ad casus
non comprehensos, in c. Ex tenore, nu. 16. de
tempor. ordinat. 183
- 3 Promissum denotat causam finalem & regulat di-
spositionem, in c. Quia propter, nu. 5. de elec.
pag. 91
- 3 Prohibitio legis concernens principaliter suorum
eius, cui fit, habet vim exhortationis, in c. Cum
accessissent, n. 24. & 38. de Constat. 147
- 3 Prohibitio iuris naruras rerum non mutat, in c. Cu-
pidem, num. 5. de Pa. d. 543
- 3 Contraria m. ibidem num. 17. 543
- 3 Prohibitio iuris non mutat res secundum naturam,
sed secundum rationem, ibid. num. 15. 544
- 3 Prohibitio aliqui prohibetur omne per quod per-
uenitur ad illud, in c. Officij, num. 35. de penit.
& remiss. 123
- 3 Prohibitio simpliciter an sit etiam prohibitio
alternatiue, in c. Inter ceteras, num. 6. & 9. de
Rescript. 197
- 7 Prohibitio nonnunquam fit generaliter ad caute-
lam eorum que possunt contingere, in c. Respon-
so, num. 30. de sent. excomm. 193
- 7 Penitus prohibere quid importet, ibidem nu. 94.
& 105. 194
- 7 Prohibitio legis non est inanis licet gesta contra
pro-

ET VERBORVM.

- 1 Propositiones duę contradictorię possunt esse probabiles, in c. Ne in iuratis, num. 122. & 131. de Constit. 56.
- 1 Probationem iudicare probabilem, & iudicare, & probationem probabilem esse veram multum differunt, & in quibus, ibid. n. 130. & n. seqq. 57.
- 1 Probabile est hoc esse verum vel licitum, & probabile est hoc esse falsum, vel illicitum non sunt contradictoria, ibid. n. 132. 57.
- 1 Propositiones contradictorię non possunt vnquam verificari etiam respectu duarum causarum, ibid. n. 133. & n. seqq. 57.
- 1 Contradictoria simul esse vera non potest esse in mente hominis etiam voce proferatur, ibid. num. 134. 58.
- 1 Contradictoria duo iudicari non possunt simul probabiles esse vera, etiam ex diuersis principijs, & rescriptis contraria opinio, ibid. n. 135. pag. 58.
- 1 Assensus duo contrarij opinionis simul esse non possunt in eodem intellectu, vnus scilicet ex principijs intrinsecis rationum, & alius ex principio extrinseco auctoritatum, ibid. n. 135. & 136. 58.
- Propositiones plures non tolerandę.
Vide in ver. *Opinio probabili*.
- 1 Propositiones sex à Congregatione S. Officii qualificatę, ibid. n. 339. & 340. vers. His, demum adiciuntur. 98.
- 1 Proponens non incinnare, vel Missam non audire, peccat mortaliter, licet propositum non persiciat, in c. Dolentes, n. 67. de celebr. Missar. 318.
- 1 Proprium est duplicis generis, in c. Monacho, n. 2. de Statu Monach. 164.
- Prerogatio iurisdictionis,
Vide in ver. *Iurisdictionis prerogatur*.
- 4 Proferre vnde dicatur, in c. Cum secundum, n. 17. de preben. 110.
- 5 Profectio legitima, & iusta tantum præseruata est à Concilio Tridentino non autem ea quę de facto assumunt, in c. De Xenodochijs, n. 24. de relig. domib. 233.
- 1 Profectio durante metu mortis an, & quando sit facienda coram probis viris, in cap. Perlarum, n. 10. de ijs quę vi met. caus. 579.
- 1 Profectio debet esse vestita iusto timore, ibidem n. 15. 580.
- 5 Profectio formalis requiritur ad impediendam tacitam professionem, quę oritur ex dilacione annali habitus indistincti, in c. Ex parte, n. 17. de regular. 103.
- 5 Profectio non valet in his quę pendunt consecutivę ex dispositione iuris, ibid. n. 17. 103.
- 5 Profectionis actus eliditur per subsequentes actus contrarios, ibid. n. 20. 103.
- 5 Profectio præcedens iam demum impedit validitatem matrimonij subsequentis, si fiat immediatę ante matrimonium, secus si ex intervallo, ibid. n. 21. 103.
- Et quid in professione, n. 22. 103.
- 5 Profectio an impediat validitatem matrimonij tam carnalis, quam spiritualis si pars profectioni non consentiat, ibid. n. 23. & seq. vsque in finem. 103.
- 5 Profectio in his, quę pendunt à potestate protestantis valet, & actum vitias, ibid. 103.
- 5 Secus in his quę pendunt à consensu duorum, quia profectio non valet absque consensu alterius partis, ibid. n. 24. 103.
- 5 Profectio in matrimonio tam carnali quam spi-

- rituali an requirat consensum expressum alterius partis, ibid. n. 25. 103.
- 5 Profectio declarat animum protestantis in facto multipliciter intelligibili, in c. Consulti, n. 11. de Regular. 91.
- 5 Profectio non proficit nisi sit contemporanea actus gesti, ibid. n. 12. 91.
- 1 Profectio contra substantiam rei super qua imponitur, non releuat, in c. Cum M. n. 18. de Constitut. 152.
- 1 Profectio contraria facto regulariter nõ prodest, ibid. n. 19. 153.
- 1 Declaratur n. 22. 153.
- 1 Profectionis materia quam sit profunda, & periculosa, ibid. n. 20. 153.
- 1 Profectio contraria consecutus facti seu dependentibus à facto an, & quando valeat, ibidem n. 21. 153.
- 1 Et quid si sit contraria facto, ibid. n. 22. 153.
- 1 Et quid si sit declaratoria facti multipliciter intelligibili, ibid. n. 23. 153.
- 1 Profectio relictur quando est contraria facto, sed tollit mentem à facto, ibid. n. 24. 154.
- 1 Profectio cedit facto omnino contrario in c. Ceterum, n. 31. de rescript. 192.
- 5 Profectio non interruptit præscriptionem, nisi in casibus in c. Olim, n. 20. de Censib. 273.
- 6 Protocolum de cuius rogatu, & publicatione non constat, non probat, in c. Lator, n. 68. Qui filij fiat legit. 100.
- 7 Proconscripti Apostolici ex privilegio deferentes habitum, & rochetum non possunt in prima instantia coram Ordinariis locorum conueiri in causis civilibus summam 25. Ducatorum auri de Camera non excedentibus, in c. Ex parte. n. 11. de privileg. 68.
- 4 Provenum spirituum appellacione veniunt decimę, primitię, oblationes mortuaria, fructus, & redditus ex Parochia provenientes, in c. Pastoralis, n. 17. de his quę sit à Prælat. 265.
- 4 Proventus spirituales moxiter emergenter infra limites Parochię non debentur Episcopo, sed Parocho, in c. Quoniam, n. 3. de decim. 388.
- 3 Provinciales, sunt Ordinarii in provincia, & comparantur Prælati habentibus quas Episcopalem iurisdictionem, in c. De Priore, num. 37. de Appellat. 249.
- 6 Provincialis Carmelitarum à Barbaris captus, ac postea liberatus, à S. Congregatione Episcoporum, & Regularium iubetur in possessione Provincialatus manentem, & ad liberum illius exercitium reintegrari cassata alterius Provincialis electione, in c. Per tuas, il primo n. 46. de Simonia. 173.
- 2 Pmissio Consistorialis habet vim electionis, & confirmationis, in c. Nullus, n. 21. de elect. 4.
- 3 Prouisionis verbum comprehendit nominationem postulationem, presentationem, & collacionem sed non electionem, ibid. n. 24. 4.
- 1 Prouisio hominis licita facit cessare prouisionem legis, in c. Si n. 46. de stat. & qual. 285.
- 4 Et in c. Nos quidem, n. 24. de testam. 324.
- 2 Prouisio generalis non extenditur ad ea de quibus specialiter est prouisum, in c. Vt iuxta, n. 36. de officio Ordin. 473.
- 5 Prouisio hominis regulariter non tollit prouisionem iuris communis in eod. casu, in c. Perlarum n. 19. de iurepar. 233.
- 5 Prouisio legis quociescunque facta est in defectu pro-

INDEX RERVM,

- provisionis hominis, tunc filer lex ubi loquitur homo, ibid. n. 21. 213
- 5 Provisionis hominis non facit cessare provisionem legis etiam specialis, & extraordinarie quando concurrunt circa diversa. ibid. n. 22. 232
- 1 Provisionis, seu pronuntiatio Papæ in Consistorio habet vim electionis, & confirmationis, in c. Eam te, nu. 15. de Rescripte. 204
- 1 Provisionis, & collatio sunt synonyma, in c. Nullus, n. 26. de elect. 4
- 1 Provisionis ante consecrationem non dicitur Episcopus, sed electus, in c. Canonum statuta, nu. 105 de Confit. 29
- Vide in ver. *Episcopus quoad consecrationem*.
- 6 Provisionis in schismate ab Antipapæ fuerunt rehabilitari ad Dignitates, & beneficia in Concilio constantiensi non obstat vitiis hæresis, vel schismatis, in c. Quod à prædecessore, nu. 110. de Schismat. 241
- 3 Provisionis per Papam in Consistorio est verus Prælarus ante levatas Bulla, in c. Nihil, nu. 27. de elect. 107
- Vide in ver. *Bullarum expeditio*.
- 1 Provisionis à Papa in Consistorio consequuntur plenum ius Prælaraturæ, & administrandi in habitu, & actu, in c. Nostri de elect. 62
- 3 Non tamen sunt recipiendi, nisi ostendant litteras suæ promotionis, ibid. n. 5. 62
- 7 Proximè cingendus habetur in cincto, in cap. Qui Presbyterum, n. 61. de penit. & remiss. 110
- 1 Prudentia suæ inniti quis dicatur, in c. Ne innitatis, n. 2. de Confit. 37
- 1 Prudentia est de non necessariis, ibid. n. 53. 45
- 1 Declaratur, ibidem n. 116. 45
- 1 Prudentia hominis non est omnino certa propter variabilitatem singularium, ibid. n. 54. 45
- 1 Prudentia quid sit, ibid. n. 66. 46
- 1 Prudentia est generalis regula humanorum actuum, & completiva omnium virtutum moralium, ibidem n. 67. 46
- 1 Prudentiæ materia sunt agibilia secundum quod sunt obiectum rationis, scilicet sub ratione veri, ibid. n. 116. 55
- 3 Psalmista, & Cantor idem sunt, eiusque officium non solum psalmos cantare, sed etiam alios cantus armonicos lectionibus interficere, in cap. Cum contingat, nu. 15. & 19. de etat. & qualitat. 258
- 2 Psalmistæ est officium Cōmunicantis totius corporis Ecclesiæ, ibid. nu. 16. & 17. 258
- 3 Contrarium, n. 108. & 124. 258
- 1 Psalmistæ est officium lectori annexum, ibidem n. 18. & 41. 258
- 3 Contrarium, n. 55. vsque ad n. 62. & n. 71. 258
- 3 Psalmistæ officium non habet aliquam relationem ad Eucharistiam, ibid. n. 20. & 28. 258
- 3 Contrarium, n. 110. 258
- 2 Psalmistatum non esse officium Lectori annexum quibus argumentis probetur, ibid. n. 55. & 56. vsque ad n. 62. & n. 71. 261
- 3 Psalmistatus ordo cur aliquando à Patribus ponatur post Officiarium, ibid. n. 58. 262
- 3 Psalmistatum, seu Cantorum origo, & antiquitas, ibid. n. 83. 265
- 4 Psalmistatus forma quæ, ibid. n. 88. 266
- 3 Psalmistæ officium quoddam sit, & in quo distinguatur ab officio lectoris, ibid. n. 107. 268
- 3 Psalmistæ officium non convenit multitudini, ibid. nu. 108. 268
- 3 Psalmorum cantus aut datur spiritus compunctionis, aut spiritus Prophetie, in c. Cum contingat, nu. 105. de etat. & qualitat. 268
- 4 Psalmorum aliquot decantantur cum alacritate, magis prodest, quam totius psalterij modulatio cum anxietate cordis, in c. Fraternitatem, n. 70. de Sèpultur. 370
- 6 Pubertatem non metimur ex annorum numero, sed ex vigore naturæ, & rationis, in c. De illis, il secundo, n. 8. & 18. de despons. impuber. 22
- 6 Pubertas sola lute positio sufficit ad validitatem matrimonij, ibid. n. 18. 23
- 6 Pubertas plurimum contingit in femina anno duodecimo, & in masculo anno decimoquarto completo, ibid. n. 19. 23
- 6 Pubertatis, seu impubertatis præsumptio ante, & post ætatem legitimam non est iuris, & de iure, sed iuris tantum, ibid. n. 21. 23
- 6 Publicatio bonorum si fiat in terris Imperij applicatio sit sisco seculari, licet publicatio fiat ratione criminis merè Ecclesiastici, in cap. Vergentia, n. 3. de Heret. 218
- 6 Nisi is cuius bona publicantur, sit Clericus, quia tunc applicatio sit sisco Ecclesiæ etiam in Terris Imperij, ibid. n. 4. 218
- 1 Publicationis effectus varij in c. Publicato, nu. 8. de elect. 118
- 2 Publicatio electionis si omittatur fraudulentè, non nocet electo, ibid. n. 60. 124
- 3 Publicatio est vitiosus actus perficiens legem, in c. Treugas, nu. 57. de Treug. & pace. 527
- Publicatio servitio a liceat variare.
- Vide supra in ver. *Elefiores*.
- 3 Publicatio est de forma electionis, non autem per quem fiat, in c. Quia propter, nu. 55. de elect. pag. 95
- 4 Publicum quot modis dicatur, in c. Vestra, n. 52. de Cohabit. Cler. & Mulier. 12
- 4 Et in quo differat à manifesto, ibid. n. 56. 13
- 4 Publicum ut quid dicatur, non est necesse vt singulorum auribus inculcetur, ibid. n. 53. 12
- 4 Publicum est quod pater omnibus, ibidem n. 108. pag. 18. 18
- 4 Publicum dicitur quod est notum in civitate, vel Parochia, seu vicinia, vel maiori parte ipsius, dummodo ibi sint saltem decem homines, ibidem n. 114. 18
- 3 Publicum, & notorium in quo differant, in c. Non potest, n. 22. de sent. & re iudic. 332
- 5 Pudor est mulieribus nuptiarum præmia non habere in c. Cum sis, n. 49. de Connerf. Coniugat. 143
- 6 Puella duodecim annis minor, cuius malitia supplet ætatem an possit matrimonium contrahere de licentia Episcopi, an vero sit opus dispensatione Apostolica, in c. De illis, il secundo, n. 14. & n. seqq. vsque in finem præsertim a n. 38. de despons. impuber. 23
- 5 Puella duodecim annis minor a parentibus Monasterio oblata an habitum regularem suscipere possit non obstat Concilio Tridentino, in c. 17 sess. 25. de regular. in c. cum virum, n. 9. & seqq. vsque ad n. 23. de Regular. 51
- Vide in ver. *Filia*, & in ver. *Noniusius quoad consensum*.
- 5 Puellæ Monasterium ingredi volenti an sit indulgendum vt fideicommissum non putificetur per illius professionem, sed protergatur vsque ad diem mortis naturalis, in c. Cum simus, n. 13. & seqq. in fin. de Regul. 68

ET VERBORVM.

- 1 *Pueri in quibus differant ab adultis, in c. Indeco-*
tum, num. 3. de etat. & qualitat. 333
- 6 *Puerum presentans Presbyter baptizandum an*
contrahat cognationem spirituales, in cap. Ve-
nicia, n. 23. de cognat. spirit. 67
- 6 *Pueri in cuius ordinatio non prouideatur si adue-*
niunt etate adulta contradicant, in c. Tux litte-
rie, num. 34. vers. Idem apertius tenet Hugo, &
num. seqq. de Cler. per salt. promot. 347
- 5 *Puer teneatur annotum capite admodum ceno apud*
Cardinalem Palacorum, in c. Cum sis, n. 19. de
Conuers. Coniugat. 140
- 7 *Pueri teneantur semel in anno coofiteri, cum sunt*
doli capaces. Quod ut plurimum contingit cir-
ca septennium, in c. Omnis, num. 33. de per-
nit. & remiss. 127
- 4 *Pueri, & alii beneficiati non sunt idonei ad be-*
neficia consequenda, in c. Super inordinata,
num. 1. de preben. 185
- 4 *Pueri qui dicantur, ibid. n. 11.* 186
- 4 *Puer presentari potest ad beneficium iuris patro-*
natu in duodecimo etatis anno, si ita illius
fundatione sit cautum, num. 16. 187
- 4 *Pueri, & visu rationis carentes possunt suscipere*
Sacramenta omnia in quibus non requiritur
actus suscipientis, ibid. n. 36. 189
- 3 *Puerorum expediat religioni tradere, in c. Cum*
virum, num. 45. de regular. 55
- 5 *Pueri a teneris annis ad pietatem, & religionem*
informandi, ibidem num. 46. 55
- 3 *Romani, & nobiles dabant B. Benedictio filios nu-*
trandos, ibidem. 55
- 5 *Pueros quibus religionibus expediat tradere ex*
sententia Caietani, ibidem nu. 47. 56
- 1 *Pueris, & stultis baptizatis suffragatur meritum*
Christi, cuius facti sunt participes in perceptio-
ne Sacramenti, in c. Firmiter, n. 16. de Summa
Trin. & fid. Cathol. 4
- 5 *Pueri baptizati, & statim mortui non sunt cauo-*
nizandi, & est speciale in Innocentibus ut pro
Sandis colantur, in c. Audiuiimus, nu. 14. de re-
liq. & vener. Sand. 332
- 5 *Puer ordinatus ad sacros non tenetur continere,*
in c. Maiores, n. 106. de Baptismo. 328
- 4 *Punire quis sine culpa, sed non sine causa, in cap.*
Clericos, n. 27. de Cler. non resid. 79
- 2 *Punendus est quis in quo in eo deliquit, in c. Vei*
non est compos, n. 6. de tempor. ordinat. 191
- 5 *Et in c. Immunitatem, num. 9. & nu. 17. de Im-*
munit. Eccles. 390
- 4 *Miteus agitur cum eo qui ex mera liberalitati con-*
uenitur, quam qui ex debito, in c. Prudentes,
num. 25. de Donat. 303
- 2 *Pupillus maior septennio potest presentare, & in*
concurfu presentatus ab eo praeferat presentat-
us a tutore, in c. Indecorum, num. 15. de etat.
& qualitat. 333
- 1 *Pupillus pubertati proximus absque tutoris aucto-*
ritate naturaliter obligatur, in c. Causam, n. 31.
de elect. 59
- 1 *Pupillus, & orphanus in quibus differant, in c. Si-*
gnificantiis, n. 29. de off. deleg. 413
- 1 *Pupillus, vidua, orphanus, & consimiles an sint mi-*
serabiles persone si diuites sint, ibidem, n. 35. &
seqq. vique ad num. 58. 413
- 3 *Pupillus, & vidua non gaudent privilegio, lvn. C.*
quando Imper. inter pupill. & vid. nisi sint pau-
peres, ibid. num. 36. 413
- 2 *Contrarium, num. 42.* 413

Reperitur in 5. libros Decret.

- 2 *Constitutio regis quae prouider pupillis, viduis, &*
alijs de aduocato non includit tales, nisi etiam
sint pauperes, ibidem n. 38. 413
- 3 *Pupilli causa, maxime supposita perhorrescentia,*
apud Principem tractari debet, in c. Ex parte,
num. 10. de for. compet. 94
- 4 *in Purgatorio existentes non orant pro alijs, in cap.*
Fraternitate, num. 17. de Sepultur. 363
- 4 *in Purgatorii penis per plura suffragia quis citius li-*
beratur, ibidem nu. 58. 369
- 4 *in Purgatorio de vno bono facto non minus laxan-*
tur multi quam vnus, ibid. n. 72. 370

Q

- 5 *Quadragesima ratione ieiunij est de iure diuino, ra-*
tione temporis ex traditione Apostolorum, in c.
Explicari, num. 3. de obseru. ieiun. 352
- 5 *Quadragesima quod habeat hebdomadas, ibidem*
num. 32. 353
- 5 *Quadragesima nulla reperitur quae saltem quadra-*
ginta duos dies non habeat, ibidem n. 33. & 43.
pag. 352
- 5 *Quadragesima in Ecclesia orientali in qua boue-*
ianus Sabbathum, incipit in Quinquagesima,
ibidem num. 34. 352
- 5 *Quadragesima quadragesima duorum dierum, qua*
uitur Ecclesia Romana, additi fuerunt alij qua-
tuor, ibidem. 353
- 5 *Mediolanensis Ecclesia hos quatuor dies non ad-*
misit, ibidem n. 37. 354
- 5 *Quadragesima S. Ambrosij quae sit, ibidem nu. 35.*
& 38. 352
- 5 *Quadragesima est decima pars totius anni insti-*
tuta ut decima temporis Deo redderetur, ibid.
num. 36. 352
- 5 *Quadragesima Mediolanensis Ecclesiae in quo dif-*
ferat a quadragesima Ecclesiae Romanae, ibidem
num. 38. 352
- 5 *Quadragesima totam violauit qui vnum diem non*
obsistendo praetermisit, ibid. nu. 42. 353
- 6 *Quae incontinenti sunt ineffe dicuntur, in c. Ve-*
nicia, n. 12. de Cognat. Spirit. 67
- 3 *Quatuorque dictio facit venire maiora expressis,*
non obstante verbo, alia, in c. Cum non ab ho-
mine, n. 93. de iudic. 15
- 5 *Quaestio super patronatu laicali infra quatuor, su-*
per ecclesiastico infra sex menses est decidenda,
in c. Cum propter, n. 5. de iurepatr. 255
- 2 *Quaestio de ambagibus, & inepijs fieri non debet,*
in c. Accepimus, nu. 51. de Padiis. 566
- 5 *Quaestio praedicialis si incidat in causa aliqua, su-*
perferendum est in principali, donec praedici-
aliter minetur, in c. Tuam, num. 12. de ordin.
cognit. 138
- 3 *Sive incidat ciuili, quae praediacat ciuili, ibidem*
num. 13. 131
- 3 *Sive incidat ciuili, quae praediacat criminali, & de*
conferro, ibidem n. 14. 131
- 3 *Sine incidat criminalis, quae praediacat criminali,*
ibidem num. 15. 131
- 3 *Quaestio natalium an sit praedicialis causa he-*
reditaria, ibid. n. 6. 131
- 3 *Quaestio facti an matrimonium fuerit contractum*
non minus est spiritalis, & de foro Ecclesiae,
quam sit quaestio facti an quis fuerit ordinatus,
ibid. nu. 45. & 52. 135

Quaestio

INDEX RERV M

- 3 Quæſtio facti habet complicationem, & mixturam in ſeparabilem cum quæſtione iuris, ibidem. num. 54. 136
- 3 Quæſtio incidentis an, & in quo differat ab emergente, in cap. Intelleximus, num. 22. de Ordin. cognit. 127
- Quæſtio præiudicialis.
    Vide ſupra in ver. *Præiudicialis*.
- 3 Pronuntiandum eſt ſuper emergenti, ibid. n. 23. pag. 127
- 2 Secus ſuper incidenti requiritur, ibid. n. 24. 127
- 3 Fallit primo ſi incidentis proponatur in vim dictæ ad impediendum proceſſum, ibid. num. 26. pag. 127
- 4 Fallit ſecundo ſi incidentis debeat cognosci coram alio iudice, ibid. n. 27. & 31. 127
- 3 Iudex pronuntiatur ſuper principali cenſetur taceat pronuntiare ſuper incidentari, ibid. num. 25. pag. 127
- 3 Pronuntiandum eſt indiſtinctè ſuper incidenti, vel emergenti quando ſine tali pronuntiatione proceſſus cauſæ principalis expediri non poteſt, ibid. num. 28. 128
- 3 Alias non tenetur iudex pronuntiare, ibid. n. 29. pag. 128
- 3 Poteſt tamen ſi vult, nec ob id proceſſus redditur nullus, ibidem num. 30. 128
- 3 Niſi incidentis, vel emergens ventiliari debeat coram iudice, ibid. n. 31. 128
- 3 Quæſtio principalis, & incidentis ubi ſunt tractanda coram diverſis iudicibus perſentia incidentis ſuſpendit iuriſdictionem in principali, in c. Tua, n. 19. & 22. de ordin. cognit. 131
- 3 Quæſtio omnis, in qua de peccato mortali queritur, niſi expreſſè veritas habeatur, periculorè determinatur, in c. Ne inſitatis, num. 264. de Conſtitut. 81
- 7 *Quæſtor*, qui ad eleemoſynas colligendas ab Hoſpitalariis mitteruntur, quas qualitates habere debeant, in c. Tuam, num. 1. de privileg. 49
- 7 Quæſtorum nomen, & uſum priuſ aboleri iuſſit Concilium Tridentinum, ibid. n. 3. 49
- 3 Quæſtorum fraudes, & ſignamenta varia, in cap. Cum ex eo, n. 13. de reliq. & venor. ſanctor. 339
- Vide in ver. *Eleemoſyna*.
- 6 *Qualitates ſcriptæ*, & morum in Paſtor vario ordine recententur à ſacris Canonibus, & Concilijs, in c. Eam re, n. 14. de erat. & qualitat. 339
- 4 Qualitas appoſita circa aliquas perſonas primò nominatas non cenſetur repetita quoad alias perſonas poſtea nominatas etiam in eadem oratione, in c. Ex tua, n. 21. de Cleric. non reſiden. pag. 67
- 1 Qualitas non poteſt eſſe ſine ſuo ſubiecto, in c. Cum acceſſerint, n. 9. de Conſtitut. 145
- 1 Qualitates omnes, quæ inſunt legi declaratur cenſentur inſe illius declarationi, in c. Quoniam, n. 23. de Conſtitut. 179
- 3 Qualitatem non ſufficit in libello allegare ad fundandam iudicis iuriſdictionem ſi probabiliter nregetur, in c. Si Clericus, n. 7. & ſeqq. de foro compet. 65
- 3 Declaratur, ibid. num. 10. & 15. 65
- Qualitas tribuens iuriſdictionem,
    Vide in ver. *Iudicis competentia*.
- 3 Qualitas adiuncta verbo intelligitur ſecundum tempus verbi, id eſt in ipſo actus initio, in r. Vr Abbates, n. 56. de erat. & qualitat. 223
- 5 Qualitatis duabus concurrentibus quæ dicer-

- tam habent naturam attenditur illa quæ magis ſauet iuri communi, in c. Cum propter, n. 76. de Iurepatr. 161
- 1 Qualitates actû requiſitæ debent actu concurrere nec ſufficit appetudo, in c. Inceſſerint, num. 52. de reſcript. 202
- 4 Qualitates requiſitæ in ſubiecto concurrere debet actu, & habitu in diſpoſitione hominis. Secus in diſpoſitione legis, in c. De multa, num. 46. de præben. 148
- 7 Qualitas eadem addeſſe debet in cauſa extincta, quæ addeſſi in cauſa producta, in c. Maniſella, num. 16. de Penit. & remiſſ. 102
- 7 Qualitas adiecta verbo intelligitur ſecundum tempus verbi, in c. Cum illorum, n. 15. de ſent. excommunic. 173
- 3 *Quarta* decimarum Episcopo debita præſcriptibilis eſt, in c. Cum olim, num. 26. de præſcript. pag. 217
- 1 Super *Quarta* decimationum Episcopus fundat intentionem de iure communi contra Parochos, non contra Parochianos, in cap. Conquerente, n. 28. de Offic. Ordinari. 464
- 3 *Quarta* mortuorum quæ dicatur, ibid. num. 29. pag. 464
- 1 Debetur Episcopo non iure conſuetudinario, ſed iure communi, ibid. num. 30. 464
- 3 Item debetur etiam cum Eccleſia hæres ex alie inſtituta eſt, ibid. num. 31. 464
- 2 Super *Quarta* ſtandum eſt conſuetudini, ibid. n. 32. pag. 465
- 1 Et poteſt Episcopus iuxta conſuetudinem exigere trigefimum ratione Viſitationis reſtitutionum, ibid. num. 33. 465
- 3 *Quarta* Canonica, & alia episcopalia præſeruatæ ſunt à Concilio Tridentino, ibid. n. 57. 466
- 5 Conſuetudo exigendi trigefimum ex eccleſiis pijs in viſitatione teſtamentorum ſeruanda eſt: ſecus ſi in teſtamentis nullum eſſet reliquum pium in c. Venerabili, num. 18. de Conſubſ. 282
- 6 *Quinquaginta* quid ſit, in c. Preſterea, num. 23. Ne Preſ. vic. ſuas. 188
- 4 *Quinquageſima*, vel centeſima reddituum Eccleſiaſticorum an, & quando ab Episcopo assignari poſſit Monasterijs, vti iuris pijs, in c. Paſtoralis, num. 6. de his, quæ ſi. à Preſlat. 263
- 6 *Quinquaginta*, & quinquaginta non ſunt centum, in c. Inſiſtente, n. 34. Qui Cleric. vel vouen. 52
- 5 *Quinquennium* ad deducendas cauſas nullitatis profeſſionis quæ ob cauſas à Concilio Tridentino præfixum fuerit, in c. Si quis, num. 41. & 51. de Regular. 13
- 5 *Quinquenni* terminus ad reclamandum inductus eſt à Concilio Tridentino ad iuſſu præſcriptionis, ibid. num. 42. 14
- 3 *Quiſquis* habet alium ſub ſe neceſſe eſt vt recognoscat alium ſuper ſe, ex repro Papa, in c. Indecorum, num. 54. de erat. & qualitat. 236
- 3 *Quod pendet* non eſt pro eo quali ſit, in c. Publicatio, n. 65. de elict. 125
- 3 Quod omnes rangi, debet ab omnibus approbati, in c. Archiepiſcopus, num. 17. de tempor. ordinat. 128
- 3 Declaratur procedere in his, quæ competunt pluribus vti ſingulis, non autem in his, quæ competunt pluribus vt vniuerſis, ibid. num. 18. 128
- 4 Quod raret eſſe, carer virtute, & operatione, in c. Quæſitum, n. 27. de Cohabit. Cler. & Mulier. pag. 26

- 1 *Quomodo libet dictio quid importet*, in c. Verum, .
nu. 30. & 31. de Foro compet. 77
2 *Quondam dictio solet communiter apponi quando*
dicitur de mortuo, in c. Cum finis, num. 8.
de Regular, 67
4 *Quoq; dictio est continuativa eiusdem materie*,
in c. Cum dilectus, nu. 15. de Success. ab intestat.
pag. 258
4 *Quos capita tot legentis*, in c. Quia diversitatem,
nu. 5. de Consecr. prebende. 238

R

- 1 *Rapiens publicam meretricem an incidat in pœ-*
nam raptus, in c. Ne inuitaris, nu. 37. de Con-
suetudinibus. 108
1 *Et quid de muliere rapiente virum*, ibid. nu. 372.
pag. 108
3 *Raptus pœna quæ sit secundum leges, & Canones*,
in c. Cum non ab homine, n. 64. de iudic. 13
1 *Rerè bene loquitur*, qui contra omnes loquitur, in
c. Ne inuitaris, nu. 43. de Consecr. 122
Rasura litterarum Apostolicarum, & rescripto-
rum
Vide in verb. *Litterarum Apostolicarum*,
rasura.
5 *Ratam habens percussione Clerici in corde tan-*
tùm, non incidit in sententiam Canonis quoad
Ecclesiam militante, in c. Doctores, num. 26.
de celebr. Missar. 307
5 *Declaratur*, nu. 94. 307
5 *Ratificans Ordinem sacrum ante annos discretio-*
nis susceptam non potest valide matrimonium
contrahere, in c. Tuz litteræ, nu. 40. de Cleric.
per salt. promor. 446
6 *Anuè ratificatio huiusmodi hodie fieri possit an-*
te annum decimum sextum expletum, ibidem
nu. 11. & seqq. vsq; ad num. 48. 446
6 *Ratificans dicitur auctor facti*, in cap. Insinuante,
nu. 47. de vi Cleric. vel vonen. 56
6 *Ratificatio actus nulli non inducit sine scientia*
nullitatis, in c. Ad nostram, nu. 1. de Coniug.
seruor. 58
6 *Procedit si nullitas cognita verisimiliter retraxis-*
set ab actu gerendo, aliis secus, ibid. nu. 13. 58
6 *Ratificatio tacita obligat ad votum continentie*
ordini sacro annexum sicut expressa, in c. Tuz
litteræ, nu. 48. de Cleric. per salt. promor. 347
6 *Idem in professione, sponsalibus, & matrimonio*,
ibid. nu. 49. 347
6 *Ratificatio inducitur propter præcedentis actus*
continuationem, ibid. n. 78. 350
6 *Ratificatio ordinis ante annos discretionis suscep-*
ti inducit eo ipso quod ordinatus post puber-
tatem infra triiduum non reclamaverit, ibidem
num. 79. 350
5 *Ratificatio actus inualidi an requirat scientiam*
nullitatis cum qualitatibus, & voluntatem eam
sanandi, in c. Significatum, n. 12. & 47. de Regu-
lar. 42
6 *Ratificatio actus irriti ex defectu consensus per*
solam remotionem impedimenti non inducit,
in c. Tuz litteræ, nu. 55. & 84. de Cleric. per salt.
promor. 348
6 *Ratificatio in maleficijs retrotrahitur, & man-*
dato comparatur, in c. Nobis, nu. 84. de Simon.
pag. 160
6 *Ratum quis habere non potest quod suo nomine*

- golum non est, ibid. num. 85. 160
2 *Rationis quæ sint*, in c. Magnus, nu. 11. de oblig.
ad ratioe. reliqua, in verb. *Obligatur rationis*,
pag. 341
6 *Rationis vius in matrimonio est ex necessitate Sa-*
cramenti, in c. De illis, il secundo, n. 27. de De-
spons. impuber. 24
3 *Rationis finalis reliquiæ factis sunt ad sustinendam*
dispositionem, in c. Cum venissent, num. 75. de
iudic. 39
3 *Ratio expressa per gerendum censetur finalis*, ibi-
dem num. 79. 31
5 *Ratione legis manente non consuetudo legem, sed*
lex consuetudinem vincit, in c. Explicari, n. 40.
de obseru. leian. 333
7 *Ratio in proximo posita restringit dispositionem*
generalem ad limites ipsius rationis, in cap. Ex
parte, nu. 9. de privileg. 68
4 *Rationis visu seipsum priuare an sit culpa lethalis*,
in c. Acrapula, num. 31. de vita, & honest. Cler-
ic. 4
7 *Ratione legis cessante an cesset illius dispositio*, in
c. Sicut vltre, num. 45. de excess. Prelat. 8
2 *Ratio generalis expressa in lege ampliat disposi-*
tionem specialem etiam in penalibus, & exor-
bitantibus iure communi, in c. A nobis, n. 42.
de bigam. 372
2 *Equæ sunt eiusdem rationis includuntur sub di-*
spositione ex significatione rangum expressa,
proprie non tacite, ibid. num. 43. & 44. 372
7 *Ratio statuti abrogati allegari potest ad decisio-*
nem causarum, in c. Qui Presbyterum, n. 77. de
ponit. & remis. 111
1 *ad Rationem naturalem recurrendum est Cano-*
ne, vel lege decedente, in c. Quæ in Ecclesiis,
n. 48. de Consecr. 135
5 *Ratio legis vbiunque generalior dicto ad latitu-*
dinem rationis extenditur ipsa dispositio, in
c. Immunitatem, nu. 11. de Immunit. Ecclesiæ,
pag. 390
5 *Cessat vna ex duabus rationibus finalibus non*
cessat legis dispositio, ibid. n. 18. 391
1 *Ratio generalis ampliat dictam specialem*, in c. Ne
inuitaris, num. 22. de Consecr. 71
1 *Ratio si sit expressa in Canone, vbiunque ratio*
illa viget, casus dicitur in intè. expressus, ibid.
nu. 224. 71
8 *Rationis dictamen quid sit*, ibid. nu. 258. 79
1 *Ratio est dux intellectus*, ibid. n. 259. 79
1 *Rationem dimittens propter auctoritatem huma-*
nam incidit in insipientiam bestialem, ibidem
nu. 278. 85
8 *Rationes dux vincunt vnam, & ratio fortis minus*
fortem tollit, in d. c. Ne inuitaris, nu. 283. de
Consecr. 87
1 *Ratio naturalis seipsum ostendit, & veritatem oc-*
cultum non sinit, ibid. num. 398. 113
1 *Ratio in lege expressa eius est potentia, vt deter-*
minet omnes casus sub ratione comprehensos
etiam ad correctionem iuris cõmunis, in c. Nu-
per, n. 4. de decim. 403
5 *Ratione legis correctæ censetur etiam correctæ il-*
lius dispositio, in c. Ex frequentibus, num. 8. de
Institur. 214
3 *Ratio vbi est eadem non dicitur extensio, sed cõ-*
prehensio, in c. Cum non ab homine, n. 81. de
iudic. 14
3 *Fallit ibidem nu. 82. 14*
7 *Ratio vbi est eadem, lex non dicitur extendi, sed*

INDEX RERV M

- enunciari, in c. Quod nonnullis, num. 22. de
Privileg. 83
- 1 *Quænnatensis* Ecclesia duplex habet Collegium,
Idell Cardinalium, & Canonicorum, in c. Bone
memorie, n. 2. & 14. de postul. Prælat. 276
- 3 *Reynerius* Iacobi Botrigarj Padagogus, & tran-
scriba, in c. Olim, n. 73. de lict. Contest. 109
- 6 *Rebells* quis dicitur, in c. Quod à predecessore,
num. 24. de Schismat. 229
- 7 *Rebells* dicuntur qui Principem, vel eius Nun-
cium volentem ingredi in civitatem non admit-
tunt, in c. Cum ex iniuncto, n. 40. de Noni oper.
nunciat. 33
- 7 *Rebello* an committatur tantum contra Impera-
torem, & eius Officiales, an verò etiam contra
Reges, & Principes non recognoscences Superio-
rem, ibidem num. 41. 33
- 7 *Rebells* dicitur qui de facto resistit Superiori, vel
iurisdictioni, ibidem num. 42. 33
- 7 Et omnis existens in protervia, & notoria inobe-
dientia, ibidem num. 43. 33
- 7 *Rebells* notorius dicitur vassallus, qui se tuetur
contra dominum, & non vult cum admittere
in castrum, ibidem num. 46. 33
- 3 *Rebellantes* Sedi Apostolicæ non traduntur Curie
seculari, nisi sequuta incorrigibilitate, in
c. Cum non ab homine, n. 88. de Iudic. 15
- 5 *Reveniens* Ecclesiæ polluta si sit consecrata non
facile committitur à Papa simplicibus Sacerdo-
tibus, in c. Aqua, num. 6. de Consecr. Eccl. vel
Altar. 289
- 3 *Reveniens* coram Iudice Delegato fieri potest
etiam in causa spirituali, in c. Perpetuus, nu. 7.
de fide Instrum. 203
- 7 *Refores* Ecclesiarum, item scholares Episcopo,
vel eius Penitentiario, aut Archipresbytero Ci-
vitatibus consisti debent, in c. Ne pro dilatione,
num. 4. de penult. & remiss. 140
- 4 *Refores* Ecclesiæ leproso dandus est coadjutor qui
sustentandus est de secularibus Ecclesiæ, in cap.
De rectoribus, n. 8. de Cler. agrotan. 194
- 4 *Rectores* Ecclesiarum ex proprietate vocabuli di-
cuntur Inferiores Curati, ibidem, n. 5. 195
- 7 *Rectores* vulneratitatis iurisdictioni in Lectores, & stu-
dentes, non completitur alias causas, quàm
cas, quæ oriuntur occasione studiorum, ac pro-
fessionis, in c. Quoniam, num. 6. de Privileg. 75
- 6 *Refores* scholarius satis est ut sit annorum viginti,
in c. Cum inhibito, nu. 7. de Clend. despons. 33
- 6 *Refores* universitatis habet iurisdictionem in scho-
lares emulatiõe cum Episcopo, ibidem, num. 8. 35
- 4 *Refores* interfecto decedenti si non habeat consan-
guineos, succedit Ecclesiæ, secus si appareat, cum
huius Monachum, vel sancta mente relictum, in
c. Cum dilectus, nu. 1. de success. ab intest. 357
- 5 *Refores* Ecclesiæ per alios honorari debet, in c. No-
bis, num. 31. de Iurepatr. 253
- 4 *Refores* potest locus ubi sunt inimici, vel eorum
dumtellici, seu amici, in c. Clericos, nu. 23. de
Cler. non resid. 79
- 4 *Refores* an, & qualiter remota censeatur appella-
tione remota, in c. Super eo, illecondo, num. 7.
& 14. de appellat. 241
- 3 *Refores* iurisdictionem suspendit sicut appella-
tio, ibidem num. 8. 241
- 6 *Clericus* possidet Ecclesiam, Diocesanus dicit
quod minus canoniceam tenere, Clericus peti
libellum sibi offerri, Episcopus vult liquere de di-
- cene collationem ad se devolutam, an erit locus
renunciacioni, in c. Licet Heil, num. 18. de Simon.
pag. 164
- Vide in vet. *Visitatoris recusatio*, & in verb.
Iudicis recusatio.
- 4 *Redisse* non dicitur qui statim recedit, in cap. Ex
parte, num. 3. de Cler. non resid. 47
- 4 *Reditus* Ecclesiarum quomodo intelligantur esse
pauperum securum auctoritate in Hieronymi,
Ambrosij, & Bernardi, in c. Si quis sancte, nu. 4.
& seq. nu. 13. 30. & 31. de Pecul. Cleric. 206
- 4 *Reditus* ecclesiasticorum dispensatio, seu appli-
cacio considerari debet iuxta tria tempora, ibid.
num. 14. vsque ad n. 17. 209
- 4 *Reditus* Ecclesiarum post institutionem titulum
beneficialium principaliter sunt deputati in usus
ministriorum, secundario autem in subsidium
pauperum, reditus hospitalium secus, ibidem
num. 16. & 22. 210
- 4 *Consanguineos* de redditibus Ecclesiasticis ditare
quam grave sit scelus, ibid. nu. 20. 211
- 4 *Pauperum* appellatione quoad fructum Ecclesi-
asticorum distributionem intelliguntur omnia
pauperum, ibid. num. 22. 211
- 4 *Papa* potest tribuere facultatem testandi de redi-
tibus Ecclesiasticis tam Clericis secularibus,
quàm regularibus ibid. n. 25. 212
- 4 *Declaratur*, num. 6. 212
- 4 *Reditus* spirituales debent dividi in quatuor par-
tes si spectent ad Ecclesiæ matricem. Secus si ad
Capellas, in c. quoniam, n. 5. de decim. 388
- 3 *Reditus* Ecclesiarum dano consanguineis curgratius
sit peccatum, quàm dare extraneis, in cap. Ac-
cipimus, num. 45. de Pasch. 165
- 4 *Reditus* Ecclesiæ an sint in dispositione Rectoris
infirmi, an verò coadjutoris, in c. de Rectoribus,
num. 14. de Cleric. agrotan. 196
- 3 *Reditus*, proveniunt, & obenciones Inerum signi-
fiant, in c. Grauis, n. 5. de Restit. spoliat. 145
- 4 *Consuetudo* disponendi in vita, & in morte de
reditibus Ecclesiasticis valida est, in c. Si quis san-
cte, nu. 1. vers. Cui sententia, de pecul. Clericor.
pag. 304
- 4 *Declaratur*, ibidem n. 26. 304
- 4 *Consuetudo* qua patronus aliquid sibi vendicat
de fructibus Ecclesiæ ultra portionem Rectoris
an valeat de lute communi, in cap. Extirpanda,
num. 6. de preben. 139
- 4 *Et quid* in patrono laico, ibid. n. 7. 132
- 1 *Consuetudo* vt Clericus testari possit de fructibus
suis prebendis percipiendis post eius obitum vs-
que ad annum, valida est, in c. Consuetudines,
n. 2. de Consuetud. 255
- 4 *Anonus* reditus copotatur inter bona stabilia, in
c. Ioannes, n. 21. de testam. 356
- 5 *Referendarij* in Quadragesima ovis, & iactantia,
& de consilio vtriusque Medici, carnis velci pos-
sunt, in c. Consilium, num. 9. de obseru. iuran.
pag. 344
- 7 *Referendarij* vtriusque, vel alterius signaturæ
eorumque familiaris etiam ratione delicti co-
tradicti, aut rei de qua contra ipsos agitur sine
excepti ab Ordinario iurisdictione, in c. Ex
parte, nu. 2. & sequent. vsque in fin. de privileg.
pag. 65
- 7 *Referendarij* exemptio à iurisdictione Ord-
inarij ex Bolla Pauli III. ab soluta fuerit ex c. 11.
sess. 24. Conclij Tridentini, ibid. 65
- 7 *Referendarij* sunt cunctis Officialibus, & Minist-
ria Curia

- Curia digniores, & cur, ibid. n. 3. 66
- 7 Referendarij non habent simpliciter titulum honorarium, sed officium, & in quibus consistat, ibid. n. 4. & 21. 67
- 7 Referendarij qualiter, & quando admittantur ad signaturam Iustitiae, vel Gratiæ, ibid. n. 5. 67
- 7 Exemptionis indulgentiarum Referendariorum concessum est ex debito iustitiae in remunerationem laborum, quot sufficiunt pro seruitio Sedis Apostolicæ, & vniuersalis Ecclesiæ utilitati, ibid. n. 7. pag. 67
- 7 Referendariorum, eorumque familiarium exemptionis ex Bulla Pauli I I. sublatam fuit a Concilio Tridentino, in c. 3. sess. 6. & c. 4. sess. 14. ibidem num. 12. 68
- 7 Declaratur, num. 16. 68
- 7 Familiarium Referendariorum exemptio, de qua in Bulla Pauli I I. sublatam fuit a Concilio Tridentino in fauorem Episcoporum residentium, ibid. num. 15. 68
- 7 Nec reuocauit per constitutionem Sixti V. ibid. n. 20. & 31. 68
- 7 Referendariorum exemptio, de qua in Bulla Pauli I I. sublatam fuit a Concilio Tridentino etiam in causis civilibus, ibid. n. 17. 68
- 7 Referendariorum exemptionem a Concilio Tridentino sublatam fuisse probatur etiam ex Constitutione Pij V. ibid. num. 18. 69
- 7 Bulla Sixti V. qua referendarij eximuntur a iurisdictione Ordinariorum expenditur, ibid. n. 19. & sequ. 69
- 7 An eadem Bulla sustulerit decreta Concilij Tridentini, quibus exempti subiiciuntur Ordinarijs, vt Sedis Apostolicæ delegatis, ibid. n. 21. pag. 69
- 7 Referendarij an sint veri familiares Papæ, an verò ex privilegio, n. 34. vique ad n. 40. 71
- 7 Constitutio Pauli I I. super familiaritate Referendariorum expenditur, ibid. num. 37. 71
- 7 Referendarij ratione beneficiorum, quæ obtinent, an subint iurisdictioni Ordinarij, ibid. n. 39. 72
- 7 Referendariorum exemptio ab Ordinariis iurisdictione an sit restringenda vt non habeat locum ratione delicti, seu contractus, aut rei, de qua contra ipsos agitur, ibid. num. 40. vique in finem. 72
- 7 Referendarij si obtineant beneficia Ordinarijs subiecta, eorumdem beneficiorum ratione Ordinarijs subiiciuntur, ibid. n. 32. 74
- 3 Regalium concessio non valet in præiudicium successoris, nisi fiat solita concedi per Principem, in c. Epistolæ, n. 33. de probat. 161
- 2 Regere, & gubernare an, & in quo differant, in c. Indecorum, n. 5. & seq. de iur. & qualitat. 232
- 3 Regis euocatio non excusat Episcopum a Visitatione terminum, in c. Ego N. n. 26. de iur. iur. pag. 213
- 5 Regimen ex sui nature est officium virile, in c. Ad hæc, n. 29. de relig. domib. 209
- 2 Abiurdum est vt carens monastica eleuetur ad oeconomicam; & carens oeconomica ad politicam, in c. Indecorum, n. 2. de iur. & qualitat. 232
- 6 Regiminis locus quærentibus, & ambulans est denegandus, in c. Nobis, n. 12. de Simon. 163
- 2 Regina vidua est miserabilis persona, & ratione spolijs de quo conqueritur est principaliter de foro Ecclesiæ, in c. Significans, n. 44. de Offic. deleg. 414

- 1 Registationis omisso adimit fidem Breui Apostolico quoad facultatem testandi, sed non quoad facultatem transferendi pensiones, in c. Ad audientiam, primo, n. 10. de Rescript. 207
- 7 Regnum interdicitur pro peccatis regis, Civitas pro peccatis Episcopi, vel Domini; & Monasterium pro peccatis Abbatis, in cap. Responso, n. 42. de sent. excomm. 189
- 1 Regressum habens dicitur habere ius ad beneficium, in c. Ad audientiam, ille secundo, n. 124. de Rescript. 243
- Vide in vtr. Beneficium quoad regressum.
- 4 Regressa vti non potest Regressarius propter superuenientem inhabilitatem, in cap. Dilectus, ille secundo, n. 15. de Prab. 140

Regula de iure quæsto.

- 1 Regula de iure quæsto non tollendo debet expressè derogare, nec sufficit scientia Papæ implicita, vel expolita ex narratis quod agebatur de præiudicio tertij, in c. Causam quæ, n. 35. de Rescript. 210
- 1 Nec vlla formula introduci potest per quam dici possit constare de mente Papæ volentis tunc præiudicare, nisi faciat regulæ mentionem, ibidem num. 36. 210
- 1 Fallit in gratia ex sui natura præiudiciali, ibid. num. 37. 210
- 1 Item fallit ex gratia quæ fit ob publicam utilitatem, ibid. n. 38. 210
- 1 Papa non censetur velle derogare quibusconque vtatur verbis, & clausulis, nisi eadem Regulæ expressè deroget, in c. Ceterum, num. 18. & 26. de Rescript. 191
- 1 Amplia primò, etiam si habuerit certam scientiam ex narratis de præiudicio tertij, ibid. n. 19. 191
- 1 Amplia secundò, in iure quomodolibet quæsto ex privilegio, ibid. n. 20. 191
- 1 Amplia tertio, in gratia motu proprio, ibidem n. 22. 191
- 1 Amplia quæto, etiam si Papa processerit de plenitudine potestatis, ibid. n. 23. 191
- 1 Amplia quinto, etiam si generaliter derogauerit Constitutionibus Apostolicis, & Regulis Cancellariæ etiam cum clausula Quorum tenores, ibid. n. 26. 191
- 1 Limita primò, in gratia ex sui natura præiudiciali, ibid. n. 28. 191
- 1 Limita secundò, in gratia, quæ fit ob publicam utilitatem, ibid. n. 32. & 49. 191
- 1 Protestatio de qua in regula de non tollendo ius quæstum tollit consensum, & voluntatem Papæ ab adu. gerendo, ibid. n. 25. 191
- 1 Gratia ex sui natura præiudicialis quando dicatur, ibid. num. 29. 30. & 31. 192
- 1 Scientia Papæ de præiudicio tertij si proveniat ex narratis non sufficit ad tollendum ius quæstus sine expressa derogatione regulæ, ibid. n. 30. 192
- 1 Officium obtinens ad sui vitam si euadat cæcus an valeat prouiso de eodem officio alteri facta sine derogatione regulæ de iure quæsto non, tollens, latè discutitur, ibid. n. 35. & seq. vique in fin. 192
- 1 Regula de non tollendo ius quæstum obstat secundo gratia de officio prius alteri ad vitam concessa, ibid. n. 38. 192
- 6 In Reguli obseruatione granitas est, & laboriosa. Tunc litteræ, n. 44. de Cler. per salt. promot. 446

INDEX RERUM

- o Regula de tutiori parte in dubio eligenda à re-
ceptioribus Theologis multipliciter oppugnatur,
in c. Ad audientiam, num. 7. de homicid. 362
- 5 Regula Prædicatorum non obligat transgressores
ad aliquam culpam, neque mortalem, neque
venialem, sed tantum ad penam taxatam, in
c. Explicat, n. 4. & 9. de obsequio. 349
- 7 Præcepta regulæ ex sua natura obligant ad morta-
le, ibid. n. 9. 350
- 5 Regula refectoriorum non intrant in beneficijs pa-
tronatus mixti, in c. Cum propter. n. 32. de lu-
tepatron. 357
- 5 Regulam feruare tenetur etiam nulliter professus
etiam quinquennio à die professionis, in cap. Si
quis, num. 73. de Regular. 17
- 5 Regula de trienniali tuetur Clericum secularem in
possessione beneficii regularis, in c. Cum in ma-
gistrum, num. 22. de elect. 110
- 4 Regula de trienniali an habeat locum cetera decreta
Concilij Tridentini, in c. De multa, num. 48.
& seq. usque ad num. 52. de proben. 148
- 4 Regula de annali an tueatur possessorum pluri-
um, beneficiorum incompatibilium contra eum, qui
contenta in secunda parte illius non adimpleuit,
ibidem, num. 52. & seq. usque in fin. 149
- 4 Regula de annali non aduersatur decretis Triden-
tini Concilij prohibentibus pluralitatem bene-
ficiarum, ibidem num. 53. 149
- 4 Regula de trienniali inducitur est in fauorē posses-
soris, ibidem n. 54. 149
- 4 Et retribuit robur iuri inualido, ibid. n. 55. 149
- 4 Et tueatur possessorum quoad omnes, ibid. n. 57. 149
- 4 Regula de annali inducitur est in odium impetran-
tium, & exquirentium lites, ibid. n. 54. 149
- 4 Nullum ius tribuit possessori, sed tantum admittit ab
impetrante, ibid. n. 56. 149
- 4 Nec excludit omnes, sed solum impetrantem qui
contenta in regula non adimpleuit, ibidem n. 58.
pag. 149
- 4 Et illius beneficio uti potest possessor execrabilis,
ibidem num. 59. 149
- 3 Regula non dicitur respectu alicuius membri, seu
partis integralis, sed respectu totius corporis Re-
ligionis, in c. In presentia, num. 113. de probat.
pag. 180
- 4 Regula Socii falsis eidem tribuuntur, in c. Relatus,
il promo num. 13. de Testamen. 347
- 5 Regula omnis Religiosis à Romani Pontificis au-
thoritate vires sumit, in c. Cum ad Monasterium,
num. 59. de stat. Monach. 194
- 6 Regula Monachali, & Ecclesiasticis officijs nemo
potest simul deferuire, in cap. Quia nonnulli,
n. 7. & 12. de Magistris. 204
- 5 Regula est in præcepto, in c. Relatum, num. 4. Ne
Clerici, vel Monachi, 408
- 5 Declaratur, ibidem n. 5. 408

Regulæ apostata, & eiccti.

- 5 Regulares quam perniciosam à Religione deficiant,
in cap. Ad Apostolicam, num. 60. de Regular.
pag. 76
- 5 Religiosi fugitiui, & eiccti annuati sunt requi-
rendi, & cogendi ut ad Monasterium redeant,
in c. Ne Religiosi, num. 1. de Regular. 113
- 6 Prælati regulares non reuocant ad ordinem
quotannis suos eicctos, & fugitiuos mortaliter
peccant, ibid. num. 2. 113
- 5 Religiosi ab Ordine eiccti etiam insid remanent

- subditi Prælatorum regularium, & votis ligati,
ibidem num. 6. 113
- 5 Consecutus secundum quam Prælati regulares
non reuocant ad Monasterium suos eicctos, &
fugitiuos est nutritius peccati, ibidem num. 7.
pag. 113
- 5 Abbas debet recolligere Monachum suum na-
damnabiliter euagetur, & pereat, ibidem num. 8.
pag. 113
- 5 Religiosi eiccti quando ad cor non redeunt sunt
in malo statu, & tenentur suam reductionem
procurare, licet non requirantur, ibidem num. 9.
pag. 113
- 5 Papa non dispensat eum Religiosis iustis eicctis ab
ordine ut Missam celebrent in seculo, ibidem
num. 10. 113
- 5 Religiosi fugitiui quis dicant, & quis eicctus,
ibidem n. 13. 113
- 5 Apostata dicitur Religiosus eo ipso quod cedit à
Monasterio, & non est sub obedientia Prælati,
ibidem num. 14. 113
- 5 Prælati regulares etiam immediate, ut Abbates,
& Priores locales tenentur quotannis reducere
ad Monasterium suos fugitiuos, & eicctos, ibid.
num. 16. 113
- 5 Religiosi etiam insid, & diffinitiuè eiccti sunt an-
nuati requirendi, & cogendi ad Monasterium
redire, & latè reuolunt contraria opinio, ibid.
num. 17. usque ad n. 36. 113
- 5 Prælati qui Religiosos ab Ordine iniuste eicce-
runt, sunt spoliatores, & in mora restituendi si-
cut fur, ibid. num. 18. 113
- 5 Religiosis indebitè eicctis impie à Prælati regu-
laribus denegantur alimenta, ibid. n. 20. 114
- 5 Quomodo finit ad Ordinem recipiendi Religiosi
eiccti, & fugitiui si Regula contradicat, ibidem
num. 21. 114
- 5 Disciplina Monachi delinquentis in quibus gradi-
bus consistat secundum regulam S. Benedicti,
ibidem, num. 22. 114
- 5 Monachos expulsos secundum regulam S. Benedi-
cti vitta tertiam vicem non recipitur tanquam
incorrigibilis, ibid. num. 23. 114
- 5 Scandalum in recipiendis Religiosis eicctis qua-
liter consideretur ibid. num. 26. 114
- 5 Religiosi fugitiui, & eiccti ubi ex regula recipi
debeant, in quo loco sunt ponendi, ibidem n. 28.
pag. 114
- 5 Regularibus indebitè eicctis, & spoliatis nullum
crimen obijci potest, sed ante omnia sunt resti-
tuendi, ibidem n. 29. 115
- 5 Ergastulorum poena regularibus quando impona-
tur, ibidem num. 30. 115
- 5 Regularibus perpetuo eicctis ab Ordine res iudi-
cata non suffragatur, ibid. n. 33. 115
- 5 Regulares etiam incorrigibiles ex decreto S. Con-
gregationis Concilij edito sub Pio IV. prohibe-
tur eijs à Monasterio ibid. n. 36. 115
- 5 Disentitur an expedit eiusmodi decretum con-
firmare, ibidem d. n. 36. & n. seq. usque in finem.
pag. 115
- 5 Regularis Incorrigibilium eicctio de iure com-
muni permittitur est à societate, & consorcio, non
autem ab Ordine, ibidem num. 37. 116
- 5 Regularis proprietarias an possit eijs à Monaste-
rio, ibidem num. 38. 116
- 5 Regularium Incorrigibilium eicctio quibus nomi-
nibus probetur esse necessaria, ibidem num. 39.
& 44. 116

ET VERBORVM.

- Regula S. Augustini de electione incorrigibilium qualiter sit intelligenda, ibid. n. 40. & 46. 116
- Regulares incorrigibiles cor maline & Monasterio eijs, quam apostatate, ibid. n. 41. & 48. 117
- Regularium expulsio que damna Ecclesie, & religionibus afferat, ibid. n. 42. & 49. 117
- Regula S. Benedicti, & S. Basilij de Monachis incorrigibilibus ab Ordinario eijsendis, ibid. n. 43. & 46. 117
- Regulares incorrigibiles diuturno carcere intra claustra punire quomodo sit graue Religionibus, ibid. n. 44. 117
- Expulsionis causa grauissima est, & quibus committenda, ibid. n. 45. 118
- De Expulsionis regularium ab Ordine quid sentiant S. Thomas, & S. Bonaventura, ibid. n. 46. pag. 118
- Regulares incorrigibiles an expediat intra claustra coercere, an vero & Monasterio expellere, ibid. n. 52. 119
- Congregationis Episcoporum, & regularium, & Congregationis Concilij decreta, de regularibus ab Ordine non eijsendis, ibid. n. 53. 119
- Ergastulorum remedium ad coercendos Monachos incorrigibiles periculosum, n. 55. 119
- Expulsio an prebeat regularibus aniam faciendi se inobedientes, vt ad seculum reuertantur, num. 56. 119
- Incorrigibiles quando quis censetur ad hoc vt expelli possit a religione, ibid. n. 59. 120
- Generali an, & quibus adhibitis sit tribuenda facultas eijsendi incorrigibiles, n. 60. 120
- Coniudices in causa expulsionis a quo sint deputandi, n. 61. 120
- Regularibus eiectionis an, & qualis ratio prefertenda sit viuendi in seculo, ibid. n. 62. & 66. 120
- Regulares incorrigibiles quamdiu in carcere sint detinendi prius quam eijsantur ab Ordine, ibid. n. 63. 120
- Littere testimoniales eiectionis non concedende Superioribus regularibus, n. 64. 120
- Eiectioni sunt perpetuo suspensi ab executione Ordinum, n. 65. 120
- Dispensatio cum religiosis eiectionis an sit locorum Ordinarijs prohibenda, ibid. n. 66. 120
- Regulares delinquentes an sint puniendi poenitentium ad tempus, n. 67. 120
- Carcer priuatus institutus a religionibus in quolibet saltem provincia, n. 68. 121
- Regulares iuste per sententiam definitiuam eiectionis an sint per Superiores quotannis requirendi vt redeant ad religionem, n. 69. 121
- Apostatis infra certum tempus ad religionem redeuntibus an sit concedenda impunitas, ibid. num. 71. 121
- Regularis in Apostasia ordinatus ad sacros fines dispensatione Papae non ministrat in illis, in c. Consultationi, n. 1. de Apostat. 126
- Nec ad Superiores ascendit, ibid. n. 4. 126
- Et quid in promotio ad minores, ibid. n. 3. 126
- Regularis Apostata post reconciliationem ordinatus sine dispensatione remanet in Ordine sic suscepto, ibid. n. 2. 126
- Regulares transiens ad laxiorem Religionem licet etiam perire, vel perire, sed non obire non dicitur proprie Apostata, & cur, ibid. n. 15. & 16. cum duobus seqq. 127
- Regularis migrans ad Ordinem laxiorem absque licentia incidit in Apostasiam minorem, non au-

tem maiorem, & indispensabilem, ibid. n. 18. pag. 128

- Regularis eiectionis ad laxiorem Religionem ad quam de facto transit, non dicitur Apostata si per eum non sit quominus redeat ad primum Ordinem, ibid. n. 21. 128

- Prælati Regulares tenentur suos subditos ad laxiorem Ordinem absque legitima licentia transientes ad Monasterium reuocare, ibid. num. 22. pag. 128

Vide in verb. *Apostata*.

- Eiectioni extra Religionem degentes sunt perpetuo suspensi ab exercitio Ordinum, in c. A nobis, ii primo, n. 15. de sent. excomm. 132

Regulares quoad causas, & iudicia.

- Regularibus a correctione Prælatorum suorum appellare non licet, in c. Ad nostram, nom. 1. de appellat. 139
- Veniunt Regulares appellatione inferiorum, qui a Concilio Tridentino causas criminales, & matrimoniales cognoscere prohibentur, in c. Accedentibus, n. 20. de excess. Prælat. 14
- Declaratur, ibid. n. 40. & 50. 14
- Regulares agentes contra laicum an, & quando teneantur sequi forum iudicis laici, in c. Si Clerici, n. 44. de for. compet. 69
- Quibus concurrentibus possint petere iudices in eorum causis ciuilibus a magistratu seculari, ibid. num. 45. 69
- Monachum sicut & Clericum appellare potest a correctione si fiat in forma iudicij, in c. Ad nostram, n. 12. de Appellat. 140
- Regulares excusantur ab apicibus iuris quoad excusandam delicti gratiam, non quoad excludendum delictum in totum, in cap. Sacro, n. 15. de sent. excomm. 139
- Causae inter regulares, & seculares siue Clericos, siue laicos a quibus sint cognoscendae, in cap. De Priore, num. 21. de Appellat. 143
- Causas Prælatorum regularium Sedi Apostolicæ immediatè subiectorum cognoscere possunt Legati, & Nuncijs Apostolicis, quàm Auditor Cameræ, & inter eos est locus prequestioni, ibidem num. 22. 143
- Curiales etiam regulares pro debitis, & contrariis in Curia iuris, & pro sacris connarijs possunt coram Auditore Cameræ, ibid. n. 23. pag. 143
- Causae inter religiosos ab illorum Superioribus sunt terminandae intra quarumcumque religionum instituta, ibid. n. 33. 144
- Appellationes regularium. Vide in verb. *Appellatio ad quæ* & in verb. *Auditor Camera*.
- Congregatio Episcoporum, & regularium cognoscit causas vertentes inter diuersas religiones, dummodo formam iudicariam non requirant, ibid. n. 30. 143
- Vide in verb. *Auditor Camera*.
- Inquisitio, quæ formatur contra regulares, quot habet specialia, in c. Qualiter, ii secundo, n. 99. de Accusat. 131
- Ordo iuris in inquisitione, quæ fit contra regulares, non est ad vnguem obseruandus quoad substantialia iudicij, sedus quoad veritatis probationem, ibid. n. 99. 131
- Exceptiones tot non recipiuntur contra regula-

INDEX RERVM

- res quot contra fycalates, ibidem num. 101. 131
- Regulares quoad ipsorum confessiones*
- 7 Regulares itinerantes confiteri non possunt Sacerdotibus secularibus, nisi de suorum Superiorum licentia, in c. Cum & plantare, n. 5. de priuil. 44
- 7 Monachi siue sint in Monasterio, siue extra, reuertor semel in mense confiteri, & quando sunt extra possunt confiteri Prelatis, in quorum Parochia degunt, vel alijs Religiosis, vel Episcopo, ibidem num. 16. 44
- 7 Nisi obdunt Constitutiones à Sede Apostolica confirmatz, ibid. num. 17. 44
- Quid in militibus Hierosolymitanis, Vide in vet. *Militia*.
- Regulares quoad confessiones secularium, & predicationem.*
- 7 Regulares habentes priuilegium absolendi alienos Parochianos an possint illos absolvere sine proprij Sacerdotis licentia, in c. Ne pro dilatione, num. 9. & 28. de penit. & remiss. 140
- 7 Regulares possunt audire confessiones secularium etiam tempore Paschatis, in c. Omnis, num. 58. de penit. & remiss. 130
- 7 Sine licentia Episcopi hodie nequeunt audire confessiones secularium, etiam si Episcopus sine iusta causa licentiam denegauit, ibidem num. 61. pag. 130
- 7 Possunt tamen sine Episcopi approbatione audire confessiones suorum subditorum Regularium, ibidem num. 62. 131
- 7 Item secularium, qui sunt de familia, & continui communitates, non autem deseruitum in eorum Monasterijs, ibid. num. 63. 131
- 7 In locis sibi subiectis veramque iurisdictionem exercentes, sicut non subsunt Episcopo in concetnentibus caram animarum, ita nec subsunt eidem quoad examen pro confessionibus audiendis, ibidem num. 77. 131
- 7 Regulares ab Episcopo approbati enim facultatem absolendi à casibus illi reservatis an possint absolvere conuentes ex aliena diocesi à reservatione in diocesi penitentium domo taxat, ibidem num. 78. & seq. vique in finem. 132
- 7 Possunt in Diocesi, in qua sunt approbati, audire confessiones penitentium etiam alterius diocesis, ibid. num. 79. 133
- 7 Regulares audientes confessiones personarum secularium sine Episcopi examine, & approbatione, in vim Concilij Tridentini non ab Episcopo, sed à suis Superioribus Regularibus sunt puniendi, in c. Cum Capella, num. 2. de Priuil. 60
- 7 Regulares possunt secularium confessiones audire absque Episcopali licentia quoties Episcopus eam exhibere recuauerit, in c. Nonnulli, num. 32. de rescript. 223
- 1 Contrarium ibid. num. 43. 213
- 1 Regulares semel ab Episcopo approbati ad confessiones personarum secularium audiendas an, & quando possint iterum examinari, & reprobari, in c. Graue, n. 50. de Offic. Ordinari. 484
- 1 Angelopolim aut Episcopi in Indijs Occidentalibus cum societate Iesu controversia super confessionibus, predicatione, & Conseruatorum iurisdictione refertur, in c. Sane, & secundo, num. 18. & 48. de Offic. & potest. iudic. Deleg. 391
- 3 Examinator, ibidem num. 29. & seq. vique ad num. 40. 391
- 1 Deciditur in Congregatione ad hoc deputata, & decisio à Sanctissimo confirmatur, ibid. num. 40. & seq. vique in finem. 391
- 3 Societatis Iesu, & aliorum Ordinum Regulares audire non possunt confessiones personarum secularium sine approbatione Episcopi diocesani, ibidem num. 41. 54. & 55. 392
- 3 Nec predicare in Ecclesijs sui Ordinis non petita Episcopi benedictione, nec in alijs Ecclesijs sine eius licentia, nec in Ecclesijs etiam sui Ordinis ipso contradicente, ibid. num. 23. 392
- Vide in vet. *Monachibus quoad Confessiones secularium*.
- 3 Non tamen possunt ab Episcopo prohiberi per censuras, & alias penas, nec si contrafecerint, in vim Concilij non ab Episcopo, sed à suis Superioribus sunt puniendi, ibidem num. 25. 392
- 3 Secus ex Bulla Gregorij XV. ibidem num. 27. 47. & 55. 393
- 3 Confessarijs omnibus vnius Conuentus Episcopus simul admittit non potest facultatem audiendi confessiones secularium, Sacra Congregatione inconsulta, ibidem num. 18. 393
- 3 Quod locum non habet in Episcopis Indijs, quibus tamè ab hac generali suspensione abstinendum, nisi grauiissima subsistat causa, ibidem num. 29. & 64. 394
- 3 Confessarios Regulares libere à se preterito examine approbatos Episcopus suspendere non potest sine noua causa, eaque ad confessiones pertinet, ibid. num. 30. & 65. 393
- 3 Regulares etiam Societatis Iesu, qui non docent se obtinuisse approbationem, seu licentiam Episcopi pro confessionibus audiendis, & verbi Dei predicatione, potest Episcopus per censuras precipere, vt ab eis abstant, ibid. num. 44. 394
- 3 Non tamen in vim Concilij Tridentini, sed in vim Bullæ Gregorij XV. ibid. num. 67. 394
- 3 Nec ob eam causam licet Regularibus quasi à manifestis iniurijs ad Conseruatores recurrere, ibid. num. 45. 394
- 3 Regulares etiam Societatis Iesu in vna diocesi approbati ad confessiones personarum secularium audiendas, non possunt eas audire in alia diocesi sine approbatione Episcopi Diocesani, ibid. num. 54. 395
- 3 Regularibus audientibus confessiones secularium vel predicantibus sine licentia Episcopi, & c. potest Episcopus administrationem Sacramenti Penitentiae, & predicationem interdiceret, ibid. num. 55. pag. 395
- 3 Societatis Iesu Religiosi familiaribus degentibus in eorum opificijs, & domibus secularibus Sacramenta hic enumerata administrare non possunt, & c. ibid. num. 61. 395
- 3 Constitutio Pij V. super administratione Sacramentorum in Indijs non est reuocatus, sed non suffragatur, nisi in locis ubi non sunt Parochi, ibid. num. 66. 396
- 3 In Regularibus inobedientes in confessionibus audiendis, & predicatione verbi Dei potest Episcopus per censuras procedere, non in vim Concilij Tridentini, sed in vim Bullæ Gregorij XV. ibidem num. 67. 396
- 3 Licentia audiendi confessiones, & predicandi potest Episcopus concedere etiam per litteras missas, vt ceteri tenent, ibid. num. 68. 396

ET VERBORVM.

Regulares predicantes absque licentia, vel benedictione Episcopi, aut Episcopo contradicente, in vim Concilij non ab Episcopo, sed a suis Superioribus Regularibus sunt ponendi, in cap. Cum Capella, num. 31. de privileg. 60

Regulares semel ab Episcopo approbati ad confessiones personarum secularium audiendas an, & quando possint iterum examinari, & reprobari, in c. Acceptum, num. 49. de stat. & qualitat. 178

Vide in verbis. *Predicatio, Monachus quoad predicationem, Monachus quoad Confessiones, &c. Confessor.*

Regulares quoad Conseruatoris.

Regulares conuenire debent laicam coram Iudice seculari, non autem coram suis Conseruatoribus, nisi hoc habeant ex indulto Sedis Apostolicæ, in c. Si Clericus, n. 22. de For. eod. per. pag. 66

An liceat Regularibus in eorum causis civilibus petere Iudices, vel Conseruatores a Magistratu licentari, ibidem num. 38. 68

Regularium obiecta ad Constitutionem Clementis VIII. de Conseruatoribus, ibid. n. 41. 69

Regulares quibus concurrentibus possint petere Iudices in eorum causis a Magistratu seculari, ibidem num. 45. 69

Conseruatoribus ab Officio suspensis, eorum quo Regulares conueniri debeant, ibid. n. 51. 70

Regularia loca in quibus esseantur excepta a Concilio Tridentino in materia Conseruatorum, ibidem n. 54. 71

Vide in ver. Conseruator.

Conseruatores Regularium an possint procedere per censuras contra Episcopos, & alios Superiores, in c. Sancti, ille secundo, n. 17. & 37. de Offic. & potest. Iud. Delegat. 391

Conseruatores dicuntur contra notorias iniurias seruatores, ibidem n. 56. 393

In Conseruatore an eligi possit Prior Conuentualis, ibid. num. 32. & seq. 393

Prior Conuentualis dicitur habere dignitatem in Ecclesia Collegiata, ibidem num. 33. 393

Diffinitores Ordinis Predicatorum nullam habent dignitatem Ecclesiasticam, nec possunt esse Conseruatores, ibidem n. 34. 393

Conseruatores ultra viam dietam aliquos a fine diocesani eorum trahere non possunt, ibidem num. 35. 393

Et privilegium de tribus dictis quod habet societas Iesu a Gregorio XIII. sublatum est per Constitutionem Gregorij XV. ibid. num. 36. 393

Conseruatores in censuris contra Episcopos ferendis deferre debent dignitatem Pontificalem, nec incipere ab excommunicatione, ibid. n. 38. 393

Si tamen incipiant excommunicatione tenet, sed ipsi male faciunt, ibid. num. 39. 393

Conseruatores eligere non licet ex eo quod Episcopus iniungat Regularibus obseruantiam alicuius decreti Concilij Tridentini in illis casibus, in quibus exempli subiunguntur iurisdictioni, & & correctioni Episcopi, ibid. n. 46. 394

Idem si Episcopus in predictis casibus contra Regulares procedat iuris ordine seruat, ibid. Constitutio Gregorij XV. de Conseruatoribus quoad officium Religiosorum Societatis Iesu, atque aliorum Ordinum, eorumque privilegia ad il-

Repertorium in 3. libris Decret.

llos ternos fuit redacta, ibidem n. 50. 394

Regulares in causis civilibus coram Ordinario loci sunt conueniendi si Conseruatores infra tempus prescriptum in Constitutione Gregorij XV. non elegerint, &c. ibidem n. 51. 395

Regulares in causis coram suis Conseruatoribus non reuocantur citare de iudicio sibi, & iudicatum soluendo, ibidem num. 52. 395

Ad Conseruatores recurre non licet si Episcopi coram Iudice competente iura Ecclesiarum suarum producant, & immoderatas regularium acquisitiones veraciter, ac modeste referant, ibidem num. 53. 395

Conseruatores tenentur ante exercitium suæ iurisdictionis exhibere suæ electionis documentum coram Ordinario sub pena nullitatis actuum, ibidem num. 58. 395

Societates Iesu privilegium eligendi Conseruatores an suffragetur ubi non sunt Iudices Synodales, ibid. num. 59. 396

Conseruatores societatis Iesu possunt compellere Vicarios Generales Episcoporum a manifestis iniurijs, & violentijs etiam censuris, & penis Ecclesiasticis, ibidem num. 70. 396

Regulares quoad curam animarum.

Regulares, & seculares exempti coram animarum exercentes in concurrentibus curam subsunt Episcopi iurisdictioni, in c. Cum Capella, num. 17. de privileg. 60

Regulares curam animarum non exercentes, sed aliquod sacramentum administrantes ex Concilio Tridentino non subsunt Episcopo ibid. n. 20. pag. 60

Regulares quibus concessa est Parochialis intracivitatem possunt ab Episcopo ad construendum Capellam extra ciuitatem, elque inserviendum per seiplos, vel Capellanam amovibilem, in c. Ad audientiam, il primo, un. 27. de Ecclesiæ adific. 358

Ecclesias Regulares ob Sacramentorum necessitatem non possunt Episcopi in Parochiales erigere, ibidem num. 44. 360

Regulares ad alios Ordines translati etiam si Canonici regulares, sicut ex Concilio Tridentino prohibentur institui in Parochialibus Ecclesijs, in c. Quod Dei timorem, num. 15. de stat. Monachor. 187

Regulares quorumcumque Ordinum præfici non possunt curæ animarum personarum secularium sine dispensatione Apostolica, quæ non conceditur insistente Episcopo pro necessitate, vel utilitate Ecclesijs, ibidem n. 17. 187

Vide in ver. *Monachus quoad curam animarum, & in ver. Monasterium curarum.*

Regulares quoad Dignitates, officia, & beneficia.

Regularis eligi non potest ad Prelaturam, seu administrationem suam, vel alterius religionis nisi sit expressè professus, aliàs irrita est electio, in cap. Cum causam, num. 14. & 34. de elect. 77

Vide in ver. *Monachus quoad electionem.*

Regularis an possit fieri Canonicus in Ecclesia seculari, ibid. num. 16. 78

Regulares non graduati an possint eligi in examinatos Synodales existentibus graduatis, in c. In-

INDEX RERVM

- c. Inter ceteras. n. 50. de rescriptis. 201
- 1 Regularis deputari non possunt iudices synodales aut Conservatores nisi habeant qualitates requisitas, ibid. num. 51. 202
- 5 Regularis datus executor ad distringendum non dicitur habere bonum administrationem, in c. Monachi, n. 27. de stat. Monach. 167
- 5 vt Regularia habeat beneficium ad nutum amovibile in titulum non repugnat voto paupertatis, nec Concilio Tridentino, ibid. n. 41. 169
- 5 Regularia ad alios Ordines translati etiam si Canonici Regulares sint, ex Concilio Tridentino prohibentur institui in Parochialibus Ecclesijs, in c. Quod Dei tempore, n. 15. de stat. Monachor. 187
- 5 Obstinere non possunt Prabenda in Collegiata Canonicoium secularium, nec beneficia secularia etiam ex dispensatione Episcopi, ibid. n. 18. pag. 187
- 1 Regularia pro dignitatibus obtinendis debent ante esse sacerdotes, aut tali gratie, vt infra annum, ad Sacerdotium promoveri valeant, in c. Ad aures, n. 10. de tempor. ordinat. 187
- 1 Regularis ad Cathedralium assumendus à quibus habere debeat testimonium an fidei deus ad alios docendos, in c. Nisi eum pridem, n. 69. de reconoc. 159
- 4 Beneficiati regulares, & saeculares equiparantur quoad potestatem dispensandi fructus beneficiorum, in c. Ad audientiam, n. 18. de Cler. non resident. 73
- 4 Regularia quoad dignitates, & officia, quae habent in titulum non comprehenduntur, in Decreto Concilij Tridentini, c. sess. 25. de Regular. ibid. n. 6. ibid. n. 23. 73
- 5 Religiosus potest episcopari, sed Episcopus non potest monachari, in c. Licet, n. 18. de Regular. pag. 84
- 1 Regularis an possit fieri Canonicus in Ecclesia seculari, in c. Cum causam, n. 16. de Elect. 78
- Vide in vet. *Monachus quoad officium, vel beneficium.*
- Regulares quoad Eleemosynas.*
- 7 Regulares mendicantes non sunt permittendi quætere eleemosynas per alios, quam per sui Ordinis fratres, in c. Tuorum, n. 3. de privileg. 49
- 1 Eleemosynam tempore egestatis potest facere Monachus de bonis Monasterij, etiam sine licentia Praelati, in c. Quæ in Ecclesiis, num. 9. de Constitut. 133
- 1 Si necessitas sit extrema, alias secus, ibid. nu. 10. pag. 133
- Vide in vet. *Eleemosyna.*
- Regulares quoad Eucharistiam Extremam Vnctionem, & Matrimonium.*
- 7 Regulares possunt ministrare Eucharistiam intra Dominicam Palmarum, & Dominicam in Abbis: sed communicantes non satisfaciunt præcepto Ecclesie, in c. Omnis, n. 42. de penit. & remiss. 129
- 7 Regulares ministrantes laicis, aut Clericis Extremam unctionem, Eucharistiam, vel Matrimonium sine Parochi licentia sunt excommunicati, ibid. n. 68. 131
- 7 Regulares administrantes laicis sacramenta Ex-

tremp-vnctionem, Eucharistiam, vel Matrimonij absque Parochi licentia an sint excommunicati, in c. Cum Capella, nu. 26. de privileg. 61

Regulares quoad ex testipum testamentorum.

- 4 Regularis, cui in testamento commissum est distributio annui redditus, secundum mentem testatoris ei secretò commissum an sit executor, vel legatarius, ita vt Monasterium possit dictum redditum sibi vendicare, in c. Tua nobis, n. 20. & seq. ad num. 36. de Testam. 350
- 4 Et an cogi possit secretam mentem testatoris reuelare, ibid. n. 36. & seq. vsque, ad n. 50. 350
- 4 Et an ei reuelanti fidei sit adhibenda, ibid. n. 50. pag. 350
- 4 Eique recusanti an sit interdiciendum executor a officio, ibid. num. 53. 350
- 4 Et quomodo tunc exequendum, ibid. n. 58. 350
- 4 Regularia executor, & legatarius sustinet vice duarum personarum, in c. Ioannes, num. 13. de testam. 355
- 4 Regulari, quem testator constituit executorem ad annum redditum distribuendum cum facultate aliquid sibi applicandi, an obstat Concilium Tridentinum, c. 2. sess. 25. de regular, in c. Ioannes, nu. 12. de Testam. 355
- 4 Monachus executor potest à Superiore priuilegiari facultate exequendi si voluntate testatoris reuelare coactus, in c. Tua nobis, n. 53. de Testam. pag. 355
- Regulares quoad exemptionem.*
- 1 Regularis priuilegijs Apostolicis sine licentia Papæ renunciare non possunt, in cap. Quod super his, n. 17. de maior. & obed. 497
- 1 Exempti sunt à iurisdictione Episcopi etiam ratione rei, contrafacta, vel delicti, ibid. nu. 30. pag. 497
- 2 Tanquam specialiter exempti à iurisdictione Ordinarij non comprehenduntur, in c. Volentes, do privileg. lib. 6. nec in cap. 14. sess. 7. Concilij Tridentini, ibid. n. 20. 497
- 2 Priuilegia Regularium in casibus non exceptis preferuntur à Concilio Tridentino, ibidem num. 23. & seq. 498
- 2 Et ab Episcopo inuoluntabiliter custodiri debent, ibid. num. 28. 499
- 2 Regulares sunt Coadiutores Episcoporum in his, quæ ad salutem pertinent animarum, ibidem num. 29. 500
- 2 Regularia subsumt Episcopo in casibus infra scriptis, videlicet cum delinquant in administratione alicuius Sacramenti, in c. Graue, n. 37. de Offic. Ordinari. 482
- 2 Cum delinquunt citra personas, clausuram, & administrationem Monasteriorum Monialium, ibid. num. 38. 482
- 2 Quoad presidendum electioni Abbatissæ, & quoad Consecutionem Monialium, & bonorum administrationem, ibid. num. 39. 482
- 2 Cum euulgant libros non seruata forma Concilij Tridentini, ibid. n. 40. 482
- 2 Quoadlectionem Sacra-scripturæ, ibid. num. 41. pag. 482
- 2 Cum predicant sine licentia Episcopi, vel benedictione, aut eo contradicente, ibid. n. 43. 482
- 2 Cum predicant errores, & scandala, & quoad fidei professionem, ibid. n. 43. 482

ET VERBORVM.

Quoad Conseruatores, ibid. n. 44. 483
 Quoad Indulgentias, & Eleemosynas, ibidem
 n. 45. 483
 Quoad celebrationem Missarum, ibid. num. 46
 pag. 483
 Cum administrant bona Confraternitatum, vel
 Hospitalium, ibid. n. 47. 483
 Quoad Visitationem Confraternitatum in Ec-
 clesijs Regularium, ibid. num. 48. 483
 Quoad interstitia, & Ordines, ibid. n. 49. 484
 Cum audiunt Confessiones sine Episcopali licentia,
 aut ea expirata, vel reuocata, an, & quando se-
 mel approbati ad Confessiones reprobari possint
 ibid. num. 50. 484
 Quoad accessum ad synodum Diocesanam, ibid.
 n. 51. 485
 Quoad praefixionem numeri Monialium, ibid.
 n. 52. 485
 Quoad erectionem Monasteriorum vtriusque
 sexus, & qua auctoritate, & quibus conditioni-
 bus Monasteria sunt erigenda, ibid. n. 53. 485
 Cum reperi fuerint extra Conuentus sine man-
 dato superiorum, ibid. n. 54. 485
 Cum studiorum causa absentes in Conuentibus
 non habitant, num. 55. 485
 Quoad clausuram monasteriorum Monialium,
 n. 56. 485
 Quoad licentiam Monialium exeundi e Monaste-
 rio, num. 57. 486
 Quoad licentiam impediendi monasteria Mo-
 nialium, num. 58. 486
 Quo ad licentias accedendi ad colloquia cum
 Monialibus, n. 59. 486
 Quoad ius educendi Abbatissam pro institutio-
 ne alterius Monasterij, ibid. n. 60. 487
 Quoad oblationem Confessoris extraordinarij
 pro Monialibus, n. 61. 487
 Cum se in Congregationem togere replexerit
 num. 62. 487
 Quoad monasteria Monialium Sedi Apostolicæ
 immediatè subiecta, n. 63. 487
 Quoad Vicarios perpetuos in parochialibus
 monasterijs vniuersis, & amouibiles in monasterijs
 Coenobis, ibid. n. 64. 487
 Quoad publicationem Censurarum Episcopa-
 lium, ibid. n. 65. 487
 Quoad dies festos ab Episcopo indictiones, & quid
 quo ad ritus, & conciones, n. 66. 488
 Quoad controversias de precedencia, n. 67. 488
 Quoad publicas processiones, num. 68. 488
 Cum delinquant extra Clausura notoriè, & cum
 scandalo, num. 69. 488
 Quoad Nouitiorum renunciationes, ibidem,
 n. 70. 488
 Quoad explorationem puellarum Deo dedican-
 darum, n. 71. 488
 Quoad indictionem nobilitatis professionis, n. 72. 488
 Quoad executionem decretorum sess. 25. de
 Regular. ibid. num. 73. 488
 Quoad quartam suuerialium, n. 74. 488
 Cum ob notorium delictum sunt excommunican-
 ti. Cum impediunt Episcopum in exercitio iu-
 risdictionis, ibid. n. 76. 488
 Quoad expositionem Sacramenti Eucharistiae,
 ibid. n. 77. 489
 Cum in monasterijs post hac recipiendis actu
 inhabitant duodecim Religiosi, ibid. num. 78.
 pag. 489
 Cum monctam auream, vel argenteam in Ita-

lia adulterant, ibid. num. 79. 489
 In Conuentibus suppressis, ac postea restituitis
 donec habuerint redditus pro duodecim Reli-
 giosis, ibid. n. 81. 489
 In Conuentibus in quibus non astantur sex Re-
 ligiosi, ibid. n. 83. 489
 Regulares in locis sibi subiectis vtramque iurisdic-
 tionem exercentes seu non subfuer Episcopo
 in eorum ceteris curam animarum, ita nec sub-
 sunt eidem quoad examen pro confessionibus
 audiendis, in c. Omnis, num. 77. de penit. &
 remiss. 132
 Regulares omnes, qui vel Capitulis generalibus
 non subduntur, vel curam animarum exercent,
 cogi possunt ab Episcopo etiam sub pena exco-
 municationis venire ad synodum, & illius
 decreta obseruare, in c. Quod super his, c. 8. de
 maior. & obedi. 496
 Notoriè, & cum scandalo extra clausura delin-
 quentes quando ab Episcopo puniri possint,
 ibid. n. 11. 498
 Degentes extra clausura si delinquant, puniri
 possunt ab Episcopo in actu Visitationis tan-
 tum, ibid. n. 12. 498
 Regulares an ratione delicti commissi, seu contra-
 hendi, aut rei existendis extra locum exem-
 ptum subiacentur Ordinariis iurisdictioni,
 & an ligentur excommunicatione Episcopi edi-
 cto proposita, in c. Tuorum, d. n. 10. vique in fin.
 de priuileg. 50
 Exemptio regularium comprehenditur, in c. Vo-
 lentes, de priuileg. lib. 6. ibid. n. 13. 50
 Regulares quorumcunque Ordinum tam mendi-
 cantium, quam non mendicantium suffulti sunt
 specialibus priuilegijs exemptionis à iurisdic-
 tione Ordinariis vbiuis delinquant, seu contra-
 hant, aut res litigiosa consistat, ibid. n. 18. 51
 Correctio regularium de iure communi pertinet
 ad Praelatos regulares, non autem ad Episcopum,
 nisi Praelatis negligentibus, ibid. num. 25.
 vers. Clausura colm. 52
 Derogationem, ad c. Volentes de priuileg. lib. 6.
 perperam regulares inferendam curant in
 eorum priuilegijs, ibid. n. 27. 53
 Non comprehenduntur regulares in decreto c. 14.
 sess. 7. Concilij Tridentini in nouante Constitu-
 tionem, c. Volentes, de priuileg. lib. 6. ibid. n. 29
 pag. 53
 Exemptio regularium ratione delicti extra lo-
 cum exemptum commissi deducitur ex pluri-
 bus Tridentini Concilij decretis, ibid. n. 32. 53
 Regulares circumscriptis exemptionibus de iure
 communi originaliter subfunt Episcopis, quo-
 ad legem iurisdictionis, ibid. n. 33. 53
 Extra clausura degentes si delinquant puniri pos-
 sunt ab Ordinario loci tanquam Sedis Aposto-
 licæ delegato in actu visitationis tantum, ibid.
 num. 34. 53
 Extra monasterium degentes in causis mercede-
 dum, & miserabilium personarum indistinctè
 eueniri possunt coram Ordinario alijs verò
 easibus ita de eorum iudicio in paribus
 non habuerint, ibid. n. 36. 54
 Intra clausura degentes conueniendi sunt coram
 Superioribus, vel Conseruatoribus, non autem
 coram Ordinarijs, aut alibi, ibid. n. 38. 54
 Priuilegia regularium à Tridentina synodo pre-
 seruantur, ibid. num. 39. 55
 Regulares degentes intra clausura, & extra ea delin-

INDEX R E R V M

- delinquentes, et poni possint ab Episcopo, quæ
debeant concurrere, ibid. num. 42. 55
- 7 In prima instantia concedi non possunt caram
Ordinarij locorum in vim c. 20. test. 24. Conclij
Tridentini, ibid. n. 44. 55
- 7 Regulares etiam pro delictis extra locum exemptum
commisiss ab Ordinarijs locorum excommu-
nicari, suspendi, aut interdici non possunt,
ibidem num. 45. 55
- 7 Episcoporum celurj in Regulares exemptos promul-
gare irrita sunt, & non ligant ex defectu iurisdic-
tionis, ibidem n. 46. 55
- 7 Non tenentur regulares eorum exemptionem ut-
potè notoriam coram Ordinarijs locorum alle-
gare, ibidem num. 47. 55
- 7 Bulla Pij IV. privilegia, & exemptiones regula-
rium non tulit nisi quatenus contrariantur
decretis Concilij Tridentini, ibidem n. 50. 56
- 7 Regulares Sedi Apostolicæ immèdiatè subiecti nec
tacitè, nec expressè possunt renoncire privile-
gio exemptionis, in c. Significasti, num. 79. de
elect. 19
- 7 Regulares omnes etiam Predicatores, & Minores
de iure communi sunt Episcopo subiecti, in c. Ni-
mis prava, num. 3. de excess. Prælator. 19
- 7 Sed ea privilegijs sunt exempti etiam ratione de-
licti commissi, contractus initij, & rei sitæ extra
locum exemptum, ibid. n. 4. 19
- 7 Regularis, qui ex dispensatione Apostolica matri-
monium contraxit, est persona Ecclesiastica, &
gaudet fori privilegio, in c. A nobis, num. 38. de
bigam. 371
- 7 Professus, & Clerici quoad privilegium fori à pari
procedunt, in c. Magnus, num. 78. de obligat. ad
rationem. 354
- 7 Regularibus asserentibus se habere privilegia, &c.
non tenetur Ordinarius fidem adhibere abique
integrali illorum exhibitione, in c. Sanè, il secò-
do, num. 48. de Off. & pot. Iud. Delegat. 394
- Vide in ver. *Exempti*, & in ver. *Monachus*
quoad exemptionem, & in ver. *Monasterium*
quoad exemptionem.
- 7 Regulares insurgentes maledictis contra Episcopu
cum populi scandalo an, & quando ab Episco-
po puniri possunt, ibidem num. 57. 395
- 7 Et quid si ad aliam diocesim migraverint, d. n. 57.
pag. 395
- 7 Regulares si uti voluerint privilegijs còtra iurisdic-
tionem Episcopi, tenentur coram eo illa exhi-
bere, ibidem num. 59. 395
- 7 Regularibus non potest Episcopus prohibere ne-
cè illicita negotiaerceant, sed si in his notoriè
& cum populi scandalo, deliquerint feruandum
Concilium Tridentinum, cap. 14. sess. 25. de Re-
gular. ibidem num. 61. 395
- 7 Regulares qui studiorum causa ad vniuersitates
mittuntur, si in Conuentibus non habitent, ab
Ordinarijs puniuntur, in c. Quoniam, nu. 4. de
Priuilieg. 75
- 7 Regularis Lector in publica vniuersitate si delin-
quat contra Instituta sui Ordinis, an sit punien-
dus à Rectore ipsius vniuersitatis, an verò à
suis Superioribus, ibidem num. 5. & seqq. vique
in fin. 75
- 7 Regulares extra claustra degètes non subsunt Epi-
scopo iurisdictione delicti, in c. Cum & plantare,
num. 14. de priuilieg. 44
- Regulares quoad Ieiunium.*
- 7 Regulares in sexta feria an teneantur carnisui

- abstinere ex voto, an ex regula, in c. Explicari;
num. 2. & seq. vique ad nu. 18. de obsequ. Ienn.
pag. 349
- 5 Et an, & quando teneantur ex voto ad obsequan-
tias Regulares, ibidem num. 3. 349
- Vide in ver. *Ieiunium*.

Regulares quoad missas.

- 4 Regulares Ordinum Mendicantium non confue-
nerunt permittere, ut in foia Ecclesijs erigantur
Capella perpetuò officinanda à Presbyteris secula-
ribus, neque ad id cogipossunt, in cap. Nos
quidem, num. 69. de rellam. 328
- Vide in ver. *Missa*.

Regulares quoad Montales.

- 7 Regulares audientes confessiones Monialium ipsi
subiectarum, aut bona Monasteriorum earum-
dem Monialium administrantes nò subsunt Epi-
scopi iurisdictioni in vim Concilij Tridentini, in
c. Cum Capella, num. 38. de priuilieg. 61
- Vide in ver. *Montales*.

Regulares quoad negotia secularia.

- 5 Regularis in seculo admissus ad Collegium Docto-
rum vtriusque Iuris, an de sui Superioris li-
centia in eo interesse, & suffragari valeat, in cap.
Non magnopere, num. 3. & seqq. vique in finem
Ne Cler. vel Monach. 403
- 5 Regularis qui in seculo iurieuili operam dedit, de
sui superioris licentia promoueri potest da gra-
dum Doctoratus, ibidem num. 8. 403
- 5 Possunt regulares esse de Collegio Ecclesiastico,
seu Doctorum Iuris Canonici, ibid. nu. 14. 403
- 5 Possulare possunt pro sui Monasterij utilitate ex
sui Superioris licentia, ibid. n. 18. 404
- 5 Procuratores esse possunt pro amico sui Mona-
sterij etiam laico, ibid. n. 19. 404
- 5 Exeuntes è claustro ad audiendas leges, vel me-
dicinam an sint excommunicati ipso facto, an
verò post lapsum duorum mensium, in c. Super
specula, num. 45. Ne Cler. vel Monach. 437
- 5 Tempus duorum mensium, quo elapso Ecclesia-
stici audientes leges, vel medicinam sunt exco-
municati, quando incipiat currere ibidem n. 46.
pag. 438
- 5 Audientes leges extra Monasterium si certum sit
eos infra duos menses ad claustrum redire non
posse, an statim ligentur excommunicatione,
ibidem n. 47. 438
- 5 Audientes extra claustra leges, vel medicinam
post duos menses à die exitus sunt excommuni-
cati, licet ante eos pœnerint, ibid. nu. 48. 438
- Vide in ver. *Negotia*.
- 5 Regulares ad curias Principum succedentes animo
necèdi sunt ipso facto excommunicati, in c. Do-
lentes, num. 63. de celeb. Missar. 322

Regulares quoad Nouitios.

- 5 Regulares Prælati quanta cum cautela debeant
Nouitios ad professionem recipere, in cap. Ad
Apostolicam, num. 59. de Regular. 76
- 5 Regulares Prælati, qui admittunt Nouitios ad pro-
fessionem ante annum probationis elapsum, aut
in Conuentibus non designatis, quas penas in-
currant

corraat, in c. Nullus, num. 45, de Regular. 7
Vide in ver. *Nauitius*.

Regulares quoad nomina loca, vel Monasteria:

1. Regulares, qui multitudinem Nouitiorum, & noua loca in dies recipiunt, corripuntur, in cap. Cum sit ars, num. 15, de stat. & qualis. 180
Vide in ver. *Monasterium quoad erectionem*.

Regulares quoad nullitatem professionis.

1. Regularis, qui ex causa nullitatis professionis à Monasterio exiit de iure communi potest in seculo remanere quandiu causa nullitatis discutitur, in c. Petlatum, num. 17, de ijs, quæ vi met. caus. 580
2. Secus post Concilium Tridentinum ibidem n. 18. pag. 580
3. Regularis qui nullitatem suæ professionis infra quinquennium deducere non poterunt, habent remedium restitutionis in integrum, in c. Si quis, num. 54, de Regular. 15
4. Regularis præcedens se per vim, & metum, aut aliis nulliter professum fuisse, causas nullitatis infra quinquennium deducere debet coram Superiore suo, & Ordinario, aliis non est audiendus, in c. Nullus, num. 27, de Regular. 5
5. Regulares Prælati volentes aliquem à religionem expellere tanquam nulliter professum, an teneantur seruare formam à Concilio Tridentino prescriptam, in c. 19, sess. 15, de Regular. ibidem num. 28, & seq. vique in finem. 5
6. Regulares Prælati de iure communi poterant nulliter professos eijcere etiam non adhibito Ordinario, ibidem n. 29, & 40. 5
7. Regulares Prælati ex Concilio Meidenſi pohribentur expellere Monachos professos non adhibito Ordinario, ibidem num. 33. 6
8. Regulares tam subditi, quam Prælati allegantes nullitatem professionis ob non seruata formâ decretorum Clementis VIII. tenentur causas infra quinquennium deducere in S. C. Congregatione Concilij, ibidem nu. 43. 7
9. Restitutio aduersus lapsum quinquennij an sit concedenda Superioribus regularibus, siue subditis professionis nullitatem allegantibus, ibidem num. 43. 7

Vide in ver. *Proſessio quoad nullitatem infra quinquennium*.

Regulares quoad obedientiam votum.

1. Regulares non habent velle, aut nolle, sed sunt mortui mundo, & seruo equiparantur, in cap. Non magno opere, num. 16. Ne Cler. vel Monach. pag. 403
2. Declaratur, ibidem num. 17, & 23. 403
3. Regulares non habent velle, nec nolle, in cap. Ad aures, nu. 17, de tempor. ordinat. 186
4. Regularis magis tenetur obedire suo Prælati, quam Clericus secularis Episcopo, ibidem n. 18. pag. 187
5. Regulares inobedientes, & incorrigibiles excluduntur à consortio fratrum, sed non expellendi à Monasterio, in c. Cum in Ecclesijs, num. 3 & seq. de Maior. & obd. 500

Vide in ver. *Monachus quoad obedientiam*.

Regulares quoad Ordines, & Dimissorias.

3. Regulares non possunt suos subditos ordinandos dimittere nisi ad Episcopum Diocesannum, in c. Cum olim, num. 15, de Prescript. 226
3. Et quid si sint nullius Diocesis, ibidem num. 26. pag. 226
4. Prælati Regulares possunt prohibere suis subditis etiam ob crimen occultum ne ascendant ad Superiores ordines, in c. Ad aures, num. 2, de tempor. ordinat. 184
5. Prælati Regularibus ex Concilio Tridentino an liceat extrajudicialiter criminosis occultis non solum prohibere ascensum ad ordines, & dignitates, sed etiam eos suspendere à iam susceptis, ibidem num. 4, & seq. vique in fin. 184
6. Episcopi, & Prælati regulares de iure communi non poterant suspendere criminosis occultis à susceptis ordinibus, ibidem nu. 6. 185
7. Prælati regulares de iure communi maiorem habet auctoritatem quoad impediendam subditorum promotionem, quam Episcopus, ibidem num. 16. 186
8. Regulares suspensi ob crimen occultum à suis Prælati habent remedium recurſus ad Sedem Apostolicam, ibid. num. 21. 187

Regulares quoad Professionem.

7. Regulares de iure communi tenentur ex magna causa comitari Episcopum personaliter tam intra, quam extra ciuitatem, & quæ sit magna causa, in c. Nimis praua, num. 5, de excess. Prælat. 19
7. An per exemptiones releuetur ab onere accedendi ad processiones ex magna causa indichas ibidem num. 7, & seq. 19
7. Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 10. 19
7. Regulares exempti etiam Monachi hodie copulati sunt ad Episcopum ad publicas processiones accedere non obstantibus consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ibid. num. 10. 19
7. Nisi distent à ciuitate ultra mediam milliarium, ibidem, num. 11. 19

Vide in ver. *Proſessio*.

Regulares quoad reformationem.

3. Regulari nefas est teluſari Summo Pontifici reformationem indicenti, in c. Ne incitatis, n. 316, de Conſtit. 93
4. Regulares in intrantes religionem collapsam non excusantur à mortali culpa si regulam, quam professi sunt, ad vnguem non seruent, in c. Cum causam, nu. 33, de elect. 79
5. Regulares tenentur vitam instituere, & reformare ad prescriptum regulæ, quam professi sunt, etiam antequam monasterium, vel religio ipsa à Superiore instituat, vel reformetur, in c. Monachi, n. 60, de stat. Monachor. 173
5. Regulares utriusque sexus tenentur ad obseruantiam regulæ secundum primam institutionem circumscriptis priuilegijs Apostolicis, in c. Recolentes, n. 4, & 8, de stat. Monach. 177
5. Prælati regulares possunt inducere reformationem iuxta ipsorum instituta, si eorum monasteria sint relaxata, & regula collapsa, & ad illam omnes obligare, ibid. n. 5, & seq. 117

INDEX R E R V M

- 3 Regulares proficuntur regulam non consuetudinem, ibid. n.6. 177
- Tenentur in substantialibus Regulę se conformare cum originalibus institutis, licet religio ipsa a Superioribus non reformetur, ibid. n.9. 177
- 5 Et quę sint substantialia regulę, ibid. n.10. 177
- 5 Religiosus locus debet reformari de religiosis dıtaxat, non de secularibus nisi in defectu religiosorum, in c. Inter quatuor, n.1. de relig. domib. pag. 213
- Vide in ver. *Monasterium quoad reformationem, & secularizationem.*
- 2 Regulares Canonici debent in Claustro diuinis obsequijs vigilare, nec hodie possunt exercere curam animarum in Parochialibus annexorum monasterijs, in cap. Quanto, n.3. de Offic. Ordinari, post pag. 444
- 1 Regulares accedentes ad curiam Principis sine licentia Superioris sunt ipso facto excommunicati, ibid. n.4. post pag. 444
- 3 Regulares diligentia sui Superioris non prohibentur esse in obsequio alicuius Principis, vel Episcopi, ibid. n.5. post pag. 444
- 2 Sed hodie contra, nu. 7. post pag. 444
- 2 Regularibus concedi non possunt facultates degendi extra claustra nisi ex grauissima causa, a Sede Apostolica approbanda, ibid. num. 7. post pag. 444
- 3 Regularium cause an ab Episcopo, vel Abbate cognosci, ac diffiniri debeant, distinguuntur, vt numeris seqq. ibid. n.9. post pag. 444
- 2 Regularium coercitio quando agitur criminaliter in figura iudicij spectat ad solum Episcopum, ibid. num. 10. post pag. 444
- 2 Sed de pertinentibus ad regulam Claustralem cognoscit Abbas, ibid. nu. 10. post pag. 444
- 2 Regularis est puniendus ab Episcopo tantum, quando agitur iudicialiter, & ad penam ordinariam, ibid. n.10. post pag. 444
- 3 Regularis vagabundus a quibus & quo Ordinatio sit reuocandus, & puniendus, ibid. num. 22. post pag. 444
- 2 Regulares exempti tam in ciuilibus quā in criminalibus respondere debent coram Superiore, sacro, & non coram Ordinario, ibid. n.24. post pag. 444
- 1 Et quid post Constitutionem Gregorij XV. de Conseruatoribus, ibid. n.25. post pag. 444
- 3 Regulares delinquentes in casibus constitutionis Gregorij XV. de Exemptorum priuilegijs, quauis subint iurisdictioni Ordinarij, tamen puniri possunt etiam a suis Superioribus, ibidem n.37. post pag. 444
- 2 Idem in regularibus degentibus in monasterijs post Decretum Vrbanı V III. erec-tis cum minori numero, quā duodecim Religiosorum, ibid. num. 38. post pag. 444
- 3 Regulares sunt subiecti Pręlati suis ex obligatione surgente a voto solemnı obediencie, quod tenetur esse de iure naturę, ibid. num. 41. post pag. 444

Regulares quoad statum Regularem.

- 2 Regulares sunt Coadiutores Episcoporum in ijs, quę ad salutem pertinent animarum, in c. Quod super his, num. 29. de maior. & obed. 500
- 5 Non habent velle, aut nolle, sed mortui mundo, & seruo æquiparantur, in cap. Non magno opere,

- nu. 16. Ne Cler. vel Monach. 403
- 5 Declaratur, ibid. n. 17. & 22. 403
- 5 Retinent generis nobilitatem, ius sanguinis, iuratis, & Ciuitatis, ibid. num. 22. 404
- 5 In materia fauorabili veniunt Clericorum appellatione, ibid. nu. 23. 404
- 2 Pręlatorum regularium appellatione, qui intelliuntur, in c. Ad aures, n.3. de tempor. ordinat. pag. 184

Regulares quoad successionem feudalem.

- 1 Regularis ex Ordine fratrum Prędicatorum ad Episcopatum assumptus an succedat in feudo aperto postquam fuit consecratus Episcopus latissime discuitur, in cap. Tuz in Ecclesiis, a nu. 108. de Constitut. 136
- 1 Feuda secundum Canones possunt habere Clerici, Religiosi, & Episcopi, ibid. n. 138. 136
- 1 Vassallus si fiat Clericus, vel Monachus in feudo non succedit, & si quod habet perdit, ibidem num. 39. 136
- 1 Declaratur, ibid. n. 61. & seqq. vsque ad num. 66. pag. 136
- 1 Feudum ita demum transit in monasterium si tale requirat seruitium, quod a Religioso vassallo, vel monasterio possit honeste per se, vel per aliu explicari: alias secus, ibid. n. 60. & seqq. vsque ad nu. 66. & n. 79. vsq. ad nu. 105. 136
- 1 Declaratur, ibid. n. 105. 136
- 1 Feudalia iura in exclusionem Regularium a successione feudi solummodo contemplantur eorum inhabilitatem ad seruendum, ibid. nu. 63. pag. 137
- 1 Feudum, siue fuerit apertum ante, siue post professionem vassalli, transit in monasterium, si seruitia possint honeste a Monacho, vel monasterio per se, vel per alium exhiberi, ibidem nu. 65. 137
- 1 Homagium, & Sacramentum fidelitatis honeste a religioso Vassallo pręstari potest per se ipsum, ibid. num 71. 138
- Vide in ver. *Feudum quoad iuramentum fidelitatis.*
- 1 Feudum regularis ad Episcopatum assumpti transit in Ecclesiam si seruitium honeste pręstari possit per se vel per substitutum, ibid. nu. 81. & seqq. vsque, ad nu. 108. 138
- 1 Monachus factus Comes per Papam succedit in feudo aperto postquam factus est Comes, ibid. nu. 82. 138
- 1 Feudum proueniens ab Ecclesia Romana est Ecclesiasticum, & iura feudalia excludentia a successione feudi Clericos, & Monachos, ad illud non extenduntur, ibid. nu. 102. & 103. 140
- 1 Religiosus, & Episcopus si fiat Vassallus Ecclesię Romanę, non detinet esse miles Christi, ibidem nu. 104. 140
- 1 Feudum apertum Religioso ad Episcopatu assumpto transit in Cathedralē Ecclesię quoad commoditatem dominij vtilis durante vita naturalı ipsius Episcopi, ibid. num. 105. & 107. 140
- 1 Feudalia iura, quę ex sui natura non transeunt nisi ad hæredes sanguinis, vt Regnum, Ducatus, & Baronia, non transeunt in monasterium, vel Ecclesię, sed remanent generi, ibid. n. 106. 140
- 1 Declaratur, ibid. n. 107. 140
- 3 Monasterium an succedat in feudo, in c. In pręsentia, n. 68. de Probat. 174

ET VERBORUM.

Regulares quod transiunt, ad aliud Monasterium, vel Ordinem.

- 5 Regularium personarum totius Conventus an possint ad strictiorem Ordinem se transferre, licentia petita licet non obtenta, in c. Recolentes, n. 15. 17. 24. & seqq. de stat. Monachor. 178
- 5 Translatioem vnus Conuentus ad alium fieri posse de licentia Ordinarij, qui Authores senserunt, ibid. n. 13. 179
- 5 Transitus ad strictiorem religionem eum facilius permittitur singularibus personis, quam Conuentui, vel Ordini, ibid. n. 38. 180
- 5 Concilium Lugdunense de transitu totius Conuentus, vel Ordinis an habeat locum in Ordinibus non reuocatis, ibid. n. 39. 180
- 5 Regularis translati ad religionem fratrum Minorum ad tertium Ordinem S. Francisci recuperat in succedendi in bonis sibi post translationem delatis, ibid. n. 39. 181
- 5 Subijciuntur regulares Superioribus illius religionis, ad quam canonicè sunt translati, n. 40. 182
- 5 Regularis non cogitur inuitus ad strictiorem religionem transire, nisi propter demerita, ibidem n. 33. 184
- 5 Regulares de licentia Sedis Apostolicæ ad laxiorem religionem eiusdem Ordinis transientes, an per alium annum in probatione stare, anque iterum profiteri cogantur, in c. Ad Apostolicam, n. 34. & seqq. vique in fin. de regular. 73
- 5 Duobus modis transferri potest regularis ab vno ad aliud monasterium, ibid. n. 35. 73
- 5 Regularis translati de strictiori ad laxiorem eiusdem Ordinis ex consuetudine illius admittuntur ad officia, & dignitates secundæ religionis, ibid. n. 47. & 63. 75
- 5 Translatio regularium canonice fieri debet, ibid. n. 54. 75
- 6 Regularis transiens ad strictiorem religionem licentia petita, licet non obtenta non peccat, in c. Consultationi, n. 9. de Apolat. 247
- 6 Regularis canonice translati ad arctiorem religionem non potest recedere ad primum Ordinem absque licentia Papæ, ibid. n. 10. 247
- 6 Regularis transiens ad alium Ordinem sine legitima licentia non potest ibi promoueri sine dispensatione Superioris regularis si transitis sit publicus, quod si occultus, nulla eget dispensatione, ibid. n. 13. 247
- 6 Regularis transiens ad laxiorem religionem licentia petita, sed non obtenta, peccat mortaliter, ibid. n. 15. 247
- 6 Sed non dicitur propriè Apostata, & eum, ibidem d. n. 15. & 16. cum duob. seqq. 247
- 3 Regularis ad alium Ordinem translati nihil habet commune eum primo, in c. In presentia, n. 75. de probat. 175
- 3 Et definit esse filius monasterij, ibid. n. 73. 175
- 3 Et regulatur secundum instituta Ordinis, ad quem transfertur, ibid. n. 74. 175
- 3 Regularis sua culpa translati ad religionem incapaci ad capacem non recuperat ius succedendi, ibid. n. 75. 175
- 3 Regularis translati ad religionem capacem non succedit in hereditate sibi delata ante translationem, atque agnita per venientes ab intestato, ibid. n. 76. 175
- 3 Et quid si nondum sit agnita, ibid. n. 77. 175
- 3 Regularis zelo sanctioris visus ad arctiorem Ordinem

- 5 nem transire potest licentia petita, licet non obtenta, etiam si prima religio super hoc sit privilegiata, in c. Licet, n. 1. & 11. de Regular. 82
- 5 Declaratur, ibid. n. 21. & 23. 82
- 5 Privilegium aliquibus religionibus concessum de non transiendo ad arctiorem intelligitur de transitu indiffereto, ibid. n. 22. & 23. 83
- 5 Vide in ver. *Monachus quoad transiunt.*
- 5 Religiosi manere debent in ea vocatione qua vocati sunt, in d. c. Licet, n. 6. de regular. 83
- 5 Nec transire debent ad aliam religionem sine magna necessitate, vel utilitatis causa, ibidem n. 7. 83
- 5 Manere quis debet in sua vocatione, nisi in iudicio Spiritus Sancti ad perfectiorem vitam inducatur, ibid. n. 10. 84
- 5 Regularis petita, licet non obtenta, licentia transire ad strictiorem religionem auctoritate propria, vel potius Spiritus Sancti, & sic iure diuino naturali, ibid. n. 11. & seqq. n. 39. 84
- 5 Prelatus regularis sine iusta causa denegans licentiam subdito transendi ad arctiorem religionem mortaliter peccat, ibid. n. 15. 84
- 5 Regularis, ut transire possit ad arctiorem religionem, licentia petita, licet non obtenta, requirit primo, vt secunda religio sit strictior quoad æqualem obedientiam, ibid. n. 19. & 20. 84
- 5 Secundò, vt prima religio non sit super hoc specialiter privilegiata, ibid. n. 22. 84
- 5 Tertiò, vt transitus non reducat in iacturam, vt infamiam primæ religionis, ibid. n. 24. & seqq. vique, ad n. 30. & n. 45. 84
- 5 Quartò, vt transiens non moueatur ex temeritate, vel leuitate, sed zelo sanctioris vitæ, ibidem n. 30. 84
- 5 Et quomodo de huiusmodi zelo constare debeat, ibid. n. 31. 84
- 5 Et quid si de hoc probabiliter dubitetur, ibidem n. 32. 84
- 5 Et quando dicitur probabiliter dubitari, ibidem n. 33. & 35. 84
- 5 Quintò, vt licentiam petat à suo Prelato immediato, ibid. n. 36. 84
- 5 Et an debeat eam petere etiam à Conuentu, ibid. n. 37. & seqq. 84
- 5 Sextò, vt sit iacitè, vel expresse professus, ibidem n. 40. 84
- 5 Septimò, vt sit subditus, non autem Prelatus, ibid. n. 41. 84
- 5 Octauò, vt licentiam petat ante transiunt, ibidem n. 44. 84
- 5 Nonò, vt eam petat eum humilitate, & puritate, ibid. n. 45. 84
- 5 Decimò, vt causam sui transitus assignet Prelato suo, ibid. n. 46. 84
- 5 Vndecimò, vt debito tempore expectet responsum, ibid. n. 47. 84
- 5 Et quid si Prelatus non respondeat, aut non probabiliter, ibid. n. 48. 84
- 5 Duodecimò, vt consuetudinem Prelato secundam religionem paratam esse illum recipere, ad quam recedat se transferat, ibid. n. 49. 84
- 5 Decimotertiò, vt veniat eum litteris dimissorijs Prelati sui, ibid. n. 50. 84
- 5 Quod si venerit sine dictis litteris, quid facere debeat Prelatus secundæ religionis, ibid. n. 51. pag. 84
- 5 Regularis potest transire ad religionem, in qua remissus viuitur, ad maiorem religionem melius obferua-

INDEX R E R V M

- seruatam; sed cum dubitatur an secunda Religio sit arctior, in prioris iudicium est requirendum, ibidem num. 21. 84
- 5 Privilegium Cisterciensium, & Societatis Iesu ne illorum professi transire possint ad arctiorem Religionem sine licentia superioris obtenta, non gaudent alia Religione per communicationem, ibidem num. 22. Sed si Superior licentiam pertinaciter denegaret, recurrendum esset ad proximum superiorem, ibidem num. 23. 84
- 5 Regularis qui ad arctiorem transiit, renocari potest, si prior Ecclesia enormiter sedatur, ibidem num. 25. 85
- 5 Et hoc per viam iuris communis si tenet transire, vel per viam restitutionis, si non tenet, ibidem d. num. 25. 85
- 5 Regularis petita licentia persumitur bono zelo ad arctiorem Religionem transire, ibidem num. 31. pag. 85
- 5 Quod si de hoc dubitetur, recurrendum est ad superiorem, ad quem subdima appellaret si grauaretur, & requiritur eius licentia petita, & obtenta, ibidem num. 32. 85
- 5 Regularis quibus constrictio deprehendatur transiisse ad arctiorem Ordinem ex causa temeritatis, seu lenitatis, ibid. num. 33. 85
- 5 Canonicus Regularis qui non potest vivere sine carnibus, dicitur transire ad Monachos ex temeritate, ibidem n. 34. 86
- 5 Regularis transiens ad strictiorem ordinem non alienatur, sed in melius commendatur auctoritate superioris, ibidem num. 39. 86
- 5 Nonitus potest ad aliam Religionem transire sine superioris licentia, ibid. num. 40. 86
- 5 Prelatus an possit ad strictiorem Religionem transire petita, licet non obtenta Superioris licentia, ibidem num. 41. 86
- 5 Quid si habeat alium Superiorem citra Papam, ibidem num. 42. 86
- 5 Et quid si sit Pape immediate subiectus, ibidem num. 43. 87
- 5 Regularis an possit transire ad arctiorem si petita licentia Prelatus nil respondeat, aut non probabiliter, vel sine causa licentiam denegat, ibidem num. 48. 87
- 5 Regularis discedens de Monasterio, ut transeat ad arctiorem Religionem antequam consulat eam, paratus esse illum recipere, fugitiuus est, & apostata, ibidem n. 49. 87
- 5 Transitus ad arctiorem ordinem non petita licentia an sit irritus, ita ut regularis ad primum ordinem reuocari possit, ibidem num. 52. & seqq. usque ad nu. 60. 87
- 5 Quid si transierit ex temeritate, seu lenitate, ibidem num. 53. 87
- 5 Et quid si zelo melioris frugis, ibid. n. 54. 88
- 5 Licentia transiendi ad strictiorem ordinem peti debet a Monacho ex honestate, non autem ex necessitate, ibidem n. 55. 88
- 5 Contrarium, ibidem n. 59. 88
- 5 Regularis transiens ad arctiorem non petita licentia presumitur moros ex animi leuitate, ibidem num. 57. 88
- 5 Religio tota, seu domus Religiosa an possit se ad strictiorem Religionem transferre, ibidem n. 62. pag. 89
- Monialis quoad transitum ad aliud Monasterium, Vide in *ver. Moniales.*
- 5 Canonicus Regularis si fiat Monachus Religionis arctioris, manet Monachus, sed laxioris redire compellitur, in c. Sanè n. 1. de Regular. 36
- 5 Fratres Predicatorum etiam profiteantur Regulam Sancti Augustini, quæ laxior est, tamen per Constitutiones arctiorem vitam dicunt, quam Monachi, ibidem n. 5. 36
- 5 Et transiundo ad Monachos apostasiam non effugiant, ibidem num. 6. 36
- 5 A Religione laxiori, in qua remissius vivitur, fieri potest transitus ad minorem melius obseruatam, ibidem n. 29. 36
- 5 Quod locum habet si totus ordo sit collapsus, nec sit spes reformationis, aliàs seens, ibidem n. 10. pag. 36
- 5 Regularis, qui zelo sanctioris vite transiit ad arctiorem Religionem non petita Superioris licentia permittitur dispensatio in ea remota, licet de rigore cogendus sit redire ad primum, ibid. num. 11. 37
- 5 In transitu de vna ad aliam Religionem secundum Theologos non attenditur quæ sit asprior, seu durior, sed quæ sit perfectior, seu fructuosior, ibidem num. 50. 39
- 5 Sed contra secundum Canonistas, ibidem num. 55. & seqq. 39
- 5 Religio Predicatorum eum ad predicandum sic principaliter instituta alijs est perfectior, & ex omni alia licet ad eam transire, ibid. n. 52. 39
- 5 Etiam ex Carthusiensis, ibid. n. 53. 39
- 5 Sed è converso ea Ordine Predicatorum ad alios transire non licet, nisi in illo foret remissa Religio, ibidem n. 54. 39
- 5 Contrarium, ibid. n. 57. & 58. 39
- 5 Canonice reiectis Theologorum subtilitatibus in transitu de vna ad aliam Religionem attendunt solum qui sit arctior, distinctior, durior, vel fortior modus viuendi, ibid. n. 55. 39
- 5 Et hanc opinionem seruat Curia, ibidem num. 58. pag. 39
- 5 Carthusianus transiens ad Predicatores puniatur tanquam apostata, ibidem n. 58. 40
- 5 Sed ad Carthusiam deat transiit ex quacunque Religione etiam Minimorum, & Minorum de Obseruantia, vel Capuccinorum, ibidem n. 59 & 60. 40
- 5 Et quid de Eremita Camaldulensi, ibid. n. 62. 40
- 5 Ad Eremitas Camaldulenses ex Indulto Eugenij IV. transire licet ex quocunque Ordine, etiam Carthusiensium, licentia petita, licet non obtenta, ibidem num. 62. 40
- 5 Et an hodie sit locus huiusmodi indulto, ibidem num. 63. & n. seqq. 40
- 5 Ad militares Ordines Curia non dat transitum a Religionibus Mendicantibus, vel non mendicantibus etiam laxioribus, ibid. n. 65. 40
- 5 Regularis professus in laxiori Religione an teneatur adimplere votum simplex, quod prius promissit de intrando Religionem arctiorem, ibidem num. 66. & seqq. 40
- 5 Cistercienses vt transire possint ad strictiorem Ordinem, non sufficit licentia Abbatis petita, nisi etiam sit obtenta, in c. Non est vobis, num. 21. 25. & 30. de Regular. 28
- 5 Monachus, vel Conuersus transiens ad aliam Religionem sine licentia Abbatis per censuram Ecclesiasticam regredi compellitur, ibid. n. 6. 28
- Vide in *ver. Monachus quoad transitum.*
- 5 Cisterciensis transiens ad Carthusiam non petita sol Abbatis licentia an sit ante omnia relictus, ibid. 28

- das primo monasterio, ibid. n. 28. & seqq. vsq. 28
 sineq. maxime, à pu. 35. 28
 1 Transitus ad arctiorem religionem vt sit licitus
 quæ requirantur, ibid. n. 29. 28
 2 Regularis vt ex vna ad aliam religionem transire
 valeat, cuius licentia requiratur distinguitur, in
 c. Dillecti, num. 5. & seqq. vsque ad num. 36. de
 renunciat. 164
 3 Quid si transire velit ad strictiorem, ibidem,
 num. 36. 164
 2 Et quid si ad parem, ibid. num. 8. 164
 2 Et quid si ad laxiorem, ibid. n. 20. 164
 2 Regularis transire potest ad arctiorem religionem
 de licentia sui Prelati immediati petita, licet nō
 obtenta, ibid. n. 6. 164
 2 Nec est necessarium eam petere à Conuentu, li-
 cet situtus, ibid. num. 7. & 19. 164
 2 Regularis non potest transire ad parem religionem
 sine legitima causa, nisi de licentia Papæ, ibid.
 num. 8. 164
 2 Et an huiusmodi licentia suffragetur etiam in foro
 poli, ibid. n. 9. 164
 2 Et an inferiores à Papa ex iusta causa possint hu-
 iusmodi licentiam indulgere, ibid. n. 10. 164
 2 Quid si monasterium sit exemptum, ibid. nu. 12.
 & 15. 164
 2 Et quid si sit subiectum Episcopo, ibid. n. 14. 164
 2 Tridentinum Concilium nihil noui induxit super
 transitu regularium ad strictiorem, vel parem
 religionem, ibid. n. 11. 165
 2 Episcopus an possit dispensare, vt regularis mo-
 nasterij non exempti transeat ad æqualem reli-
 gionem, ibid. nu. 14. 165
 2 Quid si monasterium, ad quod sit transiens, sit in
 aliena diocesi, ibid. d. n. 14. 15. & 16. 165
 2 Et quid si verumque monasterium sit in diocesi
 ipsius Episcopi, ibid. nu. 17. 165
 2 Regularis, vt ex iusta causa transire possit ad parē
 religionem præter licentiam Abbatis, requiritur
 etiam licentia Conuentus, ibid. n. 18. & sequen-
 pag. 165
 2 Secus si transire velit ad strictiorem, & quæ sit
 ratio differentie, ibid. n. 19. 166
 2 Regularis vt transeat ad laxiorem sine causa, solus
 Papa potest dispensare, ibid. n. 20. 166
 2 Sed talis dispensatio non excusat quoad Deum,
 ibid. num. 21. 166
 2 Regularis, vt transeat ad laxiorem ex legitima
 causa etiam inferiores à Papa possunt dispensa-
 re, ibid. n. 23. 166
 2 Et qui sine illi inferiores si monasterium sit exē-
 ptum, ibid. n. 24. 166
 2 Et quid si sit subiectum Episcopo, ibid. n. 25. 166
 2 Et an requiratur etiam licentia Conuentus, ibid.
 num. 26. 166
 2 Sed contra, quia solus Papa dispensat ex causa
 super transitu ad laxiorem, ibid. n. 27. 166
 2 Mendicantes quo ad transitum ad non Men-
 dicantes. 166
 Vide in ver. *Fratres Mendicantes*.
 2 Regulares cuiuscunque facultatis vigore prohi-
 bentur à Concilio Tridentino transferri ad la-
 xioriorem religionem, ibid. n. 34. 167
 2 Etiam si iusta causa subsistat, & refellitur opinio
 contraria, ibid. nu. 35. 167
 2 Regularis vt transeat ad laxiorem religionem
 quæ sit causæ legitime dispensandi, ibid. nu. 36.
 pag. 167
 2 Quid de causâ infirmitatis, ibid. n. 37. & 40. 167
Repertarium in 5. libris Decret.

- 2 Et quid de causâ senectutis, ibid. n. 38. 167
 2 Et quid si religiosus sit ex osus fratribus, vel in sa-
 mia potatus, ibid. n. 39. 168
 2 Et quid seruetur in signatura gratiæ, & in sacra-
 mententia, ibidem num. 40. 168
 2 Regularis vnius Ordinis si in secundo Ordine, ad
 quem transiit, recipit Sacerdotium, ad primū
 Ordinem rediens in eo liberè ministrabit, in
 c. Ex parte, nu. 1. de Tempor. ordinat. 190
 6 Regularis transiens à strictiori ad laxiorem reli-
 gionem absque Sedis Apostolicæ licentia, an sit
 apostata, & excommunicatus, aut saltem sus-
 pensus, in c. Consultationi, num. 5. de Apostat.
 pag. 246

Regulares quoad votum Paupertatis, & Castitatis.

- 5 Regularibus vtriusque sexus an liceat habere an-
 nuos redditus nomine Conuentus, & de suorum
 superiorum licentia, & ad eorum nutum, in
 c. Monachi, nu. 1. & seq. vsque in finem, de Fat.
 Monachor. 163
 5 Peculij, seu administrationis bonorum stabilitum
 tres sunt species, & quæ illarum sit Regularibus
 prohibita à Concilio Tridentino secundum opi-
 nionem Nauarri, ibid. num. 2. 164
 5 Regularis cui conceditur à Superiore administratio
 alicuius villæ cum onere soluendi certam
 portionem monasterio, an possit de residuo dispo-
 nere in suos vsus sine proprietatis vitio, ibid.
 nu. 3. & nu. 49. & seqq. 164
 5 Administratio bonorum stabilitum an possit per
 generalem Ordinis concedi alicui regulari ad
 vitam, & an liceat eidem Generali, vel successo-
 ri illam reuocare, ibid. nu. 4. 20. & 25. 165
 5 Opinionem nonnullorum Theologorum circa pec-
 culium regularium referuntur, ibidem num. 7.
 & seq. 165
 5 Constatantur in terminis iuris communis, à n. 13.
 vsque, ad nu. 44. 165
 5 Et in terminis Concilij Tridentini, à n. 44. vsque
 in fin. 165
 5 Regularis etiam non Officialis potest habere pec-
 culium non superfluum, seu annuos redditus ad
 suos honestos vsus de Superiorum licentia, &
 dependenter ab eorum voluntate, ibid. n. 8. 165
 5 Contrarium, ibid. à num. 49. vsque in fin. 165
 5 Peculium regulari concessum, vel simpliciter, vel
 cum facultate administrandi liberè prout ei vi-
 debitur, & placebit, an intelligatur in vsus lei-
 tos, & ad arbitrium boni Viri, ibidem num. 9.
 & 16. 165
 5 De iure communi regularibus non permittitur
 habere peculium, seu annuos redditus, vel bono-
 rum stabilitum administrationem, ibid. nu. 10.
 pag. 165
 5 Poena in regulares proprietarios à iure commu-
 ni statuta quæ sit, ibid. n. 11. 166
 5 Necessitas nisi sit extrema non excusat à vitio
 proprietatis regularem, qui aliquid celat Super-
 iori, aut detinet eo inuito, ibid. n. 15. 166
 5 Regularem posse habere peculij administratio-
 nem in vsus leitos de licentia Abbatis quibus
 fundamentis probetur de iure communi, ibid.
 num. 16. vsque, ad n. 44. 166
 5 Regularis datus executor ad distribuendum non
 dicitur habere bonorum administrationem,
 ibid. num. 27. 167
 5 Regularis sicut est incapax proprietatis, ita & vsus
 fructus

INDEX R E R V M

- fructus, vel usus iuris, ibid. n. 31. & 42. 168
- Regularis Capellani Papae recipiunt de fernitijs portionem sicut alij, sed testari non possunt, ibidem nu. 35. 168
- Regularis habeat beneficium ad nutum amovibile in titulum non repugnat voto paupertatis, nec Concilio Trid. ibid. n. 42. 169
- Concilium Tridentinum quid statuerit circa Regularium proprietatem, ibid. nu. 44. & seq. usq. ad n. 68. 170
- A Concilio Tridentino prohibetur Regularibus non solum proprietates, & possessio quorumcumque bonorum, sed etiam omnia detentio etiam nomine Conventus, ibid. nu. 45. 170
- Mobilium usus permittitur regularibus a Concilio antequam Superiori tradantur, & Conventui incorporantur, ibid. num. 46. 170
- Administratio bonorum stabilitum non permittitur a Concilio nisi Officialibus temporalibus monasterij, ibid. n. 48. & 74. 171
- Administratio peculij etiam dependenter a voluntate Superiorum, & ad eorum nutum prohibita est a Concilio Tridentino Regularibus non Officialibus, ibid. nu. 49. & seq. usq. ad nu. 54. & 73. pag. 171
- Non licet Regularibus habere usum superfluum bonorum mobilium etiam de licentia Superioris, & dependenter ab illius voluntate, & nutu, ibid. nu. 50. 171
- Regulares tenentes mobilia superflua, aut immobilia a culpa, vel a poena ipso facto incurrunt, non excusantur propter dispensationem Superiorum, ibid. num. 51. 171
- Prelatis Regularibus asserentibus se posse concedere licentiam tenendi mobilia superflua, aut immobilia quocunque, fides non est adhibenda, ibid. nu. 52. & 69. 171
- Regularibus non licet ex dispensatione Superiorum habere administrationem peculij etiam in usus licitos, ibid. n. 54. & 56. 171
- Regularibus habens administrationem enim facultate disponendi de fructibus in quocunque usus dicitur habere usum fructuum, ibid. n. 55. 172
- Peculij etiam non superflui administratio interdicta est Regularibus a Concilio Tridentino ibid. nu. 59. 172
- Decreta Clem. VIII. circa Regularium proprietatem expenduntur, & conferuntur cum c. 1. sess. 25. de Regular. Concil. Trid. ibid. n. 69. & seqq. pag. 174
- Differentia inter bona propria, & aliunde quassita a Regularibus reijcitur a Concilio Tridentino, & a decretis Clementis VIII. ibid. num. 70. pag. 174
- Bona vadeoquinque a regularibus acquisita cum ceteris monasterij bonis confundi debent, ut communis inde usus, & vestitus omnibus supereditur, ibid. nu. 71. 174
- Regularibus non possunt concedi a Superioribus bona stabilia etiam ad usum fructuum, vel usum, administrationem, aut commendam etiam depositi, aut custodie nomine, ibid. n. 73. 175
- Superiores regulares non possunt habere administrationem temporalem bonorum monasterij, ibid. n. 74. 175
- Administratio temporalis bonorum monasterij a Clem. VIII. tribus Officialibus demandatur, id est, executori, depositario, & dispensatori, ibidem num. 74. 175
- Regulares non excusantur ab observantia decretorum Clem. VIII. hoc preceptum, quod usus receptus non fuerint, ibid. num. 75. 175
- Non licet Regularibus interpretari Decretum, c. 2. sess. 25. de Regular. ibid. n. 76. 175
- Bona stabilia etiam in administrationem Regulari concedi non possunt, in c. Joannes, n. 16. de testam. 176
- Quo precepto regulares se excusent a proprietate, in c. Ad Apolloniam, num. 61. de Regular. pag. 176
- Regularis non potest alicui etiam minimam possidere rem quam propriam, sed totum debet in continentem religiose Prelato suo, alioquin mortaliter peccat, in c. Cum ad monasterium, n. 3. & seqq. usque ad nu. 11. de stat. Monachor. pag. 190
- Regularis deprehensus in vita aliquam proprietatem habere, canonica mentione premissa expellitur a monasterio, & in aliud arctus detur, & ab Altaris ministerio removetur, ibid. num. 7. 190
- Vide in ver. *Monachus quoad proprietatem*
- Regularis deprehensus in morte habere proprietatem, debet cum ipsa subterrari eam monasterium in hereditario in signum perditionis, in d. c. Cum ad monasterium, nu. 8. & 11. de stat. Monachor. 191
- Nec proprio orandum, ibid. n. 10. 191
- Regularis, qui in mortis articulo non resignavit, proprium non debet in cimiterio sepeliri, & de facto si sepultus exhumari debet, si sine seandalo fieri potest, ibid. n. 11. 191
- Religiosi proprietatem non debet tota cum ipso subterrari, sed aliqua pars illius, ibid. n. 13. 191
- Sed inventa in via debet converti in utilitatem Ecclesiae, ibid. num. 13. 191
- Regularis non debet unquam licet minimam sibi oblatum accipere, sed illud tota est deferendus ad manus Superioris, ibid. nu. 14. 191
- Erbodie debet incorporari, & confundi cum reliquis bonis monasterij, ibid. num. 15. 191
- Si Regulari legatur fundus, ita ut habeat usum fructuum, poterit illum habere secundum opinionem Vincentii, ibid. nu. 16. 191
- Contrarium, ibid. n. 17. 191
- Castratis enclodia, & abdicatio proprietatis sunt essentialiter annexae regulae Monachali, ibid. nu. 44. 193
- Papa an possit dispensare cum Regulari, ut habeat proprium, vel uxorem ducat.
- Vide in ver. *Papa quoad dispensationem*
- Professi sunt mortui mundo, nec sunt vocandi ad vitam humanam occasione cuiuscunque enclodia, ibid. num. 51. 194
- Contrarium, ibid. n. 61. 194
- Mattheus Apollolus dicitur voluisse dispensare cum Iphigenia moniali, ut habere posset proprium bonum fidei, ibid. nu. 52. 194
- Se vide, n. 76. 194
- Castitas, & paupertas sunt annexae regulae Monachali de jure positivo, ibid. n. 57. 194
- Religiosus perseverans Religiosus inhabilis est ad matrimonium non ex statuto, sed ex natura, ibid. n. 68. 196
- Imperator Fredericus natus est ex matre Constantia quinquagenaria, qui fuerat monialis, ibid. nu. 69. 196
- Reliqua Vide in ver. *Monachus Religiosus, Monialis*

ET VERBORVM.

Monialis, Monasterium, Conuentus, Clausura, Professio.

- 2 *Relatio* nou est facienda ad precedentia quando induceretur correctio iuris communis, in c. Cōquerente, nu. 56. de Offic. Ordin. 466
- 4 *Relatio* fit ad precedentia cum omnibus qualitatibus, in c. Conquerente, n. 19. de Cleric. non. residea. 40
- 3 *Relatio* fit ad precedentia cum sua qualitatibus, in c. In presentia, nu. 110. de probat. 179
- 7 *Relatio* fieri debet ad proxima, in c. Qui Presbyterum, num. 92. de penit. & remis. 113
- 7 *Rescriptio* per relationem ad alios sufficit etiam in his, quæ specificam mentionem requirunt, in c. Cum pro causa, n. 29. de sent. excom. 161
- 7 *Relatiua* dispositio non sufficit in ista, quæ sunt formalia, vt in quarentigia, in c. Cum pro causa, nu. 19. de sent. excom. 161
- 3 *Relatiua* quia, vniuersitatem non comprehendit, in c. Ad hac, n. 63. de relig. domib. 111
- 7 *Relatum* verè, & propriè dicitur esse in referente, imò, dicitur pars referentis, in c. Cum pro causa, n. 26. & 30. de sent. excom. 161
- 5 *Relaxari* debet de facto quod de facto processit, in c. Graue, nu. 7. de Offic. Ordin. 478
- 4 *Relaxare*, & absoluerè au, & in quo differant, in c. Odoardus, n. 7. & 59. de solut. 394
- 4 *Relegatus* in eo loco in quo relegatus est, iurim necessarium domicilium habet, in c. Sigulicault, n. 35. de Paroch. 386
- 5 *Relegatus* in ciuitate si dominus inserit eum recedere non tenetur pena etiam conuentuali, & iurata, in c. Porreclum, num. 60. de regular. p. 2. 64
- 7 *Religium* modo licito quando dicitur, in c. Nimis praua, n. 22. de excess. Prelat. 10
- 7 *Religiosa* pro fratribus Minorum Ecclesijs, oratoria, officina, & habitacionibus, ac vasis, libris, & vestimentis Diuinis officijs dedicatis, vel dedicanda sustinentur, in c. Nimis praua, n. 25. de excess. Prelator. 10
- 4 *Religiosa* ad pias causas integrè solui debent infra sex menses, in c. Nus quidem, nu. 7. de testam. pag. 311
- 4 *Religiosa* Ecclesia, seu monasterium construendo debetur integra, etiam cum fructibus medij temporis, ibid. num. 8. 312
- 4 *Religium* nullum ob incapacitatem causatam à prohibitione iuris resistentis potentia capiendi, & relinquendi habetur pro non scripto, ibidem nu. 21. 311
- 4 *Declaratur*, & rescinditur opinio Angelide Perusio nu. 33. & seq. 312
- 4 *Religium* fratribus Minoribus censetur factum principaliter pro anima, ibid. num. 28. 313
- 4 *Religium* Religiosa sub modo licito alijs vrbibus applicari non debet per Papam, quando testator alios substituit casu quo onera non implentur, ibid. nu. 33. 314
- 4 *Religium* sub modo illicito Religiosa incapacitua ea conditione, vt quatenus impleri non possit de iure, vel de facto debeat ad alium, debeat alijs vrbibus applicari, ibid. nu. 37. 314
- 4 *Religium* fratribus Minoribus sub modo illicito commutari potest ad alium vrbem, non obstante prohibitione testatoris, & ademptione relicti in casum commutationis, ibid. n. 38. 315
- 4 *Religium* Altari, seu Capellæ existentis in Ecclesia natum Minorum pro Missis celebrandis censetur

- tur relicum ipsa fratribus, sicut & relicum Ecclesiæ, ibid. nu. 65. 67. & 73. 317
- 4 *Religium* pro dote Altaris in Ecclesia fratrum, & remittitur in ceteris factum Deo Immortalis, si representando per Presbyteros seculares in ibi deservientes, num. 73. 318
- 4 *Paria* sunt relinquere Ecclesiæ fratrum incapacituum, atque Altari seu Capellæ ibi existentis, num. 74. 318
- 5 *Religium* sub conditione si in monasterium intrauerit, an debeat ei qui intrauit, & post ea exiuit, in c. Porreclum, nu. 57. de Regular. 64
- 6 *In Religione* Diuinam quod committitur, in omnium lectur iniuriam, in c. Vergetia, nu. 15. de Heret. 219
- 7 *Religiones* omnes exceptis Cappuccina, & Minoribus de Obseruantiæ hodie possidere possunt bonam mobilia in communi, in c. Nimis praua, nu. 18. de excess. Prelat. 10
- 2 *Religionem* ingreditur metu mortis quando, & qualiter teneatur processari, in c. Perlatum, n. 9. de ijs quæ vi met. caus. 579
- 5 *Religionem* coactè ingressi in adulta etate dicuntur potius peccata committere, quam plangere, in c. Cum virum, n. 40. de Regular. 55
- 5 *Religiones* plures in Concilio Lugdunensi extinctæ, ibid. num. 52. 57
- 5 *Religionem* ingressus propria autoritate infra auctos pubertatis potest quandocumque exire, in c. Si quis, nu. 21. de Regular. 9
- 5 *Religionem* ingressus in legitima etate per vim, & metum si infra annum potuit reclamare, & non reclamauit eo lapsio, vel à parentibus reuocari non potest, ibid. nu. 28. 12
- 5 *Et quid* post Concilium Tridentinum, in cap. 19. sess. 25. de Regular. 10
- 5 *Religio* an teneatur nulliter pfecto ad alimenta, ibid. nu. 33. & 74. 12
- 5 *Religio* vna non potest ad aliam religionem etiam strictiorem transire sine auctoritate Sedis Apostolicæ, in c. Reuocantes, n. 33. de statu Monachor. pag. 180
- 5 *Religionem* nouam solus Papa potest approbare, seu confirmare, ibid. nu. 34. 180
- 5 *Episcopi* & Prelati regulares supplicare non possunt religionem à Sede Apostolica approbatam, ibid. num. 35. 180
- 5 *Religio* strictior non dicitur considerata primè regulæ, sed habito respectu ad presentem obseruantiam, & constitutiones vltra regulam factas, in c. Ad Apostolicam, nu. 49. de Regular. 75
- 5 *Religionem* lucrare animo probandi meliora est quam nullatenus intrare, in c. Porreclum, n. 66. de Regular. 65
- 5 *Religionem* ingrediens animo exundi, sed cum voluntate, vt Dens immuet propodium suum satisfacere voto, ibid. num. 69. 65
- 5 *Religionem* ingressus ex voto an exire possit sine vlla causa ex sola ratione libertatis, ibid. nu. 70. pag. 65
- 3 *Religionum* diuersitas sumitur ex fine, ad quem ordinantur, in c. In presentia, n. 100. de probat. pag. 178
- 3 *Religio* potest esse mendicans ex regulæ, licet aliquod eius membrum non mendicet, ibidem nu. 114. 180
- 3 *Religio* vna non potest esse diuersarum Ordinum, ibid. n. 91. & seq. 117
- 5 *Religio* an sit vna tantum, vel plures, & in quo

- differant, in c. Sané, n. 13. & seqq. ad nu. 34. de Regular. 37
- 5 Religio omnis hoc habet commune, ut quis se totaliter præbeat ad seruendum Dro, secundum tria essentialia vota, ibid. n. 13. a. 1. & seqq. 37
- 5 Religiosis status est quoddam exercitium quo quis exerceat ad perfectionem charitatis, ibidem num. 14. 26. & 36. 37
- 5 Religionēs, differuntur secundum diuersa opera, & ad quæ ordinantur, ibid. n. 15. 37
- 5 Item secundum diuersos adus exercitiorum, ibidem, n. 16. 37
- 5 Religionēs etſi conueniant in tribus ſubſtancialibus, tamen diuerſificantur, ſecundum diuerſos fines ad illa tria ſubſtancialia ordinatos, & n. 17. & 48. 37
- 5 Et quatenus aliquæ ſine ordinatæ ad eorſdem fines tamen dicuntur diuerſæ propter diuerſas inſtitutiones, habitus, & denominationes, ibid. n. 18. & 20. 37
- 5 Religio ſecundum Theologos eſt vna tantum, ſeu vnum genus, licet plures ſint ſpecies, ibid. n. 21. pag. 37
- 5 Religionēs omnes conueniunt in ſummo fine, qui eſt Charitas, & in tribus ſubſtancialibus regulæ ibid. n. 22. 37
- 5 Et ideo non differunt niſi per accidens, ibidem, d. nu. 22. 37
- 5 Sed contra, ibid. num. 23. & 48. 37
- 5 Religio principaliter ordinata eſt ad opera vitæ contemplatiuæ, quæ in oratione, & ſtudio conſiſtunt, ibid. n. 25. & 38. 38
- 5 Religionēs quædam ordinatæ ſunt ad opera vitæ actiue, & aliquæ ad mixta, ibid. n. 26. 38
- 5 Et actiuorum ſcilicet quidam conſiſtunt in prædicatione, & doctrina, & conſiſiſi animarum, ut in Prædicatoribus, & Minoribus, ibid. num. 27. pag. 38
- 5 Quidam in Militia, ut Templarij, & Hoſpitalarij, ibid. num. 28. 38
- 5 Quidam ad Hoſpitalitatis, & Infirmorum obſequia, ut in Ordine Cruciferorum, & S. Antonij Viennen. ind. c. Sané, n. 29. de Regular. 38
- 5 Religionnæ aliquæ ſunt ordinatæ ad ſolitudinem, aliquæ ad ſocietatem, quædam habent propria in communi, & quædam non, ibid. n. 30. 38
- 5 Religio maior, ſeu perfectior an dicatur quæ habet opera contemplatiua, ibid. ou. 31. 38
- 5 An verò quæ habet opera actiua, ibid. n. 32. 38
- 5 Militares ordines ordinari ſunt ad eſuſionem ſanguinis actiuam, non autem paſſiuam, licet per accidens etiam paſſiua euenire poſſit, ibid. num. 33. 38
- 5 Quo caſu propter Martyrium cæteris religionibus eſſent præſtendi, ibid. n. 34. 38
- 5 Religionum maioritas, ſecundum Theologos attenditur principaliter ea parte ſinis, ſecundario ea parte exercitij, ibid. n. 35. 38
- 5 Et quid ſi ſinis Religionum ſit idem, ibid. n. 36. 38
- 5 Diſcretio in religionibus præſertur ſeuiniſi, vigilijs, & huiusmodi obſeruantijs, ibid. num. 37. & 46. 38
- 5 Religionēs quæ ordinantur ad docendum, & prædicandum tenent ſummum gradum, ſecundum verò quæ ordinantur ad contemplationē, ibid. num. 41. & 50. 38
- 5 Militia opus dicitur nobiliſi alijs operibus actiuis, & cur, ibid. num. 43. 39
- 5 in Religionibus ordinatis ad ſubacationem priu-

- tam proſimi, primum eſt infirmos recipere, ſecundum captiuos redimere, tertium hoſpites recipere, quantum ad ſuum victum manibus operari, ibid. num. 44. 39
- 5 Ad continentiam conuenientius ordinatur maceratio corporis per abſtinentiam cibi, quàm per ſubtractionem veſtium, ibid. n. 45. 39
- 5 Vigiliæ, nuditas, & huiusmodi non perfectio, ſed perfectionis inſtrumenta ſunt, ibid. n. 47. 39
- 5 Religionēs omnes conueniunt in communi exercitio circa tria ſubſtancialia, ſed in obſeruantia variant, ibid. n. 48. 39
- 5 Religionem præeminentia triplex, ibid. n. 49. 39
- 7 Religionem nouam erigere pertinet ad ſolam Papam, in c. Cum & plantare, n. 1. de Priuileg. 43
- 3 ad Religionem pertinet eultum Deo exhibere, i. c. Conqueſtus, n. 77. de ſerſijs. 123
- 5 Religioſes plurimæ, & monaſteria per Paps. ſuppreſſa, & eorum bona alijs pijs vſibus applicata, reſeruantur, in c. Relatum, n. 40. Ne Cler. vel Monachi. 413

Religio ſtrictior, vel laxior.

- 5 Religio vna ut ſit arctior altera non attenditur eo habet ſtrictiorem regulam, ſed vi modo in ea arctior vita ducatur, in c. Licet, n. 10 de Regular. pag. 84
- 5 Religio tota, ſeu Domus religioſa an poſſit ſe ad ſtrictiorem religionem tranſiſſere, ibid. n. 61. pag. 89
- Vide in ver. *Regulares quoad tranſitum.*
- 5 Religio ſtrictior, non dicitur, quæ à principio ſue foundationis habet ſtrictiorem regulam, ſed in qua modo arctior vita ducitur, in c. Sané, n. 2. de regular. 36
- 5 Fratres Prædicatoris etſi profiteantur regulam S. Anguſtini, quæ laxior eſt, tamen per Conſtitutiones arctiorem vitam ducunt quàm Monachi, ibid. n. 5. 36
- 5 Religio, ut dicatur arctior non tantum regula, ſed etiam Conſtitutiones debent attendi, ibidem num. 7. 36
- 5 Religio quæ dicatur arctior, ſeu diſtrictior, vel maior, ibid. n. 24 & ſeqq. vique, ad nu. 76. 38
- 5 Religionēs arctiores non ſunt, quia arctiores habent obſeruantia, ſed quia obſeruantia maiori diſcretionē ordinatæ ſunt ad ſuam finem, ibid. n. 49. 51. & 55. 39
- 5 Carthufienſium ſtrictior clauſura non abſtinentia à Carnibus in quorumque caſu præponderat alijs religionum aſperitatibus, ibid. n. 61. 40
- 5 Religio vna ut ſit ſtrictior altera, non attenditur tempus inſtitutionis regulæ, ſed actualis obſeruantia tempore tranſitus, in c. Non eſt vobis, ou. 31. de Regular. 39
- Vide in ver. *Regulares quoad tranſitum.*
- 5 Carthufiana religio eſt alijs religionibus ſtrictior ibid. num. 31. 39
- Vide in ver. *Regularis quoad tranſitum.*
- 7 Religioſi Societatis Ieſu cogi non poſſunt accedere ad publicas proceſſiones ea priuilegio Gregorij XII. in c. A Nimitis praua, n. 8. de exceſſ. Prælat. 119
- 5 Religioſi Societatis Ieſu, & eorum familiares Clerici obtinentur litteras Conſervatorias in omnibus caſibus, ſue ad ſores, ſue reſeruentur, in c. Sâ Clericus, n. 36. de ſor. compet. 68
- 5 Religioſi ea cuncta ad audiendas leges, vel phyſicæ nū

ET VERBORUM.

- nisi infra duos menses ad claustrum redeant, & excommunicati sunt, & alias penas incurrunt, de quibus, in c. Non magnopere, n. r. Ne Cleric. vel Monach. 403
- Religiosus non est proprietarius, qui emolumenta Collegijs non sibi, sed monasterio iuratur, ibidem non. 3. 403
- Religiosus ex sententia D. Thomae potest esse de Collegio secularium & agillorum, ibid. n. 3. 404
- Parisenfium quorundam error qui falsi religiosorum Mendicantium damnatum asserbant, confutatur à D. Thomae in opusculo infra Clem. IV. edito, & ab eodem approbato, ibid. n. 28. 405
- Religiosi qui in claustris audiunt leges, vel medicinam an sint excommunicati, in c. Super specula, n. 8. Ne Cler. vel Monach. 433
- Religiosis potius compertum: lacrymari, legere, & orare, quam leges, & medicinam audire, ibidem num. 9. 433
- Religiosus gravior delinquit attendendo illicita extra monasterium quam intra illud, ibidem num. 11. 433
- Nouitij audientes leges, vel physicam non incedant in penam excommunicationis, ibidem n. 15. 433
- Religiosi, & alij ecclesiastici hic prohibiti, qui leges, vel medicinam legunt seu docent an sint excommunicati, ibid. num. 18. & seq. vsque ad n. 32. & 4 n. 37. vsque ad non. 45. 434
- Religiosi qui leges, vel medicinam audiunt intra claustra non ligantur excommunicatione, secus si extra, ibid. n. 32. 434
- Religiosi, & alij prohibiti non excusantur à peccatis huius Constitutionis eo quod leges ciuiles audiant ad intelligentiam Canonum, ibidem n. 33. 436
- Religiosi qui leges, vel physicam docent intra claustra non ligantur constitutione cap. Non magnopere, ne Cler. vel Monach. ibid. n. 37. 436
- Et quid si extra claustra, ibid. n. 38. & sequen. ad n. 43. 436
- Religiosi cur potius prohibeantur leges audire, quam docere, ibid. non. 43. 437
- Religiosi ad quae obligentur extra communia Christianorum vincula, in c. Explicari, n. 3. de obsequio. leuon. 349
- Religiosi qui canones ignorant, reputandi sunt idiotae, in c. Cum sit ars, n. 12. de etate, & qualitat. pag. 380
- Religiosus exemptus si accipiat executionem victimae voluntatis, pro huiusmodi executione consequi potest eorum Ordinario, in cap. Ex parte, n. 33. de priuileg. 74
- Idem si suscipiat administrationem Confraternitatis, vel Hospitalis, ibid. num. 34. 74
- Religiosus est quidquid sit sacrum, sed non est couerso, in c. Ad haec, n. 5. de relig. domib. 306
- Religiosi ad praesentia possunt Hospitalibus, ibidem n. 50. 310
- Domus religiosa aggregata Cisterciensibus eorum mores seruare tenentur, in c. Recolentes, n. 1. de statu Monach. 176
- Domus religiosa potest ex toto se transferre ad religionem archiorem altioris Ordinis, ibidem n. 11. 177
- Religiosus contra prohibitionem Praelati sui ordinari non debet, in cap. Ad aures, num. 1.

- de tempor. ordinat. 174
- Religiosus non potest obtinere praedicationem ab aliquo superioris licentia petita, & obtenta, ibid. non. 23. 187
- Religiosi etiam exempti eo possunt ab Episcopo ad exequenda testatoris voluntatem, in c. Tua, nobis, nu. 19. & 49. de Testamen. 350
- Religiosus a superiore priuatus officio Executionis etiam sine causa propter bonum obedientiae non potest contradicere, ibid. n. 53. 353
- Religiosum locum nemo potest effluere sine Episcopi auctoritate, in c. De Xenodochijs, n. 11. de relig. domibus. 307
- Religiosus an possit habere bona sua ad usum fructuum, vel usum, aut administrationem de licentia Praelati, & dependenter ab illius voluntate, in c. Infante, nu. 31. Qui Cler. vel vocation. 31
- Religiosorum species discernuntur ex diversitate religionis, in cap. Ad Apostolicam, non. 43. de regular. 75
- Religiosus non licet temere consensare ab vno ad aliud monasterium, ibid. num. 37. 76
- Religiosi omnes approbata regulam profitentur, & eorum Conuersi, & Nouitij fori priuilegio gaudent, in cap. Nullus, non. 49. & 54. de foro compet. 58
- Religiosus, qui iocosa leuitate ad hoc amittit habitum, & altum assumit non incidit in penam Apostasiae, in c. Si quis, n. 35. de foro competent. pag. 47
- Religiosus quae adhaerent, religiosa sunt, in cap. f. a. praesentia, n. 109. de probat. 179
- Religiosis an liceat in eorum mortorio, vel monasterio vnam, vel plures habere campanas, in c. Patentibus, nu. 6. & seq. vsque in finem, de Priuileg. 45
- Religiosi etiam exempti non possunt Ecclesiis, aut decimas recipere de manibus laicorum absque auctoritate Diocesana, in c. Cum & plantare, n. 3. de Priuileg. 43
- Religiosi in Ecclesiis sibi pleno iure non subiectis quacumque consequuntur, in d. c. Cum & plantare, num. 5. de Priuileg. 43
- Ex quare in subiectis pleno iure, ibid. n. 6. 43
- Religiosi prohibentur alteri consisteri, quam proprijs Praelatis, ibid. n. 13. 44
- Religiosus locus debet reformari de religionis dumtaxat, non de secularibus, nisi in defectu religiosorum, in c. Inter quatuor, nu. 1. de relig. domib. 313
- Vide in ver. Regularis quoad reformationem.
- Religiosi ab excommunicatione Canonis, si quis suadente absolui possunt per proprium Praelatum, si ipsum habeant, & sit Presbyter, alioquin per Diocesana, in c. Cum ibidem, nu. 6. & 11. de sent. excom. 173
- Religiosus licet non professus opprimens est sacrilegus, & excommunicatus, in c. Ex publico, n. 40. de Conuersi. Coniugae. 157
- Et impediendo religionis propositum est excommunicandus, ibid. n. 41. 157
- Religiosus Ciburgiarius excreans si ex se moti sequitur, irregularis est, etiam si sit petitus, & diligens, in c. Tua nos, nu. 1. de Homic. 269
- Religiosi prohibentur alteri consisteri, quam proprijs Praelatis, in c. Cum & plantare, nu. 13. de Priuileg. 44
- Religiosus vendere, vel passim ostendere, seu de nouo inuentas sine licentia Papae vendere non licet

- ect, in c. Cum ex eo, num. 1. de reliq. & vener. Sanctor. 338
- 5 Reliquie non debent extra capsam ostendi præsertim quasvis causas, ibid. n. 4. 338
- Reliquias novas an, & quando venerari liceat sine licentia Papæ, ibidem num. 5. 338
- 5 Et quid post Concilium Tridentinum, n. 6. 338
- 5 Reliquias non Canonizati an hodie possit Episcopus recognoscere, & approbare, ibidem n. 6. & seq. usque ad num. 10. 338
- 5 Reliquias novas Sancti non Canonizati secretò venerari, seu ad illas deuotionem habere non est prohibitum, ibidem num. 11. 339
- 5 Reliquiæ portari possunt suspensæ ad collum dummodo id fiat ex fiducia Dei, & Sanctorum, non autem superfluitosè, ibid. num. 12. 339
- 5 Reliquiæ transferri possunt Episcopi auctoritate, ibidem num. 15. 339
- 5 Reliquiarum translationem cur Concilium Moguntinum fieri decreuerit auctoritate Episcoporum, ibidem num. 28. 341
- 5 Remedio extraordinario vtiliter quando per ordinariū non est sufficienter consultum, in c. Audiuimus, n. 48. de reliq. & vener. Sanctor. 335
- 5 Dummodo tamen extraordinarium non sit à iure improbatum, ibidem num. 49. 335
- 5 Remedium iuris quando suppetit non est recurrendum ad remedium facti, ibid. num. 50. 335
- 5 Remedio quolibet utendum est ad eum tantum finem ad quem est introductum, ibidem num. 56. 65. & 67. 335
- 7 Remedia seueriora non sunt adhibenda ubi leuiora sufficiunt, in cap. Sacro, num. 35. de sent. excomm. 201
- Remedio ordinario quando locus esse potest non est consurgendum ad extraordinarium, ibidem num. 48. 202
- 3 Remissiones Augustini Barbose Indici librorū prohibitorum adiectæ ex sententia S. Congregationis Concilij, in cap. Cum uenissent, num. 58. de iudic. 28
- 4 Remissoria datur ubi articuli sunt irreuocabiles, in c. Extirpanda, §. Qui uero, n. 62. de Præben. 160
- 1 Remittere verbum quid importet, in c. Consuetudines, num. 4. de Consuetud. 253
- 5 Renunciare beneficio suo non potest Clericus sine licentia Episcopi diocesani, in c. Admonet, n. 4. de renunciat. 145
- 5 Renunciari non potest beneficium sine licentia Superioris propter eius præiudicium, ibid. n. 3. 148
- 5 Renunciare liberè potest Clericus non habens alias ligatas, ibidem num. 56. 148
- 5 Renunciari non potest beneficio in fauorem duorum indulto, nisi de consensu utriusque, in c. Ad Apostolicam, num. 21. de Regular. 72
- 5 Renunciari potest iuri etiam in fauorem plurium, introducto, quatenus tangit personam renunciantis, ibidem num. 22. 72
- Vide in ver. Priuilegi Renunciatio.
- 5 Renunciatio tacita inducitur si quis consentiat ut suum beneficium alteri conferatur, in c. Statuimus, num. 17. de regular. 106
- 5 Renunciatio facta in articulo mortis præsumitur in fraudem expectantis, in c. Sicut nobis, n. 3. de Regular. 81
- 4 Prælati inferior cum Capitulo an possint statuere ut præbendatus non possit præbendam suæ renunciant, nisi de ipsorum consensu, in c. Significatum, n. 12. de præben. 99
- 2 Renunciatio beneficij facta sine Superioris auctoritate non tenet etiam in præiudicium renunciantis, in c. Admonet, n. 6. de renunc. 145
- 2 Nec impedit eum agere contra inuitum in beneficio sic renunciatum, ibid. num. 7. 145
- 2 Possessio tamen amittitur, ibidem vers. Aduerte, pag. 145. 145
- Renunciatio ingredientis Religionem, Vide in ver. Nouitius quoad Renunciationem.
- 2 Renuncians beneficio suo expresse, vel tacite illud repetere non potest, in c. Ex transmissa, num. 1. de Renunciat. 143
- 2 Renunciare beneficio intelligitur eo ipso quod quis auferat bona collata Ecclesiæ, in qua est beneficiatus, & habitum probationis asseruit, licet professio non sequatur, ibidem n. 7. & 8. 143
- 2 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem num. 9. 144
- 2 In renunciatione sopitum non reuiuiscit, ibidem num. 13. 144
- 4 Renunciatio non videtur qui statim iterum est assumptas, in c. Nisi essent, num. 10. de Præben. pag. 130
- 4 Renunciatio præsumitur facta in fraudem Pensionarij si beneficium consanguineo renunciatis conferatur, ibidem n. 12. 139
- 2 Renunciatio beneficij an fieri possit sine auctoritate superioris, in cap. Admonet, num. 24. de Renunc. 147
- 2 Quid de beneficij securatis, ibidem n. 25. 147
- 3 Et quid in beneficijs simplicibus personalem residentiam requirentibus, ibid. num. 26. 147
- 2 Et quid in non requirentibus residentiam, nu. 28. pag. 147
- 2 Et quid si Clericus ad illius titulum fuerit ordinatus, ibid. vers. Modo. 147
- 4 Repetere. Verba quæ repertiuntur, siue quæ repertiuntur tempore obitus faciunt legatum conditionale, in c. Prudentes, n. 13. de Donat. 302
- 1 Repetitio nunquam fieri intelligitur etiam in eadē clausula quando ex illa resultat aliquid exorbitans à iure communi, in c. Ceterum n. 61. de Rescript. 194
- 7 Repressalia concessa contra Clues Tuscos non faciunt Præbenses, in c. Episcopalia, num. 17. de priuileg. 38
- 4 Repudiare quis non potest quod habere non potest, in c. Nos quidem, n. 71. de testam. 318
- 5 Rescriptum contra legem regulariter non valet, non tamen requirit specialis derogatio, sed sufficit generalis nisi lex sit conciliatis, in c. Ex parte num. 4. de Capell. Monach. 227
- 1 Rescripti, vel priuilegij idem continentis quod ius commune non oportet mentionem facere in secundo rescripto, vel priuilegio, in c. Cum omnes, num. 6. de Constit. 126
- 1 Idem in statuto, vel consuetudine, ibidem nu. 7. pag. 126
- 6 Rescriptum falsum, cuius falsitas ignoratur, tribuit iurisdictionem, in c. Super eo, num. 8. de crimine falsi. 320
- 6 Contrarium, nu. 11. 320
- 1 Rescriptum super restitutione beneficij non valet tacita causa excommunicationis, & priuationis impetrantis, in c. Dilectus, num. 1. & 7. de Rescript. 247
- 1 Rescriptum superbreptitè impetratum ob taciturnitatem primi non est nullum, in c. Ad auctoritatem, illecondo, num. 29. de Rescript. 234

ET VERBORUM.

- 1 Rescriptum subreptitum tribuit iurisdictionem si de subreptione appositum non fuerit, ibidem num. 31. & 38. 134
- 1 Rescriptum super restitutione beneficii non valet causa excommunicationis, & privationis impetrantis, in cap. Dilectus, num. 1. & 7. de Rescript. 147
- 1 in Rescripto non sufficit factum narrare, nisi causa facti adijciatur, quam iudex præterdit, ibid. num. 8. 148
- 1 Et de pluribus causis facienda est mentio si plures sint, ibidem n. 9. 148
- 1 Modus itidem exprimendus si causa dandi, vel negandi præstaret, ibidem n. 10. 148
- 1 Rescriptum non valet enim processus suppeditur, ibidem num. 11. 148
- 1 Rescriptum redditur subreptitum non solum tacendo id quod est factum, sed etiam tacendo quomodo, & ex qua causa sit factum, ibidem n. 12. pag. 148
- 1 Rescriptum impetranti sufficit alterum probare ex diuini iuris probatis, in c. Inter ceteras, n. 1. de Rescript. 197
- 1 Rescriptum contra generale Concilium esse non valet nisi Concilio fuerit specialiter derogatum, in c. Nonnulli, nu. 32. de Rescript. 125
- 7 Rescriptum quid sit, & ad quid impetretur, in cap. Olim, n. 9. de verbor. signific. 110
- 7 Rescripta contra ius elicta non valent, ibidem num. 10. 110
- 7 Rescriptum quæplex & an beneficium, vel privilegium dici possit, ibid. n. 11. 110
- 7 Rescripta ad lites sunt interpretanda strictissime, ibidem num. 28. 110
- 7 Rescripta ad beneficia sunt ambigua, & strictissime intelligenda, ibid. nu. 31. 111
- 7 Infamis est qui rescriptum Principis astute, vel malitiose interpretatur, ibid. num. 33. 111
- 4 Rescripta quæ absorbeant ius tertij censentur extorta Principe circumuento, & sunt nulla ex defectu voluntatis, in c. Consultationibus, n. 51. de Cler. regular. 107
- 1 Rescriptum quo mandatur alicui prouideri de beneficio non extenditur ad Prelaturas, in c. Accipimus, num. 29. de stat. & qual. 176
- 1 Rescriptum quo mandatur alicui prouideri in Ecclesia Cathedrali an habeat locum, & è conuerso, ibidem num. 37. & seqq. 176
- 4 Rescripto ut quis recipiatur in Ecclesia non numerata si laiculus non superat, obstat exceptio paupertatis, in c. Non amplius, num. 3. de Istit. 113
- 4 Nisi Papa faciat Canonicum honorarium, ibidem num. 4. 113
- 1 Rescriptum falsum, & obreptitum in quo differant, in c. Super litteris, n. 9. de Rescript. 113
- 1 Rescriptum subreptitum, Vide in ver. Subreptum.
- 1 Rescriptum Principem debet reduci ad textum in iuris communis etiam impropiando verba, in cap. Causam quæ, num. 4. de Rescript. 108
- 1 Et quid in privilegijs, ibid. n. 7. & seqq. 108
- 1 Rescripta contra ius elicta nisi aliud appareat de voluntate Principis non valent, ibidem num. 5. & num. 31. 108
- 1 Rescriptum conceditur ad iuris communis obseruantiam alijs transiit in privilegium, ibidem num. 6. 108
- 1 Rescripti verba quod aliquis sit priuatus beneficio

propter crimen non inducens priuationem ipso iure impropiantur, & expouantur quod sit priuatus, ibidem nu. 29. 110

Rescriptum in quo est rasura, an, & quando valeat, Vide in ver. Litterarum Apostolicarum rasura.

- 1 Rescriptum secundum in eodem negotio ab aduersario impetratum non valet, si de primo non faciat mentionem, & primum remanet in suo robore, in c. Ceterum, nu. 1. & 30. de Rescript. pag. 189
- 1 Rescriptum secundum non valet si taceat primū fuisse impetratum communi consensu, ibidem num. 2. & 14. 189
- 1 Rescriptum primum si non fuit præsentatum, & illius auctoritate facta citatio, valet secundum prius præsentatum, licet de primo mentionem non faciat, ibidem n. 4. 189
- 1 Rescriptum secundum ad lites non faciens mentionem de primo an sit ipso iure nullum, an verò sit annullandum ope exceptionis, ibidem num. 5. 189
- 1 Et quid in litteris beneficalibus, & gratiosis, ibidem num. 8. 189
- 1 Rescriptum secundum si faciat mentionem de primo, valet secundum, & non primum, ibidem num. 11. 190
- 1 Rescriptum secundum faciens mentionem de primo an tollat primum ipso iure, ibidem nu. 12. pag. 190
- 1 Rescriptum secundum non sufficit ut faciat mentionem de primo, nisi etiam faciat mentionem de illius qualitatibus, quæ reddissent Principi difficiliorem ad secundas litteras concedendas, ibidem num. 14. 190
- 7 Rescripta ad lites sunt interpretanda strictissime, in c. Olim, n. 28. de Verbor. signific. 111
- 1 Vide in ver. Subreptum.
- 1 Res omnis per quæcunque causas nascitur per easdem dissoluitur, in c. Requisitus, n. 75. de ordin. ab Episc. 111
- 7 Res vna, & eadem diuersis respectibus potest diuerso iure censi, in c. Cum Capella, num. 13. de privileg. 59
- 5 Res inter alios acta inducit saltem presumptionem contra tertium, in c. Cum dilectus, num. 30. de relig. domib. 118
- 5 Et secundum aliquos facit semipienam probationem, ibidem num. 31. 119
- 1 Res alterata vel consecrata non restituitur priori domino, in cap. Magnus, num. 45. de oblig. ad ratincin. 148
- 1 Declaratur, ibidem num. 60. 148
- 1 Res sacra nullo casu contradicari potest nisi à sacerdotibus, & Deo dicatis hominibus, ibid. n. 60. 151
- 6 Res verbis accommodare non est in facultate hominis, sed solius Dei, in c. Falsidicus, nu. 117. & nu. 156. de Crimin. fals. 115
- 5 Nec verbis significationem imponere, ibidem num. 118. 115
- 3 Rei venditio non datur contra dominum, sed ipsi domino, in c. Grauis, num. 53. & 56. de Rescript. spozar. 150
- 3 Rei venditio vilis datur aduersus eum, qui dominus desit possidere ibid. n. 66. 151
- 1 Res feudalis, Vide in ver. Feudalis causa.

Res Ecclesie.

- 3 Res Ecclesie donata sanctum est Sanctorum Dominio,

INDEX RERVM

- minis, nec subest nisi auctoritati Iudicis Ecclesiastici, & in ea sacrilegium committitur, in c. Verum, num. 20. de foro compet. 75
- 4 Res. quæ donantur Ecclesiæ eum onere celebrationis Missarum desinunt esse laicales, in c. Significatum, n. 23. de præben. 100
- 4 Res. de facili reueritur ad naturam suam, in c. No. uis, n. 44. Ne Sede vacante, 155
- 4 Res. de facili redit ad primenam naturam, in c. Insuperuentione, n. 3. de feud. 282

Reservatio.

- 3 Reservatio aliquo casu Papæ, censetur etiam reservata illius cognitio, in c. Licet, nu. 32. de foro compet. 85
- 7 Casum reservatio non afficit Sacerdotes, vel penitentes, in c. Omnis, n. 83. de penit. & remiss. pag. 133
- 7 Casus reservare quid sit, ibid. n. 84. 133
- 7 Reservatio actus est localis, ibid. n. 86. 133
- 7 Decretum Clem. VIII. quod casuum reservatorem subijcit regulares Episcopo, in cuius diocesi si morantur, non autem alieno, ibid. n. 87. 134
- 7 Ordinarij debent paucos, & necessarios casus reservare, ibid. n. 89. 134
- 7 Reservatio causa est etiam Sacerdotis imperitia, ibid. n. 90. 134
- 7 Reservatio vnius Episcopi non afficit alium, ibid. num. 91. 34
- 7 Reservatio casuum est strictè accipienda, ibidem nu. 96. 135
- 3 Casuum reservatio facta ab Episcopo Diocesano non afficit personas nullius diocesis, in c. Cum olim, num. 31. de prescript. 227
- 3 Casus sibi reservare an, & quando possit inferior Prelatus, ibid. nu. 25. & seq. 227
- 2 Episcopi non debent promiscuè sibi reservare casus, quibus à iure annexa est excommunicatio, nisi propter frequentiam, scandalum, vel aliam necessariam causam, in c. Nuper, n. 25. de sent. excomm. 169
- 7 Reservatio casus non inducitur ex eo quod Summus Pontifex absolutionem ab illo casu imperiti us fuerit, ibid. nu. 31. 170
- 3 Reservatio ob vacationem in Curia est clausa in corpore iuris, & nulla maior, aut potentior inveniunt, in c. Sicut vivere, n. 37. de excess. Prælat. pag. 10
- 2 Reservationibus Apostolicis sublatum est ius eligendi Prælatum, quod habent Capitula de iure communi, in c. Nullus, num. 10. de Elect. 3
- 5 Reservatio in aliquibus arguit exceptionem in reliquis, in c. Cum dilectus, nu. 38. de relig. domib. 219
- 2 Reservatio iuris nihil dat, & nihil aufert, sed tantum ius reservantis conservat, in cap. Veniens, nu. 14. de Transact. 571
- 7 Reservatio afficit etiam successorem si fiat per modum legis, seu statuti, in c. Cum pro causa, n. 28. de sent. excomm. 161
- 7 Reservatio absolutionis potest dici pœna, ibidem num. 31. 161
- 2 Residens, carent, intersunt, sunt æquipollentia, in c. Ut Abbates, n. 102. de iur. & qual. 230

Residentia, communis.

- 5 Residentia eorum, qui deferunt non tenentur

inanis est, in c. In Ecclesijs, num. 27. de Capell. Monachor. 227

- 4 Residentiæ decreta non sunt amare intelligenda, in c. Relatum, n. 38. de Cleric. non resid. 37
- 4 Residere quid sit, in c. Licet, num. 23. de præben. pag. 165
- 4 Residentiæ onus intelligendum est cum effectu, in c. Conquerente, n. 14. de Cler. non resid. 40
- 4 Residere nihil aliud est, quam deferuire, ibidem, num. 16. 40
- 4 Residentia continua requirit servitium magis prædictum, ibid. num. 17. 40
- 5 Residentia ex vulgari vi loquendi fundatorum intelligitur personalis, ibid. nu. 21. 40
- 4 Residentia debet esse laboriosa, & non otiosa, in c. Ex parte, n. 15. de Cler. non resid. 48
- Dispenationes super residentia.
- Vide in vet. *Dispensatio super residentia.*

Residentia in Beneficijs simplicibus.

- 3 Residentia personalis, & obligatio Missarum ecclesiasticarum, & inferuendi per seipsum in Capellis, & Beneficijs simplicibus quibus casibus censetur induci ex sententia S. Congregationis Concilij, in c. Ut Abbates, nu. 78. de iur. & qual. 226
- 2 Residentia intelligitur de personalis ex vulgari modo loquendi eorum, qui fundant Capellanias Cathedralibus, & Collegiatis, ibid. n. 101. 230
- 4 Residentia in beneficijs non coram est de iure positivo, in c. Escripandæ, S. Qui verò, num. 18. de præben. 157
- 4 Residentiam non faciens in beneficio etiam modicæ estimationis illo privari debet, in c. Conquerente, n. 1. de Cler. non resid. 39
- 4 Residentiam facere in Ecclesia non Parochiali, nec Collegiata, an importet ut Capellanus celebrare debeat per seipsum, & sit actu Sacerdos, ibid. nu. 129. 40
- 4 Residentia etiam in beneficijs simplicibus de iure communi per alium impleri non potest, ibid. num. 13. 40

Residentia quoad consuetudinem, & servitium.

- 5 Consuetudo non residendi in monasterijs commendatis arguit curam animarum non incumbere ipsis Commendatarijs, in cap. In Ecclesijs, nu. 28. de Capell. Monachor. 225
- 4 Consuetudo inferuendi per Vicariam beneficio curato, & fructus in absentia percipiendi valida secundum aliquos, in c. Ex parte, nu. 23. de Cler. non resid. 49
- 4 Contrarium, ibid. nu. 27. 49
- 4 Consuetudo etiam immemorabilis percipiendi fructus beneficij Curati in absentia, etique per Vicarium inferuendi, est corruptela, ibidem num. 27. 50
- 1 Et in c. Cum omnes, n. 36. de Constitut. 129
- 1 Consuetudo non residendi, & percipiendi fructus beneficij in absentia an valeat, in d. c. Cum omnes, n. 21. & seq. vique ad nu. 36. 126
- 1 Quid in beneficijs simplicibus, ibid. nu. 12. 126
- 1 Et quid in beneficijs in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesijs, nu. 18. 126
- 1 Et quid in beneficijs curatis, ibid. n. 36. 126
- 1 Consuetudo non residendi in Beneficijs simplicibus valida est, ibidem nu. 16 127

- 1 Consuetudo percipiendi fructus prebende in absentia in Cathedralibus Ecclesijs non valet, de iure communi, ibid. num. 12. 127
- 1 Consuetudo percipiendi fructus prebende in absentia an valeat eo caso, in quo Canonici absentes non inseruit per substitutum, ibidem n. 20. pag. 127
- 1 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. o. 1. pag. 127
- 1 Consuetudo immemorabilis secundum quam ex quauis causa, & ultra tres menses ab Ecclesijs Cathedralibus absente licet, sublata est à Concilio Tridentino, ibid. n. 23. 128
- 1 Consuetudo Ecclesijs Compellane, qua dignitates absentes pro iustitia ministranda habentur pro presentibus, sublata est à Concilio Tridentino, ibidem n. 23. 128
- 1 Consuetudo etiam immemorabilis non excusat Canonicos ab aliqua hora illius diei quo choro interesse tenentur eo pretexto, quod adsint alij ab ipsis missi, ibidem ou. 14. 128
- 1 Consuetudo non residendi cum Ecclesia, vel dignitas nullus habet redditus, licet valeat de iure communi; tamen sublata est à Concilio Tridentino in Canonici, & Curatis ibidem n. 25. pag. 128
- 1 Consuetudo etiam immemorabilis non residendi in Collegiis Ecclesijs insignibus non valet, ibidem oum. 32. 128
- 1 Et quid in non insignibus, ibid. d. n. 31. 128
- 1 Consuetudo immemorabilis percipiendi in absentia quotidianas distributiones non tenet, ibidem num. 34. 129
- 1 Consuetudo etiam immemorabilis non residendi in Beneficijs curam animarum habentibus etique per alium deferendum, est corruptela, ibidem num. 36. 129
- 4 Consuetudo vacandi à seruitio Chori ultra tres menses sublata est à Concilio Tridentino, in c. Licet, num. 31. de preben. 165
- 4 Etiam si sit immemorabilis in Cathedralibus, & Collegiis insignibus ibidem num. 31. 165
- 4 Consuetudo percipiendi in absentia quotidianas distributiones non valet, in c. Licet, num. 77. de preben. 169
- 4 Et etiam si sit immemorabilis, ibidem n. 79. 169
- 4 Consuetudo secundum quam qui non sunt Presbyteri, licet inseruiant, distributiones non lucrantur, seruanda est, ibid. n. 85. 170
- 4 Consuetudo qua nullus participat de massa communi nisi per annum gratis inseruiant non est sublata à Concilio Tridentino, nec à Constitutione Plj V. ibid. n. 86. 170
- 4 Consuetudo qua absentes per tres menses à Concilio permisso amittunt etiam fructus Massae grossae, est laudabilis, & obseruanda, ibidem num. 94. 171
- 1 Immemorabilis consuetudo non residendi intelligitur si à nullo proles solum fuerit residere. Secus si alij residerint, alij non, in c. Cum omnes, oum. 32. de Const. 173
- 4 Consuetudo longiori, quam nouem mensium, spatio quotannis inseruiendi in Cathedralibus, vel Collegiis Ecclesijs, an sit sublata à Concilio Tridentino, in c. Ad audientiam, oum. 8. & seqq. vlg. ad n. 16. de Cler. non resid. 173
- 4 Consuetudo aut statutum vacandi ultra tres menses à seruitio Cathedralis, vel Collegiatis Ecclesijs restringitur à Concilio Tridentino ad tres

Reperiturum in 3. libris Decret.

- menses, ibid. nu. 9. 72
- 4 Consuetudo, secundum quam Canonici Regularibus absunt cum licentia per quadraginta dies, & lucratur distributiones an valeat, ibid. ou. 16. & seqq. vique in fin. 73
- Residentia Canonicozum.
- Vide in ver. Canonici quoad Residentiam, &c. & in ver. Residentia, Consuetudo.
- Residentia Cardinalium.
- Vide in ver. Cardinales quoad residentiam.
- Residentia Episcoporum, & Paroichi.
- 4 Residentiam Pastorum an Concilium Tridentinum diffinierit esse de iure Diuino, in cap. Ex parte, n. 10. vique, ad ou. 20 & ou. 23. de Cleric. non resid. 47
- 4 Residentiam in Episcopis, & beneficijs Curatis esse de iure diuino, qui auctores senserint, ibidem ou. 25. 49
- 4 Residentie preceptum quo sensu dicatur esse de iure diuino, ibidem num. 26. 50
- 4 In Episcopis, & beneficijs Curatis esse de iure diuino multipliciter ostenditur, ibidem n. 28. pag. 50
- 6 In Episcopis, & Curatis per se obligat non tantum semper, sed etiam ad semper, ibidem num. 68. 54
- 4 Licet affirmatum includit in se preceptum negatum, ibid. num. 70. 54
- 4 Cardinales à Turrecemara inuectiua Episcopos non residentes, in c. Qualiter, ou. 13. de Cleric. non resident. 59
- 3 Cardinales Caletani inuectiua in sublimis personas, quae multa pastoralia per se non obeunt, sed alteri delegant, in cap. Dudum, il secundo, num. 27. de elect. 70
- 1 Residere tenentur Episcopi apud suam Cathedrali temporibus Aduentus, Quadagesimae, &c. nec sufficit ut in diocesi resident, in c. Canonici illatus, ou. 101. de Constitut. 28
- Vide in ver. Episcopus quoad residentiam, & in ver. Paroichi quoad residentiam, & in ver. Pralatus quoad residentiam.
- 4 Iuramento Paroichi super necessitate causarum, absentiae non statuit, in c. Relatum, num. 50. de Cler. non resid. 38
- 4 Concilium Tridentinum, in quibus innovet antiquos Canones contra Pastores non residentes, in c. Qualiter, n. 10. de Cler. non resid. 58
- 4 Causa negatiua an in foro Conscientiae excuset Parochum ab obtinenda licentia absundi extra Parochiam, in c. Relatum, ou. 34. 43 de Cler. non resid. 37
- 4 Causas absentiae repentinas Episcopos non tenentur Metropolitanis significare, ibidem n. 36. 37
- Vide in ver. Paroichi quoad residentiam.
- 4 Statutum prohibens ne quicumque Curatus ab Ecclesia absit, etiam per vnicuique diem sine Episcopi licentia sub poenis pecuniarijs, non est contra Concilium Tridentinum, in c. Relatum, ou. 13. de Cler. non resid. 36
- 4 Addendum tamen statuto, ut detur facultas Vicarijs foraneis concedendi talem licentiam, ibid. num. 24. 37
- 4 Statuta Episcoporum ne Paroichi absint ultra duos dies, licet non sint contra Concilium Tridentinum, ex ipsa tamen iubetur tolli poena excommunicationis, ibidem n. 40. 37

- 4 *Resignans* cum pacto vt beneficium alteri conferatur, simoniam committit, in c. Dilecto, n. 6, de perben. 337
- 2 *Resignatio* in manibus Ordinarij est simoniaca, si resignans tacite, vel expresse in pactum deducat, vt beneficium certe personæ conferatur, in c. Non sine, nu. 33, de arbit. 600
- 1 *Resignationis* appellatio ex proprietate vocabuli venit etiam dimissio, ibid. n. 44. 601
- 1 *Resignatio facta* in manibus Ordinarij eo pacto vt beneficium certe personæ conferatur est simoniaca, in c. Ex parte, num. 13, de Offic. delegat. pag. 398
- 2 *Vitium* tamen purgatur si Papæ auctoritas intercedat, ibid. n. 14. 398
- 2 *Resignatio* non subrahit Episcopo Ordinem, sed executionem, in c. Requisiuit, num. 4, de ordin. ab Episcop. 303
- 2 *Resignationis* causæ reducuntur omnes ad impedimentum exequendi officium patiorale, in c. Nisi cum pridem, nu. 12, de reuoc. 154
Vide in ver. *Dulci Py V.*
- 1 *Resignationes* reciprocæ parentum Clericorum in fauorem filiorum reprobandur à Concilio Tridentino, in c. Ad extirpandas, nu. 41, de fil. Presbyter. 319
- 4 *Resignatio* fieri potest ea intentione, vt beneficium alteri conferatur, dommodo id non deducatur in pactum, in c. Dilecto, n. 5, de perben. 337
- 4 *Resignatio* beneficii cum reservatione pensionis non potest fieri coram Episcopo, in c. Nisi essent, n. 20, de Prebend. 131
- 2 *Simoniaci* an fir resignatio facta ea intentione, vt beneficium conferatur nepotij, vel alteri, in c. Ex parte, nu. 15, de Offic. deleg. 398
- 1 *Resoluere*, decidere respondere, quid importent, in c. Quoniam, n. 1, de Constitut. 178
- 2 *Responsio* debet cõgruere interrogationi, in c. Cum contingat, n. 37, de ar. & qual. & in c. Cum non ab homine, nu. 4, & 9, de iudic. 6
- 4 *Responsio* vt sit latior quam interrogatio nõ est inconueniens, in c. Super inordinata, num. 4, de perben. 183
- 6 *Responsio facta* ex intervallo non docet in his, quæ consensu contrahuntur, in c. Licet, n. 3, & 9, de spons. duor. 36
- 6 *Respondere* nihil, vel ita respondere, vt incertus dimittatur interrogator, paria sunt, in c. Falsidicus, n. 139, de crimin. falsi. 316
- 3 *Reipublica* interit peccata nocentium esse nota, in cap. Peruenit, il primo, num. 6, de testib. cogen. 202

Restitutio.

Posseſſor bonæ, vel malæ fidei an & quando teneatur fructus restituere.

Vide in ver. *Posseſſor &c. quoad fructuum restitutionem.*

- 3 *Demonium* non sufficit eiicere per penitentiam in orationi, & ieiunio, nisi restituantur fructus iniuste percepti, in c. Grauis, n. 90, de restit. spo. lit. 152
Vide in ver. *Fructuum condemnatio & in ver. Distributio quæſtiana quando restituenda.*
- 6 *Restitutio* est prioris status reparatio in c. Mandatum, n. 50, de Simonia. 184
- 6 *Restitutio facta* per Papam vbi aliud non exprimitur, intelligitur fieri sine iuris præiudicio alieni, ibid. nu. 57. 183

- 6 *Restitutio* non est necesse vt precedat absolutio- nem, ibid. nu. 66. 184
- 6 *Restitutio* dicitur facta qualitercunque satisfacta, ibid. num. 68. 184
- 6 *Restitutio à malè prouisa* in concursu fieri potest Competitoribus in multis casibus sine vilo periculo detegendi delictum occultum, ibidem, num. 73. 185
- 6 *Restitueri* de impotentia non exiguat substantiam obligationis, sed suspendit illius effectum in re- pns, quo impediendum cessauit, ibidem, num. 74. 185
- 6 *Restitutio* quibus facienda sit ab eo, qui in fraudem obtrahit beneficium in Concursu, ibidem, num. 75. 185
- 1 *Restitutio* pecuniæ an possit fieri per partes inuito domino, in c. Ne inuitatis, nu. 43, de Constitut. pag. 43
- 2 *Restitutio* aduersus lapsum quinquennij ad deducendam proficiorem in solutem quibus clausula concedatur, in c. Peritum, n. 26. & 33. & 38, de ijs quæ vi mei, caus. 582
- 2 *Restitutio* in integrum contra professionem non datur etiam nisi dolus intercedat, ibid. num. 50. pag. 585
- 2 *Restitutio* in integrum aduersus lapsum quinquennij an possit iuste denegari nulliter professis, ibidem, nu. 55. 586
- 7 *Restituere* quis non tenetur bona ordinis inferioris cum iactura ordinis superioris, in c. Officij, num. 11, de penit. & remiss. 119
- 4 *Restitutio* in integrum non competit Clerico in bonis patrimonialibus, sicut competit in bonis Ecclesiæ, in c. Episcopos, n. 38, de prebend. 83
- 5 *Restitutio* in integrum minori seducto ad professionem non datur, in c. Significatum, n. 36, de Regular. 46
- 1 *Restitutio* in integrum non datur Clerico ratione lesionis in bonis patrimonialibus, vel in redditibus ecclesiæ cum eis debitis, in c. Consuetudine, nu. 30, de Consuetudine. 155
- 2 *Restitutio* in integrum vt Ecclesiæ possit concedi requiritur vt sit laica, & de litione appareat manifeste, in c. Requisiuit, nu. 6, de restit. in integr. pag. 594
- 3 *Item* vt laico sit magna seu euomis, ibid. nu. 8. pag. 594
- 2 *Item* vt Ecclesiæ sit infra tempus restitutionem petendi, ibid. n. 9. 594
- 3 *Item* vt remedium ordinarium non competat, ibid. num. 10. 594
- 2 *Restitutio* in integrum post quadriennium nõ datur minori, neq; Ecclesiæ quæ vice minoris censetur, nisi ex rationabili causa, ibid. num. 11, & seq. 594
- 1 *Et* quadriennium non currit quamdieu vult Prælarus qui male alienauit, ibid. num. 14. 594
- 2 *Restitutio* in integrum datur Ecclesiæ etiam post quadriennium, si enormissimè sit laica, ibidem, num. 13. 594
- 2 *Restitutio* in integrum est remedium extraordinarium quod non datur nisi in subsidium, & vbi remedium ordinarium non competit, ibidem, num. 16. 594
- 4 *Restitutio* in integrum non datur contra factum Principia, in c. Nouit, n. 35. Ne Sede vacante, 235
- 6 *Nec* supplicatio admittitur nisi infra biennium, ibid. num. 36. 235
- 6 *Restitutio* est actus iudicij commutatorius, in c. Man. 235

- e Mandato, num. 24. de Simonia. 180
Vide in ver. *Concursus*, & in ver. *Damnificans*.
- 6 Impediens ex iniusta causa oe p'gredia deur ei, cui
firmatum erat vt daretur, tenetur ad restitutionem
nem equali, in d. Mandato, n. 20. de Simoni. 180
6 Sed si impediatur ante quam firmatum sit, tenetur
ad aliquam compensationem arbitrio sapientis,
ibid. nu. 31. 180
- 4 Restitutio ad bona publicata non trahitur ad ea
que medio tempore in alium legitimè translara
fuerunt, in c. Si Episcopus, o. 4. de Paroch. 376
- 4 Restituitur Ecclesia contra contractum, per quem
fuit enormiter laesa, in c. Ad nostram, nu. 1. de
Reb. eccl'el. non alienan. 279
- 6 Restitutio in integrum aduersus lapsum quinquē-
nij an sit concedenda nulliter professio, qui spō-
re ad seculum rediit, & vxorem duxit, in c. Con-
sultat. n. 34. Qui Cleric. vel vou. 47
- 6 Restitutio in integrum aduersus lapsum quinquē-
nij non potest concedi ab inferiori à Papa, ibid.
num. 35. 47
- 6 Et paria sunt eam non obtinisse, vel obtruisse
à potestate non habente, ibid. nu. 6. 47
- 3 Retentio facilius datur quam noua acquisitio, io
c. Quoniam, nu. 33. de Iurepatr. 237
- 6 Retentio facilius datur quam petitio, in c. Tua
nos, num. 14. de Simon. 174
- 6 Retrospectio in gratiosis nunquam fit in praiudi-
cium tertij, nisi aliud in literis exprimat, in
c. Mandato, n. 58. & seqq. de Simonia. 183
- 6 Renouatio beneficii io consentus obtenti est sui
oatura praiudicialis, io c. Mandato, n. 62. de Si-
monia. 184
- Vide in ver. *Concursus*.
- 4 Regulari non licet quod notum est per viam Sacra-
menti, etiam si esset in praiudicium totius Mun-
di, in c. Tua nobis, nu. 40. de Testamen. 352
- 4 Iurans oò reuelare Superiori praiudicanti est per-
iurus, ibid. nu. 44. 353
- 4 Et quando hoc procedat, n. 45. 353
- 3 Reuerentia in quibus consistat, in c. Conquerente,
nu. 15. de Offic. ordin. 461
- 2 Debetur Episcopo suo etiam a exemptis, ibid.
nu. 15. 463
- 1 Re à regibus, & Presbyteribus seculi, ib. n. 17. 463
- 5 Reuerentia duplex, in c. Audiuius, n. 19. de Reliq.
& venet. Sanctor. 332
- 3 Rex si vigore suæ exceptionis agat praiudicando
ad Actorem, vel imploret officium iudicis, sequi
debetur forum actoris, in c. Si Clericus, n. 24. de
foro competent. 67
- 3 Rex actori sua propria instrumenta edere non
tenetur, in c. Ex epistola, on. 1. de probat. 158
- 1 Rex coram delegato Papa trahi non potest ultra
duas dietas extra suam diocēsim, in c. Non ool-
li, n. 1. de Refeript. 221
- 1 Rex in qualibet parte diocesis citari potest corā
delegato ab Episcopo etiam ultra duas dietas,
eo. ibid. num. 4. 221
- 1 Rex tantum gaudet beneficio vt trahi non possit
corā ultra duas dietas, non autem actor, ibid. n. 9. 221
- 1 Rex cōue oiri potest ultra duas dietas, si partes ex-
pressè cōstāt in iudice remotos, ib. n. 12. 221
- 1 Idem si Papa referibat ex certa scientia, n. 13. 221
- 1 Rex ex stylo ad Curiam trahuntur etiam ultra
duas dietas, nisi suapriuilegiati, ibid. n. 14. 221
- 2 Rex per Ecclesiam transiens dum ad supplicium
ducitur gaudet immunitate, oec potest indi-
cari violentè extrahi, in c. Magnus, nu. 43. & 61. de

- oblig. ad ratios. 348
- 2 Rex ad mortem damnatus Eucharistiam susci-
piens non gaudet immunitate, ibid. n. 53. 349
- 6 Rex excipiens de illegitimitate actoris existens;
in quasi possessione, est Actor. & probare debet,
in c. Lator, n. 57. & 75. Qui filij sint legitimi 56
- 6 Rex non iuridicè interrogatus potest iurare se
delictum non commississe, intelligendo intra se
pro vt subest illi iudicio, in c. Palidicus, n. 46.
& n. 129. de Crim. iur. 310
- 6 Et idem in teste qui iurat se nescire, ib. n. 47. 310
- 6 Contrarium, ibid. n. 129. 310
- 6 Rex non tenetur respondere si index exquirat
quod non debet, secundum ordinem ioris, sed
potest appellare, vel alias licitè subterfugere;
sed non potest vi mendacio, ibid. n. 129. 315
- 7 Rex duobus in solidum obligatis creditor à quo
mauerit potest debitum exigere, in cap. Sacro
n. 46. de sent. excomm. 203
- 7 Nec consensu potest opponere exceptionem
discussio nis, vt coram educiatur, ib. n. 47. 202
- 7 Declaratur ibid. n. 53. 202
- 4 Rex quando diffinituè absoluit ex capite in-
nocentis, & quando ab obseruatione iudicij
tanquam non repertus culpabilis, in c. Vestra,
n. 121. & 133. de Cohabit. Cler. & Muller. 20

Rex.

- 3 Reges plures in vno regno esse possunt, in c. Signifi-
ficasti, num. 2. de elec. 9
- 3 Reges efficere debēt vt custodiantur leges, & p'p-
cepta Dei, in c. Cum venissent, n. 27. de Iudic. 23
- 7 Regia praiilegia tolluntur per legem generalem,
etiam si de illis, & h'ar'pecialis mentio, in c. Cum
Capella, n. 9. de praiileg. 59
- 3 Reges multi sunt qui superiorem in temporali-
bus non recognoscunt, in c. Ex epistola, num. 4.
de probat. 158
- 3 Reges sicut dignitatis altitudine preminent, ita
postioris prerogativa grau' sunt attollendi, in
c. Ad huc, n. 10. de Reliq. domib. 207
- 5 Rex alienare, seu donare non potest in praiudiciū
regni sui, & contra Regis honorem, in c. Reco-
lentes, nu. 30. de statu Monach. 180
- 5 Regum iura Concilio Tridentinum praseruauit,
sed nona illis non attribuit, in cap. De Xenodo-
chij, n. 25. de Reliq. domib. 207
- 5 Regia prerogatiua de sacro à secularibus ministris
assumpta Ordinarij iurisdictionem non ladi-
t, ibid. nu. 26. 203
- 1 Rex Angliæ si de iure faciat mentionem de suo
regno intelligitur, in c. Canonum statuta, nu. 12.
de Consist. 19
- 1 Rex in suo Regno est Monarcha, & totum conti-
nens, ibid. num. 16. 20
- Reges, & eorum Officiales an, & quando interes-
se possint in Concilio.
Vide in ver. *Synodo provinciali qui debent
interfisse*.
- 2 Rex qui crediti matri asserenti eum ex adulterio
genitum, & renunciauit regno, de satuitate re-
darguitur à Legistis, in c. Vt filij, n. 9. & 11. de
filij Presbyter. 313
- 3 Rex est secularis persona, in c. Cum oon ab ho-
mine, n. 3. de Iudicij. 6
- 3 Rex non vapitur chrismate in capite, sed oleo de-
linquitur in brachio, siue humero, vel in armo, ibid.
num. 9. 7

INDEX RERVM

- 6 Rex habet in Regno suo iura supremi Principis, id est Imperatoris, in c. Ad falsariorem, n. 22, de Crim. fals. 116
- 1 Rex qui pacifice Regnum possidet in paritate opinionum utrimque probabilium iniquum est ut de sua possessione vi deliciatur, in c. Ne innotaris, num. 307, de Constitut. 90
- 1 Rex Portugallie inhabilis à Regno non remouetur, sed datur illi Coadiutor à Romano Pontifice, sed publicam utilitatem, in c. Ceterum, n. 56, de Rescript. 191
- 1 Rigor quid sit in c. Nimis, num. 5, de fil. Presbyter. 307
- 2 Ritus proprie quid sit, in c. Presbyter, num. 16, de Sacram. non iterum, 307
- 1 Romanum reprehenditur, quod sequutus fuerit consilium suorum de delicto consilio seniorum, in c. Ne innotari, n. 265, de Constitut. 81
- 3 Roma quilibet Clericus, aut etiam laicus in causis ad forum Ecclesie spectantibus conueniri potest licet aliis ibi solum specialiter non fuerit, in c. Licet, n. 23, de foro compet. 81
- 3 Romanam Ecclesiam excolere necessitas, cum non possit de suo omnibus prouideri, in c. Inter cetera, num. 17, de offic. ordin. 458
- 2 Romanæ Ecclesie vacantis pastor, sponfus, & esput visibile est Christus, in c. Cum olim, l. u. 16, & 24, de maior. & obed. 513
- 2 Romana Ecclesie mortuo Papa dicitur accephala, & vidua, ibidem num. 22, 513
- 2 Declaratur, num. 24, & 25, 513
- 3 Romana Ecclesia nunquam à tramite Apostolica traditionis errasse probatur, in cap. Venerabili, n. 17, de rebus, 198
- 5 Rosfridus Beccuentanus interceptur quod irreuerenter de Papa loquutus fuerit, in cap. Super specula, n. 26, Ne Cler. vel Monach. 415
- 5 Rota decisio de Abbatibus ordinis sicut specularetur cum dimissis Episcopis expenditur, in c. A qua, n. 17, de Consecr. Eccles. vel altar. 291
- 2 Rota decisio quod Episcopus ex magna causa dispensare possit contra Canones etiam Concilij, multiplicitur declaratur, in c. Nimis, n. 24, & seqq. usque in finem de fil. Presbyter. 315
- 3 Rota Romanæ decisionis sunt magistralis, & probabiles tantum, licet magnum habeant pondus auctoritatis, in c. Cum venissent, num. 31, de Indic. 24
- 3 Rota Romanæ decisiones præualent communij opinioni, ibid. n. 31, 24
- 3 Item faciunt ius in Curia ad instar, siyl saltem si secundum cas fuerit sapiens indicatum, ibidem num. 33, 24
- 3 Rota Romanæ in suis decisionibus non licet Tridentini Concilij decreta interpretari absque speciali facultate, ibidem n. 34, & seq. 24
- 2 Rota decisio in causa Salamantinis iurisdictionis eorum in impressa later decisionis Cardinalis Seraphini, in c. Significasti, num. 25, & 20, de Offic. Archid. 381
- 3 Rota Auditores non sunt familiares Papæ, in c. Ex parte, il secundo, num. 26, de priuileg. 71
- 3 Rota Auditorum iurisdictione est ordinaria in procedendo, sed delegata in sententia, in c. Cum olim, num. 7, de maior. & obedien. 519
- 3 Rota decisio in causa Parmensis status refertur, in c. Lator, n. 6, Qui filij sint legit. 85
- 6 Expenditur, ibid. n. 7, & n. seqq. usque ad n. 54, & n. 71, usque ad n. 88, 85
- 6 Reuocatur, ibidem n. 88, 85
- 7 Rota decisio in causa Cordubensi super uoluntate beneficij litigiosi refertur, in c. Sicut uincit, n. 58, de Excess. Prælat. 100
- 3 Rubrica Missalis Romani seruari debent non obstante quocumque preterito, & contraria consuetudine, in c. Cum creatura, num. 29, de Celeb. Missar. 315
- 3 Rubrica Decretalium, ut legum sunt authentica, & allegari possunt ad decisionem causarum, si habeant orationem perfectam, ibidem n. 30, 315
- 3 Secus in rubricis Decretis & cur, ibidem num. 31, pag. 315
- 1 Rubrica Decreti non sunt authentica, excepta prima, in c. Canonem Statuta, num. 40, & seqq. de Constit. 22
- 1 An illarum auctor fuerit Gratianus, ib. n. 41, 22
- 1 Rubrica prima Decreti quo sensu dicatur authentica, ibid. num. 42, 22
- 7 Rubrum declarat materiam nigri esse illius naturam, cuius est rubrum, in c. Qui Presbyterum, num. 79, de penit. & remiss. 118
- 2 Rodes, & ignari non differant, in cap. Cum si ars, num. 5, de stat. & qual. 279
- 4 Rumor quid sit, & in quo differat à fama, in c. Versura num. 44, de Cohabit. Cler. & Maller. 11
- 3 Rustici, & Coloni Ecclesie aa, & quibus casibus sint exempti à iurisdictione seculari, in c. Nullus, num. 46, de foro compet. 58
- 2 Rustici raudu priuilegia suffragantur, quando agnos colunt, & vadunt, & recedunt, in c. In nouamus, n. 2, & 10, de Treug. & Pace. 529

S

Sacerdos, communis.

- 1 Sacerdos supremus in primitiua Ecclesia consecratur speciali consecratione, & ad speciale actum, in c. Quanto, num. 14, de Consecr. 261
- 6 Sacerdotibus debentur stipendia laboris iure diuino, naturalique, in c. Preterea, num. 24, Ne Preterea, vices suas. 190
- 6 Sacerdotis Gentilium in ingressu Sacerdotia medium partem reddituum summo Sacerdoti ministrabant, ibidem n. 25, 191
- 2 Sacerdotum Ordo bipartitus est, in cap. Requisitionem, num. 70, de Ordinac. ab Episcopo. 211
- 1 Opinio Burrij, & Abbatia circa potestatem Sacerdotalem refertur tanquam periculosa, in cap. Quanto, num. 6, & seqq. usque ad n. 20, de Consecr. 260
- 2 Sacerdotes, & Curati super quibus sint examinandi, in c. Cum sit ars, n. 20, de stat. & qual. 280
- 5 Sacerdotis verbum aut sacrum, aut sacrilegium, in c. Cum autem, num. 17, de Iurepat. 217
- 4 Sacerdotibus, & Ecclesiis ministris debentur alimenta ex redditibus Ecclesie de iure diuino, in c. Cum secundum, n. 2, de praben. 309
- 4 Sacerdotibus de altario viuere, non luxuriari permittitur, ibidem n. 3, 309
- 2 Sacerdos ordinatus ante manus impositionem est verus Sacerdos habens potestatem consecrandi corpus, & sanguinem Christi, in cap. Presbyterum, num. 26, de Sacram. non iterum. 312
- 1 Vide in vet. Ordinum materia.
- 2 Sacerdotes etiam inuiti possunt à suis Episcopis exuiri ad aliam Ecclesiam transferri, in c. Quanto, n. 30, & 84, de translat. Episcopi. 133

- 1 Sacerdotes non possunt ad aliam Ecclesiam trans-
ferri iniuncti, nisi ex causa communis utilitatis,
vel necessitatis, ibid. n. 88. 137
- 4 Vinolentum Sacerdotem Apostolus damnae, & ven-
tus hie prohibet, in c. A crapula, n. 5. de vit. &
honestat. Cler. a
- 3 Sacerdos Regularis apostata, qui decem surta,
qualificata commisit, ex voto Congregationis
ad trirèmes in perpetuum transmissus fuit, in
c. Com non ab homine, n. 106. de Indic. 17
- Vide in ver. *Cherius quoad degradationem*.
- 4 Sacerdos quantum ad virtutem Sacramenti est
merè instrumentum, & organum inanimatum,
iure sit organum vivum quantum ad meritum
personale, in c. Vestra, n. 5. de Cohabitat. Cler.
& Mulier. 8
- 4 Oratio sancti facit duplè merito, sed pro-
phani vnicò tantum, ibid. n. 6. 8
- 4 Ecclesia quo sensu dicatur possit ab indignis, ibi-
dem n. 7. & seqq. 8
- 4 Sacerdos quantumcumque pollutus non potest
diuina Sacramenta poluere, quæ purgatoria
eundarum contagionem excludunt, ibid. n. 8. 8
- Vide in ver. *Presbyter, Ordo, Character*.
- 4 Sacerdotes mali Sacramenta administrando se rã-
tummodo laedunt, in d. c. Velira, n. 9. de Co-
habit. Cler. & Mulier. 8
- Sacerdos Concubinarum.
- Vide in ver. *Cherius quoad delicta*.
- 4 Sacerdotibus pro crimine famoso, & non notorio
indictor Canonica purgatio, & si in purgatio-
ne defecerint, sunt deponendi in c. Velira, n. 111.
de Cohabit. Cler. & Mulier. 18
- 7 Sacerdos qui depositio habito, & tonsura in sania
enormitatibus deprehenditur, non gaudet pri-
uilegio Canonis, in c. Contringit, secundo, n. 13.
& seq. de sent. excomm. 180
- 7 Gaudet tamen privilegio fori, nisi ter monitus nō
desistat, ibid. d. n. 13. & seq. 180
- 1 Sacerdotes, & Pastores Ecclesiæ sunt Medici spiri-
tuales, qui medentur languoribus animarum. in
c. Ne innotatis, num. 296. de Condit. ut 88
- 3 Sacerdotis officium est nihil nocere, omnibus an-
tem velle prodesse, in c. Cum Sacerdotes, n. 3.
de postulan. 376
- 3 Sacerdos potest esse Aduocatus pro consulendis,
qui assium Aduocatum non reperiunt, vel nō a-
equè bonum, ibid. n. 3. 376
- 3 Coniuncti dicuntur consanguinei, & affines ex li-
cita copula vigas quarum gradum, ibid. n. 8. 376
- 3 Illicita verò vigas ad secundum, ibid. n. 9. 377
- 3 Sacerdos potest patrocinari pro miserabilibus per-
sonis, etiam si diuites sint, ibid. n. 11. 377
- 3 Non tamen contra Ecclesiam suam, nisi immi-
neat necessitas, ibid. n. 13. & n. 20. 377
- 3 Sacerdos qui est Aduocatus, vel Procurator pro
extraneo contra Ecclesiam, in qua, vel à qua
beneficium obtinet tanquam ingratus est ipso
iure priuatus beneficio, ibid. n. 14. 377
- 2 Sacerdos si necessarius inimicis, potest pro coniu-
dis contra Ecclesiam suam patrocinari, ibid.
num. 20. 377
- 6 Sacerdos an liceat comedere post Matutinum
cum dicitur ferdi, & mane Missam celebrare non
premissa dormitione, aut dispositione, in c. Si con-
sulerit, num. 14. de Accusat. 117
- Sacerdos quoad Confessiones.
- 1 Sacerdos existens in peccato mortali, si tempus ita

- vrget, ut non sit locus penitentia potest mini-
strare Sacramentum absque peccato, in c. Ne
innotatis, num. 179. de Constitut. 109
- 1 Sacerdos excommunicatus denunciatus non po-
test sacramentaliter absoluerè penitentes, in
etiam in articulo mortis, in c. Quoniam, n. 28
de Constitut. 180
- 7 Sacerdos vt validè à peccatis absoluat, debet non
solum esse approbatus ab Ordinario, sed etiam
habere iurisdictionem in penitentes, in c. Ne
pro dilatione, n. 8. de penit. & remiss. 140
- 7 Sacerdos ab Ordinario non approbatus habet iu-
risdictionem habitum, sed non actum, ibidem.
num. 15. 140
- 7 Sacerdos de iure communi satis est vt habeat
potestatem absoluerè habet hoc vt illius
executio per electionem prorogetur, secus post
Concilium Tridentinum, ibid. n. 14. 140
- 7 Sacerdotes seculares non Curati non possunt au-
dire Confessiones consensient ex alienis di-
cessibus etiam in diocesi in qua sunt approbati,
ibid. n. 23. & 37. 141
- 7 Sacerdotes non Curati sacculares sine Regu-
lari non possunt audire Confessiones etiam
subditum Episcopi approbati extra diocē-
sim in qua sunt approbati, ibid. n. 16. 148
- 7 Sacerdotes simplices an habeant priuilegium sibi
eligendi Confessorem, ibid. n. 31. 145
- 7 Sacerdos secularis etiam in illa diocesi, in qua
est approbatus, non potest audire Confessiones
consensient ex alia Diocesi, ibid. n. 67. 147
- 7 Sacerdos reuelans peccatum sibi confesum puni-
tur tanquam simoniacus, & hæreticus ad fidem
recursus, in c. Officij, n. 24. de penit. & remiss.
pag. 128
- 7 Declaratur, ibid. n. 25. & 38. 151
- 7 Sacerdos quod scit in Confessione, non scit vt ho-
mo, sed vt Deus, & dicitur quasi nascitum, ibid.
n. 29. 128
- 7 Sacerdos in actu Confessionis est Vicarius deli-
spcialis, ibid. num. 30. 121
- 7 Sacerdos proprius quis dicatur, in c. Omnis, n. 55.
& seqq. de penit. & remiss. 130
- 7 Sacerdos secularis etiam in diocesi vbi est appro-
batus non potest audire Confessiones consen-
sient ex Diocesi aliis, ibid. n. 70. 131
- 4 Sacerdos proprius dicitur is, in cuius Parochia
quis habitat de presenti, in c. Significauit, n. 31.
& seqq. vigne ad num. 40. de Paroch. 385
- 6 Sacerdos notoriè excommunicatus de iure com-
muni potest validè quem absoluerè in articulo
mortis, secus ex Concilio Constantensi, in c. A
Prædictore, n. 111. de schism. 241

Sacerdos quoad Missam :

- 4 Sacerdos Officium, vel Missam celebrans per alium
satisfacit hie, pro quibus tenetur offerre, sed
non sub obligationi, in c. Ex parte, num. 51. de
Clerico non resid. 52
- 4 Sacerdotes non prohibent primas Missas decan-
rare, & in illis post Offertorium in medio Altra-
re ad populum se convertere, & oblationes ac-
cipere à sponte dantibus, sed perambulationes
per Ecclesiam, & exhortationes prohibentur, in
c. Pastoralis, n. 39. de his quæ sunt à Prælat. 267
- 4 Sacerdos potest incare operas suas spirituales
absque vizio simoniaci, in c. Significatum, n. 7. &
n. 39. de Præbend. 98

INDEX RERVM

- 4 Sacerdos non potest obligari pacto, vel statuto ad celebrandum quotidie, aut semper de vno Sancto, ibidem num. 8. 98
- 4 Sacerdos qui tenetur ad solam Missæ celebrationem non autem ad illius applicationem an possit pro applicatione elemosynam accipere, ibid. n. 38. 102
- 4 Sacerdos potest accipere elemosynam pro Missa, etiam si aliud habeat sustentationem, ibidem num. 41. 101
- 4 Sacerdos in consecratione, quæ est essentialia oblationi, non Ecclesiæ, sed Christi personam agit, in c. Paternitatem, num. 82. de Sepulchris. 369
- 4 Sacerdos qui tot Missas non celebrat, quot stipendia accepit, tenetur ad restitutionem ex decetera S. Congregationis Concilij de celebrat. Missar. ibidem num. 65. 369
- 4 Sacerdos an pro vnicæ Missa possit plura stipendia incongrue accipere, ibid. n. 80. & seq. usque ad num. 84. 371
- 4 Sacerdos qui alicui promissæ gratis, & liberaliter Missam dicere, tenetur stare promissis, quantumcumque nudum sit pactum, ibidem n. 81. 371
- 4 Sacerdos obligatus ad plures Missas excusatur celebrando vnam pro omnibus propter impossibilitatem celebrandi pro quolibet specialiter, aut propter consensum expressum, vel tacitum eorû, qui elemosynam conferunt, ibidem n. 88. 373
- 4 Sacerdos qui tenetur ad solam Missæ celebrationem cum commemoratione, vel collecta potest sacrificium quibus voluerit applicare, ibidem num. 90. 373
- 5 Sacerdos grauius peccat si Missam non celebret saltem quater in anno, scilicet in præcipuis festis, in c. Dolentes, num. 13. de Celebr. Missar. 305
- 5 Cogitationem non potest ab Episcopo ex Decreto Concilij Tridentini, sed moneri tantum, vt non impeditus celebret, ibidem n. 14. 306
- Vide in ver. *Missæ*.
- 3 Sacerdotali dignitati nulla dignitas secularis equiparari potest, in c. Indecorum, n. 30. & 36. de stat. & qual. 234
- 3 Sacerdotalis dignitas est eminentior qualibet dignitate seculari quantum ad spiritualia, ibidem num. 36. 237
- 4 Sacerdotalia dignitas excedit omnem dignitatem secularem, in c. Qualiter, num. 20. de Cler. non residen. 60
- 3 Sacerdotalis officium potest esse sine Pontificali, sed non c. conuerso, in c. Requisiuit, nu. 46. & 79. & seq. de ordinat. ab Episc. 108
- 3 Sacerdotium actu non requiritur ad obtinendas dignitates, quibus annexus est ordo Presbyteratus, sed satis est vt postius infra annum se faciat promoueri, in cap. Cum in cunctis, num. 41. & 63. de cl. cl. 39
- Vide in ver. *Ordines beneficij annui*.
- 3 Sacerdotum superueniens tollit munus publicum, & soluit compromissum prius initum, tu c. Magnus, n. 27. de obligat. ratiocin. 344
- 3 Sacerdotio nulla dignitas secularis adequatur, in c. Cum non ab homine, nu. 8. de iudic. 7
- Sacramentum, communis.
- 3 Sacramentorum essentialia dispositioni iuris Ecclesiastici non subiacent in cap. Cum contingat, n. 79. de stat. & qual. 265
- 2 Sacramentum quid, ibid. nu. 91. 267
- 2 Sacramentum ordinis est voluntarium, in c. Queris, num. 26. de stat. & qual. 237
- 6 Sacramenta Ecclesiastica non subducentur humanis legibus, in cap. Verum autem, n. 26. de cognat. spir. 64
- 1 Sacramentum quid, in c. Requisiuit, num. 53. de ordin. ab Episc. 309
- 4 Sacramentum quodlibet non iterabile non requirit aliquam dispositionem ex parte solipientis, sed tantum vt obex contrariæ voluntatis non obstat, in c. Super inordinata, num. 40. de preben. 23
- 3 Sacramenta omnia sunt ex institutione Christi, in c. Cum venisset num. 19. de Sacr. Vnct. 191
- 3 Ecclesia sicut non potest noua Sacramenta instituire, ita nec materiam, & formam Sacramentorum immutare, ibidem nu. 10. 193
- 3 Sacramenta sunt fundamenta religionis, ibidem num. 11. 193
- 3 Ritua qui in Sacramentis sunt ex institutione Ecclesiæ non sunt de essentia, sed de solemnitate tantum, ibidem n. 12. 193
- 2 Sacramentorum vniuersitas pertinet ad vnitatem fidei, ibidem n. 16. 193
- 3 Sacramenta omnia tribus perficiuntur materia, forma, & ministro, ibidem n. 31. 194
- 3 Sacramentis, in quibus imprimitur character, illud est essentialia, in quo siue per quod character imprimitur, ibidem num. 34. 194
- 3 Materia in Sacramentis debet significare principaliter rem contentam, ibidem nu. 47. 195
- 3 Significatio rei Sacramentalis est de essentia Sacramenti, & habetur sufficienter per materiam eius, ibidem n. 48. 195
- 3 Materie defectus in qualibet parte totum inficit Sacramentum, ibid. nu. 50. 195
- 3 In Sacramentis requiruntur res determinatæ ex institutione Christi, ibid. num. 80. 199
- 3 Sacramentum siue materia, & forma determinata non est realiter Sacramentum, ibidem n. 81. pag. 199
- 2 Sacramentum est sacræ rei symbolum, & inuisibilis gratiæ visibilis forma, ibid. n. 85. 199
- 2 Sacramentum aliquod Christum non exhibuit nisi quod ipse accepit in exemplum, excepto Penitentia, & Extreme Vnctione, nu. 88. 199
- 3 Materia semel determinata in Sacramentis est de essentia, & amplius mutari non potest ab Ecclesia, ibid. num. 89. 199
- 3 Sacramenta omnia, & eorum essentialia sunt immediate ex institutione Christi, in c. Presbyter, num. 13. de Sacram. non iterat. 306
- 3 Ecclesia in Sacramentorum dispensatione potestatem habet latuendi, vel mutandi salua eorum substantia, ibid. nu. 14. 306
- 1 Sacramentum quid, ibid. n. 17. 307
- 3 In Sacramentis habentibus materiam corporealem actus humani non sunt de essentia Sacramentorum, ibid. num. 18. 307
- 3 Res sensibilis, & verba sunt de essentia Sacramenti, ibidem num. 19. 307
- 6 Sacramentum potest tradere separatim, sicut potest habere separatim, in c. Quod à predecessoribus, num. 18. de Schismat. 230
- 6 Sacramenta recipienda ab excomunicato coleraco an peccet mortaliter, ibid. n. 64. 234
- 4 Sacramenti vinculum maius quoniam hominis præcepto, in c. Tua nobis, num. 39. de Testament. pag. 233
- 6 Sacramentorum immutatio peccat ad soium institutorem Christi, in c. Quod nobis, num. 53. de Clandest. despons. 23

- 3 Sacramenta Ecclesie vera sunt apud hostes, in
c. Ego N. num. 85. de Iuricir. 218
- 4 Sacramenta transeunt per Sacerdotes sicut aqua
per lapideos canales, in c. Vestra, n. 4. de Coha-
bitat. Cleric. & Mulier. 8
- 1 Sacra res an possint in prophanos vsus conuer-
tatur auctoritate Episcopi, in c. Requisiuit, n. 38. de
ordinat. ab Episc. 206
- 2 Sacra ex Cōsuetudine Ecclesiis tantum possunt fieri
non Sacra auctoritate Papæ, in c. Cum pridem,
nu. 26. de pædis. 544
- 3 Sacrum omne quod est, vel alterius rei signum,
illius debet esse simile, in c. Ex publico, nu. 50.
de Conuers. Coniugar. 157
- 5 Sacra res non sunt in dominio alicuius, nec reci-
piunt estimationem, in c. Cum ex eo, n. 2. de
reliq. & vener. Sanctorum. 358
- 5 in Sacrificio non perditur Deus quantum, sed ex
quanto offeratur, in c. Fraternalitatem, nu. 27. de
sepultur. 364
- Declaratur, ibid. nu. 33. & 35. 365
- 4 Sacrificij, & Sacramenti effectus in pluribus Missis
multiplicatur, ibid. nu. 31. 365
- 4 Sacrificium Crucis etuorum quamvis infinita sit
virtutis, tamen non producit nisi effectus finis,
ibid. nu. 48. 367
- 4 Sacrificij virtus non adæquatur valori eius qui co-
tiueitur in sacrificio, sed correspondet alicui
merito in Ecclesia, ibid. n. 74. 370
- 5 Sacrificium Altaris soli Deo offerendum est qui
solus adorandus est latra, in c. Quidam, n. 5. de
celebr. Missar. 299
- 3 Sacrilegij crimen est mixti fori, in c. Nullus, nu. 27.
de iuro compet. 56
- 3 Sacrilegij crimen est Ecclesiasticum, in c. Ceterum,
num. 32. de Iudicij. 400
- 3 Sacrilegium quod committitur auferendo de Ec-
clesia rem sacram, vel non sacram, & inter hæc
nulla est differentia quoad immunitatem, in
c. Immunitatem, nu. 19. de Immunit. Ecclesiar.
pag. 391
- 6 Sautia omnia adscribitur culpe, in c. Ad audien-
tiam, n. 11. de homicid. 262
- 6 Salarium debetur ex publico cuiuslibet Iudici ordi-
nario, in c. Preterea, nu. 49. Ne Regl. vic. suas.
pag. 192
- 3 Salarium debetur etiam exercenti ministerium
alteri demandatum, si in tali Ministerio non sit
electa industria persone, sed tantum effectus
operis, in c. Grauis, num. 81. & 93. de R. iurur.
spoliat. 152
- 1 Saluam iudicium non fuit probabile, sed omni-
no certum, in cap. Ne iocundis, num. 101. de
Constit. 52
- 6 Saltem dictio est subsidiaria, in c. Quia nonnullis,
n. 21. de Magistris. 205
- 3 Salutandi modi complures referuntur secundum
diuersas nationes, in c. His quæ, nu. 9. de maior.
& obed. 504
- Salutatio Angelica.
Vide in ver. Oratio Dominica.
- 3 Saluus conductus datus in eundo intelligitur da-
tus etiam in redeundo, in c. In nouamus, n. 4. de
Treg. & pac. 530
- 3 Saluus conductus eundi, & redeundi an intelli-
gatur datus pro vna vice tantum; an verò pro
pluribus, distinguitur, ibid. num. 5. & numeris
seqq. vique ad nu. 10 530
- 1 Saluus conductus eundi, & redeundi datus alicui

- pro pace faciendi, intelligitur vt possit ire, &
redire donec pendet tractatus pacis, ibidem
num. 9. 530
- 2 Saluus conductus non tenetur quis credere quādo
habet in loco capitales inimicos, in c. Ad suppli-
cationem, num. 7. de Renunciat. 149
- 5 Sacrificium semel Domino non potest per Eccle-
siæ auctoritatem in alios vsus commutari, in
c. Cum ad monasterium, n. 47. de Stat. Monach.
pag. 193
- 5 Declaratur, ibid. n. 71. & 73. 193
- 5 Sacra transferri possunt ad alios vsus in articulo
necessitatis, ibid. n. 73. 196
- 2 Sanctus est paucos bonos, quā multos malos
habere ministros, in c. Cum sit ars, num. 13. de
erat. & qualis. 280
- 5 Sancti orationes non exaudiunt, sed apud Deum
pro nobis interpellant, in c. Quidam, num. 6. de
celebr. missar. 299
- 5 Sancti plures coluntur in vna tantum Ecclesia, ve-
provincia, in c. Audiuitis, nu. 24. de Reliq. &
vener. Sanctor. 333
- 5 Pro Sancto aliquem venerari non licet sine licen-
tia Papæ, etiam si in vita fecisset miracula, ibid.
n. 1. & nu. 20. 331
- 5 Declaratur, nu. 18. 331
- 2 Sancti vestra titulo in veteribus Concilijs
alignando Episcopi designabantur, in cap. Anti-
gonus, nu. 2. de Pæcis. 535
- 2 Sanctuarium Dei iure hereditario possideri non
potest, in c. Accepimus, n. 41. de Pædis 565
- 3 Sandalia sunt calcamenta purpurea, quibus vten-
tur Episcopi, in c. Quia nos, nu. 3. de Auth. & vsu
Pall. 141
- 6 Sanguiem elicit qui multum emurgit, in c. In or-
dinando, num. 10. de Simon. 142
- 5 Sanguinem minuens die 13 Februarij non mo-
rietur illo anno ex febrili dissemperantia, in
c. Cum ad monasterium, num. 41. de Stat. Monach.
chor. 191
- 5 Et quid post Calendarium Gregorianum, ibid.
num. 21. 192
- 1 Sapientia, vel stultitia hominis ex dictis, vel factis
dignoscitur, in c. Ne iocundis, n. 3. de Constit. 37
- 1 Magis tamen spectanda sunt facta quā verba,
ibid. n. 4. 37
- 4 Sardinia Insule Parochiales vnde Canonice
Cathedralium postea destructarum an obligentur
ad residentiam, in c. Extirpanda, §. Qui verò,
nu. 34. de preben. 157
- 4 Sardinie Insule Parochias ad primum statū te-
duxit Pius V. ibid. num. 35. 157
- 5 Satisfactio visiois præstita non dicitur præstita, in
c. Ex publico, num. 44. de Conuers. Coniugar.
pag. 157
- 7 Scandalum vitiosu nasci permittitur quā vt veri-
tas relinquatur; & quomodo hoc sit intelli-
gendum, in c. Officij, nu. 13. de penit. & remis-
sion. pag. 120
- 5 Scandalum Phariseorum, & Pussillorum quando
dicatur, in c. Si quis, nu. 80. de Regular. 18
- 4 Scandalum omnino vitandum si sine peccato vitari
possit, aliās secus, in c. Nisi cum pridem, n. 74.
de Renunc. 160
- 2 Scandalum potius vitandum, quā peccatum, cum
dubium est an scandalum sit peccatum nec nō,
ibid. num. 78. 160
- 2 Scandalum quid sit, & vnde dicatur, nu. 79. 160

INDEX RERV M

- 7 Scandali in materia, quæ regulæ sint obseruandæ, in c. Cum ex iurisdictione, nu. 9. de Nou. oper. aunciat. 30
- 6 Propter scandalum receditur à dispositione iuris positiui, in c. Quia circa, n. 8. de Consanguinit. & affinit. 73
- 6 Scandalum quod oriretur si nuptiam publicatæ non sequeretur non est iusta causa dispensandi in secundo affinitatis, ibidem n. 14. 74
- 4 Sceptum, vel corona regalis si donetur Oratori, non ipsi, sed Regi acquiritur, in cap. Possulasti, num. 23. de Concess. præben. 251
- 2 Scedula si post illarum publicationem repertæ fuerint esse plures, quam Cardinales, an sint comburendæ ex Gregoriana Constitutione, in c. Masiana, num. 35. de Elect. 116
- 6 Schismaticorum gesta viribus carent etiam si gerantur prætextu publici officij, in c. Quod à Prædecessore, num. 1. de Schismat. 228
- 6 Ordinationes à Schismaticis factæ irritæ sunt quoad executionem tantum, non autem quoad impressionem characteris, ibid. num. 2. & num. 27. & seqq. 228
- 6 Ordinationes factæ ab eis, qui à Schismaticis ordine non susceperunt, executionem non conferunt, ibidem num. 5. 228
- 6 Schismaticis an sint ipso iure excommunicati, vel potius excommunicandi, ibidem num. 6. vsque ad num. 15. 228
- 6 Schismaticis quot modis accipiantur, ibid. num. 7. pag. 228
- 6 Excommunicati largè dicuntur Schismatici, ibid. num. 8. 228
- 6 Schismatici propriè qui dicantur, ibid. num. 9. & seqq. 228
- 6 Schisma vnde dicatur ibidem, num. 10. 228
- 6 Schisma quid sit, ibid. nu. 11. & 24. 228
- 6 Schismatici sine hæresi qui dicantur, ib. n. 18. 229
- 6 Schismaticus, & hæreticus esset qui duos Summos Pontifices simul crederet veros, ibid. n. 19. 229
- 6 Schisma nullum est nisi sibi aliquam hæresim confingar, vt rectè ab Ecclesia recessisse videatur, ibidem num. 21. 229
- 6 Schismatici omnes propriè sumpti hodie sunt vinculo excommunicationis innodati, ibidem n. 23. pag. 229
- 6 Beneficiorum collationes à Schismaticis factæ sunt ipso iure nullæ, ibidem n. 25. 230
- 6 Episcopi Schismatici nec possunt excommunicare, nec absoluerè, nec indulgentias concedere, ac si fecerint nihil est actum, ibid. n. 33. 230
- 6 Ordinati ab Episcopis Schismaticis etiam ignominanter executionem non recipiant, ibid. nu. 35. pag. 231
- 6 Episcopi Schismatici in vim Constitutionis Constantiensis valde iurisdictionem exercent, & beneficia conferunt, ibid. n. 50. 233
- 6 Electi in Schismate dicuntur hæresiarchæ, & eorum gesta ex communi errore non sustentur, in c. Nisi cum pridem, n. 34. de renuntiat. 156
- 5 Scholares, & peregrini ligantur consuetudinibus loci vbi moram trahunt, in c. Consilium, n. 39. de obseru. sciun. 346
- 7 Scholares, peregrini, & vagabundi absoluti possunt à quolibet Sacerdote approbato à casibus Episcopo reseruatis in c. Omnis, n. 93. de penit. & remiss. 134
- 7 Idem fortuatur forum penitentiale vbi moram trahunt, ibidem n. 94. 134
- 4 Scholares, & incolæ, ac Mercenarij debent confiteri Sacerdoti Parochiæ quam incolunt, in c. Significauit, n. 24. & 31. de Paroch. 385
- 4 Scholares non contrahunt domicilium vbi studiorum causa morantur, nisi transacto decennio, & cur, ibidem num. 52. 387
- 4 Idem in mercatore, & Lectore publico, ibidem num. 53. 387
- 2 Scholaris si faciat pactum de litigando coram vno ex Iudicibus suis, tenet pactum, in c. Significanti- bus, num. 16. de off. Deleg. 411
- 4 Scholares vt in absentia licitè percipiant fructus præbendarum suarum, requiruntur licentia Episcopi, & priuilegium, in c. Cum ad hoc, nu. 6. de Cler. non residen. 75
- 4 Et sufficit priuilegium generale, de quo in c. final. de Magistris, ibid. nu. 7. 75
- 4 Scholares debent esse doctes, & Episcopus debet cognoscere an sint ætate, natura, & ingenio tales qui possint in litteris proficere ibidem nu. 10. pag. 75
- 4 Scholares negligentes, & inutiliter studentes reuocari possunt ad residendum, ibid. n. 11. 75
- 4 Scholares facientes castra, & numerantes regulas non sunt scholarium priuilegijs honorandi, ibid. num. 12. 76
- Vide in verb. Theologia, Theologus, Lector Theologia.
- 6 Scholasticus vniuersitatis Salamantini an possit remittere denunciations matrimoniales, quæ à personis suæ iurisdictioni subiectis contrahuntur, in c. Cum inhibito, nu. 4. & seqq. vsque in fin. de clandest. despons. 35
- 6 Scholasticus, seu Rector vniuersitatis habet iurisdictionem Ordinariam ex priuilegio in corpore iuris clauso, ibidem nu. 5. 35
- 3 Scientia, & patientia Episcopi elicitur ex illius visitationibus, in c. Auditoris, nu. 18. de prescr. 224
- 4 Scientia, & patientia Episcopi ex quibus presumatur, in c. Cum venisset, num. 18. de Institut. 226
- 7 Certa Scientia excluditur ab actu ex negligentia, multiplici occupatione agendorum, & subreptione, in c. Si aliquando, nu. 5. de senten. excomm. pag. 183
- 2 Scientia in Episcopo est necessaria tam in spiritualibus, quam in temporalibus, in cap. Nisi cum pridem, num. 58. de renunc. 159
- 2 Scientiæ defectus promotum deicit inuitum, ibid. num. 59. 158
- 2 Scientia eminens desideratur in Pastore, compentens tamen, sufficit, nec defectus eminentis præbet iustam causam decessus, ibid. n. 60. 158
- 2 Scientia Papæ vbi requiritur vera non sufficit ficta, vel presumpta per causulam, quorum tenores, in c. Veniens, nu. 24. de transact. 572
- 7 Scholares Clerici non subsumuntur Rectori vniuersitatis, nisi quoad ea, quæ professionem respiciunt, in c. Quoniam, num. 9. de Priuileg. 76
- 2 Scientia in promouendo ad beneficium curatum an sit moribus præferenda, in c. Eam te, num. 9. de ætat. & qual. 239
- 2 Scientiæ defectus euidentius, facillius, & promptius probari potest per examen quam defectus personæ, ibidem nu. 49. 245
- 2 Scientia qualis requiratur ad dignitates, & ordines Ecclesiasticos, in c. Cum in cunctis, nu. 137. & seqq. vsque in fin. de elect. 50
- 2 Scientia alia eminens, alia mediocris, alia sufficiens, ibidem num. 138. 50

- Scientia potissimum estimanda est secundum qualiteram Ecclesie ad quam quis assumitur, ibid. nu. 139. 50
- Scientia emittens requiritur in promotione ad dignitatem Episcopalem, ibid. n. 140. & 143. 50
- Scientia comprehens in Episcopo toleratur ex causa, & dispensatur, ibid. n. 141. 50
- Scientia comprehens iuris requiritur in Archidiaconis, Prepositis, & alijs habentibus iurisdictionem contentiosam; in alijs vero sufficit scientia secundum qualiteram officij, vel beneficii, ibid. num. 144. 50
- Er quid ex Concilio Tridentino, nu. 145. 51
- Scientia qualis requiratur in Abbate, ibid. nu. 147. & seq. 51
- Aequalis requiritur in Presbyteris, nu. 149. 51
- Er qualis requiratur in Diacono, & Subdiacono, ibid. nu. 153. 51
- Scientiam prohibitam discere, vel docere culpa similis est, in c. Super specula, nu. 19. Ne Cler. vel Monach. 434
- Scientia iuris est de eternis quantum ad suam originem, que est dictamen recte rationis, in c. Nan debet, nu. 10. de consang. & affinit. 75
- Scire propriè quid sit, in cap. Quid Dei rimarem, nu. 3. de stat. Monach. 185
- Scire aliquid per causas intrinsecas reiecit perfectius scire quàm per causas extrinsecas, ibidem num. 4. 185
- Scire dicimus non solum que videmus, sed etiam que ab alijs audimus, & que vehementer opinamur, in c. Venerabili, n. 36 de Testib. 199
- Scriptura fides est diuisibilis, in c. Ad audientiam, si prima, nu. 5. de Rescript. 107
- Declaratur, ibid. nu. 13. 107
- Scriptura continens capitula separata quamvis non probet quod vnum, potest tamen probare quod aliud, ibid. num. 11. 107
- Nisi defectus pronentur ex doli illius, & curis auctoritate fides scripturæ dependet, ibidem nu. 13. 107
- Scriptura sacra frequenter vitur verbis, que secundum litteram videntur falsa, sunt tamen vera secundum impliciter subauditiones, in c. Falsitatis, n. 27 & n. 161. de Crim. fals. 308
- Declaratur, ibid. num. 156. & seq. 308
- Scripturæ sacre preter sensum litteralem in funt nlij sensus spiritalis, & mistici, ibid. num. 156. pag. 318
- Omnes scientias transcendit, quia dum narrat, prout mythica, ibid. num. 157. 318
- Nec multiplicitas sensuum sacri equivocatione, nec aliquam speciem multipliciter, ibidem nu. 158. 318
- In alijs scriptura humana potest reperiri nisi sensus litteralis, sed rardum in Divina, cuius Spiritus sanctus est auctor, homo vero instrumentum, ibid. nu. 159. 318
- Lex scripturæ sacre ex Concilio Tridentino haberi debet in monasterijs Monachorum in Coenantijs Regularium, & in publicis Gymnasijs, in c. Quia uocauit, nu. 25. de Magistris, pag. 305
- Lex sacra scripturæ examinanda est ab Episcopo loci de vita, & moribus, & scientia, quod tamen de Leobels in ciantris Monachorum intelligitur, ibid. n. 26. 305
- Non Lectionibus in Coenantijs Regularium, ibid. nu. 27. 305

Repertorium in 5. libros Decret.

- Scriptura sacra propriè dicitur que in sacris litteris continetur, ibid. nu. 30. 305
- Scriptura ex eo quod de illa cõfessenda partes partecantur, non efficitur de substantia actus, in c. Siue, num. 13. de Probaz. 163
- Scrupulus mors est conscientie si applicatio ad npos ductus circa rectum, & obliquum, in c. Ne ianitaris, n. 88. & 90 de Constitut. 49
- Scrupulosam conscientiam operari peccatum est, nisi prius error deponatur, ibid. nu. 95. & seq. & n. 246. 50
- Scrupulus est credulitas ex leuibz coniecturis, & plus credulitatis habet, quàm dubitatio, & melius, quàm opinio, ibid. n. 248. 75
- Scrupulis vincendis saluberrimum est remedium, contra illos operari, ibid. nu. 258. 75
- Declaratur, ibid. d. 251. 79
- Scrutatoribus an fides adhibeatur contra tenorem scripturæ, in c. Publicato, num. 17. de Elect. remissus. 119
- Scrutari res non debent se vitro ingerere, alioquin redderentur suspecti, in c. Quia propter, nu. 42. de elect. 94
- Scrutatores si sine plures, quàm res, vitari electioni, ibid. num. 43. 94
- Scrutatores ore proprio vota electorum scrutari debent, ibid. nu. 49. 95
- Scrutatores duo secundum omnem prædictam, scrutari cõueniunt, ibid. n. 50. 95
- Scrutatores vt sint fide digni non pertinet ad substantiam electionis, sed ad iustitiam, ibidem num. 70. 96
- Scrutini forma est difficilis obseruari, & boni iurati prædictam ignorantes in ea deficiunt, in c. Licet de vitanda, nu. 73. de Elect. 29
- Ex scrutini publicatione an & quare ita acquiratur nominatio, in c. Publicato, nu. 10. & 20. de Elect. 118
- Scrutinium nondum publicatum an destrui possit de consensu maioris partis Capituli, etiam sine illa causa, ibid. nu. 53. 124
- Scrutinium quomodo accipitur, in c. His que, num. 13. de maior. & obid. 304
- Scrutini forma est incompatibilis cum forma Concilij Tridentini, in c. Quia propter, nu. 11. de elect. 93
- Scrutini forma est valde difficilis obseruari, ibid. num. 24. 93
- Vide in ver. Directio per Scrutinium.
- Scrutinii publicatio cur electoribus variare non liceat, in c. Massana, n. 36. de elect. 116
- Secretum aliud receptum simpliciter, aliud in Sacramento Penitentia, in c. Tua nobis, nu. 38. de Testam. 332
- Secretum quod vulgo iniungitur sub Confessione, non est sub sigillo Confessionis, ibid. num. 41. pag. 332
- Secreti fides non habere vim obligandi contra ius, ibid. nu. 43. 332
- Secretum quibus casibus reuelandum, ibidem num. 47. 333
- Secretum quomodo exquiratur vera eligentium, in c. Quia propter, nu. 47. de elect. 95
- Secretum dicitur quod sit in presentia quinque personarum ante quam iudicialiter sit discussum, in c. Vestra, n. 49. & 118. de Cobabit. Clericor. & Mulier. 11
- Vide in ver. Occultum.

- Securitatatis privilegium que persona gaudeant tempore

INDEX RERVM

- pore guerra, in c. In nouamus, num. 1. de Treug. 539
 Item quæ animalia, ibid. nu. 10. 11. & 12. 530
 Sede vacante iurisdicção ordinaria non expirat, in c. Cum olim, nu. 67. & seqq. riq. ad num. 71. de malor. & obed. 518
 Vide in verb. *Cardinales Sede vacante*, & in verb. *Capitulum Sede vacante*.
 4 Visitaror Ecclesiæ vacantis non confer benedictia, nisi sit datus à Papa, in c. Illa, n. 31. Ne Sede vacante, 539
 4 Sede vacante status Ecclesiæ mutari non debet, in c. Nouir, num. 1. & 14. Ne Sede vacante, 533
 Sedis vacantis tempus non est conuocans ad ali- quid agendum, vel tractandum super statu Ec- clesiæ, ibid. nu. 14. 533
 Etiam si negotium fuerit ceptum in Sede plena, ibid. nu. 15. 534
 4 Prescriptio dormit vacante Ecclesiæ, ibid. nu. 16. pag. 534
 4 Sede Episcopali vacante non debet aliquid inno- uari cum non sit qui Episcopali su stitatur, ibi- dem nu. 17. 534
 4 Sententia lata contra Ecclesiæ vacantem non va- let, sicut nec contra minorem, qui non habet rurem, vel curatorem, ibid. nu. 18. 534
 4 Vicarius Capitularis cum Clero Sede vacante non supplet consensum Episcopi ad hoc vt Ec- clesiæ illius grauentur gabelis, ibid. n. 21. 534
 4 Sede vacante nihil fieri debet in quo Ecclesiæ præ- iudicetur, ibid. nu. 28. 534
 Ecclesiæ vacante illius fructus dimitti nō possunt, in c. Nisi essent, nu. 24. de Preben. 531
 4 Declaratur, ibid. nu. 30. 531
 4 Sede vacante interpretatiuè, & non verè, iuridi- catio non denoluitur ad Capitulum, in cap. Ad abolendam, nu. 37. de Hereticis. 514
 Vide in verb. *Capitulum Sede vacante*.
 4 Sedes vacat interpretatiuè si Prælatu sit exco- municatus, vel suspensus, in c. Quia diuersitate, n. 17. de Consecr. pñbnd. 539
 Aut si inuoluit ad agendum de iure, ibid. n. 18 & num. 21. 539
 4 Declaratur, ibid. nu. 20. & 23. 539
 4 Sede vacante interpretatiuè ob suspensionem Prælati, Oeconomus non potest conuenire, nec conueniri, ibid. nu. 23. 540
 4 Sedes quasi vacat Episcopo à Paganis, vel schisma- tici capto, & iurisdicção tribuitur Capitulo, ibi- dem, nu. 28. & seqq. 540
 6 Sedes Episcopalis an vacet propter hæresim Epi- scopi, in c. Absolutos, nu. 18. & 23. de Hæreticis, pag. 533
 Vide in verb. *Dimissoria*.
Sensibile ad eligendum, seu consecrandum.
 Vide in ver. *Beneficium quando conferendum*.
 4 *Seminario* Clericorum non est contribucio- dum ex distribucio- nibus quotidianis, in c. Licet, n. 19. de pñbnd. 564
 1 Seminarij taxa solui debet ex fructibus non modo beneficiorum, sed etiam pensionum, in cap. Ad audientiam, num. 86. de Rescript. 540
 7 Seminario non est contribuendum ex distribucio- nibus quotidianis, in c. Olim, nu. 47. & 64. de verb. signific. 512
 7 Etiam si diuidantur in fine anni, & in illis vniuer- si Capituli reditus consistant, num. 64. 514
 Seminarium quoad vniuersionem beneficiorum,
 Vide in verb. *Papa Seminario*.
 4 *Seneſſus* non excusat Parochum à residentia, in c. Clericos, n. 16. de Cler. non resid. 73
 5 Seneſſus quid sit, in c. Cum sis, nu. 11. de Conuers. Coniugat. 539
 5 Seneſſus initium aliter constituendum est quo- ad vniuersam hominis speciem, & aliter quoad singulos homines, de quorum seneſſute agitur, ibid. nu. 12. 539
 5 Seneſſus in vniuersum quando incipiat, varie re- feruntur sententia, ibid. num. 13. 539
 5 Seneſſus quoad singulares homines, an, & quo- modo probetur ex aspectu corporis, ibidem, num. 17. 540
 5 In Seneſſute iudicanda quomodo arbitrium sis regulandum, ibid. n. 23. 540
 5 Seneſſus, & sterilitas copulatiuè requiruntur ad hoc vt vxor possit remanere in seculo cum voto simplicis calitatis, ibid. num. 25. 542
 5 Seneſſus sola non excusat à leuius Ecclesiæ nisi addit aliqua scilicet ætatis infirmitas, ibidem, nu. 29. 543
 5 Seneſſutis initium vt minimali consistit in, quinquagesimo anno, ibid. n. 31. 546
 5 Seneſſus sola non sufficit vt ab sit incontinentia periculum, ibid. nu. 33. 546
 5 Seneſſus, & sterilitas non sufficiunt ad hoc vt vxor remanere possit in seculo si aliunde appareat de illius interuentia, ibid. nu. 36. 546
 5 *Senis* centum annosum mirabile exemplum à Hieronymo reſeruator, in c. Cum sis, nu. 20. de Conuers. Coniugat. 540
 5 Senes qui dicantur arbitrio indicis relinquuntur in casibus, in quibus nulla certa ætas à iure præſ- crita est, ibid. 21. 540
 5 Senior quodque est aliquis in quinquagesimo anno, quàm alius in sexagesimo, ibid. num. 21. pag. 540
 5 Senes ante quinquagesimum annum, vt quis dica- tur non reperit iure cautum, ibid. n. 23. 541
 5 Senes octuagenarij non excoſantur à personaliter comparando si sint robusti, ibid. nu. 25. 541
 5 Senes sexagenarij an excoſentur à leuius, ibidem nu. 26. & n. 78. & seqq. 541
 5 Senes sexagenarij non includuntur in exceptione Bullæ Cruciatæ ab indulto rescendi laſciuijs, ibid. nu. 34. & 95. 542
 5 Senes viuidi gubernationi sunt aptissimi, ibidem, num. 75. 545
 5 Senes in qua ætate à leuius excusentur non est à iure determinatum, ibid. nu. 78. 545
 5 Senes duo leuius ferre non possunt, sed egent cibo crebrius medico ea sententia Hippocratis, ibid. nu. 19. 547
 5 Procedit in decrepitis, & senio confectis tantum, ibid. num. 91. 547
 5 Senes non decrepiti facillimè leuius ferant, ibi- dem nu. 93. 547
 5 Senes maiores annorum septuaginta sunt immu- nes ab excoſiſ, in c. Peruenit, a. 5. de Immunit. Eccles. 562
 5 Si tamen sint diuites tenentur alium mittere pro se, ibid. nu. 6. 563
 5 Opinio Caietani, & Nanarri circa leuius fer- rum expenditur, in c. Cum sis, nu. 80. de Con- uers. Coniugat. 545
 1 Senum gloria est canities, in cap. Ne inuitatus, num. 166. de Constitut. 83
 5 Senilis ætas pro materia diuersitate vario modo à iure præſeribitur, in c. Cum sis, n. 26. & n. 26. de

- & 26. de Conneri Coniugat. 140
- 5 Sanis corporis statim ex leui momento in morbum decidit, ibidem n. 33. 143
- 2 Sententia Theologorum cefertur, qui cenfent Tofuram non effe Ordinem, fed preparationem ad Ordines, & Pfalmiftam effe officium Lectori annexum, in c. Com contingat, n. 12. de prar. & qualir. 217
- 3 Sententia contra Capitulum lata pziudicat etiam fuccelforibus, in cap. Ex parte, n. 2. de arbit. pag. 616
- 4 Sententia priuationis beneficii contra Parochum non residentem eft nulla, fi in vltima monitione Epifcopus comminatus fuerit priuationem fructuum, non autem tituli, in cap. Ex tuq. n. 30. de Cier. non refiden. 63
- 1 Sententia certa in re dubia ferri non poteft, in c. Ne inuitatis, n. 144. de Conflit. 60
- 1 Sententia iudicis fequens vna opinionem in materia in qua eft magis confictus valet fi non appareat quae opinio fit communior, & illa non fit aperte falfa, ibidem au. 344. 105
- 1 Sententia lata contra eafum legis, vel ftatuti de cuius intellectu probabiliter dubitatur non dicitur continere errorem expreffum, in c. Quoniam, num. 3. de Conflit. 174
- 4 Sententia Principis declaratoria iuris habet vim generalis ftatuti, ibidem num. 67. 174
- 6 Sententia lata per falfas litteras non debet executioni mandari, in cap. Super eo, num. 1. de Crim. falfo. 319
- 2 Sententia priuationis contra beneficiatum no promotam fufficit fine iuris folemnitate, in c. Cum in canonicis, §. Inferiora, num. 17. de Elec. 53
- 3 Sententia licet non conteltata eft ipfo iure nulla, in c. Olim, num. 12. de Ille contelt. 104
- 3 Nec eft exequenda etiam fi lapsa fine fatalla, ibidem, num. 12. 104
- 3 Sententia diffinitiva non fertur fi reus confiteatur ante oblatum libellum, fed fit preceptum, vt foluat intra certum tempus, ibidem n. 31. 105
- 3 Sententia debet effe conformis non pofitioni, fed petitioni, ibidem n. 46. 107
- 2 Sententia Ordinarii in exemptis eft ipfo iure nulla ex defectu iurisdictionis, in c. Graue, num. 6. & feq. de offi. ordin. 478
- 3 Sententia contra ius lata in vim confuetudinis irrationabilis valet ipfo iure, licet fit terrachanda, in c. Cum caufam, num. 3. de elec. 77
- 3 Sententia acquiefcit qui non appellat, in c. Auditis, num. 17. de praefeript. 224
- 5 Sententia declaratoria nullum ius etitabit, in cap. Ad huc, num. 36. de tel. domib. 209
- 5 Sententia cenfura lata poft appellationem etiam extra iudicialiter interpofitam eft ipfo iure nulla, in c. Cum dilectus, num. 10. de relig. domib. Refcript. 217
- 3 Sententia in exemptum lata non valet ex defectu iurisdictionis, ibid. num. 11. 217
- 1 Sententia no nimia feftinatioe ac praecipitante ferenda eft, in c. Dilectus, il primo, n. 37. de pag. 251
- 1 Et debent faltem precedere termini fubftantiales, ibidem, n. 38. 251
- 7 Sententia lata contra priuilegium non tenet, in c. Refponfo, num. 98. & 115. de fenr. excomm. pag. 195
- 7 Sententia lata a non fuo Iudice eft ipfo iure nulla, ibidem num. 105. 196
- 2 Sententia qua quis pronunciat fe incompetentem eft interlocutoria, in c. Significandis, num. 3. de off. delegat. 410
- 2 Habere tamen vim diffinitivae, ibid. num. 4. 410
- 2 Et ab ea appellari poteft etiam fecundum leges, ibidem num. 5. 410
- 2 Sententia interlocutoria regulariter reuocari poteft ab eodem Iudice qui eam tulit, reponendo partem appellantem, ibidem num. 6. 410
- 3 Sententia qua quis pronunciat fe tarisdictionem non habere non poteft contrario imperio reuocari, ibidem n. 7. 410
- 2 Etiam fi Iudex male pronunciauerit eo quod aliis effet competens, ibid. nu. 8. 410
- 3 Sententia appellacione venit diffinitiva, in c. Super eo, il fecondo, num. 6. de appell. 242
- 3 Sententia, qua quis pronunciat fe Iudicem incompetentem appellari poteft etiam fecundum leges, ibidem num. 27. 244
- 3 Sententia diffinitiva quae fit, ibidem n. 31. 244
- 3 Et quae sententia quafi diffinitiva ibidem num. 33. & 34. 244
- 3 Sententia lata fuper poffefforio dicitur quafi diffinitiva, ibid. num. 33. 244
- 3 Sententia interlocutoria quae dicatur, ib. n. 38. 245
- 3 Sententia excommunicationis eft potius interlocutoria quam diffinitiva, ibidem n. 47. 246
- 2 Sententia iudicis, verarbitri an, & quando poffit pro parte valere, & pro parte non, in c. Cum tempore, num. 18. de arbit. 605
- 2 Sententia Ecclefiafticae appellatione venit excommunicatio, fufpenfio, & interdictum, in cap. Com ab Ecclefiafticis, n. 7. de Off. ordin. 435
- 6 Sententia fuper ftatu facit ius quoad omnes, in c. Lator, n. 33. Qui filij fint legitimi 93
- 6 Sententia quae nullum continet verbum, per quod appareat leda, eft nulla, non obitante claufula, Data, ibidem num. 69. 101
- 2 Sententia fi fit nulla agendum eft via ordinaria nullitatis, non autem remedio refutationis in integrum, in c. Requiſiuit, num. 17. de reſtit. in integr. 594
- 6 Sententia, in qua exprimitur duplex caufa fufinetur ex caufa vera, licet Iudex principaliter moueatur ex caufa falſa, in cap. Per tuas, num. 4. Qui filij ſint legit. 105
- 6 Ecce fi vna tantum caufa exprimat, & illa ſit falſa, ibidem num. 5. 105
- 6 Sententia ferri debet fecundum adu, & probata, in cap. Falfidius, n. 122. de Crim. falſi. 315
- 3 Sententia non eft reuocanda ſi ex poſt iado conſuetudine factum eſſe notorium, & abſenti nullam defenſionem competere, in c. Cum olim, n. 44. de ſent. & re Iudic. 236
- 3 Sententia lata ſub conditione extrinſeca non valet, ſecus ſi conditio dependeat a natura negotij, in iudicium deductis, in cap. G. Perpetuus, num. 24. de ſid. inſtrum. 207
- 3 Sententia non viſa a ſtis etiam probatorijs eſt nulla, ibidem num. 19. 206
- 3 Sententia ſi Iudex a quo, vel pars negauerit habere, vel noluerit exhibere quo remedio licet ſuccurrendum appellat, ibidem num. 23. & num. 29. 206
- Vide in ver. *Alia*.
- 7 Sententia abſolutoria, vel condemnatoria in vno foro parit exceptionem rei iudicatae in alio, in c. Contingit, il ſecundo, n. 24. de ſent. excomm. monie. 181

INDEX RERV M

- 3 Sententia requirit iustitiam causae, & potestatem iudicantis. in c. Non potest, n. 6. de sent. & re iudicat. 331
- 3 Sententia lata post appellationem est nulla, ibid. n. 14. 318
- 6 Sententia condemnatoria super crimine aliis famoso si nulla sit, non imprimit notam infamiae, in c. Omnipotens, n. 14. de Accusat. 113
- 3 Sententia lata post instantiam preteritam nulla est, in c. Venerabilis, n. 14. de Indic. 38
- 3 Sententia contra ius litigatoris valet, si ab ea infra decem dies non fuerit appellatum, in c. Cum n. inter vos, n. 1. de sent. & re iudicat. 236
- 7 Sententia simpliciter lata non durat post obitum, vel remotionem proferentis, nisi successor eam confirmet, & ratam habeat in c. A nobis, il primo, n. 53. & seqq. usque in finem de sent. excomm. 155
- 7 Sed si lata sit sub conditione, expirat per mortem proferentis ante conditionis implementum, ibidem n. 54. & n. 59. & 61. 155
- 7 Sententia excommunicationis à Delegato prolata in Contradictores expirat mortuo, vel reuocato Delegato, ibid. n. 55. 155
- 7 Sententia quae tempore proferentis locet vinculum, durat ultra tempus proferentis, ibidem n. 56. 155
- 7 Sententia respectu processus, vel effectus producenti in futurum, tollitur per remotionem proferentis, ibid. n. 58. 155
- 6 Sententia forma in quolibet procedendi modo sequi debet iuxta formam iudicii, in c. Qualiter, & quando, il secondo, n. 35. & 79. de Accusat. pag. 125
- 6 Prelatus an statim lata sententia super crimine intelligatur ipso iure priuatus dignitate, vel beneficio, ibid. n. 90. 130
- 6 Sententia lata super crimine quos effectus producat, ibid. n. 91. 130
- Sententia, & illius executio in die feriata. Vide in ver. *Feria*.
- 1 Sententia diffinitiva fertur ex violētā presumptione, in c. Ne iniuriar, n. 102. de Constitut. 32
- 1 Sententia in qua iudex asserit Delegatum, non statuit, nisi ostendatur commissio, in c. Cum de iure, n. 84. de Offic. Delegat. 406
- 1 Etiam si lata sit contra contumaciter absentem, ibid. n. 27. 406
- 1 Secus si pars fuerit praesens in prolatione sententiae, & non appellauerit, item scens si quandoque comparuerit ante litem contestationem, & non contradixerit, ibid. n. 26. 406
- 1 Sententia Principis declaratoria iuris habet vim generalis statuti, in c. Quoniam, n. 67. de Constitut. 186
- 3 Septimi libri Decretalium compilatio sub Gregorio XIII. inchoata, & sub Clemente VIII. aboluta cur publicata non fuit, in c. Cum venissent, n. 61. & sequen. de Indic. 28
- 3 Septuaginta in diebus dicitur senes, nec quoad eos est locus arbitrio iudicis, in c. Cum sis, n. 24. de Conuers. Couulat. 241
- 3 Sepulcrum tangere olim non licebat etiam relictioni causa, in c. Cum ex eo, n. 36. de relig. & vener. sanctor. 341
- 3 Sepultura, seu ius liberè recipiendi aliquem ad sepulcrum potest praescribi, in c. Cum olim, n. 3. de praescriptio. 237
- 4 Sepultura electio in loco minus religioso an, & quando valeat, in c. Fraternalitè, n. 1. & lq. 361
- 4 Sepultura relicto sepulcro maiorem suorum religio non potest in Ecclesia, quae de iure vel ex privilegio cimiterium non habet, ibid. n. 3. 361
- 4 Sepultura privilegium potest Episcopus concedere a iusta causa, & de Capituli consensu, dimissa tamen parochiali Ecclesiae Canonica portione, ibid. n. 7. 361
- 3 Sepultura cur potius sit eligenda in locis magis religiosis, ibid. n. 8. 361
- 4 Sepultura apud Martyrem orationi Martyris commendatur, ibid. n. 10. 361
- 4 Sepulcrum non eligentes, aut minus rationabiles, sepeliendi sunt in sepulcro maiorum suorum, ibid. n. 12. 361
- Vide in ver. *Simonis in Sepultura*.
- 6 Sermo malus toties procedit de ore nostro ad destructionem audientium, quoties loquimur non ut conueniat audientibus, in c. Falsidicus, n. 69. & n. 136. de Crim. falsi. 318
- 3 Sermo simplex regulariter verificatur pro prima vice, in c. Innoauamus, n. 7. de Treug. & pac. pag. 530
- 3 Falit in septem casibus, ibid. n. 8. 530
- 3 Seruientes circumscripta consuetudine, vel privilegio an sint sub iurisdictione illorum quibus seruiunt, in c. Cum contingat, n. 59. de foro compet. 81
- 3 Seruitorem non recipit quod humani iuris esse desit, in c. Quoniam, n. 51. de Iurepatr. 238
- 7 Serui Ecclesiarum gaudent ecclesiasticis privilegiis, in c. Ut privilegia, n. 5. de privileg. 77
- 3 Serui Ecclesiarum sunt de foro Ecclesiae, in c. Nullus, n. 17. de foro compet. 54
- 3 Si perperum Ecclesie seruitio suat addicti, secus si conditi, ibid. n. 18. 54
- 3 Seruientes Militijs, Monasterijs, Hospitalibus, vel Collegijs an, & quando fori privilegio gaudeant, ibid. n. 19. 61
- 3 Seruitium, & labor non attenditur à iure nisi si habentibus legitimum ingressum in casibus, locis, & temporibus permixtis, in c. Grauis, n. 91. de Rescript. postulat. 152
- 3 Seruitus aquae dacende nonquam perditur per non vsum si sons aruerit, in c. Treguas, n. 61. de Treug. & Pac. 527
- 6 Seruitus est mors civilis, quae morti naturali assimilatur, in c. Petrus, il primo, n. 18. de Simonia. 169
- 3 Seruus non potest esse Notarius, in c. Sicut te, n. 59. Ne Cler. vel Monach. 429
- 6 Seruus praesumitur fuisse ab origine, qui nunc reperitur in quasi possessione seruitutis, licet de iure non praesumatur, in c. Laror, n. 52. Qui filij sine legitimo. 98
- 4 Sicera quid sit, in cap. A crapula, n. 11. de viz. & honest. Cler. 3
- 4 Siue, dictio importat omnimodam similitudinem in substantia, qualitate, & modo simul, in c. Quis sit, n. 23. de Cohabit. Cleric. & Mulier. 26
- 7 Signum Confessionis sicut & Confessio est de necessitate Sacramenti, & de iure duos, in c. Officij, n. 27. de Penit. & remis. 121
- 7 Papa super sigillo Confessionis dispensare non potest, ibid. n. 18. & 30. 121
- 7 Signum Confessionis sine Penitentia licentia nullus mortalium violare potest, etiam pro salutem rotes mundi, ibid. n. 32. 121
- 7 Signum Episcopi ex consuetudine generalis totius Orbis reputatur authenticum in spectanti-bus

- bns ad officium suum in c. Post cessionem, n. 9.
de Probation. 165
- 2 Signilli appositio tantum probat quantum subscripto manu propria, in c. Cum in iure, n. 38. d. de Offic. Deleg. 407
- 3 Signatura iustitiae cum in genere, & consuetudine petitur commissio causae debet in commissione addere elausulam, dummodo non agatur de interpretatione decretorum Concilii Tridentini, in c. Cum venissent, n. 35. de Indic. 24
- 4 Signatura quid senserit in omnia et quae iure pendente in foro seculari effectus est Mantellata, seu Piazzocara S. Augullini, in c. Magna, n. 80. d. de obliq. ad ratiocin. 354
- 5 Signaturae Cardinalis, & Praelati Sede vacante sup-
plicationes, vel commissiones signare non valent, in c. Cum olim, n. 75. de maior. & obed. 519
- 6 Signaturae iustitiae commissio sufficit in causis, quae in curia tractari debent, in c. Ex parte, n. 12. de foro compet. 94
- 7 Signi exteriori traditio requiritur ad essentiam ordinis, in c. Cum venisset, n. 41. de Sacram. vñ. pag. 395
- 8 Significatio rei Sacramentalis est de essentia Sacramenti, & habetur sufficienter per materiam eius ibid. n. 48. 395
- 9 Significatio languinis Christi non habetur sufficienter per traditionem patens cum pane, ibidem n. 78. 399
- 10 Signum illud exterius in quolibet Ordine est essentialiale, in quo principalis actus illius Ordinis designatur, in c. Presbyter, n. 17. de Sacram. nō. iterat. 307
- 11 Silentium quando habetur pro dissensu, in c. Perlatum, n. 8. de ijs quae vñ met. caus. 579
- 12 Simile nullum est idem, in c. Ad audiē. ampli. secon-
do, n. 54. de rescript. 337
- 13 Similitudo, & effectus facit ut quia dicatur de numero eorum, de quorum numero non est, in c. A nobis, n. 7. de bigam. 360
- 14 Nullum simile est idem, in c. Damianus, n. 5. de Sum. Trin. & fide Cathol. 13
- 15 Seruitus aquae ducendae nunquam perditur per non usum si fons arderit, in c. Treugas, n. 61. de Treug. & Pace. 517
- 16 Seruitus est mors civilis, quae morti naturali assimilatur, in cap. Per tuas, n. primo, n. 18. de Simonia. 169

Simonia, communis.

- 1 Simoniae Authores qui fuerint in nouo, & veteri Testamento, in c. Cum pridem, n. 8. de pactis. pag. 543
- 2 Simonia quales habeat ex iure naturali inordinationes, & deformitates, ibid. n. 9. 543
- 3 An, & quando sit propria haeresis, ibid. n. 34. pag. 546
- 4 Simoniae crimen est merè Ecclesiasticum, in c. Ex diligenti, n. 3. de Simon. 149
- 5 Simoniacum non est in pactum deducere etiam in spiritualibus ea, quae precipiantur à iustis, in c. Ad audiē. n. 13. de rescript. 333
- 6 Dummodo deducatur eo modo, quo tacite insunt, ibid. n. 27. 233
- 7 Episcopus nihil potest accipere in casibus enumeratis, in c. In ordinando, n. 33. & seqq. vñ. quae, in finem, de Simonia. 144
- Et quid in Notario, ibidem. 144

Vide in ver. Notarius.

- 1 Simoniacum, & dolosum arbitrium non valet, in c. Non sine, n. 1. de Arbitr. 397
- 2 Simoniam committens non excusatur ex eo, quod se peccare non crediderit, in cap. Ne innitatis, n. 438. de Constit. 121
- 3 Simoniam non inducit datio mutua spiritualium, & temporalium, nisi actus sint correspondē. & vna causetur ab alio, in c. Preterea, n. 97. Ne Praelat. vices suas. 198
- 4 Simonia non committitur in Curia Romana in his, quae simoniaca sunt, quia prohibita si fiant Principe autorizante, & sciente, in c. Preterea, n. 3. Ne Praelat. vic. suas. 188
- 5 Secus in his, quae prohibita sunt quia simoniaca, ibid. n. 4. 188
- 6 Simoniam non inducit datio mutua spiritualium, & temporalium, nisi actus sint correspondē. & vna causetur ab alio, ibid. n. 97. ...
- 7 Simoniam an inducat sola voluntas in his, quae simoniaca sunt quia prohibita, in cap. Ex parte, n. 18. de Offic. deleg. 398
- 8 Simonia an, & quando sit propria haeresis, in c. Cū pridem, n. 34. de pactis. 546
- 9 Simonia in his quae simoniaca sunt quia prohibita, non habet locum in Curia Romana, ibidem. n. 53. 549
- 10 Simonia non est deducere in pactum iura communis dispositionem, in c. Tua nos, n. 16. de Simon. 175
- 11 Etiam si in actu receptionis fuerit appositum, n. 17. pag. 175
- 12 Simoniam non inducit datio mutua spiritualium, & temporalium quoties vna non causetur ab alia, ibid. n. 25. 175
- 13 Secus si actus sint correspondē. ibid. n. 16. 175
- 14 Est tamen vitanda propter speciem mali, ibidem n. 27. 175
- 15 Simonia iudicio Ecclesiae non committitur in parvis xenijs, & muneribus, ibid. n. 37. 176
- 16 Simonia est quoad Deum, & in parvis, & in magnis muneribus, si animus iudicis ex eis flexatur, ibid. n. 39. 176
- 17 Simoniam an committat, qui debitori suo dat aliquid spirituale ut quod suum est reciperet, in c. Ad audiē. n. 19. de rescript. 334
- 18 Simonia dicitur haeresis, sed largè, & improprie, in c. Nobis, n. 61. de Simon. 157
- 19 Declaratur ibid. n. 82. 157
- 20 Simonia quamuis aliquantulum capiat affectum, tamen naturali consensui dicitur, & per se non obuiat, ibid. n. 62. & 65. 157
- 21 Simonia punitur non committitur absque peccato, ibid. n. 71. 158
- 22 Non cadit in ignorantem, ibid. n. 74. & 77. 158
- 23 Simonia non committitur in contractu gratuito, in c. In ordinando, n. 4. de Simon. 142
- 24 Simoniaci quidam dicuntur quia prohibita, quaedam prohibita quia simoniaca, in c. Ex parte, n. primo, n. 17. de Offic. delegat. 398
- 25 Et an conuenienter sic distinguant Canonistae, in c. Cum pridem, n. 2. & seqq. vñ. ad n. 30. de pactis. 543
- 26 Durandi obiecta referuntur aduersus praedictam distinctionem, ibid. n. 3. 544
- 27 Dissuuntur, ibid. n. 11. & 12. 542
- 28 Officium Oeconomis, Sacrificii, aut Protectoria vendere non est simoniacum, nisi quia prohibita, ibid. n. 17. 543

INDEX RERVM

- 1 Vendere gratiam, & sacramenta est in se simonia-
cum, & iure diuino, ac naturali prohibitum,
 ibidem num. 8. 541
- 6 Simoniacum non est in actu receptionis, vel ingres-
sus ad ius spirituale aliquid dare, vel offerre si-
ne pacto, vel conditione, in c. Tua nos, num. 23.
de Simon. 175
- 6 Simonia hæresis, quæ ex natura rei impedit ac-
quisitionem spiritualium quæ sit, in cap. Nobis,
num. 81. de Simon. 159
- Papa an possit committere Simoniam.
Vide in ver. *Papa quoad delictum.*
- 6 Simonia solo affectu animi non committitur, sed
aliquo dato, vel recepto, in c. Mandato n. 2. de
Simonia. 178
- 6 Simonia est morbus cancosus, in quo opus est fec-
coigoito, in c. Accusatum, num. 8. de Simon.
pag. 148
- 6 Simonia dicitur hæresis ad cuius compactionem
cetera crimina quasi pro nihilo reputantur, in
c. Per tuas, il primo, n. 4. de Simon. 168

Simonia quoad absolutionem, & dispensa- tionem.

- 1 Simoniacum occultum potest Episcopus rehabili-
tare ad ordines, & cum eo dispensare quoad in-
pensationes tam ab ordinibus, quam beneficiis,
sed non dispensare quoad beneficia obtenta, vel
obtinenda, in c. Dilectus, num. 8. de tempor. or-
dinat. 197

Simonia in admissione ad Canoniciatum.

- 6 Consuetudo secundum quam Canonici dant ali-
quid in sua receptione, an valeat, in c. Preterea,
num. 65. & 81. Ne Prælat. vic. suaz. 194
- 6 Consuetudo ut dimidia fructuum primi anni præ-
simoniocum vacantium cedat in utilitatem
mensæ Capiculis non est sublata à Concilio Tri-
dentino, ibidem num. 81. 197
- 6 Consuetudo cuius vigore Canonici nouus singu-
lis Canonici chirothecas distribuunt post admissi-
onem adfructus, & distributiones, sublata est à
Concilio, & Bulla Pij V. in c. Tua nos, num. 38.
de Simon. 176
- 6 Ex consuetudine exigendi à beneficiatis dona-
tium in ingresso, Episcopi non licet denegari
litterarum executionem, vel possessionem bene-
ficialis post ingressum non soluto donatio, in
c. In ordinando, n. 41. de Simon. 147
- 6 Simoniacus est Clericus, qui confert Ecclesie ho-
na sua eo pacto, ut recipiat in Canonici, &
illa sibi retineat pro præbenda, in cap. Tua nos,
num. 1. de Simon. 173
- 6 Simoniacum non est in actu receptionis, vel in-
gressus ad ius spirituale aliquid dare, vel offerre
sine pacto, vel conditione, ibidem n. 23. 175
- 1 Simoniacum non est recipere aliquem in Canoni-
cum eo pacto, ut de perbendis distinctis nihil
percipiat, in c. Cum M, n. 33. de Constit. 154
- 1 Secus si recipiatur cum pacto, ut nec de Canonis,
nec de præbendis distinctis, nec de communi-
bus prouentibus aliquid habeat, ibid. num. 35.
pag. 154

Simonia in Beneficio.

- 1 Simonia licet committitur in beneficii allocatione

- ita & in illius dimissione, in c. Non sine, n. 4. de
Arbitr. 597
- 6 Beneficium Ecclesiasticum vendere an sit simonia-
cum, quia prohibitum, vel è conuersio, in c. Pre-
terea, n. 5. Ne Prælati vices suas. 188
- 1 Simonia in beneficiis an excludatur ex eo,
quod vendatur fructus beneficii, seu præbenda,
non autè beneficium, seu Canonis, in c. Cum
pridem, n. 90. & seqq. vsque ad n. 114. & n. 123.
de pactis. 553
- 1 Simonia non committitur si putè renunciatur lic-
tæ ad vacatura, & postea referretur renun-
tianti annua pensio, in c. Ad audientiam, n. 11.
de Rescript. 233
- 6 Simonia in beneficiis an sit prohibita de iure
diuino, remissæ, in cap. Tua nos, num. 43. de
Simon. 177
- 1 Simoniacum est redimece aduersantium obsequia
super dignitate, vel præbenda ante ius quæ sit,
secus si post, in c. Non sine n. 7. de Arbitr. 598
- 1 Simoniace non sunt partium conventiones super
modo permutationum, & cessionum cum
pensione, nisi sint independentes à voluntate
Superioris, in cap. Cum pridem, num. 19. de
pactis. 343
- 1 Simoniacum non est cõcludere tractatum permuta-
tionis, aut reservationis cum pensione sub
conditione si Papa placuerit, ibid. num. 21. 544
- 1 Simoniacum est, & iure diuino prohibetur acci-
pere pecuniam pro collatione beneficii, cui sit
annexa executio Ordinis, vel potestas Clausum,
ibidem n. 31. vsque ad n. 39. 545
- 1 Canonici vendere, vel aliud simplex benefi-
cium an sit Simoniacum quia prohibitum, vel è
conuersio, ibid. n. 39. & seqq. vsque ad num. 53.
& num. 67. 546
- 1 Simoniaci in ordine, & in beneficio à Concilio Chal-
cedonensi simili pœna damnantur, ibid. n. 40.
pag. 546
- 1 Simoniacum esse vendere titulum Canoniciatus
quibus rationibus probetur, ibid. n. 51. 548
- 1 Ministrum templi pro pecunia instituire simo-
niacum est in lege Veteri, ibid. n. 119. 556
- 1 Simoniaci an sine dante pecunia Papæ pro colla-
tione beneficii, ibidem n. 141. & seqq. vsque in
finem. 559
- 1 Simoniaci in ordine grauius puniuntur, quàm si-
moniaci in beneficio, ibidem num. 130. 558
- 6 Episcopus nihil potest accipere in casibus enume-
ratis, in c. In ordinando, num. 32. & seqq. vsque
in fin. de Simon. 144
- 6 Er quid in Notario ibidem Vide in ver. *Notarius.*
- 6 Simoniacum est contra Diuinas, & humanas leges
dare aliquod temporale pro collatione beneficii
Ecclesiastici, in c. Ex diligenti, n. 3. de Simon. 149
- 1 Simoniacum est beneficium fundare, vel dotare eo
pacto, ut sibi conferatur, ibid. n. 31. 546
- 6 Simoniace promotus ignoranter tenetur resignare
beneficium cum fructibus extantibus, non
autem bona fide consumptis, in c. Nubis, n. 51.
& 80. de Simon. 156
- 4 Condicio omnis, quæ iure non inest adiecta colla-
tioni beneficii efficit an Simoniacum, in c. Ni-
si essent, n. 19. de Præben. 234
- 4 Simonica est padio inter partes sine Iudice, ut una
pars cedat liti, & recipiat pensionem ab altera,
si pax cedens habeat ius in causa, aliis secus,
ibidem num. 21. 231
- 6 Simoniacum est beneficium fundare, vel dotare eo
pacto 231

ET VERBORUM.

- paſſo, ut ſibi conferatur, in c. Tua nos, num. 3, de Simonia. 174
- Simoniacum eſt arbitrium ut una pars cedat ſibi ſuper beneficio, & recipiat pecuniam ab altera, in c. Non ſine, nu. 3. de Arbitr. 197
- Fallit ſi intercedat authoritas Papæ, ibidem n. 5. pag. 197
- Item fallit ſi canonici nullum ius habeant in beneficio, ibid. num. 6. 197
- Et quid in dubio, ibid. n. 8. 197
- Simoniaci quædam dicuntur quia prohibita, quædam prohibita quia ſimoniaca, in c. Super ſpecula, num. 25. Ne Cler. vel Monach. 434

Simonia in electione.

- Simonie exceptio an contra electum in Papam admittatur, in cap. Licet de vitanda, num. 7. de elect. 22
- Vide in vet. *Electio Papa per Simoniam*.
- Simonia non autem realis, ſed etiam conventionalis reddit electionem ipſo iure nullam, in c. Nobis, num. 7. & 17. de Simon. 153
- Simonia cum electoribus commiſſa non imputatur electo contradicenti, ibid. num. 30. 154
- Niſi poſtea ratum habuerit, ibid. nu. 31. 154
- Simonia malicioſa, & in fraudem commiſſa ad hoc ut electio ſit nulla, non nocet electo, ibidem num. 32. 154
- Simonia eſt deſectus inſinſceus eligentiam animos ab intra vulnérans, & inſiciens, ibid. nu. 45. pag. 155
- Simonia perinde nocet ſi fuerit commiſſa cum uno eligentium, ac cum omnibus quoad vitium electionis, ſed non quoad poenam eorum, qui non percauerunt, ibidem n. 55. 156
- Simonia committitur quandoque electus conſenſerit, ſive ante electionem, ſive poſt, ibidem num. 159 159
- Declaratur, ibidem num. 85. 159
- Simoniam propere non committit qui poſtea quæ contradixit, & ſus plenum non acquiſiuit, pecuniam ſoluit, ibidem num. 86. 160
- Simoniam committere non dicitur ratam habens datam pecuniam, non ſuo nomine ſitam, ſed tamen cogendus eſt beneficio renunciare, ibid. num. 87. 160
- Fallit in Papa, ibid. num. 89. 160
- Simoniam ſcientes ſine expreſſe conſenſerint, ſive tacerent, ſive turbare noluierint, Simoniaci ſunt, & ſimoniacæ promoti, ibidem nu. 97. 160
- Simoniam non committit verè, ſed præſumptivè qui tacet, & non contradicit, ibid. n. 98. 160
- Simoniaci eſt electio, licet electores dicant ſe non fuiſſe motos propter pecuniam ſibi datam, vel promiſſam, quia aliis electuri erant, in cap. Na- uiganti, num. 11. de Vſur. 297
- Simoniaci eſt electio etiam cum quis promittit quod ſe obligabit pecuniam ſolvere poliſſum fuerit electus, in c. Nobis, n. 15. de Simon. 153
- Simoniacus eſt electus, & beneficio renunciare tenetur ſi de illius voluntate pecunia ſoluta fuerit contradicitori, ut à contradicitione deſiſtit, ibidem num. 105. 161
- Simoniacum non eſt ſi eligentes in ſelo electo dent alicui Magnari pecuniam, ut eos in ſua libertate eligendi deſectio non impediat, ibid. nu. 106. pag. 161
- Simoniacum eſt dare pecuniam amico, vel conſan-

- guineo eligentis, ut eum inducat ad eligendum, idque ſi fiat de voluntate electi, irrita eſt electio, ibid. num. 107. 161
- Fallit ſi eligens aliis electurus erat, ibid. nu. 108. pag. 161
- Simoniacus eſt electus qui pecuniam dedit amico, vel conſanguineo eligentium, ſed electio non eſt ſimoniaca ſi aliis electuri erant, ibidem n. 111. pag. 162

Simonia in executione litterarum Apoſtolicarum.

- Epifcopi, vel eorum Officiales pro executione litterarum Apoſtolicarum, diſpenſationem matrimonialium, & preſentatione cuiuslibet reſcripti nihil accipere poſſunt, in c. Quoniam, num. 30. Ne Prelat. vires ſuas. 101
- Simonia in iurisdictione.
- Vide in vet. *de iurisdictionis venditio*.

Simonia in officio.

- Officium Oeconomii, Sacriſtæ, aut Proteſtoris eſſe non eſt Simoniacum, niſi quia prohibitum, in c. Cum pridem, n. 17. de Paſſa. 543
- Docendi licentiam vendere an ſit prohibitum, quia Simoniacum, ibidem num. 86. 553

Simonia in Ordine.

- Conſuetudo etiam immemorabilis accipiendi ab Ordinatis ad primam Tonſuram forſices, præſentes, & mappa præter faculas eſt coerciticia, in c. In ordinando, nu. 12. de Simon. 143
- Epifcopi, vel eorum Miniſtri pro collatione Ordinum, & litteris dimiſſorijs, ſeu teſtimonialibus nihil poſſunt accipere etiam ſponte oblatum, in c. Quoniam, n. 15. Ne Prelat. vires ſuas. 101
- Nec pro ſigillo in collatione beneficiorum etiam ubi extaret talis conſuetudo, ibid. n. 29. 101
- Simoniaci in Ordine, & in beneficio d. Cœcil. Chalcedonenſi ſimili poena damnantur, in cap. Cum pridem, n. 40. de paſſa. 546
- Simoniaci in ordine gravius puniuntur, quàm ſimoniaci in beneficio, ibid. n. 30. 558
- Epifcopus nihil poteſt accipere in caſibus ename- tatis, in c. In ordinando, nu. 32. & ſeqq. riſquæ in ſine de Simon. 144
- Et quid in Notario, ibid. Et vide in vet. *Notarius*.
- Simoniacum non eſt ſi quis dat pecuniam non Ordinatori, ſed alteri pro Ordine, quem aliis obtenturus erat, in cap. Nobis, n. 110. de Simon. 148
- Simoniacus in Ordine habet characterem vicioſum, in c. Accuſatum, n. 1. de Simon. 148
- Ordinis executionem vendens cenſetur vendere ipſum Ordinem, & donum Dei in cap. Cum pridem, n. 33. de paſſa. 545
- Pro Ordinibus conferendis, vel inſtrumentis ſuper eis conſiciendis Epifcopus, vel Miniſtri, aut Notarii nihil temporale exigere debent, in c. In ordinando, n. 1. & ſeqq. de Simon. 141
- Ordinatori non licet aliquid temporale etiam ſponte oblatum accipere pro collatione ordinis, ibidem n. 6. 142
- Ordinatori an liceat aliquid vitæ oblatum ab ordinato accipere non pro ſpiritalibus, ſed ex hæſitate ſine paſſo exceptio, vel tacito, ibidem num. 8. & num. ſeqq. 143

INDEX RERVM

- 6 Erquid post Cone. Trident. ibid. n. 11. 144
 d Ordinatio nullam oblationem ab ordinatis potest accipere praeferam, quae ex Pontificali Romano fieri consuevit, ibid. num. 13. 143

Simonia mentalis.

- 1 Simonia mentalis resignationem, aut collationem non inficit, nec obligat ad beneficium dimitendum, in c. Ex parte, num. 19. de Offic. Delegat. pag. 398
 2 Inducitur sola voluntate, & proposito quoad Deum, licet non quoad Ecclesiam, ibid. nu. 21. pag. 398
 6 Solum Deum habet vitorem, n. cap. Tua nos, nu. 40. de Simon. 177
 6 Non inducitur in simoniaci de iure Ecclesiastico, sed tantum in simoniaci de iure diuino, ib. nu. 42. 177
 6 Contrarium, ibid. n. 44. 177
 6 Simonia mentalis peccatum per solam penitentiam aboletur, ibid. nu. 44. 177
 2 Simonia mentalis non obligat ad beneficij dimissionem, sed tantum ad faciendum Deo per penitentiam, in c. Com ad nostram, nu. 19. de elec. 88
 6 Simonia non committit verè, sed presumptiue, qui tacet, & non contradicit, in c. Nobis, nu. 98. de Simonia. 160

Simonia in pensione.

- 1 Simoniacum est pensionem constituere, vel transferre, aut redimere pecunie interuentu, in c. Ad audientiam, num. 82. de Refeript. 240
 Vide *Pensio quoad simoniam.*

Simonia in praesentatione.

- 6 Simoniacum est pactum praesentandi seipsum à fundatore apponium in erectione beneficii, & irrita est creatio, & institutio inde sequuta, in c. Tua nos, nu. 4. de Simon. 174
 6 Simoniacum est praesentationem aliquid temporale dare, vel accipere, ibid. nu. 6. 174

Simonia quoad restitutionem.

- 6 Pecunia per simoniam collata, an, & quando sit restituenda ei qui contulit, in c. Tua nos, o. 13. de Simon. 174
 6 Simoniacus est intrusus carens titulo vero, & putatiuo, ibid. nu. 8. 174
 6 Et semper est in mora restituendi sicut fur, ibid. num. 9. 174
 9 Et tenetur ad restitutionem omnium fructuum, etiam qui percipi potuissent à diligenti possessore, ibid. n. 10. 174
 6 Simoniace promotus ignoranter tenetur resignare beneficium cum traditis exantibus, non autem bona fide consumptis, in c. Nobis, nu. 31. & 80. de Simon. 156

Simonia in Sacramentis.

- 7 Simoniæ suspicione non caret accipiens pecuniam etiam sponte oblata in actu administrationis Sacramenti, in c. Cum voluntate, n. 28. de sent. excom. 207

- 6 Simoniæ suspicionem praefert nommos in chram mittere dū Baptismus suscipitur, in c. Tua nos, nu. 29. de Simon. 175
 7 Vendere gratiam, & sacramenta est in se simoniacum, & iure diuino, ac naturali prohibitum, in c. Cum pridem, nu. 7. de pactis. 142
 2 Simoniacum est vendere sacramenta, vel principaliter, vel per connexionem, ibid. n. 36. 145
 1 Simoniaca haeresis est altare, & decimas, & Spiritum Sanctum vendere, vel emere, ibid. nu. 30. pag. 147
 2 Simoniacum non est nisi quia prohibitum vendere sacramenta aut principaliter, aut per connexionem, ibid. nu. 67. 149
 2 Contrarium, ibid. num. 118. 149
 2 Simoniacus non est pater dana pecuniam Sacerdoti nolenti aliter baptizare paruulum in extremis positum, ibid. n. 84. 152
 6 Simoniacus non est Sacerdos absoiueus penitentem eo pacto, ut rem sibi subtraham restituat, in c. Tua nos, num. 20. de Simon. 175
 4 Simoniacum an, & quando sit pro celebratione Missae pecuniam accipere, in cap. Significatum, nu. 39. de praeben. 208
 6 Parochi seruare debet edictum Episcopi de sponsis matrimonio non coniungendis sine ipsius licentia, quae tamen gratis dari debet, licet consuetudo donandi aliquid Episcopo in signum iustitiae, non videtur penitus improbanda, in c. In ordinando, n. 42. de Simonia. 146
 6 Parochi, & Beneficij, qui suo munere plene satisfecerunt non prohibentur alios impeditos coadiuare, sed pro licentia, saltem post Concilium Tridentinum nihil exigendum, ibidem nu. 46. 147

Simonia in Sepultura.

- 6 Consuetudo nequis in Ecclesia sepeliatur sine licentia Episcopi seruari debet, sed ut pro dicta licentia sex lura exigantur, tollenda est, vel ita moderanda, ut exadum pauperibus, vel Ecclesiae erogetur, in c. In ordinando, n. 40. de Simon. pag. 146
 1 Simoniacum est ex pacto sepulturam eligere in eo loco, in quo quis de iure sepeliri debet, in c. Ad audientiam, num. 17. de Rescript. 233
 1 Simpliciter, & imperitiae parcitur, in c. Super litteris, n. 51. de Rescript. 216
 4 Simpliciter respicit ius ignorantia factum, ibidem nu. 73. 228
 6 Simulatio, seu fassio, cui mendacium non inest, utilitatis causa interdum est licita, in c. Falsidicus, num. 165. de crim. falsi. 318
 7 Singularitas non semper pluralitatem excludit, in c. Patentibus, num. 15. de Privileg. 46
 5 Si quis verbum tam masculinum, quam femininum comploditur ex propria significatione, in cap. Nobis, nu. 6. de Iurepatr. 151
 6 Societas est quidam fraternitas, in cap. Nauiganori, num. 29. de Vfur. 198
 6 Societas inita ab Officiali Romane Curiae super officio ultra valorem grauato, contemplationem tamen alterius personae recognitionem bonam fidem, & seruatis eam in idem nem an sui natura sit illicita, & usuraria, ibid. num. 36. 399
 6 Societas contrahi non potest super re non existentem, ibid. n. 37. 399
 6 Societas officij sine officio super solo periculo vicem constituit

ET VERBORVM.

- confitui non potest, ibid. 399
- 6 Declaratur, ibid. nu. 73. 399
- 6 Societas requirit subiectum communicationum In-
cri, & damni, ibid. num. 38. 399
- 6 in Societate officiorum pecunia non fit recipiens,
sed remanet soluturi sub solo periculo in casu
mortis, ibid. n. 44. 399
- 6 in Societate super officio ultra valorem grauato
fructus non accipiuntur ratione mutui, sed
ratione periculi, quod sui natura non est illicitum,
ibid. n. 49 & seq. & n. 74. 300
- 6 Societatis contractus nunc infusus dicitur, cum in-
ter socia Inuri, & damni seruatur equalitas, ibi-
dem num. 53. 300
- 6 in Societatibus officiorum cessat suspicio vfura-
rum propter imperitiam vitæ, ibid. nu. 53,
pag. 300
- 6 in Societate officiorum fructus iuste percipiuntur
non ratione societatis, sed ratione periculi, ibi-
dem num. 54. 300
- 6 Societas officij congruè appellari potest etiam si
contracta fuerit super officio ultra valorem
grauato, ibid. num. 59. 303
- 6 in Societate officiorum non deseruiunt officia nisi
pro colorando contractu, qui solum susti-
netur ratione periculi amissionis capitalis,
ibid. num. 71. 303
- 6 Societas contracta super officio ultra valorem gra-
uato extinguitur subdito officio, ibid. num. 73,
pag. 303
- 6 Societates officiorum an contrahi possint super of-
ficijs extra Romanam Curiam existentibus, ibid.
nu. 78. 304
- 6 Societatem ignoranter contrahens super officio
grauato preter sortem potest etiam fructus re-
cuperare, ibid. num. 80. 304
- 6 Societas officiorum ex stylo Curie sunt etiam
super officijs ultra valorem grauatis, ibid. nu. 83,
pag. 304
- 5 Societatem inuens cum negotiatore, quæ sit ma-
liz conscientie tenetur eam dissoluere si com-
modè potest, aliàs protestari debet, in c. Mulra,
nu. 75. Ne Cler. vel Monach. 399
- 7 Societatis Iesu Presbyterij altaris viaticum priuile-
gium à Concilio Tridentino ademptum restituitur
à Gregorio XIII. in c. In his, nu. 7, de Priuile-
gijs. 89
- 7 Societatis Iesu exemptio à iurisdictione Ordina-
riorum an sit testificia ad terminoa c. Volentia,
de priuileg. in 6. in c. Tuorum, nu. 27, de priuileg.
pag. 51
- 7 Societatis Iesu litteræ conservatoris redactæ sunt
ad terminos Constitutionis Gregorij XV. de
Conservatoribus, ibid. verbi Nisi dixerimus. 51
- 7 Societatis Iesu religio comprehenditur in dero-
gationibus generalibus per illa verba, *Societa-
tem, & cuiuslibet alterius instituti*, ibid. 51
- 5 Societatis Iesu religiosi dispensati sunt à Gregorio
XIV. in recipiendis nominis non seruata firma
Constitutionis Sixti V. in c. Perfectum, n. 39. de
regular. 63
- 5 Dispensatio an sit concedenda, vt matrimoniu
rarum dissoluatur per vota simplicia à viro
emittenda in Religione Societatis Iesu, & in
c. Verum, nu. 6, & seq. vsq. in fin. de Conuers.
Coniugar. 136
- 7 Constitutio synodalis Regni Polonæ inhabilitas
dimittit à Societate Iesu ad Prælatos, & Ca-
pitulum in 3. libris Decret.

- nonclarus Cathedralium Ecclesiarum an obste-
quo minus sic dimissus possit esse Episcopi suffra-
ganeus, in c. A nobis, primo, nu. 10, & seqq. vs-
que ad num. 23. de sent. excom. 151
- 7 Societatis Iesu Religiosi qui vota substantia-
simplicia emiserunt non comprehenduntur in
decretis de apostatis, & cæcis, ibid. om. 16,
pag. 152
- 7 Possunt à Societate dimitti à Præposito Generali
& sic dimissi non sunt apostati, & sunt liberi ab
omni obligatione dictorum votorum, ibidem
num. 17. 152
- 2 Societatis Iesu prædia rustica Opificinæ, & domus
seculares in quibus annua, vel duo Religiosi de-
gant, non gaudent priuilegijs Collegiorum, in
c. Sane, li. secundo, nu. 60. de Offic. & pot. iudic.
Delegat. 395
- 2 Societatis Iesu Religiosi familiaribus dependentibus
in eorum opificinas, & domibus secularibus in-
strumenta hic enumerata administrare non pos-
sunt, & c. ibid. num. 62. 395
- 2 Nec in diocesi Angelopolitana vasa sacra, alta-
ria, & similia consecratur, ibid. nu. 63. 395
- 2 Angelopolitani Episcopi in Idijs Occidentalibus
cum Societate Iesu controversia super Consecra-
tionibus, Prædicatione, & Consecrationibus,
Vide in ver. *Regularis quoad Constitutiones*, &
in ver. *Regularis quoad Constitutiones*.
- 7 Societatis Iesu Religiosi cogi non possunt accede-
re ad publicas processiones ex priuilegio Gre-
gorij XII. in c. Nihil praua, cu. 8. de excess.
Prælator. 19
- 3 Societas Iesu est capax possessionum, etiam per
viam institutionis, vt vendat, & pretium erogat
in suas necessitates, & alios pios vsus, in c. In
presencia, nu. 66. de probat. 174
- 3 Societas Iesu, eiusque Domus, Collegia, & perso-
ne an verè, & propiè sint Ordinis Mendican-
tium, ibid. n. 81. & n. seqq. vsq. in fin. 176
- 3 Quid io professus quatuor votorum, ibid. nu. 81,
pag. 176
- 3 Et quid in Coadiutoribus formatis, ibidem
num. 85. 176
- 3 Et quid lo scholasticis, ibid. n. 86. & seqq. vsque
in fin. 176
- 3 Societas Iesu fundata est in arduissima paupertate,
ibid. num. 83. 177
- 3 Cessit Iuri suo in Domibus professis, & renuncia-
uit concessioni Concilij Tridentini, ibid. nu. 84-86
pag. 176
- 3 Societas Iesu ex primario instituto potest habere
Collegia habentia redditus studentium vbius
applicandos, ibid. n. 86. 176
- 3 Societatis Iesu scholastici post votum paupertatis
retinere possunt dominium bonorum suorum
consecro, & approbante Superiore, ibid. om. 90,
pag. 177
- 3 Declaratur, ibid. n. 118. 177
- 3 Societatis Iesu corpus constat ex professis, coad-
iutoribus, & scholasticis, ibid. nu. 92. 177
- 3 Societas vna non debet diuerso iure cæteri, ibid.
nu. 108. 179
- 3 Societatis Iesu scholastici quamvis habeant do-
minium bonorum suorum, tamen sunt verè Re-
ligiosi, eorumque vota simplicia sunt substantia-
lia, & in dubio hoc reuocantes sunt iure ex-
communicati, ibid. nu. 118. 180
- 5 Iesuizæ non comprehenduntur in Decreto Con-
cilij

INDEX RERVM

- et*il. Tri d. de Renanciacionibus Nonitiorum, in c. Statuimus, nu. 39. de Regular, 109
Socij criminis regulariter in criminalibus recipi non possunt, nec eius receptis creditur, in c. Veritas, n. 148. de Cohabit. Cler. & mulier, 23
Etiam si sint duo, vel plures contra eam personam deponentes, ibidem n. 143. 23
Socij criminis in criminibus exceptis recipi possunt in testes, sed probationem non faciunt, ibidem num. 147. 23
Socio imputatur si occasione Societatis damnum sit passus, non Societati, in c. Postulasti, num. 18. de concess. preben. 259
Socius ponens pecuniam licite potest habere partem lucri, si pecuniam periculo exponat, in c. Nauiganti, num. 28. de Vfur. 290
Solennitas secundum Canones deponitur, & in Monasterium detraditur, in cap. Cum non ab homine, n. 89. de Indul. 15
Bulla Pij V. contra excoptes vitium nefandum an habeat locum in ija, qui vicia tantum vicia illud committunt, in c. Ad falsitatem, n. 28 de Crimin. falsi. 327
Solennitas eadem que requiritur ad constructionem actus requiritur ad illius destructionem, in cap. Recolentes, num. 35. de statu Monach. pag. 180
Solennitas introducta ab Imperatore in alienatione bonorum Ecclesie non attenditur, in cap. Ecclesia S. Marie, num. 18. de Constat. 163
Solennitas suppleri debet eo tempore quo substantialiter actus potest celebrari, in cap. Presbyter, n. 9. de Sacram. non iterum. 308
Solennitatis iuris omisso actum non vitiat, in c. Cui Ecclesia, n. 4. de caus. poss. & propriat. 129
Solennitas probatoria potest adimpleri per aliquem pollem, in c. Tuam fraternitati, n. 27. de spons. & matrim. 10
Solennitas que potest subsequi, nunquam dicitur de substantia, vel forma, in c. Qui Presbyterum, num. 62. de Pœnit. & remiss. 110
Solennitati iuriali non detrahatur, nisi quatenus inuenitur expressum, in c. Cum esset, n. 97. de Testam. 339
Solidi appellatione intelligitur aureus, & quot solidi constituunt libram, in c. Conquerente, n. 47. de Off. Ordin. 466
Solidorum appellatione veniunt viles, in c. Conquerente, nu. 3. de Cier. non resid. 39
Soluedi & ligandi eadem est potestas, in c. Ecclesia S. Marie, n. 33. de Constat. 165
Soluere non dicitur qui soluit, & incontinenti recuperat, in c. Porrextum, num. 36. de Regniar. pag. 64
Solus dictio est exclusiva alipsum, in c. Cum venerabilis, n. 5. de Censibus. 275
Includit tamen connexa, ibid. n. 6. 275
Solus Episcopus intelligitur cum Capitulo, ubi maiestas inter Episcopum, & Capitulum est singularis, ibid. d. n. 6. 275
Solutio in qua moneta fieri debet. Vide in ver. *Moneta*.
Solutio partis debiti regulariter non admittitur creditore iusto, sed sicut in Clerico, qui pro parte non est soluendo, in c. Odoardus, nu. 29. de solut. 297
Vide in ver. *Clericus quoad e. Odoardus*.
Solutum indubie recipi non potest quando a peccate causatur error, in c. Significatum, n. 37. de Regular. 46
Solutum perfectum non est, quod reiterari, & reudicari potest, in c. Venerabilis, num. 3. de Iudic. pag. 36
Sorores non veniant fratrum appellatione, in c. Nimirum praxi, n. 19. de excess. Prelat. 20
Sororum, & fratrum commilitio quanto fuit acrius compellente necessitate, tanto postea, facta est damnauior Religione prohibet, in c. Vi qui, num. 33. & 34. de Consang. & affinit. pag. 80
Socialitatem allegare non licet nisi ratio specialitatis reddatur, in cap. Antigonus, num. 23. de pact. 534
Specialis declaratio validius operatur, quam quod in genere predicatur, in c. Fraternalitatem, n. 57. de Sepultur. 369
Species contraria generi suae precedat genus, siue sequatur, limitat, & restringit genus, in c. Cum dictus, num. 65. de Consuetud. 275
Species necessariò inferri genus, siet non comprehendat, in c. Cum pridem, num. 16. de Passis. pag. 543
Species vbiunque ponit aliquid intra genus suum appellatione generis non venit illa species, in cap. Bone memorie, num. 12. de postul. Prelat. pag. 277
Specialia duo non debent concurrere circa idem, in c. Licet, n. 12. de Preben. 164
Species extracta de genere non perimit genus, in c. Ex epistola, n. 5. de Probat. 158
Species vna sufficit ad essentiam sacrificij, in c. Cui venisset, n. 30. de Sacr. Vnd. 294
Contrarium, num. 46. 294
Papa potest ex gravi causa dispensare vt in vna specie tantum fiat consecratio, ibidem 294
Species vna nullo casu potest sine alia ex intentione consecrari, ibid. n. 46. 295
Species quando euellitur de generali corpore, semper derogat generali, alias secus, in cap. Secundo illi, num. 24. de Offic. Legat. 421
Species derogat generi, in c. Cum esset, num. 90. de Testam. 339
Inter species illa derogat alteri que specialior est, sicut indiuidua derogat speciei, in c. Cum esset, num. 112. de Testam. 340
Species est cupidorum, in c. Firmiter, n. 14. de Summa Trinit. & fid. Cathol. 4
Species assequendi Prælatum in eo qui Monachus, aut Clericus ordinatur an, & quando sit à iure improbat, in c. Cum ad nostram, n. 38. & seq. de Elect. 88
Species ex pacto prouenient repellit Monachum ab Abbacia, sed non à Monachatu, ibidem nu. 31. pag. 88
Spiritus Dei vbi est, ibi libertas, in c. Retrocens, n. 10. de Statu Monachor. 179
Declaratur, ibidem num. 48. vers. Ad confirmationem. 179
Spiritus sanctum à Filio procedere quando, & cor ab Ecclesia distinctum fuerit, in c. Firmiter, n. 38. & seq. de Summa Trin. & fid. Cathol. 7
Spiritus Sancti inuocatio non est de substantia ejectionis, nec de iure, sed ex laudabili consuetudine introducta, in c. Cum Ecclesia, num. 2. de caus. poss. & propriat. 239
Spiritus vbi vult spirat, nec est in hominis portatque

ET VERBORVM.

- stare prohibere spiritum, in cap. Non est vobis, num. 14. de Regular. 27
- Spiritualia** in actibus Ecclesie corporalibus respondent, in c. Cum contingat, num. 91. de stat. & qualitat. 167
- Spiritualia** facilius construuntur, quam destruuntur, in c. Aqua, n. 24. de Consecr. Eccl. vel altar. pag. 193
- Spiritualia** sine corporalibus diu esse non possunt, in cap. Præterea, num. 52. Ne Prælat. vic. suas, pag. 192
- Spiritualia** debent esse firmiora quam temporalia, in c. Cum autem, num. 16. de Iurepatr. 247
- Spiritualium** auctor est Deus, in c. Cum pridem, num. 98. & 120. de Pactis, 554
- Spiritualium** genus totum est materia repugnans venalitati, ibid. n. 99. 554
- Spiritualia** in cultibus sunt dominio nisi solius Dei, ibid. num. 116. 556
- Actus** omnes spirituales lege diuina prohibentur vendi, ibidem n. 118. 556
- Spirituali** formaliter accidit ut habeat causam spirituales diuinam, ibid. num. 120. 556
- Spiritualia** que sufficiat ad hoc ut spiritualium venditio sit prohibita, quia simoniacæ, ibidem num. 124. & seqq. 557
- Spiritualia** non regulantur iure fori, sed iure poli, in c. Si quis, n. 26. de Regular. 11
- Spiritualis** vineum fortior est quam carnale, in c. Nisi cum pridem, n. 21. de Renunc. 155
- Spiritualia** quecumque qui muneris interuentu assequitur contra voluntatem, & ordinationem Domini ea licet retinere non possit, in c. Nobis, num. 50. de Simon. 156
- Declaratur**, n. 81. 156
- Spiritualia** vendens capitale crimen cum Simonia committit, in c. Cum ea eo, num. 3. de reliq. & vener. Sanctor. 338
- Spoliator** violentus Clerici est sacrilegus, in c. Ceterum, num. 32. de Iudicij. 4
- Spoliatus** iniuste, seu iuris ordine non seruato illi coe est restituendus, in c. Ne religiosi, num. 19. de Regular. 113
- Spoliato** per supremum Principem non datur remedia restitutoria, in c. De rectoribus, n. 21. da Cleric. agrotan. 196
- Spoliatus** beneficium an, & quando sit restituendus antequam doceat de Canonica institutione, in c. Constitutus, num. 2. & seqq. si que ad n. 21. de fil. Presbyter. 339
- Spoliato** petiti restitucionem beneficii regulariter obijci non potest de Canonica institutione, ibid. num. 3. & 11. 339
- Fallit** si spoliatus consentiat, ut cognoscatur de bono iure, ibidem num. 5. 339
- Item** fallit si defectus tituli non Canonici sit notorius, ibidem n. 6. 339
- Item** fallit si spoliatus simul intentauerit possessionem, & petitorium, ibidem n. 9. & 12. 339
- Spoliatus** non tenetur respondere super petitorio ibidem num. 4. 339
- In** beneficiis fecus siue sit notorium de iure, siue per confessionem spoliati, siue per euidenciam facti, vel probationem iudiciale, ibidem num. 8. 339
- Spoliator** agens possessorio, & petitorio si probet possessionem & spoliacionem, sed non proprietatem, obtinet in possessorio, sed succumbit in petitorio, ibidem n. 13. 339

- Spoliatus** restituitur vna cum fructibus perceptis, & qui percipi poterant, ibidem n. 18. 339
- Etiam** si legerit simul possessorem, & petitorio, ibidem num. 19. 339
- Spoliato** iniuste etiam iudicialiter datur possessionem recuperandæ, non solum contra spoliatorem, sed etiam contra succedentem in vitium, in c. Veniens, n. 14. de fil. Presbyter. 319
- Spoliato** facienda est integerrima restitutio etiam quoad locum, in quo res posita erat, in c. Gracius, n. 8. de Restitut. Spoliat. 146
- Item** rescacienda sunt damna illata in spoliacione, ibidem num. 9. 146
- Irem** de illariis iurijis competenter satisfaciendum, ibid. n. 10. 146
- Item** restituendi sunt fructus etiam qui percipi potissent, ibidem num. 11. 146
- Spoliato** non satisfecit de iniurijs, nisi de ijs specialiter agatur, sed restituito fructuum, & restituito damorum veniunt etiam si non fuerint petita, ibidem num. 12. 146
- Spoliatus** auctoritate propria, & in vim clause Motu proprio, potest agere remedio restitutorio contra talem spoliatorem, in c. Cum olim, n. 36. de sent. & re Iudic. 235
- Spoliatus** etiam a iudice iuris ordine prætermisso ante omnia restituitur, in c. Conquerente, n. 1. de Restitut. Spoliat. 143
- Si** contra petentem restitutionem conglugis opponitur confanginitas in gradu prohibito, an, & quando sit facienda restitutio, in cap. Literas, num. 1. de Restit. Spoliat. 157
- Spolietur** verbum supponit priuationem ipso iure, in c. Ad abolendam, n. 29. de Hæreticis. 113
- Spolietur**, ad per sententiam, in c. Ad falsarium, n. 47. de Crimine falsi. 329
- Spolia** ex Bulla Pij IV. sunt de bonis Clericorum, ex illicta negotiatione acquisitis, in c. Multa, num. 97. Ne Cler. vel Monach. 401
- Spolijs** ex Bulla Pij V. non subiacent bona Clericorum, quorum beneficia, vel pensiones non excedunt ducatos triginta, dummodo ab illicita negotiatione abstinerint, ibid. n. 98. 401
- Spolijs** ex Bulla Pauli V. non subiacent bona Clericorum in Vrbe, vel infra decem miliaria de ceterum etiam sub prætextu, vel causa illicitæ negotiationis, ibidem n. 100. 402
- Spolijs** Episcopii Regularis morientis ab intestato in Indijs Orientalibus ad proplam Ecclesiæ pertinent, in c. Quisio Ecclesiarum, num. 80. de Constitut. 128
- Sponsalia** contracta ante usum rationis per superuenientiam ætatis non consensuant, nisi verbo, vel facto ratificentur, in c. Tus litteræ, n. 66. de Cler. per salt. promot. 348
- Sponsalia** de præsentibus per religionis professionem non per propositum castitatis seruandæ in seculo dissoluntur, in c. Ea parte, si secundo, n. 1. de Consecr. Coniugat. 158
- Sponsalia** de futuro de iure communi transeunt in matrimonium per ipsam copulam, non autem per oscula, vel amplexus, aut alium ad copulam, in c. Litteræ quas, num. 2. de matrim. contrac. contr. interd. Eccl. 80
- Sponsalia** de præsentibus ab impub.ribus contracta, transeunt perfecta ætate in matrimonium per receptionem munerum, per oscula, & alia huiusmodi signa, ibid. num. 3. 81
- Et** quid post Concilium Trid. ibid. num. 5. 81

INDEX R E R V M

- 5 Sponsalia quid sint, & quid differant ab oblatione quæ fit à parentibus religioni de filio impubere, in c. Cum vtrum, n. 41. de Regular. 53
- 5 Impuberes ex sponsalibus obligantur infra annos pubertatis, ibid. n. 42. 55
- 5 Sponsalia ab infante contracta sunt nulla ex defectu consensus, nec pariunt impedimentum publice honestatis, ibid. n. 43. 55
- 6 Sponsaliorum validitati non obstat clandestinitas, in cap. De illis, num. 48. & sequen. de despons. impub. 26
- 6 Sponsalia an licite contrahi possint ante septennium, in c. Vbi non est, n. 1. de despons. impub. 19
- 6 Sponsalia amborum infantum, vel alterius publice honestatis iustitiam non inducunt, ibidem num. 4. 19
- 6 Sponsalia contrahi possunt ante septennium si vius rationis præueniat ætatem, ibid. num. 5. 19
- 6 Sponsalia post septennium ante pubertatem contrahentes peccant mortaliter, ibid. num. 6. & 8. pag. 19
- 6 Contrarium, num. 9. 19
- 6 Sponsalia contracta ab impuberibus post septennium inducunt publicæ honestatis iustitiam, ib. n. 7. 19
- 6 Sponsalia non sunt coniunctio, sed promissio coniunctionis futuræ, ibid. n. 8. 19
- 6 Sponsalia contrahit pater pro filio impubere, sed non pro pubere, nisi consentiat, in c. Tua, n. 1. de Desponsat. Impuber. 15
- 6 Sufficit tamen ut filius consentiat expressè, vel tacite, verbo, vel facto, ibid. num. 2. 15
- 6 Sponsalia potest pater contrahere pro filio infante, ibid. n. 5. 16
- 6 Quod intelligitur de facto, & ex quadam honestate, nam verè ex illis quoad ipsum filium nulla oritur obligatio, nec publicæ honestatis iustitia, ibid. n. 6. 16
- 6 Sponsalia pro infante à parentibus contracta post ætatem legitimam tenetur filius adimplere ex debito honestatis, non necessitatis, ibid. n. 7. pag. 16
- 6 Declaratur, ibid. n. 14. & 15. 16
- 6 Sponsalia iurata non impediunt quominus sponsa possit Religionem ingredi, & profiteri, in c. Ex iuribus, il secundo, n. 3. de sponsal. 6
- 6 Sponsalia impuberum doli capacium firmantur iuramento, ibid. num. 4. 6
- 6 Sponsalia de futuro de iure communis transeunt in matrimonium per carnalem copulam subsequenter, sed non per nulum carnalis copule tantum, in c. Is qui idem, n. 1. de Sponsal. 12
- 6 Et præiudicant matrimonio postea contracto, ibid. num. 2. 12
- 6 Sponsalia non transeunt in matrimonium quoad Deum si copula non interceperit affectu coniugali, sed fornicario, ibid. n. 5. 12
- 6 Sponsalia post Concilium Tridentinum non transeunt in matrimonium per copulam subsequentem, ibid. n. 8. 12
- 6 Et possunt mariti consensu partium dissolui, ibid. num. 10. 13
- 6 Sponsalia de futuro contracta præsentè Parocho nullis tamen adhibitis testibus, non sunt inuálida ex Concilio Tridentino, sed remanent in dispositione iuris communis, ibid. n. 9. 13
- 6 Sponsalia per verba de præsentè contracta non seruata forma à Concilio præscripta per copulam subsequentem in matrimonium non transeunt, si

- decretam de reformatione matrimonij in Parochia fuerit publicatum, ibid. n. 11. 13
- 6 Sponsalia de præsentè inter puberem, & impuberem coram Parocho, & testibus contracta post Concilium non transeunt in matrimonium per cohabitationem, & copulam, ibid. n. 13. 13
- 6 Sponsalia contracta cum consanguineis parient publicæ honestatis iustitiam, in c. Ad audientiam, num. 1. & 6. de despons. & matrim. 2
- 6 Sponsalia sub conditione à parentibus contracta, non sunt conditionalia si purè à filijs contracta, fuerint, ibid. num. 2. 2
- 6 Sponsalia conditionalia non pariunt publicam honestatem ante euentum conditionis, ibid. n. 3. pag. 2
- 6 Sponsalia nulla ex alia causa, quàm ex defectu consensu de iure communi inducunt publicam honestatem, quæ impedit, & dirimit matrimonium cum consanguineis sponsi, usque ad quartum gradum, ibid. n. 6. & 10. 2
- 6 Secus ex Concilio Tridentino, ibid. n. 8. 2
- 6 Sponsalia nulla ex defectu consensus iustitiam non inducunt, ibid. n. 9. 3
- 6 Sive sint de futuro, sive de præsentè, ibid. n. 11. pag. 3
- 6 Sponsalia propriè dicuntur ante matrimonium contractum; postea verò non, nisi impropiè, ibid. num. 13. 3
- 6 Sponsalia de præsentè inducunt maiorem honestatem, quàm sponsalia de futuro, ibid. num. 15. & num. 22. 3
- 6 Sponsalia mutuo consensu dissoluta inducunt publicæ honestatis impedimentum, ibid. n. 29. 5
- 6 Sponsalia de præsentè non soluantur per sequens matrimonium etiam carnali copula consummatum, in c. Licet, n. 1. de spons. duorum. 36
- 6 Sponsalia de præsentè non soluantur per sequens matrimonium etiam consummatum, in c. Si inter virum, n. 1. & 7. de spons. & matrim. 14
- 6 Sponsalia de futuro etiam iurata soluantur per subsequentia de præsentè, ibid. n. 2. 14
- 6 Sponsalia de futuro contrahi possunt per quæcunque verba consensum exprimentia, non de præsentè, sed de futuro, ibid. n. 8. 15
- 6 Sponsalia de futuro propriè dicuntur sponsalia; de præsentè autem impropiè, & respectu future executionis matrimonij, ibid. n. 9. 19
- 6 Sponsalia de futuro transeunt de iure communi in matrimonium per copulam subsequentem præsumptione iuræ, & de iure, licet verba omnino deficiant, in c. Tua fraternitati, n. 13. de despons. & matrim. 8
- 6 Nec in foro Ecclesiæ admittitur probatio defectus consensus, ibid. n. 14. 8
- 6 Sed quoad Deum non est matrimonium, & in iudicio animæ standum est veritati, & confessioni peccatoris, ibid. d. num. 14. 8
- 6 Sponsalia à pubere contracta cum puella minore septennio an pariunt publicæ honestatis iustitiam, in c. Iuuenis, n. 2. de Sponsalibus. 2
- 4 Aetas septennij sufficit ad sponsalia contrahenda, in c. Super inordinatam, 43. de Præbend. 190
- 4 Sponsa quod alter alteram in bibendo superabit non ebriata, in c. A crapula, n. 15. de rit. & honest. Cleric. 2

Sponsus, Sponsa.

- 6 Sponsi impuberes facti puberes cogi non possunt per

- per censuras Ecclesiasticas ad contrahendum per
verba de presentia in c. De illis, n. 50. de desponsa-
impuber. 26
- 6 Nisi sponsalia fuerint iurata, ibid. n. 51. 26
- 6 Sponsus cogi debet ab Ordinario per censuras ad
implendum iuramentum, & super voto petenda
est dispensatio ab eo, qui potest concedere, in c.
Et qui fides, n. 11. de Sponsalib. 27
- 6 Sponsus, qui sponsam stuprauit, non potest puniri
pena stupri, sed grauius arbitrio Episcopi, ibi-
dem n. 15. 23
- 6 Sponsa de futuro non comprehenditur in statutis
odiosis loquentibus de vxore, in e. Ad audien-
tiam, n. 14. de matrim. & sponsalib. 3
- 5 Sponsa de presenti non cognita, que dicit Religio-
nem ingredi velle, compellitur infra certum
tempus Religionem proficere, vel adherere ma-
rito, in e. Publico, n. 1. & 10. de Conuers. Con-
iugar. 152
- 5 Sponsa de presenti potest compelli per censuras Ec-
clesiasticas ad matrimonium consummandum,
& mutua cohabitationem, ibid. n. 3. 153
- 5 Et cogi potest presentē, & adduci ad domum viri,
ibid. n. 4. 153
- 5 Sponsus etiam si fuerit Papa, nec aliis Religionem
intraret, reueretur matrimonium consummare,
ibid. n. 6. 153
- 5 Sponsa de presenti violens ad Religionem transire
prelata debet cautionem saltem iuramentum,
quod infra duos menses transibit, vel adherere
marito, ibid. n. 10. 153
- 5 Et que sint rationes, ibid. n. 13. 153
- 5 Et si hoc tempus duorum mensium detur ad pro-
fitendum, an verò ad ingrediendum Religio-
nem, ibid. n. 11. & seqq. vique, ad n. 17. 153
- 5 Sponsa de presenti ingredienti Religionem sine li-
centia sponsi non habet nisi duos menses ad pro-
fitendum, sed si eum licentia habet integrum
annum, quo elapsio intelligitur tacite proficere,
ibid. n. 16. 154
- 5 Et quid in Ordinibus Mendicantium, ibid. n. 19.
pag. 154
- 5 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 24.
& 36. 154
- 6 Sponsa ingredienti Religionem sine licentia viri an
lapis duobus mensibus tacite professa intelli-
gitur, ibid. n. 17. 154
- 5 Sponsa ingredienti Religionem non mendicantem
sine venia viri de iure cessatur anno probatio-
nis renunciare, ibid. n. 21. 154
- 5 Bimestre tempus, quod datur coniugi ad intra-
dum Religionem currit à die prefectionis facta à
Iudice, ibid. n. 26. 155
- 5 Sponsa de presenti si fuerit violenter cognita à
marito an possit ipso iure ad Religionem transire
laicē discutitur, in c. Ex publico, n. 17. & n. seqq.
vique in fin. de Conuers. Coniugar. 155
- 5 Sponsus de presenti ante nuptias potest sponsam rape-
re, & vi corrumpere, ibid. n. 22. 156
- 5 Quid si sponsa non excipiat se velle ad religionem
transire, ibid. n. 23. 156
- 5 Et quid si excipiat, sed lapsi sint duo menses, vel
annus probationis, ibid. n. 25. & 36. 156
- 5 Et quid si tempus huiusmodi nondum sit elap-
sum, ibid. n. 38. 156
- 5 Sponsus qui infra bimestre sponsam de presenti
violenter cognoscit, multipliciter delinquit, ibi-
dem n. 45. 156
- 5 Sponsa per vim desolata perdit privilegium virgi-

- nitatis, & consequentes consecrationis, & au-
teoliz, ibid. n. 39. & 55. 156
- 5 Sponsa de presenti cognita à marito per coactio-
nem conditionalem non potest eo iniuncto ad Re-
ligionem transire, ibid. n. 45. 157
- 5 Sponsa à paupere non sunt exigende, in cap.
Venerabili, n. 35. de Censib. 283
- 2 Sportulas leuare potest Iudex Ecclesiasticus, in
c. Dilectus, n. 7. de Offic. Ordinar. 475
- 3 Spuri ex damnato coitu patri non succedunt, nec
dicuntur agnati, sed tantum lineam maternam
agnoscunt, in c. Per tuas, n. 3. vers. Talce, de
Probat. 182
- 3 Spurius dicitur cognatus cognatione naturali, ibi-
dem n. 17. 183
- Vide Filius illegitimus.
- 4 Statim dictio quid importet, in c. Qualiter, n. 45.
de Cler. non resid. 63
- 3 Statute necessitatem inducit, & in materia decla-
ratoria non importat nisi interpretationem an-
tecuratam, in c. Cum venissent, n. 39. de
Iudicijs. 23.
- 1 Statuere quid sit, in c. Canonum statuta, n. 39.
de Constitut. 21
- 1 Statuere ex propria significatione est ius nouum
inducere, ibid. n. 24. 21
- 1 Statuere, & decernere se compatiuntur etiam cum
verbo Declarare, ibid. n. 26. 21
- 7 Statutus, & decernimus sunt verba noui iuris la-
donis, in c. Nuper, n. 38. de sent. excomm.
pag. 170
- 1 Statuendi potestas à iurisdictione dependet, in
c. Ecclesia, n. 8. de Constitut. & in c. Canonum
statuta, n. 80. 26
- Et in c. Quæ in Ecclesiis, n. 17. eod. tit. 133
- 1 Status victimas Ecclesiasticas, earumque iurium nō
est attendendus vbi de antecedenti contrario sen-
su collatur, in c. Consuetudines, n. 78. de Consue-
tudine. 159
- 4 Status victimas non attenditur vbi collatur de con-
trario statu preecedenti, in c. Conquerente, n. 5.
de Cler. non resid. 41
- 2 Status Religiosi est perpetuus, & suaratione im-
mobilis, in c. Cum in Ecclesia, n. 12. de maior.
& obediens. 501

Statutum, communia.

- 2 Statuti, & consuetudinis equalis, est auctoritas,
in c. Cum dilectus, n. 27. de Consuetud. 270
- 5 Statuta predecessorum à successoribus entodiri
debent, in c. Ex parte, et secundo, n. 3. de Con-
uers. Coniugar. 158
- 4 Ad statuti validitatem non solum requiritur ra-
tionabilis, & honesta causa, sed etiam statueria
iurisdictionis, in c. Cum in cunctis, n. 23. de his
que sunt à maiori parte Capituli. 274
- 2 Statuti nō valet per quod cultus diuinus sine causa
diminuitur, etiam si in forma communi à Papa
fuerit confirmatum, in c. Ex parte, n. 1. 3. &
2. de Constitut. 167
- 2 Statutum, & confirmatio statuti simulantur ad li-
mites causæ statuti, in cap. Cum M. n. 47. de
Constitut. 155
- 4 Statutum ad penam trahi non debet ad gratiam,
in cap. Ex tuz, n. 50. de Cler. non resid. 66
- Vide in ver. Indulg. & in ver. Pius.
- 2 Statuendi potestas à iurisdictione regulatur, in
c. Quæ in Ecclesiis, n. 17. de Constitut. 133
- Statu-

INDEX RERVM

- 1 Statutum excedens potestatem statuentium est ipso iure nullum, ibidem n. 18. 133
- 7 Statutum est lex territorij, in c. 4. Nobis, il primo, num. 9. de sent. excomm. 151
- 7 Statutum, & sententia in quo differant, ibid. nu. 18. & n. 51. & seqq. usque in finem. 153
- 7 Statutum est quodam lex, quæ semper loquitur, & nisi expresse reuocetur semper durat, ibidem. num. 29. & rum. 44. & 51. 153
- 7 Habet tractum succeduum, & incipit ligare tempore patrati delicti, ibidem num. 30. & num. 51. & seqq. 153
- 7 Statutum puniens factum non damnatum à iure non ligat ignorantes, ibid. n. 33. & 35. 153
- 7 Nisi ignorantia sit crassa, & supina, ibidem n. 34. pag. 153
- 5 Statutum laicorum denegans audientiam propter bonum publicum ligat etiam in foro conscientie, in c. Si quis, num. 55. de Regular. 15
- 6 Statutum valet quo cauetur ut quis non possit allegare illius ignorantiam, in c. Ad falsariotum, num. 5. de Crim. fals. 345
- 3 Statutum ubi est nullum ex defectu potestatis, adiectio pœnæ non tenet, in c. Conquellus, nu. 72. de feriis. 123
- Statutum super feriis.
Vide in ver. *Feria*.

- 1 Statuti ad utilitatem non sufficit iusta causa, sed præcipue potestas statuentis requiritur, in c. Que in Ecclesiis, num. 4. de Cospit. 135
- 1 Causa etiam grauissima non tribuit statuendi potestatem non habenti, ibid. nu. 44. 155

Statutum circa Beneficia.

- 1 Statuta excedentia à beneficiis certum genus personarum dicuntur contra ius, in c. Cum dilectus, num. 24. de Consuetud. 269
- 6 Statutum Episcopi priuans Beneficiarios, qui infra mensem titulum institutionis sue in memorialibus Episcopi non ponunt, validum est, in c. Licet Heli, num. 22. de Simon. 165

Statutum Capituli.

- 1 Statuta Capituli cum pœnæ adiectione non afficiunt successores, nisi ab Episcopo fuerint confirmata, in c. Cùm omnes, n. 22. de Constit. 130
- 4 Statutum Capituli ut recipiendi in Ecclesia non ordinentur sine Capituli licentia, & sic Ordinatio gratis per biennium inferriat, valet, in cap. Licet, nam 87. de Præben. 170
- 4 Et feruari debet etiam in prouiso de dignitate, ibidem num. 88. 170

Vide in ver. *Statutum quoad residentiam, & seruitium Chori*, & in ver. *Statutum circa numerum Canonicoꝝ*, & in ver. *Capituli potestas*.

Statutum confirmatum.

- 1 Statuta confirmata per Papam dicuntur Papalia, in c. Antigonus, n. 49. de Pactis. 137
- 1 Statutum non valet, per quod eolus Diuinus sine causa dimittitur, etiam si in forma communi à Papa fuerit confirmatum, in c. Ex parte, n. 1. §. & 4. de Constitut. 167

Vide in ver. *Confirmatio*, & in ver. *Statutum quoad residentiam*.

Statutum circa contradias.

- 1 Statuto si calcetur ut minor, vel mulier non possit vendere sine consensu consanguineorum, si aliter vendant, contradias est nullus, in c. Cum dilectus, n. 58. de Consuetud. 274

Statutum circadelicta, & pœnæ.

- 1 Statutum, & consuetudo, ut pro quolibet delicto imponatur pœna pecuniaria, non valet, in c. Irrefragabili, §. Ceterum, n. 8. de Offic. Ordinar.
- 1 Statutum, vel consuetudo, ut ultra pœnam iuris imponatur pœna pecuniaria tenet, nisi procedat ex radice cupiditatis, ibid. nu. 10. 454
- 6 Statutum puniens viciem falso instrumento iocum habet etiam in viente per alium, in c. Ad falsariotum, n. 26. de Crimin. fals. 345

Vide in ver. *Pœna pecuniaria*.

Statutum circa electionem.

- 1 Statutum restringens libertatem electionis, an sit contra ius, in c. Cum dilectus, n. 11. & 34. de Consuet. 269
- 1 Statutum Principis, ut electio fieri non possit de extraneis, vulnerat libertatem electionis, ibid. num. 20. 269
- 1 Statutum restringens electionem ad certum genus personarum sustinetur quatenus concernit praeiudicium statuentis, ibidem, n. 29. 270
- 1 Statutum restringens electionem valet si fiat ex iusta causa, ibidem n. 35. 271

Vide in ver. *Electio libertas*.

Statutum quoad derogationem.

- 1 Statutum speciale derogat generali, se ab eo disceꝑte, aut illi videatur contradicere, in cap. Cum dilectus, num. 4. de Consuetud. 274
- 1 Statuta si sint contraria, est attendendum speciale, licet non habeat clausulam derogatoriam, ibidem num. 66. 274
- 6 Statutum quod potest vnum, vel duo operari contra ius commune, interpretari debet, ut vnum tantum operetur, in c. Nullus, nu. 30. de Regul. §.

Statutum quoad forenses, & subditos.

- 7 Statutum imponens pœnam excommunicationis an liget subditos delinquentes extra territorium statuentis, in c. A nobis, il primo, num. 8. de sent. excomm. 151
- 7 Statutum non porrigit vires extra territorium statuentis, ibid. n. 12. 153
- 7 Statutum imponens certam pœnam, puta excommunicationis an liget forenses delinquentem in territorio statuentis, ibidem nu. 21. & seqq. usque ad num. 45. 154
- 7 Statutum generaliter loquens data illius scientia, ligat etiam forenses in loco statuti delinquentem, ibid. n. 23. & seqq. 154
- 7 Statutum Episcopi excommunicans indotens ad azardum in sua diocesi an liget Metropolitana non ibi iudicem, ibidem n. 31. 155
- 7 Statutum puniens factum à iure damnatum ligat forenses etiam data ignorantia, ibid. n. 32. 155
- 7 Contractum, ibidem num. 36. 155

ET VERBORVM.

- 7 Sed primum verius, ibid. num. 37. 353
 7 Nisi quoad penam excommunicationis, ibid. num. 38. 353
 7 Statutum puniens factum non damnatum a iure non ligat ignorantes, ibid. n. 33. & 35. 353
 7 Nisi ignorantia sit crassa, vel lapsa, ibid. nu. 34. pag. 353
 7 Statuti penam an forensis in dubio presumatur ignorare, ibid. num. 41. 354
 7 Statutum Patriarchae excommunicans Archiepiscopos suffraganeos in sua provincia delinquentes valet, ibid. nu. 42. 354
 7 Statutum Archiepiscopi imponens penam excommunicationis Archiepiscopis, qui in provincia sua fecerint ante se Crucem ferri, an valeat, ibidem nu. 43. 354

Statutum circa gabellas.

- 3 Statutum, vt de relictis miserabilibus persona non soluat gabella, non comprehendit diuites, in c. Significantibus, n. 37. de Offic. Delegat. 413

Statutum circa homicidium.

- 3 Statutum imponens penam pro homicidio quomodocumque patratu, an comprehendat etiam homicidium casuale, & sine dolo, in c. Cum venissent, n. 59. de Iudicijs. 30
 6 Statuta puoientia homicidas verificatur etiam in mandantibus fieri homicidium, in c. Scut dignum, num. 5. de Homicid. 214
 6 Nisi aliquid exprimat, per quod reale homicidium intelligatur, ibid. nu. 6. 254

Statutum circa iudicio.

- 3 Statutum prohibens opponi contra sententiam non impedit quia possit dici de nullitate, in c. Studuit, nu. 18. de Offic. Legat. 413

Statutum iuri communi conforme vel contra ius.

- 5 Statutum est nullum si disponat idem quod ius commune, in c. Explicari, num. 21. de obsequiis, l. cluuij. 351
 2 Statuta a Clero etiam cum Episcopo fieri non possunt contra Canones, sed bene a populo contra ius commune, in c. Que in Ecclesiarum, n. 6. de Constitut. & que sit ratio differendi, ibidem num. 7. 333
 Statutum quod seruetur ius civile.
 Vide in ver. Statutum quoad testamenta.

Statutum quoad interpretationem.

- 3 Statutum prohibens interpretationem intelligitur de extrinseca, in c. Cum venissent, num. 97. de Iudicijs. 33
 3 Statutum debet interpretari vt non sit de casu indubitabili, & a iure communi deciso, in c. Paucioralis, nu. 12. de Appellat. 350
 3 Verba statuti debent impropriari, vt aliquid operentur, ibid. n. 13. 350
 4 Statutum disponens idem quod ius commune, & iuramentum super eo interpositum recipit omnes limitationes quas recipit ius commune, in c. Ad audientiam, n. 2. de Cler. non resid. 71

- 4 Statutum excipiens duos casus, censetur excipere etiam alios casus, in quibus riget eadem ratio, ibid. n. 3. 71
 4 Declaratur procedere si statutum sit secundum ius, secus si sit contra, vel preter, ibid. num. 4. pag. 71
 7 Statutum si in vna parte apponat decretum irritum, in alia non censetur formam substantialem inducere, licet verba sint apta illam importare, in c. Qui Presbyterum, n. 87. & seqq. de punit. & remiss. 112
 7 Statuta Ordinis Hierosolymitani vbi voluerunt actum esse nullum explicitè, appoluerunt decretum irritans, ibid. n. 90. 112
 3 Statutum quod potest vnum, vel duo operari contra ius commune, interpretari debet, vt vnum tantum operetur, in c. Nullus, n. 30. de Regular. pag. 5
 4 Statutum de lucranda parte dotis vxoris premortuus comprehendit dotem ante statutum acceptam, si vxor post statutum moriatur, in c. Dilectus, si secundo, n. 22. de Preben. 141
 4 Statutum prohibens ne mulieres deferant vestes sericeas includit etiam vsum vestium iam factarum, ibid. n. 23. 141
 7 Statutum excludens a minoribus dignitatibus multo magis censetur excludere a maioribus, in c. A nobis, n. 19. de sent. excomm. 152
 7 Nisi quoad maiores sit defectus in potestate, ibidem num. 20. 152

Statutum laicorum quoad res, & personas Ecclesiasticas.

- 1 Statutum Generale laicorum non ligat Clericos siue redundet contra ea, que sunt Clericis concessa in privilegium, siue contra ea, que illis competunt de iure communi, in c. In Ecclesia S. Marie, num. 3. & seqq. de Constitut. 160
 4 Statutum Vniuersitatis etiam generaliter conceptum in subditos est nullum in preiudicium Clericorum, in c. Cum in cunctis, nu. 24. de his que sunt a maior. par. Capituli. 274
 4 Statutum Vniuersitatis adimens Clericis respectandi est contra immunitatem Ecclesiasticam, ibid. num. 25. 274
 4 Statutum editum in odium Clericorum non valet, etiamsi odium redundaret in personam subditam, ibid. num. 26. 274
 3 Statuta laicorum penalis concubinas Clericorum an valeant, in cap. Nullus, num. 28. & 32. de for. compet. 54
 7 Statuens contra libertatem Ecclesie magis puniunt, quam statuens contra ius Ecclesie, licet minus delinquant, & cur, in c. Nuper, num. 25. vers. Hinc etiam statuens, de sent. excomm. 169
 3 Statutum inferens grauamen Ecclesijs non valet etiamsi sit Legati de Latere, in c. Consuetudines, n. 7. & 9. de Consuetud. 254
 3 Laici cogi possunt per Iudicem Ecclesiasticum ad declarandum eorum statum non comprehendere Ecclesias, in cap. Ecclesia S. Marie, no. 6. de Constit. 160
 3 Laicos non potest relaxare Clericis prohibitionem iuris Canonici de armis non deferendis, ibid. nu. 36. 165
 2 Consuetudo facta super rebus non suppositis iurisdictioni statuentis ipso iure non valet, in c. Que in

• INDEX RERVM

- in Ecclesiarum, n. 1. de Constitut. 132
- 1 Constitutio laicorum non potest tribuere vassallo potestatem alienandi feudum, quod tenet ab Ecclesia, ibidem num. 2. 132
- Vide in ver. *Gines*.
- Vide in verb. *Laici quoad immunitatem Ecclesiarum*, & in ver. *Lex Secularis*.
- 1 Statutum laicorum specificè disponens de Ecclesijs, vel earum bonis non valet etiam si alios conuincat, in cap. Quia in Ecclesiarum, num. 14. de Constitut. 133
- 1 Idem in consuetudine laicorum, n. 52. & n. 100
- 1 Nec inde vllum præiudiciu Ecclesijs generatur, ibidem num. 19. 133
- 1 Ampliatur nouem modis, vt num. 20. & seqq. & num. 17. 133
- 1 Et Statutarij sunt ipso facto excommunicati, & priuandi sunt secundo quod habent ab Ecclesia, ibidem, n. 15. 133
- 1 Statuentes contra immunitatem, seu libertatem Ecclesiasticam sunt ipso iure excommunicati, in c. Ecclesia, n. 23. de Constitut. 163
- 1 Statutum laicorum disponens super rebus, quæ ratione solius domini directi pertinent ad Ecclesias, & ratione velis domini pertinent ad laicos, vel è conuerso, non tenet, in c. Quæ in Ecclesiarum, num. 20. de Constitut. 133
- 1 Idem si disponat de bonis patrimonialibus Clericorum, ibidem num. 21. 133
- 1 Bona patrimonialia Clericorum non sunt de foro laicorum, nec eorum statuti ligantur, ibidem num. 22. 133
- 1 Statutum factum à laicis contra personas seculariter intuitu Clericorum, pura contra eorum sanguines est contra libertatem Ecclesiasticam, ibidem num. 24. 133
- 1 Statuta laicorum an possint præiudicare Ecclesijs in acquirendis, ibid. n. 49. 134
- 7 De priuilegio Clericali secundum Canones est iudicandum, nec super his standum est legibus statutis, vel consuetudinibus laicorum, in c. Perpendimus, n. 1. de sent. excomm. 157
- Vide in ver. *Libertas Ecclesiastica*, & in ver. *Immunitas Ecclesiarum*.
- 7 Statutum laicorum puniens declinantes iurisdictionem potestatis ad Clericos non extenditur, in c. à Nobis, il primo, n. 6. de sent. excomm. pag. 251
- 7 Statutum laicorum prohibens alienationem stabilitum in non subditos, non includit Clericos, ibid. n. 7. 252
- 7 Statuta laicorum quantumvis generalia non extenduntur ad Ecclesias, & personas Ecclesiasticas, ibid. n. 18. 152
- Statutum laicale potest penam infligere violentibus dies festos ab Ecclesia institutos, in c. Conqueilus, num. 73. de ferijs
- Vide in ver. *Dies festi*.

Statutum circa Matrimonium.

- 1 Statutum adigens ad contrahendum matrimoniu cum certo genere personarum, vel prohibens ne puella nubat extra loca ubi possidet hære dicitur, est nullum, in c. Cum dilectus, n. 41. de Consuetudine. 271
- 1 Secus si statutum excipiat tunc certi genus personarum, ibid. n. 43. 271
- 1 Statuta eluctantur super matrimonio non valent

ex defectu potestatis, etiam respectu penæ, ibid. n. 44. 272

Vide in ver. *Matrimonij libertas*.

Statutum circa numerum Canonicorum.

- 1 Statutum excludens Canonicos supranumerarios à redditibus super excessuibus, quamuis sit malum, non est simoniacum, in c. Cum M. n. 37. de Constit. 155
- 1 Statutum taxans numerum Canonicorum habet tacitam conditionem, nisi redditus Ecclesijs augmententur, ibid. n. 43. & seqq. 155
- 1 Etiam si fuerit à Sede Apostolica confirmatum, eum decreto irritanti, ibid. n. 46. 155
- Vide in ver. *Canonici supranumerarij*.

Statutum circa residentiam, & seruitium Gberi.

- 4 Statuta Ecclesiarum quæ longius absentie tempus indulgent quàm trium mensium, sublata sunt à Concilio Tridentino, in c. Licet, n. 34. de Præbend. 166
- 4 Statutum vt vna, vel duabus horis inrecessentes iurentur missam grossam, siue præbendam amissis distributionibus quotidianis non valet, ibidem nom. 35. 166
- 4 Statutum, vel consuetudo, quæ multatant non intercessentes Congregationibus Capitularibus valet, ibid. n. 47. 166
- 4 Statutum vt Canonici in vno ex nouem mensibus residentia vel horæ quotidie interfiant est contra Concilium Tridentinum, non tamen prædicti Incidunt in penam quasi absum vitæ tres menses, ibid. n. 57. 167
- 4 Statuta à Sede Apostolica confirmata, vt Canonici abesse possint vitæ tres menses an sint sublata à Concilio Tridentino, ibid. n. 59. 168
- 4 Et quid de statuto vt Canonici in vitæ per annum abesse possint, Hierusalem proficiscendi causa, ibid. num. 60. 168
- 4 Et quid in statutis confirmatis à Cardinali auctoritate Apostolica, ibid. n. 61. 168
- 4 Et quid in confirmatis à Papa in forma communis, ibid. n. 62. 168
- 4 Statuta vt distributiones quotidiane debeantur non intercessentibus sublata sunt à Concilio Tridentino, ibid. n. 80. 169
- 4 Statutum Ecclesiæ Compellense, vt Beneficiatis qui diu inuenerint habere autem pro iubilatis an valeat, ibid. n. 81. & 166. 170
- 4 Statutum Capituli vt recipiendi in Ecclesia non ordiuntur sine Capituli licentia, & sic ordinati gratis per biennium inuenerint, valet, ibid. n. 87. pag. 170
- 4 Et feruari debet etiam in prouiso de dignitate, ibid. nu. 88. 170
- 4 Statutum à Canonici generaliter loratum quo centum dies abesse licet, & distributiones incramur, sublata est à Concilio Tridentino, ibid. num. 93. 170
- 4 Statutum Capituli vt agrotis non dentur distributiones non valet, ibid. num. 38. 174
- 4 Statuta vt qui per quadraginta annos diuini interfuerint, habeantur pro iubilatis, sunt tollenda, ibid. nu. 166. 177
- Vide in ver. *Canonici quoad Residentiam*.

ET VERBORVM.

Statutum circa residentiam Parochi.

Vide in ver. *Parochus quoad causas non resi-*
dendi.

- 3 Constitutio circa residentiam Canonico-
rum. Vide in ver. *Canonici quoad residentiam, fru-*
ctus, & distributiones.

- 3 .. Circa Capellanias.
Vide in ver. *Capellania, vel. Constitutio.*

Statuti reuocatio.

- 1 Statutum potest à statutis renocari quatenus
concernit eorum fauorem, non obstat confirmacione Superioris, in c. Cum accessissent, n. 19.
de Constitut. 147
- 2 Et censetur reuocasse per uicium adum Capitu-
lariter gestum contra statutum, aut saltem sus-
spensibile pro illa vice, ibid. n. 10. 147
- 3 Statutum potest reuocari à statutis quatenus
concernit eorum fauorem, etiam si fuerit confir-
matum eum decreto irritanti, ibid. n. 11. 147
- 2 Statutum concernens fauorem publicum à statu-
tibus reuocari non potest si fuerit à Superioris
confirmatum, in c. Cum dilectus, num. 60. de
Consecrat. 274
- 1 Statutum concernens publicam utilitatem etiam si
confirmatum non fuerit, reuocari non potest à
statutibus, ibid. n. 61. 274
- 4 Statutum qui potest tollere, potest etiam tollere
iuramentum illi accessorium, in c. Dilecto, n. 18.
de Preben. 138
- 4 Nisi iurauerit non contrariare, quia tunc requi-
ritur Superioris authoritas, ibid. n. 19. 138
- 2 Statuta, & privilegia cum trahuntur ad iniqua,
sunt reuocanda, in c. Nihil, 32. de elect. 107
- 1 Statuentes possunt recedere à statuto edito contra
ius, non obstant confirmatione Apostolica, in
c. Cum accessissent, num. 12. de Constitut. 145
- 1 Declaratur, ibid. num. 19. 145
- 7 Statutum durat etiam post mortem, vel recessum
statuentis, in c. A nobis, l. primo, n. 44. & 51. &
segg. usque ad n. 57. 154
- 7 Statutum Capituli sede vacante etiam Imponit
penam pro furto delicto, non expirat sede ple-
na, ibid. num. 51. 154

Statutum quoad testamenta.

- 4 Testamentum Rome conditum ad pias causas
eodem Parocho, & duobus testibus, an valeat,
stante Raturo Vrbis, quod precipieserunt ius
civile, & eo deficiente ius Canonicum, in cap.
Cum esset, n. 137. & segg. usque in fin. de Testam.
pag. 344
- 4 Statutum Vrbis dispensans inter Civis Romanos,
& districtuales seruandum esse ius civile, decla-
ratur, ibid. n. 164. & 166. 344
- 4 Rota decisit in Romana Bonorum de Stochis,
refertur, ibid. num. 158. 344
- 4 Resellitur, ibid. num. 163. & segg. usque in fin.
pag. 344
- 4 Statutum loci attenditur quoad solemnitate tes-
tamenti, ibid. n. 160. 344
- 4 Statutum Rauennae, quod seruetur ius civile quan-
do contradicit iuri Canonico valet, etiam sine
confirmacione Apostolica, ibid. num. 164. &
segg. 344
- 4 Statutum Vrbis de seruando ius Civile non exten-

ditur ad leges requirentes numerum septem
testium in testamentis tanquam fouentes peccatum,
rebellantes iuri diuino, statuta Patrum, &
generali Ecclesie consuetudini, ibid. num. 164.
& segg. usque in fin. 344

- 4 Item non extenditur ad leges per ius Canonicum
abrogatas, ibid. n. 166. 344
- 4 Non obstante confirmacione Apostolica, ibid.
num. 178. 344
- 4 Statutum ut in testamento seruetur ius civile quoad
numerus septem testium, non valet, ibid.
num. 179. 345
- 4 Statuta, & consuetudines locales requirentes nu-
merum septem testium in testamento rebellant
iuri diuino, ibid. num. 183. 345
- 3 Stephanus ab Apostolis fuit ordinatus Diaconus,
& ministravit in Altari Iacobo Apostolo, in cap.
Cum venisset, num. 17. de Sac. Vinct. 292
- 2 Stephanus, & alij Diaconi antequam scriptam es-
set Euegelium quomodo fuerint ab Apostolis
ordinari, ibid. n. 65. 297
- 3 Sterilitas ratione naturae non aufert incontinentie
suspicionem, in c. Cum sis, num. 46. de Conser.
Coniugat. 142
- 3 Sterilitas à natura, & maior quinquagenaria equi-
pantur, ibid. n. 55. 143
- 3 Scetilis mulierum iuris presumptione praerit
sterilitatem virorum annis decem, & secundum
philosophos annis viginti, ibid. n. 70. 144
- 2 Ius Stipendij spirituale est, & competit Clericis de
iure quoniam, in c. Cum pridem, num. 101. de
Pactis. 554
- 2 Stipendium est quid temporale, sed Clericis diuino
iure debitum, ibid. num. 102. 554
- 6 Stipulatio requiritur contrarium sicut quilibet actus
iormalis, in c. Licet, n. 10. de spons. duor. 36

Studium, Studere.

- 4 Studiorum causa absentes de iure communi inte-
grè percipiunt distributiones quotidianas in
quibus reddens omnes consistunt, in c. De ce-
tero, num. 32. de Clericis non resid. 44
- 4 Idem in oblationibus ex dispensacione Apostoli-
ca Canoniceatum, & Parochialem, ibid. num. 23.
pag. 44
- 3 Student per seipsum ignorat, in c. Super specula,
num. 28. Ne Cler. vel Mouch. 435
- 3 Studere quid sit, ibid. num. 41. 437
- 4 Privilegium ut absens in studio fructus prebendae
recipiat, existens in villa, vel castello ubi nullum
est, vel minus emptores studium, privilegium non
vitatur, in c. Tur, num. 1. de Clericis non resident.
pag. 69
- 4 Licentia Praetati, & privilegium requiruntur ad
hoc ut absens in studio fructus prebendae per-
cipiat, ibid. n. 2. 69
- 4 Et licentia non sufficit petita, nisi etiam sit ob-
tenta, ibid. num. 3. 69
- 4 Quod si praetatus eam denegat, adendum est Su-
perior, ut eum dare compellat, ibid. n. 4. 69
- 1 Studia litterarum pertinent ad commune utilita-
tem, in c. Ceterum, n. 33. de Rescript. 192
- 6 Supra ius virginem de iure Canonico tenetur
copulatus eam dotare, & uxorem ducere, in cap.
Peruenit, num. 1. de Adulter. 281
- 6 Sed si omnino eam noluerit, non erit cogendus,
sed tamen eam dosabit, & panctus, vide de cap.
Peruenit, ibid. num. 1. 281

- 6 Stupranti virginem sine vi ex consuetudine non
in fugit, alia quoniam utram ducat in vo-
rem, vel condecet, dicit, ibid. num. 281
- 6 Stuprum est crimen mixtum fori, in c. Perucini, num. 8,
de adulter. 282
- 3 Stupri poena de iure Canonico est depositio, & per-
petua detentio in monasterium, in c. Peruerit,
il primo, n. 20, de Test. cogen. 283
- 1 Stylus in causis Rotabilibus cum dubium eergunt
ad interpretationem Concilij pertinentia, in
c. Quoniam, n. 38, de Conlit. 280
- 7 Stylus lituentium maxime est attendendus ad
intelligentiam statutorum, in c. Qui Presbyte-
rum, num. 88, de pœnit. & remiss. 112
- 3 Stylus Coria quoad citationē in impetrationibus
litterarum est seruandus, in c. Cum olim, n. 34,
de sent. & re iudicat. 235
- 1 Stylus Principis attenditur ad dignoscendum an
verisimiliter literas necne, &c. in c. Super literis,
n. 57, verē. Ad ignoscendum, de Rescript. 216
- 1 Item attenditur an gratia praiudicium inferat,
ibid. d. n. 57. & verē. Ad ignoscendum. 216
- 6 Subarratio subsequuta post verba alterius ex cō-
trahentibus ad matrimonium apta, arguit con-
sensum matrimoniale, in c. Ad inter Virum,
n. 5, de spons. & matrim. 14
- 6 Subarratio post verba vnius ex contrahentibus
ad matrimonium apta efficit matrimonium, in
c. Tux fraternitatis, n. 16, de spons. & matrim. 8
- 6 Subauditis implicita in mente retenta non excusat
quin sit falsa vocis significatio, in c. Paludicus,
n. 87, & 97, vsque, ad n. 102. & 111. & 145, de
Crim. fall. 313
- 2 Subdelegare potest de parriam consensu in cui cō-
mittitur negotium personaliter exequendum:
nisi in duobus casibus, in c. Quoniam, num. 1, de
offic. Delegat. 400
- 2 Secus si committatur nudum ministerium, ibid.
num. 3. 400

Subdiaconus.

- 3 Subdiaconatus ordo non est de minoribus, sed de
sacris, licet in primitiua Ecclesia sacer ordo non
reputaretur, in c. Præterea, n. 1, de stat. & qua-
lirat. 246
- 6 Subdiaconus qui ignoranter per saltum sit presby-
ter post penitentiam in Diaconum ordinatur,
& demum poterit secum in Sacerdotio dispen-
sari, in c. Tux littere, n. 1, de Cler. per salt. pro-
mot. 342
- 2 Subdiaconi principalis adus est vasa Domini-
corporis offerre, in c. Cum venisset, n. 37, de
Sacr. Vt. 294
- 2 Subdiaconatus materia est traditio Calicis vacui,
& Patenę vacuę, ibid. n. 43. 295
- 3 Subdiaconus non recipit manus impositionem, sed
ordinatur per traditionē Calicis vacui, & Patenę
vacuę, in c. Presbyter, n. 40, de Sacram. nō iter. 312
- 2 Subdiaconus qui cum vidua contrahit, & eam co-
gnoit bigamie poenam incurrit, licet bigamus
non sit, in c. A nobis, num. 1, de bigam. 365
- 2 Subdiaconus a Summo Pontifice dispensatus ad
matrimonium contrahendum, qui postea cum
vidua contrahit, & consummavit an fori privi-
legio gaudeat, ibid. n. 2. 29. & sequen. vsque
in fin. 369
- 2 Subdiaconis licet habere uxores vsque ad tem-
pora Gregorij I. nec antea subdiaconatus ordo

- inger sacros computabatur, ibid. n. 33. 369
- 2 Subdiaconus gaudet privilegio fori etiam si habi-
tum, & conlarum non deferat, ibid. num. 34.
pag. 370
- 5 Subdiaconus olim licebat matrimonium contra-
here, in c. Maiores, n. 117, de Baptism. 339
- 3 Subditus potest Prelatum suum propter eius ex-
cessus manifestos appellare ad Superiorem, in
c. De Priore, num. 2, de Appellat. 241
- 4 Subiectat verbum est largi sententia, in c. Quia ob-
nulli, num. 8, de Cler. non residen. 33
- 3 Subiectio Sedi Apollolice non importat statim
nulius diocesis, sed exemptionem, in c. Cam
congruat, n. 34, de foro compet. 90
- 3 Subiectus proprie non dicitur quis potestati dele-
gatus, in c. Licet, n. 11, de foro compet. 80
- 5 Subiecta talia sunt qualia predicata demonstrant,
in c. Auctoritate, num. 28, de Censibus. 287
- 5 Sublimis persone quibus verbis a iure comprehen-
di consueverint, in c. Nobis, n. 3, de larepart.
pag. 253

Subreptio, communis.

- 1 Decisio esp. Super literis de Rescriptis in materia
subreptionis habet locum etiam inter Legistas,
in c. Super literis, num. 1. 213
- 1 Subreptio an, & in quo differat, ibid. n. 5. 212
- 1 Caulatur ex duplici causa, ibid. n. 6. 213
- 1 Subreptio, & obreptio quid sit, ibid. n. 8. 213
- 1 Subreptio magis vitiat litteras gratiosas, quam
litteras ad beneficia, ibid. n. 16. 215
- 1 Subreptio facilius inficit litteras beneficiales, &
gratuolas, quam rescripta ad lites, ibidem n. 21.
pag. 214
- 1 Subreptio duplex, altera que provenit ex parte
impetrantis, altera, que oritur ex re ipsa, pri-
mam tollit motus proprios, secunda non, ibi-
dem, n. 28. 215
- Vide in ver. *Motus proprius.*
- 1 Littere non vitiantur ex eo, quod impetrans ta-
cuerit beneficium ab alio inuitē possidere, vel
per simoniam, ibid. n. 55. 216
- 1 Littere impetrationis ob taciturnitatem beneficij
etiam modici vitiantur, ibid. num. 58. 217
- 1 In litteris beneficiatibus non tenetur impetrans
facere mentionem, nisi de qualitatibus in iure
expressis, ibid. num. 59. 217
- 1 Rescriptum inutile si sit talis veritas taceatur, vel
talis falsitas exprimat, qua tacta vel expressa
Papa litteras non dedisset, ibid. n. 63. 218
- 1 Rescriptum commissionis cause super re feudali
non facta mentione de feudo non valet, ibidem
num. 65. 218
- 1 Rescriptum vitiatum tacendo id, quod si fuisset
expressum, nihilominus fuisset obtentum, sed
non ita facile, ibid. n. 67. 218
- 1 Subreptio vitiat privilegia, & beneficia Principum
ipso facto, in c. Ad audientiam, n. 26, de Rescript.
pag. 324
- 1 Subreptio vitiat litteras gratiosas, et si ignoraret,
& per simpliciter lucrit subreptum, ibidem
num. 27. 234
- 1 Subreptio cur magis inficit litteras gratias, quam
iustitias, ibid. num. 37. 235
- 6 Subreptio non inducitur ex taciturnitate eorum,
quę non retractant Principem a gratia conce-
denda, in c. Ad nostram, num. 14, de Coniugat.
feruor. 238

ET VERBORVM.

Vide in ver. *Littera*, & in ver. *Papa quo ad intentionem*.

- 6 Subreptio in expressione falsa causae vitiat dispensationem ipso facto, in c. Quia circa, num. 4. de Consanguinit. & affinit. 73
  - 1 Subreptio non inficit litteras contentiosas ipso iure, sed ope exceptionis, in cap. Ceterum, num. 9. de Rescript. 190
  - 1 Secus si litterae sint gratiosae, ibid. num. 10. 190
  - 1 Subreptionem inducit omne tacitum, quo expressio Princeps non tam facile dedisset litteras, ibidem num. 15. 191
  - 1 Princeps si in secunda gratia non fuerit factum mentio de qualitatibus primis, praesumitur circumuentus, ibidem n. 16. 191
  - 1 Subreptio in vna parte non vitiat totum rescriptum in partibus separatis, in cap. Ad audientiam, in primo, num. 6. de Rescript. 197
  - 1 Declara quando est in parte, quae non causat principaliter concessionem gratis, ibid. n. 7. 207
- Vide in ver. *Rescriptum*.

Subreptio dolosa.

- 1 Tacens verum, vel exprimens falsum in rescripto, si per malitiam, caret funditus impetratis, in cap. Super litteris, n. 2. & 3. de Rescript. 212
- 1 Subreptio dolosa vitiat rescriptum in totum, si autem processit ex simplicitate, vel ignorantia, carens vitiat, quatenus fuit causa concessionis, ibidem, num. 4. 212
- 1 Subreptio dolosa vitiat rescriptum, ibidem num. 10. pag. 213
- 1 Ampliatur primo, etiam si impetrans esset Sanctus, ibidem n. 11. 213
- 1 Sed contra, ibid. num. 12. 213
- 1 Ampliatur secundo, etiam in litteris Beneficialibus, ibidem num. 13. 213
- 1 Ampliatur tertio, etiam in privilegiis, ibidem num. 15. 213
- 1 Ampliatur quarto, etiam si fuerit causa partis rescripti tantum, ibid. n. 18. 213
- 1 Et rescriptum continet plura capitula separata, & subreptio non fuerit causa obtinendi omnia, ibidem num. 19. 213
- 1 Maxime in litteris gratiosis, ibid. n. 20. 213
- 1 Et in expectatiuis, ibid. n. 23. 213
- 1 Ampliatur quinto, sine fuerit commissio exprimens falsum, siue faciendo verum, ibid. n. 25. pag. 213
- 1 Ampliatur sexto, etiam si non fuerit causa concessio, ibidem num. 33. 213
- 1 Limita primo, nisi subreptio dolosa sit circa causam, quae non tangunt substantiam, vel formam rescripti, ibidem num. 34. 213
- 1 Limita secundo, nisi respiciat vnum tantum ex duobus alternatiue narratis, ibidem num. 35. pag. 213
- 1 Limita tertio, nisi litterae fuerint obtentae motu proprio, ibid. num. 37. 213
- 1 Subreptio dolosa in gratiosis etiam si minima sit, est attendenda, ibidem n. 17. 213
- 1 Etiam si Papa alias fuisset concessurus, ibidem pag. 213
- 1 Subreptio etiam dolosa non vitiat rescripta ad lites ipso iure, sed ope exceptionis; sed litteras gratiosas, & beneficiales vitiat ipso iure, ibidem num. 32. 214
- 1 Expressio falsitatis, & suppressio veritatis facta,

- per dolum equiparantur, ibidem n. 26. 214
  - 1 Exempla dolosae subreptionis per falsi expressionem in rescriptis ad lites, ibidem n. 27. 214
  - 1 In litteris gratiosis, ibidem num. 28. 214
  - 1 Exempla dolosae subreptionis per veri suppressionem in rescriptis ad lites, ibid. n. 29. 214
  - 1 In litteris gratiosis, ibidem num. 30. 214
  - 1 Subreptio dolosa vitiat rescriptum in totum, etiam si Princeps alias concessisset, ibidem n. 33. 214
  - 1 Subreptio in dubio an praesumatur dolosa, ibidem num. 40. 215
  - 1 Quid in rescriptis ad lites, ibidem num. 41. 215
  - 1 Et quid in litteris gratiosis, ibid. num. 43. 215
  - 1 Subreptio in gratiosis semper praesumitur cum dolo, sed haec praesumptio est in instantem, & ideo potest contrarium probari, ibid. num. 45. 215
  - 1 Et si gratia sit modica, doli non praesumitur, ibidem num. 46. 215
- Vide in ver. *Dolus*, & in ver. *Falsitas*.

Subreptio non dolosa.

- 1 Tacens verum, vel exprimens falsum in rescripto, si per malitiam, caret funditus impetratis, si per simplicitatem, aut aliis non obtinuerit rescriptum, & idem aut obtinuerit, & secundum iuris ordinem Delegatus procedit, in c. Super litteris, num. 2. & 3. de Rescript. 212
- 1 Subreptio dolosa vitiat rescriptum in totum, si autem processit ex simplicitate, vel ignorantia, carens vitiat, quatenus fuit causa concessionis, ibidem num. 4. 212
- 1 Subreptio non dolosa non vitiat litteras in totum, sed eam partem tantum, cuius fuit causa, ibid. num. 24. 214
- 1 Subreptio per simplicitatem, vel ignorantiam si non fuit causa concessionis, rescriptum non vitiat, ibidem n. 32. 216
- 1 Quod procedit etiam si impetrans taceret ea, quae de processu sunt necessario exprimenda, ibidem num. 33. 216
- 1 Item procedit etiam in Beneficialibus, ibidem num. 34. 216
- 1 Sed vide, ibidem n. 57. 216
- 1 Sed saltem si qualitates sint tales, ad quam expressionem impetrans teneatur de iure communi, ibidem n. 57. 216
- 1 Item saltem si subreptio cadat in id, ad quod verba concessionis non adaptantur, ibid. d. num. 57. vers. Motuum sorem. 216
- 1 Item saltem si expressio falsitatis facta fuerit nomine causa demonstrationis, sed causa rationis, ibidem num. 61. 216
- 1 Item saltem ubi est sinceritas personarum vel causarum a doris, vel rei, ibid. num. 60. 216
- 1 Litterae non variantur ex eo quod impetrans tacerit beneficium ab alio in illis possideri, vel per simoniam, ibidem n. 35. 216
- 1 Et exprimens beneficium cum enna, vel residentia, obtinebit beneficium simplex, & residentiam non requirens, ibidem n. 36. 216
- 1 Subreptio non est imperatio Thesaurariorum sub nomine Dignitatis, cum sit officium, ibid. num. 37. vers. At fecus est. 216
- 1 Subreptio per simplicitatem, vel ignorantiam vitiat rescriptum in totum, si sit substantia rescripti inducitur, ibid. n. 63. 217
- 1 Quod a fortiori procedit in beneficialibus, & gratiosis, ibidem num. 66. 217

INDEX RERV M

- Item procedit etiam quando subreptio non fuit causa finalis, sed impulsiva, ibid. n. 67. 217
- Er quid si alius pro absente litteras impetravit, ibid. nu. 71. 217
- Exempla non dolose subreptionis substantia re-cripti inducunt, ibid. nu. 64. & n. seq. 218
- Rescriptum commissionis causae super re feudali, non facta mentione de pseudo, non valet, ibidem num. 65. 218
- Rescriptum vitiatum faciendo id, quod si fuisset expressum, nihilominus fuisset obtentum, sed non ita facile, ibid. num. 67. 218
- Fallit si taciturnitas proveniat ex probabili ignorantia, ibid. nu. 68. 218
- Nisi taceatur id quod erat de iure exprimendum, ibid. num. 69. 218
- Subreptitia est resignatio eius, qui expressit se esse forensi, cum in impetratione beneficii expressisset se esse Civem Romanum, ibid. n. 67. vers. Et milites. 218
- Subreptitia est pensio reservata non facta mentione alterius pensionis reservatae super eod. beneficio, ibid. d. n. 67. & vers. Et milites. 218
- Rescriptam non vitiat si taceatur id, quod de iure non debet exprimi, licet ex expresso Princeps non ita facile litteras concessisset, ibidem num. 69. 218
- Subreptio per simplicitatem, vel ignorantiam si non fuit causa totius concessionis, sed partis tantum, eam solam vitiat, & non totum rescriptum, ibid. nu. 73. 219
- Quod procedit etiam in beneficalibus, ibidem num. 76. 219
- Sed fallit si obtentum per subreptionem habeat connexitatem cum reliquis, ibid. n. 78. 219
- Item fallit secundum aliquos in privilegijs, ibid. num. 79. 219
- Sed contra, ibid. nu. 80. 219
- Simplicitas respicit ius, ignorantia, factum. 219
- Exempla non dolose subreptionis, quae non fuit causa totius concessionis, sed partis dumtaxat, ibid. num. 75. 219
- Vitium eatenus vitare debet, quatenus ingreditur substantiam actus, ibid. n. 74. 219
- Privilegia, & litterae beneficiales in materia subreptionis equiparantur, ibid. num. 80. 220
- Subreptio vitiat litteras gratiosas etiam si ignoranter, & per simplicitatem fuerit subreptam, in e. Ad audientiam, num. 37. de Rescript. 234
- Subrogatio quae fit iuris interpretatione censetur fieri cum omnibus qualitatibus, in e. Episcopus, num. 45. de Praeben. 89
- Subrogatum sapit naturam eius in cuius locum subrogatur, in e. Ad audientiam, num. 37. de Rescript. 237
- Sed non est idem cum subrogato, nu. 58. 237
- Subscriptio, & sigillum Notarii sunt de substantia instrumenti in c. Lator, n. 48. Qui fil. sunt legit. 95
- Substitutus charitativum debetur Episcopo indigne ab omnibus Ecclesijs suis diocesis, in e. Praeterea, nu. 36. Ne Praeb. vic. suaz. 191
- Et contraria praescriptio non valet, idem, n. 37. 191
- Subsidium vitae, & necessaria vita idem important, in e. Episcopus, nu. 15. de Praeben. 86
- Subsidium charitativum soluitur de pensione, si cur de beneficio, in e. Ad audientiam, num. 85. de Rescript. 240
- Substantiam impossibile est esse separatam ab eo, cuius est substantia, in e. Cum venissent, num. 83. 240

- de Sacr. Vaction. 299
- Er in c. Presbyter. num. 37. de Sacr. non iteran. pag. 308
- Substantialia rei quae dicantur, & quae accidentalia, in eod. c. Presbyter, nu. 38. de Sacram. non iteran. 308
- Substantia de seipso deficit ipsum totum, in c. Publicato, nu. 39. de elec. 221
- Substantia actus non praesumitur ex diuturnitate temporis, sed solemnitas tantum, in cap. Lator, nu. 50. Qui filij sunt legit. 95
- Substantiam rei gravius est corrumpere, quam illius accidentia, in c. Licet, num. 38. de Clem. fall. pag. 223
- Substantiale in quolibet gradu, & ordine dicitur esse illud, in cuius traditione potestas illius gradus, seu ordinis confertur, in c. Qui Presbyterum, n. 5. de Penit. & remis. 205
- Substantialia actus intelliguntur esse illa omnia, de quibus in iure actum invenitur ve debeant fieri, ibid. num. 25. 207
- Substantialia actus debent simul, & contemporane cum ipso actu explicari, ibid. n. 38. & 62. 208
- Declaratur, nu. 39. & 41. 208
- Substantialia actus ubi interveniunt, actum ipsum intervenire necesse est, in c. Consequens, nu. 36. de Perjur. 211
- Substitutus non admittitur ubiqueque electa est industria personae, in c. Ex parte, nu. 52. de Cler. non residen. 32
- Substituere prohibetur potest explicare per nunciam, in c. Cum dilectus, nu. 8. de relig. domib. pag. 216
- Paria sunt substitutionem non fuisse scriptam a testatore, & de iure haberi pro non scripta, in c. Nos quidem, n. 54. de Testam. 216
- Substitutio expirat, si filius gravatus restitueret partem hereditatis patris, si sine liberis decessat, monasterium ingreditur, in c. In praesentia, nu. 21. de Probat. 269
- Substitutio facta filio sine liberis decessenti evanescit si filius professionem emittat Regularem, & hereditas applicatur monasterio, ibid. nu. 24. pag. 269
- Secus si decessat ante professionem, vel iuxta tempus probationis exeat, ibid. num. 25. 270
- Er an hoc procedat siue substitutio sit fideicommissaria, siue directa, ibid. nu. 26. 270
- Er quid si substituti sint fratres testatoris, ibidem num. 27. 270
- Er quid si testatoris filij, ibid. n. 28. 270
- Substitutio facta sub conditione si decesserit sine filijs ex se, vel ex suo corpore natis, in eadem, si filius grauat fiat Monachus, ibid. n. 39. 270
- Substitutio facta sub conditione si sine liberis decesserit an expiret si grauat fiat Clericus Ecclesiae secularis, ibid. nu. 30. 270
- Er quid si substitutus sit locus Religiosus, vel Ecclesia secularis, aut alius locus pius, ibidem num. 31. 271
- Er quid si conditio ista fuerit apposta in contractu gratuito, vel oneroso, aut in statuto, ibid. num. 32. 271
- Er quid si relata fuerit in personam ipsius testatoris, ibid. nu. 33. 271
- Er quid si grauat ingreditur monasterium in fraude substituti, ibid. num. 34. 271
- Er quomodo huiusmodi casus probetur, ibidem num. 35. 271

- 3 Substitutis quale præiudicium generetur ex pro-
rogatione fidelicommissi, & quo remedio sit eis
consulendum, in c. Cum simus, num. 18. de Re-
gularib. 69
- 4 Substitutis, quæ veritatem lædit per Iudicem non
est recipienda, in c. Cum esset, nu. 43. de testam.
pag. 314
- 3 Subtrahens aduersario copiam probationis an ha-
beat pro conuictio, & causam perdat, in c. In-
firmam, nu. 10. de Test. & arrestat. 191
- 3 Subtrahens instrumenta præsumitur habere ma-
lam causam, nec est opus aliud probare ad eum
conuincendum, in c. Peruenit, il primo, nu. 17.
de Test. cogn. 302
- 3 Subtrahens aduersario probationes experiri de-
bet in se Iudicis auctoritatem elusam, ibidem,
nu. 23. 303

Successio, & successor.

- 3 Successio immediata collateralium in beneficijs
Ecclesiasticis de iure communi non est prohibi-
ta, in c. Non sine, nu. 30. de Arbitr. 600
- 2 Eriam in vacantibus per liberam resignationem,
ibid. num. 31. 600
- 3 Successio immediata transferralium in beneficijs à
iure non improbat, in c. Ex parte, num. 2. de
Offic. deleg. 397
- 3 Successio hereditaria in collateralibus non consi-
deratur, ibid. u. 6. 397
- 3 Successio in beneficio viuientis à iure improbat
in vacatione per obitum dumtaxat, non autem
per matrimonium, per ingressum religionis, aut
per alios modos vacationis, in c. Accepimus,
n. 7. de Pañis. 363
- 3 Successio in Ecclesia Dei est detestabilis, & Cano-
nibus inimica, ibidem n. 13. 363
- 5 Successio proprie adaptatur ad defunctum, in cap.
Cum simus, nu. 7. de Regular. 67
- 5 Successionis verbum adaptatur etiam ad Mona-
chum viuientem, cum iuris fictione dicatur mor-
tuum, ibid. n. 9. 68
- 4 Successor factum prædecessoris reuocat in qua-
tuor casibus hic expressis, in c. Consultationi-
bus, u. 78. de Cler. exort. 210
- 3 Successor tenetur non ex delicto, sed ex facto de-
functi, in c. Accepimus, num. 12. de arbit. & qua-
litate. 374
- 3 Successor singularis non succedit in vicium eius à
quo causam habet, & bona fides superueniens
prodest ei quoad fructuum acquisitionem, in c.
Grauis, num. 135. de Restit. spoliat. 156
- 3 Præstus non dicitur successor vniuersalis sed præ-
decessoris, nec eius personam repræsentat, ibid.
num. 136. 156
- 3 Et mala fides Prædecessoris non impedit, quia
successor habens bona fides faciat fructus suos,
ibidem num. 137. 156
- Vide in ver. Possessor, &c. quoad fructuum
acquisitionem, & in ver. Præstus quoad
successorem, &c.
- 4 Successor in beneficio tenetur soluere debita præ-
decessoris pro necessitate Ecclesiæ contracta, in
c. Ad hoc, n. 1. & 6. de Solut. 289
- 4 Successor in beneficio, & hæres in quibus æquipa-
teatur, vel non, ibidem u. 5. 290
- 4 Successor in beneficio tenetur ad debitum præde-
cessoris, quod constat fuisse contractum pro ne-
cessitate Ecclesiæ, licet non probetur verum, ibi-

- dem num. 7. & 9. 290
- 4 Fallit in mutuo, in deposito, & cum res Ecclesiæ
pro delicto venditur, ibid. num. 8. 290
- 4 Successor in beneficio tenetur ad debita, quæ præ-
decessor pro sui sustentatione, vel infirmitate
contraxit, ibidem num. 10. & 190. 290
- 4 Successor in Episcopatu tenetur ad expensas Ad-
uocati pro defensione, & necessitate prædecessoris
carceribus mancipari, ibid. num. 11. 290
- 4 Successor in beneficio an tenetur ad pensiones tem-
pore prædecessoris decursas, & non solutas, ibi-
dem, num. 12. & seqq. vique ad nu. 22. 291
- 4 Successor in beneficio ex stylo Roræ non tenetur
ad pensiones decursas tempore prædecessoris nisi
si factis à penhoniario diligentibus contra præde-
cessorem, vel illius hæres, ibid. nu. 18. 291
- 4 Successor pro pensionibus solutis non antiquo pos-
sessore habet actionem contra eum, v. Aliquis hæ-
redes, ibidem nu. 20. 291
- 4 Successor in Episcopatu, vel Parochiali etiam fa-
ctis per pensionarium diligentibus contra præde-
cessorem, non tenetur ad pensiones antefuam
prouisionem decursas, nisi detracta congrua,
ibidem num. 21. 292
- 4 Successor an tenetur ad pensiones antiquas pro
terminis decurrendis, licet sibi non remaneat
congrua; Distinguitur, ibid. n. 22. 292
- 4 Quid si pensio sit reueruata cum clausula, Dum-
modo remaneat mille pro Episcopo, vel cen-
tum pro Rectore, ibidem u. 23. 292
- 4 Et quid cum clausula, Etiam si non remaneat
mille vel centum, ibidem nu. 30. 292
- 4 Et quid si cum eadem clausula non expressa, sed
tacite subintellecta, ibidem n. 31. 292
- 4 Et quid si reueruatio sit pura, ibid. nu. 32. 292
- 4 Suffraganeatus non est litulus perpetuus, nec per
alium acceptationem Parochialis intelligitur va-
care, in c. Ad hoc, num. 24. de Præben. 105
- 7 Suffraganeatus non est titulus perpetuus, in c. Epi-
scopalia, num. 38. de Priuilegijs. 43
- 7 Suffraganeatus non est Prelatus, sed Officiarius
c. A nobis, il primo, n. 1. de sent. excom. 132
- 7 Suffraganeatus non datur Ecclesiæ, nec populo, sed
Episcopo, per cuius obitum expirat suffraganeatus
in c. Episcopalia, n. 57. & 59. de Priuileg. 43
- 2 Episcopus suffraganeus consecratur à tribus Epi-
scopis Metropolitano iubente, in c. Si Archiepi-
scopus, num. 2. & 10. de Tempore Ordinatio. 188
- 2 Vel à Metropolitano cum duobus Episcopis ibid.
num. 10. 188
- 3 Debet tamen omnes suffraganei consentire ex-
pressè, vel tacite, ibid. u. 11. 188
- 3 Alioquin consecratus non recipit executionem,
ibidem num. 12. 188
- 3 Declaratur, ibidem num. 15. & 16. 188
- 3 Suffraganei nec per se, nec per procuratorem extra
Concilium prouinciale cogi possunt accedere
ad Metropolitana Ecclesiæ, & contraria cō-
suetudo sublata est à Concilio Tridentino etiam si
sit immemorabilis, ibid. num. 5. 7. & 8. 188
- 2 Suffraganei defuncti Archiepiscopo consecrati Epi-
scopum propria auctoritate, ibid. u. 14. 188
- 2 Episcopi Comprouinciales tenentur vni omnes
conuenire ad Sedem Metropolitana pro con-
secratione Archiepiscopi, ibid. n. 3. 188
- 2 Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem,
num. 4. & seqq. 188
- 2 Suffraganum suum alteri dare nemo inuitus com-
pellitur, in c. Licet de vitanda, n. 77. de elect. 39

INDEX RERV M

- 6 Suffragia qua fiunt à Presbyteris gerentibus personam totius Ecclesie profunt mortuis, etiam tales Presbyteri sint peccatores, in c. Cum creatura, num. 10, de Celebr. Missar. 313
- 4 Suffragium an maiorem conferat honorem anime illius pro quo fit, & in quo eiusmodi honor consistat, in c. Fraternitatem, num. 16, de Sepulch. pag. 363
- 4 Suffragia si considerentur ex virtute charitatis magis profunt ijs qui maioris sunt charitatis, quam illis pro quibus fiunt, ibid. n. 38. & 71. 365
- 4 Suffragia valent per modum solutionis de iuri, ibidem num. 30. 367
- 4 Suffragia proque sunt satisfactiones quodam per intentionem facientis regulariter in mortuis magis valent ei pro quo singulariter sunt, quam quod pro eo communiter fiunt, ibid. n. 73. 370
- 4 Suffragia ut sunt satisfactiones non profunt per modum actionis, ibid. n. 75. 370
- 6 Suggestere quid sit, in c. Ad audientiam, n. 32. de Homicid. 264
- 3 Sulmonensis Ecclesie origo, in c. Cum certum, n. 25. & 27. de maior. & obedi. 439
- 3 Blondi error quod Sulmo esset caput Episcopatus Valencis, ibid. num. 26. 493
- 5 Suppellectilia in locis sacris afferuari non debent nisi forte ad tempus urgente necessitate, in cap. Multa, n. 57. Ne Cler. vel Monach. 398
- 4 Superior lege inferioris non ligatur, in c. Cum in cunctis, n. 17. de his quæ s. à maior. par. Cap. 273
- 3 Superiores regulares allegantes ignorantiam etatis non trij non sunt audiendi, in c. Significatum, nu. 49, de Regular. 49
- 3 Superpellicium in collatione tonsuræ non est necessarium, sed cõgruitas, in c. Cum contragat, n. 34. de etat. & qual. Contrarium, num. 70. 259
- 5 Supplicationes aliquot audientiam evangelium, in principio erat Verbum, vel Missas peculiares, in c. Quidam, n. 4. de celebr. Missar. 299
- 4 Supplicationes ad Decretales non sunt permixtæ, & qui supplet corrigat, in c. Relatum, il primo, n. 7. de Testam. 346
- 3 Supplicationi tanquam matrici magis standum est, quam litteris, in c. Veniens, n. 18. de Transact. pag. 571
- 6 Supplicatio non est littera Bullata: est tamen littera Papalis, in c. Licet, num. 6. & 3. de Crim. fals. 323
- 6 Supplicationes à Papa signatæ in materia odiosa non veniunt appellatione litterarum Apostolicarum, ibid. n. 7. & 30. 323
- 6 Contrarium, ibid. n. 31. & 36. 323
- 6 Supplicatio sola non probat ius alieni competere, ibid. num. 8. 323
- 6 Et illius clausula quandoque à Officialibus aliter extenduntur, & restringuntur, ibid. nu. 9. & n. sequen. 323
- 6 Et aliquando iussu de causis supplicatio laetatur, ibid. num. 10. 323
- 6 Supplicatio sola ius certum non continet, nec suffragatur litteris non expeditis, ibid. num. 11. & 13. 323
- 6 Sed continet gratiam informem, ibid. nu. 12. & nu. 19. 323
- 6 Et intrans in possessionem beneficii litteris non expeditis, licet habeat supplicationem signatam perdit omne ius, ibid. nu. 13. 323
- 6 Et sola supplicatio non dat Canonicum titulum, solum in suo esse perfectio, ibid. nu. 4. 323
- 6 Supplicatio adhuc in vtero existere dicitur donec per expeditionem litterarum in mundum producatur, ibid. num. 17. 323
- 6 Et sumptum de regitro supplicationis in iudicio fidei non facit: sicut in sumpto litterarum Bullatarum, ibid. n. 18. 323
- 9 Supplicatio attenditur etiam exhibeantur litteræ expedite ubi non agitur de canonizanda gratia, ibid. num. 25. 323
- 6 in Supplicatione, & signatura Papæ consistit tota sollicitudo gratiæ, ibid. n. 27. 323
- 6 Supplicatio quando est registrata, & soluta componenda non habet locum regula de non audiendo iuxta formam supplicationis, ibidem num. 33. 324
- 6 Nec potest lacerari ab Officialibus cum sit gratia perfecta, ibid. num. 34. 324
- Supplicationem sistantes.
Vide in verb. *Passarius litterarum Apostolicarum.*
Suppressio Vide in ver. *Præbenda.*
- 5 *Surdus*, & mutus ab honoribus civilibus sunt immunes, non autem à muneribus patrimonialibus in c. Licet, n. 17. de Consib. 269
- 3 Declaratur, ibid. nu. 14. 269
- 6 *Suspensio* de baptismo, vel in baptismo quid importet, & quid de verbis levare, tenere, vel tangere, in c. Veniens, n. 3. de Cognat. spiritual. 66
- Suspensio, Suspendi.*
- 6 Suspendio non inficit Sacramentum nisi in his quæ sunt iurisdictionis in Capitulo Litteræ quas, nu. 24. de Matrimonio contractio contra inter. Eccles. 83
- 3 Suspendio irrogatur ipso iure ob manifestum crimen, etiam non enorme, in c. Ad aures, n. 8. de tempor. ordinat. 185
- 3 Suspendionem violans ad hoc ut contrahat irregularitatem requiritur ut actus à quo est suspensio sit proprius aliquis Ordinis, in cap. Vel non est compens. num. 21. de tempor. ordinat. 193
- 3 Item requiritur ut actum illum exerceat tanquam minister, ibid. nu. 18. 193
- 3 Suspendio à collatione ordinum est verè, & propriè censura Ecclesiastica, ibid. num. 3. 194
- 3 Suspendio ab actu Ordinis Episcopalis non includit suspendionem ab actu Ordinum inferiorum, ibid. nu. 45. 195
- 4 Suspendio ab officio an sit suspensio à beneficio, in c. A crapula, nu. 22. de vita, & honest. Cleric. pag. 3
- 4 Suspendio minor irregularitatem non inducit, in c. Quæritur, nu. 10. & 22. de Cohabit. Cleric. & Mulier. 24
- 4 Suspendio quando se non est censura, sed est suspensio illata à Deo, quæ irregularitatem non inducit, ibid. num. 22. 25
- 4 Suspendio quoad alios est suspensio indotta non inducens irregularitatem, ibid. nu. 23. 26
- 4 Et hodie etiam quoad notorios fornicatores subblata est per extrauag. Martini V. Ad evitanda, ibid. num. 26. 26
- 4 Suspendio illata à Deo irregularitatem non inducit, in c. Vestra, num. 13. de Cohabit. Clericor. pag. 3
- 6 Prohibitio Divinorum est suspensio, in c. Accusatum, nu. 5. de Simonia. 148
- 3 Pœna suspensiois iussu Episcopo bigamum ordinandi, 323

- dinanti, an sit lata sententia, vel ferenda, in c. Super eo, n. 43. de bigam. 364
- 1 Suspendus ab Ordinum executione non est capax pœne depositionis ab Ordine, in c. Super eo, n. 3. de bigam. 359
- 2 Suspendus non potest eligere, nec eligi, in c. Cum dilectus, num. 8. de Consecrad. 268
- 7 Suspendus à diuinis nō intelligitur suspendus à prædicationis officio, nec è conuersio, in c. Responsio, n. 10. de sent. excomm. 188
- 7 Suspendus à diuinis celebrando efficitur irregularis, secus in suspendo ab officio prædicationis, ibidem n. 11. 188
- 2 Suspendus ab Ordinibus sacris suscipiendis cõfetur etiam suspendus à dignitatibus Ordinum sœrum an eum habentibus, in c. Ad aures, num. 10. de tempor. ordinat. 185
- 2 Clericis ob oculum crimen ab Episcopo suspensis ab Ordinibus, & dignitatibus obtentis, v. i. obtinentis appellare non licet, ibid. n. 12. 186
- 2 Tridentini Concilij decretum, in c. 1. sess. 14. expeditur, ibidem eom. 13. 186
- 2 Suspendus ab Ordine an sit inhabilis ad beneficiũ obsequiendũ, in c. Vel non est compos, n. 9. de tempor. ordinat. 193
- 2 Suspendus à collatione certi Ordinis an sit etiam suspendus à collatione Ordinis superioris, vel inferioris, ibid. num. 16. 193
- 2 Episcopus à collatione Ordinum suspendus si illos conferat an efficiatur irregularis, ibidem o. 17. & seq. vique ad n. 42. 193
- 2 Episcopus à Pontificalibus suspendus Missam celebrando in apparatu Pontificali non fit irregularis, ibid. n. 30. 193
- 2 Contrarium, n. 36. 193
- 2 Suspendus non fit irregularis absolendo ab excommunicatione, aut excommunicando, nisi hæc faciat tanquam Sacerdos, & cum solemnitate, ibidem, ibid. num. 23. 194
- 2 Episcopus à collatione beneficiorum suspendus si illa conferat, an irregularitatem non incidit, ibid. num. 25. 194
- 2 Suspendus ab officio prædicandi si contrahat an efficiatur irregularis, ibid. n. 26. 194
- 2 Episcopus suspendus à collatione Ordinum an fiat irregularis si minores Ordines conferat, ibidem nom. 31. 194
- 2 Suspendus ab Ordinibus an per exercitium sœlemine minorum Ordinum irregularitatem incurrat, ibidem, num. 33. 194
- 2 Episcopus à collatione Ordinum suspendus an efficiatur irregularis conferendo primam Tonsuram, ibidem num. 35. 194
- 2 Episcopus suspendus si solemniter benedicat irregularis efficitur, ibid. o. 37. 195
- 2 Episcopus suspendus à collatione Ordinum an sit suspendus à collatione tonsuræ, ibidem n. 40. 195
- 2 Episcopus à collatione ordium suspendus si Missam celebret an efficiatur irregularis, ibidem, num. 42. & seq. vique in fin. 195
- 2 Suspendus à Deo quoad se propter peccatum, non autem à canone nisi per approbationem ministrum firmando irregularitatem non incurrit, ibidem, num. 43. 195
- 2 Episcopus suspendus ab Ordinibus conferendis nō potest absoluer subditum à suspensione de qua in c. de re indic. lib. 6. ibid. num. 44. 195
- 4 Suspendus ab homine si celebrat ante quam sen-

tenialiter absoluitur, irregularis efficitur, in c. Quasitum, n. 8. & 10. de Cohabit. Cleric. & mulier. 14

Vide in ver. *Irregularis, & irregularitas.*

- 4 Suspendus à Canone propter crimem celebrando non fit irregularis, nisi Canon hoc exprimat, ibidem, num. 15. 25
- 4 Suspendus à Canone tunc demum incurrit irregularitatem quando per modum sententiæ fit in Canone suspensio, ibidem n. 16. 25
- 4 Suspendus vique ad congruam satisfactionem, cui citò satisfaciunt, officium suum, & beneficium recuperat, in c. Quasitum, num. 18. de Cohabit. Cler. & mulier. 25
- 4 Suspendus ab officio cõfetur etiam suspendus à beneficio tribus concurrunt etiam, ibid. n. 30. 27
- 4 Suspendo non currit tempus ad conferendum, nisi sit negligens in potenda absolutione, in c. Quia dixeritis, n. 10. de Consecr. præben. 219
- Vide in ver. *Beneficium quando conferendum.*
- 6 Suspendus, & excommunicatus à iure potest suspendi, & excommunicari ab homine, in c. Accusatum, num. 7. de Simon. 148
- 4 Suspendus ab officio an sit suspendus à beneficio, in c. Atrapala, num. 21. de vit. & honest. Cler. 3
- 6 Suspendo modica non debet sapientis animum immutare, in c. Ex conscientia num. 4. de Crimio, fals. 311
- 2 Suspensio est credulitas ex leuibus coniecturis, & tenet medium inter dubitationem, & opinionem, in c. Ne inuitatis, n. 94. & 261. de Constitut. pag. 50
- 4 Suspendationis duplex titulus haberi non potest, nisi pro rebus diuersis, in c. Significatum, n. 43. de Præben. 102
- 5 Symboli nona editio pertinet ad solam auctoritatem Summi Pontificis, in c. Maiores, n. 15. de Baptism. 223
- 1 Symbolum quid sit, & quoruplex, in cap. Firmiter, num. 26. de Summa Trinit. & fide Carol. 6
- 1 Symbolum Apostolorum vbi, quando, & cur ab Apostolis compositum fuerit, ibid. n. 27. 6
- 1 Symbolum vnde dictum, n. 28. 6
- 1 Fidei articuli in Symbolo Apostolorum comprehensos quot numerentur, & qualiter singuli singulis attribuantur, ibidem num. 29. 6
- 1 Symbolum Nicænum vbi, quando, & cur editum, ibidem num. 30. 7
- 1 Symbolum maius cuius auctoritate decerneretur in Missa, ibidem 31. 7
- 1 Symbolum *Quicumque uult* vbi, quando, & cur editum ab Athanasio, & quomodo Ecclesiæ auctoritate receptum fuerit, ibid. n. 33. 7
- 1 Symbolum fidei ordinare Summi Pontificis munus est, non priuilegium Patrum, ibidem nom. 34. & 38. 8
- 1 Symbola Apostolorum alia symbola à diuersis Concilijs fuerunt addita ad explanationem veritatis, & exclusionem errorum insurgentium, ibidem num. 35. & seq. 8
- 1 Confessio, cap. Firmiter, an congruè dici possit quartum symbolum, ibid. n. 36. 8
- 1 Fidei professionis formula à Pro IV. præscripta, symbolum appellari potest, ibid. n. 37. 8
- 1 Papa potest fidei symbolum ordinare etiam sine Concilio, ibid. n. 38. 8
- 1 Symbolum Apostolorum, & Orationem Domini, cam omnis Christianus ex necessitate salutis tenetur memoriter retinere, & symbolum verò Patrum

- trum Sacerdotes, & omnes gradus Ecclesiarum, ibidem n. 45. 9
- 1 Concilij Foroliviensis decretum de symbolo fidei expenditur, ibid. n. 46. 9
- 2 Symmachus Papa & Concilio non fuit absoltus, sed dimissus tam ex capite innocentiz, quàm ex defectu iurisdictionis, in c. Significasti, num. 73. de elect. 181
- 3 Synops quid sit, in c. Dolentes, num. 7. de Celebr. Missar. 305
- 4 Syndici, Procuratores, Sacriste, & alij Ministri, qui sine ulla iurisdictione officium aliquod habent, non dicuntur in dignitate constituti, etiam si sint perpetui, ibid. n. 36. & 34. 106

Synodalis Constitutio.

Vide in ver. *Constitutio Synodalis*, & in verb. *Synodi Provincialis auctoritas*, & c.

Synodus diocesana.

- 1 Episcopi in Synodo non possunt quidquam statuere, quod obviet Canonici institutis, in c. Quod super his, n. 26. de maior. & obed. 499
- 2 Synodus diocesana Episcopi tenentur cogere singulis annis, & in ea publicare statuta Provincialis Concilij, in c. Sicut olim, n. 10. & 109. de Accusat. 134
- 6 Et legitime impediti possunt illam celebrare per Procuratorem, vel Vicarium generalem, ibid. num. 11. 174
- 6 Requiritur tamen speciale mandatum, ibidem n. 12. 134
- 6 Synodum diocesana Episcopi negligentes celebrare infra sex menses, & in ea publicare decreta Provincialis Concilij incurrunt penam suspensionis duorum mensium, ibid. n. 109. 140
- 8 Et qui venerint accedere mittant Procuratores ad se excusandum; non impedit cogantur, & fiat Synodus cum ijs qui possunt venire, & veniunt, ibid. n. 110. 140
- 2 Synodus diocesana, qui exempti interesse teneantur ex Concilio Tridentino, in c. Quod super his, n. 3. de maior. & obed. 495
- 2 Episcopus in diocesana synodo, & Archiepiscopus in Concilio Provinciali an possint aliquid statuere aduersus Regularium privilegia, ibidem num. 14. 146
- 2 Synodi Cracouiensis, & Gnesnensis decreta circa Regularium exceptionem an sustineantur, ibid. d. n. 14. & n. seqq. usq. in finem. 496
- 2 Synodi Cracouiensis decreta contra Regulares expendantur, ibid. n. 15. 496
- 2 Abbates in Diocesi Episcopi existentes tenentur accedere ad eius synodum diocesana si habeant Populum, licet sint exempti, in d. c. Quod super his, n. 1. de maior. & obed. 495
- Vide in ver. *Abbas quoad synodum*
- 2 Sacerdotes cogi possunt accedere ad synodum. Episcopi si Curam habeant Animarum, alià secus, ibid. n. 2. & sequen. 495
- 2 Clerici Ciuitatis, & Diocesis an, & quando teneantur accedere ad diocesana synodum, in d. c. Quod super his, num. 3. de maior. & obed. pag. 495
- 2 Laici ex causa potest ad synodum vocari, ibid. num. 4. 495
- 2 Synodo diocesana qui exempti interesse teneantur

- ex Concil. Trid. ibid. num. 5. 495
- 2 Regulares omnes, qui vel Capitulis Generalibus non subduntur, vel curam animarum exercent, cogi possunt ab Episcopo, etiam sub pena excommunicationis venire ad synodum, & illius decreta obtemperare, ibid. n. 8. 496
- 2 Fratres Capellani S. Io. Hierosolymitani curam animarum habentes tenentur synodo Episcopi interesse, ibid. num. 9. 496
- 2 Parochi nullius Diocesis tenentur accedere ad synodum illius Episcopi, qui ex Concilio Tridentino potest eos visitare, ibid. num. 10. 496
- 2 Exempti adu exercentes vtramque iurisdictionem non tenentur synodo Episcopi interesse ratione Parochialium Ecclesiarum, ibidem n. 11. 496
- 4 in Synodo diocesana an Possessarii Carbedralis habeat ius interessendi, ita vt ab Episcopo repellii non possit, in c. Grane, num. 9. de Preben. pag. 151
- 4 ad Synodum diocesana vocandi sunt Abbates, Sacerdotes, & Vniuersus Clerus, ibid. num. 10. pag. 151
- 4 Item specialiter innitandi sunt Canonici Cathedralis, ibid. num. 11. & 15. 151
- 4 Item Curati omnes tenentur accedere, ibidem n. 17. 151
- 2 Synodus diocesana an ex Decreto Innocentij X. interesse teneantur Abbates, Priores, & Guardiani pariorum Conuentuum laici dicuntur, in c. Quanto, n. 43. & n. seqq. usq. ad n. 64. de Offic. Ordin. post pag. 444
- 2 Abbates non sunt cogendi ab Episcopo ad Synodum accedere, nisi rationabilis causa subsistat, ibidem num. 44. post pag. 444
- 2 Declaratur, num. 58. post pag. 444
- 2 Regulares lege diocesana Episcopo subiecti possunt illius synodo interesse, ibid. d. n. 44. post pag. 444
- 2 Declaratur, num. 53. post pag. 444
- 2 Vocatio ad synodum est de lege diocesana, ibid. num. 45. post pag. 444
- 2 Declaratur, num. 53. post pag. 444
- 2 Intellectus c. Nimis praua de excess. Pralat. ibid. num. 46. 59. & 60. post pag. 444
- 2 Fratres Mendicantes an cogi possint accedere ad synodum diocesana, ibid. n. 47. 59. & 60. post pag. 444
- 2 Exempti, qui substat Generalibus Capitulis non tenentur synodo interesse, ibid. num. 48. post pag. 444
- 2 Declaratur, num. 65. post pag. 444
- 2 Exempti habentes Capellas, vel Populum subiectum Episcopo, vel Parochiales Ecclesias ab accessu ad Synodum diocesana non eximantur, ibid. n. 49. post pag. 444
- 2 Synodus celebratur ab Episcopo auctoritate ordinaria, & est de iuribus Episcopalis, ibid. n. 50. post pag. 444
- 2 Declaratur, num. 67. ibid. post pag. 444
- 2 Exempti à iurisdictione Episcopi non tenentur ad illius synodum, ibid. num. 51. post pag. 444
- 2 Declaratur, n. 57. ibid. post pag. 444
- 2 Abbates, & alij Superiores Regulares, qui substant iurisdictioni Episcopi, tenentur accedere ad illius synodum, quamuis sub se non habeant Capellas, vel Populum, ibid. n. 52. post pag. 444
- 2 Synodus mixta est de lege iurisdictionis, ibidem num. 53. post pag. 444

- 1 Prælati Regulares iurisdictioni Episcopi subiecti, qui amicus non teneantur ad ea, quæ sunt de lege Diocesana, tamen teneantur ire ad synodum, ibidem n. 54. post pag. 444
- 1 Abbatibus bonum est accedere ad synodum Episcoporum, & cur, ibid. n. 55. post pag. 444
- 2 Synodus est præambulum visitationis, ibid. n. 56. post pag. 444
- 2 Regulares paruarum Conuentuum hodie sunt exempti a iurisdictione Episcopi Ordinaria, sed nõ a delegata, ibidem num. 57. post pag. 444
- 2 Abbates Cistercienses non teneantur ire ad Synodum, ibidem n. 58. post pag. 444
- 3 Priores, & Guardiani cogi possunt ad Synodum venire, sed non strares, ibidem num. 60. post pag. 444
- 3 Monachus Claustralis nõ tenetur ire ad Synodum, ibidem n. 61. post pag. 444
- 3 Abbas habens Ecclesias in diuersis Episcopatibus ad synodum vnus ire tenetur per seipsum, ad alias per substitutos si synodi eodem tempore celebrentur, ibidem, n. 62. post pag. 444
- 3 Iura Episcopalia exercentur ab Episcopo in subditos auctoritate ordinaria, in exemptos verò delegata, ibid. n. 63. post pag. 444
- 3 Declaratio Apostolica super accessu superiorum paruarum Conuentuum ad Diocesanam Synodum, ibidem n. 64. post pag. 444

Synodus prouincialis à quo, & quibus in causis quando indicanda.

- 6 Concilia Prouincialia quibus ex causis olim à sanctis Patribus instituta fuerint, in cap. Sicut olim, n. 13. de Accusat. 134
- 6 Ad Metropolitanum spectat Prouinciale Concilium indicere, conuocare, & celebrare, ibidem num. 14. 134
- 6 Etiam sine auctoritate Primatis, seu Patriarchæ, ibidem num. 15. 134
- 6 Et Metropolitanus impedito ad Concilium conuocandum, ibidem n. 16. 134
- 6 Et idem Sede Metropolitana vacante, ibid. n. 17. post pag. 134
- 6 Et antiquior dicitur Episcopus, qui est antiquior inter Comprovinciales, non autem exemptus, licet sit Comprovincialibus antiquior, ibidem num. 18. 134
- 6 In Concilio quolibet Prouinciali indicendus est dies futuri Concilij, ibid. n. 24. 135
- 6 Formula litterarum indicationis commissiue, ibidem num. 25. 135

Synodus Prouincialis à quibus, & quando, & ubi celebranda.

- 6 Concilium Prouinciale celebrare tenentur Metropolitanus singulis annis de iure communis, & c. Sicut olim, n. 1. & 19. de Accusat. 133
- 6 Concilium Prouinciale quoties, & quando sit celebrandum, ibidem n. 19. & seqq. 135
- 6 Quid ex Concilio Nicæno, ibid. n. 30. 135
- 6 Quid ex Concilio Chalcedonensi, ibidem n. 31. post pag. 135
- 6 Et quid ex Concilio Lateranensi nouissimo, & Tridentino, ibidem num. 32. 135
- 6 Indulgetur Archiepiscopo Lincino in Indijs obnitium suffraganeorum distantiam, vt Concilium Prouinciale festoque anno celebrare Reporterium in 5. libros Diuers. c c

- valeat, ibidem num. 33. 135
- 6 Concilium Prouinciale fieri debet in loco propensionato respectu eorum, qui conuenire debent, in c. Sicut olim, n. 26. de Accusat. 135
- 6 Et electio loci ad Archiepiscopum pertinet, qui concurrentibus necessarijs Ecclesiam Metropolitanam relinquere non debet, ibid. n. 27. 135

Synodo Prouinciali qui debeant interesse, & quo ordine.

- 6 Concilio Prouinciali qui teneantur interesse, in c. Sicut olim, n. 28. de Accusat. 135
- 6 Et quo ordine sedere debeant, ibidem num. 29. & sequens. 135
- 6 In Episcopis attenditur tempus ordinationis, non dignitas Ecclesiastica, vel Ordo, & præminencia, ibidem num. 30. 135
- 4 Ad Concilium Prouinciale debent vocari, & admitti Cathedralium Ecclesiarum Capitula, in cap. Exti membra num. 1. De his, quæ sunt à Prælat. 169
- 4 Et an hoc procedat ex honestate, vel necessitate, ibid. n. 4. & num. 37. 40. & seqq. & num. 49. post pag. 169
- 4 Admitti debent ad tractatum, & ad consulendum, non autem ad decidendum, ibidem n. 10. 41. & seqq. & n. 53. 169
- 4 Et pro negotijs etiam ipsa Capitula non contingunt, ibid. n. 11. 169
- 4 Nisi Prælati aliqua secreta haberent, quæ reuelare non possent sine transgressione obedientie, vel iuramenti, ibidem num. 14. 169
- 4 Vel nisi alia iusta causa subesset ea non admittendi, ibidem 15. 169
- 4 Canonici Ecclesiarum Collegiarum, & alij Clerici inferiores non sunt vocandi, ibidem num. 2. & 37. 169
- 4 Nisi habeant iurisdictionem quasi Episcopalem, ibidem n. 3. 169
- 4 In Concilio Prouinciali Capitula Cathedralium possunt comparere per Procuratorem, ibidem num. 9. 169
- 4 In Concilio Prouinciali an laici interesse possint, aut debeant, distinguitur, ibidem num. 16. & seqq. 169
- 4 Interesse non debent nisi specialiter vocentur, ibidem num. 17. & 50. 170
- 4 Vel nisi tractaretur causa fidei, ibid. n. 18. 170
- 4 Declaratur, ibid. n. 27. & 28. 170
- 4 Vel nisi tractaretur de gradibus circa matrimonium contrahendum, ibidem num. 19. 170
- 4 Et in his admitti debent ad audiendum, non ad iudicandum, vel ducendum, ibidem num. 20. post pag. 170
- 4 Item ad consulendum, & ad iustitiam petendam, vel defendendam, ibidem n. 21. & 50. 170
- 4 Ab Ecclesiasticis negotijs, & ubi agitur de correctione Clericorum laici omnino sunt excludendi, ibidem num. 22. 170
- 4 Vile tamen est eos vocari in causis communibus, ibidem n. 29. 170
- 4 Nullo casu interesse possunt auctoritate propria, sed ira de iure inueniuntur ex electione Synodi, ibidem num. 30. & 50. 170
- 4 Legati Regij non debent interesse sub quouis titulo, ibid. n. 23. & seqq. 170
- 4 Reges, seu eorum officiales Synodalibus Conuentibus interesse non debent, nisi in casibus à iure express-

- expressit, ibidem n. 34. 270
- 4 Idem in Concilio Generali, ubi agitur de fide, reformatione, & pace, ibid. n. 26. 270
- 4 Item in Provinciali ad recipiendam fidem, ad tuendos Patres ab infidelibus, & ad petendum consilium in spectantibus ad Regnum, ibidem num. 27. 270
- 4 In Concilio provinciali quinam sint vocandi, & admittendi, ibidem num. 31. & seqq. usque in finem. 270
- 4 Episcopi suffraganei vocari debent ex necessitate, ibidem num. 32. & 44. 270
- 4 Et si non veniunt, cessante legitimo impedimento, puniuntur, ibidem n. 45. 270
- 4 Exempli tenentur semel eligere aliquem vicinum Metropolitanum, in cuius Synodo provinciali interfuit, ibid. num. 33. 270
- 4 Nec requiritur consensus Capituli, ibidem n. 35. pag. 270
- 4 Quod locum habet etiam in Prelatis inferioribus nullius Diocesis, ibid. num. 34. 270
- 4 Episcopi existentes in provincia Romana non tenentur eligere Metropolitanum, cuius Synodo interfuit, ibid. num. 36. 270
- 4 Presbyteri, & Clerici inferiores an sint vocandi ad Concilium Provinciale, ibidem num. 37. & sequent. 270
- 4 Convenire debent omnes qui de iure, vel consuetudine interesse tenentur, ibid. num. 38. 271
- 4 Non omnes de provincia sunt vocandi, sed qui se lazos existimant, ibidem num. 39. 271
- 4 Capitula Cathedralium non teneantur accedere nisi velint, nec possunt compelli, ibidem n. 41. & 42. 271
- 4 Abbates, & alij inferiores Episcopo subiecti non coguntur venire, licet sit expeditus, ut veniat, ibidem num. 43. 271
- 4 Exempli, & Abbates, non tenentur venire, qui de iure, vel consuetudine interesse debent, ibid. num. 48. 271
- 4 Capitula Cathedralium sunt specialiter invitanda, ibid. num. 49. 271
- 4 In Concilio provinciali quo ordine Capitula, Abbates, Commendatarii, Dignitates, & Procuratores Cathedralium considerari debeant, ibidem num. 47. 271
- 4 ad Concilium provinciale de necessitate vocandi soli Episcopi, si tamen alij veniant sunt admittendi, in c. Graue, num. 14. de Praeben. 271

Synodum provincialem non celebrantium vel non interessantium poena.

- 6 Metropolitanus, & Episcopi negligentes cageri, Provinciales, vel Diocesanas Synodum quae poena sint puniendi, in c. Sicut olim, num. 105. & n. seqq. de Accusat. 140
- 6 Suspendantur ab executione officij, non ipso iure, sed per sententiam, ibidem n. 106. 140
- 6 Nec aliquid novi induxerunt Concilium Lateran. & Tridentinum, ibidem n. 107. & 109. 140
- 6 Ad Concilium Provinciale Episcopi non accedentes quas poenas incurrant, ibid. n. 111. 140
- 6 Et quae sint legitima impedimenta non accedendi, remissive, ibid. num. 112. 141
- 3 Synodum Provinciale, vel Diocesanam Archiepiscopi, vel Episcopi non celebrantes quas poenas incurant in c. Episcopo N. 107. de Iur. iur. pag. 217

Synodi provincialis auctoritas, & alia.

- 1 Concilium provinciale decreta in Gregoriana compilatione inserta habent vim generalium Constitutionum, in c. Canonum statuta, nu. 13. & seqq. de Constit. 19
- 1 Concilia provincialia etiam per Sedem Apostolicam confirmata regulariter non obligant extra Provinciam ibid. num. 14. 19
- 2 Concilium Provinciale statuere non potest, ut aliis quis Baro propter inimicitias cum Episcopo, & Clero consecratus extero Sacerdoti etiam approbato a suo Ordinario, in c. Nimis, num. 31. de fil. Presbyter. 237
- 2 Nec potest quidquam statuere contra Concilium generale, nec contra Regularium privilegia, in cap. Quod super his, num. 14. & 28. de Maior. & obedien. 496
- 2 Nec potest super Regularium exemptionibus statuere etiam illud idem, quod Concilium Tridentinum statuit, ibidem num. 25. 499
- 2 Concilij provinciales Gesen. decreta contra Regularium exemptiones expenduntur, ibidem num. 27. 499
- 1 Concilia Provincialia Mediolanensia approbantur per litteras in forma Brevis, alia recognoscuntur, & emendantur a Sacra Congregatione Concilij, in c. Firmiter, o 48. de sum. Trinit. & fid. Cathol. 10
- 1 Conciliorum provincialium decreta in Gregoriana compilatione inserta vim habent generalium Constitutionum, in c. Canonum statuta, num. 13. de Constit. 19
- 1 Concilia provincialia etiam per Sedem Apostolicam confirmata regulariter non obligant extra Provinciam, ibidem n. 14. & seqq. 19
- 1 Conciliorum Provincialium decreta an possint Canones appellari, ibidem n. 34. 21
- 2 Constitutiones Concilij Provincialis non tribuantur Concilio, sed Archiepiscopo, & quomodo verba concipiuntur, in c. Antigonus, num. 64. de Paolis. 538
- 17 Concilium provinciale debet examinare quas Cathedrales innicem venire, vel novis prouentibus augere expedit, in c. Sicut venire, n. 6. de Excess. Preglator. 3
- 6 In Concilio provinciali quae sint tractanda, & statuenda, & quae sit illius auctoritas, & iurisdic-tio, in c. Sicut olim, num. 35. & n. seqq. usque ad num. 97. de Accusat. 136
- 6 Decreta Concilij Tridentini recipienda, ibidem num. 36. 136
- 6 Et peragenda, ibid. n. 39. & n. 71. 136
- 6 Haeresis anathematizanda, ibidem n. 37. 136
- 6 Fidei professio facienda, ibidem n. 38. 136
- 6 Excessus corrigendi, & controuersiae componenda, ibidem n. 40. & 61. 136
- 6 Querelae etiam contra Metropolitanum recipiendae, & terminandae, ibid. n. 41. & n. 46. 137
- 6 Si cause expediri non poterunt, iudicibus deputatis committende, ibid. num. 43. 137
- 6 Contra Episcopos etiam ex officio inquirendum, & super quibus, ibid. n. 43. & 50. & 59. 137
- 6 De grauioribus causis Episcoporum non cognoscendum, ibid. num. 44. 137
- 6 Sed summarie informationes sumi poterunt ad Papam transmittenda, ibidem n. 45. 137
- 6 Minores cause quaerere recipiendae, & terminandae etiam contra Metropolitanum, ibidem n. 46. &

- & frequentibus. 137
- 6 Episcopis tantum committenda, nisi ex causa Concilium alter iudicauerit, ibid. n. 46. 137
- 6 Nigoria indefinita extra synodum non committenda, nisi in casibus iure, & in Concilio Tridentino expressis, ibid. n. 48. 137
- 6 A deputatis à Concilio appellandum ad Primum, Patriarcham, vel Papam, ibid. n. 49. 137
- 6 Ab examinatore synodali officij ratio repellenda, ibid. n. 51. 137
- 6 Causæ inferiorum Clericorum minus propriæ ad Prouinciale Concilium pertineant, ibid. num. 52. pag. 137
- 6 Causæ vertentes in prima instantia coram suffraganeis quando in Concilio tractanda, ibid. n. 53. 137
- 6 Introducere coram Ordinariis, in prima instantia non audeant, ibid. num. 54. 137
- 6 Sed pendentes coram Archiepiscopo auocari poterunt, ibid. n. 55. 137
- 6 Appellari potest ab Ordinario ad Concilium Prouinciale omisso Archiepiscopo, & ab ipso Archiepiscopo ad Concilium, sed non è cogendo, ibidem num. 56. 137
- 6 Visitationem Diocesis, quam Episcopi impediti facere possunt per suos generales Vicarios Concilium Prouinciale suspendere non potest, ibid. n. 57. 137
- 6 Procedit in causis criminalibus contra Prouinciales, seu Vicarios Generales etiam Archiepiscopum, ibid. n. 58. 137
- 6 Pauperum querelas contra quosconque Iudices, & Potestiores recipit, ibid. n. 60. 137
- 6 Post causas, & controuersias ad correctionem, & reformationem procedit, ibid. n. 61. 137
- 6 Vt semina in Diocesi, vel Prouincia epigantur, & salubriter ordinentur, prouidebit, ibidem n. 62. 138
- 6 Formam instructionis pro promouendis ad Cathedralis Ecclesias prescribit arbitrio Papæ approbandam, ibid. n. 63. 138
- 6 Cognoscat de causis, ob quas Ecclesie suffraganeorum à Metropolitano visitari debent, ibidem n. 64. 138
- 6 Prescribit formulam ad debitum in diuini officij regionem, ibid. num. 65. 138
- 6 Formam examinis per concursum obseruandam curabit, scietque sibi à Pio V. adempnam facultatem eidem forme aliquid addendi, vel minuendi, ibid. n. 66. 138
- 6 Expendit si quæ Cathedralis sint vniendum, & reductibus augenda, & confecta instrumenta ad Papam transmittit, ibid. num. 67. 138
- 6 De abusibus, & questionibus circa imagines, & reliquias Sanctorum iudicabit, & qualiter, ibid. num. 68. 138
- 6 In Capitulum generalium defectum circa Regularium reformationes prouidebit, ibidem num. 69. & n. 70. 138
- 6 Abusus circa Indulgentias ad Papam deferret, ibid. n. 70. 138
- 6 Decretum de matrimonijs clandestinis in singulis Parochijs publicari precipiet, ibidem num. 72. pag. 138
- 6 Indices synodales designabit, ibid. n. 73. 138
- 6 Item Iudices, qui de alienationibus etiam à Sede Apostolica confirmatis iudicent, ibid. num. 74. pag. 138
- 6 Maiorem auctoritatem habet synodus Prouincialis ex Concilio Tridentino, quam de iure communi, ibid. n. 75. 138
- 6 Contra hunc regulariter statuere non potest, sed solum præter, ibid. num. 76. & 79. 138
- 6 De rebus fidei, & maioribus causis non potest quidquam tractare, vel definire, ibid. num. 78. pag. 138
- 6 Sais Decretis potest adiungere lus commone, penas novas addendo, vel antiquas augendo, ibid. n. 79. 138
- 6 Absolvere debet à nouis Decretis, quæ iuri communi, & Pontificijs Constitutionibus minus consonant etiam in casibus à iure permissis, ibidem n. 80. 138
- 6 Supplere debet ubi per antiquos Canones, vel vltimum generale Concilium non est sufficienter prouidum, ibid. n. 81. 138
- 6 In questionibus controversis à diffinitionibus absquebit, præsertim circa Sacramenta, cognoscat, & alios conscientie casus, ibid. n. 82. & 91. 139
- 6 Causam non summariam non potest summariam efficere, nec instantiam facere breuiorem, ibid. n. 83. 139
- 6 Nec appellationes prohibere, ibid. n. 84. 139
- 6 Nec ordinem iudicij prætermittit, ibid. n. 85. 139
- 6 De iurisdictione Ecclesiastica, & seculari consilium erit nihil statuere, ibid. num. 86. 139
- 6 Exemptos non ligat suis decretis, nisi in casibus, in quibus Episcopi, vel Concilio potestas in eos tributa est, ibid. n. 87. 139
- 6 Cum Capitulo, Exemptis, & Regularibus quomodo legere debeat, ibid. num. 88. 139
- 6 Quoad monasteria exempta Episcopi sunt executorum eorum, quæ continentur in Concilio Tridentino sess. 25. de Regulari ibid. n. 89. 139
- 6 Et eorum negligentiam supplebit synodus Prouincialis, ibid. n. 90. 139
- 6 Explicabit quæ seuto sunt necessaria circa Sacramenta, & Clericorum functiones, ibid. n. 91. 139
- 6 Adhortationes frequentes intererit in his, quæ sub iurisdictione ipsius non cadunt, ibid. n. 92. pag. 139
- 6 Concilij Prouincialis decreta quo stylo sint conscribenda, ibid. n. 93. 139
- 6 A Metropolitano, & Episcopis subscribantur sub correctione Sedis Apostolicæ, ibid. n. 94. 139
- 6 Ad quam in vnum volumen redacta pro emendatione, & approbatione transmittantur, ibid. n. 95. 139
- 6 His additis quæ Synodus iudicabit Sanctissimo proponenda pro felici profectu Prouinciae, ibid. n. 96. 139
- 6 Episcopus in diocesana Synodo, & Archiepiscopus in Concilio Prouinciali an possint aliquid statuere aduersus Regularium priuilegia, in c. Quod super bis, n. 14. de maior. & obed. 496
- 6 Synodi Craconica, & Gnesina decreta circa Regularium exemptionem an sustineantur, ibid. d. n. 14. & seq. vlt. in fin. 496
- 6 Synodi Craconica decreta contra Regularis expenduntur, ibid. n. 15. 496
- 6 Synodus Prouincialis facultatem non habet derogandi Concilio Generali, nec obligare extra Prouinciam, in c. Quod à Prædecessore, n. 49. de schismat. 233
- 6 Concilij Prouincialis decreta subditi omnes Episcoporum obseruare tenentur, in c. Et si membra, n. 51. de his quæ sunt à Prælat. sine consensu Capituli. 272

- 4 Exempli compelli possunt ad eorum observantiam in casibus, in quibus de iure communi, vel ex Concilio Tridentino potestas in ipsos tributa est Episcopis, vel synodo Provinciali, ibidem nu. 52. 273
- 7 Synodus Provincialis non potest inhabilitare subditos ad Episcopatus in partibus infidelium, in c. A nobis, li primo, nu. 11. de sent. excomm. pag. 151
- Vide in ver. *Constitutio synodalis*.
- 7 Synodi Provincialis statuta non obligant extra Provinciam, ibid. nu. 13. 151
- 3 Concilium Provinciale non potest quicquam statuere contra Concilium generale, nec contra Regularium privilegia, in cap. Quod super his, num. 24. de Maior. & Obed. 498
- Synodus Provincialis quoad potestatem Metropolitanam.*
- 6 In Concilio Provinciali quare sit Metropolitanus auctoritas, in c. Sicut olim, n. 97. & n. seq. v. quare, ad nu. 105. de Accusat. 139
- 6 Dissolvere non potest Concilium sine consilio, & assensu Coepiscoporum, ibid. num. 98. 139
- 6 Nec cuiquam silentium indicare, aut illa hic expressa facere sine eorum consilio, & assensu, ibid. nu. 98. 139
- 6 Potest tamen mandare ne quis loquatur extra locum, aut synodum perturbet, ibid. n. 99. 139
- 6 An, & quando possit cognoscere causas suffraganeorum, vel eis subiectarum, ibid. nu. 100. 139
- 6 Contra Episcopos usurpantes in Concilio, vel extra illius iurisdictionem non potest procedere nisi extra Concilium, ibid. num. 101. 140
- 6 Non potest visitare suffraganeos nisi causa cognita, & probata in Concilio Provinciali, ibidem nu. 102. 140
- 6 Nec sufficit ut Concilium decideret eum posse visitare, eo quod adiut querela contra Episcopos, ibid. nu. 102. 140
- 6 Metropolitanus, & Episcopi in Concilio Provinciali sunt coiudices, ibid. n. 104. 140
- Vide in ver. *Synodus Provincialis a quo indicienda*, & in ver. *Synodus Provincialis quoad votum*, & in ver. *Metropolitanus*.
- Synodus Provincialis quoad votum.*
- 6 In Concilio Provinciali qui votum habeant decisiuum, vel consultivum, in c. Sicut olim, nu. 31, & 34. de Accusat. 135
- 6 Votum prius dandum ab ijs qui inferioris Ordinis sunt, ibid. n. 32. 136
- 6 Metropolitanus, & suffraganeis discrepantibus quare nam sententia prevalere debeat, ibid. nu. 33. & nu. seq. & nu. 103. 136
- 6 Suffraganeis in Synodo provinciali habent votum decisiuum, & sunt coiudices, in c. Antigonus, nu. 62. de Pactis. 538
- 4 Capitula Cathedralia in Concilio Provinciali vota habent consultivum, non decisiuum, in c. Eri membra, n. 10. 41. & seqq. & n. 53. de bis que sunt a Prælat. sine cons. Cap. 271
- 4 Et possunt contradicere, & appellare, ibid. nu. 13. pag. 269
- 4 Omnia sunt gerenda de consilio Capitulum Provincie, ibid. nu. 46. 271
- 4 Abbates, Commendatarios, & Capitulum De-

putati vocem habent consultivam tantum, ibid. num. 53. 272

4 Procuratores Episcoporum vocem habent etiam decisiivam, si Concilio Provinciali placuerit, ibidem num. 54. 273

T

- 5 Tabellio factus Clericus non perdit ipso facto Tabellionatus officium, in c. Sicut te, n. 6. Ne Cler. vel Monach. 424
- 5 Idem si sit Religiosus, Decurio, vel Advocatus, ibidem nu. 7. 424
- 5 Tabellio est servus publicus, ibid. nu. 13. 424
- 5 Tabellio factus Clericus, vel Monachus potest rogationes supplere, & authenticare, ibid. n. 3. a. 427
- 3 Tabellio in electionis negotio potest esse laicus, in c. Quia propter, n. 54. de elect. 95
- 5 Tabellionatus officium non potest Clericis interdici autoritate laicali, sed Ecclesiastica tantum, in c. Sicut te, num. 4. Ne Cler. vel Monach. 424
- 5 Tabellionatus officium eum non liceat Clericis exercere, ibid. num. 10. & seqq. 424
- 5 Tabellionatus exercitium est genus rogationis, ibid. nu. 11. & 15. 424
- 5 Tabellionatus officium quibus Clericis interdicitur, ibid. nu. 20. & seq. v. q. ad nu. 23. 425
- 5 Quid in Clericis Sacrorum Ordinum beneficiatis, ibid. num. 21. 425
- 5 Et quid in non beneficiatis, & indigentibus, ibidem num. 22. 425
- 5 Et quid in Clericis minorum Ordinum beneficiis obtinentibus, ibid. num. 26. 425
- 5 Et quid si beneficium non habent, sed patrimonium sufficiens, ibidem, num. 27. 425
- 5 Et quid si egeant, num. 28. 425
- 5 Tabellionatus officium an prohibeatur Clericis causantibus quatenus velint beneficia retinere, an verò præcisè, ibid. num. 24. 425
- 5 Tabellionatus officium regularibus exercere non licet nisi in causa hæresis, ibid. n. 30. & 61. 426
- 5 Privilegium tamen Apostolicum super hoc Regularibus concessum nullo Triod. Decreto est revocatum, ibid. num. 31. 427
- 5 Tabellionatus officium an Clerici exercere possint in causis Ecclesiasticis, seu spiritualibus coram Ecclesiastico Iudice, ibid. n. 36. & sequen. vsque in fin. 428
- 5 Tabellionatus officium in causa hæresis exercere possunt Religiosi, & Clerici etiam in sacris, & beneficiis, ibid. num. 61. 429
- 6 Tacens veritatem quando teneatur poena falsi, & peccet, lare declaratur, in c. Falsidicus, nu. 7. & nu. seqq. de Crim. falsi. 307
- 6 Peccat quando assumit officium testificandi, ibid. d. num. 7. 307
- 6 Et peccatum mortale, ibid. n. 8. & 194. 307
- 6 Idem est quando aliter ex alio officio assumptum tenetur dicere veritatem, ibid. num. 9. 307
- 6 Et idem quando ex alia causa ad id tenetur, ibid. nu. 10. 308
- 6 Tacens veritatem Superiioribus suis peccat, ibidem num. 11. 308
- 6 Quod etiam procedit in tacente crimen capitale per ipsum commissum, ibid. num. 125. 308
- 6 Tacens veritatem non peccat quando non compellitur respondere, & veritas aliter haberi potest, ibid. num. 13. 308

ET VERBORVM.

- 6 Limitatur quando procuraret ne veritas ab alijs
posset haberi, 308
- 6 Tacens veritatem peccat quando non potest aliter
de veritate liquere, & proximus inde damnum
patitur, ibid. n. 14. & n. 131, 308
- 6 Tacens veritatem ad fauorem proximi, ne punia-
tur in causa criminali non peccat, ibid. num. 15.
pag. 308
- 6 Fallit primò, quando assumpsit officium testifican-
di, vel aliis ex officio tenetur, ibid. n. 16. 308
- 6 Fallit secundò, in subsidium quando veritas aliter
haberi non potest, ibid. num. 17. 308
- 6 Tacens veritatem in impetratione à Principe pec-
cat, ibid. num. 18. 308
- 6 Tacens veritatem Iudici non iuridicè interroganti
non peccat, ibid. num. 127. 315
- 6 Tacens verum, vel exprimens falsum in rescrip-
to.
Vide in ver. *Subreptio*.
- 6 *Taciturnitas* rati habitationem non inducit, in
c. Tuz litteræ, n. 39. & 56. de Cler. per salt, pro-
mot. 346
- 6 Declaratur, nu. 58. vsq. ad num. 65. 346
- 6 Taciturnitas an & quando habeatur pro consen-
su, ibid. n. 55. 347
- 6 Et quid in præiudicialibus, & ubi agitur de obli-
gatione inducenda, ibid. num. 56. 347
- 6 Et quid si eum taciturnitate cõcurrat actus posi-
tius, ibid. n. 57. & seq. vsq. ad nu. 65. 347
- 6 Et quid in fauorabilibus, ibid. num. 61. 347
- 6 Taciturnitas est quid medium inter consensum, &
contradictionem, in c. Nobis, nu. 99. de Simon.
pag. 161
- 6 Taciturnitas non sufficit in re graui, & onerosa,
sed requiritur expressus consensus, ibid. nu. 100.
pag. 161
- 6 *Tactus* moralis an sufficiat ad contrahendam co-
gnationem spirituales, in c. Veniens, num. 1. de
Cognat. spirit. 66
- 6 *Tactus* corporalis requiritur ad cognationem spi-
rituales contrahendam, ibid. nu. 4. 66
- 6 *Tactus* immediatè præcedens, vel subsequens bap-
tismus an sufficiat ad cognationem spirituales
contrahendam, ibid. n. 10. 67
- 4 *Talis* dictio est restrictiua ad similia, & dissimilia
exclusiua, in c. Relatum, il primo, num. 4. de
Testam. 346
- 7 *Talis* quis esse præsumitur in quali habitu repe-
ritur, in c. In audientia, num. 3. de sent. excomm.
pag. 158
- 7 *Talis* interest diuinis Officijs pro denario, qui non
interesset pro Deo, in c. Olim, nu. 42. de Verb.
signif. 213
- 6 *Tangens* linteum, quo puer est inuolutus, aut simi-
lans puerum tangere an contrahat cognationem
spirituales, in cap. Veniens, num. 7. de Cognat.
spirit. 66
- 2 *Taxatio*, seu modificatio in eius est arbitrio, in
culis totalis est denegatio, in c. Statuimus, n. 36.
de suppl. neglig. Prelat. 173
- 2 Declaratur, ibidem num. 40. 44. & 46. 173
- 7 *Taxatiua* dictiones non semper in oratione sub-
audiuntur, in c. Patentibus, num. 16. de Pri-
uileg. 461
- 6 *Taxidoli* faciendi ars prohibita est, in c. De cete-
ro, num. 13. de homic. 259
- 3 *Templariorum* Ordo extinctus à Clemente V. in
Concilio Viennensi, in c. Nullus, n. 73. de foro
compet. 62
- 7 Templarij, & Hospitalarij semel in anno admitti
possant ad diuina Officia in Ecclesia interdici, in
c. Cum & plantare, num. 7. de Priuileg. 43
- 5 *Tempus* ad presentandum præfixum currit etiam
patronis non valentibus presentare propter lris
impedimentum, in c. Cum propter, num. 3. de
Iure patron. 354
- 5 Et an currat patronis ignorantibus, ibidem n. 4.
pag. 354
- 5 Temporis cursus ubi non fundatur super negligenti-
a ad superiore deuoluitur ipsum ius, non autem
modus ordinandi Ecclesiam, ibidem nu. 6.
pag. 355
- 5 Tempus Episcopo præfixum ad nominandum Cle-
ricos idoneos, vel edictum apponendi in Paro-
chialibus deuolutis quando incipiat, ibidem
num. 11. 355
- 5 Et quid in bimestri Episcopis præfixo ad institu-
endum ex Bulla Pij V. patronis non presentanti-
bus intra legitima tempora, ibid. n. 12. 355
- 5 Tempus an currat de momento ad momentu
ipse & quid est forma verborum, in c. Ad nostram,
nu. 35. de Regular. 34
- 2 Tempus transgressionis exilij an debeat attendi ad
dignoscendum quis sit Iudex competens tam
contra Clericum, quàm contra laicum, in c. Ma-
gnus, num. 90. de oblig. ad ratioc. 357
- 3 Tempus delicti attenditur quoad poenam imponen-
dam non quoad competentiam Iudicis, in c. Si
quis, num. 57. de foro compet. 47
- 2 Tempore habili, vel inhabili aliquid gerere paria
sunt si effectus conferatur In tempus inhabile, in
c. Accepimus, num. 34. de Pactis. 564
- 2 Tempus non est modus tollendæ obligationis, in
c. Treugas, num. 24. de Treug. & Pace. 524
- 2 Declaratur, ibidem n. 30. 524
- 2 Tempus non est de substantia Ordinis, in c. De co,
nu. 20. de Tempor. Ordinat. 178
- 4 Tempus vacationis beneficij attenditur ubi agi-
tur de habilitate, vel inhabilitate persone, in
c. Dilatus, il secundo, n. 19. de Præbend. 141
- 4 Tempus currit etiam ignorantibus, si præfixum sit non
in odium exigentibus, sed in fauorem alterius,
in cap. Quia diuersitatem, num. 12. de concess.
Præben. 239
- 6 *Tenens* puerum ad effectum vocationis, & Cate-
chismi, non autem Baptismi non contrahit co-
gnationem spirituales, in c. Veniens, num. 17.
de Cognat. spirit. 68
- 2 *Terminus* ad sententiam præfixus à Iudice, vel Ar-
bitro extinguitur per mortem citati, & senten-
tia postea lata non tenet, in cap. Ex parte, n. 15.
de Arbitris. 613
- 2 *Terminus* decem dierum à Concilio Tridentino
præfixus in cap. 13. sess. 24. an sit computandus
à die habite notitiæ vacationis Ecclesiæ, an verò
liberum sit Episcopo quando eumque illum præ-
figere, in c. Cum sit ars, nu. 41. & seq. vsq. ad
num. 48. de Aetat. & qualic. 284
- 2 *Terminus* implicat currere ipso iure, & esse ab
Episcopo assignandum, ibid. n. 45. 285
- 2 *Terminus* Capitulo præfixus ab Episcopo ad corri-
gendum Capitulares non est expectandus si Ca-
pitulum dicat se nolle corrigere, in cap. Irrefra-
gabili, S. Excessus, nu. 6. de Offic. Ordin. 447
- 3 *Terminus* Iudici assignatus in rescripto ad causam
distingnendam currit à tempore præsentationis
litterarum, & non ante, in c. Super eo, il secun-
do, n. 9. de appell. 243

INDEX RERUM

- 3 Quod procedit quoad exercitum in iurisdictionis, non autem quoad iuris rescripti, ibidem num. 10, pag. 11. 342
- 3 Item procedit si tempus fuerit limitatum per numerum dierum, hebdomadarum, mensium, vel annorum, secus si ad certum diem, ibidem num. 12. 342
- 3 Et ista assignatione per numerum metum quot dies sint computandi, ibidem num. 13. 342
- 3 Et an dies assignationis computentur in termino remissionis, ibidem num. 13. 342
- 3 Terminus a Papa, vel alio Superiore Iudici Ecclesiastico est preiudicandus, infra quem natalium questionem prosequatur, & de hereditate nullatenus se intromittat, in c. Tuam, num. 60. de Ordin. cognit. 137
- 4 Terminus alicui datus ad suam voluntatem declarandam non est expectandus si ille prius voluntatem suam declaraverit, in cap. Potuit, num. 6. de locat. & conduct. 180
- 4 Terminus ubi prescribitur ad aliquid faciendum, non est opus denunciatione aliquam ad mortem contrahendam, num. 7. 180
- 5 Terminus habiles presupponuntur cum de vna re disponatur, in c. Non est vobis, num. 34. de Regularib. 129
- 7 Terminus ad quem, non in quo dispositio celebratur debet considerari, in c. Quanto, num. 3. de Privileg. 85
- 3 Territorium proprium habere idem est atque extra diocesim existere, in cap. Cum contingat, num. 35. de foro compet. 90
- 3 Territorium proprium ab inferiori Prelato sine omni modo iurisdictione priuatis ad Episcopum acquiri non potest, in c. Significasti, num. 19. de Offic. Archiep. 381
- 3 Territorium proprium non sit inferioris Prelati, nisi tam ipse, quam Clerici, & Populus eximantur a iurisdictione Episcopi, in c. Cum dilectus, num. 23. de relig. domib. 218
- 4 Terrula, vel vineola Ecclesie alienari possunt de consensu Episcopi tribus conuentibus, in cap. Nulli, n. 24. de reb. Eccles. non alien. 111
- 4 Terrule exigui valoris que dicuntur ad hoc vt alienari possint sine beneplacito Apostolico, ibidem num. 26. 111
- 7 Tertiaris viris, & mulieribus non possunt Regulares ministrare Sacramenta Penitentis, vel Eucharistis in Paschate, Vitiis vel Extrema vocationis, in c. Omnis, n. 64. de penit. & remiss. pag. 131
- 7 Tertiaris S. Dominici eodem iure censentur cum tertiaris S. Francisci, ibidem num. 65. 131
- 7 Tertiariorum non est aliqua religio, sed modus viuendi a Sede Apostolica approbatus, ibidem num. 66. 131
- 7 Tertiaris suscipere debent Sacramenta a Parocho, de eius Parochia existant, ibidem n. 67. 131
- 1 Tertiaris, qui lite pendente in foro seculari, tertie regule habitum assumpserunt, an in causa illa teneantur eorum Iudice laico respondere, in cap. Magnus, num. 80. de oblig. & ratioc. 342
- 3 Tertiaris, seu Fratres de penitentia, & mulieres gaudentes an sint persone Ecclesiastice, & fori privilegio gaudeant, in cap. Nullus, num. 65. & seq. vique ad num. 72. de foro compet. 64
- 3 Tertiaris ex Concilio Lateranensi non potiuntur privilegio Ordinis, & exemptione ab Ordinatione, nisi collegialiter viuant, seu cum claustralibus

- habitant, ibidem num. 66. 61
- 3 Nisi alter se habeat consuetudo, ibidem num. 70. 61
- 3 Tertiaris domi sue, vel consanguineorum habitantes nulla exemptione fruuntur, nisi emiserint expressum votum Castitatis, vel Celibatus, ibidem num. 67. & 69. 61
- 3 Sed eius votum emiserint, tamen seruari debet consuetudo, qua Ordinarius suos administrandi Sacramenta, vel aliam in eas iurisdictionem acquisiuit, ibidem num. 69. 62
- 3 Bulla Pij V. qua Tertiaris ad clausuram adstringuntur non comprehendit eas, que in suis, vel Consanguineorum domibus habitant, ibidem num. 68. 62

Testamentum, communia.

- 4 Testamentum quouis tempore fiat, dicitur factum tempore mortis, in c. Cum cises, num. 71. de Testam. 337
- 4 Institutio heredis est caput, & fundamentum totius testamenti, ibidem n. 74. 337
- 4 Testandi facultas generaliter concessa non comprehendit personas aliqui inhabiles, ibidem n. 94. pag. 339
- 4 Declaratur, ibidem num. 142. 339
- 4 Testamentum est in quo heres instituitur, in c. Relatum, n. 6. de Testam. 346
- 4 Testamentum in vita testatoris ordinatur, & perficitur, in c. Prudentes, num. 10. de Donationib. pag. 302
- 4 Testator censetur se retrulisse ad dispositionem iuris communis, in c. Conquerente, num. 18. de Cler. non resid. 40
- 7 Testamentum B. Dominici, in cap. Nimis prauum, num. 16. de excess. Prelat. 10
- 7 Testamentum in quo Fratres Minores sunt instituti heredes est nullum, & succedunt venientes ab intestato, nisi adsit coheres, vel substitutus, ibidem num. 41. 83
- 1 Testamenti verusque author est Deus, in c. Cuius pridem, num. 12. de Paenit. 558
- 1 Testamentum primum habens clausulam derogatiam cumpiuntur perfectendum in quo sit clausula generalis, non obstantibus quibuscunque alijs testamentis, in c. Nonnulli, num. 36. de Rescript. 226
- 4 Testamentorum publicatio ad Episcopum non spectat nisi consuetudo aliud inducat, in c. Nos quidem, n. 11. & seq. de Testam. 322
- 4 Nemo potest cadere ne leges in suo testamento locum habeant, ibidem num. 41. 325
- 4 In testamentis attenditur quale fuerit personalem obiectum, & finis testatoris, ibidem n. 63. 327
- 4 Testamenti faciliorem impedit professio tertia, si sit expressa, in c. Quia ingredientibus, num. 13. de Testam. 315
- 4 Testamentum, & alie vltimae voluntates non comprehenduntur in decreto Concilii Tridentini de renunciationibus non faciendis, nisi cum licentia Ordinarii, & intra duos menses ante professionem, num. 17. 315
- 3 Testamentum inter liberos quamuis valeat sine publicatione, tamen si testator voluerit illud publicari, & ante publicationem obierit, est nullum ex defectu voluntatis, in c. Publicato, n. 63. de elec. 125
- 3 Testamentum an iudicatur sufficientem probationem

- nem propositi mutandi vitam, in cap. Consulti, num. 41. de Regular. 96
- 3 Testamentum in quo monasterium non fuit institutum, saltem in legitima, an rumpatur si testator fiat Monachus, in c. Presentia, num. 21. de Probat. 169
- 3 Testamentum in quo fratres Minores, sunt instituti, non valer, nisi adest coheres, & hereditas deferatur venientibus ab intestato, ib. n. 42. 171
- Vide in ver. *Fratres Minores*.
- 6 Testamentum imperfectum ratione voluntatis non valet, in c. Lator, num. 49. Qui filij sint legit. 95

Testamentum cæci.

- 4 Testamentum cæci ad non pias causas conditum coram Parocho, & duobus testibus an valeat, latissime in veramque partem discutitur, in cap. Cum esses, nu. 77. & nu. 87. vsque, ad num. 157. de Testam. 338
- 4 Cæcus de iure civili quam formam seruare debeat in suo testamento, ibid. num. 78. 338
- 4 Quomodo testamentum cæci signetur à testibus, non est nuncupatum, ibid. n. 79. 338
- 4 Non requirit, vt sigilla testium apponantur in chordulis, sicut requirit testamentum in scriptis, ibid. nu. 80. 338
- 4 Et an institutio hæredis fieri debeat ante legata, ibid. num. 81. 338
- 4 Cæci testamentum non seruata forma l. Hac consultissima, C. qui testam. facere possunt de iure civili, non valet, ibid. n. 82. & 96. 338
- 4 Et quid in Codicillis, ibid. nu. 83. 338
- 4 Et quid in donatione causa mortis, ibid. num. 84. pag. 338
- 4 Cæcus non potest testari inter liberos nisi seruata forma l. Hac consultissima, C. Qui test. fac. poss. ibid. num. 89. 339
- 4 Contrarium, ibid. n. 154. 339
- 4 Cæci testamentum etiam ad pias causas conditum non seruata forma l. Hac consultissima, C. qui testam. fac. poss. non valet ibid. n. 110. 340
- 4 Contrarium, ibid. n. 152. 340
- 4 Cæcus ira demum testari potest ad pias causas non seruata forma legis civilis, si relinquit pijs, & venerabilibus locis, secus si priuatis personis pauperibus, ibid. num. 152. 343
- 4 Contrarium, ibid. n. 153. 343
- 4 Cæcus an possit testari ad pias causas non seruata forma l. Hac consultissima, C. Qui testam. facere possunt, remissiuè, in c. Relatum, il primo, nu. 15. de Testam. 347

Testamentum inter liberos.

- 4 Testamentum inter liberos scriptum, vel subscriptum manu testatoris sine aliquo teste valet quoad liberos, sed non quoad extraneos, nisi saltè duo testes interuenerint, in c. Relatum, il primo, nu. 10. de Testamentis. 347

Testamentum Militare.

- 4 Testamentum Militare non solum requirit militiam, sed etiam vt miles sit in conflictu belli, in c. Cum esses, n. 64. & 70. 337

Testamentum ad non pias causas de iure canonico.

- 4 Testamentum quod Parochianus facit coram

- Presbytero suo, & duobus testibus valet, nec tenet confutendo contraria, in cap. Cum esses, num. 11. de Testam. 332
- 4 Testamentum etiam ad non pias causas conditum coram Parocho, & duobus testibus, valet etiam in foro Canonico, sed etiam in foro civilis, contraria consuetudine non obstante, ibid. nu. 2. & 40. 332
- 4 Testamentum de iure Canonico non requirit, vt testes sint rogati, ibid. n. 15. 332
- 4 Contrarium, ibid. n. 17. & seq. vsq. ad num. 33. pag. 332
- 4 Testamentum de iure Canonico coram duobus, vel tribus testibus non valet, nisi etiam adhibeatur proprius Parochus testatoris, ibid. num. 24. pag. 333
- 4 Parochus dicitur Pater spirituali omnium suorum Parochianorum, ibid. num. 26. 333
- 4 Nec est verisimile vt consentiat falsitati, ibidem num. 27. 44. & 57. 333
- 4 Parochus in testamento æquipollens quinque testibus, ibid. nu. 28. 333
- 4 Contrarium, ibid. n. 29. 333
- 4 Parochus est testis autorizabilis, de quo Canones multum confidunt, ibid. n. 31 & 44. 333
- 4 Testes duo in testamento adhibendi de iure Canonico debent esse idonei, idest in aliquo non suspecti, ibid. nu. 32. 333
- 4 Mulier, & seruus an de iure Canonico possint esse testes in testamento, ibid. n. 34. 333
- 4 Quid in testamento ad pias causas, ibid. num. 35. pag. 333
- 4 Et quid in testamento ad non pias causas, ibid. nu. 36. 333
- 4 Testamentum, de quo certitudinaliter constat per duos testes omni exceptione maiores, mandari debet executioni saltem per viam denunciationis Evangelicæ ad peccatum vitandum, ibidem nu. 54. 335
- 4 Contrarium, ibid. nu. 59. 60. & 62. 335
- 4 Testes duo quando sufficiant, & quando tres requirantur, & quales esse debeant, ad Ecclesiasticam pertinet determinare, neque hoc legi Diuine aduersatur, ibid. num. 56. & 146. 336
- 4 Parochus, & duo testes idonei in testamento adhibiti excludunt omnem falsitatis suspicionem, ibid. num. 57. 336
- 4 Testamentum ad non pias causas coram tribus testibus sine Presbytero Parochiali non valet, ibid. nu. 58. 336
- 4 Valet tamen si quatuor testes sint adhibiti, ibid. nu. 59. 336
- 4 Hæredes ab intestato, qui non credunt duobus, vel tribus testibus fidem adsturentibus testamentum ad non pias causas, non censentur habere conscientiam laicam, ibid. num. 101. 339
- 4 Contrarium, ibid. n. 133. 339
- 4 Lex diuina in ore duorum, vel trium stet omnia, verbum non refertur ad maiorem numerum, sed ad minorem, ibid. num. 108. 340
- 4 Imo refertur etiam ad maiorem, ibid. num. 144. & seqq. 340
- 4 Leges civiles requirentes in testamentis numerum septem testium sunt contra ius diuinum, ibid. nu. 114. 340
- 4 Item sunt contra ius naturale, ibidem num. 118. & 127. 340
- 4 Item contra instituta SS. Patrum, ibid. num. 122. pag. 341

- 4 Item contra generalem Ecclesie consuetudinem. 341
 4 Ibid. nu. 123. 341
 4 Item solum peccatum, ibid. nu. 141. & 160. 341
 4 Testamentum impugnans ob defectum solemnitate in numero septem testium peccat mortaliter, & potest excommunicari, ibid. num. 124. & seqq. vique. ad nu. 141. 341
 4 Leges emiles irritantes testamentum cum pauciori numero, quam septem, vel octo testium, tanquam peccati nutritive non sunt seruandae, ibid. nu. 131. 341
 4 Testamentum contra duobus, vel tribus testibus secundum Apostolum impugnari non potest ex defectu solemnitate, ibid. n. 135. 341
 4 Heres ab intestato eorum coheredem occupat bona defuncti qui eorum quatuor, vel quinque testibus extraneum heredem instituit, ibidem. nu. 137. 343
 4 Iudices seculares cogi possunt ad obseruantiam huius, cap. ibid. n. 140. 343
 4 Testamentum Romae conditum ad non piar causas eorum Parocho, & duobus testibus an valeat siante statuto Urbis, quod precipit seruari ius civile, & eo deficiente ius Canonium, ib. n. 137. & seqq. vique in finem. 344
 Vide in ver. *Statutum quoad testamenta.*
 4 Testamentum ad piar causas conditum per verba enunciatia, & propter aliud prolata, valet etiam ad exclusionem alicuius Ecclesie, in c. Cum dilectus, num. 1. de Success. ab intestat. 357

Testamentum ad piar causas.

- 4 Testes in testamento ad piar causas an debeant esse rogati, in c. Cum esses, num. 33. de Testam. pag. 333
 4 Mulier, & seruus an de iure Canonico possint esse testes in testamento ad piar causas, ibidem. nu. 34. 333
 4 Testamentum ad piar causas conditum in mortis articulo eorum duobus testibus non valet si testator reconcuescat, ibid. n. 66. & seqq. 337
 4 Contrarium, ibid. n. 71. 337
 4 Testamento ad piar causas magis fauere, quam testamento inter liberos, ibid. nu. 155. 344
 4 Fallit quoad legitimam filijs debitam, ibidem. nu. 156. 344
 4 Testamentum in quo Ecclesia instituitur, & filius exheredatur est contra officium pietatis, ibidem d. num. 156. 344
 Vide in ver. *Filius.*

- 7 Testamentum fauere pia cause valet sine heredis institutione, in c. Nimis praua, nu. 29. de excess. Prelat. 31
 4 Vellem voluntas ad piar causas eorum duobus testibus valet, in c. Relatum, li primo, n. 1. de Testam. 346
 4 Differentia sex inter cap. Relatum, li primo, & cap. Cum esses, de testam. ibid. num. 3. & seqq. vique, ad num. 13. 346
 4 Ad piar causas valent non modo legata, & fidei commissi, sed etiam institutio heredis, de qua constat per duos testes, ibid. nu. 5. & seqq. 346
 4 Testes duo in testamento ad piar causas non sunt de solemnitate substantiali, sed probatoria, quae potest adimpleri per aequipollens, ibid. num. 8. & seqq. 346
 4 Testamentum ad piar causas scriptum manu testatoris valet sine villo teste, ibid. num. 9. 346

- 4 Testamentum ad piar causas eorum duobus testibus valet etiam in Terris Imperij, & in foro Civilis, ibid. num. 11. 347
 4 Testes in testamento ad piar causas non requiruntur, vt sint rogati, ibid. n. 12. 347
 4 Et potest adhiberi etiam Mulier, ibid. num. 14. pag. 347
 Ceterum, & quomodo testari possit ad piar causas.
 Vide in ver. *Testamentum ceteri.*

Testamentum quoad testis de iure civili.

- 4 Testamentum siue in scriptis, siue nuncupatum de iure civili requirit septem testis, in c. Cum esses, n. 3. & 19. de testam. 352
 4 Et hic numerus non tantum est de forma probatoria, sed etiam de forma substantiali, ibid. 4. pag. 333
 4 Et si vnus deficiat, testamentum corrumpitur, ibidem num. 37. 333
 4 In testamento ruri condito sufficiunt quinque testes, ibid. nu. 6. 333
 4 Siue fiat in scriptis, siue per nuncupationem, ibid. num. 7. 333
 4 Testamentum tempore pestis an fieri possit cum quinque testibus, ibidem, ibid. nu. 8. 333
 4 Testamentum solumne requirit testium, subscriptionem, ibidem num. 9. 333
 4 Nuncupatum, Secus, ibid. n. 10. 333
 4 Testes in testamento tam in scriptis, quam nuncupatio debent esse rogati, ibid. nu. 19. 333
 4 Testes idonei in testamento de iure civili dicuntur masculi, puberes, & liberi, ibid. nu. 33. 333
 4 Testium solemnitas in testamento introducta est propter suspensionem falsitatis, ibid. num. 100. pag. 339
 5 Testes in dominio Mediolanensi dicuntur senes in sexagesimo auro, quoad examen ad eternam rei memoriam, in c. Cum sis, nu. 88. de Conner. Coniugat. 147
 4 Testator non potest prohibere quia in casum negligens ius exequendi deuoluatur ad Episcopum, in c. Tua vobis, nu. 12. & seqq. de Testam. 349
 4 Sicut nec potest cauere ne tutor teneatur de dolo, licet male administret, ibid. nu. 13. 350
 4 Voluntas testatoris pro lege seruanda est si sit licita, alius secus, ibidem num. 14. 350
 4 Testator non presumitur voluisse vt iudicium suum reddatur elisorium, ibid. nu. 17. 350
 4 Presumptio aliquando oritur tacite fidei in fraudem legis accomodate, si ex verbis testatoris non appareat nisi facienda sit testificatio, ibidem nu. 35. 353
 4 Testator non potest disponere vt impossibile testificetur ad possibile, in c. Nos quidem, n. 52. de testam. 326
 3 Testandi facultate potest quis se priuare offerendo se, & bona sua loco religioso, in c. Res sententia, num. 4. de probat. 168
 5 Testatoris prohibitio ne pia eius voluntas possit per Papam commutari, non tenet, in c. Relatum, n. 39. Ne Clerici vel Monach. 413

Testium exceptio.

- 6 Abbas aduersus testes deponentes contra eum super simonia in iudicio inquisitionis potest excipere, quod sunt inimici, & conspiratores: alijs vero

- verò exceptiones criminum opponere non potest, in c. Licet Heli, num. 3. de Simon. 163
- 6 Testes in crimine hese Maestatis, heresis, & Simonie admittuntur etiam criminosi, dummodo non sint conspiratores, vel inimici capitales, ibidem num. 16. 164
- 7 Testes super immemorabili quomodo deponere debeant, in c. Cum olim, il primo, num. 5. de Privileg. 58
- 7 Testes deponentes super instrumentis deperditis debent esse periti, ibid. nu. 9. 58
- 6 Testes inducendi contra matrimonium debent esse omni exceptione maiores, in c. Consultationi, nu. 6. de Sponsal. 11
- 6 Et hec qualitas articulanda, & probanda est ab inducente, ibid. num. 7. 11
- 6 Testes criminosi concurrentibus qualitatibus hic prescriptis admittuntur in criminibus exceptis, non tamen vt faciant plenam fidem, nisi coniunctis alijs adminiculis, in c. Per tuas, il primo, num. 3. de Simon. 168
- 6 Testes recipi possunt etiam publicatis attestationibus quando Iudex procedit ex officio, in cap. Qualiter, il secundo, nu. 67. de Accusat. 128
- 6 Testes in iudicio inquisitionis recipiuntur licet non contestata, ibid. nu. 70. 128
- 6 Testes admittuntur etiam minus idonei quando sit inquisitio, tam in capite, quam in membris & super statu Ecclesie, ibid. n. 71. 128
- 6 Testes super fama in interrogati qualiter debeat deponere, ibidem nu. 85. 129
- 5 Testes an dicatur senes in quinquagesimo anno ad hoc vt examinari possint ad eternam rei memoriam, in c. Cum sis, num. 42. & 88. de Conuers. coniugar. 142
- 6 Testes etiani enacti in causa criminali sunt irregulares si inde sequatur mors, aut mortaliatio, in c. Petitio, n. 10. de homicid. 271
- 3 Testes super articulis debent deponere de scientia per sensus corporeos, non autem de credulitate, in c. Olim, nu. 92. de lit. contestat. 111
- 4 Testis tenetur propalare quod accepit sub sigillo confessionis extra Sacramentum Penitentie, in c. Tua nobis, num. 42. de Testam. 352
- 4 Testis legitime interrogatus tenetur revelare secretum non obstante fide, ac iuramento de non revelando, ibidem num. 43. & 48. 352
- 5 Testis magis repellitur cum se offert vitro, quam cum requiritur, in c. Nullus, nu. 34. de Regular. pag. 6
- 3 Testium receptio contra non citatum est nulla, in c. In nomine Domini, num. 1. & 18. de Testib. pag. 185
- 3 Testes secreti, & singulati sunt examinandi, ibid. num. 12. 186
- 3 Testium depositiones si pars audierit non poterit postea super iisdem capitulis testes producere, ibidem num. 15. 186
- 3 Testes examinati parte non citata an sufficiant pro mandato de manutendo, ibidem nu. 19. & seqq. usque ad num. 48. 186
- 3 Testes recepti sine citatione partis presumptionem faciunt, ibid. num. 29. 187
- 3 Item faciunt inditum, num. 30. sed contra nu. 34. pag. 187
- 3 Faciunt saltem adminiculum, ibidem n. 31. & 35. pag. 187
- 3 Fallit, ibidem num. 45. 187
- 3 Et sufficiunt pro mandato de manutendo ex mul-

Reptorium in 5. libros Decret.

- torum sententia, ibid. num. 33. Sed alij contra num. 36. 187
- 3 Testes examinati ad perpetuam rei memoriam sine citatione partis non probant etiam in iudicio manutentionis, ibid. n. 38. 188
- 3 Testes recepti ante litis contestationem regulariter non probant, nec faciunt inditum, ibidem num. 39. 188
- 3 Testes recepti citato procuratore non habent mandatum, vel minus sufficiens non probant etiam in summarissimo, ibidem n. 40. 188
- 3 Testes examinati coram Iudice incompetenti si dem non faciunt etiam in summarissimo postfotio, ibidem num. 44. 188
- 3 Nec vltum faciunt adminiculum, si cum defectu iurisdictionis concurrat defectus citationis, & iuramenti, ibid. num. 45. 188
- 3 Testes non iurati, & recepti parte non citata equiparantur, ibid. num. 46. 188
- 3 Testium receptio an valeat si citatus ob inevitabilem necessitatem comparere non potuit, ibidem num. 48. & seqq. usque in fin. 189
- 3 Testes recepti contra citatum legitime impeditum faciunt saltem inditum, ibid. num. 51. 189
- 3 Testes de honestate examinari non debent nisi ieiunij, in c. Audiuimus, num. 58. de reliq. & vener. Sacerdot. 336
- 5 Testis non iuratus non probat, ibid. n. 59. 336
- 6 Testis vnicus cum fama plene probat, in c. Quod nobis, 10. de Cland. desponsat. 28
- 6 Testium presentia non circumscriptur territorio, sicut iurisdictioni, ibidem n. 41. 32
- 6 Testes contra legitimitatem debent esse omni exceptione maiores, in c. Lator, n. 51. Qui filij sine legitimo. 93
- 3 Testes diligenter, & singulati sunt examinandi, presertim si agatur de vita, & miraculis canonizandi, in c. Venerabili, num. 1. & 15. de testib. pag. 196
- 3 Testes nisi scotim examinentur testimonium non valet, & eor. ibidem num. 5. 197
- 3 Testes deponere non debent per eundem premeditatum sermonem, in d. c. Venerabili, nu. 6. de Testib. 197
- 3 Testes omnes in publicatione testamenti coadunantur, ibid. nu. 7. 197
- 6 Testis deponens in mortis articulo non habet maiorem fidem, quam haberet in vita, in cap. Per tuas, num. 14. Qui filij sine legit. 106
- 3 Testium fidei detrahatur si sunt varij, si vacillant, si fasagunt probare negativam, in c. Cum Ecclesia, num. 10. de caus. poss. & propriet. 140
- 3 Testis in odium illius qui cum iuramento adstrinxit ad non deponens dum testificari compellitur, etiam si perseveret in crimine, & veritas per alios probari possit, in c. Intimavit, num. 3. & 7. de Testib. 190
- 3 Sed contra alium non admittitur nisi pœnituerit, ibidem num. 4. & 7. 190
- 3 Testes publicis attestationibus veteris producendi non sunt, ibidem n. 7. 190
- 3 Nisi per viam restitutionis in integrum, ibidem num. 9. 190
- 3 Testis subtrahens ad adversario habetur pro produdo perinde ac si contra eum etiam deposuisset, ibidem num. 11. & seqq. 191
- 3 in Testibus producendis partem impediens excommunicari possunt, in c. Constitutus, il primo, num. 1. de testibus, & attestat. 193

dd

Testis

INDEX RERVM

- 1 Testis compellitur fraudem illius detegere, qui probationis copiam aduersario subtrahit, in c. Peruenit, il primo, nu. 1. de Testib. coga. 301
- 3 Testes compelluntur etiam in criminali, quod accusatus malitiose a celsatori subtrahit, ibidem num. 2. 301
- 3 Testis qui iurauit contra aliquem non testificari, iuramento non obstante debet compelli, ibidem num. 4. 301
- 3 Testem occultans domi suae qua pena puniatur, ibidem num. 8. 302
- 3 Testis in criminali compellitur testificari an fuerit adstrictus a parte ad non deponendum, ibidem num. 9. 302
- 6 Testis falsidicus tres ledit, Deum, Iudicem, & partem, in c. Falsidicus, num. 1. & 130. vsque ad num. 133. de Crim. Fall. 307
- 6 Testis tenetur de falso si interrogatus super certo articulo dicat se aescire, aut non recordari, vel si deponat obscure, versut, vel per malitiam, ibidem, num. 5. & 149. & seqq. 307
- 6 Testis tenetur poena falsi, qui obscure, versut, aut per malitiam testificatur, ibidem, nu. 151. 317
- 4 Testes in actibus humanis regulariter non requiruntur ut sint rogati, in c. Cum esses, num. 23. de Testam. 338
- 4 Testes duo idonei praferuntur unico, quatecunque sit dignitatis, ibidem n. 30. & 39. 333
- 4 Testes duo quando sufficiant, & quando tres requirantur, & quales esse debeant ad Ecclesiam pertinet determinare, neque hoc legi Diuine aduersari, ibidem num. 16. & 146. 336
- 4 Testes septuaginta duo requiruntur ad damnandum Cardinalem Episcopum, ibidem n. 144. 343
- 4 Declaratur, ibidem, n. 145. 343
- 4 Testium defectus supplet numerus, ibidem n. 146. pag. 343
- 4 Testes duo, vel tres si habeant qualitates requisitas de iure canonico sufficiunt in omni materia questionis graui, ibid. n. 137. & 138. 333
- Vide in ver. Testamentum.
- 3 Testes in multis causis plures quam duo requiruntur, sed nunquam sufficiunt unus, in c. Licet vniuersis, num. 1. & 4. & 13. de Testib. 191
- 3 Declaratur, ibidem, num. 7. & num. 18. vsque in fin. 191
- 3 Testes ultra duos in multis casibus sunt necessarii, sed in nullo casu ultra tres si habeant qualitates a iure requisitas, & explicatur lex Diuina. In ore doctorem, &c. ibid. n. 4. & 7. 192
- 3 Leges Civiles requiruntur maiorem numerum, quam duorum, vel trium testium, valent, & censentur approbare a Canone, ibidem num. 5. 193
- 3 Contrarium, ibid. nu. 7. & 9. 193
- 3 Testes tres in multis casibus requiruntur, ibidem num. 8. 193
- 3 Lex Civilis, quae in duobus requirit septem testes non valet ex defectu potestatis, ibidem num. 12. pag. 193
- 3 Testis unus quamuis legitime non probat, ibidem num. 13. 193
- 3 Testis unus, & confessio facta absente parte plane probat, in c. Ne in iudicis, num. 105. de Constitut. 51
- 1 Testes plures in concursu praevalet paucioribus, ibid. nu. 382. 85
- 1 Testi unico attestanti de mente mariti non est credendum, ibid. n. 415. 119
- 3 Quod locum habet in omnibus causis tam prophanis, quam spiritualibus, ibid. n. 14. 193
- 3 Testimonio valis creditur vbi de ouiliis prauidicio agitur, puta an aliquis sit baptizatus, an Ecclesia sit consecrata, &c. ibid. num. 15. 191
- 3 Idem si agatur de modico prauidicio, ibid. nu. 17. 191
- 3 Idem in pluribus alijs casibus, remissioe, ibidem num. 19. 191
- 3 Clericatus potest probari per unum testem, ibid. num. 16. 193
- 3 Testis unus sufficit ad probandum possessionem in iudicio manutentionis, ibidem n. 18. 193
- 3 Testis unus in iudicio presumptionem inducit, ibidem n. 20. 193
- 4 Testes vbi sunt priores inhabiles ad testimonium faciendum, numerus non supplet defectum, in c. Vestra, n. 144. de Cohabitat Cler. & Muller, pag. 32
- 6 Testes Synodales per singulas dioceses deputari debent in quolibet provinciali Concilio, in c. Si cur olim, n. 2. de Accusat. 133
- 6 Quod sit eorum officium, & potestas, ibidem & n. seqq. & n. 6. 133
- 6 Quibus qualitatibus praediti esse debeant, ibidem num. 3. 133
- 6 Et in quibus differant a testibus synodalibus deputandis in Synodo Diocesana, ibid. n. 5. 133
- 6 Testes synodales in provinciali Concilio deputandi non requiruntur ut sint iurati, ibid. n. 6. 134
- 6 Si sint de loco, vbi inquirunt, proprijs sumptibus viuere debent, ibid. n. 7. 134
- 6 Sin minus a quo sint proeundi, ibid. n. 8. 134
- 6 Sumptus habere debent moderatos, sed non possunt aliquem coercere, ibid. nu. 9. 134
- 7 Testes synodales in synodo ab Episcopi constitui debent, in c. Cum olim, il secundo, num. 14. de Priuileg. 57
- 3 Testes, & instrumenta eamdem vim habent ad plenam probationem faciendam, in c. Sicut, nu. 3. de probat. 161
- 3 Testis iurari compellitur qui iuravit testimonium non dicere, si attestatio, publicata non fuit, nec renunciarum testibus, in c. Intimaui, nu. 1. & 9. de testibus, & arrestat. 190
- 3 Testimonium, accusatio, & ordo equiparantur in repellendo, in c. Non debet, num. 7. de Testib. pag. 300
- 3 Textus in c. Preterea de stat. & qual. an fuerit corruptus per c. Sipro Clericus, de Praben. nu. 6. in d. c. Preterea, n. 5. 246
- 1 Theologus Iudorum librum plures Romani Pontifices iusserunt conecrari, in c. Canon, Statuta, nu. 69. de Constitut. 25

Theologia, Theologus.

- 3 Theologi, & Canonici quomodo se inuleem habeant in iuribus, & rationibus pendendis, in cap. Cum contingat, num. 11. de stat. & qual. pag. 257
- 3 Theologiae appellatione venit etiam scientia Canonica, in c. Non magnopere, num. 15. Ne Cler. vel Monach. 403
- 3 Theologiae appellatione an comprehendatur scientia Canonica, in c. Super Specula, num. 31. Ne Cler. vel Monach. 435
- 4 Theologus Cathedralis habet omnes legendi iurium quam praebet per se fians, in c. Litteras, n. 64. de Concess. Preb. 217
- 6 Theologiae Lector de iure eligi debet tantum in Metropolitana Ecclesia, sed ex Concilio etiam in

- in Cathedrali, & Collegiata, in c. Quia nonnulli, nam. 24. de Magistris. 205
- 6 Theologi officium est Sacerdotes, & alios docere Sacram Scripturam, & in his præsertim instruere, quæ ad curam pertinent animarum, ibidem nn. 28. 205
- 6 Theologia scholastica est quæ legitur in libris sacrorum scriptorum, ibid. num. 31. 206
- 6 Theologi in Metropolitana Ecclesia electus dicitur efficitur Canonicus, ibid. num. 33. 206
- 6 Secus ex Concil. Trid. ibid. n. 34. 206
- 6 Theologi electio spectat ad Episcopum, Præbendam vero theologalis collatio facienda ab eo, ad quem ante Concilium Tridentinum spectabat, ibid. nu. 38. & sequen. 206
- Theologalis præbenda.
Vide in verb. *Præbenda theologalis*.
Magistri, seu Lectores, & Scholares Theologie.
Vide in ver. *Lectiones Theologiae*.
- 4 *Thesauraria* an sit Dignitas, in c. Ad huc, num. 39. de præbend. 106
- 6 *Thomas* loca de Potestate legalis in inducendo impedimenta matrimonij contrahendis conciliantur, in c. Vtrum autem, num. 23. de cognat. spirit. 62
- 4 *Thomas doctrina* ab Ecclesia est approbata, ranquam veridica, & Catholica, in c. Fraternalitatem, cum. 52. de sepulchris. 368
- 6 *Thomas doctrina* de ignorantè promotore promota non expenditur, in c. Nobis, n. 50. & 80. & sequen. de alimon. 156
- 6 Timor vanus non excusat, in c. Consultationi, n. 11. de sponsal. 12
- Vide in ver. *Matrimonij libertas*.
- 2 *Tintinnabulum* fere sunt genera, in c. Custos Ecclesie, num. 7. de Offic. Custod. 384
- 4 *Titulus* de Clericis non residentibus in quibus beneficijs procedat, in c. Clericos, n. 36. de Cleric. non residen. 79
- 4 *Tituli* beneficiales sunt de iure positivi, in c. Cum pridem, n. 69. de Patris. 550
- 2 *Titulus* Ecclesiasticus est spiritualis potestas ad actus spirituales exercendos, ibidem num. 17. pag. 556
- 2 *Tituli* beneficiales sunt ex se formaliter spiritualia licet affectu per Ecclesiam, ibid. nu. 126. 557
- 2 *Tituli* Episcopatus sunt de iure positivi, & tamen vendi non possunt sine labe simoniæ, ibidem nn. 129. 558
- 2 *Titulus*, & beneficium pro eodem assumuntur, in c. Ad audientiam, primo, num. 104. de Rescript. pag. 241
- 2 *Tentus* potatarius nisi pronenat à legitimo Superiore non dicitur eolatus, nec susinetur opinione communi, in c. Nisi cum pridem, nu. 33. de Renunc. 156
- Vide in ver. *Præbenda potatarius*.
- 4 *Tentus* radicatus in persona vnus non coellitur licet alteri exercitum, & administratio concedatur, in c. de Reductibus, num. 36. de Cleric. agrotan. 197
- 3 *Titulus* reprobatus à iure habetur pro non titulo, in c. Grauis, cum. 75. de Rescript. spoliat. ...
- 4 *Tentus* iustus elicitur ex facto excuratoris institutionem tributantis, in c. Cum venissent, nu. 19. de Institur. 226
- 5 *Tentus* non sunt ab Episcopo transferendi ab vna ad aliam Ecclesiam sine magna causa, in c. Ad audientiam, primo, n. 58. de Eccl. edific. 362
- 6 *Titulum* sui possessionis licet non cogatur quis ostendere, tamen speciale est in possessore beneficij, vt cum de institutione agitur, eam probare debeat per Instrumentum, in c. Licet Heil, nu. 19. & 22. de Simon. 165
- 6 *Titulum* sui beneficij non cogitur Clericus ostendere quando tertius agit contra ipsum, allegans se habere ius in Præbenda, ibid. nu. 24. 165
- Vide in ver. *Beneficij status*.
- 6 *Episcopus* in visitatione potest cogere Clericos visitatos ad exhibitionem snorum titulorum ex sententia S. Congregationis Concilij, ibid. n. 36. pag. 165
- 6 *Episcopi* nouiter promoti solent publicare edictum generale, vt vnusquisque teneatur fidem facere de titulo sui beneficij, ibid. n. 30. 166
- 6 *Possessio* dicitur antiqua ad effectum presumendi titulum si sit decennialis, ibid. nu. 31. 166
- Titulus* ordinandorum.
Vide in ver. *Ordo quoad titulum*.
- 4 *Tolerantia*, & patientia Superioris delictum subdit non excusat, in c. Sicut nobis, n. 4. de Regul. 77
- 4 *Tolerantia* Pape non operatur vt pluralis tunc possideat, sed vt subditi ab ipso iussu sacramenta percipiant, in c. Cum iam dudum, n. 12. de Præben. 117
- 4 *Tolerantia* verbum inducit tacitam dispensationem super facto aliis illicito, in c. Nisi esset, n. 29. & nu. 31. de Præben. 122
- 5 *Tolentia* Concilij decretum de his, qui post assumptam Ecclesiasticarum dignitatum officia ad coniugia redeunt, expenditur, in cap. Maiores, nu. 113. & seqq. de Baptismo. 329
- 2 *Tonsura*, seu Psalmistatus an possit conferri à simpliciter presbytero, in c. Cum contingat, num. 6. de grat. & qual. 156
- 2 *Tonsura* Clericalis, seu Psalmistatus an sit Ordo, ibid. n. 10. & seqq. vtque in finem. 257
- 2 *Tonsuram* clericalem non esse ordinem propriè quibus fundamentis probatur, ibid. num. 13. & seqq. vtque ad num. 45. 257
- 2 *Tonsura* est media dispositio inter statum laicalem, & clericalem, ibid. nu. 24. & sequen. n. 40. & 41. pag. 258
- 2 *Contrarium*, num. 128. 258
- 2 *Tonsura* Clericorum, & Monachorum quod significet, ibid. num. 15. 258
- 2 *Tonsura* Clericali relationem non habet ad Eucharistiam Sacramentum, ibid. n. 28. 259
- 2 *Contrarium*, num. 110. 259
- 2 *Tonsura* non est reprobata quia omnia reliqui ordines fuerint collati, ibid. nu. 39. 259
- 2 *Contrarium*, nu. 100. & seqq. 259
- 2 *Tonsura* conferretur sine vlla rei traditione, ibidem nu. 31. 259
- 2 *Contrarium*, n. 69. & 87. 259
- 2 *Concilium* Tridentinum non habuit *Tonsuram* Clericalem pro Ordine Ecclesiastico, ibidem num. 36. & seqq. 259
- 2 *Declaratur*, ibid. nu. 133. 259
- 2 *Concilij* Tridentini decreta de clericali *Tonsura* expenduntur, ibid. num. 132. 272
- 2 *Tonsuram* clericalem, seu Psalmistatum esse Ordinem propriè, & characterem imprimere qui auctoritates sententiarum, ibid. nu. 45. 260
- 2 *Referuntur* fundamenta pro sententia Canonistarum ibid. n. 46. & sequen. vtque, ad nu. 119. 262
- 2 *Tonsura* collatio irrita est si fiat non seruata forma præscripta Ecclesie, ibid. nu. 50. 262

- 1 *Tonsura clericalis*, & *Psalmistatus* idem sunt, ibidem num. 80, & n. 88. 265
- 2 *Tonsura clericalis* unde ortum dixerit, ibidem num. 84. 265
- 3 *Tonsura* à Pontificali Romano inter Ordines comparatur, ibid. n. 85. & seqq. 266
- 4 *Datur* inter Missarum solemnias sicut & reliqui Ordines in solemnibus ordinationibus, ibidem n. 86. 266
- 5 *Tonsura clericalis* materia, & forma que sit, ibid. n. 87. & sequen. 266
- 6 in *Tonsura* collatione confertur gratia, ibidem n. 89. 267
- 7 *Tonsura Clericalis*, seu *Psalmistatus* iure ordinario confertur non potest nisi ab Episcopo, ibidem n. 94. 267
- 8 *Tonsuratus* ante susceptum Christum est male promotus, & eget dispensatione Apostolica, ibidem n. 96. 267
- 9 *Tonsura*, seu *Psalmistatus* est principium, & quasi fundamentum militie Clericalis, ibid. n. 101. pag. 267
- 10 *Tonsura Clericalis*, seu *Psalmistatus* quam relationem habeat ad Eucharistie Sacramentum, ibid. n. 110. 268
- 11 *Tonsura* clericalis effectus memorabiles conjunctures recensentur, ibid. n. 112. 269
- 12 *Tonsura* clericalis ministerium est sacrum, ibidem n. 115. 270
- 13 *Tonsura*, & minores Ordines extra solemnes ordinationes dari possunt etiam sine celebratione Missae, ibid. n. 127. 271
- 14 *Tonsura* requirit aetatem septem annorum completam, in c. Superiordinata, n. 20 de preben. pag. 287
- 15 *Tonsura* collatio facta ab Episcopo familiari suo triennali valida est si statim ac reservata sit pensio, in c. Ad audientiam, si secundo, n. 137. de Rescriptis. 244
- 16 *Tonsura* arguit professionem si per eam professi ad novitij distinguantur, in c. Novus, num. 1. de regular. 2
- 17 *Tonsura* clericalis quocunque die, & hora conferri potest, in c. De eo, num. 4. de tempor. ordinat. pag. 177
- 18 *Tonsura*, & quatuor minores Ordines eodem die ab Episcopo vni conferri non possunt, ibidem num. 14. 177
- 19 *Tonsura* in minoribus ordinibus continetur, ibid. num. 16. 177
- 20 *Sixti V* constitutio de prima *Tonsura* expenditur, in c. Cum contingat, n. 12. de Aetat. & qualitat. pag. 169
- 21 *Tonsura* Monachalis, de qua in c. Monasterium, 19. quest. 3. in casu accipitur ad Summis pro *Tonsura* clericali, in c. Cum inter vos, n. 13. & sequen. de sent. & re iudic. 238
- 22 *Tonsura magna* in Novitio inducit tacitam professionem, ibid. num. 14. 238
- 23 *Torqueri* nemo potest nisi legitime precedentibus iudiciis, in c. Audisima, n. 53. de relig. & vener. Sanctor. 335
- 24 Etiam pro crimine laesae maiestatis, & proditiōis patrie, ibid. n. 53. 335
- 25 Et de mandato Principis, num. 54. 335
- 26 *Tortura* infert gravamen irreparabile, & ideo ab illius comminatione datur appellatio, in c. Super eo, si secundo, n. 29. de Appellat. 245
- 27 *Tortura* adeo pargantur iudicia, ut rursus puram veritatem dixisse confessor, in c. Audisima, n. 41. de relig. & vener. Sanctor. 335
- 28 *Tortura* sine aonia inditij repeti non debet, ibid. n. 47. 335
- 29 *Tortura*, ininfusa tormenti genere inferenda non est, ibid. n. 51. 345
- 30 *Tractus* verbum quid importet, in c. Contingit, n. 18. & 19. de Arbitr. 510
- 31 *Tractus* parentum ad constituendum filium in, quasi possessione legitimatitioris eorum, quod nominatio, in c. Lator, n. 21. & n. 30. Qui filij sint legitimi 90
- 32 *Tractus* legitimatitioris cum adminiculis nocet etiam fideicommissariis, ibidem num. 63. & 79. viq. ad n. 88. 99
- 33 *Tractus*, & nominatio patris super legitimare filij an, & quando nocet tertio, ibid. num. 79. & num. sequen. viq. ad n. 88. 103
- 34 *Tractus*, & nominatio patris non nocet tertio quando agitur de praeiudicio fœderis alterius matrimonij. Secus si de successione, ibid. n. 80. & 87. 103
- 35 *Tractus* parentum cum adminiculis probat legitimatitiam ad effectum successionis etiam in, petitorio, & contra tertium, ibid. num. 81. & num. 86. 103
- 36 *Tractus* legitimatitioris filij quando ad eum contra, rarius tractatus non nocet fideicommissariis, ibidem num. 84. 104
- 37 *Tractus* simplex sine adminiculis, an sufficiat in petitorio ad successionem obtinendam exclusio tertio, ibid. n. 85. 104
- 38 *Tractus* legitimatitioris vincit testimonium patrum, & hoc vincit famam Vicini, in cap. Per tuas, n. 16. Qui filij sint legit. 106
- 39 *Tractus* non includit deliberatum consensum, in c. Cum pridem, n. 10. de Pactis. 144
- 40 *Tractus* in electione per compromissum est vni de essentialibus requisitis, in c. Licet de Vitanda, n. 49. de elec. 25
- 41 *Tradere* quid importet, in c. Porrequam, n. 41. de Regular. 63
- 42 *Transactio* de spiritualibus fieri non potest, in c. Contingit, n. 19. de arbit. 610
- 43 *Transactio* ex sui natura requirit ut aique detur, promittatur, vel recineatur, ibid. n. 31. 611
- 44 Et dicitur species alienationis, ibid. n. 32. 612
- 45 *Transactio* facta per eum, qui non potest alienare, valida est si per ipsum non fiat alienatio, in c. Cum tempore, n. 27. de Arbitr. 606
- 46 *Transactio* facta de rebus ecclesiis per Prelatum sine consensu superioris non obligat successorem, in c. Veniens, n. 1. de transact. 609
- 47 Sed valet in praeiudicium transigentis, & quoad ordinem ecclesiam praesidebit, ibid. num. 1. 596
- 48 *Transactio* personalis efficitur realis, & obligat etiam successores si fuerit per Sedem Apostolicam confirmata ex certa scientia, ibidem num. 3. pag. 609
- 49 *Transactio* omnis est pactum, sed non de conuerso, ibid. num. 8. 609
- 50 *Transactio* non substantialis est ut aliquid veritatis detur, aut temeratur, ibid. n. 13. 610
- 51 *Transactio* fit super re dubia, & ideo incerta alibi non tenet, ibid. n. 16. 612
- 52 *Transitus* ad archidicem religionis qualiter fit permittendus, in c. Ne religiosi, num. 70. de Religiosis. 121
- 53 *Transitus* ad perfectiori statu ad minus perfectum

- non est licitus, in c. Nisi cum pridem, nu. 6, de
renu. 153
- 5 Transiens ab uno ad aliud monasterium non eget
nova probatione, in c. Ad Apostolicam, nu. 45, de
Regular. 74
- 5 Transiens a fratribus Cappuchinis ad Minores, &
Obedientia non datur, ibid. n. 50. 75
- 5 Nec a Caleceatis ad Discalceatos eundem ordi-
nis, n. 51. 75
- 5 Transiens ad laxiorem religionem eiusdem Ordinis
potest quodcumque ad primum redire, nisi
in secunda fuerit tacite, vel expresse professus,
ibid. num. 55. 76
- 5 Transiens ad laxiorem religionem causa precipua
est infirmitas ac debilitas complexionis, ibid.
num. 61. 76
- 5 Transiens ad secundam Ecclesiam sine licentia Su-
perioris non est ipso iure priuatus prima, sed
priori potest infra sex menses. Secus si trans-
eat cum licentia, in c. Ad monet, nu. 12, de Re-
nunciatione. 146
- Electus ad secundam Ecclesiam non potest se
transferre, &c.
Vide in ver. *Benedic ad secundam Ecclesiam*.
- 5 Transiens est facilius in habentibus symbolam, in
c. Sané, ille secunda, n. 12, de Offic. Deleg. 391
- 5 Translatio Regularum & Corporum Sanctorum
fieri non debet auctoritate Principis secularis
in c. Cum ex eo, n. 18, de Reliqu. & Vener. Sanctor.
pag. 340
- 5 Translatio reliquiarum est species alienationis, ibid.
nu. 32. 341
- Translatio Episcoporum, ac sedis non mutationes
sunt ex maioribus Ecclesie causis, in c. Com-
ex illo, nu. 8, de Translat. Episcopi.
- Vide in ver. *Causa Mores*, & in ver. *Papa*
quoad Episcoporum promotionem.
- Translatio Episcopi requirit causam utilitatis, vel
necessitatis Ecclesie, ibid. nu. 16. 342
- Et aliter transiens dicitur spiritualis adulter, ibi-
dem num. 18. 342
- Vide in ver. *Episcopus quoad translationem*.
- Indignitatis Ecclesiasticis non licet de maio-
ri ad minorem transire, ibid. num. 6, & 15.
- Declaratur ibid. num. 20, & seqq.
- 5 Translatio titularum de una ad aliam Ecclesiam
non potest fieri ab Episcopo sine magna causa,
in c. Ad audientiam, li primo, nu. 58, de Ecclef.
adific. 362
- 5 Translata Ecclesia omnia intra ad eam pertinentia
transfertur in Ecclesiam ad quam facta est
translatio, in c. Exterpanda, §. Qui vero, nu. 6,
de praben. 160
- 5 Translatus ab uno ad aliud monasterium eiusdem
religionis potest per Abbatem ad libitum reuo-
cari ad primum, in c. Ad Apostolicam, nu. 56, de
Regular. 76
- 5 Translatus ad laxiorem religionem post Concilii
 Tridentini anno probationis renunciare non
 potest, ibid. nu. 64. 77
- 5 Translatus ad secundum beneficium ignorans ma-
lignitatem aeris habet regressu ad primum, in
c. Ad supplicationem, nu. 16, de renunciati 150
- 5 Treuga Canonica quibus diebus, & quas ob cau-
sas fuit seruanda, in c. Treugas, nu. 1, de Treug.
& Pace. 512
- 5 Treuge conventionales omni tempore seruari de-
bent, ibid. num. 2. 513
- 5 Treuga est securitas prestata rebus, & personis di-
scordia nondum finita, ibid. n. 11. 513

- 5 Treuga, & inducie in quo differant, ibid. n. 14. 513
- 5 *Tribunus* Concilij Canon de clericali consensu
expenditur, in c. Cum contingat, nu. 81, de stat
& qual. 265
- 5 *Tributa* solvuntur Principi ex publico in recogni-
tionem vniuersalis demeriti, & sunt imperscripti-
bilia, in c. Preterea, n. 48, Ne Prae. lic. suas. 192

Tridentinum Concilium, communia

- 1 Tridentinum Concilium ubi voluit imponere po-
nam nullitatis actus, id differtis verbis expressit,
in c. Cum accessissent, nu. 30, de Constat. 147
- 5 Trebit iurisdictionem Episcopi tanquam Apo-
stolicae Sedis delegatis, n. 41, de Rel. domib. 219
- 1 Non consuevit nominari derogare antiquiori-
bus Conciliis, aut privilegijs clausis in corpore
iuris quod pluribus ex-
emplis ostenditur, in c. Nonnulli, n. 42, & sequens de Rescrip. 218
- 5 Quibus verbis vi consueverit ubi loquitur de Su-
mo Pontifice, in c. Cum magistrum, nu. 37, de
elect. 111
- 4 Quo sensu in aliquibus prohibitionibus intelligen-
tar includere Summum Pontificem, in c. Nulla,
n. 70, de concess. praben. 235
- 6 Tridentinum Concilium ubi loquitur de concer-
nentibus iurisdictionem non intendit eam vol
auferre, & dare alteri, in c. Tum, nu. 8, de Cler
non resid. 69
- 2 Tridentinum Concilium precipiens Beneficia Re-
gularia conferri Regularibus, vel illis, qui habi-
tum suscipere, & professionem emittere tene-
tur, procedit in inferioribus collatoribus, in
c. Cum in Magistrum, nu. 24, de Elect. 111
- 6 Tridentinum Concilium nec voluit, nec potuit
adimere Papae potestatem dispensandi in sacris
ordinibus cum voluntario homicidio, in c. Hen-
ricus, num. 26, de Cler. pugn. in duell. 278
- 1 Tridentinum Concilium, in c. 10 sess. 24. nihil im-
minuit Sedis Apostolicae auctoritatem in causis
recognoscendis, in c. Licet, nu. 35, de foro compet. 83

Tridentinum Concilium quoad derogationem.

- 6 Tridentino Concilio in c. 10. sess. 23. obijci non
potest quod non derogauit septem synodo,
aut privilegijs clausis in corpore iuris, in c. Signi-
ficasti, num. 14, de Offic. Archid. 380
- 1 Tridentinum Concilium antiquioribus Conciliis,
aut privilegijs clausis in corpore iuris non con-
suevit nominatim derogare quod pluribus ex-
emplis ostenditur, in c. Nonnulli, nu. 42, & sequens
de Rescrip. 218
- 4 Concilio Tridentino nec solet, nec oportet gene-
raliter, aut specialiter derogari, dummodo in
applicatio manu Papae signata fuerit ex motu pro-
prio Pij V. in c. Nulla n. 26, de Concess. praben. 137
- 7 Confirmatio posterior tollit decreta Concilii Tri-
dentali contraria, etiam si eidem concilio specia-
liter non deroget, in c. Ex parte, nu. 26, de Priuile-
giis. 70
- 4 Concilium Tridentinum in c. 14. sess. 25. de reform.
circa concubinarios nihil ex veteri iure immu-
tat, vel ex statuta Ecclesie, sed rari non iuri co-
muni addit, in c. Questum, nu. 28, & n. 31, de
Cohabit. Cleric. & Mulier. 26

*Tridentini Concilij interpretatio.
& executio.*

- 3 Tridentini Concilij decreta ante, & quibus licea
inter. 2

INDEX RERV M

- Interpretari, in c. Cum venissent, n. 1. & 9. vique
in fin. de iudic. 19
- 3 Bulla Pij I V. circa prohibitionem interpretationis
Concilij Tridentini, ibid. n. 9. 30
- 3 Bulla Pij I V. prohibens Tridentini Concilij in-
terpretationem, de qua interpretationis spe-
cie sit intelligenda, ibid. n. 10. 30
- 3 Tridentini Concilij Canones, & decreta nemo po-
test per modum legis universalis interpretari,
nisi solus Papa, ibid. n. 11. & seqq. 31
- 3 Papa potest Tridentinum Concilium interpretari
tam per seipsum, quam per eos quibus id mo-
nus specialiter demandaverit, ibid. n. 14. 31
- 3 Congregatio Episcoporum, & Regularium non
habet ius Tridentini Concilij decreta interpre-
tandi, ibidem n. 18. 32
- 3 Legatus de latere Tridentini Concilij decreta in-
terpretari non potest absque speciali facultate,
ibidem n. 20. 32
- 3 Episcopi in suis decretis, & Constitutionibus, &
Indices in suis sententiis, & interlocutorijs in-
terpretari non possunt decreta Concilij Tridentini,
ibidem n. 21. & seqq. vique ad num. 33. 32
- 3 Bulla Pij IV. dum prohibet ne quis audeat sta-
tuere super decretis Concilij Tridentini, intelli-
gitur de statutis declaratorijs, ibid. num. 25.
& seqq. 33
- 3 Episcopis tanquam executoribus Concilij Triden-
tini in sua Diocesi licet pro huiusmodi execu-
tione edicta proponere, ibid. n. 26. 33
- 3 Episcopis si in suis Diocesis & iurisdictionibus
in causis pendentibus licet Concilium Triden-
tinum, interpretari, ut per eos in eam sequen-
tur, ibidem n. 37. 34
- 3 Episcopi, & Iudices, etiam si difficultas sit accessus
ad Sedem Apostolicam, dubium arduum & dif-
ficile super decretis Concilij Tridentini etiam
incidenter decidere non debent, ibidem n. 30.
pag. 37
- 3 Index cum incidit dubium concernens interpre-
tationem Concilij Tridentini quomodo legere
debeat in cognitione, & expeditione cause,
ibid. num. 44. 36
- 3 Index cum directè, & principaliter vertitur du-
bium super intellectu alicuius decreti Concilij
Tridentini omnino abstinere debet ab interpre-
tatione, ibid. n. 46. 36
- 3 Index etiam incidenter de dubijs super decretis
Concilij Tridentini cognoscere non potest si cō-
modè pateat aditus ad Congregationem, ibidē
num. 47. 36
- 3 Iudices qui ob locorum distantiam, vel aliud le-
gitimum impedimentum aequant ad Congre-
gationem Concilij recurrere, possunt si pericu-
lum sit in mora de dubijs non arduis decreto-
rum Concilij Tridentini incidenter cognoscere,
& super negotio principali pronuntiare, ibidem
n. 48. 36
- 7 Episcopi, & Prelati sunt executores decretorum
Concilij, Principes vero tantum sunt moniti, ut
ad ea exequenda Prelatis auxilium prebent, in
c. Sacro, nu. 33. de sent. excomm. 301
- 3 Doctores, & Magistri prohibentur glossas, com-
mentarios, adnotationes, & scholia super de-
cretis Concilij Tridentini typis mandare, atque
impressa edere, in c. Cum venerat, n. 52. & seqq.
vique ad n. 63. de iudic. 37
- 3 Declaratur, ibid. n. 75. & 76. 39
- 3 Bulla Pij IV. prohibens ne quis edat vllum genus

- interpretationis super decretis Concilij Triden-
tini includit etiam interpretationem probabi-
lem, ibidem num. 53. & seqq. 37
- 3 Iurisperiti qui edidit glossam impressam Hispa-
no idioma super Concilio Tridentino declara-
tur excommunicatus à 5. Congregatione, ibid.
num. 57. 38
- 3 Remissiones Augustini Barbose Indici librorum
prohibitorum adiectæ ex sententia 5. Congrega-
tionis Concilij, ibid. num. 58. 38
- 3 Doctores, qui glossas, & Commentarios manu-
scriptos super decretis Concilij Tridentini non
evulgant, sed ad vsum suum sibi reservant non
incidunt in penas Constitutionis Pij IV. ibidem
num. 76. 31
- 3 Glossæ Cardinalis Antonij Catafæ, & Episcopi
Theani super decretis Concilij Tridentini, ibid.
num. 77. 31
- 3 Congregationis Concilij Ministri an includantur
in Bulla Pij IV. de non interpretandis decretis
Concilij Tridentini, ibid. num. 78. 31
- 3 Doctores, & advocati, qui aliquid Trid. Con-
cilij decretum incidenter interpretantur, eamque
interpretationem scripserint, aut impressam edux-
erint, excommunicantur à censuris Bullæ Pij IV. ibidem n. 80.
pag. 31
- 3 Bulla Pij IV. accipit interpretationem ex com-
muni observantia, ut non comprehendat edi-
tiones interpretationum, quas faciunt Magistri,
& Doctores super aliquo decreto Concilij Tri-
dentini, ibidem num. 83. 31
- 3 Bullæ Pij IV. non sustulit facultatem, quam Do-
ctores habent publice interpretandi Concilium
Tridentinum, ibid. num. 94. & seqq. vique in
finem. 33
- 3 Magistri, & Lectores licet possint in scholis Tri-
dentini Concilij decreta ore rebus interpretari,
ibid. n. 89. & seqq. vique in finem. 33
- 3 Tridentinum Concilium in Græcam, Arabicam,
Chaldeam, aliasque exteras linguas versum, ibi-
dem n. 90. 33
- 3 Concilij Tridentini decretum, in cap. 2. sess. 25.
de reformatione expenditur, ibidem num. 99.
pag. 34
- 3 Doctoribus, & Magistris an liceat interpretatio-
nes super decretis Concilij Tridentini scholari-
bus scribentibus dicere, ibid. n. 104. 35
- 3 Observantia generalis Episcoporum plurimum va-
let ad interpretationem Concilij Tridentini, in
c. Cum sit ars, n. 47. de stat. & qualic. 35
- 3 Tridentinum Concilium in quo discrepet à lar-
culis in prefatione instanti, in cap. Venerabilis,
n. 13. & n. seqq. de iudicij. 37
- 3 Vide in verb. *Congregatio Concilij*, & in verbis
Declarationes.

Tridentinum Concilium expenditur.

- 3 Sess. 7. c. 13. in c. Accepimus, nu. 31. de Aetate, &
qualit. 276
- 2 Sess. 14. c. 1. in c. Ad aures, num. 13. de Tempore
Ordinar. 186
- 6 Sess. 14. cap. 7. in cap. Henticos, n. 23. & seqq. de
Cleric. pagu. in duello, & in c. Petitio, num. 15.
de homicid. 272
- 3 Sess. 14. c. 10. in c. Cum causam, num. 36. de elect.
pag. 79
- 6 Sess. 21. c. 1. in c. In Ordinando, n. 27. & seqq. de
Simon. 144

ET VERBORVM.

- 4 *Seff. 21. c. 3. in c. Episcopus, num. 25. de praben. pag. 87*
 4 *Seff. 21. c. 3. in c. Quia non nulli, nu. 11. de Cleric. non resident. 33*
 7 *Seff. 22. de obferu. & euitas, in celebr. Miss. c. vi. S. Neuepatiantur, in c. In his, n. 15. de Priuileg. pag. 90*
 4 *Seff. 22. c. 3. in c. Quia nonnulli, nu. 11. de Cleric. non resid. 38*
 2 *Seff. 22. cap. 4. in c. Cum in cunctis, S. Inferiora, num. 40. de Elec. 55*
 3 *Seff. 22. c. 8. in c. De Xenodochijs, n. 20. de Relig. domib. 203*
 4 *Seff. 23. c. 1. S. Eadem, in c. Ex tuz, n. 26. de Cler. non resid. & in c. Qualiter, n. 10. de cod. titul. & in c. Fraternalitatem, n. 93. de Sepultur. & in c. Tuz, nu. 16. & 18. de Cler. non resident. 67*
 3 *Seff. 23. c. 10. in c. Aqua, n. 12. de Consecr. Ecclef. vel altar. 299*
 2 *Seff. 24. c. 3. in c. Conquerente, nu. 55. de Ofic. Ordinari. 466*
 2 *Seff. 24. c. 6. in c. Henricus, n. 43. de Cler. pugn. in ducl. & in c. Dilectus, nu. 13. de Tempor. ordinat. pag. 198*
 7 *Seff. 24. c. 12. in c. Ex parte, n. 8. de priuileg. & in c. V. priuilegia, num. 27. eod. 80*
 4 *Seff. 24. c. 17. in c. Cum iamdum, nu. 31. & seqq. ad n. 3. & nu. 57. de Praben. 120*
 7 *Seff. 24. 8. in c. Manifesta, n. 18. & seqq. de Ponit. & remiss. 103*
 2 *Seff. 24. c. 18. in c. Cum sit ars, num. 43. de etat. & qual. 284*
 3 *Seff. 24. c. 20. in c. Ex parte, nu. 9. de for. compet. pag. 93*
 2 *Seff. 25. de Regular. c. 6. in c. Quia propter, n. 17. de elec. 92*
 3 *Seff. 25. de Regular. c. 11. in c. Cum olim, n. 43. & 58. de Rescript. 229*
 4 *Seff. 25. de Reg. c. 16. in c. Cum dilectus, nu. 14. de success. ab intestat. 358*
 5 *Seff. 25. de Regular. c. 17. in c. Cum virum, n. 10. & seqq. de Regular. 51*
 5 *Seff. 25. de Regular. cap. 18. ibid. num. 18. 52*
 2 *Seff. 25. de Regularibus, cap. 19. vers. In c. Dilecti, num. 35. de Rennciat. 167*
 3 *Seff. 25. de reformatione, c. 2. in c. Cum venissent, num. 99. de Iudic. 34*
 7 *Seff. 25. de reformatione, c. 3. in c. Licet, num. 27. de penis, & in c. Quosiam, n. 40. de Ofic. Delegati, & in c. Sacro, ad nu. 20. vsq. ad num. 64. de sent. excom. 95*
 4 *Seff. 25. de reform. c. 7. in c. Nulla, ad nu. 69. vsque, ad n. 78. de Concess. praben. 235*
 4 *Seff. 25. c. 14. de resor. in c. Quæstum, num. 28. & seqq. de Cohabit. Cler. & Mulier. 36*
 2 *Seff. 25. de reform. c. 15. in c. Veniens, nu. 22. de filiis Presbyter. & in c. Ad extirpandas, ad nu. 9. vsque, ad n. 26. & ad n. 35. vsque, ad num. 48. eod. tit. 319*

Tridentinum Concilium quoad Magistrum.

Vide in ver. *Magister*.

Tridentinum Concilium quoad Theologum.

Vide in verb. *Theologus*.

- 5 *Tridui persequantia post professionem in quibus casibus requiratur, in c. Vidua, num. 32. & seqq. vsque, ad num. 39. de Regular. 24*
 5 *Tridui persequantia an requiratur in eo qui infra annum probationis proficetur expressè, ibidem num. 34. 24*

- 5 *Et quid in eo, qui in infirmitate suscipit habitum professorum, ibidem. num. 35. 24*
 5 *Et quid in eo qui post votum de ingrediendo religionem habitum professionis assumit, ibid. n. 36. 24*
 5 *Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem. n. 38. 24*

SS. Trinitas.

- 1 *Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus vera vnio, & non similitudinaria, vel collectiua sunt vna substantia, quæ non est generans, nec genita, nec procedens, in c. Damianus, n. 2. de Summa Trinitat. & fid. Cathol. 13*
 1 *Necper hoc in Trinitate Dei est quaternitas, ibid. num. 3. 13*
 4 *Tunc dictio denotat extremitatem temporis, in cap. Nulli, num. 17. de Rebus Ecclef. non alienand. 277*
 7 *Tunis, Ecclesia, est suffraganea Ecclesie Carthagenensis, in cap. Episcopalia, n. 55. de Priuileg. 41*
 2 *Turpisudum corporis ex aegritudine prouenient occultare licet, pulcritudinem fingere non licet in cap. Multa, n. 67. Ne Cleric. vel Monach. pag. 399*
 2 *Tutela legitima est quæ iure agnationis, vel cognationis defertur, in c. Magnus, nu. 9. de oblig. ad ratioc. 341*
 4 *Tutela finitur morte pupilli seu naturali, seu ciuili, in cap. Ex parte, num. 12. de Cleric. ægrotant. pag. 200*
 2 *Tutor non debet esse sub tutela, nec curator sub cura, in c. Indecorum, n. 23. de etat. & qualitat. pag. 234*
 2 *Tutor offerre potest pupillum religioni sicut parentes, in c. Si quis, n. 7. de Regular. 9*
 5 *Et ex pluribus tutoribus sufficit oblatio vnus alio non contradicente, ibid. nu. 8. 9*
 2 *Tutor testamentarius, vel datiuus ordinari non debet ante depositam tutelam, & redditus rationes, secus si tutor sit legitimus, in c. Magnus, num. 8. de oblig. ad ratioc. 341*
 2 *Tutor, qui male se gessit si detur curator vt suspensus remoueri debet, in c. Accipimus, nu. 26. de etat. & qual. 276*
 1 *Tutor factus inuulvis propter aduersam valetudinem non remouetur, sed datur illa Coadiutor, n. 73. de Rescript. 194*
 6 *Tutor si sit captus ab hostibus, definit esse tutor, sed reuersus recipit tutelam iure postliminii, in c. Per tuas, nu. 42. de simon. 172*
 3 *Typographia vsus quo tempore incepit, in c. Cum venissent, n. 65. de Iudic. 29*
 2 *Tyrannus oritur æpius ex principatu plurium, quæ ex principatu vnus, in c. Significasti, num. 37. de elec. 13*
 4 *Tyranno præcipienti esum carniui in diebus prohibitis obtemperari non potest sine peccato, in cap. A crapula, num. 40. de vita, & honest. Cler. pag. 5*

V.

- 7 *Vacare conuigis; hæc verba sunt futuri temporis, & excludunt vacantia, in c. Sicut vnire, n. 43. de excoff. Prelat. 7*
 2 *Vacatio an detur mortuo vno ex pluribus curam animarum exercentibus in Cathedrali, vel Collegiata Ecclesia, in cap. Cum sit ars, num. 22. & sequen. 5*

INDEX R E R V M

- seq. & num. 26. de Aetat. & qual. 281
- 5 Vacatio præbendæ non est possibilis in Ecclesia non numerata, in c. Quanto, num. 12. Qui h. sint legit. & cap. Dilecto, num. 12. de prabend. pag. 137
- 4 Vacatio in manualibus non datur in c. De Recloribus, num. 28. de Cler. & grotan. 197
- 4 Vacatio beneficii iustificari debet de iure, & de facto, aliis gratia de cuius validitate agitur est ob repititia, ibid. n. 44. 198
- 6 Vacationis appellatio an veniat vacatio de iure, & de facto in c. Absolutos, n. 20. & 22. de Hæreticis. 223
- 3 *Vagabundi* qui certum forum, vel habitationem non habent sortiuntur forum vbi reperitur in c. Licet, num. 27. de foro competens. 81
- 2 *Valensis* Ecclesia vbi, & quo tempore constructa fuerit, in c. Quod super his num. 24. & 29. de maior. & obed. 492
- 6 Præcedentia an sit adiudicanda Capitulo Valen. an verò Capitulo Ecclesiæ Sulmonen. ibid. n. 23. pag. 492
- 2 Valensis provincia pro dote Ecclesiæ S. Pelini à Romano Imperio donata, ibid. num. 28. 492
- 2 Concordia Capituli Valen. ac Sulmonen. an præsumatur confirmata, ibid. n. 30. 493
- 6 *Valerij* Reginaldi opinio quod pro saluandis rebus trium, vel quatuor ducatorum liceat Clerico furem occidere, reprobatur, in cap. Suscepimus, num. 14. de homicid. 256
- 6 *Valor* beneficii intelligitur deductis omnibus expensis, & oneribus consuetis, in c. Preterea, n. 71. Ne Præl. vic. suas. 195
- 6 *Valor* beneficiorum Gallie qualiter in litteris sit exprimendus, ibid. num. 72. 196
- 2 *Variare* an possit quis consentiendo electioni de se facto, in c. Publicato, num. 38. de Elect. 122
- 4 *Variatio* est quedam illusio, & in Principe Ecclesiastico plurimùm damnata, in c. Consultationibus, num. 59. & 61. de Cler. & grotan. 207
- 3 *Variatio*, & inconstantia reprobatur maximè in personis Ecclesiasticis, in c. Cum olim, n. 4. de sent. & re iudic. 233
- 3 Et præcipuè in Papa, ibid. n. 6. 233
- 2 *Variatio* facilius permittitur, quando actus est illicitus, in c. Cum vos, nu. 73. de Offic. Ordinari. pag. 442
- Vide in ver. *Approbatum* *semit*.
- 3 *Variatio* facilius permittitur quando actus est illicitus, in cap. Cum vos, num. 37. de Offic. Ordinari. 442
- 3 *Vasa* sacra possunt licitè vendi, dummodo non plures vendantur ratione consecrationis, in c. Cum pridem, n. 68. de Pædis. 559
- 3 *Vassallus* non potest super feudo compromittere sine licentia Domini, in c. Cum tempore, nu. 23 & 28. de arbit. 606
- Vide in ver. *Feudi alienatio*.
- 6 *Vassallus* ab origine natiuitatis probatur quis ex simplicis quasi possessione vassallatus, in c. Lator, nu. 12. Qui filij sint legit. 88
- Vassallus* si fiat Clericus, vel Monachus an succedat in feudo, 88
- Vide in ver. *Regularis quoad successionem*, & in ver. *Feudi successio*.
- 6 *Vassalli* liberati ab omni debito fidelitatis, si domini labantur in hæresim manifestè, in c. Absolutos, n. 12. de Hæreticis. 223
- 6 Et quid si occultè, ibidem n. 13. & seqq. 223
- 2 *Vassallus* qui est aduocatus, vel Procurator con-

- tra Dominum, potest feudo priuari, in c. Cum Sacerdotis, num. 16. de Postulan. 577
- 2 *Vassallus*, qui contra dominum est aduocatus pro coniuncto, non potest ob id feudo priuari, ibid. num. 21. 577

Vassallus quoad forum.

- 3 *Vassallus* paratus coram domino respondere, coram alio super feudo conueniri non debet, in c. Ceterum, num. 1. de Iudicijs. 2
- 2 *Feudi causas* inter *Vassallos* cognoscit solus dominus quando potest, vel non negligit exhibere iustitiam, ibid. nu. 2. & 3
- 3 *Vassallus* coram domino feudi conueniendus est, ibidem num. 3. 3
- 3 *Declaratur* primò, siue feudum proueniat ab Ecclesia, siue à laico, ibid. num. 5. 2
- 3 *Declaratur* secundò, si questio feudalis sit inter duos *Vassallos* consistentes rem esse feudalem, ibidem num. 11. 2
- 3 *Secus* si questio sit super dominio directo inter dominum, & *Vassallum* negantem feudum, ibidem num. 13. 2
- 3 *Et* quid si questio sit super Dominio vtili, vel alio iure ad *Vassallum* pertinente, ibidem nu. 18. 2
- 3 *Declaratur* tertio nisi inter dominum, & *Vassallum*, vel inter *Vassallos* agatur personali actione quæ non sit de iure feudali, ibidem n. 24. 2
- 3 *Declaratur* quarto, nisi questio sit inter *Vassallum*, & alium non *Vassallum* auctorem, ibid. n. 28. 2
- 3 *Declaratur* quinto, vt habeat locum in iudicio petitorio, non autem possessorio, ibid. n. 26. 2
- 3 *Nisi* victoria possessorij adminiculetur proprietati, ibidem n. 28. 2
- 3 *Declaratur* sexto, nisi contra Clericum *Vassallum* agatur criminaliter, ibidem num. 29. 2
- 3 *Declaratur* septimo, nisi Clericus *Vassallus* fuerit spoliatus, ibidem num. 31. 2
- 3 *Declaratur* octauò dummodo *Vassallus* coram Domino feudi possit iustitiam consequi alias fecus, ibidem num. 34. 2
- 3 *Feudi* dominus habet iurisdictionem ordinariam in *Vassallo* respectu causæ concernentis feudum, ibidem num. 4. & 6. 2
- 3 *Clericus* habens feudum à Principe laico in questione feudali coram eo conueniendus est, ibid. num. 6. 2
- 3 *Idem* in Ecclesia, ibidem num. 8. 2
- 3 *Feudi* dominus etiam laicus in causa feudali est Iudex Ordinarius Clerici, ibidem num. 7. 2
- 2 *Feudales* Iudices sunt dominus feudi, parës curiæ, & arbitri quilibet tamen in suo casa, ibid. num. 9. 2
- 3 *Et* in causa appellationis iurisdictione non reuertitur ad istos, sed appellatur ad eum, ad quem appellaretur à sententia Ordinarij, ibid. n. 10. 2
- 3 *Feudi* controuersia si sit inter duos *Vassallos* cognitio spectat ad dominum, ibid. nu. 12. 3
- 3 *Licet* dominus aliàs iurisdictionem non habeat, ibidem num. 12. 3
- 3 *Feudalis* questio coram Ordinario rei tractanda est, si dominus dicat rem esse feudalem, & reus neget, ibidem num. 13. 3
- 3 *Et* vbi consistit rem esse feudalem, causa rei remittitur ad dominum, ibid. n. 14. 3
- 3 *Feudi* Regalis questio inter Regem, & Episcopum coram Metropolitano tractari debet, si Rex ador pretendat rem esse feudalem, & Episcopus negat

- get, ibidem num. 15. 3
- 3 Vassallus negans feudum, si conuincatur eo ipso cadit à iure feudi, ibid. num. 16. 3
- 3 N. si oegauerit per ignorantiam, vel errorem iuris vel falsi, ibidem num. 17. 3
- 3 Feudi controversia inter dominum, & Vassallum super dominio utili, vel alio iure ad Vassallum spectante, coram Paribus Curie terminari debet, ibid. num. 18. & 19. 3
- 3 Et quid si Dominus Pares Curie non habeat, ibidem num. 22. & 23. 3
- 3 Feudalis causa tractari debet coram Ordinario si inter Dominum, & Vassallum, vel inter duos Vassallos agatur personali actione, quae non sit de iure feudali, ibid. n. 24. 4
- 3 Feudalis questio in possessorio siue sit inter Dominum, & Vassallum, siue inter duos Vassallos, siue inter Vassallum, & non Vassallum, tractari debet coram Ordinario, non autem coram Domino feudi, ibidem n. 26. 4
- 3 Et quid si victoria possessorij adminiculetur propriarati, ibidem n. 28. 4
- 3 Vassalli Clerici causa criminalis, vel civilis criminaliter intentata non cognoscitur per Dominum feudi, sed per Ordinarium ipsius Clerici, ibidem num. 19. 4
- 3 Vassalli Clerici si fuerit spoliati non cognoscit Dominus feudi, sed Ordinarius, ibid. n. 31. 4
- 3 Etiam si dubium sit, de spoliatione, ibid. n. 32. 4
- 3 Feudi Dominus siue Ecclesiasticus siue secularis causam feudalem cognoscit etiam si Vassalli sint Clerici, in c. Verum, n. 1. 10. & 12. de For. compet. 74
- 3 Et si plures praeferantur Dominus non potest unus cognoscere, maxime alio absente, ibid. num. 2. pag. 74
- 3 Clericus potest esse Vassallus ne dom Ecclesiae, sed etiam laici ratione feudi obtinet, ibidem n. 3. pag. 74
- 3 Feudi Dominus, licet secularis iurisdictionem habet in Vassallos suos etiam si sint Clerici, ibidem num. 10. 75
- 3 Baronis si concedantur in feudum, de his Dominus feudi etiam laicus quorumcumque visus, & iusticiis cognoscit inter Vassallos etiam Clericos, ibidem num. 12. 75
- 3 Secus si donetur Ecclesiae simpliciter, ibidem num. 16. 75
- 3 Feudi Dominus est Iudex Ordinarius in causis feudalibus, ibidem n. 13. 75
- 3 Et quamvis sit laicus potest sententiam exequi etiam contra Clericum Vassallum siue metu communicationis ibidem num. 14. 75
- 3 Dummodo tamen in personam Clerici manus non iniiciat, ibidem num. 15. 75
- 3 Exequio sententiae feudalibus per laicum contra Clericum resistentem fieri potest realiter, non personaliter, ibid. n. 15. 75
- 3 Feudalis questio eo ipso, quod reus negat rem esse feudalem coram Ordinario ipsius rei terminanda est, ibidem n. 24. 76
- 3 Causae civiles, & criminales ad Ecclesiam Cathedralem spectantes ratione directi domini, quod habet in bonis ab ea in feudum concessis an comprehendantur decreto Concilij Tridentini, c. 20. sess. 24. ibid. num. 28. 76
- 3 Velum religionis quatuorplex sit, in c. Vidua, n. 3. de Regular. 21
- 3 Velum probationis est album, alia autem velum, Repertorium in 3. libros Decret. 21

- sunt nigra, ibidem num. 4. 21
- 3 Vidua potest velum professionis accipere à Presbytero, vel ab Episcopo, auctoritate imponere, ibidem num. 5. 21
- 3 Velum consecrationis datur ab Episcopo solis Virginibus in viginti quinque anno, ibidem num. 6. pag. 21
- 4 Votum est comminatio poenae aeternae, in c. A crapula, num. 26. de Vira, & honest. Clericor. 3
- 3 Venia omnibus senilis Del interdicitur, in cap. Multa, num. 86. Ne Cler. vel Monach. 400
- 3 Vendens vnum sine quo nec alterum provenit neutrum in eundem derelinquit, in c. Cum pridem, n. 34. 106. & seq. & n. 123. de Paqis. 545
- 6 Vendens rem carius quam valeat ob dilatam pretij solutionem vt excusetur ab usura, quae debeat concurrere, in c. Nauiganti, num. 34. de Vfur. pag. 298
- 6 Vendens item plaris quam valeat dilata pretij solutione censetur quasi vfurarius in foro animae & ad restitutionem tenetur, in c. Consultus, n. 2. & 8. de Vfuris. 293
- 6 Fallit si duo copulatiue concurrant, ibidem n. 9. pag. 294
- 6 Et quid in foro iudiciali, ibid. num. 10. 294
- 6 Vendens rem plaris quam valeat, quia solutionem differt, peccat, nisi dubium sit, an res tempore solutionis plus, minusve sit valitura, & vendens non erat statim venditurus, in c. In Civitate, n. 1. & 12. de Vfuris. 288
- 6 Vendens cariori pretio ob dilatam solutionem a vfurarium nomine iure damnari possit, ibidem num. 2. & n. seq. vsque ad n. 13. 288
- 6 Vendens carius ob dilatam solutionem in foro aeterno vfurarium nomine non tenetur, secus in foro animae, ibidem n. 3. & seq. & num. 10. & 11. pag. 288
- 6 Declarator, ibid. nu. 7.
- 6 Vendens carius ob dilatam solutionem, ubi de praesentia intentione constat, censetur vfurarius etiam in foro contentioso, ibidem num. 7. 289
- 6 Et ex quibus constat de huiusmodi prava intentione, ibidem n. 8. 289
- 6 Vendens carius licet faciat in iudicio se id fecisse ob dilatam solutionem, tamen si pravam intentionem neget, iure damnari non potest, ibid. num. 9. 289
- 6 Vendens cariori pretio ob dilatam solutionem, quando excusetur in foro conscientiae ab vfurari prauitate, ibidem n. 12. 290
- 6 Vendens rem plusquam valeat ex eo quod differt solutionem pretij, excusatur ab vfura ratione dubij, tunc non erat alius venditurus, in c. Nauiganti, n. 3. de Vfuris. 295
- 3 Venia olim non habebatur vfum Tabellionum sed Presbyteri conscribebant instrumenta, in c. Sicut te, n. 3. Ne Cler. vel Monach. 424
- 3 Hodie secus, ibid. num. 3. 424
- 3 Venia sunt digni qui alieno virto laborant, in c. Vc filij, num. 32. de filiis Presbyter. 315
- 3 Venisse non dicitur qui non scilicet, in c. Porredum, num. 62. de Regular. 65
- 3 Declaratur, ibidem n. 65. 65

Verbum, communia.

- 3 Verbo non presumitur quis exprimere quod mentem non cogitavit, in c. Olim, num. 43. de Licitia concessat. 107

INDEX RERV M

- 1 Verba dispositionis magis attendenda sunt, quam præfationis, in c. Ad aures, nu. 15. de Tempor. ordinat. 186
- 2 Verba per vim extorqueri non possunt sine consensu, in c. In sacris, n. 14. de his que vi met. caus. pag. 589
- 6 Verba defernunt pensioni, non intentio verbis, in c. Falsidicus, n. 20. & 71. de Crimio. fals. 308
- 6 Verbis uti ad fallaciam non ad quod insinuat sunt, peccatum est, ibidem n. 134. 316
- 1 Verbo credendum, dispositione pugnandum, ratione vicequod, in c. Ne inanis, num. 440. de Constitut. 123
- 6 Verba enuntiativa non propter se, sed propter aliud prolata non probant, neque disponunt, in cap. Quod à Prædecessore, num. 121. de Schismat. pag. 243
- 1 Verba futuri temporis non imperativè prolata, non sunt dispositiva, in c. Cum accessissent, 36. de Constitut. 148
- 6 Verbi futuri temporis quando est executum importat latam à lege sententiam, in c. Ad abolendam, num. 31. de Hæreticis. 213
- 3 Verba generalia, & indefinita in præiudicium cõcedentis ad futura extenduntur, in c. Olim, n. 16. de ver. Significat. 210
- 3 Verba obscura propter eorum generalitatem ex observantia veniunt declaranda, in c. Cum venissent, num. 85. de Iudic. 32
- 4 Verba generalia, & adulatoria ad complacentiam alterius prolata non inducunt obligationem, seu dispositionem, in c. Cum Venissent, n. 5. de Insitut. 225
- 7 Verba generalia statuentis, vel sententiam proferentis restringuntur ad limites potestatis sue, in c. A nobis, il primo, num. 2. de Sent. Excomm. pag. 150
- 7 Dispositio generalis commensuratur agentis potestati, ibidem num. 3. 151
- 7 Verborum larga prolatio commensuratur organizantis potestati, ibidem n. 4. 151

Verba hortatoria.

- 4 Verba hortatoria iuncta verbis obligationem importantibus non excludunt obligationem, in c. Qualiter, n. 38. de Cler. non resid. 62
- 1 Impropiantur quando subiecta materia est de præcepto, in c. Canonum statuta, num. 45. de Constitut. 28
- 4 Verbum, *hortamur*, quandoque est necessitatis, in c. Cum percussio, an. 2. de Cler. ægrot. 191
- 5 Verba imperativa necessitatem important, in c. Si quis, num. 63. de Regular. 16
- 4 An obligationem inducant, in c. A crapula, n. 9. de vit. & honest. Clericor. 3
- 4 Verba imperativi modi equipollent verbis præceptivis, in c. Vestra, num. 2. de Cohabit. Cleric. & Mulier. 8

Verborum interpretatio.

- 4 Verba legis clara non admittunt interpretationem, vel voluntatis coniecturam, in c. Ex ruz, nu. 28. de Cler. non resid. 67. & in c. Insinuante, n. 56. Qui Cler. vel vouen. 235
- 4 Verba in quacunque dispositione cum effectu sunt accipienda, in cap. Relatum, num. 2. de

- Cleric. non. resident. 35
- 3 Verba in materiæ penali, & exorbitanti secundum propriam significationem sunt intelligenda, in cap. Cum in cunctis, §. Inferiora, num. 30. de elect. 54
- 7 Verba frequentia restringuntur ad præcedentia, quando ad illa veniunt continuati, in c. Accedentibus, num. 41. de excess. Prælat. 16
- 3 Verba legis cum exponimus, legem non interpretamur, sed declaramus, in cap. Cum venissent, num. 7. de Iudic. 20
- 3 Verba obscura propter eorum generalitatem ex observantia veniunt declaranda, ibidem n. 85. pag. 32
- 1 Verba ex communi usu loquendi sunt accipienda etiam contra naturam vocis, in cap. Nonnulli, num. 18. de Rescript. 223
- 2 Verba realiter, & cum effectu sunt accipienda, in c. Cum venisset, n. 84. de Sacr. Vnct. 299
- 7 Verba etiam in beneficiis Principi tenacissimè observari debent, in c. Olim, n. 14. de verb. sig. 210
- 3 Verba cum effectu sunt intelligenda, in c. Si quis, num. 35. de for. compet. 44
- 3 Verba sunt accipienda in potentiori significatione, ibidem num. 36. 41
- 3 Verba legis clementer, & non amare sunt intelligenda, ibidem n. 52. 46
- 3 Verba statuti debent impropriari, vel aliquod operentur, in c. Pastoralis, n. 13. de Appellat. 250
- 6 Verba intelligi debent secundum veritatem, & non secundum fictionem, in c. Nobis, n. 93. de Sim. 160
- 4 Verba sunt impropianda ne ius tertio quæsum tollatur, in c. De Recloribus, num. 38. de Cler. ægrotant. 198
- 4 Verba habentia tractum successum non requirunt qualiter adu, sed sufficit apertudo, in c. Consequenter, num. 30. de Cler. non resid. 41
- 4 Verbum idem respectu diversorum importare potest privationem iuris, & facti, in c. Ad audientiam, nu. 32. de Cleric. non resid. 74
- 2 Verbis edicti in re dubia tantus est destruire, in c. De eo, num. 7. de Tempor. Ordinat. 177
- 1 Verba clara interpretationem non admittunt, in c. Causam que, num. 34. de Rescript. 210
- 4 Verba secundum propriam significationem sunt accipienda, & propria significatio est quæ stricta est non larga, in c. Vestra, num. 13. & 127. de Cohabit. Cler. & Mulier. 20
- 4 Verbum *debes* regulariter necessitatem importat, in c. Qualiter, num. 37. de Cler. non resid. 62
- 3 Verbum, *Convenitis*, quid importet, in c. Anagnon, nu. 16. de Pactis. 533
- 3 Verbum, *Credimus*, exponitur, idest scimus, in c. Cum olim, n. 18. de sent. & re. Iudicat. 234
- 1 Vide in ver. *Legis interpretatio*, & in ver. *Verba superflua*.
- 4 Verbum, *permittit*, quid importet, in c. Postulatis, num. 4. de Concess. Præben. 249
- 5 Verba, *solum ordinis disciplina*, quid importent, in c. Ne Religiosi, n. 24. de Regular. 114

Verba lata sententia.

- 6 Verba, *ipso iure*, licet non excludant declarationem super facto, tamen secus est si factum sit notorium, in cap. Quod à Prædecessore, num. 68. de Schismat. 235
- 5 Verba, *sub anathematis disciplina*, non important Canonem largi sententiam, in c. Non minus, num. 10.

ET VERBORVM.

- num. 30 & seq. de Immunit. Ecclief. 368
 5 Scelus in verbis excommunicatione te narius sub-
 iectum. ibidem num. 21. 368
 2 Verba. *careat commodo*, inducunt nullitatem ipso iure in c. Quilibet, n. 3. de elect. 100
 3 Verba, futuri temporis, quousvis inuuant Canonem non esse litem sententiis, hoc tamen fallit quando ex frequentibus apparet de contraria mente, & ibidem num. 5. 100
 7 Verba necessitatis, & ordo datus non inducunt formam anallatium actus, quando eadem, vel alia iura dicunt actum valere, in cap. Qui Presbyterum, nn. 74. & 91. de Penit. & remiss. pag. 111
 Vide in ver. *Excommunicatione lata sententia*.
 6 Verbum *spoliatur* supponit priuationem ipso iure, in c. Ad abolendam, n. 29. de Hæreticis. 113
 6 Verbum futuri temporis quando est executiuum, imponit latam & legem sententiam, ibidem n. 73. pag. 113

Verba superflua.

- 5 Verborum inculcatio etiam superflua admittitur ad tollendam sophisteam malignorum interpretationem, in c. Ex parte, nnm. 26. de Capell. Monach. 330
 7 Verba superflua stipulationem non vitiunt, in c. Si aliquando, num. 10. de Sent. excom. 184
 3 Verba statuti debent impropriari, vt aliquid operentur, in c. Pastoralis, n. 13. de Appellat. 350

Verba vniuersalia, & geminata.

- 3 Verba geminata, & prægnantia important omnimodam separationem, Territorij, in c. Cum contingat, num. 16. de For. compet. 90
 3 Verba vniuersalia includunt etiam ea que aliis in dispositione generali non includerentur, in cap. Cum venissent, n. 55. de Iudic. 28
 3 Verba vniuersalia *quocunque modo*, restringuntur ad subiectam materiam, ibid. num. 84. 33
 7 Verba vniuersalia, & geminata includunt etiam ea, que aliis non includerentur, in c. Ex parte, num. 31. & 44. de Priuileg. 70
 1 Verba vniuersalia comprehendunt etiam minima, in c. Consuetudine, n. 24. de Consuetud. 154
 4 Verba geminata ostendunt magis enixam voluntatem, in c. Conquerente, num. 20. de Cler. non resident. 40
 3 Verba, *nullius momenti*, excludunt iudicium quantumcumque ius, in c. In nomine Domini, n. 34. de Testibus. 187
 3 Verba vniuersalia negativa includunt etiam Ecclesiasticos, in c. Inter alia, n. 62. de Immunit. Ecclief. 380
 7 Verba vniuersalia, & geminata extendunt dispositionem ad ea, que aliis non comprehenderentur, in c. Quanto, num. 19. de Priuileg. 86
 5 Verba vniuersalia, & geminata quam habeant vim, in c. Ad Apostolicam, num. 53. de Regular. 75
 3 *Per similitudinem* in probationibus precipue spectanda est, in c. Sicut, n. 17. de Probat. 164
 4 *Veritas* Deus est, & in omnibus præualeat, in cap. Cum esset, num. 48. & 47. de Testam. 334
 4 Subtilitas que veritatem iudic. per iudicem non est recipiendus, ibid. num. 43. 334
 4 Veritas præualeat solemnitati, ibidem n. 47. & 141. vers. Ad demum. 335

- 4 Veritas debet esse condita sale sacramentorum Constitutionum, nec est peccatum illas sequi nuda veritate relicta, ibidem nu. 60. & 108. 336
 4 Contrarium, ibidem n. 137. & 141. 336
 4 Veritas legum adminicula desiderat, ibidem n. 61. pag. 336
 1 Veritas quid sit, in cap. Damnamus, n. 6. de Summa Trinit. & fid. Cathol. 13
 7 Veritas, & opinio in quo differant, in c. A nobis, n. 4. & seqq. de Sent. excom. 163
 7 Veritas omnia consonant, ibid. num. 5. 163
 7 Veritas est solidissima res, & murus inexpugnabilis, ibidem num. 6. 163
 6 Veritas narratorum est consideranda secundum tempus datæ impetrationis, in c. Quia circa, num. 2. de Consequ. & affinit. 73
 4 ad Veritatem notitiam pluribus modis peruenitur, & quilibet modus habet suum peculiare vocabulum, in c. Veltra, num. 20. de Cohabit. Cleric. & Moller. 9
 6 Veritas rerum erroribus gestorum non vitatur, in c. Omnipotens, n. 23. de Accusat. 113
 1 Veritas est indubitata rei certitudo, in c. Ne in iuratis, num. 62. de Consecrat. 45
 1 Veritas nec fallit, nec fallitur, opinio scelus, ibid. num. 63. 46
 1 Veritas manet, & inualefcit in æternum, ibidem num. 64. 46
 1 Veritatem amat omnis homo natura non degenet, & eam sicut super omnia desiderat, ibidem num. 84. & 115. 49
 1 ad Veritatem nati homines, & vt plurimum veritatem consequuntur, ibid. num. 114. 55
 1 Verum est bonum intellectus, falsum autem est malum ipsius, in d. c. Ne in iuratis n. 394. 113
 1 Veritas potissimum indaganda est in foro conscientie, qui dicitur forus Veritatis, ibidem nu. 395. pag. 113
 4 Veritas, & fides opponuntur, in cap. Episcopus, num. 28. de Probac. 87
 3 Veritas in spiritualibus præferretur opinioni, in c. Ex parte, n. 13. de Regular. 102
 4 Veritas celsari potest hosti, vel persecutori non iudici, in c. Tua nobis, n. 46. de Testam. 353
 2 Veritas discipulis discere potest propter multitudinem peccantium, in c. Nisi cum pridem, n. 75. de Renonc. 160
 2 Veritas bonæ vitæ, vel iustitiæ propter scandalum nunquam deferenda est, ibid. num. 77. 160
 5 Veritas in spiritualibus præferretur opinioni, in cap. Consulti, n. 46. de Regular. 97
 3 Veritatem in iudicijs occultare est mortale peccatum, in c. Consecutus, li primo, num. 4. de test. & attestat. 193
 6 Veritas, ac falsitas sermonis non accipiuntur ex verbis extrinsecis, sed ex intentione profærentis, in c. Falsidicus, n. 29. de crim. fals. 308
 6 Contrarium, ibid. n. 84. 308
 4 Declaratur, ibidem n. 76. & 162. vers. Non obstat secundum. 308
 6 Verum, & falsum innicem sunt contraria, & esse non possunt in eod. subiecto, ibid. n. 98. 313
 6 Verum, & nihil sunt contradictorie opposita, ibid. num. 109. 314
 6 Veritas est vt quod est dicatur, ibid. n. 112. 314
 6 Veritas in iuramento est æquatio, vocis ad rem, ibidem num. 119. 315
 6 Veritatem occultant metu cuiuslibet potestatis iram Dei super se prouocat, ibid. n. 124. 315

INDEX RERVM

- 6 Veritatis proditor est qui in iudicio non liberè veritatem pronunciat, quam liberè pronunciat potest, ibidem num. 150. 317
- 4 *Verilicantes* qui dicantur, in c. A stapula, n. 14. de vir. & honest. Cleric. 3
- 3 *Vestis* traditio in collatione non sufficit, non est congruitas tantum, sed necessitas, in cap. Cum contingat, num. 70. de stat. & qual. 263
- 4 Vestimenta sacra non debent contrahi nisi à sacerdotibus hominibus, nec semel consecrata iterum consecrantur, in c. Cum venisset, num. 12. de Sacr. Vnct. & resici possunt, sive seu panno nō sacro, ibidem num. 13. 292
- 3 Vestis Sacerdotalis traditio quid significet, ibidem num. 60. 296
- 7 Vestis civilis, vel pretiose effectus; & refertur quilibet Theologi argutias, in c. Episcopalia, n. 32. de Privileg. 39
- 6 *Vestitus* non dicitur sed Novitius qui per anō gestavit habitum extra Ordinem, in c. Insinuante, num. 29. qui Cler. vel Vogen. 52
- 6 *Vexationem* pecunie redimere in iure spirituali quæsitio non estimoniacum, secus in iure quæredo, in c. Nobis, n. 104. de Simon. 161
- 6 Viaticum Extrema vñctio, & Pœnitentiâ in articulo mortis an possint ministrari à Sacerdote excommunicato, & præcisio, in cap. Non est vñctio, num. 1. & n. seqq. usque in finem de sponsal. post pag. 6
- 6 *Viatores* non forisuntur forum loci per quem transeunt, in c. Consilium, n. 43. de Observat. leian. pag. 346
- 6 Nec dicuntur moraliter in eo esse, ibid. num. 44. pag. 346
- 7 Viatore, & peregrini an in terra excommunicatorum possint ab ipsis aliquid recipere, in cap. Cum voluntate, num. 15. de senten. excomm. pag. 206

Vicarius Apostolicus

- 4 Vicarius Apostolicus deputatus cum iurisdictione contentiosa, & voluntaria, excepta beneficiorū collatione, an possit concursus instituere, in c. Illa, num. 30. & seqq. usque in finem, Ne Sede Vacante, 259

Vicarius Capitalis sede vacante.

- 3 Vicarius Capituli sede vacante non prohibetur dare dimissorias ad primam tonsuram presentato ad Capellam simplicem, in c. Cum contingat, num. 39. de stat. & qual. 260
- 3 Vicarius Capituli sede vacante succedit in his, quæ sunt iurisdictionis, nō autem in his, quæ sunt ordinis, in cap. Quanto, num. 39. de Consuetud. pag. 264
- 3 Vicarius Capituli sede vacante concedens dimissorias non incidit in penam interdicti à Concilio Tridentino impositam, in c. Significasti, n. 9. de Offic. Archid. 379
- 3 Vicarius Capituli sede vacante non potest eligi nō Doctor, aut Licentiat, nisi in defectum aliorum his qualitatibus prædiorum, in c. Inter ceteras, num. 49. de Rescript. 301
- 3 Vicarius Capituli sede vacante potest transferre beneficia simplicia ab Ecclesijs collapsis, in cap. His quæ, n. 56. de Maior. & obedi. 508
- 6 Vicarius sede vacante datus etiam ad certum tem-

- pus, potest ad libitum Capituli reuocari, ibid. num. 69. 510
- 3 Non obstant iuramento licet reuocatus fiat per iuri, ibidem, n. 70. 510
- 3 Aliquando tamen dari solent litteræ ad Capitulum vt Vicarium non amoveat, ibid. n. 71. 510
- 3 In Vicarij deputatione sede vacante Capitulum potest præfixire tempus, quo elapso eius iuridictio expirat, ibid. num. 72. 510
- 4 Vicarius Capituli sede vacante an dare possit licentiam erigendi nouum Monasterium, in c. Non amplius, num. 70. de Instit. 221
- Vide in ver. Capitulum sede vacante, & in ver. Sede vacante.

- 4 Vicarius Capituli sede vacante constituit Vicariū in Parochiali vacante cum congrua fructuum assignatione, in c. Illa, num. 18. & 28. Ne sede vacante, 258
- 4 Item vocat per edictum publicum omnes, qui volunt examinari, & concursum instituere, & magis idoneum eligit iuxta formulam præscriptam à S. Congregatione Concilij, ibid. n. 19. 258
- 4 Vicarius Capituli sede vacante qui formula concipiat litteras testimoniales concursus per alij transmittendas ad Papam pro collatione Parochialis Ecclesiæ, ibid. n. 24. 258
- 4 Vicarius Capituli sede vacante non potest eum, quin magis idoneum inducauit in Parochiali vacante Vicarium constituere, ibid. n. 29. 259
- 4 Vicarius Capituli sede vacante beneficium non confert, & tamen concursus instituit, ibidem, num. 34. 259
- 4 Vicarius Capitalis cum Clero sede vacante non supplet cōsensum Episcopi, ad hoc vt Ecclesiastici grauentur gabellis, in c. Nouit, num. 21. Ne sede vacante. 254
- 7 Vicarius Capituli sede vacante, & Vicarius Episcopi abijungunt ab excommunicatione Canonici si levis sit percussio, in c. Peruenit, num. 16. de sent. Excomm. 149
- 7 Vicario sede vacante per Capitulum constituto non abdicat iurisdictionem ab ipso Capitulo, in c. A nobis, il primo, nu. 48. de Sent. excomm. pag. 154
- 3 Nec in eum transeunt quæ requirunt specialē mandatum, ibidem num. 49. 154

Vicarius foraneus.

- 4 Vicari foraneū licentia permittitur sufficere, vt Parochus abesse possit in casibus repentinis, in c. Relatum, num. 42. de Cler. non resid. 37
- 4 Vicarius foraneus non est Ordinarius, ibid. n. 43. pag. 37

Vicarius Episcopi.

- 4 Vicarius Episcopi, qui etiam est Canonicus, in Choro non debet sedere primus, quando est ibi in apparatu Canonicali, in c. Postulasti, n. 26. de Consec. Præben. 251
- 4 Vicarius generalis an possit concedere Parochio licentiam abcedendi, in c. Relatum, n. 44. de Cler. non resid. 37
- 6 Vicario, seu Officiali Episcopus tenetur ex Camera sua salariam constituere, in c. Quoniam, n. 8. Ne Prælat. vic. suas. 200
- 6 Vicarius locar Episcopo operas suas, nec tenetur suis stipendijs militare, ibidem num. 9. 200

- 1 Vicarius Episcopali an & quando possit concedere dimissiones ad Ordines in c. Significasti, n. 6. de Offic. Archid. 379
- 7 Vicario Episcopali nulla portio ex penis pecuniarijs assignari potest, in c. Presbyteri, n. 36. de Pen. 99
- 2 Vicarius non potest totam suam potestatem alteri committere, in c. Accepimus, n. 43. de J. Paup. 365
- 4 Vicarium Episcopi acceptans an perdat dignitatem, vel beneficium Curatum, in c. Ad huc, n. 25. de Præben. 105
- 4 Vicarius Episcopi dignitatem habet ratione præeminentie provenientis ex iurisdictione, & Tribunali Episcopi, ibidem n. 26 & 28. 105
- 4 Vicarius si absente, quam præsentem Episcopo præcedit Canonici, Dignitates, & Capitulum etiam in actibus differentibus, ibid. n. 29. 106
- 4 Vicarius generalis Episcopi absque speciali mandato an possit licentiam concedere novum Monasterium erigendi, in cap. Non amplius, n. 72. & seqq. usque in fin. de Institut. 221
- 4 Vicarius Episcopi sine speciali mandato non potest beneficium supplicare, ibidem n. 74. & 86. pag. 222
- 4 Vicario generali non censetur concessa facultas, que non competit Episcopo de iure communi, ibidem n. 75. 222
- 4 Vicario Episcopi regulariter non competunt ea, que sunt iurisdictionis voluntariæ, & capiunt gratiam, ibidem n. 76. 225
- 4 Vicarius Episcopi sine speciali mandato non potest novum dignitatem erigere, ibid. n. 79. 222
- 4 Et sicut non potest beneficium conferre, ita nec creare, ibid. n. 80. 223
- 4 Vicarius Episcopi non potest Ecclesiis de loco ad locum transferre, ibid. n. 81. 223
- 6 Vicarius Episcopi habens facultatem conferendi beneficia, potest ea conferre etiam extra diocesim, in c. Quod nobis, n. 38. de Clandest. dispensat. 32
- 6 Vicario Episcopi iurisdictionem ordinariam dat lex non Episcopus, ibid. n. 45. 32
- 3 Vicarius egrediendo de loco Vicariatus animo non redendi, censetur officio renunciare, in c. Presentata, n. 10. de Testibus. 195
- 3 Vicarius Episcopi habens speciale mandatum ad conferendum beneficia, potest ea conferre etiam extra diocesim, ibid. n. 12. 195
- 3 Nisi per absentiam extra diocesim Vicariatus captauerit, ibid. n. 25. 195
- 3 Vicarius generalis habens mandatum generale in forma potest absente Episcopo super interdictis dispensare, in c. De eo n. 15. de Temp. ordinat. 177
- 3 Collatio beneficij facta a vicario Episcopali postea quam a Diocesi ubi erat Vicarius, abscessit, & ad locum sui Canoniciatus se consuluit, an valeat, in c. Presentata, n. 10. & seqq. usque in fin. de Testibus. 194
- 3 Collatio beneficiorum non potest demandari ab Episcopo, nisi Vicario generali, ibidem n. 14. pag. 195
- 4 Vicarius Episcopi sine Capituli commissione non conferit beneficia, & tamen insistentem concursus Episcopo impedito, in c. Illa, n. 35. Ne sede vacante. 199
- 3 Vicarius Episcopi qualiter dicatur habere dignitatem, sicut non sit perpetuus, in c. Ut filij, n. 57. de filijs Presbyter. 317
- 4 Vicarius Episcopi, qui in concursu Parochialis vacantis magis idoneum elegit, non possit Parochiale eidem conferre vigore generalis mandati, in c. Ex frequentibus, n. 12. de Institut. 223
- 4 Vicarius Episcopi sine speciali mandato non potest facere collationes voluntarias, ibidem n. 4. pag. 223
- 4 Sed necessarias potest, ibidem n. 5. 223
- 6 Vicarius, cui data est potestas ab Episcopo conferendi beneficia, potest conferre etiam Curatam c. Mandato, n. 36. de Simon. 181
- 2 Vicarius in causa mensis Episcopalis, si recusetur ut suspensus, datur ei adiunctus, non autem Conservator, in cap. Nostri, n. 21. & 25. de Elect. pag. 64
- 3 Vicarius Episcopi supposita immemorabili consuetudine an possit procedere contra laicos in causa mensis Episcopalis ad instantiam Procuratoris fiscalis, ibidem n. 54. & seqq. usque in finem. 64
- 7 Vicarij, & Episcopi non est idem tribunal in materia reclusionis, ibid. n. 30.
- 7 Vicarius Episcopi, & Vicarius Capituli sede vacante absolutus ab excommunicatione Canonis, si laicus sit percussus, in c. Peruenit, n. 16. de sent. excomm. 119
- 6 Vicarij iurisdictione an explet Episcopo ab hostibus capto, in c. Per tuas n. 21. de Simonia. 169
- 2 Vicarius Episcopi an possit sine speciali mandato procedere in illis casibus, in quibus ex Concilio Tridentino tribuitur Episcopo facultas tanquam sedis Apostolicæ Delegato, in c. Quoniam, n. 4. de offic. Deleg. 400
- 2 Et an Episcopus possit huiusmodi facultatem Vicario suo specialiter subdelegare, ibidem n. 5. pag. 400
- 3 Distinguitur, ibidem & numeris seqq. usque in finem. 400
- 2 Quid si Episcopo tribuatur facultas in his, que in ordinario ei competeant ante Concilium ibidem n. 6. 400
- 2 Et quid in his, que Episcopo non competeant, ibidem, n. 8. 400
- 2 Et quid si Episcopus iubeatur procedere per dictionem taxatum tantum, vel solum, ibidem n. 17. 18. 23. & 40. 400
- 2 In Vicarium generalem non transit facultas, quam competit Episcopo de iure speciali, ibidem, n. 10. 400
- 2 Delegatio facta Vicario non transit Episcopum, ibidem n. 14. 400
- 2 Vicarij, & Episcopi vnum est tribunal in iurisdictione ordinaria, secus in delegata, ibidem, n. 15. 400
- 2 Vicario non potest Episcopus ea subdelegare, in quibus industria Episcopi censetur, ibid. n. 18. & 23. 400
- 2 Vicarius Episcopi an possit sine speciali commissione explicari infra scripta, ibidem n. 19. 400
- 2 Abbas compelli ad lectionem Sacra scripturæ, ibidem d. n. 19. 400
- 2 Procedere contra Regulares predicantes hæreses, ibidem n. 20. 401
- 2 Vicarios in Parochialibus deputare ab actibus Regioribus, ibidem n. 21. 401
- 2 Regulares extra claustra degentes punire, ibidem n. 22. 401
- 2 Cognoscere de obteptione, vel subreptione gratie

INDEX RERV M

- tiz abolitionis, vel remissionis ponere à Sede Apostolica obtinere, ibidem n. 39. 401
 1 Excessus privilegiorum corrigere, ibid. nu. 34. pag. 401
 2 Tertiam partem fructuum prebendarum, & dignitatum in distributiones convertere, ibidem num. 35. 401
 3 Parochos cogere ad Coadiutores sibi adiungendos, & novas Parochias erigere, ibidem nu. 36. pag. 401
 4 Visitare Monasteria, beneficia commendata, Hospitalia. Confraternitates laicorum, & alia pia loca, ibidem num. 37. & 30. 401
 5 Exequi decretum de observandis, & evitandis in celebratione Missa, ibid. n. 38. 401
 6 Cognoscere de obreptione, & subreptione Apostolicarum dispensationum, ibid. n. 39. 401
 7 Notarios imperitos ab officio suspendere, ibidem num. 31. 401
 8 Visitare Ecclesias exemptas, vel nullius diocesis, ibidem num. 33. & 39. 401
 9 Clausuram Monasteriorum Monialium restituere, & conservare; & gubernare Monasteria Monialium Sedi Apostolicæ immédiate subiecta, ibid. num. 36. 401
 10 Cognoscere de subreptione venionum à quadraginta annis citra ad Ecclesias iurispatronatus, ibidem num. 37. 401
 11 Clericos concubinos à beneficiis administratione suspendere, & beneficiis privare, ibid. num. 38. 401
 12 Vicario Episcopi an censeantur subiecta Monasteria Regularium in Congregatione non tecta, ibidem n. 39. 401
 13 Vicarius Episcopi, & Capituli sede vacante an possint decernere excommunicationes ad finem revocationis, ibid. n. 40. & n. seqq. 401
 14 Vicarius generalis Episcopi, & Capitulum sede vacante in his que perissent ad iurisdictionem nec competunt Episcopo iure aliquo speciali, continentur Episcopi appellatione, ibid. n. 41. 401
 15 Vicarii potestas an extinguatur extincta potestate principalis Prelati, in c. Expositi, num. 38. de Preben. 183

Vicarius Papa.

- 1 Vicarii Papæ ad vitam deputati officium durat scilicet de vacante cum eius iurisdicção sit ordinaria, in cap. Cum Olim, num. 69. de Maior. & obedien. pag. 518
 2 Vicarius vrbis non cognoscit de causis sub titulis Cardinalibus, in c. His que, num. 7. de Maior. & obed. 504

Vicarius perpetuus.

- 4 Vicarius perpetuus dicitur Curatus, & Pastor animarum, in c. Ex parte, num. 67. de Cleric. non resident. 54
 1 Vicarii perpetui in Ecclesijs Cathedralibus sunt ad presentationem Capituli, & institutionem Episcopi, in c. Cum Ecclesia Viterbanæ, num. 37. de Eled. 86
 2 Et quid in vadem Vicarij à Pio V. instituti in totidem Vrbis Basilicis, ibidem an 38. 86
 3 Vicarii perpetui compelluntur ordinari, & Ecclesijs deservire per subordinationem prebentium, & Vicariorum, in c. Ex parte, n. 1. de Off. Vicar. 385

- 1 Vicarii perpetui reneantur ad residentiam sicut Parochi intuitu, ibid. n. 1. 385
 2 Vicarius perpetuus tenetur habitare in domo Parochialis Ecclesiæ, & in eius defectum locum à se conducta infra limitem Parochiæ, ibidem num. 3. 385
 3 Vicarius perpetuus censeatur se facere in Presbyterorum ordinari, sicut Rector principalis, ibidem num. 5, & 15. 386
 4 Vicarii perpetui habent curam animarum, ibidem num. 7. 386
 5 Et in eis habent locum iura de pluralitate incomparabili de etate, & promotione ad Sacerdotium, ibid. num. 8. 386
 6 Vicarii perpetui instituendi sunt in Parochialibus vrbis Capitulis, Collegijs, Monasterijs, & pijs locis, ibidem num. 11. 386
 7 Vicarii perpetui, in quos tota cura animarum translatæ, est habet curam tam in habitu, quam in exercitio, ibidem n. 19. 387
 8 Item habent verum titulum, ibidem n. 20. 387
 9 Item veniunt Parochi appellatione, ibidem n. 21. pag. 387
 10 Vicaria perpetua comprehenditur in Extraneagan. Execrabilis, & est incompatibilis cum alia simili Vicaria, vel beneficio Curato, ibidem n. 22. pag. 387
 11 Vicarius perpetuus comprehenditur in Clem. Gratia, de Rescript. ibid. n. 24. 387
 12 Vicarius perpetuus tenetur infra annum suscipere Ordinem Presbyteratus, ibid. n. 25. 387
 13 Regula de annali, & de idioma habet locum in Vicarijs perpetuis, ibid. nu. 26. & seq. 387
 14 Episcopus non potest dispensare cum Vicario perpetuo super etate, ibid. n. 27. 387
 15 Vicarii perpetui prius non possunt absque legitima causa, ibid. n. 28. 387
 16 Vicarius perpetuus fundat intentionem suam super decimis, ibidem num. 29. 388
 17 Vicarius Ecclesiæ an dici possit Rector Ecclesiæ, ibidem num. 31. 388
 18 Vicarii perpetui videntur constitui in Ecclesijs Patriarchalibus, & Collegijs vrbis curam animarum habentibus, ibidem num. 35. 388
 19 Vicarii perpetui an sint constituendi in Monasterijs curam animarum habentibus, ib. n. 36. 388
 20 Vicarius perpetuus constituit non potest sine erectione tituli vicarie, in c. Ad audientiam, il secundo, n. 100. de Rescript. 241
 21 Vicarius perpetuus secularis deputati potest ab Episcopo in Parochialibus vrbis etiam Monasterijs Canonorum Regularium ex Concilio Tridentino, in c. Quod Deitimorem, n. 14. de Stat. Monach. 186
 22 Vicarios duos perpetuos in Parochiali Episcopos erigere non potest ex eo quod populus sit valde numerosus, in c. Ad audientiam, il primo, num. 27. de Eccles. adif. 358
 23 In Vicarium perpetuum S. Petri de vrbe traslatum est solum cure exercitium prius habu ad Capitulum, cura vero habuit penes Capitulum remansit, in c. Expositi, n. 41. de Preben. 183
 24 Vicarii potestas an extinguatur extincta potestate principalis Prelati, ibid. n. 38. & 40. 183
 25 Vicarios constituendi auctoritas est penes Episcopum si sint perpetui, sed si temporales, est penes curatos, & Vicarios perpetuos, in c. Consultationibus, n. 13. de Cler. agrot. 203
 26 Vicarius Parochi potest audire confessiones Parochia-

- rochianorū etiam extra Parochiam, in c. Quod nobis, num. 47. Clandest. desponsat. 33
- 1 Vicaria perpetua, & Rectoria à pari procedū quo ad repellendos filios à beneficijs parentum, in c. Constitutus, num. 22. de fil. Presbyteror. 339
- 2 Vicarius perpetuus ius habet in Ecclesia, & sine causa remoueri non potest, ibid. num. 23. 339
- 3 Item pro Rectore habetur, & sicut Rector dicitur in incultus, ibid. num. 24. 339
- 4 Vicarius perpetuus, & Rector eandem curam habet in solidum, ibid. num. 25. 339
- 3 Vicarij perpetui qui sūt, in c. G. Perpetuus, n. 4. de fide iustum. Et an habeant Ecclesiam in ritum, ibidem num. 4. 205
- 3 Vicarius perpetuus pro spectantibus ad vicariam suam potest agere, & contenti, ibid. n. 6. 205

Vicarius Regularis.

- 1 Viceprepositi, seu Vicarij deponat à Preposito generali, an possit ad eius notum amoueri, in c. Nollus, num. 49. de Elect. 7
- 1 Vicarij, seu Pregredientes in locum Priorum, seu Guardianorum defunctorum, vel absentium de iure non eliguntur à Capitulo, sed deputantur à Provincialibus, ibidem num. 50. 7
- Vicarius Specialis.*
- 7 Vicarius specialis quoad illam actum est maior generalis, in c. Officij, num. 3. de Penult. & remiss. 121

Vicarius temporalis.

- 5 Vicarius amouibilis an arguat curam esse penes deputantem, in c. In Ecclesijs, num. 25. de Capell. Monachor. 325
- 2 Vicarij temporales institui possunt à Capitulis in Parochialibus sibi pleno iure subiectis, in c. Ex parte, num. 12. de Offic. Vicar. 386
- 2 Vicarij temporales non possunt constituere Procuratores ad agendum, sicut possunt perpetui pro iuribus suis, ibid. n. 30. 388
- 2 Vicarij amouibiles an comprehendantur in dispositione de Vicarijs perpetuis, ibidem n. 32. 388
- 2 Vicarij temporales non habent titulum, ibidem num. 33. 388
- 4 Vicarius amouibilis indicat curam animarum esse penes Rectorem, in c. Cum iam dudum, num. 40. de Preben. 121
- 9 Vicarij amouibiles deputati arguitur curam esse penes deputantem, si deputatus sit secularis, sicut si Regularis, in c. Quod Dei timorem, num. 2. de Stat. Monachor. 188
- 6 Vicarius temporaneus Parochi est Ordinarius, in c. Quod nobis, num. 28. de Clandest. desponsat. pag. 30
- 4 Vicarios instituendi auctoritas est penes Episcopum si sint perpetui; sed si temporales, est penes Cneatos, & Vicarios perpetuos, in c. Constitutionibus, num. 13. de Cler. & groto. 303
- 6 Vicarius Parochi potest audire Confessiones Parochianorum etiam extra Parochiam, in c. Quod nobis, num. 47. de Clandest. desponsat. 33
- 5 Vicarij temporales in Ecclesia curata, & seculari possunt sine causa amoueri, in c. Cum ad Monasterium, num. 38. de Stat. Monachor. 193
- 5 Vicarij amouibiles à Capitulo deputati pro exer-

- citio eorum, & ab Ordinario approbati possunt amoueri ad nutum Capituli, non autem ab Ordinario, nisi ea legitima causa, ibidem num. 39. pag. 163
- 3 Vicarius temporalis non est censendus Vicarius, nec comprehenditur Vicarij appellatione, in c. G. perpetuus, num. 5. de fide iustum. 205
- 6 Vices suas qui committit, conferat in totum committere, in c. Quod nobis, num. 29. de Clandest. desponsat. 30
- 4 Vicarius cur dicantur distriburinus quocidians, in c. D. cetero, num. 27. de Cleric. non resident. pag. 45
- 4 Vicualia, seu manualia magis dantur Regularibus ratione sui victus, quorum prebende olim in his solis consistebant, in c. Ad audientiam, num. 21. de Cler. non resid. 73
- 1 Videtur verbum refertur ad arbitrium boni viri, in cap. Cum dilectus, num. 69. de Consuetud. pag. 274
- 6 Videtur verbum in Legislatore est expressum veritatis, in c. De cetero, num. 2. de homicid. 2. 8
- 6 Doctor respondens per verbum, Videtur, intelligit affirmatiue respondere, ibid. num. 3. 258
- 6 Medicus similiter per verbum, Videtur, affirmat, ibidem num. 4. 258
- 6 Index quoque pronuncians per ver. Videtur, affirmat, ibidem num. 5. 258
- 6 Testis deponens per ver. Videtur, an, & quando probet, ibidem num. 6. 258
- 5 Vidua an possit eligi in Abbatissam, in c. Cum sis, num. 31. de Conuers. Coniug. 141
- 2 Vidua esse non potest que virum non habuit, in c. Quanto, num. 114. de Elect. 139
- 2 Viduarum, & miserabilium personarum cause sine qualitate pauperatis contra laicos non pertinent ad Ecclesiam principaliter, sed secundario, in c. Significantibus, num. 2. & 64. de Offic. Deleg. 410
- 2 Vidua dicitur non tantum cuius maritus est mortuus, sed etiam que virum non habuit, ibidem num. 27. 413
- 2 Item illa, que virum habet inuilem vel proscriptum, aut damnatum ad perpetuum carcerem, ibid. num. 28. 412
- 2 Vidua, pupillus, orphanis, & consimiles an sint miserabiles persone si diuites sint, ibid. n. 35. & seq. vique ad num. 58. 413
- 2 Vidua, & pupillus non gaudent privilegio l. vnica, C. quasd. Imper. inter pupill. & vid. nisi sint pauperes, ibid. num. 36. & seqq. 413
- 2 Contrarium, num. 41. 413
- 2 Viduarum, pupillorum, & orphanorum causas audit Ecclesia negligente Iudice seculari, etiam si diuites sint, ibidem num. 41. 414
- 2 Cause Viduarum, aliarumque miserabilium personarum si sint pauperes principaliter, & immediate ad Ecclesiam pertinent, ibidem n. 60. & 86. pag. 416
- 2 Etiam extra casum oppressionis, & negligentie Iudicis secularium, num. 61, 416
- 2 Cause Viduarum pupillorum, & aliarum miserabilium personarum, que pauperes non sunt personaliter ad Ecclesiam non spectant, ibidem num. 64. Sed secundario, num. 67. & 85. 416
- 2 Nisi quoad protectionem, & defensionem, ibidem num. 65. & 87. 416
- 5 Vidua potest velum professionis accipere à Presbytero, vel ab Episcopo, aut sibi impositum, 416

INDEX RERVM

- re, in cap. Vidua, n. 5. de Regular. 21
4. *Vidua* dicitur Ecclesia habens Prælatum inutilem, in c. Quia diuersitatem, n. 19. de Consecr. Præben. 239
- Vide in verb. *Beatus, communis.*
5. *Viennensis* Concilij tractatus ad clamorem Ioannis Andreæ, in c. Ex parte, num. 24. de Capell. Monachor. 219
5. *Vigilia* omnium Apostolorum sunt in præcepto præter vigiliis Apostolorum Iacobi, & Philippæ, & Iohannis Euangelistæ, in c. Consilium, num. 1. de Obseru. ieiun. 343
5. Nec valet contraria consuetudo Gallicana, ibid. nom. 2. 343
5. Vigilia cocturæ quæ sunt, & quot, & quibus temporibus dicantur, in c. Presbyter, n. 11. de Celebr. Missar. 295
5. *Villa* appellatione quandoque venit ciuitas, in c. Venerabili, num. 7. de Censib. 281
5. *Villa* proprie quid sit, ibid. n. 8. 281
5. *Villa* est quid vniuersale, in c. Ex litteris, n. 4. 23. 25. & 38. de Iurepatr. 240
3. *Vincentius* profundissimæ scientiæ Pater dictus à Ioanne Andrea, in c. Cum venissent, n. 73. de Iudicijs. 30
2. *Vindicta* ratio cessat in occulis criminibus, in cap. Ex renore, num. 10. de Tempot. Ordinat. 183
4. *Vinum* bibere an propter scandalum sit peccatum, in c. A crapula, nom. 18. de vit. & honest. Cleric. pag. 3
5. in Vino veritas, in e. Andinimus, n. 26. & 45. de Reliq. & vener. Sanct. 334
- Vide in ver. *Ebrietas.*
- Violans* libertatem Ecclesiasticam vel immunitatem Ecclesiarum.
- Vide in ver. *Libertas Ecclesiastica, & in verb. Immunitas Ecclesiasticum.*
7. *Violentia* in Clericum perpetratur etiam citra intentionem manuum, seu corporalem læsionis, quod pluribus exemplis ostenditur, in c. Nuper, n. 8. de Sent. excomm. 167
3. Violentum est cuius principium est extra, nihil cōferente vim passio, in c. Sacris de his quæ vi met. caul. 589
2. Violentum aliud est simplicitas, aliud mixtum, ibidem num. 23. 589
3. Violentum mixtum est voluntarium simpliciter, in voluntarium secundum quid, ibid. n. 24. 589
7. Violentia corporum malus est, quàm Rerum, in e. Cum pro causa, n. 10. de Sent. excomm. 160
5. *Virilioris* presumptione vique ad sexagesimum annum possunt progredere, idcoque ante eam ætatem non careat suspitione incotinentiæ, in cap. Cum sis, n. 65. de Consecr. Coniugat. 144
5. Nisi contrarium appareat, in quo Iudicijs arbitriū versabitur, ibidem nom. 66. 144
5. *Virotum* exempla, qui post octuagesimum annum liberos procreant, in c. Cum sis, num. 67. de Consecr. Coniugat. 144
5. Vir, & mulier per copulam fornicariam non efficiuntur vna caro, in c. Ex publico, num. 53. de Consecr. Coniugat. 157
6. Vir, & vxor non indicantur ad imparia, in cap. Ex litteris, num. 15. de Diuorij. 108
5. Vir, cuius vxor duodecim annis maior Monasterij ingressa habitum Regularem suscepit, expectare debet donec annus probationis labatur, & professio sit emissã, in c. Ad Apostolicam, n. 28. de Regular. 73

6. *Virgis*, & lotis vecerari quis potest, & custodie causa in vinculis, poni, in c. Ad audientiam, n. 9. de Homicid. 203
6. *Virginitas* est voti, non præcepti, in c. Tux litteræ, n. 31. & 51. de Cler. per salt. promot. 345
6. Virginalis pudoris non est maritum eligere, sed iudicium parentum expectare, in c. Tua, n. 11. de despons. Impuber. 16
3. Virginitatis flos perditur etiam per vim attractiuam in femina, in c. Sacris, n. 10. de his quæ vi met. caul. 589
2. Secus in masculo, ibid. n. 13. 589
2. Vis quoruplex, in cap. Sacris, n. 8. 17. & 19. de his quæ vi met. caul. 589
5. Vis præcisã impedit consummationem matrimonij tam spiritualis, quàm carnalis, in c. Ex publico, n. 52. de Consecr. Coniugat. 157
6. *Vim* vi repellere licet cum modestamine incupere tutela, & in quo consistat huiusmodi moderamen, in cap. Interfisciti, nom. 19. de Homicid. pag. 233

Visitatio, communis.

4. Visitatio Prælati coram animarum habentis est de iurè diuino, in cap. Ex parte, num. 39. de Cleric. non residen. 51
1. Visitatio finis quis sit, in c. Dilatus, il primo, n. 27. de Rescript. 250
1. Visitatio, & correptio fit ad poenitentiam, & extra formam iudicij, ibid. n. 28. 40. & 42. 250
1. Episcopus in visitatione non potest imponere penas ordinarias, sed castantum, quæ morum correctionem respiciunt, ibid. n. 44. 251
- Vide in ver. *Visitatoris potestas.*
4. Ecclesia eadem à pluribus visitari potest, in c. Nullus, num. 30. de Paroch. 380
5. Visitatio non fit per Episcopos alteri de mandatore nisi fuerint legitime impediti, in c. Procuraciones, n. 7. de Cens. 277
5. Visitatorum omnium scopus quis sit, ibid. n. 11. pag. 278
2. Visitare non prohibetur Ordinarius si Papa det speciale visitatorem, in c. Studiisti, n. 8. de Offic. Legat. 430
5. Ius visitandi est publicum vtilitate, & auctoritate, & ideo imperiscribibile, in cap. Venerabili, n. 23. de Cens. 283
3. Visitans Episcopus Monasterium non introducat Seculares, sed duos, vel tres Canonicos suos cum aliquot Religiosis, in cap. Insta, n. 1. de Offic. Ordinaz. 470

Visitatio Capituli exempti.

1. Episcopus in visitatione Capituli exempti potest sine adiunctis punire criminalia, sed non penales ordinarias, in c. Dilectus, il secundo, num. 41. de Rescript. 251
5. Capitula exempta Cathedralium, & Collegatarum Ecclesiarum nequeunt ab Episcopis visitari nisi per se ipsos in c. Procuraciones, num. 11. de Censib. 277
3. In visitatione Capituli Cathedralis præcipue Regularis Episcopus potest se cum habere tres Clericos, quorum vnus sit Religiosus, item Notarium, qui sit Clericus, in c. Vt iuxta, n. 10. & 33. de Offic. Ordin. 471
2. Visitans Episcopus Capitulum suæ Cathedralis vigore

vigore Concilij Tridentini sess. 6. cap. An teneatur sibi adiungere aliquem ex Canonicis, ibid. num. 37. 473

Vide in ver. Capituli, & Capitularium expressus.

Episcopus in visitatione suę Cathedralis an teneatur sibi adiungere aliquos eiusdem Ecclesię Canonicos, in c. Cum venerabilis, num. 4. de Censibus. 475

Episcopus in visitatione Capituli suę Cathedralis potest assumere sibi quos velit adiutores, etiam extra premium Capituli, ibid. n. 8. 475

Visitatio diocesis.

Visitatio facta ab Episcopo in vitima die anni non debet repeti, nec procuratio eam in principio anni sequentis, in c. Ego N. n. 3. de Iureiuran. pag. 215

Visitatio Diocesis saltem biennio ab Episcopo facienda est, ibid. n. 79. 217

Visitatio debet ab Episcopo quamcelerrimę absolui, debita tamen cum diligentia, in c. Dilatus, il primo, 16. de Referet. 251

Visitare potest Episcopus Ecclesię suę Diocesis semel tantum in anno, nisi necessitas aliter postulerit, in cap. Conquerente, num. 34. de Offic. Ordin. 465

Ad visitationem Diocesis absolvendam Concilium Tridentinum nullum tempus prefinit, sed reliquit arbitrio Episcopi, ibidem n. 35. 465

Debet tamen eam continenter proseguere, nec ad extraneos adus diuertere, ibidem num. 36. pag. 465

In visitatione an Episcopus possit secum ducere Clericos seculares, in c. Viuista, num. 4. de Offic. Ordin. 470

In visitatione laici non admittendi, ibidem num. 5. pag. 470

Nec aduocati, ibidem num. 6. 470

In visitatione potest Episcopus secum ducere aliquot Religiosos, si ita expedire iudicauerit, ibid. num. 14. 471

Archiepiscopus in visitatione potest vel optetrium Canonicorum Ecclesię suę, ibid. num. 11. pag. 471

Et quid in Episcopo, ibid. n. 12. & 25. 471

Visitationis Ecclesię Typus & compendiosa descriptio, in c. Conquerente, num. 61. de Offic. Ordin. 467

Vide in ver. Visitatoris potestas, & in ver. Visitatoris comitatus.

Visitatio ab Episcopo semel tantum in anno est facienda nisi vititas, vel necessitas, aliud postulerit, in c. Cum venerabilis, num. 3. de Censib. pag. 274

Visitatiomem impediētes.

Excommunicatio lata ab Episcopo in Abbatem, qui eum visitare volentem renuit recipere, & procurare, appellationeq; interposita, an valeat, in c. Procuracione, n. 27. & seqq. vsq; in fin. de Censib. 278

Quid si Episcopus sit in quasi possessione visitandi, ibidem num. 28. 279

Et quid si non sit in eiusmodi quasi possessione, ibidem num. 37. 279

Repertorium in 5. libris Decret.

Et quid si de quasi possessione sit dubium, ibid. num. 18. 279

Er quid si Monasterium sit in aliena Diocesi, ibidem num. 19. 279

Et quid si non agatur de visitatione, sed de alijs iuribus Episcopo competentibus, ibidem num. 40. pag. 279

Vel de conseruatione corporalis possessionis, ibid. num. 44. 279

Et an hac procedant in his tantum, quę notoria sunt, ibid. n. 47. 279

Episcopus qui excommunicatus exemptam renouatem visitari, non est puniendus nisi appareat de illius malitia, vel crassa ignorantia, ibid. num. 17. pag. 279

Visitatio inferiorum Pralatorum.

Archidiaconi, Decani, & alij inferiores visitari debent per seipsos assumpto, Notario de consensu Episcopi, in c. Procuracione, num. 8. de Censib. 276

Nec possunt visitare per alios etiam in casu legitimi impedimenti, ibid. n. 9. 276

Archidiaconum per alium visitare volentem prohibere potest Episcopus non obitante quod ab immemorabili per alium visitauerit, ibidem n. 10. pag. 276

Visitatio Liminum.

Vide in ver. Limina.

Visitatio locorum, ac personarum Regularium exemptarum, vel nullius diocesis.

Ecclesię Regulares nullius diocesis non possunt ab Episcopo visitari, in c. Nullus, n. 33. & 37. de Paroch. 280

Idem in Ecclesijs Regularibus exemptis, ibidem num. 34. 281

Ecclesię Regulares Commendate subsunt visitationi Episcopi, si tantum sint exemptę, ibidem num. 35. 281

Secus si nullius diocesis, ibid. n. 36. 281

Ecclesię Regulares nullius diocesis etiam curarę non possunt ab Episcopo visitari, ibid. num. 38. pag. 281

Ecclesię Regulares curatę, in quibus viget Regularis obseruantia visitari non possunt ab Episcopo iure Delegato, sed iure Ordinario tantum in cap. Cum dilectus, num. 32. de Religiof. domib. pag. 219

Visitationi, vel iurisdictioni Episcopi an, & quando subsint Ecclesię exemptę Regulares, in cap. Graue, num. 12. de Offic. Ordin. 479

Monasteria in Congregationem non tecta, ibid. num. 13. 479

Monasteria Curata, ibid. n. 14. Parochiales Monasterio vnię, & ibidem, num. 15. 479

Monasteria non curata, in quibus viget Regularis obseruantia, ibid. num. 16. 479

Monasteria commendata, ibid. n. 17. 479

Ecclesię Regulares non curatę, nec commendatę, ibid. num. 18. 479

Ecclesię nullius diocesis Regulares, ibid. num. 19. pag. 480

Beneficia Regularia nullius diocesis quoad Seminarium, ibid. num. 20. 480

INDEX RERV M

- 3 Regulares personæ nullius diocesis, ibid. n. 24. pag. 480
- 2 Regulares curati nullius diocesis, ibidem n. 25. pag. 480
- 2 Regulares nullius diocesis quoad processiones, ibidem num. 26. 480
- 3 Item quoad ordines, & dimissorias, ibidem n. 27. pag. 480
- 2 Regulares degentes extra claustra, ibidem n. 31. pag. 481
- 2 Apostata, & electi, ibid. n. 32. 481
- 2 Regulares extra claustra in civilibus causis, ibid. num. 33. 481
- 3 Regulari degentes intra claustra, ibidem n. 34. pag. 481
- 2 Et quando censeantur intra claustra degere, ibid. num. 35. 481
- 5 Visitari an possint iure ordinario Monasteria curata, seculares verò Ecclesie iure delegato, in cap. Cum dilectus, num. 44. de Relig. domib. pag. 220
- 5 Episcopus visitans Ecclesias monasterio Cassinen. unitas an sit admitrendus ad visitationem plenariam, ibid. num. 46. 220
- 2 Visitare potest Episcopus de iure communi Monasteria Regularium, sive Ecclesie seculares, in c. Vixta, n. 2. de Offic. Ordin. 470
- Vide in ver. *Exempti*, & in ver. *Nullius diocesis*.
- 4 Ecclesia eadem à pluribus visitari potest, in cap. Nullus, num. 30. de Paroch. 380
- 3 Visitationi Episcopi non subsunt loca in quibus inferior exercet utramque iurisdictionem, nisi idè Episcopus maiorum in illis auctoritate exerceat, in cap. Cum olim, num. 39. de Prescript. pag. 228
- 5 Visitatio censetur facta iure Ordinario quando fieri non potest iure delegato, in c. Cum dilectus, n. 34. de Relig. domib. 219
- 1 Episcopus visitans loca exempta, vel nullius diocesis iuxta Concilij Tridentini an possit causas ordinarias cognoscere, ac diffinire in cap. Dilectus, il primo, num. 26. vsque in fin. de Rescript. pag. 250
- 1 Episcopus extra visitationem nullam habet iurisdictionem in locis nullius diocesis, ibid. n. 31. pag. 250
- 1 Episcopus in visitatione Ecclesie exempte non debet ad specialem inquisitionem descendere, nec sententias ferre, ibid. n. 46. 251

Visitatio Monialium.

- 3 In visitatione Monialium seruari debet Clem. At. tendentes, de Stat. Nonachor. In visitatione Capituli Cathedralis Extrauag. Debent, de Offic. Ordin. in abis visitationibus, cap. Vixta, d. Offic. Ordin. in d. cap. Vixta, num. 15. & 33. pag. 472
- 2 Differentiæ seu quoad numerum, & qualitatem personarum, quas Episcopus potest secum ducere in visitatione Monialium, & in alijs visitationibus, ibid. n. 27. 472
- 3 In visitatione Monasterij Monialium Episcopus potest secum ducere Clericos seculares, ibidem num. 28. 472
- 2 Et quid de laicis, ibid. n. 32. 472

- 2 Et quid de Religiosis, ibidem num. 24. & 32. pag. 472
- 3 In Visitatione Episcopus de Religiosis, & Clericis secularibus potest tot secum ducere, quot expedit iudicauerit, ibid. num. 25. 472
- 2 Visitatores Monasteriorum Monialium, quor. & quales personas possint secum introducere, ibid. num. 16. 471
- 3 Visitans Monasterium Monialium si introducat ultra octo personas à iure præscriptas, an Moniales possint propria auctoritate omnesecjere, an verò illas tantum, quæ sunt ultra numerum, ibidem num. 26. 472
- 2 Visitatores qui intra septa Monasterij Monialium introducunt ultra octo personas, Incidunt, in. penas Constitutionis Gregorij XIII. ibid. n. 30. pag. 472
- 2 Bulla Gregorij XIII. an restringat numerum personarum, quas visitatores de iure possunt secum ducere intra claustra Monialium, ibidem n. 31. pag. 472
- Vide in ver. *Monasteria Monialium*.

Visitatio locorum, ac personarum Sacellarum exemptarum, vel nullius diocesis.

- 2 Visitationi, vel insiditioni Episcopi an, & quando subsint Ecclesie seculares exemptæ, in cap. Graue, num. 1. de Offic. Ordin. 479
- 2 Ecclesie seculares nullius diocesis, ibidem n. 2. 1. pag. 480
- 2 Personæ seculares nullius diocesis, ibidem n. 2. 2. pag. 480
- 3 Clerici nullius diocesis quoad synodum, ibidem num. 3. 480
- 3 Personæ seculares exemptæ curam animarum exercentes, ibidem num. 38. 480
- 3 Aut non exercentes, ibid. num. 39. 480
- 2 Sacularia exempti privilegio personali, vel locali, & Capitula Cathedralium, ibidem num. 30. pag. 280
- 2 Personæ seculares extra claustra degentes, ibid. num. 36. 481
- 5 Visitare potest Episcopus proximior ut Sedi Apostolicæ delegatus Ecclesias nullius diocesis seculares, non autem Regulares, in cap. Dilectus, num. 33. de Religiof. domib. 219
- 5 Visitatio censetur facta iure ordinario quando fieri non potest iure delegato, ibid. n. 34. 239
- 5 Visitari possunt ab Episcopo Ecclesie seculares exemptæ etiam curatæ, & à Monasterio dependentes, vel unitæ, sed iure delegato tantum, ibidem n. 43. 219
- 5 Idque expresse ab Episcopo declarandum, ibid. pag. 219
- Vide in ver. *Exempti*, & in ver. *Nullius diocesis*.

Visitatio quoad Procuratorem.

- 5 Munera etiam sponte oblata in Visitatione recipientes maledictionem incurrunt, à qua non liberantur, nisi duplum restituant, in cap. Procuratores, n. 24. de Censibus. 279
- 2 Procuratio non debetur Visitatori, qui vadit pro causis expediendis, in c. Dilectus, il primo, n. 43. de Rescript. 251

Vide

ET VERBORVM.

Vide in vet. *Procuratio.*

Visitator Apostolicus.

- 1 Visitator generaliter datus à Papa potest Clericos beneficijs priuare propter eorum graues, & manifestos excessus, in cap. Diuersus, il secundo, no. 14. de Rescript. 248
- 2 Si hoc habeat ex litteris delegationis alijs secus, ibid. n. 15. & seqq. 249
- 3 Visitatores, graues potest inquirere, & referre, sed nō priuare, ibid. num. 18. 249
- 4 Visitator datus à Papa censetur datus ad corrigendum, ibid. no. 22. 250
- 5 Visitator Ecclesie vacantis non confert beneficia nisi sit datus à Papa, in c. Illa, n. 31. Ne Sede vacante. 259

Visitatoris comitatus.

- 1 Visitans Episcopus monasterium non introducat secularis, sed duos, vel tres Canonicos suos cum aliquot Religiosis, in c. Vltima, n. 1. de Offic. Ordin. 470
  - 2 Visitator potest maiorem numerum personarum adhibere dum ad locum visitationis accedit, quam in actu ipsius visitationis, ibid. num. 13. pag. 471
  - 3 Visitatores contenti esse debent modesto equitatu, famulatuque, in c. Procuraciones, n. 15. de Consensu. 277
  - 4 Nec vechor aut ferraturæ equorum eis debentur, sed tantummodo vias pro Equis, ibidem pag. 277
  - 5 Nec si equi moriantur, possunt alios Emere, aut expensas itineris recuperare, ibid. n. 17. 277
- Vide in vet. *Visitatio Monialium.*

Visitatoris potestas.

- 1 Episcopus in visitatione inquirere potest ne dñi de rebus scandalosis, & publicis, sed etiam secretis, in cap. Perniciosam, num. 2. de Offic. Ordin. 427
  - 2 Episcopus in visitatione non potest imponere pœnas ordinarias, sed eas tantum, quæ morum correctionem respiciunt, in c. Dilectus, il secundo, de Rescript. 251
  - 3 Causæ Ordinariæ extra Visitacionem nō sunt cognoscende, ibid. n. 45. 251
  - 4 Visitator, & Index censetur vii cā potestate, per quam actus sustinetur, ibid. n. 17. 249
  - 5 Visitator potest à beneficijs suspendere, ibidem no. 23. & sequen. 250
  - 6 Visitator an possit contra contumaces ad pœnam priuationis procedere, ibid. n. 25. 250
- Vide in vet. *Visitator Apostolicus.*
- 1 Visitatores licet procedant sine strepitu, & figura iudicii, tamē legitima defensionis semper sunt saluę, ibid. no. 33. 250
  - 2 Visitatoris Regularium officium est absque iudiciorum strepitu intendere Regulari disciplinæ, & reformationi Ordinis, ibidem num. 42. pag. 251
  - 3 Visitator inquit de his, quæ secreto denunciantur, in cap. Vltima, num. 7. de Offic. Ordin. pag. 471
- Vide in vet. *Visitatio Diocesis.*

- 4 Visitator Ecclesie vacantis non aufert beneficia, nisi sit datus à Papa, in c. Illa, num. 31. Ne Sede vacante. 259

Visitatoris recusatio.

- 1 Visitator non potest recusari nisi iudicialiter procedat, vel modum excedat in corrigendo, in cap. Conquerente, num. 37. de Offic. Ordin. pag. 461
  - 2 Vita in calore sita est, in cap. Cum sis, num. 35. de Conuers. Coningat. 142
  - 3 Viuere presumitur qui non probatur mortuus post annum centesimum, ibid. num. 59. 142
  - 4 Vita in Prælaro an sit scientię pericula, in c. Cū in cunctis, n. 5. de elect. 36
  - 5 Vite integritas à puerilibus exordijs requiritur in assumendo ad Dignitatem episcopalem, ibid. num. 11. 36
  - 6 Vita contemplatiua an sit præferenda actiui, in c. Nisi cum pridem, n. 10. de Renunc. 154
- Vide in vet. *Religio.*
- 1 Vita actiua est fructuosa, quā contemplatiua, in c. Licet, num. 7. de Regular. 84
  - 2 Vite actiue opus duplex, vnum deriuat ex contemplationis plenitudine, vt prædicatio, & doctrina, in c. Sane, n. 39. de Regular. 38
  - 3 Et hoc præfertur simplici contemplatiui, ibid. num. 40. 38
  - 4 Aliud totaliter consistit in exteriori occupatione, vt elemosynas, dare, & hospites recipere, &c. quæ sunt minora operibus contemplatiui, ibid. num. 42. 38
  - 5 Vite remissio, seu approbatio ex sola communione non inducit nisi data scientia in communicante, in c. Si aliquando, n. 6. de sent. excomm. pag. 183
  - 6 Vitium successione in beneficio paterno purgatur ex intitutione extraneæ personæ inter patrem, & filium, in c. Ex transmissa, n. 2. de fil. Presbyter. 320
  - 7 Vita realia in successores transeunt, personalia verò transeunt in singularem successorem, sed bene in vniuersalem, ibid. num. 3. 320
  - 8 Vitium quoribus ex vna radice nascitur, consequens vt vna lege tollatur, in c. Non debet, num. 21. de consang. & affinit. 75
  - 9 Vitium carnis vitare debet quatenus ingreditur substantiam actus, in c. Super litteris, num. 74. de Rescript. 219
  - 10 Vix quod sit tamen sit, in c. Audiuitas, n. 31. de test. & vener. Sanctor. 333
  - 11 Vna, & eadem pœna potest vices duarum representare, & respectu diuerſe qualitat, diuerso iure censi, in c. Poitullati, n. 12. de concess. preben. 249
  - 12 Etiam in actibus incompatibilibus, ibidem num. 13. 249
  - 13 Vna determinatio respiciens plura determinabilia debet æqualiter determinare, in c. Causam, num. 34. de elect. 59
  - 14 Vnanimiter fieri dicitur quod sit nemine discrepare, in c. Cum Ecclesia, num. 7. de Caus. pass. & propriat. 139
  - 15 Vnanimis in Consecratione Episcopii non sunt de substantia, sed de solemnitate tantum, in c. Cum venisset, n. 72. de Sacr. Vnct. 298
  - 16 Ecclesia Græca in ordinationibus, & consecrationibus

INDEX RERVM

- nibus servare debet vñdiones, quas servat Ecclesia Romana, in c. Cum venisset, n. 1. de Sacr. Vñd. 288
- 2 Vñdio exterior, & interior an congruè hic describantur, & an interior vñdio sit gratia, vel character sacramentalis. An et codex sit mendosus, & quomodo modo restituendus ex manuscripto Bibliothecæ Vaticanæ, ibidem num. 2. pag. 288
- 2 Vñdio in Ordine Presbyteri est de solemnitate tantum, ibid. num. 57. 296
- 6 Vñdio extrema, Viaticum, & Pœnitentia in articulo mortis an possint ministrari à Sacerdote excommunicato, & præciso, in c. Non est vobis, num. 1. & n. seqq. vñque in fine de sponsal. post pag. 46
- 7 Vñdique licet in suo facere quod vult, dummodo nihil in alienum immittat, etiam si per hoc alius lædatur, in c. Patentibus, n. 9. de Privileg. pag. 46
- 7 Quod intelligitur de immisione rei corporalis, ibid. num. 17. 46

Vnio, communio.

- 2 Vnio æquè principalis operante, ut quilibet Ecclesia suas retineat prerogativas, in c. Cum certum, num. 31. de maior. & obed. 499
- 5 Vnio translativa dicitur incorporatio, quæ æqualitatem alluvionis, in c. Reconciliantes, n. 36. de Sac. Monachor. 181
- 5 Vnio non præiudicat Episcopo, in cuius diocesi erat Ecclesia vnita, in c. De Xenodochijs, n. 29. de Relig. domib. 203
- 4 Vnio in dubio præsumitur perpetua, ut facta conceptione Ecclesiæ, in c. Extirpandæ, §. Qui verò, n. 58. de Præben. 160
- 7 Vñre est iurisdictionis Episcopalis, in c. Sicut vñre, n. 16. de excess. Prælator. 4
- 7 Vnio concernit proprietatem beneficii, collatio verò titulum, ibid. n. 10. 4
- 7 Vnio est actus omnino voluntarius, sed requirit causam utilitatis, vel necessitatis, ibidem n. 21. pag. 4
- 7 Vnio in quibus differat à collatione, ibid. n. 62. pag. 10
- 5 In vñionibus, & alijs actibus, quæ sunt auctoritate delegata non requiritur Capituli consensus, in c. Ad audientiam, num. 53. de Eccles. edific. pag. 361
- 5 D. claratur, ibid. n. 54. 361
- 4 Prærogativa personæ quamvis interdum sit iusta causa dispensandi ad plura incompatibilia, non tamen est iusta causa annuendi vñum beneficium alteri, in c. Expositi, num. 6. Præben. pag. 179
- 4 Vnio incompatibilium ad vitam non est propriè vñio, sed magis quædam palliata dispensatio, & reprobatur à Concilio Tridentino, ibid. num. 7. pag. 179
- 4 Vñones sunt odiosæ, & restringendæ, ibid. n. 19. pag. 180
- 4 Vñendi facultas extendi non debet de casu ad casum ad correctionem iuris communis, ibid. num. 27. 181
- 4 Vnio facta ab Ordinario sine causa non valet, ibid. num. 25. 179
- 4 Vnio accessoria quæ dicatur, qui sit illius effectus,

- in c. Nouit, num. 3. & 8. Ne Sede vacan. 252
- 4 Vñionum quinque sunt species, ibid. n. 6. & n. seqq. vñq. ad n. 12. 253
- 4 In vñionibus Ecclesiarum attendendus est tenor privilegij, ibid. n. 11. 253
- 5 Vñendi facultas non venit in generali dispositione, in c. Ad audientiam, in primo, num. 57. de Eccles. edificand. 362
- 4 Vnio quomplex sit, in c. Expositi, num. 34. de Præben. 182
- 4 Vnio æquè principaliter quæ, & illius effectus, in c. Nouit, n. 4. 9. & 10. Ne Sede vacan. 253

Vñionis derogatio, & suspensio.

- 7 Vñionibus Papa non consentit derogari in vacationibus per obitum, sed ex causa resignationis dumtaxat, in c. Sicut vñre, n. 27. de excess. Prælat. 5
- 7 Vnio de beneficio vivens valet, sed suspenditur si contingat illud resignari, & resignatione admitti per Sedem Apostolicam, ibid. n. 28. 5
- 7 Vnio facta Seminario comprehenditur in clausula suspensionis quæcumque vñionum, ibidem d. num. 22. 5

Vnio Dignitatum.

- 7 Vñre potest Episcopus dignitati coratæ altam dignitatem, in c. Sicut vñre, num. 33. de excess. Prælator. 6
- 4 Vnio Ecclesiarum quomodo fieri possit, in c. Nouit, n. 2. & seqq. vñque ad n. 12. Ne Sede vac. pag. 252

Vnio Ecclesiarum exemptarum.

- 7 Vnio Ecclesiarum exemptarum calnis auctoritate fit faciendæ, in c. Sicut vñre, num. 11. de excess. Prælat. 3
- 4 Legatus de latere non potest dissolvere vñones factas à Papa de plenitudine potestatis, in c. Novit, n. 38. Ne Sede vacante. 255
- 4 Nec reuocare vñones Ecclesiarum exemptarum, quia nec potest illas vñre, ibid. num. 39. pag. 255

Vide in vñ. Vñio Præbendis Canonicalibus.

Vnio Ecclesiarum Inferioribus subiectarum.

- 7 Vñre an possit Prælatus Inferior Ecclesiæ sibi plenius subiectas, in c. Sicut vñre, num. 12. & sequen. vñque ad num. 19. de excess. Prælat. pag. 3
- 7 Quid si Prælatus sit exemptus, ibid. n. 13. 4
- 7 Et quid si in certa parte diocesis iurisdictionem habeat quasi Episcopalem, ibid. n. 14. & 16. pag. 3
- 7 Et quid si facultatem vñendi acquiescit prescriptione, vel privilegio, ibid. num. 15. 4

Vnio Episcopatum.

- 7 Vnio, & subiectio Episcopatum est soli Papæ reservata, in c. Sicut vñre, n. 5. de excess. Prælat. pag. 8
- 7 Concilium provinciale debet examinare quas Caihe-

Cathedrales inuicem vñre, vel nouis prouentibus augete expediat, ibid. num. 6. 3

- 4 S. Angeli in Vado, & Caſtri durantis Eccleſie in Cathedralibus erectæ ab Urbano VII. & æquæ preloſiſſimè vñre, in c. Nouit, num. 5. Ne Sede vacet. 253

- 4 Vñones Cathedralium Eccleſiarum Papa ſolus poteſt diſſoluere, in d. c. Nouit, n. 34. Ne Sede vacet. 253

Vide in ver. Papa quoad Epiſcopatum vñonem.

Vñio Hoſpitalium.

- 7 Hoſpitalia Epiſcopos vñre non poteſt, etiamſi dentur in titulum, & in eis nulla exerceatur hoſpitalitas, in c. Sicut vñre, nu. 34. de exceſſ. Prælator. 6

Vide in ver. Hoſpitale.

Vñio menſæ Capitulari.

- 4 Vñre an poſſit Epiſcopus beneficia ſimplicia menſæ Capitulari ob præbendam tenentem in viam Concilij Tridentini, in c. Expoſuiſti, nu. 24. & 27. de præbend. 180

- 4 Vñio beneficij facta ab Epiſcopo menſæ Capitulari etiam de Capituli conſenſu de iure communi eſt ipſo iure nulla, ibid. n. 25. 180

- 4 Et ad hoc requiritur authoritas Papæ, nec ſufficit Metropolitanæ, ibid. n. 26. 180

- 4 Vñio beneficiorum ſimplicium facta ab Epiſcopo menſæ Capitulari an valeat ſi in Eccleſia nullæ ſint præbendæ diſtinctæ, ſed tantum maſſa communis in distributionibus conſiſtens, ibidem. nu. 28. & ſeqq. vñq. ad n. 33. 181

Vide in ver. Vñio præbendis.

Vñio Monafteriorum.

- 5 Vñio, ſeu aggregatio vñius Conuentus quatenus fieri poſſit ſine authoritate Papæ, non tamen fieri poteſt maiorum Conuentuum, vel oſumium, & cur, in c. Reuolentes, num. 47. de Stat. Monachor. 182

- 7 Vñre non poteſt Abbas, vel alteri ſubijcere monaſterium ſuū ſine authoritate Diaceſani etiam de Metropolitanæ conſenſu, in cap. Sicut vñre n. 1. de exceſſ. Prælat. 3

- 7 Epiſcopus authoritate propria poteſt Monafteria ſuæ Diaceſis non exempta inuicem vñre, aut vñum alteri ſubijcere, ibid. n. 9. 3

- 5 Eremitarum Camaldulenſium, & Montis Coronæ vñionem factam ab Urbano VIII. confirmauit Sanctiſſimus Dominus Noſter Ianocetius X. in c. Sanè, n. 64. de Regular. 40

Vide in ver. Monafterium quoad vñionem.

- 4 Religiones diuerſas, vel Monafteria diuerſorum Ordinum ſolus Papa poteſt vñre, & vñiones diſſoluere, in cap. Nouit, num. 42. Ne ſede vacante. pag. 255

- 4 Camaldulenſes, & Montis Coronæ Eremitas vñit Urbanus VIII. ibid. n. 40. 255

- 4 Quæ vñio ab eis diſſoluta non potuit, ibid. num. 41. pag. 255

- 3 Regulares de iure facultatem non habent vñendi Eccleſias etiam ſibi pleno iure ſubiectas, in c. Relatum, num. 69. verſ. Præterea, Ne Clerici

- vel Monach. 410
5 Vñio paruarum Cohærentium eiſdem Religionis in eodem loco exiſtentium qua lege facta fuerit, d. verſ. Præterea. 410

Vñio parochialium.

- 4 Vñio Parochialis ad vitam non liberat obtinentes quia teneantur ſe promoueri ſacerre, & reſidere in eis, in c. Exiſtende, §. Qui verò, nu. 33. de Præben. 157

- 7 Vñre poteſt Epiſcopus ex Concilio Tridentino beneficia curata cum Curatis qualitercumque ſint reſeruata, in cap. Sicut vñre, num. 31. de Exceſſ. Prælat. 6

- 7 Et quid in reſeruatis diſpoſitioni, vel ordinationi Apoſtolice, ibidem n. 32. 6

- 4 Vñiti non debet Parochialis Eccleſia præbende Canonicali, niſi ſuperſit congrua portio pro Vicario perpetuo, in c. Expoſuiſti, num. 8. de Præben. 179

- 4 Vñiri poſſunt ab Epiſcopo de iure communi Parochiales Eccleſie præbendis, vel dignitatibus ob illarum pauperatem, ibid. n. 20. 179

- 4 Secus poſt Concilium Trid. ibidem n. 11. 179

- 4 Vñio ſque principaliter Parochialis, eum præbenda, vel dignitate an ſit prohibita à Concilio Tridentino, ibid. num. 12. & num. ſeqq. vñque ad num. 18. 179

- 4 In vñione æquæ principali vnus eſt Rector vtriuſque beneficij, ibid. n. 14. 179

- 4 Curatus, & Rector Parochialis annexæ quis dicatur, ibid. n. 33. & ſeqq. vñque in fin. 181

- 4 Quid ſi Parochialis ſit annexa præbendæ Canonicali, ibid. nu. 33. 182

- 4 Et quid ſi ſit annexa Capitulo, vel menſæ Capitulari, ibid. n. 33. 182

- 4 Et quid ſi ſit aſſignata certa portio ſuper fructibus Parochialis alleuæ ex Canonici, vel Capitulo, ibid. n. 33. 182

- 4 Cura habitus in ſorò animæ an ſit penes Canonicum, cuius præbende vñita eſt Parochialis, ibidem n. 36. 182

Vide in ver. Parochialis quoad vñionem.

Vñio præbendis Canonicalibus.

- 7 Metropolitanus Epiſcopo nolente an negligente non poteſt vñre beneficia ſimplicia præbendis Canonicalibus, in c. Sicut vñre, num. 8. de Exceſſ. Prælat. 182

- 7 Vale non poſſunt beneficia ſimplicia præbendis Canonicalibus Abbates exempti, & iuriſdictionem ordinariam quaſi Epiſcopalem habentes, ibidem n. 18. 4

- 7 Vñre poteſt Epiſcopus beneficia ſimplicia etiam reſeruata, vel aſſecta præbendis Cathedralium, vel Collegiarum Eccleſiarum, ibidem no. 35. num. 35. 96

- 7 Item ſeminariorum Clericorum, ibidem num. 36. pag. 6

- 7 Et quid poſt Decretum Clementis VIII. ibidem num. 37. 6

- 4 Præbendis Eccleſie Cathedralis propter illarum pauperatem poſſunt annexæ Capelle reſeruataſque Presbyteris congrua portione, in c. Expoſuiſti, nu. 1. de Præben. 178

- 4 Præbendis Canonicalibus quas ob cauſas annexæ poſſunt

INDEX RERV M

- possint Ecclesiam Parochiales, ibidem num. 5. pag. 178
- 7 Præbendam tennant in Cathedralibus, & Collegiis insignitis, qua ratione Episcopus providere possit ex Concilio Tridentino, ibidem num. 17. 180
- 4 Anne illa venire possit de consensu Capituli aliquot portiones eiusdem Ecclesie, ibid. 18. vsque ad num. 24. 180
- 4 Vnio fieri non potest ab Episcopo portionibus privilegiatis, ibidem n. 30. 182
- 4 Massa communis, cuius redditus in distributionibus consistunt non succedit loco præbende quoad effectum unionis, ibid. n. 31. 182
- Vide in vet. *Vnio mensæ Capitulari*.
- Vnio de Reservatis, vel devalutis.*
- 7 Vnire an possit Episcopus beneficia Sedis Apostolicæ reservata, vel affecta, in c. Sicut venire, n. 2. & seq. vsque ad n. 38. de Excess. Prælator. 5
- 7 Vnio facta ab Episcopo de beneficio reservato, suspenditur donec Papa contulerit, & promissa Apostolicus beneficium dimiserit, ibidem n. 23. pag. 5
- 7 Declaratur, ibid. num. 25. & 33. 5
- 7 Vnio non sortitur effectum in præiudicium expectantis, sed manet in suspensio vsque ad illius obitum, vel resignationem, ibid. num. 24. 5
- 7 Quod procedit si gratia expectativa præcedat unionem. Sed si vnio præcedat gratiam, vel reservationem, collatio Apostolica est nulla, non facta mentione unionis, ibid. n. 25. 5
- 7 Et quid si collatio facta fuerit mox proprio, ibid. num. 26. 5
- 7 Vnire non potest Episcopus Beneficium reservatum dispositioni, seu ordinationi Apostolicæ, ibid. num. 29. 6
- 7 Idem in reservato collationi, vel provisioni Papæ, si reservatio sit perpetua, ibid. num. 30. 6
- 7 Vnire an possit Episcopus beneficia propter suam negligentiam ad Sedem Apostolicam devoluta, in cap. Sicut venire, num. 19. de excessib. Prælat. pag. 4
- Vide in vet. *Vnio Seminario*, & in vet. *Vnio Parochialium*, & in verb. *Vnio Præbendis Canonialibus*.
- Vnionis renovatio.*
- 4 Vnio ab initio valida, & effectum sortita non rescinditur ipso iure, ex eo quod deveniat ad casum, à quo incipere non potest, in c. Extirpandæ, §. Quid verò, n. 57. de præbend. 160
- 4 Vnione dissoluta Ecclesia vnita dedit ad primænam naturam, & statum, in quo erat ante unionem, in c. Nouit, nu. 43. Ne Sede vacante. 255
- 4 Congregatio Clericorum Doctrinæ Christianæ vnita Religioni Clericorum Regularium de Somasca, dissoluta vniione redacta iuxta ad antiquum statum secularium, ibid. nu. 45. 255
- Vnio Seminario.*
- 5 Vnio Beneficiorum simplicium Diocesis facta Seminario ab Episcopo non valet, in c. Recolentes, nu. 29. de Stat. Monachor. 180
- 7 Vnio facta Senatuatio comprehenditur in clausula

- suspensiva quatenusque unionum, in c. Sicut venire, num. 28. de excess. Prælator. 5
- 7 Episcopus potest vnire beneficia simplicia etiam reservata, vel affecta, Seminario Clericorum, ibid. n. 36. 6
- 7 Et quid post Decretum Clementis VIII. ibid. num. 37. 6
- 7 Cardinalis Episcopus an vnire possit Seminario ante vacationem ea beneficia, quæ si ipso vacante vacarent non obstantibus reservationibus ad suam collationem pertinerent, ibid. nu. 38. vsque ad n. 47. 7
- 7 Vnire potest Episcopus in vltimo Concilio Tridentino Seminario Clericorum beneficia etiam tempore unionis reservata, vel affecta, ibid. num. 39. & 43. 7
- 7 Clementis VIII. decretum de beneficiis affectis Seminario non vniendis expenditur, ibid. num. 40. & sequen. 7
- 7 Cardinalis Episcopus habens indultum an vnire possit Seminario beneficia reservatione personaliter reservata, vel affecta, non obstante decreto Clementis VIII. ibid. nu. 47. & seq. vsque ad num. 51. 8
- 7 Litteræ Urbani VIII. declaratorie decreti Clementis VIII. de beneficiis affectis Seminario non vniendis, referuntur, ibid. n. 49. 8
- 7 Vnio beneficii litigiosi facta Seminario ad præscriptum Concilij Tridentini an sit valida, nec ne, ibid. nu. 51. 9
- 7 Rota decisio in causa Cordubea, super vnione beneficii litigiosi testatur, ibid. nu. 58. 10
- 7 Vnire an possit Episcopus Seminario beneficia litigiosa, non obstante decreto Clementis VIII. prohibentis fieri uniones de reservatis, vel affectis, ibid. n. 64. 11
- 4 Vnio Parochialis habitu facta Seminario quāvis fuisse valida, tamen esset dissolubenda ob eundem Parochianorum, in c. Extirpandæ, §. Qui verò, num. 59. de Præbend. 160
- Vide *Seminarium*.
- 6 Vnitas Ecclesiæ in quibus consistit, in cap. Quod à prædecessore, nu. 12. de schismat. 228
- 3 Vnitas orationis regulata ab eodem verbo operatur ut æqualis sit determinatio quoad omnes, in c. Si quis, nu. 54. de foro compet. 46
- 3 Vniuersitates generales an sint comprehendæ in Bulla de Conseruatoribus, in cap. Si Clericus, nu. 46. de foro compet. 70
- 4 Vniuersitas non potest statuere de pascuis nisi omnibus consentientibus, in cap. Cum in curdis, num. 11. de his que fi. à maior. pat. Capitulis, pag. 273
- 4 Vniuersitas non potest prohibere ne incolæ vtantur pascuis iuxta consuetudinem, ibid. num. 15. pag. 273
- 4 Vniuersitas etiam in re communi pluribus vt vniuersis non potest statuere in præiudicium Domini temporalis, ibid. num. 18. 273
- 3 Vniuersitas, vel Collegium non potest excommunicari, in c. Olim, n. 1. de Lit. contestat. 104
- 5 Vniuersitas in qua sunt plures laici quàm Clerici censetur laicalis, & subiicitur foro seculari, in cap. Cum propter, num. 48. & 70. de Iurepatr. pag. 258
- 5 Vniuersitas, seu illius officiales qui pecunias ad Ecclesiam spectantes eidem Vniuersitati mutuantur ad emendam annonam alicuiusmodi in excom-

ET VERBORUM.

excommunicationem, cap. 11. sess. 12. Concilij Tridentini, in c. Adhuc, nu. 61. & sequen. vsque in fin. de Relig. domib.	211
Religionum quæ Vniuersitatē non comprehendit, ibid. n. 63.	211
Vniuersitas est persona ficta, seu representata, n. 64.	212
Excommunicatio prohibetur ferri in Vniuersitatem, ibid. n. 66.	212
Statutum Vniuersitaria in fauorem Ecclesiæ editum an ab ipsa reuocari possit, ibidem num. 69. pag.	213
Vniuersitas an excommunicari possit, in c. Responsio, num. 31. & sequen. vsque in fin. de sent. excom.	188
Vniuersitas vnde dicta, ibidem num. 32. Quid sit, n. 33.	188
Et quot homines faciant Vniuersitatem, n. 34. pag.	189
Vniuersitatis nomine quid veniat, ibid. num. 35. pag.	189
Vniuersitas ex inore factorum Canonum interdicitur, singulares personæ excommunicantur, ibidem n. 43.	189
Vniuersitatem excommunicari non posse qui auctores sententiar, ibid. n. 51.	190
Vniuersitas, & Capitulum iure veteri poterant excommunicari, ibid. n. 52.	190
Vniuersitas duplex, ibid. n. 53.	190
Vniuersitas dupliciter accipitur, ibid. n. 60.	191
Vniuersitas prout est quid abstractum à singularibus personis nulla auctoritate excommunicari potest, ibid. num. 61. & seqq. vsque ad num. 72. pag.	191
Vniuersitas communis, Societas Collegium, seu Capitulum dicitur vnum non simpliciter, sed aggregatiue, num. 62.	192
Collegium, & Vniuersitas non dicitur persona vera, sed ficta, & representata carnis anima, & baptismo, ibid. num. 64.	192
Vniuersitatis res non sunt singulorum neque est cōuersio, ibidem num. 68.	192
Anima singulorum non sunt vniuersitatis, ibidem num. 69.	192
Adus, & passiones prout consistunt in facto sunt singulorum non vniuersitatis, ibidem num. 69. pag.	192
Vniuersitas vt est quid prescindens à singularibus personis non est capax interdicti, ibidem n. 71. pag.	192
Excommunicare vniuersitatem, vel omnes de Vniuersitate non discernunt, ibidem num. 72. pag.	192
Declaratur, n. 84.	192
Vniuersitas, Collegium, vel Senatus an possint per Papam excommunicari, ibidem num. 75. & seq. vsque ad num. 79.	192
Vniuersitas, vel Collegium an ab inferioribus à Papa excommunicari valeat, ibid. n. 79. & seq. vsque ad num. 88.	192
Excommunicari possunt ab Episcopo Priores, & omnes de vniuersitate mandatis eius rebelles, ibidem num. 84.	192
Excommunicatio lata à Papa in vniuersitatem an valeat, ibidem n. 88.	194
Et an liget innocios, num. 89.	194
Et quid in foro Poli, num. 90.	194
Excommunicatio lata in vniuersitatem ab inferioribus à Papa an liget, & remenda sit, ibidem num. 93. & seqq. vsque in fin.	194
Excommunicatio lata in vniuersitatem non potest referri ad singulos ibidem num. 95.	194
Contrarium, nu. 106. & seqq.	194
Vniuersitas nihil aliud est quàm singuli homines qui ibi sunt, ibid. num. 106.	196
Adus qui non potest applicari vniuersitati applicatur singularibus personis, ibid. n. 108.	196
Excommunicatio generaliter lata in vniuersitatem referri non potest nisi ad capaces excommunicationis, ibid. n. 109.	196
Excommunicatio lata in vniuersitatem an dicatur lata contra illius prohibitionem, ibid. n. 115. pag.	197
Vniuersitatem secularem Clerici non constituunt, in cap. Multa, num. 21. Ne Clerici vel Monachi.	395
Vniuersitas est illius naturæ, cuius est maior illius pars, in c. In presentia, n. 95. de Probat.	177
Vniuersitas, in qua sunt plures laici, quàm Clerici, censetur laicalis, & est cōuersio, ibidem n. 96.	177
Vniuersitas mixta assumit naturam à potentiori, seu digniori, ibid. num. 97.	177
Vniuersitas nihil aliud est nisi homines, qui ibi sunt, ibid. n. 103.	178
Vniuersitas an constituatur ex quarta Parochianorum parte, in c. Querelam, num. 12. de Elect. pag.	74
in Vniuersitate Ecclesiastica ius patronatus non presumitur quæsum ex viurpatione, ibidem n. 21. pag.	78
Vniuersitas verbalis resoluitur in singularitates, in cap. Ex litteris, num. 23. 25. & 29. de Iurepatr. pag.	242
Realis fecus, ibidem n. 41.	242
Vniuersitas quando dicitur verbalis, & quando realis, ibidem num. 48.	242
Vniuersitatem constituunt Prælati Prouincie, seu Regni, in c. Non est vobis, n. 2. De Regular.	16
Vniuersitas quodque resoluitur in singulares personas, ibid. num. 5.	16
Natio quælibet in Concilio Generali constituit vniuersitatem, & valent gesta à maiori parte nationis, ibidem n. 1.	16
Et nationes omnes constituunt vniuersitatem vniuersalem totius Ecclesiæ, ibid. n. 4.	16
Vniuersitas congregari debet in loco publico, & solito, nisi ibi non possit congregari propter bellum, vel aliud impedimentum, in cap. Cum ex itinere, n. 22. de Nou. oper. nunc.	31
Vniuersitatis pars minor instanti termino ad expeditionem adus præfixo potest conuocare maiorem, & ea accedere tenentur, adum explicare, ibidem n. 50.	34
Voluntatem immutatam allegans probare debet, in c. Tux litteræ, num. 72. & 75. de Cleric. per salt. promot.	349
Voluntati nihil est sub cælo ita contrarium sicut metas, in c. Cum dilectus, num. 32. de Consect. pag.	270
Voluntatis declaratio, & iuris effectus resultat ex actibus certa obligationi attributis, in c. Cum virum, num. 6. de Regular.	51
Voluntatis exploratio si puella sit maior duodecim annis ex Concilio Tridentino faciendâ est tam ante habitus suspensionem, quàm ante profess.	

rioribus à Papa an liget, & remenda sit, ibidem num. 93. & seqq. vsque in fin.	194
Excommunicatio lata in vniuersitatem non potest referri ad singulos ibidem num. 95.	194
Contrarium, nu. 106. & seqq.	194
Vniuersitas nihil aliud est quàm singuli homines qui ibi sunt, ibid. num. 106.	196
Adus qui non potest applicari vniuersitati applicatur singularibus personis, ibid. n. 108.	196
Excommunicatio generaliter lata in vniuersitatem referri non potest nisi ad capaces excommunicationis, ibid. n. 109.	196
Excommunicatio lata in vniuersitatem an dicatur lata contra illius prohibitionem, ibid. n. 115. pag.	197
Vniuersitatem secularem Clerici non constituunt, in cap. Multa, num. 21. Ne Clerici vel Monachi.	395
Vniuersitas est illius naturæ, cuius est maior illius pars, in c. In presentia, n. 95. de Probat.	177
Vniuersitas, in qua sunt plures laici, quàm Clerici, censetur laicalis, & est cōuersio, ibidem n. 96.	177
Vniuersitas mixta assumit naturam à potentiori, seu digniori, ibid. num. 97.	177
Vniuersitas nihil aliud est nisi homines, qui ibi sunt, ibid. n. 103.	178
Vniuersitas an constituatur ex quarta Parochianorum parte, in c. Querelam, num. 12. de Elect. pag.	74
in Vniuersitate Ecclesiastica ius patronatus non presumitur quæsum ex viurpatione, ibidem n. 21. pag.	78
Vniuersitas verbalis resoluitur in singularitates, in cap. Ex litteris, num. 23. 25. & 29. de Iurepatr. pag.	242
Realis fecus, ibidem n. 41.	242
Vniuersitas quando dicitur verbalis, & quando realis, ibidem num. 48.	242
Vniuersitatem constituunt Prælati Prouincie, seu Regni, in c. Non est vobis, n. 2. De Regular.	16
Vniuersitas quodque resoluitur in singulares personas, ibid. num. 5.	16
Natio quælibet in Concilio Generali constituit vniuersitatem, & valent gesta à maiori parte nationis, ibidem n. 1.	16
Et nationes omnes constituunt vniuersitatem vniuersalem totius Ecclesiæ, ibid. n. 4.	16
Vniuersitas congregari debet in loco publico, & solito, nisi ibi non possit congregari propter bellum, vel aliud impedimentum, in cap. Cum ex itinere, n. 22. de Nou. oper. nunc.	31
Vniuersitatis pars minor instanti termino ad expeditionem adus præfixo potest conuocare maiorem, & ea accedere tenentur, adum explicare, ibidem n. 50.	34
Voluntatem immutatam allegans probare debet, in c. Tux litteræ, num. 72. & 75. de Cleric. per salt. promot.	349
Voluntati nihil est sub cælo ita contrarium sicut metas, in c. Cum dilectus, num. 32. de Consect. pag.	270
Voluntatis declaratio, & iuris effectus resultat ex actibus certa obligationi attributis, in c. Cum virum, num. 6. de Regular.	51
Voluntatis exploratio si puella sit maior duodecim annis ex Concilio Tridentino faciendâ est tam ante habitus suspensionem, quàm ante profess.	

- professionem: Sin autem minor ante professio-
nem tantum, & cur, ibid. n. 11. 52
- 3 Voluntas impuberum, qui religionis habitum sus-
ceperunt de iure communi explorari non debet
nisi post pubertatem, ibid. n. 12. 53
- 3 Episcopus si velit potest bis explorare volunta-
tem puellae, quae ante duodecimum annum ha-
bitum regularem suscepit, ibid. n. 15. 53
- 3 Voluntas non ferret nisi in praecognitum, in c. Si-
gnificatum, nom. 23. de Regular. 44
- 3 Mens, & voluntas declaratur etiam ex actu nul-
liter gesto, ibid. n. 31. 45
- 3 Voluntas mutatio in Monacho non praesumitur,
nisi probetur, ibidem. 45
- 3 in Voluntas perseverantia dignoscenda magis
spectatur initium, quam factum postea subsequen-
tum, ibidem n. 33. 46
- 3 Voluntas mutari non potest, re non integra, & in
praedictum aliteris, ibid. n. 34. 46
- 7 Voluntas & proposito maleficia distinguuntur, in
cap. Cum voluntate, nom. 3. de Sent. excomm.
pag. 104
- 3 Commotio voluntatum fieri non potest ab in-
feriori à Principe etiam in melius, c. Recolentes,
n. 45. de Statu Monach. 883
- 4 Voluntas testatoria pro lege servanda est, si sit lici-
ta, alia secus, in c. Tua nobis, num. 12. de Tes-
tamen. 350
- 4 Dispositio secundum voluntatem secretò à testato-
re executori participatam an valeat, ibidem
num. 31. 353
- 4 Voluntas secretò commissi an sit capatoria, & an he-
res teneatur stare dicto executoris, ibid. n. 32. 353
- 4 Capatoria voluntas an teneat quoad non pias
causas, num. 33. 353
- 4 Capatoria voluntas quae sit, ibid. n. 34. 353
- 3 Voluntas coacta voluntas est, sed non spontanea,
sensibilia, in c. Nullus, nom. 24. de Regular. 5
- 4 Voluntas declaratio elicitur etiam ex actu nulli-
ter gesto, in c. Quia ingredientibus, nom. 35. de
testam. 318
- 3 Voluntas non habetur pro facto quando actus non
tenet ex impedimento iuris, in c. A nobis, n. 35.
de Bigam. 369
- 3 Voluntas in maleficio spectatur non calus, ibid.
n. 41. 373
- 3 Voluntas legislatoris obligandi subdita ad accep-
tandam legem praecipue ex verbis coniectura-
tur, in cap. Treugas, nu. 53. de Treuga, & Pace.
pag. 527
- 3 Voluntas specificatur ab obiecto, in c. Audiuimus,
nu. 40. de Reliq. & vener. Sanctor. 384
- 3 Voluntas coacta voluntas est, in c. Sacris, nom. 22.
de his quae vi met. can. 389
- 3 Voluntas semel posita praesumitur semper durare,
nisi probetur mutata, in c. Maiores, nu. 71. de
Baptismo. 396
- 3 Voluntas coacta voluntas est, non tamen absolu-
ta, seu libera, ibid. num. 85. 397
- 3 Voluntas coacta non sufficit in actibus, in quibus
requiritur omnimoda libertas, vt in matrimo-
nio, ibidem. num. 86. 397
- 3 In Electione, ibid. n. 87. 397
- 3 In dotis constitutione, ibid. nu. 88. 397
- 3 Et in professione, ibid. nu. 89. 397
- 4 Ultima voluntas effectus non sortitur nisi post mor-
tem, in c. Prudentes, 18. & num. 30. de Donat.
pag. 303
- 3 Voluntas habet libertatem contrarietatis: intelle-
ctus secus, in c. Ne in iactis, nu. 156. de Condi-
tut. 62
- 6 Voluntarium duplex, in c. Si constitit, n. 28. de
accusar. 118
- 6 Voluntarium secundum se est de ratione intrinseca
peccati actualis, non autem irregularitatis, &
cur, ibid. n. 36. 119
- 6 Voluntarium est de ratione intrinseca voti, in c. C19.
inuit, num. 20. Qui Cler. vel vou. 45
- 6 Voto continentie nec tacite, nec expressè potest
quis se adscribere ante 14. annos, in cap. Tug
litterae, nu. 32. & 45. & 69. de Cler. per salt. pro-
mot. 345
- 6 Votum tam professionis, quam continentiae ex-
pressè, & tacite ratificari potest, ibidem nu. 36.
pag. 345
- 6 Votum Castitatis hodie tam expressè, quam tacite
fieri potest à maiore aetate 14. sicut poterat ante
Concilium Tridentinum, ibid. num. 42. &
seqq. 346
- 6 Votum Continentiae facilius introducitur in eo
qui characterem habet Ordinis sacri, quam in
Ingresso in monasterium, qui monachus non est,
ibidem num. 46. 346
- 6 Votum à viro emissum valet contradicente fla-
tium ea mortua ea perseverantia in monasterio
solemnizatur, ibid. num. 75. 349
- 3 Voti solemnitas est de iure positum, in c. Ex parte,
n. 23. de Conser. Coniugat. 159
- 6 Votum Virginitatis firmatur ex quo aetas iam
adultae esse coepit, ibid. num. 76. 349
- 6 Votum Continentiae inest professioni de sui natura, &
est de ipsius substantia, ibid. nu. 77. 349
- 3 Votum religionis emissum à coniuge de licentia
alterius non solemnizatur nisi votum remanentis
in saeculo sit perpetuum, secus si temporale
durante vita ingressi, in c. Præterea, nom. 8. de
Conser. Coniugat. 133
- 3 Vota singulorum an sint servanda in electione quæ
fit per viam compromissi inibi in maiorem par-
tem Collegii, in c. Licet de vitanda, nom. 67. de
elect. 28
- 3 Votum in dubio intelligitur de simpliciter, in c. Ex-
plicari, n. 8. de obsequ. lein. 350
- 3 Auctoritas legis vel Superiori in iuramento, &
voto semper intelligitur accepta, ibidem nu. 19.
pag. 353
- 3 Votum debet intelligi vt non sit inutile, sed aliquid
operetur, ibid. n. 23. & n. 24. 350
- 3 in Voto magis attenditur intentio venientis, quam
verba, ibid. nu. 14. 350
- 3 Voto se adscribere ad id quod est in præcepto non
est inutile, ibid. nu. 22. 351
- 3 in Voto non fit extensio de casu ad casum, ibid.
nu. 25. 351
- 7 Votum solemnizatur per susceptionem sacri Ordinis,
vel per professionem, in cap. Vt privilegium,
nu. 30. de privileg. 79
- 3 Votum filij impuberis possunt parentes irritum
facere, sed non possunt cum cogere ad votum
dum, in c. Cum virum, n. 36. de Regular. 54
- 3 Votum necessarii exigit deliberationem, propo-
situm, & promissionem, ibid. n. 37. 54
- 3 Infans a voto non obligatur, ibidem num. 38.
pag. 54
- 3 Votum obligat puerum doli capacem quamdiu
parentes non contradicunt, ibid. n. 39. 54
- Votum

- 5 Votum denud factum propter dubium validitatis prioris voti an obliget, in c. Significatum, nu. 9. 12. & 43. de regular. 43
- 5 Vovens ante pubertatem si post pubertatem votum ratificet credens esse validum an obligetur coram Deo, ibid. nu. 13. & an. 43. pag. 43
- 5 Votum simplex non minna obligat ad Deum quam sollemnis professio, in c. Si quis, n. 46. vers. Ergo cum professi de regular. 14
- 5 Vovens ingredi religionem si fiat Episcopus tenetur Ecclesiam resignare, & ad religionem transire, ibid. vers. Facit textus. 14
- 2 Voti sollemnitas ex sola constitutione Ecclesiæ est inuectuta, in c. Quanto, num. 106. de trans. Episc. 138
- 6 Votum sollemne impedit, & dirimit matrimonium post contractum, in c. Insinuante, n. 1. Qui Cler. vel vovet, num. 2. 49
- 6 Vovens castitatem respectu certæ regulæ approbatae an obligetur ad omnia substantialia regulæ, ibid. n. 10. & seqq. vsque, ad n. 18. pag. 50
- 6 Quid si habitum suscipiat animo omnia substantialia profectui, nu. 11. 50
- 6 Et quid si intendat se obligare ad solam continentiam, num. 12. 50
- 6 Et quid si de illius intentione dubitetur, n. 14. pag. 50
- 6 Votum sollemnizari respectu solius castitatis & dirimere matrimonium post contractum, est error, ibid. n. 13. 50
- 6 Votum castitatis sollemnizatur per suspensionem, & detentionem habitus, etiam extra monasterium, ibid. num. 15. 50
- 5 Votum proficendi, & professio in quibusdam differant, in c. Porre dum, nu. 2. & seqq. vsque, ad num. 9. de Regular. 58
- 5 Votum proficendi habet conditionem sub intellectum, si recipiatur ab Abbate, ibidem num. 3. & 8. 58
- 5 Votum proficendi non est sollemne, nec dirimit matrimonium post contractum, ibidem num. 4. 58
- 5 Votum non determinatum ad certam religionem à Sede Apostolica approbatam non potest dici sollemne, ibidem n. 35. 62
- 5 Votum simplex pendet ex voluntate solum voventis. Votum sollemne secus, ibid. nu. 43. pag. 63
- 5 Voti, & iuramenti obligatio non extenditur ad impossibile, n. 59. 64
- 5 Voti obligatio in tantum fertur in quantum se extendit voluntas, & intentio voventis, ibid. num. 67. 65
- 5 Votum ingrediendi religionem non efficit votum ex ore Ecclesiæ, in cap. Statutum, nu. 46. de Regular. 109
- 5 Votum non sollemnizatur per suspensionem habitus professorum extra Monasterium, in c. Sicut nobis, n. 1. de Regular. 78
- 4 Votum sollemnizatur per professionem tacitam sicut per expressam, loc. Quia ingredientibus, nu. 25. de Testam. 316
- 4 Votum ultra intentionem voventis non extenditur, ibidem n. 24. 317
- 5 Votum præcedens Clericatum, vel Monachatum excludit suspensionem fraudis, in c. Magnus, num. 40. de oblig. ad ratoc. 347
- 5 Votum necessario requirit deliberationem, propositum, & promissionem, in c. Consulti, num. 16. & seqq. de Regular. 91
- 5 Quæ tamen sufficiunt implicita, & præsumpta, ibid. n. 18. 91
- 5 Votum quid sit, ibid. num. 17. 91
- 5 Votum quando dicatur sollemne ad effectum dirimendi matrimonium post contractum, ibidem num. 14. 93
- 5 Votum simplex alicuius ex substantialibus Monachatus sollemnizatur per suspensionem habitus probationis, ibid. num. 39. 96
- 5 In materia voti si non valet quod ago, ut ago valet, ut valeat potest, ibidem nu. 53. & 56. pag. 98
- 2 Votum sollemnizatur per suspensionem Subdiconatus, in cap. A vobis, num. 11. de bigam. 105
- 4 Votum simplex non dirimit secundum sollemne, in c. Nulla, num. 12. de Coocess. præbend. 130
- 5 Votum proprium iure divino naturali licitum, est in melius commutare in c. Licet, nu. 12. de Regular. 84
- 5 Regularis professus in laxiori Religione aut tenetur adimplere votum simplex, quod prius emisit de intrando Religione arduorem, in cap. Sanæ, num. 66. & seqq. de Regular. 40
- 5 Votum secundum sollemne derogat primo simplici, pro quo tamen valet penitentia imponenda, ibid. n. 67. 40
- 5 Episcopus qui prius voverat ingredi Religionem, teneatur cedere Episcopatu, & votum implere, ibidem n. 68. 40
- 5 In Voto, & iuramento semper intelligitur exceptis Superioris auctoritate, in cap. Non est vobis, num. 25. de Regular. 17
- 5 Voti observantia est de iure divino, & eius transgressio semper est mortalis, in c. Canon, ad Monasterium, num. 6. de Stat. Monach. pag. 190
- 5 Voti sollemnitas consistit in quadam consecratione, seu benedictione voventis, ibidem num. 48. 149
- 5 Votum est de iure naturali, in quo non cadit dispensatio, ibidem n. 53. 194
- 5 Declaratur, ibidem num. 74. & 75. 194
- 5 In voto semper intelligitur excepta voluntas Dei, & auctoritas Pape, ibidem num. 63. pag. 195
- 5 Voto non potest quis se obligare ab eo, in quo alteri tenetur, ibidem num. 65. 495
- 5 Impedit ad tempus exequi votum vitramarium, conceditur dilatio perpetuo verò impeditur indicitur redemptio in eo, quod magis expedit Terræ Sanctæ, in c. Quod super his, num. 1. de Voto. 20
- 5 Votum sollemnizatur per suspensionem habitus Monachalis extra Monasterium etiam de manu habentis potestatem incorporandi Religioni, in c. Ut Clerici, num. 4. de Regular. 20
- 5 Inducitur tamen votum simplex, quod impedit Matrimonium contrahendum, licet

INDEX RERVM;

- non dirimat contractum, ibidem num. 5.
pag. 20
- 3 *Vouens* ingredi religionem etiam in genere cogi potest, & debet intrare aliquam ex approbatis, in cap. Porreclum, num. 5. de regul. pag. 58
- 5 *Vouens* religionem ingredi, & in ea perseuerare si exeat infra probationis annum non est liber à voto ex Concilio Tridentino cap. 15. sess. 25. de regular. ibid. vers. Npque verò, pag. 58
- 5 *Vouens* ingredi religionem an teneatur, & cogi possit ibi perpetuo manere, ibid. num. 51. & seqq. vique in fin. 64
- 7 Quid in foro externo, ibid. n. 52. 64
- 3 Et quid si à monasterio exiit non sponte, sed coactus, ibid. num. 58. & seqq. 64
- 5 Et quid si exiit sponte, & statim post ingressum, ibid. n. 61. & 68. 64
- 5 Et quid si non statim exiit, sed aliquamdiu in monasterio perseueravit, ibidem num. 63. pag. 64
- 5 Et quid in foro conscientie, num. 67. 64
- 5 *Vouens* perpetuo se religionis vitam, & eorum religionem seruatum, ad seculum reducere non potest, nisi ex causa contrarium protestetur, num. 53. 64
- 5 *Vouente* religionem ingredi, & se fieri Monachum an differant, num. 54. 64
- 5 *Vouens* ingredi certam religionem non intendens ad aliam se obligare si ibi non recipitur non tenetur latere, aliam, ibidem, num. 62. 64
- 5 *Vouens* ingredi religionem cesset ingressum voluisse secundum formam iuris communis, que est vt ingrediendi deus amnis probationis, ibid. n. 63. 68. & 70. 65
- Proponeus simpliciter Religionem ingredi, licet non ingrediat, non estens voti, in c. Litteraturarum, num. 1. de Eoto. 351
- 5 *Vouens* abstinere à carnibus in diebus alijs permittis, tenetur abstinere etiam in diebus Natiuitatis, in c. Explicari, n. 24. de obseru. Ieiun. 351
- 6 *Vouens* cum signis intellectus, in naturalibus, est, vt aliquis voce significet, quod non habet in mente, in c. Falsidicus, n. 93. de erim. fals. 313
- 6 Vox externa, que significat falsum, in nullo casu admittit sub additionem iuramento, que significet verum, ibid. n. 97. & seqq. vique, ed num. 102. 313
- 6 Voces insinuatæ sunt, vt adstruat veritas apud audientem, que est apud loquentem, & qui ad aliud vitur, incurrit peccatum mendacii, ibid. num. 136. 316
- 4 Vox populi vulgo dicitur vox Dei, in c. Vltra, n. 39. de Cohabit. Cler. & Mulier. 11
- 1 Vox vniu. vox nullius, in cap. Ne in iusticiis, n. 409. de Constitut. 118
- 1 Vox communis presertur dictis paucorum, ibid. num. 434. 122
- 4 *Vrber*, & loca, quibus Primates presidere debent, ante aduentum Christi natura fuerunt, in c. Nulla, n. 13. de Paroch. 378
- Vfusapio*.
- 3 Fructus petens cum mala fide, dicitur factum committere, & illos vscapere non potest, in c. Grans, n. 137. de Rest. spoliat. 156
- 3 *Vfusapere* qui non potest, longe minus potest acquirere, ibid. n. 134. 156
- 4 *Vsfufructuarius* ins deperit corpore perempto, in cap. Ex parte, num. 11. de Cleric. agrot. pag. 200
- 3 *Vsfufructuarius* non acquirit dominium melloratum, quas sciens fecit, nec sumptus repetit, in c. Requisit, num. 38. de restitut. in integr. 198
- 6 *Vfura* centesima que sit, in c. Nauiganti, n. 6. de Vfur. 295
- 6 *Vfura* nautica de iure Canonico reprobatu secundum Canonistas, ibid. num. 8. 296
- 6 Contrarium secundum Theologos, ibidem, num. 12. 296
- 6 Distiguatur, ibid. n. 21. 296
- 6 *Vfura* committitur si aliquid quantumcumque modicum vitra sortem accipiat, ibidem num. 15. 296
- 6 *Vfura* est aliquid vitra sortem accipere ratione mutui, & periculi simul, sed non ratione periculi tantum secundum Theologos, ibid. num. 18. 296
- 6 Et ratione mutui tantum intelligitur, quando creditor vult omnia in se suscipere fortia periculum, alijs non mutuatens, ibidem, num. 19. 297
- 6 Idem si non exprimat an lucrum recipiat propter mutuum, vel propter periculum, ibid. num. 20. 297
- 6 *Vfura* sola voluntate committitur, ibidem, num. 24. 298
- 6 *Vfura* non est, sed locatio operarum si nauigans recipiat pecuniam vitra mare vehendi sub certa mercede, ibid. n. 25. 298
- 6 *Vfura* non cadit nisi vbi mutuum verum, vel fictum intercedit, ibid. n. 39. 298
- 6 *Vfura* est lucrum ex mutuo, vel quasi mutuo, ibidem n. 40. 299
- 6 *Vfura* ex mutuo vero quando dicatur, ibidem num. 42. 299
- 6 *Vfura* palliata esse non potest, vbi cessat depradata intentio contrahentium, ibid. n. 47. pag. 299
- 6 *Vfura* mentalis committitur, cum quis ex mutuo lucrum sperat. Secus si ex alia causa, ibid. n. 48. 300
- 6 *Vfura* an sit mutuari pecuniam rustico vt iusta mercede agros mutuatens colat, ibidem num. 55. & 57. 300
- 6 *Vfura* non est secundario aliquid sperare ex mutuo, in c. Consultu, num. 5. de Vfuris. pag. 293
- 6 Nisi spes ista deducatur in pactum, ibidem, n. 7. 293
- 2 *Vintorum* crimen est prohibitum de iure diuino, & super eo Papa non dispensat, in c. Cum pridem, n. 82. de Pænia. 552
- 3 *Vintorum* questio an pertineat ad Iudicium laicum, si sit contentio super facto, & non super iure, in c. Tuam, n. 37. & n. sequen. & num. 55. de Ordin. cognit. 333

ET VERBORVM.

- 4 *Vfura refpectu laicorum est excusanda, sed refpectu Clericorum execrabilior, in c. Infnuatione, n. 5. de feud.* 287
 4 *Lex poftitua non potest fuper vfuris quaquam pmiuegiare, ibid. nu. 6.* 287
 6 *Vfura proprie non committitur in contrack empionis, & venditionis, fed in mutuo. in cap. In Claurare, nom. 5. de Vfuris.* 289
Vide in vet. Pandens.

Vfura in pignora.

- 4 *Ecclefia fi a Vaffallo recipit feudum in pignus, abftinendo ab eius feruitio, non tenetur fructus in furtem computare, in c. Infnuatione, in c. De feudis.* 282
 4 *Idem in feudo fecculari, ibidem num. 4. & feqq.* 283
 4 *Vfura est lucrafacere fructus rei pignoratæ, ibidem, num. 12.* 282
 4 *Dominus recipiendo rem emphyteuticam in pignus ab emphyteuta, cui p cuncta mntuauit, an teneatur computare fructus lufoctens, ibid. nu. 7.* 283
 3 *Vfuraria quæftio an poffit in laicum compromitti remiffuæ, in c. Concingit, num. 14. de Arbitr.* 609
 4 *Vfurarius mentalis tenetur ad reftitutionem rei acceptæ ultra fortem, in c. Ex parte, n. 20. de Offic. Deleg.* 398
 6 *Vfurarius non eft emens rem minus vero pretio fi tunc verifimiliter dubitaret, an tempore traditionis, plus vel minus fit valitura, in cap. Nauiganti, num. 2. & 30. de Vint.* 295
 6 *Vfurarius an iudicetur qui prius liberè mutuat, & poftea fub certa mercede periculum in fe fufcipit, ibidem n. 33.* 297
 6 *Vfurarius eft, qui nunc emit rem minus quam valeat, ob eam caufam quia rei traditio differretur, & nunc foluit pretium, ibidem nu. 30. pag.* 298
 6 *Nifi dubium fit an tempore traditionis plus, minusve fit valitura, ibid. nu. 31.* 298
 6 *fit in æftimatione valoris confiderati debet quod communiter folet contingere, ibidem num. 32.* 298
 6 *Vfurarius mentalis eft qui caris vendit credita quàm numerata pecunia, ibidem nu. 35. & 45.* 299
 6 *Vfurarium putatur ex re infufuffera lucrum fpecrare, ibid. n. 38.* 299
 6 *Declaratum, num. 74.* 299
 6 *Vfurarius cenfetur contractus, qui ex fuf forma vfurarius non eft, ob deprauatam contrahentium intentionem, ibidem num. 46. pag.* 299
 6 *Vfurarius non eft periculum in fe fufcipere, & aliquid ultra fortem recipere, nifi in contracku mutui, ibidem n. 58.* 300
 6 *Vfurarius mentalis tractat in foro confcientiæ ad reftitutionem eius, quod ultra fortem accepit, in cap. Confultus, num. 3. de Vfuris.* 293
 6 *Quod verum eft fi habuit intentionem ad lucrum principale: fecus fi fecundatio, ibid. num. 4.* 293

- 3 *Vfurpationis præfumptio ceflat vbi Ecclefia eft paffora, in cap. Querelam, num. 28. de Eled.* 75
 7 *Vfurpationis præfumptio cadit in Dominis perpetuam inuifiditatem habentibus, in c. Cum olim, al primo, num. 4. de Priuileg.* 78
 4 *Vicini Conftitutionibus abrogatis, incidit in c. au. falci, in c. Canonum beatæ, n. 42. de Conftit.* 42
 3 *Vtile per inutile viciatur ratione infeperabilitatis, in cap. Ut iura, num. 17. de Offic. Ordin.* 474
 3 *Et infeperabilitas intelligitur non refpectu iuris, fed refpectu facti, ibidem num. 28. pag.* 472
 3 *Vtile per inutile viciatur vbi aliquid inducitur per forma fubftanciali, in cap. Quia propter, num. 44. de Eled.* 94
 3 *Vtile an, & quando viciatur per inutile, in c. Maftana, n. 19. & 26. & feqq. de Eled.* 123
 3 *Vtile viciatur per inutile propter affumptam formam iuri contrariam, ibidem num. 30. pag.* 215
 4 *Vtilitas publica pextexto priuilegij vacillare non debet, in c. Nulla, num. 19. de conceff. Prabem.* 218
 1 *Vtilitas publica præfertur priuata, in c. Ceterum, num. 52. de Refcrip.* 191
 1 *Communis, & maior vtilitas præfertur fpeciali, & minoel, in c. Bonæ memoriæ, n. 37. de Poftul. Prelat.* 279
 6 *Vuladice Ruthenorum an fint veri Epifcopi in cap. Quod à perdeccllore, nu. 27. de Schifmat.* 230
 6 *Popones in Ruffia an fint veri Ruthenorum Parochi, ibidem num. 53.* 233
 6 *Vuladice, & Popones Ruthenol quorum Schilma notorium eft hodie diuenerunt communis, ibidem nu. 57.* 234
 3 *Vulgo concepti finguntur patrem non habere, in cap. Per tuas num. 5. de Probat.* 182
 3 *Vulgo conceptus non venit filiorum appellatione etiam in materia, in quibus nature inipicitur, ibidem nu. 6.* 182
 3 *Declaratur, ibidem n. 19. & 22.* 182
 3 *Vulgo quæritur quomodo intelligitur poffe cum omnibus matrimonium contrahere, ibidem nu. 22.* 184

Vulnus.

- 7 *Exanimatum corpus vulnerans non punitur tamquam de vulnere, in c. A nobis, li fecondo, num. 21. de Sent. excomm.* 264
Vide in vet. Mortuus.
 3 *Vxor in qua græte dicatur fenex ad hoc vt eam fimplici caftitatis voto poffit in fecclo remanere, & maritus ad religionem transfere, in c. Cum fis, num. 7. & feqq. vfque in finem de Conuerf. coniug.* 238
 3 *Vxor vt poffit in fecclo remanere, viro ad Religionem migrante, debet effe ita fenex, vt non fit fufpecta de Incontinentia, ibid. nu. 2. pag.* 239
 3 *Vxor in qua etate iudicanda fit fenex vt poffit* 239

INDEX RERV M

- in saeculo remanere cum voto simplici ca-
stitatis iura non praescripserunt, ibidem n. 27.
pag. 141
- 1) Dicitur senex, & non suspecta si sit sexage-
naria iuxta opinionem Soti, ibidem nu. 28.
pag. 141
- 3) Contrarium, num. 45. vique ad num. 82, &
praesertim num. 65. 141
- 5) Vxor quinquagennaria potest in saeculo rema-
nere cum voto simplici castitatis secun-
dum opinionem Sanchez, ibidem num. 37.
pag. 141
- 3) Contrarium, num. 82. vique in finem. 142
- 5) Vxor, de cuius licentia maritus professionem
emisit si sit suspecta de incontinentia, & ca-
stilitatem promiserit an sit eorumque ingredi
Monasterium, ut custodiantur a vagatione,
an vero ut solemniter proficiatur, ibidem
num. 87. 146
- 5) Vxori ante quinquagesimum annum licentia,
remanendi in saeculo non est concedenda, si
post annum vero quinquagesimum concedi
potest arbitrio Episcopi, & quomodo eius-
modi arbitrium regulari debeat, ibid. n. 99.
pag. 148
- 5) Vxor inuenis, quae dedit voto licentiam pro-
ficiendi, & castitatem vouit, an cogenda sit
non solum ingredi Monasterium, sed etiam
professionem emittere, in c. Praeterea, n. 3.
de Conuers. Coniugat. 152
- 5) Vxor, quae dedit viro licentiam ingrediendi
religionem, sed castitatem non vouit an
posse directè viro repetere, & ille pro-
pria auctoritate exire, ibidem, n. 3. & seqq.
pag. 152
- 5) Et quid si sit ioris confessa, ibid. num. 7. verè.
Praedictam conclusionem. 152
- 5) Vxor senex, & non suspecta v. posuit in saeculo
remanere cum simplici voto castitatis, &
vir ad religionem transire an requiratur li-
centia Episcopi, ibidem num. 9. & an. seqq.
vique ad n. 17. 153
- 5) Vxor quando dicatur senex, & sterilis ad hoc
ut possit in saeculo remanere cum voto ca-
stitatis relinqui arbitrio Episcopi, ibidem
num. 14. & seqq. 154
- 3) Vxor si petatur ut vxor, nec dubitator de iuris-
bus matrimonij causa tractari potest coram
Iudice seculari, in c. Tua, num. 40. de Or-
din. Cognit. Declaratur, ibidem num. 62.
pag. 154
- 5) Vxor ante carnalem copulam, & traductio-
nem ad domum viri, mulier in locis appel-
latur sponsa, in c. Si inter virum, num. 10. de
Spons. & matrim. 155
- 5) Vxor censetur se ad castitatem obligare si vir
de eius licentia sacros ordines suscipiat, in
cap. Coniugatus nu. 3 de Conuers. Coniugat.
pag. 159
- 3) Et quid si vxor ignorauerit quoad hoc iura
dispositionem, ibid. nu. 9. 159
- 5) Vxor de cuius licentia vir ad sacros ordines
ascendit, si sit inuenis siue sit suspecta de in-
continentia siue non, tenetur Religionem
solemniter proficere, secus si sit senex, & non
suspecta, quia sufficit votum castitatis in
saeculo, ibidem num. 10. 159
- 5) Vxor innocens an post theori separationem ha-
beat ius petendi, ut sibi vires reconcilietur, ibi-
dem num. 15. 150
- 5) Vxor, quae scien viri ordinationem tacuit, &
dissimulauit vique ad diuorij sententiam,
viderur ei licentiam dedisse, & iuri, facto-
nuncialis, ibidem nu. 16. 151
- 5) Vxor cuius vir sacris Ordinibus est initiatus
ipsa ignorante, induci debet, sed cogi non
potest ad professionem emittendam, aut
ad perseverandum in eiusura, ibid. nu. 18.
pag. 151
- 3) Vxor Clerici an gaudet privilegio fori, in
cap. Nullus, num. 33. & seq. vique ad nu. 46.
de Foro compet. 157
- 3) Quid in vxore Clerici in sacris Ordinibus co-
stituti, ibidem num. 37. 157
- 3) Quid in vxore Clerici minorum Ordinum,
ibidem num. 39. 157
- 3) Et quid in causis civilibus, ibidem & nu. 40.
pag. 157
- 3) Et quid in criminalibus, nu. 41. 157
- 3) Vxores coruscant radijs maritorum, & ex eo-
rum persona fori sortiuntur, ibidem n. 42.
& 43. 157
- 3) Vxores Sacerdotum in Ecclesia Orientali gau-
dent privilegio fori etiam in ciuilibus, ibid.
num. 37. 157
- 3) Vxorem potest Clericus alere ex fructibus, be-
neficii ibidem num. 38. 157
- 3) Vxores Clericorum maioribus privilegijs po-
tuntur quam vxores laicorum, ibid. nu. 43.
pag. 157
- 3) Privilegium competens vxori ex persona viri
expirat eo mortuo, ibid. n. 44. 158
- 3) Caussa privilegij non extenditur ad vxores
Clericorum, nec ad alias personas non Ec-
clesiasticas fori privilegio gaudentes, ibidem
nu. 45. § 8. & 61. 158
- 5) Vxor traducta ad domum viri efficitur de eius
foro, & Parochiana Ecclesia, cuius est ma-
ritus, in cap. Vir uxorem num. 13. de secun-
nupt. 160
- 6) Vxor non est petenda à Principe in cap. Insi-
nuante, num. 5. qui Cleric. vel vouen. 49
- 3) Vxor foris fori viri, & in loco originis
amplius conueniri non potest, in c. Propo-
sui, nu. 23. de foro compet. 101
- 5) Vxor iuuens, vel suspecta de incontinentia,
an possit ratificare professionem mariti, in
cap. Consultat, num. 59 Qui Cleric. vel vou-
en. 46
- 6) Vxor non recedit ab excommunicato, sed ab
heretico sic, in cap. Absolutus, num. 6 de
Heresicis. 123
- 5) Vxor non cognita etiam inuito viro potest ad
Religionem transire, licet inter eos discor-
dia praecesserit. In c. Ex publico num. 7. de
Conuers. Coniugat. 153
- 3) Vxor tenetur maritum cruce signatum expe-
dare quantifcumque anna abiacerit, licet
voto peregrinationis mariti non consenserit,
ibidem num. 21. 154
- 6) Vxor ob viri adulterium an possit Monaste-
rium ingredi, & in eo proficere, in c. Ex li-
teris, num. 13. & num. seqq. vique ad an. 31.
de Diuorij. 108

ET VERBORVM.

6	Anvè subist iusta causa cum ea dispensandi super anno probationis, ibid. n. 14. & 27. & seqq.	108
6	Vxor adultera post thori separationem an. possit ingredi Religionem, ibid. num. 13. pag.	108
6	Vxor reconciliata viro adultero censetur iniu- riam remisisse, & obligationem mutue ser- vitutis redintegrasse, ibid. n. 19.	108
6	Vxor per Religiois ingressum non desinit esse vxor nisi quoad temporalia, & ius saeculi. ibidem num. 21.	108
6	Vxori, cuius vir sacros ordines suscepit, licet ingredi Religionem etiam post matrimonii consummatum, ibid. num. 37.	109

LAVS DEO

REGESTVM TOTIVS OPERIS.

In Primam partem Primi Decretalium.

† A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.
†† Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ij Kk Ll Mm.

Omnes sunt Duerniones præter Mm qui est Ternio.

In Secundam partem eiusdem Primi.

† A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.
Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ij Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Vv Xx Yy Zz.
Aaa Bbb Ccc Ddd Eee Fff Ggg Hhh Iij Kkk Lll Mmm Nnn Ooo Ppp Qqq
Rrr Sss Ttt Vvv Xxx Yyy Zzz.
Aaaa Bbbb Cccc Dddd Eeee Ffff Gggg Hhhh.

Omnes sunt Duerniones præter † qui est simplex, & Kkk qui habet folia quinque cum dimidio;

In Secundam partem Decretalium

† A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.
Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg gg Hh Ij.

Omnes sunt Duerniones præter † qui est simplex, & gg qui est folium cum dimidio, & Ij qui est Ternio;

In Primam partem Tertij Decretalium

† A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.
Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ij Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Vv Xx Yy Zz
Aaa Bbb Ccc Ddd Eee.

Omnes sunt Duerniones præter † qui est simplex, & Eee qui habet tantum folia tria: nam quartum folium inseruit pro principio infrascriptæ Secundæ partis Tertij, sub signatura A.

In Secundam partem Tertij Decretalium

† A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.
Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ij Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Vv Xx Yy Zz.
Aaa Bbb Ccc Ddd Eee Fff Ggg Hhh Iij.

Omnes sunt Duerniones præter † qui est simplex, & A, qui computato supradicto A, supradictæ Primæ partis Tertij, est Duernio.

In Quartum Decretalium

† A B C D E F G H I K L M N O.

Omnes sunt Duerniones præter † qui est simplex, & A, qui habet tantum folia tria; nam quartum folium inseruit pro principio Primæ partis Quinti.

In Primam partem Quinti

† P Q R S T V X Y Z.
Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ij Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Vv Xx.

Omnes sunt Duerniones præter † qui est simplex.

I N D E X.

† A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.
Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ij Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Vv Xx Yy Zz.
Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ij Kk.
a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z.
aa bb cc dd ee ff gg.

Omnes sunt Duerniones præter † qui est simplex; & kk qui est Ternio.

ROMAE, Expenfis Ioannis Casoni: M. DC. LXI.

Ex Typographia Iacobi Fei Andreæ filij.

CVM PRIVILEGIIS, ET SUPERIORVM PERMISSV.

